8. Annexos

8.1 Annex I: Articles analitzats de *La Vanguardia*

LV. Article 1

LA SEGONA

Màrius Carol DIRECTOR

Sota la mirada de sant Agustí

Fa trenta anys que Pedro Madueño fa la fotografia del dia de les eleccions. Ell pensa la imatge, n'organitza la producció i en la jornada de reflexió exerceix de director d'orquestra. Aquesta vegada va utilitzar una sala del MNAC com a escenografia i va posar dins d' un marc els set candidats. El marc té una força metafòrica indubtable, per allò del nou marc de la relació Catalunya-Espanya que es podria obrir a partir del dia 28. Tot i que el marc és igualment una referència al paspartú de la legalitat que no es pot traspassar.

El fotògraf, per experiència, qualitat i reconeixement, mana aquest dia. Com si fos Karajan, col·loca i recol·loca els actors polítics. Els arregla la posa i els rectifica la mirada. Ningú no protesta: saben que Karajan va fer fora de l'escenari la soprano Agnes Baltsa perquè va reaccionar com una diva en l'assaig d'una *Carmen*. Madueño dirigeix amb mà ferma, argumenta, corregeix detalls. "Atenció, mireu a càmera". L'operació es repeteix diverses vegades, fins que la imatge és perfecta. Tots s'acosten a l'ordinador per veure el resultat. No hi ha queixes, ignoro si s'hi atrevirien, no fos cas que el director d'orquestra els apuntés amb la batuta.

El retrat es va fer en una sala on es poden contemplar tres retaules de sant Agustí, suposadament de Pau Vergós, de l'últim terç del segle XV. Pertanyien a l'església de Sant Agustí Vell, a Barcelona. En una de les escenes el sant és sermonejat, en una altra discuteix amb els heretges, i en la tercera medita. Tres moments molt propis de la política. Res no semblava casual.

El clima entre els candidats va ser magnífic. Fins i tot Antoni Baños, CUP, li va aclarir a Miquel Iceta, PSC, que si van corejar el seu nom en l'últim míting va ser perquè s'hi va passar un vídeo on ell clamava: "Ho volem tot!". Cap mal rotllo. Va semblar per un moment que a l'imponent sant Agustí pintat per Vergós li trontollava la mitra.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	18
Opinió	32
Tendències	38
Necrològiques	50
Religió	53
Cultura	54
Cartellera	66
Esports	72
Economia	87
PÀGINES	112

SUMARI

INTERNACIONAL
Posar peu a Europa
Centenars de milers de refugiats han arribat a la diminuta illa de Lesbos, superant de molt la capacitat d'acollida d'una població que, a més, fa temps que ha de suportar el pes de la crisi econòmica grega. **PÀGINA 6**

POLÍTICA
Expectació mundial
Un total de 180 periodistes de mitjans estrangers s'han acreditat per seguir sobre el terreny el desenvolupament de la jornada electoral catalana. **PÀGINA 28**

EDITORIALS
Els temes del dia
El frau perpetrat per l'automobilística alemanya Volkswagen, i els nous passos aconseguits a Colòmbia en el camí cap a la desitjada pau. **PÀGINA 32**

OPINIÓ
Els últims rajos de sol
Carme Riera ha aprofitat aquests dies previs a les eleccions per estudiar els temes de conversa que s'escolten a les platges: "Les qualitats democràtiques de la platja deriven, em sembla, del fet que pot considerar-se un immens llit rodó, en el qual cadascú es mou al seu aire. (...) La nuesa iguala el que el vestit diferencia. Nus tots som més rics. La pobresa es nota després a l'hora de comprovar les diferents maneres amb les quals cobrim les nostres misèries". **PÀGINA 33**

TENDÈNCIES
Asunta espera justícia
El judici contra Alfonso Basterra i Rosario Porto per l'assassinat de la seva filla adoptiva començarà dimarts vinent amb el sorteig del jurat. **PÀGINA 44**

EL REPORTATGE

ELS CASTRO ES PRIVATITZEN
Les reformes a l'illa de Cuba obren lentament la porta a diversos negocis particulars i a la classe mitjana. **PÀGINA 16**

MATAR O FUGIR AMB 14 ANYS
La violència a la República Centreafricana marca per tota la vida els més joves, que han d'escollir entre empunyar les armes o fugir. **PÀGINA 48**

LA PORTA DEL SOMNI AMERICÀ
L'illa d'Ellis, a la ciutat de Nova York, conserva la memòria de l'emigració del segle passat als EUA. **PÀGINA 60**

UNA PILOTA DE FANG
El tan corrupte com totpoderós imperi del president de la FIFA, Sepp Blatter, s'enfonsa a marxes forçades. **PÀGINA 84**

CULTURA
Una màscara a l'IVAM
El museu de la capital Valenciana ens acosta l'obra de la creadora Gillian Wearing, que a través de les seves fotografies i video-instal·lacions reflexiona sobre la necessitat de posar una màscara a les persones perquè mostrin el seu autèntic jo. **PÀGINA 56**

ESPORTS
Un lideratge breu
Els *merengues* es van inflar d'optimisme després del seu meritori triomf contra l'Ahtletic a San Mamés, que els va permetre arrabassar la capçalera de la Lliga, però tot just tres dies després un empat a casa contra el combatiu Màlaga els ha baixat dels núvols. **PÀGINA 75**

ECONOMIA
Negociar amb la vida
La notícia que un empresari multiplicarà el preu d'un medicament emprat des dels anys cinquanta als EUA ha estat contestat per la candidata a la presidència Hillary Clinton amb una proposta per limitar els beneficis –a vegades astronòmics– de la indústria farmacèutica. **PÀGINA 88**

PEL FORAT DEL PANY

El club de la camisa blanca

Fa un any, una cita de líders socialdemòcrates a Bolonya va destapar el club de la camisa blanca: el primer ministre italià, Matteo Renzi; el primer ministre francès, Manuel Valls; el líder del PSOE, Pedro Sánchez; el dirigent del SPD alemany, Achim Post, i el líder del partit laborista holandès, Diederik Samson. La camisa blanca s'ha anat convertint en uniforme polític i ahir va ser unànime a la foto de candidats de *La Vanguardia*, amb l'excepció d'Inés Arrimadas, que vestia de vermell. Raül Romeva, Miquel Iceta, Xavier García Albiol, Lluís Rabell, Ramon Espadaler i Antonio Baños van arribar al MNAC amb camises impol·lutes. Els arguments per l'elecció van resultar ser d'allò més variat. El líder del PSC, que ha perdut diversos quilos amb els seus balls de campanya, admetia que era el color que millor dissimulava els efectes de la calor en els mítings; Rabell defensava que era el color "menys agressiu" i hi va haver qui va apel·lar a la saviesa de l'àvia: simplement, "fa polit".

PENSEM QUE...

Dones assetjades a internet

L'ONU va aixecar aquest divendres la veu d'alarma. Gairebé tres de quatre dones i nenes al món ha estat exposada o ha experimentat ciberviolència, una situació qualificada com a pandèmia segons la Comissió de Desenvolupament Digital de Nacions Unides. En un món virtual sense fronteres i on es transita fàcilment sota la disfressa de l'anonimat, la violència masclista que la població femenina pateix al món físic es multiplica però amb conseqüències reals. Seqüeles físiques i emocionals, impacte en l'àmbit laboral, familiar o en les relacions socials. L'informe de les Nacions Unides vol ser una crida universal perquè les institucions públiques, les empreses i la ciutadania hi prenguin cartes. Són necessàries lleis, sancions, sensibilització i espais segurs per utilitzar les xarxes socials. Si internet va ser sinònim de llibertat no pot convertir-se ara, com assenyala l'ONU, en un espai esgarrifós per a dones i nenes.

ELS SEMÀFORS

Maximilian Janisch
ESTUDIANT D'EXACTES

El petit Max (12) ha estat admès per la Universitat de Perpinyà per ingressar en segon curs de la facultat de Ciències Exactes. El cas de l'universitari més jove de França és un exemple de com és possible trencar barreres. **PÀGINA 15**

Josep Tabernero
CAP D'ONCOLOGIA DE VALL D'HEBRON

Una investigació internacional en què ha participat Vall d'Hebron ha trobat una forma diferent de tractar les metàstasis al cervell, perquè s'ha advertit que les cèl·lules han evolucionat i no són iguals a les que van originar el primer tumor. **PÀGINA 40**

Yasmina Rossi
MODEL

Als 59 anys, la model francesa Yasmina Rossi, està considerada com una model d'èxit. Amb la seva cabellera platejada, i àvia de dos néts, Rossi no deixa de ser reclamada per protagonitzar anuncis de moda i cosmètics. **VIURE**

Cesc Gay
DIRECTOR DE CINEMA

El palmarès del festival de cinema de Sant Sebastià va ser molt repartit però el director Cesc Gay va aconseguir que Ricardo Darín i Javier Cámara, els dos protagonistes de *Truman*, es repartissin la Concha de plata. **PÀGINA 56**

Prayut Chan-o-cha
LÍDER COLPISTA DE TAILÀNDIA

El seu país és un dels principals responsables que no es posi fre a les matances d'elefants per arrencar-los els ullals. La venda d'ivori, que és legal al seu país, encoratja les matances, que també han augmentat molt en els últims anys a l'Àfrica. **PÀGINA 41**

El web de LA VANGUARDIA

ESPECIAL ELECCIONS
La jornada electoral, al minut i l'escrutini, en temps real.

ECLIPSI LUNAR
El fenomen de la superlluna, en directe.

FÓRMULA 1 I MOTO GP
Els grans premis del Japó i d'Aragó, minut a minut.

LLEURE
El primer creuer zombi del món arriba a Eivissa.

TEST
Les frases dels candidats.

ELECCIONS 27S

LV. Article 2

XAVIER CERVERA

Els caps de llista de les eleccions d'avui, en distesa conversa amb el director de *La Vanguardia*

XAVIER CERVERA

Una imatge entre bastidors dels moments previs a la sessió fotogràfica d'ahir al MNAC

El retaule dels polítics

EL MIRADOR

Sergi Pàmies

No s'ha d'interpretar l'ordre d'arribada dels candidats a la sessió fotogràfica de *La Vanguardia* com un pronòstic dels resultats d'aquesta nit. Foto final: Lluís Rabell, Miquel Iceta, Ramon Espadaler, Raül Romeva, Inés Arrimadas, Xavier Garcia Albiol i Antonio Baños. La sala 26 del MNAC, triada com a escenari, tampoc no té valor simbòlic vinculant, tot i que els retaules exposats, de calvaris, anunciacions i miracles pòstums, convidin a recrear-se en paral·lelismes tragicòmics. L'única certesa que podria derivar-se de la foto és que el proper guanyador de les eleccions no durà corbata (avui cap dels convocats no en porta).

La intenció del fotògraf Pedro Madueño és transparent: situar els candidats en un marc que subratlli la solemnitat i transcendència del moment que vivim, no forçar-los a postures frívoles o deliris informals i remarcar la possibilitat de, sigui quin sigui el resultat, mantenir un marc civilitzat de convivència. El marc en qüestió, deliberadament barroc, ha estat fabricat a Masquefa i, per transmetre l'impacte que busca Madueño, ha calgut encadellar diferents marcs visualment redundants.

Els retaules exposats, de calvaris i miracles pòstums, conviden a establir paral·lelismes tragicòmics

Les instruccions pels actors són clares: "Ni massa somrients, ni massa seriosos". L'alçada basquetbolística de García Albiol obliga a maquillar les dels altres candidats. Mètode: a l'interior de l'estructura escenogràfica, sobre un fons de cortina de vellut vermell de pel·lícula de Nicholas Ray, s'han habilitat graons formats per caixes de fusta i munts de vanguardies que compensen logísticament les diferències sense trair la realitat. Durant els assajos, s'ha buscat una llum de quadre de Velázquez, més adequada per la intimitat pública d'un museu que per l'adrenalina de l'actualitat. L'ambient entre els candidats és afable i, a estones, fins i tot cordial. Hi ajuda el caràcter expansiu d'Iceta, fetitxista

ELECCIONS 27S

XAVIER CERVERA

La sala del Museu Nacional d'Art de Catalunya on van posar els candidats per a la imatge que il·lustra la portada del diari sobre la cita electoral del 27-S

de retoladors i que ha descobert les virtuts dietètiques del ball. Si els resultats no l'acompanyen, podrà patentar la Dieta Iceta, basada en el ball compulsiu, un consum immoderat de cocacola i l'amenaça d'un pronòstic electoral moderadament catastròfic.

El repartiment de petons en el moment de saludar-se descriu hàbits culturals simptomàtics: petons d'Arrimadas per a tothom i, entre els homes, només entre Romeva i Iceta. García Albiol i Romeva semblen els més cansats. Albiol parafraseja Rambo: "No em sento les cames". Romeva celebra que conserva les seves senceres, sobretot tenint en compte la quantitat de gent que, segons ell, pagaria per trencar-les-hi. De tots, és qui més sembla que necessiti reflexionar sobre el cost personal de ser candidat en circumstàncies tan excepcionals. Malgrat la generositat del càtering, els candidats tenen més set que gana. Per sort, els periodistes

El repartiment de petons en el moment de saludar-se descriu hàbits culturals simptomàtics

i cronistes convocats ho compensem amb una voracitat abismal, tan obscura com les ulleres que fan alguns dels caps de campanya. La velocitat de desaparició dels entrepans de pernil és proporcional al grau de desesperació o d'estrès dels que, sense manies, ens els cruspim.

Darrere de l'escenari, dues cadires per sotmetre els candidats a retocs de maquillatge o perruqueria. Assegut davant d'un retaule dedicat a la consagració de sant Agustí, Albiol demana a la perruquera que no li aixafi gaire els cabells. Espadaler i Rabell aprofiten aquest instant de pausa per recuperar forces i destensar la màscara facial que, per exigències del guió, els ha obligat a somriure permanentment. Vestida amb una jaqueta vermella a joc amb la cortina Nicholas Ray, Arrimadas s'interessa pel concepte i la idea de la foto. És la que sembla estar més desperta. Tant, que un dels tècnics que participa en el muntatge em pregunta: "¿Aquesta noia és de *La Vanguardia*?", com si tingués la temerària intenció de demanar-li el telèfon.

Baños arriba tard però ho com-

Per definir el seu cansament, Baños diu: "Estic en aquell punt en què no saps si estàs borratxo o de ressaca"

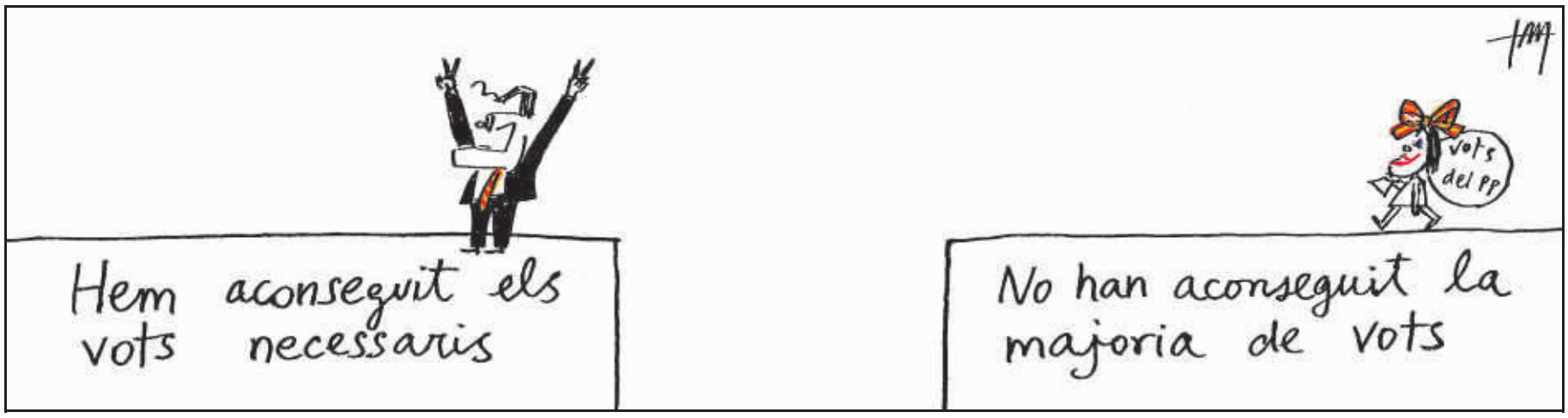
pensa amb naturalitat i una facilitat de paraula que fa pensar en els tertulians bohemis amics de Santiago Rusiñol. Per descriure el cansament acumulat, diu: "Estic en aquell punt en què no saps si estàs borratxo o de ressaca". En el moment de fotografiar-se, creua els braços, igual que Romeva. Segons els intèrprets de llenguatge corporal, aquest gest vol dir que "et tanques". Jo, en canvi, sospito que, en el cas de Romeva, creuar els braços li serveix per subratllar una envejable corpulència muscular, i a Baños per ser coherent amb la consigna abraçadora que David Fernàndez ha convertit en imatge de marca de la CUP. Un cop atrapat pels límits immortals del periodisme gràfic, mentre escolta les últimes instruccions de l'omnipresent Madueño, Baños defineix l'escena amb una pregunta que és, alhora, informació i opinió: "¿Som més una natura morta o un bodegó?".●

LV. Article 3

Política

Majoria absoluta del sí

- *Junts pel Sí i la CUP sumen 72 escons però no arriben al 50% del total dels vots*
- *Ciutadans escala al segon lloc i s'erigeix en referent del no davant el fracàs del PP*
- *Mas promet seguir endavant amb el full de ruta garantint la cohesió a Catalunya*

NINOTS

TONI BATLLORI

LA CRÒNICA

Isabel Garcia Pagan
Barcelona

El Parlament de Catalunya tindrà majoria independentista en diputats. Junts pel Sí va guanyar les eleccions amb 62 escons, tot i que necessitarà la CUP, que va aconseguir 10 diputats, per assolir la majoria absoluta i garantir la investidura del president de la Generalitat. El caràcter plebiscitari de la convocatòria obligava, no obstant això, a tenir en compte el recompte dels vots, segons els quals la majoria independentista es va quedar en el 47,85%. El resultat no és poca cosa. Més de quatre milions de catalans dels 5,5 amb dret a vot, un 77,4%, van acudir a una cita amb les urnes que es va plantejar com a històrica. En el front del no, Ciutadans va donar la campanada i es va erigir en referent contra l'independentisme passant de 9 a 25 escons. Inés Arrimadas serà la cap de l'oposició mentre el PP s'enfonsava dels 19 a 11.

Junts pel Sí va deixar ahir Madrid, la seva seu de campanya, per instal·lar-se al Born, sobre les ruïnes del barri de la Ribera, des d'on Artur Mas, Oriol Junqueras i Raül Romeva van deixar clara la seva voluntat de seguir endavant amb el full de ruta acordat per avançar cap a un Estat català. Junts pel Sí se sent legitimada per avançar "des de les institucions i des del carrer" i fer-ho "garantint la cohesió interna" a Catalunya i la "concòrdia" amb Espanya i Europa. Amb deu escons i més d'un 8% dels vots, la reacció de la CUP no va deixar cap marge d'interpretació: música de Los Ronaldos i "*Adiós papá, adiós papá*", però nou avís a Junts pel Sí: "Cap diputat de la CUP no votarà Artur Mas". Amb deu escons la clau de la investidura està a les seves mans, encara que a falta de majoria alternativa, l'abstenció és suficient perquè Mas torni a ser president en una segona votació. "Un pla de xoc de rescat ciutadà i corrupció zero" són les condicions irrenunciables d'Antonio Baños per començar a negociar. Això serà a partir d'avui. Primer separadament i després de forma conjunta, CDC, ERC i les entitats sobiranistes posaran fil a l'agulla per tancar l'estructura d'un govern de concentració i el paper de Junqueras i Romeva.

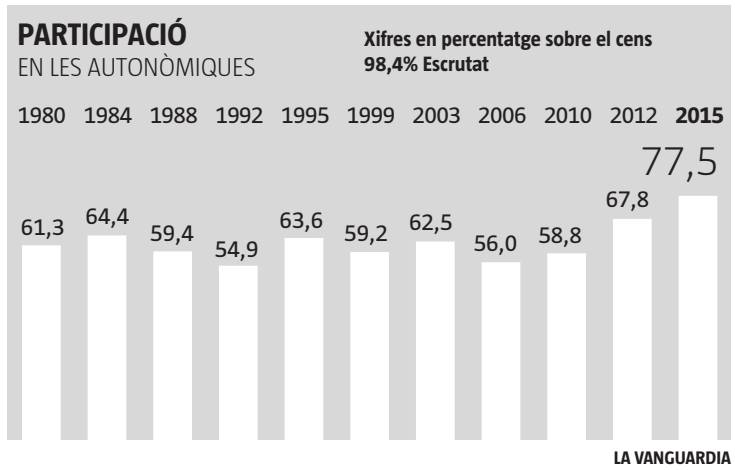
En el front del no, la carpeta catalana va multiplicar ahir els problemes de Mariano Rajoy. "El no canviarà res" esgrimit per la vicepresidenta Santamaría és difícilment sostenible no només per la majoria independentista del Parlament, sinó perquè el partit del Govern ha estat relegat en el seu paper de mur per frenar el procés sobiranista. El pas endavant de Ciutadans i els passos cap enrere del PP a Catalunya, que es converteix en la penúltima força política del Parlament, poden condicionar la correlació de forces en les generals. Catalunya reparteix 47 escons en els comicis al Congrés que poden ser clau per gestionar els resultats del desembre i els populars catalans han perdut la meitat dels vots pel camí. Però també constitueix un problema dins del PP perquè l'estratègia de Rajoy ha estat derrotada no només pels vots de Junts pel Sí i la CUP, sinó per Ciutadans i PSC. El recanvi de Xavier García Albiol no va ser suficient i el candidat va assumir que "no és el resultat que volíem", malgrat que el va atribuir a l'"ambient hostil". No obstant això, al carrer Génova es va fer de la necessitat virtut i se *celebrava* la derrota en vots de l'independentisme.

Amb els resultats encara calents, va arrencar una llarga precampanya electoral que al quarter general socialista afronten amb cert alleujament. El PSC va perdre quatre escons però, tenint en compte les expectatives inicials, el candidat Miquel Iceta va considerar "tot un èxit" mantenir-se en la tercera

EL RÈCORD DE LA JORNADA

La participació es dispara fins al 77,5%

Més de quatre milions de catalans, dels 5,5 convocats, van acudir ahir a la cita amb les urnes, i van registrar un índex de participació del 77,46%, un rècord en les eleccions al Parlament de Catalunya, que superava en deu punts el percentatge de vots de les eleccions catalanes del 2012. Barcelona i Girona van superar amb escreix el 77%, mentre que Lleida i Tarragona es van quedar en el 76%. Amb aquests paràmetres, el referent a Catalunya eren les eleccions generals del 2004, quan es va registrar un 75,96%.

ANÀLISI

M. Dolores García

I ara què?

La particular conversió d'aquestes eleccions en un pseudoreferèndum obliga a fer dues lectures dels resultats: en vots i en escons. L'independentisme guanya per majoria absoluta en diputats. Encara li sobren quatre escons. Però en baixa dos respecte als que tenia el 2012. Vist amb perspectiva, l'operació Junts pel Sí ha estat rendible per a Artur Mas, la tendència a la baixa del qual ha quedat diluïda i ara és una incògnita, però no tant per a ERC, ja que cal suposar que una part de l'engreixament de la CUP ha estat a costa seva.

Només un resultat per sota dels 60 escons hauria portat Mas a llançar la tovallola. No ha estat així i repetirà com a president de la Generalitat, però ho farà en una situació de més debilitat –compartint govern amb ERC i depenent del suport de la CUP–, obligat a complir un programa que promet la independència en 18 mesos. Mas va deixar ahir a la nit un apunt críptic quan va garantir que els seus actes estarien guiats per "la concòrdia" amb Espanya i "la cohesió" a Catalunya. Veurem en què es concreta.

La cohesió és un bé preuat, però s'ha confirmat que la societat catalana està dividida per la meitat sobre la independència, tal com reflecteix la lectura en vots.

Sigui en escons o en vots, el resultat és demolidor per al PP. La displicència de Rajoy cap a l'efervescència independentista a Catalunya no ha agradat ni als seus votants. El PP pretén convertir les generals en un altre plebiscit. Espera que en les eleccions espanyoles l'independentisme remeti. Però el cert és que el PP ara és un partit gairebé residual a Catalunya. I el *gairebé* podria desaparèixer de la frase si Rajoy, per frenar la marea carbassa, es deixa endur per la temptació de demanar el vot amb l'argument que Espanya es trencarà amb el PSOE.

ELECCIONS 27S

LV. Article 4
LV. Article 5

Arrimadas exigeix a Mas que dimiteixi i noves eleccions

La formació triplica el nombre de vots i aconsegueix 25 escons

Alegria dels dirigents de Ciutadans quan es van saber el resultats

RAÚL MONTILLA
Barcelona

Ciutadans va exigir ahir la dimissió d'Artur Mas de forma immediata i la convocatòria de noves eleccions. "Mas va convocar aquestes eleccions perquè deia que la majoria dels catalans estaven amb ell. Hem demostrat que la majoria dels catalans li hem donat l'esquena. La majoria hem optat per la convivència i la unió", va manifestar la candidata a la Generalitat per C's, Inés Arrimadas, qui va demanar que els nous comicis siguin autonòmics perquè "tots els partits presentin els seus programes per governar Catalunya".

Arrimadas ho va fer ahir com a representant de la segona força al Parlament, com a principal partit de l'oposició, després que la formació carbassa hagi passat de 9 a 25 diputats i hagi triplicat el nombre de vots, arribant als 700.000 sufragis.

La candidata de C's va pujar a l'escenari al costat del president de Ciutadans, Albert Rivera, després que a l'hotel Barceló Sants –seu de la nit electoral– s'escoltessin crits com "l'has cagat, cua lila" –fent referència a Pablo Iglesias– o "viva Espanya i visca Catalunya". Rivera va qualificar els resultats de Junts pel Sí de "fracàs de Mas" i va assenyalar que la seva formació ha estat la que ha garantit la unió d'Espanya. "Són més els catalans que han votat unió que separació, són més els que han votat canvi que els que no volen canvi. I més els que volen que aquest canvi sigui assenyat", va afegir Rivera, que va assegurar que amb aquestes eleccions comença la regeneració de Catalunya i Espanya. "Avui des d'aquesta terra, la meva terra, Catalunya, des d'aquí vull dir a tots els espanyols que volem reconstruir el projecte comú per a tot Espanya", va remarcar.

Els resultats posen fi a una campanya en la qual C's s'ha presentat com a l'alternativa a l'independentisme, com l'única formació capaç de posar fi al "monotema" –fentreferència al procés d'independència– i amb "propostes reals i solucions" als problemes dels ciutadans. Una formació que ha promès també iniciar des de Catalunya una reforma de tot Espanya, entre altres coses, a partir d'un nou sistema de finançament federal i simètric.

La formació carbassa es consoli-

25 diputats

1. Inés Arrimadas
2. Carlos Carrizosa
3. J. M. Espejo-Saavedra
4. F. Tomás de Páramo
5. Sonia Sierra
6. Antonio Espinosa
7. Francisco J. Hervías
8. Susana Beltrán
9. David Mejía
10. Marina Bravo
11. Joan García
12. Jesús Galiano
13. Noemí de la Calle
14. Sergio Sanz
15. Carmen de Rivera
16. Laura Vílchez
17. Elisabeth Valencia
18. Juan María Castel
19. Alfonso Sánchez
20. Jorge Soler
21. Javier Rivas
22. Matías Alonso
23. F. J. Domínguez
24. Carlos Sánchez
25. Lorena Roldán

da com la segona força al Parlament, gràcies, en part, a l'àrea metropolitana, especialment pel conegut com a cinturó roig, que finalment ha estat clau en el seu creixement (dels 8 diputats per Barcelona s'ha passat a 17). Un dels desitjos més expressats durant la campanya és que el cinturó es convertís en carbassa i finalment l'empenta de Ciutadans en tota aquesta àrea ha estat brutal. Només algunes ciutats com Santa Coloma de Gramenet i Cornellà han rebut més vots socialistes, però seguits molt de prop, gairebé empatats, amb C's, que sí que ha superat el PSC a Sant Boi de Llobregat, Cas-

L'ESPECTADOR

José Antonio Zarzalejos

La victòria carbassa

Amb 25 escons, gairebé el 20% dels vots escrutats (més de 700.000 electors) en unes catalanes amb la històrica participació del 77,46%, Ciudadanos/Ciutadans va marcar ahir tota una fita que transcendeix Catalunya i es projecta sobre el conjunt d'Espanya. Perquè el partit de Rivera, amb la candidata Arrimadas, s'ha convertit, des de Catalunya, en la gran opció centrista –o de més centralitat– de la política del nostre país. Els electors de C's no procedeixen de l'orfandat, sinó de la mutació pragmàtica. Ha depredat vot del Partit Popular (el seu principal calador), del PSC (el seu segon filó) i, molt probablement, del catalanisme moderat d'una Unió Democràtica que ahir es va quedar extramurs del sistema.

Els seus votants –ho revelen les enquestes del CIS– són més joves que els electors del PP i del PSC-PSOE, majoritàriament disposen d'estudis mitjans i universitaris i s'espavilen en una situació econòmica raonable. Laics i liberals, mistifiquen receptes però es basen en la ciutadania igual de tots els espanyols, oposant-se de manera rotunda –però amb un discurs renovat i, sobretot, no retrospectiu– a l'independentisme català.

La victòria del partit carbassa –ha passat de 9 a 25 diputats– crida més l'atenció que la victòria de Junts pel Sí –molt limitada en funció de les expectatives– i corona els seus dirigents com als líders del bloc antisegregacionista a Catalunya, que, en vots populars, és superior al secessionista (els independentistes han guanyat les autonòmiques però han perdut el plebiscit).

El triomf de Ciudadanos/Ciutadans –la denominació del partit en català és vital per entendre l'empatia amb l'electorat del Principat– colpeja de manera brutal –aquí i a Espanya en els prolegòmens de les eleccions generals– el PP, que ahir es va desplomar perdent 8 dels 19 escons de què disposava i que van passar a Arrimadas, com segurament els quatre que va perdre pel camí el meritori Miquel Iceta, que va aguantar molt bé. Socialistes i populars hauran d'anar al compàs de C's en els propers mesos.

> El triomf de Ciutadans colpeja de manera brutal el Partit Popular tant a Catalunya com a Espanya

Però el partit carbassa no només va infligir al PP un cop polític mortal, sinó que també va guanyar la seva particular pugna amb Podem, que, dins de Catalunya Sí que es Pot, no només no va aportar res a ICV, sinó que l'ha fet minvar. En la baralla entre els partits emergents, Rivera li va guanyar la campanya a Iglesias sense escarafalls, sense excentricitats i amb definicions. Rajoy estarà –com acostuma– perplex, i el líder de Podem observant un panorama que es tenyeix de carbassa i es destenyeix de lila. Els independentistes, a més, se les han de veure amb un adversari *de casa*. O sigui, *made in Catalunya*.●

ELECCIONS 27S

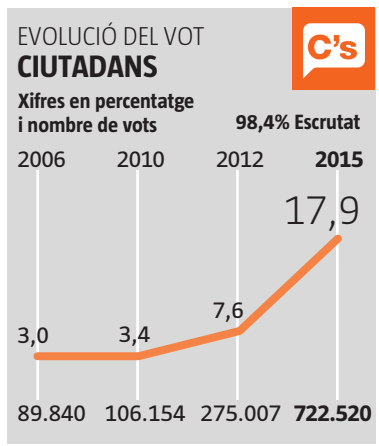
LV. Article 6

telldefels o fins i tot a l'Hospitalet de Llobregat, en aquest última població per menys d'un miler de paperetes, i això que els socialistes han crescut en vots respecte al 2012. El partit d'Inés Arrimadas ha estat un dels grans beneficiats de l'alta mobilització.

I si el cinturó roig és més carbassa que mai, Ciutadans també s'ha consolidat en la seva altra gran aposta: Tarragona. El 2012 hi va aconseguir un diputat (Matías Alonso), en aquestes eleccions n'ha aconseguit quatre, convertint-se, a més, en la segona força de tota la província i de la capital, darrere de Junts pel Sí i doblant vots al PSC.

Tot i que hi havia expectatives, també aconsegueix representació a Lleida i a Girona, dos diputats per cada una d'aquestes circumscripcions, convertint-se també en segona força, encara que àmpliament superada per la primera, Junts pel Sí. Amb una dada curiosa: fins pràcticament les deu de la nit, Val d'Aran era l'única comarca de Catalunya en què guanyava Ciutadans.

Ahir a la nit el primer a fer una valoració, poc abans de les 21 hores, va ser el vicesecretari d'organització de C's, José Manuel Villegas, que ja preveia que la formació esperava un "èxit". Just en acabar la seva intervenció, Ciutadans ja tenia 20 escons. Els aplaudiments més sonors van arribar a les 21.30 hores, quan, amb el 32% escrutat, C's s'alçava amb els 24 escons. Només uns minuts després arribava als 25, una xifra que ja no es va moure.●

ÀREA METROPOLITANA

El cinturó roig perd força i C's supera el PSC en gran part de les poblacions

TARRAGONA

La formació passa d'un diputat a quatre i es consolida a la capital de la província

LLEIDA I GIRONA

Guanya dos escons a cada circumscripció i es converteix en segona força

Nit de lluna carbassa

EL MIRADOR

Joaquim Roglan

Una posada en escena pensada i dissenyada com un plató de televisió. En un hotel sobre l'estació de l'AVE, potser per allò d'escurçar distàncies entre Barcelona i Madrid. Una organització de bona mercadotècnia. Un ull en els sondejos de TV3 i un altre en els de La Sexta. Discreció absoluta dels líders reunits en una sala. Sense eufòries precipitades quan tot apuntava que Ciutadans seria la segona força més votada de Catalunya. I ambient d'asèpsia a les sales i passadissos davant unes eleccions que no s'assemblen gens a totes les altres eleccions a Catalunya i Espanya.

Al carrer i en l'*apartheid* de fumadors, una militància d'entre 30 i menys de 50 anys, generalment ben arreglada, sense modernitats ni cues a la vista. Gent tranquil·la d'aparença cèntrica, centrada i centralista. En la primera valoració de l'equip electoral, el reconeixement que eren una nit i una participació històriques, i agraïments a la militància. Sense resultats decisius a la vista, es vaticinava més del doble de vots i escons, a bell ull. Un altre ull mirava cap a les llistes independentistes i la seguretat que el panorama d'avui serà complex, malgrat l'èxit carbassa. I un militant s'alegrava dels resultats obtinguts al col·legi electoral on va votar Junqueras. Durant la següent espera, molts mòbils, moltes xarxes socials i a veure què deia cadascú a la cerimònia de la incertesa.

Avançava l'escrutini i van començar els aplaudiments i alegries cada vegada que Ciutadans sumava un diputat i cada vegada que Junts pel Sí en restava un. A tot això, els autodenominats *naranjitos* anaven camí de triplicar els seus vots i escons. Creixia l'animació i sonava algun xiulet aïllat quan apareixien les banderes de l'estrella amb Mas i Junqueras a la pantalla de TV3. Amb gairebé la totalitat de vots ja escrutats, els líders i protagonistes de la jornada feien esperar la seva aparició davant un públic creixent i a punt de l'eufòria que cridava un "no es pot" sardònic. Es palpava que els seus caps meditaven cada paraula com a pròxima primera força de l'oposició i alternativa a l'independentisme.

A punt de l'eufòria, un públic creixent cridava un "no es pot" sardònic

S'animava la concurrència amb lemes com: "Jo sóc espanyol, espanyol, espanyol", "Catalunya és Espanya", "Visca Espanya i visca Catalunya" i "Aquesta TV3, de quin partit és?". Gairebé a la mitja nit de la lluna plena i vermella va aparèixer Inés Arrimadas entre crits de "presidenta", "presidenta". Amb el seu estil d'una generació de joves àmpliament preparades, va demanar la dimissió d'Artur Mas, va cridar a la regeneració, va exigir noves eleccions i va prometre treballar fins i tot per als independentistes. Al seu costat, Albert Rivera va prendre el relleu per passar balanç de la victòria amb xifres i dades, va afirmar que el seu partit ha evitat la ruptura del país i va predir que s'entra en "una nova política gràcies a la marea carbassa". I va començar la gresca nocturna. Però els que sumaven escons de llistes independentistes hipotèticament unides semblaven una d'aquelles famílies que celebren el naixement d'un nen i els preocupa que l'avi estigui seriosament malalt.●

Real Casa de la Moneda
Fábrica Nacional de Moneda y Timbre

NOVES EMISSIONS DE LA FNMT-RCM

MONEDES DE COL·LECCIÓ EN OR I PLATA

IV Centenari de la Segona Part de
DON QUIXOT DE LA MANXA

CONJUNT COMPLET
P.V.P.: 429,45 €

MONEDA 100 EUROS
METALL: Or de 999 mil·lèsimes
DIÀMETRE: 23 mm
PES TOTAL: 6,75 grams
CANTÓ: Estriat
VALOR FACIAL: 100 Euros
TIRADA MÀXIMA: 2.500 unitats
P.V.P.: 375€

MONEDA 10 EUROS
METALL: Plata de 925 mil·lèsimes
DIÀMETRE: 40 mm
PES TOTAL: 27 grams
CANTÓ: Estriat
VALOR FACIAL: 10 Euros
TIRADA MÀXIMA: 7.500 unitats
P.V.P.: 54,45€

IV CENTENARI

PRIMERA EDICIÓ DE LA SEGONA PART DE DON QUIXOT DE LA MANXA

CALIDAD PROOF

Preus vàlids en el moment de publicació de l'anunci, que podran ser modificats en funció de les cotitzacions dels metalls o dels impostos aplicables

La Tienda del Museo
Doctor Esquerdo, 36. 28009 - Madrid
Tel.: 91 566 65 42 / 91 566 67 92
Fax: 91 566 66 96

Tienda del Aeropuerto Adolfo Suárez
Madrid-Barajas
Terminal 1, Zona No Schengen
Tel.: 91 305 55 29

Julián Llorente
Espoz y Mina, 15. 28012 - Madrid
Tel.: 91 531 08 41
Fax: 91 531 10 92

Edifil
Bordadores, 8. 28013 - Madrid
Tel.: 91 366 42 71
Fax: 91 366 48 21

Diputació, 305. 08009 - Barcelona
Tel.: 93 487 02 00
Fax: 93 487 03 92

Lamas Bolaño
Gran Vía, 610. 08007 - Barcelona
Tel.: 93 270 10 44
Fax: 93 302 18 47

Divisió de Venda a distància d'El Corte Inglés
Tel.: 902 103 010

Estancs, Comerços Numismàtics i Filatèlics

Botiga on line:
http://tienda.fnmt.es

Real Casa de la Moneda
Fábrica Nacional de Moneda y Timbre

1615 CASA DE MONEDA DE MADRID 400 AÑOS DE SERVICIO 2015

ELECCIONS 27S

LV. Article 7

La CUP assoleix una presència històrica i serà la força decisiva

La formació independentista multiplica per tres els diputats aconseguits el 2012

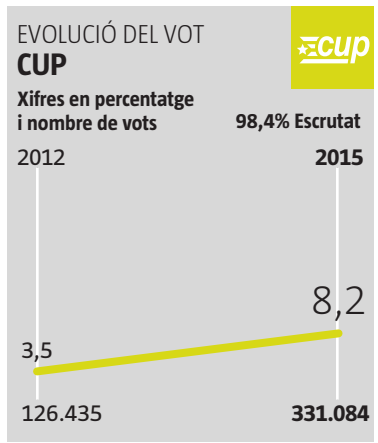
DAVID AIROB

Antonio Baños i David Fernàndez celebrant el resultat

AITZIBER AZPEITIA
Barcelona

La Candidatura d'Unitat Popular (CUP) va viure una altra nit històrica. En el seu segon assalt al Parlament la formació independentista, anticapitalista i feminista va aconseguir 328.785 sufragis, un 8,20% del vot, que es tradueix en 10 escons, més del triple dels obtinguts en les eleccions del 2012. Una progressió meteòrica si es té en compte que fa tres anys, quan van decidir presentar-se per primera vegada al Parlament, després de foguejar-se a la política municipal, va obtenir 126.435 vots (3,47%) i només 3 escons. Però a més del creixement exponencial, el que converteix aquests 10 diputats en un gran resultat és el fet que Junts pel Sí no va assolir els 68 escons de la majoria absoluta, per la qual cosa atorga a la formació que lidera Antonio Baños la capacitat de condicionar la investidura del pròxim president.

Quan es van saber els resultats, Anna Gabriel, número dos, va enviar un missatge directe al president i número 4 de Junts pel Sí, Artur Mas: "Tots som necessaris, però ningú no és imprescindible, i li diem a Mas que no és imprescindible".

La CUP va aconseguir 7 diputats a Barcelona, i un en cada una de les altres tres circumscripcions catalanes, un fet que no havia aconseguit el 2012. Sense que s'hagués escrutat encara el 100%, a Barcelona, passa dels 92.974 vots obtinguts el 2012 als 234.434 d'ahir (del 3,42 al 8,22%), a Girona creixen de 14.499 a 32.232 (del 4,20 al 8,60%); a Lleida, de 3.602 a 17.704 (3,05 a 8,17%), i a Tarragona, de 12.840 a 29.410 (3,59 a 7,40%).

Baños va començar la nit electoral al casino l'Aliança del Poblenou tuitejant la cançó de Los Ronaldos "Adiós papá", "dedicada a l'Estat espanyol. Sense rancúnies, adéu". Baños va declarar que els resultats electorals havien liquidat "el règim borbònic" i va cridar a desobeir la legalitat espanyola.

"La sobirania popular catalana ho ha deixat clar, la majoria dels vots ha estat en contra de l'statu quo actual que ens ha oprimit des de la mort del dictador, i per això la legalitat espanyola ha de ser desobeïda", va dir. Baños també va explicitar les condicions de la CUP per donar suport a Junts pel Sí: "Desobediència a les lleis injustes contra les classes treballadores catalanes, pla de xoc de rescat ciutadà contra l'exclusió social i després que vinguin i parlarem del que vulguin". Anna Gabriel va donar per descomptat que "el projecte de ruptura independentista tira endavant", i es va reafirmar en el missatge que Mas "no és imprescindible".

El missatge de la CUP, a favor de la independència per la via directa i contra el capitalisme, i en la seva lluita contra la corrupció, exemplificada per la denúncia del cas Innova i la presidència de la Comissió Pujol que va ocupar l'exdiputat David Fernàndez, ha convençut gran part de l'electorat independentista que no se sentia còmode amb Junts pel Sí. Però també s'ha guanyat la simpatia de part de l'electorat d'esquerra, que no ha pogut convèncer Catalunya Sí que es Pot amb el seu missatge etnicista.●

10 diputats

1. Antonio Baños
2. Anna Gabriel
3. Josep Manel Busqueta
4. Gabriela Serra
5. Albert Botran
6. Eulàlia Reguant
7. Julià de Jòdar
8. Benet Salellas
9. Ramon Usall
10. Sergi Saladié

MISSATGE A ARTUR MAS

"Tots som necessaris, però ningú no és imprescindible", remarca Baños

SELECCIÓ LA VANGUARDIA
Setembre 2015

MATALÀS VISCOELÀSTIC AMB TRACTAMENT D'ÀLOE VERA

- Electrobiològic, ecològic i indeformable.
- Tractament antiàcars, antifloridura i hipoal·lergogen.
- Ergonòmic, anatòmic i termoregulable.
- Teixit 3D que permet la renovació constant de l'aire a l'interior del matalàs.
- Lliure circulació de l'aire que elimina la humitat corporal, assegura més higiene i permet més estabilitat tèrmica, cosa que proporciona un son més agradable.
- Assegura una postura correcta del cos quan descansa.
- Afavoreix el desenvolupament equilibrat de la columna vertebral i millora sensiblement la circulació sanguínia.
- Alçada del matalàs: 17 cm.
- Fabriquem qualsevol mida d'ample o de llarg.
- Fabriquem a Espanya.
- Entrega aproximada: 10 dies.

TRUCA AL 902 996 838 PER FER LA COMANDA

- Matalàs de 80 cm d'ample	99'95 €	399 €
- Matalàs de 90 cm d'ample	129'95 €	399 €
- Matalàs de 105 cm d'ample	149'95 €	399 €
- Matalàs de 135 cm d'ample	199'95 €	599 €
- Matalàs de 150 cm d'ample	219'95 €	599 €
- Matalàs de 160 cm d'ample	239'95 €	599 €

Preus vàlids per a matalassos de 190 i 200 cm de llarg.

COM POTS ACONSEGUIR ELS PRODUCTES

1 Fes la comanda de forma ràpida i senzilla trucant al 902 996 838 o a través de www.seleccionlavanguardia.com.
Horari de dilluns a divendres de 9.00 h a 17.00 h; dissabtes, diumenges i festius de 10.00 h a 14.00 h.

2 Emplena aquesta cartilla amb 4 dels cupons que es publicaran al llom de La Vanguardia.

3 Rep-los còmodament a casa 3 dies després de fer la comanda.
Contrareembossament: has d'abonar l'import que s'indica més les despeses d'enviament corresponents a cada producte, que seran de 6,95 €,* IVA inclòs (excepte per al matalàs, la bicicleta i la butaca, per a les quals les despeses d'enviament seran de 19,95 €,* IVA inclòs, i el somier, per al qual les despeses d'enviament seran de 29,95 €,* IVA inclòs), i la cartilla correctament emplenada amb els 4 cupons. Si la compra s'ha fet en línia i s'ha pagat amb targeta de crèdit només has de lliurar la cartilla quan rebis el producte.

*Despeses d'enviament vàlides només per a Espanya, excepte Illes Balears, Canàries, Ceuta i Melilla.

COMPRA QUALSEVOL PRODUCTE AMB TAN SOLS 4 CUPONS

Descobreix més productes a www.seleccionlavanguardia.com

FES LA COMANDA ARA!

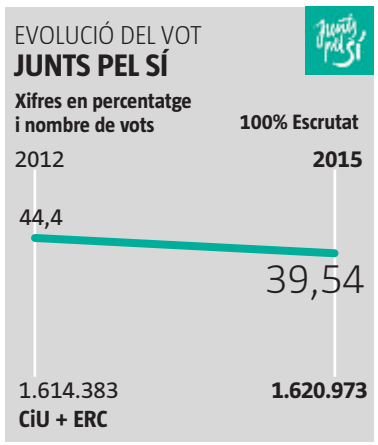
Enganxa aquí el cupó de La Vanguardia | Enganxa aquí el cupó de La Vanguardia

Enganxa aquí el cupó de La Vanguardia | Enganxa aquí el cupó de La Vanguardia

Consulta les bases completes de la promoció a www.seleccionlavanguardia.com

ELECCIONS 27S

LV. Article 8

Unitat. La plana major de Junts pel Sí, amb Oriol Junqueras, Raül Romeva i Artur Mas al capdavant, va exhibir ahir unitat, l'endemà de la victòria del sí en la cita del 27-S

LLIBERT TEIXIDÓ

MISSATGE

Mas adreça un clar avís a la CUP: "Oi que no frustrarem el mandat democràtic?"

NOU ESCENARI

Junts pel Sí reclama una reflexió a l'Estat davant la majoria absoluta independentista

sibilitats diferents", en el qual hi poguessin ser la mateixa CUP i fins i tot Catalunya Sí que es Pot, i es planteja igualment parlar amb la resta de grups sobre política social, política econòmica i transparència per "conformar majories concretes sobre la gestió ordinària". Els dirigents de Junts pel Sí, d'altra banda, confien que la majoria absoluta de diputats independentistes que per primer cop hi ha al Parlament faci reflexionar el Govern espanyol i esperen una resposta en aquest sentit, perquè "seria inconcebible que continués sense passar res", es va lamentar Raül Romeva. Però, de moment, la reacció ha anat en sentit contrari.●

la CUP, perquè quan una responsabilitat és compartida l'ha d'exercir tothom", va precisar. I aquest és el missatge que ha traslladat de seguida al número u de la candidatura de la CUP, Antonio Baños, amb qui ahir tenien previst posar-se en contacte tant Artur Mas com Raül Romeva.

Dins de Junts pel Sí tothom és conscient que, amb els resultats que han tingut finalment, la CUP té la paella pel mànec per decidir la investidura, però també que el procés sobiranista no es pot permetre prescindir de ningú. Per aquesta raó, la carta que el seu candidat a la reelecció al capdavant del Govern de Catalunya és l'actual president de la Generalitat pensa jugar-la a fons, entre altres raons perquè CDC considera que és una "aposta irrenunciable" i perquè ERC tampoc no està a favor de "donar gaire joc" a la CUP.

Els pròxims dies, doncs, es preveuen intensos, perquè, a més de la investidura, la coalició pensa també en un "Govern de concentració d'ampli espectre i amb sen-

Mas necessita dos vots a favor de la CUP per ser investit

Per ser president

BARCELONA Redacció

La comptabilitat electoral de diumenge dibuixa un escenari que obligarà a arribar a acords perquè la XI legislatura arrenqui amb un president de la Generalitat investit. Aquests són els passos que els partits catalans hauran de seguir en els propers dies.

El patrimoni dels diputats. Per accedir a la condició de diputats, els electes de cada candidatura han de presentar al registre del Parlament la credencial expedida per la junta electoral, jurar o prometre per escrit la Constitució espanyola i l'Estatut i lliurar les declaracions d'activitats professionals i béns.

Constitució de la Cambra. El Parlament de la XI legislatura s'ha de constituir en els vint dies hàbils següents a les eleccions, convocat per Artur Mas com a president de la Generalitat. En aquesta sessió, que té com a termini màxim el 26 d'octubre, els nous diputats han d'escollir el president de la Cambra, dos vicepresidents i quatre secretaris. El nou president o presidenta –segons el pacte entre Convergència i ERC serà republicà, i amb tota probabilitat una dona– ha de comunicar la constitució de la Cambra al president de la Generalitat, al cap de l'Estat i als presidents del Congrés dels Diputats i el Senat.

Majoria simple en la segona votació. Abans del 9 de novembre, s'ha de convocar el ple d'investidura del nou president de la Generalitat després de la ronda de consultes de la presidència del Parlament. L'acord entre Convergència i ERC estableix que el candidat és Artur Mas. La investidura requereix el suport de la majoria absoluta de la Cambra. Si el candidat no l'aconsegueix en la primera votació, es pot sotmetre a una segona votació, en la qual serà suficient la majoria simple. És a dir, més vots a favor que en contra. Junts pel Sí compta amb 62 vots; mentre que la suma de Ciutadans, el PSC, Catalunya sí que es Pot i el PP n'assoleix un total de 63. Per això Mas necessitaria almenys dos vots a favor de la CUP per poder ser investit.

LLIBERT TEIXIDÓ

El president de la Generalitat en funcions, Artur Mas

Dos mesos per escollir president. Si després de les dues votacions esmentades Mas no aconsegueix ser escollit president, s'han de tramitar propostes successives amb el mateix procediment. Si en el termini de dos mesos des de la primera votació no hi ha president, el Parlament es dissol automàticament i el president de la Generalitat en funcions ha de convocar noves eleccions, que se celebrarien en un termini d'entre 40 i 60 dies després de la convocatòria. Aquest supòsit no s'ha donat mai des del restabliment del Parlament de Catalunya el 1980. Si s'aconsegueix investir president, no es podran convocar eleccions en el termini mínim d'un any.

Un grup parlamentari per coalició. El reglament del Parlament estableix els requisits per formar grup parlamentari. L'article 19.2 assenyala que per cada partit, federació o coalició electoral només es pot constituir un grup parlamentari. En el cas de Junts pel Sí, l'acord previ estableix que la presidència del grup serà per a un membre de Convergència. Si durant la legislatura es planteja una ruptura entre CDC i ERC, els diputats que abandonin el grup original s'haurien d'incorporar al grup mixt.

Fins a 16.101 euros per cada escó. El decret que regula les subvencions i la comptabilitat electoral fixa el barem per escons i vots: 16.101,6 euros per escó obtingut; 0,61 euros per vot aconseguit per cada candidatura que hagi obtingut com a mínim un escó; i 0,17 euros per cada elector d'una circumscripció electoral –sempre que la candidatura hagi obtingut com a mínim un escó en aquesta circumscripció i aconsegueixi formar grup parlamentari– per les despeses originades per la tramesa directa i personal als electors dels sobres i les paperetes electorals, o de la propaganda i publicitat electoral. L'import és el mateix que es va fixar per a les eleccions catalanes del 2012 tenint en compte "la situació de restriccions pressupostàries i la reducció de la despesa no financera de la Generalitat".●

L'ESPECTADOR

David González

El 27-S al revés

Us proposo un joc. Llegim-ho al revés. Imagineu que en les eleccions al Parlament de Catalunya de diumenge, C's i el PP, els partits de referència de l'espanyolisme sense màcula, haguessin obtingut junts 72 diputats dels 135 de la Cambra catalana i un 47,74% dels vots amb una participació absolutament rècord del 77,44%, com ha succeït amb Junts pel Sí i la CUP. Imagineu que C's hagués estat primera força en totes i cadascuna de les 42 comarques, incloses les del multicolor cinturó roig. Que el partit d'Albert Rivera i Inés Arrimadas hagués obtingut 1.620.973 vots, els que ha aconseguit la llista encapçalada per Raül Romeva, en un total unionista pur, amb el PP, de 1.957.348, que és el resultat real de l'independentisme apuntalat per la CUP. O sigui, que C's hagués assolit, com ha succeït amb Junts pel Sí, el màxim suport popular aconseguit per una força política en uns comicis al Parlament des del 1980 i en totes les altres eleccions celebrades a Catalunya, exceptuant la collita del PSC en les generals del 2008, amb 1.672.777.

Imagineu que el 52,26 per cent restant dels electors, votants independentistes però amb afegits principalment federalistes (com el PSC i Catalunya Sí que es Pot) i fins i tot confederalistes (UDC) –com succeeix en el bloc real del no en el 27-S, més enllà de C's i el PP– proclama que l'espanyolisme sense màcula ha estat derrotat perquè no arriba al 50% de les paperetes. I que així ho manifesti encara que en realitat mai no es va comprometre a respectar cap resultat vàlid perquè mai va acceptar la celebració de cap mena de referèndum. I que malgrat tenir 63 dels 135 diputats de la Cambra, i malgrat que aquest Junts pel Sí imaginari només en té 25, els que va obtenir C's el 27-S, exigeix que Inés Arrimadas Gavarró, la candidata a la presidència de la Generalitat, amb 62 diputats, dimiteixi, i que es convoquin noves eleccions. I ja de passada, atès que aquest conglomerat és el vencedor absolut dels comicis, anuncia una declaració unilateral d'independència perquè ha guanyat el plebiscit encara que en realitat mai no va reconèixer que la votació era plebiscitària fins que va veure els resultats.

> Qualsevol semblança entre la realitat i les lectures del 27-S serà sempre pura coincidència hermenèutica

Imagineu, per fi, que aleshores surt el *pepero* Xavier García Baños i diu que no pensa votar Inés Arrimadas Gavarró. Davant la qual cosa, Pedro Sánchez proposa al federalista Tony Manero Iceta al capdavant d'un govern transversal dels del sí i els del depèn.

Qualsevol semblança entre la realitat i les lectures del 27-S serà sempre pura coincidència hermenèutica.

ELECCIONS 27S

LV. Article 9

La CUP manté que no investirà Mas president i renuncia a la DUI

Baños admet que l'independentisme no ha guanyat el plebiscit plantejat el 27-S

ÀLEX TORT
Barcelona

Forçada pels resultats electorals, ara la CUP es troba en una situació que, per molt desitjada que sigui, no és gens còmoda: provar de tirar endavant el procés sobiranista sense la majoria de vots que havien reclamat i que, segons ells, els hauria "legitimat" per fer una declaració unilateral d'independència (DUI), i evitar que Artur Mas torni a ser investit president de la Generalitat, com han dit en reiterades ocasions.

Durant la campanya intuïen que podien ser clau en el procés independentista, i així ha estat. Amb 62 diputats per a Junts pel Sí i l'oposició sumant-ne 63 en total, s'obre un escenari en què –si no canvien les coses– com a mínim dos dels seus deu diputats haurien de votar en positiu una hipotètica candidatura de Mas a la presidència de la Generalitat si es vol donar continuïtat al procés i, com vol la CUP, "trencar amb l'statu quo, amb el règim vigent i continuar treballant per la ruptura amb el Govern espanyol".

No obstant això, ahir, un cop acabada la jornada electoral, van comparèixer en roda de premsa per reafirmar la seva decisió de no facilitar-ne la investidura. "El procés no és una persona, i ningú no és imprescindible", va subratllar la número dos dels cupaires, Anna Gabriel, mentre assegurava que no opinarien sobre la possibilitat de que l'altra candidatura independentista decidís finalment proposar un altre nom per a la presidència: "No passarem del fetitxisme de Mas al fetitxisme de Romeva o Junqueras", va reblar Gabriel.

"No investirem ningú que estigui involucrat en retallades, privatitzacions i corrupció", van sentenciar des de la CUP xocant de front, per exemple, amb la posició d'ERC, que no preveu cap altra opció que la de Mas com a president. Per Gabriel "és fer un flac favor i és injust aigualir els resultats" amb el debat sobre Mas, i "val més la pena concretar quines seran les respostes de l'expressió popular" del 27-S.

Malgrat tot, Antonio Baños, cap de llista de la CUP, va donar ahir alguna pista per aprovar una investidura. "La nostra línia vermella és que no reconeixerem ni treballaream amb retalladors ni corruptes. Ara bé, si a CDC troben una persona lliure d'aquestes xacres, endavant", va afirmar.

Així mateix, la CUP va anunciar ahir que ja s'havia posat en contacte amb Junts pel Sí i Catalunya Sí que es Pot, "a més d'altres agents polítics i socials", per trobar-se i parlar en el transcurs d'aquesta setmana, plantejar-los el seu pla de xoc contra la pobresa i "parlar de les lleis que s'han de desobeir". Paral·lelament, obriran un procés intern de trobades i d'assemblees.

Antonio Baños, cap de llista de la CUP, va reconèixer que l'independentisme "no ha guanyat el plebiscit" plantejat el 27-S, "ja que no s'ha arribat al 50% més u en vots" i, per tant, "cal renunciar a la declaració unilateral d'independència (DUI)".

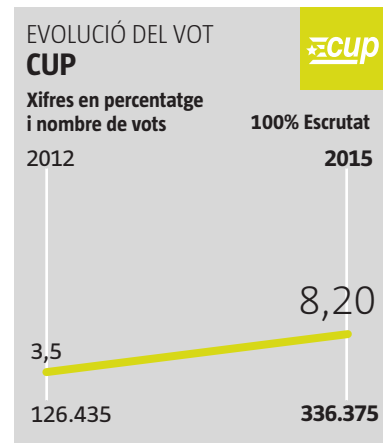
En canvi, Baños va argumentar que les eleccions havien estat una "victòria de l'independentisme" i va justificar que el procés sobiranista tiri endavant. La seva formació havia plantejat els comicis com a plebiscitaris i constituents, "però en qualsevol cas el mandat majoritari permet que el procés independentista continuï; evidentment el plebiscit no s'ha guanyat, perquè no hi ha un cinquanta més un de vots independentistes", va afegir Baños, "però sí que ha guanyat la independència perquè la majoria de vots i escons són a favor d'aquesta opció".

A banda d'això, el representant de l'esquerra alternativa va referir-se a Catalunya Sí que es Pot, a la qual no veuen en el bloc del no i que "ha recollit una altra bossa de vots que estan a favor d'un procés constituent, encara que no sigui específicament per la independència". Segons Baños, creuant totes aquestes derivades es dóna una "majoria amplíssima" per iniciar un procés de transformació que aposti per la "ruptura" amb l'Estat i per "revertir les mesures antisocials".●

LAURA GUERRERO

Antonio Baños, candidat número u de la CUP, i Anna Gabriel, la número dos, ahir

LES CLAUS

DECISIUS. Perquè Junts pel Sí investeixi el seu candidat necessita com a mínim dos vots afirmatius de la CUP, que ja ha reiterat que no votarà mai Mas.

SÍ QUE ES POT. Han citat la formació que lidera Lluís Rabell i Junts pel Sí per iniciar contactes.

RUPTURA. Els cupaires creuen que els resultats legitimen el procés sobiranista, tot i renunciar a la DUI.

¿ALTERNATIVES?

La CUP defuig el debat "fetitxista" d'aclarir si donarien suport a Romeva o Junqueras

FUTUR

Baños veu una majoria "amplíssima" a favor de la ruptura amb Catalunya Sí que es Pot

L'ESPECTADOR

Rafael Jorba

Tres victòries de Mas

El resultat del 27-S –escrivia fa una setmana- dibuixarà un país dividit en dues meitats, empatat amb si mateix. I som aquí, amb una participació rècord que avala i amplifica el diagnòstic. No faré futurologia ni sobre la projecció d'aquest resultats en les generals espanyoles del desembre ni sobre el desenllaç del procés. Em limitaré a fer-ne una lectura en una doble clau: plebiscitària i de majories de govern.

Primera conclusió. La lògica plebiscitària, dictada pel president Mas i encarnada per Junts pel Sí, s'ha imposat. Però els seus promotors no han guanyat el *plebiscit* ni en vots (47,8) ni en escons (62). La majoria absoluta està fixada en 68 diputats i el front del sí la supera amb l'addició dels 10 escons de la CUP. El no-front del no, dividit per l'eix nacional i per l'ideològic, tenia un punt de coincidència –el rebuig d'una independència exprés– i ha sumat el 50,6% dels vots. De Catalunya endins, el procés continua ben viu, amb un electorat hipermobilitzat i hipermotivat, però de Catalunya enfora no ha pogut legitimar la seva estratègia d'"internacionalitzar el conflicte". David Fernàndez, coneixedor de l'statu quo europeu, va parlar al seu dia d'una majoria absoluta de vots, si pogués ser, superior al 55%.

I un dany col·lateral del *plebiscit*: la tensió identitària, amb una majoria dels ciutadans de Catalunya que tenen un sentiment dual de pertinença, ha donat ales a Ciutadans, convertida en el vot refugi del sentiment espanyol (el somni de la independència davant del malson de la secessió). Per primera vegada el primer partit de l'oposició no es reclama hereu del catalanisme polític.

Segona conclusió en clau de govern. Artur Mas ha aconseguit la seva tercera victòria en cinc anys, però a cada bugada ha perdut un llençol. Vet aquí la seqüència d'aquestes tres cites electorals. El 2010 CiU tenia 62 escons, a 6 de la majoria absoluta, que assolia amb els 10 diputats d'ERC (72). El 2012, quan Mas va demanar una "majoria excepcional", CiU va obtenir 50 escons i es va posar en mans dels 21 diputats d'ERC (71). I ara, el 2015, Junts pel Sí (CDC, ERC i les entitats que li donen suport) ha sumat 62 escons, just els que va aconseguir CiU en solitari el 2010. La investidura del president ja no depèn d'ERC sinó de la CUP (72).

> El president ha aconseguit la seva tercera victòria en cinc anys, però a cada bugada ha perdut un llençol

No és acceptable afirmar, com han fet Mas i els seus exegetes, que en la comparativa de resultats amb el 2012 caldria restar-hi els escons que tenia Unió, entre altres coses perquè els democristians crítics es van sumar a Junts pel Sí, igual com ho van fer els socialistes escindits del PSC. Així ho firmo i subscric, sabedor que aquesta anàlisi no s'adiu amb el cànon nacionalment correcte. Us demano disculpes per endavant.●

ELECCIONS 27S

LV. Article 10

KIM MANRESA

Albert Rivera i Inés Arrimadas, acompanyats d'altres dirigents de Ciutadans, ahir a roda de premsa en un hotel de Barcelona

C's proposa diàleg al bloc del no per forçar mesures "reals"

La formació truca als altres partits del no per buscar punts de trobada

RAÚL MONTILLA
Barcelona

Ciutadans va insistir ahir que no veu viable un Govern a Catalunya després dels resultats de les eleccions. Tant la candidata a la Generalitat, Inés Arrimadas, com el president del partit, Albert Rivera, van qualificar la situació de "bloqueig institucional" i tots dos van tornar a demanar la dimissió d'Artur Mas i van insistir que només veuen viable que es convoquin unes noves eleccions autonòmiques, com ja ho van dir la nit electoral mateix. De moment, això sí, van anunciar que la seva prioritat ara és parlar amb la resta de partits no independentistes de possibles punts de trobada, encara que no per crear un govern alternatiu perquè no sumen, sinó per acordar mesures "que puguin ser solucions reals als problemes dels catalans com un pla de xoc contra la crisi", va manifestar Arrimadas. "Acumulem tres anys de desgovern", va puntualitzar.

Segons van explicar fonts del partit carbassa, aquestes primeres trucades al PP, PSC i Catalunya Sí que es Pot les van fer ahir mateix a la tarda, tot i que no van tractar cap tema concret. Ciutadans, això sí, va transmetre a representants d'aquestes forces la idea de "dialogar" amb tothom. "És hora de sumar, de posar sobre la taula el que uneix els catalans", va explicar Arrimadas durant la roda de premsa de valoració de resultats que va tenir lloc al matí a la seu de la nit electoral, a l'hotel Barceló Sants.

"Hem d'obrir una nova etapa. Aquells que volen dividir els catalans no ens poden representar", va insistir la líder de Ciutadans, que va explicar que simplement "ja no podem continuar més temps així". Arrimadas també va assegurar que té la intenció de parlar amb el número u de Junts pel Sí, Raül Romeva, "perquè dialogui" i posi fre al procés independentista, que per Ciutadans, després dels resultats dels comicis, ha deixat de tenir recorregut, com ja tampoc no en té el president Artur Mas. De fet, directament, la formació carbassa no el va esmentar com a possible interlocutor en cap moment, per transmetre una idea: per ells ja no compta. "Mas ha fet una plataforma independentista per a un plebiscit i ha perdut. No hi ha un govern, no hi ha un programa i no hi ha un president possible", va apuntar Albert Rivera, que va recordar que la intenció de Junts pel Sí perquè Mas sigui president xoca directament amb el desig de la CUP, que diverses vegades ha assenyalat que no vol tenir el líder de CDC al capdavant de la Generalitat.

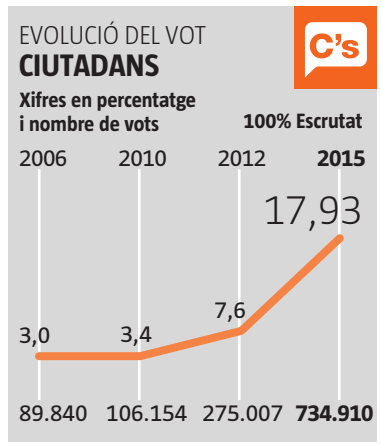
"Un 47% que ha votat independència és molta gent. Això no es pot negar. Nosaltres també els volem representar i ho respectem. Però la majoria dels catalans ha dit no a Artur Mas i al seu projecte", va insistir el president de Ciutadans. "Mas va convocar aquestes eleccions per tenir la majoria dels catalans amb ell. I la majoria dels catalans hem triat donar l'esquena al senyor Mas", va explicar Arrimadas. "L'única sortida que té Mas és dimitir", va insistir.

Respecte als resultats electorals, Rivera va destacar el "dalta-baix" del PP, el fet que el PSC hagi tret "els pitjors resultats de la seva història" i, en el seu cas, va remarcar el fet d'haver aconseguit guanyar al cinturó roig i imposar-se al PSC en ciutats com l'Hospitalet de Llobregat. De fet, només a Cornellà de Llobregat i a Santa Coloma de Gramenet els socialistes han resistit l'empenta de Ciutadans, i per poca diferència. "Avui hi ha un cinturó carbassa. On es van forjar les victòries d'UCD, del PSC, comença un projecte de reforma per a Espanya", va assenyalar Rivera, que també va valorar molt positivament els resultats obtinguts a Tarragona (passen d'un diputat a quatre) o a Girona i a Lleida, on el 2012 no van aconseguir representació i ara tenen, a cada província, dos escons.

El president de Ciutadans va explicar, en aquest sentit, que amb una altra llei electoral com la que ells defensen (un ciutadà, un vot) "ara mateix no estaríem parlant de trucar a les altres formacions per acordar mesures urgents, ara estaríem trucant a altres partits per crear govern", va subratllar. De fet, Rivera va recordar que d'aquí unes setmanes la seva formació presentarà la seva proposta de reforma de Constitució. "El bipartidisme decadent no serveix per solucionar els problemes", va reblar.●

LES CLAUS

OPOSICIÓ. Serà constructiva, encara que insisteixen en la necessitat de noves eleccions i que aquestes sí que tinguin un caràcter autonòmic.
INDEPENDÈNCIA. Proposen d'abandonar el procés sobiranista i qualifiquen el plebiscit de "fracàs".
REFORMES. En unes setmanes presentarà la seva proposta de reforma de Constitució, que preveu el nou finançament autonòmic.

INDEPENDÈNCIA

Arrimadas insisteix que Mas dimiteixi i exigeix nous comicis atès el "bloqueig institucional"

BALANÇ

Rivera diu que amb una altra llei electoral estarien negociant un govern alternatiu

ELECCIONS 27S

LV. Article 11

Arrimadas ha anat a més en la campanya, ha vençut la seva timidesa i ha guanyat seguretat

Ni un pèl de Barbie

RAÚL MONTILLA
Barcelona

Inés Arrimadas no va ballar finalment sevillanes amb els periodistes que l'han seguit en aquesta campanya. Una proposta que, encara que tòpica (l'ara cap de l'oposició va néixer a Jerez de la Frontera el 1981), va rebre amb un somriure, com també dos regals per part de la premsa: una vareta màgica i una nina Barbie. La primera va ser perquè durant la primera setmana en tots els seus mítings apareixia la frase: "Mas utilitza la independència com una vareta màgica per solucionar tots els problemes". La nina, pel fet que l'hagin representat així en el programa *Polònia* de TV3 i el seu atractiu hagi estat munició (masclista) d'atac en xarxes socials contra ella: una noia guapa que, suposadament, era candidata només per la seva imatge mentre que Rivera era qui controlava realment els fils (sí, el regal tenia el seu punt de mala bava).

Però Arrimadas, llicenciada en Dret i en Administració i Direcció d'Empreses i que parla quatre idiomes (entre ells un català perfecte encara que faci prop de sis anys que viu a Catalunya), no té res a veure amb una nina, ni de plàstic, ni de porcellana. Gran aficionada al futbol –culer entregada i capaç de rememorar amb detalls partits de quan era una adolescent–, durant aquests comicis ha driblat en un bar de barri un desconegut que l'acusava de mantenir sepultats a les cunetes els morts del franquisme i diversos ciutadans que carregaven contra ella per viure amb l'esquena dreta sense saber qui era realment. Ella va somriure, sí, va somriure, però també va respondre amb arguments. Un somriure de tímida perquè ella mateixa ho reconeix: ho és, malgrat ser diputada al Parlament des del 2012. Per a ella parlar davant de centenars de persones en un auditori és una cosa diferent que ferho a l'hemicicle i a mitja campanya reconeixia que, fins i tot a ella se li feia estrany repetir gran part del mateix discurs cada dia. Arrimadas ha aconseguit vèncer la seva timidesa, present en els primers mítings, en ocasions plens de titubeigs (i de referències a la vareta màgica de Mas), i que ha desaparegut en la recta final de la campanya. Va arribar a les eleccions confiada, deixant clar que ella era la candidata, encara que Rivera continués sent el reclam. I això que l'Arrimadas que s'ha vist a sobre d'un escenari no és la de les distàncies curtes, la que és capaç de fer un petit seminari a periodistes sobre dret internacional i que, a més de parlar de la importància del corredor ferroviari, sap que a Vallirana s'espera des de fa més de 30 anys que es construeixi una variant a l'N-340.

MARC ARIAS

La candidata a la Generalitat de C's, Inés Arrimadas

Aficionada al futbol, Arrimadas ha driblat els que l'han acusat de franquista i de viure amb l'esquena dreta

La jornada de reflexió la va passar amb la seva família, que es va traslladar des d'Andalusia i també des de Castella. L'agenda va ser la que van marcar, sobretot, els seus nebots. Andalusa atípica, gaditana continguda, pesa en el seu caràcter l'herència de Salamanca. No té el caràcter ni l'oratòria de Rivera que va ser, explica, la que precisament va fer que ella entrés en política. No. Ella és Inés Arrimadas.●

ELECCIONS 27S

LV. Article 12

Una Europa trencada?

ANÀLISI

Lluís Uría

Estiu del 2014. Un alt diplomàtic europeu aborda la situació política a Catalunya en una assolellada terrassa de la Barceloneta. El vigor de l'onada sobiranista descol·loca no pocs analistes a Europa. I incomoda sobre manera els governs. Les paraules del diplomàtic són mesurades, però totalment desvestides de la fullaraca habitual d'eufemismes amb què es maquillen els pronunciaments públics: "Una Catalunya independent quedaria fora de la UE i hauria de demanar l'adhesió. Però, en contra del que semblaria lògic, no ho tindria fàcil. Els països europeus serien extremadament primmirats i legalistes en aquesta qüestió. A ningú no li interessa que s'escampi l'exemple". La tesi és coneguda –en els mesos que seguiran, d'altra banda, serà repetida i desatesa desenes de vegades–. Més infreqüent és la cruesa de l'exposició.

Angela Merkel, François Hollande, David Cameron... Els principals líders europeus –alguns, durant la recent campanya electoral catalana– s'han pronunciat explícitament a favor d'una Espanya unida i en contra d'una secessió unilateral de Catalunya (la cancelleria de Berlín va tornar a reiterar-ho ahir, per si no s'hagués sentit bé). Un posicionament lògic dels que estan, abans que res, interessats a garantir l'estabilitat i fortalesa d'un país que ha demostrat ser –fins i tot amb governs conservadors com socialistes– un soci fiable i incondicional. Una reacció interessada. De casta, si es vol veure així.

> Europa tem l'efecte contagi d'una eventual secessió de Catalunya, que podria portar a la disgregació de la UE

Però hi ha alguna cosa més que això. Molt més que això, en realitat. Perquè darrere d'una eventual ruptura d'Espanya podria prefigurar-se una ruptura d'Europa. La secessió de Catalunya, o d'Escòcia, podria tenir –des d'aquest punt de vista– un efecte de contagi que, al final de camí, podria conduir a la desagregació dels grans Estats europeus i, com a conseqüència, la desintegració inevitable de la Unió Europea.

El president francès, ara callat, va ser molt clar fa un any amb motiu del referèndum d'independència d'Escòcia, alertant sobre el perill que el projecte europeu s'acabés diluint. "És un risc: la via està oberta, veiem com la segueixen els egoistes, els populistes, els separatistes. En aquest moment es produeix una conjugació de forces centrífugues que han acabat perdent l'objectiu europeu per replegar-se primer en el marc nacional i després en el regional, fer-se més petit per –es diu– ser més fort... El contrari del que ha estat la idea europea".

L'analista italià Lucio Caracciolo, director de la revista de geopolítica *Limes* i de *Heartland (Eurasian Review of Geopolitics)*, advertia ahir mateix des de *La Repubblica* que el resultat de les eleccions a Catalunya podria tenir l'efecte d'un sisme al continent, perquè encoratjaria les aspiracions secessionistes des del País Basc i Galícia a Silèsia i Moràvia, de Bretanya i Frísia a Baviera i Flandes, de Còrsega i Occitània a Sardenya i el Vèneto... "L'èxit independentista en les eleccions catalanes obre la via a una possible revolució geopolítica a escala europea", afirma en un text titulat "Eleccions a Catalunya, terratrèmol per a Europa".

Una anàlisi molt similar al que exposa el corresponsal del *International New York Times* per a Espanya i Portugal, Raphael Minder, per a qui la intervenció de diversos líders europeus en el debat s'explica per la consciència que "una eventual secessió unilateral de Catalunya conduiria la Unió Europea a aigües desconegudes". Un escenari semblant, argumenta, no només representaria una rude prova per a la capacitat de resposta de la UE davant una nova crisi, sinó que "podria alimentar les reivindicacions separatistes d'altres regions europees".

És el temor d'aquest efecte dòmino, i les seves conseqüències sobre Europa, el que explica l'aversió dels governs europeus a tota nova secessió al continent. Al capdavall, la carcassa actual de la UE descansa gairebé exclusivament en un grapat de grans estats. La seva debilitat implicaria la debilitat de la mateixa Unió.

> Alguns analistes veuen en l'èxit independentista l'embrió d'un sisme geopolític europeu

Ho va il·lustrar gràficament mesos enrere el director adjunt de *Le Monde*, Arnaud Leparmentier –excorresponsal a Berlín i Brussel·les–, quan va alertar del "greu perill" de les tensions secessionistes a la UE. "S'han posat de moda els petits països rics i egoistes, que no volen pagar pels altres, i que pensen poder viure una mundialització feliç protegits per Europa", deia. "Potser un dia –aventurava– els anglesos i els francesos acabaran per sentir-se cansats de pagar sols per la seguretat del Vell Continent". Com estan fent avui bombardejant les posicions de l'Estat Islàmic a Síria i l'Iraq...

Aquesta és la visió que impera a Berlín, París i Londres. I poc importa que el separatisme català –com l'escocès– es proclami europeista pels quatre costats. Al continent, els conceptes d'europeisme i sobiranisme són considerats antitètics.●

ALEMANYA

"República catalana", i "trencar Espanya"

La premsa alemanya es fa notable ressò del 27-S. El diari *Der Tagesspiegel* hi dedica una informació a columna en pàgines interiors: "Els separatistes volen trencar Espanya. Els guanyadors de les eleccions estan a favor d'una Catalunya independent". En portada, el *Frankfurter Allgemeine Zeitung* titula així la seva peça: "Exit per als separatistes a Catalunya", en què puntualitza que van obtenir majoria d'escons, però no de vots; i que la participació electoral va ser excepcionalment alta. El *Süddeutsche Zeitung* ofereix una crònica en pàgines interiors amb el titular "Lluita per l'autodeterminació", en la qual explica que els independentistes "entenen les eleccions regionals com un test de l'estat d'ànim per a la separació". *Die Welt* opta per titular la seva crònica amb una cita dels guanyadors: "Separatistes: 'Avui comença la República catalana'", i traça també un perfil d'Inés Arrimadas (Ciutadans) amb el títol: "Aquesta dona serà perillosa per al president d'Espanya", insistint en la derrota del PP i de Rajoy. / **María-Paz López**

BÈLGICA

"Botifarra a Madrid", però somni llunyà

El 27-S va ser ahir el tema de portada en els principals mitjans belgues, atents a les conseqüències que pugui tenir al seu país i unànimes assenyalant la falta d'una majoria en vots a favor de l'independentisme. "Els catalans fan una botifarra a Madrid", titulava *De Standaard*. "La independència és, tot i això, un somni llunyà", afegeix. El diari veu amb alarma l'absència de negociacions amb Madrid. "Un pas cap a la independència", segons *Le Soir*, que destaca els gestos de complicitat del partit sobiranista flamenc, N-VA, a Junts pel Sí . "Aquest sentiment nacionalista s'arrisca a topar de cara amb la realitat que vivim en un món cada vegada més globalitzat i europeïtzat", opina en una entrevista a *Le Soir* el politòleg Dave Sinardet, que creu que els catalans "viuen en la il·lusió de creure que tenen el seu destí polític a les mans". *La Libre Belgique* va titular en portada que "Catalunya es veu independent el 2017". La seva enviada especial posa el focus en la divisió interna de la societat catalana i s'interessa per les opinions de catalans que tenen les seves arrels en altres regions espanyoles. / **B. Navarro**

FRANÇA

Futur en suspens per a Catalunya

Poca portada, només *Le Figaro* a París –més atenció en províncies– i molta incomprensió i òptica de mitjà madrileny en l'anàlisi de la premsa francesa. "Majoria absoluta, però no de vots", és el missatge comú a tots. "Un detall amb què Madrid en té prou per afirmar que la majoria dels catalans han rebutjat la independència", assenyala, més equilibrat, *Le Parisien*, que titula "Els catalans en el camí de la independència". La "victòria dels independentistes" (*Les Échos*) es reconeix entre un mar d'escepticismes, amb una cobertura particularment adversa a l'independentisme a *Le Monde*. "Vot històric a Catalunya", anuncia el bretó *Ouest France*, que en el seu comentari de portada parla d'"un futur en suspens". L'informe més treballat, plural i contrastat correspon al portal independent *Mediapart*. La seva anàlisi preelectoral va ser la menys superficial i més complexa, i entrava en terrenys ignorats pels seus col·legues. Ahir *Mediapart* titulava: "Els independentistes guanyen, Catalunya es fractura". / **Rafael Poch**

ELECCIONS 27S

LV. Article 13

El Parlament es constituirà a l'octubre amb sis grups, cinc dels quals són liderats per diputats novells

Més cares noves

Renovació és la paraula clau del Parlament sortit de les urnes del 27 de setembre. Més de la meitat dels diputats, el 54%, s'estrenen aquesta legislatura, entre ells els deu de la CUP, i nou dels onze que s'asseuran en els escons de Catalunya Sí que es Pot. El grup de Ciutadans, que ha passat de nou a 25 escons, és també dels més renovats, junt amb el socialista, que estrena la meitat dels seus diputats. Tot i això, el grup del PSC serà l'únic que tindrà al capdavant un veterà, Miquel Iceta, ja que els altres líders parlamentaris s'estrenen.

Una altra dada del nou hemicicle és que queda lluny de la paritat, ja que hi ha 83 diputats i 52 diputades, i ni tan sols compleix la paritat legal del 40%, ja que només el 38,5% són dones, menys que en la legislatura del 2012, que ja eren menys que l'anterior, la del 2010. Per grups, tots tenen més homes que dones, encara que el més equilibrat és el socialista, que havent presentat llistes cremallera té nou diputats i set diputades, i el més desequilibrat és el de la CUP, que té set homes i tres dones.

Com a novetat respecte a la legislatura passada, hi haurà sis grups i no serà necessari constituir el mixt, ja que totes les candidatures tenen com a mínim els cinc diputats necessaris per tenir grup propi.

Quan es constitueixi el Parlament de la XI legislatura, en un ple que s'ha de celebrar en els vint dies hàbils a partir de les eleccions, com a màxim el 26 d'octubre, prendran la seva acta de diputat el president Artur Mas i tres consellers, entre els quals la vicepresidenta del Govern, a més d'una exconsellera. Pel que fa a la formació dels diputats, abunden els titulats en dret i en econòmiques, i també hi ha diversos llicenciats en història i altres carreres de lletres.●

XAVIER CERVERA

Els 135 escons del Parlament

La nova Cambra

83 HOMES
52 DONES
4 MAJORS DE 65 ANYS
6 MENORS DE 30 ANYS

DELS 25 ANYS ALS 72

Els més joves són Joan Giner (Sí que es Pot), 25 anys, i Natàlia Figueras i Gerard Gómez del Moral (Junts pel Sí), 26. Els més veterans, Julià de Jòdar (CUP), 72 anys, i Muriel Casals (JpS), 70

L'hemicicle té majoria d'homes, el 61,5%, i més de la meitat dels diputats s'estrenen

Junts pel Sí — 62

RAÜL ROMEVA
44 anys. Economista, doctor en Relacions Internacionals i eurodiputat per ICV del 2004 al 2014.

CARME FORCADELL
59 anys. Lingüista. Llicenciada en Filosofia i Ciències de la Comunicació. Presidenta de l'ANC entre el 2012 i el 2015.

MURIEL CASALS
70 anys. Professora emèrita d'Història Econòmica. Presidenta d'Òmnium Cultural entre el 2010 i el 2015.

ARTUR MAS
59 anys. Llicenciat en Econòmiques i Empresarials. President de la Generalitat de Catalunya per CDC des del 2010.

ORIOL JUNQUERAS
46 anys. President d'ERC. Historiador. Cap de l'oposició en l'última legislatura. Eurodiputat (2009-2012).

EDUARDO REYES
64 anys. Ebenista. És president i cofundador de Súmate, l'associació de castellanoparlants per la independència.

ORIOL AMAT
58 anys. Catedràtic d'Economia Financera. S'estrena com a diputat al Parlament.

NEUS MUNTÉ
45 anys. Vicepresidenta del Govern i consellera de Benestar. Llicenciada i màster en Dret Públic.

MARTA ROVIRA
38 anys. Advocada. Secretària general d'Esquerra. Aquesta serà la seva segona legislatura al Parlament.

JORDI TURULL
49 anys. Diputat des del 2004. President i portaveu de Convergència en l'última legislatura.

TONI COMÍN
44 anys. Diputat de Ciutadans pel Canvi a les files del PSC en la VIII legislatura. Professor d'Esade.

JOSEP RULL
47 anys. Coordinador i número dos de CDC. Advocat. Diputat des del 1997. Secretari tercer del Parlament.

ANNA SIMÓ
47 anys. Consellera de Benestar per ERC (2003-2006). Portaveu del grup d'ERC i vicepresidenta del Parlament.

NEUS LLOVERAS
52 anys. Diplomada en Direcció Financera. Alcaldessa de Vilanova i la Geltrú per Convergència des del 2011.

CHAKIR EL HOMRANI
36 anys. Llicenciat en Sociologia. Elegit regidor de Granollers aquest any per ERC. Exportaveu d'Avalot-UGT.

MARTA PASCAL
32 anys. Llicenciada en Polítiques, portaveu de CDC i expresidenta de la JNC. És la seva segona legislatura al Parlament.

LLUÍS COROMINAS
52 anys. Advocat. Va ser alcalde de Castellar del Vallès per CDC. Vicepresident segon del Parlament.

ORIOL AMORÓS
45 anys. Enginyer tècnic agrícola. És diputat al Parlament per Esquerra Republicana des del 2003.

IRENE RIGAU
64 anys. Va ser consellera de Benestar Social i en les últimes dues legislatures ha estat la titular d'Ensenyament.

GERMÀ GORDÓ
52 anys. Advocat. Fundador de la JNC. Va ser secretari del Govern i, en l'última legislatura, conseller de Justícia.

PERE ARAGONÈS
33 anys. Llicenciat en Dret. Diputat des del 2006 . En la darrera legislatura, va ser portaveu adjunt d'ERC.

ANTONI CASTELLÀ
45 anys. Llicenciat en Direcció d'empreses. Exdirigent d'Unió. És secretari d'Universitats des del 2010.

ALBA VERGÉS
36 anys. Llicenciada en Economia i Enginyeria Tècnica informàtica. Diputada al Parlament per ERC des del 2012.

ANNA FIGUERAS
46 anys. Diplomada en Ciències de l'Educació. Diputada en el Parlament des del 2006. Consellera nacional de CDC.

DAVID BONVEHÍ
36 anys. Advocat. Va ser alcalde de Fonollosa (2003-2007) per CDC. És la seva tercera legislatura al Parlament.

MARC SANGLAS
43 anys. Llicenciat en Dret. Diputat al Parlament des del 2010. Va ser regidor de Sant Llorenç Savall.

MONTSERRAT CANDINI
57 anys. Regidora de Callela des del 2007 i alcaldessa des del 2011. És senadora per CDC des del 2008.

MAGDALENA CASAMITJANA
52 anys. Llicenciada en Filologia Catalana. Exmilitant del PSC , va passar a les files de MES. Exalcaldessa de Roses.

MARIA SENSERRICH
35 anys. Llicenciada en Direcció d'Empreses. Diputada des del 2010 per CDC. Regidora d'Igualada.

JOAN RAMON CASALS
40 anys. Llicenciat en Dret. Alcalde de Molins de Rei. membre del comitè executiu nacional de CDC.

GERARD GÓMEZ DEL MORAL
26 anys. Llicenciat en Ciències de la Comunicació. És portaveu de les joventuts d'Esquerra Republicana.

JORDI CUMINAL
38 anys. Ha estat el director general de Comunicació del Govern en les últimes dues legislatures. Diputat

LLUÍS LLACH
67 anys. Cap de cartell de la coalició per Girona. Símbol de la cançó protesta. S'estrenaria al Parlament.

ANNA CAULA
44 anys. Exentrenadora i actual directiva del club de bàsquet Uni Girona. És el seu primer càrrec institucional.

CARLES PUIGDEMONT
52 anys. Periodista. Alcalde de Girona des del 2011 per CDC. President de l'AMI. Tercera legislatura.

ELECCIONS 27S

ROGER TORRENT
36 anys. Urbanista i llicenciat en Polítiques. Alcalde de Sarrià de Ter per ERC des del 2011. Diputat des del 2012.

NATÀLIA FIGUERAS
26 anys. Llicenciada en Dret. Regidora de Maçanet de la Selva per CDC. És la seva primera legislatura.

DOLORS BASSA
56 anys. Mestra i psicopedagoga. No està adscrita a cap partit. És el seu primer càrrec institucional.

LLUÍS GUINÓ
46 anys. Advocat. Ha complert 20 anys al capdavant de l'alcaldia de Besalú. Aquesta és la seva tercera legislatura.

JORDI MUNELL
50 anys. Llicenciat en Ciències Físiques. Aquest any ha revalidat la majoria al capdavant de l'ajuntament de Ripoll.

SERGI SABRIÀ
40 anys. Llicenciat en Ciència Polítiques. Alcalde de Palafrugell del 2009 al 2011 per ERC. Diputat des del 2012.

DOLORS ROVIROLA
Estudis de Turisme i Banca. Alcaldessa de Vilademuls (Pla de l'Estany) i diputada per CDC des del 2006.

JORDI OROBITG
49 anys. Llicenciat en dret per la UNED. És regidor d'Esquerra Republicana a Lloret de Mar.

JOSEP MARIA FORNÉ
53 anys. Cap de llista per Lleida. Llicenciat en Filosofia. Expresident dels bancs d'aliments de Catalunya.

CARMINA CASTELLVÍ
48 anys. Advocada. Treballa en un servei d'atenció a la dona al Pallars Sobirà. Membre de l'ANC.

ALBERT BATALLA
37 anys. Periodista. Alcalde de la Seu d'Urgell i diputat al Parlament per Convergència des del 2008.

BERNAT SOLÉ
40 anys. Enginyer industrial. Aquest any ha revalidat per a Esquerra republicana l'alcaldia d'Agramunt.

VIOLANT CERVERA
46 anys. Llic. en Filologia Hispànica. Diputada de CDC des del 2012. Ha estat directora general d'Acció Cívica..

MONTSERRAT FORNELLS
32 anys. Llicenciada en Polítiques. Ha estat l'alcaldessa (Vilanova de l'Aguda, ERC) més jove de Catalunya.

MARC SOLSONA
39 anys. Llic. en Geografia i Història, alcalde de Mollerussa per CDC. Aquesta és la seva segona legislatura.

ANTONI BALASCH
56 anys. Llic. en Ciències de l'Educació. És alcalde d'Albesa per CDC des del 1999 i diputat des del 2010.

DAVID RODRÍGUEZ
48 anys. Tècnic superior en Informàtica. Alcalde de Solsona des del 2010 per Esquerra. S'estrena en el Parlament..

RAMONA BARRUFET
56 anys. Mestra. Estudis de Psicologia. Va ser alcaldessa de l'Arbeca i ara n'és regidora. Tercera legislatura.

GERMÀ BEL
52 anys. Cap de llista per Tarragona. Doctor en Economia i investigador. Diputat a Corts del PSC (2000-2004).

MONTSE PALAU
57 anys. Doctora en Filologia Catalana a la Universitat Rovira i Virgili. Primera legislatura en el Parlament.

ALBERT BATET
36 anys. Alcalde de Valls per CDC des dels 29 anys (2008). Cap de llista per Tarragona el 2012. Segona legislatura.

FERRAN CIVIT
38 anys. Llic. en Periodisme, Antropologia i Història. President d'Esquerra al Camp de Tarragona.

MONTSE VILELLA
49 anys. Llicenciada en Filosofia i Lletres. És regidora per Convergència a Reus. S'estrena en el Parlament.

LLUÍS SALVADÓ
46 anys. Enginyer industrial. Delegat del Govern (2004-2010). Diputat i secretari general adjunt ERC.

JORDI SENDRA
53 anys. President de Convergència Democràtica a Tarragona, exregidor i Senador a Madrid.

MERITXELL ROIGÉ
39 anys. Llic. en Dret i Polítiques. Primera tinenta d'alcalde de Tortosa. Aquesta serà la seva tercera legislatura.

TERESA VALLVERDÚ
47 anys. Llic. en Filologia. Ha estat responsable d'ERC al Baix Penedès i edil de l'Arboç. Diputada des del 2012.

C's

25

INÉS ARRIMADAS
34 anys. Nascuda a Jerez de la Frontera. Llic. en Dret. Ha treballat de Consultora. Segona legislatura.

CARLOS CARRIZOSA
51 anys. Llicenciat en Dret. Advocat en exercici des del 1989. Membre fundador de C's. Diputat des del 2012.

JOSÉ MARÍA ESPEJO-SAAVEDRA
39 anys. Advocat. Ha treballat a la banca i s'ha encarregat dels assumptes jurídics de C's. Segona legislatura.

FERNANDO DE PÁRAMO
28 anys. Madrileny. Advocat i periodista. Doctorand en Ciències Socials. S'estrena en el Parlament.

SONIA SIERRA
42 anys. Doctora en Filologia i professora . S'estrena en el Parlament. Regidor a Barcelona des del maig.

ANTONIO ESPINOSA
56. Nascut a Ciudad Real. Consultor empresarial. Expert en tributació. És la seva primera legislatura.

FRANCISCO JAVIER HERVÍAS
32 anys. Llicenciat a Geografia i Màster a Climatologia Aplicada. Aquest és el seu primer càrrec institucional.

SUSANA BELTRÁN
48 anys. Professora de Dret. És el seu primer càrrec públic. Va ser vicepresidenta de Societat Civil Catalana.

DAVID MEJÍA
31 anys. Llicenciat en Dret.Treballa en el sector farmacèutic. Exregidor del PP a Vilassar de Dalt (2007 i 2011).

MARINA BRAVO
37 anys. Enginyera de Camins, Canals i Ports. Independent. Aquest és el seu primer càrrec oficial.

JOAN GARCÍA
40 anys. Geògraf. S'estrena al Parlament. Cap de llista de C's a l'Ajuntament de Sabadell. Regidor des del 2015.

JESÚS GALIANO
63 anys. Ceuta. Advocat. Primera legislatura al Parlament. Va anar a les llistes a l'Ajuntament de Barcelona.

NOEMÍ DE LA CALLE
36 anys. Comptable. Va ser la candidata de Ciutadans a l'alcaldia de l'Hospitalet el 2011. Primera legislatura.

SERGIO SANZ
33 anys. Arquitecte. És la seva primera legislatura al Parlament de Catalunya. Regidor de C's a Premià de Mar.

CARMEN DE RIVERA
59 anys. Advocada. Única diputada que ha repetit en les quatre legislatures en les quals C's ha estat al Parlament.

LAURA VÍLCHEZ
36 anys. Llicenciada en Administració d'Empreses i Màrqueting. És la seva primera legislatura al Parlament.

ELISABETH VALENCIA
34 anys. Experta en operacions immobiliàries. Regidora de C's a Sant Feliu de Llobregat. Primera legislatura.

JEAN MARIE CASTEL
49 anys. Empresari. Regidor de l'Ajuntament de Girona des del 2015. Fins al 2012 va ser regidor del PP.

ALFONSO SÁNCHEZ
29 anys. Oviedo. Llicenciat en Enginyeria Tècnica en Informàtica de Gestió. S'estrena al Parlament.

JORGE SOLER
40 anys. Metge i vicedegà d'estudis de la facultat de Medicina de Lleida. Regidor a la Paeria.

JAVIER RIVAS
49 anys. Informàtic. Cap de llista de Ciutadans a l'Ajuntament de Vielha. Regidor des del maig. Primera legislatura.

MATÍAS ALONSO
63 anys. Gadità. Viu a Catalunya des del 1993. Exoficial d'artilleria. Consultor informàtic. Diputat des del 2012.

FRANCISCO J. DOMÍNGUEZ
47 anys. Cordovès. Enginyer agrònom i cap de Parcs i Jardins de Tarragona. S'estrena al Parlament.

CARLOS SÁNCHEZ
35 anys. Tècnic en equips electrònics de seguretat. Aquest és el seu primer càrrec institucional.

LORENA ROLDÁN
34 anys. Llicenciada en Dret. És la seva primera legislatura al Parlament de Catalunya.

ELECCIONS 27S

PSC 16

MIQUEL ICETA
55 anys. Historiador. Primer secretari del PSC. Diputat a Madrid (1996-1999) i al Parlament des del 1999.

EVA GRANADOS
40 anys. Llicenciada en Polítiques. Experta en mercat laboral. És la seva tercera legislatura. Portaveu de Benestar.

FERRAN PEDRET
36 anys. Llicenciat en Dret. Advocat. Primer secretari del PSC a Barcelona. Diputat des del 2012.

ALICIA ROMERO
39 anys. Llicenciada en Dret i màster en Direcció Pública. Ha estat regidor a Mataró. Segona legislatura.

JORDI TERRADES
58 anys. Oficial del Registre de la Propietat. Tinent d'alcalde de Granollers. Aquesta és la seva cinquena legislatura.

ASSUMPTA ESCARP
58 anys. Secretària d'organització del PSC i número dos del partit. Regidora de l'Ajuntament de Barcelona.

DAVID PÉREZ
54 anys. Funcionari. Extinent d'alcalde a l'Hospitalet. Aquesta és la seva cinquena legislatura al Parlament.

ESTHER NIUBÓ
35 anys. Llicenciada en Ciències Polítiques. És l'actual portaveu del PSC i aquesta serà la seva primera legislatura.

POL GIBERT
27 anys. diplomat en Empresarials. Primer secretari de les joventuts socialistes. Primera legislatura.

MARTA MORETA
Pedagoga. Cap de llista del PSC per Manlleu, actual regidora. És la seva primera legislatura al Parlament.

RAÚL MORENO
36 anys. És regidor de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet. És la primera vegada que és diputat.

EVA MARTÍNEZ
38 anys. És l'actual alcaldessa de Vallirana. S'estrena com a diputada al Parlament de Catalunya.

RAFAEL BRUGUERA
58 anys. Mestre. Cap de llista per Girona. Exregidor i exalcalde de l'Escala. Senador des del 2004.

ÒSCAR ORDEIG
37 anys. llista per Lleida. Doctor en Administració d'Empreses. Segona legislatura al Parlament.

CARLOS CASTILLO
40 anys. Llicenciat en Dret. És la primera vegada que és diputat. Havia estat regidor pel PSC a Tarragona.

ROSA MARIA IBARRA
45 anys. Llicenciatura en Dret. És la portaveu del PSC a l'Ajuntament de Valls. S'estrena al Parlament.

11

LLUÍS RABELL
61 anys, traductor. Va estudiar Filosofia i Econòmiques. Va presidir la FAVB (F. d'Associacions Veïns de Barcelona).

GEMMA LIENAS
64 anys. És llicenciada en Filosofia i Lletres i és escriptora. Premi Ramon Llull de les lletres catalanes.

JOAN COSCUBIELA
61 anys. Diputat a Madrid per Iniciativa. Exsecretari general de CC.OO. Catalunya. Llicenciat en Dret.

ÀNGELS MARTÍNEZ
67 anys. Doctora en Econòmiques. Presidenta de Dempeus per la Salut Pública i membre del consell d'Attac.

ALBANO DANTE FACHIN
39 anys. Nascut a l'Argentina. Va estudiar Filologia Anglesa. Activista contra la privatització de la sanitat.

JOAN JOSEP NUET
51 anys. Membre del consell nacional d'EUiA. Exdiputat al Congrés i exsenador a Madrid.

JESSICA ALBIACH
36 anys. Secretària de comunicació de Podem a Catalunya. Llicenciada en Ciències de la Informació.

JOAN GINER
25 anys. Enginyer en telecomunicacions. Activista de Podem. S'estrena al Parlament.

PP 11

MARTA RIBAS
40 anys. Llicenciada en Ciències de la Comunicació. Diputada al Parlament per ICV des del 2013.

MARC VIDAL
61 anys. Cap de llista per Girona. Llicenciat en Psicopedagogia. Diputat al Parlament des del 2012.

GERARD BARGALLÓ
38 anys. Cap de llista per Tarragona. Tècnic en informàtica. Activista de Podem. S'estrena al Parlament.

XAVIER GARCÍA ALBIOL
47 anys. Cap de llista del PP català. Llicenciat en Dret. Va ser alcalde de Badalona fins al maig passat.

ANDREA LEVY
31 anys. Llicenciada en Dret. Vicesecretària d'estudis i programes del PP. S'estrena al Parlament

ANTONIO GALLEGO
39 anys. Llic. en Economia i Direcció d'Empreses. Ha estat diputat al Congrés i regidor del Prat.

ESPERANZA GARCÍA
40 anys. Llic. en Ciències Polítiques. Candidata de C's a l'alcaldia de Barcelona el 2007. Va passar al PP el 2010.

SANTI RODRÍGUEZ
51 anys. Enginyer en Telecomunicacions. És el diputat del PP més veterà: serà la seva cinquena legislatura.

ALBERTO VILLAGRASA
44 anys. Llic. en Dret. President del PP de l'àrea de Barcelona. Exregidor de l'Ajuntament de Barcelona.

MARÍA JOSÉ GARCÍA CUEVAS
51 anys. Llic. en Enginyeria Industrial, especialitat de tècniques energètiques. Serà la seva tercera legislatura.

JUAN MILIÁN
34 anys. Nascut a Morella (Castelló). Llicenciat en Polítiques. Aquesta serà la seva tercera legislatura.

ENRIC MILLO
54 anys. Economista. Aquesta serà la seva sisena legislatura al Parlament (2 amb CiU, 4 amb el PP).

MARISA XANDRI
42 anys. Llicenciada en Ciències de la Informació. Cap de llista per Lleida. Aquesta serà la seva tercera legislatura.

ALEJANDRO FERNÁNDEZ
39 anys. Cap de llista del PP per Tarragona. Llic. en Polítiques. Diputat al Congrés i regidor a Tarragona.

CUP 10

ANTONIO BAÑOS
48 anys. Periodista i crític musical. Membre de Súmate. Aquest és el seu primer càrrec institucional.

ANNA GABRIEL
40 anys. Llic. en Dret i Educació. Coordinadora del grup parlamentari de la CUP. Exregidor a Sallent.

JOSEP MANUEL BUSQUETA
42 anys. Llic. en Economia. Pastisser. Exassessor del govern d'Hugo Chávez. S'estrena al Parlament.

GABRIELA SERRA
64 anys. Llic. en Magisteri i Psicologia. Treballa en el sector de la cooperació. S'estrena al Parlament.

ALBERT BOTRAN
31 anys. Màster en Història per la UAB. Va ser regidor de la CUP a Molins de Rei. S'estrena al Parlament.

EULÀLIA REGUANT
36 anys. Llic. en Matemàtiques. Treballa en cooperació. Es va quedar a les portes de ser regidora a Barcelona.

JULIÀ DE JÒDAR
72 anys. Enginyer, historiador. Es la seva tercera presència en les llistes de la CUP. Primera legislatura al Parlament.

BENET SALELLAS
37 anys. Llicenciat en Dret i advocat. Cap de llista per Girona. És el seu primer càrrec institucional.

RAMON USALL
37 anys. Sociòleg i historiador. Cap de llista a Lleida. Va figurar a les llistes municipals de la CUP a la Paeria.

SERGI SALADIÉ
41 anys. Geògraf. Professor en la Universitat Rovira Virgili. Cap de llista per Tarragona. S'estrena al Parlament.

La qüestió catalana

LV. Article 14

C's vol forçar amb el seu "acord de mínims" el rumb del Govern

La formació lliura als partits no rupturistes un document per "sumar"

ÀLEX GARCIA

Albert Rivera i Inés Arrimadas van reunir ahir l'executiva de Ciutadans al districte barceloní de Nou Barris

RAÚL MONTILLA
Barcelona

Ciutadans també té un full de ruta: un document amb deu punts que la formació ja ha traslladat al PP, PSC i Catalunya Sí que es Pot, a través del qual no vol crear govern però sí una oposició unida que, mitjançant un acord de mínims, els permeti anar en la mateixa línia i pugui fixar la ruta a un Govern de Junts pel Sí feble, segons la formació taronja, que depèn de la CUP "fins i tot perquè Artur Mas sigui o no president". La candidata de C's, Inés Arrimadas, va anunciar ahir que aquesta llista de deu punts ja l'han rebuda les tres formacions i que mantindrà la porta oberta.

"És hora de dialogar, d'intentar arribar a uns acords mínims en cas de sumar", va insistir Arrimadas plenament en el seu paper de cap de l'oposició. "Les urnes ens han donat aquesta responsabilitat", va afegir, alhora que va assegurar que les converses que ha tingut amb Lluís Rabell, Xavier García-Albiol i Miquel Iceta "han estat cordials", tot i que no s'han marcat terminis. "Aquests són dies de molta activitat interna, però estic segura que ens podrem entendre", va afegir Arrimadas, que també ha trucat, diu, tant a Raül Romeva com a Antonio Baños per oferir-los "diàleg". "Volem tractar prioritats bàsiques dels ciutadans com ara impulsar la transparència", va manifestar la candidata a la Generalitat de Ciutadans. "L'educació o la sanitat", va afegir. "Volem posar fil a l'agulla més enllà dels pactes. Volem arribar a mesures concretes al marge de l'acció política", va insistir, alhora que va presentar aquest acord de mínims com una manera d'aconseguir que la Generalitat no només abandoni l'opció de la independència, sinó que torni a donar resposta als ciutadans.

Arrimadas va fer aquest anunci després de la tercera reunió de l'executiva nacional del partit que va tenir lloc al Centre Cívic Torre Llobeta de Nou Barris, "un barri que, com onze municipis de l'àrea metropolitana, ha votat massivament en aquestes eleccions el nostre partit", va manifestar el president de Ciutadans, Albert Rivera, que va destacar els resultats obtinguts també a Salou, Cunit, Vila-Seca i a la ciutat de Tarragona, on són segona força des de diumenge passat.

Rivera dóna per fet que Mas no serà president i recorda que amb la CUP són 73 diputats que no ho volen

Rivera va assenyalar que els comicis del 27-S els impulsen en la seva "missió" de "regenerar Espanya", alhora que també va assegurar que està confiat que la seva formació serà capaç de convèncer gran part dels catalans que han votat opcions independentistes. "A partir d'avui comença una feina difícil, que és reconstruir el projecte comú espanyol", va manifestar el president de Ciutadans. "Jo no crec que tothom qui ha votat independentisme ho hagi fet perquè vulgui separar-se d'Espanya, sinó que ho ha fet per la corrupció, perquè no li agraden les retallades en sanitat, perquè vol un millor sistema educatiu. Compartim el diagnòstic, però no la solució. La solució no és trencar amb Espanya", va dir Rivera, que va repetir la necessitat que es convoquin eleccions ja que, va assegurar, Artur Mas no serà investit president. "La CUP s'ha passat tota la campanya dient que no faria Mas president. Ara no crec que canviï d'opció. Hi ha una majoria de diputats que no ho volen: 73 contra 62", va sentenciar.●

LES PROPOSTES

Les deu propostes de Ciutadans a la resta de formacions inclouen mesures concretes d'àmbit social i econòmic, tot i que el punt de partida és abandonar l'independentisme.

Secessió. Eliminar les partides pressupostàries dirigides a fomentar el separatisme i destinar-les a blindar els serveis socials.

Corrupció. Recuperar la credibilitat en les institucions. Impulsar una auditoria de la gestió de la Generalitat.

Llei electoral. Una persona, un vot. Proposen establir llistes obertes.

Ocupació. Reformar les polítiques actives d'ocupació per fomentar la contractació dels col·lectius amb més dificultats.

Serveis socials. Recuperar les inversions en sanitat, educació, dependència i polítiques socials. Establir l'educació trilingüe –en català, castellà i anglès– i establir la gratuïtat de la guarderia pública fins als tres anys i l'accés als llibres de text.

Fiscalitat. Reforma del marc fiscal autonòmic que permeti reduir la pressió impositiva sobre les classes mitjanes i treballadores i el tram d'IRPF cedit a la Generalitat.

Administració. Eliminar duplicitats, burocràcia i organismes innecesaris. Treballar per la unió i la convivència de tots els catalans sense utilitzar les institucions de Catalunya per dividir-los en bàndols.

ICV i Podem prenen nota per a les generals dels seus errors en el 27-S

JAUME V. AROCA
Barcelona

Passats ja tres dies des del desastrós resultat de les eleccions catalanes, els aliats de Catalunya Sí que es Pot comencen a apuntar a la seva llista de tasques pendents els errors que han de corregir abans de presentar-se junts a les eleccions generals de desembre. Cap de les quatre organitzacions no s'ha plantejat la idea de renunciar a la confluència pactada el juliol passat i que els compromet a formar una candidatura amb activistes catalans de Podem, Iniciativa per Catalunya, Esquerra Unida i Equo . El líder de la candidatura encara està per decidir i –de moment– serà proposat per Podem.

L'executiva d'ICV es va reunir ahir i, més enllà de reconèixer el desastre, no hi va haver crítiques a l'estratègia de confluència. Dissabte la comissió nacional tornarà a avaluar els resultats i no s'esperen veus gaire crítiques. A Iniciativa la majoria és conscient que, si s'hi haguessin presentat sols, el resultat podria haver estat encara pitjor.

Això no significa que no hi hagi coses a canviar i en aquesta qüestió hi ha opinions diverses. Hi ha qui creu que el nom, Catalunya Sí que es Pot, era desastrós abans de les catalanes i ara ho continua sent i a sobre està cremat. Abans del 27-S, els impulsors de la candidatura van picar a la porta de Barcelona en Comú per demanar que els cedissin la denominació *en comú*, de la qual és titular l'equip d'Ada Colau, però no els ho van concedir. I no sembla que això hagi de canviar ara per a les generals.

La campanya catalana també va demostrar que el poderós aparell mediàtic que acompanya Podem omple els mítings, però, almenys aquesta vegada, no omple les urnes. Com trobar la mesura justa que incorpori l'electorat de Podem i no foragiti el d'Iniciativa és un altre assumpte que caldrà resoldre. Hi ha qui proposa que els líders d'ICV facin actes separadament dels de Podem, però aquesta proposta no convenç, perquè, recorden, el problema no són els actes més o menys massius, és el missatge. I en aquest punt hi ha problemes de fons: alguns líders d'Iniciativa creuen que Podem ha de definir més clarament el seu model territorial per a Espanya si vol resultar realment convincent a Catalunya. No n'hi ha prou amb defensar el dret a decidir. Cal definir com s'articula la diferència a Espanya, i aquí Podem no acaba de fixar un missatge.

Mentrestant, i malgrat l'ensopegada a les catalanes, la construcció de projectes de confluència amb Podem en altres territoris d'Espanya segueix el seu curs. Després de firmar l'acord a Galícia divendres passat, ahir els líders de Compromís ratificaven la seva voluntat de tancar un pacte a València.●

LV. Article 15

CARTES DELS LECTORS

La imputació de Mas

Diuen que imputen el president Artur Mas pels fets del 9 de novembre. Queda clar que les urnes no les va posar el president per si mateix, sinó que va interpretar el desig d'una gran part del poble català. El president Mas no és un Moisès guiant el poble de Catalunya, sinó el contrari. És un excel·lent interpretador de la voluntat de molts catalans i catalanes. Crec que si ell és censurat, ho som també tots els que vam votar. Proposo, per tant, que tots els *culpables* assumim la mateixa sentència que s'imposi al president.

Pel que fa a la malversació de fons públics, no ho són també tots aquells aeroports on no ha aterrat mai ni un avió o els AVE que amb prou feines traginen passatgers i que, per tant, no seran mai un bé nacional però sí una feixuga càrrega? I tantes i tantes coses més...

ISIDRE JUNYENT
Manresa

En defensa del president

Amics, ara i després d'unes eleccions catalanes, democràtiques i en què el poble ha decidit, ens volen imputar el nostre president Mas d'un acte que es va fer el 9 de novembre també democràticament decidit pel poble de Catalunya. Totalment ridícula l'actuació del Tribunal Superior de Justícia, tenint en compte que un poble –sigui el que sigui– ha de tenir el dret de poder dir quin vol que sigui el futur de la seva nació.

Nosaltres, els catalans que hem dit sí al canvi, estem cridats ara a la defensa de la nostra nació catalana i a estar al costat, més que mai, del nostre president Mas. Això no ens detura gens i seguim endavant amb el nostre procés independentista. Em fot de debò que la imputació sigui un 15 d'octubre, dia de l'afusellament del nostre president Lluís Companys, i que aquest any commemorem el 75è aniversari de la seva mort i permeteu-me dir, assassinat vilment, quina casualitat de dada; potser volen liquidar políticament el nostre president Mas, però no ho aconseguiran.

FRANCESC X. FARRÉ
Barcelona

El paper de la CUP

Diu Antonio Baños: "Quan es vota la CUP, passen coses". Es veu que sí. Ara la CUP, que ha aconseguit 10 escons, vol dictar a Junts pel Sí, que n'ha obtingut 62, qui ha de ser o no ha de ser el president de la Generalitat.

Baños rebutja donar suport a la investidura d'algú "identificat" amb la corrupció. Amb això pretén rebutjar el president Mas, però sense que el president ni tan sols hagi estat imputat en cap moment per cap tipus de corrupció.

Pel que sí que se l'acaba d'imputar és per haver posat urnes a la consulta del 9-N, el màxim exemple, fins ara, d'una virtut que pregona la mateixa CUP, o sigui, la desobediència. Potser que la CUP s'ho repensi ràpidament. No hi ha ningú que s'hi hagi jugat tant com el president Mas per tirar endavant el màxim ideal compartit per Junts pel Sí i la CUP: la independència de Catalunya.

HENRY ETTINGHAUSEN
La Pera

EL MÉS VIST AL WEB DE 'LA VANGUARDIA'

Inés Arrimadas, nova líder de l'oposició al Parlament català, té un **nòvio independentista:** Xavier Cima. Ell ha estat diputat per CDC i donava suport a la candidatura de Junts pel Sí a les eleccions autonòmiques.

66.019 **Cher opina** que la independència "farà un dany irreversible, hi ha coses difícils d'arreglar una vegada desfetes"; i desitja sort als catalans: "Són gent maca".

46.546 En l'enquesta "Aprova que el TSJC imputi **Mas, Ortega i Rigau** pel 9-N?", amb més de 29.000 vots, el 56% dels lectors aposta pel no.

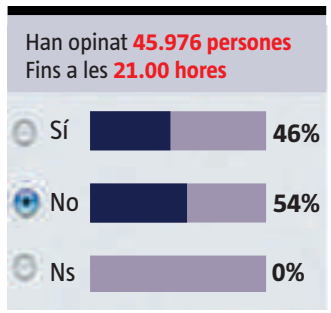
39.267 Una núvia, dos pares i una **fotografia viral** del moment en què el pare de la núvia arrossega fins a l'altar el padrastre de la noia.

EL COMPTADOR

Aproveu que el TSJC imputi Mas, Ortega i Rigau pel 9-N?

LA PREGUNTA DE DEMÀ

Teniu costum de visitar les galeries d'art que hi ha a la vostra ciutat?

Voteu a **www.lavanguardia.com/participación/encuestas** o enviant un missatge al 27722 amb la paraula VOTAR espai 1, 2 o 3, segons quina sigui l'opció triada Sí, No o Ns. Cost de l'SMS: 1,42 (IVA inclòs). *Servei ofert per NVIA. Atenció al client: 902 354 525. info@nvia.eu*

SOU PARTIDARIS DE PUJAR FOTOS DELS MÉS PETITS A LES XARXES SOCIALS? #enuntuit

Me parece una irresponsabilidad no informar debidamente de las consecuencias, a quien corresponda.
@leboswki **Eduardo Gómez**

No, y además me parece que la gente ha perdido el norte con estos temas de las redes sociales.
@Moremar600 **MoreMar**

No, y no entiendo a quien lo hace. Una foto que subes la puede copiar cualquiera y publicarla en otro sitio.
@_Nanndy_ **Nandy**

No, crec que s'hauria de preservar el dret d'imatge d'aquests infants, els quals no poden escollir si volen sortir a les xarxes.
@EsterMullera **Ester Mullera**

No, tenemos que preservar la intimidad de los más pequeños.
@julio_amarillo **Julio Sáez**

Pienso que subir fotos de niños debería estar prohibido.
@naldch **Nadic**

LA FOTO DEL LECTOR

BENVINGUDA 'PERFUMADA'. Marco Ellena es queixa: "Cada dia, a les 9.30 del matí, el camió de les escombraries para al pàrquing dels busos turístics de Roses perquè els operaris esmorzin. El primer que veuen els visitants és un bonic i perfumat camió de les escombraries!".

Podeu enviar les vostres fotografies a **cartes@lavanguardia.cat**. Cal que estiguin signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça, el telèfon i el DNI o el passaport. *La Vanguardia* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes.

El 27-S a 600 km

Deu ser per la distància de 600 km que hi ha entre Barcelona i Madrid, que allà tot és diferent i sembla que les eleccions del 27-S no són el mateix en un lloc que a l'altre. A Catalunya s'han fet unes eleccions, amb uns resultats que es compten clarament en vots i escons, i en canvi a Madrid surten uns resultats totalment diferents; es tracta de la quantificació de vots a favor, en contra, els que no es defineixen, els vots en blanc, els nuls i els dels que no han anat a votar. Sembla que això no té discussió, però no, els mitjans d'informació i partits polítics han fet malabarismes per canviar-ho tot a conveniència seva i tergiversar els resultats.

Mariano Rajoy, comptant el percentatge dels vots a favor de la independència amb la totalitat de la població catalana que podia votar, fa pena; n'hi ha per tornar-lo a classes de recuperació de matemàtiques o fer-li repetir curs. Com diu el refranyer, tot plegat són vuits i nous i cartes que no lliguen; miren d'embolicar la troca i que no s'analitzi el que realment ha passat el 27-S; com més enrenou millor, i així amagant el cap sota l'ala, enrocant-se en les lleis i els tribunals, anar allargant l'agonia d'un Estat que està en crisi i no ho volen reconèixer.

Així, no és gens estrany que cada vegada hi hagi més catalans que vulguin la independència. Potser és qüestió de demanar ajut a la NASA i que enviïn urgentment una sonda de les que han enviat a Mart, on han descobert aigua, a veure si hi descobreixen algun rastre de vida intel·ligent.

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona

La Catalunya real

Si algo han permitido visualizar los resultados electorales del domingo, es que la sociedad catalana es plural y dista mucho de esa visión nacionalista y uniformizadora de un único pueblo. Si fuera por los personajes mediáticos y las manifestaciones masivas, uno podría llegar a pensar que una mayoría abrumadora de catalanes apoya la secesión y después resulta que en las urnas no llegan ni a la mitad.

La realidad es que en Catalunya hay una minoría muy bien organizada que dispone de recursos, el apoyo de las instituciones y los medios públicos de comunicación que trasmite una imagen de falsa unanimidad social. Catalunya es mucho más que esas manifestaciones orquestadas, promovidas y teledirigidas por el poder político catalán y sus asociaciones subvencionadas. Afortunadamente, la Catalunya real es más rica, diversa y plural.

ANDRÉS OVIEDO
Barcelona

Cada català, un vot

Ja n'hi ha prou d'haver d'aguantar un sistema electoral català injust que tracta els barcelonins com a ciutadans de segona dins de Catalunya. No pot ser, per exemple, que un vot a Lleida valgui 2,4 vegades més que un vot a Barcelona. Els barcelonins patim un dèficit fiscal brutal dins de Catalunya, paguem més impostos que ningú i a sobre el nostre vot val la meitat o menys que el dels altres. Només així s'explica que els independentistes tinguin majoria absoluta en escons i no en vots. Prou discriminacions. Cada català, un vot.

MANEL MAS CANUT
Barcelona

L'hora de la política

En general percebo un interès, crec que desmesurat, sobre el que anirà passant dia a dia, hora a hora, sobre noms, circumstàncies, declaracions, projectes... Al meu entendre, nosaltres, els ciutadans, ja hem fet la feina que havíem de fer, que és votar. Ara no ens toca ni pensar ni fer.

Ara toca als polítics fer política, i pobres d'ells si no en fan perquè el poble, els que hem votat, no solament els ho retraurem sinó que també, una vegada més, els superarem amb iniciatives, manifestacions i si és necessari amb un càstig amb noves votacions.

FRANCESC SAGRERA
Subscriptor
Castellar del Vallès

Bajar del caballo

No es una novedad de estas elecciones, ni tampoco sorprende que los análisis de los resultados estén tan polarizados, pero está claro que cuesta entender opiniones tan dispares.

Personalmente, me queda la sensación de que nada ha cam-

LV. Article 16

La CUP torba la negociació amb una proposta de "presidència coral"

La idea llançada per la número dos de Barcelona no té suport intern

JOSEP GISBERT
Barcelona

Si dimecres Junts pel Sí va intentar rebaixar la pressió sobre la CUP en relació amb la investidura d'Artur Mas com a president de la Generalitat, ahir va ser la mateixa CUP la que va sorprendre amb un plantejament desconcertant: una "presidència coral" sense "enterrar" políticament el líder de CDC. Una proposta, llançada públicament per la número dos de la candidatura a Barcelona, Anna Gabriel, que certament supera el discurs de la negativa rotunda a la investidura d'Artur Mas, però que té dos inconvenients molt seriosos: d'una banda, no té el suport intern del conjunt de la formació de l'esquerra alternativa i anticapitalista, i, de l'altra, resulta impossible dur-la legalment a la pràctica, en la mesura que tots els textos de referència parlen amb summa claredat d'una presidència única i en cap cas coral.

Anna Gabriel, en una entrevista a Catalunya Ràdio, va plantejar la constitució d'un Govern que tingui una "presidència coral", amb "tres o quatre perfils amb un pes equivalent" que comparteixin el poder, que inclogui dones, i sense que això impliqui "enterrar" políticament el líder de CDC. Una fórmula per a un "govern excepcional" que, a parer seu, hauria de servir per reflectir "la transversalitat de la independentisme" i emetre "un senyal que es democratitzen les institucions" amb "un Govern menys presidencialista" i que en cap cas no passaria per plantejar la retirada d'Artur Mas: "Ningú no ha parlat d'enterrar ningú, no demanem la mort política de Mas", va puntualitzar. "Parlem de quin paper pot tenir", va suggerir la membre del col·lectiu Endavant, un dels més actius que integren la CUP, que va instar CDC a "no emetre el senyal que el procés està en perill per una persona".

Aquest plantejament, tanmateix, no té el suport del conjunt de la CUP i, de fet, alguns sectors de la formació estan molestos perquè Anna Gabriel posés la idea sobre la taula primer dimecres en a una trobada amb representants de Junts pel Sí i ahir l'airegés públicament. La fórmula de la "presidència coral" és només, en realitat, una de les possibilitats que s'han apuntat en el debat intern obert al si de la CUP sobre la investidura, però no té el suport unànime de la formació. És més, aquests mateixos sectors descontents amb la número dos de la candidatura de Barcelona, més pragmàtics, serien partidaris de resoldre a favor de la investidura d'Artur Mas i de fer-ho com més aviat millor per no allargar innecessàriament un debat que consideren que, en les actuals circumstàncies, no porta enlloc i pot resultar-los fins i tot contraproduent.

En aquest sentit, l'exdiputat Quim Arrufat va ser qui va assumir que, al marge d'esgrimir discursos, tenen poques sortides. Així, va admetre que, en el supòsit que Junts pel Sí es tanqués en banda i pressionés fins al final la CUP, aquesta formació li acabaria donant suport, però no com una opció pròpia, sinó senzillament per evitar que el procés independentista descarrilés. "Ara bé, que d'aquí en sortís una república i que aquesta república fos creïble, fos democràtica i per a tothom, seria una altra cosa", va avisar.

Anna Gabriel diu ara que "ningú no ha parlat d'enterrar Mas, no demanem la mort política de Mas"

Junts pel Sí, per la seva banda, va evitar comentar els plantejaments que estan sortint des de la CUP i va preferir remetre's a la discreció de les converses que ja han començat. Els que sí que no van poder evitar pronunciar-se sobre l'"ocurrència" de la "presidència coral" van ser altres formacions, com ara el PP, que va parlar d'"olla de grills", o Catalunya Sí que es Pot, que la va qualificar de "folklòrica".●

La legislació

La legislació catalana sobre la presidència i la vicepresidència només fan referència a un representant.

ESTATUT D'AUTONOMIA DE CATALUNYA
(19 de juliol del 2006)

El president o presidenta té la més alta representació de la Generalitat i dirigeix l'acció del Govern. Article 67.1

El president o presidenta de la Generalitat és elegit pel Parlament d'entre els seus membres. Article 67.2

LLEI DE LA PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT I DEL GOVERN
(5 de novembre del 2008)

El Govern es compon del president o presidenta de la Generalitat, del conseller primer o consellera primera o el vicepresident o vicepresidenta, si s'escau, i dels consellers. Article 13

El president o presidenta de la Generalitat, si no ha nomenat un conseller primer o consellera primera, pot designar un vicepresident o vicepresidenta del Govern. Article 15.1

ROSER VILALLONGA

Els diputats de Junts pel Sí a l'escalinata del Parlament després de mantenir la primera reunió oficial del grup

Els diputats de Junts pel Sí estrenen grup al Parlament

La novetat del primer dia

JOSEP GISBERT
Barcelona

Com un nen amb sabates noves. Era la sensació que desprenien la majoria dels diputats de Junts pel Sí, que ahir van mantenir la primera reunió formal del grup al Parlament. La sensació del primer dia, la sensació de la jornada d'estrena, la sensació del que comença i està per descobrir. La sensació i la il·lusió. Perquè encara que els diputats de CDC i ERC ja es coneixen, no és el mateix coneixe's que treballar junts per fer front a un repte inèdit. I perquè per als independents és la primera vegada. La sensació, la il·lusió i el respecte. El respecte envers el que és desconegut.

Tot just una hora de reunió, presidida per Raül Romeva, amb jersei, Artur Mas, inusualment sense corbata, i Oriol Junqueras, amb el *look* de sempre, i amb dues absències per causa de força major: Marta Rovira i Albert Batalla. Va servir bàsicament per coneixe's, i per començar a prendre mides a un palau, el del parc de la Ciutadella, on almenys durant els propers divuit mesos hauran de passar moltes hores. I de moment res més, perquè el repartiment de funcions i l'organigrama del grup encara no està decidit. La presidència, d'acord amb la lletra del pacte, correspon a CDC, però ningú no descarta res. La solució, "la setmana que ve", comenta a la sortida de la trobada un atribolat Josep Rull, més pendent d'una negociació amb la CUP que, d'entrada, ha de garantir a Junts pel Sí la majoria, ni que sigui compartida, a la mesa del Parlament.

La negociació amb la CUP, precisament, va estar molt present en l'ambient. Dins de la sala va ser objecte de diversos comentaris, en especial per part de membres de CDC i d'alguns d'independents, com Lluís Llach o Germà Bel, que van apostar per no cedir davant la formació de l'esquerra alternativa i anticapitalista i mostrar la fermesa necessària en la defensa que el candidat a la presidència de la Generalitat és Artur Mas. Res de nou. Raül Romeva, després de la reunió, va llançar pilotes fora, una darrere l'altra, davant la insistència dels periodistes.

El "bon rotllo", en paraules de la majoria, va ser la tònica dominant de la primera trobada. I per rubricar-ho, una foto de família a l'escalinata del Parlament, amb somriures i cares felices mirant a les càmeres dels fotògrafs i de les televisions. Els somriures i les cares felices dels nens amb sabates noves. Els maldecaps ja vindran, de ben segur, més endavant.●

LV. Article 17

TONI ALBIR / EFE

Una dona amb un dels emblemes propagandístics de Ciutadans a l'acte de final de campanya

Escuma Ciutadans

ANÀLISI

Enric Juliana

A mesura que passen els dies, Ciutadans es consolida com el principal vencedor mediàtic de les eleccions del 27 de setembre. El que és més curiós es què l'escuma Ciutadans puja amb l'ajuda del Govern d'Espanya i del conglomerat independentista català. Tots dos estan treballant perquè la setmana acabi amb Inés Arrimadas i Albert Rivera dalt del podi.

A Madrid se sent aquests dies un tam-tam que situa Ciutadans en segona posició, empatat amb el Partit Popular, si les eleccions generals es fessin diumenge que ve i no el 20 de desembre. Escumes del 27-S, que els sociòlegs seriosos interpreten amb cautela. Els sondejos de les pròximes setmanes determinaran amb més precisió quin és el premi que obté Ciutadans a tot Espanya pels seus meritoris resultats a Catalunya. De premi, n'hi haurà.

> El bon resultat del partit taronja és engrandit pel PP quan empetiteix la marea independentista

La gran remuntada mediàtica del partit taronja té dos motors de propulsió: l'equip de Mariano Rajoy i l'independentisme català. M'explico. El relat governamental espanyol segons el qual el sobiranisme ha perdut clamorosament les eleccions beneficia directament Ciutadans, ja que el PP de Catalunya és, objectivament, un dels grans perdedors del 27-S. El PP no pot penjar-se la medalla. Xavier García Albiol, l'home que sense ser diputat va comparèixer a començaments de setembre al Congrés per dir que "la broma s'ha acabat", va acabar la campanya amb un precipitat espot en català. Vuit diputats menys. 25 escons per a Ciutadans. 11 per al PP. Més del doble. Aquest diferencial proclama campió del bastió catalanoespanyol Ciutadans. Així ho llegeix la major part de la societat espanyola.

L'independentisme també ajuda la gent de Rivera, d'una manera una mica més rocambolesca. Els sobiranistes rebutgen indignats la consigna governamental que els presenta com a perdedors del 27-S, però des de dimarts, què dic, des de la mateixa nit de diumenge, estan dedicant totes les seves energies a la baralla interna.

La pugnacitat és una gran característica catalana. La investidura d'Artur Mas com a president de la Generalitat està en risc i tots els oficials del principal partit del bloc sobiranista han estat mobilitzats al bastió de Santa Eulàlia per defensar el seu capità. CDC lluita per la reelecció de Mas, ja que en això li va la vida. ERC manté el seu pacte en silenci. Observa i calcula. I se li nota. Se li nota molt. Amb la clau a la mà, la Candidatura d'Unitat Popular es veu al centre d'un remolí que segurament no volia. L'espectacle televisiu al voltant de la CUP és aquests dies fascinant.

"Això de la CUP, exactament què és?", pregunta molta gent a Madrid. "Un Podemos independentista i franciscà, més de base i menys de plató," acostumo a respondre. El candidat cupaire, tot i això, es mou molt bé als platós. Antonio Baños és periodista i sap explicar-se. Té alguna cosa de Pepe Rubianes, alguna cosa de personatge d'Eduardo Mendoza a *El laberinto de las aceitunas,* i un instint notable sota els focus.

El bloc independentista no ha sabut, no ha volgut o no ha pogut portar el debat cap a una interpretació del 27-S més favorable per a la causa que diu defensar. Aquesta tasca l'han fet, moguts per altres motius, el diari nordamericà *The New York Times*, demanant a Rajoy que escolti les reclamacions catalanes, i l'expresident José María Aznar, recordant al seu partit que els secessionistes han guanyat les eleccions, encara que no hagin pogut reforçar la victòria amb una lectura plebiscitària dels comicis.

El bloc independentista apareix aquests dies sense gaire brillantor a la mirada. Els rostres d'Artur Mas, Raül Romeva i Oriol Junqueras, ahir a la primera reunió dels diputats de Junts pel Sí, eren molt eloqüents. En comptes d'afirmar amb força la seva victòria, el triumvirat exhibeix la seva preocupació. No es fien els uns dels altres. L'angoixa independentista, per tant, també beneficia Ciutadans. Els seus 25 diputats són glossats a Madrid i províncies com el destacament que millor ha defensat Espanya a Catalunya.

En realitat són diversos els factors que han contribuït a impedir una lectura rotundament plebiscitària del 27-S. Els cent mil vots d'Unió. La intel·ligent campanya de Miquel Iceta. Els 358.000 electors de Catalunya Sí que es Pot, que haurien estat molts menys si Iniciativa per Catalunya s'hagués presentat en solitari. Els 366.000 vots del PP, també. Les 734.000 paperetes de Ciutadans, esclar. I un altre factor afegit, que no pot passar-se per alt. L'escàndol del vot a l'estranger, restringit a consciència des de fa temps per una llei injusta. L'escàndol del vot sol·licitat. L'Estat espanyol està fent una cosa molt greu posant totes les traves possibles perquè el milió llarg de persones, joves i no tan joves, que la crisi econòmica ha expulsat a l'estranger no puguin intervenir en la definició del futur polític del país. S'està empenyent un gran contingent humà, d'elevada formació, a la condició d'apàtrides. És molt greu.

> La indissimulada angoixa sobiranista a causa de la complicada investidura de Mas també realça l'innegable èxit de C's

Ciutadans aquests dies brilla. Fabrica escuma. És el partit que més agrada als joves de centredreta. Es revaloritza davant l'electorat conservador més madur. Interessa en zones tèbies i escèptiques del socialisme. Creix la llegenda que és el partit favorit de l'Ibex 35. Les eleccions seran el 20 de desembre. Falten gairebé tres mesos. Tres llargs mesos. El Partit Alfa és molt dur de pelar a les províncies. I a Rajoy no el dibuixaríem mai amb escuma.●

Florencio Domínguez

Mas al politburó

El refrany diu que no es pot afirmar que d'aquesta aigua no en beuré, ni que aquest capellà no és el meu pare, perquè ni es pot posar la mà al foc respecte al comportament de les persones ni de bon tros vaticinar què passarà en el futur. Si la dita és vàlida per a la vida quotidiana, encara ho és molt més per a la vida política, on les rotundes afirmacions de principis que es fan avui es poden retorçar demà sense més problemes. Sempre es trobarà una bona excusa i, a sobre, presumir de coherència.

No hi ha motius per posar en dubte la fermesa de la decisió de la CUP de no donar suport a la reelecció d'Artur Mas. No hi ha motius avui, perquè demà no se sap. En realitat ni tan sols no se sap avui, després que la CUP hagi reinventat la idea de crear un politburó, que han denominat "presidència coral", per posar-lo al capdavant de la Generalitat en substitució d'una cosa tan convencional i petitburgesa com és una presidència unipersonal en què el líder mana, generalment molt. Posats a col·lectivitzar, res de millor que començar per la cúpula del poder, que després ja vindran la banca i les empreses.

La situació de la CUP davant la reelecció de Mas és semblant a la que al seu dia tenia l'esquerra abertzale davant el pla Ibarretxe el 2004. Les declaracions prèvies d'ETA i de les franquícies de Batasuna –llavors operava amb la bandera de conveniència de Sozialistak Abertzaleak–

> La situació de la CUP recorda la de Batasuna davant el pla Ibarretxe, que va acabar votant a favor i en contra

eren tan contundents contra el pla sobiranista del lehendakari que no deixaven cap dubte. L'esquerra abertzale no podia avalar aquella proposta que destrossava sense vacil·lar en públic i en privat, que combatia políticament en uns termes tan clars que no deixaven marge a la negociació. Els qui prevèiem el rebuig de Batasuna al pla Ibarretxe en vista de les seves manifestacions oficials ens vam equivocar de totes totes. Arribada l'hora de la veritat, Batasuna va fer un joc d'equilibris: tres dels seus parlamentaris van votar a favor del pla perquè tirés endavant i uns altres tres en contra per fer veure que eren coherents amb el seu rebuig anterior.

L'esquerra abertzale, tan propera políticament i sentimentalment a la CUP, es va empassar els litres necessaris d'aquella aigua que no havia de beure mai per donar via lliure al pla Ibarretxe. I se la va empassar perquè no podia resistir la pressió de la lògica interna d'un pla que suposava un enfrontament amb la resta d'Espanya, que deixava el País Basc al marge de la legalitat constitucional i que consagrava el que ara, a Catalunya, se'n es diu desconnexió de l'Estat. No podien aparèixer davant els seus seguidors com els que havien frustrat un projecte rupturista amb el qual compartien molt més del que reconeixien en les seves manifestacions públiques. No podien aparèixer davant els seus al mateix costat de la barricada que els defensors de la legalitat constitucional fent descarrilar una proposta que les seves bases, sense complicar-se la vida amb anàlisis polítiques recargolades, veien amb simpatia. La qüestió és si ara la CUP pot resistir la pressió de la lògica del projecte rupturista.

La nova cita electoral

LV. Article 18

El PSOE inicia a Catalunya la seva "ofensiva" per derrotar el PP

Sánchez insta Mas a admetre la seva "derrota" i a renunciar a la presidència

LAURA GUERRERO

Meritxell Batet, Miquel Iceta, Pedro Sánchez i Carme Chacón ahir a la seu dels socialistes catalans

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

De ser vistos com un llast per a les aspiracions de Pedro Sánchez a ser el nou president d'Espanya, a convertir-se en revulsiu i l'exemple que cal seguir per a la família socialista. Els resultats electorals de diumenge passat, en els quals el PSC va resistir malgrat els mals auguris com a primera força netament d'esquerres a Catalunya, han injectat vida, energia i optimisme al partit que lidera Miquel Iceta.

El PSC està de moda i Sánchez va voler tenir ahir un nou gest iniciant la campanya electoral de les generals a la seu del carrer Nicaragua de Barcelona. "S'ha acabat el temps de la resistència; comença el de l'ofensiva per canviar Espanya", va ser la frase amb què el secretari general del PSOE i Iceta van cridar a la mobilització socialista i a fer un "altre esforç" per derrotar Mariano Rajoy a les urnes i obrir un temps on "el diàleg i la voluntat d'acord" siguin les noves divises del Govern d'Espanya.

Acompanyat per Meritxell Batet, la número dos de la candidatura del PSOE per Madrid, i Carme Chacón, la cap de cartell per Barcelona, Sánchez va insistir a presentar la reforma federal de la Constitució com l'única opció política que permetrà solucionar la qüestió catalana; i es va comprometre a ser un president que escolti i tingui en compte la veu del poble català.

"Em comprometo que governarem sempre amb Catalunya, i no sense Catalunya com ha fet Artur Mas i contra Catalunya com ha fet Rajoy", va afirmar.

Com va fer durant la campanya de les catalanes, en què va tenir una presència inaudita per a un líder del PSOE –deu dels quinze dies-, Sánchez va allargar la mà al diàleg amb el sobiranisme per explorar un millor encaix de Catalunya en el conjunt d'Espanya. Però amb una condició: que es respecti la legalitat. "Dins de la Constitució espanyola podem parlar de tot, fins i tot de reformar-la; a fora, i fora de la legalitat, no hi ha res de què puguem parlar", va dir, insistint en la idea que el canvi de la Carta Magna, si es fa, no buscarà en cap cas acontentar els independentistes: "No som una parella de qui et pots divorciar; som germans, i els germans no es divorcien".

El líder del PSOE va abordar també l'escenari polític català després de les eleccions de diumenge i va exigir a Artur Mas que

El líder del PSOE demana a la CUP que no permeti que Mas torni a ser president "de la corrupció i del 3%"

assumeixi "el fracàs" de l'independentisme en el plebiscit, havent quedat per sota del 50%, i no opti a ser de nou president de la Generalitat. "L'horitzó de Catalunya no passa per Mas. Els socialistes no l'avalarem perquè sigui president", va assenyalar.

Sánchez fins i tot va arribar a fer una petició a la CUP perquè eviti investir el qui seria el president de "les retallades, de l'amnistia fiscal i la reforma laboral amb el PP, del 3%".

El líder del PSOE va donar per oblidades les seves discrepàncies amb el PSC entre altres coses sobre la definició de Catalunya com a nació, i va celebrar la derrota d'aquells que "volien trencar el socialisme" a Catalunya. Una referència velada a aquest sector sobiranista del PSC –Marina Geli, Joaquim Nadal, Toni Comín, Ferran Mascarell– que en els últims anys s'han anat sumant d'una manera o altra al projecte sobiranista de Mas.

Per acabar, el secretari general del PSOE va agrair l'esforç desplegat pel PSC davant el repte de les eleccions catalanes i va celebrar la "unió emocional del socialisme espanyol i català". Per la seva banda, Iceta va celebrar la presència de Sánchez a la campanya així com el seu "gest de fraternitat emocional" de col·locar Batet, militant del PSC, com la seva número dos a la llista de les generals.●

Reivindicació del catalanisme

Els bons resultats que Ciutadans ha obtingut al cinturó roig de Barcelona, tradicional graner de vots socialista, han fet sonar les alarmes del PSC. "Hem de posar-nos les piles" és la consigna que s'ha traslladat als dirigents municipals i als alcaldes socialistes de cara a les eleccions generals. A més, Iceta va mostrar ahir quina pot ser la línia argumental en el seu intent de recuperar el votant socialista que ha estat seduït pel partit de Rivera. "Els que volien dir no a la independència, ja ho han fet; ara només els socialistes podem garantir el canvi a Espanya", va afirmar en la seva intervenció. El líder del PSC va reivindicar el catalanisme polític i es va negar a acceptar que, com alguns asseguren després dels últims comicis, aquest hagi desaparegut d'escena. Així, Iceta va enaltir el paper del PSC com a partit catalanista i que durant dècades "ha treballat" per cosir la societat catalana amb les seves diferències, matisos i pluralitat. Per això, va demanar d'evitar el "frontisme" i va allargar la mà als que "no volen el xoc de trens i que no desitgen l'empat infinit".

La cursa electoral allunya el pacte antiindependentista de C's, PP i PSC

I. ELLAKURÍA Barcelona

L'aliança al Parlament de les forces contràries a la independència és una possibilitat llunyana, per les diferències ideològiques que separen encara el PSC, PP i C's i la lluita electoral de cara al 20-D; però encara no està del tot descartada.

Després que la líder carbassa, Inés Arrimadas, traslladés aquesta setmana a socialistes, populars i Catalunya Sí que és Pot un document amb 10 punts per a un pacte contra la "independència i la corrupció", ahir va ser el líder del PP, Xavier García Albiol, qui va anunciar que remetrà a socialistes i a Ciutadans la seva pròpia proposta. "El de C's és un document que em sembla assumible. Recull moltes de les propostes que vam portar en el nostre programa i és una bona manera de presentar un projecte entre tots aquells que creiem que ningú no ha de fracturar la societat catalana", va declarar ahir Albiol, que va donar per "assegurat" que tard o d'hora l'acord prendrà cos.

El document del PP per al pacte abordarà diferents eixos, com deixar de banda les diferències partidistes per evitar que s'iniciï un procés de ruptura de Catalunya respecte del conjunt d'Espanya; apostar per un nou model de finançament basat en la solidaritat i la corresponsabilitat fiscal, eliminar les anomenades "estructures d'Estat" i prioritzar la política econòmica i social.

Tot i això, la proximitat de les eleccions generals del 20 de desembre i les estratègies de cada partit, marcades per la disputa entre Mariano Rajoy, Pedro Sánchez i Albert Rivera per la presidència del Govern, pot ser el seu principal obstacle. Almenys fins que passi aquesta data i quedi definit el nou mapa polític espanyol. Una guerra tàctica en la qual el PP continua estudiant la manera de desactivar C's. El resultat del partit carbassa a Catalunya ha fet saltar totes les alarmes al carrer Génova de Madrid i al palau de la Moncloa. Els populars intentaran posar en evidència l'acostament de C's als socialistes i així frenar la fuga de vot conservador. En aquesta estratègia s'emmarca la insistència d'Albiol a oferir a la formació carbassa i al PSC un pacte "d'unitat d'acció" contra l'independentisme a la Cambra Catalana. Volen que Arrimadas i Iceta "es mullin" o, altrament, quedin en "evidència".

Davant això, C's intentarà conservar l'equidistància entre populars i socialistes per no distorsionar la seva proposta d'"alternativa" al bipartidisme; i el PSC ha reiterat públicament que no vol afavorir el "frontisme". ●

LV. Article 19

La CUP llança una pluja de propostes per esquivar Mas

La formació talla el debat intern: "No investirem Mas i punt"

JESÚS DIGES / EFE

Antonio Baños i Anna Gabriel durant la roda de premsa de dilluns passat

ÀLEX TORT
Barcelona

Amb la idea de ser àmpliament "propositius", la CUP està treballant una sèrie de punts que permetin desencallar el que consideren un tediós debat sobre si s'ha d'investir Artur Mas o no. L'esquerra alternativa independentista, doncs, no es limitarà a la proposta llançada per la seva número dos, Anna Gabriel, d'apostar per una "presidència coral" en la qual figurin "dos o tres perfils que tinguin un pes equivalent" amb l'objectiu de "democratitzar les institucions".

El cap de llista de la CUP, Antonio Baños, va complementar les paraules de Gabriel i va assegurar que la "presidència coral" és una de les propostes, per bé que no l'única, que la seva formació posarà sobre la taula de Junts pel Sí. Així, ahir va donar pistes i va afirmar que també pensen en portar a diàleg una "presidència rotatòria" o "vicepresidències poderoses o un govern de qualsevol altra manera" encara en estudi.

"Proposarem solucions que superin el reduccionisme Mas sí, Mas no" va subratllar Baños mentre matisava que "no el volem com a president i líder exclusiu, ja que faríem un flac favor a la gent independentista que no el segueix". De totes maneres, el número u dels cupaires va reconèixer que si Mas quedés al marge "acabaríem amb un procés amb moltes sensibilitats, on hi ha molta gent que creu que és un referent".

Igualment, Baños va admetre que la idea de la presidència compartida

La formació s'imposa silenci i ajorna tots el seus "compromisos comunicatius" fins dijous, 8 d'octubre

és una opció "no elaborada", però va reiterar que no seria l'única. En tot cas, el coordinador general de CDC, Josep Rull, ja va advertit abans-d'ahir que l'Estatut impedeix que la presidència recaigui en més d'una persona, però es va mostrar obert a considerar altres fórmules, com que hi pugui haver diversos vicepresidents encara que la llei de la Presidència i del Govern limiti a una les vicepresidències. Sobre això, Baños va assenyalar que l'esquerra alternativa ja treballa en un escenari en què "es transcendeix l'Estatut per afrontar una República catalana. "Mals independentistes seríem si ens cenyíssim per sempre a l'Estatut. Seria una contradicció flagrant!", va afegir.

D'altra banda, Gabriel, en declaracions a RAC1 va negar altra vegada la possibilitat que la CUP faciliti la investidura de Mas: "Podria semblar que hem deixat una porta oberta. Però hem dit que no investiríem Mas, i punt", va sentenciar. I en referència indirecta a Junts pel Sí, la cupaire va lamentar que "hi hagi algú que reserva a la CUP el paper de crossa, de comparsa, d'algú que abandonarà el seu programa, la seva trajectòria, els seus postulats i que es vendrà al millor postor. Això és no conèixer gens ni mica la CUP".

Davant la pressió que està rebent, la formació va anunciar ahir en un comunicat que ajorna tots els seus "compromisos comunicatius" fins després de la conferència política que celebrarà dijous 8 d'octubre. En cas que consideri necessari traslladar el seu posicionament ho farà a través de comunicats escrits.●

Jordi Graupera

Tres dogmes

L'autonomisme eren tres dogmes. (a) Hi ha espai a la Constitució per fer de la tensió atàvica entre Catalunya i l'Estat un espai fructífer per a tothom. (b) Hi ha una massa de votants lleials a Espanya que mai no voten a les eleccions autonòmiques, però si es tensa massa la corda, sortiran a votar i no només derrotaran qualsevol proposta rupturista, sinó que posaran fi a l'hegemonia política del catalanisme autonòmic. Així, doncs, (c) només la negociació a la menuda incrementa l'autogovern.

Dimecres va fer 10 anys que es va aprovar al Parlament, amb el 89% dels diputats (tots menys el PP), l'Estatut que els encarnava. Vaig ser testimoni de l'abraçada elèctrica entre Manuela de Madre i Pujol. L'endemà, Montilla anunciava esmenes: començava l'era del no. Zapatero va reduir l'espai del primer dogma, i Rajoy, primer amb la recollida de signatures i després recentralitzant, l'ha fet desaparèixer. Entre l'un i l'altre, el Tribunal Constitucional es va carregar el gradualisme negociador. La força: el dogma del mig.

El novembre del 2007 Artur Mas feia una conferència en què donava per mort el catalanisme que havia postulat Prat de la Riba just 100 anys abans i feia oficial el "dret a decidir" (eufemisme: no tensem la corda). Però el 2010 la seva proposta estrella encara fou el pacte fiscal –que ell mateix havia detallat en aquest diari en un article de 1998–.

El problema de fons que tothom argüia era el dogma central: si tensem, perdem. En un *off the record* de finals del 2007, el candidat Mas em va dir: "Si em garanteixes que l'endemà de la independència no se'm parteix el país per la meitat, jo em veig capaç d'aconseguir-ho". Aquest axioma ha guiat totes les seves accions des d'aleshores, i és el cor de la meva discrepància amb la seva estratègia. Mas ha deixat el conflicte (democràtic) per al final (rebaixant la pregunta per acontentar UDC, ICV i les elits respectives, aigualint el 9-N, les 23 propostes a Rajoy...). Jo l'hauria preferit al principi: votar la pregunta escocesa al Parlament, per exemple. Però és la via Mas i fins aquí ens ha dut.

> No hi havia un país minoritari governant i un de majoritari callant

Diumenge, 27 de setembre, a les 8 pm va morir el darrer dogma. 77% de participació (se'ns deia que a partir del 73%, *kaputt*), 48% de sís, 39% de nos, 12% d'agnòstics. Majoria absoluta de l'independentisme (ergo, implantació territorial arreu). I absoluta normalitat cívica per totes les bandes. Tothom entén que amb el 50,01% dels vots a la pantalla avui hi diria *game over*. Però els 72 diputats obren la porta a preparar les institucions per al salt i per obrir negociacions, i el 2% que falta obre una escletxa perquè el Govern central (el d'ara o el de gener) proposi un referèndum on es comptin vots sense agnosticismes: tothom –fins i tot els assessors de Ciutadans– ho veu raonable, aquí i a fora. Tant si es convoca com si no, però, la legitimitat de l'independentisme s'eixampla.

El país discrepa, és plural, però no eren dos –un de minoritari governant, un de majoritari callant–. Ha mort el dogma, hi ha país.

'L'Espanyol juga a RAC1'

RCD Espanyol vs. Sporting

rac1.cat / #frac1

Dissabte, 3 d'octubre, a les 20 h
Amb Edu de Batlle i l'equip d'@RCDERAC1

Ho patrocinen: Estrella Damm · "la Caixa" · GOLDENPARK.es · Barcelona Premium

RAC1 tots som 1

LV. Article 20

www.rac1.org

EL DIETARI D''EL MÓN'

Jordi Basté

Setmana 5: És la setmana postelectoral, la posterior al 27-S. García Albiol, Junqueras, Herrera, Iceta, Arrimadas, Anna Gabriel entre d'altres passen pels micròfons del programa. Dimecres saludem Alejandro Amenábar, que té a punt d'estrena el seu nou film sobre la por, 'Regresión'.

TONI BATLLORI

DILLUNS

Xavier García Albiol

candidat del PP a les eleccions catalanes

Parlem aquest dilluns amb la majoria de candidats el matí següent de les eleccions. Miquel Iceta, primer secretari socialista, deixa anar el seu bo dia particular: "Benvinguts a l'embolic". Poc després saludem Xavier García Albiol, el candidat del PP. Fa anys que conec Garcia Albiol. Molts. De quan transmetia per la ràdio partits de bàsquet i ell s'asseia a la graderia de la Penya a Badalona. En la seva manera de fer campanya estem a les antípodes però, en canvi, és hàbil en el titular periodístic i els impactes contundents. García Albiol no pot pagar pel que no ha fet ni ell, ni el seu equip de campanya. El PP ha tret un pèssim resultat perquè l'última setmana de la contesa electoral els impactes negatius des de La Moncloa o Gènova han estat desmesurats i els seus votants han dit que ja n'hi ha prou. Quan li pregunto si aquella segona setmana de campanya l'ha influït en negatiu, Albiol, sincer, deixa anar: "Direm que em va agradar més la primera". Ara veurem si accedeix a la presidència del PP a Catalunya. De fet seria injust que es carregués sobre la seva enorme esquena un resultat que té més a veure amb la inconsciència i incontinència verbal madrilenya que amb els errors comesos aquesta campanya des de Catalunya.

DIMARTS

Oriol Junqueras

president d'ERC

Arriba Junqueras a la ràdio amb camisa blanca però sense jaqueta. S'asseu al costat, que mala sort, de l'home de les americanes de colors, Xavier Sala Martín que avui en porta una de color verd pistatxo.

Hi ha diverses càmeres i, quan el líder d'Esquerra saluda el professor de la Universitat de Colúmbia pensa en veu alta: "Potser que em posi l'americana si hi ha tantes càmeres". Junqueras debat amb els tertulians, contesta (com sempre) el que li dóna la gana i deriva el discurs sempre al seu terreny. Parla amb Sala Martín del debut televisiu de l'economista aquest diumenge a TV3. Junqueras ha perdut un punt de sinceritat perquè viu aterroritzat pels titulars que trauran sobre el que diu. O això almenys em sembla. Quan acaba la conversa se'n va. Al cap de vint minuts salta la notícia. El TSJC imputa a Mas, Ortega i Rigau per la consulta del 9 N. Quin desastre haver tingut Junqueras i que no hagi pogut valorar la bomba. Li truquem. No ens havia passat mai. Als deu minuts torna a plantar-se a l'estudi de RAC1 i, com si res, s'asseu una altra vegada, s'encén el llum vermell i mostra el seu enuig amb la decisió de la Fiscalia. Un professional.

DIMECRES

Alejandro Amenábar

director de cinema

Avui hem vingut fins a Madrid per valorar amb periodistes i polítics que viuen a la capital el resultat del 27-S i la imputació del president de la Generalitat. A les 11 ens visita Alejandro Amenábar, que aquest divendres estrena *Regresión*, una pel·lícula més sobre la por que de por. És el matí que tothom apel·la a la sèrie de zombis *The walking dead*. Ho fa el periodista Antón Losada quan parla de la (re)aparició de José María Aznar: "Quan olora sang, Aznar lidera els *walking dead*", ironitza Losada. Amenábar em parla així fora d'antena del seguici que porta Emma Watson, la protagonista del seu nou film, que va ser Hermione en la sèrie de Harry Potter. Diu el director que arribava un grup incomptable de gent envoltant la noia, que en la distància curta i en el rodatge va ser formidable. D'Ethan Hawke m'assegura que sembla que passa de tot però que van quedar un dia per acordar si es veia en el paper i van quedar enamorats l'un de l'altre. Diu no estar pensant en cap tema per a la pròxima pel·lícula, potser continuarà en el suspens, potser furga en la ufologia i potser també torna a trigar sis anys més a rodar la pròxima pel·lícula. Per això les seves estrenes són esdeveniments esperadíssims pel públic.

DIJOUS

Joan Herrera

coordinador nacional d'ICV

Joan Herrera arriba a l'estudi amb cara de cansat. Malgrat no haver estat en la primera línia de les eleccions ha fet campanya els quinze dies i això passa factura. És la primera entrevista que dóna després de les eleccions de diumenge passat. Tinc la sensació que, com el tennista Rafa Nadal, el líder ecosocialista té uns tics, uns rituals que mai no se salta. A saber: sempre es treu el rellotge i el posa sobre la taula però amb l'esfera ben visible. Al seu costat el telèfon, un iPhone en aquest cas bastant gastat. Quan s'expressa no fixa la mirada en ningú. La va personalitzant, primer a un tertulià, després a un altre, després a mi, després torna a un tertulià i anar-hi anant. És molt curiós el joc de mirades d'Herrera. Diu que ja té madurada la decisió de si continuarà o no al capdavant del partit però que primer ho vol anunciar al consell nacional de principis del 2016. Parlem del blog Botsdetwitter, on s'analitza el comportament dels partits i associacions durant la campanya a Twitter. Quan li expliquem el resultat (val la pena llegir el blog) Herrera somriu. "No m'estranya". Centenars de comptes de partits falsos i atacs indiscriminats com els que ell rep. Herrera ja sap el joc i no el sorprèn gens. Un gat vell.

DIVENDRES

Anna Gabriel

diputada electa de la CUP

Els confesso un desastre: torno a fumar. El dia del debat a 8tv i en una pausa publicitària, Anna Gabriel de la CUP va venir a la zona on amb Màrius Carol i Pilar Rahola compartíem taula. L'Anna va venir (com avui a la ràdio) sola, sense ningú del partit, sense ningú encarregat de premsa. Com cada vegada, afortunadament som menys els fumadors, ens vam veure mútuament cara de fum i li vaig dir: Anna, oi que fumes? Em va dir que sí i vam sortir corrents a l'exterior del plató a fer tres pipades. Avui a la ràdio hem repetit l'experiment davant la cara espantada dels tertulians. Té la gent de la CUP la fascinant habilitat de trobar gent per al Parlament preparats per elaborar el discurs, per enfrontar-se en debats i per suportar entrevistes: abans David Fernàndez, Quim Arrufat o Isabel Vallet o ara els tres que conec: Antonio Baños, Anna Gabriel i Josep Manel Busqueta. (Per cert, estic llegint una conversa interessant entre Busqueta i Pau Llonch en un llibre titulat *Fre d'emergència*). Li pregunto a Gabriel si està cansada i em respon: "Sí. Cansada que els periodistes em preguntin si votarem a favor d'Artur Mas. Que no". I ho repeteix en diverses ocasions. Potser sí que el millor que podem fer és deixar-los a tots en pau i que dialoguin.

LV. Article 21

JORGE GUERRERO / AFP

Furgoneta procés. La CUP va presentar un vídeo de campanya autoparòdic i crític en què una furgoneta espatllada simbolitza el procés. Al final és un grup de persones qui l'empeny, i deixa clar que el motor de la CUP és la gent

sentar-se a les europees. Aquí, un contrasentit: a la llista hi constava, entre d'altres, l'actual número dos, Anna Gabriel, partidària fins al 2012 de no moure's de l'àmbit local. També hi eren el músic Francesc Ribera *Titot* i l'escriptor i ara número set per Barcelona, Julià de Jòdar. El resultat va ser un fracàs estrepitós.

Després d'un intens debat in-

LES FONTS

Anticapitalisme, antisistema, marxisme, internacionalisme, tota una amalgama d'ideari

LES FAMÍLIES

Endavant i Poble Lliure s'enfronten en una organització totalment assembleària

POBLE LLIURE

Hereva de l'MDT, pragmàtica i amb vocació de partit

Hereva de Moviment de Defensa de la Terra, l'MDT, poca cosa té a veure amb l'organització que donava suport a Terra Lliure als anys vuitanta i es va refundar el 1998 com a organització política revolucionària. Poble Lliure són més pragmàtics i permeables que Endavant, a més d'estar disposats a perdre la seva sigla perquè la CUP esdevingui efectivament un aglutinador de l'esquerra alternativa independentista. Aposten per aliances estratègiques i la participació a les institucions com a mitjà necessari per aconseguir la independència. En la mateixa línia, veuen de bon ull la transversalitat i proven de captar sectors crítics dels partits sobiranistes més coneguts, com ara ERC, ICV o EUiA. A diferència també d'Endavant, Poble Lliure creu en la paulatina autodeterminació dels Països Catalans, sense que sigui necessària la independència coordinada de les Balears, la Comunitat Valenciana i Catalunya. Tant Poble Lliure com Endavant prefereixen l'estelada vermella associada al PSAN (Partit Socialista d'Alliberament Nacional, fundat l'any 1969), amb connotacions socialistes. Defugen de l'estelada blava perquè l'associen amb la burgesia catalana.

tern, el 2012 van considerar que no podien quedar al marge d'aquest procés sobiranista. Amb l'entrada a les institucions de David Fernàndez, Quim Arrufat i Georgina Rieradevall (substituïda el juny de 2013 per Isabel Vallet), la CUP entra al laberint institucional. i ara és al bell mig de l'huracà.

La Candidatura d'Unitat Popular pren el nom de la coalició de partits d'esquerres de Xile que va portar a la presidència Salvador Allende el 1970. La CUP no és un partit polític clàssic. De fet no són polítics. Més aviat és un espai de confluència entre diferents organitzacions de l'independentisme revolucionari en què tothom és un tot, unes llistes, una assemblea sense líders, i en què no hi ha líder ni candidat a la presidència de la Generalitat. Tampoc no tenen una direcció política clara perquè qui hi milita accepta estructures assembleàries. Les conseqüències són evidents, començant per la dilació i provisionalitat en la presa de decisions que ara tenen els negociadors de Junts pel Sí.

Dilació i confrontació perquè les veus són múltiples i no autoritzades a representar la formació. Hi ha dos fronts que conviuen dins la CUP en constant conflicte: Endavant i Poble Lliure (el que abans era el marxista Moviment de Defensa de la Terra, MDT). La influència d'aquests dos grups és inqüestionable, malgrat que el 80% dels militants de base de la CUP no pertanyen a cap d'aquestes.

Totes dues mantenen simpaties i col·laboracions amb l'esquerra abertzale i en alguns aspectes organitzatius s'hi emmirallen. De fet, Pernando Barrena, portaveu de Sortu i EH-Bildu, ha vingut a Catalunya per donar suport en campanya a la CUP. Unitat popular és *herri batasuna* en eusquera... Alguns van acusar David Fernàndez de ser "el xòfer" d'ETA perquè organitzava els actes de Batasuna, però resulta que no té carnet de conduir. El que sí que té és línia oberta amb Arnaldo Otegi. Al desembre del 2012 els tres diputats de la CUP van posar al Parlament amb cartells amb el número de pres d'Otegi com a mostra de solidaritat. La seva presència a les manifestacions demanant-ne la llibertat és habi-

L'ORGANITZACIÓ

Sense estructura ni líder, el diàleg amb la CUP és provisional fins passar per l'assemblea

CONNEXIÓ BASCA

No amaguen la relació amb l'esquerra abertzale i fan bandera política del suport a Otegi

tual. També Anna Gabriel té contactes amb el moviment abertzale. Ha estat convidada per l'organització internacionalista Askapena, on va fer tres xerrades amb el títol *Creant poder popular, des de baix i a l'esquerra*.

La CUP té uns 1.500 militants que paguen quota. Són els afiliats els que teòricament marquen la línia que cal seguir en les assemblees locals. Al seu torn s'organitzen en assemblees territorials que envien posteriorment representants al consell polític, que es reuneix un cop al mes i és l'encarregat de prendre decisions segons el que ha transmès la militància en l'àmbit municipal. Hi ha també un secretariat nacional, òrgan escollit per l'assemblea nacional –que es fa cada any– i que executa el que ha establert el consell polític. Malgrat tot, aquest òrgan també està bipolaritzat entre els que basculen cap a Endavant i els que són més propers a Poble Lliure, en una proporció gairebé igual.

El seu simpatitzant segueix sent majoritàriament jove, menor de 35 anys. Però, tot i no haver mogut ni un pèl l'ideari (anticapitalisme i independència, bàsicament), les darreres enquestes del CIS i el 27-S van posar de relleu que no només l'obrer, la gent tipa del sistema o el treballador precari els vota, sinó que hi ha una amalgama de perfils que de cop i volta aposta per ells: classes mitjanes-altes, descontents amb les polítiques de CiU i desencantats amb ERC per la seva aliança amb la dreta catalana, desmotivats, indecisos...

Baños reitera que la CUP hi és per "tensar" i "empènyer". No volen ser crossa ni frontissa. Però els ha arribat l'hora de pendre decisions polítiques, més enllà de la reivindicació i els eslògans, que marcaran els seu futur.●

Els deu diputats electes

ANTONIO BAÑOS. (Barcelona, 1967). Número u a la llista, és independent i no pertany a cap sector d'influència dintre la CUP. Ha col·laborat en premsa, ràdio i televisió, i forma part del grup musical Los Carradine. Membre de Súmate, l'entitat sobiranista de castellanoparlants, va escriure al llibre *La rebel·lió catalana* (2013) que va passar del federalisme a l'independentisme amb els governs d'Aznar.

ANNA GABRIEL. (Sallent, 1975). És membre d'Endavant i afiliada a la CGT, a més de formar part de l'equip fundador del col·lectiu Terra i Llibertat. Va ser regidora a la seva localitat natal del 2003 al 2011 i es va presentar amb la CUP a les eleccions europees del 2004 com a número tres. En la darrera legislatura va treballar com a coordinadora del grup parlamentari de la CUP.

JOSEP MANEL BUSQUETA. (Sant Andreu de Llavaneres, 1973). Número tres per Barcelona. D'ofici pastisser, és considerat l'economista de la formació. Durant uns quants mesos va assessorar el govern chavista de Veneçuela. Proper a Endavant, va sonar de cap de llista de la CUP. Ha publicat *L'hora dels voltors* (2013) i *Conversa entre Pau Llonch i Josep Manel Busqueta. Fre d'emergència* (2014).

GABRIELA SERRA. (Mataró, 1951). La CUP valora d'ella sobretot l'experiència en lluites de caire social. Té perfil independent. Ja es va presentar el 1984 com a número tres de la candidatura Moviment Comunista de Catalunya (MCC) per a les eleccions catalanes. Es va implicar en el moviment contra l'OTAN i en les brigades internacionals de pau a Guatemala als anys vuitanta.

ALBERT BOTRAN. (Molins de Rei, 1984). Va ser un dels quatre regidors de la CUP a Molins de Rei durant la passada legislatura, tasca que va conjugar durant un temps amb la de l'òrgan directiu de la CUP (2009-2013). En l'òrbita de Poble Lliure, és historiador. Treballa a Òmnium Cultural i és seu el llibre *Unitat popular: la construcció de la CUP i l'independentisme d'esquerres* (2012).

EULÀLIA REGUANT. (Barcelona, 1979). De perfil independent, és llicenciada en Matemàtiques i actualment treballa a Lafede (organitzacions per a la justícia global). Anteriorment, va formar part de l'associació Justícia i Pau. També és membre d'Azadí, una plataforma en favor del poble kurd. Va estar a la llista de la CUP per les municipals de Barcelona com a número quatre.

JULIÀ DE JÒDAR. (Badalona, 1942). L'últim dels electes per la província de Barcelona és un reconegut escriptor en llengua catalana. Col·labora a diferents mitjans, entre ells *La Vanguardia*. És autor de la trilogia *L'atzar i les ombres*, formada per *L'àngel de la segona mort* (1997), *El trànsit de les fades* (2001) i *El metall impur* (2006). Junt amb David Fernàndez va escriure *Cop de CUP* (2012).

BENET SALELLAS. (Girona, 1977). Escollit com a diputat per la demarcació de Girona. De professió advocat, se'l coneix per assumir la defensa, al costat de l'ara regidor de Barcelona Jaume Asens, dels encausats pel setge al Parlament del 2011, i del cas dels onze del Raval. Va formar part de la comissió de control del procés participatiu del 9-N. És fill del destacat advocat Sebastià Salellas.

RAMON USALL. (Barcelona, 1977). Número u de la candidatura a Lleida, és independent i ja es va presentar per la CUP a les municipals de la capital del Segrià com a cap de llista el 2007. És doctor en Història Contemporània i ha exercit com a professor a l'institut Josep Vallverdú de les Borges Blanques durant deu anys.

SERGI SALADIÉ. (Vandellòs, 1974). Cap de llista per Tarragona. Tot i que no milita a la CUP, és un veterà de les lluites socials i ha col·laborat amb actes i propostes de caràcter mediambiental. Llicenciat en Geografia, té un màster en Estudis Urbanístics. És conegut per haver estat portaveu de la Coordinadora Anticementiri Nuclear de Catalunya (CANC).

LV. Article 22

L'ÀGORA

José Antonio Zarzalejos

Vencedors i vençuts

Ha escrit Eduardo Mendoza (*El País,* 30/IX/2015) que "la història ens ensenya que, per desgràcia, la majoria dels conflictes no se solucionen fins que no esclaten". I també que "el rovell de l'ou del conflicte és el conflicte". Els resultats del 27-S es podrien prendre com una deflagració, com un esclat, i també com la crua realitat de les entranyes del conflicte. El que s'ha comprovat és que Catalunya està escindida entre el sí i el no a la independència, entre el suport i el rebuig del procés sobiranista, d'una manera que bloqueja tota sortida que no sigui negociada. El gairebé empat entre els uns i els altres determina una tessitura que resultaria exasperant si, com sembla que pot passar, s'imposa la dialèctica de la determinació objectiva dels qui són els vencedors i els vençuts. Per molt que s'entossudeixin els contendents, cap no ha guanyat l'envit del 27-S o, en altres paraules, tots dos l'han perdut.

L'independentisme ha demostrat la seva fortalesa fins al límit, que ha consistit a obtenir una majoria absoluta en el Parlament –sumant les heterogènies llistes de Junts pel Sí i la CUP– sense una de correlativa de vots populars. El plebiscit, en paraules d'Antonio Baños, "s'ha perdut" malgrat una majoria d'escons que ara no sabem si serà la idònia per investir Artur Mas. D'altra banda, els partits oposats al full de ruta independentista han aconseguit una precària majoria en sufragis, però han perdut en nombre de diputats. De la mateixa manera que no resulta viable portar a la secessió a una comunitat amb les dades del 27-S, resulta també obvi que un Estat ben integrat no funciona quan una de les seves nacionalitats planteja una resistència de tanta envergadura a la seva pròpia integritat com la demostrada diumenge passat a Catalunya.

Enfangar-se, doncs, en la dialèctica dels vencedors i dels vençuts fa que, com alertava Eduardo Mendoza, el conflicte sigui el propi conflicte, és a dir, que la qüestió essencial sigui la goyesca i grotesca baralla a garrotades sense enfocar la possibilitat de solucions. El del 27-S no és un partit amb pròrroga encara que hagi acabat gairebé en empat i, en conseqüència, compromet les parts a jugar la seva continuació per procediments diferents. Ni els uns podran –els falta la legitimitat per fer-ho– saltar-se la llei invocant una victòria que no s'ha produït, ni els altres podran emparar-se simplement

RAÚL

> Mas i Rajoy, en diferent grau, són la representació de l'irresolt conflicte català

en la llei quan els comicis del 27-S van plantejar amb una raó moral de caràcter polític no qüestionable el seu desig que la llei canviï. Taules, empat, bloqueig, igualtat de forces... que es digui com es vulgui, però l'única deducció realista de les eleccions catalanes és que van emetre un mandat imperatiu de solució política negociada que salti, sense solució de continuïtat, de la norma vigent a la norma futura.

Ara bé, per eludir l'espiral del conflicte i la dialèctica de vencedors i vençuts, es requereix que els seus interlocutors protagonistes canviïn. Ells no constitueixen el problema, però el representen. Artur Mas ha estat un polític destructor que ha surfejat sobre un moviment popular que ha incrementat i propulsat en comptes d'encarrilar-lo de manera més raonable. Ha liquidat el catalanisme, ha mutat el nacionalisme en independentisme, ha destruït la federació nacionalista, i ha saldat als encants el sistema d'autogovern català derivat de la Constitució i l'Estatut. Sense simetria ni equidistància, perquè la seva responsabilitat és de menor entitat, Mariano Rajoy ha estat un president del Govern central incapaç d'arbitrar un esquema de solució practicable, i s'ha limitat a abraçar un discurs monòton i insuficient d'aplicació de la llei com *ultima ràtio* de la seva acció governamental i política.

Cap dels dos no rescata la situació de Catalunya del conflicte perquè ells són la seva més acabada expressió. Per això ni és desitjable que Artur Mas torni a ser president de la Generalitat, ni que Rajoy es perfili com idoni per, en un futur immediat, instrumentar una solució negociada. Tots dos, a més, estan en el germen del conflicte i de l'hostilitat fins a tal punt que l'un i l'altre els han devorat davant els seus propis electorats i els aliens, representant la quinta essència de l'error en la gestió dels interessos públics. Amb ells en les seves actuals responsabilitats, el conflicte continuarà instal·lat, la dicotomia vencedor-vençut funcionant i la pugna tensant la musculatura política i social d'un país exhaust i fastiguejat no tant de la qüestió catalana com de la baralla com a problema que es projecta, aquí i ara, com a irresoluble. Canviar completament el marc de referència de la situació política en Catalunya és, a més d'una qüestió urgent, imprescindible.●

Pedro Sánchez, motivat

Els comicis catalans han insuflat bon ànim entre els socialistes. Esperaven un desastre i Iceta l'ha pal·liat, mentre que la presència abundant de Rajoy a Catalunya no ha evitat el desastre del PP. En la línia dels comicis catalans, Pedro Sánchez ha posat el turbo. Té ja configurada la llista per Madrid amb la catalana Meritxell Batet de número dos. És tot un missatge incrustar una afiliada al PSC al frontispici de la llista per la capital. Sánchez vol transmetre dues idees nuclears: la primera, que es distancia clarament de Podem i que Ciutadans és una opció compatible amb el PSOE i, segona, que la qüestió catalana és solucionable amb "voluntat política". Mariano Rajoy diu que refrescarà també les llistes. Ho comprovarem.

Els mercats, tranquils

Empresaris i financers no es cansen de repetir en públic i en privat que la qüestió catalana no ha impactat en els mercats. La paralització d'activitat inversora i l'espera que es manté generalitzadament en l'estament empresarial té a veure amb la incògnita sobre la continuïtat de la política econòmica després de les eleccions generals. S'aposta per un govern bipartit: PSOE-Ciutadans o PP-Ciutadans. Està descartada la gran coalició i els poders anomenats fàctics desaconsellen amb insistència qualsevol vel·leïtat dels socialistes que pogués aproximar-los a Iglesias i Podem. El fracàs de Catalunya Sí que es Pot el 27-S es considera en aquests àmbits com una dada molt reveladora, tant com l'èxit de C's. Es nota una espera ansiosa.

Glòria Serra

Com el Far West no hi ha res

El Parlament és un instrument més en la caixa d'eines del canvi polític i social". "La democràcia és lenta i és cara. Els projectes polítics no depenen mai d'una persona". David Fernàndez.

"Volem governar les institucions per transformar-les. La legalitat espanyola ha de ser desobeïda". Antonio Baños.

"Costa que se'ns escolti. Tenim una altra cultura política". Anna Gabriel.

Em diu una amiga: "M'agrada molt com parla l'Anna Gabriel. Llàstima que sigui de la CUP!". El país, aquí i a sis-cents quilòmetres, ha descobert la Candidatura d'Unitat Popular. Aquells joves amb samarreta, calça curta i sandàlies a la mà que eren mirats amb rialletes sornegueres o directament ignorats, han aparegut en el mapa mental de la classe política. Concretament, amb el cop de sandàlia a les urnes que han donat els electors diumenge passat. Els seus deu diputats permeten parlar d'una majora absoluta sobiranista i són un mal de cap important per a la llista guanyadora, Junts pel Sí.

Calma. No vull ni especular ni influir sobre si la CUP està obligada o no a investir Artur Mas com a president de la Generalitat. M'interessa més aturar-me un instant en les particularitats d'una forma-

> Què se'ls pot oferir a aquells que no volen càrrecs, eternitzar-se en la política ni cadires en consells d'administració?

ció de creixent èxit electoral i popularitat.

Tècnicament no estan sols en el panorama polític recent. Tant Ciutadans com Podem asseguren que són els més nous, brillants i renovadors de la política espanyola. Però tots dos són nascuts en algun laboratori instal·lat o en un campus universitari o en algun *think tank* empresarial. La CUP ha vist la llum en camps i viles, a l'aire lliure i per part natural.

La pregunta aquests dies és obligada: són de debò? És real el seu discurs o només una tonada que pot agradar uns, desagradar uns altres però que s'emportarà el vent com d'altres bandes sonores del passat? Intento trobar pistes escoltant els seus dirigents presents i passats, d'aquí el petit extracte de declaracions que encapçala aquest article.

Res a dir: coherència amb un projecte decidit a cop de debat minuciós, zero personalismes i molta batalla dia a dia. Records del passat quan Anna Gabriel assegura: "El PSUC és la meva mare". Aquelles assemblees psuqueres dels setanta, llargues i denses, envoltades d'un núvol de fum de cigarretes.

Me'n vaig a la pàgina web. Impossible trobar-hi en un primer i un segon cop d'ull fotografies que no siguin col·lectives o discursos de líders. Els comptes del 2014, el programa i un vídeo electoral rodat, segons llegeixo, "al Far West de l'Urgell, entre Bellpuig i Preixana".

Acabo escoltant i preguntant a l'Anna Gabriel a RAC1, a can Basté: "Hem de centrarnos en allò que és important. No entenem com no hi ha una preocupació profunda per part de les classes dirigents davant la pobresa i l'exclusió". "Pensar que haurem de cedir i donar peixet en les negociacions és una òptica de vella política: nosaltres no necessitem res per a nosaltres mateixos".

Una pregunta per acabar: què se'ls pot oferir a aquells que no volen càrrecs, ni eternitzar-se en la política, ni cadires en consells d'administració, que no tenen dirigents que necessitin retirs daurats ni deutes impagables amb bancs o empreses? I un desig: sort en les negociacions per investir president de la Generalitat.●

La qüestió catalana

LV. Article 23

Arrimadas serà cap de l'oposició sense "privilegis"

C's renuncia als assessors, a més del cotxe i el plus salarial

RAÚL MONTILLA
Barcelona

La candidata de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, va renunciar ahir al seu complement salarial per ser la nova cap de l'oposició, també al cotxe oficial i, fins i tot, als assessors que preveu la llei que pot tenir qui deté aquest càrrec, que en l'anterior legislatura va exercir Oriol Junqueras. El líder d'ERC també va renunciar al vehicle oficial i al complement salarial –com prèviament també ho van fer el socialista Joaquim Nadal i, en el seu moment, Artur Mas–, però no als assessors.

"Renunciem als privilegis econòmics: sou, cotxe i assessors. No volem que ser oposició suposi una despesa extra", va explicar Arrimadas. "Jo no cobraré un plus de sou per fer el que m'han ordenat les urnes que faci, que és fer de cap d'oposició," va afegir la líder de Ciutadans, que va carregar contra Junqueras per no haver exercit el paper que ara ella, va insistir, sí que desenvoluparà. "La prova més clara és que Junqueras i Mas han anat a la mateixa llista electoral", va insistir en roda de premsa. Curiosament Ciutadans va presentar el febrer del 2013 una proposició no de llei al Parlament, que no va prosperar, en què va demanar la supressió d'aquesta figura perquè la considerava que només tenia "sentit en el cas de sistemes purament bipartidistes o en el cas de coalicions polítiques molt polaritzades".

Arrimadas també va explicar que la seva formació acabarà de decidir avui el paper que, a l'hemicicle, jugaran cadascun dels seus 25 diputats i va confirmar que, "com a mínim" per ser la segona força més votada, esperen obtenir una de les vicepresidències de la Mesa del Parlament. Segons van explicar fonts del partit, en els últims dies han mantingut converses amb la resta de forces i també estarien negociant per aconseguir una secretaria, encara que tot està obert. "Encara no se sap ni qui serà el president de la Generalitat", va ironitzar Arrimadas, que, després de recordar que la CUP va tenir com a "única promesa electoral" no investir Mas, va assegurar que li fa "por" pensar què és el que pot arribar a acceptar el líder de CDC per ser president a canvi.

Respecte a la proposta que va llançar la seva formació a començaments de la setmana passada als líders del PSC, PP i Catalunya Sí que es Pot per arribar a un "acord de mínims", Arrimadas va explicar que encara no havia obtingut resposta. Ho va dir, això sí, hores abans que el coordinador d'Iniciativa, Joan Herrera, la rebutgés en una altra roda de premsa. "Nosaltres volem construir un escenari d'alternativa i no creiem que l'alternativa vingui per la via del lideratge d'una força conservadora com Ciutadans, que en matèria econòmica, i quan es tracta de perjudicar els treballadors, va de bracet amb Artur Mas, com en la reforma laboral", va manifestar l'ecosocialista. "No reconeixem el lideratge d'aquesta alternativa a Ciutadans. Benvingudes siguin les seves propostes, però són tan lluny com les de CDC", va insistir Herrera.

Per la seva part, el líder del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, va apuntar que ells també presentaran un document de propostes que dirigiran a tots els partits però amb les quals especialment Ciutadans i el PSC es podran sentir "còmodes".●

KIM MANRESA

Inés Arrimadas ahir a la seu electoral del carrer Balmes

La formació taronja espera aconseguir, com a mínim, una de les vicepresidències de la Mesa del Parlament

LV. Article 24

La qüestió catalana

Sectors del PP demanen una llista per Barcelona renovada

Fernández i Monserrat es disputen ser el cap de cartell

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

A tres mesos de les generals el Partit Partit Popular viu una guerra interna per la configuració de les llistes electorals. Una pugna entre els sectors que aposten per una línia continuista, amb la presència dels ministres del Govern de Rajoy i la vella guàrdia a les posicions privilegiades de les respectives candidatures, i els que consideren vital donar entrada a cares noves i oferir una imatge renovada que es desmarqui dels casos de presumpta corrupció –Gürtel, Púnica, Rato...– que sacsegen el PP.

Aquesta guerra, que és tant de noms com sobre la definició ideològica i interna del PP per als propers anys, també afecta la llista de Barcelona. El ministre de l'Interior, Jorge Fernández, un dels pesos pesants de la formació que té la confiança del president Mariano Rajoy, està decidit a tornar a encapçalar la candidatura.

Però en el seu objectiu es creua l'aposta d'alguns sectors de la direcció del partit per donar pas a la jove dirigent Dolors Montserrat.

Vicepresidenta del Congrés i vicesecretària d'organització del PP català, Montserrat forma part d'una de les famílies tradicionals del PP català –la seva mare va ser portaveu del grup parlamentari– i els últims anys s'ha anat guanyant el suport d'influents dirigents a Madrid i Barcelona.

La seva possible candidatura, a més de la renovació generacional, representaria una aposta per la transversalitat i el diàleg, ja que té entrada en cercles econòmics i empresarials que els últims anys s'han anat situant en latituds sobiranistes.

Així mateix, la seva candidatura intentaria ser un antídot a la imatge nova i fresca que acompanya Ciutadans i que en les recents eleccions catalanes ha estat un dels factors de la fuga de vots dels populars al partit taronja.

Però, com en tota decisió transcendent al Partit Popular, serà Rajoy el que tindrà l'última i decisiva paraula.●

JULIÀ, NÚRIA / ACN

El comitè executiu del PP català, reunit dilluns passat

Iceta es proposa de liderar l'esquerra al Parlament

El PSC reivindica que després del 27-S, en què va obtenir 16 diputats i va quedar en tercera posició darrere de Junts pel Sí i C's, continuen sent la primera força d'esquerres de la Cambra catalana. I sota aquesta premissa es proposa d'actuar Miquel Iceta en aquesta legislatura. El líder del PSC, complint la seva proposta de donar pas a una nova generació de socialistes, ha situat com a portaveu Eva Granados; els diputats Ferran Pedret i Alícia Romero seran els seus adjunts. "Les eleccions ens han situat com el primer partit d'esquerres al Parlament i pensem exercir amb plenitud aquesta responsabilitat des del primer dia", va avisar Iceta. / Redacció

CÉSAR RANGEL

Arrimadas posa Carrizosa i Páramo al capdavant del grup

Els 25 diputats de Ciutadans es van reunir ahir per primera vegada al Parlament, en una trobada en què el grup va designar el número dos de la formació per Barcelona, l'advocat Carlos Carrizosa, com el seu portaveu. Fernando de Páramo ocuparà la representació adjunta i José María Espejo-Saavedra serà l'encarregat de coordinar el grup a la Cambra, que presidirà Inés Arrimadas. / R. Montilla

La CUP s'explica en una conferència a la UPF

La CUP exposarà demà en una conferència política la seva posició davant els "reptes" que es plantegen després de les eleccions "plebiscitàries i constituents" a Catalunya, entre els quals la investidura del president i la formació del nou Govern. La conferència, al Campus Ciutadella de la Universitat Pompeu Fabra (UPF) a Barcelona, du com a títol *Per governar-nos, lluitem per la república*, i anirà a càrrec de set dels deu diputats electes de la CUP: Antonio Baños, Anna Gabriel, Albert Botran, Benet Salellas, Eulàlia Regunat, Gabriela Serra i Josep Manel Busqueta.

LV. Article 25

Política

La qüestió catalana

La CUP reclama gestos "irreversibles" de ruptura abans d'investir el president

Els cupaires prioritzen "construir la república" i no mouen peça sobre Artur Mas

NINOTS

TONI BATLLORI

LAURA GUERRERO

La CUP va fer una exposició coral de les seves propostes per avançar en la negociació amb Junts pel Sí

LES CLAUS

NEGOCIACIÓ. La CUP situa com a elements clau de la negociació amb Junts pel Sí parlar del què, del com i del quan, és a dir, de la ruptura amb l'Estat espanyol, d'un pla de xoc contra l'emergència social i del procés constituent cap a la república catalana, i adverteix que "cap no pot fallar".

GESTOS DE RUPTURA. La formació de l'esquerra alternativa exigeix "gestos de ruptura irreversible" amb l'Estat espanyol, un punt de no-retorn, abans de la investidura del president de la Generalitat i la formació del nou Govern.

INVESTIDURA. Només una vegada pactats tots els punts anteriors la CUP està disposada a parlar del qui o, el que és el mateix, del nom del president de la Generalitat.

LA CRÒNICA

Àlex Tort
Barcelona

Ni un pas enrere, però tampoc cap pas endavant. O el que és el mateix: la CUP continua apostant fermament per no facilitar la investidura d'Artur Mas com a president, però tampoc va aportar ahir cap pista ni novetat sobre les seves propostes alternatives. Això sí, ahir a l'auditori de la UPF va detallar al màxim el programa que ja havia dibuixat durant la campanya electoral i va exigir "gestos de ruptura irreversibles" amb l'Estat espanyol abans de procedir a la investidura.

Les paraules de la número dos de la CUP, Anna Gabriel, només començar l'acte van ser ben exemplificadores: "Disculpeu les molèsties. Estem construint una nova república i volem parlar del què, del com i del quan". Aquestes qüestions es tradueixen en tres eixos: la ruptura amb l'Estat espanyol, un pla de xoc contra l'emergència social i el procés constituent cap a la república catalana, que al seu torn esdevenen condicions per a la negociació amb Junts pel Sí i així posar les cartes sobre la taula. "Cap pot fallar", es va encarregar de destacar Gabriel.

El diputat electe, Albert Botran, va refermar aquesta necessitat durant la seva intervenció, però va obrir portes assegurant que la

SENSE PROPOSTA ALTERNATIVA

No va aparèixer ni la presidència coral ni rotatòria que s'havien posat sobre la taula

CUP "actuarà amb generositat, alçada de mires i estratègia guanyadora", però avisant que la investidura del president vindrà derivada "dels plantejaments". "Només així té sentit el nostre propòsit de lluitar per la república".

Sobre el qui, ahir la CUP no va considerar que fos el moment de parlar-ne, punt en què per sort o per desgràcia estava focalitzada l'atenció mediàtica envers la conferència política de la CUP. Gabriel es va encarregar de fer una declaració d'intencions sobre com es desenvoluparien els parlaments tot assegurant que la voluntat de construcció d'una república catalana "passa per sobre de partits i de patis particulars; per això és important parlar de què, com i quan".

Aquestes qüestions són el moll de l'os, "el qui pot venir només després i ve un cop forjat l'acord pels nous temps, perquè fiem el futur del país al seu contingut, i no a una persona", va reblar la cupaire. En aquest punt, va reafirmar que aquests passos havien de ser "irreversibles" per evitar "traïcions", a més d'assenyalar que no havien canviat la seva posició sobre la conveniència o no d'investir Mas com a president.

La CUP ha acaparat tota l'atenció des del 27-S precisament perquè són clau en aquest aspecte. Ahir, però, ni un sol dels sis ponents cupaires va pronunciar una sola vegada el nom d'Artur Mas. Tampoc es van enunciar propostes alternatives ni qui seria per la formació la figura idònia per erigir-se en president de la Generalitat. Ni tan sols van sortir a la palestra la "presidència coral", la "presidència rotatòria" o les "vicepresidències poderoses" anunciades a cop de micro per Antonio Baños i Anna Gabriel, números u i dos de la CUP amb ante-

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

LV. Article 26

Junts pel Sí se sumeix en la interinitat per la incertesa de la investidura

ERC no compromet noms en espera del desenllaç de la negociació amb la CUP

JOSEP GISBERT
Barcelona

Res no està tancat i tot és més temporal i interí que mai. Aquesta és, a la pràctica, la situació en què es troba la coalició de Junts pel Sí, sumida a tots els fronts en la provisionalitat, en espera del desenllaç de la negociació amb la CUP i, en conseqüència, de com es tanca i amb quines condicions la investidura del president de la Generalitat. I tant estan els seus socis pendents de com queda articulat l'escenari polític sorgit del 27-S que sobretot ERC no sembla disposada a fer cap moviment fins a saber la radiografia general i completa del nou marc, una circumstància que, a l'hora de la veritat, està endarrerint i paralitzant la presa de les primeres decisions.

És el cas, per exemple, de l'organigrama del grup al Parlament, que en principi havia de ser definit i aprovat ahir. Els 62 diputats de Junts pel Sí es van reunir, efectivament, però de la trobada no en va sortir cap nomenament ni cap acord, més enllà de l'encàrrec a Jordi Turull (CDC) i Marta Rovira (ERC) d'assumir, amb caràcter provisional i sense cap càrrec, les funcions de gestió i estructuració, de coordinació, al capdavall, del grup. A què es deu el canvi de la idea inicial prevista? En funció del pacte de coalició subscrit entre CDC i ERC, el president del grup al Parlament correspon al partit d'Artur Mas i el portaveu al d'Oriol Junqueras, i mentre que el primer té clar des del primer moment qui ocuparà el lloc –Jordi Turull–, el segon no ha posat encara oficialment cap nom sobre la taula.

El de Marta Rovira, de fet, ha sonat tant per al càrrec de portaveu com per a un altre que, dins de l'aliança de Junts pel Sí, és també per a ERC: el de presidenta del Parlament. Però ara com ara no ha estat confirmat ni per a l'un ni per a l'altre, ni descartat per a altres responsabilitats, dins del Govern, arribat el cas, que poguessin derivar-se en funció de com s'acabi resolent el pacte d'investidura del president de la Generalitat. La voluntat d'ERC, en concret, és no comprometre noms fins que tot el panorama estigui aclarit, amb la intenció de jugar-los d'una manera o d'una altra en funció de com quedi finalment el disseny institucional de la Catalunya sorgida de les urnes del 27-S.

Es tracta d'una posició que deixa en l'aire no només l'estructura interna del grup de Junts pel Sí, sinó també la confecció de la mesa del Parlament –en què aspira a disposar d'una majoria de quatre dels set membres–, i que afecta igualment altres fronts, com el relatiu a la decisió sobre si cal repetir o no la fórmula de la coalició

JORDI PLAY

Artur Mas i Raül Romeva van presidir ahir la nova reunió del grup de Junts pel Sí al Parlament

Turull i Rovira coordinaran de manera provisional el grup al Parlament mentre es prolongui el diàleg

per a les eleccions generals espanyoles del 20-D. I una posició que és l'evidència més palpable que la negociació amb la CUP va per llarg, com en realitat va admetre el mateix Raül Romeva a la sortida de la reunió del grup: "Les converses avancen al ritme adequat a la importància de l'acord que es negocia". Un diàleg sobre el qual les dues parts continuen mantenint l'hermetisme més absolut, començant pel mateix Artur Mas, que, adreçant-se als periodistes i fent lliscar els dits índex i polze sobre els llavis, va exclamar: "Muts i a la gàbia!".

On sí que va parlar el president de la Generalitat en funcions va ser en un article d'opinió publicat en la versió europea de la revista americana *Politico*, en què, amb el títol "Catalunya és una oportunitat, no un problema", referma el "compromís de negociar i aconseguir una transició gradual i ordenada cap a la independència" i suggereix la conveniència de poder tenir en aquest camí el suport d'Europa: "La millor manera de continuar endavant en aquest període de transició és amb la transparència més gran i amb el coneixement i suport de les institucions de la Unió Europea", subratlla.●

Un adverbi per sistema

ANÀLISI

Isabel Garcia Pagan

No és el mateix una coalició circumstancial de partits com CDC i ERC a Junts pel Sí que un partit que "no aspira a reproduir-se com a estructura política" com la CUP. El que separa els uns i els altres no és només la necessitat de dos escons i la candidatura d'Artur Mas a presidir la Generalitat, són la seva pròpia autodefinició, el significat que li donen a les paraules i els interessos propis a mitjà i llarg termini.

Raül Romeva pot coordinar unes negociacions d'amagat en representació de Junts pel Sí i intentar avançar en aquestes quatre carpetes que es van posar sobre la taula fa una setmana; però la CUP situa la negociació "de debò" al carrer. Artur Mas pot declarar-se alhora dins de la llei i en "rebel·lia democràtica"; però la CUP vol ruptura solemne i institucional abans de parlar de la investidura d'un president. Convergència i Esquerra es van unir pel sí; i la CUP va créixer als ajuntaments i es va multiplicar cridant no...

Els adverbis s'han convertit en substantius polítics a Catalunya. Primer va ser en el mà a mà entre CDC i ERC per la llista unitària i ara és en el colze a colze –i cops de colze– amb la CUP. A Antonio Baños, Anna Gabriel o Benet Salellas els interessa ara –com a Oriol Junqueras– el què, el com i el quan; i per al qui, la CUP té la mateixa resposta d'abans, durant i després de la campanya.

En aparença, els diputats cupaires es presenten immunes a la pressió i, per passiva, tornen la pilota a la teulada de Convergència. Només de CDC, perquè a Junts pel Sí uns negocien i d'altres esperen simplement a ser testimonis de quantes vegades es pot capgirar el mateix mitjó. I la resposta no és indefinidament.

La CUP admet que el procés necessita els "millors", sense citar Mas

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

rioritat.

Això sí, el cap de llista de Junts pel Sí, Raül Romeva, va ser rebut amb alguns crits de "President!" quan va entrar a la sala com a convidat. A Romeva se'l va veure un pèl incòmode en aquesta situació. Lluís Llach també va rebre aplaudiments. I entre els assistents hi havia també Jordi Turull i Oriol Amorós, a més de David Companyon, d'EUiA.

Un dels més eloqüents va ser el número tres per Barcelona, Josep Manel Busqueta, que va aclarir als presents que la CUP rebutja qualsevol càrrec dins del Govern i va citar Junts pel Sí per reconèixer que era l'única candidatura "que ha de formar Govern" a Catalunya i tirar endavant un procés sobiranista en el qual "no sobra ningú". En aquesta mateixa línia, Busqueta va assegurar que "fan falta les millors persones que puguin representar aquest camí cap a la independència", encara que va argumentar que "és hora de donar al procés no només retòrica sinó també contingut".

Per la seva part, Salellas no es va mossegar la llengua a l'hora de fer bandera de la desobediència com a mitjà per trencar amb l'Estat. Va exemplificar-ho amb el Tribunal Constitucional i la futura declaració als jutjats de Barcelona d'Artur Mas, la consellera d'Ensenyament Irene Rigau i l'exvicepresidenta del Govern Joana Ortega: "Volem que es declari institucionalment l'absoluta incompetència del Tribunal Constitucional presidit per un militant del PP". Benet Salellas, cap de la CUP per Girona, va exposar al respecte que si el procés independentista "va de debò, hi haurà ruptura perquè és l'única forma de fer que aquest procés sigui irreversible", a més d'indicar que un primer acte de ruptura amb l'Estat espanyol s'ha de produir amb anterioritat a la proclamació d'un president o la formació d'un Govern. Salellas va afirmar que la ruptura es necessària, ja que al seu parer "el procés d'alliberament nacional català només pot avançar si es fa separant-nos del marc jurídic i legal espanyol", una legalitat que va qualificar "hereva del franquisme". "Resulta absolutament ingenu que algú plantegi construir una república catalana des de dins la legalitat espanyola".

Ara la CUP situa la pilota sobre la teulada de Junts pel Sí. Totes dues candidatures s'asseuran per parlar del què, el com i el quan, tal com els cupaires van exigir ahir. Un punt, però, que comparteix plenament el president d'ERC, Oriol Junqueras, que dissabte passat, en el transcurs del consell nacional del seu partit, va demanar que el diàleg se centrés en aquests tres aspectes.●

L'ESCENA

Romeva, incòmode, és rebut amb alguns crits de "president" i aplaudiments

LES IMPUTACIONS DEL 9-N

Desobeir el Constitucional és el primer pas de ruptura que es proposa

@ VEGEU EL VÍDEO DE LA INTERVENCIÓ D'ANNA GABRIEL A **http://goo.gl/7seKUl**

LV. Article 27

CARTES DELS LECTORS

La necessitat d'acords

Seria imperdonable que el no a Mas de la CUP malbaratés el procés cap a la independència. Molts ciutadans i habitants de Catalunya esperem impacients la conformació de la investidura envers l'actual president en funcions. De forma indiscutible ha estat el capdavanter del procés. Sense ell hauria estat del tot impossible iniciar-lo i això ho reconeixem fins i tot ciutadans que no hem votat mai Convergència (sobretot per Unió).

La solució a l'atzucac per pocs dies podria ser nomenar dues vicepresidències (Junqueras i algú de la CUP) i una presidència per a l'actual president en funcions. Això podria fins i tot garantir el control i l'optimització dels recursos disponibles i la garantia de no més retallades. Per aconseguir això i per l'interès general del país, només cal tenir clar un concepte (anteriorment per part de Junqueras i actualment per part de la CUP): generositat.

JOSEP GIL OLIVÉ
Barcelona

La CUP no canvia

La CUP vol que tot canviï menys ells. Mira que bé. Fins i tot, els manuals més elementals d'autoajuda t'expliquen que no hi ha canvi possible mentre tu no t'impliquis a canviar. Si s'adonessin a més de com és de conservadora aquesta actitud...

AGUSTÍ DELGADO
Blanes

Otras opciones

Creo sinceramente que a Junts pel Sí, aun contradiciendo el principio de sus ideales y dado que de todos modos el plebiscito lo han perdido, lo que les queda aún es gobernar –que no es poco– con un mínimo de dignidad. Con algún interlocutor, el que sea, que, aun no estando en la línea del independentismo, se exprese en términos sensatos y que permita acabar con la deriva bochornosa que esto está tomando.

JULIÁN MURLANCH
Barcelona

El qui és primordial

A qui se li acudiria començar un judici només amb els advocats, el fiscal i sense la presència d'un jutge? A ningú, perquè ja d'entrada sabem que el judici no seria vàlid i hauria de repetir-se amb la presència i direcció del jutge. Si aquesta és la mostra de com arribarem a la independència, demostrant un total desacord entre els que pretenen portar-nos-hi, més valdria anar directament a unes noves eleccions i no perdre el temps en discussions que només ens portaran a un ridícul estrepitós davant el món.

És ridícul que un partit assembleari i minoritari pretengui portar un país de 7,5 milions d'habitants a una independència sense comptar amb la resta de la majoria i intentant implantar els seus criteris. Tenen tot el dret a exposar el que pensen, però una cosa és exposar les seves idees i l'altra és obligar els altres a doblegar-se al seu criteri. Tractar amb aquesta gent és anar enlloc, perquè no hi ha vaixell ni capità per dirigir-lo.

Comencem buscant el líder i construïm un vaixell, perquè aquesta és l'única manera que podrem anar a algun lloc. Ara el primordial és qui. El com, el què i el quan és una cosa que hem de decidir entre tots i sense pèrdua de temps.

JAUME FONT GONZÁLEZ
Barcelona

L'efecte Arrimadas

Sempre que veig Inés Arrimadas, manté una postura corporal falsament espontània. Adopta un saber estar après dogmàticament, disciplinadament. Complementa aquest mimetisme amb un to de veu aparentment segur i una fraseologia incisiva, repetitiva, de contingut superficial.

El seu discurs cala molt endins per la simplicitat i per la manca d'assortiment. Un alliçonament que sempre pivota entorn de qüestions fàcilment comprensibles i que generen una fidel adhesió, per no dir dependència. Temes recurrents com la corrupció (la dels altres, esclar), la identitat catalana-espanyola-europea (la indissoluble Santíssima Trinitat), els autònoms, l'educació i la sanitat, constitueixen l'exclusiva unicitat discursiva que repeteix incansablement amb les mateixes locucions fins a aconseguir que aquest senzill missatge arreli en determinats sectors socials.

Gaudeix de la hipòcrita habilitat de reconduir qualsevol pregunta cap al terreny que domina i ho fa amb una simulada naturalitat. No aborda mai altres qüestions complexes i decisives com la cultura o la llengua, tema que, val a dir, a Catalunya suscita controvèrsia i obliga a un posicionament certament impopular.

Per sort, l'hipnotisme d'Arrimadas no corromp tothom, no vicia prou les mirades de totes les testosterones ni les emocions de tots els estrògens. La majoria dels catalans –i dels parlamentaris– hem arribat a la maduresa política. Ja no en tenim prou amb tres frases fetes que havíem après d'antics comediants.

XAVIER-S. RIBELLES I PUIG
Lleida

La bellesa del celibat

Aquests dies sento tot tipus de comentaris sobre el celibat. M'agradaria exposar també el meu. Descobrir-se cridat a viure el celibat per amor a Déu és una de les experiències més boniques que he viscut. Davant d'aquest descobriment personal són molt boniques i profundes les preguntes que de sobte li adreces a Déu: Senyor, ho vols per a mi? Aquesta manera d'estar profundament enamorada, la vols per a mi? Vols que a través de la meva petitesa participi d'aquest do teu tan immens?

Respondre-hi dia a dia és un camí de felicitat plena. Això sí, et cal honestedat, prudència, fortalesa, maduresa humana... Però, és que no et cal per a una vida feliç fora del celibat?

GEMMA TARRAGONA
La Llagosta

Henning Mankell

Henning Mankell acaba de morir als 67 anys a causa d'un càncer. Em queda ara el seu últim llibre per llegir, *Arenes movedisses,* i tota una obra literària per rellegir. Érem molts els qui esperàvem cadascun dels seus nous llibres. Molts de nosaltres ens hi sentíem identificats en més d'un aspecte.

A banda de ser un escriptor reconegut, destacava pel seu vessant humanitari. Vivia entre Suècia i Sud-àfrica. D'aquest últim país li preocupava i lluitava contra la pobresa econòmica i cultural. De les pàgines dels seus llibres es desprèn l'afany d'entendre els diferents caràcters humans i culturals.

Vaig saber, com molts, d'aquest seu humanisme compromès quan es va informar que viatjava amb un dels vaixells que formaven part de la Flota de la Llibertat que portava ajuda humanitària a Gaza l'any 2010. Les tropes israelianes van atacar els sis vaixells. Hi van morir una desena de les 750 persones que viatjaven per poder fer arribar materials de construcció i medecines. En aquesta flota, a més a més de Mankell i la seva dona, també hi anava la Nobel de la Pau Mairead Corrigan-Maguire i alguns parlamentaris europeus. Israel va justificar l'atac dient que els activistes tenien armes. L'escriptor va dir que l'única que hi havia al seu vaixell era la seva maquineta d'afaitar.

EULÀLIA ISABEL RODRÍGUEZ
Torroella de Montgrí

El paper de Volkswagen

Fa temps vaig entrar en un concessionari Volkswagen amb la decisió presa de comprar un model concret de la seva marca. Volia anar de pressa, ja que necessitava el vehicle urgentment. El comer-

EL MÉS VIST AL WEB DE 'LA VANGUARDIA'

Junts pel Sí està "pràcticament d'acord en tot" amb la CUP. **Raül Romeva** prefereix centrar-se en "el què, el com i el quan" s'aconsegueix la independència que en "qui" serà el president de la Generalitat.

47.276 Una herència descobreix un **pis a París** aturat en el temps de la belle époque. L'habitatge estava tal com el van deixar setanta anys abans, intacte, però amb pols grisa.

31.184 Apunyalat un dels herois que van evitar un atac terrorista en un tren de França. **Spencer Stone** va rebre quatre punyalades en defensar una noia a Califòrnia.

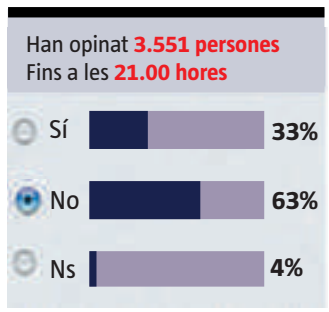
30.375 L'emotiva **trobada entre dos bessons** nounats. Un vídeo viral mostra els nadons plorant desconsoladament en ser separats fins que es retroben.

EL COMPTADOR

Aproveu la gestió de Renfe després del col·lapse patit per l'AVE?

LA PREGUNTA DE DEMÀ

Creieu que Blatter i Platini haurien de presentar ja la seva dimissió?

Voteu a **www.lavanguardia.com/participación/encuestas** o enviant un missatge al 27722 amb la paraula VOTAR espai 1, 2 o 3, segons quina sigui l'opció triada Sí, No o Ns. Cost de l'SMS: 1,42 (IVA inclòs). *Servei ofert per NVIA. Atenció al client: 902 354 525. info@nvia.eu*

QUÈ US SEMBLA QUE MESSI HAGI DE SEURE AL BANC DELS ACUSATS? #enuntuit

Forma parte de la estrategia de acoso y derribo de todo lo que tiene algún valor catalán.
@blagusampol Blas Gutiérrez

Si ha defraudado, que pague. La pena es que no todos pasan por el mismo sitio.
Jesús Fernández Rivero

Su versión es muy creíble, él delegaba en su gestor y en su padre. Con la multa ya tenía suficiente. Es escarnio contra el Barça.
@sisa_gc Sisa García

Hay que ser crítico con la corrupción, pero es penoso que la de Messi se vea como una conspiración, o peor, que la gente no lo juzgue igual que a otros evasores.
Daniel Ribota

Bien, pero fijo que no es el único, hay que investigar a todos los equipos.
@olgalvi Olga Cabrera

Buscan la foto, resulta que todo lo que rodea al Barça es delito e ilegal. Ya cansa tanta casualidad.
Ivan Blackriver

LA FOTO DEL LECTOR

IMAGINATIU. "Aquesta nota i aquest recipient es troben al costat d'un caixer automàtic perquè tothom pugui fer els donatius còmodament després de treure diners", comenta la lectora Remei Girona i Bastus, des de Girona.

Podeu enviar les vostres fotografies a **cartes@lavanguardia.cat**. Cal que estiguin signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça, el telèfon i el DNI o el passaport. *La Vanguardia* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes.

LV. Article 28

Carme Riera

Camises i samarretes en campanya

Detesto les campanyes electorals. Són el furóncol sota l'aixella de la democràcia. A molts ens supura com un gra aquest període durant el qual sembla que els candidats tinguin carta blanca per omplir els seus discursos amb estimulants promeses il·lusòries, que no podran complir. Si l'efecte Pinotxo fóra real i no fictici, la majoria dels polítics arrossegarien per terra els seus nassos, convertits en trompes d'elefants.

Les campanyes, a més, constitueixen una disbauxa econòmica que repercuteix en les butxaques de tots. Tal vegada els únics que se'n beneficiïn siguin els assessors d'imatge, les agències de comunicació i, des de fa ben poc, els professionals d'aquesta modernitat anomenada *coaching*.

És possible que els passos de ball que es va marcar Iceta els hi hagués suggerit el seu *coach*, sabent que el candidat del PSC és de natural ballarí i havia de quedar bé. Igualment, és probable que Mas, en posar-se les camises blanques amb les quals va aparèixer sovint, seguís els consells d'un assessor, que, desconeixedor del vers del gran Blas de Otero, "España, camisa blanca", el va persuadir perquè tractés de mostrar, amb el color de la puresa, la seva impol·luta honorabilitat, la seva honestedat a prova de 3%, posades en dubte per molts ciutadans, fins i tot alguns militants del seu propi partit, avui en vies d'extinció. Convergència es deia, potser els soni.

En canvi, el que sembla considerar que això dels assessors d'imatge és una bestiesa de l'envergadura de la torre Foster és el líder d'Esquerra. Atès que no havia de canviar de jaqueta, va vestir com sempre. De molt jovenet, des dels vuit anys, segons va puntualitzar en unes declaracions, sent per la Constitució, que els catalans varen votar unànimement, un rebuig terrible. Els que no tenen la fortuna de gaudir de les fèrries conviccions del cap d'Esquerra, aquestes coses del rebuig també els passen, però no amb la pobra Constitució, que necessita reformes, sinó amb alguns aliments, i sol ser producte d'un empatx. Potser al senyor Junqueras l'hi va provocar un excés de Constitució, com a uns altres els llagostins o els polvorons. Qualsevol dia ens assabentarem que la seva mare, en el sopar del 6 de desembre de 1978 per a postres, després de les bledes i el lluç, en comptes de crema catalana, li va fer menjar una compota constitucional massa compacta i sens dubte excessiva per a un estómac infantil, delicat en si mateix. I d'aquella pols vénen aquests fangs. Per aquest motiu, Junqueras, que sempre ha tingut les mateixes idees sobre la necessitat de la ruptura amb Espanya i no ha enganyat mai a ningú pel que fa a la seva dèria independentista, no li va semblar necessari durant la campanya haver d'insistir amb les camises blanques del president. Les del senyor Oriol, de vegades marcant panxulina, d'altres més folgades, sovint mig sortides dels pantalons, eren les mateixes que portava quan, i d'això no fa gaire, era el cap de la dolça oposició al Govern, amb el president del qual acabaria per pactar una llista única que el col·locaria el cinquè i no el primer, com hauria passat si s'hagués presentat per Esquerra. Coses *veredes*, amic Sanxo, i moltes més que resten per veure.

GALLARDO

La CUP, igualment sense assessors, va optar per les samarretes. Encara que de vegades Baños vestís camisa o fins i tot jaqueta i corbata vermella, van triomfar les samarretes de Fernàndez, que Anna Gabriel, en un detall que no passa desapercebut a ningú, és a dir, adoptant aquesta moda al seu particular gust, les portava i porta superposades. Les samarretes són simptomàtiques dels nous temps i de la nova manera de fer i enfocar la política. Les samarretes són, ara com ara, a les camises el que aquestes en temps de Franco van ser a les jaquetes.

Uns altres, García Albiol i Antoni Espadaler, per exemple, d'acord amb els seus caps de campanya, van tendir a utilitzar una vestimenta masculina tradicional: camisa en el vis a vis amb els seus seguidors i americana als debats, d'acord amb els arguments de les seves formacions. Ciutadans, partit de centredreta o de centreesquerra, depèn d'on posin l'èmfasi del seu discurs, l'únic que encapçala una dona, va ser molt menys agosarat que quan va iniciar la seva sortida al mercat electoral amb la fotografia d'Albert Rivera, nu, tapant-se, això sí, púdicament les vergonyes, cosa que, imagino, de cap manera Inés Arrimadas hauria acceptat. La seva roba, d'acord amb els plantejaments del seu partit, era discreta però a la vegada elegant i sexi.

Deixo per al final dels meus desenfadats comentaris ficar-me amb el líder de Catalunya Sí que és Pot, la fatxa del qual, també allunyada de qualsevol assessor d'imatge, em recordava els sindicalistes de la meva joventut, aquells amb qui els estudiants de llavors sovint teníem tractes quan la nit era a punt d'acabar-se, i potser per això Rabell –estigués una d'acord o no amb els seus plantejaments– oferia seguretat, la mateixa que ens infon el manobre que aconsegueix, finalment, trobar la fatídica gotera causant d'una inundació domèstica.

La manera de vestir dels líders pot condicionar el vot dels electors? Esperem que no. No obstant això, els especialistes en comunicació asseguren que l'aparença és fonamental, que la roba que emprem parla de nosaltres i de vegades fins i tot per nosaltres, i això explica la seva importància i influència. I és per això que em pregunto: es posaria Mas una samarreta per obtenir el vot de la CUP o una granota de manobre per atreure la coalició catalana de Podem i aconseguir ser investit president?●

Cristina Sánchez Miret

Indignitats

L'Andrea, la nena de 12 anys que feia dies que era al llit d'un hospital a Santiago de Compostel·la a causa d'una malaltia que ja no la deixava viure, i que de fet l'acompanyava des dels 8 mesos, va morir divendres després de dies de lluita dels pares per aconseguir-ho. L'hospital no hi estava d'acord, malgrat que tenien una sentència del jutge i un dictamen favorable del comitè ètic per no allargar-li la vida artificialment.

Mai no és una cosa agradable haver de presentar-te davant d'un tribunal o senzillament fer qualsevol tipus de diligència davant la justícia, però sens dubte és –no pot haver-hi res més segur– el darrer lloc on haurien de ser els pares –físicament o mentalment– mentre tenen un fill o una filla al llit d'un hospital esperant-ne la mort. Bé no estaran, però si més no, ara que per fi ho han aconseguit, han pogut acompanyar la seva filla en aquests procés de trànsit tant com han volgut i de la manera que han volgut.

Ningú no hauria d'haver de lluitar, ni en el seu propi nom ni en nom d'altres, contra el sistema o contra persones concretes que s'apropien d'atribucions que no tenen, per poder morir dignament. Igual que hem establert un consens prou ampli respecte a la idea que viure dignament és un dret, també cal aconseguir aquest mateix consens pel que fa al dret a morir dignament.

I això no només ho solucionen les lleis, per més avançades que siguin, perquè si no canvien mentalitats és difícil aplicar-les, fins i tot en els casos més clars. No sé de quina altra manera podem explicar el que ha passat aquests dies a Galícia.

Sempre acabem dient la mateixa cosa, desitgem que el cas de l'Andrea serveixi d'exemple o si més no esperoni la necessitat de fer un debat seriós sobre quin és el paper dels professionals en situacions com aquesta o semblants. Però –i amb ganes d'equivocar-me– sé que no serà així perquè és més fàcil i més còmode –tret per a les famílies que s'hi puguin tornar a trobar– deixar les coses com estan que no pas afrontar el problema de cara.

S'ha de treballar seriosament a delimitar funcions i aclarir què és un precepte moral i què és una disposició o acció tècnica o científica, i com és d'indigne excusar-se en la segona per poder imposar el primer. No és el cas de tots els professionals, al contrari, però això no exclou que encara hi ha massa persones que no han après on és la diferència.●

C. SÁNCHEZ MIRET, *sociòloga*

Pilar Rahola

Atac als Mossos

En aquest tot-s'hi-val de l'Estat contra Catalunya, des que va començar el procés, certament s'hi val tot. I la prova del cotó fluix és un llistat de despropòsits: pressions damunt fiscalies, constitucionals, sectors financers, mitjans de comunicació, ambaixades, cancelleries, Comissió Europea, Junta Electoral... I tot amanit amb esborranys filtrats per acusar de corrupció líders polítics, amenaces que inclouen presó, desprestigi de les reivindicacions catalanes, campanyes de menyspreu, ofec econòmic i paralització de les iniciatives polítiques catalanes, fins i tot aquelles que lluiten contra la pobresa... No hi ha res que l'Estat s'estalviï, a excepció del que no pot fer en aquest moment històric, que seria moure els tancs, per bé que algun ministre del ram ha tingut temptacions verbals. Però més enllà de l'espantall de la Brunete, és evident que ha usat la seva força per terra, mar i aire. Tot excepte fer allò que faria un Estat civilitzat i democràtic en ple segle XXI: permetre la democràcia.

Tanmateix, fins i tot en el convencionment que no s'aturen en res (gràcies a la inestimable complicitat de les esquerres espanyoles), impressiona que arribin fins a l'extrem de desprestigiar un cos policial. Els reiterats atacs contra els Mossos per part de ministres de Rajoy són un exercici de vilesa i irresponsabilitat impropis d'un govern seriós. Primer van posar en qüestió la capacitat professional dels Mossos en la lluita contra el gihadisme, tot i saber l'excel·lència del grup encarregat d'aquesta xacra (jugant-se literalment la vida), a banda de tenir-los en permanent ostracisme de dades. I ara, davant la insòlita situació d'un presumpte sabotatge contra les vies de l'AVE, no només l'Estat es treu qualsevol responsabilitat de sobre, sinó que aprofita l'avinentesa per tornar a carregar contra els Mossos assegurant que no han vigilat prou el recorregut. Què vol el ministre Català? Que hi hagi un mosso a cada quilòmetre de via per evitar una acció delictiva que es pot fer en pocs minuts? ¿Vol que els Mossos desatenguin la seguretat de tota Catalunya les vint-i-quatre hores del dia? Com que és evident que l'atac del ministre no té solta ni volta i que l'acusació és una bestiesa, hom només pot pensar malament. I el malpensament passa per l'evidència: volen donar la imatge que la policia catalana és un cos de segona i que no és fiable, en coherència amb el desprestigi a què sotmeten tota la resta d'institucions catalanes. La intenció és òbvia, per bé que força primitiva: si les institucions catalanes no són de fiar, els catalans només poden confiar en les institucions de l'Estat.

Aquests ministres volen donar la imatge que els Mossos són un cos de segona i no són de fiar

Sincerament crec que, més enllà de fer el ridícul, no aconsegueixen gran cosa, però tot i així em sembla un disbarat inimaginable que es jugui amb el prestigi d'un cos policial per tal de fer la guerra política. Baixa estofa i alta irresponsabilitat.●

LV. Article 29

QUADERN DE MADRID

Enric Juliana

El Partit Alfa

El Partit Popular acaba de viure una de les seves pitjors setmanes. Ciutadans està atrapant el seu electorat més jove. Els nervis estan a flor de pell a Gènova. I la Moncloa ha rebut un missatge molt inquietant de Brussel·les

Entre els mesos de maig i desembre de l'any 2011, el Partit Popular es va convertir en l'organització política amb més càrrecs i palanques de poder a Espanya des de la restauració de la democràcia parlamentaria. Espantada pels estralls de la crisi econòmica, la societat volia solucions ràpides. La gent va fer fora José Luis Rodríguez Zapatero i es va encomanar a Mariano Rajoy. El dia de Nadal de l'any 2011, es podia parlar del PP com el Partit Alfa de les classes mitjanes espanyoles. Els guanyadors se sentien forts i van voler posar en marxa la dolorosa devaluació interna sense plantejar pactes de llarg recorregut amb Barcelona i Bilbao.

Quatre anys després, el Partit Alfa es troba visiblement malmès, desgastat i molt abonyegat per les patacades de les eleccions locals de maig i de l'esdeveniment català, en què la discutible aposta per Xavier García Albiol, xèrif metropolità, ha estat desbaratada per l'espanyolisme més ben dissenyat de la ciutadana Inés Arrimadas. Catalunya ha fet mal al Partit Popular.

El resultat del 27 de setembre sembla ideat al gabinet de Maquiavel al palau de la Senyoria de Florència. Catalunya està descobrint ara la instància cabalística entre els números 62 i 63. Seixanta-dos (diputats) és voler i no poder. Cal sumar-hi un de CUP. El seixanta-tres té poder. El potent i complex resultat del bloc independentista, del qual han pres nota les principals capitals estrangeres, conté una càpsula de cianur que pot trencar-se entre les dents de Artur Mas.

STEPHANIE LECOCQ / EFE

Mariano Rajoy anant cap a la reunió de líders del Partit Popular Europeu, aquesta setmana a Brussel·les

Amb un 25 molt fàcil de vendre, Albert Rivera ha aconseguit un espot fenomenal davant la generació espanyola que se sent molt identificada amb Pau Gasol. Un nou suarisme, baix en calories i sense essències de Syriza. Als restaurants fins de Madrid aquests dies no es parla de cap altra cosa. L'home del moment és Rivera, com ho va ser Pablo Iglesias ara fa un any, aquell mes d'octubre catastròfic en què tots els vicis del sistema es van descarnar.

A mesura que passen els dies es comprova com les eleccions catalanes han estat especialment dolentes per al PP. Bona part de la societat espanyola s'ha adonat que a Catalunya hi ha un problema seriós i ara li costa veure Rajoy com a solució. José María Aznar, molt emprenyat, escriu articles d'elogi al pacte del Majestic (1996) per intentar demostrar que ell no és una "fàbrica d'independentistes". Es busquen culpables.

El Partit Alfa està nerviós. Els ministres Montoro i Margallo no se suporten. Estan gelosos de l'excel·lent relació que té la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría amb la televisió privada. Ha dimitit la presidenta del partit al País Basc. María Dolores de Cospedal se sent desplaçada i el primer vídeo de campanya ha estat un desastre viral.

La pitjor notícia, però, ve de Brussel·les. L'informe desfavorable als pressupostos espanyols del 2016 du firma francesa, i sobre aquest punt podríem construir algunes teories. La firma és del comissari Pierre Moscovici, però porta la rúbrica de Jean-Claude Junker, president de la Comissió. El ministre Margallo no ha pogut evitar-ho, com ha demostrat la irada actitud de Montoro.

Quan falten nou setmanes per a les eleccions generals, aquest informe espatlla l'oferta marianista d'un continuisme tranquil i destaca la idea d'Espanya com a problema. És un advertiment comptable i un avís polític. "Vostès encara estan espatllats, facin el favor de trobar solucions". Aquest és el missatge del Directori. I aquesta és la notícia més rellevant de la setmana.

No ens confonguem, però. El Partit Alfa continua sent fort. Conserva molta influència sobre la gent gran i és una roca a les ciutats petites i mitjanes. És difícil que baixi dels set milions de vots, però si fracassa a les grans ciutats pot quedar per sota dels 130 diputats. En aquesta cota, la reelecció de Rajoy es complicaria. El Partit Alfa encara no és Beta, però està molt nerviós.

El grup de Vitòria

La lluita pel poder al PP del País Basc no es pot reduir a un enfrontament entre *durs* i *tous* davant l'extinció del terrorisme d'ETA. Arantza Quiroga proposava un PP més dialogant amb els abertzales, per recuperar centralitat i protagonisme social. Un partit conservador foralista capaç de competir millor amb el PNB. Aquesta estratègia no convé a la direcció del PP a nou setmanes de les eleccions generals. Hi ha por de l'abstencionisme de dretes. Pren el poder el grup encapçalat pel ministre de Sanitat Alfonso Alonso i Javier Maroto, exalcaldes de Vitòria. Tots dos tenen línia directa amb la vicepresidenta Sáenz de Santamaría.

L'altre home de Galícia

Un dels personatges en moviment és Alberto Núñez Feijóo, actual president de la Xunta de Galícia. En el seu últim discurs davant del Parlament gallec, dimecres passat, amb motiu del debat polític anual, ha pronunciat frases que es poden interpretar com l'avís d'una possible retirada. Núñez Feijóo, de 54 anys, renunciaria a la lluita per la reelecció, a finals del 2016, per aspirar a la successió de Rajoy. Gallecs tots dos, les seves relacions no sempre han estat del tot cordials. Si les properes eleccions generals confirmen l'auge de les *marees* gallegues, en aliança amb Podem, la continuïtat de la majoria absoluta del PP gallec perilla.

LV. Article 30

nyala una de les seves col·laboradores de primera hora–, Rivera admet ara que amb el temps "ha après a delegar" i ha descobert la "importància de formar equips". Homes i dones fidels al seu projecte polític, com José Manuel Villegas, Matías Alonso, Jordi Cañas, Inés Arrimadas, Begoña Villacís, Juan Carlos Girauta, Fernando de Páramo, Carina Mejías, amb els quals Ciutadans ha anat guanyant terreny a les urnes.

Hi ha dos moments clau en el trànsit de C's com a partit minoritari i de trinxera a capdavanter del centre polític. El 2010 Rivera arriba a les eleccions catalanes amb la sensació que potser aquells comicis certificaran la defunció del projecte taronja. La crisi desencadenada per la sentència de l'Estatut i el final del Govern Montilla, però, ajuden a situar C's de nou al mapa, que aconsegueix conservar els tres diputats a la Cambra catalana. Decisives són també les autonòmiques del 2012, en ple auge del procés sobiranista. Amb el lema "Millor units", el cor amb les banderes d'Espanya, Catalunya i Europa com a símbol, i una clara aposta per la comunicació a les xarxes socials, C's passa de tres a nou diputats. Des d'aquell moment en importants despatxos de Madrid es comença a parlar d'aquest jove dirigent català, guapo i de verb fàcil.

Arribaran després nous èxits a les urnes: les europees del 2014, els comicis andalusos, les municipals i autonòmiques de maig del 2015..., que alguns dels fundadors de C's, com ara l'escriptor Xavier Pericay, que va viure les misèries i dificultats de primera hora, qualifica de "miracle".

SOTA EL FOCUS

A la recepció dels Reis el 12-O Rivera es va convertir en el gran protagonista

FRED I HERMÈTIC

Cuida amb zel la seva vida privada i al partit hi ha qui el qualifica de fred i hermètic

Rivera a diferència d'Iglesias, amb qui se'l compara sovint, és ja un veterà en això de la política, amb les seves osques a la culata i mil batalles, i ha après a protegir dels mitjans la seva vida privada. Cuida amb zel fins al mínim detall des que fa dos anys es va separar de Mariona, la seva companya durant molt de temps i amb qui té una filla que es diu Daniela. Recentment ha transcendit la seva decisió de mudar-se a l'Hospitalet de Llobregat i no va ser fins a la nit de dijous, a la festa del premi Planeta, que va presentar en societat la seva nova parella, Beatriz, una hostessa amb qui manté una relació des del Nadal del 2014.

Rivera viu al límit la seva aposta política, gairebé com un "compromís personal" i, en una visió una mica messiànica del seu destí, el president de C's afirma sentir-se compromès amb els milers de ciutadans que s'han anat afegint a la causa taronja: "mentre em continuïn mostrant el seu suport a les urnes, val la pena el sacrifici".●

Albert Rivera, president de Ciutadans, s'ha convertit en l'home de moda de la política espanyola. S'han creat elevades expectatives al voltant de la seva figura de cara a les eleccions del 20-D. Parlar avui del partit taronja és parlar d'un model d'èxit, després de deu anys des de la seva fundació. Però no només això: C's ha estat també un formiguer de contradiccions, temptatives d'extinció i querelles internes. Els periodistes José María Albert de Paco i Iñaki Ellakuría elaboren a *Alternativa naranja* (Debat) una detallada crònica d'aquesta història. Aquest diari avança avui en exclusiva l'extracte d'un dels capítols del llibre.

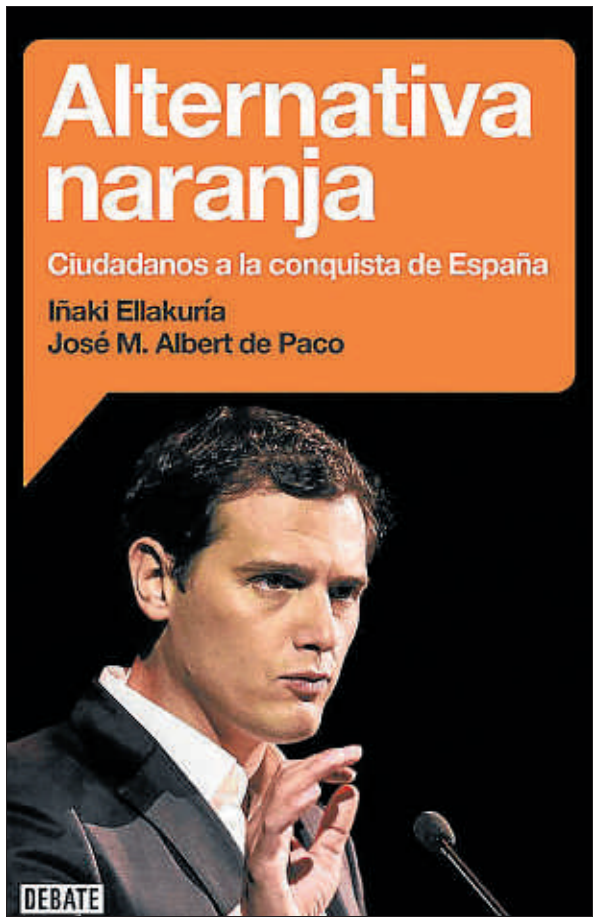
Un pacte impossible

La negativa del PSC i del PP català a explorar punts de trobada no aconsegueix que Rivera s'aturi en el seu afany de proposar a Catalunya un pacte com el que, a Euskadi, va permetre al socialista Patxi López ser lehendakari amb el suport del PP d'Antonio Basagoiti. A començaments del 2013, després d'una enquesta que indica que C's podria ser la tercera força política de Catalunya si se celebressin comicis autonòmics (primer partit entre els no-independentistes), Rivera decideix formalitzar aquesta petició de pacte i enviar sengles cartes amb el mateix text al president del Govern espanyol, Mariano Rajoy, i al secretari general del PSOE, Alfredo Pérez Rubalcaba, en què sol·licitava una reunió per explorar la "construcció d'un govern català" respectuós amb la Carta Magna i que tingui com a prioritat "la convivència" entre catalans, així com també amb els ciutadans de la resta d'Espanya.

La missiva diu el següent: "Atesa la situació que es viu a Catalunya, des de Ciutadans volem aconseguir un acord entre les diferents forces polítiques anteposant als legítims interessos partidistes l'interès general, defensant la necessitat d'enfortir la unió entre tots els espanyols i assegurar així la prosperitat i la convivència pacífica de tots els ciutadans. Per tal de poder exposar-li personalment la nostra visió sobre l'actual situació i conèixer de primera mà el seu posicionament, parlar sobre les possibles solucions a aplicar i sobre la possibilitat d'arribar a acords entre els nostres partits que permetin revertir-la, li sol·licito mantenir una trobada com més aviat millor".

Ni Rajoy ni Rubalcaba no responen personalment a aquesta proposta. S'estimen més utilitzar els seus portaveus de confiança per clavar un cop de porta als nassos a Rivera, que interpreta aquest gest com una expressió de la por que desperta l'auge de l'alternativa taronja a Catalunya entre socialistes i populars, que, així mateix, deixarien la porta entreoberta a un hipotètic pacte amb CiU al Congrés. La resposta a la missiva per part del PSOE arriba de la vicesecretària general, Elena Valenciano, una de les arquitectes juntament amb Antonio Balmón (PSC) de la declaració federal de Granada. Manifesta que no tenen res de què parlar ni amb C's ni amb el PP sobre la qüestió catalana. Per part del Govern, és el cap de Gabinet de Rajoy, Jorge Moragas, qui, per escrit, convida molt cortesament Rivera a posar-se en contacte amb la presidenta del PP català, Alicia Sánchez-Camacho, restringint-li el perímetre autonòmic: "Li escric en relació amb la recent carta que ha remès al president del Govern en què mostra el seu interès per mantenir una trobada per tal de buscar possibles acords entre les nostres forces polítiques. En nom del president li agraeixo molt sinceram ent la seva disposició al diàleg. Des del Govern compartim que aquesta és una eina imprescindible per buscar solucions als reptes a què ens enfrontem com a país, actuant sempre des de la responsabilitat, dins del nostre marc legal i amb la màxima lleialtat institucional. Per tot això, considerem de gran valor el seu oferiment i el convido que canalitzem l'esmentat diàleg a través dels nostres respectius partits a Catalunya".

El 12 de juny del 2015 Rivera va a Madrid per veure's en secret i per separat amb Rajoy i Sánchez

L'auge de C's als sondejos obre per primera vegada les portes de la Moncloa i Ferraz a Rivera

Davant el diplomàtic menyspreu de què és objecte per part del PP, el líder de C's dóna per liquidat el diàleg entre les dues forces, cosa que li val la crítica de Sánchez-Camacho, que atribueix al narcisisme de Rivera la falta d'acord entre PP i C's. "Sorprèn —diu la llavors líder popular a Catalunya— que doni per trencat el diàleg amb el PP perquè no té aquesta reunió amb Rajoy. És el moment d'abandonar els personalismes, tenir més responsabilitat i humilitat per defensar des de Catalunya un projecte comú i la unitat d'Espanya".

Mesos després d'aquest doble cop de porta, i després dels resultats de les eleccions municipals i autonòmiques del maig del 2015, la predisposició de Mariano Rajoy i Pedro Sánchez, nou líder del PSOE, a veure's amb Rivera és una altra, ja que populars i socialistes ara necessiten el suport taronja.

El 12 de juny, Rivera torna a Madrid, aquesta vegada en secret —la seva agenda pública no recull el viatge— i sense la caravana de mitjans de comunicació que l'acompanyen d'ençà que és un dels referents de la nova política, per entrevistar-se amb Sánchez, primer, i amb el president Rajoy, després. El líder de C's veu complert així un vell anhel, i encara que les dues trobades giren al voltant dels possibles pactes post-24-M, Rivera trasllada al líder del PSOE i al president del Govern el seu projecte de travar una aliança constitucionalista a Catalunya.

L'entrevista amb Sánchez, una primera presa de contacte després de diverses converses telefòniques, amb les negociacions sobre la presidència d'Andalusia com a teló de fons, dura al voltant de dues hores, i serveix perquè Rivera conclogui que el secretari general del PSOE "no és un animal polític". Davant el líder de C's, el socialista es mostra dubitatiu i es limita a assentir amb el cap quan Rivera li insisteix en "la gravetat" del que està passant a Catalunya.

No es tracta, intenta fer-li veure, de forjar una aliança electoral, sinó d'impulsar una alternativa a l'independentisme si, després del 27-S, la suma d'escons de C's, PSC i PP així ho permeten. Rivera fins i tot ofereix a Sánchez el suport taronja en cas que la llista del PSC superi la de C's i el PP, i li exigeix, això sí, reciprocitat. Malgrat la proximitat generacional, la química entre els dos dirigents és escassa. No obstant això, hi ha un vincle, per bé que casual, entre els dos: la cap de comunicació del líder del PSOE és Verónica Fumanal, que va treballar amb Rivera durant els primers anys de C's, exercint un paper decisiu en la seva projecció mediàtica.

Al final de la trobada amb el secretari general del PSOE, Albert Rivera s'adreça a la Moncloa per dinar amb el president Rajoy. És el seu primer cara a cara, acordat una setmana abans en conversa telefònica pel cap de Gabinet del president, Jorge Moragas, i el vice-secretari general de Ciutadans, José Manuel Villegas.

La reunió està envoltada de tant de sigil que fins i tot agafa per sorpresa alguns dels col·laboradors de Rajoy. Durant prop de tres hores, els dos dirigents analitzen el possible escenari català després de les eleccions del 27-S, i Rivera torna a traslladar-li la convicció que només un pacte a tres amb els socialistes frenarà el sobiranisme.

Rajoy i Sánchez no mouen peça davant la proposta de Rivera de sumar forces per frenar el separatisme

Davant aquest plantejament, Rajoy es mostra molt més comprensiu que Sánchez i reconeix que la debilitat del Partit Popular en aquesta comunitat obliga a l'entesa. I afegeix: "Tenia ganes de coneixe't, però els del PP català no volien que et veiés".

Aquell dia, Rivera es refereix a Twitter a totes dues entrevistes: "Avui m'he reunit amb el president del Govern d'Espanya i el líder de l'oposició. La nova etapa que viu Espanya implica canvis i diàleg".

L'aliança postelectoral de les tres forces, a la qual en aquell moment sembla que podria afegir-se Unió després del seu divorci de Convergència, torna a posar-se sobre la taula abans de les eleccions catalanes del 27 de setembre. L'oferta, verbalitzada aquesta vegada per Inés Arrimadas i Xavier García Albiol, topa amb el no dels socialistes catalans. "Nosaltres volem votar un president d'esquerres i ni Arrimadas ni Albiol no ho seran amb els nostres vots", sentencia el primer secretari del PSC, Miquel Iceta.●

La qüestió catalana

LV. Article 31

Pacte antiindependentista per reclamar pluralitat al Parlament

El Govern exigeix respecte a l'elecció de Forcadell de presidir la Cambra

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

La composició de la Mesa del Parlament i la possibilitat que Junts pel Sí que aconsegueixi quatre dels set representants ha propiciat la primera acció unitària dels partits no independentistes, que, salvant les seves diferències ideològiques i estratègiques, han consensuat un text en defensa de la pluralitat a la Cambra. Ciutadans, el PSC, Catalunya Sí que es Pot i PP registren avui al Parlament un document en què reclamen a Junts pel Sí i la CUP que respectin els principis de "proporcionalitat i representativitat als òrgans de treball parlamentari i en la composició de la Mesa i les comissions".

La unitat dels quatre partits, que es va forjar entre dilluns a la nit i dimarts al matí, vol ser un toc d'atenció davant el que consideren "maniobres" de Junts pel Sí per aplicar un "corró" parlamentari a la Cambra.

Ara com ara la majoria independentista està assegurada, ja sigui amb quatre representants de Junts pel Sí (62 escons) o amb tres i un de la CUP (10 escons). Aquest repartiment deixaria una vicepresidència a C's (25), i una secretaria per al PSC (17) i una altra per a Catalunya Sí que és Pot (11), amb el PP (11 escons però 30.000 vots menys) sense representació.

Un repartiment que no agrada als quatre partits signants de l'acord, que demanen al Parlament que doni compliment a l'article 59.3 de l'Estatut, que determina que "els grups parlamentaris participin en totes les comissions en proporció amb els seus respectius membres". En aquest sentit, el document lamenta que Junts pel Sí vulgui tenir una majoria absoluta als òrgans de la Cambra que "no va obtenir a les urnes" el 27-S.

A més de la composició de la Mesa, ha generat un profund malestar l'intent de la coalició que lidera Artur Mas de repartir els seus 62 diputats de banda a banda en l'hemicicle, cosa que entre altres coses provocaria que C's, segona força parlamentària, quedi allunyada dels bancs posteriors als del Govern.

PRIMER ACORD

C's, PSC, PP i Catalunya Sí que es Pot demanen que es respecti la proporcionalitat

CRÍTIQUES

Santamaría afirma que Forcadell no representa la majoria dels catalans

Per això, l'acord quadripartit exigeix que la Cambra reconegui la figura de "cap de l'oposició", que en aquesta legislatura ostentarà Inés Arrimadas i que com ha passat en les legislatures anteriors "se li assigni el lloc al saló de sessions que es mereix".

Aquest moviment parlamentari coincideix, a més, amb la polèmica sobre la decisió de Junts pel Sí de presentar com a candidata a presidir la Cambra Carme Forcadell, expresidenta de l'ANC i una de les persones claus en les multitudinàries mobilitzacions ciutadanes del sobiranisme. Entre l'allau de crítiques va destacar ahir la de la vicepresidenta del Govern, Soraya Sáenz de Santamaría, que va denunciar que malgrat que "la majoria de catalans" no van votar el 27-S a favor de la independència tindran com a presidenta del Parlament de Catalunya "una persona que no comparteix les seves tesis".

Al seu torn, el líder de C's, Albert Rivera, va qualificar de "surrealista" aquest possible nomenament i va recordar que Forcadell ha afirmat públicament que ni els votants de la formació taronja ni els del PP no són catalans. "Una persona que menysprea així centenars de milers de catalans no pot ser la nostra presidenta", va dir Rivera. Mentrestant, la portaveu parlamentària del PSC, Eva Granados, va rebutjar la possible elecció de Forcadell i va posar en dubte la seva capacitat, tenint en compte les seves declaracions al llarg dels últims anys, per representar un càrrec que exigeix "transversalitat i pluralitat".

El Govern va sortir en defensa de Forcadell en la roda de premsa posterior al Consell Executiu: "Haurien de respectar els noms de les persones de la formació que ha guanyat les eleccions, i amb una bona majoria i també hem de demanar respecte a la figura institucional de la presidència del Parlament", va declarar la portaveu, Neus Munté.●

ÀLEX GARCIA

Mas va presidir ahir la reunió del Consell Executiu i avui signarà el decret de convocatòria del ple de constitució del Parlament

Mas esgota el termini i convoca avui la constitució de la Cambra catalana

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

espai compartit". "Estem clarament d'acord que cal començar el mandat amb un pla de xoc social indispensable", va explicar a Catalunya Ràdio l'exeurodiputat d'ICV, per qui "les línies vermelles ho són fins que deixen de ser-ho" i, en tot cas, "han de posar-se al servei de l'acord", perquè "ningú no entendria que ara, quan més a prop és l'objectiu de la independència, Junts pel Sí i la CUP no trobessin la fórmula de l'entesa". Raül Romeva també va rebutjar que la cita electoral del 20-D sigui un condicionant per a les converses i va descartar igualment l'escenari de la repetició de les eleccions.

La incògnita en les actuals circumstàncies és si el conseller d'Empresa i Ocupació parlava només en nom propi o no. Més enllà del Govern, ningú al comitè de direcció de CDC no comparteix en públic la seva posició i fonts de la cúpula qualifiquen d'"inoportuna" la reflexió que va fer. Una altra cosa és que dins del partit hi hagi incertesa sobre la reelecció d'Artur Mas com a president de la Generalitat i alguns sectors vegin que la "intransigència" de la CUP aboca inexorablement a la repetició de les eleccions. ERC, en canvi, és oficialment més optimista i considera que les bases per a un acord hi són, però es mira la situació gairebé com si es tractés d'un espectador, entenent que "la partida real" està en mans de CDC i la CUP. I en aquest estadi de coses l'únic suport a les tesis de Felip Puig va arribar, curiosament, del seu exsoci d'UDC, amb qui fins fa tan sols cinc mesos compartia la taula del Govern: "A Catalunya li convé molt que s'imposi la tesi de Felip Puig de no pactar amb la CUP", va tuitejar el secretari general democristià, Ramon Espadaler.

El principal protagonista de les negociacions, ni que sigui per passiva, Artur Mas, firmarà avui, mentrestant, el decret de constitució del Parlament, que previsiblement es durà a terme dilluns, dia 26, exhaurint el termini fixat en el calendari electoral. La rúbrica tindrà la mateixa escenificació que la signatura del decret de convocatòria de les últimes eleccions catalanes: el saló Mare de Déu de Montserrat davant les càmeres de TV3, en aquest cas a les 12.30 hores del migdia.●

Barkos: "La quota navarresa és viable per a Catalunya"

La presidenta de Navarra, Uxue Barkos, va considerar ahir, en un esmorzar informatiu organitzat per Europa Press, que la quota econòmica de la seva comunitat és un "magnífic model" per a altres comunitats autònomes, i va posar com a exemple la possibilitat d'extrapolar-lo a Catalunya. Barkos va afegir que el concert seria desitjable per a qualsevol autonomia que estigués disposada a "l'assumpció d'una responsabilitat". Barkos, que va rebutjar les crítiques dels que asseguren que el conveni és "anacrònic i insolidari", va negar també que sigui un "privilegi" i va dir que els que volen posar fi al concert navarrès i a la quota basca, amb referència a Ciutadans, estan originant un "problema" molt més important del que es pensen. / Efe

Les investigacions judicials

LV. Article 32

Rajoy insta Mas a respectar la independència dels jutges

El president compareix avui al Parlament per oferir explicacions

ACN

El president de la Generalitat en funcions, Artur Mas, ahir al Parlament

REDACCIÓ
Barcelona / Madrid

El Govern de Mariano Rajoy ha fet del compliment de la llei la seva única bandera en les seves relacions amb Catalunya. Ja sigui pel procés sobiranista o operacions contra la corrupció. Ahir el cap de l'Executiu espanyol es va voler referir a les detencions a Catalunya en el marc d'una investigació sobre el finançament de CDC, però va voler, sobretot, replicar al president de la Generalitat i la seva referència al fet que se'ls tracta com un objecte de "caça major".

Quan va arribar a la reunió dels populars europeus, Rajoy va reiterar que tothom "està sotmès" al que decideixin els tribunals de justícia i va manifestar el seu "respecte sempre, en aquest cas o en qualsevol altre, per les decisions que prenguin els tribunals".

Les paraules de Rajoy no feien més que insistir en l'estratègia del Govern espanyol d'esgrimir la bandera de la independència judicial. Un altre to va ser el del ministre de Justícia, Rafael Catalá, referint-se a la possibilitat que Mas no acati resolucions judicials sobre el procés sobiranista.

El titular de Justícia va advertir el president Mas que si desobeís cap resolució judicial se'l sancionaria, se l'inhabilitaria i en un cas extrem podrien actuar les forces de seguretat de l'Estat.

En declaracions a Antena 3, Catalá va explicar que en el seu cas s'actuaria com amb "qualsevol ciutadà que pretén incomplir les normes i per descomptat se l'obligaria pels mètodes coercitius que estableix l'Estat de dret".

Artur Mas compareixerà avui davant la diputació permanent del Parlament, ja que la Cambra de l'XI legislatura es constituirà dilluns, per donar explicacions sobre la contractació d'obra pública de la Generalitat, ara sota sospita. El president vol oferir una imatge de transparència total en la gestió de l'Administració, detallarà els processos de contractació i recordarà que els mecanismes de control es van reforçar amb ell a la presidència.

Una altra cosa és, i es dóna per fet, que la sessió es pugui convertir en el primer acte de campanya electoral, per exemple, per a Albert Rivera, que ho aprofitarà per plantar cara com a partit capdavanter contra la corrupció.

Catalá avisa que podrien intervenir les forces de seguretat si Mas desobeeix les decisions judicials

Paral·lelament, des del Govern, es manté que l'execució de les ordres judicials és excessiva pel procés sobiranista. El conseller de Presidència, Francesc Homs, va dir que l'operació judicial segueix un guió escrit des de fa temps.

Va assenyalar en aquest sentit que "el que ha passat ja estava anunciat a la premsa des del 15 de desembre, i va negar, així mateix, que les investigacions sobre la presumpta trama corrupta estiguin generant desànim a les files convergents. Mentrestant, el president d'ERC, Oriol Junqueras, es va limitar a citar la justícia a "continuar el seu camí" en la investigació sobre les comissions del 3%.

Els partits de l'oposició, per la seva part, van tornar a considerar al president Mas inhabilitat per ocupar de nou el despatx de Palau. "El president de les retallades, de la divisió, de les detencions i de les 15 seus embargades per corrupció no pot ser el pròxim president de la Generalitat", va afirmar la líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas.

Per a la dirigent taronja, amb la compareixença d'avui Mas continua el seu intent d'impulsar el debat identitari per "tapar els casos de corrupció que afecten el seu partit".

La candidata del PSC al Congrés, Carme Chacón, va destacar que el president cada vegada està "més assetjat per la corrupció". Chacón va considerar "molt greu" que Catalunya continuï governada per una persona esquitxada per aquestes investigacions judicials i va afirmar que per "regenerar el país" és urgent i necessari que Mas se'n vagi "a casa seva". A més, va recordar les similituds entre CDC i el PP: "Hi ha dos tresorers que són a la presó, el del PP i el de CDC, i d'això no se'n diu caça major, se'n diu corrupció".

Per la seva part, el portaveu del PP català, Enric Millo, ha instat Mas a oferir explicacions davant la justícia pel cas del 3% en comptes de fer la "comèdia" amb una compareixença en un Parlament que ja està "dissolt" i esperant que es constitueixi el nou. Per Millo el líder convergent intenta "camuflar i posar punt final" a un cas que, segons va considerar, tot just acaba de començar. ●

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

En aquest espai temporal es pot ressenyar que en l'escorcoll de l'agost passat, de l'ordinador d'Andreu Viloca havien estat esborrats a consciència milers de correus electrònics, però des del 2011 fins a l'actualitat. Els especialistes de la Guàrdia Civil han pogut recuperar els que va enviar des que va ocupar el càrrec de tresorer del partit i administrador de les fundacions (el desembre del 2010) fins a la data de l'esborrament del seu disc dur. Precisament, els escorcolls i les detencions es van dur a terme, segons va informar en una nota la Fiscalia Anticorrupció, per impedir que es destruïssin més proves. I una de les sorpreses dels investigadors ha estat que, malgrat que era la seva segona visita al partit, quedava molta documentació referida a aquests temes.

Pel que fa al pagament de les comissions, no consten pagaments directes de les empreses a CDC. Sempre es va utilitzar com a mitjanceres les fundacions CatDem i Fòrum Barcelona. Totes les empreses que van ser registrades són donants d'una d'elles o de les dues, i, segons les investigacions, en ocasions coincideixen les aportacions amb els percentatges sobre els contractes.

Aquesta no és la primera ocasió en què la fundació CatDem surt a col·lació en un cas de comissions

EL MODUS OPERANDI

Se sospita que les fundacions eren el nexe entre empreses i partit per als pagaments

CONCESSIONS SOTA LA LUPA

Els investigadors analitzen una desena de licitacions públiques sota sospita

il·legals. També figura en el procés del Palau de la Música; un assumpte definit en la qualificació de la Fiscalia Anticorrupció com a "trama de comissions il·lícites". Segons consta en l'escrit d'acusació, la constructora Ferrovial va finançar il·lícitament CDC per mitjà de la institució cultural, i ho va fer de dues formes: amb lliuraments en efectiu als tresorers, un d'ells Daniel Osàcar, també acusat ara, o bé mitjançant la firma de convenis falsos amb CatDem.

Així, tant en l'assumpte Petrum com en el del Palau de la Música, les fundacions feien de nexe entre el partit i els empresaris, de manera que el circuit dels diners anava de les societats a la fundació, i de la fundació es transferia a CDC, segons les investigacions.

En els escorcolls de dimecres els investigadors es van apoderar d'una desena d'expedients de concessions. De l'empresa pública Infraestructures.cat, a més, també es van emportar les carpetes on hi havia anotacions al marge dels tràmits administratius, ja que se'n poden desprendre indicis rellevants. I d'acord amb això, a la seu de CDC i de les fundacions afins es va intervenir la comptabilitat relacionada amb les dates en què es van tramitar les concessions.●

Un dels detinguts és el marit de la comissionada de Transparència

BARCELONA Redacció

Josep Maria Bassols, un dels detinguts dimarts en l'operació Petrum, és el marit de Núria Bassols, comissionada del Govern per a la Transparència i magistrada en excedència de serveis especials del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC).

El domicili del matrimoni també va ser escorcollar en el transcurs de l'operació de dimarts. En aquell moment es va produir un incident entre Núria Bassols i els agents de la Guàrdia Civil, ja que va qüestionar l'ordre d'entrada i escorcoll. De l'assumpte es va acabar aixecant una acta i després es va fer la diligència judicial.

Josep Maria Bassols (els dos cònjuges comparteixen cognom) va ser alcalde d'Anglès (Girona) entre el 1995 i el 2003. El seu vincle amb les investigacions és que la seva empresa ha treballat en diversos projectes conjunts amb la constructora Oproler, una de les que estan sent inspeccionades per la Guàrdia Civil per diverses contractes. Ahir va quedar en llibertat amb càrrecs.

Es dóna la circumstància que l'última actuació de Núria Bassols com a magistrada del TSJC també va estar relacionada amb un tema de comissions il·legals, ja que va ser qui va supervisar un assumpte per pagament a canvi de concessions públiques. La seva intervenció es va deure al fet que hi havia un aforat, el diputat al Parlament per CDC Ferran Falcó. Va ser un tema que va aixecar grans expectatives, ja que es va denunciar després de la famosa frase de Pasqual Maragall a la Cambra catalana, però es va anar diluint amb el temps i va perdre força. Bassols va dictar l'arxiu de la causa per a Falcó, a petició del fiscal que va intervenir, José María Romero de Tejada, actual fiscal en cap del TSJC. Va ser el setembre del 2013. Setmanes després va ser designada pel Govern per dirigir el programa de transparència de la Generalitat.●

L'AGENDA POLÍTICA

ERC
Avui es reuneix el **consell nacional** d'ERC, en què es debatrà la fórmula per presentar-se a les pròximes eleccions generals

PSC
Avui també es reuneix el **consell nacional** del PSC, en el seu cas per aprovar les llistes per a la cita del 20-D

Parlament
Dilluns es **constitueix** el nou Parlament sorgit del 27-S, que estarà presidit per Carme Forcadell, candidata de Junts pel Sí

Rajoy
El mateix dilluns Mariano Rajoy **convoca** les eleccions generals per al 20 de desembre

LV. Article 33

NINOTS
TONI BATLLORI

L'oposició creu que Mas ja no pot ser president

La CUP s'enroca en la seva negativa a votar la investidura

ISABEL GARCIA PAGAN Barcelona

La sessió de la diputació permanent es va convertir en una reunió de transició entre els diputats entrants i els sortints per al 27-S, però amb el mateix discurs que abans de les eleccions. Núria de Gispert es va acomiadar del càrrec amb els mateixos retrets als diputats del PP, i els nous prenien notes sobre la forma i el fons. Sobretot, els diputats de la CUP, amb Antonio Baños al capdavant, que, sense representació en la diputació permanent, va deixar clar després de la sessió que el seu partit no ha canviat gens ni mica la seva posició sobre Mas: "No anem canviant les nostres posicions polítiques en funció del nombre de detinguts de CDC", va dir. La CUP es manté equidistant en el "joc entre la corrupció de CDC i la guerra de l'Estat", i insisteix: "Som independentistes no per salvar CDC dels seus mals, sinó per fer neteja".

A l'enroc de la CUP es va sumar ahir el discurs unànime dels grups de l'oposició, que van donar Mas per amortitzat al capdavant de la Generalitat i inhabilitat per a la reelecció. "La pesada llosa de les investigacions que afecten el seu partit augmenta cada dia que passa. No creu que aquesta llosa és una hipoteca política insuportable?", va preguntar Miquel Iceta. El líder del PSC va repassar des del cas Casinos fins al compendi de causes en què hi ha implicats els fills de l'expresident de la Generalitat Jordi Pujol, passant pel Palau de la Música, i va acabar dient: "El victimisme no servirà perquè en aquest cas Catalunya no està sent atacada, s'investiga CDC". En aquesta línia, va afirmar que la nova legislatura, que començarà dilluns, "requereix fonaments més sòlids" dels que el president "està en disposició d'aportar".

Des del PP, Santi Rodríguez va proclamar que "Mas no pot continuar sent president de la Generalitat per "motius polítics de pes", però sobretot per "motius ètics". Els populars catalans van tornar a tenir dificultats per embastar un discurs punxant pel pes del cas Bárcenas, fins al punt de provocar certa hilaritat sostenint que "robar no pot sortir mai de franc, per a ningú". Rodríguez va recomanar a Mas que vigili les seves mans quan les posa al foc perquè "cada vegada està més a prop de cremar-se".

Per part d'ICV-EUiA, Joan Herrera, que s'acomiadava del Parlament –Lluís Rabell i Joan Coscubiela van seguir atents la sessió–, va abundar en el fet que si l'actuació judicial fos contra el procés també s'escorcollarien les seus d'ERC i la CUP. Herrera va retreure a Mas les seves "mitges veritats, mentides" i "casualitats còsmiques". "Massa casualitats perquè els casos afectin sempre els mateixos", va insistir. Per Herrera, Mas té avui "menys autoritat" i "el millor que pot fer és fer un pas enrere".

Inés Arrimadas, que en absència d'Albert Rivera va assumir el seu paper de nova líder parlamentària de Ciutadans i a partir de dilluns, cap de l'oposició, va ser taxativa quan va assegurar que "Mas no pot continuar sent president de la Generalitat". Per Arrimadas, el jutge del Vendrell no va a la recerca de "caça major, sinó que s'està intentant "pescar els peixos grossos" de la corrupció política. A parer de la dirigent de Ciutadans, Catalunya no pot tenir un president "que sigui la mà dreta de Pujol, líder d'un partit amb les seus embargades, amb el tresorer detingut i que diu que ja veurà si compleix una sentència".

Va ser la tercera compareixença d'Artur Mas per retre comptes sobre presumptes corrupteles vinculades al seu partit, l'última el setembre passat, però lluny de dissipar dubtes a punt d'arrencar dilluns la nova legislatura va deixar una sensació de punt i a part. El punt final el van posar els diputats d'Unió, que no van aconseguir representació en el pròxim mandat.●

Les frases

Miquel Iceta
PSC
"Considera que en el context actual està en condicions de continuar aspirant a presidir la Generalitat?"

Santiago Rodríguez
PP
"Vigili els seus, vigili les mans quan les posi al foc, perquè cada vegada és més a prop de cremar-se-les"

Joan Herrera
ICV-EUiA
"Siguem un país normal i assumeixi responsabilitats. Avui té menys autoritat, faci un pas enrere"

Inés Arrimadas
C's
"Més que caça major és que alguns intenten pescar els peixos grossos de la corrupció"

Antonio Baños
CUP
"No anem canviant les nostres posicions en funció del nombre de detinguts de CDC"

ÀLEX GARCIA

"i concretament es busca fer mal a CDC".

El cas és que les explicacions d'Artur Mas, que van sonar menys contundents i menys convincents que en anteriors ocasions, van semblar no satisfer ni ERC, el seu soci en aquesta legislatura que arriba a la fi i en la nova que s'obre dilluns amb la constitució del Parlament. I lluny del to condescendent d'altres vegades, Marta Rovira, en presència d'Oriol Junqueras, es va mostrar molt més dura i li va reclamar que "necessitem tenir la paraula del màxim representant de CDC que està disposat a assumir totes les responsabilitats polítiques que pertoquen i a assumir el compromís de depurar-les fins al final". "Volem que assumeixi la responsabilitat de fer net; faci net, president", va reblar la secretària general d'ERC, que fins i tot va posar en dubte la idoneïtat que la comissionada de transparència de la Generalitat, Núria Bassols, es mantingui en el càrrec, perquè és la dona d'un dels empresaris detinguts, Josep Manuel Bassols.

La resposta del líder de CDC va ser reiterar que si es produís una sentència condemnatòria, assumiria responsabilitats i prendria decisions com ha fet fins ara, encara que es va mostrar convençut que no haurà de fer-ho i va ratificar la seva confiança en el tresorer i l'extresorer del partit: "Els tinc la confiança que els vaig dipositar en el seu moment, i confio que, després de dir-ho tantes vegades, no m'equivocaré". I, a més de comprometre's a parlar amb la comissionada de transparència sobre el seu futur, va lamentar que després de deu anys d'investigacions sobre el seu partit, "en els quals ho han remogut tot amb una lupa de gran augment", no hi hagi cap sentència que demostri res, la qual cosa va venir a dir que li produïa una fundada sensació d'estar perseguit políticament.

INVESTIGACIÓ JUDICIAL

Artur Mas deplora que després de deu anys d'"observar-nos amb lupa" no s'ha provat res

FINANÇAMENT DEL PARTIT

El líder de CDC ratifica la seva confiança en Viloca i Osàcar: "Confio que no m'equivocaré"

El president de la Generalitat va rebutjar, d'altra banda, la petició unànime de l'oposició –PSC, PP, ICV-EUiA i C's– que abandoni el càrrec, en considerar que amb totes les acusacions de corrupció que pesen sobre CDC no està legitimat per continuar. "Dec estar fent molta nosa", els va etzibar, i va esgrimir l'"ampli suport" obtingut a les urnes el 27-S, amb 1,6 milions de vots i 62 diputats per a Junts pel Sí, per justificar la seva ferma voluntat d'optar a la reelecció. "És d'un gran sentit democràtic que li diguin a algú que abandoni després d'obtenir un suport ampli a les urnes, aconseguit, a més, en temps difícils i complicats", els va retreure. El pronòstic dels seus adversaris va ser que, efectivament, no era l'última vegada que compareixia.●

LV. Article 34

Una jornada particular

ANÀLISI

Enric Juliana

A les onze del matí es constitueix el Parlament de Catalunya amb un breu discurs del president de la mesa d'edat, l'escriptor Julià de Jòdar. Discurs radical, en el sentit més genuí del terme, sense referències embafadores a les "il·lusions", les "utopies" i els "somnis". Una peça curta i eficaç, sense la melmelada retòrica avui de moda a Catalunya. L'autor de *L'àngel de la segona mort*, una de les millors novel·les en català dels últims vint anys, parla clar, sense parlar en clau. El missatge està en el to i en el vocabulari. Un radical reflexiu és un radical de veritat.

La CUP no serà *consociativa,* vell concepte d'Itàlia –país que De Jòdar coneix bé–, referit a les "gestions des del poder per obtenir compromisos, més o menys ocults, entre majoria i oposició" (*Dizionario Garzanti*). La distància entre el punt de vista cupaire i els documents que està recopilant el jutge del Vendrell sobre la concessió de determinades obres públiques de la Generalitat és enorme. La investidura d'Artur Mas es troba avui a l'interior d'un laberint cec.

Mariano Rajoy compareix a la una del migdia per donar compte de la dissolució de les Corts i de la convocatòria d'eleccions generals per al dia 20 de desembre. El president del Govern es mostra satisfet, reconeix que Catalunya és el principal problema, esquiva una pregunta sobre els errors comesos, i greixa els eixos del seu argumentari electoral. Rajoy torna a tenir al seu costat Pedro Arriola, l'etern sociòleg de capçalera del Partit Popular.

GARRIDO, R. / ACN

Julià de Jòdar, president de la mesa d'edat del Parlament, rep el vot d'Inés Arrimadas

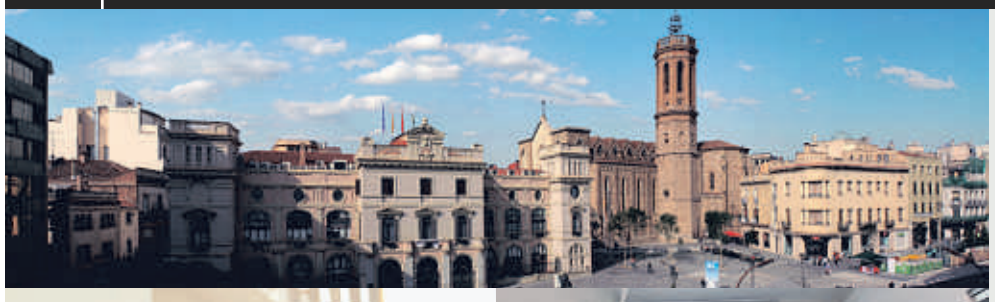
Sota l'ègida del secretari d'Estat nord-americà John Kerry i de la cancellera alemanya Angela Merkel, que han anat a Madrid per manifestar el suport de Washington i Berlín, Rajoy entona el mantra electoral: "O nosaltres o el retrocés". Estabilitat, perseverança, crida a la continuïtat, tot esperant que la recuperació econòmica ofereixi millors fruits, "sentit comú" i poques aventures. La dreta ja no tanca totalment la porta a la reforma de la Constitució –hi ha juristes pròxims al PP treballant en papers més o menys secrets– però no vol aquest debat a la seva campanya. "La gent als bars no parla en aquests moments sobre com cal modificar el títol vuitè de la Constitució", diuen amb to burleta des de la sala de màquines del Partit Alfa. Falten cinquanta-quatre dies per a les eleccions i l'engranatge polític més gran d'Espanya es posa en marxa.

També cap a la una Carme Forcadell és elegida presidenta del Parlament de Catalunya. El seu discurs no aconsegueix millorar el de Julià de Jòdar. Tornen, a granel, els "somnis", els "anhels" i les "utopies". "Que els somnis del carrer prenguin el Parlament". Adéu, racionalisme. Forcadell té nervi i l'accent del Baix Ebre subratlla la seva forta personalitat. Acaba amb un "Visca la República catalana!" que ressonarà tot el dia a les televisions. En acabar la sessió, una *selfie* amb un grup de diputats d'ERC. L'any que vam viure emocionadament.

> Rajoy dissol les Corts, s'obre el nou Parlament i Mas s'endinsa en un laberint cec

Al primera hora del matí, el jutge de Palma, José Castro, anuncia la seva intenció d'investigar el finançament de les obres de la seu central del Partit Popular al carrer Génova de Madrid. Avui al matí s'obren al jutjat del Vendrell una caixa forta i uns maletins interceptats a un dels responsables de la concessió d'obres de la Generalitat.●

DIRECTE AL COR

text

Rambla One

SABADELL

Anem directes al cor, al teu i al de Sabadell. Deixa't emportar pel dinamisme del centre i escapa't a les millors zones verdes a només uns minuts.

A Rambla One, la pròxima icona de Sabadell, ho tindràs tot al teu abast, dins i fora de casa. Amb pisos de 3 o 4 habitacions de 95 fins a 195 m²* oberts i lluminosos, amb acabats exclusius i totalment personalitzats al teu gust. Perquè tu ets únic i la teva llar també ho hauria de ser.

OBRA NOVA

INICI DE COMERCIALITZACIÓ DIVENDRES 30 D'OCTUBRE DE 2015 A LES 10H
A LES OFICINES CENTRALS A BARCELONA

VISITA CONCERTADA TRUCANT AL 934 100 079

Més informació a **www.corp.cat/ramblaone**

corp

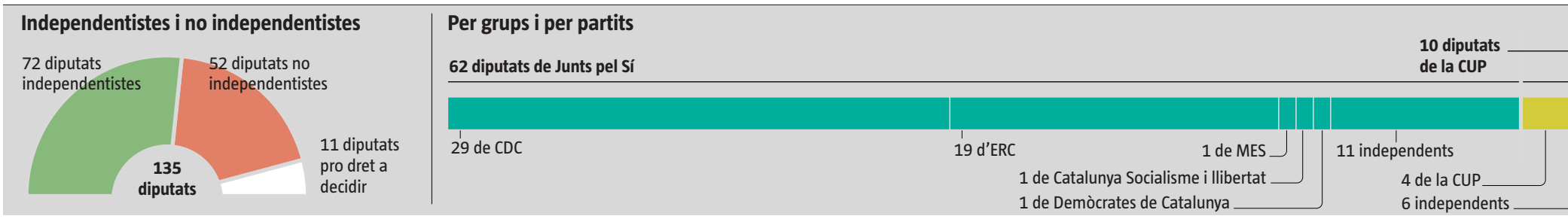
Com vols viure demà?

Av. Diagonal, 463 bis Principal • 934 100 079 • www.corp.cat

*Útils des de 74 a 144m²

LV. Article 35

La nova Cambra catalana

El Parlament obre la legislatura amb una apel·lació a la república catalana

Forcadell s'estrena com a presidenta amb un discurs que és acollit amb divisió

LA CRÒNICA

Josep Gisbert
Barcelona

L'onzena legislatura, que es miri com es miri serà la més curta de la història des de la recuperació de l'autogovern de Catalunya, va arrencar ahir amb la constitució del Parlament. I ho va fer d'acord amb totes les previsions: una majoria, per primer cop, independentista, que va elegir presidenta Carme Forcadell, l'expresidenta de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i número dos de la llista de Junts pel Sí, que, al seu torn, es va estrenar amb una crida a la construcció de la república catalana que va evidenciar la divisió present a l'hemicicle. Tot plegat, a més, amb el rerefons de la negociació sobre la investidura del president de la Generalitat entre la coalició de CDC i ERC i la CUP que, de moment, continua encallada.

"En aquesta onzena legislatura tanquem l'etapa autonòmica i enlairem un nou escenari cap al demà, siguem conscients que protagonitzem un moment fundacional, perquè passem d'un Parlament regional de competències limitades, retallades i recorregudes a un Parlament nacional amb plenes atribucions", va proclamar una emocionada Carme Forcadell en el discurs de presa de possessió, en el qual va convidar els diputats a "posar-nos a caminar i encetar el procés constituent" amb un triple visca: "Visca la democràcia, visca el poble sobirà, visca la república catalana!". Tota una declaració d'intencions que la meitat i una mica més (Junts pel Sí i la CUP) va acollir amb aplaudiments i dreta i la meitat i una mica menys restant (C's, PSC, Catalunya Sí que es Pot i PP) asseguda als escons i en silenci.

Una imatge del moment polític en què es troba Catalunya i que ja s'havia reproduït en la intervenció del president de la mesa d'edat, Julià de Jòdar, de la CUP, en la qual va reivindicar que "volem sortir de la gàbia, no canviar-la, sinó fugir-ne", i que va acabar amb un "visca la terra!". I que va provocar exactament la mateixa reacció. Amb la diferència que a la nova presidenta del Parlament van trigar a ploure-li les primeres crítiques el que va durar el ple. De res no va servir el seu compromís inicial amb la "diversitat i pluralitat" representades a l'hemicicle. Inés Arrimadas (C's), futura cap de l'oposició, va considerar que el seu discurs era "excloent". Miquel Iceta (PSC) li va retreure que no separés "les seves idees polítiques del seu paper institucional". I Xavier García Albiol (PP) va parlar de "perversió del Parlament". El PP, de fet, fins i tot va difondre un vídeo a través de les xarxes socials amb un missatge prou eloqüent de la seva posició absolutament contrària: "Passem de la presidenta de l'adoctrinament [Núria de Gispert] a la de l'odi [Carme Forcadell]".

Capítol a part es mereix la valoració de Catalunya Sí que es Pot, que no va aplaudir el discurs bàsicament en disconformitat per com s'havien desenvolupat les negociacions sobre la composició de la mesa. Però el seu cap de files, Lluís Rabell, es va mostrar convençut que la nova presidenta del Parlament exercirà el paper amb "equanimitat i responsabilitat". La realitat és que Carme Forcadell, a més dels 62 vots de Junts pel Sí i els 10 de la CUP, també en va obtenir 5 de Catalunya Sí que Pot –77 en total–, acordats dins del repartiment de la mesa i com a gest de "bona voluntat". Gest, en qualsevol cas, que des de Podem el mateix Pablo Iglesias es va afanyar a precisar que no establia cap precedent respecte a la investidura del president de la Generalitat, en la mesura que en cap cas la seva formació donaria suport a un Govern presidit per Artur Mas o que tingués consellers de CDC.

A més de l'elecció de l'expresi-

CRÍTICA ROTUNDA

C's i PSC censuren el partidisme de l'exlíder de l'ANC i el PP la titlla de "presidenta de l'odi"

ANDREU DALMAU / EFE

De Luis Suárez a Companys

ANÀLISI

Isabel Garcia Pagan

"La primera a l'esquerra i després tot recte". "Al fons a la dreta". "Jo el segueixo a ell...". Diputats deambulant amb un plànol i el número del seu escó, fent cua per a la foto oficial, assessors despistats a la recerca d'orientació o exercint de guies improvisats... Quan 82 diputats s'estrenen en un Parlament de 135, les famílies orgulloses es multipliquen pels passadissos i la circulació física, i sobretot política, es complica.

La legislatura arrenca però els dubtes es multipliquen més enllà de si la negociació entre Junts pel Sí i la CUP prospera abans del 9 de novembre, termini màxim per convocar un debat d'investidura. S'acaba una etapa, n'arrenca una de nova... Mentrestant, una caixa forta misteriosa pren posicions en l'estratègia de l'oposició per molt que un sorollós silenci s'hagi instal·lat a les files independentistes per intentar posar el procés sobiranista davant de la processó judicial al Vendrell.

Un 3% no sembla suficient per tapar la il·lusió que Raül Romeva considera obligada davant l'inici de la legislatura –"mentre hi ha partit hi ha vida"– i que contrasta amb la tensió latent de la competició de guant blanc entre Jordi Turull i Josep Rull per ser els padrins d'una Convergència renascuda. Contrasta molt més amb la solitud autoimposada o patida de Germà Gordó. Mentre tots els diputats de Junts pel Sí s'han passat a l'ala esquerra de l'hemicicle, el conseller és l'únic diputat que, com a membre del Govern en funcions, ha anat a parar a l'extrem dret.

Oriol Junqueras és l'únic que sembla viure en pau amb si mateix. Si li pregunten com van les negociacions entre Junts pel Sí i la CUP respon: "Molt bé, tot molt bé". Com si estigués a punt de continuar la conversa amb un amable "i la seva família, què tal?". S'entreté llançant floretes a Luis Suárez per carregar-se el Barça a l'esquena contra l'Eibar encara que el futbol i ell no semblen tenir sentit en la mateixa frase; i atén a l'alcalde republicà de Solsona emocionat quan ensenya el mocador que, segons assegura davant l'estupefacció dels presents, Lluís Companys portava a la butxaca dels pantalons quan va ser detingut fa 75 anys per agents de la Gestapo a França i lliurat al règim franquista.

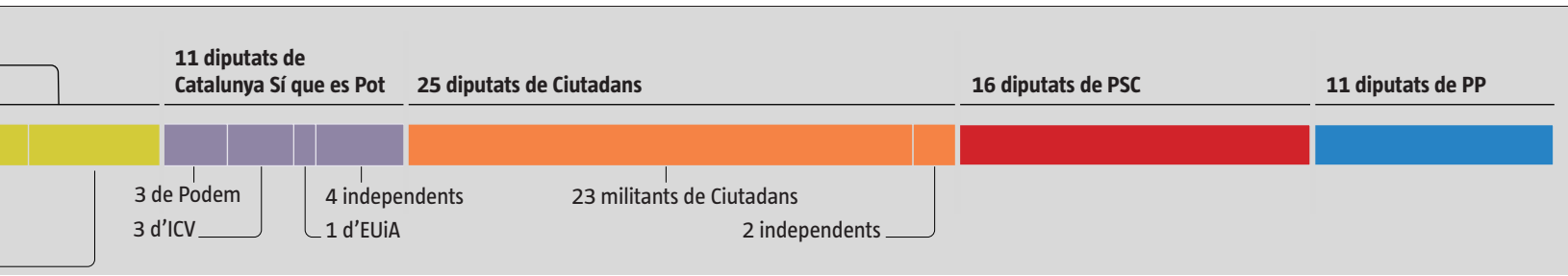
El compte enrere cap al debat d'investidura està en marxa i no

Punts de partida

"Prometo respectar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, per imperatiu legal...

Junts pel Sí. "....i per l'expressió democràtica de la voluntat ciutadana, anuncio que quedo a disposició del nou Parlament, del president i del Govern per exercir l'autodeterminació del nostre poble i proclamar l'Estat català lliure i sobirà"

CUP. "...i per respecte al mandat popular, expressat pel poble català, em comprometo a la ruptura democràtica i a l'inici d'un procés constituent cap a la república catalana"

La nova Mesa del Parlament

Presidència: **Carme Forcadell** (JxS)

Vicepresidències: **Lluís Corominas** (JxS), **José María Espejo-Saavedra** (C's)

Secretaries: **Anna Simó** (JxS), **David Pérez** (PSC), **Joan Josep Nuet** (Catalunya Sí que es Pot), **Ramona Barrufet** (JxS)

denta de l'ANC, la constitució del Parlament va certificar que Junts pel Sí té la majoria a la mesa, amb Lluís Corominas de vicepresident primer i Anna Simó i Ramona Barrufet de secretàries primera i quarta, respectivament. Els acompanyen José María Espejo-Saavedra (C's) com a vicepresident segon, David Pérez (PSC)

EL BENEFICI DEL DUBTE

Catalunya Sí que es Pot dóna cinc vots a Forcadell com a gest de "bona voluntat"

com a secretari segon i Joan Josep Nuet (Catalunya Sí que es Pot) com a secretari tercer. Ni el PP ni la CUP no hi tenen representació, però Carme Forcadell va anunciar, com a part dels acords sobre la composició del màxim òrgan de govern del Parlament, que podran assistir amb veu però sense vot a les reunions, la primera de les quals ja se celebra avui. A més de fer aquesta convocatòria, el primer que va fer Carme Forcadell després de ser elegida va ser comunicar per escrit la constitució del Parlament al Rei, el president de la Generalitat i els presidents del Congrés i el Senat.

I la seva següent comesa serà obrir una tanda de contactes amb tots els grups encaminada a la investidura del president de la Generalitat. Però ara per ara la ronda no corre pressa –per a la data límit d'inici del ple, el 9 de novembre, falten dues setmanes–, en vista de l'extrema dificultat de les converses entre Junts pel Sí i la CUP, que es mantenen enrocats en les posicions respectives. De moment, l'onzena legislatura ja ha arrencat i tothom té clar que serà la més curta: el que ningú no sap encara és si durarà divuit mesos en el millor dels casos o només quatre i mig si cal repetir les eleccions.●

'Selfie' i puny alçat. Marta Rovira, a l'esquerra, es fa una 'selfie' amb Carme Forcadell, Raül Romeva, Oriol Junqueras i Lluís Llach. A la dreta, els diputats de la CUP canten *Els segadors* amb el puny alçat al final del ple

"Ningú no és imprescindible"

Carme Forcadell, presidenta del Parlament de Catalunya

ÀLEX TORT
Barcelona

GEMMA MIRALDA

Carme Forcadell fotografiada ahir al Parlament

Ni Ciutadans, ni el PP, ni el PSC, ni Catalunya Sí que es Pot han aplaudit el seu discurs. Com ho interpreta?
Ho entenc.

I que cinc diputats de Catalunya Sí que es Pot l'hagin votada com a presidenta?
Els ho agraeixo molt. Tinc molt clar que el Parlament és el Parlament de tots els ciutadans representats en 135 diputats i jo vull representar-los a tots. Però s'ha de tenir en compte que a la vegada hi ha un mandat democràtic clar emanat del 27-S i cristal·litzat en 72 diputats, que són majoria. Dintre de la dualitat que hi ha a la Cambra, valoro que Catalunya Sí que es Pot hagin fet aquest vot de confiança.

García Albiol ha dit que si vol bronca tindrà bronca, en resposta a un tuit que ha publicat vostè.
Jo no vull bronca. Al contrari, el Parlament representa diàleg. Entenc que tothom pot expressar les seves opinions si cal amb vehemència, però hem de foragitar els insults. Respecte per a tothom. Els 135 diputats tenen un espai on expressar-se, opinar, dialogar i exposar les seves idees. La meva feina és ser equànime i justa.

Barrera, Benach, Rigol, De Gispert... cap havia aixecat tanta polèmica abans de ser nomenats. Creu que li buscaran les pessigolles?
És normal, perquè estem en un moment excepcional, històric, transcendental, de canvi. Els moments no són comparables: per exemple, Benach presidia un Parlament per l'Estatut.

Què creu que ha vist ERC en vostè per proposar-la com a presidenta?
ERC sempre ha estat molt generosa, perquè ja ha col·locat en llocs institucionals gent no considerada de partit. També hi ha una manera diferent d'entendre la política, que és que no només l'han de fer els polítics professionals.

"Tanquem l'etapa autonòmica", ha dit vostè al Parlament.
Encara som en un Parlament autonòmic, però és l'últim perquè iniciem un procés constituent. Si fem cas d'aquests 72 diputats que tenen un mandat clar, aquí comença un procés cap a un Estat català independent.

Serà la legislatura més breu, però alhora històrica?
Depèn. La meva responsabilitat serà portar a terme el que decideixi la majoria dels diputats. Això ve marcat pels grups parlamentaris.

Com comunicarà al Rei, com a cap d'Estat, el nom del proper president de la Generalitat?
Crec que sí que l'hi comentaré,

EL NOU PARLAMENT

"És una Cambra autonòmica, però és l'última: iniciem un procés constituent"

però no sé com ho faré. No som un Parlament sobirà, encara, sinó autonòmic, i hem de complir una legislació espanyola fins que tinguem la catalana preparada.

Hi haurà president la setmana del 9 de novembre?
Intentarem que l'acord sigui al més aviat possible. Però no estan constituïts ni els grups parlamentaris i encara he d'iniciar ronda de converses.

Encara confia que la CUP entri al Govern?
M'agradaria, perquè seria un Govern més fort.

Creu que els presumptes casos de corrupció de CDC poden afectar el procés?
No són casos nous. S'arrosseguen de fa deu anys i la gent ja els coneixia, ja els sabíem i no crec que afectin el procés. El Parlament està compromès amb la transparència i volem un país de tolerància zero amb la corrupció.

Què serà el més difícil de gestionar com a presidenta?
El to. Saber trobar que aquest és el Parlament de tothom. Intentaré que aquest Parlament senti que se l'escolta, però respectant els altres. I també serà molt difícil crear consensos.

Neus Munté va qualificar Mas com a "imprescindible". Vostè també ho creu?
Ningú no és imprescindible. Però tots som necessaris.Tots sumem.

Això vol dir Mas president?
Això vol dir el que he dit. Tots som prescindibles, però tots som necessaris.●

VEGEU EL VÍDEO DE L'ENTREVISTA A CARME FORCADELL A http://goo.gl/aJ2ZMd

només la figura del president manté Convergència lluny de la CUP. També el llenguatge i les formes. Els diputats de Junts pel Sí assumeixen el càrrec posant-se a disposició del nou Parlament per exercir l'autodeterminació del poble i proclamar l'estat català lliure i sobirà. Els deu de la CUP, amb el braç enlaire, no només canten *Els segadors* molt més fort, sinó que es comprometen per escrit amb la ruptura i a iniciar el procés constituent cap a la república catalana. Els matisos comencen aquí i s'estenen ampliats fins a la presidència de la Generalitat.

No hi haurà ple abans de la investidura ni declaració d'inici del procés abans de les eleccions generals si algú no abaixa veles, o directament les recull. La CUP va votar ahir Carme Forcadell com a presidenta del Parlament i ella va cridar "visca la república catalana", però els cupaires no van anar més enllà en les seves concessions del primer dia. Vots nuls però simbòlics per a la fundadora del POUM Antònia Adroher, l'anarcosindicalista Teresa Claramunt, la fundadora de la Maternitat d'Elna Elisabeth Eifenbenz, la llibertària Julia Romera Yáñez, la dirigent veïnal de la Barceloneta Emília Llorca, les escriptores María Mercè Marçal i Montserrat Roig i l'actriu Margarida Xirgu.

I Artur Mas? Ahir va ser el destinatari d'un desconcertant vot perdut a secretari de la Mesa. En necessita dos per a la mantenir la presidència de la Generalitat, però això ja és una altra cosa...●

La qüestió catalana Les estratègies dels partits

LV. Article 36

El camí de la resolució 1/XI

Dimarts passat, Junts pel Sí i la CUP presenten **la proposta de resolució** per declarar l'inici del procés de creació de l'Estat català independent en forma de república i la Mesa del Parlament l'admet a tràmit.

Ahir **Ciutadans i PSC** presenten, separadament, dues peticions perquè la Mesa reconsideri la seva decisió, cosa que provoca **la paralització automàtica**, però temporal, de la tramitació, malgrat que la mateixa Mesa n'ha reconegut el procediment d'urgència. La Mesa disposa d'un màxim de **quatre dies** per resoldre la petició de reconsideració, una vegada escoltada la junta de portaveus (article 38.3 del reglament). Però la Mesa no pot escoltar la **junta de portaveus** perquè encara no està constituïda. I la junta de portaveus no està constituïda perquè el **grup parlamentari del Partit Popular** encara no està format. Els grups tenen vuit dies hàbils per constituir-se que es compten a partir de l'endemà de la constitució del Parlament (article 26.4), termini que finalitza dijous 5 de novembre. El dia 6 la Mesa tornaria a reunir-se i previsiblement desestimaria la petició de reconsideració. A partir d'aquí els grups tindrien **dos dies per presentar esmenes** a la proposta de resolució de Junts pel Sí i la CUP: el mateix 6 i el 7, que malgrat ser dissabte es podria habilitar. I això, forçant al límit el reglament, permetria celebrar el ple específic per aprovar-la **el dia 9 al matí**, abans de l'inici del debat d'investidura del president de la Generalitat.

El PP paralitza el tràmit de la proposta de ruptura amb Espanya

Una argúcia reglamentària deixa en l'aire l'aprovació abans de la investidura

JOSEP GISBERT
ÀLEX TORT
Barcelona

Els reglaments de les cambres legislatives acostumen a ser un compendi de normes confuses. Però de vegades, portats fins a les seves últimes conseqüències, poden tenir una càrrega política de primera magnitud. És el que passa en el cas de la proposta de resolució presentada per Junts pel Sí i la CUP al Parlament per iniciar el procés de ruptura amb Espanya, tramitació que el PP ha aconseguit paralitzar temporalment gràcies a l'aplicació al peu de la lletra de la lletra del reglament de la Cambra.

Una vegada admesa la iniciativa a tràmit dimarts per la Mesa, C's i PSC van presentar ahir, separadament, dues peticions, que tenien el suport del PP, perquè reconsiderés l'acord, la qual cosa implica la paralització automàtica de la tramitació en espera d'una decisió definitiva que el màxim òrgan de govern del Parlament ha d'adoptar una vegada consultada la junta de portaveus. El problema és que la Mesa no pot consultar la junta de portaveus perquè encara no està constituïda, perquè el grup del PP encara no s'ha format, cosa que a la pràctica demora l'aprovació de la proposta de la resolució 1/XI –aquest és el seu nom formal– i posa en qüestió que pugui realitzar-se, com pretenien Junts pel Sí i la CUP, abans de l'inici del debat d'investidura previst per al dia 9 de novembre, l'últim possible.

Una argúcia reglamentària, buscada o sobrevinguda, que el PP, en qualsevol cas, ha aprofitat per apuntar-se el mèrit del "bloqueig temporal" de la iniciativa. El mateix Xavier García Albiol va procurar treure'n tot el rendiment polític en ressaltar que gràcies a la seva formació s'ha pogut paralitzar de moment "el cop d'Estat sense armes" que pretén el bloc independentista. I, de passada, va aprofitar per contraposar aquesta actitud a la del PSC: el va acusar de negar-se a formar un "front constitucionalista" per "plantar cara al desafiament secessionista" i va demanar al secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, que cridés l'ordre el PSC perquè "faci reflexionar el seu partit a Catalunya, es deixi d'ambigüitats i sàpiga llegir la grandesa del moment". Un front comú que el PSC, per la seva part, va rebutjar, en entendre que PP i C's "alimenten la confrontació", i amb l'argument, segons la seva portaveu, Eva Granados, que la seva voluntat és mantenir-se al marge de qualsevol bloc.

El nou home fort del PP a Catalunya es va congratular finalment de malmetre els plans de Junts pel Sí i la CUP d'aprovar la resolució abans del debat d'investidura, una cosa a la qual, tot i això, les dues formacions independentistes encara no renuncien, encara que reconeixen que per aconseguir-ho s'hauria de forçar al màxim el reglament, "que al capdavall és el que està fent ara el PP", precisen. La Mesa, per si de cas, va acceptar en la seva reunió d'ahir que la iniciativa es tramiti pel procediment d'urgència, la qual cosa significa que quan s'aixequi la paralització els grups tindran només dos dies per presentar esmenes. Però si malgrat tot arriben temps el dia 9 és el que ara per ara està en l'aire.

En la mateixa reunió de la Mesa –la segona de la legislatura i la primera en què malgrat no tenir representació van participar com a oients un membre del PP (Enric Millo) i un altre de la CUP (Anna Gabriel)–, Junts pel Sí i Catalunya Sí que es Pot van rebutjar la petició de C's i PSC de sol·licitar un informe als serveis jurídics sobre la proposta de resolució d'inici de la ruptura amb Espanya. L'argument bàsic va ser que tots els acords del màxim òrgan de govern de la Cambra catalana estan avalats pel secretari general i el lletrat major, que en formen part i que han de fer constar, per tant, qualsevol possible il·legalitat.

I més enllà dels intents per frenar la iniciativa de Junts pel Sí i la CUP, C's i Catalunya Sí que es Pot també van presentar les seves propostes de resolució alternatives.●

QUIQUE GARCÍA / EFE

Lluís Corominas i Carme Forcadell, ahir camí de la reunió de la Mesa del Parlament

MAJORIA

Junts pel Sí i Catalunya Sí que es Pot s'oposen a la petició d'informes jurídics

BLOC UNIONISTA

El PSC rebutja un front comú amb el PP i C's perquè "alimenten la confrontació"

PROTESTA

La CUP ajorna una reunió amb JxS

La CUP va suspendre la reunió prevista ahir amb Junts pel Sí amb l'objectiu de donar un toc d'atenció al Govern en funcions, ja que consideren que l'operació policial d'ahir contra els grups anarquistes va ser promoguda pels Mossos i que van demanar autorització a l'Audiència Nacional. Al seu torn, van mostrar solidaritat amb els detinguts (més informació a la pàgina 5 de Viure).

PROPOSICIONS DE RESOLUCIÓ ALTERNATIVES DE GRUPS PARLAMENTARIS

CIUTADANS

Defensa del compliment de les lleis

C's va presentar la seva pròpia proposta de resolució a la Mesa del Parlament basant l'argumentari en el compliment i la defensa de les lleis democràtiques i l'establert a la Constitució i a l'Estatut. Així, la resolució destaca que "cap institució o representant polític no pot atribuir-se la capacitat d'incomplir les lleis", a més de subratllar que el Parlament "ha de garantir el respecte a l'ordre estatutari i constitucional i ha de vetllar pel respecte a totes les forces i opcions polítiques presents". Igualment, el partit que lidera Inés Arrimadas recorda que tant l'Estatut com la Constitució garanteixen un marc democràtic que permet que Catalunya disposi "d'un gran ventall de competències autonòmiques, que la doten d'un ampli nivell d'autogovern", i, per tant la Cambra "no pot ser utilitzada com a plataforma per a la ruptura d'aquest ordre democràtic". Arrimadas va censurar ahir al PSC per no signar conjuntament la proposta amb C's i va apel·lar directament a Pedro Sánchez: "No es pot pretendre ser el president de tota Espanya acceptant que el seu partit es posi de perfil a Catalunya".

CATALUNYA SÍ QUE ES POT

Reformar la llei de Referèndums

La proposta de resolució que Sí que es Pot va registrar al Parlament reclama, a banda d'un pla de rescat social, l'inici d'un procés constituent que s'hauria de materialitzar en un referèndum per al 2016. Per fer-ho, el text assenyala que el Parlament hauria de portar durant el primer trimestre de l'any vinent la reforma de la llei de Referèndums al Congrés dels Diputats que sorgeixi de les eleccions generals del 20 de desembre, en espera d'un possible canvi de correlació de forces. Si aquesta opció quedés bloquejada, Sí que es Pot proposa "posar en marxa nous i més enèrgics processos de mobilització social i ciutadana". Cal recordar, però, que Pablo Iglesias, líder de Podem, va defensar durant la campanya per al 27-S un procés constituent unilateral català, és a dir, sense esperar-ne un a escala estatal. Lluís Rabell, cap de files de Sí que es Pot, va defensar ahir un camí "transitable que tindrà més suports a Espanya" que la solució "unilateral" de Junts pel Sí i la CUP. Igualment, va demanar que la proposta sigui debatuda "en peu d'igualtat" respecte al text independentista, contra el qual no presentaran esmenes.

LV. Article 37

CDC i ERC aniran per separat a les generals amb un programa comú

Els dos partits es coordinaran a les Corts espanyoles en defensa del procés català

ANDREU DALMAU / EFE

CDC i ERC, a diferència de la unitat que tenen al Parlament, no repetiran al Congrés

JOSEP GISBERT
ÀLEX TORT
Barcelona

CDC i ERC tenen intenció de presentar-se a les eleccions generals del 20-D amb llistes separades, però amb un programa comú en defensa del procés independentista, segons l'acord entre les direccions dels dos partits i que presentaran avui conjuntament en una roda de premsa als jardins del recinte modernista de l'hospital de Sant Pau. La decisió descarta definitivament la repetició de la fórmula de Junts pel Sí, que les dues formacions coincideixen que no té sentit una vegada fet el plebiscit el 27-S i davant l'evidència que no hi ha lloc per a la celebració d'un segon plebiscit.

Malgrat tot, CDC i ERC volen presentar l'acord en societat de manera conjunta per deixar clar que la seva voluntat no és en cap cas la de la ruptura de l'aliança aconseguida al Parlament, sinó senzillament que l'escenari de les eleccions espanyoles és molt diferent del dels últims comicis catalans. Per aquesta raó, i tot i presentar-se amb llistes separades, compartiran uns punts programàtics en defensa del full de ruta sobiranista amb què van anar al 27-S i de la seva concreció que han començat a aplicar amb la proposta de declaració d'inici del procés de creació de l'Estat català independent. És a dir, els uns i els altres assumiran que aquesta vegada van al Congrés i al Senat no com a competidors, sinó com a col·laboradors

La previsió és que Homs lideri la llista de CDC, i ERC vol un tàndem de Tardà i un independent

en un moment especialment determinant per a les aspiracions de Catalunya i en què, per tant, els paràmetres de negociació amb Madrid que han utilitzat fins ara ja no serviran.

Les llistes separades al Congrés, a falta dels acords oficials de les direccions dels respectius partits, està previst que les encapçalin per part de CDC Francesc Homs, mentre que ERC vol un tàndem de Joan Tardà amb un independent. Aquest últim repetirà com a diputat en un lloc que ja ocupa des del 2004 i l'actual conseller de Presidència i braç dret d'Artur Mas, en canvi, s'estrenarà a Madrid, si bé no serà en un escenari desconegut, en què ja va experimentar durant la negociació de l'Estatut. Una situació que, si la investidura del president del president de la Generalitat es demora i amb això la formació del nou Govern, l'obligarà a deixar el càrrec que ocupa en el gabinet en funcions.

CDC era, d'entrada, més partidària de repetir la fórmula de candidatura conjunta també a les eleccions generals espanyols i ERC, al seu torn, preferia l'alternativa de les llistes separades, que és la que finalment s'ha sortit amb la seva, tot i que preservant la unitat programàtica.●

Reunió discreta entre Mas i la CUP

Artur Mas i membres de la CUP es van reunir en secret dilluns passat després de la sessió constitutiva del Parlament de Catalunya. La reunió va tenir com a objectiu convèncer els anticapitalistes perquè donessin suport a la investidura del líder de CDC com a president de la Generalitat. Igualment, durant la trobada sembla que Mas va donar el seu vistiplau per a la presentació l'endemà de la declaració d'inici del procés d'independència i de ruptura amb l'Estat espanyol. No va ser una cita amb els equips negociadors amb el president, ja que, com a mínim, no hi va participar la secretària general d'ERC, Marta Rovira. Això sí, es va celebrar amb ple coneixement de membres de CDC. Per part de la CUP, hi havia Anna Gabriel, la portaveu parlamentaria, i Benet Salellas. Precisament Salellas en declaracions a RAC1 es va limitar a dir ahir que aquesta reunió "ni la negaré ni la confirmaré", i va treure ferro a la trobada assegurant que la celebració o no de la trobada no és "ni tan greu ni tan important", a més d'asseverar que Junts pel Sí i la CUP "mantenen reunions a tots els nivells". El cap de llista de l'esquerra alternativa, Antonio Baños, tampoc no va voler donar pistes sobre si la reunió es va produir, i en to irònic va argumentar: "Ho he llegit a la premsa, però la premsa també diu que jo no hi era, per tant no ho puc confirmar, perquè jo no hi era". Malgrat l'intent del líder de CDC de convèncer la CUP, Baños va reafirmar que "Artur Mas de cap manera serà president de la Generalitat".

El bloqueig de la resolució de Junts pel Sí i la CUP provocarà que s'aprovi en l'aniversari de la consulta

L'inici de la ruptura, el 9-N

JOSEP GISBERT
Barcelona

La determinació de Junts pel Sí i la CUP és aprovar la proposta de resolució d'inici del procés de creació de l'Estat català independent abans de la investidura del president de la Generalitat. I aquesta ferma intenció, malgrat el bloqueig en la tramitació forçat per la petició de reconsideració de l'admissió a tràmit de C's i PSC i l'argúcia reglamentària del PP de no haver-se constituït encara en grup parlamentari, està a punt de fer que el Parlament aprovi la iniciativa el 9 de novembre, en un ple específic abans de l'inici del debat d'investidura.

"Seria una bona solució", va reconèixer ahir mateix la presidenta del Parlament, Carme Forcadell. El cas és que la paralització temporal aconseguida per l'oposició el que està provocant és que, en un calendari molt ajustat en què el dia límit per a la investidura és precisament el 9 de novembre, l'aprovació no es pugui produir abans i acabi coincidint amb el primer aniversari de la celebració del procés participatiu del 9-N. Es tracta d'una data emblemàtica que contribuirà a concedir més simbolisme a l'acte.

La majoria independentista estudia, de moment, la millor sortida possible a la situació. El primer pas seria que la Mesa del Parlament, dimarts de la setmana vinent, per exemple –l'últim dia que reglamentàriament té per decidir sobre les peticions de reconsideració de l'admissió a tràmit de C's i PSC–, convocaria la junta de portaveus amb la finalitat de desestimar-les i, tot i que no estaria constituït com a grup, convidaria el PP a participar en la reunió. I ho justificaria afirmant que el PP va presentar un escrit de suport a les sol·licituds de C's i PSC firmat per tots els seus diputats, cosa que entén que avala la dinàmica de funcionament com a grup, i va designar un dels seus membres –Enric Millo– per assistir com a oient a les sessions de la Mesa malgrat no tenir-hi representació. Rebutjada la marxa enrere en la tramitació de la proposta de Junts pel Sí i la CUP, i una vegada acceptat el tràmit d'urgència, la Mesa fixaria dimecres i dijous per a la presentació d'esmenes.

El següent pas seria que la Mesa es tornaria a reunir divendres per convocar el ple extraordinari per a dilluns i que la junta de portaveus, amb el grup del PP ja constituït –el termini expira a les 9.30 hores d'aquell mateix dia–, fixaria l'ordre del dia, que no seria cap altre que l'aprovació de la proposta de resolució d'inici del procés de ruptura amb Espanya. I l'últim pas seria la celebració del ple el 9 de novembre, al matí, abans de l'inici del debat d'investidura, a la tarda, en què la primera sessió sempre és el discurs del candidat a presidir la Generalitat.●

LV. Article 38

La CUP veta els consellers Felip Puig i Boi Ruiz en un futur govern

Els cupaires parlen de tenir "una figura presidencial amb menys competències"

ÀLEX TORT
Barcelona

Amb una assemblea nacional sense data ni lloc definits encara, però dibuixada en l'horitzó, la CUP ha aparcat hàbilment el debat de la presidència de la Generalitat per centrar-se de debò en el què, el com i el quan de la independència. El consell polític celebrat abans-d'ahir va servir per decidir com decidir, i també per debatre sobre les negociacions amb Junts pel Sí, que van a càrrec de l'aparell polític de la CUP. Però si el debat sobre el nom del futur president del govern ha quedat aparcat no ha passat el mateix amb els noms dels futurs consellers: l'esquerra alternativa veta el concurs de Ruiz i Puig.

Així ho ha assegurat una de les veus cantants de la CUP, Anna Gabriel. La número dos de la candidatura va concedir aquest cap de setmana una entrevista a l'Agència Catalana de Notícies (ACN) en què afirma que, tot i no proposar noms per a un nou govern, la CUP veta el conseller d'Empresa i Ocupació, Felip Puig, ja que considera que "va mentir en el seu càrrec" –quan era titular d'Interior– i que hi ha "ferides per bales de goma que esperen que es faci efectiva la reparació del seu dany". Per ella, no tindria sentit que Puig ocupés alguna cartera en el nou govern, "no ho entendria moltíssima gent en aquest país".

ACN

La número dos de la candidatura de la CUP, Anna Gabriel

Reunió per decidir l'orientació del vot del 20-D

Ja fa temps que la CUP va descartar presentar-se a les eleccions generals del 20 de desembre, però això no impedeix que els seus militants tornin a reunir-se el dissabte 7 de novembre a Perpinyà per tractar la qüestió, tan sols una setmana després del consell polític celebrat a Barcelona. De fet, les bases debatran a la Catalunya del Nord quina orientació donen al seu vot al 20-D, és a dir, si es recomanarà l'abstenció o el suport a alguna altra candidatura independentista. A banda, es tractaran altres temes, com l'evolució de les negociacions amb Junts pel Sí, amb especial atenció al full de ruta de la desconnexió amb l'Estat espanyol i al debat d'investidura, que se celebra dos dies després.

En la mateixa tessitura es troba Boi Ruiz, conseller de Salut, i a qui la cupaire retreu la seva gestió i les seves polítiques privatitzadores. Per aquestes raons, Gabriel creu que els seus noms no estaran en la taula negociadora per pròpia iniciativa de Junts pel Sí: "Són consellers que per les seves pràctiques a les conselleries s'han posat línies vermelles ells sols". I en una situació similar, tot i que sense vetar-lo expressament, la CUP creu que podria trobar-se el titular de Justícia, Germà Gordó. La diputada va concretar, d'altra banda, la proposta d'una presidència coral: "Voldria dir tenir una figura presidencial amb menys competències, acompanyada de dos o tres vicepresidències que visualitzessin una direcció política més col·legiada", i que per exemple "la potestat de convocar eleccions no recaigués en una sola persona".

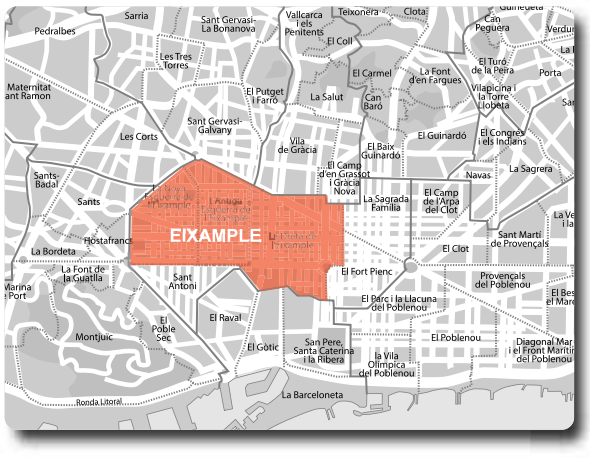
"No hi ha motius per convocar eleccions anticipades, no és el que la gent està demanant", diu Gabriel

Tanmateix, Gabriel reconeix que a Junts pel Sí "hi ha de tot; persones que creuen que no s'han de fer canvis i d'altres que estan molt més obertes". Malgrat tot, descarta la possibilitat de noves eleccions al març per culpa d'una falta d'entesa. "No és necessari, no és el que la gent demana i no hi ha motius" per convocar-les.●

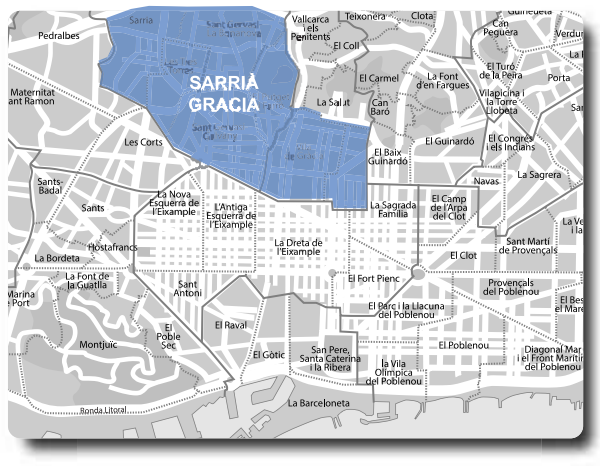
ATENCIÓ: CONSULTORS IMMOBILIARIS, APIS, GESTORS DE PATRIMONI...

COMPREM EDIFICIS
D'HABITATGES ABANS DEL 31/12/15

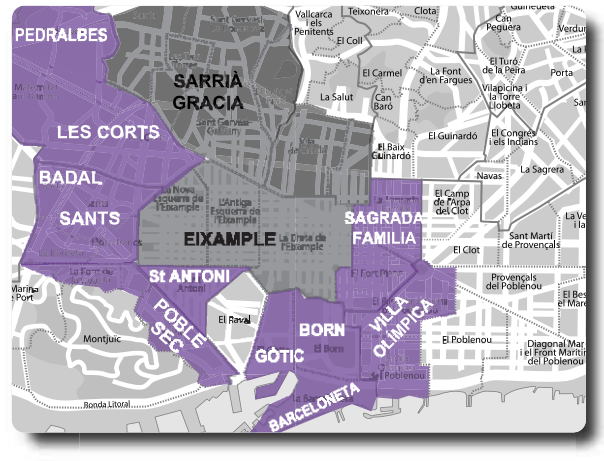
Zona Eixample

Sarrià - Gràcia

Altres Zones

▪ Superfícies entre 1.000 m² y 3.000 m² ▪ Acceptem tot tipus de situació arrendatícia, obres complexes indivisos,... ▪ Retribuïm la intermediació

T. **609 37 64 14 - 93 494 96 70** - Vía Augusta, 252, 5ª pl.
g.marsa@rentacorporacion.com - www.rentacorporacion.com

RENTA CORPORACIÓN

La qüestió catalana

LV. Article 39

C's, el PSC i el PP sumen forces per frenar l'estratègia de Forcadell

L'oposició veu "il·legal" celebrar la junta de portaveus sense la presència del PP

DAVID AIROB

Reunió a la capital de Catalunya. La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, va visitar ahir l'Ajuntament de Barcelona per entrevistar-se amb l'alcaldessa, Ada Colau

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

La batalla política sobre el full de ruta independentista de Junts pel Sí i la CUP sembla condemnada, almenys en espera del que passi a les urnes el 20-D, a anar lligat a la pugna judicial. Tant pel que fa a la proposta de resolució rupturista i que aposta per no complir la legalitat "espanyola", com per en un primer terme la decisió de la presidenta de la Cambra, Carme Forcadell, de celebrar avui una reunió de la junta de portaveus sense la presència del representant del PP català.

Forcadell buscar accelerar amb aquesta maniobra, que els partits de l'oposició –C's, PSC, Catalunya Sí que es Pot i PP– van qualificar d'"inèdita" i fins i tot d'il·legal, la celebració del ple el proper 9 de novembre, coincidint amb el primer aniversari de la consulta. Fonts parlamentàries fins i tot apunten la possibilitat que el ple que abordarà la controvertida resolució se celebri divendres.

Ahir les peticions d'empara que li van lliurar els onze diputats del PP i la resta dels partits de l'oposició van ser desateses per Carme Forcadell, que va instar els populars a assistir a la junta en qualitat de convidats. La presidenta de la Cambra va defensar aquesta decisió al·legant que avui queda exhaurit el termini perquè la mesa es posicioni sobre les peticions de reconsideració que els grups no independentistes han presentat per poder frenar el debat de la resolució rupturista.

Una explicació que no va convèncer l'oposició, que en les seves respectives peticions d'empara a Forcadell van subratllar que el reglament de la Cambra catalana assenyala que la mesa, per acceptar o no a tràmit una petició, en aquest cas la resolució, ha d'escoltar la junta de portaveus.

Val a dir que es tracta d'un òrgan que consideren encara no està constituït –avui serà la seva primera reunió–, ja que el PP encara no ha decidit els seus portaveus, ja que tenen termini fins al 6 de novembre.

Per aquesta raó, van advertir, consideraran "invalida" qualsevol mesura que pugui prendre avui la junta, ja que vulneraria, afirmen, els drets fonamentals dels onze diputats populars.

"És un atropellament als drets dels catalans representats al Parlament i un menyspreu envers la feina d'aquesta institució", va declarar la líder de C's i cap de l'oposició, Inés Arrimadas. En el seu escrit d'empara, la formació taronja va sol·licitar que Forcadell demani un informe als serveis jurídics de la Cambra sobre la convocatòria de la junta, així com sobre la decisió d'admetre o no la votació del text rupturista. "Forcadell s'està tornant a saltar el reglament", va lamentar la portaveu del PSC, Eva Granados. "Continuarem defensant que no es pot utilitzar el reglament per a voluntats polítiques i que cal fer les coses correctament", va dir la diputada d'ICV, Marta Ribas.

Mentre que el líder del PP, Xavier García Albiol, va rebutjar gràficament la invitació de Forcadell a ser presents en la reunió com a convidats: "Xula ella, xulos nosaltres".

Després de saber-se la posició de la presidenta del Parlament, Arrimadas, Iceta i Albiol es van reunir per coordinar les futures accions legals que emprendran si la Cambra continua endavant amb un full de ruta que té a l'horitzó la declaració unilateral d'independència.

En la que és la seva primera trobada des de les eleccions del 27-S, i a la qual no es va afegir per cert Catalunya Sí que és Pot per marcar distàncies amb PP i C's, partits contraris a la celebració d'una consulta, van analitzar l'actual conjuntura. Els tres dirigents van expressar la seva sorpresa per les decisions de Forcadell, així com la sospita que el bloc sobiranista vol forçar un xoc institucional amb conseqüències legals. Així mateix, van acordar presentar conjuntament els propers dies una petició d'empara al Tribunal Constitucional per la decisió d'excloure el PP de la Junta.

Més matisos hi va haver respecte a la futura estratègia per impedir que la resolució rupturista de Junts pel Sí i la CUP arribi a votació en el ple. Els tres partits ja han posat a treballar els seus serveis jurídics en un recurs d'empara a l'Alt Tribunal per frenar la votació. Si Arrimadas i Albiol es van mostrar oberts a presentar conjuntament la iniciativa, Iceta va assenyalar la voluntat que el PSC lliuri el seu propi recurs. Iceta va assenyalar en aquest sentit que a més dels arguments jurídics el recurs anirà revestit d'una càrrega política que en alguns aspectes els separa dels taronges i els populars. Sigui com sigui, Arrimadas, Iceta i Albiol van obrir ahir una etapa de diàleg i col·laboració.●

LA INVITACIÓ DE FORCADELL...

La presidenta convida el PP a assistir com a "convidat" a la junta de portaveus

POSICIÓ TRIPARTIDA

C's, PSC i PP portaran davant el TC Forcadell si la junta se celebra avui

Els portaveus ja es van reunir el 2006 i el 2010 amb grups sense constituir

Junta amb tradició alegal

ÀLEX TORT
Barcelona

Que les coses dites fora de context poden alterar el sentit és evident, com també ho és que el context modula els actes. Això últim és constant en el panorama polític, i el darrer exemple és la convocatòria de la junta de portaveus del Parlament aquest matí: mentre que avui es qüestiona la seva convocatòria sense que s'hagi constituït el grup parlamentari del PP, el 2006 i el 2010 no hi va haver cap problema per saltar-se el reglament i reunir-se la junta amb grups parlamentaris sense formar. Dos casos que contradiuen l'argument reiterat de C's, PSC, ICV i PP que "no hi ha precedents" a Catalunya per convocar la junta de portaveus sense que estiguin tots els grups constituïts.

La llei segons bufa el vent. Tant el 2006 com el 2010 el clima polític era ben diferent i la independència de Catalunya no era una tema candent, ni al carrer ni al Parlament. En un ambient molt menys bel·ligerant, el 17 de novembre del 2006 es va constituir la Cambra catalana; la junta de portaveus de llavors es va reunir tres dies després, el dia 20, amb una dada curiosa: només s'havia format com a grup parlamentari el PP de Josep Piqué. La resta de formacions es van constituir més tard: C's, l'endemà; ERC i PSC, el 22, i CiU i ICV-EUiA, el dia 23.

Va passar gairebé el mateix el 2010, en la IX legislatura. Aquella vegada la data de constitució de la Cambra va ser el 16 de desembre i els portaveus de la junta es van veure les cares tot just l'endemà. I com quatre anys enrere, l'únic partit que s'havia registrat com a grup parlamentari va ser el PP, que ho va fer un dia abans de la convocatòria de la reunió. CiU, PSC, ERC i ICV-EUiA es van constituir el 17 de desembre, però els subgrups que integraven el grup mixt es van registrar al cap d'un mes: Solidaritat, el 19 de gener del 2011, i C's, el 25 de gener. A més a més, tenint en compte que el reglament del Parlament obliga la junta de portaveus a trobar-se com a mínim una vegada cada quinze dies, és evident que aquesta junta es va convocar com a mínim tres cops més saltant-se la norma.

Tots dos precedents, però, són matisables, ja que hi va haver consens entre els portaveus. Igualment, cal considerar que el que entrava en debat era una qüestió rutinària després de la celebració d'eleccions: la investidura d'un president de la Generalitat.

Però els casos del 2006 i el 2010 evidencien que es pot evitar la rigidesa de les normes i que expressions sentides ahir, com les del PP, que diu que "s'estan vulnerant els drets"; d'ICV, que assegura que "s'està violentant el reglament"; del PSC, que qualifica els fets de "fraudulents", i de C's, que parla d'"atropellament jurídic", són, sobretot, el resultat del context polític que es viu a Catalunya.●

LV. Article 40

El Tribunal Constitucional s'inclina per no suspendre el ple del Parlament

Junts pel Sí està decidida a tirar endavant encara que hi hagués prohibició judicial

JOSÉ MARÍA BRUNET
JOSEP GISBERT
Madrid / Barcelona

El Tribunal Constitucional resoldrà avui mateix sobre els tres recursos d'empara presentats ahir per PP, C's i PSC contra la tramitació de la resolució parlamentària que persegueix l'inici del procés de desconnexió de Catalunya amb l'Estat. Per les converses i sondejos fets entre els magistrats, el TC s'inclina per no suspendre el ple de dilluns vinent sobre aquesta iniciativa de Junts pel Sí i la CUP, encara que admetrà els recursos a tràmit.

Aquesta admissió no té efectes suspensius per se –com passa quan la impugnació procedeix del Govern central, per via de recurs inconstitucionalitat–, i el Constitucional haurà de decidir, en suma, si hi ha motius extraordinaris pels quals el debat de dilluns hagi de ser vetat. A hores d'ara, el president del TC, Francisco Pérez de los Cobos, ja sap que si sotmet l'assumpte a votació diversos magistrats es pronunciaran en contra de la suspensió. El Constitucional, tot i això, pretén mantenir la unitat interna en les seves resolucions sobre el conflicte entre l'Estat i les institucions catalanes per evitar un desgast inútil.

El criteri més estès és que ara no val la pena trencar aquesta unitat interna per a un resultat menor –suspendre el debat parlamentari de dilluns–, quan la setmana que ve es podrà suspendre íntegrament el procés sobiranista, quan el Govern espanyol posi sobre la taula l'as de bastos, és a dir, el recurs d'inconstitucionalitat contra la declaració presentada per Junts pel Sí i la CUP, una vegada aprovada. Els mateixos recurrents són conscients de la dificultat que prosperi una mesura excepcional, com és la suspensió d'un debat parlamentari, a títol de cautelaríssima, com en els processos administratius. Fins i tot en aquests casos una decisió d'aquest tipus només s'adopta per evitar un mal irreversible o de molt difícil reparació. I el criteri dominant al TC és que, per molt que s'hagin vulnerat drets dels parlamentaris per la manera de tramitar-se el ple de dilluns vinent, la seva celebració no suposarà un mal irreparable per a cap.

Els recurrents, en tot cas, creuen que en aquest assumpte cal defensar els principis. És a dir, actuen per una qüestió de principis, segons van coincidir ahir a afirmar a les portes del Constitucional Xavier García Albiol (PP), Inés Arrimadas (C's) i Miquel Iceta (PSC), després de presentar els seus respectius recursos. Amb un matís important, en el cas del PSC, no demana la suspensió del debat. I no ho fa precisament perquè considera que es tracta d'una mesura "excepcionalíssima", en expressió d'Iceta.

Els recursos, en tot cas, utilitzen arguments contundents. El del PP afirma que, si no se suspenen els acords de la Mesa del Parlament objecte d'impugnació, "s'atemptaria contra l'interès general d'Espanya, cosa que produiria una pertorbació en l'ordre constitucional de convivència". C's, al seu torn, demana que "de manera immediata" se

LA TESI DEL PP

El text que es vol aprovar atempta "contra l'interès general d'Espanya"

EL RECURS DE C'S

El ple s'ha de suspendre perquè hi ha en joc "l'ordre constitucional"

L'ACTITUD DEL PSC

Els sobiranistes busquen la "ruptura del marc constitucional i estatutari"

Mas-Colell respon a l'amenaça de Montoro

L'amenaça del ministre d'Hisenda de tancar l'aixeta a Catalunya va rebre ahir la rèplica de la Conselleria d'Economia. La Generalitat recorda que els efectes de l'avís de Cristóbal Montoro –vinculant recursos a la lleialtat institucional– són nuls, ja que el seu ministeri ja és qui autoritza els pagaments i efectua la transferència directa als proveïdors sense que la Generalitat toqui els diners en cap moment. De fet, tota la despesa de l'Executiu català està supervisada per l'Estat. La conselleria recorda, a més, que el Fons de Liquiditat Autonòmic "no és un regal", que Catalunya ha pagat en tres anys 1.909 milions en interessos a l'Estat per aquests mecanismes de liquiditat i que, encara que aquest any l'interès és zero, Hisenda ja ha anunciat que l'any que ve se situarà en el 0,83%. Així mateix, la Generalitat denuncia que tot l'any que espera que Hisenda desbloquegi els fons del FLA destinats a cobrir el dèficit no finançat del 2014, tal com està previst per llei, a més de recordar que el model de finançament fa un any que està caducat.

Miquel Iceta, Inés Arrimadas i Xavier García Albiol ahir davant el Tribunal Constitucional

Rajoy diu que va errar amb l'SMS a Bárcenas

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

veu en el desafiament català un obstacle: "Res d'això no serà possible en una Espanya sumida en la inestabilitat o la fractura. Aquest programa per al creixement i l'ocupació és radicalment incompatible amb la incertesa institucional o política, i molt més amb un projecte de ruptura del nostre ordre constitucional", i és que, va admetre Rajoy, "ens enfrontem aquests dies al desafiament més important que ha viscut el nostre ordre constitucional i la nació espanyola en dècades".

Rajoy contraposa el "comportament lleial i solidari" de l'Estat a una Generalitat "que ha dedicat tota la seva energia a desplegar iniciatives contràries a la convivència i a la Constitució". Amb això, el president del Govern espanyol prova de fer únic responsable de la situació actual de Catalunya Artur Mas i la Generalitat catalana.

En aquesta intervenció a Madrid Rajoy també va esbossar el que serà el seu programa electoral, basat en set eixos, que, va dir, "marquen el camí cap a una societat més cohesionada i amb més nivells d'igualtat entre els seus membres". Aquests set pilars són avançar en l'ocupació, créixer de manera sostinguda i competitiva, enfortir l'Estat de les autonomies, reforçar els pilars del benestar, culminar la millora de l'educació i continuar modernitzant l'Administració, amb la vista posada en una meta que ahir va dibuixar: "Recuperar tard o d'hora els nivells de benestar que la crisi es va emportar".

L'últim dels eixos del programa del Partit Popular serà "un compromís permanent de regeneració de la vida pública". En aquest sentit, Rajoy va admetre, durant el col·loqui, que la corrupció "ha fet molt mal al PP i a mi encara més", i va reconèixer que en aquest tema "vaig haver d'haver estat més diligent". Va recordar als que li exigeixen que demani perdó que ja ho va fer en un ple al Congrés dels Diputats, si bé va justificar que no admeti estar tot el dia responent a preguntes sobre aquest assumpte en què "tinc la sensació que el que es vol és que no es parli de cap altra cosa".

El president del Govern espanyol defensa, tot i això, la seva gestió al capdavant del Gabinet pel que fa a la lluita contra al corrupció, amb "el paquet de mesures més complet que s'ha aprovat en tota la història", però quan se li va preguntar pel seu missatge a Luis Bárcenas a través d'SMS –aquell en què li suggeria que fos fort– va admetre, per primera vegada, que es va equivocar: "Tots cometem errors".●

LV. Article 41

suspenguin aquests acords. I això "atesa l'extraordinària gravetat que per a la supervivència del mateix ordre constitucional tenen els acords impugnats".

El PSC, al seu torn, sosté en el seu recurs que la declaració parlamentària que es vol debatre té per objectiu "produir efectes jurídics directes de ruptura amb els principis, amb les institucions i amb l'organització territorial" regulats tant a la Constitució com a l'Estatut. "El text –afegeix aquesta impugnació– pretén portar causa d'un mandat de la ciutadania (...), però les manifestacions que preveu responen objectivament, pel seu contingut, a una declaració general de ruptura del marc constitucional i estatutari i de no submissió a les normes i resolucions de les institucions constitucionals".

DANI DUCH

Junts pel Sí, una de les parts afectades pels recursos de C's, PSC i PP, està decidida, mentrestant, a tirar endavant el ple fins i tot en cas de prohibició, segons va explicar el president del grup al Parlament, Jordi Turull. "La nostra determinació de tirar endavant la celebració del ple és total", va remarcar el dirigent de CDC, que tot i així es va resistir a donar crèdit al fet que el Tribunal Constitucional pugui "impedir la reunió d'un Parlament i uns càrrecs públics escollits democràticament". "Seria una tupinada majúscula contra la democràcia", va advertir Jordi Turull, que considera que no permetre el desenvolupament del ple suposaria "l'estocada final al poc prestigi que li queda a l'Alt Tribunal i que molts han posat en qüestió des de la sentència contra l'Estatut".

El president del grup de Junts pel Sí al Parlament va atribuir la presentació dels recursos a l'intent de C's, PSC i PP de "guanyar als tribunals el que han estat incapaços de guanyar a les urnes", i va considerar que el fet deixa al descobert el "dèficit democràtic" que, a parer seu, caracteritza les tres formacions.

EL BLOC INDEPENDENTISTA

Turull avisa: "Impedir el ple seria una tupinada majúscula contra la democràcia"

"En l'única cosa que es posen d'acord és a silenciar la voluntat del poble de Catalunya", va lamentar Jordi Turull, que en aquest sentit va recalcar la voluntat del bloc independentista de "complir el compromís amb què ens vam presentar a les eleccions el 27-S, el que el primer que faríem seria iniciar el procés d'independència, i per al qual vam obtenir el mandat democràtic corresponent".

Fonts de la coalició de CDC i ERC són conscients que en cas de suspensió del ple pel Tribunal Constitucional el manteniment de la sessió seria, de fet, el primer acte de desobediència pròpiament dit de la legislatura. Es tracta d'una situació que alguns voldrien poder estalviar-se, però a la qual temen que si no hi ha més remei es vegin abocats, per bé que el criteri general era la confiança en el fet que l'Alt Tribunal optaria per no adoptar cap mesura cautelar i no suspendre res, atès que fer-ho no faria res més que, segons Junts pel Sí, accelerar i enverinar encara més el conflicte institucional.●

La CUP reafirma el rebuig a investir Mas president

Sí que es Pot diu no a CDC tot i censurar els recursos al TC

XAVIER GÓMEZ

Una efusiva Carme Forcadell rep el número u de la CUP, Antonio Baños

ÀLEX TORT
MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

Les aspiracions de Junts pel Sí d'investir Artur Mas president de la Generalitat la setmana que ve van caure ahir d'una tacada. Aquest cop, formalment. La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, que ahir va obrir la ronda de consultes als partits, ho va constatar primer amb la CUP, que no és mou ni un mil·límetre. I, tot seguit, i si per algú tenia alguna esperança amb Catalunya Sí que es Pot, el seu cap de llista, Lluís Rabell, va deixar clar que el vot de la seva formació serà un no.

En aquesta ronda de converses de Forcadell els números u i dos de la candidatura de la CUP, Antonio Baños i Anna Gabriel, van ser els primers i van insistir a "buscar fórmules de consens". L'esquerra radical, però, segueix sense mullar-se ni proposar cap nom. "No n'hem plantejat cap, però sí que hem parlat de les moltes opcions viables", va aclarir Baños als periodistes.

La CUP farà aquest dissabte un altre consell polític, aquest cop a Perpinyà, on aclarirà, entre d'altres, el sentit del vot dels seus militants i simpatitzants de cara a les eleccions generals.

A banda, la CUP té prevista una assemblea nacional que es convocarà un cop es tanqui l'acord programàtic amb Junts pel Sí. Tanmateix, en cap cas aquesta assemblea oberta es farà

El sí a Mas depèn de l'assemblea nacional que els cupaires faran un cop es tanqui l'acord programàtic amb JxS

abans dels debats d'investidura de la setmana vinent. Hi participaran 18 entitats i organitzacions que van donar suport a la CUP per al 27-S, entre les quals estan convidades Endavant, Poble Lliure, Arran i Lluita Internacionalista, però també militants de Capgirem Vic, Estado Aragonés i Compromís per Ripollet.

Pel que fa a Catalunya Sí que es Pot, la coalició d'esquerres que lidera Rabell va més enllà encara en la investidura: no vol Mas ni ningú de Junts pel Sí, va assegurar el seu líder. El grup va voler deixar clar que els seu cinc vots favorables a Carme Forcadell no són indicatius de cap concessió als partits independentistes. "Rebutgem la reedició d'un govern de CDC sota una altra fórmula", així com la ruptura "unilateral" amb l'Estat, va insistir Rabell. No a Mas i no a la resolució rupturista que, amb tota probabilitat, es debatrà al ple aquest dilluns. El grup defensarà la seva proposta de referèndum vinculant.

Tot i aquest toc d'atenció, Sí que es Pot tampoc no ha volgut alinear-se amb els grups antiindependència. La formació censura la via judicial per resoldre "un problema polític". Els recursos al Tribunal Constitucional de Ciutadans, PP i PSC "no són el camí", va afegir el número u de la coalició.●

El lehendakari Urkullu es desmarca de la via unilateral del procés català

FLORENCIO DOMÍNGUEZ Bilbao

La política catalana es reflecteix aquests dies a Euskadi. L'esquerra abertzale vol portar al País Basc els debats i les formes de l'agenda de l'independentisme català, mentre que el PNB traça un tallafoc per evitar contagis. El lehendakari, Iñigo Urkullu, es va desmarcar ahir de la unilateralitat dels moviments sobiranistes catalans i va advertir que "a Europa és impossible crear un estat independent en un mes".

Urkullu, entrevistat a la Cadena Ser, va tornar a mostrar la seva estratègia de no deixar-se arrossegar pel que passa a Catalunya, per molt que critiqui Mariano Rajoy. "Qualsevol declaració que es faci passa per un procés de negociacions i de diàleg amb l'Estat, el diàleg ha de buscar la bilateralitat", va apuntar el lehendakari, que també va criticar el paper de Rajoy. "Espanya necessita un president com David Cameron, un president que pot arribar a un acord amb el president d'una nacionalitat per procedir a una consulta i respectar-ho i oferir solucions". També va dir que ell no és partidari de les declaracions unilaterals, que "no són beneficioses per a la societat". Malgrat aquesta diferència, va dir que estava "íntimament convençut" que Artur Mas ha reivindicat "una negociació i un acord amb el Govern espanyol", però en el cas català "la intel·ligència ha brillat per la seva absència en els governants espanyols".

Davant la distància que adopta el PNB, l'esquerra abertzale busca el contrari: portar a Euskadi els debats catalans. En aquest sentit, EH Bildu ha plantejat una doble iniciativa aquesta setmana. La primera va ser sol·licitar la celebració d'un ple extraordinari del Parlament basc dedicat a la qüestió catalana. A la junta de portaveus de la Cambra el PNB i el PP van votar contra la proposta. El segon moviment va consistir en la presentació al Parlament basc d'una proposició de llei per celebrar consultes. El PNB ja ha expressat el seu rebuig d'aquesta segona iniciativa, que considera fruit de "necessitats internes o electoralistes" de l'esquerra abertzale. A més a més, en registrar-la a la Cambra EH Bildu va eludir la via de la ponència d'autogovern per la qual ha apostat el PNB des de l'inici de la legislatura.●

LV. Article 42

Junts pel Sí explora espais de consens amb Catalunya Sí que es Pot

La coalició es planteja donar suport a la resolució sobre el procés constituent

JOSEP GISBERT
Barcelona

Els gestos, en política, són de vegades tan rellevants com els fets. I ahir a la reunió del grup de Junts pel Sí al Parlament es va produir un gest significatiu, en la línia d'explorar possibles vies de trobada amb Catalunya Sí que es Pot. Una eventualitat, de moment, circumscrita exclusivament a la proposta de resolució sobre l'inici d'un procés constituent presentada per la formació de la confluència de les esquerres i que, en principi, es debatria en el mateix ple que, dilluns, aprovarà la declaració d'inici del procés de creació de l'Estat català independent acordada entre Junts pel Sí i la CUP.

La proposta de Catalunya Sí que es Pot va ser objecte d'anàlisi per part de Junts pel Sí, que es va obrir a la possibilitat de donar suport si més no a algun dels aspectes. I membres de Junts pel Sí així ho van traslladar als seus homòlegs de Catalunya Sí que es Pot. La idea bàsica de la coalició de CDC i ERC va ser oferir aquest suport a la formació de Lluís Rabell i requerir si es trobava en disposició d'acceptar-lo, sobretot tenint en compte que ha estat el grup de Junts pel Sí el que ha fet possible, amb la cessió de la firma de disset

QÜESTIÓ D'OPORTUNITAT

Davant el 20-D, la confluència d'esquerres defuig qualsevol unitat amb l'independentisme

RESOLUCIÓ JUDICIAL

El front unionista aplaudeix la decisió del TC sobre la declaració de JxSí i la CUP

diputats seus, que la iniciativa es pogués tramitar d'urgència i arribar al ple en paral·lel a la d'inici del procés d'independència.

Catalunya Sí que es Pot, però, no vol en aquest moment cap imatge que l'associï amb el bloc independentista, sobretot pensant en les aspiracions de Podem davant la cita de les eleccions generals espanyoles del 20-D. Raül Romeva defensarà la resolució pactada per Junts pel Sí i la CUP, i la coalició de CDC i ERC estudiava també la possibilitat de presentar una esmena al text de la formació de Lluís Rabell per facilitar, arribat el cas, l'entesa. L'escepticisme sobre un eventual acord, de tota manera, era notable a les files de Junts pel Sí, que considera que la proposta de resolució de Catalunya Sí que es Pot està en una "pantalla ja superada" –la petició al Congrés de la reforma de la llei de referèndums–, encara que no per això impossible de secundar en tot el que sigui relatiu a l'exercici del dret d'autodeterminació. No debades la formació de la confluència de les esquerres es va presentar a les urnes el 27-S amb una proposta d'obertura d'"un procés constituent no subordinat", que també recull la declaració de Junts pel Sí i la CUP, i ara planteja "l'inici d'un procés constituent que necessita assentar-se en el pronunciament democràtic de la ciutadania catalana per mitjà d'un referèndum d'autodeterminació", que CDC i ERC veuen de bon ull. De manera que, tot i sense acord previ, Junts pel Sí podria optar per votar a favor d'aquest text.

Una altra cosa és l'oportunitat del moment, que a Catalunya Sí que es Pot no li encaixa. Però resulta especialment significatiu que Junts pel Sí no vulgui deixar-la despenjada, i més en unes circumstàncies en què el bloc unionista –C's, PSC i PP– ha fet pinya com no havia fet mai abans. De fet, en la reunió d'ahir es va recordar que la formació de Lluís Rabell havia cedit cinc dels seus vots per a l'elecció de Carme Forcadell com a presidenta del Parlament i potser alguns pensen que després del 20-D poden obrir-se altres possibilitats amb vista a la investidura del president de la Generalitat si no han cristal·litzat les negociacions amb la CUP.

Aquesta pretesa imatge d'unitat, en qualsevol cas, ara com ara no és possible. En contrast amb la dels partits contraris al procés d'independència, que després de conèixer la decisió del Tribunal Constitucional sobre els seus recursos d'empara contra la declaració d'inici del procés de ruptura amb Espanya de Junts pel Sí i la CUP continuaven mantenint, tot i que amb matisos, criteris coincidents. Inés Arrimadas (C's) va mostrar el seu "respecte per la decisió, encara que no la compartim", en al·lusió que l'Alt Tribunal no suspengués el ple del Parlament que la debatrà. Jorge Fernández (PP) també va expressar respecte en contrast amb "alguns que des de Catalunya que parlen de no complir les resolucions dels tribunals i les lleis". I Miquel Iceta va subratllar que la resposta del Tribunal Constitucional "ha estat la previsible".●

CÉSAR RANGEL

Carme Forcadell i Inés Arrimadas se saluden abans de l'inici de la reunió

CÉSAR RANGEL

Miquel Iceta amb la presidenta del Parlament en un moment de la trobada

C's i PSC se sumen al no a Mas

La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, va rebre ahir dues noves negatives a la reelecció d'Artur Mas com a president de la Generalitat, dins de la ronda de contactes per a la investidura que va prosseguir amb Inés Arrimadas (C's) i Miquel Iceta (PSC). En un clima molt enrarit per la polèmica sobre la declaració d'inici del procés d'independència i els recursos presentats el Tribunal Constitucional, la dirigent de C's va comunicar el rebuig a la investidura d'Artur Mas per una llarga llista de motius, entre ells els casos de corrupció que afecten CDC, la "mala gestió" al capdavant del Govern de la Generalitat i l'impuls d'un procés sobiranista que "ha dividit la societat catalana". La cap de l'oposició va demanar a Carme Forcadell que sigui conscient del càrrec institucional que ocupa, que "respecti el Parlament" i es comporti "com la presidenta de tots els catalans i no només dels independentistes". Un rebuig a Artur Mas a qual es va afegir també Miquel Iceta. El primer secretari del PSC va expressar la seva disconformitat amb l'argument que "no compartim el projecte per trencar la legalitat". "Que no compti amb els socialistes", va reblar. I va aprofitar, a més, per convidar la presidenta del Parlament a "llimar les discrepàncies" que s'han produït en els últims dies i a "millorar la relació". / Iñaki Ellakuría

ENQUESTA DE 8TV

La majoria, a favor de la negociació després del 20-D

Un 59,3% dels electors catalans és partidari que les forces polítiques negociïn una millora de l'autogovern de Catalunya si, després de les eleccions del proper vint de desembre, hi ha un canvi de govern a Espanya. Així es desprèn de l'enquesta elaborada per Gesop per a *8 al dia* de 8tv en la qual només un 31,6% dels enquestats es pronuncia a favor de continuar el procés cap a la independència passi el que passi en les pròximes eleccions. El 80,3% dels castellanoparlants i el 37,3% dels que utilitzen el català regularment aposten per la via de la negociació.

LV. Article 43

SABATINES INTEMPESTIVES

Gregorio Morán

Ficats al 'pozazal'

Quan érem petits, i tractant-se d'Astúries, solíem jugar a futbol en uns terrenys inversemblants; el que no estava tallat per un camí tenia una inclinació que feia que la pilota fos incontrolable. Confesso que he disputat partits cada diumenge, plogués o nevés, durant molts anys, perquè el tipus de vida de províncies conformava uns hàbits que solien permetre que competíssim sempre a la tardor i a l'hivern. Jo no vaig jugar mai en un camp de futbol amb gespa, tret d'una ocasió que anàvem guanyant, però com que el camp estava situat en una clariana de la muntanya Naranco, avui club i casino, va resultar que va baixar la boira i no podíem distingir la pilota, de manera que es va haver de suspendre el partit. En conservo una foto que no és per ensenyar.

Tot aquest pròleg vital de qui va decidir, com en el meu cas, que el futbol és una activitat per a adolescents i que a partir d'una determinada edat el que era un joc es converteix en una creença, la més estúpida probablement, perquè està basada en el no-res o en una espècie d'esport que s'ha acabat convertint en la més truculenta de les enganyifes. Però anem al gra. El més singular d'aquells partits de la infantesa, que seguien el ritual de les samarretes i les botes, era el que denominàvem *pozazal*. No era el mateix que un fangar, on relliscaves i quedaves enfangat fins al coll.

Un *pozazal* consistia, en aquells eventuals camps de futbol, en el lloc del qual, a partir del primer quart d'hora, amb prou feines podíem treure la bota, perquè estava enterrada, i on la pilota no botava mai, sinó que es quedava quieta com si caigués en una bassa. Això era per nosaltres un *pozazal*. És veritat que hi ha un port de muntanya que uneix el que avui es diu Cantàbria amb l'altiplà de Palència amb aquest nom, però *pozazal*, en el nostre saber de pagès, era un camp de futbol on es jugava com qui assumeix una condemna a treballs forçats. La paraula no figura ni tan sols als canònics diccionaris del bable, sempre melindrosos, possiblement perquè cap dels il·lustres acadèmics asturianistes no ha jugat a futbol en un *pozazal*.

D'acord amb el que ha anat sortint a la llum es pot dir sense exagerar que la política catalana dels últims anys s'assembla a un *pozazal*. Que Jordi Pujol pare em semblava un cínic ho vaig tenir a la consciència des del primer dia que em va convidar a dinar. Era difícil trobar una espècie de Tartuf amb aquella barra i la seguretat de ser el redemptor de Catalunya, l'únic de la seva classe que havia passat per la presó. El que confesso que no vaig arribar a creure, per desmesurat, és que es tractés d'un conjunt de família mafiosa, de la qual no se salvava ni el més eixelebrat dels fills i filles. Hi havia comentaris sobre l'hereu, autèntics sarcasmes no publicats mai sobre aquesta espècie de Lady Macbeth, la seva dona, en els justos termes d'una dama disposada a tot perquè no li retiressin el que ella considerava una propietat familiar, la Generalitat. Ho va dir amb aquesta simplicitat de qui està acostumada a l'adulació i la submissió quan el seu marit va sortir de l'edifici de la plaça de Sant Jaume. "Vaig sentir com si ens fessin fora de casa". Ella, que resumia a la perfecció la dona idònia per a un home que consagrava la seva vida a Catalunya, és a dir, al seu patrimoni, al dels seus fills i als partidaris de la seva causa.

Us feu la idea del que significa haver viscut durant 23 anys sota la fèrula d'un impostor? Doncs imagineu-vos que a més de cínic era un padrí l'estructura de frau del qual incloïa la seva família i el seu entorn. Palerm? Per què no? Recordeu com es va regirar, com un "home d'honor" sicilià, quan s'acostaven al rovell de l'ou del seu poder, de la seva responsabilitat, de la seva corrupció impune. Mantenir el comandament i saber distribuir la part corresponent als seus adlàters. Prenafeta, el titella en cap. Té la seva gràcia que un grapat d'intel·lectuals de menor quantia que es van sumar a la seva fundació, i que ara ho amaguen acuradament, són capaços d'escriure articles en què assenyalen amb el dit de Déu: en tal i en tal altre van ser

MESEGUER

comunistes i això condiciona. I no cal dir de tu, pobre individu aspirant a plomí, que vas treballar braç a braç amb la fundació més interessada i corrupta, i no precisament perquè lluitaves contra una dictadura, sinó perquè buscaves un lloc al sol de qui repartia el *pizzo*, aquest impost

> La independència és la via més segura per a una amnistia dels corruptes

mafiós després d'una suculenta contracta de la Generalitat.

Després de 23 anys d'impunitat és el moment de recordar la frase que una modesta directora d'escola pública catalana va dir, després de negar-se a lliurar les claus per a la fantasmagòrica consulta referendària. Es diu Dolores Agenjo i les seves paraules haurien de ser una lliçó de civilitat en una societat regida durant 23 anys per quatre corruptes: "Hem callat massa". Perquè durant aquell llarg període, això que es denominava Convergència i Unió, era el més semblant al PRI mexicà, aquell que va definir Vargas Llosa en una de les seves frases més felices, que en realitat no són gaires: "La dictadura perfecta". Aparença democràtica i poder autocràtic.

Ara resulta que el capo que té agafada per les parts més toves més de la meitat de la societat catalana que tallava, o creia que tallava, el bacallà, no sap gaire bé què fer. Tants fills com xoriços, i la senyora de la floristeria posant la violeta imperial del final del virregnat.

Ficats al *pozazal* fins al coll. Amb uns partits polítics sense nord però molt atents a com "va el seu tema". Un campi qui pugui, però "sisplau, fem un esforç per mantenir l'statu quo, i si és possible una amnistia pels errors i les complicitats comeses. D'això no ens pot salvar més que la independència. Entre nosaltres ho arreglaríem amb un parell de sopars al Majestic. Ja en vam fer d'altres amb gent molt més distant i va sortir de primera.

En confiança, el problema no és el conflicte entre Catalunya i l'Estat, ni entre la nostra identitat i aquest "Madrit" que ens obsessiona. La qüestió es redueix, com acostuma a passar sempre quan es tracta de mafiosos, a com repartim el pastís i ens quedem amb la confiteria. Em diverteix, ho confesso, l'actitud de la CUP. Ells no tenen res a perdre més que l'honor, un element sobre el qual hi ha moltes interpretacions, però i els altres!: Artur Mas, Convergència, la Generalitat monopolitzada, el funcionariat addicte i expectant, la família del capo sobrevolant-ho tot. No és fàcil que de nou membres, tots nou siguin subjectes de jutjat de guàrdia.

Ho van fer tot per Catalunya, i fins i tot hi ha qui aporta el tret que és bo rebutjar la pressió de l'Estat, perquè els catalans no estem obligats a respectar qui no ens respecta. Ves si no han respectat els 23 anys de Don Vito, partit a partit, però va arribar un moment que el teixit d'interessos es va trencar i vam caure al *pozazal*, on estem en espera que uns mafiosets de mala mort estan esperant el "plàcet" d'uns nois que es burlen dels seus interessos, del seu 3% mínim, de la seva pulsió patriòtica, que val el mateix que la seva incompetència notòria cap a una societat oberta en canal per una crisi galopant.

Té gràcia, o potser és només sarcasme, però algun creient espavilat apel·la a Vicens Vives, ara que fins i tot Josep Fontana ha sortit de tots els armaris i resulta l'avi ceballot d'una generació que va creure que anava de debò i va resultar que no, que es reduïa a un convers d'última hora. Si Cambó aixequés el cap, i tants homes de la Lliga, a qui denunciava el cautament pòstum Gaziel, dirien una cosa semblant a això: "Aquest *pozazal* el va construir l'home que va identificar la seva vida com si fos Catalunya, en la mateixa mesura", que alguns prebostos sicilians van creure que l'illa era cosa seva. Fins i tot van intentar la independència fins que els van explicar que per fer-se encara més rics havien d'anul·lar les fronteres. Però el tema avui es redueix a una equació inequívoca: la independència és la via més segura per a una amnistia dels corruptes.●

Josep Cuní

Gotasses

De nou la imatge. Fotografia de portada a *La Vanguardia* de dijous. Els tres protagonistes polítics del dia anterior posen al pati d'accés al Tribunal Constitucional.

Cadascun mostra la seva còpia segellada del document en què consta la petició que han presentat davant la magistratura judicial més alta de l'Estat. L'original ha estat lliurat perquè ses senyories el valorin i decideixin. Els sol·licitants busquen l'empara que, diuen, la presidenta del Parlament els ha negat. Protesten pel procediment que la Mesa de la Cambra catalana ha seguit a l'hora de tramitar la proposta de resolució que simbolitza l'inici de la ruta cap a la independència. Un camí que, tot i que insisteixen que no porta enlloc, temen que sigui sense retorn. Per raons emocionals més que legals, per desconnexió ciutadana més que per capacitat política dels qui ens han conduït fins on som. Punt mort per als decebuts, calent per als excitats.

Per això l'ambient polític a Barcelona és com el meteorològic a Madrid. Desagradable. Núvols i clarianes que s'alternen amb xàfecs entre forts i febles. Depèn del moment.

> Hi haurà ple, debat, política. I amb aquesta la divisió en gairebé les dues meitats que mostra l'hemicicle

Sembla que tot depèn sempre del moment, perquè probablement ni els uns no creien que arribaria tan lluny, ni els altres que ho aconseguirien.

I aquí tenim els representants dels segons. D'esquerra a dreta a la foto Miquel Iceta, Inés Arrimadas i Xavier García Albiol. Sembla que els més de dos metres d'alçada del darrer dominen la situació, però la posició central de l'única dona amb el seu somriure per a la posteritat li roba una part del plànol del qual el socialista desitja fugir.

Perquè Iceta mira cap a un costat, seriós, un gest del cap que li impedeix identificar dues persones a qui dóna l'esquena. Observar de reüll la mínima part del rostre d'un d'ells ja li permet elucubrar sobre els seus pensaments. Iceta, doncs, no té un clar convenciment i per això és l'únic que no demana que es prohibeixi el plenari convocat per a dilluns. Arrimadas tampoc no ven convicció, però ho dissimula per les ganes i l'interès. El rostre cansat d'Albiol és el d'algú que busca l'amplificació del filibusterisme practicat al Parlament, on ha endarrerit legalment al màxim la constitució del seu grup parlamentari. Sap que el moment val el que duri. I el Tribunal l'hi ha delimitat a 24 hores. Les que va trigar a pronunciar-se.

Així doncs, hi haurà ple, debat, fricció, política. I amb aquesta, la divisió en gairebé les dues meitats que mostra l'hemicicle. Ells representen una part del no que tampoc és homogènia. Per això posen davant de l'edifici, amb la cornisa que dibuixa figures desiguals provocades per humitats acumulades potenciades per la pluja ratxada de la jornada. Gotasses que taquen el nom de l'organisme. En un moment crucial, ni tan sols *Tribunal Constitucional* pot llegir-se amb nitidesa.●

La qüestió catalana

LV. Article 44

Raül Romeva
President del grup JxS
"Si no és avui serà demà, si no som nosaltres seran uns altres, però aquest país fa temps que ha dit alt i clar que ha arribat l'hora d'anar a totes".

Anna Gabriel
Portaveu de la CUP
"Anunciem la desconnexió democràtica amb l'Estat espanyol, perquè estem fent un exercici democràtic que requereix que no se sotmeti a les voluntats d'un Estat que no ens representa".

Joan Coscubiela
Portaveu de CSQP
"Junts pel Sí i la CUP tenen tot el dret del món a voler discutir la seva resolució però no tenen cap dret a tenir paralitzat el Parlament i el Govern, mentre al carrer es viuen situacions dramàtiques".

Xavier Garcia Albiol
President del grup del PP
"Ho podré afirmar més alt però no més clar: el Partit Popular de Catalunya no permetrà que cap català hagi d'utilitzar el passaport per sortir de Catalunya".

Inés Arrimadas
Presidenta de Ciutadans
"Jo crec que aquesta declaració és un menyspreu a la sang, a la suor i a les llàgrimes que ens ha costat a molts espanyols tenir una democràcia i tenir aquest Parlament".

L'oposició alerta del risc que el Parlament avali la insurgència

Junts pel Sí i la CUP celebren la votació com un pas cap a la independència

I. ELLAKURÍA / M. GUTIÉRREZ/ A. TORT
Barcelona

Els partits de l'oposició, amb els seus matisos ideològics, van coincidir ahir a alertar de les greus conseqüències polítiques, socials, legals i econòmiques que comportarà la resolució independentista aprovada pel Parlament i amb la qual es dóna un aval institucional a l'incompliment de la legalitat vigent i el desacatament als tribunals.

Ciutadans, el PSC, Catalunya Sí que es Pot i el PP van qualificar de "temerària" la decisió de voler fer front a la insurgència amb la legalitat, mentre que Junts pel Sí i la CUP, promotors de la iniciativa, van celebrar la votació com un pas definitiu cap a la independència de Catalunya. Els diputats de cada formació van votar el que els seus partits van decidir, excepte Lluís Llach (Junts pel Sí) i Esperanza García (PP), a qui els nervis o la inexperiència els van trair i no van prémer el botó adequat.

En la seva primera intervenció davant la Cambra com a líder de l'oposició, Inés Arrimadas va considerar que la resolució rupturista situa Catalunya fora de la lògica de les democràcies occidentals cridant a incomplir les lleis i a desobeir els tribunals. "Vostès s'han equivocat de segle i de lloc: a Europa les lleis es compleixen", va dir. Arrimadas, que la setmana passada va presentar amb el PP i el PSC un recurs d'empara davant el Constitucional per frenar la iniciativa secessionista, es va mostrar especialment dura amb el president de Generalitat en funcions, Artur Mas, a qui va recordar els nombrosos casos de corrupció que l'esquitxen. També el fet que fos ell qui decidís convertir les eleccions del 27-S en unes plebiscitàries, amb resultats inesperats per negatius. "No tenen la majoria social, ni la raó. Es van comptar els vots i vostès no han guanyat", va dir.

ÀLEX GARCIA

La líder de l'oposició i presidenta de Ciutadans, Inés Arrimadas, ahir durant la seva intervenció

Arrimadas va revindicar la tradició constitucional d'Espanya, va citar tant el text del 1812 –la Pepa– com la del 1978, i va avisar que amenaça la democràcia espanyola. "Aquesta declaració és un menyspreu a la sang, a la suor i a les llàgrimes que ens ha costat a molts espanyols tenir una democràcia i tenir aquest Parlament", va assenyalar.

Al seu torn, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va censurar que Junts pel Sí i la CUP tirin endavant la seva iniciativa separatista sense tenir en compte que darrere no disposen "de cap majoria ni cap mandat democràtic" per trencar amb la resta d'Espanya. "Estan desconnectant de la majoria dels ciutadans de Catalunya, de la realitat i de la legalitat", va dir Iceta, que va preguntar al grup sobiranista com explicaran a Europa que no compliran les lleis.

El portaveu de Catalunya Sí que es Pot, Joan Coscubiela, va sostenir que iniciar un procés d'independència amb el 48% dels vots és una "trampa", igual que afirmar que només amb la ruptura d'Espanya es podran aconseguir més recursos econòmics per a Catalunya. "És le-

TRAÏTS PELS NERVIS

Lluís Llach (JxSí) i Esperanza García (PP) no van pensar a prémer el botó en les votacions

POCA EXPECTACIÓ

Unes 300 persones van seguir el debat a través d'una pantalla fora del Parlament

L'ESPECTADOR

Fernando Ónega

El gran trencament, en directe

"Paraules èpiques", deia Coscubiela. I ho eren: paraules èpiques, perquè el moment era èpic. Era, en boca de Romeva, l'inici de la construcció de l'Estat català. Era, en expressió d'Anna Gabriel, la proclamació de la insubordinació democràtica. Era, vist des de l'altra banda, una fugida de la justícia (Arrimadas); una resolució d'insurgència (Coscubiela); un escenari sense majoria favorable a la independència (Iceta), i una pura operació de salvament de CDC (Albiol). I era, a parer d'aquest cronista, una acció parlamentària que pot passar a la història com la rebel·lió pacifica de la meitat de la Catalunya política o com una bogeria d'un grup d'exaltats nacionalistes que manipulen i exageren el mandat popular de les eleccions.

És difícil trobar un terme mitjà, perquè entre aquests dos extrems oscil·len les posicions dels partits. I aquest també és el ressò nacional, estatal, del que passa a Catalunya: a una banda, el president Rajoy, que va fer la seva segona declaració institucional i que es disposa a utilitzar tots els mitjans jurídics per tallar en sec el camí de la independència. A l'altra banda, els partits d'esquerra, minoritaris però existents, que rebutgen la independència però no subscriuen la política del no com a argument d'autoritat davant el desafiament més important a la unitat nacional des de la Segona República.

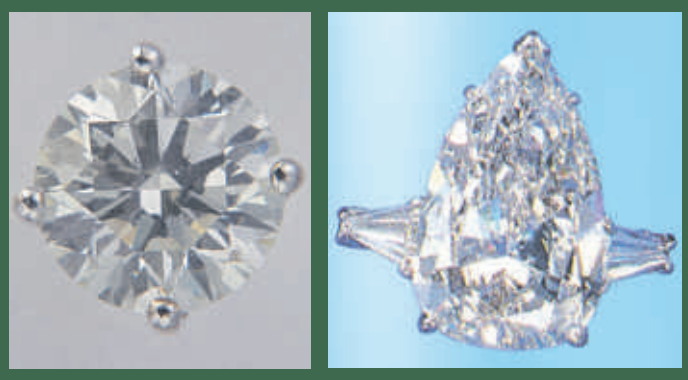
Més enllà de les paraules i les teories, i més enllà de les votacions, que han seguit el guió previst, el que s'ha percebut des de la distància ha estat l'enorme trencament temut. Ha tret el cap una Catalunya que té tanta pressa per posar en marxa el procés d'independència que ni tan sols s'espera a tenir un president de l'executiu que el lideri. Ha tret el cap una classe política que identifica modernitat, justícia, prosperitat i democràcia amb el simple fet de disposar d'un Estat propi. Està tan exaltada que es permet declarar deslegitimat el Tribunal Constitucional. I considera irreversible el procés, negant així d'entrada qualsevol solució basada en el diàleg i en el pacte.

> Ha tret el cap una Catalunya que té tanta pressa que ni tan sols s'espera a tenir un president de l'executiu

No és cap novetat, perquè el diàleg ja estava descartat com a solució. Però ahir se'n va certificar l'enterrament formal. Això és, sense cap mena de dubte, el que produeix més por. Si s'enterra qualsevol possibilitat de consens, només queda la pugna. Dit en paraules més crues: només continuen actives les posicions de força. Per part de l'Estat i els constitucionalistes, l'aplicació de la llei amb tota la seva duresa. Per part dels insurgents, la desobediència amb efectes populars posteriors tan desconeguts com perillosos. Sentir que tot el que decideixi el Tribunal Constitucional no servirà de res és anticipar una tensió en cadena d'un desenllaç imprevisible.

Joieria Gracia
des de 1980

COMPRO BRILLANTS

BRILLANTS 2,3,4,5…QUIRATS

COMPRO RELLOTGES

COMPRO OR
COMPRO PLATA

RELLOTGES PRIMERES MARQUES

ESPECIALISTES EN:
JOIES ANTIGUES I D'ÈPOCA
MONEDES

PAGUEM AL COMPTAT
I AL MILLOR PREU

MÉS DE 30 ANYS EN LA
COMPRA-VENDA
ENS AVALEN

www.joyeriagracia.com
PASSEIG DE GRÀCIA 46 · BOTIGA - BARCELONA
932 155 551

La qüestió catalana

LV. Article 45

ANDREU DALMAU / EFE

Lluís Llach conversa amb Raül Romeva a l'hemicicle del Parlament

Dia de la samarreta

EL MIRADOR

Sergi Pàmies

El ple del matí al Parlament deu ser important perquè hi ha més periodistes que diputats. El primer pas de la desconnexió de Catalunya amb Espanya implica un desplegament de connexions digne de l'arribada de l'home a la Lluna. Això explica que hagin vingut reforços, com Pepa Bueno (Ser) i Ana Pastor (La Sexta) i corresponsals estrangers. La diversitat de reporters i d'analistes és l'expressió d'una llibertat que convindria no perdre i que inclou totes les combinacions possibles entre *La Directa* i Herman Tertsch (que no deixa de consumir pastilles Smint).

Lluís Llach i Xavier García Albiol han arribat a la mateixa hora (8.49 h) però amb intencions diferents. Quan entra al grup parlamentari de Junts pel Sí, Llach saluda amb un "Bon dia de veritat". Se'l veu feliç, content de dur la samarreta xativina que estableix ponts de diàlegs amb la CUP. Albiol, en canvi, aprofita per ser entrevistat. Sap que si mira cap a la dreta o cap a l'esquerra hi veurà Albert Rivera, que no és diputat, multiplicat en una espiral clònica (dissabte me'n vaig anar a dormir veient-lo a La Sexta i abans de les deu de dilluns ja l'he escoltat en una ràdio i vist en una connexió televisiva en directe; el dia que li faltin les càmeres, ¿què farà?).

En un dels passadissos, un quadre d'Antoni Tàpies commemora un 7 de novembre, però encara no sé si és la signatura del tractat dels Pirineus, la fundació de l'Assemblea de Catalunya o el començament de la revolució russa. Hi ha racons de l'edifici tan buits que conviden a instal·lar-hi futbolins. Alto les seques: entra Andrea Levy. Duu una bossa de color fúcsia i camina amb l'airositat d'una executiva acostumada que la mirin. Sembla haver-se escapat d'un dibuix de Jordi Labanda. A la cafeteria, abraça efusivament Toni Comín, que, per definició i per defecte, tendeix a l'efusió.

No es detecten corredisses conspiradores d'última hora. Entre els apòstols de Junts pel Sí, abunda la informalitat d'americana i camisa sense corbata. Entre els de la CUP, una radicalitat *samarretista* que també ha adoptat Joan Coscubiela (recordo *La samarreta*, aquella cançó que Josep Maria Carandell va escriure per a Ovidi Montllor). Miquel Iceta somriu, però ho fa amb el típic somriure nerviós d'abans d'un desastre llargament intuït. A la catifa vermella hi ha petjades de terra i més brutícia del compte. L'impacte escenogràfic, però, es manté: quan pugen per l'escala central, alguns diputats semblen levitar, sobretot quan es disparen els flaixos. Rull i Turull arriben per separat, qui sap si per evitar la rima fàcil. Joan Maria Piqué tutela l'entrada del president Artur Mas amb l'agudesa visual de l'ull de falcó, que decideix si la pilota ha entrat o no (negaré haver-ho escrit, però Piqué em fa por). Quan arriba l'hora decisiva, una uixera toca el timbre una, dues, tres... fins a trenta vegades. Alarmat per tanta insistència, pregunto quin és el criteri. Un uixer molt amable m'explica que depèn. Quan la presidenta diu que toquin el timbre, el toquen fins que els diu que deixin de tocar-lo.

> Entre els diputats de Junts pel Sí, abunda una informalitat d'americana i camisa sense corbata

Comencen els parlaments. Raül Romeva s'estrena amb una oratòria de cadència teatralment sobreactuada. Cita Suso de Toro, que a banda de ser un dels pocs intel·lectuals compromesos amb el procés i un excel·lent escriptor, és un erudit en matèria de cantants de música lleugera tardofranquista. Anna Gabriel, doblement *samarretista*, té un estil particular: se li il·lumina la mirada i somriu mentre deixa anar un repertori d'insubordinacions que petrifica les ganes d'aplaudir del conseller Santi Vila. Quan puja a la tribuna, Coscubiela adopta un mal humor retòric que barreja l'estil de Rafael Ribó i el d'un doctor House mal imitat.

Potser per anticipar el numeret final de les banderes, Albiol apel·la a les banderes dels seus pares, qualifica la CUP d'"estrafolària" i desplega un to que fa pensar en el "Del barco de Chanquete / no nos moverán" de *Verano azul*. En castellà amb una testimonial digressió en català, Inés Arrimadas subratlla els antecedents corruptes de Convergència i recomana reforma en comptes de ruptura. El resultat de la votació és de partit de bàsquet: 72-63 a favor dels desconnectadors. La foto final resumeix el panorama: una majoria aplaudeix amb emoció, una part significativa intenta que no se li noti el pànic, una minoria desplega banderes i una altra és incapaç de fer uns cartells amb una lletra prou gran perquè es pugui llegir. Conclusió: la república catalana serà *samarretista* o no serà. ●

> Quan pugen per l'escala central, alguns diputats semblen levitar, sobretot quan es disparen els flaixos

LV. Article 46

LA SEGONA

Màrius Carol DIRECTOR

El joc de l'oca

EL procés sobiranista és com el joc de l'oca: si un cau a la casella equivocada, la 58, torna a començar. Una cosa són les caselles que obliguen a anar enrere (de daus a daus i el laberint) o a perdre tres jugades (la fonda, el pou o la presó), però la pitjor opció és la de la calavera, que condueix a la casella de sortida. La sensació és que els gobelets dels daus de la política catalana han acabat per sumar el fatídic 58. I ara què?

La CUP no és la millor companya de partida: no és que tinguin els daus marcats, sinó que no volen que Artur Mas pugui arribar a la casella 63 –l'oca al llac– i estan disposats al que sigui perquè no se surti amb la seva. Amb col·legues així no s'hi han de compartir jocs de taula, i encara menys alternatives més serioses. Albert Camus deia: no caminis darrere meu, pot ser que no sigui un bon guia; només camina al meu costat i sigues el meu amic. La realitat política catalana no hi entén gaire, d'amistats, però a més els cupaires han abandonat el guia i pensen en altres xerpes. Mas ha descobert en les últimes hores que al seu costat caminen pocs (segurament se'n va adonar abans), tot i que siguin molts els qui l'aclamen.

Per a un observador estranger, es fa difícil entendre la situació que viu Catalunya i com els mateixos sobiranistes han embarrancat el procés, deixant a l'estacada qui va ser-ne l'impulsor. Però comença a ser un clàssic l'atzucac a què ens condueix la història cada ics anys. Gaziel va escriure el 1934: "La història de Catalunya és això: cada vegada que el destí ens col·loca en una d'aquestes cruïlles decisives, en què els pobles han d'escollir entre diversos camins, nosaltres, els catalans, ens fiquem fatalment, estúpidament, en el que condueix al precipici".

Mas no va obtenir la confiança del Parlament: en 48 hores es repeteix la votació d'investidura. Tot apunta a unes noves eleccions i a romandre al laberint (casella 42), que ens fa retrocedir en la història.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	14
Opinió	26
Tendències	32
Necrològiques	38
Cultura	40
Cartellera	48
Esports	53
Anuncis classificats	58
Economia	59
PÀGINES	84

SUMARI

INTERNACIONAL

Portugal canvia el color
La coalició de partits portuguesos d'esquerra ha tombat el nomenament de Passos Coelho com a nou primer ministre, deixant aquest càrrec en mans d'Anton Costas esperant que el president Cavaco Silva cedeixi. **PÀGINA 6**

POLÍTICA

Crítiques al recurs
Podem ha criticat durament el recurs al Constitucional per la votació del Parlament sobre la independència. **PÀGINA 25**

EDITORIALS

Els temes del dia
La primera votació d'investidura del nou president de la Generalitat, i les exigències del Regne Unit per continuar a la Unió Europea. **PÀGINA 26**

OPINIÓ

El costat dolent de la vida
Salvador Cardús recorda que equivocats que poden arribar a estar aquells que es mostren pessimistes: "El que sorprèn és que el món s'entossudeixi a tirar endavant i a seguir millorant en tots els terrenys. Quines poden ser les causes? D'una banda, podria ser que, o bé el ciutadà corrent s'adoni del caràcter retòric –i interessat– dels que sempre veuen l'escola, el país o la humanitat a punt d'estimbar-se, o bé que simplement no comparteixi els marcs de referència sobre els quals es construeix el pessimisme". **PÀGINA 30**

TENDÈNCIES

Què porta l'alcohol?
La UE ha tornat a posposar la normativa per etiquetar les begudes alcohòliques. **PÀGINA 37**

viure

Preparatius per a l'acollida

Encara que l'arribada de demandants d'asil és molt lenta, fet que resulta desesperant per a oenagés i responsables polítics, la Generalitat continua endavant amb els plans d'acollida i ja ha enviat als municipis de Catalunya un formulari per elaborar el mapa de recursos a disposició dels refugiats.

Dels circuits a les passarel·les

Jorge Lorenzo es fotografia amb una nova nòvia, la rica hereva Núria Tomás, que volia ser dissenyadora i ara vol ser actriu.

CULTURA

La febre de Candeira
L'escriptor madrileny establert a Barcelona Matías Candeira presenta la seva primera novel·la, *Fiebre*, una obra sobre el dol que va poder escriure gràcies a la beca Han Nefkens. **PÀGINA 43**

ESPORTS

El culebrot Cristiano
Per completar la setmana negra del Reial Madrid, amb dos mals partits i una derrota, sembla que la seva estrella, Cristiano Ronaldo, està escoltant els cants de sirena dels clubs propietat de les monarquies del Golf, mentre aprofita qualsevol ocasió per llançar dards al seu actual club i elogiar el Manchester United. **PÀGINA 54**

ECONOMIA

L'opció de l'autofeina
Davant el negre panorama a què s'han d'enfrontar, dominat per la precarització laboral, nombrosos científics i tècnics espanyols estan optant els últims anys per l'autoocupació, engrossint així el sector dels autònoms, que ja s'acosta als dos milions de persones. **PÀGINA 63**

PEL FORAT DEL PANY

Per l'aparença el coneixeré

Aquesta setmana el Parlament de Catalunya ha acollit un desembarcament de desenes de periodistes estrangers, molts dels quals sol·liciten als col·legues natius que els expliquin de la manera més resumida possible el que està passant a la comunitat, una cosa que no es resol amb una trobada fugaç en un passadís. Resulta més fàcil la identificació dels portaveus dels diferents grups o membres destacats de les diferents formacions, per a la qual se sol recórrer a la descripció física i sobretot a la vestimenta dels qui pugen al faristol. Per això, mentre alguns d'aquests periodistes busquen algun company que els ajudi a identificar qui acaba de parlar, és possible trobar anotacions en llibretes i ordinadors aliens com ara "CUP lady: in white shirt with long black sleeves underwear", amb referència a la diputada Anna Gabriel; i d'altres com "Together for Yes", la traducció automàtica de Junts pel Sí.

PENSEM QUE...

Hedonisme i risc

Sota la denominació *chemsex* es defineix una pràctica de risc que progressa entre la comunitat homosexual masculina, i que es concreta en sessions col·lectives de sexe, de llarga durada, assegurada pel consum de drogues químiques. Poca cosa direm sobre les preferències d'alguns ciutadans en les seves hores ocioses. Els adults són lliures per dedicar-les al que els vingui més de gust, i a compartir-les amb qui vulguin, sempre que existeixi l'indispensable consentiment. Però també és cert que de certes pràctiques hedonistes, i potser irreflexives, es poden desprendre conseqüències negatives. Per exemple, un repunt de malalties com la sida. Per evitar-ho, hi ha diverses opcions. Entre elles, i en un lloc destacat, hi ha prendre les precaucions profilàctiques pertinents. Si no, cal ser conscient dels riscos que s'assumeixen, tant per a la pròpia salut com per a la de tercers, sense oblidar les càrregues per a la sanitat pública. El contrari és propi d'insensats.

ELS SEMÀFORS

Joan Seoane
INVESTIGADOR DEL CÀNCER

Investigadors de l'hospital Vall d'Hebron liderats per Joan Seoane han descobert com es pot millorar el tractament dels tumors cerebrals: analitzant ADN procedent de les cèl·lules canceroses obtingut amb una punció lumbar. **PÀGINES 34 I 35**

Sharon Stone
ACTRIU

Sharon Stone protagonitza per primera vegada una sèrie de televisió als 57 anys. L'actriu serà la vicepresidenta Natalie Maccabie a *Agent X*. Stone ho ha aprofitat per denunciar que les actrius continuen cobrant menys. **VIURE**

Àngels Fàbregues
LA LLAR DEL LLIBRE DE SABADELL

Els germans Àngels i Joan Fàbregues, responsables de la Llar del Llibre de Sabadell, celebren el 40è aniversari d'aquest local que va ser pioner en l'especialització del llibre de butxaca en aquells moments d'efervescència cultural. **PÀGINA 44**

Joan Alberich
HEL·LENISTA

Enciclopèdia Catalana publica el *Diccionari grec-català*, una obra que assoleix una fita en la lexicografia catalana. Amb més de 92.000 entrades, ha estat coordinat pels hel·lenistes Joan Alberich i Francesc Josep Cuartero. **PÀGINA 45**

Gala Pin
REGIDORA DE CIUTAT VELLA

El barri del Raval i la Rambla estan vivint un nou repunt de la prostitució. Fins ara l'actitud de la regidora del districte, Gala Pin, i la passivitat de l'Ajuntament no estan ajudant a resoldre el problema. **VIURE**

El web de LA VANGUARDIA

E-KONOMIA
El Corte Inglés, un termòmetre de l'economia.

NOTÍCIES
Un quart de segle d'aluminosi a Barcelona.

El dia dels Solters a la Xina: la jornada dels 10.000 milions.

OPINIÓ
"Per imperatiu legal", per Joan Rabasseda, alcalde d'Arenys de Munt.

ACUSTIK
25 anys amb Brams.

LV. Article 47

La qüestió catalana

El rebuig de la CUP a Mas impedeix la investidura i condiciona el procés

El Govern central no espera el president i demana al TC que suspengui la resolució

LA CRÒNICA

Isabel Garcia Pagan
Barcelona

No al Parlament i molt més que un no des de les institucions de l'Estat. Artur Mas va sortir ahir a la nit de la Cambra catalana amb 73 nos a l'esquena i l'obligació de tornar demà amb limitades perspectives d'aconseguir els vots necessaris per ser investit president. "Tornaré dijous", va dir, per obligació legal i perquè està decidit a explorar a fons les possibilitats i fórmules per arrencar a l'esquerra anticapitalista el parell de vots favorables i les abstencions que necessita per ser investit per majoria simple. Però la CUP no dóna el braç a tòrcer, més aviat reparteix cops de colze per repel·lir la pressió. Només així s'entén la seva proposta al matí de votar Raül Romeva en substitució de Mas, una oferta previsible i amortitzada immediatament amb la reivindicació del president en funcions del seu paper en el desenvolupament del procés sobiranista.

El Parlament ha posat rumb cap a la independència sense president i amb un Govern en funcions. Una tripulació que continua sense capità, segons terminologia dels cupaires. Mentrestant, les institucions de l'Estat han organitzat les seves defenses amb PP i PSOE malgrat que la seva batalla electoral està en marxa. Mariano Rajoy i Pedro Sánchez assumeixen que el desafiament català serà la primera patata calenta del futur govern, per la qual cosa s'han conjurat perquè la resposta al procés independentista sigui una qüestió d'Estat. La resposta segueix avui el guió previst amb parada al Tribunal Constitucional. El Consell d'Estat veu en la resolució de ruptura de la Cambra catalana una "vulneració evident del nucli essencial de la Constitució espanyola i la seva declarada insubmissió a les institucions de l'Estat". Un aval sense pal·liatius perquè el Consell de Ministres remeti a l'Alt Tribunal el seu recurs, cosa que implicarà una suspensió immediata de la resolució. La màquina administrativa i judicial no esperarà que Mas i la CUP resolguin el seu dilema sobre la presidència de la Generalitat i el primer esglaó institucional sota control per l'amenaça de desobediència serà la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, que ja ha remès cartes a l'ONU i la UE informant de l'aprovació de la resolució de ruptura. També la Fiscalia de l'Audiència Nacional ha ordenat als Mossos que informin de qualsevol "acte de sedició". I fins i tot el rei Felip ha suspès avui la seva agenda prevista per seguir els esdeveniments.

Al Parlament, la tripulació independentista continua inquieta i amb risc de mareig. La CUP va agitar la jornada llançant el nom de Romeva per substituir Mas. L'execosocialista va descartar, "de moment", la seva candidatura per després ratificar que no hi havia més candidat que el president en funcions. Ciutadans, PSC, PP i Catalunya Sí que es Pot van donar a Mas per amortitzat mentre que la CUP va navegar entre Salvador Espriu, Bakunin, Pasolini i sant Agustí per arribar al mateix port: "Mas no té ni tindrà el nostre vot incondicional". El to d'Antonio Baños no va ser el de la combativa portaveu Anna Gabriel, però els retrets van ser els mateixos –retallades, corrupció i personalisme–. La CUP considera intolerable que Mas "amenaci" que el procés quedarà encallat si no és investit i va retreure a Mas "enrocament" volent ser president. L'ham de Mas perquè els 72 diputats independentistes resolguin en una votació interna la presidència, secreta si fos necessària, va ser despatxat com una *boutade* presidencial.

L'ARGUMENT

L'esquerra anticapitalista retreu al president el seu personalisme

A CONTRARELLOTGE

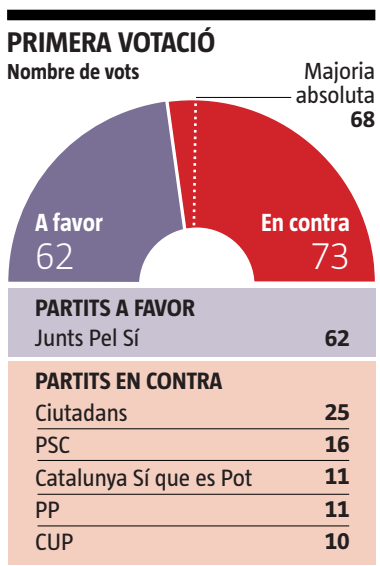
Mas busca fórmules que facilitin a la CUP cedir vots per a la investidura

EL FRONT DE L'ESTAT

Rajoy i Sánchez es conjuren per frenar plegats el procés independentista

Artur Mas va tenir una última conversa amb Antonio Baños a l'escala del Parlament, amb Oriol Junqueras com a testimoni

LA TRAMITACIÓ PARLAMENTÀRIA

Segona votació
Demà el ple es reprendrà a les 10 hores amb una intervenció del president i el posicionament dels grups.

Majoria simple
Mas només necessita majoria simple, és a dir, més vots a favor que en contra.

Nous debats
Si el candidat no fos investit, cosa que no ha passat mai, la presidenta del Parlament podria convocar nous debats d'investidura després d'una nova ronda de contactes i proposar un candidat.

Dos mesos
Transcorreguts dos mesos des de la primera votació –el 10 de gener– es dissol automàticament el Parlament i es convoquen eleccions.

NINOTS
TONI BATLLORI

ALBERT GEA / REUTERS

Consumat el cop de porta, Mas va citar Romeva, Oriol Junqueras i Josep Rull al seu despatx parlamentari per "explorar fórmules" que facin fer avui un tomb a la situació, mentre que Antonio Baños reiterava que demà no canviarà res. Mas veu "marge per a l'acord" i a Junts pel Sí les possibilitats d'èxit es quantifiquen en un minso 10%. Les premisses de partida també limiten el marge de maniobra i un possible gest de Mas. El president en funcions va manifestar solemnement des de la tribuna de l'hemicicle que no està disposat a fer "el que sigui" per continuar al càrrec. "Hi ha línies vermelles", va avisar Mas, i l'acord dels socis és mantenir la candidatura acordada.

No obstant això, la possibilitat de noves eleccions a l'horitzó fa aparèixer línies vermelles paral·leles, aquesta vegada a ERC. Els republicans s'han mantingut en un discret segon pla, han intentat conciliar posicions entre convergents i cupaires, i han digerit amb estoïcisme les iniciatives personals del president d'intentar desencallar la negociació. Després de mesos de batalla, Oriol Junqueras es va empassar el gripau de la llista unitària perquè Mas convoqués eleccions el 27-S i ara ronda l'amenaça de tornar a les urnes de manera automàtica. "És el pitjor dels escenaris possibles", afirmen des del quarter general republicà, disposats a exercir pressió a totes dues bandes. "Aquest país mereix un Govern", va concloure ahir a la nit Junqueras. I és que davant unes noves eleccions, la pregunta és "de què anirà al març el plebiscit, de Mas sí-Mas no?".●

@ SEGUIU EL MINUT A MINUT DE LES NEGOCIACIONS A **www.lavanguardia.com**

El curtcircuit

ANÀLISI

Enric Juliana

La sessió d'investidura ha començat malament per a Artur Mas. Si el seu reduït cercle de confiança no l'hagués empès a fer una maniobra tàctica errònia amb un cable d'alta tensió a la mà, la seva situació, sense ser favorable, avui seria una mica diferent.

A les societats europees amb molta pluralitat política –Catalunya n'és una–, la formació de majories sol ser lenta i feixuga. De vegades hi ha investidures impossibles. Ahir es va ensorrar l'opció continuista de Pedro Passos Coelho a Portugal, on hi haurà govern socialista amb suport comunista. Bèlgica ha estat més d'una vegada al caire del col·lapse i el país encara no s'ha trencat. A Holanda i Dinamarca també hi ha molta orfebreria parlamentària. Ja no diguem a Itàlia. Romano Prodi va perdre el 2007 una moció de confiança amb una escena digna de Fellini. El veterà Francesco Cossiga li havia promès un determinat nombre de diputats si acceptava unes condicions. Havien acordat intercanviar uns gestos de contrasenya al debat i Prodi el va desdenyar en l'últim minut. Va fallar i va haver d'anar-se'n a casa. A Espanya, la impetuosa Susana Díaz s'ho va passar bastant malament la primavera passada. Creia que havia fet una jugada mestra amb l'avanç electoral andalús i va haver d'esperar gairebé dos mesos per obtenir l'anhelada investidura. Se la va veure patir. La seva ambició no estava preparada per a aquest tràngol.

Vinculant l'elèctrica resolució rupturista amb la primera votació d'investidura –amb l'esperança que els diputats de la CUP sucumbissin a la por escènica davant l'envergadura de l'esdeveniment–, Mas i el seu equip han provocat un curtcircuit colossal, que incumbeix al mateix ordre europeu.

Mal concebuda i mal redactada, la resolució tàctica ha acabat d'incendiar la teatral política espanyola –sí, a Madrid, també hi ha molt de teatre–, oferint una generosa prima a la faccions polítiques i mediàtiques més adverses a l'autogovern efectiu de Catalunya. Han donat prima al *partit del càstig*. És això el que realment vol gent que es proclama liberal? Liberals que van arribar a sentir certa simpatia pel neoconservadorisme nordamericà pre-Iraq, jugant ara al "com pitjor, millor" com els comunistes alemanys del 1930?

> La lliçó del 9 de novembre és que la societat catalana no vol drames; qui en provoqui, perdrà

Han col·locat a la defensiva bona part del jove vot urbà espanyol –segment decisiu en les eleccions del desembre–, permeable a un pacte pragmàtic sobre Catalunya en la pròxima legislatura. Han incentivat, sense mesurar bé les conseqüències, una resposta de l'Estat que pot anar més enllà de les resolucions i disposicions del Tribunal Constitucional.

Accentuant la tensió amb propòsits exclusivament teatrals, van donar un aire gairebé fúnebre a la sessió de dilluns. I no han aconseguit que la CUP cedeixi, ja que els cupaires no són Esquerra Republicana. Conceben la política com una vivència, són durs de pelar i tenen poc a perdre. "Ara és la nostra!", és el seu lema.

Els de la CUP aquests dies s'agraden. També els *fraticelli* franciscans poden quedar embadalits davant l'estany de Narcís, on a cada nenúfar hi ha una càmera de televisió. Mas ha dramatitzat innecessàriament la seva investidura, en comptes de lliscar cautament cap al 20 de desembre. La societat catalana no està per drames, ja que la independència s'ha venut durant tres anys com una festa amb molts somriures i samarretes de colors.

Queden dies. Aconsellaria no donar ningú per mort. La lliçó del 9 i 10 de novembre és que Catalunya no vol drames. Qui empenyi massa en aquesta direcció, des de Barcelona o des de Madrid, perdrà.●

La qüestió catalana El debat del Parlament

LV. Article 48

RESULTATS ELECTORALS

Inés Arrimadas
"Treu 62 diputats, dels quals li corresponen 30 o 35 escons. Amb aquests resultats molts altres polítics se n'han anat a casa"

Artur Mas
"El 2012 teníem 62 diputats i ara també. Llavors era CiU i ara és una altra coalició"

CORRUPCIÓ

Inés Arrimadas
"A vostè li sembla normal [la corrupció], amb el tresorer del seu partit a presó sense fiança. Amb quinze seus embargades"

Artur Mas
"Com a conseqüència de posar-nos en aquest projecte tenim més problemes amb la Fiscalia que en altres circumstàncies"

INDEPENDÈNCIA

Inés Arrimadas
"No pot posar en perill el nostre autogovern. Ens traurà d'Espanya i de la Unió Europea"

Artur Mas
"L'autogovern ja està en perill, perquè va en regressió. Ja fa anys que el govern central fa que vagi en regressió"

Ciutadans carrega contra Mas, però lloa el "catalanisme reformista"

Arrimadas acusa el líder convergent de posar en perill l'autogovern

ÀLEX GARCIA

La cap de l'oposició va recórrer a la corrupció en el cara a cara amb el candidat de Junts pel Sí

RAÚL MONTILLA
Barcelona

La falta de credibilitat d'Artur Mas, fins i tot com a independentista, va ser l'eix de la intervenció d'ahir de la cap d'oposició, Inés Arrimadas que, alhora que carregava contra el líder convergent, va allargar la mà al "catalanisme reformista" fent una "crida a moltes persones del catalanisme que pensen" que el full de ruta cap a la independència "és una bogeria". Arrimadas va reconèixer la "contribució de CiU en la política espanyola durant més de tres dècades" i va insistir que "Espanya també és obra de CiU". Per Arrimadas, Artur Mas vol "abandonar el seny que durant tant temps ha defensat" i "passarà a la història com el president que s'ha carregat CDC, el partit que durant molts anys ha estat capaç d'aglutinar una gran majoria social i política a Catalunya".

Una intervenció que va deixar entreveure una estratègia: la d'aïllar Mas del catalanisme. "Podem estar d'acord en moltes coses", va assegurar Arrimadas. El catalanisme no és el problema, ho és Mas, que, segons la líder de Ciutadans, ha apostat per la independència com una fugida cap endavant quan "el tresorer del seu partit és a la presó sense fiança i té quinze seus embargades". Arrimadas va acusar Mas de posar "en perill l'autogovern" en un cara a cara llarg, de gairebé dues hores. "En una hora i mitja de la seva intervenció d'ahir no va esmentar ni una sola vegada la paraula *corrupció* –va apuntar Arrimadas–. Un president que no s'atreveix a parlar de corrupció no pot ser un president que lluiti contra aquesta xacra", va dir amb referència a la sessió de dilluns a la tarda. "Què ha passat perquè Pujol i Mas s'hagin convertit en els més independentistes de Catalunya?", va preguntar Arrimadas.

El candidat de Junts pel Sí, en la seva rèplica, va assegurar que la "resolució de desconnexió" és, de fet, una resposta a la regressió de l'autogovern imposada des de Madrid i que la seva formació sempre ha estat "catalanista sense límits". Respecte a la corrupció va assegurar que si "aquests casos apareixen ara" és per l'aposta de la seva formació per la independència. "Senyora Arrimadas, això funciona així. Sé com funciona l'Estat quan li interessa destruir. Sé com funcionen algunes unitats de policia", va contestar Mas, i Arrimadas va llançar una última pregunta. "Així doncs, hi ha hagut un pacte amb un altre partit perquè això no sortís abans?".

El líder de CDC replica que és objecte d'una persecució judicial per haver apostat per la independència

D'altra banda, la líder de Ciutadans, seguint la línia de tota la campanya, també va carregar contra la mala gestió dels governs presidits per Mas. "Hi ha crisi, però amb els recursos que hi havia han pres mal·lament les seves decisions: el deute ha augmentat un 90%. Vostès han fet bona la gestió del tripartit, almenys en qüestió de deute. Per no parlar de casos escandalosos com ATLL. Han venut les joies de la corona, les empreses rendibles mentre feien retallades", va afegir Arrimadas, que també va assegurar que, tan sols el 2014, 1.000 empreses de Catalunya se'n van anar a altres comunitats".

I, en aquesta mateixa línia, la líder de la formació taronja va tornar a acusar Mas de victimisme. "Es queixen del Tribunal Constitucional, quan hi ha membres elegits a dit per CiU. Per què no fem que el Tribunal Constitucional no sigui elegit per partits?", va preguntar Arrimadas que va criticar, en aquest sentit, que Mas vulgui la ruptura quan l'economia de la Generalitat depèn del Fons de Liquidació Autonòmic (FLA); o per criticar el Govern central per la seva política energètica i laboral "quan ha estat possible gràcies als vots de CiU" al Congrés dels Diputats. "Senyor Mas, vostè sap que tot el que està dient és mentida", va apuntar. "Vostè, senyor Mas, va plantejar les eleccions com un plebiscit i l'ha perdut", va manifestar la cap de l'oposició. "D'aquests 62 diputats els corresponen 30 o 35 escons", va apuntar Arrimadas. "El 2012 teníem 62 diputats i ara també. Llavors érem CiU i ara una altra coalició", va respondre Mas, que va argumentar que el que hi ha hagut és un "canvi d'aliança", alhora que va exigir "respecte" a la formació taronja per la diferència d'escons. "La solució és que el 48% faci el que vol el 39%?", va preguntar el candidat.●

L'ESPECTADOR

José Antonio Zarzalejos

Un ambient gèlid

Dilluns no hi va haver celebracions als carrers de Barcelona ni protestes als de Madrid. La declaració unilateral d'independència de Catalunya (un Estat independent en forma de república) aprovada pel Parlament amb insubordinació a les institucions de l'Estat i, en particular, a les resolucions del Tribunal Constitucional, va ser acollida amb fredor a Barcelona i a la resta d'Espanya.

A Catalunya amb la sensació que JxS i la CUP havia anat molt més enllà del que autoritzaven els resultats de les eleccions del darrer 27 de setembre. Fora de Catalunya amb la impressió que, una altra vegada, els dirigents secessionistes catalans traïen el pacte constitucional del 1978, com ja van fer el 1934 amb el de la Segona República.

El cert és que un procés que es deia que culminava amb l'inici de la seva fase constituent i que ha estat acompanyat de multituds en successives Diades no treia al carrer ni un ciutadà ni una bandera. Tampoc fora del Principat la ciutadania no semblava concernida a mobilitzar-se. La borsa va continuar al seu ritme, va pujar lleugerament l'interès del bo a deu anys i es va moure a l'alça la prima de risc. Però res d'això no tenia a veure amb Catalunya, sinó amb el que passa a Portugal.

Encara que dilluns –i ahir també amb les rèpliques d'un Artur Mas que no va aconseguir la investidura– Espanya va tornar a mostrar sobre la seva pell una cicatriu històrica, la sang del país semblava congelada. No hi va haver una explosió emocional ni dels uns ni dels altres. Potser perquè ningú no creia en les seves pròpies possibilitats o perquè ningú –ni allà ni aquí– no donava versemblança al que estava passant.

Els ciutadans de Catalunya han vist que el seu procés ha estat engolit pels 366.000 vots de la CUP, JxS ha desaparegut ja com a coalició electoral i el gran timoner de la goleta a Ítaca –Mas– és vetat de moment per al comandament després de saltar de fracàs en fracàs, i instat per Baños a tornar demà al Parlament. Per què? Vés a saber.

> Dilluns Espanya va tornar a mostrar una cicatriu històrica, però la sang del país semblava congelada

La resta dels ciutadans espanyols comprovaven emprenyats que el Govern espanyol –ara en fase de redempció per la substitució de moviments mastodòntics per uns altres de felins– reconeixia (Andrea Levy) que no va pensar mai que s'arribés a la declaració unilateral d'independència (Duran va avisar), fent bo el diagnòstic llargament advertit que s'estava desconeixent políticament un problema d'enorme magnitud.

I per rematar aquest ambient social i polític hieràtic i glaçat, l'opinió publicada –a Catalunya, la principal, i tota, fora– contra la resolució del Parlament que ens endinsa en una crisi que ara es demana d'aturar amb "tota la llei". Mentrestant, a la retina la imatge d'Andreu Mas-Colell dret sense aplaudir la proclama independentista. Tot fred.

LV. Article 49

PERSONALISME

Antonio Baños
"La presidència coral, se'n recorda? (...) El que volem és un Govern fort, però no amb una sola persona forta al capdavant"

Artur Mas
"Vol dir que he estat tan personalista quan, en contra del que em dictava el cor, no he anat ni a una sola manifestació l'11-S?"

AUTONOMISME O REPÚBLICA

Antonio Baños
"Del discurs que va fer vostè, la CUP no va treure l'entrellat de quina mena de Govern tindríem, si autonomista o de faiçó republicana"

Artur Mas
"Ja m'hi vaig referir al discurs: cada dia menys autonomia i cada dia més Estat. Per arribar on? A l'Estat sencer, a l'Estat complet"

PRIVATITZACIONS

Antonio Baños
"No amaguem vendes de patrimoni i privatitzacions, no fem la viu-viu amb la corrupció amb l'únic argument que l'Estat en té la culpa"

Artur Mas
"S'han hagut de privatitzar algunes coses (...) per obtenir ingressos i no haver de fer tantes retallades com ens obligaven des de fora"

Baños a Mas: "La tripulació hi és, però no sortirà avui fet capità"

El líder de CDC convida la CUP a replantejar-se el vot al debat de demà

DAVID AIROB

El diputat de la CUP, Antonio Baños, durant la seva intervenció al debat d'investidura al Parlament

ÀLEX TORT
Barcelona

Un debat, el d'ahir al Parlament, dat i beneït per a la CUP. I més si després d'haver repetit fins a la sacietat que no facilitarien la investidura d'Artur Mas, els anticapitalistes es presenten al Parlament amb la proposta feta dues hores abans de fer president Raül Romeva, número u de la candidatura de Junts pel Sí. Un anunci que fonts de JxSí asseguren que no ha ajudat gens i no ha fet més que enutjar les files convergents.

Ahir van formalitzar a la Cambra catalana el seu no a Mas. No afluixa, la CUP, però tot i els retrets es van citar per demà, deixant una porta oberta a l'entesa de cara al segon debat. Retrets amb què Antonio Baños, cap de llista dels cupaires, va repassar l'acció de Govern de CDC dels darrers cinc anys. "Avui no sortirà d'aquest hemicicle fet capità, però no dubti que la tripulació hi és, que el país la té i la té disposada a avançar", va assegurar a Mas.

Pels cupaires, corrupció, retallades i privatitzacions pesen com una llosa en els convergents. I dintre d'aquest còctel de greuges, la cirereta: el "personalisme" de Mas que la CUP rebutja de front. Ahir van esgrimir altre cop totes aquestes raons per negar el seu suport al líder de CDC i el diputat de l'esquerra alternativa va anar desgranant un a un els motius.

Així, Baños va recriminar les polítiques portades a terme per CiU des del 2010, "una gestió que ni la crisi ni les ordres directes d'instàncies de poder foranes expliquen".

En segon lloc, va recordar que "cal transcendir el personalisme mitjançant un consens", mentre assenyalava que "no sobra ningú, és veritat, però necessitem un Govern fort i que treballi com més aviat millor, però aquest Govern no pot reduir-se a una única persona", i en al·lusió a la presidència coral proposada per la número dos de la candidatura de la CUP , Anna Gabriel, fa unes setmanes, Baños va assegurar: "Volem un Govern fort i no una sola persona forta al capdavant".

A la CUP no li va agradar el discurs de Mas d'abans-d'ahir amb què es va iniciar el debat d'investidura. Baños en va criticar el contingut perquè "no en vam treure l'entrellat de si parlava d'un Govern autonomista" o d'un Estat independent. Tot i això, els presumptes casos de corrupció al si de CDC va ser la principal carta de Baños per rebutjar la presidència de Mas. "El país demana aixecar les catifes d'una corrupció estructural", va afirmar mentre asseverava que "la corrupció és el bioritme de les institucions del règim, és el sistema i la norma".

El debat acaba amb Baños i Mas fent broma sobre una assemblea entre els diputats de JxSí i la CUP

No obstant això, Baños va reconèixer a Mas la seva aposta per posar les urnes el 27-S, en consonància, va dir, "amb el clamor popular". En aquest punt, va fer servir una metàfora marinera, al més pur estil del líder de CDC: "Ha anat navegant seguint els corrents, aquells que li marcava la gent. (...) Però avui no sortirà d'aquest hemicicle fet capità".

Per la seva part, Mas va encaixar la negativa de la CUP i va citar Baños a replantejar-se el seu vot demà dijous, en el segon debat per investir president, aquest cop per majoria simple: "Encara hi ha marge per a l'acord", va subratllar el president en funcions.

Tot i això, va rebatre l'acusació de personalisme esgrimit per la CUP. Així, va argumentar que es va presentar com a quart a la llista de Junts pel Sí "perquè ja vaig entendre que n'havia de formar part, però no situar-me en primera línia". De la mateixa manera, va llançar una pregunta retòrica: "Vol dir, senyor Baños, que he posat al davant el meu personalisme quan en contra del que em dictava el cor no he anat a cap manifestació en els 11-S?".

Quant a les polítiques adoptades des del 2010 per CiU, Mas va justificar que si es va haver de recórrer a les privatitzacions va ser per "obtenir ingressos i no fer tantes retallades que ens obligaven a fer des de fora". I va matisar que "aquests diners els necessitàvem per millorar la igualtat d'oportunitats, amb millor i més formació". Mas va afirmar també que el marge d'autonomia financera és "molt poc, per la qual cosa no manem sobre els nostres recursos".

El debat va acabar amb Baños i Mas fent broma sobre una assemblea entre tots els diputats de JxSí i la CUP al més pur estil cupaire per decidir el president.●

Turull demana a la CUP que no ofereixi el "cap polític" de Mas a l'Estat

JOSEP GISBERT
Barcelona

Junts pel Sí, com era previsible, va fer pinya al voltant d'Artur Mas, la "persona idònia" per continuar presidint la Generalitat en aquesta "legislatura excepcional". Va ser un missatge clarament dirigit a la CUP, tot i que sense esmentar-la explícitament, en un intent de convència perquè acabi fent possible la investidura. I Jordi Turull, en la seva condició de president del grup al Parlament format per la coalició de CDC i ERC, va ser l'encarregat de transmetre-ho "als que sí que volen que el procés tiri endavant".

"El procés ha tirat sempre endavant a base de sumar, no d'apartar ningú", va precisar Turull, que va fonamentar la defensa de la candidatura d'Artur Mas en un triple eix. El primer, el compromís adquirit en aquest sentit per Junts pel Sí i l'aval aconseguit d'1,6 milions de vots, "de manera que si es diu que és a Junts pel Sí qui li toca governar, com a mínim que se'ns respecti com volem governar", va subratllar el dirigent de CDC, que va fer una crida a no transmetre la sensació que la presidència de la Generalitat se sotmet a subhasta.

El segon, "l'inequívoc compromís" del president de la Generalitat amb el procés sobiranista, "que l'ha portat a ser l'únic president democràtic d'Europa querellat per haver posat les urnes", i el que Jordi Turull va anomenar "no fer des d'aquí el que pretén l'Estat espanyol", és a dir, prescindir d'Artur Mas. "No em passa pel cap oferir el cap polític del president Mas", va dir irònicament el dirigent de CDC.

I el tercer, la necessitat d'aglutinar els millors per poder fer un procés ràpid i fer-lo bé", un procés en què és important "començar a treballar des del minut zero, no des de zero", va puntualitzar Turull, que va apostar per "aprofitar el bagatge d'Artur Mas" com a "candidat que reuneix tots els requisits" i com a "persona idònia".

El president del grup de Junts pel Sí al Parlament es va comprometre, d'altra banda, a complir sense reserves el mandat que es derivi de l'aprovació de la declaració d'inici del procés de creació de l'Estat català independent, en un altre evident gest dirigit també a la CUP. "Junts pel Sí serem lleials a tots els mandats del Parlament, començant pel de la declaració d'inici del procés, que ens comprometem a fer efectiva en tots els termes, serem lleials amb totes les conseqüències, no tenim por", va proclamar. "El futur de Catalunya no el decidirà cap tribunal, sinó els catalans, i tirarem endavant el mandat democràtic malgrat totes les amenaces", va reblar.●

LA SORTIDA

Homs deixa el Govern pel 20-D

Francesc Homs deixarà el Govern una vegada el consell nacional de CDC el nomeni dissabte candidat a les eleccions generals. El conseller de Presidència ho va anunciar ahir via Twitter després d'assistir a la seva última reunió del Consell Executiu: "El meu últim Govern. Consciència tranquil·la. Alt nivell de tots els companys".

Junts pel Sí fa pinya al voltant del president, el candidat "idoni" i que "reuneix tots els requisits"

LV. Article 50

LUIS TATO

Anna Gabriel, Antonio Baños i Benet Salellas van sortir de la reunió a Palau disconformes amb l'oferta de Junts pel Sí

La CUP rebutja l'última oferta de Mas de diluir la seva presidència

Fracassa l'intent de delegar poder en el triumvirat Junqueras, Romeva, Munté

ÀLEX TORT
JOSEP GISBERT
Barcelona

Reunió infructuosa entre Junts pel Sí i la CUP per mirar de reconduir la investidura d'Artur Mas en la segona votació que es produirà avui al Parlament. La coalició de CDC i ERC va fer seva la idea de "vicepresidències fortes" que alguna vegada havia deixat anar el cap de llista de la CUP, Antonio Baños, i ahir va proposar una distribució del poder al capdavant del Govern de manera compartida: Artur Mas com a president, però cedint pes a tres comissions delegades, fórmula que encaixa amb la llei de la Presidència.

Els titulars d'aquestes comissions serien Oriol Junqueras (àrea econòmica), Raül Romeva (relacions internacionals) i Neus Munté (àrea social). Presumiblement, Junqueras ocuparia, a més a més, el càrrec de vicepresident. Una opció, però, que no satisfà els anticapitalistes, perquè malgrat que està formulada amb tres noms que agraden a la CUP, a parer dels cupaires erra en l'essència: la figura de Mas com a president, per molt que se li restin facultats executives, no és acceptada de cap manera per la formació.

Aquesta va ser l'oferta que Junts pel Sí va plantejar a la CUP i que va ser estudiada pels diputats anticapitalistes en una reunió de tres hores, de les tres a la sis de la tarda, al Palau de la Generalitat, a la qual van assistir Oriol Junqueras i Marta Rovira per part d'ERC, Josep Rull en nom de CDC i el mateix Artur Mas com a amfitrió, mentre que per part dels cupaires hi eren Anna Gabriel i Benet Salellas, als quals es va afegir més tard Antonio Baños. El resultat va ser un altre no rotund de la CUP. No obstant això, i malgrat tancar-se en banda, els de l'esquerra alternativa independentista van comunicar a última hora el nou plantejament de Junts pel Sí al seu secretariat nacional, que es va reunir d'urgència, complint amb el que s'estableix organitzativament.

El cas és que la CUP veu insuficient l'oferta que el president de la Generalitat en funcions va posar sobre la taula. I la reunió del secretariat dels cupaires no va servir per res més que no fos corroborar aquest extrem. Per tant, un cop rebutjada, l'òrgan executiu de la CUP no portarà la proposta a l'assemblea nacional oberta perquè siguin les bases les que acabin prenent una decisió, i la seva convocatòria haurà d'esperar a una eventual nova oferta de Junts pel Sí que compleixi les exigències de la CUP, sobretot la de no investir Artur Mas com a president de la Generalitat.

Un extrem, però, que ara com ara és innegociable per part de la coalició de CDC i ERC. Diversos integrants de Junts pel Sí, de fet, s'esforçaven ahir per recalcar que l'únic candidat a president és Mas, i consideraven que una cosa és proposar una presidència amb menys poder i una altra renunciar-hi. Els noms de Junqueras, Romeva i Munté són, en qualsevol cas, els que el líder de CDC, d'acord amb el d'ERC, ha tingut sempre sobre la taula per ocupar les àrees econòmica, internacional i social, amb independència que tinguessin o no el rang de comissionats. Però de moment l'única conclusió és que continua sense haver-hi acord.

La conseqüència pràctica serà que avui Mas es convertirà en el primer aspirant a la presidència de la Generalitat que no surt investit en les dues primeres votacions –en tres ocasions s'ha arribat a la segona votació, però mai no s'ha hagut d'anar més enllà–, cosa que obligarà a entrar en l'inèdit termini dels dos mesos de marge abans de la convocatòria automàtica de noves eleccions. Neus Munté, la vicepresidenta del Govern, va avançar públicament que Mas faria avui un "plantejament addicional" al de dimarts a la CUP. És a dir, que el president exposaria fins on estava disposat a arribar, després d'haver explicat als cupaires que en cap cas estava disposat a acceptar-ho tot per seguir al càrrec. Sigui com sigui, després de la infructuosa reunió d'ahir el pessimisme es va apoderar sobretot de CDC.

Les coses "pinten malament", van admetre fonts de Junts pel Sí, que lamenten que sense que avui es produeixi la investidura el Govern en funcions queda en una situació delicada, sense capacitat de prendre grans decisions més enllà de la gestió del dia a dia. I, alhora, recorden que aquesta situació deixa paralitzada la declaració d'inici del procés de creació de l'Estat català independent aprovada dilluns per ple del Parlament i suspesa ahir mateix pel tribunal Constitucional en admetre el recurs del Govern espanyol. En aquest context, són molts els que dins de

LA PROPOSTA

L'aposta de JxSí erigia Mas en president i cedia pes a tres comissions delegades

LLEIALS AL PACTE

A ERC asseguren que ells donen més suport al president que no pas "alguns a CDC"

Hisenda exigeix un ajust extra de 1.318 milions

La tensió entre el Ministeri d'Hisenda i la Conselleria d'Economia es va disparar fa dies quan Cristóbal Montoro va amenaçar la Generalitat de tallar l'aixeta del finançament si no demostrava "lleialtat institucional". Ara augmenta la pressió sobre la gestió financera de l'Executiu d'Artur Mas reclamant un programa d'ajust extra de 1.318 milions per compensar l'excés de despesa i del deute de Catalunya d'aquest any. En una carta del secretari d'Estat d'Administracions Públiques, Antonio Beteta, al conseller Andreu Mas-Colell, l'administració central recorda que el passat 21 d'octubre Eurostat va publicar els comptes de les administracions públiques i que en la previsió de liquidació d'aquest any de Catalunya s'havia registrat un augment de despesa i d'endeutament corresponent a diversos contractes de col·laboració publicoprivada en inversions de carreteres i centres penitenciaris firmats en anys anteriors per una quantia de 1.318 milions. Hisenda sosté que la imputació a l'exercici 2015 d'aquestes operacions afecten les previsions de compliment dels objectius de dèficit i de deute de Catalunya, i així "hauria de derivar-se'n l'adopció de mesures concretes" d'ajust. Per això, Beteta insta el conseller Mas-Colell a actualitzar el pla economicofinancer de la Generalitat abans de diumenge, dia 15, per sotmetre'l al seguiment mensual dels plans d'ajust de l'administració catalana. Les espases estan enlaire entre totes dues administracions, però Beteta no perd l'oportunitat de recordar a la Conselleria d'Economia que "compta amb el suport i la disponibilitat plens" del Ministeri d'Hisenda, en la confiança que "es faran els passos necessaris per abordar la situació plantejada". Hisenda també ha remès una carta similar a l'Ajuntament de Saragossa, del qual van aflorar 200 milions no computats en el contracte del tramvia de la ciutat.

La qüestió catalana

LV. Article 51

Les crítiques de l'oposició

Inés Arrimadas
Ciutadans
"Deixi de tapar-se els ulls com un nen petit, deixi de pensar en els seus interessos, assumeixi la realitat i no condueixi els catalans a aquesta bogeria"

Miquel Iceta
PSC
"Tot en la vida té un límit. Vostè ha dividit CDC, ha dividit Catalunya. A veure si per construir un Estat destruiran la nació"

Lluís Rabell
Catalunya Sí que es Pot
"L'únic lloc al qual no ens portarà amb la seva estratègia és a la república catalana; hi ha una majoria social que demana un referèndum"

Xavier García Albiol
PP
"Fins a quin punt està disposat a regatejar el valor de la presidència de la Generalitat per buidar-la de contingut? Acati la resolució del TC"

C's i PSC conviden Mas a "rectificar" el rumb i respectar el Constitucional

El president desafia la suspensió i recorda que el 9-N es van posar les urnes

TONI ALBIR / EFE

La líder de Ciutadans i de l'oposició, Inés Arrimadas, ahir durant el ple d'investidura

IÑAKI ELLAKURÍA
MAITE GUTÍERREZ
Barcelona

Hi ha temps per a la rectificació. Almenys així ho creuen els partits de l'oposició que ahir van convidar Artur Mas, en el ple on va rebre el segon no a la investidura, que sigui conscient de les conseqüències de desobeir al Tribunal Constitucional i que no vinculi el seu futur i el dels catalans a la "bogeria" independentista. Tant Ciutadans com el PSC, d'una forma més o menys velada, van allargar la mà al president en funcions per reconduir la situació actual i que el pròxim govern de la Generalitat no estigui tutelat per la CUP.

"Deixi de tapar-se els ulls com un nen petit i de pensar només en els seus interessos, no condueixi als catalans a aquesta bogeria", li va demanar la líder de l'oposició i de C's, Inés Arrimadas, en un contundent discurs en el qual va lamentar que Mas estigui "fent malbé la imatge de Catalunya a Espanya i l'estranger". Arrimadas va demanar al líder nacionalista que sigui conscient que si no compleix amb la legalitat i accepta la suspensió cautelar de la resolució separatista posarà en perill l'autogovern de Catalunya, a més de situar en una tessitura molt delicada els funcionaris catalans. "Si vostè necessita emocions fortes perquè ho ha fet tot en la vida i necessita ser un màrtir, em sembla molt bé, però deixi que els funcionaris i els catalans visquin tranquils", va afirmar el primer secretari del PSC.

El president Mas no va fer cap cas a aquestes peticions i fins i tot va desafiar l'Alt Tribunal recordant que fa un any el Constitucional va tractar d'impedir el 9-N i les urnes es van posar".

Després de minimitzar els efectes pràctics de la decisió de l'Alt Tribunal –"ja hi estem acostumats"–, Mas va acusar el Govern central d'utilitzar els tribunals per "fer política" i de continuar amb el seu "immobilisme" respecte a la qüestió catalana.

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, es va afegir a la crida a la rectificació i va assenyalar que "tot té un límit en la vida". Va sostenir Iceta que el resultat a les urnes el 27-S posa en evidència que l'independentisme no té una majoria social darrere i que, per tant, l'argument del "mandat democràtic" que fa servir Junts pel Sí per avalar els seus plans rupturistes es desmunta per si sol.

El líder de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell, va buscar situar-se en una posició intermèdia entre el bloc sobiranista i l'oposició, en defensar la celebració d'un referèndum però va descartar donar suport a qualsevol mesura unilateral que sobrepassi el marc legal. "L'únic lloc on no ens portarà el seu full de ruta és cap a una república catalana", va avisar.

El president del grup del Partit Popular, Xavier García Albiol, es va preguntar fins a quin punt el president Mas està disposat a lliurar-se a la CUP, el "partit més antisistema d'Europa", per continuar governant.●

Les notificacions, en mà

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va notificar ahir en mà al president Artur Mas i la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, l'advertència del Constitucional sobre les conseqüències penals d'ignorar la suspensió de la resolució. A més els 21 càrrecs públics advertits rebran en mà la notificació. Entre ells el vicepresident de la Mesa, José María Espejo-Saavedra (C's), qui exigirà que constin en acta els vots de cadascun dels membres i d'ell mateix quan es discuteixi qualsevol iniciativa relacionada amb la declaració rupturista.

Coresponsabilitat

ANÁLISIS

Isabel Garcia Pagan

"Se'ls adverteix del seu deure d'impedir o paralitzar qualsevol iniciativa que suposi ignorar o eludir la suspensió acordada, advertint-los de les eventuals responsabilitats, inclosa la penal, en què poguessin incórrer". A més del no i el no tranquil dels diputats de la CUP, Artur Mas va rebre en mà en el mateix Parlament la notificació del Tribunal Constitucional de suspensió de la declaració de ruptura. És el primer avís de l'Alt Tribunal al president en funcions, reiterat per un comando de secretaris judicials del TSJC a la presidenta del Parlament i a la resta de membres de la Mesa. La paradoxa no és només que l'amenaça d'incórrer en delicte arribi a quatre persones que no van votar la resolució (diputats de Ciutadans, PSC i Catalunya Sí que es Pot, i el secretari general del Parlament), tots coresponsables; sinó que els qui la van impulsar i van votar s'han demostrat incapaços de tornar a sumar per iniciar aquest procés cap a l'Estat català independent en forma de república que defensen.

Junts pel Sí i la CUP porten 47 dies marejant la tripulació sobiranista submergits en metàfores marineres. Les concessions presidencials d'Artur Mas no serveixen, de moment, perquè el Govern llanci l'àncora i la negociació segueix gronxant la nau entre les línies vermelles de les conviccions de Mas, de la CUP i del calendari. Ahir, els cupaires van eludir per primera vegada el seu particular "vagi-se'n senyor Mas" i, també per primera vegada, van allargar la mà més enllà de la investidura.

No volen ser frontissa, volen ser molla... I Mas, que surtin d'una vegada de la ferreteria...

El president en funcions demana coresponsabilitat. Però la CUP no rep notificacions del TC a la Mesa del Parlament ni les rebria en el Govern. La responsabilitat no és compartida. Són els consellers que la CUP també veta el qui tenen a la mà l'apercebiment del Constitucional sense investidura de Mas a canvi.

La coresponsabilitat, les raons d'Estat o l'electoralisme sí que porten al PSOE a anar colze a colze amb PP en el seu nou periple judicial amb destinació a Catalunya. Encara que l'eina estrella sigui una reforma de la llei del Tribunal Constitucional que els socialistes van anunciar que recorrerien juntament amb CDC perquè... obria la porta que l'Alt Tribunal acordi la suspensió en les seves funcions de les autoritats responsables de l'incompliment de la sentència del Constitucional. "Un disbarat", va dir llavors Felipe González. Però llavors no és ara...●

LV. Article 52
LV. Article 53

La qüestió catalana

Empat entre partidaris i contraris a la independència

La CUP obtindria fins a sis escons més que el 27-S

CARLES CASTRO
Barcelona

L'últim baròmetre del Centre d'Estudis d'Opinió de la Generalitat confirma una vegada més que una setmana en política és una eternitat. I si no és una eternitat, almenys és prou temps perquè un visible nombre d'electors es penedeixin del que han votat pocs dies abans. Així ho reflecteix la tercera onada del CEO, realitzada entre el 5 i el 27 d'octubre, i que registra un reequilibri entre partidaris i opositors a la independència, paral·lelament a un ascens de la CUP, l'única formació que incrementaria sensiblement el seu vot si s'haguessin celebrat unes altres eleccions autonòmiques un mes després del 27-S.

Pel que fa a les posicions davant la independència, el sondeig reflecteix un augment de gairebé quatre punts entre els partidaris de la ruptura amb Espanya (que passen d'un 42,9%, l'estiu passat, a un 46,7%, ara), mentre que els contraris a la secessió cedirien una mica més de dos punts, i caurien del 50%, al juny, al 47,8%, a l'octubre. Aquest repunt, tot i això, queda lluny dels rècords de suport al sí que es van registrar durant el 2013 (al voltant del 55%) o fins i tot davant el procés participatiu de la tardor del 2014 (49%).

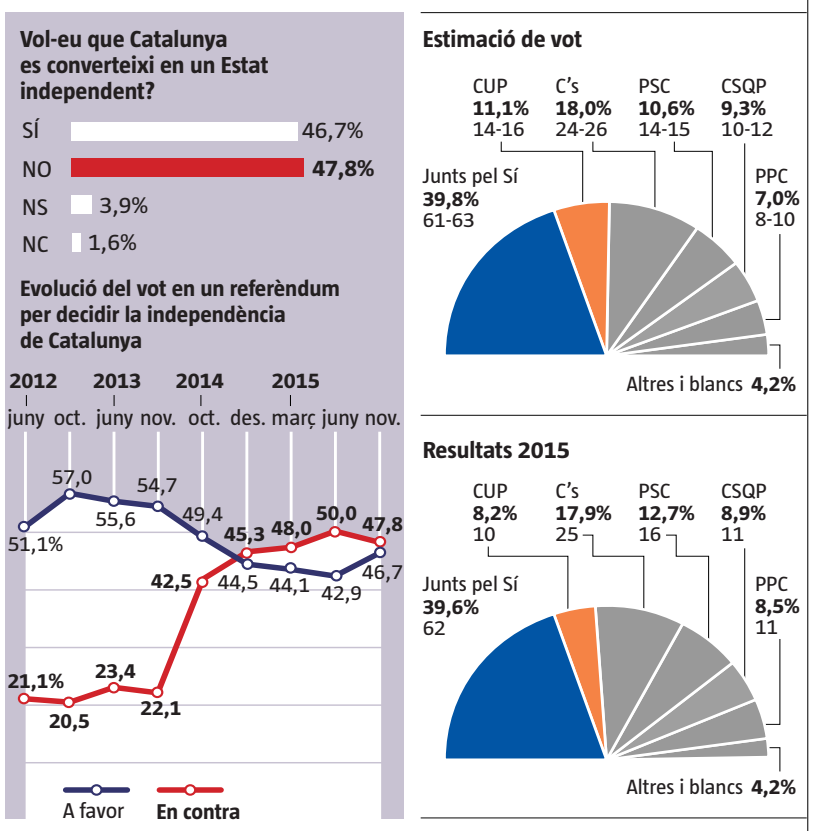
Un 46,7% votaria ara sí a la independència davant un 47,8% que ho faria en contra

Aquesta correlació conviu amb dos sentiments antagònics. El primer es concreta en un invariable pessimisme sobre les possibilitats que el Govern espanyol acabi oferint un acord acceptable per a la majoria del Parlament: un 64,3% (la mateixa xifra que al març) respon negativament a aquesta possibilitat. I el segon rau en un moderat optimisme sobre les possibilitats que una Catalunya independent romangui a la Unió Europea: un 50% –quatre punts més– ho creu així.

L'altra novetat del sondeig –en un context en què l'atur (56%) i la insatisfacció amb la política (37%) figuren com les principals preocupacions dels catalans– es produeix en les expectatives electorals. S'hi s'haguessin celebrat unes altres eleccions autonòmiques 30 dies després del 27-S, la CUP hauria millorat el seu resultat en gairebé tres punts, i el seu còmput d'escons, en fins a 6 sobre els 10 actuals. Junts pel Sí, en canvi, hauria repetit resultat (un escó amunt o avall dels que va obtenir el 27-S), i el mateix Ciutadans (sobre 25) o Sí que es Pot (sobre 11). En canvi, el PP podria cedir fins a tres escons (d'11 a 8), mentre que els socialistes perdrien fins a dos diputats (de 16 a 14).

La valoració dels líders –de la qual, per cert, ha desaparegut el democristià Josep Antoni Duran i Lleida– respon a aquesta deriva electoral. Els polítics més ben valorats són el cap de llista de la CUP, Antonio Baños (5,60), i la diputada d'aquesta formació Anna Gabriel (5,82), tot i que amb un grau de coneixement reduït. A continuació apareix Oriol Junqueras (5,38) i, ja per sota de l'aprovat, la resta de dirigents polítics. El president Artur Mas se situa a la sisena posició (amb un 4,22), seguit del socialista Miquel Iceta (4,13), molt per davant de la seva correligionària Carme Chacón (3,12) o d'Inés Arrimadas (3,14).●

Baròmetre del CEO d'octubre del 2015

LA VANGUARDIA

ELS MITJANS

'La Vanguardia', el diari més llegit

▬ *La Vanguardia* es manté com el diari més llegit a Catalunya, amb una audiència superior al 30% dels consultats, cinc punts per sobre del segon (*El Periódico*) i 20 per sobre del tercer (*Ara*). En l'àmbit de les cadenes de ràdio, Catalunya Ràdio (28,6%) es posa lleugerament per davant de RAC1, que manté gairebé invariable el seu anterior registre: un 26%.

Jordi Graupera

Tots els mons

Amb Catalunya em passa com li passava a sant Agustí amb el temps: si no em preguntes què és, ho sé; si m'ho preguntes, no ho sé. En canvi, aquests dies al Parlament –la setmana tragicòmica– en són l'estampa més fidel i precisa.

La negociació fallida entre Mas i la CUP és la mateixa que hi ha als llibres d'història. Uns en diran lluita de classes i els altres dogmatisme ideològic, però expressa un conflicte que jo he vist als patis dels instituts, a les assemblees universitàries, en un refugi d'Ulldeter, a les manifestacions sindicals, en un debat a Cornellà, en una protesta a l'Ebre, en un bar del carrer Balmes i fins i tot en els últims crits que se senten en barris i pobles després del concert de la festa major.

La CUP representa un món durant anys amortit per la idea central de la política catalana: no hi ha alternativa ni en el pla socioeconòmic ni en el marc general de relacions amb l'Estat. Però quan es posa en qüestió el dogma central d'una societat totes les idees guanyen una oportunitat. Posar en qüestió el dogma de progrés econòmic i el dogma nacional espanyol ha fet que el discurs de la CUP aixoplugui activistes i activats. Era i és absolutament impensable fundar un Estat sense una reconciliació, sigui estratègica i temporal, amb aquest món.

A Junts pel Sí li passa una cosa similar: la seva existència es deu justament a la conjugació d'uns mons que s'odiaven. La superació de la tensió històrica es pot veure com una victòria estratègica i cínicament maniobrada per Mas, però també com el reconeixement d'una veritat: sense acord, res. Més enllà de la cridòria, res del que ha passat al Parlament és una sopresa: el 27 mateix a la nit ja sabíem que hi hauria una declaració i que seria suspesa i que pujaria el to judicial, i ja sabíem que Mas no seria president ni en primera ni en segona votació. Però el problema de fons de la CUP no és Mas, és que no sé si s'ha reconciliat amb el fet que aquesta part del país no li agradarà mai, i algun dia hi haurà de pactar, si vol alguna cosa.

> Si la paraula 'nació' significa alguna cosa, deu ser la capacitat de pactar els odis

La gràcia de l'autodeterminació és que tot sura. El protagonisme de Ciutadans també és una veritat que vivia amortida pels eufemismes del PSC, CiU i fins i tot del PP de l'era Piqué. En el discurs d'Arrimadas hi ha la duresa explícita d'haver-se desempallegat d'aquests paternalismes, però també té la seva paradoxa: el partit que, juntament amb l'entorn de la CUP, més radicalment significa una esmena al pujolisme, prova ara d'apropiar-se i resignificar el mot *catalanisme*' reivindicant l'estat d'ànim de l'autonomisme. Els poders locals busquen noves maneres de dissimular a través de Rivera, però tampoc no pots liderar res a Catalunya sense aquest espai emocional. Arriba un moment, com saben PSC i ICV, que si vols pactar amb el poble, primer l'has de reconèixer com el que és.

Suposo que si la paraula *nació* significa alguna cosa, deu ser la capacitat de pactar els odis. Però si m'ho preguntes, no ho sé.

LV. Article 54

Política

La qüestió catalana

Sobiranisme sense pau ni treva

● *Junts pel Sí rebutja qualsevol moviment que sembli una sortida d'escena de Mas*

● *Convergència posa fi a la negociació 'pastanaga' amb la CUP i passa a l'atac directe*

● *Un escenari de noves eleccions mantindria el Govern en funcions fins a l'abril*

XAVIER GÓMEZ

Artur Mas i Ada Colau van presidir el minut de silenci a la plaça Sant Jaume de repulsa als atemptats de París

LA CRÒNICA

Isabel Garcia Pagan
Barcelona

"Arrencada de cavall, parada de burro". Definició del Govern en funcions de la setmana parlamentària a Catalunya. Les jornades històriques del sobiranisme van arribar el 2012 per quedar-se, en el progrés i en l'adversitat. La majoria folgada de 72 vots a favor de caminar cap a un Estat independent es va esfumar en dues ocasions per facilitar la investidura d'Artur Mas. La CUP manté el seu veto al president i a Junts pel Sí no veuen marge a noves concessions, així que la legislatura entra en terreny desconegut. "Que Mas se'n vagi no és una solució política. No hi haurà cap moviment que sembli que surt d'escena", confirmen a CDC. "Si cal anar a eleccions, hi anirem i que es vegi qui ha fet què". Mas tornaria a ser candidat, aquesta vegada sí, amb la llista del president. Seria el seu plebiscit particular, amb Junqueras buscant el *sorpasso* anhelat sobre una Convergència en desconstrucció.

L'enemic era Artur Mas

Les arrels del problema van quedar enterrades quatre mesos enrere. 13 de juliol. Palau de la Generalitat. Deu hores de reunions maratonianes que van servir perquè Oriol Junqueras s'avingués a participar el 27-S d'una llista conjunta amb Convergència després de set mesos d'estira-i-arronsa entre convergents i republicans. El conclave al Palau de la Generalitat es va jugar a diverses bandes. Al matí, Artur Mas, acompanyat pel seu conseller de Presidència, Francesc Homs, se cita amb els representants de les entitats sobiranistes a la una del migdia. Una hora després s'afegeixen a la reunió Josep Rull i Lluís Corominas per CDC, Oriol Junqueras i Marta Rovira per ERC i David Fernàndez i Xevi Generó per la CUP. Sis hores més tard, la balança es va decantar a favor d'Artur Mas amb la seva proposta de candidatura unitària i Junqueras va acceptar empassar-se el gripau a canvi de garantir-se que es posessin les urnes. La CUP es despenja però hi ha acords sobre la taula que no es van complir a la campanya i que ara fa els d'Antonio Baños ostatges de les seves paraules. La gènesi de Junts pel Sí es troba en un triple consens: plantejar les eleccions com un plebiscit, compromís amb el full de ruta cap a l'Estat propi, i Artur Mas serà president amb data de caducitat de 18 mesos. Els representants de la CUP, que havien acordat dies abans que només acceptarien una llista sense polítics en actiu, es comprometen a no ser bel·ligerants amb la candidatura (amb Artur Mas) –"l'enemic és un altre"– i a sumar-se al full de ruta un cop la legislatura estigui en marxa. "Sort que se'n van anar de bon rotllo", expliquen aquests dies els assistents a la reunió. Hi va haver qui va mostrar desconfiança cap a la paraula de la CUP, però es van quedar en minoria. Amb Antonio Baños al capdavant, la campanya de l'esquerra anticapitalista acaba posant el focus damunt d'Artur Mas a la recerca d'un vot independentista diferenciat i la nit del 27-S la CUP aconsegueix uns vots que, segons Junts pel Sí, "ara els destorben".

"No va de política, va de religió"

En una de les primeres reunions del grup parlamentari de Junts pel Sí, un dels independents situa el marc de la negociació: "Això de la CUP no va de política, va de religió". Professen creences diferents i la tendència a l'ecumenisme que es podia desprendre de la famosa abraçada de David Fernàndez a Artur Mas no respon amb la mirada d'Anna Gabriel. Els terminis per a la constitució del Parlament es van esgotar a la recerca d'un acord sobre la resolució de ruptura, però una vegada registrada la ruptura emocional s'instal·la al Consell Executiu. El desinterès dels consellers sortints va més enllà del contingut de la resolució. "Ni contingut ni formes". L'inconvenient principal és que no garanteix la investidura de Mas. Però el president fa temps que ha pres les regnes de la negociació directa amb la CUP. La cita que trascendeix del 26 d'octubre o la de dimecres passat no han estat les úniques que s'han celebrat al Palau de la Generalitat. Sempre s'han comunicat als seus socis de Junts pel Sí, però a posteriori. L'oferta que dimecres posa el president sobre la taula tampoc no és compartida amb tot el grup de Junts pel Sí ni el Govern. El "no tranquil" de la CUP ha posat fi a la negociació *de pastanaga* i els convergents agafen a partir d'ara *el pal*.

Junqueras, vicepresident únic

"Si no hi ha acord, la relació amb la CUP serà impracticable", admeten a Convergència, encara que les possibilitats disminueixen cada dia. Dins d'ERC, la guerra és una altra. El compromís amb la candidatura de Mas és total, però estan disposats a exercir una "pressió civilitzada" sobre la CUP per evitar l'escenari "horrorós" d'anar de nou a eleccions. "És la nostra línia vermella", afirmen. No obstant això, tampoc no estan disposats a donar xecs en blanc als cupaires. Mas va plantejar als seus socis parlamentaris la possibilitat de reformar la llei de la Presidència per poder crear més d'una vicepresidència i acostar-se així al concepte de "presidència coral" proposada per la CUP, però segons fonts de la negociació ERC va reivindicar l'acord pel qual Junqueras seria vicepresident del Govern. La proposta de Mas de sotmetre's a una moció de confiança en finalitzar el primer període de sessions no fa més que "redundar en la seva data de caducitat".

Govern en funcions fins a l'abril?

Des del dia de les eleccions, el Consell Executiu té poca capacitat de moviment constructiva. L'article 27 de la llei de la Presidència i el Govern limita les seves actuacions al "despatx ordinari" d'assumptes i no pot aprovar projectes de llei, pressupostos inclosos. Encara que la conselleria d'Economia havia dictat les normes per a l'elaboració dels comptes del 2016 el juny passat, Andreu Mas-Colell va deixar clar que, a diferència del que havia fet el PP, el govern català no deixaria sobre la taula un pressupost aprovat que condicionés l'acció de l'executiu posterior. La Generalitat està abocada a una llarga pròrroga pressupostària i Mas-Colell, condemnat a batallar amb el ministre Cristóbal Montoro per arribar a final de mes i torejar els avisos d'Hisenda per l'incompliment flagrant dels límits de dèficit. Al Palau de la Generalitat es reuneix encara un Govern "disminuït en les seves funcions ordinàries innecessàriament", segons descripció d'un destacat membre de l'executiu. I pot continuar així més allà d'abril, si s'acaben convocant noves eleccions al març, amb una pròrroga pressupostària asfixiant. Però l'ombra de la paràlisi pesa sobre la Generalitat des d'abans de la

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

LV. Article 55
LV. Article 56

La portaveu de la CUP, Anna Gabriel, s'ha convertit en la peça clau en les negociacions amb Junts pel Sí

Amb la revolució a les venes

JAVIER RICOU
Lleida

Dijous, onze i quart del matí. Artur Mas se sotmet al Parlament a la segona votació d'investidura. El debat s'emet en directe i les càmeres enfoquen el grup de la CUP. A primera fila hi ha asseguda Anna Gabriel (1975), nova en aquest escenari. Una política amb esperit revolucionari forjada al poble miner de Sallent de Llobregat, un municipi obrer de la denominada Catalunya profunda amb una llarga tradició anarquista. A les mans de Gabriel i les dels seus companys de partit descansa el futur més immediat de Catalunya. Però al partit que disputa aquesta lluitadora de la política no hi ha motos, ni cotxes, ni pilotes o raquetes. Així que mentre l'olla del futur de Catalunya bull al Parlament, a Sallent els seus veïns, els que l'han vist créixer, formar-se i defensar els seus ideals des que tenia 16 anys, s'ocupen d'altres coses. Cap televisor dels bars més freqüentats del centre d'aquesta localitat, de set mil habitants, no ha posat el canal que emet el debat. L'escassa clientela d'aquella hora tampoc no ho ha demanat. Potser és perquè a la majoria d'aquests habitants no els sorprèn el paper que avui interpreta Gabriel en el món de la política. "Està com el peix a l'aigua, és el que li agrada i des de ben petita ja apuntava maneres", afirma l'Anna, propietària d'un d'aquests bars. Tampoc no s'estranyen de la seva indumentària i el seu aspecte. "Sempre s'ha vestit igual, amb les seves samarretes, molt poques vegades l'hem vist sense serrell. No crec que ara canviï", augura. I les seves idees. "Les ha tingut i les té molt clares, en això tampoc no ha canviat".

Va tenir bons mestres a casa. El seu avi matern, Artemi Sabaté, va ser un destacat dirigent de la CNT. "Un home molt sociable, que es feia estimar, però molt tossut amb els seus ideals. La seva néta és un calc de l'avi", afirma Astrid, propietària d'un restaurant que sí que s'ha seguit el debat del Parlament. És el Frankfurt, el que Gabriel i la gent de la seva corda freqüenten. Un nom que enganya, ja que en aquest restaurant –on han estat vistos Oriol Junqueras o David Fernández– serveixen plats de cuina catalana com cigrons o botifarra negra i blanca.

Abans de fer el salt a la primera fila de la política (Gabriel va ser regidora per la CUP a Sallent entre 2003 i 2007), freqüentava molt sovint l'Ateneu Popular Rocaus. Allà i a l'Agrupament Roques Albes es va gestar la persona i política que és avui. Tot i que jugava amb avantatge, ja es va iniciar en el món assembleari amb les lliçons bàsiques ja apreses a casa. La seva mare, la Maribel, va militar al PSUC. I per part del seu pare (fill d'un emigrant de Huelva que va treballar a les mines de Sallent) va conèixer de primera mà el món obrer –les condicions de feina en aquells túnels de potassa eren molt dures– i el sindicalisme. A Sallent s'explica, a més, que el besavi matern d'Anna Gabriel va cremar una important quantitat de diners a la plaça del poble convençut que el sistema capitalista estava a punt de desaparèixer.

David Gabriel, germà d'Anna Gabriel, va beure d'aquestes mateixes fonts. I encara que no milita en cap partit, és un dels més actius en la defensa de la independència de Catalunya. Ell va ser un dels impulsors de la Plataforma per la Llengua, que va aconseguir que el 2010 el Tribunal Constitucional tombés la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que imposava el 25% de castellà a les aules. Ell va ser un dels impulsors de la Plataforma per la Llengua, que va aconseguir que el 2010 el Tribunal Constitucional tombés la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que imposava el 25% de castellà a les aules.

ACTIVITAT POLÍTICA

El seu avi va ser un destacat dirigent de la CNT i la seva mare va militar al PSUC

LLUITA FEMINISTA

La seva samarreta preferida diu: "Juguem totes o punxem la pilota"

A la dreta de García Albiol

ANÀLISI

Àlex Tort

És habitual que el president de qualsevol grup s'assegui a l'escó més proper al passadís de l'hemicicle al Parlament. Trieu el motiu pel qual Anna Gabriel, número dos de la candidatura de la CUP, ocupa aquella butaca en comptes del cap de llista cupaire, Antonio Baños: perquè a la CUP no hi ha líders; perquè, en un acte deliberadament provocador, li permet estar gairebé a tocar de l'antítesi ideològica que representa Xavier García Albiol, a qui mira de reüll i assenyala amb el dit, o perquè és ella qui mana.

Probablement totes tres raons són certes. D'ella en diuen que no té afany de protagonisme, però ningú pot negar, ni tan sols els seus, que Gabriel té la paella pel mànec.

Li agrada ser a tot arreu: negociant cara a cara amb Artur Mas –ja sigui a Palau o en secret vés a saber on–, a les reunions de la Mesa i la junta del Parlament, i també a les conferències polítiques. Potser fruit d'aquest afany va cometre l'error, primer, de posar sobre la taula negociadora amb Junts pel Sí la ja famosa proposta de "presidència coral" a la suïssa sense tenir el consens de l'aparell directiu de la CUP i, després, esbombar-la públicament.

Tova en el tracte humà i de somriure amable, usa el llenguatge oficiós de la CUP de parlar en femení com a neutre. Però

LLUIS GENE / AFP

El dolç somriure d'Anna Gabriel topa amb la duresa dels seus arguments

COHERÈNCIA

"Des dels setze anys es vesteix igual i defensa el mateix", diuen els seus veïns

L'ANÈCDOTA

El seu besavi va cremar diners a la plaça convençut del final del capitalisme

duríssima i intransigent políticament, Anna Gabriel va de cara a barraca. L'estil és directe i sense embuts, a vegades sorneguer, amb una alta dosi de desconfiança envers els mitjans de comunicació: "Disculpin les molèsties, estem construint una nova república", va proclamar el 8 d'octubre des de la conferència política que posava fi a l'autoimposat "ajornament comunicatiu", davant tots els mitjans, que els cupaires acusaven de ser coresponsables de "pressionar-los injustament".

De tradició anarquista, la portaveu de la CUP al Parlament sindicalment milita a la CGT. També és membre d'Endavant, una de les famílies més influents dintre de la formació i organització marcadament marxista, feminista i anticapitalista, que aposta fortament i descaradament pel municipalisme i que aspira a ser el gran aparell de l'esquerra alternativa independentista que ara mateix és la CUP.

> Li agrada ser a tot arreu: cara a cara amb Mas, a les reunions del Parlament i a les conferències polítiques

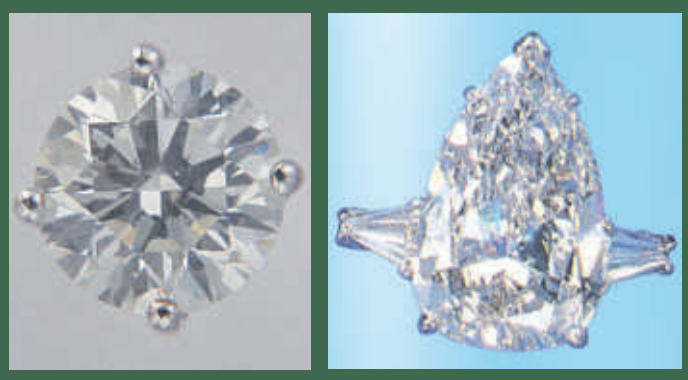
Segons el Centre d'Estudis d'Opinió, Gabriel ha pres el relleu de David Fernàndez i ara és la política més ben valorada dels diputats del Parlament amb una nota de 5,82, tot i que també és la menys coneguda, amb un 25,2%.

Baños s'ha fet un tip d'assegurar que la CUP no faria descarrilar el procés; Gabriel fa un pas més enllà i no descarta aquesta possibilitat afirmant que Junts pel Sí "haurà de donar explicacions si fan descarrilar el procés posant-hi Mas al capdavant". Per si serveix d'ajuda, convé que sàpiga que al costat del bar del Parlament hi ha una horrible estanteria d'alumini d'intercanvi de llibres on algú hi ha deixat diversos VHS sobre trens. ●

Joieria Gracia
des de 1980

COMPRO BRILLANTS

BRILLANTS 2,3,4,5…QUIRATS

COMPRO RELLOTGES

COMPRO OR
COMPRO PLATA

RELLOTGES PRIMERES MARQUES

ESPECIALISTES EN:
JOIES ANTIGUES I D'ÈPOCA
MONEDES

PAGUEM AL COMPTAT
I AL MILLOR PREU

MÉS DE 30 ANYS EN LA
COMPRA-VENDA
ENS AVALEN

www.joyeriagracia.com
PASSEIG DE GRÀCIA 46 · BOTIGA - BARCELONA
932 155 551

LV. Article 57

La qüestió catalana

Iceta proposa un govern catalanista d'unitat

El socialista demana a Mas que renegui del pla separatista

LLIBERT TEIXIDÓ

Miquel Iceta, Pedro Sánchez, i Carme Chacón, ahir a la seu d'UGT a Barcelona

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

El líder del PSC, Miquel Iceta, manté la mà estesa al president de la Generalitat en funcions, Artur Mas, per formar un govern d'"unitat catalanista i progressista" que deixi de banda l'independentisme i reforci l'autogovern, millori el finançament i sigui capaç d'"arribar a un acord amb la resta d'Espanya" respecte al nou encaix de Catalunya.

Iceta va afirmar que existeixen les "condicions" per formar aquest Govern de concentració, això sí, només si Mas fa "una rectificació" dels seus plans separatistes i revoqui la declaració rupturista aprovada la setmana passada per la Cambra catalana només amb els vots de Junts pel Sí i la CUP.

L'oferta socialista no suposa una novetat al convuls tauler polític català –Iceta ja la va traslladar a Mas en el primer i fallit intent d'investidura–, però agafa força ara per les esquerdes que s'han format al si del Govern i de Convergència sobre la possibilitat d'un pacte de legislatura amb la CUP.

Miquel Iceta va dir que entenia la "gran preocupació" de Francesc Homs i Andreu Mas-Colell per la possible aliança de Junts pel Sí amb els antisistema, i va dir que encara que "se n'han adonat tard" és, en definitiva, una bona notícia per a Catalunya ja que l'important és "rectificar" el rumb.

Amb aquestes veus dissonants de fons, Iceta va assenyalar que encara hi ha temps i alternatives per "evitar el ridícul" que suposaria continuar endavant amb la resolució rupturista, la qual cosa –segons el seu parer– generaria més dosis de frustració, faria malbé la imatge de Catalunya a l'estranger i el conjunt d'Espanya, i posaria de debò en risc l'autogovern.

El PSC considera que hi ha temps per "no fer el ridícul" i proposa quatre punts alternatius

"El greu error va ser presentar una resolució rupturista que ens situa fora de la llei", va declarar Iceta després d'una reunió a la seu d'UGT amb representants sindicals de SEAT, a la qual va assistir també el secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, i la candidata del PSC a les generals, Carme Chacón.

Sobre la controvertida resolució, Iceta va assenyalar que en un moment com l'actual de tanta inestabilitat social i econòmica no sembla la millor idea que des de Catalunya es creï una "crisi d'Estat" en plantejar la secessió.

"El que cal fer és plantejar propostes d'estabilitat i reformes per avançar dins de la legalitat", va dir.

Malgrat l'oferta de pacte, Iceta no va tenir objeccions a l'hora de qualificar de "ridícula" la l'actuació del president Mas, en estar "pidolant suports per a la legislatura" entre les files antisistema comandades per Antonio Baños i Anna Gabriel.

El primer secretari del PSC va vaticinar que tant si Mas acaba tancant un pacte in extremis amb la CUP, com si no aconsegueix els seus vots per ser investit president, Catalunya es veurà encaminada a unes noves eleccions anticipades.●

Rivera lamenta el "bloqueig institucional"

El líder de Ciutadans, Albert Rivera, va lamentar ahir que el president de la Generalitat en funcions, Artur Mas, que veu instal·lat en "una fugida cap endavant", i la CUP hagin portat Catalunya al "bloqueig institucional" sense tenir en compte les conseqüències negatives d'aquest bloqueig. Albert Rivera, que ahir va continuar amb la precampanya electoral i va visitar Logronyo, va considerar que "el que està passant a Catalunya és molt difícil de entendre", ja que el bloc sobiranista continua endavant amb els seus plans sense tenir en compte que una "majoria de catalans no vol la independència". Rivera va afirmar sobre això que en aquesta estratègia influeix la "molta corrupció" que afecta Convergència. I de cara a les eleccions del 20-D va assenyalar que la millor manera de "derrotar el separatisme" és que C's guanyi les eleccions generals a Catalunya.

LV. Article 58

La qüestió catalana

La CUP modula el discurs i per primer cop des del 27-S no veta Mas

L'esquerra anticapitalista trasllada la decisió sobre la investidura a la militància

LLIBERT TEIXIDÓ

Antonio Baños i Gabriela Serra van portar ahir el pes de la compareixença de la CUP a la sala de premsa del Parlament

JOSEP GISBERT
Barcelona

Per primer cop des de la campanya electoral del 27-S, la CUP no es tanca a investir Artur Mas president de la Generalitat. En un gir significatiu en el seu discurs, i en línia amb l'acostament de les últimes hores en la negociació amb CDC, la formació de l'esquerra alternativa i anticapitalista no va vetar ahir el nom del candidat en el marc d'un acord global amb Junts pel Sí, que serveixi per garantir l'estabilitat de tota la legislatura, i va traslladar la decisió final a l'assemblea de militants.

"Quan tinguem una proposta per a la investidura posarem en marxa els canals necessaris perquè sigui la militància la que prengui la decisió", van assegurar els representants de la CUP en una compareixença coral de membres del grup al Parlament i del secretariat nacional. Una compareixença el pes de la qual va recaure bàsicament en Antonio Baños, Gabriela Serra i Eulàlia Reguant, mentre pesos pesants com Anna Gabriel, Josep Manel Busqueta o Benet Salellas es mantenien en un discret segon pla. A l'acte hi havia la inusual presència de David Fernández. "Si hi ha un candidat i alhora avancem en el pla de xoc social, les privatitzacions i el procés constituent, podrem prendre una decisió més ràpidament", van precisar els integrants del partit, en un discurs que a la pràctica representava una modulació important.

Malgrat la insistència dels periodistes –que, davant l'expectació creada, atapeïen la sala de premsa del Parlament– per conèixer si la CUP continuarà rebutjant la investidura d'Artur Mas, els membres de la formació van optar aquesta vegada, i a diferència del que havia passat fins ara, per no vetar públicament el nom del líder de CDC. I en privat, tot i que no negaven que el seu candidat ideal no és Artur Mas, fins i tot van reconèixer la disposició a sotmetre a votació de la militància una proposta que aposti per la seva reelecció al capdavant de la Generalitat sempre que, alhora, inclogui canvis substancials en el què, el com i el quan. És a dir, un acord global en tots els fronts, que és el que de fet està negociant amb Junts pel Sí.

MAQUINÀRIA INTERNA

El partit de Baños accelera la mecànica assembleària per si hi ha acord aviat

Una negociació que, segons els representants de l'esquerra anticapitalista, s'ha intensificat en les últimes hores i avança a bon ritme. Fins a l'extrem que el partit ha decidit accelerar els mecanismes interns de decisió perquè "estigui tot a punt" i els "ritmes lents, però segurs", de la CUP no siguin un obstacle si s'assoleix l'acord aviat. En aquest sentit, a principis de la propera setmana començaran a reunir-se les assemblees territorials i per al dia 29 es manté la convocatòria del debat nacional, a fi d'analitzar l'estat de la qüestió, tot plegat pendent que en el moment en què es produeixi un pacte es convoqui l'assemblea oberta de militants per prendre la decisió final. La data d'aquesta assemblea decisòria queda supeditada, en qualsevol cas, a l'avenç de les converses amb Junts pel Sí i, en funció de quin en sigui el desenllaç, bé podria celebrar-se el mateix dia 29, o fins i tot abans. Un escenari aquest que, segons fonts de la negociació, permetria dur a terme la investidura efectivament abans de l'inici de la campanya electoral del 20-D.

La modulació del discurs de la CUP no va ser obstacle, de tota manera, perquè reivindiqués la seva actuació davant les crítiques que li han plogut aquesta setmana sobretot des de determinats sectors de CDC, en al·lusió a les posicions defensades, per exemple, pel conseller Andreu Mas-Colell o l'exconseller Francesc Homs. I ho va fer en una doble direcció. D'una banda, per defensar que els acords aconseguits fins ara –la declaració d'inici del procés d'independència i l'annex social– figuren majoritàriament en el programa de Junts pel Sí i negar, per tant, que estiguin imposant res "des del xantatge". I, d'una altra, per denunciar el "neoautonomisme" del "peix al cove" i "la puta i la Ramoneta" que entén que "alguns pretenen recuperar" i advertir-los, en paraules d'Antonio Baños, que "el camí de construcció de la república catalana no té marxa enrere". La conclusió de l'esquerra anticapitalista va ser declarar-se "impermeable a les campanyes de pressió", desvincular-les de les taules de negociació amb Junts pel Sí i preguntar, per boca de Gabriela Serra, als qui les protagonitzen "què pretenen traslladant aquesta imatge d'incertesa i inseguretat que no es correspon amb el que està passant i que és el realment negatiu".

CRÍTICA EXTERNA

Duran considera "preocupant que continuem estant en mans de la CUP"

El pronunciament de la CUP va ser acollit amb un prudent silenci per part de la resta de protagonistes de la negociació: CDC i ERC. No així per UDC, que un dia més va aprofitar per furgar en les diferències entre ells. Josep Antoni Duran Lleida, en concret, va considerar "preocupant que continuem estant en mans de la CUP" després que Artur Mas "hagi fet tantes renúncies per poder ser investit sense que de moment no hagi aconseguit convèncer els seus interlocutors" i va lamentar que "estem en una muntanya russa, una setmana som a dalt i l'altre a baix, de la qual en sortirem tots molt marejats".●

C's s'obre a explorar amb el PSC un bloc progressista en el Parlament

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Ciutadans està disposat a explorar amb el PSC i Catalunya Sí que és Pot l'articulació d'un bloc progressista que, a partir d'iniciatives parlamentàries i pactes concrets en matèria social, porti el debat polític català més enllà del sobiranisme.

"Hi ha moltes qüestions en polítiques socials, en educació o sanitat per exemple, en les quals ens podem posar d'acord. No podem estar sempre en la incertesa, estic segur que arribarem a pactes", va declarar ahir el portaveu parlamentari de Ciutadans, Carlos Carrizosa, a *Els Matins* de TV3.

El dirigent taronja va reiterar el seu optimisme sobre aquests possibles acords. Com a argument d'autoritat va subratllar que tant C's, com el PSC i Catalunya Sí que es Pot tenen en comú el seu desig que la "legislatura arrenqui i que hi hagi un govern" per sortir de la situació de bloc institucional en la qual, segons el seu parer, hi ha instal·lada la política catalana.

"Hem de trobar una sortida tots junts perquè a Catalunya no perduri aquesta divisió", va afirmar Carrizosa, que va demanar al president de la Generalitat en funcions, Artur Mas, i a Junts pel Sí que acceptin que amb el 47% dels vots no poden mantenir els seus plans de ruptura unilateral.

Ciutadans, la primera força de l'oposició, recull d'aquesta forma el guant llançat pel primer secretari del PSC, Miquel Iceta, després de les eleccions del 27-S de buscar un "pacte transversal", aparcar les diferències ideològiques i estratègiques, i treure el debat polític de les coordenades sobiranistes per centrar els seus esforços en l'agenda social i econòmica.

Els primers passos, en aquest sentit, ja els ha fet el PSC amb Catalunya Sí que és Pot, formació amb què ha obert una taula de diàleg, que piloten Eva Granados i Joan Coscubiela, i el primer objectiu del qual és forçar abans que acabi l'any, fins i tot encara que coincideixi amb la campanya electoral, la celebració d'un ple sobre la pobresa.

Així mateix, els socialistes catalans han registrat al Parlament d'una bateria d'iniciatives i preguntes de polítiques entre les quals destaca una proposta de resolució per crear de manera urgent un grup de treball que busqui garanties de futur per a la planta de SEAT de Martorell.

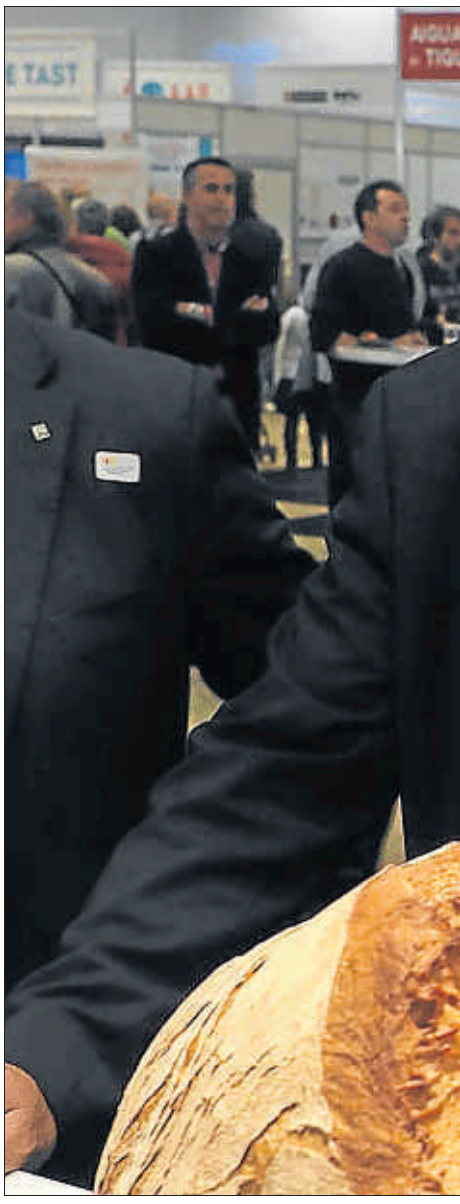
Una altra proposta de resolució registrada aquesta setmana pel PSC planteja que la Generalitat recuperi l'explotació i la gestió de les instal·lacions de l'ATLL (Aigües Ter-Llobregat).●

LV. Article 59

Rebuig gairebé unànime de la tutela financera del Govern

Només Ciutadans justifica la mesura i en culpa la Generalitat

AITZIBER AZPEITIA
Barcelona

La nova mesura coercitiva adoptada pel Govern del PP per contrarestar el procés català, quan només falten dues setmanes perquè comenci la campanya electoral, va ser criticada per la majoria dels partits catalans, tret de Ciutadans, que la va considerar justificada a causa de la "mala gestió" de la Generalitat.

Les condicions addicionals, i excepcionals, que Catalunya haurà de complir per al cobrament del romanent del Fons de Liquiditat Autonòmic (FLA) són percebudes com una intervenció dels comptes de la Generalitat, malgrat que el ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, digués el contrari. La mesura del Govern espanyol només va ser aplaudida pels Farmacèutics, ja que consideren que "pal·liarà els problemes de demora en els pagaments".

El cap de llista de Democràcia i Llibertat per a les eleccions generals, Francesc Homs, va assegurar que es tracta d'un "càstig" del Govern espanyol pel resultat de les eleccions del 27-S. "Per homenatjar els 40 anys de la mort de Franco no se'ls ha ocorregut res més que castigar-nos perquè volem la llibertat", va dir en un acte a Olot. L'exconseller de la Presidència va afirmar, a més a més, que amb la seva actuació el Govern del PP ha suspès "de manera evidentíssima" l'autonomia financera de la Generalitat, de manera que incorre en una il·legalitat, perquè aquesta autonomia està reconeguda a la Constitució espanyola.

En la mateixa línia es va manifestar el president de la Generalitat en funcions, Artur Mas, divendres a la nit, que va assegurar que es tracta d'"una discriminació molt gran, una deslleialtat total i una intolerància absoluta" cap al territori que més esforços ha fet per sortir de la crisi.

També el líder d'Unió, Josep Antoni Duran Lleida, va acusar el Govern espanyol d'anul·lar "de facto" l'autonomia de Catalunya amb l'anul·lació de la seva autonomia financera. El candidat democristià va subratllar que amb aquesta decisió el Govern del PP "castiga" el conjunt dels catalans i no només els independentistes. I va considerar que "és una manifestació més d'arrogància i supèrbia política del PP", a banda d'un "ús electoralista del FLA", que demostra "la incapacitat de gestionar políticament les demandes de Catalunya".

Pel candidat d'ERC a les eleccions generals, Gabriel Rufián, l'actuació del Govern que presideix Mariano Rajoy demostra que Catalunya té un Estat "en contra". En una visita al barri del Pla d'en Boet de Mataró va declarar que "els catalans patim un Estat que s'escarrassa a impedir que triomfi la voluntat democràtica de la ciutadania" i "pren decisions contràries als nostres interessos".

A la direcció del PSOE admeten que tant el programa del FLA com la llei d'Estabilitat Pressupostària –"que va votar CiU"– permeten adoptar les condicions imposades per Montoro. Ara bé, també lamenten que aquests condicionants "només contribueixen a enrarir les relacions i el concepte de lleialtat institucional". Per la candidata del PSC, Carme Chacón, "la via per fer complir les lleis no ha de passar per posar encara més en risc els serveis públics bàsics a Catalunya", perquè al final, els catalans, "que fa anys que patim les retallades de Mas, estem sent castigats per les dues dretes".

Des de l'esquerra alternativa, Xavier Domènech, candidat de Podem en Comú, va opinar a Twitter que "l'amenaça de Montoro de controlar les finances catalanes és intolerable", encara que va reconèixer que és una situació que "estem vivint fa temps".

En canvi, la líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas, va justificar l'actitud del Govern central per la "mala gestió" de la Generalitat, i va demanar que no es busquin culpables fora de Catalunya.●

CARME CHACÓN, PSC

"Al final els catalans estem sent castigats per les dues dretes"

DURAN LLEIDA, UNIÓ

"És una altra mostra d'arrogància i supèrbia política del PP"

El líder del PP promet crear mig milió de llocs de treball a l'any

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

amb una bona convivència i civilitzada no és comprensible que algú digui que se situa per sobre de la llei".

Amb aquest argument va justificar el president del Govern central les dràstiques mesures anunciades en el Consell de Ministres de divendres i que ahir dissabte quedaven reflectides, negre sobre blanc, en el Butlletí Oficial de l'Estat i per les quals el Govern català veu restringit l'accés als fons de l'Estat mentre no compleixi una sèrie de requisits "Ahir –per divendres– vam prendre la decisió d'ajudar algunes comunitats. En molts casos perquè els seus governs s'han dedicat a fer el que havien de fer", va manifestar el president del Govern central assenyalant per passiva el Govern català. Rajoy va garantir que aquests ajuts, l'aplicació de l'excedent del Fons de Liquiditat Autonòmic, farà que els diners arribin a qui han d'arribar: farmàcies, consorcis sanitaris...

En la seva intervenció, el líder dels populars va advertir que ara, que hi torna a haver creixement econòmic, després d'anys d'esforços, no és el moment de votar el partit socialista, que per Rajoy implica "tor-

LV. Article 60

Rivera acusa Rajoy de fer electoralisme amb el terrorisme

C's aconsella al Govern central "d'anar amb compte i no jugar com en l'11-M"

FERNANDO GARCÍA
Madrid

Albert Rivera va incórrer ahir en paradoxa, com a mínim, en presentar la seva campanya electoral entre acusacions d'"electoralisme" al Govern de Mariano Rajoy per la seva estratègia de "driblatge curt" i "batzegades", va dir, davant el terrorisme gihadista de l'Estat Islàmic (EI). El líder de Ciutadans, que està pendent de la resposta de Rajoy i de Pedro Sánchez a la seva petició d'entrar en el pacte antiterrorista, va aconsellar a l'Executiu que "vagi amb compte" i "no jugui" amb aquest assumpte com, segons el seu parer, van fer el 2004 l'expresident José María Aznar i el seu equip en "mentir" després de l'11-M.

Davant el miler de seguidors de C's que van acudir al Palau Municipal de Congressos de Madrid per presenciar la posada de llarg de la seva campanya, Rivera va dir sobre l'EI i els seus últims atemptats que, davant el que representa "una de les amenaces més grans als nostres valors democràtics i forma de vida en els últims anys, el que es necessita és "estratègia, rigor i sentit d'Estat", així com un pacte com el que ja van subscriure el Govern i el PSOE i ara espera també firmar ell.

Tot i això, i lluny d'aquesta necessària serietat, el que tenim és "un ministre d'Exteriors que diu que les decisions sobre terrorisme es prendran després de les eleccions", va criticar.

El candidat es referia a unes recents declaracions de José Manuel García-Margallo sobre la conveniència que sigui el nou Congrés, i no la Diputació Permanent, *de guàrdia* fins a les eleccions, el que en el seu cas autoritzi la implicació espanyola en una intervenció sobre el terreny a Síria.

EMILIA GUTIÉRREZ

El lema triat per Rivera, "Con ilusión", calca el famós "Amb il·lusió" de Mas a la campanya del 2010

Rivera assegura que la perspectiva de guanyar Mas i ERC en el 20-D constitueix per a ell "una motivació extra"

"Però és que algú creu que els terroristes de l'EI tindran en compte l'agenda personal de Rajoy per actuar?", va ironitzar Rivera. I va advertir el Govern central que els espanyols "tenen sentit comú i no toleraran" que es miri "a les urnes" en comptes dels interessos del país quan del que es tracta és de combatre el terrorisme: una qüestió en la qual cal passar "del bonisme i el bel·licisme a la responsabilitat".

Sobre Catalunya, Albert Rivera va afirmar que, si es compleixen les últimes enquestes, "guanyarem a Artur Mas el 20-D, la qual cosa seria "meravellosa". En to de burla, es va preguntar: "S'imaginen com quedaran llavors aquestes cartes que Mas envia a l'ONU i a Hollande, en anglès, dient que tots els catalans són independentistes i Espanya és un Estat opressor? S'imaginen quina serà la imatge de Mas en una nit com la del 27-S, amb gent cantant *Jo sóc espanyol* i Ciutadans guanyant les eleccions a Catalunya?". I va assenyalar que la perspectiva de derrotar Artur Mas i ERC és per a ell "una motivació extra".

Abans de la intervenció d'Albert Rivera, la líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas, va fer unes declaracions als passadissos per mostrar el seu suport a la decisió del Govern central de fer un seguiment estricte dels diners que la Generalitat rep de l'Estat a través del Fons de Liquiditat Autonòmica, el FLA.●

LV. Article 61

La qüestió catalana

Montoro avisa que un recurs retardarà el cobrament del FLA

El ministre apressa Mas a "posar-se a treballar" i pagar ja les factures

ALICIA RODRÍGUEZ DE PAZ
CARMEN DEL RIEGO
Madrid

En lloc de suavitzar l'enfrontament amb la Generalitat, el ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, va acusar ahir el Govern català de "posar traves" al pagament de les factures, en comptes d'atendre els requisits imposats divendres passat. Així doncs, la resposta de l'Executiu central als retrets d'Artur Mas no van trigar a arribar. Segons Montoro, no hi ha cap agressió a Catalunya, com sostè el president en funcions. "Al contrari, el que fem és salvaguardar la prestació dels serveis públics", va afirmar.

Montoro va recomanar al Govern català que es deixi de "victimismes" i es posi "a treballar". "El que ha de fer la Generalitat és posar-se al dia i pagar les factures com més aviat millor; han de deixar-se de declaracions i complir les condicions: entrar els abonaments al sistema de facturació electrònica i que la intervenció de la Generalitat emeti certificacions sobre l'ús que estan fent d'aquestes factures", va assegurar el ministre.

Montoro va defensar diverses vegades que les noves exigències imposades a la Generalitat per començar a rebre partides dels més de 3.000 milions del Fons de Liquiditat Autonòmic (FLA) responen als principis de "transparència i legalitat". "Mas no té dret a utilitzar un sol euro públic per finançar el seu programa d'independència", va etzibar.

Preguntat per la possibilitat que el Govern català en funcions recorri als tribunals contra els nous requisits del FLA, Montoro va donar a entendre que aquesta decisió endarreriria encara més el cobrament de les factures. Això agreujaria la delicada situació dels comptes de la Generalitat, amb seriosos problemes per pagar proveïdors.

El president del Govern espanyol, Mariano Rajoy, també va llançar noves advertències a l'Executiu dirigit per Mas. En un míting celebrat a la localitat sevillana de Tomares abans de la compareixença del president de la Generalitat, Rajoy va assegurar que "cada pas que es fa en el mala direcció" no fa més que "complicar el futur". Ho diu perquè considera que encara s'està a temps de rectificar, i en aquest sentit va tornar a expressar el seu desig que el recurs davant el Tribunal Constitucional sigui l'última mesura que hagi de prendre, perquè s'hagi frenat el procés sobiranista. Rajoy també va recordar que no s'ha caracteritzat precisament "per no parlar quan es demana un diàleg seriós", però del que no parlarà és d'incomplir la llei, de la unitat d'Espanya, de la sobirania nacional, i de la igualtat dels espanyols en drets i deures.

SERGIO BARRENECHEA / EFE

El ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, en una roda de premsa

FINANÇAR LA RUPTURA

Hisenda adverteix que no deixarà que els diners públics s'utilitzin per pagar la independència

MISSATGE DE TRANQUIL·LITAT

"Els proveïdors cobraran malgrat la inoperància" de la Generalitat, va assegurar Rajoy

A CATALUNYA

L'oposició coincideix a qüestionar l'estratègia del president català en aquest nou conflicte

Aquesta recomanació no va estar exempta de crítiques a Artur Mas i a la Generalitat, encara que no els cités directament. Els va recordar que les agències de ràting han qualificat de bo porqueria el seu deute, el que hauria de portar els seus governants, va dir, "a actuar amb més responsabilitat", tot i que en clau clarament electoral es va adreçar als catalans per garantir-los que el Govern d'Espanya "continua ajudant-los", perquè "no són responsables" del que està passant. I es va adreçar també als proveïdors, per tranquil·litzar-los: "Cobraran malgrat la inoperància dels governants catalans, i perquè Espanya és un país solidari".

Des de Catalunya, els partits de l'oposició han coincidit a qüestionar l'actitud de la Generalitat en aquest nou conflicte. La líder de Ciutadans i cap de l'oposició, Inés Arrimadas, va negar ahir que les noves condicions sobre el FLA siguin un atac a l'autogovern. "No només considerem que la Generalitat ha d'explicar en què es gasta el FLA al Govern d'Espanya, sinó també a tots els catalans", va afirmar. Miquel Iceta (PSC) va recriminar a Mas que no pot "queixar-se després de la declaració de ruptura que va impulsar". Mentre la batalla entre la Generalitat i l'Executiu espanyol continua, "els catalans són ostatges de l'hostilitat", va lamentar el líder dels socialistes catalans. Per Iceta, la situació només es podrà solucionar quan hi hagi un altre govern tant a Catalunya com a Espanya. Per la seva banda, el portaveu de Catalunya Sí que es Pot, Joan Coscubiela, va recordar que el Govern central pot aplicar mesures com la del FLA "gràcies a les lleis aprovades amb els vots de CiU al Congrés".●

El Parlament presentarà al·legacions al Constitucional

MAITE GUTIÉRREZ Barcelona

La Mesa del Parlament va acordar ahir presentar al·legacions a la decisió del Tribunal Constitucional (TC) de suspendre la resolució rupturista aprovada per Junts pel Sí i la CUP el 9 de novembre. L'acord es va adoptar amb els vots favorables de Junts pel Sí i Catalunya Sí que es Pot –aquests últims van dir no a la declaració d'inici d'independència–, mentre que Ciutadans i el PSC van votar en contra de presentar recurs a la providència del Constitucional. Els serveis jurídics de la Cambra redactaran les al·legacions per presentar-les abans de divendres.

El vicepresident primer de la Mesa, Lluís M. Corominas, va afirmar que el recurs s'interposa per "defensar l'impuls" del Parlament i evitar que els tribunals paralitzin "declaracions polítiques". La Mesa va aprovar també encarregar un informe jurídic sobre els efectes de la suspensió de la resolució de ruptura, tal com havia sol·licitat Sí que es Pot. Es preveu que l'informe estarà enllestit dimarts vinent. L'objectiu és conèixer exactament els passos que pot fer el Parlament sense entrar en col·lisió amb el dictat pel TC i les conseqüències que té aquesta providència sobre l'activitat de la Cambra.

D'altra banda, la Mesa va admetre a tràmit la petició conjunta del PSC i Sí que es Pot de celebrar un ple extraordinari sobre pobresa i emergència social. La data del debat la decidirà la junta de portaveus, que tractarà la qüestió en la seva reunió de la setmana que ve.●

Antoni Puigverd

Arquitectures

L'anunci de la desaparició de Convergència, que pretén ressorgir com l'au fènix de les seves cendres, ha coincidit amb el quarantè aniversari de la mort de Franco. La coincidència m'ha fet recordar una de les grans operacions polítiques que Jordi Pujol va impulsar durant la transició: l'absorció d'importants sectors del franquisme sociològic català. En efecte, sense la contribució de molts alcaldes del règim del dictador, exponents dels catalans acomodats al franquisme, el nucli inicial de Convergència, antifranquista i catalanista de pedra picada, no hauria pogut convertir-se en el "pal de paller" català que Pujol va dibuixar i construir.

S'acostuma a descriure el patchwork de la Convergència pujoliana tenint en compte només les etiquetes ideològiques (la socialdemocràcia a la sueca i el socialcristianisme que Pujol encarnava personalment; el liberalisme de Trias Fargas). Però aquestes etiquetes (i d'altres: com l'essencialisme de Raimon Galí) ens impedeixen captar el fons realista de l'arquitectura de Pujol: la fusió d'antagonismes. Els que havien mantingut la flama romàntica de la catalanitat en els temps més foscos s'unien a aquells que havien apagat tranquil·lament aquesta flama per adaptar-se i fructificar en la foscor.

L'any 1980, apel·lant al català mitjà, desideologitzat, i encomanant-se a Sant Pancraç ("salut i feina"), Pujol es presentava no com un nacionalista abrandat, sinó com un constructor disposat a edifi-

> Enterrant viu el fundador, els convergents pretenen enderrocar el vell edifici i construir un partit nou

car un partit i un país prescindint d'etiquetes i aprofitant tota mena de materials. Aquell realisme contrastava amb el dèria gauchista de Joan Raventós, que mirava, inquiet, cap a l'esquerra (PSUC) i ni es va adonar de la força suggestiva del pragmatisme. Quatre anys més tard, el 1984, Pujol havia culminat l'edifici amb materials més clarament procedents del franquisme sociològic. La ruïna de la UCD va permetre a Convergència convertir-se en el vot refugi dels catalans conservadors i nacionalment prosaics.

Aquesta jugada de Pujol explica que el catalanisme actual pugui descriure el franquisme com una cosa estranya i oposada a la catalanitat, quan és un fet que, per raons molt diverses (entre elles la por, l'exili i la repressió, però també l'interès econòmic i les ferides de 1936), Catalunya es va emmotllar al règim del dictador (ho descriu magistralment Joan Sales a la darrera part d'*Incerta glòria*).

Enterrant viu el fundador, els convergents pretenen enderrocar el vell edifici i construir un partit nou de trinca. Costarà molt que això no sigui més que una cosmètica remodelació de façana (com escrivia ahir M. Dolores García). I no només perquè la corrupció és allargada, que també; sinó perquè, a diferència de Pujol, que tenia una ideologia fortíssima però coneixia el país perfectament, els actuals dirigents sembla que confonguin la propaganda catalana amb la realitat catalana. I ja se sap: l'arquitecte més temible és el que confon la maqueta de seduir el client amb els plànols de l'edifici.

LV. Article 62

El desafiament terrorista

El pacte antigihadista s'amplia sense CDC, PNB i Podem

Fernández Díaz diu que la porta continua oberta a tots els partits

DANI DUCH

la reunió del pacte feta d'ahir a la seu del Ministeri de l'Interior

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

El pacte antigihadista, de què fins ara formaven part els dos grans partits, PP i PSOE, s'ha ampliat a set forces polítiques més que es van adherir a l'acord original. Malgrat tot, CDC, ERC, PNB, Podem i IU, continuen, per diferents motius, fora de l'acord.

Entre d'altres, ahir es va afegir a l'acord Ciutadans, el líder del qual, Albert Rivera, es va fer notar, perquè la seva interpretació va ser que, gràcies a la participació de C's, el que fins ara era un acord entre dues forces polítiques s'ha convertit en un veritable "pacte d'Estat". En l'acord ampliat també participen des d'ahir Unió, Coalició Canària, UPyD, UPN, PAR i Fòrum Astúries.

En total, per tant, són nou les forces polítiques que es comprometen a actuar plegades en les decisions polítiques que es prenguin per fer front a les noves amenaces terroristes. Però tot això en el marc d'un pacte que no ha arribat a tancar el cercle, ja que no integra ni les forces majoritàries dels nacionalismes català i basc, ni les formacions més representatives situades a l'esquerra del PSOE.

En tot cas, el ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, que va presidir l'acte, va deixar la porta oberta a futures ampliacions i va destacar que "com més siguem, millor". Però també va subratllar que qui no ha firmat –tampoc no ho han fet el BNG, Compromís ni Amaiur– és perquè no ha volgut. Si s'hi volien sumar, "només ho havien de dir", va assegurar el ministre.

Però el Govern espanyol és plenament conscient del malestar dels dirigents de Convergència per la seva exclusió. El seu cap de llista per a les eleccions generals, Francesc Homs, va manifestar en aquest sentit que el fet que el president de la Generalitat, Artur Mas, no hagi estat convocat per a la signatura demostra l'"ús partidista" que el PP fa de la lluita antiterrorista.

Al mateix acte de signatura del pacte el diputat d'Unió Josep Sánchez Llibre va traslladar a Fernández Díaz la queixa del seu partit pel fet que Rajoy no hagi parlat amb el president Mas en vista de la "situació de guerra" que suposen les accions del terrorisme gihadista.

La líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, va dir que si Artur

NOUS SIGNANTS

Albert Rivera creu que un acord de dos partits es converteix ara en "pacte d'Estat"

ELS EXCLOSOS

Sánchez Llibre (UDC) es queixa que Artur Mas no hagi estat cridat per firmar l'acord

NI A DINS NI A FORA

Podem marca la diferència: no s'afegeix al pacte però hi vol ser com a oient

Mas no ha estat cridat per subscriure el pacte és perquè el que sí que va firmar va ser una "declaració d'independència il·legal".

Des de Conca, on va participar en un acte preelectoral, el president del Govern central, Mariano Rajoy, també va encoratjar la crida a la integració d'altres forces polítiques. La unitat contra el terrorisme –va dir– és necessària "per ser més eficaços". I va subratllar que "tots els que vulguin" subscriure l'acord davant el gihadisme "seran benvinguts".

Va ser el líder de C's, Albert Rivera, qui en les compareixences posteriors a la signatura de l'acord va voler marcar perfil amb més intensitat. Rivera no només va atribuir al seu partit l'elevació del document subscrit a la categoria de "pacte d'Estat", sinó que també va ser el dirigent que amb més vehemència va subratllar les obligacions contretes per Espanya amb els seus socis.

El líder de C's va demanar, en aquest sentit, que la proximitat de les eleccions del 20-D no impedeixi atendre les demandes de solidaritat. Fernández Díaz li va respondre que, si arriben, s'escoltaran i es debatran amb la resta de les forces polítiques.

El consens contra el terrorisme gihadista, per tant, s'ha ampliat, però sense assolir la unanimitat i amb fortes reticències dels partits a l'esquerra del PSOE, compartides parcialment pel PNB.

Els nacionalistes bascos estimen que l'acord consagra vies d'excepcionalitat per combatre el terrorisme. En termes similars, IU creu que la nova fase de la lluita contra els gihadistes pot suposar una retallada de les llibertats. Pel líder d'IU, el pacte reflecteix "el consens de la por".

Té reserves semblants Podem, que, de tota manera, va assistir a títol d'observador a la signatura de l'acord. La posició del partit de Pablo Iglesias és particularment eclèctica. No hi és, però hi assiteix. Vol tenir accés a la informació i participar en futurs espais de diàleg, però no adquireix compromisos a priori.

Malgrat aquestes dificultats i crítiques, Govern central i PSOE es mostraven ahir satisfets. Rafael Hernando (PP) i Antonio Hernando (PSOE) van coincidir a justificar l'absència de Mariano Rajoy i Pedro Sánchez manifestant que ja van firmar el pacte al seu dia.●

Florencio Domínguez

Mali en campanya

Dimecres passat al migdia, a les portades de les edicions digitals dels principals diaris espanyols es podia trobar destacada la notícia que Alemanya estava disposada a enviar 650 soldats a Mali per alleugerir la càrrega de les tropes franceses. A la mateixa hora, en les edicions digitals dels diaris de París no hi havia ni rastre de la notícia.

En teoria, als lectors i als periodistes francesos aquesta informació els havia d'interessar molt més que als espanyols, perquè, al capdavall, el desplegament alemany es farà per donar suport a les tropes gal·les. Veient la diferència de tractament en els mitjans francesos i en els espanyols, qualsevol lector aliè pensaria que els alemanys venien en suport dels nostres soldats, i no dels dels veïns. La campanya electoral i l'afany de forçar un pronunciament del Govern espanyol, en particular del seu president, un gat escaldat per l'experiència del que va passar a la campanya del 2004, porta a forçar la interpretació d'aquests esdeveniments.

El que passa a l'arena de Mali s'ha convertit de sobte en un afer de política nacional. El 2012, milícies tuaregs van derrotar les forces governamentals i van proclamar la independència d'Azawad. En aquell moviment hi va tenir molt a veure la descomposició de Líbia provocada per la intervenció occidental per fer caure Gaddafi. Dues brigades de tuaregs que havien combatut pel dictador libi es van enquadrar amb els rebels, segons dades del general Miguel Ángel Ballesteros,

El que passa a l'arena de Mali s'ha convertit de sobte en un afer de política nacional

director de l'Institut Espanyol d'Estudis Estratègics. A més, els arsenals de l'exèrcit libi que havien quedat sense control van armar tota mena d'insurgents, tant tuaregs com gihadistes.

El moviment dels tuaregs aviat es va veure parasitat per grups gihadistes de la regió com AQMI, el Mujao, Ansar al-Din o Al-Murabitun –autor del recent atac a un hotel de Bamako– que es van llançar a una ofensiva per controlar tot el país. En pocs mesos dominaven una extensió de 830 mil quilòmetres quadrats, "l'àrea més gran del món controlada pels defensors de salafisme d'Al-Qaida", en paraules del tinent coronel Jesús Díez Alcalde, analista de l'IEEE i un dels millors coneixedors de la zona. Si no hagués estat per França i la coalició que va mobilitzar en suport seu, els gihadistes haurien ocupat tot el país. L'operació Serval va permetre recuperar la major part del terreny, acorralar els gihadistes i impulsar negociacions entre els tuaregs i el govern de Bamako.

Un dels problemes principals de la regió és la falta de forces militars o policials dels governs de la zona. Per controlar un territori set vegades superior a Espanya, els governs de Mauritània, Níger i Mali amb prou feines tenen 28.500 efectius, segons dades del general Ballesteros. En suport de Mali, el 2013 es va posar en marxa una missió europea en la qual Espanya ha estat el principal contribuent en efectius i que ha format milers de soldats que s'han enfrontat amb èxit als gihadistes. Per fer front a aquesta forma de terrorisme no sempre fa falta entrar en combat directament, sinó que pot ser més eficaç formar tropes locals, com està fent Espanya a Mali i a l'Iraq.

LV. Article 63

SENSE PERMÍS M. Dolores García

Tots som farmacèutics

Rajoy obre i tanca l'aixeta dels diners per demostrar la inviabilitat de la desconnexió i Mas mira de treure rèdit polític assenyalant el Govern del PP com un poder arbitrari que juga amb els impostos dels catalans

Fa un parell d'anys, un alt càrrec del Govern es lamentava en privat: "Aquí el problema és que els 215.000 funcionaris que depenen de la Generalitat no estan disposats a quedar-se sense cobrar uns quants mesos...". Va ser la mateixa època que **Oriol Junqueras** va insinuar una vaga general per reclamar el referèndum d'independència: "Si hem tret dos milions de persones al carrer, qui diu que no podríem parar l'economia catalana durant una setmana?". Una aturada per demostrar el pes de Catalunya en el PIB espanyol i forçar que Europa pressioni **Mariano Rajoy**. Després Junqueras va matisar les seves paraules i l'alt càrrec esmentat mai no ha manifestat els seus pensaments en veu alta. Però més d'un líder independentista s'ho pregunta: fins on estarien disposats a arribar els ciutadans per un referèndum?

Quants dies de vaga?, quants mesos sense cobrar? Aquesta setmana s'ha evidenciat l'enorme dependència que té la Generalitat de les finances de l'Estat. "Si hem de córrer els cent metres llisos, ho farem; si hem d'agenollar-nos, ens agenollarem; però que es deixin d'històries i paguin ja". Va ser la súplica del conseller **Andreu Mas-Colell** al ministre **Cristóbal Montoro** perquè aquest alliberés 300 milions d'euros de què depenia la mensualitat de novembre de les farmàcies catalanes i d'altres convenis del sector sanitari. Encara queden 3.000 milions extraordinaris més que la Generalitat esperava rebre al desembre, però que probablement el Govern de Rajoy anirà donant amb comptagotes al llarg dels propers deu mesos. És a dir, el PP ha decidit obrir o tancar l'aixeta a discreció, segons li convingui, per recordar a **Artur Mas** que la desconnexió també significa quedar-se sense un euro.

EMILIA GUTIÉRREZ

Sáenz de Santamaría i el ministre Catalá, divendres passat a la Moncloa

El president de la Generalitat va assegurar aquesta setmana a Catalunya Ràdio que les nòmines dels funcionaris –metges, mestres, mossos...– estaven garantides, però això és una cosa que no és a les seves mans. Per molt injust que resulti per als catalans que paguen els seus impostos, aquesta clau és a Madrid perquè la Generalitat no té crèdit als mercats, fruit d'un mal finançament i del malbaratament d'anys anteriors, entre altres motius. Montoro va provocar que Mas sortís indignat a protestar per la "humiliació", després de setmanes de silenci en espera del sí de la CUP a la seva investidura com a president. En efecte, és una humiliació. Fins i tot la vicepresidenta **Soraya Sáenz de Santamaría** va tenir el mal gust de delectar-se rient divendres passat. Però no només això. És una demostració de poder. Com es pot desconnectar si no hi ha enlloc on endollar-se que no sigui el flux elèctric del Govern central?

Aquesta incongruència s'ha repetit amb la resolució de desobediència a les lleis estatals i al Constitucional firmada per Junts pel Sí i la CUP. Rajoy està disposat a reclamar al tribunal que actuï contra tot aquell que doni curs al compliment d'aquest text. En l'Executiu del PP veuen molt possible que algun funcionari acabi declarant a l'Audiència Nacional. Però el que és curiós és que el Parlament, sota la presidència de **Carme Forcadell**, ha al·legat davant el mateix Constitucional al qua pretén desobeir que allò només és una "aspiració o desig" sense efectes jurídics. Quants funcionaris estarien disposats a ser inhabilitats per donar forma legal a la desconnexió?

Fernando Ónega es preguntava al seu últim article per què Mas-Colell es rebaixa a suplicar de genolls que Montoro pagui les factures. Per posar en evidència que només si els diners es recapten i es reparteixen a Catalunya, els catalans estaran fora de perill de l'arbitrarietat del Govern central. Mas ho va explicar sense embuts. "Ens dedicarem a eixamplar la base sobiranista i ells (el Govern del PP) potser ens hi ajudaran", va dir amb un somriure. Mas vol ser investit i disposar d'un any per rearmar un partit i superar un 50% de vots independentistes que forci el referèndum.

Quant de temps sense cobrar suportaríen els funcionaris és la pregunta del milió. Els dirigents independentistes intueixen que la revolució dels somriures de les acolorides manifestacions es tornarien ganyotes si no es paguessin les nòmines. Per als radicals, és covardia; per als assenyats, instint de supervivència, que és motor del progrés. Mentre Santamaría i Mas somriuen, als farmacèutics –tots som farmacèutics– els està quedant un rictus molt desagradable al rostre.

mdgarcia@lavanguardia.es

La definició de la nova CDC

Els convergents treballen en la construcció d'un nou partit que substituirà l'actual CDC. De moment, es coneix poc sobre les bases de la nova formació, però sí que la intenció és que es defineixi com a sobiranista i no com a independentista, és a dir, que es posa l'accent en la legitimitat dels catalans per decidir si desitgen ser un estat independent o alguna altra fórmula, com la de l'estat associat que al seu dia va proposar el lendakari Juan José Ibarretxe, per exemple. I, malgrat que els dirigents del partit pretenen que sigui una força de centre progressista, continuaran formant part de la Internacional Liberal.

Ciutadans fa plans

L'ascens de Ciutadans a Catalunya i a la resta d'Espanya sembla imparable, segons les enquestes, així que els seus líders ja fan càbales de futur. Albert Rivera no té intenció d'entrar en un govern de Rajoy ni de Sánchez. Si ell no aconsegueix la presidència, es quedarà a l'oposició, la qual cosa no significa que no pugui arribar a acords des de fora de l'Executiu. Per la seva part, Inés Arrimadas, la presidenta del grup de Ciutadans al Parlament, veu possibles unes noves eleccions a Catalunya i fins i tot està mantenint contactes amb eventuals fitxatges per si finalment Artur Mas no fos investit i hi hagués comicis per al març.

Fernández Díaz avisa CDC que contra el terrorisme "no val" el victimisme

SÍLVIA OLLER
Platja d'Aro

El ministre d'Interior, Jorge Fernández Díaz, va advertir ahir a Convergència Democràtica de Catalunya (CDC) que contra el terrorisme, el victimisme "no val" i va reiterar la invitació al partit a sumar-se al pacte antigihadista, que compta actualment amb nou forces polítiques. "Tant de bo en siguin més, quants més millor", va afirmar Fernández Díaz, que va voler deixar clar que "a CDC ningú no l'ha exclòs, sinó que s'ha autoexclòs" d'aquest pacte "que està obert a tothom". "Si es vol incorporar avui, demà o passat, benvinguda al club, però contra el terrorisme, el victimisme no val", va dir el titular d'Interior durant la clausura de la XX Trobada d'Economia de S'Agaró, on també va fer una petita referencia al procés sobiranista per assegurar que l'economia exigeix "seguretat jurídica i institucional" perquè, sense, "no hi pot haver inversions ni es poden impulsar projectes empresarials".

Pel que fa a seguretat ciutadana, el ministre va plantar cara i va assegurar que Espanya és una de les democràcies més segures del món, ja que té la tercera taxa de criminalitat més baixa de la Unió Europea, molt per sota de països com Alemanya, Regne Unit. França o Suècia, va especificar. ●

PERE DURAN

Miquel Valls, Jorge Fernández Díaz i Anna Balletbò, ahir a S'Agaró

LV. Article 64

GEMMA MIRALDA

David Fernàndez va tenir una intervenció encesa ahir a Manresa, que va ser aplaudida per la resta de dirigents de la CUP

La CUP referma el rebuig a Mas i exigeix a Junts pel Sí que "es mogui"

Gabriel avisa que si cal repetir les eleccions serà responsabilitat de CDC i ERC

ÀLEX TORT
Manresa

No hi hagut fumata blanca. Ni s'esperava que n'hi hagués. Però en la jornada de debat nacional que la CUP va celebrar ahir a Manresa si més no sí que hi va haver una advertència corejada a crits per la seva militància: "Alerta Convergència, se'ns acaba la paciència". Una jornada que la CUP havia plantejat primerament com a mera sessió informativa sobre l'estat de les negociacions amb Junts pel Sí, però que va desembocar en votacions. Així, els 1.254 assistents al conclave d'ahir de l'esquerra alternativa independentista van votant la línia a seguir pels seus representants en aquestes feixugues converses, i dels quatre escenaris que l'organització va presentar, el primer, el de mirar de tancar un acord amb la coalició entre CDC i ERC amb una presidència de la Generalitat diferent a la d'Artur Mas, va ser el guanyador amb 823 vots.

Per darrere va quedar concórrer a eleccions anticipades al Parlament, amb 574 vots a favor. L'opció de "tapar-se el nas", en terminologia cupaire, i investir Mas president només la van votar 434 persones al pavelló del Nou Congost de Manresa, on es va celebrar el debat. La quarta i última opció apostava per esperar que se celebressin les eleccions generals del 20-D en previsió d'un escenari polític més favorable per a l'autodeterminació.

La situació continua sent, per tant, la mateixa que la d'abans-d'ahir. Dues posicions, la de Junts pel Sí i la de la CUP, enrocades en el candidat a la presidència, difícils pel que fa a l'acompliment de la declaració d'inici del procés d'independència aprovat el 9 de novembre, i d'estira-i-arronsa pel que fa al pla de xoc social. L'autodenominada jornada de debat va semblar més una teràpia de grup que no pas un acte de replantejament de les posicions negociadores per part dels cupaires, malgrat el clima enrarit i prèviament escalfat per comunicats i contracomunicats dels partidaris d'investir o no Mas.

L'última paraula la tindrà una altra assemblea nacional que té molts números, segons fonts de la CUP, que se celebri abans d'acabar l'any, el 27 de desembre. Aquesta assemblea, a quinze dies de la data límit per elegir president de la Generalitat, serà plenament decisòria.

Que Mas continua sent rebutjat per l'esquerra independentista radical ho va deixar clar el diputat de la CUP, Benet Salellas, que va tornar a agafar el protagonisme. Salellas va anunciar que després de gairebé nou hores de discussions l'espai que més adhesions havia generat a la CUP "és el que continua parlant de ruptura, pla de xoc, procés constituent i una presidència alternativa a Artur Mas".

"Mas diu que ells s'han mogut molt i nosaltres gens. Si ells proposaven com a candidat Artur Mas el 27 de setembre i avui continuen proposant Mas com a candidat a la presidència, no acabem de veure exactament en quin punt s'han mogut", va reblar el diputat cupaire. Salellas va assegurar a més que la CUP "no ha parat de moure's, proposant fins a cinc solucions diferents de model de presidència". En aquest sentit, de fet, l'última de les propostes que va transcendir va ser la de nomenar el president del Consell Assessor per a la Transició Nacional, Carles Viver Pi-Sunyer, com a president de la Generalitat. Escenari que el mateix Artur Mas va rebutjar el 3 de novembre en una discreta reunió al Palau de la Generalitat amb els cupaires.

Els cupaires preveuen una assemblea nacional per al 27 de desembre, hi hagi o no principi d'acord amb JxSí

També va prendre la paraula la diputada de la CUP Anna Gabriel, que va recollir el mandat dels congregats a Manresa: "La nostra gent ens demana que passem a l'ofensiva, que premem l'accelerador, que demanem respostes concretes a necessitats concretes". Per Gabriel, els comicis del 27-S eren plebiscitaris i constituents, "per tant volem el què, el com, el quan i el qui a l'alçada de les circumstàncies". Per tot això, va convidar Junts pel Sí a negociar i acceptar "els mínims que requereix el país", a canvi del compromís de no posar sobre la taula les condicions programàtiques de la candidatura dels antisistema.

I al final la cupaire va llançar una advertència a CDC i ERC: "S'ha acabat el relat que la CUP imposa, que fa xantatge, que s'enroca. La CUP anuncia que continuarà treballant, però volem aturades de privatitzacions, regressions de retallades i compromís ferm i ineludible de complir la declaració" de ruptura amb l'Estat aprovada al Parlament. "Si les eleccions s'acaben convocant serà perquè Junts pel Sí no ha volgut moure la fitxa que la gent demana que mogui", va concloure Gabriel en clara al·lusió a l'aposta de Junts pel Sí de mantenir la candidatura de Mas peti qui peti.

L'exdiputat de la CUP, David Fernàndez, va reaparèixer a l'escena pública en l'acte d'ahir per deixar constància que la seva formació "mai no ha estat partidària de signar xecs en blanc". Fernàndez va ressaltar al seu torn que la disjuntiva no està en "Mas o març" –data d'unes eventuals noves eleccions catalanes anticipades–, però va admetre que hi ha una negociació "a contra rellotge i sembla que el temps s'acaba". Segons l'exdiputat, "hem vingut a guanyar i no fallarem mai a la llibertat política del nostre poble, a la justícia social i a la ruptura democràtica".●

Les votacions

1 Demanar a Junts pel Sí una alternativa a Mas
823 vots

2 Acceptar Artur Mas
434 vots

3 Esperar a que se celebrin les eleccions generals espanyoles del 20-D
139 vots

4 Anar a noves eleccions al Parlament de Catalunya
574 vots

Nota
Era possible votar més d'una opció

Les frases

Anna Gabriel

"Passem a l'ofensiva, volem respostes concretes, si hi ha eleccions serà perquè JxSí no haurà mogut la fitxa que la gent li demana que mogui"

Benet Salellas

"Continuarem negociant fins que posin a la taula un pla de xoc, un procés de ruptura i un candidat alternatiu a Artur Mas"

David Fernàndez

"No fallarem mai a la llibertat política del nostre poble, ni tampoc a la justícia social i a la ruptura democràtica"

ocasión
el saló del vehicle garantit
28 NOVEMBRE - 8 DESEMBRE 2015
RECINTE MONTJUÏC
Fira Barcelona
#SalonOcasion
BUSQUES NOU COTXE?
VINE I TROBA'L AL MILLOR PREU
Presenta aquest ticket a taquilla. Vàlid per a un sol accés, un dia laborable.
INVITACIÓ
Accés gratuït dies laborables

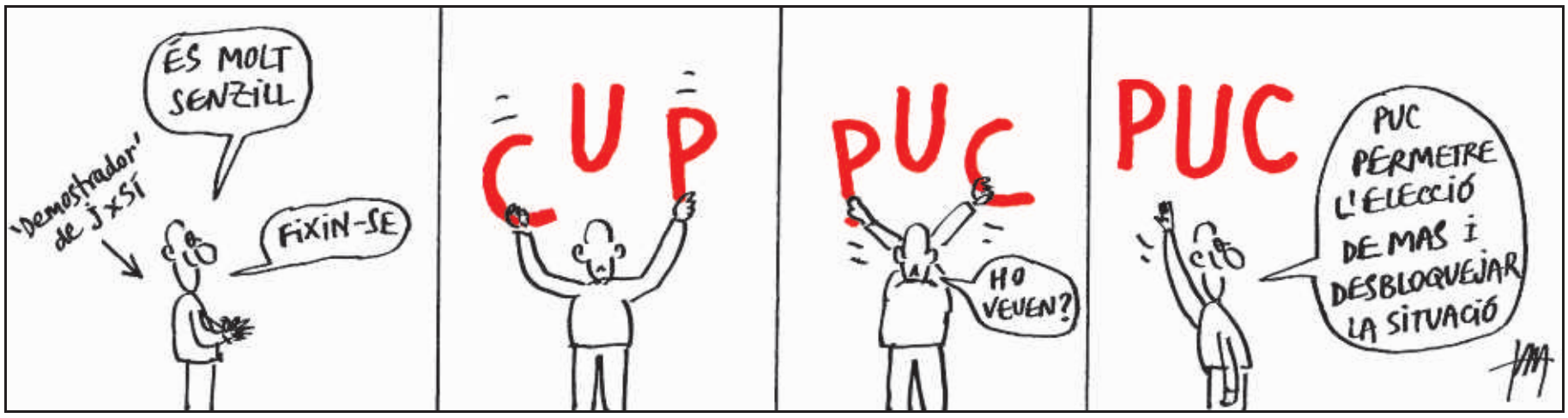
LV. Article 65

Política

La qüestió catalana

Junts pel Sí fa pinya amb Mas i passa a la càrrega contra la CUP

La coalició exigeix als cupaires que demostrin amb fets la voluntat de pacte

JOSEP GISBERT
Barcelona

Junts pel Sí, que fins ara s'havia mostrat extremament discreta i prudent en relació amb l'evolució de les negociacions sobre la investidura del president de la Generalitat, va canviar ahir d'actitud i va passar a la càrrega contra la CUP. I, després de posar en dubte que la seva voluntat real sigui la d'assolir un acord, la va instar a demostrar amb fets que efectivament vol arribar a un pacte, vint-i-quatre hores després que la formació de l'esquerra anticapitalista reafirmés el seu veto a Artur Mas en el debat nacional celebrat a Manresa.

La coalició de CDC i ERC va fer pinya, a més, amb el president de la Generalitat sense fissures. Després d'analitzar quina resposta havia de donar al nou desaire de la CUP i com l'havia de formalitzar, la direcció de Junts pel Sí va optar per una compareixença al Parlament de la majoria de pesos pesants de la candidatura, encapçalats per Raül Romeva, a qui acompanyaven fins a onze diputats més: Jordi Turull, Marta Rovira, Muriel Casals, Neus Munté, Josep Rull, Lluís Corominas, Pere Aragonès, Antoni Comín, Lluís Llach, Germà Bel i Josep Maria Forné. Tota una exhibició d'unitat amb la qual la coalició de CDC i ERC va voler, d'una banda, deixar clar que "la nostra voluntat, fermesa i determinació per arribar a un acord continua vigent" i, d'una altra, exigir a la CUP que "manifesti per la via dels fets que la seva voluntat és també assolir un pacte", en paraules del cap de llista, l'exeurodiputat d'ICV.

Raül Romeva va lamentar, de fet, que la formació de l'esquerra anticapitalista no estigui tenint, a parer seu, una actitud diàfana en aquest sentit i que de la reunió de diumenge a Manresa en sortís un pronunciament, que no una decisió, que entén que l'únic que aporta són dubtes, però que en cap cas no aclareix la situació. El cap de llista de Junts pel Sí va negar, en aquest context, la principal acusació de la CUP que "no s'han mogut" i va defensar tant els moviments realitzats com les propostes posades sobre la taula des de l'inici de les converses fa dos mesos. Entre ells va citar, per exemple, que la coalició de CDC i ERC s'havia adaptat fins i tot als mecanismes i ritmes de negociació de la formació de l'esquerra anticapitalista i que respecte a la investidura del president de la Generalitat s'havia mogut fins a apostar per la fórmula d'una presidència –"que no president", va precisar– transitòria sotmesa a una qüestió de confiança. "I les úniques línies vermelles que hem posat –referides sobretot al pla de xoc social o al procés constituent– és que no podem acordar res que no sigui aplicable i que no es pugui complir", va subratllar l'exeurodiputat d'ICV.

L'objectiu d'aquest plantejament era començar a situar la "càrrega de la prova" sobre la CUP, malgrat que Antonio Baños va tornar a deixar "totes les opcions obertes", inclosa la de votar Artur Mas si la militància ho decideix, amb l'objectiu, segons fonts de la direcció de CDC, de demostrar que "senzillament està mentint sobre el desenvolupament de les negociacions" –en referència a

JORDI PLAY

Els pesos pesants de Junts pel Sí van comparèixer ahir al Parlament per arremetre contra la CUP

L'oposició només veu eleccions

La líder de l'oposició i presidenta del grup parlamentari de Ciutadans, Inés Arrimadas, va recomanar a Mas que llanci la tovallola i assumeixi que hi haurà noves eleccions. "L'únic digne que pot fer ja en aquest moment és dimitir i no sotmetre's a més negatives de la CUP", va dir. Mentrestant, Miquel Iceta (PSC), va allargar la mà per enèsima vegada a Mas perquè es pugui formar una majoria alternativa a la de la CUP, sempre i quan, va avisar, Junts pel Sí renunciï al procés sobiranista. "L'insòlit és que Mas es vengui Catalunya esperant que la CUP li doni suport. Tenim paralitzada Catalunya mentre Mas s'aferra a la poltrona", va lamentar Iceta. El candidat del PP català, Jorge Fernández Díaz, va lamentar el "despropòsit" i la "irracionalitat" de dependre de la CUP i va instar Mas a "anar-se'n a casa" per "dignitat política" i el líder d'Unió, Josep Antoni Duran i Lleida, va afirmar que "la irresponsabilitat no ve de la mà de la CUP, sinó de CDC". / I.E. i R.M.

Romeva nega l'acusació que "no s'han mogut" i defensa les propostes realitzades

Anna Gabriel, que va ser qui va llançar l'acusació de les "línies vermelles per qüestions ideològiques"– i de començar a visualitzar que "si al final no hi ha acord serà exclusivament la seva responsabilitat". I és que el partit d'Artur Mas està especialment molest per l'actitud que està mantenint la formació de l'esquerra anticapitalista, fins a l'extrem de considerar, en privat, que si no dóna resposta a l'exigència de demostrar que la seva voluntat d'acord és real voldrà dir que haurà trencat les converses i que aboca la situació inevitablement a la repetició de les eleccions. En públic, de tota manera, Junts pel Sí no vol avançar esdeveniments i prefereix anar pas a pas.

I el pas d'ahir era tant assenyalar la CUP com a responsable del "moment de desconcert" que viu el bloc independentista com fer pinya amb Artur Mas com a candidat a president de la Generalitat. "Que el candidat de Junts pel Sí és

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

La qüestió catalana

LV. Article 66

Com es decideix a la CUP

109 assemblees locals. Repartides arreu del territori, la CUP basa les seves polítiques en els prop de 1.500 militants que té la formació.

13 assemblees territorials Recullen les opinions de les bases formulades a les assemblees locals i s'obre també espai de debat.

Consell polític Aquest òrgan es reuneix un cop al mes. Hi acudeixen 60 representants de les territorials. És l'últim espai deliberatiu.

Secretariat nacional Òrgan sense atribucions polítiques format per 15 persones. Executa el que s'acorda al consell. Pot prendre decisions urgents.

AL PARLAMENT

GAP

L'entrada de la CUP al Parlament el 2012 va forçar la creació del grup d'acció parlamentària (GAP). Controla i planifica la feina dels diputats

Crítiques entre les bases de la CUP, que veuen risc de fractura i lluita per la sigla, tant si s'investeix Mas com si no

El món cupaire de les aparences

ÀLEX TORT
Barcelona

Aquí n'hi ha uns que mouen els fils i proven de fer-nos creure una realitat que no existeix. Saps allò del món de les aparences de la caverna de Plató? Doncs el mateix!", exclamava un assistent a la sortida de la jornada de debat de la CUP d'abans-d'ahir a Manresa assenyalant implícitament alguns diputats i membres del secretariat nacional de la formació. Com ell, uns quants dels congregats van sortir "emprenyats" amb el resultat de la votació: seguir negociant amb Junts pel Sí amb una alternativa a Mas. Lògicament, els disconformes eren els disposats a passar pel tràngol d'investir Mas, decebuts sobretot perquè de les quatre opcions que es van posar sobre la taula per ser referendades per la militància de l'esquerra alternativa, la seva va ser la tercera en nombre de vots, darrere fins i tot dels partidaris de concórrer a noves eleccions. Sigui dit de passada, alguns militants desconeixen que hi hauria votacions a Manresa.

"Les eleccions són la fi del procés; no tot són flors i violes a la CUP, com intenten fer creure a la gent", comentaven alguns a la sortida. Altres denuncien que el debat va començar viciat pel joc previ de comunicats en contra i a favor de fer Mas president. Als documents d'Endavant, Arran i del manifest *Gir a l'esquerra* (signat entre altres pel diputat de la CUP, Josep Manel Busqueta) rebutjant de ple el líder de CDC, s'hi van afegir els de Corrent Roig i Lluita Internacionalista a darrera hora; una ofensiva que va fer que Poble Lliure quedés sola apostant per una posició més pragmàtica en aquest sentit.

"Endavant està disposada a rebentar-ho tot, fins i tot el procés", deia un dels presents a l'acte, potser recordant que en les conclusions de l'assemblea nacional que Endavant va celebrar a finals d'octubre no hi ha ni un sol esment al procés sobiranista. El seu objectiu declarat és esdevenir algun dia l'aparell polític de referència de l'esquerra alternativa independentista, passant per sobre de la CUP, a diferència de Poble Lliure, que entén que la CUP és l'espai idoni.

SUSANNA SÁEZ / EFE

Benet Salellas i Anna Gabriel, durant el parlament final de la jornada de debat de diumenge

Les cares dels diputats partidaris de l'acord parlaven per sí soles durant els parlaments de Salellas i Gabriel

Segons aquestes fonts, "hi ha només dos escenaris, investir Mas o no, però tots dos ens aboquen a una mateix final: la ruptura". "Jo no ho crec", argumenta un militant des del 2003 de la CUP. "Les he vistes de tots colors i mai no ha passat res". El cert, però, és que una fractura entre els cupaires posaria en safata l'objectiu d'Endavant de ser l'espai de referència en fer-se amb la sigla de la CUP, i això mateix, el concedir-los un espai ja madurat com el de la CUP, és una de les raons que impedeix la possibilitat d'una ruptura.

A ningú no se li escapa ja que tant Poble Lliure (ex-MDT) com Endavant són les organitzacions més influents dintre la CUP. Les decisions orbiten segons els seus posicionaments. El secretariat nacional, format per 15 persones, de fet està dividit entre els partidaris d'uns i dels altres, amb una única persona que teòricament hauria de fer de pont entre les dues organitzacions.

I pel que fa als diputats, el que queda clar es que la línia més dura l'encapçalen Anna Gabriel (militant d'Endavant), Benet Salellas i Busqueta, mentre que entre els partidaris de l'acord hi podria haver Antonio Baños, Albert Botran (militant de Poble Lliure), Julià de Jòdar i Ramon Usall.

La sensació entre els descontents de la jornada de debat és que es pretén aparentar i donar una imatge d'unitat dintre la CUP que no existeix, lluny del "sortim de l'assemblea reforçades i més unides que mai" que clamava via Twitter la CUP de Gràcia. "S'han dit bajanades! Busqueta ha afirmat davant tothom que des del 27-S no s'ha assolit cap acord amb Junts pel Sí! A qui pretén enganyar?", repliquen diferents fonts després de la jornada de debat manresana sabedors que la declaració de ruptura aprovada el 9 de novembre pel

"Endavant, disposada a rebentar-ho tot, fins i tot el procés", clama un dels assistents al debat

Parlament refuta aquesta idea. Hi ha distensions a les bases. I hi ha contradiccions en els mateixos diputats. Ahir, una prova evident: a la mateixa hora, però en ràdios diferents, Baños i Gabriel donaven un punt de vista diferent respecte a l'aval de la militància per a la negociació amb Junts pel Sí.

Més evidències. Les cares dels diputats i membres del secretariat nacional més disposats a assumir Mas durant els parlaments de Salellas i Gabriel: a punt d'esdevenir un poema sinó fos pel forçat i obligat somriure per la posada en escena davant els periodistes.

I aquesta posada en escena d'unitat va tenir la seva cirereta en les últimes paraules de Gabriel a Manresa: "Independència? Revolució? Què va primer? Tant és; el que queda clar és que sense les dones ni independència ni revolució!". I tot seguit, d'acord amb aquest món de les aparences de la CUP, una llarga abraçada amb Baños, qui dijous va saltar-se la "disciplina" de la candidatura repiulant amb un "totalment d'acord" un tuit que deia: "Sense independència no hi ha revolució".●

La CUP deixa JxSí amb un senador menys

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

Artur Mas no ha estat mai en qüestió ni ho estarà", va reafirmar Raül Romeva, que va censurar que la direcció de la formació de l'esquerra anticapitalista sotmetés a votació una opció que ni tan sols no és sobre la taula, és a dir la d'una candidatura a la presidència diferent a la del líder de CDC, i no tingui una "perspectiva més àmplia" i entri a considerar una "proposta amb acords sobre moltes qüestions que va molt més enllà de si agrada o no un nom". Un nom sobre el qual la discussió és inútil, va venir a dir l'exeurodiputat d'ICV, que va fer servir un símil futbolístic per exemplificar la seva afirmació: "És com si dos equips de futbol discutissin sobre si el jugador d'un tercer equip ha de jugar, és com si el Reial Madrid i l'Atlètic de Madrid discutissin sobre si Messi ha de jugar". "En aquest procés no hi sobra ningú", va concloure.

Mentre després de tots aquests moviments la negociació queda una mica en l'aire, o potser com a conseqüència d'això, la CUP va infligir a Junts pel Sí, més enllà de la investidura, una altra derrota al Parlament. En aquest cas, el partit d'Antonio Baños es va alinear ahir mateix, en la reunió de la junta de portaveus, amb la resta de forces de l'oposició i va propiciar que la coalició de CDC i ERC perdés un senador de designació autonòmica. Junts pel Sí va defensar l'aplicació de la llei D'Hondt per fer efectiu el repartiment, que li proporcionava cinc senadors, en donava dos a C's i un al PSC i deixava sense representació Catalunya Sí que es Pot i el PP. La CUP, però, se'n va desmarcar i va defensar l'aplicació del sistema de les anomenades restes majors, que deixa la coalició de CDC i ERC amb quatre senadors –un menys del que pretenia–, mentre que C's, PSC, Catalunya Sí que es Pot i PP en tindran un cada un.

El desmarcatge en aquest assumpte no és comparable amb els continuats desaires en relació amb la investidura del president de la Generalitat, però en mitjans de Junts pel Sí serveix per constatar la necessitat que si l'acord amb l'esquerra anticapitalista acaba sent finalment possible serveixi també per garantir l'estabilitat de tota la legislatura.●

LA DECISIÓ

El ple social, després del 20-D

La junta de portaveus del Parlament va acordar ahir finalment que el ple monogràfic sobre la "situació d'emergència social" se celebri després de les eleccions generals. El ple havia estat sol·licitat pel PSC i Catalunya Sí que es Pot i havia de convocar-se abans d'acabar amb el període de sessions el 31 de desembre.

LV. Article 67

Francesc-Marc Álvaro

Els purs i els ingenus

Ho diré d'entrada i per evitar malentesos: aquest article és per pressionar Junts pel Sí, no pas la CUP. Per tant, poden reposar els advocats defensors que ara els han sortit als cupaires, pobrets, tan pressionats. M'interessa i em preocupa, sobretot, el que passa en el carrer central del sobiranisme, que és del que depèn l'èxit o el fracàs d'aquest moviment i que és el que jo sento proper. Vaig expressar, després del 27-S, que era un error la manera com Junts pel Sí encarava les negociacions per investir president, sobretot el gest d'aprovar la declaració del 9 de novembre passat, pensant que d'aquesta manera estovarien un món que, com és evident, no respon a les lògiques parlamentàries convencionals. Des de llavors, tot s'ha fet malament.

Després del primer no de la CUP a investir el candidat de Junts pel Sí, quedava clar que cada cessió del grup gran no satisfaria els minoritaris i només serviria per erosionar la figura de Mas, crear desconcert i convertir la majoria parlamentària del sobiranisme en una ficció. Un dels moments més lamentables va ser quan Mas va proposar un acord que contenia una moció de confiança d'aquí uns mesos. Les solucions extravagants dels anticapitalistes estaven penetrant en un polític seriós.

La ingenuïtat o tossuderia de Mas esperant trencar el veto de la CUP, la por de noves eleccions i la falsa idea que les diferències entre el sobiranisme central i el d'extrema esquerra són salvables ens han conduït al panorama d'avui. S'ha deixat podrir la victòria del 27-S, que era ajustada i no permetia res semblant a una DUI però, en canvi, habilitava el nou Govern de Catalunya a obrir la via de la desconnexió i anar reforçant les estructures d'Estat amb intel·ligència i moviments ben pensats. Un nou Govern –vull subratllar-ho– que calia formar el més ràpidament possible per poder aguantar amb eficàcia i seguretat el torcebraç de l'Estat espanyol, i per projectar credibilitat a l'exterior i evitar perdre suports socials. Però el veto de la CUP a Mas ens ha tapat el problema principal de qualsevol acord entre els 62 i els 10: el mite de la puresa i la seva conseqüència pràctica, que no és cap altra que la por de governar i, per tant, de decebre la militància. Els que portaven el lema electoral "governem-nos" pretenen una cosa que ni Mas ni Junqueras poden acceptar: apliqueu –vénen a dir– una part de la nostra agenda i nosaltres ens ho mirarem des de la barrera. Per tot això afirmo que, si arriba després del 20-D un sí de la CUP a Mas, aquest acord tindria moltes probabilitats de ser inaplicable en el dia a dia. Amb l'afegit que Anna Gabriel i els seus ho presentarien com un gran sacrifici (potser amb l'argument d'una eventual victòria de Rivera a Catalunya) a canvi del qual collarien encara més el Govern de Junts pel Sí amb una llista irrealitzable.

JAVIER AGUILAR

S'ha dit que els convergents són culpables d'haver engreixat l'ascens de la CUP amb una actitud condescendent i paternalista, moguda també per l'interès tàctic contra ERC. Acceptem aquesta explicació i afegim-hi un altre factor: la direcció de CDC i Mas van arribar a creure que tota la CUP era com el grup de tres diputats que liderava David Fernàndez durant l'anterior legislatura, que va tenir un paper destacat en les negociacions prèvies al 9-N. La sintonia personal entre el president i Fernàndez va acabar de fabricar el miratge, el qual es va consolidar gràcies a la foto de l'abraçada. Cupaires simpàtics, els nostres fills, quina gràcia. La CUP de debò és la d'ara, amb deu diputats i Anna Gabriel marcant el compàs. Si l'equip de Mas hagués escoltat els convergents de molts pobles i ciutats, s'hauria preparat per al pitjor i no hauria permès que la campanya de Junts pel Sí fos també –incomprensiblement– una campanya a favor dels cupaires. És clar que, en alguns llocs, cas de Berga, l'èxit local de la CUP no es pot deslligar d'una gestió municipal convergent pèssima.

Un exmilitant de la CUP m'explica que en el veto a Mas hi ha, més enllà dels arguments repetits en públic, la negativa irracional a acceptar la dinàmica d'un procés que s'ha desenvolupat de manera molt diferent de com sempre s'havia imaginat un escenari de secessió l'esquerra independentista. El fet que no siguin els revolucionaris oficials els capdavanters d'aquest procés i el fet que –contra tot pronòstic– sigui un convers de centredreta el president de la desconnexió són dues circumstàncies insuportables per aquells que quan esmenten "el poble" pensen en un subjecte idealitzat a la mida del seu dogma. Això ens mena a la profecia autoacomplerta: des de la CUP –i des d'altres àmbits– es deia que Mas no aguantaria fins al final; en arribar l'hora de la veritat, però, són els més suposadament coherents els que fan tot el possible per treure del mig el president.

En l'origen de la fascinació que exerceix la CUP entre determinats votants –especialment entre els que van votar el 27-S aquesta opció per primer cop i que no tenen res d'anticapitalistes– hi ha la promesa de la puresa absoluta, un producte que s'ofereix com a panacea en temps de corrupcions i descrèdit de la política. Els purs tenen tot el temps del món perquè aspiren a la comunitat perfecta, la seva túnica els protegeix. Mentrestant, que siguin els ingenus impurs els que intenten fer funcionar el país.●

Laura Freixas

Ningú no vol la nit

Què té a veure la nova pel·lícula d'Isabel Coixet amb els atemptats de París? A primera vista, res. *Ningú no vol la nit* narra el viatge a l'Àrtic, a començaments del segle XX, de la nord-americana Josephine Peary, seguint el seu marit, l'explorador Robert Peary. És una pel·lícula que enganya. Al principi sembla que ens explicarà una història d'"autoajuda i superació": occidental intrèpida aconsegueix el que s'ha proposat, aplicant els clixés del cas: "No sabia que era impossible i ho va fer", "Si no hi ha camí, obre'n un tu"... Després... Després, el que semblava sota control resulta que no ho està, i que la mort espera a l'aguait. Llavors ens adonem d'una cosa molt interessant, i és que en el cinema dels darrers anys hi ha un argument que es repeteix, cada vegada, sembla, més sovint: uns personatges occidentals gaudeixen dels seus privilegis fins que, inesperadament, la naturalesa o aquells nadius que semblaven submisos i fins i tot agraïts se'ls giren en contra. És aquest, l'esquema subjacent, amb totes les variacions que es vulgui, de pel·lícules tan diferents com *El cel protector*, de Bertolucci (1990); *Babel*, de González Iñárritu (2006); *Lo imposible,* de J.A. Bayona (2012); *Destino Marrakech,* de Caroline Link (2013), o *Fuerza mayor,* de Ruben Östlund (2014). Deu ser que quan alguna cosa ens impacta, com ens ha impactat la matança de París, la veiem reflectida en qualsevol cosa, però jo, en aquesta somrient i confiada Josephine Peary, magníficament interpretada per Juliette Binoche, m'ha semblat veure-hi les i els alegres parisencs gaudint del cap de setmana, sense sospitar l'horror que els esperava, procedent d'unes forces que potser van subestimar i que no acaben d'entendre.

I de tot això, quina lliçó en podem treure? La mateixa pregunta es fa la nigeriana Chimamanda Adichie a *Americanah*, una novel·la que mostra, entre altres coses, les dificultats (o el poc interès) que té la població blanca dels Estats Units per entendre a la col·lectivitat afroamericana. Als que li pregunten què poden fer, ella els respon: "No ho sé gaire bé. Intenta escoltar, potser. Els negres no et diuen que tu siguis el culpable. Només et diuen què és el que els passa". Ja sé que no és res nou, però val la pena recordar-ho: escoltar, dialogar, conèixer l'altre, és l'únic que pot salvar-nos, potser, d'aquella nit de la violència que ningú no vol.●

Lluís Foix

Estranys aliats a Orient

El més inquietant del terrorisme de l'Estat Islàmic i de Boko Haram és la facilitat d'expandir-se i atacar criminalment objectius que poden anar des de París, la península del Sinaí, Líbia, l'Aràbia Saudita i Turquia fins a Nigèria i, per descomptat, la Síria convulsa i esquarterada per la guerra civil.

Se sap que el nombre més alt de víctimes es registren en estats musulmans. També s'ha publicat que Boko Haram assassina més persones que l'Estat Islàmic. El 2014 el grup que opera a Nigèria i altres països africans va causar la mort de 6.644 persones i que l'Estat Islàmic en va liquidar 6.073.

En el llenguatge polític i mediàtic es parla de víctimes civils, tot i que em sembla més idoni qualificar-les de víctimes innocents. Hi ha una aliança formal entre Boko Haram i l'Estat Islàmic, conegut també com a Daeix, que es va formular oficialment el 2014 com una obediència al califat en "temps de dificultats i de prosperitat". Aquests dos grups aliats es van separar formalment d'Al-Qaida el 2014 per raons d'estratègia i d'objectius.

La reacció a la matança de París ha suscitat la continuació dels bombardejos sobre la zona controlada per l'Estat Islàmic en amplis territoris situats al nord de Síria i de l'Iraq. En aquests moments bombardegen aquesta zona Rússia, els Estats Units, França, Israel i la Gran Bretanya.

Sense la implicació directa dels països musulmans aliats d'Occident no es podrà vèncer el terrorisme

Això és una barbaritat, perquè cada país ho fa pel seu compte sense que s'hagi aconseguit un mínim de coordinació. Quantes morts innocents cauen cada dia en aquesta zona. Aparentment, la ciutat d'Al-Raqqa és la més castigada pels bombardejos que cauen de tot arreu.

Estem en guerra contra aquestes forces fosques que sembren la mort i l'odi per on passen amb objectiu d'establir un califat que ens transportaria a l'edat mitjana. La guerra és el fracàs de la diplomàcia i del diàleg. Però quan s'entra en un conflicte en el qual l'enemic és difús fins al punt que pot conviure entre nosaltres, el bombardeig indiscriminat no és la millor solució. Les experiències recents a l'Afganistan i l'Iraq ho demostren.

Per què Europa i els Estats Units no obliguen països aliats com l'Aràbia Saudita i Qatar a intervenir com a actors principals i se'ls obligui a denunciar el terrorisme de l'Estat Islàmic i deixar de finançar-lo directament o indirectament? Quanta hipocresia. Com es pot tenir d'aliat un país com l'Aràbia Saudita, que vol executar un poeta perquè ha renegat de l'islam?

Els bombardejos ordenats des de París, Moscou, Washington, Londres i Jerusalem poden tenir un cost material elevat. Però no els comporten riscos personals. Aquesta guerra no es guanyarà amb més força, sinó amb més intel·ligència i amb la participació dels suposats aliats occidentals en la zona. I amb centenars de milers de soldats sobre el terreny per controlar el territori després de les bombes. La guerra barata i còmoda no existeix.●

ELECCIONS GENERALS 20D

LV. Article 68

Rivera crida a la mobilització de Barcelona per "guanyar Rajoy i Mas"

Ciutadans celebra un acte a Nou Barris i demana de repetir el resultat del 27-S

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Els carrers del districte de Nou Barris han cobrat l'últim any un protagonisme polític i mediàtic inusitat, conseqüència col·lateral d'aquesta crisi econòmica que s'ha acarnissat als barris populars, on els desnonaments s'observen com una trista rutina quotidiana i els aturats són legió. A Nou Barris Ada Colau va fonamentar el seu "assalt" a l'Ajuntament de Barcelona i mesos després els vots dels veïns d'aquest districte van fer que Ciutadans es convertís en la segona força al Parlament i que l'independentisme perdés el plebiscit que va plantejar.

Van ser dos sotracs al vell ordre polític a Catalunya i una manera de convertir aquest districte, tantes vegades oblidat per les institucions, en un referent dels partits de la "nova política". I ahir Albert Rivera, en un míting multitudinari a la plaça Major de Nou Barris –més de 1.000 persones–, va demanar repetir el 20-D la mateixa mobilització per guanyar a les urnes "Artur Mas i el separatisme".

"Té motius per estar preocupat, el senyor Mas, guanyarem l'independentisme a les urnes i anirem a combatre la seva corrupció", va avisar Rivera, que va acusar el PSOE i el PP de ser còmplices de la "impunitat" de la família Pujol i d'haver utilitzat el vot dels catalans com a "moneda de canvi" dels seus pactes amb CiU. "Vull que aquests barris i ciutats de la meva terra s'aixequin i per fi puguin votar un partit sense tapar-se el nas", va afirmar.

Acompanyat pel candidat per Barcelona, Juan Carlos Girauta, i la líder de C's al Parlament, Inés Arrimadas, Rivera es va postular, en un moment en què el catalanisme polític –al seu parer– s'ha radicalitzat i ha perdut la que en altres temps era la seva centralitat, per representar els "catalans de seny" al Congrés. La seva missió per als quatre anys vinents, va assenyalar, és dur a terme una profunda reforma de l'Estat perquè "tots ens sentim còmodes i els catalans siguin protagonistes i partícips" d'aquesta nova Espanya.

MANÉ ESPINOSA

Albert Rivera, candidat de Ciutadans, va protagonitzar ahir un acte multitudinari a Nou Barris

El moment més aplaudit pels gairebé mil assistents va ser quan Rivera, més còmode que en altres mítings d'aquest inici de campanya, va reconèixer que seria un "orgull" ser el primer president català de la democràcia a Espanya i que pugui proclamar sense complexos "Visca Espanya!".

Com victorejat va ser Rivera també quan en un moment de la seva intervenció el crit llunyà d'uns joves independentistes va interrompre el seu discurs.

El míting d'ahir si alguna cosa va evidenciar és que C's, Podem i el Partit Socialista tornen a disputar-se el graner de vots de Nous Barris, que al costat del de l'Hospitalet i altres poblacions de l'àrea metropolitana de Barcelona, pot ser decisiu el 20-D.

La presència de Rivera, com la de Pedro Sánchez fa uns dies, va ser objecte de comentari entre els veïns que es van acostar al míting curiosos. "Molts hem deixat de votar el PSC perquè ens sentim catalans i també espanyols, per això volem un català a la Moncloa", va explicar el Manuel, un jubilat que assegura que C's tornarà a ser la primera força al barri perquè a "Iglesias no el creiem". El Juan, un jove a l'atur i amb poques esperances de trobar feina, va avisar en canvi que la cosa estarà més disputada ja que ara part del vot que va seduir Colau anirà a la butxaca d'un Iglesias que precisament té previst tancar campanya a Nou Barris.

Rivera descarta un acord amb Podem pels pactes d'Iglesias amb Bildu, Amaiur i Carme Forcadell

Conscient d'aquesta disputa de vot amb Podem i el PSOE, Rivera va carregar durament contra el líder de Podem pels seus pactes amb Bildu, Amaiur i per haver votat Forcadell com a presidenta del Parlament. "No es pot intentar governar a qualsevol preu i pactar amb partits que volen trencar el teu país; no pot pretendre assaltar el poder, ni dividir els espanyols per bàndols, ideologies o territoris, tots som iguals davant la llei i això és el que defensa C's", va concloure.●

L'ESPECTADOR

Francesc-Marc Álvaro

De cartó pedra

De la segona transició d'Aznar al cartó pedra de Rivera i Iglesias. Entre el 1996 i el 2004, la democràcia espanyola va passar la veritable prova de l'alternança, ja que l'ensorrament de la UCD de Suárez i la victòria posterior del PSOE van ser una altra cosa. Els governs de Zapatero i els de Rajoy han posat al descobert les avaries i la fatiga de materials de la Restauració del 1975-78, mitjançant dues presidències que –malgrat les seves diferències– han tingut en comú la seva tendència a l'autoparòdia i la seva incapacitat per elaborar un projecte il·lusionant –no purament coercitiu– d'Espanya. La pretesa nova i jove política que busca el seu èxit el 20-D ven un relat, una cosa a què han renunciat populars i socialistes. La campanya del PP es basa en la por del desconegut i la del PSOE a fer fora Rajoy.

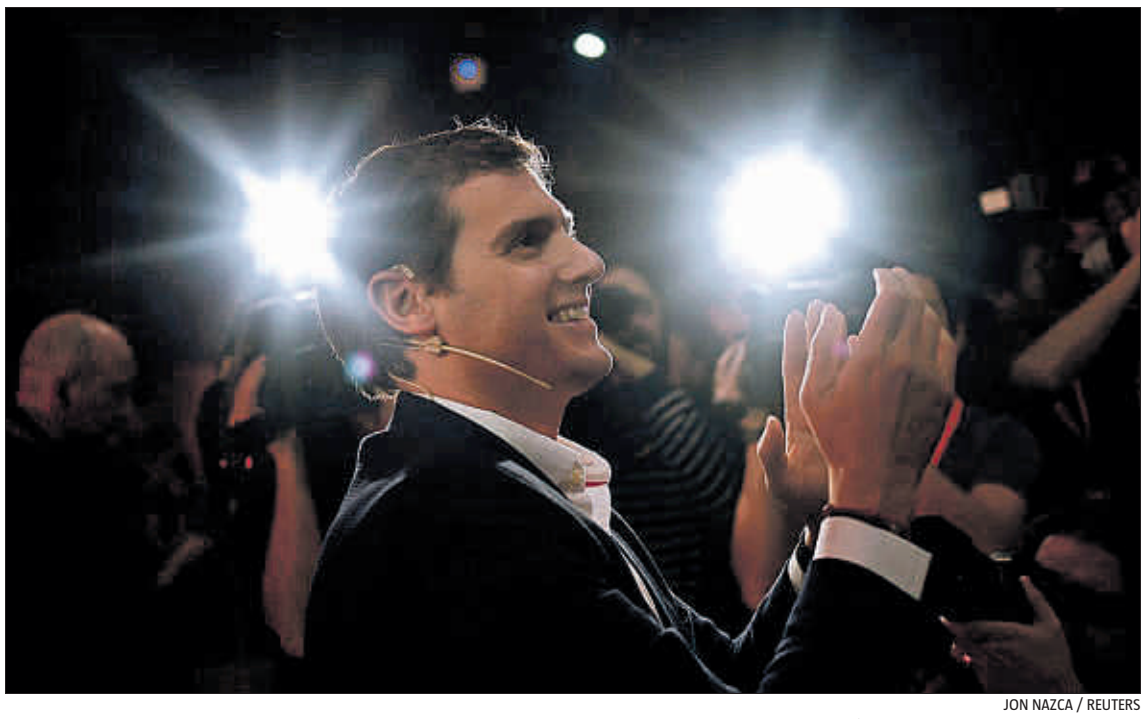
Rivera i Iglesias han conjuminat una història de bon escoltar. Una faula confortable. I tenen joventut. En tot això s'assemblen al González del 1982. Però el socialisme de llavors tenia un pla articulat per modernitzar l'Estat i la societat espanyola mentre C's i Podem han muntat un reformisme de cartó pedra l'únic mèrit del qual és voler ser diferents dels dos grans partits de sempre: una dreta sense caspa i una esquerra sense casta. Vendre el que no són és molt més fàcil que vendre el que diuen que són.

El 1969, l'escriptor Max Aub va tornar per dos mesos a Espanya del seu exili mexicà i fruit d'aquest viatge va escriure un llibre demolidor que va titular *La gallina ciega*. Hi mostra el país anestesiat i formatat per la dictadura. En una de les seves pàgines, recull el diàleg amb un paio d'uns trenta anys, cridat a formar part de les elits de la democràcia. Vet aquí la seva anàlisi: "Sí. Ha vençut la indiferència. No dic que no existeixin altres possibilitats: la clandestinitat i el radicalisme. Però la diferència de volum entre aquestes tres expressions de la joventut és de tal mida que no es poden comparar. L'actual indiferència de la joventut vers el futur polític de les institucions és tan enorme, tan abassegadora, que no deixa escletxa possible de certa importància –si no és per a ells mateixos– ni a la clandestinitat ni al radicalisme". He pensat en Aub quan he vist que Rivera es reclama continuador d'aquest ídol tardà que és l'Adolfo Suárez idealitzat pels qui van carregar-se'l. La paradoxa és extrema: el partit que assumeix més fidelment els principis de la Faes necessita el maquillatge del mite per arribar sense espantar aquesta "majoria silenciosa" en un altre temps "indiferent". Per això els de Rivera no condemnen –igual com els populars– el franquisme. I per això Iglesias –que busca el mateix elector– ha tret adjectius a la seva retòrica.

Per Ciutadans i Podem, vendre el que no són és molt més fàcil que vendre el que diuen que són

ELECCIONS GENERALS 20D

LV. Article 69

JON NAZCA / REUTERS

El candidat de Ciutadans, Albert Rivera, ahir en un acte multitudinari a Màlaga

Rivera a Iglesias: "La unitat d'Espanya no es negocia"

C's defensa la dació en pagament i frenar els desnonaments

IÑAKI ELLAKURÍA

El seu segon dia de campanya a Andalusia, amb dos actes a Granada i Màlaga, on Ciutadans ha aconseguit construir una sòlida base de votants, Albert Rivera va respondre a la proposta de Pablo Iglesias de celebrar en el termini d'un any a Catalunya un referèndum d'independència. "Amb la unitat d'Espanya no s'hi juga per molts pactes amb els independentistes que tingui Podem", va afirmar.

Rivera va considerar un disbarat impulsar un referèndum per "trencar Espanya" i va recordar que les darreres eleccions catalanes del 27-S, plantejades per Artur Mas com un plebiscit, el suport a l'independentisme va perdre a les urnes i no va arribar al 50%.

Així, davant la proposta de Podem –"la més aplaudida per Mas"– es va comprometre, si és president del Govern central,

El candidat taronja proposa a la resta dels partits un pacte d'Estat contra la violència de gènere

que amb la unitat d'Espanya "no es negociï" i va insistir que el millor antídot per frenar el secessionisme és "reformar Espanya perquè funcioni millor".

Es va mostrar irònic sobre el consell del líder de Podem de veure la taquillera comèdia *Ocho apellidos catalanes* per entendre la qüestió catalana. "Jo sóc català i fa molts anys que pateixo el nacionalisme i lluito per la unitat d'Espanya, però sembla que ara haurem d'anar al cinema", va afirmar.

Al marge de la carpeta catalana, Rivera es va sumar al lema del "Sí que es pot", crit de combat de les plataformes veïnals i de líders de la nova esquerra per defensar la dació en pagament. En un míting a la plaça Nueva de Granada al qual van assistir un grup de representants d'Afectats per la Hipoteca (PAH), Rivera va defensar la dació en pagament, mesura que C's ja va plantejar al Parlament i que va rebre els vots en contra de CiU, PSC i PP.

"Si podem rescatar els bancs, podem rescatar les famílies i emprenedors d'aquest país al qual han estafat o taxat, sí que es pot", va proclamar Rivera, que va remarcar l'accent social del programa de C's en aquestes generals. Una manera d'obstruir una possible fugida de vots des de l'esquerra i desactivar les advertències de PSOE i Podem que l'"alternativa taronja" serà la còmoda crossa en què es recolzarà Mariano Rajoy els pròxims quatre anys.

Rivera va recordar que C's planteja una "llei de segona oportunitat" amb la qual es pretén "sense populismes" frenar els desnonaments com a principal resposta dels bancs davant els impagaments dels crèdits.

Va recordar així que la majoria de les famílies afectades "han caigut perquè els han estafat o han taxat els seus pisos per sobre del que valien", per tant des del Govern i les institucions "s'ha d'ajudar la gent a aixecar-se".

De l'agenda social, i coincidint amb l'assassinat d'una dona a Lebrija a mans de la seva parella, Rivera va reclamar que el debat sobre la violència masclista quedi al marge de la disputa electoralista i després del 20-D, sigui quin sigui el resultat de les urnes, "es comenci a treballar per a un pacte d'Estat contra de la violència de gènere".

Rivera va lamentar que dels 3.000 braçalets de control dels maltractadors per evitar que s'acostin a les seves parelles només se n'estan utilitzant en aquests moments mil. Així mateix va subratllar la urgència que es creï una fitxa d'antecedents integral que permeti a les comunitats tenir tota la informació. "S'ha d'aplicar amb duresa la llei i, si és necessari que es canviï la llei, que es faci", va asseverar.●

Junts pel Sí i la CUP es donen de termini el dia 22 per tancar un acord

BARCELONA Redacció

Junts pel Sí i la CUP arrenquen avui una marató negociadora amb el dia 22 com a data per arribar a un hipotètic preacord que pugui ser ratificat el dia 27 per l'assemblea nacional de la formació de l'esquerra anticapitalista.

Es preveuen vuit reunions matutines en una taula única de negociació amb Raül Romeva, Marta Rovira i Josep Rull per part de Junts pel Sí, i Antonio Baños, Anna Gabriel, Benet Salellas i Eulàlia Reguant en representació de la CUP.

La negociació pivota sobre la proposta de pla de xoc social presentat per la coalició de CDC i ERC i que està condicionada parcialment a l'aprovació de nous pressupostos, cosa que suposaria estendre un acord d'investidura a la negociació dels comptes per al 2016. No obstant això, el pla de Junts pel Sí també inclou mesures polítiques condicionades a la consecució de la independència, com l'aprovació de la dació en pagament o fixar un salari mínim interprofessional de mil euros. La CUP va rebre el document com un avenç, encara que manté la demanda de revertir privatitzacions com la d'Aigües Ter Llobregat o establir moratòries en processos en l'àmbit de la sanitat.

D'ençà que va arrencar la campanya de les eleccions generals, Junts pel Sí i la CUP, que no es presenta a aquests comicis, s'havien distanciat, encara que de bon principi es va plantejar la possibilitat d'intentar forçar un preacord abans del 20-D. Ara el termini es fixa dos dies després de la cita amb les urnes.

El candidat convergent, Francesc Homs, ha responsabilitzat sense embuts la CUP d'haver frenat el procés sobiranista i el president en funcions, Artur Mas, ha rebaixat la pressió sobre la negociació afirmant que si cal tornar a celebrar eleccions "no és la fi del món".

La marató negociadora de les formacions independentistes determinarà si hi ha investidura

L'exdiputat de la CUP David Fernández va apostar per permetre la investidura de Mas i la rèplica de l'actual grup parlamentari va ser recordar que l'assemblea és sobirana. El termini màxim per celebrar la votació és el 10 de gener.●

Balclis
El valor del tiempo
Rosselló 227. 08008 Barcelona | T 932 175 607
Almagro, 1. 28010 Madrid | T 917 376 797
www.balclis.com

Subasta de joyas, relojes, antigüedades, arte oriental, pintura y escultura
Barcelona 15 y 16 de diciembre de 2015
Exposición
Madrid – 1 al 3 de diciembre | Barcelona – 9 al 14 de diciembre

LV. Article 70

JORDI PLAY

Natàlia Sànchez, secretària d'organització de la CUP, i Xevi Generó, membre del secretariat nacional, van detallar l'assemblea

La CUP trasllada l'assemblea a Sabadell i canvia el sistema de vot

Els 3.577 participants primer decidiran com voten i després si volen Mas

ÀLEX TORT
Barcelona

L'assemblea nacional extraordinària de la CUP va pel camí de convertir-se en un gran aquelarre, on per una banda hi haurà els que rebutjaran per dogma la presidència de la Generalitat per a Artur Mas, mentre que per l'altra hi haurà qui s'encaparrarà –molt a pesar seu– a investir-lo si així s'aconsegueix encarrilar el procés cap a la independència. El resultat, imprevisible. I la durada prevista de l'assemblea, de nou del matí a gairebé les nou del vespre –set hores de les quals en votacions–, promet deixar esgotats els mateixos assistents.

Finalment, el conclave que ha de decidir "si anem a la independència o no", en paraules del diputat de Junts pel Sí Lluís Llach, es trasllada altra vegada per raons d'aforament, aquest cop de Girona a la pista coberta d'atletisme de Sabadell, un municipi on les bases sempre s'han oposat a la investidura de Mas. També s'ha modificat el sistema de votació per motius "tècnics i econòmics", ja que en un principi s'havia de fer mitjançant un comandament electrònic per a cada assistent. Així, la CUP planteja altra vegada fer les votacions a mà alçada, però n'hi ha prou amb un 25% de peticions dels seus militants perquè s'acabi fent amb 50 urnes.

El nombre final de participants és de 3.577, després d'haver destriat d'entre les més de 4.000 inscripcions que s'havien registrat fins a exhaurir el termini, abans-d'ahir a la mitjanit.

La CUP ha hagut de recórrer a les seves assemblees locals per poder verificar la identitat de les persones inscrites i la seva pertinença com a militants o simpatitzants de la formació. "Som una candidatura municipalista", van justificar la secretària d'organització i d'economia cupaire, Natàlia Sànchez, i el membre del secretariat nacional de la CUP, Xevi Generó.

Estan cridats a votar els militants, els membres de les organitzacions de moviments socials de la Crida Constituent i es preveuen votar quatre escenaris dels quals, amb matisos, dos afavoririen en la investidura de Mas i dos dibuixarien l'escenari d'eleccions anticipades. Si cap de les opcions no aconsegueix superar el 50% dels vots, s'eliminarà l'opció menys votada provocant un màxim de tres votacions amb una opció guanyadora.

Baños veu "mancances" en la proposta de JxSí, però treu ferro a la divisió d'opinions entre els cupaires

L'assemblea tindrà sobre la taula les 61 pàgines de la proposta d'acord feta per Junts pel Sí a la CUP, que no acontenta els anticapitalistes però que sembla que ha dividit partidaris i detractors de la investidura del líder de CDC. El cap de la candidatura de l'esquerra alternativa independentista, Antonio Baños, va remarcar que en la proposta hi ha "mancances", ja que a parer seu els 270 milions d'euros destinats al pla de xoc social són "escassos", així com també la decisió de no revertir la privatització d'Aigües Ter Llobregat (ATLL). Baños, partidari de facilitar la presidència a Mas, ha tret ferro al fet que hi hagi veus amb posicions oposades dins de la CUP de cara a l'assemblea del 27. Ara bé, si l'assemblea hi vota en contra i JxSí s'avingués a proposar un altre candidat, la CUP estarà "encantats d'escoltar-la".

En el mateix sentit es va expressar la diputada Anna Gabriel, clarament contrària a la investidura de Mas, que va aclarir que arribat el cas de l'oposició al candidat de JxSí no estaria tancada la possibilitat d'avalar un altre candidat, ja que el consell polític de la CUP estaria facultat per fer-ho.

Ahir al vespre es van celebrar les deu assemblees territorials previstes per informar els militants, copsar l'opinió de cadascuna i encarar l'assemblea nacional decisòria de la CUP.●

Junqueras i Rull fan l'última crida a l'acord

El president d'ERC, Oriol Junqueras, va demanar a la CUP que faciliti la investidura del candidat de Junts pel Sí, Artur Mas, i va reclamar "responsabilitat" als cupaires per garantir l'èxit del procés. A més, va subratllar la importància d'investir un president per poder construir un govern, però també la necessitat de garantir l'estabilitat parlamentària. El líder d'Esquerra es va mostrar convençut que el procés independentista "s'accelerarà els propers dies". El coordinador general de CDC, Josep Rull, també va fer una crida a la CUP per arribar a un acord, però va advertir que si la seva assemblea rebutja aquest diumenge que ve la proposta de pacte de JxSí "esgotarà el marge d'acord, perquè ja no hi hauria noves ofertes". "Em costaria molt d'entendre que la CUP renunciés a iniciar una legislatura amb 72 diputats independentistes al Parlament i amb un futur govern espanyol feble", va argumentar.

Coscubiela diu que després del 20-D ja no és viable que Mas sigui president

R. MONTILLA Barcelona

Les eleccions del 20-D, en què Democràcia i Llibertat va obtenir vuit diputats i ERC nou (els partits independentistes van sumar 17 escons de 47), han posat fi a la resolució independentista i ja no és viable que Artur Mas sigui president de la Generalitat. Així de taxativament ho va assegurar ahir el diputat de Catalunya Sí que es Pot, Joan Coscubiela, en una roda de declaracions al Parlament en la qual l'oposició va carregar contra la proposta d'acord presentada per Junts pel Sí a la CUP, que van qualificar d'"il·legal" i d'"irreal".

"La victòria d'En Comú Podem fa inviable la investidura de Mas", va insistir Coscubiela, que va afegir, perquè no quedi cap dubte, que la seva formació no facilitarà "cap resolució que pugui portar a la frustració de la ciutadania". Sí que va demanar com a alternativa un "pla de rescat ciutadà més enllà de propostes buides, un procés constituent no subordinat, però tampoc autàrquic; i un referèndum".

La portaveu socialista Eva Granados va apuntar que es tracta d'un acord que és "paper mullat" que, a més, incompleix el que van dir els lletrats del Parlament que assenyalen que desenvolupar la resolució rupturista va en contra de la llei. "A més a més, gran part de les mesures socials que es proposen han estat votades i incomplertes sistemàticament per Mas", va manifestar Granados. "Després de cinc anys d'un govern insensible, no cola", va afegir. El PSC va presentar un document de mesures socials urgents i la seva portaveu també va lamentar que la presidència del Parlament encara no hagi respost a cap de les 670 preguntes formulades a la mateixa. "Quan la societat necessita respostes als seus problemes", va subratllar.

Tant el portaveu de Ciutadans, Carlos Carrizosa, com el del Partit Popular, Xavier García Albiol, van assegurar que el pla de xoc que incorpora la proposta és una "excusa" perquè Mas es perpetuï al capdavant del govern. Tots dos diputats es van mostrar favorables a l'aplicació de l'article 155 de la Constitució –la suspensió de l'autonomia– si la Generalitat continua amb el full de ruta del procés de ruptura. "La resolució que volen aplicar està suspesa pel Tribunal Constitucional. Així doncs, si ignoren la resolució, la llei s'haurà d'aplicar", va apuntar Carrizosa. "Jo m'estimo més que no, però no tinc cap problema que s'apliqui l'article 155", va afegir García Albiol, que va acusar Mas d'"abaixar-se els pantalons indignament pel càrrec que ocupa davant la CUP" i va qualificar la proposta de Junts pel Sí de "carta al Pare Noel escrita per un nen".●

LV. Article 71
LV. Article 72

La qüestió catalana

L'empat en l'assemblea de la CUP porta al límit la investidura de Mas

La direcció decidirà el 2 de gener després d'una insòlita igualada a 1.515 vots

ÀLEX TORT
Sabadell

L'esperpent fet assemblea. Esperant Godot una setmana més. Després de més de set hores de votacions, la CUP va cloure l'assemblea nacional extraordinària d'ahir amb un empat: 1515 vots per cada banda, tant pels partidaris d'investir Artur Mas i acceptar la proposta d'acord tramesa per Junts pel Sí als cupaires com per als intransigents amb la presidència del líder de CDC.

"Al final hem decidit que no decidim res, a cagar a la tercera via", deia un dels primers militants que sortia del pavelló de la Pista Coberta d'Atletisme de Sabadell després que el membre del secretariat nacional Xevi Generó anunciés el veredicte. L'organització va concloure que amb aquests resultats s'haurà de convocar un nou consell polític –màxim òrgan deliberatiu i decisori després de l'assemblea nacional format per una seixantena de representants de les assemblees territorials i locals– i el grup d'acció parlamentària (GAP). En conclusió, l'assemblea nacional amb 3.111 participants mobilitzats d'arreu de Catalunya, València i les Balears només va servir per acabar cedint la decisió definitiva a un total de 70 persones vinculades a la formació anticapitalista dissabte 2 de gener del 2016, el dia que està previst que tingui lloc la trobada.

CANVI D'ESCENARI

La decisió final la tenen ara el consell polític i el grup d'acció parlamentària

FUTUR

Baños afirma que el resultat "ni fractura ni bloqueja" la CUP i que anima a seguir debatent

Prèviament, aquests representants hauran recollit l'opinió de les bases. En tot cas, avui el secretariat nacional de la CUP –òrgan executiu– ha d'acabar de decidir com es gestionarà aquest pròxim consell polític. Una de les opcions que s'estudien és precisament ampliar el nombre d'assistents.

Abans d'agafar l'autocar de tornada cap a casa i ja en fred, alguns dels presents a l'assemblea reflexionaven que la votació "fa pudor", paraules amb què donaven

"Good morning, Vietnam!"

ANÀLISI

Isabel Garcia Pagan

La CUP va aterrar al Parlament la passada legislatura com el dj Adrian Cronauer a Saigon. Cridant "Good morning, Vietnam!", els tres diputats cupaires van plantejar la seva pròpia revolució parlamentària, una guerra que ara ha entrat en col·lapse. Els diputats de l'esquerra anticapitalista no tenen opinió personal al marge de l'estructura de la formació perquè "res no es construirà en aquesta república sense consultar-ho amb la gent", però ahir al vespre es va descobrir que l'assemblea de la CUP és un mecanisme de decisió que pot no decidir i que el problema en el qual està immersa l'esquerra anticapitalista va deixar fa setmanes de ser polític per passar a ser aritmètic. Encara que Anna Gabriel busqués culpables a JxSí i gairebé s'atrevís a donar una setmana de termini perquè faci una nova proposta.

L'empat no farà que el cap d'Artur Mas arribi en safata, però dóna aire a la confluència d'esquerres. La junta de portaveus del Parlament decidirà avui si convoca aquesta setmana el ple monogràfic d'emergència social a què s'aferra Catalunya Sí que es Pot per guanyar espai i protagonisme. I, sense compromís d'investidura ni de pla de xoc, ara la CUP té les mans lliures per establir aliances programàtiques a l'altre costat de l'hemicicle. Serà la primera batalla del Vietnam particular en què s'ha submergit JxSí, amb o sense acord amb la CUP. Els resultats de les generals van ressituar les opcions de l'esquerra anticapitalista, i l'aliança amb la branca catalana de Podem i la formació d'Ada Colau fa tornar la CUP a l'eix esquerra-dreta i es fixa en la pròxima cita electoral catalana.

A Convergència s'aferraven ahir a la nit al calendari i a la divisió interna expressada a l'assemblea de Sabadell. Una vegada presa la decisió de negociar amb la CUP, i malgrat el malestar i el desconcert intern, mantenen que la pilota continua a la teulada dels cupaires. "No els farem la feina. Estan dividits i el termini continua sent el dia 10".

DATES CLAU DEL CALENDARI POLÍTIC DELS PRÒXIMS DIES

2 de gener
El **consell polític** i el grup d'acció parlamentaria de la **CUP** decidiran si invesTeixen o no Artur Mas

3-9 de gener
En cas afirmatiu, la **investidura** de Mas com a **president** es produiria abans del 10 de gener

10 de gener
En cas negatiu, a partir del **dia 10** de gener del 2016 es **convocarien** obligatòriament **noves eleccions** al Parlament de Catalunya

14 de gener
És la **data límit** establerta per a la constitució de les **noves Corts**

El resultat

	1a VOTACIÓ	2a VOTACIÓ	3a VOTACIÓ
OPCIÓ 1. Sí a l'acord amb JxSí i a la investidura de Mas	**1.359** *(45,17%)*	**1.482** *(48,71%)*	**1.515** *(50,00%)*
OPCIÓ 2. No a l'acord i a la investidura de Mas i assumir unes noves eleccions	**1.418** *(47,42%)*	**1.512** *(49,70%)*	**1.515** *(50,00%)*
OPCIÓ 3. No a l'acord amb JxSí però sí a la investidura de Mas	**109** *(3,62%)*	**28** *(0,92%)*	
OPCIÓ 4. No a l'acord i a la investidura de Mas i instar JxSí a buscar altres pactes	**103** *(3,42%)*		

JORDI PLAY

Final insòlit. L'assemblea nacional de la CUP celebrada a Sabadell va acabar en empat entre partidaris i contraris d'investir Mas

poca credibilitat a l'empat tècnic resultant. "És molta casualitat", comentava un altre militant. No obstant això, aquest diari va parlar amb el diputat de la CUP Albert Botran, que assegurava que "s'ha fet el recompte de paperetes sense trampes ni cartró, dos recomptes independents han donat el mateix resultat".

Sigui com sigui, la versió oficial és que a banda i banda hi ha hagut 1.515 vots. Per bé o per mal, una presa de decisió amb molt pocs vots de diferència entre una opció i l'altra hauria accelerat i accentuat una possible fractura a la CUP, reconeixen fonts de la formació.

És veritat que la formació de l'esquerra alternativa independentista ha vist situacions més magres, però aquesta vegada penja d'un fil la unitat que han mostrat totes les organitzacions que la conformen o que li donen suport. L'amenaça de dividir-se, com a mínim, en dues faccions és molt factible. Un precedent, això sí, des dels antípodes del pensament polític: Unió va fragmentar-se després de celebrar una consulta interna per validar el seu propi full de ruta que no incloïa la independència. Un estret marge del 50,9% contra el 46,19% va acabar sent demolidor per la formació que lidera Josep Antoni Duran Lleida.

La jornada va tenir tots els al·licients propis d'una jornada electoral, on es van barrejar rondes de votació amb opcions eliminades al més pur estil de l'elecció de seu olímpica, nombre d'inscrits, acreditats, cens i vots emesos. La xifra de 3.577 inscrits va quedar reduïda a 3.111 acreditats finalment a les quatre de la tarda, hora en què es va tancar la taula d'acreditacions. Es dóna la circumstància, doncs, que a la primera votació, la de la una del migdia, hi va haver 3.040 persones amb dret a vot. Encara faltava gent per anar a les urnes. I, al contrari, hi va haver gent que va marxar abans d'hora a la tercera i última votació.

Des d'abans d'iniciar-se les rondes de votació ja es preveia que la lluita estaria centrada en només dues de les quatre opcions. O caixa o faixa, o Mas o març, "sense punyetes pel mig", com expressava un militant cupaire a les portes del pavelló de la pista coberta de Sabadell. Les altres dues, la d'investir Mas però sense assumir la proposta d'acord que Junts pel Sí va transmetre als anticapitalistes, i la de dir no a Mas i a la proposta i esperar que a les deu abstencions de la CUP se n'hi sumessin dues més d'altres grups parlamentaris van caure de seguida.

En tot cas, tres quarts d'hora després de fer públics els resultats, tots els diputats de la CUP i bona part dels membres del secretariat van comparèixer davant la premsa per defensar el sistema assembleari de la formació. Així, el número 1 de la candidatura de l'esquerra alternativa independentista, Antonio Baños, va afirmar que la CUP "ha fet via i hem complert amb l'horari previst", i va subratllar que "la construcció de la república catalana només es pot fer a través del debat popular, de l'assemblea i del vot. No tenim por de l'assemblea i no volem que les decisions les preguin una, dues, tres o quatre persones". Segons Baños, l'empat no planteja un problema, sinó un

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

DESCONFIANÇA

Alguns militants no es creuen els resultats; la CUP afirma que "no hi ha trampes ni cartró"

SUFRAGIS

A la primera votació no tothom s'havia acreditat i a l'última alguns havien marxat abans de votar

Cues i fred entre els assembleistes reunits tot el dia a Sabadell

L'illa dels cupaires

PALOMA ARENÓS
Sabadell

Les cues i el fred –1ºC a primera hora– van ser dues de les notes dominants que més van sonar durant el dia d'ahir en l'assemblea nacional de la CUP, que es va celebrar a Sabadell. La humitat i la boira que emergien del riu Ripoll a les nou del matí, el fet que la Pista Coberta d'Atletisme –on es van reunir els militants– estigui allunyada de la trama urbana i el zel cap als periodistes perquè no hi hagués filtracions van transformar la seu cupaire en una illa de ciment i vidre.

Una vintena d'autocars vinguts de tot Catalunya i desenes de cotxes van ocupar l'aparcament d'aquesta zona esportiva de Sabadell, mentre que els militants de municipis veïns s'hi van acostar en transport públic i a peu. Molts anaven preparats amb carmanyoles, termos i entrepans per a la llarga jornada, com a mínim, fins a les vuit del vespre. La major part dels militants eren joves, però també hi havia famílies amb nadons, pares de mitjana edat amb fills adolescents i, fins i tot, un home gran equipat amb la bombona d'oxigen.

La llarga espera per acreditar-se al matí va obligar que la trobada comencés amb prop d'una hora de retard, la qual cosa va permetre determinar que el vot fos secret. L'organització va habilitar la sala de premsa del centre cívic de Sant Oleguer, a gairebé un quilòmetre de la pista coberta i amb una rampa (de pujada a la tornada) de campionat atlètic. Hi va haver moments de confusió i, fins i tot, de certa tensió matinal, i als fotògrafs locals se'ls va aconsellar que no anessin pel seu compte a la instal·lació esportiva. Passades les 13.30 hores, amb la primera votació acabada, centenars de militants van sortir a dinar, amb dues hores de lleure. L'organització va habilitar taules amb tres tipus d'entrepans a escollir –de botifarra i crema de bolets, de tonyina amb enciam, i els vegetarians, que van volar aviat– i llaunes de cocacola. "No hi ha birra?" preguntaven la majoria, sorpresos. No recordava un menú anticapitalista, precisament. A la parada de davant, s'hi podia trobar tot el marxandatge independentista.

Al migdia, a la gran esplanada de la pista hi confluïen les unitats mòbils i els periodistes fent la seva connexió, els corredors i ciclistes que anaven o sortien del passeig fluvial del Ripoll. I curiosos, molts curiosos, atrets pel desplegament mediàtic del dia i pel que es coïa per al futur polític immediat de Catalunya.

Com si fossin en un univers paral·lel, ni els restauradors ni comerciants del veí barri de Sant Oleguer no van ser conscients del negoci que haurien pogut generar amb més de 3.000 boques famolenques. Pocs s'havien assabentat de l'assemblea nacional i quedaven sorpresos quan veien entrar 15 persones de cop.

A la tarda, es van celebrar la resta de votacions. Alguns de la CUP van deixar el seu souvenir a Sabadell: dues pintades violetes que deien "Fins mai, Mas" i "Per la ruptura independentista, fem-lo fora!" a les parets de la pista. El fred va recórrer alguna esquena, de nou.●

RISC DE FILTRACIONS

L'organització va situar la sala de premsa a un quilòmetre del lloc de la reunió

ERROR DE CÀLCUL

Els bars del barri de Sant Oleguer no havien previst tanta presència de gent

La qüestió catalana L'anàlisi

JORDI PLAY

Primera fila de l'assemblea d'ahir a Sabadell, amb alguns dels diputats de la CUP al Parlament

Moment Catalunya

ANÀLISI

Enric Juliana

La pel·lícula *Match point* torna a ser molt suggeridora deu anys després de la seva estrena. La pilota que topa amb la vora de la xarxa i per un instant sembla que no es decideix per cap dels dos camps. Una metàfora útil per descriure l'onada d'incertesa política que va començar fa uns anys a Catalunya, i que ara arriba a tot Espanya. Una manera d'explicar el domini dels fets imprevisibles en l'actual fase "radical democràtica" de la crisi europea. Un possible auguri per a l'assemblea de la CUP celebrada ahir a Sabadell. Més de tres mil militants de l'esquerra independentista i anticapitalista reunits en una pista coberta d'atletisme per prendre una decisió molt important per a l'activitat política a Catalunya –per a l'anomenat *procés*– i per a l'agenda espanyola. Una imatge insòlita i interessant per a qualsevol observador europeu. Un signe dels temps.

Carai amb la pilota de Sabadell! Va topar amb la vora de la xarxa, va quedar congelada i va trencar el guió de Woody Allen. Empat. 1.515 vots a favor de la investidura d'Artur Mas, 1.515 vots en contra. Una primera lectura del resultat assenyala que el no va ser preponderant en la CUP metropolitana i el sí majoritari en la CUP comarcal. Té sentit. Seria un reflex de fons de les contradiccions catalanes realment existents. Un empat irònic i gairebé empordanès. La capacitat de l'actual política catalana per generar situacions insòlites i sorprenents és inesgotable. Catalunya viu un moment astral que encara no ha estat prou investigat. Com deia Salvador Dalí, el centre de l'univers es troba a l'estació de Perpinyà.

Final de partida? No. El consell polític de la Candidatura d'Unitat Popular es reunirà el pròxim 2 de gener –una setmana abans que finalitzi el termini definitiu per a la investidura del president de la Generalitat– per fer una lectura talmúdica de l'empat de Sabadell. Si opten per la solució salomònica no resoldran res. La CUP té deu diputats al Parlament. Si cinc votessin a favor de la investidura de Mas i cinc en contra, el candidat Mas continuaria estant en minoria: 67 vots a favor davant 68 vots contraris. En aquests moments és altament improbable una abstenció dels diputats podemistes, i menys encara dels socialistes, amb el consell federal del PSOE obert en canal.

> La investidura de Mas –encara possible– suposa un any de densa pròrroga; la repetició electoral podria conduir a un altre empat

Artur Mas necessita, com a mínim, sis vots favorables de la CUP per ser reelegit president de la Generalitat. Per proclamar la independència de manera unilateral en els pròxims 18 mesos? No. Només els ingenus, la senyora Susana Díaz i algunes persones de bona fe que es resisteixen a contemplar amb un mínim realisme la descarnada i irònica evolució del quadre polític català creuen avui això. Catalunya s'encamina cap a una esgotadora pròrroga de les seves actuals incerteses, o a una repetició electoral al març que podria generar un altre quadre ingovernable.

Artur Mas necessita temps, un any com a mínim, per recompondre forces, deixar definitivament enrere el pujolisme, i intentar reorientar el rumb de la política catalana en el marc d'una situació espanyola que també ha entrat en fase d'alta incertesa. És improbable que Mas renunciï en els pròxims dies a la investidura per imposar la repetició de les eleccions. La situació creada és humiliant per a ell, però és un polític resistent –ho ha demostrat– que sol tenir ben identificats els seus objectius.

Un gest de Junts pel Sí en els pròxims dies pot desfer l'empat de Sabadell a favor de la investidura. No és impossible, encara que a l'interior de l'estació de Perpinyà, on conflueixen forces quàntiques indesxifrables, sempre pot passar de tot.●

Gabriel crida JxSí a fer una nova "proposta de consens"

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

repte, "que és el del debat i el de les aritmètiques", a més d'asseverar que el resultat "ni bloqueja, ni fractura". "Res no es construirà en aquesta república sense consultar la gent i no amb persones tancades als seus despatxos", va concloure.

Per la seva banda, Anna Gabriel, membre d'Endavant i obertament partidària de negar la investidura a Artur Mas, va tornar a apostar pel sistema assembleari de la CUP: "La CUP és un espai assembleari i té en compte la veu i la consciència dels seus militants, simpatitzants i col·laboradors". Gabriel va defensar a mort la tasca dels militants i va demanar "que no es caigui en la temptació de ridiculitzar el sistema assembleari de la CUP". "És evident que no podem sortir avui i donar una opció guanyadora, però cap dels representants del grup ens hem expressat mai a favor de cap opció en particular", va afegir la parlamentària. Tanmateix, la diputada cupaire va veure en l'empat a 1.515 vots la possibilitat per a la coalició entre CDC i ERC de fer un nou oferiment a la CUP: "Junts pel Sí té la possibilitat de fer una nova proposta que aconsegueixi el suport necessari i més consens o bé quedar-se quieta". Una proposta, però, que no tindrà cap mena de receptivitat.

L'ajornament d'una decisió definitiva per al 2 de gener porta al límit la investidura del president de la Generalitat i la formació de Govern, ja que el dia 10, si no hi ha hagut acord entre les dues forces independentistes, es convocarien automàticament noves eleccions.●

Francesc-Marc Álvaro

Presidenta Colau

La decisió que ha pres l'assemblea de la CUP avui és menys important i menys determinant del que hauria estat fa tres mesos. Perquè hi ha corrents de fons que el sobiranisme –el central i l'alternatiu– ja no controla. El sobiranisme va deixar passar dues oportunitats d'or per avançar. La batalla electoral dels propers temps a Catalunya no serà cap de les que s'havien previst. El duel entre Junqueras i Mas o el duel entre el bloc independentista i C's perdran relleu davant del que generarà el pas d'Ada Colau de la política municipal a la política catalana. Perquè em sembla fora de dubte que l'alcaldessa acabarà liderant –més aviat que no ens pensem– una opció d'esquerres vinculada a Podem amb voluntat d'absorbir els votants del PSC, d'ICV-EUiA, de la CUP i –alerta– d'ERC. Els maragallistes que no s'han convertit a l'independentisme beneiran aquesta operació, de la mateixa manera que diversos antics col·laboradors de Pasqual Maragall són avui els tècnics que fan possible que el govern barceloní de Colau funcioni.

L'amic Lluís Bou ha escrit a *El Món* que "l'operació Colau és molt semblant a la de la fusió que va donar lloc al PSC. Si el nucli nacional d'aquella proposta estatal va ser el federalisme, en la nova serà un referèndum per a Catalunya". Hi estic d'acord, amb un matís: mentre els quadres socialistes d'antany s'inspiraven en la socialdemocràcia europea els comuns han begut de receptes de populisme llatinoamericà que menyspreen el realisme del PSUC de la transició, una herència que Camats i Herrera es van vendre a preu de saldo. I també comparteixo amb Bou la idea que el referèndum pot esdevenir una proposta buida com el federalisme del PSOE, atès que Iglesias, per arribar a la Moncloa, necessita guanyar no només a les nacionalitats perifèriques. Recordeu la teoria de la manta i els vots: a Espanya, o et tapes les cames o et tapes el cap. Si un partit fa massa concessions als catalans, genera rebuig entre l'electorat de les Espanyes castellanes, on s'inclou la poderosa Andalusia.

> Colau, posada a competir per la presidència de la Generalitat, trencarà el guió de republicans i cupaires

ERC vol seduir el votant potencial de Podem i la cosa anirà a l'inrevés. La CUP imagina estratègies per portar els podemites a la via independentista i el camí serà en direcció contrària. Colau, posada a competir per la presidència de la Generalitat, trencarà el guió dels republicans i dels cupaires i s'oferirà com la gran solució per fer fora Mas. En l'horitzó, un retorn al vell ordre autonòmic mitjançant un tripartit amb els comuns, els republicans i els cupaires, tot amanit per la promesa de referèndum que els podemites de Salamanca –per posar un exemple– no volen ni en pintura. Els ideòlegs d'ERC i els d'Endavant (dins la CUP) també han imaginat un tripartit per construir la República (només) d'esquerres, però ells sempre col·loquen Junqueras a la presidència, una hipòtesi que Colau amenaça seriosament.

LV. Article 73

L'oposició demana a Mas que s'oblidi de la CUP i convoqui eleccions

Arrimadas veu urgent posar fi als "experiments i la inseguretat jurídica"

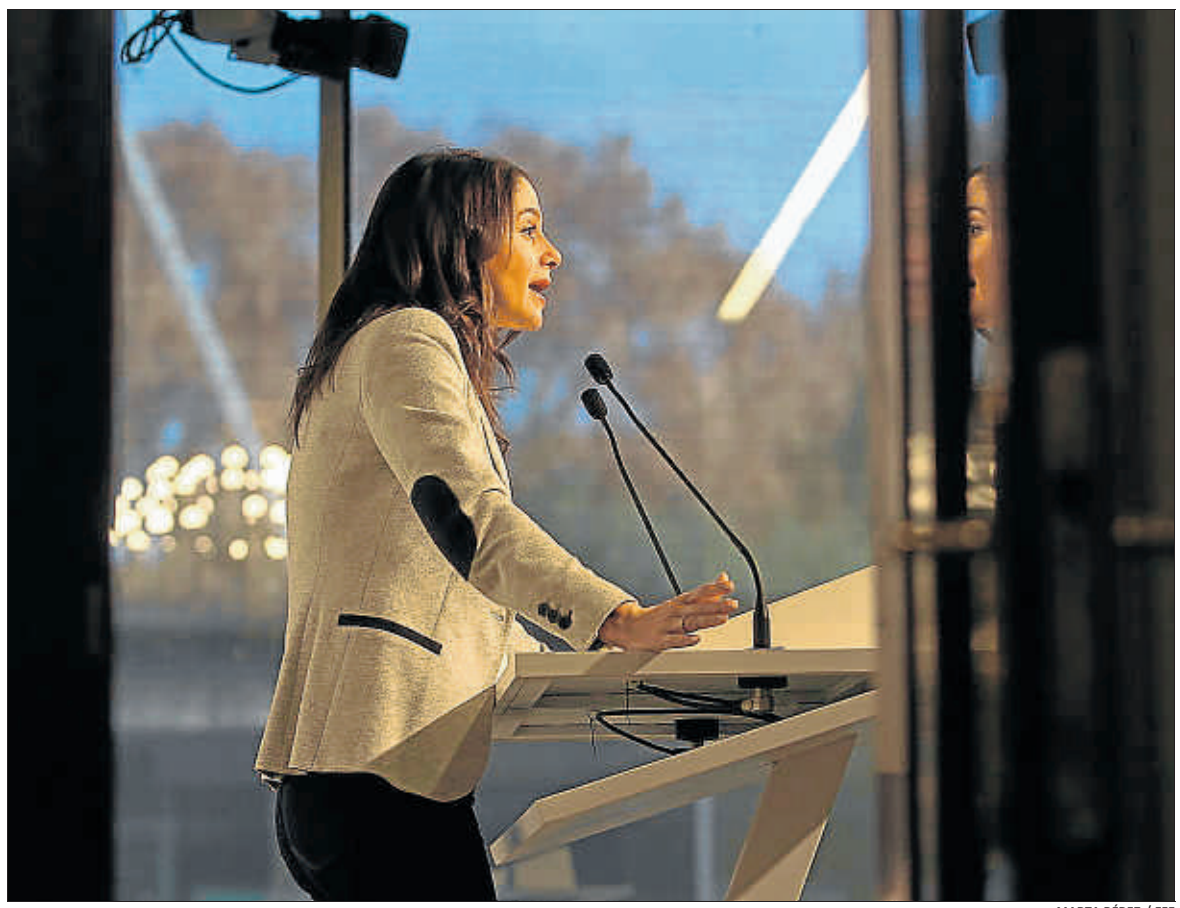
IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Després de la sorprenent assemblea de la CUP i l'ajornament una setmana més de la decisió sobre la investidura d'Artur Mas, els partits de l'oposició van coincidir ahir a reclamar al president de la Generalitat en funcions que posi fi a aquesta "ridícula situació" de bloqueig institucional, deixi d'esperar el suport dels antisistema per continuar a Palau, i convoqui eleccions.

Malgrat admetre que l'enèsim avanç electoral de l'era Mas s'endinsaria en el cansament i la sensació d'afartament que té una part molt important de la societat catalana amb el procés sobiranista, una nova crida a les urnes –la quarta vegada que els catalans votarien en el termini d'un any– representa un mal menor davant el panorama actual. L'única sortida.

"Artur Mas ha d'assumir que la seva carrera política s'ha acabat i que no pot deixar Catalunya en mans d'un partit antisistema i antieuro com la CUP", va afirmar la presidenta de Ciutadans al Parlament, Inés Arrimadas.

Per la líder de l'oposició Catalunya viu un "lamentable" escenari de bloqueig institucional. Una situació que "no convenç ni els mateixos seguidors de Mas" i condueix indefectiblement a altres comicis perquè es pugui configurar "una alternativa" de govern a l'independentisme.

MARTA PÉREZ / EFE

La líder de Ciutadans al Parlament, Inés Arrimadas, ahir en roda de premsa

CANSAMENT

Albiol alerta que els catalans "n'estan farts", i augura una participació baixa

"Els catalans no ens podem permetre ni un dia més d'experiments i inseguretat jurídica", va assegurar sobre això.

Per la seva banda, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, abans de participar a Madrid en el comitè federal del PSOE, va responsabilitzar directament Mas i no la CUP de l'"impasse" que viu Catalunya, i el va convidar, com ha fet en reiterades ocasions des del 27-S, a rectificar.

"Ha d'assumir com més aviat millor que el seu plantejament polític és profundament erroni", va declarar.

Els socialistes catalans al principi no eren partidaris d'uns nous comicis, raó per la qual Iceta va demanar a Mas una rectificació i va oferir al novembre a la resta de formacions d'esquerres la construcció d'un pacte transversal per sortir del bloqueig.

El silenci que va rebre com a resposta aquesta proposició ha portat els socialistes catalans a afegir-se a la petició de l'avanç electoral com a mal menor.

"No es pot buscar la investidura sense garantir alhora la solidesa i l'estabilitat de l'acció de govern, i les opcions que ha pres Mas van en la direcció absolutament contrària; per això l'instem a rectificar", va insistir ahir el líder del PSC.

Des del Partit Popular català també es van reclamar a Mas unes noves eleccions malgrat que, va avisar Xavier García Albiol, estan condemnades a registrar una menor participació perquè els catalans "estan farts" del procés sobiranista.

"L'avanç electoral és l'única solució que hi ha per recuperar la dignitat i desbloquejar l'escenari actual", va afirmar el dirigent popular.

A la roda de premsa que va oferir al Parlament, Joan Coscubiela, portaveu de Catalunya Sí que es Pot, va evitar parlar directament d'un altre avanç electoral, però sí que es va mostrar convençut que la CUP no investirà Mas president de la Generalitat després de l'assemblea celebrada diumenge a Sabadell.

LA RECTIFICACIÓ

Iceta acusa Mas de ser el responsable de l'"impasse" i l'insta a rectificar

"La CUP no està en una situació d'empat tècnic sinó en un estancament estructural de la política catalana", va asseverar.

Mentrestant els quatre diputats de Podem que formen part de Catalunya Sí que es Pot van voler definir públicament la seva posició en una nota de premsa en la qual van afirmar que davant de l'"atzucac" en el qual s'endinsa la política catalana l'opció més "democràtica, lògica i sana" és la d'"acceptar la necessitat d'unes noves eleccions" i posteriorment celebrar un referèndum.●

REUNIÓ DE LA MESA

El debat d'investidura –si hi ha un acord– tindria lloc dilluns que ve a la tarda

novament, el candidat. Si el candidat que es presenti a l'elecció com a president no és elegit per majoria absoluta es tornarà a convocar un ple al cap de 48 hores, el dijous dia 7, en què tornaran a tenir la paraula tant el candidat com la resta de grups. Llavors se celebrarà una segona votació en la qual n'hi haurà prou amb una majoria simple, és a dir, més vots a favor que no en contra.

Segons fonts parlamentàries, dilluns al matí mateix es farà una nova reunió de la Mesa i de la junta portaveus per convocar formalment aquest ple. Si el ple acabés sense president o si ni tan sols s'arribés a fer, la setmana que ve, el 10 de gener, el Parlament es dissoldria automàticament i es convocarien eleccions de manera immediata, que tindrien lloc en un termini d'entre 40 i 60 dies després de la convocatòria.●

2016

DILLUNS, 4 DE GENER DEL 2016 www.lavanguardia.cat Número 48.232 1,30 euros

LA VANGUARDIA .cat

FUNDADA EL 1881 PER DON CARLOS I DON BARTOLOMÉ GODÓ

LV. Article 74

La CUP rebutja Mas i hi haurà eleccions al març

►*Els anticapitalistes enterren el 27-S per sis vots de diferència (36 a 30)*

►*El president en funcions no es planteja abandonar i tornarà a lluitar*

►*Forta divisió interna entre els cupaires, amb baixes i amenaces de dimissió*

►*La repetició electoral complica encara més el delicat panorama espanyol*

MANÉ ESPINOSA

La divisió cupaire. Anna Gabriel, al centre de la imatge, amb alguns companys mentre altres membres de la CUP estaven en plena roda de premsa. La divisió interna amenaça amb dimissions. **POLÍTICA 10 A 14**

EDITORIAL

Eleccions: l'oportunitat de corregir

Després de tenir tot Catalunya amb l'ai al cor durant tres mesos i una setmana, la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) va decidir finalment ahir que no donarà suport a la investidura d'Artur Mas com a president de la Generalitat. En conseqüència, anem a unes noves eleccions catalanes, les quartes en cinc anys i mig. Atesa la situació d'interinitat política, no és una bona solució, però aquests nous comicis s'han d'afrontar com una oportunitat per rectificar els molts errors que s'han comès.

CONTINUA A LA PÀGINA 16 >>

Articles de
M. DOLORES GARCÍA
ENRIC JULIANA
ISABEL GARCIA PAGAN
ÀLEX TORT
FRANCESC-MARC ÁLVARO

Escalada de tensió entre l'Iran i l'Aràbia Saudita

● Riad trenca relacions amb Teheran en plena crisi per l'execució d'un clergue xiïta

Amb l'execució, dissabte, del clergue xiïta Nimr Baqr al-Nimr, l'Aràbia Saudita va provocar la ira de l'Iran. A Teheran es va cremar l'ambaixada saudita i ahir a la nit l'Aràbia Saudita va anunciar la ruptura diplomàtica amb l'Iran. **INTERNACIONAL 3 A 5**

Barcelona es gasta 250.000 euros en la Ryder Cup perduda

● Colau liquida la despesa de la candidatura del torneig de golf, que al final se n'anirà a Roma **VIURE 1**

SELECCIÓN LA VANGUARDIA

EL NOU CALENDARI

CDC i ERC
Aquest matí es reuneixen de manera extraordinària tant la cúpula de Convergència com la d'ERC

El Parlament
La junta de portaveus està convocada avui per decidir l'ordre del dia del pròxim ple

Convocatòria automàtica
Diumenge, dia 10, es compleixen els dos mesos que estableix la llei com a termini màxim per investir un president després de les primera votació

Eleccions
El diumenge 6 de març és la data més probable per a la celebració d'eleccions

LV. Article 75

està davant la seva gran oportunitat. Ahir va plasmar les seves intencions en un tuit: "Mai ens cansarem, mai abandonarem, mai ens rendirem. No ho hem fet mai i mai ho farem. Seguim". Ara per ara, el més urgent és mantenir un discurs unívoc de rèplica a la CUP i evitar la imatge de "tirar-se els trastos pel cap".

L'oportunitat d'ERC

Els republicans reuneixen avui la seva executiva amb caràcter extraordinari, però el que tenen clar és que el moment requereix "calma" i "reflexió". I tornar a repassar els resultats del 27-S. La candidatura unitària va aconseguir 1.628.714 vots, un 39,59%, i 62 diputats. Uns "bons resultats", però "no prou", i "les segones parts no han estat mai bones". A les eleccions generals, ERC va consumar el *sorpasso* a CDC: nou diputats per vuit dels convergents i 33.788 vots més. La determinació dels republicans ara és "no tornar a ensopegar amb la mateixa pedra" del setembre, i per això es planteja un diàleg franc amb Convergència. Repetir la llista unitària o optar per dues candidatures col·legiades amb un full de ruta comú? Aquesta és la qüestió. CDC assumeix que la direcció republicana acull amb fredor la possibilitat de reeditar la fórmula de Junts pel Sí. En qualsevol cas, "les regles han de canviar". A les files d'ERC sostenen que una candidatura d'Artur Mas amb la fórmula que sigui tornaria a convertir les eleccions en plebiscitàries, però aquesta vegada la decisió es dirimiria a partir de l'eix esquerra-dreta, cosa que acabaria arrossegant els republicans a un terreny de joc que volen evitar en l'aposta independentista: la batalla esquerra-dreta i el xoc amb la formació d'Ada Colau i Podem.

La perspectiva de CDC

El 8 de novembre *La Vanguardia* publicava que Mas treballava en un nou escenari electoral en vista del rebuig de la CUP. Els cupaires no havien consumat el seu primer no, però el president ja tenia el pla alternatiu al cap, tota una estratègia "completa". Les opcions de Mas i les de CDC passen per llançar la candidatura del president i intentar captar el suport dels masistes del procés sobiranista. Des de Convergència es defensa que una llista unitària de l'independentisme té més força, i posen com a exemple els resultats de les generals, on En Comú Podem es va emportar la victòria, malgrat la suma de les candidatures de Gabriel Rufián i Francesc Homs. Llistes al marge, la gestió a CDC es complica. El partit està en situació de "certa interinitat", amb un procés de "desconstrucció" en marxa i amb diversos dirigents prenent posicions per succeir Mas. La partida es juga més enllà de les eleccions del març i ningú no espera rebel·lions internes a curt termini, encara que els moviments cada vegada seran més sorollosos. El conseller Santi Vila va deixar ahir la seva empremta: "Vist això, tots hem de reflexionar. Aquest país emprenedor, de progrés i fet a si mateix, ha de deixar enrere els despropòsits". Avui es veuran les cares.●

MANÉ ESPINOSA

La diputada de la CUP Anna Gabriel en el moment d'entrar a la reunió de la formació al centre cívic Pere Quart de Barcelona

L'esquerra alternativa s'enfronta a la fractura i a la lluita per la sigla

Antonio Baños, cap de llista de la candidatura de la CUP, estudia dimitir

ÀLEX TORT
Barcelona

"Al final sembla que al març tindrem alguna cosa més que l'arribada de la primavera". Paraules premonitòries d'un dels assistents a la reunió d'ahir de la CUP tot just després de transcendir que a la primera ronda de votacions hi havia hagut un empat tècnic entre dues de les sis opcions portades a debat, però sense revelar-se llavors que les dues propostes a desempatar ja apostaven pel no, amb matisos, a Artur Mas.

En efecte, la CUP es va reunir ahir a Barcelona durant més de quatre hores per acabar rebutjant la investidura de Mas, fet que aboca el procés independentista a unes noves eleccions i, de retruc, la formació anticapitalista a "una fractura total més que evident" segons fonts cupaires. Les primeres conseqüències, immediates: el cap de la candidatura de la CUP, Antonio Baños, es planteja la dimissió i, segons van apuntar fonts de l'esquerra alternativa independentista, molt probablement l'acompanyaran altres diputats i destacats membres de l'organització.

La divisió és clarísima. Com a exemple, els compareixents a la roda de premsa posterior a la trobada, en què només van sortir a donar explicacions dos diputats, Gabriel Serra i Sergi Saladié, i dos membres del secretariat nacional de la CUP, Neus Montaner i Xevi Generó. I tots ells públicament reticents a la investidura de Mas i situats en l'òrbita d'Endavant, organització que encapçala el sector dur cupaire. Ningú més a darrere, ni tan sols els diputats Anna Gabriel i Benet Salellas, clars exponents de la negativa a Mas van aparèixer davant els mitjans. Serra va provar de justificar-ho i de treure importància al fet: "Només hem canviat de coreografia", va arribar a dir.

L'extrem de la ruptura a la

CRÍTIQUES INTERNES

Alguns cupaires acusen la direcció de renunciar al consens exigit per l'assemblea de Sabadell

CUP el va dibuixar també un destacat militant d'Endavant a aquest diari, quan preguntat pels resultats tan ajustats en les votacions va reconèixer que "quan no hi ha consens és evident que es corre aquest risc".

Precisament, la incapacitat d'arribar a una solució consensuada i sense haver de recórrer a votacions va ser criticada pels partidaris de fer president el líder de CDC. En declaracions a *La Vanguardia*, fonts de la CUP asseguren que el mandat emanat de l'assemblea de Sabadell era el consens entre les dues posicions dicotòmiques dintre la CUP, "i cert sector s'ha passat pel forro el mandat democràtic de l'assemblea nacional", màxim òrgan decisiu i deliberatiu de la formació. De fet, durant la reunió d'ahir a Barcelona, aquestes mateixes fonts asseveren que mitjançant les assemblees de Sant Pere de Ribes, amb el suport de la de Badalona i altres assemblees locals, es va proposar aquest consens amb la solució salomònica d'investir Mas, però sense assumir cap acord. "Una manera de donar un cop de peu endavant a la pilota, però va ser ignorada per alguns sectors i van tirar pel dret", afirmen.

El reguitzell de comentaris a les xarxes socials de regidors i destacats cupaires també donen fe que a la CUP es respiren aires de canvi. Així, per exemple, el regidor a Arenys de Mar David Caldeira piulava: "Definitivament, la CUP enterra el procés i s'alinea amb l'espanyolisme! Des d'Arenys de Mar, adéu!". O l'alcalde cupaire d'Argentona, Eudald Calvo, que demanava directament "disculpes", passant per Lluc Salellas, regidor a Girona i germà del diputat Benet Salellas, que es declarava obertament "decebut".

Caldrà veure, però, si es consuma la divisió entre els que orbiten al voltant d'Endavant o els partidaris de Poble Lliure (a favor de l'acord amb Junts pel Sí) i si hi haurà lluita per la sigla de la CUP que ara mateix fa de candidatura aglutinadora de l'esquerra alternativa independentista. Fins i tot no es descarta que Poble Lliure hi renunciï, ja que consideren que quedar-se la sigla amb la decisió presa ahir els va a la contra. La pugna entre totes dues pot acabar dividint la CUP, ja que Poble Lliure sempre ha apostat per prioritzar l'eix nacional i oferir un posicionament més pragmàtic amb altres forces sobiranistes per tal d'assolir l'objectiu de la

EL GAP, DECISIU

Corrents minoritaris a la CUP van acabar inclinant la balança a favor del no a Mas

independència. En canvi, Endavant té un vessant molt més llibertari i rebutja dogmàticament qualsevol relació amb CDC o amb entitats sobiranistes com l'Assemblea Nacional Catalana (ANC).

El cas és que a la reunió d'ahir es van congregar el consell polític de l'organització i el GAP (Grup d'Acció Parlamentària). El consell el formen gairebé una

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

La qüestió catalana

Els anticapitalistes tornen a convidar JxSí a "moure fitxa"

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

seixantena de membres de la CUP representants de les assemblees territorials i és el màxim òrgan decisori després de l'assemblea nacional. El GAP, en canvi, és un instrument creat expressament a partir de l'entrada de la CUP al Parlament i que gestiona i controla l'activitat dels diputats. En total, 68 persones que al cap i a la fi van acabar fent en petit comitè el que s'havia fet vuit dies abans a l'assemblea nacional extraordinària de Sabadell: votar Mas sí o Mas no, amb més de dues propostes sobre la taula. Al conclave també hi van assistir els quinze integrants del secretariat nacional de la CUP (òrgan executiu) i els deu diputats, tots ells sense dret a vot. El GAP, conformat per onze representants d'organitzacions que van donar suport a la CUP durant les eleccions del 27-S, va resultar finalment decisiu. Així, corrents trotskistes, com Corrent Roig i Lluita Internacionalista, amb una militància molt reduïda, va acabar decantant la balança a favor del no.

En principi, dues d'aquestes propostes eren les que havia efectuat el secretariat, ja conegudes: dir no a Mas amb cinc vots a favor i cinc en contra, o bé amb deu abstencions en un eventual debat d'investidura, o dir sí a Mas i a l'acord amb dos vots a favor dels seus diputats i vuit abstencions. A aquestes dues fórmules se n'hi van afegir quatre més plantejades per les assemblees territorials, de les quals dues plantejaven l'aprovació al candidat de Junts pel Sí amb condicions, una altra tornava a negar-li la investidura i l'última donava llibertat de vot als deu parlamentaris de la CUP. En la primera ronda de votacions es va produir un empat tècnic entre les dues que apostaven explícitament pel no al líder de CDC i les altres quatre van quedar ja eliminades. En segona volta, l'opció guanyadora va ser la del no, plantejada pel secretariat nacional dels cupaires.

Tot seguit, els diputats dels anticapitalistes Gabriela Serra i Sergi Saladié van sortir a donar explicacions sobre les votacions, però van posar l'accent, durant la seva intervenció, a exigir a Junts pel Sí perquè mogués fitxa i posés sobre la taula el nom d'un altre candidat a la presidència abans del 9 de gener. "Nosaltres hem mogut fitxa i hem fet el que hem pogut", va justificar Serra. En la mateixa línia, la diputada va insistir que si CDC no canvia d'opinió "seria l'evidència de l'immobilisme de qui té a la mà la manera de posar fi a tot això". "Queden dies per moure fitxa; és un procés que no està acabat", va continuar la cupaire.

Saladié va recordar que el 27-S no es va votar un president, així com tampoc no es tractava d'escollir entre "Mas o març". Pel diputat, la CUP "s'ha quedat sola i des d'altres espais no han mogut ni una coma", en clara referència a Junts pel Sí, mentre insistia que "hi ha majoria independentista com a mínim per a una setmana més", per la qual cosa, segons el seu parer, la pilota és a la teulada de Junts pel Sí.●

MANÉ ESPINOSA

Antonio Baños, cap de llista de la CUP, es planteja dimitir

La CUP no ha estat a l'altura del moment. Us demano disculpes. A seguir treballant per la independència.
@eudaldcc
Eudald Calvo
Alcalde d'Argentona

Definitivament, la CUP enterra el procés i s'alinea amb l'espanyolisme! Des d'Arenys de Mar, adéu!
@DavidDcaldeir
David Caldeira
Regidor d'Arenys

Sabeu que des de Girona hem treballat internament per un altre escenari. No ho hem aconseguit. Hem d'assumir la responsabilitat.
@llucsalellas
Lluc Salellas
Regidor de Girona

Avui al CP de la @cupnacional, la nostra territorial ha emès els 6 vots de què disposa a favor de desplegar el mandat democràtic del #27S.
@CUPNordOriental
CUP Nord-Oriental
Assemblea de Girona i la Catalunya Nord

Malgrat tot no fallem ni fallarem. Altura de mires, fermesa i convicció. Mori el processisme, a guanyar la independència!
@xmonge
Xavier Monge
Exmembre del secretariat

El líder de l'ANC demana perdó pel seu aval a la CUP

BARCELONA Redacció

El president de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), Jordi Sànchez, va assegurar ahir que es penedeix que l'entitat que dirigeix demanés el vot per a qualsevol opció independentista el 27-S i ara demana perdó als que "se senten enganyats", després que la CUP hagi decidit no donar suport a la investidura d'Artur Mas. En el seu compte de Twitter, Sànchez va assenyalar que ara "toca refer la voluntat del poble, en la certesa que tot el que hem fet els últims anys no es perd i cal construir un nou projecte d'unitat".

En declaracions posteriors, Sànchez va matisar les seves crítiques a la CUP i va assenyalar que el procés "no està enterrat" i que el projecte ha de continuar sense retrets. Sobre això, va alertar que no s'ha d'iniciar una confrontació entre les "famílies independentistes" i va prometre que l'ANC continuarà treballant per la unitat del sobiranisme. El líder de l'ANC va explicar que davant la "incertesa" de la situació s'ha de ser honest i valent, ja que "ens trobem en un escenari de complexitat, i si no som capaços de superar-lo no podem construir un nou país". I sobre la possibilitat que l'entitat sobiranista presenti una llista pròpia en unes eleccions al Parlament, Sànchez va dir que estudiarien les "possibles opcions", encara que va destacar que provaran de buscar fórmules d'unitat per crear majories clares.

Per la seva banda, l'expresidenta de l'ANC i ara presidenta del Parlament, Carme Forcadell, va indicar: "Sempre havia pensat que al final la CUP ajudaria a fer realitat el mandat democràtic del 27-S. No ha estat així. Em vaig equivocar i molt". I el nou president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, va demanar als polítics "sentit d'Estat" i que "intentin esgotar els terminis legals" perquè hi hagi pacte d'investidura a Catalunya i no "decebin la voluntat de milers de catalans".●

Francesc-Marc Álvaro

El que havia de passar

Sempre havia estat convençut –i em sap greu haver encertat– que la CUP no investiria Mas. Per què? Perquè –com vaig escriure en un article de primers de desembre– l'organització anticapitalista mai no havia previst que un procés de secessió fos liderat per un líder convers de centredreta amb el suport de classes mitjanes d'ordre; el seu mite és el d'una revolució feta per destruir el que ells consideren "enemics de classe", tot aprofitant la desconnexió. Els cupaires tampoc no preveien que els resultats del 27-S els faria indispensables i els portaria al xoc entre la fraseologia purista i la necessitat tràgica d'embrutar-se en la política real; en trobar-se amb la clau a la mà, els ha dominat el pànic a trencar-se i la lògica amic/enemic. D'altra banda, si s'observa la mecànica de la CUP en diverses localitats, es comprova que la seva meta és, en general, créixer des de l'oposició abans que pactar per governar.

Més enllà del miratge construït per David Fernàndez (amb el concurs dels convergents) d'una CUP psuquera, el que ha passat és el que havia de passar. Però la responsabilitat més gran és dels dirigents de Junts pel Sí, que van caure de quatre grapes a la trampa populista quan havien de negar-se a negociar amb els cupaires mentre el veto a Mas no fos aixecat. Si ho haguessin fet, i no haguessin firmat la declaració del 9 de novembre, haurien pogut explorar acords amb altres grups del Parlament, a partir d'un canvi de ritme del procés sense desdirse de l'objectiu de la independència i amb la prioritat de fer créixer el 48% favorable a un Estat català.

> La responsabilitat més gran és dels dirigents de Junts pel Sí, que van caure de quatre grapes a la trampa populista

Ara, si no hi ha una jugada imprevista que donaria protagonisme a Junqueras, anirem a noves eleccions, que ja no podran ser presentades com a plebiscitàries. El marc dels nous comicis serà l'autonòmic de sempre, subratllant l'eix dreta-esquerra sobre el qual s'afegirà l'eix vella-nova política. És un escenari que només veu amb alegria –els tuits d'ahir eren eloqüents– el món de Podem, els comuns i ICV, que l'aprofitarà per intentar forjar una majoria d'esquerres amb Ada Colau de presidenta de la Generalitat i amb ERC i la CUP com a socis d'un eventual nou tripartit, a partir d'una reformulació del dret a decidir i la promesa de referèndum dels *podemites*. La manca de sintonia entre el PSOE i Pablo Iglesias fa pensar que Miquel Iceta no se sumaria a l'artefacte, però no s'han de descartar acords.

Dono per fet que Junqueras, si tornem a les urnes, no voldrà reeditar Junts pel Sí, coalició que va acceptar a contracor el passat estiu. CDC haurà d'anar en solitari a la batalla, i haurà de decidir abans si impulsa una refundació valenta (amb idees i cares noves) o es limita a un retoc cosmètic. Si el centre sobiranista no se sap reconstruir amb rapidesa, hi pot haver una alta abstenció dels moderats que s'havien apuntat a fer un país nou.

LV. Article 76

LA SEGONA

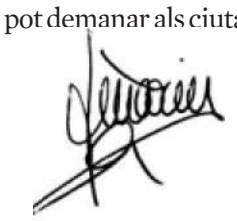
Màrius Carol DIRECTOR

Ni junts ni barrejats

La memòria en política viu instal·lada en el present, així que el record del passat dura poc. Shakespeare deia que la memòria és el sentinella del cervell, el que passa és que no sempre està de guàrdia. Els polítics segurament són els professionals més desmemoriats, perquè les seves glòries s'esvaeixen en unes hores, però els seus fracassos els enterren en la història. Sentint ahir Josep Rull apallissar la CUP, quedaven lluny les recents llagoteries als anticapitalistes, quan semblava possible l'acord d'investidura. Sentint el coordinador general de CDC demanar la reedició de Junts pel Sí, semblava oblidar-se que va ser més el resultat d'una pugna que d'un pacte. Al seu dia, ERC va exigir avançar eleccions i Artur Mas els va fer una maniobra envoltant, segons la qual per acceptar-ho imposava una candidatura única a fi de posar en marxa el full de ruta per a la independència. Oriol Junqueras va transigir que Mas fos el presidenciable però no el cap de llista, en el que va ser una pirueta a l'aire de difícil explicació. El primer anava quart a la llista, tot un número d'alta prestidigitació electoral.

Junts pel Sí no ha estat una fórmula magistral, però va ser un remei per sortir del pas. Els seus 62 diputats els van situar a un pas de la majoria, però no prou a prop per aconseguir els seus objectius: investir Mas i obtenir el 51% dels vots per al sobiranisme, ni sumant-hi la CUP. Després del cop de porta dels anticapitalistes, no queda més sortida que unes noves eleccions, per més que Oriol Junqueras s'esgargamellés ahir a la nit demanant d'esgotar el temps que resta per buscar un acord, com si no hi tingués res a veure. Una manera elegant d'assenyalar Mas en el que era el primer acte de campanya.

No sembla que Junts pel Sí tingui futur, ni és una bona idea una llista del president. No es pot demanar als ciutadans cada tres mesos el vot de la seva vida. Es tracta de governar un país en *standby* des de fa massa mesos. Cadascú amb els seus programes i les seves sigles.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	14
Opinió	24
Tendències	30
Necrològiques	36
Cultura	38
Cartellera	46
Anuncis classificats	51
Esports	52
Economia	58
PÀGINES	80

SUMARI

INTERNACIONAL
Itàlia sí que pot
Matteo Renzi torna a mostrar-se aspre amb Brussel·les i amb Alemanya en particular i demana que la Unió Europea deixi de donar lliçons a Itàlia i la tracti amb més respecte. **PÀGINA 10**

POLÍTICA
Socialisme desorientat
La precipitació dels esdeveniments a Catalunya agafa per sorpresa el PSOE, que comença a recompondre el panorama davant la previsió d'unes noves eleccions. **PÀGINA 22**

EDITORIALS
Els temes del dia
La preocupant i creixent tensió entre sunnites i xiïtes, dues branques de la fe musulmana, en el convuls Orient Mitjà; i la bona imatge de què gaudeix Barcelona entre els directius i els professionals de més qualificació. **PÀGINA 24**

OPINIÓ
Parlar per entendre's
Josep M. Lozano dóna pautes per tenir discussions edificants: "La màxima inquietud esclata quan algú (company, cap, directiu o consultor) diu que hem de parlar de... valors. Ho fa sense aclarir de què vol parlar parlant de valors, i proliferen les reunions que acaben per esgotament o creant una comissió, que ve a ser el mateix". **PÀGINA 28**

TENDÈNCIES
Tensió efervescent
Un estudi elaborat per metges de capçalera de Catalunya i el País Basc revela que, a més dels antiinflamatoris, el paracetamol en forma efervescent també perjudica els malalts hipertensos. **PÀGINA 33**

VIURE

La festa interminable

Els més de tres-cents joves que des de la nit de Cap d'Any ballaven en una *rave* a l'antiga pedrera de Mont-ral, a l'Alt Camp, estaven disposats a continuar amb la música a tot volum fins al dia de Reis, però els Mossos d'Esquadra, alertats pels veïns, van posar fi a la sorollosa gresca ahir al matí.

Un artista 'born to be wild'

París acull una exposició que recorre la trajectòria artística de l'actor Dennis Hopper, inquiet pintor i fotògraf.

CULTURA
Romanticisme carnal
La casa museu del gran escriptor Victor Hugo de la històrica Place des Vosges de París acull una polèmica exposició en la qual el sexe té un protagonisme desbordat. **PÀGINA 42**

ESPORTS
La fe en la salvació
El Bournemouth és un equip que mai no ha guanyat res en 126 anys d'història, però la seva 16a posició a la Premier League, per sobre dels llocs de descens, pot servir d'exemple de com una bona defensa pot tractar de tu a tu els milionaris davanters de l'Arsenal o el Manchester City. **PÀGINA 57**

ECONOMIA
Any nou, cotxe nou
El mercat automobilístic espanyol acaba l'any 2015 amb un creixement del 21% i per primera vegada en sis anys supera la xifra del milió d'unitats venudes. I el nou exercici ha començat amb optimisme per al sector, que espera un augment de 6,5%, fins a uns 1,1 milions de vehicles. **PÀGINA 61**

PEL FORAT DEL PANY

Seny al WhatsApp

Seny, aquesta fórmula catalana de denominar la sensatesa, el sentit comú, ha estat la paraula escollida per denominar un grup molt especial de WhatsApp. No és nou, o potser és que el temps s'ha fet molt llarg. Es va crear després de les eleccions catalanes del 27 de setembre. Els integrants? Tres líders polítics catalans: la candidata de Ciutadans Inés Arrimadas; del PSC, Miquel Iceta, i del PP català, Xavier García Albiol. Qui va promoure el grup en aquesta xarxa social, qui va proposar i va donar títol a aquesta manera de comunicar-se, i qui, per tant, n'és l'administradora és Inés Arrimadas. Fins ara els ha servit per comunicar-se les posicions polítiques que cadascun mantindria en moments clau, com la declaració de l'inici del procés de ruptura al Parlament, o per anunciar als altres les seves iniciatives. Des de diumenge, quan es va saber que la CUP no investiria Artur Mas, el grup treu fum. Han analitzat el que ha passat i el que pot passar. Ara cal veure si el seny és capaç de sobreviure a la campanya electoral.

PENSEM QUE...

Morts a les carreteres

No fa gaire temps, molt pocs haurien cregut que la sinistralitat mortal a les carreteres espanyoles estaria mai per sota de la de països com França o Alemanya. El que semblava una utopia avui és una realitat. De gairebé 6.000 morts en vies interurbanes el 1989 s'ha passat a poc més de 1.100 en els tres últims anys, en els quals hi ha hagut un cert estancament. Precisament per això, i per evitar repunts com el que hi ha hagut el 2015 a Catalunya, cal que ni l'Administració ni els automobilistes i motoristes no abaixin la guàrdia. I cal continuar prenent mesures. N'hi ha una en què insisteix des de fa temps el RACC. Es tracta de desviar el trànsit de camions de les carreteres convencionals a les autopistes en aquelles zones en què aquestes dues vies van en paral·lel. L'exemple de l'N-II i l'AP-7 a Girona demostra que d'aquesta manera es podrien evitar moltes tragèdies que ni tan sols unes bones estadístiques no aconsegueixen alleujar.

ELS SEMÀFORS

Jorge Fernández Díaz
MINISTRE DE L'INTERIOR

El ministre de l'Interior anuncia que el nombre de morts a les carreteres espanyoles va marcar l'any passat el mínim històric des del 1960. Ara una de les prioritats de Trànsit és reduir també els accidents mortals de moto. **VIURE**

Mario Vargas Llosa
ESCRIPTOR

L'escriptor Mario Vargas Llosa (79) treu aquest any la seva nova novel·la, *Cinco esquinas,* que ha estat definida com un fresc que retrata el Perú dels últims mesos de la dictadura de Fujimori, amb l'acció centrada a Lima. **PÀGINA 40**

Kazushi Ono
DIRECTOR D'ORQUESTRA

El titular de l'OBC, Kazushi Ono (55), ha estat guardonat amb el prestigiós premi Asahi de les Arts, que està considerat com el Nobel del Japó. El jurat ha valorat la seva "enèrgica activitat" tant al seu país com a la resta del món. **PÀGINA 44**

Jorge Gallardo
PRESIDENT D'ALMIRALL

El grup farmacèutic Almirall ha entrat al mercat de l'estètica comprant la companyia dels Estats Units ThermiGen per 73 milions d'euros. Amb aquesta adquisició la firma reforça la seva aposta per la dermatologia. **PÀGINA 60**

Àlex de Jaureguizar
PROFESSOR DE LA UB

La Universitat de Barcelona estudia aplicar mesures disciplinàries al professor Àlex de Jaureguizar, que va proferir greus insults contra la CUP a les xarxes socials després de la negativa dels cupaires a investir Artur Mas. **PÀGINA 16**

El web de LA VANGUARDIA

E-KONOMIA
El més destacat de l'economia del 2015 (II).

NOTÍCIA
Guia per seguir la Cavalcada de Reis de Barcelona.

REPORTATGE
Els Reis d'Orient vénen d'Alcoi.

CORPORE SANO
Els implants mamaris són per a tota la vida?

ESPORTS
La mort de Benítez.

La qüestió catalana

LV. Article 77

Unió es presentarà a les eleccions catalanes

El dirigent d'Unió, Ramon Espadaler, qualifica de "desastre" que Artur Mas i Junts pel Sí (JxSí) no tinguin la possibilitat de "generar un govern estable" amb una altra formació "que no sigui la CUP" i lamenta la "incapacitat manifesta" de JxSí de dialogar. "Estem pagant un preu caríssim pel frontisme". Unió ha assegurat que tornarà a presentar-se a les eleccions. / Efe

"Les paraules de Mas són clínicament preocupants"

El ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, va propugnar ahir tornar "a la sensatesa" a Catalunya després que les CUP hagin rebutjat la investidura d'Artur Mas i que el president digués que continua "plantant cara". El ministre va considerar que aquestes declaracions són "clínicament preocupants" i va descriure el president en funcions com el contrari al rei Mides perquè "trenca tot el que toca".

Un professor de la UB insulta la CUP a la xarxa

La Universitat de Barcelona (UB) estudia emprendre accions contra un dels professors, Àlex de Jaureguizar, després que proferís insults a la CUP a través de la xarxa social Twitter. "Fills de puta de la CUP. Maleïts siguin ells i tots els seus descendents...", ha escrit en un dels seus missatges. De Jaureguizar és professor associat al departament de Comptabilitat de la facultat d'Economia i Empresa de la UB i militant de CDC. La UB va rebutjar ahir els exabruptes d'aquest professor i el vicerector de docència, Manuel Viladevall, li va enviar una carta a través d'e-mail en la qual el cita a demanar disculpes i retractar-se a la mateixa xarxa social. Altrament, apunta, s'emprendran accions contra ell. Entre aquestes hi ha l'obertura d'un expedient informatiu, que comporta elevar a les forces de seguretat el que ha passat per si s'hagués incorregut en un delicte. / **Redacció**

Crítiques al partit perquè la fórmula escollida pel consell polític per dir no a Mas havia estat rebutjada en assemblea

No tot és coherència en la CUP

ÀLEX TORT
Barcelona

La CUP, és innegable que ha demostrat coherència: va plantejar un no rotund a Artur Mas a la campanya electoral. Un no que s'ha anat desgastant a base de topar una i altra vegada amb "l'immobilisme de Junts pel Sí", en paraules de la diputada Gabriela Serra, a mida que s'esgotava el termini per investir president. Però finalment i malgrat la divisió interna ha mantingut el seu rebuig a Mas.

Entre els arguments que tenien en compte aquells que van votar la CUP el 27-S, el veto al president Mas era important. Hi havia qui, a més, va escollir l'esquerra alternativa independentista com la manera de garantir el procés davant la desconfiança que els genera CDC. Però la frase més repetida entre els seus nous electors era: "Els votaré perquè són els més coherents".

Però aquesta coherència potser no ho és tant després del resultat de les votacions del consell polític i del grup d'acció parlamentària (GAP) dels anticapitalistes el diumenge passat.

L'opció adoptada, la de rebutjar Mas amb la fórmula de deu abstencions al Parlament en una hipotètic debat d'investidura, coincideix de fet amb la proposta menys votada a la jornada de debat de Manresa del 29 de novembre i eliminada a les primeres de canvi a l'assemblea nacional de Sabadell del 27 de desembre. Es a dir, la fórmula que precisament es va rebutjar democràticament en assemblea és la que finalment ha servit per dir no a Mas.

Fonts cupaires fan autocrítica i admeten que el debat sobre Mas va condicionar totes les negociacions

Els partidaris de l'acord amb Junts pel Sí creuen que aquesta decisió del consell polític és tot un "engany a les bases". "Fins i tot és cínic", assenyalen a aquest diari militants crítics de la CUP que asseguren al seu torn que alguns sectors de la formació van incomplir el mandat de l'assemblea celebrada a Sabadell pel qual s'instava al consell polític a consensuar un acord, sense haver de jugar-s'ho el tot per al tot en una nova votació.

Així, cal recordar que a Manresa la tercera de les propostes que va ser sotmesa a votació apostava per la "continuïtat de la negociació amb Junts pel Sí (...) en espera que els escenaris posteriors permetin interpel·lar Catalunya Sí que es Pot i l'assumpció d'una solució col·lectiva", condicionant de tota manera l'abstenció de tots els diputats de la CUP.

Dit amb altres paraules, els diputats cupaires haurien d'abstenir-se i esperar que la formació que lidera Lluís Rabell afegís dues abstencions més per acabar investint Mas. El 29 de novembre aquesta fórmula va ser la menys acceptada, amb 129 vots d'un total de 1.960 vots emesos. Igualment, un mes després a l'assemblea de Sabadell va passar el mateix. La proposta es va reformular i l'opció de rebutjar Mas i "buscar suport més enllà del grup parlamentari de la CUP-CC a través de la nostra abstenció en el ple d'investidura" va ser la que menys consens va generar.

En aquella ocasió, va ser eliminada a la primera ronda de votacions, amb 103 vots d'un total de 2.989 paperetes.

A banda, part de la militància fa autocrítica en conversa amb aquest diari i destaca altres incoherències de diferent índole que han marcat els passos de la CUP durant els darrers tres mesos. La més "flagrant", argumentar després de l'autodenominat "ajornament comunicatiu" que se centrarien en el com, el quan i el què per la independència "quan s'ha fet palès que el qui ho ha marcat tot".

Entre altres contradiccions també cal destacar el rebuig a l'oferiment de Junts pel Sí per formar part de la junta de portaveus per després acceptar la proposta de la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, per presentar-s'hi i tenir-hi veu (l'última vegada, en la sessió d'ahir mateix, en què van fer acte de presència els diputats Anna Gabriel i Benet Salellas). O apostar per Gabriel, representant destacada d'Endavant, a la taula de negociació, quan l'organització anticapitalista ha deixat escrit per activa i per passiva que mai no donaria suport a un Govern on CDC "continuï ostentant en exclusiva les palanques de comandament del procés", segons es recull al document que l'organització va publicar el 17 de desembre.

En aquesta línia, i com ja ha fet diverses vegades el grup parlamentari des del principi de les negociacions, ahir Gabriel va tornar a demanar a Junts pels Sí que canviï la candidatura d'Artur Mas a presidir la Generalitat per la d'algú d'ERC, "com és el cas d'Oriol Junqueras, o "un de perfil independent com Raül Romeva". En declaracions a Catalunya Ràdio, la diputada va assegurar que d'aquesta manera la investidura no només comptaria amb el suport de la CUP sinó també amb el dels onze diputats de Catalunya Sí que es Pot.

La CUP està "tocada", tal com va admetre la diputada dels anticapitalistes, Eulàlia Reguant, tot i que va negar davant els micròfons de RAC1 el risc de ruptura.●

Reguant (CUP) nega risc de ruptura; Gabriel insisteix en Junqueras o Romeva com a candidats de consens

MANÉ ESPINOSA

Baños, cap de llista de la CUP, diumenge passat a l'arribada a la reunió del consell polític

Baños se'n va per "motius estrictament polítics"

Antonio Baños, cap de llista de la CUP per Barcelona el 27-S, va formalitzar aquest dilluns la renúncia com a membre de la candidatura anticapitalista i a l'acta de diputat. En una carta, Baños afirma que deixa la CUP "per motius estrictament polítics" en no sentir-se "capaç de defensar la postura adoptada majoritàriament" diumenge en la reunió del consell polític de la CUP que va desembocar en el rebuig de Mas. Baños considera que la decisió del partit no és compatible amb els motius pels quals va decidir encapçalar la candidatura de l'esquerra independentista en els comicis del setembre passat.
Amb Antonio Baños també renunciarà al seu càrrec en el Parlament el diputat Ramon Usall, que va fer pública la seva renúncia el 20 de desembre en reunió del consell polític a Artés "per raons estrictament personals".
En la nota, Baños deixa clar que el seu pas per la política només tenia el sentit que la "legislatura fos la de la ruptura irreversible amb l'Estat espanyol i que, a més, la construcció de la república es fes des d'un procés constituent popular i social". El fins avui diputat de la CUP, que admet sentiment de "frustració", afegeix que es trobava "entre els partidaris d'acceptar les propostes d'acord de Junts pel Sí i votar la investidura del seu candidat". Baños va anunciar la renúncia immediatament després de la celebració del conclave d'ahir. La seva intenció era enviar la nota amb la dimissió a les 9 del matí d'ahir. Tot i això, a petició expressa del partit, va acceptar endarrerir l'anunci i fer-ho públic a la tarda.
En un comunicat, la formació anticapitalista assegura que "respecta" la decisió d'Antonio Baños i expressa el seu disgust.

La qüestio catalana El posicionament dels republicans

LV. Article 78

Junqueras evita un suport explícit a Mas i exigeix reprendre negociacions

El president d'ERC reclama "responsabilitat" a CDC i la CUP

XAVIER GÓMEZ

Marta Rovira i Oriol Junqueras, durant la reunió de l'executiva extraordinària d'Esquerra celebarada d'ahir

ÀLEX TORT
Barcelona

"Mentre hi ha vida hi ha esperança", deia un Oriol Junqueras molt vehement, potser inclús amoïnat, en la roda de premsa d'ahir. Amb la seva compareixença, ERC crema l'últim cartutx per a l'entesa entre Junts pel Sí i la CUP davant la data límit per investir president, el 9 de gener, i la negativa dels anticapitalistes d'arribar a assolir un pacte.

En les files d'ERC saben que unes noves eleccions els afavoreix en tant que probablement seria en la força més votada, però alhora veuen amb preocupació el mes de març, ja que tal com va assegurar el president dels republicans "no hi ha cap garantia" que uns comicis dibuixin un escenari millor de governabilitat" que el que es podria assolir amb una entesa entre Junts pel Sí i la CUP.

"De res serviria ser els primers si després no tenim prou diputats independentistes per assolir la independència", afirmaven fonts de la formació. Després de la reunió de l'executiva del partit, el líder d'ERC, per tant, va exigir a CDC i la CUP, sense esmentar-los mai explícitament, "responsabilitat" i que "es mantinguin en la taula de negociació per preservar el mandat democràtic del 27-S", perquè segons Junqueras les eleccions no són el millor escenari. Igualment, va evitar durant tota la seva intervenció donar suport explícit a Artur Mas, com sí que havia fet per exemple en la mateixa sala de premsa fa unes setmanes.

Tanmateix, el diputat per al Congrés d'ERC, Joan Tardà, es va desmarcar de la línia oficial i en un tuit va assenyalar que "si Mas fa un pas al costat i cedeix la presidència a un membre del seu partit, fem Govern i el procés va endavant".

Sembla, però, poc probable que la CUP es plantegi novament seure a la taula si l'escull confés és el de posar per endavant el nom d'Artur Mas. Preguntat precisament si el deslloregador en una represa de les negociacions seria una alternativa en la candidatura a la presidència de la Generalitat, Junqueras va considerar que davant les càmeres no era el lloc adequat per exposar-ho, però va tornar a subratllat que "no pot ser que a set dies vista no hi hagi converses i negociacions; ERC crida als altres a reprendre les converses. És millor un acord que un escenari ple d'incerteses que poden donar les eleccions al març".

Ara bé, després de recordar-li les paraules del matí de la diputada de la CUP, Anna Gabriel, per les quals apostava per ell com a candidat de consens, a Junqueras només va cedir un "com no podria ser d'una altra manera, estaré encantat de fer el que sigui al servei del meu país. Però és evident davant aquestes circumstàncies que sempre seguim lleials als nostres compromisos" amb CDC i la coalició Junts pel Sí

Junqueras va destacar el paper en la centralitat que al seu parer ha jugat fins ahir el seu partit en les negociacions entre dos extrems polítics i va asseverar parlant en tercera persona que "únicament demanem que continuïn parlant (CDC i la CUP). No demanem que renunciïn a res, i que es posin d'acord", al mateix temps que subratllava que "de res no serveix ara fer-se retrets l'un a l'altre".

Tardà demana al líder de CDC "un pas al costat" per formar Govern i poder tirar "endavant" el procés

Després de reconèixer que "els esdeveniments es precipiten i el país viu moments d'incertesa", Junqueras va admetre que "el mandat" del 27-S pot quedar en suspens o prorrogat en espera d'unes noves eleccions. Per això, va comminar a tots els actors implicats en la negociació a "mantenir-se en la taula de negociació i no aixecar-se'n" fins que trobin el deslloregador. "L'acord és possible i factible. L'acord és difícil, però la nostra responsabilitat és intentar arribar" a un consens.

"La força d'aquest país està en la transversalitat i obsessionar-se en retallar-la comporta afeblir el país. (...) La dificultat de l'acord no ha de ser motiu per renunciar-hi", va concloure.

A la reunió de l'executiva d'ERC va ser simptomàtic veure tant Raül Romeva, com Carme Forcadell o el número sis de Junts pel Sí, Eduardo Reyes.●

Legitimitat i credibilitat del procés

Xavier Arbós

El procés cap a la independència de Catalunya ha fet un gir després de diumenge passat i, encara que està lluny d'haver-se esgotat, entra en una fase diferent. No sabem quina serà la seva nova estratègia, ni si continuaran els mateixos lideratges. Comptarà sens dubte amb l'adhesió de moltíssims votants, i, si es manté l'entusiasme de les mobilitzacions anteriors, continuarà existint una extraordinària capacitat d'organització.

Al costat d'aquests recursos, que constitueixen un important capital polític, semblen haver-se posat de manifest algunes deficiències que continuen sense solucionar-se, i que tenen a veure amb la legitimitat i la credibilitat del procés. Totes dues van unides, i, encara que la seva existència depengui de l'apreciació subjectiva de cadascú, hi ha observacions que poden ser compartides.

Si es proposa la secessió unilateral trencant amb la legalitat vigent, i s'invoca el principi democràtic per justificar-la, la base de legitimitat que atorga un 48% dels vots és clarament insuficient. No la compensa una majoria absoluta al Parlament, que no reflecteix els percentatges globals de l'electorat català. I, en aquestes condicions, em sembla un abús del llenguatge parlar de "mandat democràtic". Hauria estat més apropiat dir "mandat parlamentari". Menys ambiciós, però més creïble.

No ho van veure així els grups parlamentaris de Junts pel Sí i la CUP, que van aprovar la resolució del 9 de novembre passat. Considerant-se investits de la legitimitat democràtica indispensable, van declarar l'inici de la creació d'un nou Estat. En coherència amb això es va anunciar que el Parlament no se supeditaria a les institucions espanyoles, i, en particular al Tribunal Constitucional. Tot i això, quan aquesta resolució va ser impugnada, la presidenta del Parlament va presentar un escrit d'al·legacions en el qual podia llegir-se que les resolucions de la Cambra suposadament constituent no podien "desplaçar o anul·lar, per si mateixes, l'aplicació del principi de legalitat a què estan subjectes el Govern i els ciutadans". Allà, em sembla, la credibilitat del procés va començar a caure. Va continuar baixant quan va passar un mes de l'aprovació de la resolució: el termini de trenta dies en què la Cambra considerava que calia tramitar les lleis del procés constituent, de seguretat social i d'hisenda pública. No es van moure ni Junts pel Sí ni la CUP per iniciar-ne la tramitació, ni han avisat que ho faran més o menys aviat.

Amb aquestes referències, em va cridar l'atenció que el senyor Romeva presentés el passat 22 el desembre la seva proposta d'acord a la CUP invocant la seguretat jurídica. El senyor Romeva havia aprovat en la resolució citada que el futur govern només podria complir les normes i resolucions del Parlament de Catalunya. D'acord amb això, per exemple, el Codi Penal i la normativa europea, és com si no existissin per al que havia de ser el nou executiu. Amb això, la seguretat jurídica no encaixa en absolut i la credibilitat s'esvaeix.

L'independentisme català té una base sòlida, que pot créixer. Tot i això, no veig com pot aconseguir-ho si els seus líders insisteixen a veure majories on no n'hi ha, i alternen les insolències a la Constitució amb l'acatament escrupolós al Tribunal Constitucional. Segur que són sincers, però de vegades no ho semblen. Potser sent més coherents serien més creïbles.●

X. ARBÓS *És catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat de Barcelona*

LV. Article 79

Les eleccions catalanes dificulten l'estratègia negociadora de Rajoy

El PP demana al PSOE que torni a la taula per acordar la formació del nou govern

CARMEN DEL RIEGO
Madrid

Es preveien com a possibles, però el Govern central i el PP les consideraven molt difícils. Les eleccions que s'albiren a Catalunya després del no de la CUP a Artur Mas interfereixen en l'estratègia negociadora de Mariano Rajoy per aconseguir formar govern a Espanya, encara que fonts del PP creuen que encara és possible aconseguir la investidura de l'actual president en funcions i que no estan condemnats a una repetició de les eleccions, com cada vegada més sectors del PP creuen.

Mariano Rajoy esperava que la formació d'un govern independentista a Catalunya, que comencés a fer passos de creació d'estructures d'un Estat català que requerís una reacció ferma del Govern espanyol, exerciria una pressió sobre el PSOE que podria obligar-lo a permetre al final la seva investidura, per plantar cara als independentistes. La convocatòria d'eleccions i el fet que el procés sobiranista es paralitzi, almenys fins que es constitueixi el nou Parlament, afluixa aquesta pressió en un PSOE que ja ha dit per activa i per passiva que no donarà suport a la investidura de Mariano Rajoy.

Però no només això. Ciutadans, que semblava el seu soci fix en una possible investidura, tindrà ara, creuen en el PP, que distanciar-se del partit de Mariano Rajoy, per no aparèixer en les eleccions catalanes com cap altra versió dels populars, i poder així mantenir els vots que la seva candidata, Inés Arrimadas, va aconseguir el 27-S, convertint-se en el segon partit del Parlament.

No obstant això, en el PP consideren que encara hi ha temps, que si el calendari es compleix segons el previst, les eleccions catalanes se celebraran abans que es compleixi el termini per elegir president a Espanya. ja que si se celebra la primera investidura de Rajoy, en la qual sap que no tindrà possibilitats de sortir elegit, a finals de gener o principis de febrer, la data límit per elegir govern seria finals de març o principis d'abril, quan ja s'haurien celebrat les eleccions a Catalunya, que podrien ser el 6 de març, i el PP encara disposaria d'un mes per aconseguir una investidura in extremis, abans que es convoquin eleccions.

De tota manera, el PP no rebaixarà la tensió sobre el PSOE i continuarà interpel·lant Pedro Sánchez perquè torni a la mesa de negociació. En aquest sentit, el partit no deixa passar oportunitat per posar de manifest la feble situació del líder socialista en el seu partit. La vicesecretària d'estudis i programes del PP, Andrea Levy, que ahir va comparèixer en roda de premsa amb el candidat del PP, Xavier García Albiol, a la seu del PP a Madrid, va parlar del desig dels populars d'obrir una nova ronda de contactes "amb Pedro Sánchez i, o, amb el PSOE" per aconseguir un acord d'estabilitat.

També el vicesecretari d'organització del PP, Fernando Martínez Maíllo, va convidar el PSOE a tornar a la negociació: "Avui més que mai es fa necessari un exercici de responsabilitat" i va afegir: "Pedro Sánchez ha d'assumir la realitat. Que ha perdut les eleccions i també que el nou escenari exigeix generositat i responsabilitat". Generositat i responsabilitat a les quals també va apel·lar Andrea Levy. En el PP creuen

Avui el líder popular reuneix el comitè de direcció del partit per analitzar la situació a Catalunya i a Espanya

que aquesta forma de pressió li servirà també com estratègia a Catalunya, ja que presentaran el partit de Mariano Rajoy com l'únic partit capaç de garantir l'estabilitat , a Espanya i a Catalunya, i com l'únic partit que és capaç de fer front, com ha fet, a un altre procés sobiranista que pogués sortir de les noves eleccions catalanes.

Això explica la repetició dels missatges que ahir van traslladar els dirigents del PP i que avui repetirà Rajoy, que reuneix a Madrid la cúpula del partit per analitzar la nova situació política: "És fonamental que els dos principals partits seguin per parlar i no per portar la negativa com a resposta", va dir Maíllo.

En la mateixa línia, el portaveu del PP al Congrés, Rafael Hernando, va convidar també el PSOE a seure a la taula a parlar d'"un govern estable i com més aviat millor", renunciant "als maximalismes de cadascú i que la gent actuï amb responsabilitat i patriotisme. Que per sobre dels anhels personals o dels problemes interns, hi ha els problemes dels ciutadans i cal treballar en això".●

EMILIA GUTIÉRREZ

Rajoy, dimarts passat, entrant a la sala del palau de la Moncloa on va oferir una roda de premsa

Albiol: "Una estocada al procés"

El líder del Partit Popular a Catalunya, Xavier García Albiol, no veu més que aspectes positius en el fet que calgui recórrer a eleccions davant la impossibilitat que Artur Mas sigui investit president. Positiu perquè "posa punt i final a l'etapa més trista, més grisa i més ridícula de la política catalana", de la qual només és responsable Mas; i positiu perquè el no de la CUP "posa a l'UCI el procés independentista", i en unes noves eleccions "els catalans tenen l'oportunitat de donar l'estocada final al projecte de trencar amb Espanya". Ara García Albiol proposa, per després de les eleccions catalanes, perquè abans ho veu gairebé impossible, "crear una alternativa dels partits constitucionalistes a l'independentisme". Albiol, que amb tota seguretat repetirà com a candidat, es presentarà a les eleccions amb la mateixa estratègia i missatge que en les del 27-S, encara que assegura que no està "tancat a una reforma de la Constitució", sempre que no es pretengui amb aquesta reforma "donar satisfacció a la voluntat dels separatistes".

Ciutadans i PSOE acosten posicions respecte a la Mesa del Congrés

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Amb les negociacions per a la investidura d'un nou president del govern en punt mort, el diàleg sobre la composició de la Mesa del Congrés, que regula el dia a dia parlamentari, està servint com una primera presa de contacte dels grups abans que es constitueixin les Corts el 13 de gener. Per testar les afinitats i també allò que els uneix.

Un procés en el qual ahir van ser el portaveu del PSOE, Antonio Hernando, i el del Ciutadans, Miguel Gutiérrez, els que es van veure les cares i van constatar la coincidència en la necessitat que la Mesa sigui "el més plural possible" i representi el nou escenari polític sorgit del 20-D.

Així mateix, van coincidir en la necessitat que la Cambra Baixa iniciï els treballs parlamentàries "en el menor termini de temps" i que s'abordi d'una vegada per sempre la reforma del reglament a fi d'"augmentar" el control al Govern i d'"intensificar" la transparència.

L'aposta de C's per què la presidència de la Cambra pugui recaure en un dirigent que no sigui del PP –seria la primera vegada que el partit guanyador dels comicis no aconsegueix aquest càrrec institucional– acosta el partit de Rivera als socialistes, ja que el PP rebutja de totes totes aquesta possibilitat.

Tot i això, des de la direcció taronja, que ha designat Gutiérrez i José Manuel Villegas com a negociadors, es vol mantenir una posició de prudència en espera que PP i PSOE arribin o no a un acord. Si aquest no existeix, les seva possibilitat d'influència –assenyalen– serà molt més important. C's, que suma 40 diputats, confia a aconseguir una de les quatre vicepresidències i una de les quatre secretaries de la Mesa.

"És un primer contacte, ara per ara en l'únic que hi ha coincidència és en què la representació de la Cambra ha de ser plural", va assenyalar Gutiérrez, que va assegurar que encara no ha plantejat al PSOE la possibilitat que el nou president sigui un socialista.

Gutiérrez, que la setmana passada es va reunir amb el portaveu del Partit Popular, va deixar la porta oberta però no va voler comprometre's en aquest sentit, tot i que va defensar que el fet que sempre el president de la Cambra fos un membre del partit més votat no obliga que "les coses continuïn sent com fins ara"

Segons fonts de la direcció del PSOE citades per l'agència Efe, la trobada d'ahir amb Ciutadans va ser "grata i satisfactòria" i va servir per constatar que "es pot arribar a punts de trobada sobre la composició de la Mesa i altres òrgans de la Cambra".

En la reunió també es va analitzar la possibilitat que els 69 diputats de Podem es divideixin en quatre grups parlamentaris, el seu i els de les coalicions afins de Catalunya (En Comú Podem), Galícia (En Marea) i València (Compromís). "Els 69 diputats hauran de ser només un grup, ja que altrament s'hauria de fer una lectura molt diferent dels resultats del 20-D", va apuntar Gutiérrez.

Després de la reunió de C's i PSOE, el vicesecretari d'organització del PP, Fernando Martínez-Maillo, va reiterar que la seva formació defensa que a la Mesa del Congrés hi siguin presents els partits que van obtenir més represen-

El partit de Rivera planteja que qui presideixi la Cambra pugui no ser membre de la força més votada

tació el 20-D, és a dir, PP, PSOE, Podems i C's, però que la presidència l'ha d'ostentar un dirigent popular.

"És l'adequat, sempre ha estat així des del 1978. Treballarem amb aquesta finalitat, encara que les coses estan molt obertes," va declarar.●

La qüestió catalana

LV. Article 80

L'oposició exigeix a Artur Mas que assumeixi els errors i faci un pas enrere

Arrimadas lamenta que el líder de CDC vulgui salvar la seva carrera a qualsevol preu

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

A ulls de l'oposició Artur Mas és el principal culpable de la crisi institucional que viu Catalunya i com a tal ha de fer un pas enrere i permetre l'adveniment d'una nova etapa política. Aquesta és la conclusió de la majoria de partits catalans que van reaccionar ahir al discurs del president de la Generalitat en funcions. Ciutadans, PSC i el PP català veuen en les eleccions anticipades un mal menor i l'oportunitat que arrenqui una nova etapa política a Catalunya sense la divisió en blocs identitaris.

"Mas intenta salvar a qualsevol preu la seva carrera política, si fos veritat que el debat independentista ha sortit de la gent, ell no tindria problemes a fer un pas enrere", va declarar la presidenta de Ciutadans al Parlament, Inés Arrimadas.

La líder de l'oposició va denunciar que Mas necessita mantenir-se al capdavant de la Generalitat i d'un procés sobiranista que ha impulsat per tenir una "coartada" i parapet davant els casos de corrupció que envolten Convergència. Així, va censurar que el president de la Generalitat en funcions s'hagi "enrocat" exclusivament per salvar la seva carrera política a "qualsevol preu".

"Espero que Junts pel Sí no faci perdre més temps i esforç als catalans amb un debat sobre la independència que divideix els catalans", va declarar la líder de l'oposició, que va mostrar la seva confiança que uns nous comicis permetin l'inici d'una nova etapa política.

Per la seva banda, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va considerar que vist això Mas "no mereix" continuar com a president de la Generalitat i va mostrar la seva confiança que unes noves eleccions, escenari que la majoria de partits veuen ja com a inevitable, faciliti la constitució d'"un bon govern".

"Mas ha renunciat a representar el conjunt dels catalans i fa cinc anys que ens fa perdre el temps a tots", va declarar el primer secretari del PSC. Per aquest motiu, no veu cap altra sortida que la celebració d'unes noves eleccions al març que donin pas a "una nova etapa política" en què es respecti la legalitat i es prioritzi la voluntat de construir amplis i transversals consensos.

Sobre la compareixença pública de Mas, Iceta va admetre la seva sorpresa pel fet que el dirigent nacionalista posés "tant d'èmfasi en la necessitat de sumar o no restar, quan mai no havien existit tantes divisions en la societat catalana com durant la seva presidència".

Així, va afirmar que Mas ha demostrat amb les seves paraules i els seus fets al llarg d'aquests anys que "confon procés amb persona i sentit de país amb interès partidista", i el va acusar d'haver portat Catalunya a fregar el ridícul.

Per la seva banda, el líder del Partit Popular català, Xavier García Albiol, va titllar de "letal" la tasca del president català en funcions i va assegurar que ja està "amortitzat i té data de caducitat".

En roda de premsa, Albiol va considerar que al president en funcions li queda poc temps de vida política.

"O bé presenta la seva renúncia a president de la Generalitat abans de dilluns i possibilita que Junts pel Sí governi sense ell, o a tot estirar d'aquí tres mesos, amb unes noves eleccions, haurà d'abandonar la política, perquè probablement no guanyarà", va explicar el president del PP català a la Cambra catalana.

El dirigent popular creu, a més, que Mas està sumit en una "ofuscació" que no li permet veure la "realitat" dels interessos no tan sols dels catalans, sinó també del seu partit. García Albiol va criticar les "formes" del president de la Generalitat en funcions en la roda de premsa d'ahir, el va qualificar d'"absolutament decebedor" i li ha retret que culpabilitzi de la situació de bloqueig el rebuig de la CUP a la seva investidura.●

Iceta: "Mas no es mereix continuar com a president després d'haver fet perdre el temps als catalans"

ANDREU DALMAU / EFE

La líder de Ciutadans i portaveu de l'oposició, Inés Arrimadas, al Parlament

Anno 2016: la política al servei de l'economia

Josep González i Sala

El nou any 2016 comença amb la notícia que els catalans sembla que haurem de tornar a les urnes al mes de març. Fins ara no ha estat possible un acord per investir un president de la Generalitat i el país quedarà sense govern ni pressupost uns mesos més, tot i que no hem tingut sensació d'ingovernabilitat en el dia a dia de les empreses. Quan les dades estadístiques confirmen la sortida gradual de la crisi econòmica, s'albira ara un parèntesi polític a Catalunya i Espanya que, juntament amb la fragmentació del vot, el sistema electoral i l'escassa tradició pactista, ens fan vorejar la italianització de la política i l'economia.

El 2015 certament ha acabat amb bones notícies en l'àmbit econòmic, i les pimes confiem que l'activitat productiva mantingui el seu dinamisme el 2016, amb millores respecte a l'exercici anterior. És a dir, als empresaris els preocupa la incertesa política, però no es reflecteix en l'economia ni en els seus negocis.

El PIB creix per sobre del 3% interanual, les exportacions pugen amb força, el consum i la inversió es recuperen i els preus del petroli, en mínims històrics, mantenen la inflació a zero. Fins i tot la construcció i els preus immobiliaris han mostrat pujades per primer cop en vuit anys. La xa-cra de l'atur, però, es manté al voltant del 20% i és un dels motius lògics d'un ampli descontentament social.

Alguns podrien pensar que les pimes som menys sensibles a la política, ja que ara per ara no depenem tant de concessions, concursos o llicències com les grans empreses de sectors regulats. Tanmateix, l'activitat empresarial a tots els nivells requereix sempre seguretat jurídica, claredat i coherència en la legislació i les decisions que acaben prenent els polítics. En la mesura que sigui possible, aquestes lleis i actuacions haurien de reflectir també els interessos de la immensa majoria del teixit productiu, configurat per pimes i autònoms.

Les pimes afrontem la legislatura més curta de la història a Catalunya i la incertesa política a Madrid, amb força deures encara pendents. L'anhelat entorn *business friendly* encara no s'ha assolit, la morositat continua regnant sense règim sancionador, les càrregues tributàries sobre les pimes es mantenen desproporcionades i els costos energètics es troben en màxims històrics, malgrat els baixos preus del petroli. Tot plegat fa inviables moltes activitats industrials.

> L'activitat empresarial requereix seguretat jurídica, coherència i claredat en les decisions que prenen els polítics

Davant un atur rècord i amb les empreses que volen ampliar la seva activitat, trobem a faltar propostes valentes que facilitin la contractació i afavoreixin els negocis, no només dels joves emprenedors, sempre atractius per als polítics, sinó del conjunt dels petits empresaris que dia rere dia aixequen la persiana.

Catalunya ha passat el Nadal d'enguany amb els torrons i el cava i encara no s'hi han imposat ni el panettone ni el Prosseco. L'entorn polític, però, manté la seva fragmentació i la incertesa pròpia del país transalpí. En canvi, als peus dels Alps i dels Apenins conviuen la Ferrari i la Benetton amb milers de petites empreses molt competitives, que potser s'han avesat a viure al marge de la política. Esperem que aquest no sigui el desenllaç de la nostra pròpia trajectòria. Més aviat que tard, la política ha d'estar al servei de l'economia, del benestar de la societat i la sostenibilitat.

JOSEP GONÁLEZ I SALA
President de PIMEC

LV. Article 81

CARTES DELS LECTORS

Junqueras, ingenu

Aprecio políticamente el señor Junqueras, un gran político que transmet sensacions de gran persona, però amb unes darreres declaracions que desprenen un cert component d'ingenuïtat, dit des del màxim respecte. No conec cap precedent en què els revolucionaris acceptessin d'entrada un diàleg amb aquells que prèviament han, teòricament, creat les condicions i les circumstàncies per tal que la revolució tingui sentit.

Una revolució és, per definició, una ruptura, un trencament per imposar unes normes que defineixen, des d'altres plantejaments i condicions, un nou model de funcionament social i polític. Queda, doncs, espai pel diàleg? O es tracta en realitat d'una revolució cosmètica alimentada per un ego hipertrofiat arran d'una capritxosa aritmètica electoral?

JAUME SERRA FARRÓ
Sant Cugat del Vallès

La dimisión de Baños

Antonio Baños ha dimitido un día después del portazo de la CUP a Mas. Como persona le honra dejar el cargo al no cumplir su objetivo, pero como político ha demostrado ser igual que todos.

Durante la campaña se encargó de afirmar, con rotundidad, que no iban a investir a Mas. Tres meses después, se va siendo el único político que dimite por cumplir con su promesa electoral. De forma incomprensible lo argumenta como una frustración personal tras explicar que él sí estaba a favor de investir a Mas. Sin duda, la dimisión más surrealista de la historia.

EDUARDO CASSANO
Barcelona

Gabriel, animal político

La foto de portada de *La Vanguardia* (4/I/2016) y el titular que la acompaña, "La división cupera", conforman un retrato excepcional de la actualidad política catalana. Hay que felicitar al fotógrafo Mané Espinosa por esa instantánea que dirige los ojos del observador a los de Anna Gabriel, los cuales comunican frialdad, determinación y seguridad, como lo harían los de esos leopardos que miran fijamente al objetivo y que parecen reafirmar su dominio sobre la sabana.

Si lo que a mí me ha sugerido esa portada es acertado, y Gabriel ha sido el animal político que ha conseguido convencer de su posición a una mayoría suficiente de la CUP, se me ocurre la siguiente pregunta: si una activista capaz e inteligente pero con el poder limitado de una asamblea anticapitalista ha conseguido detener la dinámica que llevaba el proceso independentista, y tumbar a su líder, tal y como ha reconocido con amargura alguna columnista de este diario, comprometida con el secesionismo, ¿cómo esperar mejores resultados para esta causa cuando los rivales sean internacionales, estén avalados por años de experiencia en la alta política y por la legitimidad de parlamentos soberanos, muchos de ellos pertenecientes a países con intereses enfrentados al independentismo?

¿Es suficiente la ilusión y la voluntad para llevar a cabo el *procés* o también son necesarios mucho más talento estratégico, más paciencia y más generosidad partidista?

AURELIO JURADO GONZÁLEZ
Suscriptor
La Palma de Cervelló

El uno por el otro...

Es curioso que para una vez que dos partidos políticos cumplen lo prometido en campaña electoral, todo sean problemas. En la universidad me dijeron que la política era el arte de lo imposible, pues nada más lejos de la realidad. La tozudez de unos y la intransigencia de los otros ha estancado las aguas del proceso hasta el punto de que ya empieza a desprender mal olor. Lo que no saben esos unos y esos otros es que en marzo las urnas les van a dar una lección de humildad.

Los desencantados que han generado CDC y la CUP, que son muchos, cambiarán su voto a la opción más congruente con la independencia. Enhorabuena, señor Junqueras, usted gana...

SERGIO SERRANO LAFUENTE
Barcelona

Ser o no ser

Como ciudadano, veo muchos fantasmas en la política catalana, considero que estamos dando un imagen en el ámbito internacional patética y lamentable al no habernos puesto de acuerdo en la investidura de Mas. Pienso que volver a celebrar elecciones confundirá a la opinión pública y a todos los ámbitos del proceso histórico iniciado por el futuro de Catalunya, sea el que sea. Sin embargo, JxSí y parte de la CUP deberían reconsiderar la investidura de Mas, de inmediato, y formar gobierno, dando soluciones cotidianas a la ciudadanía. Debatiendo los pros y los contras en el Parlament y no en asambleas.

ENRIC ALONSO PADRÓ
Barcelona

Ja ho sabíem

Arran de la negació d'investir el senyor Mas com a president de la Generalitat, per part de la CUP, han deixat clares unes quantes coses. Han demostrat que anteposen el seu anticapitalisme i antisistema a la independència; que no se'ls pot posar tanta pressió i responsabilitat, ja que no han estat capaços de suportar-la. Només miren per ells mateixos, i els altres ciutadans, que en aquest cas són majoria, no compten; que no tenen capacitat pel canvi, ja que sempre han pensat d'aquesta manera i no tenen previst l'esforç de fer petits canvis en el seu pensament. Han demostrat que el procés d'independència els ve gran, que tot és política i miren pel partit i els seus interessos.

Això ja ho sabíem i no ens ha d'estranyar ni sorprendre. Ans al contrari, ens ha de fer més forts i continuar lluitant contra tots els obstacles que vagin sorgint. Ara toca un altre cop anar a votar i demostrar que no necessitem aliances tòxiques. Caurem, però ens tornarem a aixecar.

JOAN-MARC ALCAIDE PONT
Barcelona

La CUP ho pagarà car

Si s'ha demostrat que la militància de la CUP està totalment dividida i s'intueixen possibles dimissions, no cal dir que la fragmentació de l'electorat que els va votar el 27-S és encara més ostensible. És evident que no podem negar que part d'aquest electorat està d'acord amb la decisió presa per l'organització, sector de votants als quals Artur Mas els fa nosa i que prioritzen connotacions com la justícia social, el pla de xoc, l'anticapitalisme, etcètera, per davant de la consecució de la independència.

La CUP sembla que perd de vista que hi ha un altre sector –molt important– que els va votar que desconeixien la rigidesa del sistema assembleari, i que no sabien que els diputats electes, amb l'Antonio Baños al capdavant, tenien tan poca influència en decisions tan rellevants com la que hi havia sobre la taula. Líder que, per cert, va quallar una excel·lent campanya i ja sabem la força que té el carisma, el discurs i la determinació d'un bon líder quan la gent s'havia de decantar per una opció. El llegat de David Fernández n'és un exemple. Aquest importat segment de l'electorat de la CUP tenia com a principal objectiu l'acceleració del procés que l'organització va prometre, i que estava disposada a investir Mas durant aquests 18 mesos de transició.

Ara ens trobem en una situació

EL MÉS VIST AL WEB DE 'LA VANGUARDIA'

El **Reial Madrid destitueix Benítez** com a entrenador. Florentino Pérez fa oficial la decisió després de la reunió de la Junta Directiva i anuncia que Zinedine Zidane serà el nou entrenador del club blanc.

44.501 Detinguts els tres testimonis del **crim de Terrassa**. Els investigadors mantenen la venjança com la principal hipòtesi del doble crim al barri de Roc Blanc.

33.805 **Mas convocarà noves eleccions** després de constatar el no de la CUP. El president rebutja fer més ofertes a la CUP i l'acusa d'anteposar la seva "hiperrevolució d'esquerres".

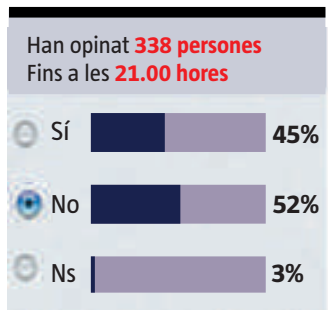
22.498 Hisenda llança una eina per calcular les **retencions en les nòmines** del 2016. El contribuent pot calcular la quantia i el tipus de retenció que li corresponen.

EL COMPTADOR

Unes noves eleccions catalanes impulsaran l'independentisme?

LA PREGUNTA DE DEMÀ

La destitució de Benítez soluciona la crisi del Reial Madrid?

Voteu a **www.lavanguardia.com/participación/encuestas** o enviant un missatge al 27722 amb la paraula VOTAR espai 1, 2 o 3, segons quina sigui l'opció triada Sí, No o Ns. Cost de l'SMS: 1,42 (IVA inclòs). *Servei ofert per NVIA. Atenció al client: 902 354 525. info@nvia.eu*

ELS JOVES VEUEN FINS A 40 HORES DE TELEVISIÓ AL MÒBIL. CONSUMIM MASSA TELEVISIÓ? #enuntuit

También trabajamos 40 horas a la semana y nadie nos dice que estemos trabajando demasiado.
@elcarbonilla **Miguel Ángel**

40 horas al mes es poco más de una hora al día. Hacer una pausa para descansar en el trabajo no es malo, y cada cual la aprovecha como quiere. No creo que se consuma demasiada televisión, en general.
Mar TR

Será cuestión de buscarles actividades fuera de casa, mi opinión.
@Hector_Cami **Héctor Camí**

No, consumimos demasiado móvil.
Anna Areñas Rusiñol

Ya no hay "caja tonta", ahora hay tecnología narcotizante. Al sistema le va muy bien promoverla, así crea infantilización de la sociedad.
@boscovita **Joan Bosch**

Qué lástima, podrían leer un libro o revistas interesantes.
Mar Dolça

LA FOTO DEL LECTOR

BRUTA AMENAÇA. Aquesta fotografia la va fer la lectora Joana Martínez Flores durant la seva visita a la ciutat de Santo Domingo, capital de la República Dominicana. Un avís contundent, encara que tenint en compte la imatge no sembla que serveixi de gaire.

Podeu enviar les vostres fotografies a **cartes@lavanguardia.cat**. Cal que estiguin signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça, el telèfon i el DNI o el passaport. *La Vanguardia* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes.

LV. Article 82

Els sobiranistes es reuneixen avui en un últim intent d'evitar les eleccions

Ningú no vol ser el primer a aixecar-se de la taula tot i que no hi veuen sortida

BARCELONA Redacció

Al llarg dels propers dies i fins dilluns a la matinada, moment en què la legislatura s'haurà extingit per falta d'acord per formar Govern, els partits sobiranistes i les organitzacions socials que van impulsar el procés mantindran viva l'esperança d'una alternativa a la celebració d'unes altres eleccions.

Encara que la major part dels actors consideren inevitable –i, en altres casos, desitjable– l'escenari electoral, tots semblen decidits a mantenir públicament la creença en un acord encara que només sigui per evitar que ningú els pugui acusar d'haver-se aixecat de la taula abans que els altres.

Ningú no vol ser responsable del fracàs. Menys encara amb unes eleccions a la vista.

Amb aquest propòsit avui se celebrarà l'enèsima, i potser l'última, reunió entre Junts pel Sí i els activistes de la CUP. De nou, es tracta de buscar alternatives a la situació encara que no n'hi hagi, perquè Junts pel Sí no pot cedir la presidència d'Artur Mas i la CUP no li pot donar els vots que necessita per tornar a ser president.

La reunió ha estat impulsada per les organitzacions civils, l'Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural, que ha exigit a les dues formacions polítiques, Junts pel Sí i la CUP, que arribin a un acord.

La seva demanda no inclou cap limitació a la fórmula que es pugui acordar en aquest marc. Ni tan sols la presidència d'Artur Mas no és indiscutible.

L'Assemblea ha convocat concentracions als municipis catalans per "exigir a tots els diputats independentistes un acord per complir el mandat sorgit de les urnes del 27 de setembre".

En paral·lel, el secretariat nacional de l'ANC, amb Jordi Sànchez al capdavant, va constituir el 4 de gener una mena de gabinet de crisi de nou del matí a nou del vespre a la seva seu a Barcelona, actiu fins avui a la tarda.

Tot ajuda a crear la sensació que el sobiranisme es juga molt aquests dies, i l'eclosió d'iniciatives i l'intercanvi de retrets dóna compte del nerviosisme entre les seves bases.

Entre els sobiranistes hi ha qui ja proposa obertament la celebració d'un ple d'investidura

L'Assemblea Nacional Catalana convoca concentracions per pressionar els partits

–encara sense que ni el president de la Generalitat ni la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, tinguin la seguretat que la investidura seria superada– amb l'esperança que els vots que falten al president sorgeixin de l'eventual desobediència d'alguns diputats, una situació que a hores d'ara sembla improbable.

Entre els indicadors del nerviosisme regnant, ahir a les xarxes socials activistes de la direcció de l'ANC i membres de Junts pel Sí –entre els quals ni més ni menys que la vicepresidenta del Govern, Neus Munté– s'encaraven pel suport que l'Assemblea va donar al seu dia a la CUP i que la va legitimar com un aliat del projecte sobiranista.

És fa molt difícil creure que de les converses que han de tenir lloc avui surti cap acord que permeti evitar les eleccions al març. Però si la dinàmica d'aquests dos últims dies continua el projecte sobiranista català pot acabar esclatant en molts trossos.●

ANDREU DALMAU / EFE

Anna Gabriel (CUP) i Jordi Turull (CDC) a la reunió de dilluns de la Mesa del Parlament

Membres d'ERC volen que Mas faci un pas enrere

Malgrat el compromís de lleialtat cap a Junts pel Sí, i personalment cap al president, subscrit pel líder d'ERC, Oriol Junqueras, nombroses veus del partit republicà s'han pronunciat públicament a favor d'una renúncia de Mas a fi d'arribar a un acord que permeti evitar les eleccions i arribar a un acord de govern amb la CUP abans de dilluns. El diputat Joan Tardà va ser el primer a demanar aquest gest de Mas, però l'han seguit durant els últims dies regidors dels ajuntaments de l'Hospitalet de Llobregat, Sant Cugat del Vallès i ahir mateix de Sant Vicenç dels Horts. Crida l'atenció el fet que, en almenys dos dels casos, el de l'Hospitalet i el de Sant Vicenç, es tracta de regidors molt pròxims a Junqueras. De fet, l'executiva d'ERC a l'Hospitalet va quedar recentment en mans de militants afins a Junqueras després de la dimissió en bloc dels seus antics responsables. No cal dir que els regidors de Sant Vicenç també són persones molt pròximes al líder d'ERC, que fins fa una setmana encara era alcalde d'aquest municipi del Baix Llobregat. Mentrestant, altres càrrecs d'ERC, encara que sense demanar a Mas que es faci enrere, sí es que s'han mostrat crítics amb les seves últimes intervencions.

ÀLEX TORT
Barcelona

Una proposta de consens entre sectors oposats de la CUP no va ser considerada per la direcció

Un desllorigador cupaire ignorat

Malgrat la dimissió del cap de llista de la CUP, Antonio Baños, ara l'objectiu de la formació és tancar files. Amb la decisió del consell polític de diumenge passat, l'amenaça de divisió interna segueix vigent i es farà palesa en la nova llista que l'esquerra independentista pugui presentar de cara a unes noves eleccions –si ningú d'aquí a diumenge ho evita–.

No obstant això, durant aquella reunió que va desembocar en l'aposta per dir no a la investidura d'Artur Mas, hi va haver una proposta de consens que probablement hauria estalviat els maldecaps d'unes votacions a la CUP en petit comitè que no han fet més que evidenciar el seu risc de ruptura. A més, hauria evitat al mateix temps contravenir "el mandat emanat" –en paraules d'alguns dels seus militants– de l'assemblea nacional de Sabadell de convidar el seu aparell directiu a arribar a un consens.

Aquesta proposta, a la qual ha tingut accés *La Vanguardia*, i que porta per títol *Una sortida a l'atzucac de la investidura*, va ser promoguda per la UM9 de Sant Pere de Ribes, la marca municipal de la CUP d'aquesta localitat del Garraf, i la candidatura dels anticapitalistes a Badalona. La proposta apostava per fer Mas president, però sense assumir cap acord. Però era significativa, ja que es dóna la circumstància que la primera formació ha estat alineada tradicionalment amb el sector més dur de la CUP, que encapçala Endavant, mentre que la segona és més propera als postulats de Poble Lliure, partidaris de l'acord.

A aquest consens d'escala local s'hi van sumar sis assemblees més –Girona, Riudoms, Mollet, Pallars i Tàrrega– i advocava per "una proposta de sortida que no solament ha de ser respectuosa amb l'assemblea" nacional de Sabadell, sinó que també havia de tenir en compte "les opcions expressades en la mateixa assemblea, concretades amb l'empat tècnic" a 1.515 a favor i en contra de la presidència del líder de CDC.

Així, l'opció reclamava "donar continuïtat a la legislatura, amb dos vots [a favor de Mas] per a la desconnexió amb l'Estat espanyol i l'inici del procés constituent, sense cap suport al nou govern autonòmic i el seu president". Segons fonts de la CUP, es pretenia fer un pas més cap a la legislatura, però sent conscients que l'estabilitat parlamentària hauria de tractar-se amb posterioritat.

Els signants consideraven que amb aquesta proposta s'adoptarien unes solucions que els permetrien "continuar amb l'eina de la CUP", per bé que reconeix que "en la conjuntura actual, després de tres mesos de desgast polític i amb una organització dividida, no és el millor escenari per encarar unes noves eleccions". A més, detalla que la CUP "difícilment tindrà ni gent, ni idees, ni cares, ni proposta, ni relat, ni força per encarar un procés electoral" i que "les condicions subjectives de la CUP per ser un actor clau, útil i estratègic són baixes o precàries".

El document també obre la porta a la convocatòria d'un congrés o assemblea nacional entre març i maig mitjançant el qual s'iniciaria un procés deliberatiu "per ressituar l'estratègia i la mateixa organització" i es replantejaria "la pràctica assembleària, la continuïtat o no de la mateixa marca" de la CUP, "el canvi de direcció" i l'aposta més ferma per l'àmbit nacional en detriment del municipalisme. L'objectiu no és altre que "reconfigurar" l'estratègia política de la formació cupaire, així com "dotar-se de noves eines d'acció política i presa de decisions", entre d'altres.

Per altra banda, abans-d'ahir Poble Lliure va fer públic un comunicat en què considera "un error greu" la decisió de la CUP de no facilitar la formació de Govern. A més, assegura que correspon a "les diferents organitzacions i persones que han defensat el perillós escenari actual (...) de gestionar la nova situació i responsabilitzar-se de les conseqüències que se'n derivin". Finalment, Poble Lliure afirma que no avalarà cap candidatura que substitueixi "l'objectiu estratègic de la independència per un hipotètic referèndum unilateral", en al·lusió a la voluntat expressa del sector més dur de la CUP.●

El text admet que la CUP està "dividida" i creu que té "precàries" possibilitats de ser un "actor clau" electoral

LV. Article 83

Política

La qüestió catalana

JxSí i la CUP continuen sense acord però eviten trencar per no assumir el fiasco

Mas planteja un govern de coalició en funcions fins al març que ERC rebutja

JOSEP GISBERT
ÀLEX TORT
Barcelona

Ningú no vol ser el primer a aixecar-se de la taula. Aquesta és la conclusió de la nova reunió que ahir a la tarda van mantenir Junts pel Sí i la CUP en un últim intent de desencallar la investidura d'Artur Mas, una reunió que, després d'unes tres hores, va acabar sense acord, però amb la idea que la negociació pugui allargar-se durant el dia d'avui. La trobada, envoltada del màxim secretisme, es va desenvolupar a l'hotel Ayre del carrer Rosselló de Barcelona entre els negociadors de Junts pel Sí –encapçalats per Raül Romeva, Josep Rull, Jordi Turull i Marta Rovira– i els de la CUP –amb Anna Gabriel, Albert Botran i Eulàlia Reguant al capdavant– i va tenir la presència de representants de les entitats sobiranistes –Assemblea Nacional Catalana (ANC), Òmnium Cultural i l'Associació de Municipis per la Independència (AMI)–, que són les que l'havien propiciat.

El mateix secretisme es va mantenir, una vegada acabada la reunió, sobre el contingut. Les posicions irreconciliables de les dues parts –una mantenint Artur Mas com el seu candidat i l'altra negant-se a investir-lo– van continuar, amb la impressió, però, que els uns i els altres tenien intenció de no aixecar-se de la taula de negociació fins a exhaurir el temps per evitar ser responsabilitzats del fracàs de les converses. "No ens hem aixecat mai de la taula", es van limitar a assenyalar, per exemple, fonts de la CUP, que van assegurar que "continuen treballant", tot i que van precisar que avui no es tornaran a reunir "tret que ens convoquin".

Més enllà del nou fiasco per pactar la investidura amb la CUP, la batalla dins de Junts pel Sí també ha arrencat i tots els actors, de forma més soterrada o més diàfana, han començat a prendre posicions. En les últimes hores, la pressió sobre Artur Mas perquè faci un pas enrere s'ha intensificat des de l'entorn d'ERC, de manera que cada vegada són més les veus de dirigents i quadres que es pronuncien aquest sentit, malgrat que la posició oficial del partit continua sent la de fer pinya. Fins a l'extrem que una organització com Súmate, per exemple, a l'òrbita d'Oriol Junqueras, va trencar ahir mateix la unitat d'acció de Junts pel Sí i va proposar públicament una alter-

NEGOCIACIÓ

La decisiva reunió del bloc sobiranista manté el desacord i podria continuar avui

DESMARCATGE

Junqueras es desmarca de la idea de Mas sobre el Govern i ERC la troba un "frau democràtic"

Marta Rovira, Josep Maria Jové –president del consell nacional d'ERC– i Raül Romeva a la sortida de la reunió amb la CUP

Matí de reunions per separat de JxSí i la CUP

Matí intens ahir. Junts pel Sí i la CUP van decidir fer sengles reunions de grup per separat. La coalició encapçalada per CDC i ERC es va reunir des de poc més de les onze del matí a la sala de grups del Parlament amb la presència del president de la Generalitat en funcions, Artur Mas, durant més de dues hores. Mentrestant, part dels diputats de la CUP estaven deliberant des de les dotze a la seva seu del carrer Casp de Barcelona amb el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, i el secretari de l'entitat, Jordi Bosch. Sobre la taula, probablement, la proposta de Súmate, l'entitat de castellanoparlants partidaris de la independència, que en un tuit havia anunciat prèviament que havia presentat una proposta a l'esquerra alternativa per la qual Mas passaria a ser conseller en cap amb Neus Munté a la presidència. Segons Súmate l'opció havia agradat a la CUP i assegurava que hi hauria acord i hi podria haver ple d'investidura dissabte o diumenge, ja que, segons el seu secretari de Comunicació, Joan Solé, la CUP "veu molt bé" aquesta proposta i l'accepta sense cap problema.

L'AGENDA POLÍTICA DEL DIA

Moncloa
El president del Govern, Mariano Rajoy, presideix al complex de la Moncloa la reunió del Consell de Ministres, a la qual assisteixen tots els membres del Gabinet

Congrés dels Diputats
El president de Ciutadans (C's), Albert Rivera, fa una roda de premsa després de la reunió dels diputats de la formació al Congrés

NINOTS
TONI BATLLORI

JORDI ROVIRALTA

Torna el català emprenyat

Enric Juliana

Explica Gaziel en la seva gran crònica del Sis d'Octubre, un text que hauria de figurar entre les lectures dels escolars catalans, que en el moment més confús del fracassat aixecament de la Generalitat republicana, de matinada, la ràdio es va posar nerviosa i va començar a emetre unes proclames cada vegada més enceses i sentimentals, intercalades amb cançons, himnes i sonates populars. Ja que la discoteca era limitada –1934–, les peces s'anaven repetint, mentre l'*speaker* anunciava que la situació estava sota control de la Generalitat, quan en realitat Lluís Companys ja negociava la rendició amb el general Batet, i el conseller de Governació, Josep Dencàs, l'home de l'estelada, preparava la fugida.

(Una dada poc coneguda sobre l'*heroic* Dencàs, que va acabar fent tractes amb els feixistes italians: a mitja tarda del dia 6 d'octubre del 1934, Companys li va ordenar per escrit que arriés la bandera independentista de la seu de la conselleria, ja que no es proclamaria la secessió de Catalunya, sinó "l'Estat català dins la República Federal Espanyola").

Gaziel explica en la seva crònica (*La Vanguardia*, 9 d'octubre del 1934) que les últimes cançons emeses van ser *Els pescadors*, de Clavé, *Les fulles seques*, de Morera, *Els segadors*, *La marsellesa* i *La santa espina*. Al cap de poc s'anunciava la capitulació.

Al llarg de la jornada d'ahir, alguns comptes de la xarxa social Twitter, el dispositiu digital que canalitza més bé l'excitació política –també l'enginy, també el deliri–, semblaven reproduir en format postmodern les hores al·lucinants que el millor periodista català de tots els temps va viure enganxat a un aparell de ràdio a casa seva, a Vallvidrera, una nit d'octubre de fa més de setanta anys. Proclames, consignes inflamades, moralina, molta moralina, retrets, alguns insults, crides urgents, "Volem acord, volem acord!", mentre la legislatura que havia de proclamar la independència de Catalunya en només 18 mesos gira en el remolí del desguàs.

Ahir a la nit hi va haver algunes manifestacions per instar l'acord i en la que va tenir lloc davant la catedral de Barcelona hi va reaparèixer el personatge més característic dels últims deu anys a Catalunya. El català emprenyat. Uns manifestants demanaven acord a seques. D'altres exigien que Artur Mas faci un pas enrere.

> Estupefacció a Madrid davant l'espès combat de judo entre els partits sobiranistes

> El nou dilema català es va perfilant: front d'esquerres o reedició de Junts pel Sí

Primeres escaramusses electorals. Tots corejaven: "Volem acord, estem emprenyats!". Escena mediterrània. Melodramàtica, teatral, amb tocs dalinians. A les ambaixades estrangeres a Madrid estan sorpresos. Alguns s'ho havien pres al peu de la lletra.

En aquesta hora confusa hi ha molta gent de bona fe a Catalunya que està sincerament adolorida. Van voler creure que les fronteres interiors de la Unió Europea es poden modificar en un ambient de festa major. N'hi hauria prou amb quatre manifestacions, magnífiques, enormes i admirables, sense un vidre trencat, per remoure els límits d'un imperi en crisi, amenaçat per la versió més salvatge del terrorisme islàmic, amb una guerra silent que ja ha costat més de sis mil vides al front oriental (Ucraïna) i amb un risc seriós de deserció al front occidental (Gran Bretanya).

No podia ser, no ha pogut ser i no podrà ser. Hi va haver gent que ho va advertir, sense insultar ningú. No pot ser, perquè la majoria de la societat catalana no està convençuda d'aquest camí, com va quedar ben clar el 27-S. Després de l'espectacle d'aquests dies, encara menys. Són hores tristes per a molta gent que no ha actuat amb cinisme.

Avui a Barcelona es lluita per no aparèixer com el culpable del fiasco. I aviat començarà el combat de judo més espès entre CDC i ERC. Tema: mantenir o no la coalició Junts pel Sí davant la repetició electoral del març.

Catalunya té força per sacsejar la política espanyola, no per trencar-la. No hi ha majoria a Catalunya per trencar res; sí que n'hi ha per suscitar un gran debat a Espanya. Aquest debat ja forma part de la nova dialèctica creada el 20 de desembre. Estem davant un temps polític nou. Els partits catalans saben que la situació s'ha de reconduir cap al pacte. ERC ho vol fer encapçalant una majoria d'esquerres amb els Comuns i Podem, en la qual hi podria arribar a haver el PSC. Artur Mas, vol evitar-ho amb la gàbia de Faraday anomenada Junts pel Sí, perquè el centre continuï al capdavant. No hi ha més cera que la que crema. Els partits estan en el secret i molts dels seus votants continuen estant en el sentiment.

Hi ha hagut una inundació tal de sentimentalisme polític a Catalunya que d'entre les aigües, d'entre la confusió, l'embolic i la comicitat, ressorgeix ara el català emprenyat.●

en aquesta sessió va ser proposar a ERC la formació d'un Govern de Junts pel Sí, encara que no hi hagués acord amb la CUP, tal com tenia previst de bon principi la coalició. És a dir, un gabinet amb membres de CDC, ERC i independents que duraria exclusivament fins a les noves eleccions –o el que és el mateix, que es limitaria a estar un parell de mesos en funcions–, però que permetria visualitzar que, malgrat les dificultats, la unitat de l'independentisme es manté i que seria el que, al capdavall, se sotmetria a l'escrutini de les urnes. El canvi del Govern es produiria dilluns, després de la signatura del decret de convocatòria dels nous comicis.

Oriol Junqueras es va desmarcar ràpidament d'una proposta nativa del grat de la CUP: Neus Munté presidenta i Artur Mas conseller en cap, idea que la vicepresidenta del Govern es va afanyar a rebutjar.

PRESSIÓ
Creix la pressió des d'ERC sobre el líder de CDC perquè cedeixi la presidència

PROPOSTA
Súmate s'acosta a la CUP i proposa Munté de presidenta i Mas de conseller en cap

En la reunió del grup de Junts pel Sí al Parlament, celebrada al matí, ningú no va plantejar obertament la qüestió, però. La possibilitat d'un gest per part del líder CDC va planar, de tota manera, sobre el debat, però cap dels intervinents no ho va explicitar i en tot moment es va deixar clar que, si de cas, la iniciativa estava exclusivament en mans del mateix president de la Generalitat.

El que sí que va fer Artur Mas que en mitjans d'ERC es considera que no obeeix a res ni té cap fonament, ja que no s'ha produït la investidura. Fonts de la formació republicana, de fet, la rebutgen taxativament i creuen que seria un "frau democràtic". El mateix president d'ERC va afirmar a *La Vanguardia* que la proposta li sembla "il·lògica" i va reblar que "no té sentit formar un Govern de tan sols sis setmanes". La iniciativa d'Artur Mas persegueix, òbviament, repetir la candidatura de Junts pel Sí davant la nova cita amb les urnes i la seva posada en escena d'ahir va ser, de fet, la primera acció de pressió sobre ERC, que aquesta vegada no té intenció de repetir la coalició.

Una pressió, a la pràctica, en una doble direcció –d'ERC a Mas i de Mas a ERC–, que busca assenyalar responsabilitats davant el fracàs del bloc independentista en la gestió del resultat del 27-S i que pretén començar a prendre posicions amb vista a les noves eleccions.●

@ SEGUIU L'ÚLTIMA HORA DE LA NEGOCIACIÓ ENTRE JXSÍ I LA CUP
www.lavanguardia.com/política

LV. Article 84

ANDREU DALMAU / EFE

Miquel Iceta en una recent intervenció al Parlament

L'oposició acusa Mas d'obstinar-se en l'engany

Els partits creuen que l'única opció són unes noves eleccions

BARCELONA Redacció

Els grups de l'oposició van culpar ahir, encara sense saber encara el desenllaç de la reunió celebrada a la tarda, el president Mas i Junts pel Sí de mantenir el país sotmès a un engany polític.

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va advertir que el "judici serà sever" contra el president català en funcions, Artur Mas, així com contra Junts pel Sí, després d'haver-se demostrat, a parer seu, que el full de ruta independentista era un "disbarat", un "engany" i un "impossible".

Iceta va posar en dubte que JxS i la CUP puguin arribar a un acord in extremis abans de diumenge. "No crec que hi hagi marge per a un acord. Però, encara que n'hi hagués, el resultat seria una inestabilitat insuportable i la credibilitat del mateix acord i del govern seria baixíssima. És tard per arreglar coses que s'han fet malament", va assenyalar el líder del PSC.

A parer seu, el problema no és només que els dos partits no hagin cedit en les seves posicions, sinó que "el mateix full de ruta era un disbarat, no portava enlloc" i estava "profundament equivocat". "S'han dit massa coses que no són certes. I les coses que estan basades en un engany no poden acabar bé", ha dit Iceta.

En aquest sentit, Iceta va advertir que "el judici contra Mas serà sever perquè des que és president no s'ha produït cap avenç per a la política catalana. I serà sever contra JxS perquè el seu error va ser prometre un camí de roses cap a la independència i s'ha demostrat que no és possible".

D'altra banda, José Manuel Villegas, secretari general de Ciutadans, va afirmar ahir després de l'executiva del partit a Madrid que ara només falta per veure si "el fracàs de Mas" es concreta amb l'enèsim avanç electoral a Catalunya o, al contrari, es concreta el seu fracàs formant un govern que "sigui ostatge dels antisistema de la CUP".

Per tot plegat, davant aquest doble escenari, Villegas va considerar que els nous comicis serien "un mal menor".

De la seva banda, la líder d'aquest mateix partit al Parlament, Inés Arrimadas, considera que els últims mesos de la política catalana han estat un "malbaratament de temps i de diners" que només han servit per "visualitzar que la independència no és el camí". "Han servit que perquè molta gent vegi que això de l'independentisme era inviable i que allò que semblava tan bonic al final ha quedat en res".

La líder de la oposició va demanar "altura de mires i sentit comú" a l'hora de donar suports per permetre que comenci la nova legislatura a Catalunya una vegada celebrades les noves eleccions. En aquest sentit va recordar que, a diferència del que passa a Espanya, "a Catalunya no només estem sense govern, sinó que també som davant un president que pretén saltar-se la llei".

Al seu torn, el president del grup del PP de Catalunya al Parlament, Xavier García Albiol, va augurar que Junts pel Sí i la CUP sortiran "més barallats" del que ja estan, després de la reunió que havien de celebrar a la tarda per mirar de pactar una investidura in extremis abans que diumenge s'acabi el termini per a un acord.

"Sortiran més barallats de com hi han entrat", ha augurat Albiol, que a més ha subratllat que Catalunya "no podria haver caigut més baix des del punt de vista polític".

Així mateix, l'exalcalde de Badalona va qualificar de "lamentable" que calgui esperar un acord "a l'últim segon" i "fins i tot s'hagi d'habilitar el Parlament diumenge" per celebrar un eventual ple d'investidura. L'exalcalde popular de Badalona va demanar al president de la Generalitat en funcions, Artur Mas, que "deixi de marejar" i "posi fi a aquest número" convocant uns nous comicis catalans.●

SOCIALISTES

Iceta pensa que el full de ruta dels sobiranistes s'ha demostrat que és un desastre

CIUTADANS

Arrimadas creu que l'estratègia de Mas és un malbaratament de temps i diners

DESPRÉS DE LA REUNIÓ

Villegas (C's) lamenta que Artur Mas aspiri a tenir un govern "ostatge de la CUP"

POPULARS

García Albiol considera que amb el procés "Catalunya ha caigut molt avall"

En Comú Podem inicia ronda de contactes

En Comú Podem ha demanat una reunió amb tots els partits catalans, entre els quals la CUP, per analitzar la situació política que viu el país. La formació, integrada per militants i activistes de Barcelona en Comú, Podem, Iniciativa per Catalunya, i Esquerra Unida i Alternativa, sembla decidida a presentar-se a les noves eleccions catalanes al lloc que abans havia ocupat el projecte de Catalunya Sí que es Pot capitanejat per Lluís Rabell, que gairebé amb tota seguretat ja no serà el número u. Amb tot, Barcelona en Comú encara ha de fer un ple per decidir la seva participació en nous comicis. / Redacció

Ortuzar, candidat per presidir el PNB

Andoni Ortuzar ha estat l'únic candidat proposat per les bases del PNB per a la segona volta del procés electoral intern per elegir el president de l'executiva nacional del partit, l'Euzkadi Buru Batzar (EBB). Ortuzar presideix el PNB des del gener del 2013, quan va succeir en el càrrec el lehendakari, Iñigo Urkullu, a qui també va rellevar en la presidència del PNB de Bizkaia el 2008, i després de ser l'únic candidat que queda ara, repetirà mandat per quatre anys més. El PNB va començar el 22 de desembre passat el procés electoral intern per renovar les seves executives territorials i l'Euzkadi Buru Batza. / Efe

DANI DUCH

Homs dóna per fet el grup propi al Congrés

El diputat de Democràcia i Llibertat Francesc Homs va donar ahir per descomptat que la Mesa del Congrés, que es constituirà dimecres, no posarà problema perquè els vuit electes de DiL formin grup propi a la Cambra malgrat no haver arribat a Barcelona al llindar del 15% indicat al reglament. Homs –a la foto, lliurant al Congrés la documentació que l'acredita com a diputat– va dir que no veu "cap problema" perquè "hi ha antecedents" en què s'ha permès formar grup sense arribar al 15% a cada plaça; es referia al cas d'ERC el 2004, quan es va estimar que l'essencial era haver superat el percentatge en el conjunt de les circumscripcions i no en cadascuna. El dirigent de CDC va defensar que la composició de la Mesa i la seva presidència reflecteixin "la voluntat de canvi" manifestada el 20-D. A la pregunta de si preferiria un president del Congrés del PP o del PSOE, va respondre que la seva coalició manté "greus diferències" amb els populars. / F. García

El retrat del Rei, de mida carnet

L'advocat de l'Estat ha denunciat que el retrat del rei Felip VI a la sala de plens de Torredembarra té la mida d'una foto de carnet i el jutjat número 2 de Tarragona ha obert diligències per aquest fet. Des del 29 d'octubre passat, a la sala de plens de Torredembarra les fotografies del Rei i de l'ara president en funcions de la Generalitat, Artur Mas, són de mida de fotografia de carnet. El canvi de les dimensions dels retrats obeeix a una moció presentada per la CUP l'1 d'agost de l'any passat que es va aprovar amb els vots d'Alternativa Baix Gaià, ERC i CDC, l'abstenció del PSC i el vot en contra de PP, UDC i C's. / Efe

El cantant Francisco insulta Oltra i Ribó

El cantant valencià Francisco va insultar ahir al seu compte de Facebook la vicepresidenta de la Comunitat, Mónica Oltra, i a l'alcalde de València, Joan Ribó. El músic va qualificar Oltra de vicepresidenta "de l'escòria" i va fer tota mena d'al·lusions ofensives al seu físic. A Ribó el va acusar de "ser un problema, un provocador, un pocavergonya que no respecta ningú, porta a la seva cara reflectit que té unes quantes malalties". La desfilada de les tres reines magues republicanes no va agradar gens al cantant. Després de la polèmica suscitada, Francisco ha demanat perdó per carta, segons va publicar ahir Llevant-EMV. / Agències

LV. Article 85

La Moncloa insta el PSOE a un pacte de govern contra el desafiament soberanista

L'oposició catalana veu l'acord com una tàctica de CDC per guanyar temps i evitar un gran fracàs en unes noves eleccions

RAÚL MONTILLA
Barcelona

El pacte entre Junts pel Sí i la CUP podria suposar una oportunitat per al Partit Popular d'eludir unes noves eleccions generals i formar un govern de coalició amb el PSOE. Almenys així va ser interpretat aquest acord fora de Catalunya, fins al punt que la Moncloa va expressar a la tarda, a través d'un comunicat, el seu desig que a Espanya es formi un govern fort i estable per fer front a l'independentisme. Mentrestant, a Catalunya, els partits de l'oposició al Parlament van valorar l'acord com una estratègia de CDC per guanyar temps, enfortir-se i evitar uns comicis el març que no auguraven bons resultats per als convergents. Sobretot si no es reeditava la coalició amb Esquerra, com sembla que passaria.

En el comunicat de Moncloa, el Ministeri de Presidència trasllada a les diferents forces polítiques –encara que ho fa en l'últim paràgraf– "la necessitat que el pròxim Govern d'Espanya compti amb una àmplia base parlamentària". Aquest nou executiu estable tindria per objectiu "fer front al desafiament independentista" i també defensar el "dret de tots els espanyols a decidir sobre el seu país". Una defensa de la unitat d'Espanya i de la sobirania nacional que el PP podrà utilitzar ara amb més força per pressionar el socialista Pedro Sánchez. Oimés després que el referèndum sobre Catalunya proposat per Podem sigui el principal escull entre els dos partits per trobar un acord. Un possible govern a Espanya sobre l'eventualitat del qual es va manifestar, a través de *Twitter*, el secretari polític de Podem, Íñigo Errejón, que va demanar que el pacte a Catalunya "no alimenti l'immobilisme i la gran coalició en el govern d'Espanya, que seria un pas enrere respecte al que es va votar".

El comunicat del Govern central també va fer una crida al compliment de la llei, tot recordant que el 2 de desembre el Tribunal Constitucional va declarar nul·la la declaració de ruptura que, en principi, hauria de desenvolupar ara el nou Govern català. "Tots estem sotmesos a l'imperi de la Llei i més encara aquells a qui se'ls encomana la representació de les institucions". I va recordar que les institucions autonòmiques catalanes "troben la seva legitimitat" en la Constitució. "No hi ha majoria parlamentària que pugui emparar o justificar actes il·legals o, menys encara, la pretensió de trencar la sobirania nacional".

A Catalunya, la líder de la principal força de l'oposició, Inés Arrimadas, va qualificar el pacte de Junts pel Sí i la CUP de "frau democràtic" després que Mas defensés l'acord com una manera de "corregir els resultats de l'urnes". "És la por a la democràcia", va manifestar la líder parlamentària de la formació taronja, que va insistir en la impressió que l'acord *in extremis* només respon a la desesperació dels convergents per evitar un daltabaix electoral en uns nous comicis. "És la constatació d'un fracàs, de Mas, del projecte polític de Junts pel Sí, i del fet que només volen tenir temps per allargar l'agonia de CDC". I sobre el presidenciable Carles Puigdemont, Arrimadas va destacar que "ha instrumentalitzat les institucions i el municipalisme per afavorir l'independentisme" i ha defensat en públic Pujol i la seva família , de manera que no és garantia contra la corrupció. "Han canviat la persona però no la seva intenció de dividir la societat, saltar-se les lleis, la justícia i no pensar en els problemes de la gent", va sentenciar Arrimadas.

ALEJANDRO GARCÍA / EFE

Arrimadas en la seva compareixença d'ahir un cop fet públic l'acord

C's i PSC qualifiquen el suport de la CUP de frau i transfuguisme; CSQP veu els antisistema humiliats

El líder del PSC, Miquel Iceta, va assenyalar que l'estratègia per investir Puigdemont és un cas clar de transfuguisme. "No volem il·legalitats però tampoc fraus democràtics, ni fraus de llei, ni de reglament. No entenem que diputats elegits en una llista acabin incorporant-se a cap altre grup parlamentari", va dir. El líder socialista va assenyalar que el pacte tan sols respon a interessos partidistes, als de CDC, i per això el va qualificar de "fugida cap endavant" de Convergència per la por d'unes noves eleccions i, sobretot, per la possibilitat de perdre-les. "S'ha subhastat la presidència en un intent de CDC de guanyar temps", va insistir Iceta, que va explicar que el pacte és dolent per a Catalunya. "L'espectacle que Junts pel Sí i la CUP han protagonitzat des del 28 de setembre no contribueix al prestigi de les política i de les institucions", va lamentar Iceta.

Per la seva banda, Catalunya Sí que es Pot va apuntar a través del seu líder al Parlament, Lluís Rabell, que l'acord tan sols és un mitjà, no una finalitat, i que la finalitat és únicament recompondre Convergència. "Estem convençuts que el que hi ha sobre la taula és un procés reconstituent de CDC, en uns moments difícils com són els que suposen la compareixença dels Pujol al febrer a l'Audiència Nacional", va dir Rabell, que va afegir que Mas és "conscient que no és el mateix reorganitzar un partit en crisi i en caiguda lliure, arraconat en l'oposició, que fer-lo des del poder i des del Govern". Rabell va assenyalar que aquest acord és "humiliant" per a la CUP, que és "presonera" del procés independentista que "ha estat manipulat per CDC per interessos propis".

Finalment, el president del grup del PP al Parlament de Catalunya, Xavier Garcia Albiol, va reclamar la necessitat d'un govern fort a Espanya "amb capacitat per respondre al desafiament separatista", segons el seu primer missatge a *Twitter* un cop conegut l'acord. "Junts pel Sí posa al capdavant Carles Puigdemont amb l'objectiu d'iniciar el procés de ruptura de Catalunya amb Espanya", va subratllar Albiol, que va acusar Mas de "morir matant".●

Puigdemont a la darrera carlinada

L'ESPECTADOR

Antoni Puigverd

Si Artur Mas va arribar a la política per atzar, ja que hi va començar com a tecnòcrata, Carles Puigdemont porta el nacionalisme al cor des de la infància i ha estat des de ben jove l'intel·lectual orgànic de Convergència a Girona. Si Mas sorgeix de la Barcelona *pija*, instrumentalment nacionalista, de poc fervor catalanista, Puigdemont prové de l'abrupta i profunda Catalunya vella, on va mamar fins i tot per família del tronc més antic del nacionalisme conservador: el tradicionalisme d'origen carlí. Puigdemont és d'Amer, a mig camí de Girona i Olot, en una zona muntanyenca, rural sí, però també industrial, que, travessada pel Ter, separa les terres de Vic de les de Girona. Terra de remences (s'hi va signar el compromís dels pagesos d'acceptar l'arbitratge del rei Ferran) i de carlins: durant la guerra dels matiners fou centre d'operacions de l'exèrcit del general Cabrera, que va ser derrotat molt a prop del poble de Puigdemont. Compte amb el tòpic carlí i rural, però: Amer es va industrialitzar ja al XIX i ara és seu d'una multinacional catalana, Hipra, pionera de l'exportació de fàrmacs veterinaris.

Puigdemont és fill de pastissers (el seu germà fa uns dolços formidables) i és portador discret dels valors de la menestralia: sobrietat, esforç, iniciativa privada. Els valors familiars cristal·litzen en els seus estudis de filologia catalana i en la seva militància a les Joventuts Nacionalistes, però s'amplien amb una gran voluntat cosmopolita. Després de treballar a Girona en el projecte del *Punt Diari*, Puigdemont es va pagar un any sabàtic per conèixer els mitjans de comunicació europeus. D'aquesta estada, en va tornar amb molts projectes, que no sempre li van sortir bé. Va muntar un *think tank* per fornir material teòric a alcaldes, diputats i càrrecs convergents. Va idear un projecte molt innovador de treball periodístic en xarxa (deia que s'hi podia haver fet milionari, però va acabar en mans de la Generalitat en forma d'Agència Catalana de Notícies, de la qual va ser fugaçment president). Va fundar encara *Catalonia Today* un diari català per a residents anglòfons a Catalunya. La seva intenció era clara: modernitzar i internacionalitzar el nacionalisme que ell, precisament perquè en procedia, considerava massa pairalesc. La idea del Procés ja la tenia quan Mas ni hi somiava.

> És més astut que prudent; és del morro fort, tot i semblar flexible; és nacionalista de pedra picada, però té una mirada internacional

Militava a Convergència, però mentre els seus companys de Joventuts acumulaven càrrecs, ell imaginava febrilment nous camins. Sempre a la sala de màquines. Quan tots els alts càrrecs convergents (de Calzada a Macias, de Soy a Pàramo) ocupaven la delegació del Govern, la Diputació o la Caixa de Girona des d'on inclinaven voluntats, construïen una densa xarxa d'interessos i cultivaven amorosament el jardí nacionalista de Girona, Carles Puigdemont ja hi era: l'únic que tenia capacitat teòrica i ideològica era ell: escrivia discursos, proposava campanyes, fabricava idees. De cop, quan amb el tripartit CiU va vacil·lar, ell va fer el pas. Poc després, enterrava el nadalisme a la ciutat de Girona i inspirava el viratge convergent a la independència des del municipalisme.

Ha tingut sempre l'habilitat del temps: arriba als llocs quan ningú no s'ho espera. No és un clàssic decorador convergent: té idees pròpies. És més astut que prudent; és del morro fort, tot i semblar flexible. És nacionalista de pedra picada, però té una mirada internacional. Potser no és un primera espasa. Però no desaprofitarà l'oportunitat.●

LV. Article 86

Política

La qüestió catalana

Puigdemont promet la ruptura

● *El 130è president assumeix com a programa de Govern la resolució de desconnexió d'Espanya*

● *Mas serà l'ariet extern del procés sobiranista mentre la CUP recondueix el seu paper*

● *Rajoy busca el suport de Sánchez i adverteix el nou Executiu amb el pes de la llei*

LA CRÒNICA

Isabel Garcia Pagan
Barcelona

Berenguer de Cruïlles, bisbe de Girona, va inaugurar la llista de presidents de la Generalitat el 1359 que ahir va completar un nou nom de la ciutat. Tampoc Lluís Companys (1933-1940) no és ja l'únic president investit diumenge. La cara desencaixada amb què Carles Puigdemont va respondre dissabte a l'insospitat encàrrec d'Artur Mas d'assumir la presidència de la Generalitat es va convertir ahir en actitud serena i reflectia el pes de la responsabilitat en ser investit 130 president com a rúbrica in extremis de l'acord entre Junts pel Sí i la CUP. Vuit vots a favor de l'esquerra anticapitalista sumats als 62 de Junts pel Sí i dues abstencions de "necessària discrepància" van posar fi a 105 dies de provisionalitat.

El pas enrere d'Artur Mas i la seva decisió que Carles Puigdemont el succeís va requerir una elaborada digestió a CDC durant tota la jornada. El consell nacional del partit va servir d'escenari matutí per certificar que Mas no se'n va i que el nou president assumeix el

EL MANDAT

Carles Puigdemont qualifica la legislatura de "postautonòmica i preindependència"

càrrec com una feina "conjuntural, temporal i irrepetible"; i el debat d'investidura al Parlament va evidenciar que amb Puigdemont es va acabar el calvinisme masista i la presidència de la Generalitat adquireix caires de 2.0, llengua esmolada i humor desacomplexat. Pentinat inclòs.

Mas havia desitjat al seu successor "sort i seny". I Puigdemont va posar-hi la resta. No hi va haver metàfores: va proclamar el seu compromís amb la declaració de ruptura aprovada al Parlament el passat 9 de novembre i que el Tribunal Constitucional va anul·lar. No en va, l'Ajuntament de Girona és un dels investigats per aprovar mocions de suport a la resolució. Conscient de les circumstàncies de la seva investidura, Puigdemont va arrencar la seva intervenció demanant perdó per la gestió dels resultats del 27-S en les negociacions entre Junts pel Sí i la CUP; però amb els vots garantits va proclamar la XI legislatura com la de la "postautonomia i la preindependència".

El candidat canviava i les seves perspectives de futur també –"no s'ha de perdre mai de vista la temporalitat de la responsabilitat"–, però el programa va ser el mateix. Culminació del procés, disseny definitiu de les estructures d'Estat i la seva posada a punt, donar llum verda al projecte de llei del procés constituent i el de transitorietat jurídica i internacionalització del procés. Aquí és on Puigdemont compta amb el fins ara president.

La determinació d'última hora d'Artur Mas de cedir pas i la concreció de l'"aventura" de la mà de Puigdemont inquieta les files re-

Artur Mas aplaudeix la investidura de Carles Puigdemont; quan va abandonar l'hemicicle va assegurar que serà un "excel·lent president"

El lobby de Girona i els presidents d'Amer

Abraçades, copets a l'esquena i una hiperrepresentació de Girona als passadissos del Parlament: "Som el lobby de Girona", que també pot acabar reflectint-se en el Govern. Carles Puigdemont va presentar la renúncia a l'alcaldia de Girona ahir al matí i ho va fer amb pena, però va assumir el paper de primer ambaixador de la ciutat. Serà el 130è president de la Generalitat, però també és el quart amb origen a la localitat d'Amer, tal com va recordar Jordi Turull des de la tribuna. Tres abats del monestir d'Amer van ser al capdavant del Govern de la Generalitat. A Carles Puigdemont el van precedir Francesc de Giginta, en el trienni 1566-68, Miquel d'Alentorn i de Salbà (1635-37) immediatament abans de Pau Claris i Andreu Pont d'Osseja (1647-49). El nou president també va situar Girona com l'origen de la lluita de classes a partir del Llibre del Sindicat de Remença del segle XV, que explica com deu mil agricultors es van reunir en assemblea durant mesos en diferents parròquies de les diòcesis de Catalunya... La Unesco l'ha reconegut com el primer precedent de la lluita de classes populars per abolir la servitud.

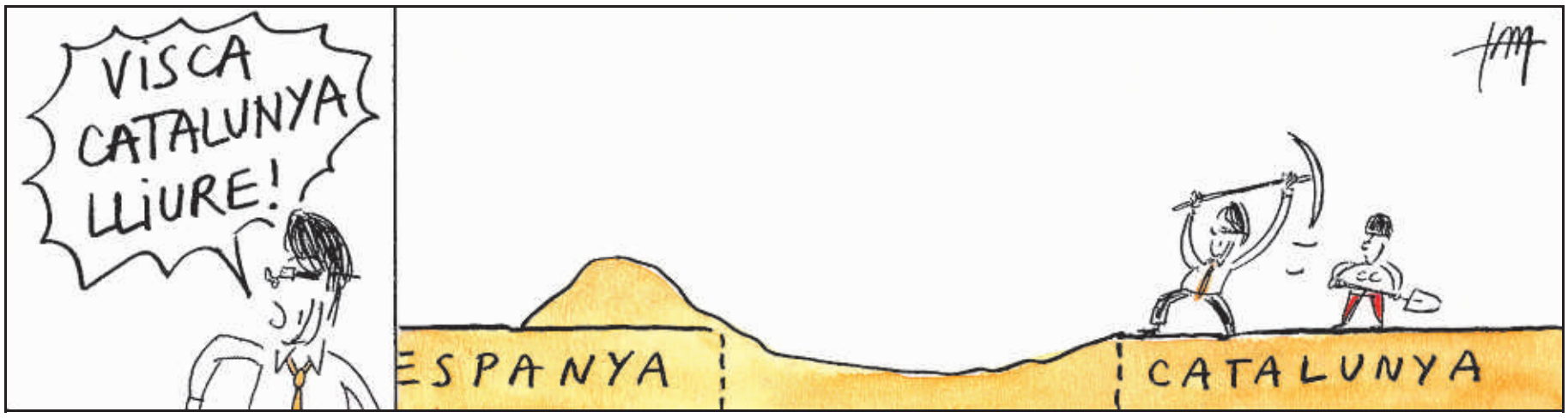
L'AGENDA POLÍTICA

Comunicació al Rei
La **presidenta** del Parlament comunica avui la investidura de Puigdemont al **Rei** per a la **ratificació**

Presa de possessió
El nou **president** prendrà possessió del càrrec **demà** en un acte solemne al **Palau** de la Generalitat

Nou Govern
Els integrants del nou Consell Executiu prendran possessió **dimecres** i es procedirà a la **primera reunió** del Govern

Constitució de les Corts
Dimecres es constituirà el **Congrés** de la nova legislatura a l'Estat amb l'elecció del seu president. També es constituirà el **Senat**

NINOTS
TONI BATLLORI

ALBERTO ESTÉVEZ / EFE

publicanes. La formació d'Oriol Junqueras creu que "hi ha molt de què parlar" i no només sobre la composició del Govern. Les "incerteses" assenyalades pels republicans entre bambolines van contrastar ahir amb la nitidesa independentista del discurs de Puigdemont, però també amb el canvi de to de la diputada de la CUP Anna Gabriel. La CUP havia ratificat l'acord al matí i ho va fer plantant cara per enviar a la "paperera de la història" Artur Mas i amenaçant de portar fins al final la seva estratègia kamikaze a favor del procés cap a la independència i l'esquerra radical. A l'hemicicle, la mà es va allargar a favor de Puigdemont.

L'oposició va fer el seu propi debat amb la vista posada en el Congrés. El compromís de ruptura augmenta la pressió sobre els socialistes davant la proposta del PP de gran coalició davant el desafiament independentista com a repte amalgamador. Mariano Rajoy va contactar amb Pedro Sánchez i Albert Rivera després de sentir Puigdemont i va anunciar que "el Govern central no deixarà passar ni una sola actuació que suposi contravenir la unitat" d'Espanya.

Els resultats del 20-D van ressituar els partits contraris a la independència al Parlament. Encara que Inés Arrimadas és la cap de l'oposició a Catalunya, el seu paper ahir va passar a ser secundari en funció del paper subsidiari que juga Ciutadans a l'hora de conjugar majories a Madrid. El PP de Xavier García Albiol va apuntar al primer secretari del PSC, Miquel Iceta. Albiol s'expressava amb vehemència: "Ni vostè ni ningú no iniciarà el camí cap a la ruptura perquè no l'hi permetrem", la qual cosa contrastava amb la solvència dialèctica d'Iceta, que es va oposar de manera contundent a qualsevol il·legalitat, però també va recordar que estarà al costat de qui "de debò" vulgui servir a Catalunya. Per la seva part, Lluís Rabell va escombrar a favor de Podem a Madrid quan va proclamar el "canvi de rumb" polític després del 20-D però amb una oposició inflexible a la independència: és "una fanfarronada".

En la rèplica de Puigdemont no hi va haver mitges tintes i sí molta urgència. La votació es va saldar només dues hores i 15 minuts abans del termini fixat per llei amb un "Visca Catalunya lliure!". La llei estableix que el Rei validi la investidura.●

L'HORITZÓ

El nou president veu el seu encàrrec com a temporal i no preveu tornar-se a presentar

L'OPOSICIÓ

El resultat del 20-D reajusta el paper dels partits contraris a la independència

VEGEU LA INTERVENCIÓ DE CARLES PUIGDEMONT
http://goo.gl/OA3iFC

ANA JIMÉNEZ

Puigdemont va superar un tràmit difícil amb un català valent amb els pronoms febles

Solemne i vodevilesc

EL MIRADOR

Sergi Pàmies

Tot i que les circumstàncies de la investidura recorden les de l'últim dia del mercat d'hivern futbolístic, alguns convidats i diputats mostren una emoció sincera. El context, però, és de vodevil i ens ha proporcionat hilaritat, màgia, acrobàcia, malabarismes, malentesos, picabaralles i portes que s'obren i es tanquen. L'acord, anunciat com a gesta nacional, és peculiar: els que l'han signat s'insulten en públic fins i tot el dia que el signen. *Okupada* per la CUP, la casa gran del Catalanisme intenta salvar la dignitat procurant que no es noti gaire l'intervencionisme de l'ANC, que ha alterat la jerarquia electoral anunciant l'acord amb una incontinència immadura. Abans del ple, una periodista comenta les similituds entre les últimes hores i el sexe: "Els orgasmes arriben quan ja t'havies vestit i estaves marxant". Un col·lega pregunta: "¿Això del Baños, ho entens?"

A aquesta hora és més important tenir grup de WhatsApp que un grup parlamentari. Aprofitant el dia de festa, alguns diputats han vingut amb els fills i això li treu encarcarament a la jornada. El lila deu ser el color de moda: coincideix en les jaquetes d'Anna Simó i

> Carles Puigdemont transmet una informalitat de professor belga d'institut

Carme Forcadell i en l'abric de Marina Geli. Ana Pastor mira la pantalla del mòbil com si fos un mirall. Els endolls van molt buscats per carregar bateries. Joan Maria Piqué puja les escales amb l'energia de qui està disposat a pujar l'Everest amb espardenyes. És el presagi de l'arribada d'Artur Mas. Baños apareix amb un jersei de rombes i cara de zombi. Felip Puig s'estreny literalment el cinturó davant de Pilar Rahola sense que, en aparença, hi hagi cap evidència causa-efecte. Joan Coscubiela explica que ahir va córrer 34 km i els mossos no l'arresten. Xoc capil·lar: Carles Puigdemont s'abraça a Josep Maria Vila d'Abadal. De Puigdemont s'explica que el seu pentinat *beatle* amaga, com la barba de Rajoy, velles cicatrius. El president transmet una informalitat de professor belga d'institut amb inquietuds humanístiques. Al discurs, demana perdó i dóna les gràcies. Amb veu de cantant melòdic italià, i en un català valent amb els pronoms febles, fa el que pot per superar un tràmit difícil. Conscient del moment, subratlla les seves intencions i renova la cadència de l'entonació patriòtica tan característica de Mas i d'Homs. La prosòdia gironina no dissimula el cansament. Fa una divisió interessant entre covards, temorosos i fluixos de cames i, a les rèpliques, es mostra cultivat, àgil i incisiu. Diuen que volia ser astronauta. Ara ja ho és.

LV. Article 87
LV. Article 88

La qüestió catalana Els discursos

"Ens hi deixarem la pell per culminar amb èxit el procés"

El nou president ofereix el mateix programa de govern que Mas

JOSEP GISBERT
ÀLEX TORT
Barcelona

Un Govern que seguirà l'empremta deixada per Artur Mas. El nou president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va prometre ahir "deixar-s'hi la pell" per prolongar el pla sobiranista del seu predecessor, una línia continuista que exigeix "dignitat" en la mesura que, al seu parer, "no és hora de covards". Aquest és el compromís que el candidat a la presidència de la Generalitat va oferir en el seu discurs d'investidura, abans d'assumir un mandat que va reconèixer que seria temporal perquè "els moments irrepetibles necessiten lideratges irrepetibles".

Puigdemont va deixar clar que el programa del seu Govern serà el mateix que el d'Artur Mas: "El candidat no és el mateix, el programa sí", va remarcar.

"En moments excepcionals com l'actual són necessaris lideratges que s'hi deixin la pell, i jo els prometo que m'hi deixaré la pell, ens hi deixarem la pell amb modèstia i autoexigència per culminar amb èxit el procés", va subratllar el llavors encara alcalde de Girona, que va remarcar que "iniciem un procés gens còmode, en el qual posarem valor i coratge, però no temeritat ni renúncies".

Carles Puigdemont va assumir íntegrament el programa de govern presentat per Artur Mas en les dues votacions d'investidura fallides a què es va sotmetre durant el mes de novembre, que entre altres mesures inclou el pla de xoc social pactat entre Junts pel Sí i la CUP, i també es va comprometre a desplegar la declaració d'inici del procés de ruptura amb Espanya aprovada pel Parlament i que va recordar que l'Ajuntament de Girona havia recolzat.

"No són èpoques de covards, ni per a temorosos ni per als fluixos de cames, ni per resignar-se en la confortabilitat", va emfatitzar l'aspirant a la presidència de la Generalitat, per a qui "ara ens toca assumir responsabilitats encara que no siguin les que t'imaginaves; ens passa a tots i el primer al president Mas".

Al seu predecessor, precisament, li va dedicar unes paraules d'agraïment pel gest fet per poder implantar el mandat sorgit de les urnes el 27-S, i li va assegurar que comptava amb ell per tirar endavant el procés sobiranista "al seu costat". Carles Puigdemont va demanar igualment perdó a la ciutadania per la gestió feta per les formacions sobiranistes del resultat del 27-S, amb referència a la tensa negociació que hi ha hagut entre Junts pel Sí i la CUP, i explícitament va reconèixer que no "ho hem fet prou bé, encara que uns ho han fet menys bé que d'altres".

El futur president de la Generalitat va celebrar el "bon acord" assolit in extremis, que permet no només "salvar la investidura" sinó també garantir l'estabilitat del nou Govern, sense la qual "la legislatura no hauria servit de res".

Tanmateix, tot i garantir que el seu mandat començarà a "caminar tenint en compte" la declaració de ruptura aprovada pel Parlament de Catalunya el 9 de novembre de l'any passat, Puigdemont va afirmar que es prendran decisions "sobiranes", però amb "voluntat permanent de diàleg" amb l'Estat, la Unió Europea i la comunitat internacional.

Durant el seu torn de rèplica, el convergent es va mostrar hàbil amb la seva dialèctica. Així, per exemple, va respondre a la líder de C's al Parlament, Inés Arrimadas, que la piulada que va fer temps enrere sobre "expulsar els invasors" era una cita del periodista Carles Rahola, que va ser executat durant el franquisme, i que instava a fer fora el feixisme.

"I aquest tipus d'invasors i la grapa del feixisme sobre les nostres vides no la volem mai", va

Carles Puigdemont durant la seva intervenció a la Cambra

AL LÍDER DE CDC

Puigdemont assegura que compta amb Mas per tirar endavant el procés sobiranista

A LA CIUTADANIA

El nou president demana perdó per la tensa negociació entre JxSí i la CUP

LA FOTO

Els presidents i les seves dones

La foto final del debat d'investidura va ser la dels dos presidents, l'investit, Carles Puigdemont, i l'encara en funcions fins a la presa de possessió de demà, Artur Mas, amb les seves respectives esposes, Marcela Topor i Helena Rakosnik, a l'hemicicle del Parlament, del qual van sortir per separat entre aplaudiments dels membres de Junts pel Sí.

La CUP proclama ara que l'acord no és "ni de vencedors ni de vençuts"

ÀLEX TORT
Barcelona

Fins a quatre diputats dimissionaris seien ahir a la bancada del grup parlamentari de la CUP: Antonio Baños, Josep Manel Busqueta, Julià de Jòdar i Ramon Usall. Els anticapitalistes han quedat tocats, ja no tant per l'acord d'investidura i d'estabilitat parlamentària signat amb Junts pel Sí, sinó també pel desgast que han suposat tres mesos de negociacions feixugues. Tot i això, els cupaires consideren que l'acord no és "ni de vencedors ni de vençuts".

Baños va anunciar la seva dimissió com a parlamentari dilluns passat, però està a l'espera d'una possible readmissió de la CUP. "L'Antonio s'ha autonominat per sortir de la casa de Gran Germà, però cal veure què hi diuen les telespectadores", ironitzava un cupaire als passadissos del Parlament. Com que encara no ha firmat la renúncia a l'acta de diputat, el cap de llista de la CUP va exercir el seu vot favorable a la investidura de Carles Puigdemont com a president de la Generalitat, però està a l'espera del que la CUP acabi decidint.

Viu una situació estranya, la CUP. Tot i això, a la sessió d'investidura al Parlament, la diputada Anna Gabriel, alineada amb el sector més dur de la CUP, va ser suau amb Puigdemont, però no pas cap a Artur Mas. Així, mentre que Gabriel va agrair el "bon to" emprat pel nou president durant el seu discurs, la cupaire va retreure al líder de CDC que "semblava que posava en qüestió els resultats del 27-S i que veia" l'acord entre Junts pel Sí i la CUP "com alguna cosa que tingués a veure amb posar preu al seu cap".

Fent un pas més enllà, els diputats cupaires van decidir donar vuit vots a favor i dues abstencions a la investidura de Puigdemont, en contraposició amb les vuit abstencions i dos vots favorables que JxSí hauria necessitat en una votació per majoria simple. Gabriel ho va justificar: "Vo-

Anna Gabriel amb samarreta blanca ahir al Parlament

ANA JIMÉNEZ

Mas posa fil a l'agulla amb CDC i no es tanca portes de futur

L'expresident prepararà el partit per refundar-se en un congrés al març o l'abril

JOSEP GISBERT
Barcelona

"Hi sóc i hi continuaré sent, estic alliberat, estic al vostre servei i ajudaré per tirar endavant". Aquest és el compromís amb què ahir Artur Mas es va acomiadar, com a president de la Generalitat, del consell nacional de CDC, en una sessió extraordinària de l'òrgan de direcció del partit que va avalar la seva renúncia a la reelecció i la seva proposta de ser substituït per Carles Puigdemont, el fins ara alcalde de Girona. "Compto per al present i compto també per al futur", va reblar gràficament, amb referència a la possibilitat de tornar a presentar-se a unes eleccions i de tornar al primer pla de l'escena política, poques hores abans de la celebració del debat investidura del nou president de la Generalitat.

En una reunió en la qual va ser llargament ovacionat pels dirigents i quadres intermedis de CDC –"mai no m'havien aplaudit tant com el dia de la meva dimissió", va arribar a fer broma–, Artur Mas va justificar la seva decisió amb l'argument que les coses havien evolucionat de tal manera que s'havia adonat que "formava part més del problema que de la solució" i que, per tant, el seu "pas al costat" era la "millor sortida" per a l'avenç del procés sobiranista. En aquest sentit, va remarcar que la seva renúncia "té un benefici que és molt gran i que cal valorar per sobre de qualsevol altre, i és que el mandat rebut a les urnes el 27-S és viable, tira endavant, té força i té camí". Un "benefici" que va contraposar a la possibilitat de repetir les eleccions, que hauria estat, segons el seu parer, "un risc de distorsió, d'embolic gran, de dilució del procés i d'emergència d'altres projectes que van en contra del projecte sobiranista" i que "era necessari evitar per no posar en risc el tresor del 27-S, la majoria independentista aconseguida al Parlament". "Qui no creu en els miracles no és realista, i no sé si això és un miracle, però en qualsevol cas és una solució", va sentenciar Mas.

MANU FERNANDEZ / AP

Artur Mas amb el públic congregat davant el Parlament

El líder de CDC, amb aquest conjunt de reflexions, pretenia tranquil·litzar els ànims oposats que regnaven al consell nacional del partit, un cert sentiment agredolç que es debatia entre la satisfacció per la sortida endavant, i a última hora, del procés sobiranista, i la desil·lusió per la marxa enrere que havia hagut de fer Artur Mas. L'encara llavors president de la Generalitat va defensar, en aquest escenari, l'encert de la decisió finalment adoptada a partir del fet que "han tornat a saltar les alarmes a Madrid". "Aquells que ja s'havien fregat les mans o que se les estaven fregant i que tenien el cava a punt de destapar i de beure-se'l a la mala salut de Catalunya ara l'hauran de guardar a la nevera", els va recomanar amb ironia.

I tampoc no va faltar un avís per a la CUP, a la qual va advertir que serà vigilant del compliment de l'acord assolit, i que tenia també una lectura en clau interna de CDC, dirigida sobretot als que consideren que s'han fet massa cessions a la formació de l'esquerra anticapitalista. "Si algú no compleix, hi serem tots, i jo també, per denunciar-ho", va subratllar. El que no va fer Artur Mas va ser revelar als quadres del partit quines seran les seves tasques més immediates, que se centraran, en qualsevol cas, a preparar CDC per a la refundació, que, una vegada aclarida la incògnita que no hi haurà repetició de les eleccions, està previst que culmini en un congrés que es desenvoluparà entre els mesos de març i abril.

Una refundació per a la qual, en principi, la designació de Carles Puigdemont com a president de la Generalitat no prejutja, tot i això, cap escenari. De fet, el fins ara alcalde de Girona ha traslladat a la direcció del partit que la seva nova comesa és estrictament temporal i circumstancial, i que la seva intenció no és, en cap cas, postular-se en un futur com a candidat de CDC a la presidència de la Generalitat. La nova orientació de CDC continua encara, doncs, amb moltes incògnites sobre la taula.●

MANDAT DEL 27-S

"Formava part més del problema que de la solució", admet davant els quadres del partit

DESPLEGAMENT DE L'ACORD

El líder de CDC avisa la CUP que vigilarà que compleixi el pacte i que, si no, "ho denunciarà"

sentenciar Puigdemont, cosa que va aixecar els aplaudiments dels diputats de JxSí, la CUP i Catalunya Sí que es Pot.

També va garantir al primer secretari del PSC, Miquel Iceta, que no situarà les institucions catalanes fora de la llei, mentre el convidava a superar el discurs de l'"encaix" de Catalunya a Espanya que habitualment utilitza el socialista. "Parlem de convivència, no d'encaixos," va subratllar.

Finalment, a Lluís Rabell, de Catalunya Sí que es Pot, li va exigir que no li digués il·lús "quan vostè aposta per un referèndum pactat amb l'Estat", i a Xavier García Albiol, cap de files del PP a Catalunya, li va recriminar el "to amenaçador".●

ANA JIMÉNEZ

lem expressar així la necessària i sana diferència que existeix entre nosaltres".

Parca de paraules –ni tan sols va emprar el segon torn d'intervenció–, però directa en el contingut, Gabriel va dirigir-se directament a Puigdemont: "Tens l'enorme responsabilitat del president de transició cap a una nova república, tens el repte d'obrir el procés encara més i d'eixamplar la base social que tant es necessita" per a la independència. No obstant això, li va exigir que el procés avanci "sense demores innecessàries", ja que segons ella no s'ha de deixar escapar l'oportunitat "d'avançar cap a un nou camí, un país lliure i sobirà".

La diputada de la CUP no va desaprofitar l'ocasió, però, per defensar la proposta de presidència col·legiada que ella mateixa va anunciar a principis d'octubre de l'any passat, ja que opina que el procés "no pot pivotar en una figura ultrapresidencialista que podria arribar a confondre el procés amb la seva persona".

Abans de la sessió d'investidura, la CUP va dur a terme a la seu central de Barcelona una nova reunió del consell polític i del grup d'acció parlamentària (GAP). S'hi va aprovar la dimissió de Busqueta i De Jòdar, en virtut de l'acord amb Junts pel Sí. Tots dos, segons fonts de la CUP, havien expressat de manera informal la seva intenció de deixar el grup en altres ocasions. Seran substituïts per Mireia Vehí i Joan Garriga.

Molt més dur que Gabriel va ser el diputat de la CUP Benet Salellas al final de la reunió. Satisfet per la renúncia de Mas, va qualificar-lo de "la pedra que no deixava avançar el país" cap a la independència, i va llençar una dura proclama: "Hem enviat Artur Mas i els consellers Irene Rigau, Boi Ruiz i Felip Puig a la paperera de la història".

Finalment, Salellas va advertir a Junts pel Sí que "la CUP tindrà la mà estesa per a la construcció de la república, però el puny tancat amb les retallades", parafrasejant una intervenció parlamentària de l'exdiputat cupaire David Fernàndez.●

BONES PARAULES

Gabriel agraeix el "bon to" de Puigdemont, però no vol "demores" en el procés sobiranista

DURA PROCLAMA

Salellas assegura que la CUP "ha enviat Artur Mas a la paperera de la història"

Barri Gòtic
Barcelona
Palau en Venda
Ideal Local, Habitatges, Oficines, Actes...
Sup. 2.600 m²
Preu: 9,2 Mill €
t. 93 505 33 67
678 44 10 97

LV. Article 89

Les frases

EL PRESIDENT
"Vostè és un president posat a dit per dur a terme un desafiament il·legal allunyat dels problemes socials"

LA RUPTURA
"Nosaltres sí que defensarem tots els catalans, també els que no pensen com nosaltres"

ANA JIMÉNEZ

Inés Arrimadas

L'ACORD
"No atendran cap plantejament ni proposta dels grups que representen el 52% dels catalans?"

EL CONSELL
"Només trobarà l'encert si governa per a tots els catalans i no només per als que tenen els mateixos ideals que ell"

ANA JIMÉNEZ

Miquel Iceta

PACTE DE GOVERN
"Un pla de xoc no és una moneda de canvi; si el pot dur a terme un govern en funcions, ho ha de fer"

LA SOBIRANIA
"Si vostè pensa que de manera unilateral pot muntar una agència de la Seguretat Social, és que és un somiatruites"

ANA JIMÉNEZ

Lluís Rabell

L'ADVERTÈNCIA
"Ni vostè ni ningú no iniciarà un procés de ruptura amb la resta d'Espanya"

DIÀLEG
"El Govern de Mariano Rajoy ha deixat clar que es pot treballar en un nou model de finançament"

ANA JIMÉNEZ

Xavier García Albiol

Una dura oposició allarga la mà si hi ha una renúncia a la independència

Les formacions carreguen contra un acord que, a parer seu, pretén aïllar-les

RAÚL MONTILLA
Barcelona

L'oposició va ser dura contra l'acord entre Junts pel Sí i la CUP, que, segons el seu parer, pretén aïllar la resta de partits, per la qual cosa el van qualificar d'antidemocràtic. I l'oposició també va ser dura contra Carles Puigdemont. "Vostè és un president posat a dit per a un desafiament il·legal allunyat dels problemes socials", va manifestar la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas. "No està a l'altura de les circumstàncies", va afegir el líder del PP, Xavier García Albiol, després que el representant de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell, carregués contra Puigdemont per defensar els Pujol. Però alhora que hi va haver càrrega també hi van haver mans esteses: fins i tot el PP va posar sobre la taula la possibilitat de negociar un nou finançament per a Catalunya.

Van ser intervencions contundents –tret de la d'Iceta, en un to més pedagògic i sense renunciar a la ironia– que van deixar clar que Ciutadans, el PSC, Catalunya Sí que es Pot i el PP han posat dues línies vermelles: la de la independència i que el Govern tan sols es preocupi per una part de la ciutadania.

"Si vostè està d'acord a fer un cordó sanitari davant tots els grups de l'oposició, no és un president que representi tots els catalans", va advertir Arrimadas durant la seva intervenció, en què també va avisar que la formació taronja "defensarà", per exemple, els funcionaris perquè no duguin a terme actuacions il·legals en el marc del desenvolupament de la resolució independentista. "Nosaltres sí que defensarem tots els catalans, també els que no pensen com nosaltres", va assegurar la líder de Ciutadans, que va lamentar que Puigdemont no fes cap referència a la corrupció en la seva intervenció .

"No atendran cap plantejament ni proposta dels grups que representen el 52% dels catalans?", va preguntar Iceta, que va témer que Puigdemont hagi pogut caure en el "vell dimoni" de la política catalana de bons i dolents. "És el president de tots els catalans", va insistir el socialista, que va ser l'únic que va plantejar dubtes sobre si Puigdemont serà un president de 18 mesos o si se sotmetrà a una moció de censura en uns mesos (qüestions que no va acabar d'aclarir). "No tenen cap mandat democràtic per a la independència", va apuntar el líder dels socialistes, que va insistir que "les decisions d'aquest parlament són democràtiques si s'emparen en la legalitat vigent".

"Vostè pensa que de forma unilateral pot muntar una agència de la seguretat social? Si ho pensa vostè és un somiatruites que no pot ser al capdavant de la Generalitat", va dir Lluís Rabell, de Sí que es Pot, a Puigdemont després d'iniciar la seva intervenció recordant que el nou president "ha defensat en diverses ocasions la família Pujol". Rabell també va carregar contra el pacte entre Junts pel Sí i la CUP, i que aquest s'hagi vestit com una transacció de mesures socials. "Un pla de xoc no és una moneda de canvi. Si el pot dur a terme un govern en funcions, ho ha de fer", va lamentar el portaveu de Catalunya Sí que es Pot, alhora que va recordar que l'esmentat pla de xoc estava conformat per mesures ja aprovades per CDC que no s'havien dut a terme. Rabell va insistir que els resultats del passat 20-D deslegitimen un procés d'independència. "Es facilita la investidura a canvi de fum", va lamentar. "No hi ha legitimitat", va afegir el líder de Catalunya Sí que es Pot, que va subratllar que "l'independentisme d'esquerra" no tirarà endavant amb la "dreta neoliberal".

"Ni vostè, ni ningú, no iniciarà un procés de ruptura amb la resta d'Espanya", va advertir el popular Xavier García Albiol a l'inici de la seva intervenció mirant directament als ulls a Puigdemont (i dient-l'hi). Tot i això, gran part de la intervenció d'Albiol va estar dirigida a l'expresident Artur Mas, a qui va acusar de dividir la societat catalana. "El senyor Mas ens va dir que portaria Catalunya a una dimensió desconeguda, i crec que és l'única proposta que ha complert aquests anys", va apuntar García Albiol. "Li he de reconèixer a vostè i als membres de la CUP que la CUP l'ha humiliat a vostè, senyor Mas, però també és cert que vostè, senyor Mas, ha humiliat la CUP. El problema és que els dos han humiliat el poble de Catalunya", va sentenciar.

Tots els líders de l'oposició van acabar, això sí, amb propostes de diàleg. "El que no facin vostès, ho farem nosaltres", va apuntar Arrimadas, que va defensar que el Parlament ha de buscar solucions davant els problemes reals dels ciutadans. "Vostè representarà els catalans davant el govern d'Espanya", va recordar la líder de Ciutadans a Puigdemont, alhora que va enunciar una llista de "prioritats" socials i estratègiques, com el corredor mediterrani.

"Li desitjo encerts i només trobarà l'encert si governa per a tots els catalans i no només per als que tenen els seus mateixos ideals d'independència", va apuntar Iceta abans d'enunciar, per la seva part, les mesures que el PSC reclama al Parlament des del novembre. Rabell va allargar la mà per aplicar un programa d'emergència social, encara que alhora per formar un govern progressista a Catalunya. "És cert que Catalunya no té un bon sistema de finançament, però va ser aprovat pel tripartit i Zapatero. Rajoy ha deixat clar que es pot treballar en aquest nou model de finançament", va concloure Albiol.●

LA RECOMANACIÓ

Els partits reclamen a Puigdemont que governi per a tots els catalans

PRIORITAT

Les formacions demanen mesures polítiques reals i que no tot se centri en el procés

El nou escenari polític espanyol

LV. Article 90

Pressió, pressió, pressió

ANÀLISI

Enric Juliana

La investidura de Carles Puigdemont com a nou president de la Generalitat de Catalunya amb el suport d'una conjunció sobiranista aparentment estable, modifica sobtadament l'eix de la nova geometria política espanyola, encara en fase de dibuix. Un polígon irregular. Un octàgon. La figura gira i ja no sembla la mateixa de fa una setmana. Vegem com estan i què poden fer les vuit cares de l'octàgon, de diferent mida, pes i envergadura.

Partit Popular.

Mariano Rajoy va comparèixer ahir a la nit a la Moncloa per recordar que continua sent el president del Govern espanyol i que el Tribunal Constitucional no està en funcions. "No deixaré que ningú s'arrogui poders il·limitats", va dir davant la imminent investidura del nou president de la Generalitat. El Partit Popular agafa empenta. El 20 de desembre, la dreta espanyola es va fúmer una de les patacades electorals més importants de la política europea recent i actua com si no li hagués passat res. Està aconseguint transmetre el missatge que el problema el tenen els altres, principalment el PSOE. Rajoy té el seu partit controlat –ara per ara–, Susana Díaz li va fer un magnífic regal tàctic quan va debilitar Pedro Sánchez immediatament després de les eleccions, i la investidura catalana li serveix en safata un mecanisme de pressió infal·lible: la defensa de la unitat d'Espanya.

La investidura catalana reforça la pressió sobre el PSOE perquè accepti la gran coalició amb el PP i Ciutadans

EMILIA GUTIÉRREZ

Un dels dos lleons del Congrés dels Diputats, fosos el 1860, símbols del Parlament espanyol

La pressió política i mediàtica sobre Sánchez serà fenomenal els propers dies, reforçada pels missatges que aniran arribant de Brussel·les –ja han començat– i d'altres instàncies. Informes de bancs europeus rellevants ja han començat a advertir dels riscos de la inestabilitat política a Espanya, amb l'afegit de Catalunya. Principal perill per a Rajoy: que els socialistes, o Ciutadans, o tots dos alhora, acabin reclamant el seu cap com a condició per a algun tipus d'acord. El llibret català dels últims tres mesos és un autèntic manual d'instruccions.

Partit Socialista.

Malgrat les xacres, continua sent el més ben col·locat tàcticament. És la dama del tauler. Una dama pàl·lida amb problemes a casa. La investidura de Puigdemont el perjudica. Explorar una hipotètica majoria d'esquerres, amb l'imprescindible suport del PNB, més el sí o l'abstenció dels sobiranistes catalans ara és molt més difícil. Poden rebrotar els problemes interns. El *susanisme* no descansa.

Podem.

La pressió del PP sobre el PSOE dificultarà l'oferta de pacte d'esquerres a Pablo Iglesias, que no desitja subordinar-se als socialistes. Podem avui és l'únic partit espanyol que parla de la nació catalana i d'un referèndum sense gaire por de perdre vots. Entre els seus cinc milions d'electors hi ha molts joves, que tendeixen a veure el problema català d'una altra manera. Sense tant de dramatisme. Vet aquí un dels avantatges de Podem en relació amb el PSOE, captiu d'un electorat més gran i més concentrat als pobles del sud d'Espanya.

Ciutadans.

La unitat d'Espanya és un dels seus grans temes. a formació d'un govern sobiranista a Catalunya l'acosta més al Partit Popular. Ciutadans ara pot ser una peça clau en la campanya de pressió al PSOE.

Després de la decapitació de Mas, un risc per a Rajoy: que el PSOE demani el seu cap per a pactar

Esquerra Unida.

És la cara més petita de l'octàgon. Està en crisi, mirant Podem. No posaria grans dificultats a la coalició de les esquerres. Al contrari.

Partit Nacionalista Basc.

Excel·lentment col·locat al tauler, podria alterar-ho tot avui mateix si es declarés disposat a donar suport a un govern en minoria del PSOE amb un programa de reformes, obert a buscar una solució per a Catalunya. No ho farà, almenys immediatament. S'espera.

CDC.

La CDC que s'acaba d'escapar d'unes eleccions que podien destrossar-la, voldria jugar al tauler espanyol. Ho voldria, però Carles Puigdemont no va poder desdir-se ahir de la declaració rupturista del 9 de novembre. És molt difícil repicar i anar a la processó. Francesc Homs ho intentarà.

ERC.

A ERC també li agrada l'escenari espanyol. Sense investidura, s'hauria acostat al PSOE.

L'ESPECTADOR

Fernando Ónega

Una mica Alícia, molt il·lús, un gra per a Espanya

Formalment, va ser la sessió d'investidura més ràpida de la història. Una sessió contra rellotge, contra el calendari, sense temps per preparar discursos ni del candidat ni de l'oposició, per pura por d'arribar a les 12 de la nit sense president. Però es va arribar. Es van salvar les formes. L'últim dia, encara que fos diumenge. Amb un Artur Mas collint els seus últims aplaudiments. Però es va aconseguir el que era fonamental: hi ha president i es va evitar repetir eleccions. Enhorabona als qui van fugir de les urnes, pels riscos que tenen les consultes al poble. Encara que hi hagi hagut subhasta de la presidència.

Políticament, aquesta crònica s'hauria de titular "Descobrint Puigdemont". Fins ara era un periodista que, com va dir el torero, "degenerant, degenerant," va arribar a ser alcalde d'una ciutat important i va encapçalar el municipalisme independentista amb un merescuda fama de sobiranista. Ahir va topar amb una definició hàbil d'Inés Arrimadas: "señor Mas de lo mismo". Sense tenir en compte la mala llet, té raó: el nou president assumeix el programa de qui no va poder exercir el seu mandat, inclòs el seu silenci sobre la corrupció. Comença lligat per aquest programa i aquestes limitacions, però amb tres matisos: la consciència de la dificultat del procés, més sentit social i més inquietud per la realitat d'una societat i una economia encara en crisi, i l'habilitat per emmarcar el moment polític de Catalunya: "postautonomia i preindependència".

Hi ha un punt de política il·lusa en el seu pensament. No va dibuixar un programa per a 18 mesos. Va dibuixar un tractat de la bondat i la felicitat, molt en línia amb el somieig independentista, amb ocupació estable, desfavorits atesos, refugiats amb cartilla sanitària, país just i govern transparent. Promet el que és possible, com el pla d'emergència, i el que és impossible, com el Banc Nacional de Catalunya o l'agència de la Seguretat Social. És una mica Alícia, que arriba a la Generalitat amb les seves il·lusions intactes, en una virginal ingenuïtat ressaltada per Lluís Rabell. Si de debò espera negociar la independència amb Espanya, em temo que l'esperen molt de desencant i decepció.

Té majoria per al pla sobiranista, però també una oposició més contundent que el seu antecessor

I també em temo que, malgrat tot, a l'Estat i al senyor Rajoy o a qui governi Espanya li ha sortit un gra més combatiu que Artur Mas, i mirin que Mas és combatiu. Llueix una moderació inquietant per a qui té l'encàrrec de construir un Estat. Mostra una calma que indica que no sortirà del guió sobiranista. Té una convicció d'Estat català que augura grandioses tensions. I el debat va deixar una cosa clara: Puigdemont disposa d'una majoria parlamentària per al pla sobiranista. Però també té una oposició més contundent que el seu antecessor. Els trens s'han tornat a engegar.

LV. Article 91

LA VANGUARDIA

President-Editor: JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ
Director: Màrius Carol
Directors adjunts: María Dolores García, Miquel Molina, Enric Juliana, Álex Rodríguez
Subdirectors: Manel Pérez, Isabel Garcia Pagan, Llàtzer Moix

Adjunts al Director: Enric Sierra, Albert Gimeno i Pedro Madueño
Redactors en cap: Lluís Uría (Internacional), Jaume V. Aroca (Política), Susana Quadrado (Tendències i Gent), Ramon Suñé (Viure), Ignacio Orovio (Cultura), Sergio Vila-Sanjuán (Cultura|s), Joan Josep Pallàs (Esports), Ramon Aymerich (Economia), Celeste López (Redacció Madrid), Mariángel Alcázar (Casa Reial), Jaime Serra (Infografia i Il·lustració), Núria García Arenas (Disseny), Fèlix Badia (Magazine), Magí Camps (Edició) i Eduard González (Administració de Redacció)
Seccions: Elisenda Vallejo (Internacional), Josep Gisbert (Política), Pau Baquero (Opinió), Silvia Angulo (Viure), Maricel Chavarría (Cultura), Juan B. Martínez (Esports), Dolors Álvarez (Economia), Eduardo Martín de Pozuelo (Investigació), Cristina Gallego (Fotografia) i Xavier Mas de Xaxàs (Corresponsal diplomàtic)
Consellers de Direcció: Lluís Foix i Josep Maria Sòria

President Puigdemont

CARLES Puigdemont, de 53 anys, va resultar elegit ahir al vespre president de la Generalitat amb 70 vots a favor (vuit dels quals de la CUP), 63 en contra i dues abstencions. Puigdemont va prometre "deixar-s'hi la pell" per culminar el procés per a la independència de Catalunya, sense renunciar a la resolució rupturista aprovada en l'inici d'aquesta legislatura. El president del Govern espanyol, en una solemne declaració efectuada a la mateixa hora, va advertir que no "deixarà passar ni una actuació que atempti contra la unitat d'Espanya i la sobirania que proclama la Constitució".

La sessió d'ahir va estar marcada per la urgència després del pacte in extremis entre Junts pel Sí i la CUP. La va iniciar l'encara candidat demanant perdó als ciutadans per la tardança en l'acord i donant les gràcies als que l'han fet possible, incloent-hi de manera explícita els membres de la CUP i, amb una menció especial, Artur Mas. En el seu discurs d'investidura, en el qual va qualificar d'"excepcional i exemplar" el pas fet pel ja expresident, Puigdemont va utilitzar un to cortès i obert quan va admetre que Catalunya és plural i que "el país som tots". També és d'agrair el seu realisme quan admet que el tram del procés en què s'entra és complex i incert.

Però al costat del bon to del nou president, inclosa una notable esgrima parlamentària en les seves respostes a l'oposició, va quedar clar ahir que Puigdemont no renuncia a continuar persistint en un error que s'ha posat de manifest aquestes últimes setmanes, com és la velocitat amb què es pretén implementar un procés farcit d'obstacles de tot tipus, inclosos els legals. El ritme que es pretén en una legislatura que es preveu curta, de 18 mesos, converteix el repte en poc menys que inassumible. Puigdemont fia la seva proposta a la legalitat que parteix del Parlament, recordant que és una cambra legislativa. Però obvia que aquesta legalitat xoca amb l'espanyola. El mateix Estatut d'Autonomia emana de la Constitució. La impossibilitat de superar el marc legal espanyol va ser recordada per Rajoy ahir al vespre. Un polític que es proposa pragmàtic i realista no pot defugir aquesta realitat que acosta un conflicte de legalitats que poden tenir greus conseqüències. Puigdemont té raó quan reclama "la màxima dignitat i determinació" de tots, però també se li ha d'exigir la intel·ligència política necessària per no llançar el país a una aventura impossible que alimenti frustracions.

Una altra de les qüestions que sens dubte marcaran el mandat del nou president són els suports amb què compta i, en especial, el de la CUP. La rigidesa de l'esquerra radical catalana s'ha posat dramàticament de manifest durant les negociacions d'aquests tres mesos i mig. És cert que s'ha arribat a un acord d'última hora per a la investidura per al qual s'ha hagut de sacrificar la figura d'Artur Mas, el polític català que més ha arriscat en aquest procés. No cal recordar que Mas mateix va qualificar la CUP de grup d'hiperradicals i de superesquerra. Ahir mateix, la portaveu de la CUP, Anna Gabriel, va advertir a l'hemicicle al nou president que el seu grup vigilarà que es compleixin tots els punts de l'acord en el temps establert. No és aquest un bon auguri per a l'etapa que comença, i l'experiència més propera no fa més que afegir noves incerteses.

És lícit que el nou president utilitzi certs tons èpics per dir que aquest "no és temps per a covards" i que convoqui tots a tenir "coratge sense temeritats ni renúncies", però és evident que la gran debilitat d'aquest procés és que no té el suport d'una majoria dels catalans, com va demostrar el recompte dels vots del 27-S.

El judici del cas Nóos

L'hora de la veritat ha arribat per als imputats en el cas Nóos. La infanta Cristina, germana del rei Felip VI; el seu marit, Iñaki Urgandarin, i 15 d'imputats més s'asseuen avui al banc dels acusats, davant l'Audiència Provincial de les Balears. La infanta Cristina es declara innocent dels delictes fiscals que se li atribueixen; Iñaki Undargarin culpa el seu exsoci, Diego Torres, de ser el cervell de totes les operacions il·legals, i aquest últim, en la seva defensa, intenta involucrar en el procés no només Urdargarin mateix, sinó també la Casa Reial, a la qual acusa d'estar al corrent de les activitats presumptament fraudulentes de l'Institut Nóos.

Els fets que es jutgen no han tingut lloc sota el regnat de l'actual rei Felip, que ha marcat distàncies amb la seva germana, que ha desposseït del seu títol de duquessa de Palma. Però seran uns sis mesos –durada estimada del judici– d'intensa expectació mediàtica, com demostra la gran quantitat de mitjans informatius acreditats per seguir el procés, amb seriosos riscos per a la imatge institucional de la monarquia, que caldrà intentar preservar per damunt de tot.

Després de cinc anys d'investigacions dutes a terme pel jutge Castro, inflexible instructor del cas Nóos, el judici que comença avui haurà de determinar fonamentalment la culpabilitat d'Iñaki Undargarin i de Diego Torres, que al seu dia va ser el seu soci, com a responsables de diversos delictes contra la Hisenda pública, prevaricació, falsedat, estafa i blanqueig de capitals en l'arranjament de contractes i desviació de fons públics per valor de 6,2 milions d'euros. Tots dos s'arrisquen a penes superiors als 16 anys de presó en cas de ser declarats culpables.

La infanta Cristina s'enfronta a una petició de vuit anys de presó, com a cooperadora necessària de dos delictes fiscals del seu marit per valor de 337.000 euros a través de l'empresa Aizoon, formulada pel sindicat ultradretà Manos Limpias. Però aquesta acusació no és compartida per la Fiscalia ni per l'Agència Tributària, que seria l'única perjudicada pel presumpte delicte.

La Fiscalia considera la infanta només partícip a títol lucratiu, en haver-se beneficiat dels diners defraudats, però sense ser conscient de la comissió del delicte, per la qual cosa únicament hauria de regularitzar la seva situació fiscal. Sobre aquesta base, invocant diverses resolucions del Suprem que avalen l'anomenada *doctrina Botín*, la defensa de la infanta demana que la seva causa sigui sobreseguda. En cas contrari, insisteix també la defensa, mantenir la infanta en el judici suposaria tant com una "condemna mediàtica" sense suport legal. La justícia, ja sigui en un sentit o altre, ha de ser igual per a tothom.

Joaquín Luna

Èpoques de covards, valents...

Si la vida d'aquest país, Catalunya, es regeix en els propers mesos per la lògica del 9-N, vénen temps dolents. "No són èpoques de covards", va avisar ahir el president Puigdemont. Vet aquí el drama: la ruptura unilateral exigeix jugar-s'hi la pell i coaccionar aquest 52% de catalans que van votar no a les plebiscitàries.

A les barricades, president?

La resolució del 9-N no és una comèdia americana ni una cerimònia del te japonesa. Els objectius del 9-N són inabastables sense confrontar els catalans i tot el que sigui animar a "no ser covards" és entrar en el terreny perillós de l'èpica.

El sobiranisme català té un component molt peculiar. És idealista, naturalment, i aspira a crear una república independent en 18 mesos sense gaires sacrificis ni danys personals. Com una mena de 'revolució dels somriures'.

No hi ha revolucions pacífiques. Txecoslovàquia es va partir de mutu acord. Totes les revolucions –i proclamar una independència unilateral ho és– exigeixen sacrificis, tensions i, històricament, violència. Sens dubte, la

Puigdemont convida a no ser covards quan els fins del 9-N no són compatibles amb la convivència a Catalunya

CUP és una sòcia solvent per reforçar la dimensió *revolucionària* del 9-N: els avala la seva simpatia pel món abertzale, gent a la qual al seu dia no els van "tremolar les cames" –una altra expressió preocupant de Puigdemont– i van assassinar centenars de persones per la *llibertat* de l'*oprimida* Euskadi.

Des de la divisió del poble català i amb una austeritat ineludible –és Brussel·les, no Madrid–, el president Puigdemont va assumir ahir la desconnexió com a prioritat. Diuen alguns sobiranistes que es tracta de guanyar "capacitat de negociació", un altre argument sui gèneris, típic de qui veu la vida en rosa. Mentre hi hagi un full de ruta que convida a incomplir les lleis democràtiques d'un país europeu anomenat Espanya, Catalunya només provocarà nosa arreu.

El sobiranisme no es dóna per assabentat que, després del plebiscit del 27-S, els governs europeus i els grans mitjans desconfien d'un procés unilateral que ja titllen de "bogeria". La seva recepta és l'oposada a l'aventura que propugna la Generalitat: paciència i diàleg. Amb qui? Amb el pròxim govern espanyol. Naturalment això serà impossible, tal com desitja el sobiranisme amb el xantatge del 9-N. Cap govern democràtic no acceptaria que un dels seus territoris el convidés a negociar...la independència. Malgrat el to somrient (i arrogant).

Farmacèutics, funcionaris, proveïdors de la Generalitat..., vénen mals temps per als covards –aquesta gent que viu la vida sense èpica– i tindreu l'oportunitat de sacrificar-vos per la República Catalana i la seva TV3. Cobrar o no cobrar els deutes pendents, renunciar a una part del sou, no pagar a la Hisenda espanyola... No sigueu mesquins i feu joc!

El 48% de Catalunya està disposada que vostè se sacrifiqui per tots. I molt. Ho fan pel seu bé.●

LV. Article 92

Antoni Puigverd

El serrell de l'Anna

De tant en tant, una anècdota menor pot tenir força categòrica. Un article de diari (que, com tots, el diari de l'endemà s'emportarà) pot explicar aquesta època tempestuosa. Parlo d'un article que l'escriptor Antonio Burgos va publicar a l'*Abc* fa una setmana en el qual, tot elogiant la CUP perquè "aunque ronean de separatistas han prestado a España el impagable servicio de mandar a Mas a tomar por saco", descrivia d'aquesta manera les militants d'aquesta organització: "Al igual que a las pelorratas proetarras de Bildu les dicen genéricamente Las Nekanes, estoy por sacar de pila como Las Flequis a estas horrorosas nekanes de la CUP". I conclou: "¿Por qué las tiorras separatistas, ora vascongadas, ora catalanas, ora de Bildu, ora de CUP, han de ser tan feas?".

A Burgos li desagrada molt ERC, també. "¿Por qué tiene que pedir la separación de Cataluña un tío tan feo como Junqueras?". No són pas les frases més brillants, les que cito d'aquesta alta reflexió estètica. Burgos (que, en contra del que podríem pensar, no té el físic del David de Miquel Àngel) és exponent d'un tipus de periodisme dretà que no sap discrepar sense ferir. Fan servir les paraules com si fossin cops de puny.

Malgrat la seva alçada, aquest article ha tingut sobretot ressò al subterrani d'internet, pàtria del mal humor, on els seguidors més enfervorits d'una de les dues Espanyes han defensat Burgos, mentre que els seguidors de l'altra, no menys enfervorits, l'han atacat, cosa que ha dolgut a un dels seus companys de cordada, que ha titllat l'articulista de víctima de la intolerància i de la llibertat d'expressió.

Per descomptat, és bo que Burgos hagi escrit i publicat aquest article: la llibertat d'expressió és certament sagrada i, a més, té moltes utilitats: permetre que l'escriptor es retrati, per exemple. Burgos dóna per fet que usar les paraules com cops de punys ja et situa a l'alçada de Quevedo. La llibertat d'expressió també ajuda a entendre per què la dreta espanyola, per forta que sigui, té tantes dificultats per construir una hegemonia moral a Espanya. Té una enorme capacitat d'enquadrament i una gran energia combativa, però amb el seu capteniment desperta tants anticossos (no solament perifèrics) que no aconseguirà mai que la seva visió d'Espanya sigui transversalment compartida.

RAÚL

Ara bé, el tema essencial que toca Burgos en el seu article és el de la lletjor. És lletja Anna Gabriel? Un tema que des dels vells grecs fa córrer tinta. A l'*Hípies major*, Plató posa en boca de Sòcrates un deliciós diàleg sobre la bellesa i la lletjor. Hípies identifica la bellesa amb una noia bonica. "I una eugua?". També pot ser-ho, reconeix. "I una olla de fang ben feta?". També, però no es pot comparar, diu Hípies, amb una euga o una noia. "Aleshores –respon Sòcrates– hem de donar la raó a Heràclit, que sostenia que el més bonic dels micos és lleig en comparació als humans". Sí!, contesta content Hípies. "Però aleshores la noia més bonica serà lletja, no?, si la comparem amb les deesses", conclou Sòcrates.

Seguint Plató, podem dir que la nostra percepció de la bellesa depèn de la idea de bellesa a la qual estem acostumats. La meva idea de bellesa em fa apreciar la gràcia d'Anna Gabriel, qui, malgrat la rotunditat del seu missatge polític, té una manera d'expressar-se que em sembla dolcíssima. Potser no em convenç el serrell, però no em molesta gens. M'agrada com s'expressa Gabriel fins i tot quan em desagrada el que diu: trobo que, quan parla, la cara se li il·lumina i, sí, la trobo bella. En canvi, Burgos i tots els que gaudeixen menyspreant les formes a què no estan avesats es deixen empresonar en el seu món de referències. Tot allò que els és estrany els desagrada. L'estranyesa és la font de l'estupor i el rebuig. Ho explica Hegel a la seva *Estètica*. En temps no gaire llunyans, la mirada europea sobre els africans o els xinesos induïa a qualificar-los de lletjos; i viceversa. De la mateixa manera que la mirada del Renaixement sobre les formes del gòtic i el romànic va ser de rebuig (va costar molt recuperar l'interès per l'art medieval), la mirada de cada època tendeix a rebutjar les formes de les èpoques anteriors o bé les noves que introdueixen els precursors.

Aquell que es tanca en el seu petit món només sap veure lletjor en tot el que li és estrany. Queda molt limitat, atès que el món és molt gran i és ple de coses estranyes que, ben mirades, són admirables. En aquest punt, la reflexió més suggerent la fa Marc Aureli, l'emperador estoic: mirant les arrugues que es fan a la crosta del pa quan es cou, Marc Aureli diu que aparentment l'enlletgeixen, però que, de fet, estimulen el desig de l'aliment. El mateix passa, diu, amb les figues que s'obren quan són més dolces; o amb les olives, que són més bones quan són tan madures que semblen podrides. Marc Aureli troba bonica l'escuma que flueix de la boca del senglar quan corre; o la feresa del rostre del lleó. Tot el que sembla lleig, si es té prou intel·ligència i sensibilitat per mirar-ho, pot comportar, diu, "un encant singular".●

> "Però aleshores la noia més bonica serà lletja, no?, si la comparem amb les deesses", conclou Sòcrates

José Ignacio González Faus

Any irracional

Per paradoxal que resulti, de vegades hi ha poques coses més irracionals que la raó o, almenys, l'ús que en solem fer. I si no, vegem-ne alguns exemples.

–Les darreres eleccions donaven un balanç global d'empat a 160 escons entre formacions de dreta i d'esquerra. Com pot llavors el senyor Pedro Sánchez proclamar que el poble ha demanat canvi? Què més voldria jo que hagués estat així! Però resulta evident que el que va demanar el poble és diàleg. I a això els nostres polítics hi tenen al·lèrgia.

–La "sultana de la alegre Andalucía" (per tirar-li floretes amb versos de Zorrilla) s'esgargamella cridant que no s'ha de dialogar amb ningú que atempti contra la unitat d'Espanya. Res a objectar als sentiments: tan respectables són aquests com els altres. Però com és que no percep que, potser, el seu tancament a aquest diàleg és la millor arma per trencar aquesta unitat que ella vol salvar tant sí com no?

–El senyor Romeva va proclamar després del 27-S que tenien prou majoria "en escons i en vots" per emprendre el camí de la independència. Aquesta majoria era un sol escó més, i menys del 50% dels vots. De debò és racional aquesta manera d'argumentar?

–El senyor Mariano Rajoy és el polític que més desigualtat ha creat entre els espanyols, tant a nivell individual com de comunitats. I després (quan hi ha pel mig el tema de Catalunya) s'omple la boca cridant que ell no pot consentir cap desigualtat entre els espanyols. No ens van ensenyar en lògica que l'anomenat "principi de no contradicció" és el punt de partida de tota argumentació racional?

–Compartint el desig del líder de Podem d'un referèndum sobre la qüestió catalana, queda la pregunta: és racional fer d'aquest desig una línia vermella que eviti tot diàleg, quan dos grams de raó ja avisen que la seva verificació reclama temps, i és irrealitzable de manera immediata?

–Quina cosa més irracional que aquest afany intocable a quedar-me jo, quan sóc l'obstacle més gran perquè pugui governar el meu partit? No és més raonable renunciar a la presidència quan es provoca rebuig de l'interlocutor, i sacrificar-se pel país (Catalunya o Espanya) al qual tant diuen voler servir, per donar-li això que ells anomenen un govern "estable" (és a dir: que sostingui la nostra actual inestabilitat)? A Mas sembla que al final l'hi van fer entendre, malgrat aquella argumentació irracional que la presidència "no és una subhasta de peix" (pensava per això que és una propietat privada?)...

–Última pregunta de lògica: és raonable parlar d'un Estat propi quan no es disposa d'un banc central propi?

No pretenc atacar cap persona concreta. És moment de reprendre una frase de Karl Marx que deia que ell no atacava els capitalistes com a persones, sinó com a expressió de la irracionalitat del sistema. Probablement, totes les contradiccions citades són simples fruits d'un sistema que només funciona irracionalment: donant més que als més tenen i traient els qui tenen menys. Incapaç de satisfer les necessitats bàsiques de la meitat de la població del planeta, ja que només funciona produint coses innecessàries o inútils perquè puguin gaudir-ne els que tenen més. O que redueix el sentit de la vida i els grans valors nadalencs a consumir més i millor...

> Part dels independentistes no volen tant separar-se d'Espanya com d'aquest PP que se n'ha apropiat

I a sobre, sent tan irracional el sistema, desautoritzem els de la CUP dient-los "anticapitalistes". No els hauríem de dir simplement racionals? Si després les seves conductes haguessin estat més coherents i menys contradictòries, i les seves aspiracions menys il·luses, jo no veuria inconvenient a apuntar-me a la independència en el cas que la majoria de vots independentistes fossin de la CUP: ja que percebo que bona part dels independentistes d'avui no volen tant separar-se d'Espanya com d'aquest PP que se n'ha apropiat. I perquè he pensat sempre que la meva veritable pàtria són els pobres de la terra i no el que dicten els sentiments patriòtics que tan fàcilment es perverteixen en una forma larvada d'ido-(o ego)-latria.

En resum: si venerem tant la raó és perquè intuïm que es tracta d'una eina neta. El problema rau que nosaltres l'embrutem així que posem les mans en ella, tornant-la irracional. Recordo que quan l'any 1968 Franco va fer ministre d'Educació el senyor Villar Palasí, corrien de boca en boca uns versos que preguntaven, entre altres coses, si aquest ministre "¿juega al billar pala-sí o para alguien más allá?". Aquesta és la pregunta: per a qui juguen els nostres polítics?

Quan surtin aquestes línies potser puguem entreveure si el 2016 ha començat d'una manera més racional. Tot i que pot ser que els nostres homes públics (com tot ésser humà) necessitin una temporada d'això que es diuen *exercicis espirituals*. Però tranquils!: no per tornar-se creients sinó per conèixer, i reconèixer, els infinits mecanismes secrets del nostre inconscient que són els que en realitat ens governen...●

LV. Article 93
LV. Article 94

La qüestió catalana

Puigdemont planta cara i recorda a Rajoy que està en funcions

El nou president prepara el relleu amb Mas

JOSEP GISBERT
ÀLEX TORT
Barcelona

Abans de prendre possessió del càrrec, Carles Puigdemont ja s'ha estrenat com a president de la Generalitat en la lluita dialèctica amb Mariano Rajoy: "És un president en funcions i, per tant, fa declaracions en funcions", es va despatxar ahir en resposta a l'advertència del president del Govern espanyol que "no deixarà passar ni una actuació que suposi contravenir" la Constitució i la unitat d'Espanya. Unes paraules davant les quals el nou inquilí del palau de la plaça de Sant Jaume de Barcelona va optar per plantar cara: "No m'interessa el que digui un projecte que s'acaba. M'interessa el que digui el projecte que hagi de venir, si és que n'ha de venir algun, perquè de moment els deures que hem fet a Catalunya a Espanya encara no els han fet".

Carles Puigdemont va fer aquesta primera declaració després de renunciar a l'alcaldia de Girona i abans de desplaçar-se a Barcelona per preparar amb Artur Mas el relleu que es durà a terme avui a les set de la tarda en un acte solemne al saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat. L'encara president electe va entrar al palau, amb cotxe oficial, poc abans de les dues del migdia, i allà es va reunir en un dinar amb el seu antecessor, una trobada que tenia com a objectiu el traspàs de papers, però també ultimar els detalls de la composició del Govern que, dins de Junts pel Sí, ja havien negociat CDC i ERC. I la reunió va prosseguir després amb almenys Oriol Junqueras, que en el moment de fer-se oficial l'acord d'última hora amb la CUP va expressar la necessitat de mantenir una trobada amb els presidents entrant i sortint per acabar de segellar el que fins aleshores s'havia dissenyat.

En la reunió, el líder d'ERC va comunicar a Carles Puigdemont una proposta de noms per ocupar diverses de les conselleries del nou gabinet, que estarà estructurat en tres macroàrees encapçalades pel mateix Oriol Junqueras com a vicepresident i conseller d'Economia (econòmica), Neus Munté com a titular de Presidència (social) i Raül Romeva com a conseller d'Afers Exterios (institucional). Els noms proposats van ser el mateix Raül Romeva, Antoni Comín (Salut), Dolors Bassa (Benestar, Treball i Famílies), Carles Mundó (Justícia), i Meritxell Serret (Agricultura).

La resta de conselleries estaran controlades per persones proposades per CDC. Entre elles, i a més de la mateixa Neus Munté, es donen per segurs els noms de Jordi Jané i Meritxell Borràs, que continuen respectivament a Interior i Governació; Santi Vila, que passa a Cultura; Josep Rull, que entra a Territori, i Jordi Baiget, que s'incorpora a Empresa i Coneixement. El titular d'Ensenyament serà Antoni Castellà. La previsió és que el nou Govern, que queda distribuït en un 58% per CDC i un 42% per a ERC en línia amb la composició de Junts pel Sí, prengui possessió demà.

Artur Mas, mentrestant, havia dedicat el matí a recollir les seves coses del despatx oficial. "Recollint el despatx amb la serenitat d'esperit que et dóna el

FACEBOOK

Artur Mas va recollir ahir les coses del seu despatx

Carles Puigdemont va arribar a migdia al Palau de la Generalitat

L'EQUIP DE CDC...

Rull entra a Territori, Baiget s'incorpora a Empresa i Borràs continua a Governació

...I EL D'ERC

Junqueras proposa com a nous consellers Romeva, Comín, Bassa i Mundó

"El cap d'un israelià val deu caps palestins"

Amb el pacte sota el braç entre Junts pel Sí i la CUP, ara afloren alguns draps bruts. La diputada de la CUP, Anna Gabriel, va lamentar que no s'haguessin gravat les converses entre les dues forces polítiques, ja que segons va explicar davant els micròfons de RAC1, durant la negociació algú de Junts pel Sí va afirmar que "el cap d'un israelita [Artur Mas] val el cap de deu palestins (CUP)". "Això ens van dir i no ens vam aixecar de la taula ni el vam titllar de racista", va assegurar Gabriel. La número dos de la candidatura dels anticapitalistes va explicar que els dos diputats que s'incorporin al treball del grup de JxSí seran "segurament rotatoris", amb la idea que s'alternin al cap d'uns mesos. Tot i això, Gabriel va asseverar que el grup parlamentari encara s'ha de reunir per abordar aquesta qüestió. En tot cas, la cupaire va voler deixar clar que aquests dos diputats no s'adscriuen a JxSí com s'havia donat a entendre, sinó que s'incorporaran a la dinàmica de discussió, deliberació i treball de JxSí per garantir la governabilitat. Gabriel també va avançar que els dos nous diputats que entraran al Parlament en substitució de Julià de Jòdar i Josep Manel Busqueta seran Mireia Vehí i Joan Garriga, *Nana*. Cal recordar que Ramon Usall ja va anunciar a finals de desembre que durant el mes en curs renunciaria també a l'acta de diputat, per la qual cosa el seu lloc l'ocuparà l'aranesa Mireia Boya. Qui sí que sembla tenir decidit definitivament que deixarà el seu escó és el cap de llista per Barcelona de la CUP, Antonio Baños. Encara que ahir encara no havia formalitzat la renúncia a la Cambra catalana, Antonio Baños deixarà pas probablement a Pilar Castillejo, que ahir encara estava meditant si acceptava el càrrec. / Redacció

El PP proposa un pacte català antiindependentista que el PSC rebutja

I. ELLAKURÍA / R. MONTILLA
Barcelona

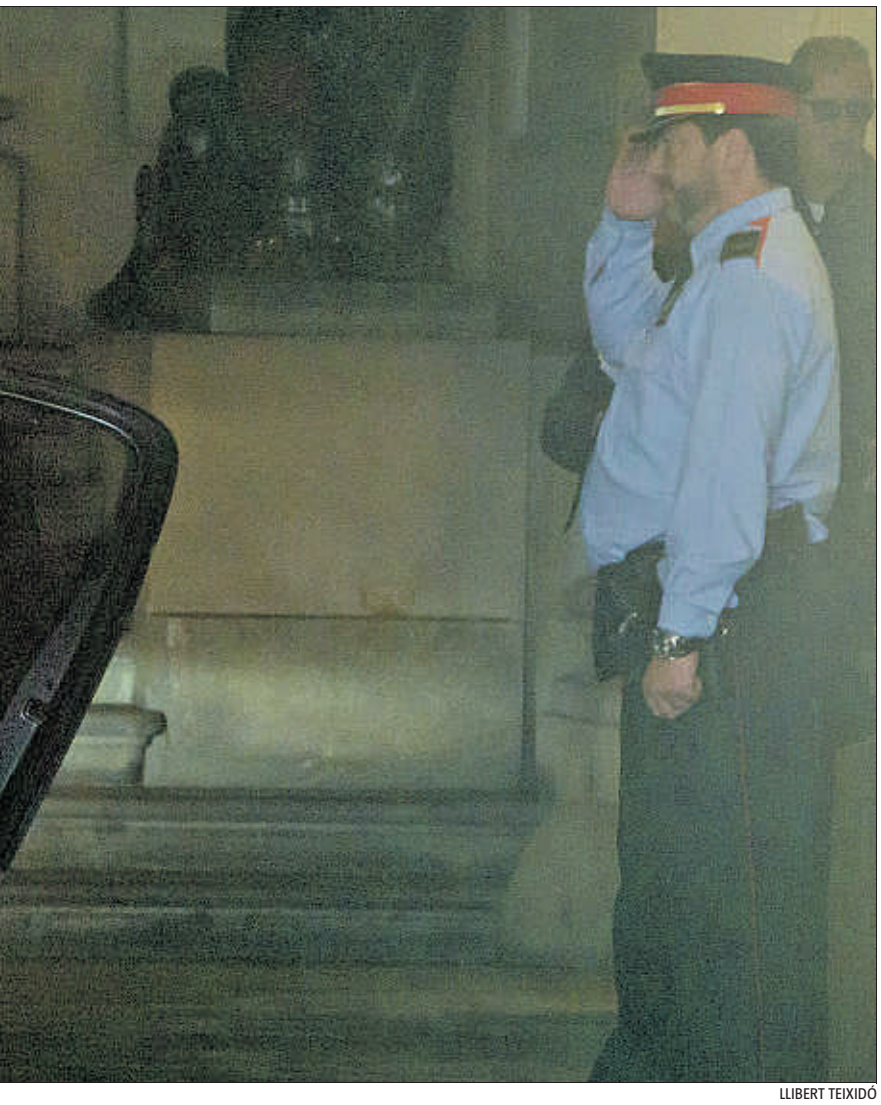
Hores després de la investidura de Carles Puigdemont com a president de la Generalitat els partits de l'oposició van començar a explorar possibles aliances per posar traves al seu full de ruta independentista. Va ser la líder de Ciutadans al Parlament, Inés Arrimadas, la que va prendre la iniciativa i va demanar un "pacte d'Estat" entre C's, PSOE i PP que garanteixi la "igualtat de tots els espanyols". El líder del PP, Xavier García Albiol, va proposar una aliança de l'oposició catalana, una possibilitat rebutjada pel socialista Miquel Iceta, que va dir que no és moment per a fronts, però que al marge d'aquests es pot parlar de "tot".

"El que està passant a Catalunya no és problema només dels catalans, sinó de tot Espanya i tots els partits que aspiren a governar Espanya", va declarar Arrimadas, amb referència a les negociacions obertes per a la constitució del nou govern central. Un possible pacte d'investidura entre PP, PSOE i C's que, a més, facilitaria la suma de forces de les tres formacions a Catalunya. Una missió fins ara impossible per les diferències dels partits respecte a la manera d'abordar la qüestió catalana.

Arrimadas es va mostrar també molt crítica amb "l'immobilisme" que a parer seu ha caracteritzat el Govern de Rajoy en els últims quatre anys. "Una Espanya reformada serà la millor alternativa a una secessió de Catalunya", va manifestar, per la qual cosa va insistir que "és necessari que el Congrés dels Diputats comenci a funcionar" com més aviat millor amb l'elecció d'un president i una Mesa.

El líder parlamentari del PP català, Xavier García Albiol, va anunciar al seu torn que contactarà amb els líders dels partits de l'oposició a Catalunya per intentar constituir un "front" contra la secessió. "Hem d'intentar actuar de forma coordinada davant el moment excepcional que viu Catalunya amb el desafiament independentista", va dir Albiol, "més enllà de les ideologies de cadascú", va rematar.

"No és l'hora de fronts, és l'hora

LLIBERT TEIXIDÓ

El nou Govern

ÀREA ECONÒMICA
Oriol Junqueras (ERC)
VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA
Jordi Baiget (CDC). Empresa i Coneixement
Meritxell Serret (ERC). Agricultura
Josep Rull (CDC). Territori
Dolors Bassa (ERC). Benestar, Treball i Famílies

ÀREA SOCIAL
Neus Munté (CDC)
CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I PORTAVEU
Antoni Comín (ERC). Salut
Antoni Castellà (CDC) Ensenyament
Santi Vila (CDC). Cultura

ÀREA INSTITUCIONAL
Raül Romeva (ERC)
CONSELLER D'AFERS EXTERIORS
Meritxell Borràs (CDC). Governació
Jordi Jané (CDC). Interior
Carles Mundó (ERC). Justícia

convenciment d'haver donat el millor d'un mateix durant els cinc anys que he exercit la presidència de la Generalitat", va escriure l'expresident al seu perfil de Facebook, acompanyat d'una foto en la qual trasllada els seus estris en caixes de mudances. I es preparava per emprendre una nova etapa en la qual està previst que disposi d'oficina d'expresident de la Generalitat, però en la qual es dedicarà sobretot a la refundació del projecte polític de CDC.

A l'altre extrem de la balança, qui guanya punts és Oriol Junqueras, que davant el consell nacional del seu partit va recordar que en l'última setmana, "quan tot semblava perdut", ERC va fer una crida "i gairebé vam exigir que les negociacions continuessin." "Ens van dir ingenus", va lamentar el líder d'ERC, que va destacar que la seva formació "sempre posa l'interès del país al davant". Oriol Junqueras també va aprofitar, a més a més, per tornar a allargar la mà als que "no són estrictament independentistes" a fi que s'incorporin al procés constituent, en clara referència a Catalunya Sí que es Pot.●

El Rei no rep Forcadell per ratificar la investidura

El tràmit constitucional es va fer per correu electrònic

BARCELONA Redacció

L'article 67.4 de l'Estatut de Catalunya estableix que el president de la Generalitat és nomenat pel Rei. No obstant això, el tràmit de comunicació de la investidura parlamentària i el posterior nomenament real no obliga que el Monarca rebi personalment el responsable de la Cambra parlamentària. Així, el rei Felip no va rebre ahir a la Zarzuela Carme Forcadell, que, segons el Parlament de Catalunya, havia sol·licitat diumenge a la Casa del Rei, pels conductes habituals, audiència perquè la presidenta pogués comunicar presencialment la investidura.

La secretaria general de la Casa del Rei va remetre ahir als serveis del Parlament una comunicació en la qual s'assenyala que "amb la finalitat de complir els tràmits establerts a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya" agrairia "que la comunicació oficial de la presidenta del Parlament de Catalunya a sa majestat el Rei es faci per escrit, a través del cap de la Casa".

Es tracta del mateix tràmit amb què es va despatxar la informació de la investidura d'Artur Mas el 2012, amb Núria de Gispert de presidenta de la Cambra i quan Joan Carles I era encara cap de l'Estat. En aquell temps, una operació de maluc va evitar que el rei Joan Carles rebés en audiència la llavors presidenta de la Cambra catalana. Ahir, després d'aquestes indicacions, Forcadell va comunicar al migdia oficialment al rei Felip la investidura de Puigdemont per correu electrònic, tal com es va instar des de la Casa Reial. A la tarda, la presidenta del Parlament va participar en el consell nacional d'ERC.

Al marge de la disposició de Forcadell a traslladar-se a Madrid, el tràmit constitucional no exigeix la presència física del president del Parlament autonòmic. En aquest sentit, amb el nomenament d'altres presidents de comunitats s'havia complert amb aquest tràmit per escrit, sense que es requerís el desplaçament del president de la Cambra autonòmica a Madrid. No obstant això, el més habitual és que amb les comunitats històriques es dugui a terme, encara que en el cas de Catalunya, tenint en compte el procés sobiranista en marxa, adquireix més relleu la decisió de la Casa del Rei d'evitar una imatge amb Forcadell. En les seves últimes intervencions institucionals, Felip VI ha fet referències expresses a la qüestió catalana en defensa de la unitat de l'Estat.

CÉSAR RANGEL

Junqueras i Carme Forcadell ahir al consell nacional d'ERC

EL TRÀMIT

El Parlament havia sol·licitat diumenge l'audiència amb el Rei, que es va desestimar

A ningú no se li escapa que la presidenta del Parlament va assumir el càrrec amb un "Visca la República catalana", però el rei Joan Carles ja va rebre el republicà Ernest Benach per als nomenaments de Pasqual Maragall i José Montilla com a presidents. En aquella ocasió, i segons el mateix Benach, el Rei li va comentar: "Parlant la gent s'entén". Malgrat tot, Forcadell va ser ahir la primera a recordar a primera hora del matí que l'audiència amb el Rei no era un requisit per complir amb el tràmit legal.

Carme Forcadell ocupa la presidència del Parlament a proposta d'ERC i, malgrat l'aprovació de la resolució de ruptura a la Cambra catalana, va complir amb els requeriments que la sentència del Tribunal Constitucional feia al Parlament i aquest darrer va presentar al·legacions. Forcadell va justificar ahir –en declaracions a TV3– aquesta decisió com un exercici de defensa perquè la Cambra catalana "és una institució de Catalunya i no només dels grups parlamentaris; nosaltres –va afegir– complirem sempre la legalitat: complirem la legalitat espanyola fins que tinguem la legalitat catalana".●

de bastir ponts", va declarar, per la seva part, el líder del PSC, Miquel Iceta. Aquest rebuig de crear un front antisobiranisme no vol dir, segons va precisar, tancar-se al diàleg amb el PP o amb C's, sinó al contrari. "Si hi ha coses en què ens podem posar d'acord ho farem, però sense una relació preferent, ni un vincle permanent amb uns partits o altres", va explicar Iceta, que també es va posicionar clarament en contra de la possibilitat que el PSOE pugui donar suport al PP en el govern central. "Com volen que investim Rajoy si l'hem patit quatre anys?", va dir. A la pre-

QÜESTIÓ D'ESTAT

C's defensa que una Espanya reformada és la millor alternativa a una secessió

LA VIA DEL REFERÈNDUM

ICV demana diàleg i advoca pel referèndum pactat com a solució

gunta sobre què faria el PSC si el líder del PSOE decideix pactar amb el PP, Iceta va contestar que els socialistes catalans diran que no. "Però tenim la immensa sort de compartir anhels i esperances amb Sánchez", va precisar.

El líder socialista va afegir que no entén que es vinculi la investidura de Catalunya amb aquest pacte a Madrid, i va recordar que l'opció de Sánchez és, primer, deixar que el PP intenti formar govern i, si no ho aconsegueix, tractar de crear ell una majoria, "cosa en què té tot el nostre suport", va rematar Iceta, que va assegurar que els socialistes catalans "no han vingut al món per pactar amb el PP".

Sobre la nova legislatura, el líder del PSC va indicar que preferiria que fos de quatre anys i no de 18 mesos i únicament emmarcada en el procés independentista. Sobre el pla de xoc social que el Parlament preveu aprovar, Iceta va dir que el PSC votarà "tot el que sigui bo per als catalans"; això sí, sempre que compleixin amb la legalitat.

La portaveu d'ICV, Marta Ribas, va advocar perquè el president Puigdemont aprofiti les primeres hores del seu mandat per "dialogar" amb els líders dels partits espanyols. Així mateix,va insistir que el referèndum pactat amb l'Estat és "l'única solució".

Mentrestant, el secretari general d'Unió, Ramon Espadaler, va manifestar que la investidura comença sobre unes bases "clarament inestables" i va augurar que no estarà exempta de conflictivitat. "Ni el Govern de la Generalitat pot saltar-se la llei, ni el d'Espanya pot prescindir de la política", va manifestar. Unió celebrarà el seu congrés ordinari per renovar càrrecs a l'abril.●

LV. Article 95

‘Truman’, de Cesc Gay, s’imposa en els premis Forqué

Natalia de Molina i Ricardo Darín guanyen els premis d’interpretació

Natalia de Molina, que ahir va obtenir el premi Forqué a la millor interpretació femenina

PEDRO VALLÍN
Madrid

Cesc Gay inicia la cursa dels premis convertint-se en el triomfador dels premis José María Forqué, amb la seva pel·lícula *Truman*, que va aconseguir el guardó a la millor pel·lícula i al millor actor per al seu protagonista, Ricardo Darín. La història de Julián (Darín), desnonat per un càncer, i la visita del seu amic Tomás (Javier Cámara) per assajar un comiat definitiu va commoure el gremi de la producció a la gala dels XXI premis que lliura anualment l’entitat Egeda, presidida per Enrique Cerezo, i que prepara el terreny per al calendari de premis que continua amb els Feroz (la premsa), els premis CEC (la crítica) i que fa cim en els Goya, que lliura l’Acadèmia de les Arts i les Ciències Cinematogràfiques d’Espanya el pròxim 6 de febrer.

En tots la pel·lícula de Cesc Gay té moltes opcions als premis importants, si bé en aquests premis Forqué no hi participava (per la seva data d’estrena) la favorita dels Goya, amb dotze candidatures, *La novia*, adaptació de la tragèdia lorquiana *Bodas de sangre* de la cineasta Paula Ortiz. Sí que es va imposar a dues altres de les favorites a tot i amb les quals es veurà les cares en les pròximes setmanes: *A cambio de nada*, de Daniel Guzmán, i *Nadie quiere la noche*, d’Isabel Coixet.

L’altra triomfadora va ser Natalia de Molina, que va aconseguir el premi a la millor actriu per la seva portentosa interpretació de Rocío, la mare soltera i aturada que lluita contra la inclemència de la crisi a *Techo y comida*, de José Miguel del Castillo. Va desbancar, entre d’altres, Penélope Cruz, el millor de la pel·lícula *Ma Ma*, de Julio Médem.

La paràbola de la purga ‘El club’, de Pablo Larraín, aconsegueix el premi al millor film iberoamericà

En una cerimònia oficiada per José Corbacho i Macarena Gómez –amb Edu Soto com a introductor de l’espectacle–, l’altre triomfador ha estat Pablo Larraín, que amb *El club*, millor pel·lícula iberoamericana, va desbancar la que semblava favorita imbatible per al guardó, *El clan*, de Pablo Trapero. Finalment, l’estremidora paràbola sobre el pecat, la culpa i la purga del xilè Larraín, va poder més que el colpidor cas real dels Puccio, la família convertida en banda de segrestadors liderada pel patriarca Arquímedes Puccio (Guillermo Francella), que actuava sota l’empara del règim militar argentí.

El palmarès dels premis José María Forqué es va completar amb el premi al millor documental per a *2014, Nacido en Gaza*, d’Hernán Zín, el millor curtmetratge, per a *El corredor*, de José Luis Montesinos, i el premi als valors que lliura la Federació d’Ajuda contra la Drogoaddicció (FAD), a la pel·lícula d’animació *Atrapa la bandera*, d’Enrique Gato.

A Enrique Cerezo, com a president, li va correspondre lliurar la medalla d’or d’Egeda, que aquest any va recaure en el director, productor, guionista i actor Santiago Segura, un home “fet a si mateix”, segons Cerezo, punt que ràpidament va corregir el mateix homenatjat: “Si m’hagués fet a mi mateix, m’hauria fet una miqueta millor”.●

‘El día del Watusi’ de Casavella cobra nova vida

BARCELONA Redacció

El día del Watusi, la monumental novel·la de més de 800 pàgines que el barceloní Francisco Casavella (1963-2008) va publicar en tres lliuraments el 2002 i 2003, veu ara una nova edició, aquesta vegada a Anagrama. Una ocasió perquè els lectors recuperin o descobreixin les aventures de Fernando Atienza, aquest arribista que, a mitjans dels noranta, ha de redactar un informe confidencial sobre un personatge públic i acaba repassant la història de la seva ciutat i tota la seva vida. El *Watusi* –així es coneix el llibre– s’ha convertit en una obra de culte. En diversos llocs se celebra el dia del Watusi –15 d’agost, el dia que mor el personatge anomenat així–, a l’estil del que fan els irlandesos amb el Bloomsday.

Kiko Amat ressalta, en un primer pròleg de la nova edició, que “Casavella habitava dos mons (...), passava una setmana amb els seus amics del Paral·lel i del reggae i de les ballarugues i el Don Chufo i els morrejos i les copes, i després se n’anava a fer tertúlia una estona amb els de l’Alta Literatura, i es quedava tan ample, abans i després”. Carlos Zanón destaca, en un segon pròleg, l’excel·lència de l’autor “en els seus monòlegs de barra de bar, en aquest artifici que crea entre intimitat i deliri i en la creació de persones que entens, compadeixes i perdones quan, ja de matinada, la pintura de la màscara se’ls ha fos i parlen i parlen i parlen perquè això és tot el que tenen: la certesa que, si no es narren, el silenci és el forat negre que els engolirà”.

Miqui Otero, per la seva part, en un epíleg molt personal, evoca el funeral de Casavella, l’estreta relació que van mantenir-hi i recorda una frase seva que ressona avui amb ironia: “Deia que només tenia dues coses clares: que ens morirem i que com més tard millor”.●

Josep Maria Ruiz Simon

L’any Shakespeare

A caba de començar l’any Shakespeare. Potser per celebrar-ho diumenge es va representar al Parlament de Catalunya una actualització bufa de l’escena segona de l’acte tercer d’una de les obres més conegudes del dramaturg anglès: *Juli Cèsar*, que posa en escena la conspiració contra el dictador romà, el seu assassinat i les conseqüències d’aquest fet luctuós.

Juli Cèsar és la tragèdia de la fi d’un règim decadent i de la lluita pel poder en l’horitzó obert per la desaparició d’aquell que el governava. També és una tragèdia sobre els usos i els abusos de la retòrica quan es converteix en l’art d’embolicar com a bé general el que respon a interessos particulars. S’ha escrit molt sobre les proporcions simbòliques que la mort de Cèsar assoleix en aquest drama. Shakespeare mateix les va voler subratllar a través del diàleg que mantenen dos dels assassins, Brutus i Càssius, després de cridar “llibertat i independència”, mentre es mullen les mans i els braços amb la sang del difunt. “Quantes vegades, en països i llengües que encara no han nascut, aquesta noble escena es reproduirà!”, diu Càssius. “Quantes vegades, en un món de ficció, sagnarà Cèsar, que inútil com la pols, ara jeu a la base de la columna de Pompeu”, respon Brutus. “Quan això es repeteixi –diu reblant el clau Brutus- a tots nosaltres se’ns recordarà com els que vam donar la llibertat al poble”. Efectivament, a Càssius i a Brutus encara se’ls recorda. Però no com aquells que van donar la llibertat al poble. El desenllaç de la història va ser un altre, ben contrari a les seves intencions: la institucionalització del cesarisme amb Octavi August.

Anna Gabriel va interpretar el paper de Brutus i Carles Puigdemont el de Marc Antoni

A l’escena segona de l’acte tercer de l’obra, que té com escenari el fòrum romà, Brutus, conjurat republicà, i Marc Antoni, que vol encarnar el programa autocràtic que acabarà representant August, que encara no apareix en aquesta escena, pronuncien davant del cadàver encara calent de Cèsar les seves respectives oracions fúnebres amb la voluntat de moure l’opinió del poble cap als seus projectes. A la funció del teatre del parc de la Ciutadella Anna Gabriel va interpretar el paper de Brutus i Carles Puigdemont el de Marc Antoni davant d’un Cèsar interpretat per Artur Mas, que era de cos present però sense l’ànima absent, cosa va contribuir eficaçment a la conversió de la tragèdia en comèdia. En aquest context, Anna Gabriel va sorprendre el públic amb una vis còmica poc habitual i va saber mantenir el to dramàtic quan va oferir la versió moderna del “Preferiríeu que Cèsar visqués i morir tots esclaus que no pas que Cèsar sigui mort i viure tots lliures?”, parlant d’una cesariana “figura ultrapresidencialista que podia semblar que confonia el procés amb la seva persona”. Però, sense negar el seu talent, Gabriel no resultava creïble en el paper de Brutus. Segurament perquè Brutus, abans de matar Cèsar, no li havia reconegut el dret a determinar la seva successió, un acte que, com ja va assenyalar Thomas Hobbes al capítol 19 del *Leviatan*, resulta ben poc republicà.

LV. Article 96

MERCÈ GILI

"Posem un tren a la via; no per xocar, sinó per anar lluny"

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, es va estrenar ahir a Lleida amb la recepció dels nous combois que cobriran la línia fèrria entre la capital del Segrià i la Pobla de Segur adquirits per FCG. Puigdemont, en una breu al·locució, va afirmar que "avui hem col·locat un tren a la via no perquè xoqui, sinó perquè vagin lluny, perquè porti persones i contribueixi a la riquesa social, humana, econòmica i cultural d'aquest enorme, divers i fantàstic país que és Catalunya". Segons el president, "quan parlem d'infraestructures d'Estat ens referim precisament a això, un nou tren que millorarà la vida de les persones". Prenent una frase de Joan Fuster, Puigdemont va sostenir que "la política o la fem nosaltres o no ens la faran", i va afegir que "és un fet objectiu, no ideològic, que la gestió de la mobilitat, sobretot de proximitat, la fem millor nosaltres". / Pau Echauz

ERC reordena la seva cúpula per no diluir-se en el Govern

Els consellers republicans firmen un compromís ètic

AITZIBER AZPEITIA
Barcelona

Un cop acabat el període de negociacions per propiciar la investidura en què Esquerra Republicana va optar per un perfil baix, els republicans volen iniciar la seva etapa al nou Govern marcant un perfil propi però també reorganitzant-se per no quedar diluïts sota les responsabilitats a l'Executiu.

El partit que lidera Oriol Junqueras va presentar ahir un codi ètic d'onze punts amb què pretén explicitar el seu compromís amb l'honestedat en l'exercici de la política. D'aquesta manera van començar el camí cap a la Catalunya "justa i neta" que han preconitzat des de l'oposició. Durant el consell nacional d'ERC que va tenir lloc ahir a Barcelona, els càrrecs electes del partit, és a dir, el vicepresident de la Generalitat, Oriol Junqueras, i els nous consellers, de Sanitat, Toni Comín; d'Agricultura, Meritxell Serret; de Benestar i Família, Dolors Bassa, i de Justícia, Carles Mundó, van assumir i van firmar el compromís ètic del partit per exercir els seus nous càrrecs.

Amb Junqueras al Govern, la secretària general, Marta Rovira, assumirà més protagonisme a partir d'ara. Per això va ser ella, i no Junqueras, qui va explicar que la voluntat dels republicans és "construir un país net", on "no hi caben els favoritismes, les amenaces ni la corrupció". I en aquest sentit, va demanar als seus companys que exerceixin els seus càrrecs al Govern amb l'orgull dels valors republicans i amb vocació honesta i clara de servei.

LLIBERT TEIXIDÓ

Comín, Mundó, Serret, Bassa i Junqueras van firmar el codi ètic

Però els republicans volen anar més enllà. Rovira, una vegada assumida l'excepcionalitat de la legislatura –"és la clau per fer un país nou, un país millor"–, es va reafirmar en la idea que una vegada constatades les limitacions autonòmiques, l'única manera de defensar els interessos dels ciutadans és aconseguint la independència.

ERC convida els no independentistes a participar en el procés constituent de la nova Catalunya

Esquerra continua intentant ampliar la base sobiranista i creu que pot fer-ho presentant un projecte atractiu per a l'esquerra no independentista. En aquest sentit, Rovira els va convidar a participar en el procés constituent que s'inicia a Catalunya, perquè per ella es tracta d'un projecte que ha de fer-se "entre tots i per a tots" els catalans, "fins i tot els que mai no seran independentistes".

Coincidint amb els nomenaments del nou Govern, el consell nacional d'ERC va aprovar una reordenació dels membres de la seva executiva nacional, que reforça així l'estructura del partit. D'aquesta manera, Eduard López va ser nomenat vicesecretari general d'acció política, Sergi Sabrià serà el vicesecretari general d'imatge i comunicació i Isaac Peraire serà el nou vicesecretari general de coordinació interna, territori i organització.●

Moody's situa en perspectiva negativa el deute català

L'agència de qualificació adverteix que el clima de tensió afectarà la inversió

BARCELONA Redacció

L'agència de qualificació de crèdit Moody's Investors Service va rebaixar divendres a la nit la perspectiva del deute de la Generalitat de Catalunya a "negativa" des d'"estable" davant les tenses relacions del nou Govern català amb el Govern en funcions espanyol.

En un informe en què manté els ràting de la regió en Ba2/NP, Moody's ressalta que "les creixents tensions polítiques entre Catalunya i el govern central podrien afectar negativament el clima d'inversió a la regió", referint-se al full de ruta sobiranista del govern de Carles Puigdemont.

L'agència adverteix que si aquesta tensió s'incrementa el suport en forma de liquiditat del govern de Mariano Rajoy a la regió podria veure's compromès. "A més, el fet que encara no s'hagi format govern després de les eleccions generals del 20 de desembre complica anticipar l'eventual resposta del govern (central) a les aspiracions d'independència de Catalunya, cosa que crea encara més incertesa política", diu l'agència a l'informe.

La Generalitat, el departament d'Economia de la qual dirigeix ara el líder d'ERC, Oriol Junqueras, té els pressupostos prorrogats i depèn de la CUP per aprovar-los, per la qual cosa el Govern no descarta fins i tot acabar l'any sense aprovar nous comptes. A més, depèn dels fons de liquiditat autonòmica del Govern central per finançar-se, cosa que converteix el pagament de proveïdors i crèdits en alguna cosa més que una operació financera a causa de l'enfrontament obert amb el ministeri de Cristóbal Montoro, encara que estigui en funcions.

La incertesa pressupostària a Catalunya va fer ahir reaccionar la cap de l'oposició, Inés Arrimadas, que va sostenir que "abandonar el camí del diàleg, la democràcia i la legalitat és l'antítesi de l'estabilitat" que necessiten els catalans. "Si el president de la Generalitat fos un president responsable i actués dins de la llei no tindria aquests problemes per rebre suports parlamentaris", va opinar la líder de C's al Parlament amb referència al pressupost. ●

Ciutadans ataca el Govern perquè depèn de la CUP per aprovar els pressupostos

LV. Article 97

La majoria de partits de Catalunya celebraran en els pròxims mesos uns conclaves decisius per al seu futur

Primavera catalana de congressos

DANI DUCH / ARXIU

Miquel Iceta, Inés Arrimadas i Xavier García Albiol afronten congressos al seus partits

Després d'un calendari electoral endimoniat, amb les eleccions municipals, les catalanes i les generals, i amb un nou escenari polític amb noves formacions que han guanyat pes i protagonisme, la majoria de partits catalans celebraran la primavera que ve els seus respectius congressos.

Alguns, com Ciutadans i En Comú Podem, tenen la missió d'adaptar la seva estructura i organització al gran creixement electoral que han experimentat en poc temps, així com a les seves noves responsabilitats institucionals.

Mentre que Convergència (CDC), el PSC, el PP català i Unió (UDC) tractaran de reinventar-se per recuperar l'espai i la influència perdudes. Tot i això, els partits encara estan a l'espera de si hi tornarà a haver o no eleccions generals. Haver de tornar a les urnes obligaria les formacions a endarrerir els congressos.

CDC

La refundació inajornable

CDC té previst celebrar el seu congrés a la primavera, però la data exacta encara està per determinar. La refundació, inajornable, és el principal objectiu de la formació, que vol convertir-se en una nova força de centre sobiranista ampli, una mena de confluència que englobi des de l'independentisme fins al dret a decidir. Encara no s'ha decidit si la refundació comportarà la desaparició de les sigles o si finalment es mantindran. Artur Mas, que ja ha deixat la presidència de la Generalitat, és l'encarregat de pilotar aquesta transformació del partit, que ja està suscitant les primeres confrontacions internes perquè dos dels seus dirigents –Jordi Turull i Germà Gordó– han manifestat que estan interessats a ocupar la secretaria general. Ara cal veure com acabaran encaixant totes les peces, perquè la nova estructura que té al cap el líder de CDC no és precisament la de mantenir una organització vertical com la que hi ha hagut fins ara, sinó la de donar pas a una direcció col·legiada, que segueixi la línia dels partits nòrdics i nordamericans i que fins ara a Catalunya només ha adoptat Demòcrates de Catalunya, la jove formació nascuda de l'escissió d'Unió.

CIUTADANS

Adaptar-se al creixement

Convertir-se en el primer partit català amb implantació i projecte a la resta d'Espanya, amb presència al Congrés, a la majoria de parlaments autonòmics i ajuntaments, obliga Ciutadans a afrontar, en els pròxims mesos, un redisseny de la seva estructura interna i de la seva manera de funcionar, que fins ara se centrava sobretot en la figura d'Albert Rivera. Aquesta transformació, que, entre d'altres, integraran als òrgans de govern –consell general i executiva– els representants territorials Ignacio Aguado (Madrid), Juan Marín (Andalusia), Ignacio Prendes (Astúries), serà el principal repte del congrés que tenen previst celebrar entre maig i juny. La reunió taronja, a més de reafirmar el lideratge incontestable de Rivera al partit, impulsarà la idea d'Inés Arrimadas com a número 2. Pel que fa al terreny ideològic, s'espera un intens debat entre el sector socialdemòcrata, format majoritàriament pel dirigents catalans, el sector més liberal i conservador per la definició ideològica del partit.

PSC

La nova socialdemocràcia

Miquel Iceta va assumir, el juliol del 2014, la primera secretaria del PSC, després de la dimissió de Pere Navarro, amb el compromís de garantir l'estabilitat d'un socialisme català que passava per un dels seus pitjors moments, afrontar amb certes garanties un període electoral molt dur –municipals, catalanes i generals– i celebrar un "congrés obert" que servís per obrir el partit a la societat i modernitzar-lo. La voluntat del dirigent socialista és seduir una part dels joves progressistes que s'han acostat a Podem en les últimes eleccions. Iceta també té la intenció d'optar a tornar a ser escollit. Ara per ara només es coneix la seva candidatura, encara que alguns dirigents metropolitans, alarmats per l'ascens de Podem de les generals en feus que havien estat tradicionalment socialistes, estarien disposats a impulsar i donar suport a una candidatura alternativa liderada per la jove alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlon. Si hi ha dos o més candidats Iceta proposarà que sigui la militància la que esculli a través de primàries el nou primer secretari.

INICIATIVA-PODEM-COMÚ

Materialitzar la confluència

Els partits articulats al voltant d'En Comú Podem tenen pendent la renovació de les seves direccions durant la primera meitat de l'any, un procés que s'havia deixat de banda a causa de l'atapeït calendari electoral. Iniciativa serà la primera de les formacions confluents que començarà amb les reformes. Està previst que els ecosocialistes celebrin la seva assemblea a l'abril. La retirada de la primera línia política de Joan Herrera i Dolors Camats els obliga a escollir nova direcció abans d'hora, un equip que haurà de pilotar el procés d'integració amb les altres forces de l'esquerra no independentista. Els seguirà Podem. Des de la dimissió de Gemma Ubasart a l'octubre, el partit lila ha estat en mans d'una gestora. A finals de març o principis d'abril tindran lloc unes primàries d'on en sortirà el nou secretari general i el consell ciutadà. Raimundo Viejo i Jéssica Albiach són els dos noms que més sonen per ser al capdavant de la facció catalana de Pablo Iglesias. Al juny es reunirà l'assemblea d'EUiA, on es està previst que repeteixi Joan Josep Nuet, ara diputat amb Catalunya Sí que es Pot. BComú no té congressos importants a la vista i Procés Constituent ha de decidir si es dissol o no.

PP CATALÀ

Definir un espai propi

El PP català té pendent des de l'estiu passat, quan Mariano Rajoy va decidir gairebé in extremis col·locar Xavier García-Albiol com a candidat a la Generalitat per substituir Alicia Sánchez-Camacho, que aquest canvi en el lideratge de la formació a Catalunya comenci a notar-se en un congrés. Amb Camacho ja al Parlament, Albiol espera ser escollit de manera oficial president del PP català i poder dissenyar una nova direcció. Albiol hi vol donar cabuda a dirigents de la seva confiança i obrir el partit a persones de la societat civil i el món acadèmic. Amb uns resultats electorals decebedors i amb C's menjant-los el terreny, Albiol vol reconstruir l'arquitectura del partit tant a l'àrea de Barcelona com al territori i modernitzar les seves rutines internes i la seva política de comunicació.

UNIÓ DEMOCRÀTICA

La vida sense Duran

Després dels seus intents fallits d'entrar al Parlament i al Congrés, i del divorci amb CDC després de 27 anys de convivència, Unió Democràtica de Catalunya (UDC) ha obert un període de reflexió sobre què vol ser en els pròxims anys i que els portarà a fer profunds canvis. Diumenge a l'hotel Porta Fira de l'Hospitalet el seu consell nacional, una trobada en què el president del comitè de govern del partit, Josep Antoni Duran i Lleida, va anunciarque abandonava el seu càrrec encara que el seu successor no serà escollit fins al congrés ordinari que el partit celebrarà el 16 i el 17 d'abril. Amb aquest congrés el partit socialcristià començarà una renovació de càrrecs locals, comarcals i intercomarcals que acabarà amb la renovació del comitè de govern al congrés ordinari i, per tant, l'elecció del successor de Duran. "La idea és arribar a aquest congrés amb tota la feina feta", apunta el secretari general d'Unió, Ramon Espadaler que, precisament, és, actualment, el que té més possibilitats de substituir Duran. El full de ruta inclou la possibilitat de vendre la seva seu a Barcelona, que està supeditada a la possibilitat d'un nou avançament electoral. En aquest cas, Unió té previst tornar a presentar-se i intentar fer-se un espai al Congrés.●

Text elaborat per: IÑAKI ELLAKURÍA, MAITE GUTIÉRREZ, JOSEP GISBERT I RAÚL MONTILLA

LV. Article 98

CÉSAR RANGEL

La líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, ahir durant la seva intervenció al Parlament

C's veu l'Executiu dissenyat només per a la secessió

Arrimadas dubta de la capacitat tècnica de molts consellers

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Un Govern netament independentista però de dubtosa capacitat tècnica i escassa experiència per fer front als problemes econòmics i socials de Catalunya. Aquest és l'esbós que ahir va fer la presidenta del grup parlamentari de Ciutadans, Inés Arrimadas, suau en les formes però contundent en el fons, del nou Executiu que presideix Carles Puigdemont.

"La selecció dels consellers en molts casos no ha estat per la seva trajectòria professional o política, sinó pel seu compromís amb la independència", va lamentar la líder de l'oposició.

Arrimadas va posar els exemples del vicepresident Oriol Junqueras, que, malgrat que és un historiador, substitueix Andreu Mas-Colell al capdavant de l'àrea d'Economia, i de Toni Comín, nou conseller de Salut sense experiència prèvia en aquest sector, com a exemple d'aquest perfil exclusivament independentista.

"Junqueras no es caracteritza ni per la seva experiència ni per la seva formació en economia, i tampoc ens sembla la persona més indicada per negociar amb el Govern espanyol en un moment en què Catalunya necessita crèdit", va dir Arrimadas. Així, la dirigent centrista va recordar l'amenaça que el 2014 va fer el president d'ERC de paralitzar una setmana l'economia catalana si el Govern central no facilitava una consulta independentista.

Arrimadas creu que la distribució de competències en la nova arquitectura del Govern també té el mateix problema: prioritzar el pla independentista sobre la resta. "Han creat un Departament d'Exteriors quan Catalunya no té competències en afers exteriors", va recordar respecte al departament que dirigeix Raül Romeva.

Aquesta determinació del Govern de tirar endavant el full de ruta de 18 mesos per constituir un nou Estat, va alertar Arrimadas, pot posar en risc l'autogovern de Catalunya i oblida que més de la meitat dels catalans no volen la independència.●

Iceta demana deixar la ruptura de seguida per "inviable i il·legal"

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

Una legislatura que, en principi, només durarà 18 mesos, però que potser s'allarga uns quants mesos més, o quatre anys; un pla de xoc social supeditat a uns nous pressupostos, que potser no s'arribaran a aprovar; una comissió sobre la independència que, en principi, ha d'elaborar la constitució d'una eventual república catalana, però que seria impugnada pels tribunals... El líder del PSC, Miquel Iceta, va remarcar ahir les "incògnites" que obre el Govern de Junts pel Sí, un Govern que de moment només aporta incerteses i no solucions als problemes de Catalunya, segons el PSC.

"Pensen tornar a demanar-nos el vot de la nostra vida per ratificar una constitució en un procés sense validesa jurídica?", va llançar a Puigdemont. Iceta va insistir que la cursa cap a la independència de Junts pel Sí de moment l'únic objectiu clar que s'ha marcat acabarà en una via morta perquè és "il·legal, inviable i unilateral". I, sobretot, perquè no té la base social necessària perquè un projecte d'aquesta envergadura progressi: "El 52% dels catalans no van donar suport als partits independentistes", va recordar. Per tot plegat, el PSC no donarà suport a cap pas que vagi en la direcció de la ruptura amb Espanya.

Els socialistes sí que estan disposats a col·laborar amb el nou Govern si deixa de trepitjar l'accelerador sobiranista i se centra en els "reptes" del país. En aquest sentit, Iceta va lamentar que algunes de les conselleries clau, com la de Salut, estiguin en mans de persones amb "falta d'experiència" en gestió pública, "més si es té en compte que la legislatura serà curta" i no hi haurà temps d'aterratge per als consellers. La configuració del Govern, va incidir, respon, per tant, als equilibris de poder dins de Junts pel Sí.

En el terreny més personal, Iceta va plantejar alguns dubtes que van molestar molt Puigdemont. Van ser els que feien referència a la seva preparació acadèmica i els seus negocis de comunicació. El secretari general del PSC va voler saber si el president havia acabat la carrera o no i quina mena de subvencions van rebre les seves empreses. Puigdemont va respondre, enutjat, que tota la seva tasca ha estat sempre legal.●

CÉSAR RANGEL

El líder del PSC, Miquel Iceta

Rabell exigeix un pressupost social

MAITE GUTIÉRREZ Barcelona

L'últim informe d'Oxfam, publicat aquesta setmana, posava en relleu, una vegada més, que Catalunya i el conjunt d'Espanya viuen en una situació de desigualtat social creixent, amb un 29% de la població en risc de pobresa. La desigualtat ha crescut 14 vegades més que a Grècia, advertia l'oenagé. El líder de Catalunya Sí que és Pot, Lluís Rabell, va insistir en aquest aspecte per exigir al flamant Executiu català uns nous pressupostos que abordin l'"emergència social que viu Catalunya". Uns pressupostos en què Catalunya Sí que és Pot estaria disposada a col·laborar si Junts pel Sí accepta certes condicions, com ara revertir les retallades perpetrades per l'anterior Govern d'Artur Mas, retirar certes privatitzacions, com la d'ATLL, i recuperar alguns ingressos. La confluència d'esquerres s'ha proposat situar-se com a "frontissa" i, així, trencar la política de blocs en què s'ha instal·lat el Parlament. Per això, estarien disposats a facilitar l'aprovació dels pressupostos si s'acorden alguns requisits –no votant-hi a favor però sí abstenint-se.

Quant a la composició del Govern, Rabell va coincidir amb la resta de grups que l'estructura fixada sembla que respon al repartiment de poder entre CDC i ERC.●

Albiol: "Recorden el tripartit"

IÑAKI ELLAKURÍA Barcelona

El líder del grup parlamentari del PP, Xavier García Albiol, va censurar la configuració del nou Govern, que veu llastat pels interessos partidistes de CDC, ERC i fins i tot la CUP. Un govern de coalició que s'assembla, segons va dir, als pitjors del tripartit que van formar al seu dia PSC, ERC i ICV.

"És un Govern que prioritza els interessos partidistes i ens recorda el dels temps gloriosos del tripartit", va declarar l'exalcalde de Badalona.

Molt dur amb l'elecció del republicà Oriol Junqueras per comandar l'economia catalana, Albiol va criticar que mentre a Europa es tendeix a reduir l'estructura administrativa, l'Executiu de Puigdemont opta per augmentar "el nombre de conselleries".

Aquesta decisió, va assenyalar, està motivada per la voluntat de muntar estructures que "no obeeixen a la realitat competencial" de Catalunya, sinó exclusivament a deliris i fantasies dels seus governants".

El líder parlamentari del PP català ha demanat al nou president que es replantegi l'àrea d'Exteriors, en mans de Raül Romeva, i eviti posar Catalunya "en ridícul davant el món" amb un projecte independentista "sense credibilitat".●

La CUP referma l'acord amb JxSí

CÉSAR RANGEL

Joan Garriga, de la CUP

ÀLEX TORT Barcelona

Joan Garriga, *Nana*, es va estrenar ahir com a diputat de la CUP i com a veu parlamentària, i ho va fer deixant clar el posicionament de la seva formació davant el Govern de Carles Puigdemont. Així, va refermar el compromís contret amb l'Executiu català, però va avisar que la CUP estaria "amatent" a les polítiques socials que s'apliquin. Per això va recordar que en la declaració de ruptura amb l'Estat que el Parlament va aprovar el 9 de novembre amb els vots de Junts pel Sí i la CUP hi ha un annex d'àmbit social i va argumentar en aquest sentit que els cupaires "estaran a la partida, però aquesta té tres noms: independència, procés constituent i rescat social". "Vostè, president, va recollir el guant quan vam dir que la millor estructura de l'Estat és la gent, per tant esperem que siguin fidels a aquest premissa", va sentenciar Joan Garriga.●

LV. Article 99

La CUP s'obre a negociar uns nous pressupostos però "sense pressions"

Els anticapitalistes avisen que el pla de xoc pactat amb JxSí no els condicionarà

BEGOÑA FUENTES / ACN

Joan Garriga, 'Nana', al seu escó del Parlament, entre Gabriela Serra i Anna Gabriel

ÀLEX TORT
Barcelona

Mentre que per a alguns el nom d'Oriol Junqueras és un obstacle en la negociació econòmica amb Madrid, per a altres és una bona oportunitat per tractar uns pressupostos amb un tarannà molt més social. Que la cartera d'Economia de la Generalitat l'ocupi el president d'ERC i no un membre de CDC fa que Catalunya Sí que es Pot i la CUP estiguin disposats d'entrada a asseure's a la taula i negociar.

El nou diputat de la CUP al Parlament, Joan Garriga, *Nana*, va assegurar ahir en una entrevista a Europa Press que el seu grup està disposat a negociar els pressupostos, perquè són "una eina importantíssima del Govern", però va advertir que no acceptarà pressions ni que complir el pla de xoc social acordat amb JxSí s'utilitzi com a moneda de canvi.

Lluís Rabell, portaveu de Catalunya Sí que es Pot, també va obrir portes la setmana passada a les converses amb el Govern: "No som insensibles al caràcter que prenen algunes conselleries, qui les ocupa i el tarannà de canvi i gir social que, com a mínim, anuncien". Rabell, així, va mostrar-se partidari d'"explorar i transitar" el seu suport als comptes catalans.

No obstant això, Garriga es mostra molt caut: "Esperem que no es faci de nou un *pressing* CUP, perquè els sortirà malament [a Junts pel Sí]. Espero que el debat sobre pressupostos es doni en el marc de discussió política que requereixen uns pressupostos, perquè, si no, seria de bojos", va aclarir el cupaire.

Tots dos grups, Catalunya Sí que es Pot i la CUP, prioritzen les polítiques socials. Algunes mesures del pla de xoc social es poden aplicar amb els comptes prorrogats, com ara les relacionades amb la pobresa infantil, la pobresa energètica i l'aturada de desnonaments. Moltes d'altres, però, requereixen l'aprovació d'uns nous pressupostos.

En aquest escenari, hi ha certa competència entre les dues formacions de l'esquerra; fonts de la CUP han reconegut: "Podem veure'ns superats per l'esquerra per Catalunya Sí que es Pot pel que fa a polítiques socials". I això, perquè els cupaires es veuran condicionats sovint pel pacte d'estabilitat amb JxSí. Malgrat tot, Garriga avisa que l'estabilitat parlamentària no es fixa en un acord: "L'acord és un element més que possibilita l'estabilitat, però ni la determina al 100% ni la CUP hi està sotmesa".●

Només una pregunta contestada

L'Executiu català ha començat a donar resposta a les 821 preguntes parlamentàries que l'oposició va formular mentre el Govern era en funcions (del 26 d'octubre al 14 de gener). Així, el passat divendres, es van respondre mitjançant el Butlletí Oficial del Parlament (BOPC) 39 qüestions, totes elles relacionades amb la salut i el sistema sanitari. Fins llavors, el govern en funcions només havia atès una única pregunta sobre mesures en matèria de defensa jurídica, penal i drets civils, realitzada el 2 de novembre per Raül Moreno, diputat del PSC. La resposta va arribar un mes més tard per part del conseller de Justícia en funcions, Germà Gordó. Encara queden pendents 781 qüestions fetes al govern en funcions, a les que cal sumar les que l'oposició ja ha formulat a l'Executiu de Carles Puigdemont.

LV. Article 100

Puigdemont i Junqueras es reuniran cada setmana per coordinar l'acció del Govern

El president pensa estendre als agents econòmics i socials la ronda de contactes que enceta avui amb els partits

JOSEP GISBERT
Barcelona

Carles Puigdemont i Oriol Junqueras tenen previst reunir-se cada setmana per coordinar l'acció del Govern. Les trobades, que en realitat ja van començar ahir, es duran a terme els dimarts, entre la 1 i les 2 del migdia, al Palau de la Generalitat, després de les reunions habituals del Consell Executiu. L'objectiu és que el gabinet, malgrat que està constituït per forces polítiques diferents, actuï de manera absolutament unitària i cohesionada, tant en la gestió del dia a dia com en la transmissió del missatge polític a l'opinió pública, en un moment especialment transcendent per al futur de Catalunya.

En el record queda, i en el cas d'ERC per experiència pròpia, l'etapa de govern del tripartit, que es va acabar convertint en un regne de taifes i que va llastar l'actuació i l'efectivitat del mateix Govern. I això és justament el que ara es vol evitar que es repeteixi, sobretot quan els integrants actuals del Consell Executiu consideren que si hi ha una cosa que no es pot permetre el procés sobiranista després del 27-S, i menys arran de l'espectacle ofert entre Junts pel Sí i la CUP en relació amb la investidura, és la mínima desunió entre els qui l'impulsen. Les reunions volen visualitzar, a més, la bona sintonia que hi ha entre el president de la Generalitat i el vicepresident del Govern, i la intenció és que, junt amb la coordinació interna i l'estabilitat parlamentària, serveixin també per tractar de l'agenda política referida tant al procés d'independència com a la situació política a Espanya.

De moment Carles Puigdemont està imprimint un estil molt particular a l'exercici de la presidència. La novetat de les reunions amb Oriol Junqueras n'és una bona mostra, i cal afegir-hi una trobada que va tenir també ahir amb la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i la ronda de contactes que avui té previst iniciar amb la representant de C's i cap de l'oposició, Inés Arrimadas, dins de la seva voluntat de "diàleg permanent" amb totes les forces polítiques. Les entrevistes prosseguiran demà amb el líder del PSC, Miquel Iceta, dilluns amb el president del grup de Catalunya Sí que es Pot al Parlament, Lluís Rabell, i divendres de la setmana entrant amb l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau. Aquestes són les trobades que estan acordades de moment, i el propòsit del president de la Generalitat és ferles extensives, a més dels líders polítics, als agents econòmics i socials, segons ell mateix va informar durant la sessió del Govern.

"La voluntat de diàleg és amb tothom", va especificar la portaveu del gabinet, Neus Munté, en la roda de premsa posterior a la reunió del Consell Executiu, convençuda que en totes les trobades "es buscarà el terreny comú, que segur que hi és, per avançar", bé en relació amb el procés sobiranista bé en relació amb la gestió del dia a dia. En la reunió del Govern es va aprovar, en aquest sentit, una nova tanda de nomenaments, entre els quals els de Ferran Mascarell com a delegat a Madrid; Rosa Amorós com a delegada a l'Alt Pirineu i Aran, i Miquel Martín com a secretari de Comunicació. Aquests nomenaments visualitzen el repartiment d'alts càrrecs entre els partits que formen l'Executiu i entre els quals destaquen també, per exemple, els de dirigents d'ERC com Oriol Amorós (secretari d'Igualtat, Migracions i Ciutadania), Jordi Solé (secretari d'Afers Exteriors i de la Unió Europea) i Albert Castellanos (director general de Promoció Econòmica), i els de membres de CDC com Joan Aregio (secretari d'Empresa i Competitivitat) i Ignasi Genovès (director general de Difusió).

Aquests nomenaments no són, en tot cas, els últims, sinó que continuaran les pròximes setmanes fins a tancar l'organigrama, incloent-hi el cas del departament d'Afers Exteriors que dirigeix Raül Romeva –com va quedar clar ahir mateix–, amb unes competències que el Govern català pensa continuar exercint malgrat el recurs anunciat des del Govern de Mariano Rajoy.●

Romeva nomena secretari d'Afers Exteriors malgrat el recurs anunciat pel Govern espanyol

El líder d'ERC busca suport internacional a la independència

El vicepresident del Govern i conseller d'Economia, Oriol Junqueras, creu que els governs estrangers i els mercats financers poden exercir un paper clau en el procés d'independència de Catalunya, segons argumenta en una entrevista al *Financial Times*. En la conversa, que el rotatiu britànic titula amb un eloqüent "Catalunya busca suport estranger per a la ruptura amb Espanya", el líder d'ERC suggereix que els creditors del deute espanyol podrien pressionar a favor de la independència de Catalunya perquè, després del repartiment del deute entre Espanya i una hipotètica república catalana, preferirien tenir dos interlocutors que només un de "no fiable". "Prefereixen els mercats financers tenir només un interlocutor que fins ara ha mostrat que o no és gaire eficient o no és fiable?, o és millor tenir un altre interlocutor amb la determinació òbvia de ser eficient i fiable?", es pregunta Oriol Junqueras durant l'entrevista, en què es declara convençut que, per tant, el procés d'independència de Catalunya "no és ni unilateral ni bilateral" perquè implica molts altres agents.

CÉSAR RANGEL

Carme Forcadell i Carles Puigdemont es van reunir ahir

Junts pel Sí controlarà la meitat de les comissions del Parlament

MAITE GUTIÉRREZ Barcelona

Junts pel Sí controlarà la meitat de les comissions en què es dividirà la feina del Parlament. La junta de portaveus va acordar ahir el repartiment de la presidència de les 29 comissions, una distribució que havia generat tensió entre els grups al principi de les negociacions però que finalment va acabar amb l'acord de tothom.

Així, la coalició entre Convergència i ERC assumirà la direcció de la majoria de les comissions de pes: Economia i Hisenda (que presidirà Antoni Castellà, ex-secretari general d'Universitats i Recerca amb el govern d'Artur Mas i membre de l'ala escindida d'Unió); Salut (Laura Vergès); Acció Exterior (Marta Pascal); Cultura (Irene Rigau, exconsellera d'Ensenyament); Territori i Sostenibilitat (Meritxell Roger); Justícia (Germà Gordó, exconseller de Justícia); Afers Socials (Magda Casamitjana); Medi Ambient (Germà Bel); Infància (Montse Palau) i Treball (Bernat Solé). La polèmica comissió d'estudi de Procés Constituent, que el Govern en funcions del PP vol portar al Tribunal Constitucional, tindrà Muriel Casals al capdavant. Casals tindrà el suport de la CUP en la vicepresidència d'aquesta comissió, amb la designació de Gabriela Serra. El PP també participarà en aquesta comissió, però per fer oposició, i la seva portaveu serà la diputada Andrea Levy. El portaveu de la formació, Enric Millo, va explicar ahir que formaran part d'aquesta comissió fins que el Constitucional dictamini si és legal o no.

L'altra comissió de Junts pel Sí serà la Sindicatura de Comptes, en mans d'Oriol Amat. La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, que també és membre de Junts pel Sí, presidirà dues comissions més de caràcter especial estipulades per llei, la de Reglament i la de Secrets Institucionals.

D'altra banda, Ciutadans es farà càrrec d'una de les comissions clau, la d'Afers Institucionals, a més de la d'Interior, Igualtat, la de l'Estatut dels Diputats i la de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, un ens amb què la formació taronja sempre s'ha mostrat molt crític perquè el considera "esbiaixat" i "partidista".

La formació liderada per Miquel Iceta dirigirà tres comissions més. Així, el PSC es queda amb Ensenyament (que presidirà Rafael Bruguera), la de Síndic de Greuges (Rosa María Ibarra) i la d'Indústria de l'automoció (Eva Granados). Els diputats de Catalunya Sí que és Pot Hortènsia Grau i Joan Giner dirigiran les comissions d'Empresa i Universitats i la de Joventut, mentre que el PP s'ocuparà de les d'Agricultura (Marisa Xandri) i la de Seguretat Viària (Alberto Villagrasa). L'esquerra independentista presidirà les comissions de Governació i la d'estudi sobre la Corrupció, que va estar proposada per Ciutadans però que finalment quedarà en mans de la CUP gràcies al suport de Junts pel Sí.

A part del repartiment de les comissions, la junta de portaveus també va acordar els punts a tractar al ple que el Parlament celebrarà dimecres de la setmana que ve, entre els quals destaca la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat, en espera d'aprovar-ne uns de nous si s'aconsegueix un acord.●

El ple de la setmana que ve votarà la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat

LV. Article 101

La crisi de Podem obre un cisma a Sí que es Pot

Un diputat amenaça de trencar el grup parlamentari d'esquerres

QUIQUE GARCÍA / EFE

Els diputats de Catalunya Sí que es Pot Joan Coscubiela i Lluís Rabell

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

Les aparicions davant els mitjans de comunicació i el control del discurs públic han provocat una forta crisi a Catalunya Sí que es Pot, la confluència d'esquerres integrada per Iniciativa, Podem i EUiA al Parlament de Catalunya. El diputat de Podem Albano-Dante Fachin va donar dilluns un ultimàtum als seus socis: o la formació lila té "més visibilitat" als mitjans o es trenca l'aliança.

La denúncia d'aquest activista, que abans de vincular-se a Podem va estar vinculat al Procés Constituent de la monja Forcades, evidencia els problemes interns en el Podem català, immers en el procés de renovació de la seva direcció, a la qual aspira Fachin.

El mateix denunciant va enviar dilluns a la tarda una carta a la militància a través d'un grup de missatgeria. Sota el títol "Operació llum lila", el diputat explica que la situació dels diputats de Podem al grup no fa més que "empitjorar". "El grup parlamentari és, a la pràctica, un espai en què ICV fa i desfà a plaer: els diputats de Podem no tenen espai mediàtic, l'equip de premsa (...) treballa d'esquena als diputats de Podem...", es lamenta. Fachin va traslladar aquestes queixes als diputats Joan Coscubiela (Iniciativa), Joan Josep Nuet (EUiA) i Lluís Rabell (independent) dilluns al matí i, quan es va trobar amb la seva negativa a canviar res, va decidir anar més enllà, segons diu en la missiva. Així, els dóna fins dijous per acceptar noves condicions. En resum, Fachin els proposa que Iniciativa i Podem es reparteixin a parts iguals les aparicions davant els periodistes, per a la qual cosa proposa una sèrie de canvis en l'estructura i el repartiment del treball parlamentari.

Iniciativa i la formació lila van provar de donar per acabada la polèmica iniciada per Fachin

L'envit del diputat va caure com una bomba dins de Catalunya Sí que es Pot. Ahir a la tarda el seu portaveu, Joan Coscubiela, va voler treure ferro a l'assumpte i va definir el que havia passat com un tema de "diferències internes" lògiques en un grup heterogeni i jove. Després d'una reunió de crisi al migdia, Iniciativa i Podem Catalunya decidien acabar la polèmica iniciada per Fachin i posar-se a treballar. Coscubiela, més bregat en la negociació política, anunciava que a partir d'ara es produirien retocs en les responsabilitats i aparicions públiques dels 11 diputats –quatre són de Podem–, un aspecte que, segons ell, ja estava pactat un cop arranqués l'activitat parlamentària.

La direcció estatal de Podem es va assabentar de l'envit quan Fachin va enviar la carta. No havien estat consultats i, segons fonts de la formació, no donen suport al que ha passat. Això no significa que es prendran mesures, ara necessiten concentrar totes les energies al Congrés dels Diputats.●

JxSí preveu que les lleis de ruptura s'aprovaran al final de la legislatura

BARCELONA Redacció

La portaveu de Junts pel Sí al Parlament, Marta Rovira, va manifestar ahir en compareixença de premsa que les lleis de ruptura amb Espanya –les del procés constituent, la seguretat social i la hisenda pública, previstes explícitament en la declaració d'inici del procés d'independència aprovada pel ple del Parlament i suspesa pel Tribunal Constitucional, a més de la de transitorietat jurídica– s'aprovaran al final de la legislatura, de manera simultània a la declaració d'independència o immediatament després, d'aquí uns divuit mesos.

"Tenim un mandat democràtic per exercir la independència que es reflectirà en el debat i l'aprovació de les lleis bàsiques", va apuntar Rovira, que va puntualitzar que la tramitació de les tres lleis previstes en la declaració de ruptura tindrà lloc, tal com estava previst, d'aquí menys de trenta dies, una vegada creades les comissions parlamentàries. Les lleis bàsiques de ruptura està previst que es redactin en ponència conjunta, i després de ser aprovades –i de la declaració d'independència– es convocaran eleccions constituents, segons va explicar Rovira. "No hi ha cap dubte que des de l'Estat espanyol no hi haurà una oferta de referèndum", va assegurar la portaveu de Junts pel Sí.●

PANORAMA

Ciutadans demanarà que s'acabin els aforaments

RAFA GARRIDO / ACN

Fernando de Páramo

▶La formació liderada per Inés Arrimadas presentarà els propers dies al Parlament una proposició de llei amb l'objectiu d'eliminar els aforaments i els "privilegis" dels diputats i dels membres del Govern, segons va explicar ahir el portaveu adjunt de Ciutadans, Fernando de Páramo. La formació taronja buscarà el suport de tots els grups perquè els catalans "siguin iguals davant la llei" i se sumin a una mesura que és una de les seves proposta estrella en la lluita contra la corrupció. / Redacció

L'alcaldessa de Vilanova i la Geltrú, Neus Lloveras, candidata a presidir l'AMI

▶L'executiva i la direcció de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI) van acordar ahir proposar l'alcaldessa de Vilanova i la Geltrú, Neus Lloveras, com a candidata a presidir l'entitat a partir del proper 15 d'abril, data en què l'associació celebrarà la seva assemblea general. Els òrgans de l'AMI també van ratificar l'alcalde de Montblanc, Josep Andreu, en el càrrec de president provisional, a què va accedir després que Carles Puigdemont assumís la presidència de la Generalitat. / **R. Montilla**

CÉSAR RANGEL

El líder del PSC, Miquel Iceta, un dels impulsors del ple

El ple monogràfic sobre pobresa se celebrarà finalment al mes de març

▶La junta de portaveus del Parlament va acordar ahir que el ple monogràfic sobre pobresa que van impulsar fa més de tres mesos el PSC i Catalunya Sí que es Pot –i que va tenir el suport de Ciutadans– se celebri finalment durant el proper mes de març, en una data encara per determinar, encara que possiblement seria la segona quinzena. El mes de desembre passat Junts pel Sí i la CUP van proposar d'ajornar-lo perquè no coincidís amb la campanya de les eleccions generals. / Redacció

Destitueixen un alt càrrec dels bombers per corrupció

▶La Generalitat va informar ahir de la destitució del cap de l'àrea de prevenció de la regió metropolitana sud, Ramon Dinarès, investigat per presumpta corrupció després de la seva detenció fa dues setmanes per la seva implicació en presumptes tripijocs en contractes per a l'extinció d'incendis amb una empresa valenciana. Dinarés va ser un dels tres detinguts a Catalunya, de més d'una vintena de persones capturades a tot Espanya. / Europa Press

El català, requisit per a la funció pública a les Balears

▶El Parlament balear va aprovar ahir en ple extraordinari que el català torni a ser requisit i no només mèrit per treballar a l'administració pública. La proposició de llei, aprovada per 36 vots a favor i 22 en contra (els del Partit Popular i Ciutadans), va ser presentada pel Partit Socialista de les Illes Balears (PSIB), Més per Mallorca i per Menorca, Podem i Gent per Formentera. / Redacció

El nou escenari polític

LV. Article 102

Rajoy ofereix el seu suport als barons del PSOE a canvi de la investidura

El líder del PP truca a Sánchez però no aconsegueix tornar-hi a parlar

DANI DUCH

Mariano Rajoy continua confiant que els socialistes crítics amb l'estratègia de Pedro Sánchez li acabaran facilitant la investidura

CARMEN DEL RIEGO
Madrid

Rajoy no desisteix en l'intent de parlar amb Pedro Sánchez i poder negociar la seva possible investidura amb algun tipus de suport al PP, però sap que ho té difícil i per això intenta jugar les seves cartes, les que té. Ahir, el president del Govern central en funcions va apartar la vista del carrer Ferraz i la va dirigir a les organitzacions territorials. Es tracta d'un gest amb els barons del PSOE que no combreguen amb les intencions del seu secretari general de pactar amb Podem, però que temen perdre el seu poder, ja que van arribar a les presidències de les comunitats autònomes i importants ajuntaments gràcies a Podem.

En una entrevista a Telecinco Mariano Rajoy va llançar l'oferta: "Si hi ha un acord a nivell nacional entre el Partit Popular, Ciutadans i el Partit Socialista –va dir–, hi pot haver un acord que afecti també les comunitats autònomes, fins i tot grans ajuntaments". El líder del PP va deixar clar que no es tractava de posar aquestes comunitats i ajuntaments en la negociació, ja que sempre ha criticat que el PSOE les aconseguís malgrat que el PP havia guanyat les eleccions. No. La seva oferta intenta garantir que els actuals presidents i alcaldes socialistes es mantindran en els seus càrrecs, fins i tot si Podem els retira el suport perquè el PSOE hagi donat suport a la investidura del PP.

"Del que es tracta és que es pugui governar amb tranquil·litat en comunitats autònomes i als grans ajuntaments. Es tracta de donar estabilitat i, per exemple, aprovar els pressupostos". No és una idea que se li hagi acudit a Rajoy a última hora, sinó que la branda des de l'endemà de les eleccions, quan va oferir al PSOE una gran coalició. Al PP ja tenen fins i tot comptabilitzats els governs i ajuntaments en què podria donar aquest suport al PSOE: els governs d'Extremadura, Castella-la Manxa, València, Aragó i les Balears i els alcaldes de Sevilla, Alacant, Castelló, Valladolid, Oviedo, Toledo, Las Palmas, Palma de Mallorca i Osca.

I això que Mariano Rajoy assegura que no ha parlat amb cap dels barons socialistes crítics amb Sánchez, ni tan sols amb l'andalusa Rosa Díaz, que va haver de pactar amb Ciutadans després de no aconseguir-ho amb Podem. Com assegura que no parlat amb Felipe González, que ja s'ha manifestat en la línia que planteja Rajoy, que els dos grans partits s'entenguin. No ho ha fet perquè "crec molt en les regles del joc", i per això només s'ha adreçat a Pedro Sánchez. Rajoy va revelar que li ha tornat a trucar, després de la reunió a la Moncloa, en què va rebre un "no", però "no ha volgut reunir-se amb mi", va precisar.

El president no farà cap pas enrere al partit ni cedirà el lloc a cap altre candidat, ni ara ni en unes eleccions

Malgrat les negatives, ho continuarà intentant, perquè "és impossible que pugui governar si no hi ha una entesa amb el PSOE". Per això, dimarts, quan vagi a la seva nova cita amb el Rei, li tornarà a dir que continua sense suports per ser investit.

Rajoy diu que està obert a parlar de tots el temes, conscient que els acords suposen cedir, encara que creu que seria un error fer marxa enrere en reformes que considera que han donat els seus fruits, com la laboral. "Potser ells podrien cedir en això i jo hauria de cedir en altres coses". Podria ser la llei de Seguretat Ciutadana i fins i tot la llei d'Educació, encara que ha donat resultats positius. S'estima més parlar de futur, per exemple de la formació professional dual.

Al que no està disposat és a fer un pas enrere. Ni ara, perquè ho consideraria un menyspreu als que l'han votat, ni si hi ha noves eleccions. Si se celebren, tornarà a presentar-se com a candidat.●

"El que ens fa més mal"

Mariano Rajoy no va poder fer res més que admetre ahir, l'endemà del nou escàndol que afecta el PP de València, que la corrupció "és el que més mal ens ha fet en les últimes eleccions", però per això ja s'han pres mesures que es van veure ahir, com la suspensió immediata de les persones detingudes i investigades en el cas Taula, i demostrar que "aquí no hi ha impunitat". Per aquesta reacció contundent contra els afectats, el president del Govern central en funcions considera que aquest nou cas de corrupció que afecta el PP "no hauria de dificultar les negociacions" per a la formació d'un govern central. Respecte al fet que aquestes mesures de suspensió de militància no hagin arribat fins a l'exalcaldessa de València, Rita Barberá, citada en el cas, va subratllar que "ni Rita Barberá ni Gerardo Camps no han estat cridats a declarar ni han estat detinguts, i mentre no se'ls acusi d'alguna cosa no puc dir res diferent que no sigui que aquestes persones estan absolutament netes".

Rivera manté l'oferta de diàleg al PP malgrat la corrupció

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Si no es pogués parlar amb un partit pels casos de corrupció que l'afecten, el diàleg polític a Espanya seria avui inexistent per impossible. Una reflexió, feta ahir per un dirigent de Ciutadans sobre els nous casos de presumpta corrupció que afecten el PP de València, que explica la voluntat d'Albert Rivera de mantenir l'oferta de diàleg a Mariano Rajoy i Pedro Sánchez per intentar desencallar la formació d'un nou govern.

En el seu intent de convertir-se en la "ròtula" que articuli un pacte entre socialistes i populars, Rivera i altres dirigents de Ciutadans van reiterar ahir la seva aposta per la interlocució amb PP i PSOE, encara que marcant per primera vegada distàncies amb la figura de Rajoy.

"La corrupció ho condiciona tot, però deixar de dialogar amb el PP seria negar la interlocució de més de set milions de votants", va afirmar el portaveu de C's al Congrés, Joan Carles Girauta, després de la reunió del grup parlamentari al Congrés en què va quedar patent la incomoditat taronja amb l'historial judicial del PP. "Rajoy ha estat un negligent en la seva lluita contra la corrupció, però el PP no és un partit empestat", va declarar Girauta, en una manera d'assenyalar Rajoy com el responsable polític de la situació. Poc després Rivera va afegir en una entrevista a Canal Sur: "És molt difícil que Rajoy pugui liderar la lluita contra la corrupció".

C's intenta situar-se al centre del tauler en espera que PSOE i PP es decideixin a moure's una vegada s'acabi la segona ronda de contactes dels líders dels partits amb el Rei. Per a aquesta negociació en paral·lel, que podria desenvolupar-se com la de la Mesa del Congrés, Ciutadans vol designar dos equips de treball en què no participin els líders dels tres partits i facilitar així el diàleg sense condicions.

Per al partit taronja no és una "qüestió de noms" sinó de les reformes –institucional, educativa, econòmica...– que puguin acordar entre les tres formacions. De l'existència d'aquest full de ruta reformista en dependrà l'abstenció o fins i tot el suport de C's a la candidatura d'un president socialista o popular.

Per això quan ahir se li va preguntar a Inés Arrimadas després de la seva entrevista amb el president Carles Puigdemont a Palau si l'elecció per part del PP d'un candidat alternatiu a Rajoy podria facilitar la investidura va evitar mullar-se i va declarar amb un deix irònic: "Nosaltres no farem les primàries a altres partits".●

LV. Article 103
La qüestió catalana

Puigdemont i Arrimadas busquen punts de trobada

La líder de Ciutadans ofereix diàleg si el Govern es manté dins de la llei

JORDI ROVIRALTA

La líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, i el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, ahir a Palau

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Viuen en trinxeres ideològiques oposades; les seves diferències respecte a la relació que ha de tenir Catalunya amb la resta d'Espanya són abismals, però tot i així tant Carles Puigdemont com Inés Arrimadas consideren que el president de la Generalitat i la líder de l'oposició al Parlament han de dialogar, buscar punts de trobada i assolir pactes en polítiques socials, econòmiques i d'infraestructures.

Aquest convenciment que hi ha vida més enllà del procés independentista està provocant un lent desglaç en les relacions del Govern amb Ciutadans -entre inexistents i hostils fins no fa gaire–, com va quedar patent ahir en la "cordial i constructiva" reunió de més d'una hora que el nou president de la Generalitat va mantenir a Palau amb la dirigent del partit taronja.

"La realitat és que amb Mas no vaig aconseguir mai entrevistar-m'hi", va admetre Arrimadas a la roda de premsa posterior com a senyal de canvi.

Mentrestant, la portaveu del Govern, Neus Munté, va anunciar que el president havia allargat la mà perquè hi hagi un "diàleg fluid" i així explorar "itineraris compartits" que els permeti arribar a acords en àmbits com les infraestructures; la llei de canvi climàtic; la lluita contra el gihadisme; la lluita contra l'atur i el frau fiscal; el pla de xoc social, i una llei electoral catalana.

La Generalitat creu que hi ha marge per al pacte en polítiques econòmiques, socials i infraestructures

Però no és menys cert que les discrepàncies polítiques entre tots dos hi són i que cap dels dos no està disposat, ara com ara, a cedir o matisar les seves posicions.

Arrimadas va oferir ahir a Puigdemont "diàleg i lleialtat institucional", però amb una condició sine qua non: que l'Executiu català es mantingui dins de la legalitat i descarti qualsevol declaració unilateral de ruptura.

Altrament, va advertir Arrimadas al flamant president, que no pot esperar comptar amb el seu suport i el de la resta de partits de l'oposició al Parlament si no respecta la llei i pensa que amb el suport de menys de la meitat dels catalans pot tirar endavant el full de ruta sobiranista.

Tot i així, la líder taronja ha lliurat al president de la Generalitat un pla de mesures per a aquesta legislatura amb cinc eixos: mesures socials, suport als autònoms i pimes, lluita contra la corrupció (retirar l'aforament als càrrecs catalans) i el respecte a la legalitat.

Va manifestar també la disposició del seu partit a donar suport al Govern per negociar amb l'Executiu central "millores" en inversions que necessita Catalunya en infraestructures com el corredor mediterrani i molt especialment en la negociació del nou model de finançament, previst per a aquest any.

En aquest sentit va revelar que Puigdemont l'havia comunicat en l'entrevista que la Generalitat no es planteja participar en la negociació del nou sistema. "No mouran fitxa. Si ells renuncien al finançament, nosaltres utilitzarem els nostres quaranta diputats al Congrés per millorar les finances catalanes", va dir Arrimadas.

Malgrat la cordialitat de la trobada al Palau de la Generalitat i la mútua voluntat per tancar acords en aquesta legislatura, Arrimadas no va amagar el gairebé impossible suport de C's als pressupostos de la Generalitat per al 2016.

"Ens agradaria trobar-nos en un escenari de normalitat democràtica, però lamentablement no és així i la Generalitat vol utilitzar els pressupostos per crear estructures d'Estat i avançar cap a la independència",va apuntar la líder de Ciutadans.●

El PP fa costat a la concentració d'SCC

L'entitat Societat Civil Catalana (SCC) celebrarà diumenge a la plaça Sant Jaume una contractació per mostrar el seu rebuig al procés independentista i està buscant aquests dies el suport de diferents dirigents catalans. Ahir la cúpula d'SCC es va reunir al Parlament amb el portaveu del PP, Enric Millo, que va mostrar el seu suport a la concentració i va fer una crida a la participació. "És important combatre un mal que afecta de manera greu la societat catalana, que és l'alt grau d'intoxicació com a conseqüència de la permanent i insistent gestió d'uns partits que defensen com a únic objectiu la ruptura de la nostra societat," va argumentar. El president d'SCC, Rafael Arenas, defensat que el procés sobiranista està fent "mal" a la societat catalana i l'economia ja que genera tensió i divisions. Arenas va explicar que en els pròxims dies s'entrevistarà amb les direccions de Ciutadans i el PSC. "Els catalans hem de tenir l'oportunitat de protestar contra aquest procés il·legal", va insistir.

Antoni Puigverd

Girona contra el Rei?

És sabut que el ple de l'ajuntament de Girona ha instat la Fundació Princesa de Girona (FPdGi) a abjurar del seu nom per complaure el pensament dels regidors. D'això, en temps del dictador, se'n deia "democracia orgánica". Una democràcia que no escolta els ciutadans: dóna per fet que pot interpretar-los. Els arguments contra la monarquia dels regidors són opinables, però el fons de la qüestió és un altre: ¿el fet que opinin el que opinen sobre la monarquia els dóna poder per amenaçar de trencar les relacions amb una fundació privada que inverteix dos milions anuals a la nostra ciutat i que treballa per trobar solucions a dos dels grans problemes del país, com són l'educació i l'emprenedoria?

El rei Felip va cometre un error polític: no convocar la presidenta del Parlament, però aquest error, usat en l'argumentari del regidor Salellas (CUP), no pot eclipsar, si el debat està net de prejudicis, la feina que, en el marc de les possibilitats del seu paper institucional, ha fet el Rei d'ençà que va ser investit. En el seu discurs de proclamació, quan tot Espanya s'oposava a les reclamacions catalanes, Felip VI va distingir entre unitat i uniformitat, distinció que, si es traduís políticament, permetria, com a mínim, descongestionar la qüestió catalana. Doncs bé: quina resposta van donar en aquell moment els partits que ara a Girona han avalat la moció? La gran xiulada del Camp Nou.

Una de les raons del conflicte actual és el menyspreu de la llengua catalana. Doncs bé, el Rei cada vegada que ha vingut a Catalunya ha parlat amb respecte, afecte i competència la nostra llengua. Fins que no ha aparegut Íñigo Errejón (Podem), que també s'expressa en un molt bon català, Felip VI era l'única figura d'àmbit espanyol que el parlava. Quina resposta ha tingut? El rebuig simbòlic, les mocions excloents. En plena crisi econòmica, el Rei, a través de la FPdGi, posa l'accent en l'emprenedoria i fa pinya amb les empreses gironines. Quina resposta ha tingut? La por dels empresaris de la Cambra a defensar-lo i el menyspreu d'uns regidors que fan perillar una fundació descrita per ells mateixos com a modèlica.

Sorprèn que l'enemic a batre sigui l'únic que podria ajudar a descongestionar la situació catalana

Segurament la Casa Reial i els patrons de la fundació no han calibrat bé la realitat gironina. En un article ("Puigdemont davant del castell de Kafka") vaig explicar les causes de l'ascens de l'independentisme entre els empresaris. Tot i això, l'encert de la FPdGi és indiscutible, així com l'èxit de les iniciatives i trobades que ha promogut. No donaré consells als que pretenen ampliar la base del sobiranisme però es dediquen a afalagar els convençuts. Ara bé, amb un mapa polític tan complicat com el que va sortir el 27-S, sorprèn que l'enemic a batre sigui l'únic que podria ajudar a descongestionar la situació catalana. Es pensi el que es pensi sobre la monarquia, Felip VI és la figura que, en la mesura de les seves possibilitats, ha treballat més decididament per desbloquejar la situació. Bombardejar aquest objectiu, quin benefici aporta a Catalunya? No és una pregunta adreçada als republicans de sempre, sinó als que s'abstenen o s'amaguen per por del què diran. I també als que, com el flamant alcalde Ballesta, diuen una cosa al ple i després, quan vingui el Rei, en faran una altra.

LV. Article 104

La Fiscalia no veu delicte en la resolució del Parlament, però sí si es desenvolupa

El ministeri públic s'oposa al criteri del sindicat Manos Limpias sobre el 9-N

SANTIAGO TARÍN
Barcelona

De moment no, però si s'avança sí. Aquest és l'esperit de l'informe enviat per la Fiscalia al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) sobre les querelles presentades per Manos Limpias i UPyD contra Artur Mas, Carme Forcadell i quatre diputats del Parlament per rebel·lió i sedició arran de la declaració sobiranista de l'octubre passat. Segons l'opinió del ministeri públic, es tracta d'una resolució que en aquest moment no té efectes jurídics, però adverteix que si hi ha desobediència al Tribunal Constitucional, actuarà.

La seqüència dels esdeveniments és la següent. El 9 de novembre passat, el Parlament de Catalunya va aprovar per 72 vots a favor i 63 en contra una resolució per la qual s'obria el camí de la desconnexió amb Espanya, l'elaboració d'una constitució pròpia i la proclamació d'una república catalana. L'11, el Govern de l'Estat va impugnar davant el Tribunal Constitucional aquest acte polític, i el 2 de desembre aquest òrgan va dictar sentència, en la qual declarava inconstitucional i íntegrament nul·la la resolució de la Cambra catalana.

Entre els seus arguments, el TC va exposar que el Parlament es va atribuir competències superiors a les que es deriven de l'autonomia i que amb la seva declaració excloïa les vies institucionals, cosa que contravenia no només els postulats de l'Estat de dret sinó també la legitimitat democràtica de la Cambra. A més, el TC va expressar que la resolució "desconeix i vulnera" les normes constitucionals.

El fiscal opina que la resolució no té efectes jurídics perquè no ha sortit de l'àmbit parlamentari

Anteriorment a aquesta sentència, concretament el 28 d'octubre, Manos Limpias va presentar al TSJC una querella contra el president en funcions de la Generalitat, Artur Mas, així com a la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i els diputats Jordi Turull i Marta Rovira, de Junts pel Si, i el ja exdiputat Antonio Baños, de la CUP, pels presumptes delictes de rebel·lió i sedició. El partit polític UPyD va fer el mateix, però afegint a la llista d'acusats la diputada de la CUP Anna Gabriel. Després d'arribar els escrits al tribunal, aquest va demanar un informe a la Fiscalia entorn de la pertinència o no d'admetre-les a tràmit.

Doncs bé, el ministeri públic diu no a Manos Limpias i a UPyD. Per ara. L'escrit, conegut ahir i firmat pel fiscal en cap, José María Romero de Tejada, assenyala textualment que "el pronunciament del TC, com que priva la resolució de tota eficàcia jurídica, restableix l'ordre constitucional i inicia una etapa nova que obre la possibilitat de revertir la punibilitat dels esdeveniments anteriors susceptibles de ser qualificats com a forma de conspiració".

En el mateix sentit afegeix que, "després de la concreció de la reacció de l'Estat de dret en el pronunciament de l'òrgan de garanties constitucionals", no és possible actuar penalment per "fets esdevinguts en seu parlamentària". En aquesta línia de raonament, afegeix que les "opinions i vots no han transcendit de l'estricte àmbit parlamentari", per la qual cosa no està justificada "la perpetració del delicte" que es planteja en les querelles.

Ara bé, en les últimes dues línies hi ha l'avís a navegants: "Tot això s'ha d'entendre amb reserva expressa de les accions penals que es promoguin davant els qui no s'atinguin al pronunciament del TC". O sigui que de moment no, però...

El cert és que aquesta no és la primera vegada que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya rebutja una acció penal contra Artur Mas per sedició. Manos Limpias ho va intentar sota l'ombra de la convocatòria de la jornada de consulta del 9-N. En aquest tema, el sindicat està personat com a acusació i va intentar ampliar el seu paper incloent aquest delicte i no només la desobediència, però tant la Fiscalia com el tribunal s'hi van oposar perquè entenen que la querella venia redactada en "termes futuribles". Això era així perquè no es donaven les condicions que es referien en el text, que eren que el procés sobiranista estava creant "un ambient prebèl·lic" que podria desembocar en "greus aldarulls". La resolució del TSJC assegurava que no hi havia indicis que Artur Mas promogués un "alçament violent i públic".

El delicte de sedició pot arribar a penes de fins a quinze anys, en cas de qui sigui condemnat per això sigui una autoritat.●

LV. Article 105

RAFA GARRIDO / ACN

"Sóc vella, lletja i grassa": la CUP denuncia el masclisme

"Em dic Gabriela i sóc vella, lletja i grassa, i vull que se'm jutgi per haver arribat als 64 anys lluitant incansablement per mantenir la vida, la dignitat i la llibertat"; "Sóc Anna Gabriel, una puta amargada i mal follada i l'únic que venia a fer és defensar els Països Catalans lliures i socialistes". D'aquesta manera diputades i activistes de la CUP van denunciar ahir en una concentració els insults masclistes a què van ser sotmeses durant les negociacions amb Junts pel Sí. Quan el termini per investir un president de la Generalitat expirava i la CUP mantenia el seu no a Artur Mas, les diputades de l'esquerra anticapitalista van ser objecte de la ira de partidaris de la investidura de Mas. Amb aquest acte, la CUP va voler rebutjar la misogínia que pateixen moltes dones. / Redacció

Classes de català per als receptors de la renda mínima

El Govern no obligarà però sí que aconsellarà l'ús de l'idioma

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

Els receptors de la Renda Mínima d'Inserció (RMI) que no parlin ni castellà ni català hauran d'estudiar català. La mesura no serà un requisit per accedir a l'ajuda, però sí un compromís a posteriori que hauria d'assumir el beneficiari.

Els serveis socials faran un informe sobre la seva situació i si ho veuen necessari li indicaran que vagi a aquests cursos i treballaran perquè aprengui la llengua.

La consellera de Treball i Afers Socials, Dolors Bassa, va assenyalar ahir que no es tracta de restringir l'accés a la prestació, sinó d'un "acompanyament" per a persones que estan en risc d'exclusió i així dotar-les d'"habilitats lingüístiques" que els facilitin la integració a Catalunya i la recerca de feina.

El principal col·lectiu al qual s'adreça la iniciativa és el dels immigrants que desconeguin les dues llengües cooficials de Catalunya, però fonts de la conselleria van concretar ahir que els castellanoparlants també podrien ser beneficiaris d'aquests cursos.

Malgrat que consideren que parlant només castellà la seva integració a Catalunya "està garantida", matisen que no seran exclosos d'entrada de les classes si els serveis socials ho recomanen.

En el cas que el receptor es negui a aprendre català, no perdrà l'ajuda de manera automàtica. Bassa va detallar que s'estudiarà cas per cas i si es considera que aquesta persona necessita l'RMI malgrat negar-se a assumir certs compromisos –aprendre la llengua, escolaritzar els fills o participar en cursos ocupacionals, per exemple–, la mantindrà de totes maneres. "Ho plantegem en positiu, mai com un requisit o restricció, sinó com un pla social personalitzat", va insistir la consellera.

Aquesta nova mesura s'inscriu dins de la reforma de l'RMI a què el seu departament s'ha compromès. La prestació va ser un dels primers ajuts que el govern d'Artur Mas va retallar després d'arribar a la Generalitat. El 2011 es van endurir els requisits per accedir a la paga, passant de 33.000 titulars als 29.000 actuals, això en el moment de pitjor crisi econòmica. "Es va endurir l'accés i això ha afectat els més vulnerables", diu Oriol Illa, president de la Taula del Tercer Sector.

Afers Socials vol que l'RMI torni a ser un dret subjectiu que no estigui subjecte a la disponibilitat pressupostària i retirar els requisits extra del 2011. Per fer-ho esperen destinar-hi una partida addicional de 70 milions d'euros. Les entitats plantejaran la seva proposta de reforma de l'RMI i les posaran en comú amb Bassa al febrer. Illa considera "raonable" que es proposin "mesures d'acompanyament i d'inserció laboral" per als receptors de l'RMI.

Les noves mesures encara no estan del tot detallades però ja han generat suspicàcies entre els grups de l'oposició al Parlament. Ciutadans, PSC i Catalunya Sí que es Pot han demanat la compareixença de Bassa perquè expliqui la reforma i, sobretot, com implantarà els cursos de català.●

Afers Socials vol que l'ajuda torni a ser un dret subjectiu i espera aportar-hi 70 milions més

BUSCO EDIFICI
Barcelona ciutat
No importa estat
Rendibilitat mínima exigida 2,8%
609 37 64 14
93 400 40 40

PANORAMA

Podem exigeix visibilitat a l'hemicicle del Congrés: "Som la tercera força"

▶Podem va titllar de "cacicada" que la Mesa del Congrés, amb els vots del PP, el PSOE i Ciutadans, ubiqués els seus diputats al galliner de l'hemicicle. I ahir va presentar al president de la Cambra Baixa, Patxi López, un repartiment alternatiu dels escons a l'hemicicle, amb el qual Podem aconseguiria més visibilitat en ocupar part del grup del PSOE, des de la primera fila fins a l'última, i també part de la central. D'aquesta manera, Pablo Iglesias s'asseuria a la mateixa fila que el líder del PSOE, Pedro Sánchez. Íñigo Errejón va traslladar també a la resta dels grups la seva proposta alternativa, encara que de moment només ha estat ben rebuda per ERC, que també es va queixar del repartiment dels escons fixat per la Mesa del Congrés. El número dos de Podem va reclamar ahir "equanimitat" a la resta de grups davant una distribució "injusta" dels escons, malgrat que la seva proposta sembla abocada al fracàs. "Som la tercera força i tenim una ubicació que és la que equivaldria a la setena. Treballarem igual, com si ens enviessin a la cafeteria, però és una falta de respecte als cinc milions de ciutadans que han votat pel canvi", va denunciar Errejón, que va sospitar que els volen "castigar per alguna cosa". Dirigents del PSOE van replicar que no té res d'indigne asseure's al galliner del Congrés, un espai on recorden que es va asseure, per exemple, Txiki Benegas i altres personatges històrics com Dolores Ibárruri, Rafael Alberti o Santiago Carrillo. / **Redacció**

Errejón es desmarca de l'envit llançat per Fachin a ICV

▶El secretari polític de Podem, Íñigo Errejón, es va desmarcar ahir de l'ultimàtum llançat pel diputat de Catalunya Sí que es Pot, Albano-Dante Fachin, als seus companys d'Iniciativa al Parlament. Fachin, integrant de Podem a Catalunya, va amenaçar de trencar el grup si els ecosocialistes no donaven més protagonisme mediàtic als diputats de Podem. Errejón va assenyalar en una entrevista a RAC1 que es tracta d'una iniciativa a títol individual i que l'estabilitat de Sí que es Pot no corre perill. / Redacció

DANI DUCH

Íñigo Errejón

El Consell General del Poder Judicial dóna l'excedència judicial de quatre diputats

▶La Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial va autoritzar ahir, segons va publicar el BOE, la "situació administrativa de serveis especials de la carrera judicial" –en excedència– als magistrats Juan Pedro Yllanes, Maria Victòria Rosell, Maria Dolores Galovart i Juan Carlos Campo després d'obtenir una acta com a diputats en aquesta legislatura. Els jutges pertanyen, en el cas dels dos primers, a Podem, i els altres dos són del grup del PSOE. / Redacció

Primera protesta davant el conseller de Salut, Antoni Comín, de la 'marea blanca'

▶Una cinquantena de persones van protagonitzar ahir la primera protesta davant les portes del Departament de Salut d'Antoni Comín. La *marea blanca* catalana (Plataforma unitària en defensa de la Sanitat Pública a Catalunya), especialment impulsada per moviments veïnals, va voler portar en persona al nou conseller el pla de xoc que consideren imprescindible abordar amb urgència i així assegurar-se que no tot continuarà igual que amb el seu antecessor. L'advertència va fer efecte i deu membres de la *marea* van mantenir una trobada amb el flamant director del CatSalut, David Elvira, i el secretari general de la conselleria, Albert Serra. El mateix conseller Comín va anar un moment a saludar-los. Van explicar les seves prioritats –revertir el pressupost perdut en sanitat, reobrir quiròfans i plantes tancades en el sistema públic, disminuir les llistes d'espera i centres sanitaris 100% públics– i van acordar demanar una entrevista per a dies vinents. És la primera protesta que viu el nou equip de Salut . Avui hi aniran els representants de les infermeres i quaranta entitats que els donen suport demanant una solució catalana al conflicte de les prescripcions d'infermeria, plantejat per un nou reial decret estatal que es va aprovar al desembre. / **A.M.**

LV. Article 106

Francesc-Marc Álvaro

La casa gran de Colau

Que Ada Colau lideraria un projecte més enllà de l'Ajuntament de Barcelona és cosa que fa dies que se sabia i que es notava en l'ambient. Els resultats d'En Comú Podem als comicis del 20-D van certificar que l'alcaldessa és la peça sobre la qual una certa esquerra catalana vol reagrupar forces i créixer. La dona que –segons va dir– no volia fer política ha descobert que té aquell intangible més valuós per posar-se al capdavant d'una promesa i fer-la creïble davant d'un públic. Abans, d'això, en dèiem carisma. Ara, no ho sé. El partit de Colau naixerà a partir de diversos materials, però –de moment– els seus promotors no en volen dir partit, perquè sona a "vella política". En diuen "espai", de la mateixa manera que Coscubiela denomina "diferències internes" la batalla agra entre el diputat podemita Fachin i els d'IC, dins del grup parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

Si parlem seriosament, val més no confondre els espais socioelectorals (sempre complexos i plens de matisos) amb les formacions que intenten articular-los a cada moment. A Catalunya, des de l'any 2012, i al conjunt d'Espanya des de fa menys temps, el sistema de partits s'està transformant a partir de mutacions socials molt accelerades. Els espais polítics, en canvi, són el terreny on les diferents organitzacions operen amb més o menys fortuna, allí on s'edifiquen i s'enderroquen els projectes i on viuen i moren els lideratges. En teoria, l'espai que Colau vol reconfigurar comença més enllà del PSC, s'assenta sobre l'antic espai dels ecosocialistes i penetra en l'univers CUP. Però això és només el que sembla. En realitat, el partit de Colau aspira a arreplegar sota un mateix paraigua l'antic vot del PSC, el d'ICV i el de partits extraparlamentaris diversos, menjant terreny també a ERC allí on pugui i sense renunciar a captar molts electors de C's, sobretot metropolitans. Colau cerca –legítimament– la concreció de la casa gran de l'esquerra catalana, operació que em recorda allò que fa uns anys se'n va dir L'Olivera, un intent d'imitació aproximada de la coalició italiana L'Ulivo, que va fer parlar molt Pasqual Maragall i Rafael Ribó. Com que vivim temps d'indignació més que de postcomunisme, Colau mira menys al centre que els seus predecessors. Que no hi miri no vol dir –esclar– que no vulgui pescar-hi.

L'artefacte del colauisme no es pot fer sense el concurs del partit de Pablo Iglesias, però –això ja es va veure a les eleccions del 27-S– ha de fugir de qualsevol cosa semblant al vell sucursalisme. Des del sobiranisme es pensa –amb massa ingenuïtat i voluntarisme– que el punt de fricció entre Iglesias i Colau serà l'assumpte del referèndum sobre Catalunya. No menystinc aquest aspecte, però sóc del parer que la gran discrepància entre l'estratègia de l'alcaldessa i la de Podem és tota una altra: mentre els podemites no amaguen que volen substituir el PSOE i suavitzen el seu llenguatge per fer-ho avinent, l'entorn sobre el que cavalca Colau fa veure que vol ser la nova versió de l'esquerra de debò i exagera la fraseologia de moviment gauchista, tot i que (per sota) fa una opa descarada al socialisme català (maniobra que inclou el fitxatge de molts dels seus experts i quadres). Resum: Iglesias i Colau volen arribar al mateix lloc, però trien camins i paraules diferents per fer-ho. N'hi ha prou de comparar com i de quina manera parlen uns i altres de la idea de República. Podem ha aparcat aquest assumpte sense manies (perquè saben que anar contra Felip VI no els farà guanyar) mentre els comuns alimenten la recuperació i enaltiment de l'imaginari republicà, amb un subratllat militant destinat a acontentar la parròquia més àvida de gestos de rupturisme mediàtic. Aquesta política de símbols serveix –sobretot– per tapar el pacte pragmàtic amb els constructors del model de ciutat que Colau tant havia criticat, una dimensió que encarna molt bé Jordi Martí, totpoderós home fort de la maquinària consistorial i figura criada a l'ombra de la moderació maragallista. Si Collboni acaba dins del govern municipal, les coses seran encara més clares.

> Per al centre sobiranista, l'emergència de Colau és una magnífica oportunitat de fer la veritable batalla de les idees

L'aposta de Colau és ambiciosa: fer de l'espai socialdemòcrata i de l'espai d'esquerra alternativa una sola marca que tingui l'oportunitat i la presència suficient per governar municipis i la Generalitat, i per contribuir de manera determinant al govern d'Espanya. En aquest context, la competició amb el sobiranisme en general i amb el sobiranisme d'esquerres és molt evident, per això ERC i CUP han de començar a preparar-se. Els republicans són els que més poden veure alterades les seves expectatives de creixement, sobretot si els independentistes no saben aprofitar el Govern per ampliar la base del seu projecte a partir d'una gestió solvent, intel·ligent i ben explicada.

Per al centre sobiranista –que té com a eix CDC o l'organització que acabi sortint de la refundació d'aquest partit–, l'emergència de Colau és una magnífica oportunitat de fer la veritable batalla de les idees. Amb imaginació, amb cares noves i sense por.●

IGNOT

Laura Freixas

L'abric de pell

Pregunta de la periodista (Ana Romero): "Demoraria el pagament dels 10.000 milions d'euros que la Comissió Europea ens exigeix?". Resposta del polític (Pablo Iglesias): "Preciós abric de pell el que porta vostè". Brillant diàleg: no se m'ocorre millor exemple d'aquesta mena de patologia col·lectiva que patim últimament. És a dir: ens estem jugant coses importantíssimes, però en comptes de discutir-ho (si no quadren els comptes, podrem relaxar l'objectiu de dèficit?, què farem si Brussel·les no ens deixa?, apujarem impostos?, a qui?, retallarem?, en què?...), de què parlem? De roba i complements. De l'abric de Romero, les túniques dels Reis d'Orient contractats per l'Ajuntament de Madrid, les samarretes de la CUP, de si aquesta diputada va arribar en texans i aquell altre amb bicicleta i qui es posa o no corbata. De pentinats: la cua d'Iglesias, les rastes del diputat canari de Podem, el serrell d'Anna Gabriel. O de gestos i proclames: que Colau va fer treure el bust del Rei, Forcadell va cridar "Visca la República catalana!" en prendre possessió al Parlament, Puigdemont va jurar el càrrec sense esmentar la Constitució, Podem proposa un ministeri de la plurinacionalitat...

Em diran que els símbols són importants per visualitzar les idees: la sandàlia a la mà de David Fernàndez davant Rodrigo Rato, el bust de Joan Carles I embalat en una caixa, són imatges que valen per mil paraules. D'acord, però hi ha almenys tres problemes.

Un és que l'aparença és molt més decisiva en el cas de les dones, i no per bé: a elles se les desqualifica, molt més que a ells, per aquest motiu (a Colau li han criticat des del calçat fins que no es depili les celles, a les cupaires un columnista les ha anomenat "tiorres lletges"), o bé se'ls dóna un protagonisme glamurós que al final, pel vessant frívol, les perjudica: li va passar a Fernández de la Vega i li passarà a Colau, fotografiada aquest mes a *Vanity Fair*. Segon problema: és molt fàcil enganyar amb l'aparença: així s'explica la tirada populista d'Esperanza Aguirre, que és comtessa i gran d'Espanya, però es vesteix a Zara.

Tercer i principal problema: se suposa que cues, sandàlies, visques i juraments són símbols d'uns altres programes polítics, però jo el que veig és que a l'hora de la veritat, de programes es parla molt menys que de rastes, abrics i corbates.●

Lluís Foix

Fronteres físiques i mentals

La crisi dels refugiats ens agafa lluny. No tenim refugiats i dels que se'ns han assignat per la Unió Europea només han arribat al voltant de tres-cents. Hi ha aquí una confusió entre la condició d'immigrant i la de refugiat. Hi ha la paradoxa que moltes organitzacions cíviques i solidàries han ofert acollir refugiats però s'han trobat amb posicionaments polítics restrictius per part del govern espanyol. Tampoc no ens preocupa el debat més de fons que circula per tot Europa i que afecta a l'estabilitat de governs i a la popularitat de polítics d'esquerres o dretes.

El fet que el Parlament de Dinamarca hagi aprovat per una molt àmplia majoria confiscar diners i pertinences als refugiats és una acció que destrueix la imatge humanista d'una Unió Europea que encara és l'espai de més solidaritat del món. Suïssa també l'està aplicant i diversos estats alemanys del sud, Baviera principalment, han imposat mesures semblants entrant en contradicció amb les directrius del govern de Berlín.

S'aixequen fronteres físiques, mentals i polítiques. En moltes parts d'Europa s'estenen filferros amb pues, es construeixen precipitadament murs i es manifesta hostilitat a l'estranger. Angela Merkel ha defensat obrir les fronteres alemanyes per als que fugen de la guerra, la persecució o la fam. L'any passat més d'un milió de refugiats van entrar a Alemanya creant un corrent radicalment contrari a tanta generositat. Més de quaranta diputats del seu partit li han escrit una carta pública per demanar-li que canviï la seva política de recepció d'estrangers. La seva popularitat ha baixat. Pot ser que perdi el càrrec després de més de deu anys com a cancellera.

> Si algun polític aixeca la veu en defensa de la dignitat dels refugiats, perd vots i popularitat

Fins i tot l'estrambòtic i xenòfob Donald Trump, candidat republicà en les primàries dels Estats Units, ha dit que "els alemanys faran fora aquesta dona". Merkel sembla que ha abandonat el pragmatisme que l'ha mantingut en el poder i s'ha aferrat a una idea que considera justa. En un debat a porta tancada amb el primer ministre hongarès, Viktor Orbán, li va etzibar que havia viscut massa anys rere un mur perquè ara permetem tornar a aquells temps.

Es té por i no es consideren els avantatges de l'arribada massiva de persones que ajudarien a crear riquesa i a rejovenir l'envellida població europea. Schengen i el lliure pas de persones corren un seriós perill. Si s'aixequen novament les fronteres s'haurà acabat l'estabilitat política a Europa.

La situació és molt complexa i la solució molt difícil. L'auge de l'extrema dreta és generalitzat en bona part d'Europa. Els partits democristians i socialdemòcrates no planten cara amb convicció. I quan algú com Merkel s'hi atreveix, el seu càrrec corre perill. Europa es decanta cap a la indiferència dels més fràgils. Les visions petites s'imposen sobre les idees humanitàries que han acumulat el nostre eficaç "poder tou".●

LV. Article 107

SENSE PERMÍS M. Dolores García

La cohabitació

El bipartit CDC-ERC comença a caminar. Els convergents volen veure com Junqueras practica la 'realpolitik' i com els republicans demostren que saben gestionar. Comença una bicefàlia estranya: Catalunya té dos presidents

El primer Govern de Convergència i d'Esquerra a Catalunya ha començat a fer camí marcat per una transitorietat inèdita. S'inicia una legislatura estranya, amb data caducitat precipitada (només 18 mesos), amb un president al Palau de la Generalitat i un altre a l'ombra, i en espera del que pugui oferir la política espanyola. **Oriol Junqueras** i l'ANC de **Carme Forcadell** van empènyer **Artur Mas** a fixar les eleccions catalanes per al setembre passat quan el més lògic –i el que desitjava el president– era esperar el resultat de les generals. I ara ens trobem precisament en temps mort, a l'expectativa del que pugui sorgir de les negociacions que es duen a terme a Madrid.

TONI ALBIR / EFE

Artur Mas i Carles Puigdemont a la seu de Convergència el dia 9 gener

Formalment, els 18 mesos d'aquest Govern de coalició han de servir per preparar Catalunya per fer el salt a la independència. Però CDC i ERC discrepen en la manera d'acabat aquest període. De moment, no en volen parlar, ja que els convergents no estan a favor de la desconnexió unilateral. Però abans d'arribar a aquest punt, tots dos tenen per davant un altre repte complex si atenem als precedents: la cohabitació. Els primers passos d'aquesta convivència han estat mediàticament assossegats, però s'hi aprecien alguns tics que ja estaven presents en els tripartits d'esquerra. Tot i que és aviat per conèixer les xifres, els nomenaments que s'estan efectuant auguren una inflació de càrrecs derivada del repartiment de poder entre els dos partits, a part de l'existència d'una conselleria més derivada d'aquesta redistribució. També persisteix la tàctica d'encastar comissaris polítics d'una formació en departaments dirigits pels socis. A més, els consellers d'ERC fan la seva pròpia reunió abans de la del Consell Executiu de dimarts. Tot això denota una profunda desconfiança entre els dos partits.

N'hi ha per a això i per a molt més. S'albiren unes eleccions quan acabin els 18 mesos previstos i no es pot descartar que abans es produeixi una ruptura al Govern per fer que els dos partits competeixin amb més llibertat a les urnes. Fins aleshores, els republicans estan decidits a demostrar que saben gestionar i que el mal regust de boca que els va deixar el tripartit de **Maragall** i el de **Montilla** va ser provocat per situacions conjunturals. Junqueras, per això, va reclamar una vicepresidència i el control de l'economia. I, precisament, els convergents estan encantats que el líder d'ERC se submergeixi en la *realpolitik*. Estan satisfets davant la perspectiva de veure com Junqueras es postra davant **Montoro** o qualsevol ministre d'Hisenda per sol·licitar diners del FLA per poder pagar les factures o de comprovar com defensa l'escàs marge per a polítiques socials que deixa un pressupost ajustat fins al límit.

El més curiós d'aquests primers compassos del bipartit no és, tot i això, la coexistència entre dos partits que mai no han governat junts una gran administració, sinó una altra cohabitació més curiosa: la de dos presidents. Són temps que ofereixen situacions inusitades. També conviuen dos papes al Vaticà, però un no té intenció de tornar... Durant les primeres setmanes de **Carles Puigdemont** al Palau de la Generalitat, Mas s'ha mantingut en un discret segon pla, però la seva intenció és mostrar-se més assíduament i, com a líder de Convergència, la seva opinió política estarà molt present a l'escena política. Fins i tot és molt probable que marqui distàncies des del partit amb decisions del Govern. Mas continua rebent personalitats polítiques i empresarials i fins i tot despatxa amb consellers del govern de Puigdemont. I sense anar més lluny aquest cap de setmana el diari *El Punt Avui* publica una entrevista amb els dos presidents (l'expresident manté la dignitat i el tracte de *molt honorable*).

En els propers mesos serà interessant veure com evoluciona aquest Govern bicèfal (previ, per cert, al que Mas pretén implantar a CDC, amb un líder del partit i un altre com a candidat a la Generalitat) mentre s'aclareix la incògnita del Govern central, una dada essencial per al desenllaç de la legislatura catalana.

mdgarcia@lavanguardia.es

Pagar impostos a Catalunya

ERC s'ha fet càrrec de l'Agència Tributària de Catalunya, que estarà dirigida per un dels principals dirigents del partit, Lluís Salvadó, sota la batuta d'Oriol Junqueras. La intenció en aquest àmbit és dotar-la de més personal per fer-se càrrec de la recaptació dels impostos cedits a la Generalitat, inclosos els impagaments, sense haver de recórrer a l'ajuda de la Hisenda central. Tot i això, no està previst realitzar campanyes perquè els contribuents lliurin la seva declaració de la renda a l'Agència catalana, com s'havia fet, ja que la realitat és que ara per ara només serveix per afegir més tràmits.

El pla de xoc, en suspens

El famós pla de xoc social pactat per Junts pel Sí i la CUP durant les tortuoses negociacions per arribar a una investidura i l'inici de la legislatura suposa una inversió de 200 milions d'euros. L'actual Govern considera que és factible dedicar aquesta quantitat a les polítiques pactades, però no amb l'actual pressupost prorrogat, ja que en aquesta situació només és possible traspassar algunes petites partides. Junqueras plantejarà a la CUP que negociï per donar suport a un nou pressupost que inclogui la dotació del pla de xoc, encara que ja sap que serà molt difícil, per no dir impossible, que els cupaires li donin el seu vot.

C's es llança a "trepitjar territori" per ampliar el seu suport a Catalunya

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Inés Arrimadas no vol que el seu càrrec de líder de l'oposició al Parlament es limiti a una simple denominació formal i ultima una bateria d'iniciatives parlamentàries per marcar l'agenda del debat a la Cambra catalana en els pròxims mesos. En paral·lel, els dirigents del partit centrista, que han pres bona nota dels decebedors resultats del 20-D a Catalunya, han posat en marxa una campanya que els portarà a trepitjar "més territori".

L'objectiu no és cap altre que el de suavitzar la imatge excessivament urbana que acompanya C's des de la seva fundació fa deu anys, ampliar les seves bases de votants, i reforçar la seva estructura fora de l'àrea metropolitana de Barcelona.

"Catalunya és molt diversa i s'han d'escoltar totes les realitats socials, territorials i econòmiques", va afirmar ahir Arrimadas durant una visita a la Val d'Aran.

Amb les iniciatives parlamentàries i la seva presència territorial Ciutadans aspira també a posar en evidència un Govern de la Generalitat que, segons el seu parer, en els últims anys "parla molt d'independència" mentre descuida la gestió, les polítiques d'ocupació, la sanitat i les infraestructures.

L'ofensiva parlamentària posarà especial atenció en el dèficit en inversió en infraestructures per part de la Generalitat i el Govern central a moltes zones, com és el cas de la Val d'Aran, on Arrimadas i el portaveu de C's, Carlos Carrizosa, flanquejats pel diputat taronja d'aquesta comarca, Javier Rivas, van mantenir ahir una reunió amb representants de l'hostaleria i comerços.

Arrimadas va denunciar el "dèficit evident" en inversions que pateix aquest territori i va anunciar que traslladarà les propostes del seu partit al Parlament, a les comissions legislatives i en matèria de pressupostos de la Generalitat.

Segons la líder de Ciutadans és urgent "desestacionalitzar" l'oferta turística de la Val d'Aran, molt encarada als mesos d'hivern.

Arrimadas també portarà a la Cambra la reclamació que es millorin i es facilitin els accessos per carretera a la vall i que s'aposti per aquesta comarca com un dels "motors econòmics" de Catalunya.

La mà dreta de Rivera va explicar els motius de l'abstenció de C's en la votació el gener de 2015 de la llei d'Aran, que entre altres coses parla de la "realitat nacional" del poble aranès i dota el govern d'aquesta regió de més competències.

La presidenta del grup parlamentari de C's va lamentar que la llei evita fer referència tant a la reforma de la llei electoral com a la reclamació històrica de millorar del sistema de finançament d'aquest territori.●

LV. Article 108

JxS i la CUP inicien el tràmit de les tres lleis de la "desconnexió"

Els grups independentistes continuen amb la resolució rupturista anul·lada pel TC

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

Junts pel Sí i la CUP van iniciar ahir els tràmits per elaborar les tres lleis bàsiques que requereix el seu pla de ruptura amb Espanya, conegudes com les "lleis de la desconnexió": la de Règim Jurídic català, la d'Administració Tributària i la de Protecció Social. Totes estaven previstes en la declaració rupturista del 9-N, impugnada pel Tribunal Constitucional (TC) tot i que ara els han canviat el nom.

El text pactat pels dos grups al novembre, i que els jutges van considerar nul, marcava un termini de 30 dies per iniciar la tramitació un cop es formés govern i es constituïssin les comissions legislatives del Parlament. Els partits independentistes, doncs, tiren endavant el seu full de ruta malgrat la decisió del TC.

La fórmula que han triat per fer-ho és la de la ponència. Això vol dir que no és el Govern el que presenta un projecte de llei, o un grup parlamentari una proposició de llei per després desenvolupar-la. Les tres lleis es redactaran directament en ponència dins d'una comissió legislativa, i estarà oberta a la participació de la resta de grups. La de Règim Jurídic –per passar de l'ordenació espanyola a la catalana– es redactarà a la comissió de Governació, presidida pel cupaire Joan Garriga; la d'Administració Tributària –recaptar i gestionar impostos–, a la d'Economia i Hisenda, presidida pel diputat de Junts pel Sí Antoni Castellà; i la de Protecció Social a la de Treball, en mans també d'un diputat de Junts pel Sí, Bernat Soler.

"Són els tres pilars perquè la república catalana pugui existir", es va felicitar el diputat de la CUP Benet Salellas, que va donar a conèixer el pas fet amb Junts pel Sí. Els grups han rebatejat les lleis, que tenien previst dir-se de Transitorietat Jurídica, Hisenda Pública i Seguretat Social, perquè pensen que així podrien esquivar una impugnació dels tribunals, segons va admetre Salellas mateix.

Tot i això, alguns parlamentaris ja parlaven ahir sobre la possibilitat que demà el Consell de Ministres anunciï un recurs com ja ha fet amb la comissió de procés constituent. Els serveis jurídics de la Cambra catalana ja han advertit de les limitacions que implica aquesta anul·lació.

De fet, el líder del PP català, Xavier García Albiol, va anunciar ahir que demanarà al Govern espanyol que recorri les tres ponències de la desconnexió.

La sol·licitud arriba en el mateix moment que el socialista Pedro Sánchez intenta pactar la seva investidura. En declaracions a Telecinco, el líder socialista va advertir que si els partits independentistes continuen "trencant la llei" no negociaran "res" amb ells.

A Junts pel Sí van assegurar que el pas d'ahir no obeïa a cap altra estratègia que el full de ruta. "Ja ho teníem pactat en la resolució del 9-N i hem decidit fer-ho avui [per ahir]", afirmava la republicana Marta Rovira. No obstant això, la diputada de la CUP Eulàlia Reguant va vincular el pas d'ahir al pacte per facilitar l'aprovació de la pròrroga dels pressupostos que es va votar al matí.

Els anticapitalistes tenien previst abstenir-se, cosa que hauria paralitzat la pròrroga, però al final, en virtut de l'acord que impulsava les tres lleis, cinc dels seus diputats van votar-hi a favor. Així ho va reconèixer Reguant mateixa a l'hemicicle.

Els grups de l'oposició van retraure el pas fet amb Junts pel Sí. Els grups han rebatejat les lleis, que tenien previst dir-se de Transitorietat Jurídica, Hisenda Pública i Seguretat Social, perquè pensen que així podrien esquivar una impugnació dels tribunals, segons va admetre Salellas mateix.

ÀLEX GARCIA

El president Carles Puigdemont durant la seva intervenció al ple del Parlament d'ahir

IMPUGNACIÓ

El PP català demanarà al Govern central que recorri la redacció de les lleis

REACCIÓ DEL PSOE

Sánchez adverteix que no negociarà amb DiL i ERC si "trenquen la llei"

REBUIG DE L'OPOSICIÓ

C's, PSC i Sí que es Pot qualifiquen de "pueril" i "tripijoc" l'estratègia independentista

LA DECLARACIÓ

En suport dels refugiats

El Parlament va aprovar una declaració institucional en què mostra el seu estupor i la seva indignació per la desaparició, segons la Interpol, de 10.000 nens refugiats arribats a Europa. La declaració també censura la confiscació de béns als refugiats imposada en alguns països.

Puigdemont avisa el Govern espanyol que només negociarà la independència

JOSEP GISBERT
Barcelona

El Govern català no pensa promoure cap reforma del sistema de finançament autonòmic, perquè al que aspira és a negociar la independència de Catalunya. Aquest és el missatge que el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va traslladar ahir al Govern espanyol, en la seva primera sessió de control al Parlament, a fi de deixar clar el terreny de joc en què es mourà el diàleg que vol entaular una vegada s'aclareixi el dubte de qui serà el nou inquilí de la Moncloa.

"El Govern no promourà ni liderarà la millora del finançament autonòmic, i probablement si ho fes a l'altra banda no hi trobaria ningú", va remarcar el president de la Generalitat en resposta a la líder de C's, Inés Arrimadas, a qui va aclarir que del que es tracta ara és de "negociar el que ens ha encarregat el poble de Catalunya, és a dir, l'inici del camí cap a la independència", i no una reforma del finançament "que no teníem al nostre programa electoral". "Amb el nou Govern espanyol anirem a negociar que aquest país sigui un Estat independent aviat", va reblar Carlos Puigdemont, que va resumir la situació parafrasejant i adaptant per a l'ocasió uns versos del poeta Jaime Gil de Biedma: "Que la independencia iba en serio, ustedes se han dado cuenta demasiado tarde (Que la vida iba en serio, uno lo empieza a comprender más tarde)". I tot i així no es va tancar que "un Govern espanyol ens expliqui quina idea té del model de finançament", encara que va precisar que exclusivament per a "aquest mentrestant que hem d'anar gestionant fins que arribem a ser un Estat independent".

En aquest nou marc en què el president de la Generalitat situa l'acció política de Catalunya va reconèixer que "Espanya està canviant, i molt", però va advertir que "no necessàriament per bé", perquè "de moment no sap ni com formar govern ni com gestionar la complexitat", en referència a les dificultats que hi ha després del 20-D per trobar una majoria amb garanties que permeti formalitzar la investidura, una situació que va aprofitar per proposar a la política espanyola, amb evident sornegueria i fins i tot amb indissimulada satisfacció, que prengui exemple del cas català. "Podria prendre nota de com hem fet les coses a Catalunya, perquè finalment tenim un Govern que ja ha posat la primera llei al Parlament i ha pres les seves primeres decisions", va etzibar entre murmuris a l'hemicicle, procedents sobretot dels grups de l'oposició.

En la seva estrena en la sessió de control del Parlament, Carles Puigdemont es va mostrar, al capdavall, especialment contundent en la defensa del procés sobiranista. "El Govern manté el full de ruta, hem vingut en aquests divuit mesos a preparar un Estat per esdevenir independents, i això és el que farem, que ningú no en tingui cap dubte, perquè de vegades hi ha gent que es confon i pensa més en els debats terminològics que en l'objecte del mandat democràtic", va subratllar, una referència a la decisió del Govern espanyol que el Tribunal Constitucional anul·li la comissió d'estudi del procés constituent creada al Parlament, la feina del qual va defensar perquè "la democràcia no té cap altra fórmula que fer-ho a través del Parlament, del debat i del diàleg".●

"BCN World és viu"

El projecte de BCN World "no és mort, ni de bon tros, és viu", va assegurar Carles Puigdemont durant la mateixa sessió de control, en resposta al líder del PSC, Miquel Iceta, que li va recordar que al seu dia havia tirat endavant gràcies al suport del seu partit al govern i que va demanar-ne la reactivació. "És un projecte que estem mirant de fer-lo madurar per tal que els inversors puguin tenir una resposta clara i precisa properament", va assegurar el president de la Generalitat, que va explicar que "ja hi ha hagut reunions molt profundes sobre aquesta qüestió i la setmana que ve n'hi haurà una de molt rellevant". El projecte, sobre el qual CDC i ERC tenen posicions diferents, està actualment en fase de revisió, després que la CUP en demanés la paralització en la negociació amb Junts pel Sí.

LV. Article 109

Puigdemont critica el to de Rajoy cap a Catalunya

El president retreu la terminologia bèl·lica del líder del PP

RAÚL MONTILLA
Barcelona

El president en funcions del Govern central, Mariano Rajoy, va dir dissabte que, malgrat que l'Executiu estigui en funcions, l'Estat "no està en treva" amb el full de ruta sobiranista. Es tracta d'un ús del llenguatge inadequat, a parer del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, que ahir va assegurar que el procés independentista és un "plantejament democràtic i pacífic".

Puigdemont, que al matí va visitar la Fira de la Candelera de Molins de Rei, va declarar als periodistes que "parlar de treva no és un llenguatge adequat per intentar relacionar-se amb el que és un plantejament democràtic, pacífic, popular, transversal i, fins i tot, simpàtic d'una gran part del poble de Catalunya". Aquesta va ser la resposta del president català a l'advertència de Rajoy a la reunió de la junta directiva del PP a Catalunya, en què va recordar que, encara que estigui en funcions, el Govern central ha portat al Tribunal Constitucional la Conselleria d'Afers Exteriors i la comissió del procés constituent, i també que estudia si ha de fer el mateix amb les ponències per redactar tres lleis de desconnexió. "L'Estat no està en funcions. No ho està. No està en treva", va dir Rajoy.

RUBEN MORENO GARCIA

El president en la visita ahir de la Fira de la Candelera

Puigdemont va demanar al Govern central que "no generi disfuncions i que funcioni", ja que, segons va assegurar, ara fa al contrari. "Constatem amb una certa estupefacció com els problemes que afecten realment la gent, com són l'habitatge, la feina i l'energia, no són objecte de decisions importants de la política espanyola", va subratllar el president de la Generalitat, que va assenyalar, d'altra banda, que li és igual qui governi Espanya: si el PP o el PSOE. "Les formes canvien, però quan es tracta de tenir sensibilitat i d'atendre les demandes de la majoria parlamentària de Catalunya, la resposta d'uns governs i d'altres són bastant similars", va sentenciar Puigdemont.●

La CUP viu la primera crisi després del suport a JxSí

R. MONTILLA
Barcelona

El suport de la CUP a un govern de Junts pel Sí va causar divisió i la tensió interna després de la investidura de Carles Puigdemont com a president, lluny de superar-se, ha causat la primera baixa entre els partits que van donar suport a la candidatura de l'esquerra alternativa per al 27-S. Corrent Roig trenca amb la CUP-Procés Constituent per haver perdut, apunta, la seva "independència política".

La CUP demanarà l'impagament d'una part del deute en la negociació dels pressupostos

La formació va prendre la decisió dissabte durant una assemblea plenària i ho va fer públic a través d'un comunicat aquell mateix dia a la nit. Moviment de caràcter trotskista, Corrent Roig va ser una de les formacions de la candidatura de la CUP que es va oposar més activament a l'opció que Artur Mas repetís al capdavant de l'Executiu català –juntament amb Lluita Internacionalista i Alternativa d'Esquerres del Prat– quan va assegurar que un pacte d'aquesta mena podria provocar, segons el seu parer, que la CUP deixés de ser una força anticapitalista i rupturista. En aquell moment, a finals de l'any passat, va deixar clar que no donaria suport, a part de Mas, a cap altre candidat de Junts pel Sí.

En el comunicat, Corrent Roig qualifica que l'acord amb l'Executiu de Puigdemont és d'una "gravetat extrema", ja que aquest provoca, assenyala, que la CUP quedi supeditada "a un govern submís a la UE i la troica i, per tant, contrari als interessos del poble treballador". Una condició que, explica, va quedar manifesta amb l'aprovació de la pròrroga del pressupost de la Generalitat la setmana passada.

Corrent Roig lamenta que la CUP s'hagi quedat només amb les "engrunes" i hagi renunciat a "canviar-ho tot".

D'altra banda, la diputada Anna Gabriel ha declarat en una entrevista al web d'aquest diari que, en les negociacions dels pressupostos de la Generalitat, demanaran que s'inclogui l'impagament d'una part del deute de l'Administració catalana.●

LA VANGUARDIA .cat

FUNDADA EL 1881 PER DON CARLOS I DON BARTOLOMÉ GODÓ

L'esmòquing, una moda per a totes les castes

VIURE 9

Objectiu: aeroport Joan Miró - el Prat

● La Fundació Miró i la família, a favor del canvi de nom CULTURA 39

DAVID AIROB

LV. Article 110

Dilluns negre a les borses per la por de la recessió

►*El parquet espanyol baixa un 4,4% i suma un descens del 15% aquest any*

►*La banca italiana i l'alemanya lideren les caigudes del sector a Europa* ECONOMIA 54

BRIAN SNYDER / REUTERS

Clinton retalla distàncies. La candidata ha reduït l'avantatge que li porta el seu rival demòcrata a les primàries, Bernie Sanders, tot esperant el resultat a Nou Hampshire, on ahir va esmorzar amb el seu marit. INTERNACIONAL 6

El sector dur de la CUP vol revisar l'acord amb Junts pel Sí

● Mas recorda als cupaires a RAC1 que el pacte firmat inclou els pressupostos

Un mes després de l'acord d'investidura i governabilitat entre Junts pel Sí i la CUP, la fracció més dura dels cupaires, Endavant, en la qual se situa la diputada Anna Gabriel, demana la revisió del pacte. POLÍTICA 19

El Síndic denuncia la "intolerable" passivitat amb el 'top manta'

● Ribó reclama una "política pública que abordi el fenomen de manera integral" VIURE 4

Sánchez evita concretar la reforma federal en l'oferta de pacte a Podem i C's

● El líder del PSOE centra la proposta en un pla de xoc social per buscar el suport més ampli i no inclou el referèndum a Catalunya

El programa de govern que Pedro Sánchez va fer arribar ahir als partits amb els quals vol arribar a un acord es basa en mesures socials i econòmiques que puguin ser assumides per Podem i per Ciutadans. En canvi, al document es planteja la reforma constitucional per avançar cap a un Estat federal sense entrar en gaires detalls. POLÍTICA 14

idealista

LV. Article 111

La qüestió catalana

Junqueras desplegarà la nova Agència Tributària

Economia renegociarà el pagament del deute, però no deixarà de pagar

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

La Generalitat reforçarà les competències i l'estructura de l'Agència Tributària de Catalunya, un pas endavant en la construcció de la futura Hisenda de la república catalana, va assenyalar ahir el vicepresident i conseller d'Economia en la seva compareixença al Parlament. El Govern vol que l'ens recapti i gestioni tot el cobrament dels deutes a l'Administració –els cobraments executius, com ara multes i impagaments–, una competència que ara està cedida a l'Estat espanyol, i que assumeixi la recaptació d'impostos que exerceixen els registradors de la propietat, com el de successions i el de transmissions patrimonials.

La recaptació directa d'aquests tributs estalviaria a la Generalitat més de 30 milions d'euros, segons Junqueras. Però, a més a més, serviria de banc de proves per a la futura Hisenda. "Seria una mena d'assaig", diuen des de Junts pel Sí, com pretenen fer amb el cobrament de l'IRPF dels treballadors de les quatre diputacions, un procés que genera inquietud entre els funcionaris de l'organisme a Barcelona –vegeu *La Vanguardia* de dissabte.

El conseller preveu desplegar les noves funcions de l'Agència Tributària amb l'aprovació d'un decret de reforma de l'estructura de l'entitat que permeti "redimensionar-la" per absorbir més càrrega de treball. A més a més, Economia vol augmentar el nombre d'oficines, i passar de les 53 actuals a 140 en els propers mesos, seguint el pla presentat el 2014. En tot aquest procés, es rebria el suport de les diputacions i els ajuntaments, va assenyalar el conseller.

La comissió d'Economia i Hisenda en què ahir va comparèixer el vicepresident acollirà la ponència que Junts pel Sí i la CUP volen crear per redactar la llei d'Administració Tributària –la Mesa del Parlament aprovarà la creació de les tres ponències de la desconnexió avui–. Junqueras va apuntar alguns dels elements que aquesta futura Hisenda catalana incorporaria, com un consell fiscal. També va reafirmar la seva intenció de reconvertir l'Institut Català de Finances en un banc públic català.

Menys explícit va ser pel que fa als seus plans per als pressupostos del 2016. El

ANDREU DALMAU / EFE

El conseller d'Economia, Oriol Junqueras, al Parlament

Govern necessita el suport de la CUP per aprovar els comptes i aplicar el pla de xoc social –de 270 milions d'euros– compromès amb els anticapitalistes en la resolució rupturista del 9-N.

Fonts de Junts pel Sí assenyalen que els nous pressupostos no estaran a punt fins al maig o el juny, si tot va bé. La CUP, en tot cas, ja va advertir ahir Junqueras d'al-

Els grups de l'oposició demanen al conseller que negociï un nou finançament amb l'Estat

gunes de les seves demandes per donar suport als comptes del 2016. La diputada Eulàlia Reguant va demanar al conseller una auditoria ciutadana del deute, per decidir "quina part és legítima i quina no, així com què es vol pagar abans", en la línia del que Anna Gabriel va expressar a *Lavanguardia.com*. La CUP vol que la Generalitat deixi de pagar una part del deute, una estratègia que ahir descartaven des de la conselleria que dirigeix Junqueras. "Renegociarem el pagament dels interessos, podem pactar un nou calendari, però no pagar el deute ni entra en els nostres plans ni té sentit", deien.

Aquests dies Junts pel Sí i la CUP posaran en marxa un grup de treball sobre la renegociació d'aquest deute que ofega les finances de la Generalitat. En aquest sentit, Junqueras va demanar la col·laboració de la resta de grups parlamentaris per revisar la distribució del sostre de dèficit amb l'Estat. En aquest punt el conseller va trobar la complicitat d'alguns grups, com Catalunya Sí que es Pot. El seu portaveu, Joan Coscubiela, va instar Junqueras a formar un front comú amb altres autonomies i reclamar que l'Estat no "centrifugui" el deute cap a les comunitats. En la mateixa línia es va expressar el diputat del PSC Òscar Ordeig, que va comminar Junqueras a negociar un finançament millor amb el Govern central. Tots dos grups van demanar augmentar la recaptació de la Generalitat mitjançant impostos de successions, entre altres tributs. Junqueras, però, ho va descartar. Si es creen nous impostos seran de caràcter mediambiental, va assenyalar. La inconcreció de Junqueras amb els seus plans econòmics van topar amb el rebuig de Ciutadans i PP, que van demanar a Junqueras que el Govern "assumeixi la seva responsabilitat" pel que fa a les finances i no doni la culpa e tot a Espanya.●

Balears i València demanen plegades un nou finançament

D. GILABERT
Palma

Els governs de les Balears i València van escenificar ahir la seva unió per "trencar" amb el "pitjor finançament" de l'Estat. Els presidents de les dues comunitats, Francina Armengol i Ximo Puig, van firmar l'acord del Consolat de Mar, un document d'onze punts que materialitza el front comú que impulsen aquests dos territoris. En aquest acord s'inclouen el foment del corredor mediterrani, l'aposta per un turisme competitiu i sostenible i l'oposició a les prospeccions petrolieres a la Mediterrània. L'aliança també reclama l'increment de l'autonomia fiscal, la correcció dels desequilibris entre els diferents nivells de l'Administració, la garantia de l'"equitat horitzontal" entre les comunitats i la reciprocitat en la recepció dels canals públics de comunicació, que es complirà quan València recuperi el Canal 9.

De tota manera, l'èxit principal és la unió de forces per aconseguir un nou finançament autonòmic. En aquest sentit, la presidenta balear va destacar que el pacte suposa "una gran oportunitat" per a la confluència de dos governs afins a les dues riberes de la Mediterrània, i Ximo Puig va reclamar al Govern espanyol en funcions que "deixi d'arraconar-nos". En la mateixa línia, Francina Armengol va defensar aquest front comú "després d'anys de marginació" de l'Executiu central del PP. Es tracta d'un fet que, d'acord amb Puig, passa pel reconeixement de la "singularitat entre territoris i la igualtat entre ciutadans".

Ximo Puig va viatjar a Palma acompanyat per la vicepresidenta, Mónica Oltra, que va aprofitar per posar els governs de les dues comunitats com a exemple per al futur govern espanyol. La líder de Compromís va insistir que Espanya ha de "virar el vaixell" i deixar enrere una etapa dominada per la corrupció política.

Oltra també va aprofitar l'estada a l'illa per mantenir una trobada amb el líder de MES per Mallorca, Biel Barceló. Tots dos van acordar que Compromís "donarà veu" als nacionalistes balears al Congrés dels Diputats. Els quatre diputats de la formació es faran ressò de les propostes de MES, que no va obtenir representació parlamentària als comicis del desembre passat.●

Rafael Jorba

Transparència o striptease

La negociació dels pactes de govern per a una eventual investidura de Pedro Sánchez ha tornat a posar en relleu un fenomen: l'emergència de l'anomenada *democràcia d'opinió*, és a dir, l'omnipresència dels sondejos, l'obsessió per la comunicació –ara se'n diu *relat*– i el dictat de l'emoció. Tot ha de ser immediat, simple i espectacular, en detriment de l'anàlisi i en contrast amb una realitat social i política cada vegada més complexes. El resultat és que la vella i la nova política no poden sostreure's d'aquesta dinàmica perversa: la d'una política que ha de simplificar els missatges i la del format dels mitjans que alimenta aquesta simplificació.

Val a dir que, en aquest context, es produeix una notable paradoxa: les societats europees del segle XXI són cada vegada més plurals i complexes, però els formats amb què la política ha d'administrar aquesta diversitat –social, cultural, ètnica, lingüística, religiosa...– són cada vegada més simples, en blanc i negre, amb els 140 caràcters d'un tuit com a paradigma últim. La vella política ha renovat les cares –és el cas de Pedro Sánchez al PSOE–, però la nova política té un relat que s'adiu millor amb les exigències dels nous formats: dóna respostes simples a problemes complexos, un fenomen que és el denominador comú de tots els populismes. Perquè no és només una casualitat que molts dels actors emergents s'hagin forjat als platós de televisió.

La democràcia exigeix un debat contradictori, en temps i forma, i ara aquesta exigència hauria de ser més gran. Aquest és el repte que van plantejar els ciutadans a les eleccions del 20-D: la necessitat que els partits se sotmetin a la cultura del pacte i de la coalició, que renunciïn al seu programa màxim en benefici d'una agenda reformista. Aquesta negociació topa, en primera instància, amb aquell problema de fons: a més complexitat es respon amb més simplificació dels missatges i, en aquest cicle perniciós, la nova política fixa millor el relat.

La 'transparència total' s'assembla més a un striptease emocional que a l'imperatiu de la negociació política

Però els negociadors s'enfronten també amb un altre factor formal, a manera d'intangible: la pretensió que els pactes es facin en directe, en streaming, per dir-ho amb una paraula que està de moda, amb transparència total. Aquest és un altre dels peatges de la democràcia mediàtica, la idea d'una transparència absoluta, sense espai ni temps per a la privacitat i, fins i tot, per a l'opacitat. La política és aquí també deutora d'aquells programes d'èxit en els quals els protagonistes accepten viure vigilats per les càmeres de televisió les 24 hores del dia... Lamento decebre-us, però penso que ni la vida personal ni la col·lectiva no es poden desenvolupar sense zones de reserva.

Aquesta pretesa *transparència total* s'assembla més a un striptease emocional que no pas als imperatius de la negociació política. Hi ha d'haver transparència absoluta en els acords finals, sense pactes ocults ni clàusules secretes... I aquests acords poden ser sotmesos, com ho va fer l'SPD amb el seu pacte de coalició amb la CDU, a l'aval de la militància, un factor que dóna legitimitat i estabilitat. Però algunes transparències no són més que pornografia política.

LV. Article 112

LA SEGONA

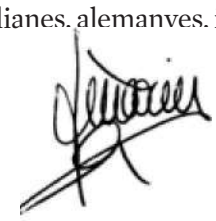
Màrius Carol DIRECTOR

De vesper en vesper

JOSEP Pla, Salvador Dalí, Eugeni d'Ors, Manuel Machado, Miguel Mihura o Enrique Jardiel Poncela figuren a la llista de "franquistes" que tenen un carrer a Madrid, d'acord amb l'estudi elaborat per la càtedra de Memòria Històrica de la Universitat Complutense. Aquests noms apareixen al costat de generals com Aranda, Dávila, Asensio Cabanillas o Fanjul, que van participar a la Guerra Civil. L'estudi, que ha costat 17.999 euros, és un encàrrec de l'alcaldessa Manuela Carmena, amb la finalitat d'eliminar de la llista de carrers tot vestigi de l'antic règim. Els historiadors de la càtedra han trobat un total de 256 noms de persones presumptament relacionades amb el bàndol franquista i la dictadura, en els quals han inclòs noms de la cultura i el pensament. I fins i tot un torero com Manolete o un inventor com Juan de la Cierva.

L'encàrrec de l'alcaldessa madrilenya, que no surt d'un vesper i ja s'ha ficat en un altre, no suposa necessàriament que tots els noms suggerits hagin de desaparèixer. És més, davant l'embolic que s'ha format quan s'ha conegut la notícia, Carmena ha aclarit que la seva intenció és respectar els personatges històrics relacionats amb la cultura.

Això de fer llistes sempre resulta perillós, però no distingir clarament entre els que van poder sentir simpatia pel franquisme i els que van participar directament en l'abolició de la democràcia constitueix un despropòsit. Per posar un exemple, Dalí és una de les icones del segle XX, reduir-lo a franquista perquè va deixar capitalitzar el seu retorn per Franco o perquè el va elogiar en algunes entrevistes periodístiques és discutible. Dalí té carrers dedicats a localitats franceses, italianes, alemanyes, israelianes i nord-americanes; a algú se li pot passar pel cap que Madrid li retiri el seu? Hem de recuperar la memòria històrica a la vegada que el sentit comú.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	15
Opinió	24
Tendències	30
Necrològiques	36
Cultura	38
Cartellera	47
Esports	52
Economia	63
Anuncis classificats	69
PÀGINES	88

SUMARI

INTERNACIONAL
Matriarcat mafiós
Una operació policial desenvolupada amb un gran desplegament de mitjans aconsegueix la detenció del triumvirat femení que regia una de les organitzacions mafioses més poderoses de Catània, a Sicília. **PÀGINA 7**

POLÍTICA
El desacord capital
El president Puigdemont es reuneix amb les representants de la CUP prop de dues hores per mirar de resoldre qüestions controvertides. **PÀGINA 21**

EDITORIALS
Els temes del dia
La bona marxa del mercat immobiliari, sobretot gràcies a la venda de pisos de segona mà; i el nou informe de la Síndica de Barcelona sobre les queixes dels ciutadans. **PÀGINA 24**

OPINIÓ
L'humor colèric
Francesc-Marc Álvaro fa referència a la polèmica sobre el muntatge teatral que ha portat a la presó dos titellaires a Madrid: "El que interessa a qualsevol demòcrata de debò és preservar la llibertat d'expressió, de pensament i de creació també quan l'exerceixen els que pensen de manera diferent. El veritable esperit liberal –en sentit primigeni– es posa a prova quan cal defensar les regles de joc en benefici dels que tenen idees, valors i interessos que no són els nostres". **PÀGINA 28**

TENDÈNCIES
L'amenaça vírica
El virus del Zika ha estat identificat al cervell de tres fetus amb greus malformacions en el sistema nerviós. **PÀGINA 32**

viure

Nova consulta pel tramvia?

Sembla que el fracàs rotund del referèndum convocat per l'exalcalde Jordi Hereu el 2010 per conèixer l'opinió dels barcelonins sobre la instal·lació del tramvia en la Diagonal no ha aconseguit doblegar el PSC, que estudia proposar una nova consulta per validar els plans d'Ada Colau sobre aquesta qüestió.

El repartiment de béns dels Llosa

El premi Nobel Mario Vargas Llosa ha arribat a un acord amb la seva exdona per al repartiment dels béns del matrimoni

CULTURA
Experiment insòlit
Jordi Savall posarà música dissabte al Mercat de les Flors a un espectacle en el qual el projecte *Istanbul*, interpretat pel gambista juntament amb quatre membres del seu conjunt Hespèrion XXI, s'unirà amb la dansa de Mal Pelo. **PÀGINA 43**

ESPORTS
Ocàs boreal
Martin Odegaard, el jove futbolista noruec per qui el Reial Madrid va pagar quatre milions d'euros fa un any, no acaba d'arrencar i escalfa la banqueta del Castella amb unes estadístiques molt pobres per a un migcampista amb vocació ofensiva com ell. **PÀGINA 55**

ECONOMIA
El parquet s'aixeca
Després d'un inici de setmana de vertigen, l'Ibex puja un 2,7%, fins a assolir els 8.143 punts, gràcies a l'impuls de la banca: BBVA i Popular són els que més tiren, amb un 6,2% i 5,8%, respectivament, seguits de Santander (5,1%) i CaixaBank (4,2%). **PÀGINA 64**

PEL FORAT DEL PANY

Thelma i Louise a la CUP

La reunió del president de la Generalitat amb les representants de la CUP es va allargar ahir més del que estava previst amb la vista posada en la negociació dels pressupostos i a la recerca d'una sortida consensuada al projecte BCN World, al qual els cupaires s'oposen. Carles Puigdemont també va fer servir més temps que amb la resta de formacions perquè la CUP va decidir que en la reunió no podia estar representada només per la presidenta del grup parlamentari, Mireia Boya, i també hi va assistir, com a testimoni, la diputada Anna Gabriel. A Convergència es lloa la mà esquerra del president a l'hora de portar aquesta mena de cites amb la CUP tenint en compte el calendari polític que tenen al davant. Fins i tot ahir hi va haver qui hi va buscar un reflex en la *road movie* protagonitzada per Geena Davis i Susan Sarandon. Boya i Gabriel serien com *Thelma i Louise* i, a diferència de la pel·lícula de Ridley Scott, l'objectiu de Puigdemont és intentar que no tirin pel dret i que acabin donant suport als pressupostos que ha de preparar Oriol Junqueras.

PENSEM QUE...

Més globals amb Vodafone

La decisió de la Vodafone Foundation de traslladar de Londres a Barcelona la seu global d'Instant Network, el seu programa global d'ajuda humanitària, reforça novament el perfil global de la ciutat: el programa coordina voluntaris de 20 països, que despleguen xarxes de telecomunicacions d'emergència en situacions crítiques com durant el terratrèmol del Nepal o ara a l'illa de Lesbos per cobrir l'allau de refugiats sirians. Vodafone assenyala que el trasllat pretén impulsar el creixement del seu programa, i la incorporació de solucions tecnològiques innovadores procedents de l'ecosistema de *start-up* que s'ha creat a la ciutat, al voltant de la Barcelona Mobile World Capital. Vodafone, assenyalen els seus directius, també ha considerat l'atractiu de la ciutat, on a partir d'ara es duran a terme els programes de formació que es feien a Gal·les. I el programa donarà un nou impuls al teixit local de les oenagés amb les quals Vodafone col·labora, des de la Creu Roja fins a l'Acnur i l'orde de Sant Joan de Déu.

ELS SEMÀFORS

Maria-Antònia Oliver
PREMI D'HONOR DE LES LLETRES

L'autora mallorquina, nascuda el 1946, ha estat guardonada per Òmnium amb el premi d'Honor de les Lletres Catalanes. La escriptora va lamentar que, en 48 edicions, només quatre dones hagin aconseguit el premi. **PÀGINA 40**

Julião Sarmento
ARTISTA

Sota el títol *El pes d'un gest*, l'artista portuguès Julião Sarmento reuneix a CaixaForum Barcelona obres de les col·leccions del Macba, La Caixa i el Gulbenkian de Lisboa, amb les quals construeix complexes relacions. **PÀGINA 42**

Luca de Meo
PRESIDENT COMITÈ EXEC. DE SEAT

Luca de Meo, president del comitè executiu de Seat, va presentar ahir l'Ateca, el primer SUV de la companyia, que considera el tercer pilar de la marca al costat del León i l'Ibiza. El model es presentarà al Saló de Ginebra. **PÀGINA 63**

Kim Jong-un
DICTADOR DE COREA DEL NORD

Enèsima purga del jove dictador de Corea del Nord, Kim Jong-un, de 32 anys: en la seva paranoia, la setmana passada va ordenar executar el cap de l'exèrcit, Ri Yong-gil, acusat de corrupció i dissonància política. **PÀGINA 11**

Ma Junren
EXENTRENADOR XINÈS D'ATLETISME

Durant anys, Ma Junren (72) li va estar prenent el pèl al món de l'atletisme. Va dir que el secret de les seves atletes estava en la seva feina i en la sopa de tortuga. Ara una carta datada el 1995 revela que Ma va dopar les seves fondistes. **PÀGINA 59**

El web de LA VANGUARDIA

E-KONOMIA
Viabilitzant l'empresa (I).

VÍDEO
Les imatges d'Emirates a vista de dron.

FESTA DE SANTA EULÀLIA
Guia per seguir les festes de Santa Eulàlia de Barcelona.

BIG VANG
Màxima expectació davant el possible descobriment d'ones gravitatòries.

'ALL STAR'
Les deu millors esmaixades.

LV. Article 113

LAURA GUERRERO

El president Carles Puigdemont amb les diputades de la CUP Mireia Boya i Anna Gabriel abans de la reunió

El Govern s'obre a renegociar el deute tot i les "discrepàncies" amb la CUP

Puigdemont es compromet que els pressupostos responguin a l'emergència social

ÀLEX TORT
Barcelona

De les rondes de contactes que el president Carles Puigdemont ha mantingut amb tots els grups parlamentaris al Palau de la Generalitat, la d'ahir amb la CUP va ser de llarg la que va durar més. Durant gairebé dues hores Puigdemont i la presidenta del grup parlamentari dels cupaires, Mireia Boya, juntament amb la diputada Anna Gabriel, van conversar sobre els quatre temes que ara generen més disputes entre el Govern i la CUP: el pagament del deute, l'aprovació de pressupostos, el projecte BCN World i la gestió d'Aigües Ter Llobregat (ATLL).

"Una trobada cordial", va assegurar Boya, en què els cupaires van aconseguir el compromís de Puigdemont per dirigir-se a les entitats bancàries amb l'objectiu de "ressituar o renegociar" el deute i els interessos que ha generat. Però Neus Munté, portaveu del Govern, va confirmar que, tot i l'acord d'investidura amb els anticapitalistes subscrit al gener, també hi ha "discrepàncies de fons". BCN World és la qüestió més controvertida.

Gabriel, d'altra banda, va assegurar que a la CUP "no li tremolaran les cames" a l'hora de defensar el full de ruta "rupturista" pactat amb JxSí. Es tracta d'una frase ambivalent, ja que això vol dir que la seva formació garantirà l'estabilitat si el Govern fa passos per avançar cap a la independència, però no farà "actes de fe" envers l'Executiu català si es desvia d'aquest propòsit.

"Que quedi clar que no som socis de govern, sinó que ens hem compromès a donar estabilitat en tres punts: el pla de xoc proposat per JxSí, el procés constituent i la ruptura amb l'Estat espanyol", s'afanyen a dir des de la CUP.

Pagament del deute. L'esquerra alternativa aposta directament per l'impagament del deute, perquè el consideren "injust" i contret d'una manera il·legítima. El Govern no està disposat a arribar a aquest límit, però, segons va aclarir Munté, el president es va mostrar disposat a adreçar-se a les entitats financeres per a la "ressituació o renegociació" del deute amb les entitats financeres, així com també dels seus interessos. Malgrat tot, la també consellera de Presidència va recordar que Catalunya és "un país seriós i ha de complir amb el deute". Munté no va aclarir si aquest deute seria auditat, com sí que va assegurar Boya davant la premsa.

Aprovació dels pressupostos. Quant a l'eventual aprovació dels comptes, Munté va coincidir amb la CUP en què aquests "han de respondre a l'emergència social".

En aquest sentit, va reconèixer que després del diàleg amb la CUP el Govern se sent "tranquil", però va recordar "la dificultat" de la confecció dels pressupostos "ja que no depenen exclusivament de la Generalitat, sinó de l'Estat, que els controla".

De tota manera, en aquest punt s'imposa la prudència: "És aventurat dir ara si pressupostos sí o pressupostos no. Esperem a veure com són i confiem en la paraula del president Puigdemont", va argumentar Boya.

BCN World. És un dels punts més crítics. La CUP veu de bon ull que aquest projecte se sotmeti a consulta ciutadana, tal com va anunciar Puigdemont dimarts en una entrevista a 8tv, però va assegurar que el model actual de BCN World "no el defensarem mai". "Estem en contra de l'especulació i de la venda de territori i espais naturals si només beneficien certes empreses, lobbies i entitats bancàries; els interessos d'uns quants", va reblar Boya.

En canvi, Munté va defensar el projecte: "Generaria un gran volum d'ocupació en un territori (Tarragona) castigat per l'atur". A més a més, va assegurar que la seva activitat se centra en el turisme de negocis i que "el joc només representa un 6% del volum del projecte".

ATLL. La CUP reclama que el model de gestió de l'aigua hauria de ser públic, "ja que és un bé comú". Boya va dir que els cupaires han expressat a Puigdemont que "no només cal defensar l'Ebre, sinó també el model de gestió de l'aigua", de manera que defensen que torni a ser una empresa pública qui gestioni ATLL. El Govern, però, sembla que s'estima més ajornar el debat i esperar a les conseqüències que es derivaran de l'informe de l'Oficina Antifrau sobre les presumptes irregularitats en la concessió.●

Munté veu "fructíferes" les reunions amb els partits

Un cop acabades les reunions del president amb tots els partits –l'última ahir a la tarda amb el cap del grup parlamentari de JxSí, Jordi Turull–, la portaveu del Govern, Neus Munté, va qualificar de "fructíferes" les trobades, perquè "s'han trobat línies de treball que des del Govern tenim ganes d'explorar". A més a més, va agrair la "predisposició" de tots el grups parlamentaris de mantenir un "contacte permanent", que ha de permetre "explorar punts d'acord que vagin en benefici dels ciutadans i en favor del progrés social". Així, Munté va destacar algunes qüestions tractades, com ara el pla de xoc social, la lluita contra l'atur, el desenvolupament de la llei del canvi climàtic, la coordinació d'esforços en la lluita contra el terrorisme gihadista i la lluita contra el frau fiscal.

Xavier Domènech confia que l'acord amb el PSOE assumirà el referèndum

FERNANDO GARCÍA
Madrid

Per En Comú Podem el que és important no és el que el document del PSOE per negociar la investidura (no) diu sobre la qüestió catalana. El que és essencial, segons el líder de la formació i guanyador de les eleccions generals a Catalunya, Xavier Domènech, és "que la paraula *referèndum* aparegui a l'acord final" sobre l'elecció de Pedro Sánchez com a president de l'Executiu espanyol.

En línia amb el que hores abans Pablo Iglesias i altres dirigents de Podem havien afirmat, ahir Domènech es va mostrar convençut que "ben aviat" el secretari general del PSOE, escoltant "el seu cor i les bases" socialistes, passarà de parlar amb Ciutadans a negociar una coalició de "govern de progrés" amb Podem i els seus socis. I serà llavors quan la vaga al·lusió del seu full de ruta negociador al propòsit d'avançar "si més no mínimament" cap a un Estat federal haurà de donar pas a la previsió d'una consulta sobre la possible independència o el nou "encaix" de Catalunya a l'Estat.

En Comú Podem –va subratllar el diputat i portaveu adjunt del grup plurinacional que lidera Iglesias– "ha defensat, defensa i defensarà" aquest referèndum (no vinculant) a Catalunya. La formació lila preveu desenvolupar-lo alhora que un altre a tot Espanya sobre l'abast d'una reforma de la Constitució que pogués facilitar futurs referèndums vinculants sobre la sobirania d'una comunitat.

Domènech va indicar que manté obert un canal de comunicació amb el líder del PSC, Miquel Iceta, per "intercanviar anàlisi" i explorar punts de coincidència amb vista al possible acord de coalició. Però la negociació pròpiament dita amb els socialistes –va precisar– tindrà lloc entre Sánchez i el seu equip, d'una banda, i entre Iglesias i ell mateix, d'una altra, juntament amb la resta del grup negociador que designi la formació lila al Congrés. Els contactes exploratoris d'En Comú Podem s'estenen, va afegir Domènech, a ERC i CDC, tot i que òbviament en un segon pla.

El dirigent català va fer referència amb sorna a a preguntes dels informadors, a l'acord pel qual el comitè federal del PSOE va vetar qualsevol contacte amb Podem si la seva direcció no retirava la seva demanda d'un referèndum. Tot i això, va assenyalar Domènech, els socialistes "han iniciat aquests contactes i no hem retirat la paraula *referèndum*...".

El parlamentari també va parlar irònicament sobre el *minimalisme* de la referència a l'Estat federal continguda al document previ del PSOE. "Com que només són dues línies, queda molt espai per recórrer".●

LV. Article 114

MARTA LLUVICH / ACN

La dirigent de C's, Inés Arrimadas, amb el diputat Javier Rivas en la seva recent visita a Vielha

Arrimadas busca ampliar la base territorial de C's

El partit prepara una intensa agenda fora de Barcelona

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

El resultat que va aconseguir Ciutadans a Catalunya en les darreres eleccions generals, quan va perdre uns 250.000 vots respecte als comicis del 27-S, va ser una advertència de la qual la direcció taronja sembla que ha pres bona nota. Des de fa unes setmanes la líder de C's al Parlament, Inés Arrimadas, ha començat a visitar diferents punts de la geografia catalana –Vielha, Terres de l'Ebre...–, el que en l'argot polític es diu "fer territori", per entrevistar-se amb representants d'entitats socials, agrupacions culturals o associacions de comerciants.

Es tracta d'una agenda territorial que té dos objectius: primer reforçar i promocionar la figura d'Arrimadas com a líder de l'oposició a la Cambra catalana i, segon, ampliar la base social i de votants de Ciutadans més enllà de les àrees metropolitanes de Barcelona i Tarragona, els seus principals caladors territorials de vots.

Des que un grup d'intel·lectuals, entre els quals hi havia Félix de Azúa, Francesc de Carreras, Ferran Toutain i Albert Boadella, van decidir el 8 de juny del 2005 constituir C's en partit polític –fins a squell moment era una associació de "resistència" al nacionalisme–, la formació que lidera Albert Rivera ha exercit i sobretot ha estat vista com a netament urbanita, barcelonina. Una imatge que C's intenta matisar, després dels 25 diputats que va obtenir el 27-S i d'haver expressat la voluntat de liderar un "projecte transversal de centre", amb una presència més elevada i continuada en altres punts de la geografia catalana, sobretot de Girona i Lleida, on més dificultats ha trobat per penetrar.

Amb aquesta finalitat, el pròxim cap de setmana Arrimadas visitarà la Jonquera i en dates venidores, depenent en part dels vaivens al calendari polític que pugui provocar la negociació del Govern central, anirà a la Seu d'Urgell i altres poblacions de Lleida, a més de Girona capital i Tarragona.

Es tracta d'un pla d'expansió territorial per consolidar-se com a segona força al Parlament que també implica canviar la mentalitat del partit. Passar de la trinxera de l'oposició al nacionalisme a representar amplis sectors de la classe mitjana catalana, cosa que –apunten a C's– obliga a tenir una millor interlocució amb les entitats socials, associacions culturals o sindicats.

És un canvi que Arrimadas aspira a traslladar també a la seva relació amb el president de la Generalitat, Carles Puigdemont. Després de la seva recent reunió a Palau, els dos van apostar per mantenir un diàleg fluid per, al marge de les seves discrepàncies pel pla independentista, arribar a acords en infraestructures, economia i polítiques socials.●

Sàtira inconstitucional a Santoña

Una comparsa disfressada de falangistes amb banderes inconstitucionals va participar en l'última edició del carnaval de Santoña. En la desfilada adults i nens van entonar el *Cara al sol* mentre feien la salutació feixista. Los Galipoteros van interpretar una xirigota en la qual es mostraven disposats a matar per Espanya "Mas, Piqué o qualsevol". Curiosament la farsa es va desenvolupar els mateixos dies que dos titellaires de Madrid, acusats d'enaltir el terrorisme, van ingressar a la presó. / Redacció

PANORAMA

La republicana Adriana Delgado serà diputada de Junts pel Sí després de la defunció de Casals

▶La republicana Adriana Delgado serà diputada de Junts pel Sí (JxSí) al Parlament després de la mort aquest cap de setmana de l'expresidenta d'Òmnium Cultural, i figura destacada del moviment sobiranista, Muriel Casals. Número 36 de la llista de JxSí per Barcelona, Delgado és periodista de formació. Actualment és regidora d'ERC a Sant Vicenç de Castellet, després de ser la cap de llista en les darreres eleccions municipals. La futura diputada també és vicepresidenta del Consell Comarcal del Bages, institució que va presidir durant dos anys. / Redacció

ACN

La trobada va tenir lloc al despatx oficial de la presidenta

Forcadell es reuneix amb l'inspector general de l'exèrcit, Ricardo Álvarez Espejo

▶La presidenta del Parlament, Carme Forcadell va rebre ahir al seu despatx l'inspector general de l'exèrcit, Ricardo Álvarez Espejo. La reunió entre la segona autoritat de l'administració catalana i el màxim representant de l'exèrcit a Catalunya va tenir lloc en el marc de les relacions habituals entre les dues institucions i va durar gairebé una hora. Des del seu nomenament després del 27 de setembre l'expresidenta de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) està mantenint reunions amb personalitats polítiques, econòmiques i socials del país. / Redacció

LV. Article 115

CARTES DELS LECTORS

Rajoy y la vergüenza

Rajoy siente vergüenza, y es tanta la vergüenza que siente que no se atreve ni a darle la mano a Pedro Sánchez, ni tan sólo a mirarle a la cara, por temor a que le digan que no ha tenido el coraje de presentar un plan de gobierno condenando la corrupción del partido que lidera y que le vuelvan a repetir que no está capacitado para gobernar formando pactos con otros partidos. Rajoy sólo sabe gobernar basándose en una mayoría absoluta para poder tomar decisiones sin contar con nadie más.

Cada día que pasa la corrupción se multiplica como si de un virus se tratara y ataca a los más altos cargos de su partido. Por el momento, sólo son presuntos investigados porque la justicia es muy lenta; y otros que resulta que están aforados y tienen el privilegio de poder escoger los jueces que les tendrán que juzgar, aunque también los hay que dimiten de sus cargos para no caer en peores males que aún están por llegar.

En fin, ya falta poco para que muchos de ellos empiecen a hablar sobre cosas que hasta la fecha ningún ciudadano sabía. Pero al final, y antes de nuevos gobiernos, dimitirán muchos que jamás habíamos pensado que lo harían.

JAUME FONT GONZÁLEZ
Barcelona

Hipoteca creixent

Fa pocs dies Carles Puigdemont va inaugurar la connexió amb l'aeroport de la línia 9 del metro i va dir que l'Estat espanyol havia dimitit en el tema de les infraestructures. "No l'hem tingut o n'hem tingut poca", van ser les seves paraules referint-se a la poca inversió a Catalunya. En sentir aquestes veritats, García Albiol va abandonar molt irat l'acte i el secretari d'Estat va protestar dient que els últims anys s'havia invertit molt a Catalunya. Es devia referir a l'arribada de l'AVE a Barcelona (2008) i a Girona-Figueres (2010-2013). I és que pel Govern espanyol parlar d'inversió és parlar de l'AVE. No hi ha res més: ni Rodalies, ni metro, ni port, ni corredor mediterrani.

Al voltant d'uns 70.000 milions d'euros són els que Espanya s'ha gastat en aquesta infraestructura que està hipotecant el futur de tots els ciutadans espanyols. El cost del manteniment i la renovació progressiva dels 300 trens actuals, que en molts casos mouen poquíssims passatgers, fa que la hipoteca no deixi de créixer.

Però ells no se n'assabenten. És tan absurda la situació que fins i tot la desprestigiada agència americana Standard & Poor's reclama aturar el desenvolupament de l'AVE, que està afectant negativament l'economia espanyola.

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

BCN World: sí o no

Els mitjans s'han ocupat de la notícia del BCN World a Catalunya. Concretament, apareix un article ("Junqueras vol una consulta a tot Catalunya sobre BCN World", Viure, 11/II/2016) que m'aclareix, i alhora em demostra, que a Catalunya tornem a tenir un tripartit: Convergència, Esquerra i la CUP. Al meu parer, aquests tres partits han fet un pacte per fer una coalició, però, pel que veig, m'he equivocat.

El primer a fer declaracions sobre la consulta va ser l'honorable president de la Generalitat, el senyor Puigdemont. Veig encertades les seves declaracions dient que votin els afectats a casa seva. El segon a fer declaracions va ser el vicepresident, el senyor Junqueras, que defensa la consulta a tot Catalunya (i per què no a tot Espanya?). En tercer lloc, la senyora Anna Gabriel, de la CUP, que està en contra d'aquest projecte.

Jo li diria a la CUP que, abans de dificultar un projecte important per a la província de Tarragona i principalment per a la Costa Daurada, vagin a trepitjar i mirar els terrenys erms on volen posar aquest complex. Que estiguin en contra d'un projecte que aportaria llocs de treball i inversió a la província em sembla estrany en un partit com la CUP. Jo demano que aquest tripartit es posi d'acord aviat, no fos cas que ens quedem amb la canya sense peix.

JOSEP LLUÍS GRAMONA
Sant Sadurní d'Anoia

El 'top manta'

Es referma el problema del *top manta*. No se sap si és el Consistori qui ha de solucionar-ho o directament el ministeri. L'assumpte és que, com que el govern d'Ada Colau no vol prendre-hi part, tot es relega a un segon pla o, fins i tot, es propicia que se solucioni per ell mateix.

No és estrany que els comerços es prodiguin en queixes i amonestacions. Suposem que cada ciutadà de Barcelona decideix posar davant de casa una paradeta del que li sobra o desitja vendre perquè ho fa manualment. Seria, per descomptat, una venda il·legal per no posseir les autoritzacions necessàries i, a més, si hi ha a prop altres botigues similars, posarien el crit al cel. És tan fàcil distingir el que és just del que passa per la infracció... Simplement les lleis estan per complir-les, i en aquest cas, tothom.

M. DOLORS PUERTO
L'Hospitalet de Llobregat

Insultar creences

Aquests darrers dies hem assistit a una polèmica desfermada per un espectacle de titelles que, a més de ser totalment inadequat vers el públic al qual anava dirigit –els infants–, ha ferit moltes sensibilitats, entre d'altres les de les víctimes del terrorisme. S'han alçat moltes veus queixant-se de la temàtica d'aquest espectacle.

També dilluns es van lliurar els premis Ciutat de Barcelona. La poeta Dolors Miquel, en el transcurs de l'acte de lliurament, va llegir un dels seus poemes amb un clar contingut blasfem per a tots els catòlics, atès que fa al·lusió a la Mare de Déu en uns termes molt irreverents.

El fet que els cristians no responguem amb violència a les provocacions no hauria de donar peu perquè se'ns trepitgi sistemàticament. Evidentment, la llibertat d'expressió ha estat una conquesta fonamental, però insultar les creences més profundes de moltíssimes persones, mai més ben dit, clama al cel.

LAURA DOMÈNECH
Esplugues de Llobregat

Padrenuestro

Recomiendo e invito a la alcaldesa de Barcelona, Ada Colau, y compañía a rezar el padrenuestro con menos sarcasmo, ironía y falta de respeto y que se encomienden para que se solucione la huelga de transportes públicos anunciada para la próxima semana en pleno congreso mundial de telefonía.

JACINTO ICART ORBAÑANOS
Sant Cugat del Vallès

Aeropuerto Joan Miró

Leo en *La Vanguardia* que "Aena dará luz verde a que El Prat se llame Joan Miró si hay consenso" (Cultura, 14/II/2016). Creo que es una buena noticia. Es lógico que un aeropuerto con tanta importancia cultural y turística lleve el nombre propio de un artista como Joan Miró, reconocido internacionalmente dentro de la variedad de grandes artistas que están dentro de la marca Barcelona y del conjunto de Catalunya. Existe ya un mural de dicho pintor en la terminal 2 del aeropuerto. Creo que es importante asociar la cultura con el turismo.

Como ciudadano, creo que poner al aeropuerto el nombre de uno de los creadores más univer-

EL MÉS VIST AL WEB DE 'LA VANGUARDIA'

132.432 visites

L'**èxode de famílies gitanes** de la Mina després d'un apunyalament s'encomana a **Badalona**. Veïns de la Mina i Sant Roc han marxat fora de Catalunya després de l'assassinat d'un jove en un bar del Port Olímpic.

126.259 10 **superaliments** per millorar la teva **dieta**. Els experts detallen per què és important consumir aquests productes i analitzen quina part hi ha de realitat o de moda.

62.981 Leo Messi i Luis Suárez van reviure durant el Barça-Celta, que va acabar amb una victòria 6-1 dels blaugrana, el **penal que va inventar Johan Cruyff** fa 33 anys.

49.555 *La Contra* a **Mark Simpson**, assagista sobre masculinitats: "El metrosexual és la norma, ara arriba l'spornosexual".

EL COMPTADOR

Penseu utilitzar el metro per anar o venir de l'aeroport?

LA PREGUNTA DE DEMÀ

Estaríeu a favor de l'eliminació dels bitllets de 500 euros?

Han opinat **3.314 persones**
Fins a les **21.00 hores**

Sí	52%
No	44%
Ns	4%

Voteu a **www.lavanguardia.com/participación/encuestas** o enviant un missatge al 27722 amb la paraula VOTAR espai 1, 2 o 3, segons quina sigui l'opció triada Sí, No o Ns. Cost de l'SMS: 1,42 (IVA inclòs). *Servei ofert per NVIA. Atenció al client: 902 354 525. info@nvia.eu*

EL PENAL 'INDIRECTE' QUE VA LLANÇAR MESSI SUPOSA UNA FALTA DE RESPECTE ENVERS L'EQUIP RIVAL? #enuntuit

Creo que es legal y que no es una falta de respeto.
@IleanaTutuianu Ileana Tutuianu

La gente a la que le gusta el fútbol tiene que estar maravillada y agradecida por poder disfrutar del arte que nos ofrecen estos genios.
Younes Allaten

El públic paga per l'espectacle. Critiquem una esmaixada al bàsquet quan es guanya per 20?
@boscovita Joan Bosch

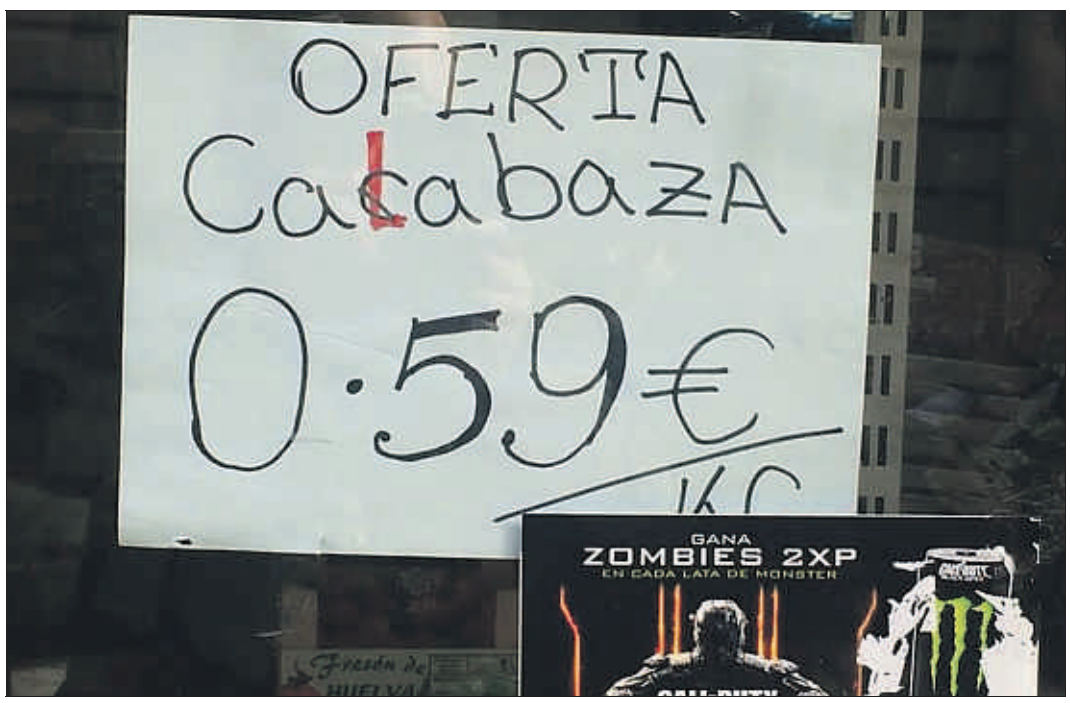
El fútbol es espectáculo y genialidades como la del penalti de Messi o la 'lambretta' de Neymar son de agradecer.
Antoni Carrera Terradellas

No pot ser una falta de respecte jugar bé, amb talent i estratègia.
@littledaumi Maria

¿Nadie puede entender que lo hizo en honor a Johan Cruyff, por el mal momento que está pasando?
Sara Andreu Bojar

LA FOTO DEL LECTOR

ERROR ARREGLAT. Fotografia feta pel lector Edu Moller Papera en una fruiteria regentada per ciutadans xinesos. Independentment de l'ètnia del propietari del local, està bé que ell o una altra persona hagin arreglat l'error lingüístic.

Podeu enviar les vostres fotografies a **cartes@lavanguardia.cat**. Cal que estiguin signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça, el telèfon i el DNI o el passaport. *La Vanguardia* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes.

LV. Article 116

Puigdemont manté que el Govern seguirà fent "acció exterior" tot i el TC

C's i el PP aplaudeixen la suspensió de la conselleria que encapçala Raül Romeva

ANA JIMÉNEZ

Una rosa blanca. La totalitat dels diputats del Parlament de Catalunya van retre homenatge a Muriel Casals amb un respectuós minut de silenci i aplaudiments, i van col·locar una rosa blanca a l'escó que ocupava l'expresidenta d'Òmnium Cultural

ÀLEX TORT
ADRIÀ ESTEBAN
Barcelona

Després de citar l'escriptor Miquel Pairolí durant el discurs d'investidura, el periodista Gaziel i el poeta turc Nazim Hikmet en la presa de possessió, i el també poeta Gil de Biedma fa quinze dies, Carles Puigdemont no va tenir ahir al Parlament cap mena de recança a parafrasejar aquest cop el jugador del Barça, Gerard Piqué: "Gracias, Tribunal Constitucional. Contigo empezó todo". Ho va fer durant la sessió de control, i tot seguit va assegurar que el Govern continuarà fent "acció exterior" en resposta a la intervenció del cap de files del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, que li va preguntar si el seu Govern està disposat a acatar la suspensió per part del TC del Departament d'Afers Exteriors.

L'Executiu català, però, va assegurar ahir als passadissos del Parlament que no havia rebut cap notificació en aquest sentit. Així, el conseller d'Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència, Raül Romeva, va afirmar que encarava la suspensió del seu departament amb "tranquil·litat absoluta". "Hem fet, fem i farem acció exterior, tenim la legitimitat democràtica", va subratllar el conseller. Efectivament, l'acció exterior és una tradició dels governs catalans, una altra cosa és com es vehicula institucionalment, ja que la política exterior és competència de l'Estat i aquí és on hi ha el conflicte que ha arribat al TC. No obstant això, Romeva no va avançar si la seva conselleria canviaria de nom per evitar l'acció de l'Alt Tribunal.

En tot cas, el Govern presentarà al·legacions emparant-se en la normativa estatutària i l'existència de la secretaria d'exteriors. De fet, Puigdemont va recordar que l'acció exterior de la Generalitat és una competència estatutària "clarament reconeguda" precisament per la sentència del Constitucional sobre l'Estatut. El president va remarcar, a més, que l'activitat de la Conselleria d'Exteriors no té aturador, que "el Govern continuarà fent acció exterior" i que Romeva "continuarà sent conseller".

"No hi renunciarem de cap manera", va assegurar Puigdemont abans d'asseverar que "a altres territoris ningú els ho impedeix". Finalment, el president va justificar que "contra els qui volen posar fronteres i barreres, nosaltres diem justament el contrari: per ajudar la gent i les empreses, per ajudar els refugiats i per lluitar contra el canvi climàtic cal alçar les barreres que vostès [el Govern del PP] volen imposar".

PARAFRASEJANT PIQUÉ

El president replica amb ironia: "Gracias, Constitucional: contigo empezó todo"

La CUP, com a garant de l'estabilitat parlamentària, va demanar "no escoltar" el TC. D'aquesta manera, la diputada Anna Gabriel es va aferrar a la declaració rupturista del 9-N aprovada pel Parlament per assegurar que els cupaires consideren el Constitucional "il·legítim".

La suspensió del TC va dividir la resta dels grups en dos fronts. Per una banda, Ciutadans i el PP, que van aplaudir la decisió de l'Alt Tribunal i van assegurar que "es veia a venir", mentre que el PSC i Catalunya Sí que es Pot es van mostrar contrariats. Així, la líder de l'oposició, Inés Arrimadas, va celebrar irònicament que Puigdemont parlés d'acció exterior i no d'afers exteriors i va criticar que l'Executiu català "judicialitza la política", cosa que va aixecar les rialles irròniques dels diputats independentistes. "Vostès estan judicialitzant la política, perquè qui se salta les lleis sabent que actuarà la justícia és qui judicialitza la política", va argumentar Arrimadas.

Albiol, al seu torn, va treure pit sobre el recurs que va presentar el Govern del PP. Tot i que va defensar que Catalunya faci acció exterior per promoure, per exemple, exportacions i turisme, a més d'agilitzar inversions, Albiol va retreure a Puigdemont que el seu Govern no s'adequa "a la legalitat, sinó als seus interessos partidistes, per sobre de l'Estat de dret i posant en risc la democràcia".

Per contra, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va defensar la "legalitat" de la Conselleria d'Afers Exteriors, ja que, a parer seu, "desenvolupa competències que estan perfectament emparades per l'Estatut català". De fet, durant l'època del tripartit a Catalunya, quan José

PSC I SÍ QUE ES POT

Miquel Iceta i també Coscubiela defensen la "legalitat" del departament

Montilla presidia el govern, ja es va crear el Comissionat d'Afers Exteriors i Cooperació, equivalent a les funcions del departament que encapçala Romeva. Tot i que Iceta va deixar clar que els socialistes respectaran la decisió final que prengui el TC, també va aprofitar per demanar la formació d'un nou govern central capaç de dialogar amb Catalunya, davant el que considera que és un "nou error" del PP.

Per la seva banda, el portaveu de Catalunya Sí Que Es Pot, Joan Coscubiela, va qualificar de "barbaritat política" la suspensió del TC, malgrat considerar "prescindible" la conselleria. Coscubiela va garantir el suport del seu grup parlamentari a la Generalitat "per defensar l'autogovern i la capacitat d'autoorganització" que correspon a Catalunya com a "nació".

En aquesta línia també es va manifestar el lehendakari Iñigo Urkullu, que va reivindicar que les comunitats autònomes tinguin "projecció exterior" i presència en "institucions internacionals" quan hi hagi qüestions que els concerneixin. El líder del PNB també va recordar que en el seu moment ja van presentar les seves "objeccions" a les actuacions "invasives" de la llei estatal d'Acció Exterior.●

Margallo: la política exterior competeix a l'Estat

"Si volen fer acció exterior, benvinguts siguin, és dins del seu marc, sempre que no sigui política exterior i que se subordini a la política exterior, que és competència de l'Estat i que dirigeix el Govern espanyol". Aquesta va ser la resposta del ministre d'exteriors, José Manuel García Margallo, al portaveu d'ERC al Congrés, Joan Tardà, alhora que advertia el president Puigdemont que continuarà actuant davant el Tribunal Constitucional si tira endavant la Conselleria d'Exteriors. Tardà va prendre la paraula durant la compareixença del ministre per parlar de la cimera europea que tindrà lloc avui, per criticar la decisió del TC que suspèn el Departament d'Afers Exteriors de la Generalitat. Tardà va dir a Margallo que "no apaivagaran davant el món la democràcia catalana suspenent la Conselleria d'Exteriors a través d'un Tribunal Constitucional corromput per interessos partidistes". "No em preocupa tant que cavin la seva fossa política com que devaluïn encara més la democràcia". A més, Tardà es va aferrar als esforços que fa Europa per mantenir la Gran Bretanya al seu si per mostrar-se convençut que farà el mateix amb una Catalunya independent, cosa que el va fer afirmar que quan existeixi la república catalana "no vagarem per l'espai sideral".
En el seu torn de rèplica, Margallo va convidar Tardà, ja que cap altre grup no va treure el tema, que "si volen el dret d'autodeterminació proposin la modificació de la Constitució pels procediments previstos". I en la contrarèplica el portaveu d'ERC va advertir al ministre d'Exteriors: "Hi ha dues maneres de resoldre els problemes nacionals dins dels estats: la democràtica i la violenta. La democràtica és la del Canadà, la Gran Bretanya i la dels belgues; la violenta la de la gran Sèrbia, la gran Turquia o potser, espero que no, encara que vostès fan por, l'espanyola, la nacionalista, conservadora i dretana". Aquesta afirmació va provocar la protesta del portaveu del PP, José Ramón García, que va qualificar el que va dir Tardà d'"excés verbal", perquè va assegurar: "Democràcia i violència són incompatibles i no crec que hi hagi aquí ningú que no clami per la violència". / Carmen del Riego

LV. Article 117

LA SEGONA

Màrius Carol DIRECTOR

La bona política i la mala cuina

UN dels personatges més fascinants de la història de França és el diplomàtic Charles-Maurice de Talleyrand, ja que va exercir càrrecs d'alta responsabilitat amb Lluís XVI, a la Revolució Francesa, després amb l'imperi napoleònic i, finalment, en l'etapa de restauració monàrquica. Era, doncs, un supervivent, un personatge increïblement hàbil i llest, que en casos extrems podia fer servir la traïció i l'engany, condicionant els mitjans a la fi. A Talleyrand els francesos li deuen una sentència que sempre han tingut present els seus governants: "No es pot fer una bona política amb una mala cuina".

Pedro Sánchez va fer ahir en la seva intervenció una sola metàfora, però va ser d'índole culinària, que hauria estat del grat de l'estadista francès. El candidat socialista a la investidura va dir al Congrés que no hi ha suma possible amb dos partits de la mateixa ideologia i per això estaven obligats a barrejar-se: "Hem de fer mestissatge ideològic (...) El mestissatge enriqueix, mentre la uniformitat empobreix". I va afegir: "Els mestres de la cuina –i d'això sí que en sabem a Espanya– ens ensenyen que els sabors autèntics són els que millor es barregen. Un condiment que no té gust de res no aporta res a un plat . L'excel·lència d'un plat sublim és que es reconeguin les essències de cada element, que donin com a resultat l'harmonia, la varietat i el contrast".

Sens dubte Sánchez proposa *nouvelle cuisine* a la cuina tradicional, per seguir amb l'al·legoria. No són temps de majories absolutes o majories suficients amb la correcció de la crossa nacionalista. El xef requereix més creativitat, fer servir més temps perquè les salses no es tallin i que els diversos ingredients s'harmonitzin. Una altra cosa és que preferim fer cas a un altre savi francès, com l'escriptor Michel de Montaigne, a qui sempre van preocupar més els comensals que els plats: "L'home no ha d'atendre tant el que menja com amb qui menja". Això és el que ens ocupa.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	14
Opinió	22
Tendències	28
Necrològiques	32
Cultura	34
Cartellera	42
Esports	48
Economia	54
Anuncis classificats	61
PÀGINES	**80**

SUMARI

INTERNACIONAL

L'herència de Bin Laden
Decidit a perpetuar la condició d'enemic públic número u més enllà de la seva pròpia mort, Ossama bin Laden va deixar en testament 29 milions d'euros per prosseguir amb la gihad per tot el món. **PÀGINA 5**

POLÍTICA

El nom de la cosa
El Govern de la Generalitat ha optat per canviar el nom del Departament d'Exteriors per esquivar així el veto del Tribunal Constitucional. **PÀGINA 21**

EDITORIALS

Els temes del dia
El primer debat d'investidura de Pedro Sánchez, i la nova regulació dels vehicles d'ús turístic a Barcelona. **PÀGINA 22**

OPINIÓ

Justícia política
César Arjona mostra l'admiració pel Tribunal Suprem dels EUA, els jutges del qual mostren sense manies les seves opcions polítiques: "Als països de tradició llatina encara recorrem a l'aforisme de Montesquieu: 'El jutge és la boca muda que pronuncia les paraules de la llei'. No ho hauríem de fer, quan sabem que és mentida, almenys en aquells alts tribunals les resolucions dels quals tenen una evident transcendència política i ideològica". **PÀGINA 23**

TENDÈNCIES

Barri ric, barri pobre
Les dades de l'INE sobre diferències de renda són la millor prova de la desigualtat social, tal com demostra el fet que el barri més ric d'Espanya tingui una renda nou vegades superior al del més pobre. **PÀGINA 30**

viure

Dues línies que es busquen

El conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, i la tinenta d'alcalde d'Urbanisme, Janet Sanz, firmen un protocol de col·laboració per connectar les xarxes del Trambaix i el Trambesòs, i ara és l'Ajuntament qui ha de decidir si la unió dels tramvies es fa per la Diagonal o s'opta per un altre traçat.

Més escàndols i embolics

A punt de fer 80 anys, Silvio Berlusconi continua donant feina a la premsa rosa amb la seva agitada vida sentimental.

CULTURA

Jubilar-se o escriure
L'actual llei de la Seguretat Social obliga els qui es guanyen la vida escrivint a escollir entre jubilar-se o continuar treballant, ja que no permet cobrar la pensió als qui segueixen en actiu en un ofici, ignorant que, d'aquesta manera, es deixa escapar tota l'experiència acumulada per aquests autors durant la seva vida. **PÀGINA 40**

ESPORTS

El destí de Zidane
Tret d'un miracle majúscul (llegiu Champions League) el futur de Zidane a la banqueta del Reial Madrid va quedar definitivament sentenciat després de la derrota al Bernabeu davant l'Atlètic de Madrid. **PÀGINA 50**

ECONOMIA

Nou model a Seat
El comitè d'empresa de la planta de Seat de Martorell es mostra optimista sobre l'adjudicació a aquesta fàbrica del nou model de totcamí, un encàrrec que suplliria en part la pèrdua de la producció de l'Audi Q3 a partir de l'any 2018. **PÀGINA 57**

PEL FORAT DEL PANY

'Visca Andalucía lliure'

Un equip de Canal Sur, la televisió autonòmica andalusa, va desembarcar ahir al Parlament de Catalunya per entrevistar la líder de l'oposició, Inés Arrimadas. Abans van xerrar amb l'expresident José Montilla, i tenen previst fer el mateix amb l'empresari Justo Molinero, el periodista Jordi Évole o l'exdiputat del Partit Andalusista a la Cambra catalana Francisco Hidalgo. La cadena prepara un programa especial titulat *Visca Andalucía lliure*, en el qual analitzarà la relació entre Catalunya i el sud d'Espanya a través de personalitats catalanes d'origen andalús. "Sembla que el sentiment anticatalà ha crescut a Andalusia arran de l'auge independentista, i amb aquest programa ens agradaria frenar aquest desacord", relataven els periodistes de Canal Sur. El resultat es veurà el 8 de març, quan la televisió andalusa emeti l'enregistrament, dirigit pel presentador de Dos Hermanas Manu Sánchez.

PENSEM QUE...

Costums bàrbars

A poc a poc la majoria de municipis van adaptant-se als nous temps, i no sense polèmiques ciutadanes i polítiques, decideixen eradicar pràctiques que, escudant-se rere l'aparença de tradicions molt consolidades, vulneren totes les normes del benestar animal. La retina reté recentment les salvatges imatges de la celebració del Toro de la Vega, en la qual un brau és innecessàriament i brutalment perseguit per uns individus proveïts de llances i àvids de fer córrer reguerons de sang gratuïtament, per simple sadisme. A Catalunya perviuen alguns d'aquests usos i costums convertits en espectacles públics, cerimònies que entren en flagrant contradicció amb la llei autonòmica sobre els animals, considerada al seu dia una de les més avançades d'Europa. L'Ajuntament de Roses, en una votació resolta per un ajustat marge, ha decidit suprimir l'empaitada d'ànecs, un dels actes que, des de fa gairebé cent anys, formaven part de la seva festa major.

ELS SEMÀFORS

Silvia Matrai
ASSOCIACIÓ MALALTS UVEÏTIS

Silvia Matrai i un petit grup de pacients d'oftalmologia del Clínic han format la primera associació de malalts d'uveïtis per promoure que s'aprovin tractaments avançats i hi hagi més coneixement de la seva malaltia. **PÀGINA 30**

Montse Mindan
ALCALDESSA DE ROSES

L'Ajuntament de Roses, en una ajustadíssima votació, ha pres la decisió, no sempre molt popular, d'eliminar una tradició, l'empaitada d'ànecs, més pròpia d'altres èpoques en les quals el maltractament dels animals es donava per fet. **VIURE**

Mario Vargas Llosa
ESCRIPTOR

El Nobel Mario Vargas Llosa (79) va presentar ahir la seva última novel·la, *Cinco esquinas*, una intriga ambientada a les acaballes de la dictadura de Fujimori, al Perú, que va fer servir la premsa groga com a ariet contra la dissidència. **PÀGINA 34**

Carme Riera
ESCRIPTORA

L'acadèmica Carme Riera presideix el Centre Espanyol de Drets Reprogràfics (Cedro), que reclama un canvi en la legislació perquè els escriptors puguin compatibilitzar els treballs de creació i la pensió quan es jubilin. **PÀGINA 40**

Jan Jambon
MINISTRE DE L'INTERIOR DE BÈLGICA

La policia belga va rebre el 2014 una delació en què s'advertia que els germans Abdeslam, participants en les matances de París, preparaven un atemptat, però va arxivar l'afer perquè jutjava que no eren perillosos. **PÀGINA 6**

El web de LA VANGUARDIA

FUTBOL, EN DIRECTE
Seguiu, minut a minut, el relat del partit Llevant-Reial Madrid.

NOTÍCIA
Un intent de castigar alumnes encén l'IES Alexandre Satorras de Mataró.

BIG VANG
Els cabells blancs apareixen abans a Europa.

135 ANYS DE 'LA VANGUARDIA'
A viure que són cent anys, per Marta Ricart. Llegiu un nou article de l'especial aniversari.

LV. Article 118

CÉSAR RANGEL

El Parlament va rebutjar ahir una proposició de Catalunya Sí que es Pot per retirar fons a aquests centres

Xoc entre ERC i CDC per les escoles segregades

Els republicans demanen retirar els concerts a 16 col·legis

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

Les discrepàncies al si de Junts pel Sí es van tornar a manifestar ahir, aquesta vegada pel suport a les escoles que separen els alumnes per sexe. Catalunya Sí que és Pot va portar al ple del Parlament una proposició de llei per modificar la llei d'Educació de Catalunya (LEC) i retirar el concert a aquests col·legis, una qüestió en què CDC i ERC sempre han defensat posicions diametralment oposades.

Aquesta vegada Junts pel Sí va provar de salvar els mobles presentant una esmena a la totalitat a la iniciativa de Sí que es Pot, i els seus 62 diputats van votar amb els del PP per frenar-la. Però això no significa que dins del grup hi hagi unitat sobre aquest tema. L'estratègia a seguir per sortir del compromís ha tensat la candidatura, perquè, d'una banda, no volien tornar a donar imatge de desgavell en les votacions, com ja els va passar amb el monument franquista de Tortosa,

Convergència sospesa presentar esmenes a la proposició impulsada pels seus socis de govern

però, de l'altra, a ERC tampoc no estaven disposats a quedar com un partit que dóna suport a la segregació escolar.

Així doncs, en lloc de dividir el vot, han dividit l'acció parlamentària. Ahir els diputats d'ERC més quatre d'independents –Raül Romeva, Germà Bel, Eduardo Reyes i Montserrat Palau– van presentar una proposta de resolució pel seu compte en què demanen retirar els fons públics a aquestes escoles una vegada expiri la vigència dels concerts. Convergència, Demòcrates i la resta dels independents no han subscrit la proposta. Es tracta de la primera vegada que Junts pel Sí se separa per presentar una iniciativa.

La majoria de concerts es van firmar el 2014, de manera que no s'acabaran fins al 2020. Fins que això passi, hi pot haver una infinitat de canvis. Així doncs, la proposició impulsada per ERC té uns efectes reals limitats i està més destinada a marcar perfil polític, però continuarà el seu tràmit i s'haurà de debatre al Parlament. Diputats de Convergència ja asseguraven ahir que ells no es posicionaran "mai" a favor de retirar aquests concerts. El tema no és menor. Es podria donar el cas que Junts pel Sí votés dividida una iniciativa presentada per ells mateixos. La candidatura intentarà per tots els mitjans evitar aquest escenari. "Ara hem de debatre què fem. Pot ser que modifiquem la proposició presentada per ERC mitjançant algunes esmenes; ho haurem de sospesar", admetien des de CDC.

Catalunya Sí que és Pot va defensar al Parlament que aquestes 16 escoles, la majoria de les quals vinculades a l'Opus Dei, no compleixen amb el principi d'igualtat recollit a la LEC, l'Estatut i la Constitució. "Demanem als diputats d'ERC i als independents que siguin coherents i donin suport a la nostra proposició", va insistir la diputada de la confluència d'esquerres Jèssica Albiach.

Els republicans es van abstenir la legislatura passada quan Iniciativa va presentar la mateixa proposició de llei, i van votar a favor d'una altra del PSC que també demanava la retirada d'aquests concerts. Ara, en canvi, la diputada d'ERC Anna Simó va argumentar que la Lomce blinda les escoles que separen l'alumnat i que qualsevol intent de retirar-los els fons acabaria fracassant i xocant amb els tribunals, com ja ha passat a la Junta d'Andalusia. En canvi, va proposar d'avançar cap a una llei d'Educació "no supeditada" a la legalitat espanyola, que permeti regular aquestes qüestions.

Tot i això, l'estratègia d'ERC no va convèncer el sindicat majoritari en l'educació. La Ustec va lamentar que s'hagi "perdut l'oportunitat" d'eliminar els concerts a aquestes escoles.●

Comencen les ponències de la ruptura

La comissió d'Economia i Hisenda del Parlament es reuneix avui per nomenar la ponència que haurà d'elaborar la llei d'administració tributària catalana, una de les anomenades "lleis de desconnexió" de l'Estat. El president de la comissió, Antoni Castellà, de Junts pel Sí, ha convocat la sessió per avui amb dos punts a l'ordre del dia: l'elecció del secretari de la comissió i el nomenament de la ponència que haurà d'elaborar el text de la controvertida proposició de llei. Junts pel Sí i la CUP van decidir mantenir l'aposta per crear tres ponències conjuntes –una fórmula de tramitació parlamentària– per elaborar les lleis sobre hisenda pública, seguretat social i transitorietat jurídica malgrat l'oposició de la resta dels grups parlamentaris i l'opinió contrària dels serveis jurídics de la Cambra. / EFE

El Govern engega una ofensiva per l'eix mediterrani

JOSEP GISBERT
Barcelona

Reactivar el front comú en defensa del corredor mediterrani per pressionar el Govern espanyol i denunciar davant la Unió Europea (UE) els incompliments de les autoritats espanyoles és un dels objectius que en aquests moments té entre mans el president de la Generalitat, Carles Puigdemont. I amb aquest propòsit ha iniciat contactes a fi de constituir una taula estratègica entre administracions i agents econòmics i socials, segons va anunciar ahir a la sessió de control del Parlament.

La idea és que en aquesta taula hi siguin presents, a més de Catalunya –i les Balears, que dóna ple suport al projecte–, València i Múrcia, i fins i tot Andalusia si ho vol, amb els seus respectius governs, les cambres de comerç, les patronals i els sindicats. Dilluns vinent es produirà, en aquest sentit, una reunió entre el conseller de Territori i Sostenibilitat de Catalunya, Josep Rull, i la consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori de València, María José Salvador, "per començar a teixir les aliances imprescindibles perquè el corredor mediterrani vagi prosperant", va subratllar el president de la Generalitat. València, precisament, va destapar la setmana passada la caixa dels trons pels retards en l'execució de l'eix mediterrani i va decidir constituir la seva pròpia plataforma, també amb agents polítics, econòmics i socials, per tornar a reclamar que es faci la infraestructura. Ara l'ofensiva del Govern va una mica més enllà i, si prosperés, permetria recuperar, a la pràctica, el lobby regional que ja va funcionar abans que la UE optés per considerar estratègic i prioritari el corredor mediterrani i no el central.

Carles Puigdemont va considerar que el corredor mediterrani és una "prioritat absoluta" per al Govern. El va definir com un "eix de cohesió social, de creació de riquesa i de creació d'oportunitats" que entén que Catalunya no pot deixar de reivindicar. Molt al contrari, el propòsit és que "no només no rebaixarem el nivell de reivindicació i exigència a l'Administració espanyola dels compliments inexcusables per als ciutadans de Catalunya i d'aquesta part d'Europa, sinó que passarem encara més a l'acció", va advertir el president de la Generalitat, que va assegurar que la intenció també és portar el cas a la UE. "Explicarem a les institucions de la Unió Europea que l'Estat espanyol no compleix i que l'incompliment de l'Estat espanyol el paga el conjunt d'Europa", va assegurar.

"Ens sentim no sols del tot, perquè hi ha notícies positives des del País Valencià i les Illes Balears, però sí sols amb relació a l'Estat espanyol en la defensa d'una infraestructura que la UE ha considerat prioritària", va reblar Carles Puigdemont.●

Carles Puigdemont ahir al Parlament

Puigdemont reactiva el front comú per pressionar el Govern central i denunciar a la UE els incompliments

La utilització dels funcionaris

La sessió de control del Parlament va oferir un intercanvi d'acusacions entre Carles Puigdemont i Inés Arrimadas per la "utilització política" dels funcionaris. La líder de C's va denunciar que, "com que no han aconseguit voluntàriament que els catalans paguin els seus impostos a l'Agència Tributària de Catalunya, ara volen cobrar per força els impostos de milers de funcionaris a través de la Diputació de Barcelona". I el president de la Generalitat li va replicar que, "perquè els funcionaris puguin treballar amb tranquil·litat i independència, li agrairan que els deixi d'utilitzar com a arma política".

LV. Article 119

JxSí i la CUP podrien perdre la majoria absoluta, segons el CEO

Avanç d'ERC i C's, i retrocés de PP, PSC i, sobretot, CDC a les eleccions generals

CARLES CASTRO
Barcelona

Caldria llegir Charles Dickens i el seu retorn a una "era de llum i de tenebres" per entendre la lògica de l'opinió pública actual. Els sondejos –i en aquesta línia se situa l'últim baròmetre del Centre d'Estudis d'Opinió de la Generalitat– mostren que el poder desgasta, però que també ho fa l'oposició, encara que no sempre ni en tots els casos. La veritat és que després del tortuós procés per a la investidura de l'actual president de la Generalitat, el mapa electoral català mostra algunes cicatrius.

La més visible, en la hipòtesi d'unes noves eleccions catalanes, seria el retrocés de la coalició Junts pel Sí, que podria perdre fins a sis dels seus 62 escons actuals, la qual cosa, amb l'estancament a la baixa de la CUP, deixaria les forces sobiranistes sense majoria absoluta al Parlament. En conjunt, i en el supòsit que es repetís el seu caràcter plebiscitari, unes noves eleccions catalanes reduirien a poc més del 43% el contingent dels partidaris de la independència.

La hipòtesi de la independència torna a registrar un ajustat empat entre partidaris i contraris

L'enquesta –realitzada entre el 22 de febrer i el 8 de març– recull també un avanç espectacular de la franquícia catalana de Podem, que duplicaria els vots i escons obtinguts el passat 27 de setembre, mentre que Ciutadans, el PSC i el PP registrarien lleus retrocessos. Aquesta evolució es produeix en paral·lel al desenllaç de la fallida investidura del socialista Pedro Sánchez al Congrés, la qual cosa ha provocat en el conjunt d'Espanya un moviment a la inversa: avanç de les expectatives de Ciutadans i retrocés de les de Podem.

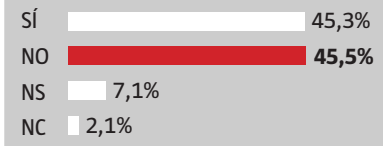
Això sí, malgrat el declivi de les expectatives electorals de Junts pel Sí, els seus dos líders institucionals més visibles, el president Carles Puigdemont i el vicepresident Oriol Junqueras, apareixen com els polítics més ben valorats, una cosa que no succeïa en sondejos anteriors, que col·locaven en primera posició els dirigents de la CUP i deixaven el president Artur Mas al territori del suspens.

El baròmetre del CEO també indaga sobre el comportament electoral en unes noves eleccions generals, i en aquest escenari es registrarien també alguns canvis sensibles: avenç d'ERC i, en menor mesura, de C's i d'En Comú Podem, i lleu retrocés del PSC, que s'accentuaria en el cas del PP i, sobretot, de CDC. Aquesta força nacionalista podria perdre fins a dos dels seus vuit diputats actuals.

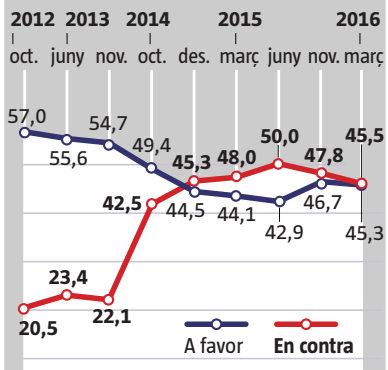
Finalment, la hipòtesi de la independència torna a registrar un ajustat empat entorn del 45% entre partidaris i detractors, en contrast amb anteriors sondejos, que donaven un lleuger avantatge als contraris a la secessió.●

BARÒMETRE DEL CEO DE FEBRER/MARÇ DEL 2016

Voleu que Catalunya es converteixi en un Estat independent?

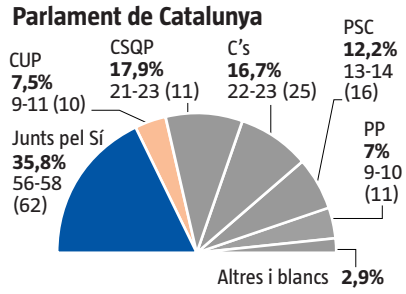

Evolució del vot en un referèndum per decidir la independència de Catalunya

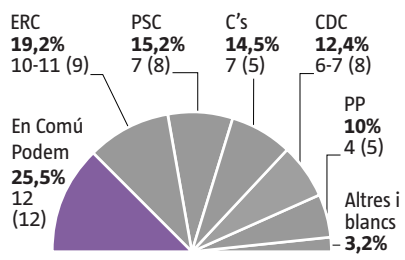

ESTIMACIÓ DE VOT
En percentatge de vot i escons
Entre parèntesis diputats 2015

Parlament de Catalunya

Congrés dels Diputats

Com valoreu l'actuació política d'aquests líders? De 0 a 10

ORIOL JUNQUERAS 5,55

CARLES PUIGDEMONT 5,22

ANNA GABRIEL 4,90

LLUÍS RABELL 4,50

MIQUEL ICETA 4,34

INÉS ARRIMADAS 3,04

XAVIER GARCÍA ALBIOL 1,95

LA VANGUARDIA

'La Vanguardia' i RAC1, al capdavant

■ *La Vanguardia* es manté com el diari més llegit de Catalunya, amb un avantatge de 10 punts sobre el seu immediat seguidor, mentre que LaVanguardia.com es posa al davant dels webs de la resta dels rotatius de Barcelona i Madrid. Així mateix, RAC1 torna a ser l'emissora de ràdio informativa més escoltada a Catalunya.

PUBLICITAT

Ens agrada ser lliures, però també enamorar-nos fins a perdre el cul. Ens agrada posar-nos les piles, però també som molt de desconnectar. Ens agraden les selfies amb amics, però preferim un bon consell. Ens agraden els savis que no saben que ho són. Ens agrada la vida, però no oblidem els qui han marxat. Ens agrada la xarxa, però més les carícies. Ens agraden els culs que són poesia. Ens agrada la veritat, però també una bona pel·li. Ens agrada estirar-nos al sofà però també passejar amb bicicleta. Ens agrada ballar fins que surti el sol. Ens agrada el bon sentit de l'humor, però sabem dir no. Ens agrada follar i ens agrada fer l'amor. No ens agrada la propietat privada, però ens encanta ser teus. **Ens agrada provar coses noves, ens agrada Epidor.**

LV. Article 120

ENTREVISTA

"No som durs amb Rajoy, som sincers"

Inés Arrimadas, líder de C's a Catalunya

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Inés Arrimadas va assumir el repte de liderar la candidatura de Ciutadans en unes eleccions del 27-S que l'independentisme va plantejar com un plebiscit. Va sortir de les urnes amb 25 diputats i com a líder de l'oposició. Sis mesos després, analitza la situació a Catalunya i les negociacions per formar govern a Madrid.

Després de reunir-se per primera vegada amb Puigdemont, va destacar un canvi de tarannà en el Govern respecte a l'etapa de Mas. Conserva aquesta impressió?
Durant els mesos previs a la investidura, Mas ni em va trucar ni es va posar en contacte amb mi. Ara amb el nou Govern existeix un marge més gran per al diàleg.

Però el pla independentista no s'atura...
Junts pel Sí està començant a matisar la seva posició, potser perquè les seves promeses eren evidentment falses. El més greu és que s'ha mentit als catalans i ara intenten reconduir-ho com si no passés res.

Sembla que la CUP també detecta aquesta frenada de Junts pel Sí.
Puigdemont s'ha equivocat de rumb, de soci i també d'estratègia. La CUP és un partit antisistema que no té cap problema a l'hora de desobeir les lleis. I ara vol demostrar-ho al Parlament. Estic convençuda que molts votants de CDC són molt lluny de les seves posicions.

Si Puigdemont rectifica o aparca els seus plans independentistes, C's estaria disposat a col·laborar amb el Govern al Parlament?
Veig molt complicat una rectificació sense que se celebrin abans noves eleccions. Però el desacord no ajuda a avançar, només a dividir més la societat catalana. Si Puigdemont rectifica, C's estarà disposat a parlar de sanitat, educació, economia, finançament, infraestructures...

L'últim CEO assenyala un empat entre partidaris i no partidaris de la independència...
Tot i la llarga campanya i els diners invertits per la Generalitat no hi ha hagut mai una majoria social a favor de la independència. Dit això, si aconseguim que Espanya funcioni millor, no només Catalunya, més gent s'hi voldrà quedar.

Creu que és una oferta prou temptadora?
La independència s'ha venut falsament com una poció màgica per solucionar tots els problemes. Creiem que cal millorar la condició de vida de les persones, dels serveis que reben de les seves administracions.

Una reforma de l'Estat per avançar cap a on?
Un model d'Estat de tipus federal, amb un sistema de finançament semblant a l'alemany que garanteixi els recursos financers de les autonomies però amb harmonització fiscal. Per a això s'ha de definir quines són les competències de cada administració pública, que hi hagi coresponsabilitat, coordinació i sobretot lleialtat institucional. No hi ha ni un sol país federal en el qual una part del seu territori se salti les lleis i no passi res.

En els últims mesos algunes polítiques, com Anna Gabriel (CUP) o vostè, han rebut insults i menyspreus a les xarxes socials. Masclisme?
La política reflecteix el masclisme que hi ha en la societat, però no m'agrada generalitzar i no sempre que es critica una dona que està en política és per masclisme.

Se subratllen aspectes de la vida personal que es passen per alt quan es tracta d'un home.
El rerefons és que algunes persones es pensen que les dones es deixen influir per les seves parelles; d'aquí ve l'interès per saber què pensen, què fan o de quin partit són. Aquest tipus de coses són un incentiu més per continuar lluitant per la igualtat entre els homes i les dones.

XAVIER GÓMEZ

La líder de C's a Catalunya i cap de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas

POLÍTICA CATALANA

"C's col·laborarà amb el Govern si Puigdemont rectifica i aparca l'independentisme"

Vostè ha plantejat que algunes propostes de l'acord entre Sánchez i Rivera siguin traslladades a Catalunya amb PSC.
No ens hem casat amb el Partit Socialista i no plantegem una aliança estable amb el PSC. Però és de sentit comú defensar en les autonomies aquells aspectes de l'acord que puguin ser traslladables, a més de buscar l'acord amb la resta de partits.

Sánchez s'acosta a Iglesias. Tem un pacte PSOE-Podem?
El diàleg és bo. Sánchez es pot veure amb Iglesias, amb Puigdemont... Però cal ser clar amb els espanyols: si Sánchez és coherent i respecta l'acord amb C's no podrà aliar-se amb Podem.

Descarta donar suport a un acord del PSOE amb Podem?
La realitat és que no hi ha una majoria d'esquerres, no sumen. Si el PSOE vol governar amb Podem, IU i Compromís necessitarà el suport de CDC i ERC. I nosaltres no donarem mai suport a un govern amb els independentistes.

És possible una gran coalició PP-PSOE-C's?
El més assenyat seria formar un govern ampli i transversal. El pacte de moment ha arrossegat el PSOE al centre polític i ofereix una alternativa al bloqueig institucional. A més ha evitat un govern amb presència de populistes i independentistes. Si el PP vol bloquejar aquesta opció i al final el PSOE acaba pactant amb Iglesias haurà d'explicar molt bé als espanyols perquè ho ha fet.

La duresa de C's amb Rajoy ha causat sorpresa. No corren el risc de perdre els seus votants més conservadors?
No som durs amb ell, som sincers. Diem el que molta gent pensa, fins i tot dins el PP. Continua sent el partit que representa més espanyols i és indispensable per canviar aquest país. Però si vostè em pregunta que valori els quatre anys de govern de Rajoy en qüestions tan importants com el que ha passat a Catalunya o la corrupció, només li puc dir que no és la persona més adequada per liderar una nova etapa a Espanya. Estic convençuda que bona part dels votants del PP estan d'acord amb el contingut del pacte. De fet

GRAN COALICIÓ?

"En aquest moment el més assenyat seria formar un govern ampli i transversal"

ens agradaria que la direcció del PP s'assegués amb nosaltres i ens digués què rebutgen de les 200 propostes de reformes que recull l'acord amb el PSOE.

Galícia i País Basc són les pròximes cites electorals. Si C's no entra en aquests parlaments es pot parlar de fracàs?
Són dues eleccions molt complicades, però tots els sondejos diuen que obtindrem representació. Més enllà d'això, creiem que el projecte de C's té sentit a tots els racons d'Espanya.

S'imagina C's després de Rivera?
Per descomptat; continuarà tenint sentit perquè el més important és el que representa C's, els seus valors. Per sort, Rivera és molt jove i aquest moment és molt llunyà.

De la història d'auge i caiguda d'UPyD, quines conclusions n'extreu?
No es pot pensar que el partit és només una persona. També que cal estar sempre obert al diàleg amb aquells partits que poden ser els teus companys de viatge en un moment donat. UPyD va cometre un error colossal quan no va voler sumar amb C's per un problema de personalisme.

En la campanya passada de les generals va tenir un gran protagonisme i es va convertir de facto en la número dos de C's. Es veu fent el salt a la política espanyola?
Tinc una responsabilitat tan gran amb la situació actual a Catalunya, el repte és tan important, que ni m'ho plantejo.●

Homs proposa a ERC una llista unitària si es repeteixen les generals

BARCELONA Redacció

El dirigent de CDC i líder de Democràcia i Llibertat al Congrés, Francesc Homs, afirma que unes noves eleccions generals serien un "fracàs de la política espanyola" i proposa a l'independentisme català de formar una candidatura d'unitat si es confirma la repetició de l'escenari electoral. "L'independentisme hauria de ser capaç de fer una llista fora del que és habitual, extraordinària. Precisament per posar de manifest aquest contrast: fracàs de la política espanyola-èxit de l'independentisme", assegura en una entrevista l'agència Europa Press.

L'exconseller demana veure unes noves generals com una oportunitat de l'independentisme per exhibir fortalesa, i fa un símil futbolístic: "Quan la vida et deixa amb la pilota davant de la porteria només has de xutar, i podríem xutar amb una força enorme". Homs planteja que aquesta candidatura sorgiria d'unes primàries en les quals tindrien dret a presentar-se i a votar els "110.000 voluntaris que van formar part de la llista de JxSí", en al·lusió a les persones que es van adherir a la coalició que van formar CDC, ERC i independents i que es va imposar en les eleccions del 27-S, i es mostra disposat a no encapçalar-la. "No tindria cap inconvenient a no encapçalar la llista. L'encapçalaria qui tingués més suports en unes primàries. Aquesta candidatura seria un element d'entusiasme, d'il·lusió i d'operació col·lectiva", subratlla.

JAVIER LIZÓN / EFE

Francesc Homs

La idea d'Homs és de moment personal, i primer la transmetrà al seu partit, CDC, i després creu que s'hauria de començar a parlar amb ERC en els pròxims dies, perquè es pogués posar en marxa al maig si es confirma que hi ha noves generals. I l'objectiu seria aconseguir més de vint diputats independentistes. "Hem de superar els 20 diputats. Ara no els tenim. Ara en tenim 17 i ens hem de posar pressió i exigir un resultat millor", sentencia.●

LV. Article 121

ENTREVISTA

"No som durs amb Rajoy, som sincers"

Inés Arrimadas, líder de C's a Catalunya

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

XAVIER GÓMEZ

La líder de C's a Catalunya i cap de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas

Inés Arrimadas va assumir el repte de liderar la candidatura de Ciutadans en unes eleccions del 27-S que l'independentisme va plantejar com un plebiscit. Va sortir de les urnes amb 25 diputats i com a líder de l'oposició. Sis mesos després, analitza la situació a Catalunya i les negociacions per formar govern a Madrid.

Després de reunir-se per primera vegada amb Puigdemont, va destacar un canvi de tarannà en el Govern respecte a l'etapa de Mas. Conserva aquesta impressió?
Durant els mesos previs a la investidura, Mas ni em va trucar ni es va posar en contacte amb mi. Ara amb el nou Govern existeix un marge més gran per al diàleg.

Però el pla independentista no s'atura...
Junts pel Sí està començant a matisar la seva posició, potser perquè les seves promeses eren evidentment falses. El més greu és que s'ha mentit als catalans i ara intenten reconduir-ho com si no passés res.

Sembla que la CUP també detecta aquesta frenada de Junts pel Sí.
Puigdemont s'ha equivocat de rumb, de soci i també d'estratègia. La CUP és un partit antisistema que no té cap problema a l'hora de desobeir les lleis. I ara vol demostrar-ho al Parlament. Estic convençuda que molts votants de CDC són molt lluny de les seves posicions.

Si Puigdemont rectifica o aparca els seus plans independentistes, C's estaria disposat a col·laborar amb el Govern al Parlament?
Veig molt complicat una rectificació sense que se celebrin abans noves eleccions. Però el desacord no ajuda a avançar, només a dividir més la societat catalana. Si Puigdemont rectifica, C's estarà disposat a parlar de sanitat, educació, economia, finançament, infraestructures...

L'últim CEO assenyala un empat entre partidaris i no partidaris de la independència...
Tot i la llarga campanya i els diners invertits per la Generalitat no hi ha hagut mai una majoria social a favor de la independència. Dit això, si aconseguim que Espanya funcioni millor, no només Catalunya, més gent s'hi voldrà quedar.

Creu que és una oferta prou temptadora?
La independència s'ha venut falsament com una poció màgica per solucionar tots els problemes. Creiem que cal millorar la condició de vida de les persones, dels serveis que reben de les seves administracions.

Una reforma de l'Estat per avançar cap a on?
Un model d'Estat de tipus federal, amb un sistema de finançament semblant a l'alemany que garanteixi els recursos financers de les autonomies però amb harmonització fiscal. Per a això s'ha de definir quines són les competències de cada administració pública, que hi hagi coresponsabilitat, coordinació i sobretot lleialtat institucional. No hi ha ni un sol país federal en el qual una part del seu territori se salti les lleis i no passi res.

En els últims mesos algunes polítiques, com Anna Gabriel (CUP) o vostè, han rebut insults i menyspreus a les xarxes socials. Masclisme?
La política reflecteix el masclisme que hi ha en la societat, però no m'agrada generalitzar i no sempre que es critica una dona que està en política és per masclisme.

Se subratllen aspectes de la vida personal que es passen per alt quan es tracta d'un home.
El rerefons és que algunes persones es pensen que les dones es deixen influir per les seves parelles; d'aquí ve l'interès per saber què pensen, què fan o de quin partit són. Aquest tipus de coses són un incentiu més per continuar lluitant per la igualtat entre els homes i les dones.

POLÍTICA CATALANA

"C's col·laborarà amb el Govern si Puigdemont rectifica i aparca l'independentisme"

Vostè ha plantejat que algunes propostes de l'acord entre Sánchez i Rivera siguin traslladades a Catalunya amb PSC.
No ens hem casat amb el Partit Socialista i no plantegem una aliança estable amb el PSC. Però és de sentit comú defensar en les autonomies aquells aspectes de l'acord que puguin ser traslladables, a més de buscar l'acord amb la resta de partits.

Sánchez s'acosta a Iglesias. Tem un pacte PSOE-Podem?
El diàleg és bo. Sánchez es pot veure amb Iglesias, amb Puigdemont... Però cal ser clar amb els espanyols: si Sánchez és coherent i respecta l'acord amb C's no podrà aliar-se amb Podem.

Descarta donar suport a un acord del PSOE amb Podem?
La realitat és que no hi ha una majoria d'esquerres, no sumen. Si el PSOE vol governar amb Podem, IU i Compromís necessitarà el suport de CDC i ERC. I nosaltres no donarem mai suport a un govern amb els independentistes.

És possible una gran coalició PP-PSOE-C's?
El més assenyat seria formar un govern ampli i transversal. El pacte de moment ha arrossegat el PSOE al centre polític i ofereix una alternativa al bloqueig institucional. A més ha evitat un govern amb presència de populistes i independentistes. Si el PP vol bloquejar aquesta opció i al final el PSOE acaba pactant amb Iglesias haurà d'explicar molt bé als espanyols perquè ho ha fet.

La duresa de C's amb Rajoy ha causat sorpresa. No corren el risc de perdre els seus votants més conservadors?
No som durs amb ell, som sincers. Diem el que molta gent pensa, fins i tot dins el PP. Continua sent el partit que representa més espanyols i és indispensable per canviar aquest país. Però si vostè em pregunta que valori els quatre anys de govern de Rajoy en qüestions tan importants com el que ha passat a Catalunya o la corrupció, només li puc dir que no és la persona més adequada per liderar una nova etapa a Espanya. Estic convençuda que bona part dels votants del PP estan d'acord amb el contingut del pacte. De fet

GRAN COALICIÓ?

"En aquest moment el més assenyat seria formar un govern ampli i transversal"

ens agradaria que la direcció del PP s'assegués amb nosaltres i ens digués què rebutgen de les 200 propostes de reformes que recull l'acord amb el PSOE.

Galícia i País Basc són les pròximes cites electorals. Si C's no entra en aquests parlaments es pot parlar de fracàs?
Són dues eleccions molt complicades, però tots els sondejos diuen que obtindrem representació. Més enllà d'això, creiem que el projecte de C's té sentit a tots els racons d'Espanya.

S'imagina C's després de Rivera?
Per descomptat; continuarà tenint sentit perquè el més important és el que representa C's, els seus valors. Per sort, Rivera és molt jove i aquest moment és molt llunyà.

De la història d'auge i caiguda d'UPyD, quines conclusions n'extreu?
No es pot pensar que el partit és només una persona. També que cal estar sempre obert al diàleg amb aquells partits que poden ser els teus companys de viatge en un moment donat. UPyD va cometre un error colossal quan no va voler sumar amb C's per un problema de personalisme.

En la campanya passada de les generals va tenir un gran protagonisme i es va convertir de facto en la número dos de C's. Es veu fent el salt a la política espanyola?
Tinc una responsabilitat tan gran amb la situació actual a Catalunya, el repte és tan important, que ni m'ho plantejo.●

Homs proposa a ERC una llista unitària si es repeteixen les generals

BARCELONA Redacció

El dirigent de CDC i líder de Democràcia i Llibertat al Congrés, Francesc Homs, afirma que unes noves eleccions generals serien un "fracàs de la política espanyola" i proposa a l'independentisme català de formar una candidatura d'unitat si es confirma la repetició de l'escenari electoral. "L'independentisme hauria de ser capaç de fer una llista fora del que és habitual, extraordinària. Precisament per posar de manifest aquest contrast: fracàs de la política espanyola-èxit de l'independentisme", assegura en una entrevista l'agència Europa Press.

L'exconseller demana veure unes noves generals com una oportunitat de l'independentisme per exhibir fortalesa, i fa un símil futbolístic: "Quan la vida et deixa amb la pilota davant de la porteria només has de xutar, i podríem xutar amb una força enorme". Homs planteja que aquesta candidatura sorgiria d'unes primàries en les quals tindrien dret a presentar-se i a votar els "110.000 voluntaris que van formar part de la llista de JxSí", en al·lusió a les persones que es van adherir a la coalició que van formar CDC, ERC i independents i que es va imposar en les eleccions del 27-S, i es mostra disposat a no encapçalar-la. "No tindria cap inconvenient a no encapçalar la llista. L'encapçalaria qui tingués més suports en unes primàries. Aquesta candidatura seria un element d'entusiasme, d'il·lusió i d'operació col·lectiva", subratlla.

JAVIER LIZÓN / EFE

Francesc Homs

La idea d'Homs és de moment personal, i primer la transmetrà al seu partit, CDC, i després creu que s'hauria de començar a parlar amb ERC en els pròxims dies, perquè es pogués posar en marxa al maig si es confirma que hi ha noves generals. I l'objectiu seria aconseguir més de vint diputats independentistes. "Hem de superar els 20 diputats. Ara no els tenim. Ara en tenim 17 i ens hem de posar pressió i exigir un resultat millor", sentencia.●

LV. Article 122

JxSí exigeix a la CUP negociar la seva moció perquè hi veu aspectes il·legals

La coalició tramita la iniciativa a condició de modificar-la abans d'arribar al ple

MAITE GUTIÉRREZ
RAÚL MONTILLA
Barcelona

La moció de la CUP per ratificar la declaració sobiranista en què es demana que el Parlament i el Govern desobeeixin el Tribunal Constitucional (TC), o que els Mossos no facin cas dels requeriments de l'Audiència Nacional, va provocar ahir un altre estira-i-arronsa entre les forces que sustenten la legislatura de Carles Puigdemont. Mentre la CUP va assegurar que no "mourà una coma" del document, el Govern es va queixar d'haver de passar revàlides cada quinze dies i va criticar la "gesticulació excessiva" dels cupaires.

Aquestes desavinences han obligat Junts pel Sí a practicar un complicat joc d'equilibris que ahir va viure un nou episodi al Parlament. Primer, la majoria de convergents i republicans a la Mesa va desatendre els serveis jurídics de la Cambra per activar les ponències que han de redactar les tres lleis de desconnexió, i ara han fet valer aquesta majoria per acceptar a tràmit la moció de la CUP, tot i que "amb condicions".

Junts pel Sí mirarà de modificar el text perquè té dubtes sobre la seva legalitat. Fonts de la formació reconeixen que alguns punts de la moció podrien contravenir la resolució del TC que anul·la la declaració rupturista del 9 de novembre, amb les conseqüències legals que això comportaria. Per això intentaran per tots els mitjans de convèncer la CUP perquè canviï part del text abans de sotmetre'l a votació en el ple del 6 d'abril. Si els anticapitalistes no afluixen i la moció es manté igual, Junts pel Sí deixarà en mans del ple la decisió de debatre o no la polèmica iniciativa. La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, proposarà de treure de l'ordre del dia la moció, una cosa que hauran de votar tots els diputats.

Munté avisa els cupaires que el Govern no ha de "passar una revàlida cada 15 dies al ple del Parlament"

Els grups de l'oposició van criticar durament l'estratègia de CDC i ERC per esquivar la jugada de la CUP i, sobretot, que els immisceixin en les seves disputes. Tots van coincidir que el grup majoritari trasllada al ple del Parlament "la responsabilitat" de frenar la moció.

"Nosaltres no hi participarem, Junts pel Sí i la CUP estan utilitzant el Parlament per dirimir les seves baralles", va lamentar el portaveu de Catalunya Sí que es Pot, Joan Coscubiela. "Estan traslladant a les institucions les seves diferències", va coincidir la portaveu socialista, Eva Granados.

Per la seva banda, el portaveu de Ciutadans, Carlos Carrizosa, va qualificar "d'invent" de Junts pel Sí la nova figura d'"admissió a tràmit condicionada". "Espero que la Mesa del Parlament reconsideri l'acceptació de la proposta", va demanar el portaveu del PP, Enric Millo.

La CUP, tot i això, es va mostrar inamovible. "Som nosaltres els que esperem convèncer Junts pel Sí", va avisar el diputat cupaire Albert Botran.

Artur Mas demana als sobiranistes que abandonin unes disputes que van en contra del procés

L'esquerra alternativa veu "totalment coherent" la seva iniciativa. El seu objectiu és que serveixi per impulsar la mobilització ciutadana a favor de la independència, en hores baixes d'un temps ençà, i mostrar suport als ajuntaments i càrrecs públics locals "que estan sent requerits per la justícia espanyola", va assenyalar Botran.

El pas que ha fet la CUP ha enterbolit la relació entre els dos grups. Ara ja no xoquen només en el vessant social, sinó també sobre com s'ha de fer la ruptura amb Espanya.

La consellera de la Presidència, Neus Munté, visiblement molesta, va avisar la CUP que "una excessiva gesticulació no ajuda" el procés independentista. "No creiem que calgui passar una revàlida cada 15 dies al ple del Parlament", va afegir en el paper de portaveu del Govern en la roda de premsa posterior al Consell Executiu.

Però malgrat les crítiques a l'actitud de la CUP, la responsable del Govern es va estar de fer cap valoració sobre la moció, perquè, va argumentar, mentre es debatia al Parlament, el Govern estava reunit. "No hem entrat a valorar-la", va sentenciar Munté, que va negar una possible crisi de govern entre Junts pel Sí i la CUP.

En aquest sentit, va defensar que l'acord de legislatura continua plenament vigent. I sense erosions. "Estem plenament convençuts que estem desenvolupant el full de ruta", va afegir.

Per la seva banda, l'expresident de la Generalitat, Artur Mas, va fer una crida al sobiranisme a actuar amb "astúcia i intel·ligència" i li va aconsellar que fugi de "petites disputes".

Mas, que va participar en un dinar de l'entitat Soberania i Justícia, va insistir que Catalunya "ha posat dues vegades l'Estat Espanyol contres les cordes" –amb referència a la consulta del 9 N i a les passades eleccions del 27 de setembre–; però que "l'experiència ens demostra que l'estètica de la gesticulació és el que ens pot fer perdre".

Mas va argumentar que les disputes, tot i que petites, poden anar en contra d'"eixamplar la base" del sobiranisme, condició indispensable, a parer seu, per culminar el procés independentista. "És cert que el 27-S vam guanyar clarament, però encara ens falta gent", va advertir. "No podem caure en la trampa de posar les pedres o les roques al camí nosaltres mateixos", va sentenciar.●

MARC ARIAS

La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, ahir durant una sessió de la Cambra

L'expresident a Zapatero: "No ha entès res"

L'expresident de la Generalitat Artur Mas va respondre aquest dimarts a qui va ser president del govern espanyol i líder del PSOE, José Luis Rodríguez Zapatero, que en una entrevista publicada diumenge passat per *La Vanguardia* va demanar tornar a l'Estatut de Catalunya previ a la sentència del Tribunal a Constitucional com a solució per resoldre el conflicte polític català. "No ha entès res", va assegurar Artur Mas en unes declaracions recollides per ACN, i va afegir que "els que demanen tornar a l'Estatut no han entès res". D'altra banda, va vaticinar que "depenent de quin tipus de govern hi hagi" a Espanya després de les negociacions que s'estan duent a terme, l'independentisme pot créixer i ampliar-se en uns mesos".

El grup de treball sobre el deute es reuneix avui per revisar els pagaments

REDACCIÓ Barcelona

El grup de treball sobre el deute públic de Catalunya es reunirà per primera vegada avui per analitzar els pagaments que ofeguen les finances de la Generalitat. Hi participaran membres de Junts pel Sí, el Departament d'Economia i la CUP. La revisió dels deutes de la Generalitat és un dels compromisos subscrits en la declaració rupturista del 9 de novembre entre Junts pel Sí i la CUP, un acord que va reafirmar el president Carles Puigdemont en el ple del Parlament del 2 de març. Puigdemont es va comprometre a posar en marxa aquest grup, "perquè és un acord però també perquè és necessari".

L'annex de la declaració rupturista diu que el Govern "impulsarà la renegociació de totes les finances estructurades separant els pagaments que compensen un servei (inversió i manteniment) dels que constitueixen un pagament excessiu respecte als tipus d'interès i a les taxes d'inflació actuals".

El Govern té la voluntat de renegociar el pagament dels crèdits i interessos pactant un nou calendari amb les entitats financeres que doni oxigen a les arques de la Generalitat. Aquí fins i tot podria rebre el suport d'altres grups parlamentaris a part de la CUP. Per a l'esquerra anticapitalista la revisió del deute públic és un element clau en la negociació dels futurs pressupostos, que el conseller d'Economia, Oriol Junqueras, espera tenir llestos entre el maig i el juny.

Amb tot, les posicions de la CUP i Junts pel Sí pel que fa al pagament del deute difereixen. Els primers aposten per fer una auditoria ciutadana per decidir quina part dels préstecs i interessos "és legítim pagar". La diputada Anna Gabriel fins i tot ha parlat alguna vegada de no pagar part d'aquest deute si fos necessari. En canvi, des de la Conselleria d'Economia sostenen que, si bé volen renegociar el calendari per abonar factures i interessos, "no pagar el deute ni entra en el nostre plans ni té sentit". Ara aquest grup de treball haurà d'analitzar totes aquestes qüestions i arribar a un acord.

Un altre dels punts subscrits en la resolució del 9 de novembre va seguir el seu tràmit ahir al Parlament. La comissió de Governació va nomenar els membres que formaran part de la ponència que redactarà la llei de règim jurídic català, una de les tres lleis de la "desconnexió" que han de facilitar el trànsit cap a l'eventual independència de Catalunya. Com ja estava previst, només Junts pel Sí i la CUP hi participaran, la resta dels grups parlamentaris s'hi han negat.●

LV. Article 123

Francesc-Marc Álvaro

Els tabús constituents

Que la CUP faria tot el possible per complicar la tasca del Govern Puigdemont estava escrit. Que la CUP donaria inestabilitat a la majoria independentista del Parlament també és un fet que se sabia. La CUP fa de CUP, no hi ha res a dir. Aquella CUP de tres diputats liderats per David Fernàndez va ser una estranya excepció i va operar amb un sentit de la responsabilitat que no es corresponia amb la dinàmica habitual d'una organització pensada per a l'agitació. La CUP de debò és la que dirigeix Anna Gabriel. L'error de Junts pel Sí és haver pensat que després de la retirada de Mas podrien generar una col·laboració eficaç amb els anticapitalistes. És un error que està convertint la política parlamentària en un psicodrama que desgasta les institucions, els partits sobiranistes i la idea de la independència.

Aquestes relacions impossibles de Junts pel Sí i la CUP donen del procés una imatge caòtica. El procés com a olla de grills, una estampa que fa les delícies dels contraris a una Catalunya independent. Per al votant sobiranista, l'espectacle no pot ser més frustrant: l'autogol és permanent. La distància entre la complexitat de l'objectiu proclamat i una quotidianitat llastrada per la tàctica i la batussa entre socis és de difícil digestió. Els cupaires no deixen passar cap oportunitat de descol·locar els sobiranistes majoritaris, la qual cosa incrementa –de retruc– les desconfiances entre convergents i republicans. Afegim a això el nerviosisme de l'entorn de Junqueras per l'ombra que la popularitat de Puigdemont pot fer al líder d'ERC i per la duresa evident del repte assumit pel vicepresident. La interlocució que el republicà busca amb Madrid és un ganivet de doble tall.

Amb tot, la feblesa de fons de l'independentisme en aquest moment no prové només de la complicada correlació de forces que va deixar-nos el 27-S. Hi ha una fragilitat que no depèn dels partits. Si sortim del Parlament, descobrim que en la base del moviment sobiranista –al carrer i en les organitzacions cíviques– actuen amb molta força unes premisses determinades. Aquestes constitueixen l'emmarcament prepolític d'un projecte polític que, en la mesura que ha de concretar, corre el risc de perdre transversalitat.

Per tot això cal demanar-se si ha estat gaire intel·ligent barrejar els temps de la secessió democràtica amb els temps d'un procés constituent, com si sobressin les energies per fer alhora un torcebraç sense precedents als poders de l'Estat i la formulació al detall del que ha de ser una República pública. L'explicació oficial és que un procés constituent servirà per eixamplar la base dels partidaris de la independència. La paradoxa és que els sectors polítics que l'independentisme vol seduir amb això –el món de Colau, d'ICV i de Podem, sobretot– han fet saber repetidament que el procés constituent no ha d'acabar forçosament amb un Estat independent, pot ser una revisió de l'autonomia, feta amb molta alegria i participació de la ciutadania, una intenció que em recorda aquell bus de l'Estatut que es va inventar l'any 2004 Joan Saura.

> Ens costa posar-nos d'acord sobre dos elements clau de la vida de qualsevol Estat: la defensa i l'idioma

JOMA

Hi ha dos debats que els ambients sobiranistes tenen gran dificultat a realitzar perquè posen de relleu, precisament, unes premisses prepolítiques molt arrelades i de difícil revisió. Parlo de la discussió sobre l'exèrcit i la discussió sobre la consideració de la llengua catalana i la llengua castellana en una Catalunya independent. Es tracta de dos debats tabú que provoquen un nivell de discòrdia altíssim entre els partidaris de la secessió. Aquests tabús constituents defineixen –sense voler– la concepció de moltes coses, començant per la idea que ens hem fet de la nació i d'uns suposats valors col·lectius.

Fixem-nos-hi: ens costa posar-nos d'acord sobre dos elements clau de la vida de qualsevol Estat, la defensa i l'idioma. Parlar de l'exèrcit és imprescindible però ens desagrada, perquè representa assumir la part menys amable de la sobirania plena o cosobirania europea. És una dada molt significativa que en l'enquesta que CDC ha fet entre la seva militància hi hagi un 27,5% que rebutja frontalment la creació d'un exèrcit i un 44,4% partidari de delegar la defensa en un hipotètic exèrcit supraestatal. Què ens diu això sobre la idea de les relacions internacionals que tenen molts sobiranistes? Parlar de la llengua és també imprescindible –ho fan estats com Espanya i França constantment–, però sembla que entra en contradicció amb un independentisme de nou encuny que ha amagat la base identitària i ha subratllat les raons materials i pràctiques per arribar a més gent. Avui es presenta un manifest d'experts que són crítics amb les tesis sobiranistes a favor del bilingüisme, una acció que altres sectors veuen com l'expressió d'una preocupació mancada de visió política de conjunt. Més enllà de les raons d'uns i altres, no deixa de ser inquietant que l'abordatge públic d'aquest assumpte tan delicat es faci en uns termes que semblaven superats.

Mentre Junts pel Sí i la CUP es barallen, tot això va fent xup-xup.●

Lluís Foix

Lideratges fràgils

El lideratge s'assoleix i es manté si va acompanyat de la confiança dels teus. Només així s'aconsegueix l'autoritat per prendre decisions que siguin acceptades àmpliament. Una de les conseqüències de la fragmentació de vots a Espanya és la formació de lideratges fràgils i discutits al si dels partits. La solitud de Mariano Rajoy mentre espera que fracassi l'afany de Pedro Sánchez a ser investit amb la complicitat directa o indirecta de Ciutadans i Podem és un signe de gran debilitat. Amb la quietud no es fa política.

Les veus crítiques en el si del PP són contingudes, però el dit d'Aznar el va assenyalar quan va dir en presència de Rajoy que es necessiten "nous lideratges capaços d'exercir una tracció social, moral i política a l'altura dels desafiaments". Si les urnes et castiguen severament, el seguici es distancia.

Pedro Sánchez va aconseguir 90 escons, el pitjor resultat de la història del PSOE en democràcia. La seva figura va ser discutida al principi, però ara el partit li dóna suport amb l'esperança que pugui ser investit president. Si fracassa en l'intent, els seus també el qüestionaran. Després de reunir-se amb Pablo Iglesias va afirmar que una prioritat és evitar la celebració anticipada d'eleccions. L'altra és que el pacte amb Ciutadans és intocable i que un possible govern de coalició ha de comptar amb el partit d'Albert Rivera.

> L'autoritat s'assoleix i es manté si va acompanyada de la confiança dels teus

El lideratge de Rivera no és qüestionat perquè no té història ni ha trepitjat el poder. Els socialistes i Ciutadans serien ben vistos per Europa malgrat les diferències ideològiques que els separen. Rivera i Sánchez se sostenen mútuament com dos nàufrags agafats a un salvavides en plena tempesta.

El cas d'Iglesias és més complex. El seu lideratge és qüestionat perquè ha cessat fulminantment el seu secretari general que era l'home d'Errejón. No hi ha pau interna a Podem. Malgrat la retòrica de les seves llargues intervencions, tan aviat es postula com vicepresident com ell mateix s'exclou. És la tercera força, amb 69 escons, però no controla la impetuositat d'un moviment que es creu en el deure de canviar la societat. La trobada amb Sánchez no li va sortir bé, encara que si es tracta d'evitar eleccions és capaç d'entrar en un govern amb Rivera. Ell no ho sospita, però ja forma part de la casta. Rebaixarà més les seves exigències per tal d'entrar en el govern.

A Catalunya el lideratge també és molt fràgil. Artur Mas mostra el seu enuig per perdre la presidència i s'escarrassa en la refundació del partit. Carles Puigdemont diu que està de passada i Junts pel Sí sembla una fórmula transitòria. Oriol Junqueras ha col·locat les seves peces, però no se sap si conservaria els vots en cas que ERC es presentés en solitari. La CUP està dividida, però insisteix que es compleixin els compromisos d'investidura davant la incòmoda resistència de Junts pel Sí. Els líders pateixen les conseqüències de la fragmentació dels vots.●

Eulàlia Solé

La bioètica en medicina

Els avenços continus en la investigació biològica i les aplicacions en medicina ens reconforten, si bé alhora poden crear problemes ètics en els postrems dies, potser hores, d'un malalt. Quan una vida s'extingeix, és factible esperar que la conducta del metge respongui no sols als seus coneixements i als mitjans científics de què disposa, sinó també a la voluntat del malalt o, en cas d'incapacitat, de l'acompanyant que hi vetlla. Hi ha el desig que el facultatiu i el seu equip, a part de centrar-se en la medicació, també estableixin empatia vers la persona que pateix. Per fortuna, un manual explícit, o com a mínim implícit, estableix cada vegada amb més contundència unes normes d'actuació encaminades a salvaguardar el final d'una vida d'un patiment innecessari.

E. SOLÉ, *sociòloga i escriptora*

És en aquesta esfera on treballen les cures pal·liatives, destinades tant al malalt com als seus parents o altres cuidadors. L'objectiu és que els professionals sanitaris mitiguin el patiment tant des de la medicina com des de l'ajuda psicològica. Fer de l'última seqüència una etapa més suportable. Ja no compta l'antiga idea que ens trobem en una vall de llàgrimes i per tant ens toca plorar. Ara estem convençuts que en aquesta vall mereixem el màxim benestar.

Fora d'això, tenim dret a estar informats del que ens passa, quines possibilitats tenim de continuar endavant, quines alternatives existeixen. I som lliures d'acceptar el que se'ns proposi o no. En aquest punt sorgeix la potestat de refusar teràpies agressives que sense conduir a la curació portin a una pervivència dolorosa. Així doncs, el concepte d'eutanàsia passiva es fa present en forma de no prolongar l'agonia en va. Es tracta de renunciar a teràpies i experiments penosos en un procés incurable. Malgrat que pot sorgir una objecció de consciència per part del metge, existeix el recurs d'esgrimir la voluntat del malalt. Un paternalisme mal interpretat no s'ha de superposar a l'autonomia personal, expressada en el mateix moment o amb anterioritat en un document reconegut oficialment en el qual es manifesti la voluntat de no rebre determinats tractaments.

Tots aspirem a decidir sobre la nostra vida, una empresa pràcticament inabastable de tan impotents com som, i al capdavall el que passa, si més no, és que resulta més assequible decidir sobre la nostra mort.●

LV. Article 124

La CUP opta pel xoc jurídic amb l'Estat com a estratègia enfront de JxSí

La moció dels cupaires pretén provocar el TC per afavorir la mobilització civil

ÀLEX TORT
Barcelona

Ara per ara les probabilitats que Junts pel Sí permeti que es voti dijous vinent al ple del Parlament la moció de la CUP que pretén reiterar el compromís dels grups independentistes amb la resolució rupturista del 9 de novembre passat són escasses. "De més verdes en maduren", adverteixen des de la CUP. L'esquerra alternativa sempre s'ha dit "acceleradora del procés independentista" i té clar que per fer-ho ha d'arrossegar el grup majoritari de la Cambra catalana a la desobediència i a la confrontació amb l'Estat.

L'estratègia és provocar. En canvi, Junts pel Sí sembla que vol anar amb peus de plom. Però aquesta última iniciativa dels anticapitalistes, concretament, busca alguna cosa més que una mera ratificació: a parer seu, si JxSí s'avingués a votar a favor dels punts de la moció es garantiria el xoc frontal dels 72 diputats independentistes contra el Tribunal Constitucional i s'obriria la porta a una possible inhabilitació o actuació sobre aquests càrrecs electes. I així es podria "encendre la flama de la mobilització civil i del carrer" per accelerar el procés sobiranista.

JORDI PLAY / ARXIU

Benet Salellas és el principal impulsor de la moció de compromís amb la resolució del 9 de novembre

Aquesta possibilitat, apuntada per fonts de la CUP, ha estat confirmada per l'impulsor de la moció, el diputat Benet Salellas, a *La Vanguardia*. "No es pot negar que un dels objectius sigui aquest, és veritat, però tampoc que es busca ser coherents amb allò que es va aprovar el 9 de novembre, atès el moment històric que estem vivint", assegura Salellas. Ara bé, admet que la mobilització ciutadana faria de motor del procés.

Entre els militants de la formació anticapitalista hi ha qui aplaudeix la moció, però molts altres no l'entenen i no la veuen de bon ull perquè consideren que en lloc de pressionar l'Estat "s'està collant" Junts pel Sí. Igualment, fonts crítiques dins dels cupaires asseguren que "és una nova mostra de voler petar-se l'acord d'investidura de Carles Puigdemont" per part del sector més dur de la formació. Un sector que estaria encapçalat per la diputada Anna Gabriel, militant d'Endavant, organització declaradament contrària a qualsevol pacte amb CDC.

Salellas rebutja totes dues acusacions: "La moció es va presentar als deu diputats, hi va haver debat, però finalment té el consens de tots ells. Entenc que periodísticament convingui presentar divisions dintre la CUP, però ja en comencem a estar cansats, d'això del sector dur i del sector no tan dur".

Entre altres coses, la proposta de la CUP insta el Govern a "desobeir" el TC i "desacatar" els requeriments de l'Audiència Nacional, a més de mostrar la solidaritat amb tots aquells ajuntaments –més de 280– que fins ara han donat suport a la resolució rupturista i que actualment estan sent investigats.

La Mesa del Parlament, amb majoria de representants de Junts pel Sí, va admetre la moció dimarts passat, però va posar com a condició que es modifiqués el text si els cupaires pretenen que es voti.

Gabriel ja va avisar que "no pensem tocar ni una coma". A partir d'aquí comença un *tour de force* de negociació entre els dos grups per treure'n l'entrellat.

Amb l'estabilitat parlamentària en joc, ahir el president del grup parlamentari de JxSí, Jordi Turull, va proposar en una entrevista a la Xarxa esmenar la moció de la CUP canviant la desobediència al TC per "l'obediència al 27-S". Una fórmula que a parer seu manté "l'essència" del text de la CUP però, en canvi, ho planteja en termes "més positius".

EFECTE CONTRARI

Bases cupaires refusen la moció perquè "es confronta amb JxSí i no amb l'Estat"

DESLLORIGADOR

Turull proposa parlar d'"obediència al 27-S" en lloc de desobediència al TC

Per altra banda, després de les ponències redactores de règim jurídic i d'hisenda catalana, la comissió de Treball del Parlament va nomenar ahir els grups de treball de la ponència que elaborarà el text de la proposició de llei de protecció social catalana.

Com en les anteriors, la ponència redactora de la seguretat social catalana només la conformaran Junts pel Sí i la CUP. Per part dels primers, Chakir El-Homrani i Natàlia Figueras, mentre que pels cupaires hi haurà Mireia Vehí i Albert Botran. Ciutadans, PSC, Catalunya Sí que es Pot i el PP a Catalunya van rebutjar prendre-hi part.●

El Parlament aprova revertir el copagament de la dependència

MAITE GUTIÉRREZ Barcelona

El Parlament ha aprovat aquesta setmana instar el Govern que reverteixi el copagament dels serveis d'atenció a la dependència i tornar a la fórmula anterior al 2014, quan CiU va modificar els criteris per calcular l'aportació de les persones dependents.

La comissió d'Afers Socials i Famílies va donar el vistiplau a una proposta de resolució de Catalunya Sí que es Pot amb els vots favorables de tots els partits de l'oposició i l'abstenció de Junts pel Sí i la CUP. El grup de Govern i els seus aliats anticapitalistes no van permetre, tot i això, que la mateixa iniciativa prosperés en el ple contra la pobresa que la Cambra catalana va celebrar el 9 i 10 de març. Llavors, les dues formacions van votar en contra de revertir una ordre del Govern que ha encarit fins a un 40% el copagament que han d'assumir les persones dependents en serveis com l'accés a residències o la millora de l'autonomia.

La negativa de Junts pel Sí i la CUP per solucionar aquest afer va sorprendre les entitats socials. Representants de la Taula del Tercer Sector no amagaven la sorpresa per aquest fet quan es va acabar el ple. Cocarmi i Dincat, dues de les associacions més importants que agrupen persones amb discapacitat, es van mostrar també decebudes.

Ara, la proposta de resolució aprovada *esmena* aquest fet, considera la diputada de Catalunya Sí que es Pot, Marta Ribas. "Esperem que el Govern compleixi el que ha acordat el Parlament", insisteix.

El 2014 l'executiu dirigit per Artur Mas va modificar els barems per calcular el copagament, en què s'incloïen el patrimoni i les càrregues familiars. Això va provocar un augment de l'aportació dels dependents. que ara han de pagar més pels mateixos serveis. "El canvi ha abocat moltes persones a la pobresa", va lamentar en la comissió d'Afers Socials el diputat del PSC Raül Moreno. El grup socialista va presentar amb Catalunya Sí que es Pot la iniciativa de retirar el copagament en el ple monogràfic contra la pobresa.

Cocarmi i Dincat tenen pendent una reunió amb la consellera del ram, Dolors Bassa, en els propers dies per abordar aquest tema.

La revisió del copagament a la dependència no és l'única iniciativa que prospera malgrat les reticències de Junts pel Sí. La fragilitat de l'acord entre el grup majoritari i la CUP ha fet també que s'aprovi una altra resolució en la comissió de Salut per recuperar els serveis d'ambulàncies retallats a les Terres de l'Ebre, també presentada per Catalunya Sí que es Pot. Junts pel Sí va votar-hi ahir en contra i la CUP es va abstenir, així que la moció va tirar endavant per vot ponderat.●

JxSí i la CUP es van oposar a la mesura en el ple contra la pobresa, cosa que va sorprendre les entitats

ACCIÓ EXTERIOR

Cost de contractes del Diplocat

El Parlament també ha aprovat, a proposta del PP, una resolució per la qual s'insta el Govern a informar la Cambra sobre els costos i els contractes establerts entre la Generalitat, a través del Diplocat, i l'Independent Diplomat, un *lobby* dels Estats Units contractat l'any 2014 i pel qual el Govern, segons el PP, hauria pagat un milió d'euros.

OBRA SOCIAL "LA CAIXA" (PROGRAMA D'HABITATGE)

Convocatòria oberta de Lloguer Assequible a l'Hospitalet de Llobregat - Av. d'Enric Prat de la Riba

L'Obra Social "la Caixa", a través del seu Programa d'Habitatge, obre una convocatòria del 4 al 30 d'abril per optar a 17 habitatges d'obra nova amb lloguers a partir de 578 €/mes.

Els habitatges, situats a l'av. d'Enric Prat de la Riba del municipi de l'Hospitalet de Ll., tenen 2 habitacions i disposen de pàrquing i traster.

Requisits d'accés:*

- No ser titular de cap habitatge
- Acreditar uns ingressos familiars no superiors a 4,21 vegades el valor ponderat de l'IRSC
- Estar empadronat/ada a l'Hospitalet amb una antiguitat mínima ininterrompuda de 5 anys

L'adjudicació de les vacants es farà per sorteig davant de notari el dia 24-5-2016.

*Mes informació sobre aquesta convocatòria i presentació de sol·licituds, a través del web: www.obrasociallacaixa.org (apartat Programa d'Habitatge).

LV. Article 125

El nou escenari polític

El PP exhibeix unitat: "Qui busqui divisió pica ferro fred"

El comitè de direcció va obviar comentaris sobre crítiques internes

TAREK / EFE

Mariano Rajoy i María Dolores de Cospedal ahir a la seu del PP abans de la reunió del comitè de direcció

CARMEN DEL RIEGO
Madrid

"De les coses que no existeixen no en parlem". Aquesta és l'explicació que va donar ahir la vicesecretària d'estudis i programes del PP, Andrea Levy, per justificar que el comitè de direcció, reunit ahir sota la presidència de Mariano Rajoy, no tractés la polèmica del presumpte malestar del Govern central amb els nous vicesecretaris per la seva actitud en el cas de corrupció que afecta Rita Barberá. Ni una sola paraula, ni una al·lusió, però divendres, quan es van publicar les informacions, el president del Govern central en funcions va haver de traslladar, a través de la seva secretària d'Estat de Comunicació, un missatge de suport als vicesecretaris del seu partit.

Mariano Rajoy va intentar de cloure la polèmica sobre aquests presumptes enfrontaments, que són l'últim que li convé en vigílies d'una possible convocatòria electoral, convençut que els electors castiguen la divisió. I ho va fer dissabte, amb una foto d'ells quatre a l'AVE amb què van anar plegats a Sevilla. No vol que se'n parli més.

Andrea Levy, encarregada de comparèixer davant la premsa després de la reunió del comitè de direcció, va complir al peu de la lletra aquesta consigna no transmesa i va tancar files amb el Govern central. "Ho diré en termes *rajonians* amb claredat meridiana: qui busqui qualsevol divisió, fractura o baralla en el PP, o entre el PP i el Govern, pica ferro fred".

El PP denuncia que Sánchez busca amb Podem "un referèndum emboscat a Catalunya"

Hi ha unitat, segons la vicesecretària, no només entorn del projecte que defensen sinó també sobre el lideratge de Mariano Rajoy. "Al PP tots els membres estan units en el lideratge de Mariano Rajoy i en el projecte polític que ha de vertebrar el PP a tot Espanya per representar les idees, els valors i els principis del centredreta", va dir Andrea Levy.

La dirigent popular va confessar que després de la publicació de les informacions que apuntaven a aquests desacords o crítiques des del Govern central, va rebre, igual com els seus companys, moltes trucades de suport, incloent-hi la de la vicepresidenta del Govern central, Soraya Sáenz de Santamaría, de qui partirien algunes d'aquestes crítiques, i a qui va lloar per la tasca de gestió que fa a l'Executiu.

Levy va assegurar que "no he notat retrets de ningú. Tots treballem per un projecte unit, cosa que no vol dir que sigui un projecte uniforme, ni que tots parlem igual, però estem units en un objectiu comú i representem amb orgull les sigles del PP".

L'objectiu d'ahir, i és a això que es va dedicar, era posar en dubte els presumptes acords entre el PSOE i Podem, posant de manifest l'encàrrec de Pedro Sánchez a Iceta, que el PP tradueix en un intent de trobar una fórmula per poder acordar amb Podem "un referèndum emboscat" a Catalunya. Una cosa que denunciarà el PP en la convenció que celebrarà dissabte a Barcelona sobre "l'enfortiment institucional", i que clausurarà Rajoy, amb una idea clara, "que no es trossegi Espanya".●

C's adverteix el PSOE que no pacti la consulta catalana

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

Va afegir que, si hi ha altres forces que, compartint l'objectiu d'un millor encaix de Catalunya proposen un altre itinerari, "seiem i ho discutim". El que és vital, per tant, no és el referèndum en si mateix, sinó la solució.

Per si hi hagués dubtes del seu propòsit conciliador sobre això, Errejón va assenyalar que el seu partit mai no ha posat la "crisi territorial" com a prioritat número u sobre la taula, ja que primer hi ha "la crisi social i la crisi institucional".

La formulació d'Errejón contrasta amb la del líder d'En Comú, Xavier Domènech, que a l'entrevista a *La Vanguardia* de dissabte passat va recordar que per ells "el dret a decidir és irrenunciable". Encara que ahir, això sí, va matisar en declaracions a *Catalunya Ràdio*, i va prioritzar a una consulta, que primer hi ha d'haver "un acord previ de govern on no hi hagi Ciutadans".

Arribats a aquest punt Ciutadans va advertir el PSOE contra tota temptació de cedir en aquest camp. La líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas, va assegurar que li preocupa la possibilitat que Sánchez faci "un gir" i faci que el PSOE "hi torni" per cometre de nou "el mateix error de defensar referèndums d'autodeterminació".

Arrimadas va combinar l'avís a Sánchez amb la invitació al president Mariano Rajoy que "elegeixi" entre tres opcions: propiciar la repetició de les eleccions, deixar que el líder del PSOE faci aquest "gir" i governi amb "Podem i els independentistes", o donar suport al pacte entre Ciutadans i els socialistes.

Contràriament, el portaveu de Democràcia i Llibertat, Francesc Homs, va advertir Sánchez que si vol ser president s'ha de comprometre amb la celebració del referèndum a Catalunya.●

Rafael Jorba

Val la pena escriure?

Vaig rellegir durant la Setmana Santa passada *Cuatro historias de la República*, un recull d'articles de quatre periodistes de referència –Camba, Gaziel, Pla i Chaves Nogales– sobre aquella etapa fallida de la història d'Espanya. De l'edició (Destino, 2003), a càrrec de Xavier Pericay, recupero unes reflexions d'Agustí Calvet *Gaziel* en aquest diari que són alliçonadores en el moment present. Gaziel va passar de l'escepticisme inicial –"jo crec molt en els fets, una mica en els homes, gens en les paraules"– al pessimisme a mesura que els fets –sempre els fets– anaven erosionant els pilars del fràgil edifici de l'Espanya republicana.

El diagnòstic de Gaziel, el punt de partida de l'anàlisi, queda fixat a l'article "República y autonomía. La piedra de toque" (*La Vanguardia*, 22/IV/1932), amb la Constitució republicana i l'Estatut com a rerefons: "El gran problema d'ara –no el problema de Catalunya, com se sol dir erròniament, sinó el problema d'Espanya, de tot Espanya, i fins i tot de tota la Península– és veure si Castella, que va renunciar massa tardanament, i per tant catastròficament, a la seva quimera colonial i a la seva quimera europea, sap renunciar a temps, pel bé de tots, a la seva tercera i última quimera, la de l'uniformisme peninsular, i facilita així la possibilitat d'una nova i fecunda estructuració hispànica (...) Alguns catalans, desil·lusionats abans de començar, diuen que ja no és possible i que la cosa no té remei (...) Molts castellans, i no dels de poca volada, creuen també que això de l'Estatut de Catalunya és una mena de broma pesada (...) Les dues posicions són falses. Les constitucions es fan per als pobles, i no els pobles per a les constitucions".

> Avui tenim el paraigua de la Unió Europea i podem permetre'ns el luxe de la irresponsabilitat

Els fets –sempre els fets– es van anar encarregant de malmetre les esperances de Gaziel: la involució del bienni conservador i la rèplica, en clau de fugida cap endavant, del 6 d'octubre del 1934. "La Ibèria de Gaziel ja no era més que una nova Atlàntida", escriu Pericay. Ara, en hores molt menys convulses que aquelles, la falta de lideratges i la lògica frontista, tant a Madrid com a Barcelona, minen també les esperances. El resultat electoral del 20-D convidava a posar al dia la Constitució: una segona transició, impossible d'emprendre sense la participació del PP, que té la minoria de bloqueig al Congrés (més d'un terç dels 350 escons), amb una ponència constitucional i un govern de gestió. Un cop acabada la feina, com preveu la Constitució, hauria estat l'hora d'aprovar la reforma, convocar eleccions, procedir a la seva ratificació per les noves Corts i sotmetre-la a referèndum.

Som lluny d'aquest escenari. Els fets –sempre els fets– situen les forces reformistes de cada bàndol en minoria davant l'immobilisme dels uns i el rupturisme dels altres. De la mateixa manera que la *desconstrucció* del consens catalanista a Catalunya s'ha acabat girant contra el sobiranisme reformista. L'única –i abismal– diferència amb el període republicà és que avui tenim el paraigua de la Unió Europea i podem permetre'ns el luxe de la irresponsabilitat. Per això em pregunto sovint, com va fer Gaziel el 1935: val la pena de continuar escrivint?

LV. Article 126

Montoro es compromet amb Puig a revisar-li el finançament

El ministre admet que cal treballar immediatament en un canvi del model

SALVADOR ENGUIX
València

El ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, s'ha compromès a posar en marxa immediatament el grup d'experts que ha de tenir abans de final d'any l'estudi previ al debat per a un canvi en el finançament autonòmic. Ho va fer ahir després de rebre el president de la Comunitat Valenciana, Ximo Puig, una de les comunitats que, com Catalunya, arrosseguen greus problemes de finançament. El mateix ministre, després de dues hores de reunió, va reconèixer que la "interinitat" de l'Executiu no pot ser excusa per no treballar en l'informe tècnic. Aquesta decisió beneficia totes les autonomies que com Catalunya o el País Valencià pateixen un finançament insuficient.

Tot i això, el president valencià no va aconseguir que un dels objectius del grup d'Hisenda sigui, justament, el d'aclarir si hi ha hagut un finançament inadequat que el mateix Montoro va reconèixer després de la reunió. Ximo Puig confia que s'abordi en aquest context el deute històric de la Comunitat Valenciana.

El president va presentar ahir un document al ministre amb sis mesures "transitòries per garantir la viabilitat de la Comunitat Valenciana. Entre aquestes mesures l'Executiu valencià demana un FLA extraordinari per cobrir el dèficit del 2015, que es mantinguin els tipus del FLA al 0% fins a la reforma del sistema de finançament autonòmic i que l'Estat assumeixi la multa de 19 milions d'euros imposada per la UE a Espanya perquè l'anterior govern del PP d'Alberto Fabra va manipular les xifres del dèficit.

Cristóbal Montoro es va comprometre a establir un pla de tresoreria per al 2016 en el qual es buscaran fórmules per alleujar el dèficit, mantenir els tipus d'interès i pagar la multa a la UE. El document també exigeix unes "mesures estructurals" de caràcter transitori "que han de conduir a la reforma del sistema de finançament autonòmic, i així donar compliment a la Lofca". Entre aquestes mesures, Ximo Puig recorda que recentment va arribar amb la presidenta andalusa, Susana Díaz, a un acord per defensar que es condonin els crèdits del FLA lligats a l'infrafinançament acumulat des del 2009. "Aquest acord, obert a totes les autonomies, suposarien al voltant de 10.000 milions d'euros per a la Comunitat Valenciana".●

ZIPI / EFE

Ximo Puig amb Cristóbal Montoro

Albiol vol pactar un un altre model

El coordinador general del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, va demanar públicament una trobada amb la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, i el del PSC, Miquel Iceta, amb l'objectiu de consensuar una proposta de millora de finançament per a Catalunya. "En moments excepcionals, fa falta que els partits constitucionalistes s'asseguin a parlar i ofereixin projectes", va defensar Albiol. La líder de Ciutadans va acceptar la proposta i va assenyalar que la seva formació "sempre està oberta al diàleg amb qualsevol partit". Per la seva part, Iceta va recomanar a Albiol que parli directament de la proposta de millora amb el ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro. "Encara hi ha un Govern central en funcions, que és el seu", va manifestar Iceta.

A QUÈ ESPERES?

La Riera
—ARENYS DE MAR—

Ho has imaginat més d'una vegada. Un futur que es dibuixa on sempre has volgut, en un lloc que t'ofereix molt més del que mai has arribat a imaginar.
A **La Riera d'Arenys de Mar** començaràs a viure un present ple de sensacions, envoltat de l'ambient únic del seu eix comercial però sense renunciar a l'essència del nostre mar. Descobreix els nostres **pisos de 2, 3 i 4 dormitoris**, amb **terrassa, piscina, espais amplis i lluminosos** i acabats exclusius totalment a la teva mida i al teu gust. Perquè tu ets únic i la teva llar també ho hauria de ser.

PISOS DES DE 149.000€*

OBRA NOVA C/ RIERA DEL PARE FITA, 105

INICI DE COMERCIALITZACIÓ **DIVENDRES 15 D'ABRIL DE 2016 A LES 10H**
A L' OFICINA DE VENDES DE LA MATEIXA OBRA

www.corp.cat/arenysdemar

corp

Com vols viure demà?

Av. Diagonal, 463 bis Principal • 934 100 079 • www.corp.cat

** PVP impostos no inclosos*

LV. Article 127

Junts pel Sí i la CUP eviten el xoc frontal i suavitzen la moció de ruptura

Els lletrats del Parlament van assenyalar que el text inicial era il·legal

GARRIDO R. / ACN

La Mesa del Parlament va rebutjar ahir les peticions de reconsideració de C's, PSC i PP per paralitzar la moció

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

Junts pel Sí va aconseguir tancar ahir un pacte de mínims amb la CUP per rebaixar la moció que demanava de desobeir el Tribunal Constitucional (TC). D'ençà que els anticapitalistes van presentar el text, la coalició entre CDC i ERC ha buscat la fórmula per evitar el xoc directe amb l'Alt Tribunal, molt conscients de les conseqüències legals que comportaria donar via lliure a la iniciativa dels cupaires.

El text inicial exigia ratificar la resolució rupturista del 9 de novembre i desobeir la sentència del TC que l'anul·lava. A Junts pel Sí, però, no estaven disposats a posar sota la lupa de la justícia els membres de la Mesa del Parlament ni els funcionaris de la Cambra. Per això han mantingut l'estira-i-arronsa fins a l'últim moment per modificar el primer punt del text. Ara no fa cap referència al desacatament. El redactat és un joc d'equilibris per dir que s'aplicarà la resolució rupturista sense esmentar la desobediència directa. Fa referència a continuar "el mandat democràtic sorgit de les urnes el 27-S" –un mantra del Govern– i "davant les actuacions de l'Estat, a través del TC, l'Audiència Nacional i la Fiscalia (...) reitera "els objectius continguts en la declaració del 9-N" per culminar "democràticament" la independència de Catalunya.

La CUP considera que el redactat preserva l'esperit de la seva moció –tot i que inicialment van assegurar que no en canviarien ni una coma– i a Junts pel Sí afirmen que esquiven el TC i que la tramitació de la moció no tindrà conseqüències legals. Aquest punt ha fet anar de corcoll el grup majoritari. Els mateixos lletrats del Parlament ja van advertir la setmana passada que tramitar la moció en els termes presentats era il·legal, perquè "tots els poders públics" tenen l'obligació de "complir les sentències del TC". En la reunió d'ahir els lletrats van tornar a remetre a l'informe jurídic que la Cambra va emetre el desembre, que analitza les conseqüències de la sentència del Constitucional sobre l'activitat parlamentària. Són els mateixos arguments que han esgrimit els grups de l'oposició per demanar que es retirés la moció. Ahir, però, el Parlament va rebutjar les seves peticions de reconsideració.

No hi ha hagut acord sobre els Mossos d'Esquadra i els dos grups votaran per separat aquest punt

La negociació entre Junts pel Sí i la CUP es va saldar in extremis, quan faltaven només uns minuts perquè el registre del Parlament tanqués i es poguessin presentar esmenes. Pels passadissos de la Cambra es veia córrer Marta Rovira, Jordi Turull, Mireia Boya i Anna Gabriel. Tot i això, els líders de les formacions no van comparèixer per explicar l'acord subscrit.

No hi ha hagut consens, però, sobre dos dels punts més polèmics, els que fan referència als Mossos d'Esquadra –perquè no atenguin els requeriments de l'Audiència Nacional– i a la promoció de la desobediència entre els càrrecs electes de Catalunya. Junts pel Sí votarà no a aquests dos punts quan el text es debati en la sessió del ple de dijous.

Amb tot, la jugada de la CUP ha deixat pòsit en Junts pel Sí, dolguts pels "focs d'artifici" dels anticapitalistes, segons un diputat del grup del Govern. La necessitat de mantenir l'estabilitat de l'Executiu i de pactar els pressupostos ha obligat a pactar la moció per satisfer els cupaires sense enganxar-se els dits.●

El Govern eludeix criticar Koiné

La portaveu al Govern, Neus Munté, va eludir criticar el polèmic manifest, impulsat pel Grup Koiné, que aposta perquè en una hipotètica Catalunya independent el català sigui l'única llengua oficial. El Govern no va ser gaire clar sobre això, al contrari. Munté es va limitar a dir que un Estat propi disposaria de les eines necessàries perquè el català sigui "fortament protegit, alhora que es podria assegurar que el castellà tindria reconeixement i garantia d'ús". La vicepresidenta va assenyalar que el règim lingüístic, les llengües oficials o els mecanismes de protecció d'aquestes llengües es consensuaran en el procés participatiu previ a la Constitució catalana.

L'alcaldessa de Berga posa en pràctica la desobediència als jutges

ÀLEX TORT
Berga

"Que n'aprenguin!", deia ahir un regidor berguedà emulant un expresident del Barça en al·lusió implícita als diputats de Junts pel Sí. L'alcaldessa de Berga, Montse Venturós, es va negar a declarar als jutjats de la ciutat –on l'esperaven a les onze del matí– per no haver retirat l'estelada de l'Ajuntament. Ni tan sols va entrar a les dependències.

És el primer càrrec electe que desobeeix una citació judicial durant el procés sobiranista. I, segons va anunciar la CUP ahir, no serà l'únic. El seu és un gest que confirma el compromís de la CUP a desafiar les instàncies judicials i l'Estat. Però també és un missatge clar a la coalició que lideren CDC i ERC: un acte un xic més que simbòlic que serveix als cupaires per mostrar-los el camí de la "ruptura democràtica" amb l'Estat.

ÀLEX TORT

Benet Salellas i Montse Venturós ahir a la roda de premsa

"Això no va de màrtirs ni de víctimes, va de fer passos ferms cap a la independència", afirmava Venturós; "l'únic camí a la independència és la desobediència i la unilateralitat", així els ho remarquen l'esquerra alternativa independentista.

L'escenificació de Venturós va tenir lloc hores abans de consensuar les dues forces independentistes al Parlament un text que esmena la moció cupaire, que originalment apostava, entre d'altres, per desobeir el Tribunal Constitucional.

A l'alcaldessa de Berga l'havien citada als jutjats per fer cas omís de la junta electoral, que li exigia que despengés l'estelada de la façana de l'Ajuntament durant els processos electorals del 27-S i del 20-D.

Venturós va estar acompanyada d'un centenar de persones, entre les quals regidors de CDC, ERC i ICV, així com també els presidents de l'Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural i Súmate.

JxSí i el Govern van censurar la "persecució" i van mostrar respecte per la decisió presa, però sense entrar a valorar-ho. Ara bé: fonts del grup parlamentari, malgrat assegurar que no se sentien al·ludits, tot seguit van retreure als cupaires que "pretenguin alliçonar-nos".

Per la seva part, el Govern va evitar donar-hi suport: "No entrem a valorar la decisió, que respectem, amb relació a comparèixer o no fer-ho".●

LV. Article 128

Unanimitat respecte d'una moció de Ciutadans

El ple del Parlament de Catalunya va donar suport per unanimitat a una moció de Ciutadans sobre el medi ambient per la qual s'insta el Govern català, entre altres mesures, a la creació a l'entorn de les grans ciutats d'aparcaments de dissuasió. Aquestes infraestructures, que han d'estar connectades amb el centre de les ciutats amb transport públic, s'ubicarien just a l'exterior de les ciutats, al perímetre del continu urbà més dens. La moció també insta a la implementació de la xarxa BiciEstació i assegurar aquest servei als nous intercanviadors projectats. El document també inclou que s'implanti un nou sistema tarifari per al transport públic social, intermodal, que simplifiqui i que moduli les tarifes incloenthi les variables ambientals de la millora de la qualitat de l'aire i la reducció de gasos amb efecte d'hivernacle. / Redacció

Nou calendari de les oposicions als Mossos

El ple del Parlament va aprovar ahir, amb tan sols els vots de la CUP en contra, una moció del PP per la qual s'insta el Govern a planificar les noves convocatòries per accedir al cos dels Mossos d'Esquadra: des d'aquest any fins al 2020. Fa unes setmanes el conseller d'Interior, Jordi Jané, va informar que aquest any hi hauria noves oposicions. La moció ara busca forçar la data. / Redacció

Reducció de les taxes universitàries

El Parlament va aprovar ahir amb els únics vots en contra de JxSí instar el Govern, per al curs 2016-2017, a "revertir" la pujada de preus universitaris feta per la Generalitat des del 2011, començant per una reducció d'un 30 % en les taxes universitàries el curs que ve. La iniciativa va partir d'una moció de Catalunya Sí que es Pot sobre la disminució d'inscripcions d'estudiants. / EP

El Parlament reitera la declaració rupturista però esquiva desobeir

JxSí s'oposa al fet que els Mossos desacatin les ordres de l'Audiència Nacional

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

El Parlament va reafirmar ahir els objectius de la resolució rupturista del 9 de novembre, anul·lada pel Tribunal Constitucional (TC), però va evitar enfrontar-se directament a la justícia. Va ser el punt final a tres setmanes de fortes disputes a la Cambra, des que la CUP va presentar la moció que instava el Govern a desobeir l'Alt Tribunal per avançar cap a la independència de Catalunya.

La moció dels antisistema va ser aprovada amb els vots favorables de la CUP i Junts pel Sí –l'oposició hi va votar en contra, excepte Catalunya Sí que es Pot, que no hi va participar com a mostra de protesta–. Tot i això, alguns dels punts més polèmics no van prosperar. La coalició entre CDC i ERC es va oposar a l'apartat que demana que els Mossos d'Esquadra no atenguin els requeriments de l'Audiència Nacional i la CUP es va quedar sola.

Al grup majoritari consideren que això posaria en risc la policia catalana. El punt que promovia la desobediència entre els càrrecs electes de Catalunya tampoc va tirar endavant, encara que aquí Junts pel Sí es va abstenir.

Abans d'arribar al ple del Parlament el text va passar per diverses modificacions, peticions dels grups de l'oposició perquè fos retirat per "il·legal", una votació enmig de la sessió de la Cambra per decidir si es treia de l'ordre del dia... tot envoltat d'una densa polseguera dialèctica. Al final la moció es va portar a debat amb el resultat esperat, resultat que respon a l'estratègia de Junts pel Sí de caminar cap a la independència sense fer gaire soroll. La idea, ja expressada diverses vegades pels diputats de la coalició, és aprofitar els racons legals actuals perquè es tingui temps a construir "les estructures d'Estat" que facilitin el trànsit cap a una eventual república catalana. Com a exemple, el que va passar al final del ple al mig dia: la ponència conjunta que ha de redactar la llei de règim jurídic català, una de les tres normes de la desconnexió, es reunia per començar a treballar.

DAVID AIROB

El president, Carles Puigdemont, amb el vicepresident, Oriol Junqueras, en la votació d'ahir

El primer punt de la moció de la CUP, el que va suscitar més polèmica amb Junts pel Sí, exigia ratificar la resolució rupturista del 9 de novembre i desobeir la sentència del TC que l'anul·lava. Però al grup de Govern consideraven que no podien contravenir la sentència del tribunal, per això van demanar de modificar-lo. Els serveis jurídics de la Cambra també van advertir que la moció de la CUP, tal com s'havia presentat de bon principi, era il·legal i no es podia tramitar.

Per això Junts pel Sí ha mantingut una pugna fins a l'últim moment per modificar-lo. El text aprovat ahir no fa cap referència al desacatament. El contingut és un joc d'equilibris per dir que s'aplicarà la resolució rupturista sense esmentar la desobediència directa. Així, s'insta a seguir "el mandat democràtic sorgit de les urnes el 27-S" i a reiterar "els objectius continguts en la declaració del 9-N" per culminar la independència de Catalunya.

"Som aquí per fer el que ens van dir les urnes", va destacar el diputat de Junts pel Sí Lluís Llach. A part de tensar les relacions entre el grup de Govern i els seus socis anticapitalistes, la moció de la CUP ha provocat un xoc frontal a les institucions. L'oposició va acusar Junts pel Sí d'"utilitzar la Mesa del Parlament" en benefici propi. En aquesta línia, el diputat de Ciutadans Carlos Carrizosa va considerar que la coalició ha portat "fora de la llei" la Cambra, mentre que el líder del PP català, Xavier García Albiol, va insistir que la moció aprovada "no serveix de res". "Malgrat els canvis, continua sent inconstitucional", va insistir el diputat socialista Ferran Pedret.

Va anar més lluny el diputat de Sí que es Pot Joan Coscubiela: "L'única desobediència que practiquen és al Parlament i als seus serveis jurídics", va lamentar.

La CUP, per la seva part, va defensar la iniciativa presentada com una estratègia per accelerar la independència. "La legalitat no és un límit quan tenim la raó", va concloure la diputada Anna Gabriel.●

ACCELERAR LA DESCONNEXIÓ

La CUP defensa que la seva moció accelerarà la independència de Catalunya

TENSIÓ

L'oposició lamenta que Junts pel Sí porta les institucions "fora de la legalitat"

LV. Article 129

JAVIER ETXEZARRETA / EFE / ARCHIVO

Rosa Díez en un acte organitzat a Sant Sebastià quan encara presidia el partit

El partit que va fundar Rosa Díez i va obrir una esquerda entre el PP i el PSOE s'esllangueix

El trencaglaç del bipartidisme embarranca

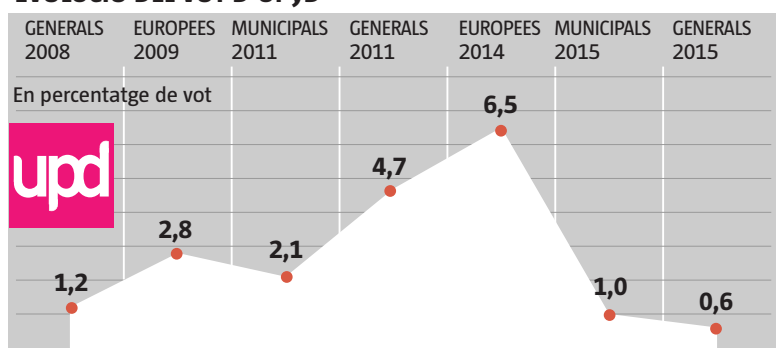
JOAN RUSIÑOL
Bilbao

Quan el 2007 Unión Progreso y Democracia (UPyD) va començar a navegar, el glaç del bipartidisme espanyol semblava encara sòlid. La societat no havia percebut la duresa de la tempesta econòmica que s'aproximava i el PSOE de José Luis Rodríguez Zapatero va revalidar la victòria a les eleccions del 2008. La sentència de l'Estatut, que aprofundiria l'esquerda entre Catalunya i Madrid, encara tardaria a arribar. Sota aquest paisatge en calma, però, les aigües començaven a remoure's, i l'exsocialista Rosa Díez va entendre que hi havia marge per fer forat entre el PP i el PSOE. Els promotors del nou partit van saber llegir el moment polític i van posar la brúixola en la regeneració democràtica, però sobretot en el debat territorial. Paradoxalment, nou anys després la seva aventura ha embarrancat. Gorka Maneiro (Sant Sebastià, 1974) acaba d'agafar-ne les regnes per intentar reflotar la nau.

"A vegades la conseqüència en les idees condueix a l'actuació inconseqüent, en el cas d'UPyD contra els seus propis interessos electorals", escriu Jaime Miquel a *La perestroika de Felipe VI*, un dels analistes que primer va copsar que la formació magenta no aglutinaria el descontentament amb el sistema nascut de la Transició.

A les eleccions del 20-D es van quedar sense diputats al Congrés, però les llums d'alarma ja s'havien encès molt abans, als comicis europeus del 2014, quan el vot de ruptura va emergir a la superfície amb l'esclat de Podem. Díez va ser incapaç de pescar en l'electorat cansat dels socialistes i populars, i va ser la cinquena força estatal, amb poc més d'un milió de vots. Els senyals hi eren. Altra cosa és que la direcció reaccionés en la línia adequada, aferrant-se al fet d'haver superat C's. Dels quatre eurodiputats que van treure aleshores avui només en queda una amb les sigles, la guipuscoana Maite Pagazaurtundúa. La imatge a l'Eurocambra exemplifica la profunditat del cisma viscut els últims anys.

EVOLUCIÓ DEL VOT D'UPyD

LA VANGUARDIA

El primer dels errors estratègics -o de les actuacions inconseqüents- té molt a veure precisament amb el partit d'Albert Rivera. Díez va intentar reivindicar sempre el paper de pionera d'un tercer espai entre els dos grans –el manifest fundacional ja esquivava la terminologia dreta/esquerra– i va ser incapaç d'arribar a una entesa amb la formació taronja. Al novembre del 2014 Rivera tanca la carpeta de les negociacions. Sap que té la paella pel mànec. Els resultats a Andalusia i les municipals i autonòmiques de la primavera següent li donen la raó.

UPyD es replega al País Basc amb l'esperança d'obtenir representació a les pròximes eleccions

La segona causa del desinflament polític d'UPyD cal buscar-lo en l'hiperlideratge de l'exdirigent socialista. La dimissió de l'eurodiputat Francisco Sosa Wagner, que va desafiar la direcció obrint en públic el meló de la coalició amb els centristes, encetava un degoteig de baixes, incloent-hi la diputada Irene Lozano, que primer va titllar de "mesquí" Sosa Wagner i després, derrotada en la pugna amb l'oficialista Andrés Herzog, va acabar trobant refugi a les files del PSOE. Les turbulències internes van difuminar la bandera de la transparència i la regeneració, tot i èxits innegables com l'admissió a tràmit de la querella presentada contra Bankia. Aquesta fita, però, sempre ha quedat tapada sota una altra bandera, la de la unitat d'Espanya.

UPyD és un partit "genèticament basc i constitucionalista", com escriu Miquel, i ara s'ha replegat als orígens, confiant la direcció a Maneiro, l'únic parlamentari que tenen al Parlament de Vitòria. Les enquestes auguren, però, que, seguint el patró estatal, a Euskadi també perdran la representació institucional en favor de C's. A diferència del que han aconseguit a Catalunya Rivera i Inés Arrimadas, UPyD ha estat incapaç de fer el *sorpasso* al PP a l'hora de defensar al País Basc un projecte d'Espanya uninacional. És cert que el PNB està lluny de Junts pel Sí, i que el suport a la independència entre els bascos ronda només el 24%, segons l'últim Euskobaròmetre.

Amb la seva fundadora ja fora del partit que va alçar el 2007, els últims magentes busquen reparar el trencaglaç. Però tal vegada el canvi climàtic ja l' ha convertit en una andròmina inservible.●

Destituït l'ambaixador espanyol a Bèlgica per absentisme i assetjament laboral

BARCELONA Agències

L'ambaixador d'Espanya a Bèlgica, Ignacio Jesús Matellanes Martínez, ha estat destituït del seu càrrec a proposta del ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació, José Manuel García-Margallo, prèvia deliberació del Consell de Ministres en la seva reunió de divendres, 8 d'abril, segons recull el Butlletí Oficial de l'Estat (BOE).

Aquesta destitució es produeix després d'una inspecció interna a l'ambaixada d'Espanya a Bèlgica que va alertar el Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació sobre "anomalies molt greus" en el funcionament de la missió, entre les quals destaca l'"absentisme" de l'ambaixador i el seu abús d'autoritat "a través de la por, l'amenaça i l'enfrontament". Com a conseqüència de les denúncies de personal de l'ambaixada i davant els indicis que una cosa greu podia estar passant a la missió, el departament que dirigeix en funcions García-Margallo va decidir dur a terme una inspecció extraordinària a l'ambaixada del 9 a l'11 de març passat. Després de les diverses entrevistes que la inspectora general va mantenir amb el personal de la missió, va elaborar un informe per al sotssecretari del Ministeri, Cristóbal González-Aller, en el qual va alertar d'"un conjunt de disfuncionalitats i anomalies molt greus". Al document, a què ha tingut accés Europa Press, la inspectora afirma que l'ambaixada "no sembla complir les funcions que li són pròpies" com a representació diplomàtica davant les autoritats belgues, situació "atribuïble", diu, "a la manera de gestionar" de l'ambaixador Matellanes. La gestió diària de l'ambaixada està "paralitzada i desactivada per l'absentisme i la negativa a actuar del cap de missió, el buidament de competències del personal diplomàtic, l'aïllament de l'ambaixada dels consellers sectorials i la total absència de coordinació interna". L'informe continua cridant l'atenció sobre el clima de desconfiança que impera a l'ambaixada, on hi ha "manca de comunicació" i es palpa la tensió "per l'exercici de l'autoritat per part del cap de missió a través de la por, l'amenaça i l'enfrontament", constitutiu d'assetjament laboral, assenyala, que s'ha vist reflectit en un "nivell inusualment alt de baixes mèdiques per depressió".

El ministeri va assenyalar a Europa Press a través d'una portaveu que "els informes de la Inspecció General de Serveis són confidencials" i va declinar fer qualsevol altre comentari.●

LV. Article 130

LA CRÓNICA

Isabel Garcia Pagan
Barcelona

Puigdemont 100 días

● El president presentará el martes un plan de gobierno con medio millar de medidas de carácter social, regeneración y recuperación económica, pero sin presupuesto ni calendario

● El equipo de Presidència quiere romper el aislamiento institucional con las audiencias políticas de Puigdemont y los frentes autonómicos contra los recortes y la Lomce

"Se ha cubierto la primera milla. No era fácil". En el Palau de la Generalitat no se ha abandonado el sistema métrico decimal, pero esta semana se aplicaban conceptos empresariales de innovación y desarrollo a los cien días desde la investidura de Carles Puigdemont. La primera milla es el recorrido crítico de una idea al pasar de la teoría al mercado. Es ahí donde suelen fracasar los proyectos. En Palau creen que "ha ido bastante bien".

Los cien días de presidencia, que se cumplen el miércoles, suponen haber cubierto una quinta parte del compromiso de Puigdemont al asumir el cargo. El president sigue agarrándose a la temporalidad del mandato y parece afrontar la liturgia presidencial con orteguiana conllevancia. Fue él quien puso caducidad a su paso por el Palau de la Generalitat, pero su equipo asegura ahora que "no se plantea" su futuro político ni el calendario. "Después de todo –dijo Ortega y Gasset– no es cosa tan triste, eso de conllevar".

El martes el president comparecerá ante la prensa para presentar su plan de gobierno. "Un camino corto pero bien trazado", apuntan en Palau. Por si acaso, se huye de la autolimitación temporal de la hoja de ruta soberanista. El desarrollo de las leyes de desconexión pesa sobre Junts pel Sí en el Parlament, así que el Govern tiene como cometido ocuparse del brazo social del programa. A partir de la próxima semana se buscará mayor visibilidad con interpelaciones del grupo al Govern. El plan que presentará Puigdemont será el esqueleto del presupuesto que se presentará en unas semanas. Incluirá medio millar de medidas divididas en tres ejes: las políticas sociales, la reactivación económica y la regeneración democrática. No habrá un bloque específico en torno a las estructuras de Estado, que se incluirán en áreas sectoriales. Otra de las obsesiones de Puigdemont es dar fe de que el Govern gobierna y se está buscando la manera de incluir indicadores de cumplimiento del programa.

El problema es la ausencia de recursos. El president quiere poner las finanzas de la Generalitat sobre la mesa de Mariano Rajoy como garantía de los derechos sociales. El documento que Artur Mas llevó a la Moncloa en julio del 2014 ha multiplicado sus 23 puntos e incluye ahora demandas en torno a la pobreza energética o la preservación de medidas como el impuesto sobre los pisos vacíos.

La reunión que se celebrará el miércoles por la tarde pretende ir más allá de una foto incómoda. Mariano Rajoy puede ver en el encuentro una vía para pasar página al trimestre *horribilis* de su partido. De hecho, que Rajoy considere "abierta" la agenda de la cita es asumido por el equipo de Puigdemont como una invitación a hablar de las relaciones entre Catalunya y España e intentar poner fin a la judicialización de las relaciones entre administraciones, incluida la querella del 9-N. Pero Puigdemont también quiere garantizar el cumplimiento del marco estatutario vigente y reclamar lealtad institucional al Gobierno central para frenar las invasiones competenciales.

Ambos han ordenado discreción y conceder tono de normalidad a la reunión a pesar de los desencuentros ideológicos. La interinidad del Ejecutivo central dificulta la interlocución con las conselleries, pero los ministerios "están ahí", recuerdan en Palau, y ahora Catalunya busca la complicidad de otras autonomías (contra la Lomce o el techo de déficit) sin tapujos al margen de las evoluciones del proceso soberanista. También en esa dinámica se incluye la apertura de puertas de Puigdemont a todos los líderes políticos estatales.

CITA EN LA MONCLOA

El equipo del president ha multiplicado los 23 puntos que llevó Mas a su última cita con Rajoy

LA COALICIÓN DEL GOVERN

La relación entre CDC y ERC volverá a tensarse si hay nuevas elecciones generales

PEDRO MADUEÑO

Els set del president. Carles Puigdemont acostuma a reunir el seu equip al despatx. L'encapçala la consellera Neus Munté, conversant amb el president a la foto; al fons, d'esquerra a dreta, Elsa Artadi, Josep Rius i Anna Gutiérrez; i a la dreta Jaume Clotet, Pere Martí i el secretari del Govern, Joan Vidal de Ciurana

PEDRO MADUEÑO

Munté conversa amb la secretària del president; al fons, Puigdemont amb el seu cap de gabinet

dre temporalment concedint una salomònica llibertat de vot, però el Govern admet que en debilita el discurs. No obstant això, és la negociació dels pressupostos el que s'augura com una tortura per a l'Executiu. L'acord subscrit per la CUP com a condició per a l'adéu d'Artur Mas "no garanteix res", confessen. Els anticapitalistes se situen en el desafiament constant, la desobediència i el conflicte inconstitucional, i li costa votacions al Govern. No obstant això, també soscava l'equilibri entre socis. Junqueras, des de la Conselleria d'Economia, es juga davant la CUP i Catalunya Sí que es Pot la conjunció del discurs independentista i d'esquerra d'ERC.

En cent dies no hi ha hagut jornades històriques que saltin a les portades de la premsa estrangera, però es manté l'interès exterior. El dia de Sant Jordi Puigdemont es posarà davant els corresponsals internacionals. El seu anglès no és tan ortodox com el d'Artur Mas, però –amb el francès, l'italià i el romanès (per influència de la seva esposa)– li permet mantenir les rodes de premsa plurilingües a la Generalitat.

Això sí, amb un altre estil. El president va arribar a Palau en 24 hores i el seu equip actua d'argamassa. Són *The seventies* del Palau. Set i gairebé tots dels 70; i només tres tenen carnet de partit. A la seva taula de treball s'hi asseuen la consellera de Presidència, Neus Munté; el secretari del Govern, Joan Vidal de Ciurana; la directora general de Coordinació Interdepartamental, Elsa Artadi; el cap del gabinet del president, Josep Rius; la responsable de la secretaria, Anna Gutiérrez; el director general de Comunicació del Govern, Jaume Clotet, i el cap del gabinet de premsa del president, Pere Martí. Formen un grup de Telegram amb el nom MHP (Molt Honorable President). Una cèl·lula d'acció ràpida entorn del president que també aspira a mantenir sota control tot el Govern. Amb el permís d'ERC...

En cent dies hi ha hagut canvis a Palau. A Puigdemont li incomoda "portar gent darrere", assegura Anna Gutiérrez, que va acompanyar Pere Macias durant els seus 25 anys de carrera política. L'austeritat sembla heretar-se amb el càrrec, però el cafè sí que hi és, a la dieta del president. Fins i tot s'escapa de tant en tant a un petit local que fa olor de torrefacte al carrer Llibreteria amb alguns col·laboradors.

La relació amb Artur Mas es dirimeix principalment el dilluns a la seu de CDC. L'expresident va buidar definitivament la Casa dels Canonges el 8 de febrer, així que va habilitar la seva oficina al Palau Robert. Mas diu que el seu successor és una mica cavall solitari, però a Puigdemont no li importa convertir el seu despatx en la cabina dels germans Marx. El president cita el seu equip cada dilluns a dinar a la Casa dels Canonges. En el temps que fa que és a Palau només han vist carn una vegada. No s'estén el pànic perquè els entrepans del bar Conesa esperen a la cantonada, encara que ningú ho confessa... Allà s'hi avalua la situació política i es preparen els missatges de la setmana. Dimarts, abans del Consell Executiu, Puigdemont reuneix Neus Munté i Joan Vidal de Ciurana al seu despatx, i després del Govern la cita és amb el vicepresident Junqueras.

La coordinació amb ERC és una de les obsessions de Puigdemont, i la reunió secreta del líder d'ERC amb Pedro Sánchez la seva decepció més gran. "No pot tornar a passar", va ser l'avís del president. La seva relació ha perdut "innocència", però treballen per mantenir una bona relació, encara que a CDC hi ha qui no veu de bon ull que s'atorgui tant d'espai als republicans. Puigdemont i Junqueras no dinen junts a Palau, però sí que han compartit taula un parell de vegades al costat d'amics comuns a Girona, i en una ocasió a casa del president.

Si hi ha ple al Parlament dimarts a la tarda la cèl·lula del president torna a convocar-se i s'amplia amb el president de Junts pel Sí, Jordi Turull. Aquella nit el president dorm a la Casa dels Canonges. Va i ve amb una petita maleta. La resta de la setmana depèn del llapis i la goma d'esborrar de la seva secretària. Les pantalles s'han reproduït com a bolets a Palau. Tothom porta tablet i el president dos mòbils, però l'agenda es construeix amb llapis abans d'arribar a l'ordinador. "A diferència de l'agenda de Mas", la de Puigdemont està en constant moviment. "El president no posa condicions ni per començar ni per acabar", però s'imposa dirimir entre el que és "important, urgent i ordinari". La seva activitat és la pròpia d'un "alcalde de Catalunya"? Segons el seu cap de gabinet, "probablement, si no hagués estat alcalde no hauria acceptat ser president", assegura.

El braç polític de Puigdemont dins el grup és Neus Munté. La consellera és el comodí del president i senyora de l'ala oest del Saló Sant Jordi. La seva opinió es consulta abans i després de la presa de decisions. Munté va heretar el despatx de Francesc Homs i els seus inconvenients: el soroll de les manifestacions a la plaça Sant Jaume... Però a Munté li molesta més el "soroll polític de fons", que perjudica el Govern. "Que la gent no percebi el que fas no deixa de pesar", i desgastar la convivència entre CDC i ERC. "La diferència respecte als governs de CiU no és la coalició i les seves dinàmiques, sinó el que fem".

La coordinació de l'Executiu és cosa de Vidal de Ciurana, que va ser cap de l'oficina de Mas, i Artadi, exdirectora general de tributs i responsable de la Grossa de Nadal. És la feina menys visible, però són els encarregats de fer saltar les alarmes quan alguna cosa grinyola en les estratègies de les conselleries a partir de les reunions tècniques del dimarts. Vidal controla l'estructura i Artadi el contingut. Després, els aparells de CDC i ERC comptabilitzen els èxits o ensopegades de cadascun dels seus consellers i les repercussions en les seves perspectives electorals.

La previsible convocatòria electoral a Espanya en paral·lel a la negociació pressupostària a Catalunya tornarà a tensar la coalició governamental i els discursos. CDC aspira a reeditar Junts pel Sí a Madrid amb l'argument que governen junts a Catalunya, mentre que ERC vol mantenir la seva marca electoral neta de pols i palla.

Puigdemont es protegeix. Li agrada fer de redactor en cap, però esquiva el repte de titular els seus cent dies com a president i les seves perspectives. Sí que confessa que espera amb impaciència veure com s'ho fa Queco Novell dijous per interpretar a Polònia Puigdemont i Rajoy a la mateixa reunió...●

Les frases

Francesc Sánchez CDC

"El compromís del president a fer les coses ben fetes en aquesta transició garanteix el benestar social i el progrés econòmic"

Oriol Junqueras ERC

"Un Govern compromès amb la justícia social, el progrés econòmic i el mandat democràtic del 27-S"

Inés Arrimadas C's

"La seva única prioritat és la independència, i per això li ha donat la batuta a la CUP. És un govern sense autocrítica i sense propostes, més enllà de la poció màgica de la independència"

Miquel Iceta PSC

"Un president inesperat, transparent, digne i sincer, però el seu Govern és interí amb un full de ruta inviable"

Lluís Rabell Sí que es Pot

"Un Govern erràtic, entre la grandiloqüència d'una desconnexió impracticable i la respiració assistida del FLA"

Xavier García Albiol PP

"Puigdemont és més dialogant, però té el mateix objectiu: la desconnexió amb la resta d'Espanya. A més està demostrant una gran debilitat interna"

Eulàlia Reguant CUP

"Hem demanat uns pressupostos que reverteixin les retallades i les privatitzacions. Volem uns comptes lliures de Montoro"

ALGUNS APUNTS SOBRE LA MATERNITAT A ESPANYA

Parts a casa
El nombre de parts planificats a casa a l'any a Espanya superen els **800**, segons l'INE

Latancia, a les 6 setmanes
A les sis setmanes de néixer el nadó, el **66%** reben lactància materna exclusiva

Als 3 mesos
Als 3 mesos de vida del nounat, només el **53%** dels nadons es continuen alimentant exclusivament de les seves mares

Als sis mesos
Als sis mesos, només el **28%** dels nadons s'alimenten de llet materna. L'OMS considera la lactància com el millor aliment a aquesta edat

LV. Article 131

consistirà (perillosament) a deixar de pretendre ser igual als homes.

Tornant a la moció d'ahir del partit anticapitalista, Karme Freixa considera que una altra vegada el que s'intenta és treure una rendibilitat política de les dones sota una capa de progressisme. "El pare Estat sempre ha cregut que pot organitzar els nostres cossos. És normal que es demanin cursos a les escoles, però el que em pregunto és per què no se'n demana un sobre la primera ejaculació masculina". Per a Freixa, el que cal reivindicar és que s'elimini l'IVA als productes vinculats al cicle menstrual –que és d'un 10% en compreses, tampons, copes...– siguin els que siguin: "Això és el que és polític".

És positiu, explica Carme Valls, endocrinòloga especialitzada en salut femenina, que es proposi la possibilitat que les noies tinguin accés a tots els productes, com poden ser les copes menstruals, i que aquests es donin a conèixer amb rigor. "Però el que em preocupa –subratlla– és que sempre se'ns estiguin posant normes a les dones, el cos femení sempre és terreny de moltes normes i hem de dir que no, que ens deixin decidir".

El debat és global i una de les principals referències dins del feminisme són les tesis de la filòsofa francesa Elisabeth Badinter, que al seu últim llibre *La dona i la mare* alertava, no sense certa polèmica, que la maternitat és una nova forma d'esclavitud que és resultat de la forta crisi econòmica. Dones joves que es plantegen si val la pena fer una doble jornada laboral amb sous més baixos que els seus companys i que converteixen la maternitat en el centre de les seves vides. Tot això sota el rebuig del "consum capitalista" que converteix en bo tot el que és "natural". "És una revolució encapçalada pel naturalisme, l'ecologia radical i les ciències del comportament humà que suposa una regressió". Pot ser una elecció personal, indica, però a risc d'abandonar el mercat laboral i per tant la llibertat econòmica, la independència.

En nom del naturalisme es desperten nous sentiments de culpa en les dones, denuncien algunes expertes

S'inquiria a l'inici sobre si aquest és un nou imperatiu moral, i és aquí on se centren bona part de les crítiques i on conflueixen tots els comentaris: en nom del naturalisme o de qualsevol altre moviment no es poden despertar nous sentiments de culpa en les dones. Reflexions que arriben també des dels Estats Units, on Amy Tuteur, obstetra i ginecòloga, acaba de publicar el llibre *Push back. Guilt in the age of natural parenting*. Un llibre polèmic en el qual considera profundament antifeministes les filosofies sobre el part natural, la llarga lactància i la maternitat intensiva, però sobretot les critica per estendre aquest vel de culpa.●

Manresa informarà els instituts sobre totes les formes de recollida de menstruació

Els tampons sobreviuen

ÀLEX TORT
Barcelona

Més d'una trentena de punts en l'ordre del dia per tractar ahir al ple de l'Ajuntament de Manresa. Però l'atenció estava fixada en la moció per "a la millora de la vida en l'àmbit de la salut sexual de les dones", per la qual CUP proposa que els tallers sobre menstruació als instituts parlin de mètodes més enllà de tampons i compreses, com ara esponges marines o copes menstruals.

La proposta va suscitar molts comentaris arreu només conèixer-se abans-d'ahir i va arribar a ser tendència a Twitter. Ahir, a les portes del Consistori, era tanta l'expectació que mitja dotzena de càmeres de televisió van fer acte de presència per recollir l'ordre *estrella* del dia.

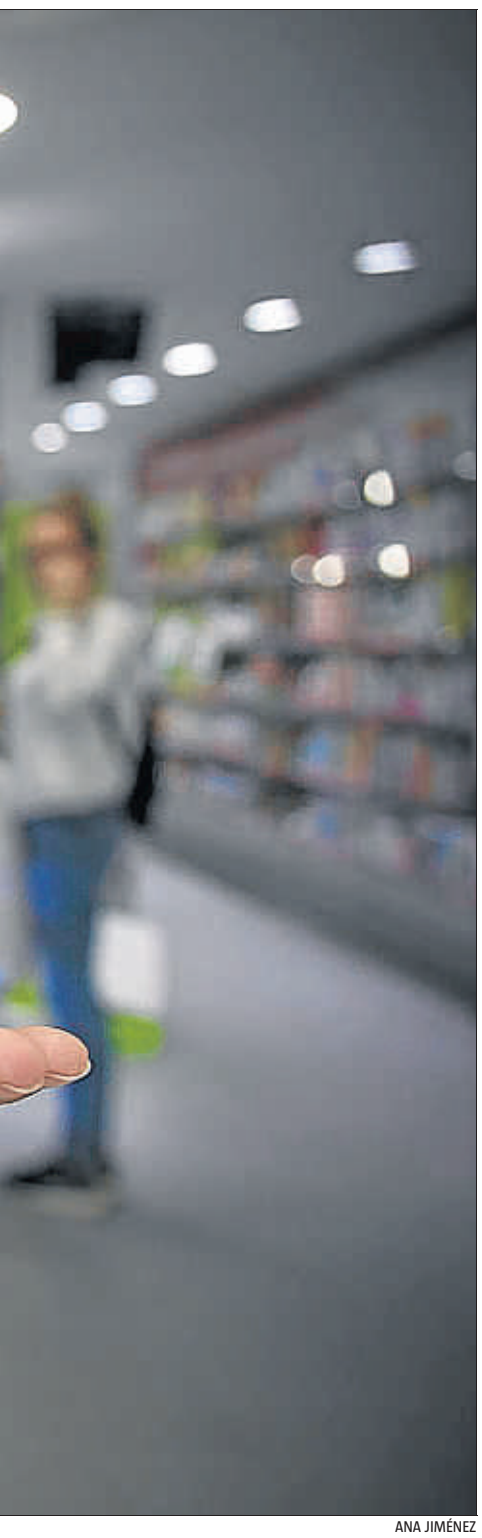
"És tot molt exagerat. El tema ha aixecat massa polseguera. Al cap i a la fi, per una cosa que no hauria de ser notícia!", comentaven ahir des del grup parlamentari de la CUP.

L'Ajuntament governat per CDC amb el suport d'ERC es va oposar que el Servei d'Informació i Atenció a les Dones local (SIAD) sigui el centre idoni per a la formació d'aquest tipus als instituts. Així, finalment no es va votar la moció de la CUP i el ple va aprovar una esmena de substitució presentada per CDC i ERC, que va rebre el suport de Ciutadans i Democràcia Municipal, l'abstenció de la CUP i el PSC, i el vot en contra del diputat no adscrit d'Unió. Tanmateix, la victòria dels cupaires va ser parcial, perquè l'esmena aposta per demanar als professionals de l'atenció a la salut sexual reproductiva que faciliti informació als instituts sobre tots els mètodes de recollida del sagnat i que s'expliquin els avantatges i inconvenients de cadascun.

"El tema ha aixecat massa polseguera. Al cap i a la fi, no hauria de ser notícia!", diuen des de la CUP

Ahir, la CUP a Manresa va rebre el suport presencial de la diputada Anna Gabriel. A més, Arran, l'organització que aplega joves de l'esquerra alternativa independentista i afins a la CUP, va respondre a tot el ressò mediàtic i va desplegar una pancarta durant el ple: "Prou prejudicis i tabús sobre els nostres cossos. Fem visible la menstruació". La moció va ser discutida al ple vora dos quarts de deu de la nit i es va allargar fins dos quarts d'onze.

Amb l'argument que "són mètodes més sostenibles i respectuosos amb el medi ambient", la CUP es va abstenir perquè considerava que el centre idoni era el SIAD, un servei que hauria d'oferir tallers més complerts "que els que acostumen a oferir empreses privades que publiciten els seus productes".●

ANA JIMÉNEZ

FRANK HERHOLDT / GETTY

Aquesta dona acaba de donar a llum a casa dins d'una piscina de part

INMA SAINZ DE BARANDA / ARXIU

La lactància pot estendre's fins a edats avançades de la infantesa del fill

LV. Article 132

EL CÁRTEL
Don Winslow

"Crec apassionant la descripció d'aquest autor, que va estar cinc anys documentant-se, sobre el funcionament de les màfies que controlen el comerç de la droga".

XAVIER GARCÍA ALBIOL
LÍDER DEL PP DE CATALUNYA

Ciutadans reforça la seva estructura territorial i el paper d'Arrimadas

Rivera dissenya una organització interna per impedir l'aparició de barons

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Ciutadans no vol que la seva expansió territorial i la seva nova condició d'actor en l'escena política espanyola puguin acabar passant-li factura a Catalunya, on té l'origen i les bases del seu projecte.

Després d'uns resultats en les generals del 20-D a Catalunya pitjors del que s'esperava, sobretot si es comparen amb la segona posició que van aconseguir el 27-S (van perdre uns 250.000 vots d'uns comicis als altres), el partit sociolliberal va decidir dissenyar una nova estructura per dotar de més capacitat executiva la direcció catalana amb el reforç de la figura d'Inés Arrimadas, estructura que ahir va ser presentada oficialment.

Aquest òrgan de direcció té la seva rèplica en cada comunitat autònoma i permet a Albert Rivera mantenir sota el control de persones de la seva estreta confiança les direccions territorials. Tot per evitar, com passa al PSOE i al Partit Popular, l'aparició de baronies territorials que exerceixin de contrapès a les decisions de la direcció central.

El Comitè Territorial de Catalunya, que es va constituir el set d'abril passat, tindrà un membre permanent en l'executiva nacional i estarà presidit per Arrimadas, a més d'haver-hi nou subdelegats territorials (escollits per la militància) i una junta directiva amb alguns representants de la vella guàrdia ciutadana, dirigents de la confiança d'Albert Rivera, com Manel García Bofill, president del consell general, i els diputats Carlos Carrizosa –que coordinarà tots els comitès territorials– i Joan García.

ANA JIMÉNEZ

Inés Arrimadas

"El partit està creixent i s'adapta a la seva nova realitat per estar coordinat i tenir el mateix discurs en cada punt d'Espanya", va assenyalar ahir Arrimadas.

Entre els seus objectius hi ha el de reforçar la presència del partit de centre en els municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona i obrir espai en municipis de territoris que encara li són hostils, com la província de Girona.

Així mateix, amb aquest nou òrgan de govern Arrimadas pren les regnes de la formació a Catalunya, després que Rivera i la seva mà dreta, José Manuel Villegas, estiguin dedicats en cos i ànima al projecte nacional i la previsible campanya de les generals del mes de juny.

L'ascensió d'Arrimadas a C's no es limita a Catalunya. Rere l'empremta de Rivera és la dirigent més popular entre la militància i els simpatitzants, com va quedar patent en la passada campanya electoral amb la seva participació en diferents actes per tot Espanya, per exemple quan va obrir el multitudinari míting central que es va celebrar a Madrid. El protagonisme d'Arrimadas va ser una excepció en la que va ser una campanya que va girar gairebé exclusivament al voltant de la figura de Rivera. Ara la possibilitat d'una nova contesa electoral ha obert en la direcció taronja el debat de si presentar-se amb les mateixes llistes electorals o obrir un procés de primàries expresses. El poc marge de temps –les eleccions serien el 26 de juny– fa que la majoria de dirigents es decantin per no obrir el procés de primàries tenint en compte que Ciutadans no escull únicament amb aquest mètode el candidat a la presidència, sinó tota la llista.

El que sí que es reserva el comitè executiu del partit és la possibilitat de reemplaçar alguns dels candidats que en les passades eleccions no van complir amb les expectatives i es van quedar fora del Congrés o van desentonar amb la campanya. Seria, en cas que es produís, una remodelació quirúrgica.●

Dirigents del PSC demanen evitar una guerra per les primàries

RAÚL MONTILLA
Barcelona

Dirigents del PSC van fer ahir una crida interna per evitar una guerra per les primàries per elegir una llista de cara al 26-J, un procés que té, fins i tot, una candidatura alternativa a Carme Chacón, la de l'exsenador Carles Martí, que, tal com va avançar ahir *La Vanguardia*, fa uns quants dies va expressar a Miquel Iceta la intenció de presentar-se. I de fer-ho per evitar que Chacón sigui candidata.

El procés participatiu té un ampli suport intern, tot i que això no menyscaba el temor que es puguin obrir velles ferides. És per això que ara la màxima voluntat és poder trobar un candidat que generi un ampli consens, que sembla que no és el cas de Martí. El que va ser tinent d'alcalde de Barcelona, això sí, deixaria pas a qualsevol altre aspirant, sempre que no sigui l'exministra.

Alguns dels noms de consens que sonen són els de l'alcaldessa Núria Parlon i els d'alguns diputats que aquests últims anys han passat pel Congrés, cas de Meritxell Batet, que –com també ha fet Carme Chacón– va demanar ahir deixar el debat per al 3 de maig.

"En aquests moments sóc diputada per Madrid, vaig ser número dos de la llista i n'estic orgullosa. Seré on el partit em demani, on pugui ser més útil i on pugui aportar més. En qualsevol cas, no és moment de parlar d'això, perquè el PSOE no està en clau electoral; estem pensant a aconseguir que el Govern del canvi sigui una realitat", va insistir Batet.●

LV. Article 133

La Diada de Sant Jordi

El president contra els dracs

Puigdemont crida els catalans a fer-se sentir i respectar davant les amenaces

LA CRÒNICA

Aitziber Azpeitia
Barcelona

Carles Puigdemont i Ada Colau es van estrenar ahir en un Sant Jordi. El president actuava d'amfitrió al Palau de la Generalitat i l'alcaldessa va correspondre a la invitació en els actes institucionals, regals inclosos. Des de la distància ideològica, Puigdemont i Colau tenen la CUP en comú. Els pressupostos de la Generalitat i de l'Ajuntament depenen dels vots dels anticapitalistes que, de moment, no afluixen. La situació política de tots dos no és còmoda. El futur dels seus respectius mandats polítics està condicionat pel futur dels comptes de les institucions, però ahir es van estimar més posar el focus en "dracs" externs.

Puigdemont va regalar una rosa a l'alcaldessa i Colau li va correspondre amb el conte *Quan perdem la por*, de Lúa Todó, i una dedicatòria: "President: una nena ens recorda que no hem de tenir por quan es tracta de defensar els drets més bàsics. Fem-li cas! No podem fallar".

En el seu discurs institucional, des de la galeria gòtica del Palau, Puigdemont havia fet una crida als catalans a fer-se sentir i respectar davant els "ferotges dracs que ens volen tenallar". Va reivindicar la cultura i la llengua catalana i va afirmar que aquesta llengua, "necessita encara una clara defensa" que s'ha de fer, va dir, amb arguments, propostes, comprensió i diàleg. També va fer una crida a la solidaritat "per a totes aquelles persones que ho estan passant malament", tant les que tenim a prop com "les que truquen a les portes d'Europa". No hi va haver referència al Govern en funcions de Mariano Rajoy, però els tres últims recursos presentats per l'Executiu central davant el Tribunal Constitucional, just 48 hores després de la seva reunió a la Moncloa, estaven en la ment de tots.

Pel que fa als actes de la Diada, la tradicional missa a la capella del Palau de la Generalitat, oficiada per primera vegada pel nou arquebisbe de Barcelona, monsenyor Joan Josep Omella, va tenir força afluència. A més del president, hi van assistir el vicepresident i líder d'ERC, Oriol Junqueras, i els consellers Neus Munté, Toni Comín, Jordi Jané, Meritxell Borràs, Meritxell Ruiz, Josep Rull i Santi Vila. I també ho van fer els expresidents de la Generalitat Artur Mas i José Montilla, els expresidents del Parlament Joan Rigol i Núria de Gispert, la delegada del Govern a Catalunya, Llanos de Luna, i el fiscal superior de Catalunya, José María Romero de Tejada, entre d'altres. En l'homilia, que va anar a càrrec de Lluís Martínez Sistach, l'arquebisbe emèrit va destacar que Catalunya és un poble "permanent que té la voluntat de mantenir les seves essències com a nació amb una identitat oberta i acollidora".

Després dels actes institucionals, el president Puigdemont va passejar fins a la plaça de Catalunya, on va participar en un brindis amb cava a favor de la República catalana al costat de la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, representants de l'ANC, Òmnium, l'AMI, dirigents de CDC i ERC, i l'absència destacada de membres de la CUP.

També els diferents líders polítics van aprofitar el matí per passejar pels atapeïts carrers de la capital i visitar les casetes dels seus partits. Sense els rigors que imposa l'etiqueta institucional, entre roses i llibres, van entrar a valorar el discurs del president i el compàs d'espera que afecta la política espanyola.

El més contundent va ser l'expresident Artur Mas que va acusar el Govern espanyol d'actuar "amb gran miopia política, insensibilitat social i molta deslleialtat institucional", per dirimir conflictes que són polítics als tribunals. El president de CDC va considerar que la situació política espanyola és "complicada" i que si es repeteixen les eleccions els partits cridats a entendre's haurien "fracassat estrepitosament".

La referència del president Puigdemont als dracs que amenacen Catalunya va fer fortuna i s'hi van centrar les reaccions de la resta dels grups polítics. Així, per als seus socis en el Govern, és clar que es tracta de les contínues impugnacions a lleis catalanes del Govern de Rajoy. Per fer-los front, la portaveu d'ERC, Marta Rovira, va instar a "continuar aprovant i aplicant els marcs legislatius que decidim de forma majoritària i amb un consens ampli al Parlament", sense dependre de les consideracions del Govern central.

Curiosament, el líder de C's, Albert Rivera, es va mostrar disposat a emular Sant Jordi i abatre dracs al costat de Puigdemont, sempre que es tracti dels "dracs de la corrupció, les retallades i el poc respecte pels ciutadans". I ja en clau de política espanyola va demanar al PP i a Podem que, "deixin de posar pals a les rodes", i intentin arribar a acords en els temes bàsics, en comptes de pensar en les eleccions.

També el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, es va afegir a l'esquadró antidragons per combatre "els de la intolerància". I va assenyalar esperançat que el que va passar a Catalunya, amb el pacte in extremis que va permetre investir

1

2

XAVIER CERVERA

3

MARC FERRAGUT MASSANET / ACN

XAVIER CERVERA

1 **Estrena.** El president Puigdemont entre el nou arquebisbe, Joan Josep Omella, i l'emèrit, Lluís Martínez Sistach

2 **Cordialitat.** Els expresidents de la Generalitat Artur Mas i José Montilla dirigint-se a la missa a la capella del Palau

3 **Junqueras.** El vicepresident de la Generalitat i líder d'ERC va participar en els actes institucionals de la diada de Sant Jordi

4 **Arrimadas.** La líder de C's a Catalunya va retreure a Puigdemont que utilitzés un "dia de civisme per enfrontar"

5 **Iceta.** El líder del PSC va fer una crida contra la intolerància i a "respectar els qui tenen unes posicions diferents"

6 **Rabell.** El dirigent de CSQP va cridar a defensar-se del "drac de la Moncloa" però també dels "dracs casolans i antisocials"

7 **Albiol.** El líder popular va qualificar de "ximpleria" l'al·lusió del president als dracs que amenacen Catalunya

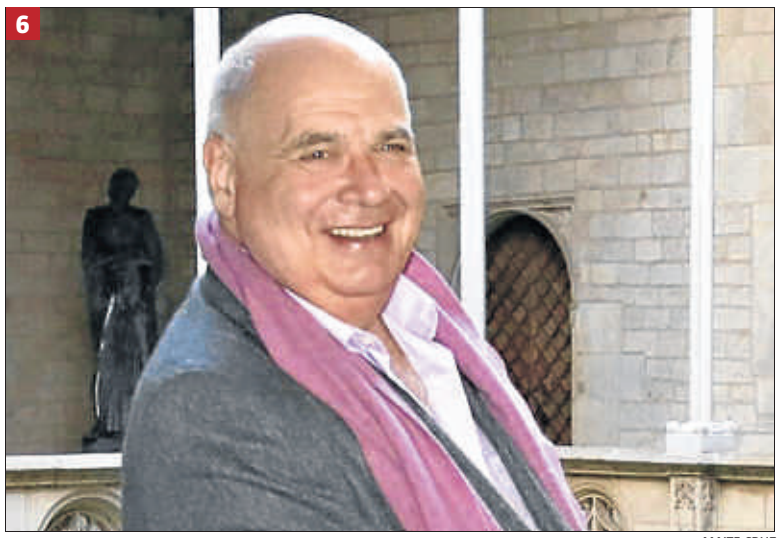
8 **Gabriel.** Des de Sueca (València) va demanar que s'acabi la vinculació entre el poder institucional i l'Església catòlica

4 GARRIDO R. / ACN

5 SERGI SANTIAGO / ACN

6 MAITE CRUZ

8 SOLER JOSÉ / ACN

7 GARRIDO R. / ACN

L'OPOSICIÓ

C's, PSC i Sí que es Pot denuncien els "dracs de la corrupció", "la intolerància" i les "retallades"

L'ESGLÉSIA

L'arquebisbe Sistach destaca que Catalunya "vol mantenir les seves essències com a nació"

el president Puigdemont, és un exemple que, de vegades, a última hora passen coses inesperades, si bé va admetre que en el cas espanyol, la cosa és "francament difícil".

Per la seva banda, el líder de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell, va criticar "el mal alè de dragó que bufa des de la Moncloa contra les aspiracions democràtiques dels catalans". Però també va demanar "d'anar amb compte amb els dracs casolans vestits de Sant Jordi que apliquen mesures antisocials".

En canvi, el líder del PP al Parlament, Xavier García Albiol, va considerar "fora de lloc i una solemne ximpleria", les al·lusions a dragons del president, i el va acusar de buscar la confrontació. Assumpte en què va coincidir amb la portaveu de C's a Catalunya, Inés Arrimadas.

Molt crítica amb el president es va mostrar també, encara que per altres raons, Anna Gabriel. La portaveu de la CUP, que va participar en una manifestació a València, va reclamar al Govern una "acció política més intensa en clau de Països Catalans" i que s'acabi "l'estreta vinculació entre el poder institucional i l'església catòlica".●

Isabel Garcia Pagan

'Cata... què?'

Segons Carles Puigdemont Catalunya és un país en procés de transició. *Cata... què?* La pregunta la firma el mateix president a la llista de títols de Sant Jordi. Des de fa tres anys el discurs independentista converteix el procés polític en la trama perenne de *La víspera de casi todo*, encara que la interdependència de Convergència, ERC i la CUP només permet al Govern de coalició avançar com el protagonista de *L'avinguda dels misteris,* de John Irving.

En cent dies el president imprevist ha estat sotmès a un escrutini literari que cap prestatgeria no resistiria. *Puigdemont, el president @KRLS*; *De pedra picada*; *L'amic president* i *Em dic Carles* són un exercici de construcció i desconstrucció d'un president imprevist que pretén convertir el seu mandat en *El llibre de les petites revolucions.*

Les rutines expresses per millorar el seu dia a dia no són les d'Elsa Punset, però parteixen de l'assumpció que *Res no és perfecte a Hawaii* i que la vida al Palau de la Generalitat està lluny de ser alguna cosa *Maravillosamente imperfecto, escandalosamente feliz*. CDC i ERC treballaven conscients de *La tierra que pisamos*, però la reunió d'Oriol Junqueras amb Pedro Sánchez, *Desde la sombra*, va convertir el líder d'ERC en *Germà de gel. La màgia de l'ordre* de les primeres setmanes al Consell Executiu, malgrat l'omnipresència de Marie Kondo a tots els rànquings de lectura, se la van emportar *Vents més salvatges*. La vida dels diputats al grup parlamentari de Junts pel Sí s'ha encomanat d'Ibáñez a *13 Rue del Percebe* i de la negociació pressupostària amb els anticapitalistes dependrà que arribin a *L'aniversari* al gener.

CDC debat a l'estil d'Elena Ferrante: iniciar la 'Història del nou cognom' o protagonizar 'L'elefant desapareix'

Convergència es debat a l'estil d'Elena Ferrante entre continuar amb la *Història del nou cognom* o ser el protagonista de *L'elefant desapareix* carregant el llegat de Jordi Pujol. La refundació és *L'última sortida* del partit que va ser *pal de paller,* i ara està perdut en *Aquella porta giratòria*. Mentrestant, els republicans afronten cada cita electoral com si fos *El noi de la casa de la muntanya*, capaç de jugar a les *Cinco esquinas* entre els partits independentistes i les forces d'esquerres. Al contrari que el PSC. La legió perduda en plens *Ejercicios de supervivencia* davant els comuns de l'aspirant a *WonderWomen* Ada Colau. *De moment, tot va bé,* i l'alcaldessa treballa per sumar els socialistes al govern municipal com *El cazador en la oscuridad*. El PP és víctima dels seus *Ponts trencats*, cosa que presenta Mariano Rajoy com un *Turista accidental* a Catalunya, mentre *La alternativa naranja* d'Albert Rivera s'abona a *La buena suerte* amb les enquestes declarant-los *Impunes*.

El debat polític català s'acosta a les *Confessions d'un culer defectuós,* i la resolució del conflicte s'allarga com comptar ovelles amb Quim Monzó a *La Vanguardia*. Un conte amb final obert... Encara que hi hagi qui pretengui tancar-lo amb un simple *No és procedent*...

igarcia@lavanguardia.es

LV. Article 134

LA SEGONA

Màrius Carol DIRECTOR

De Stendhal a Kafka

QUAN va visitar Florència, Stendhal va sentir una acceleració del ritme cardíac, vertigen, ofuscació, palpitacions. En definitiva, un atac de bellesa, que la psiquiatria va qualificar fa quaranta anys com una forma d'estrès del viatger. La síndrome de Stendhal va ser descrita pel mateix escriptor francès al seu llibre *Nàpols i Florència*. Les ciutats que van impressionar en el passat intel·lectuals sensibles difícilment avui commocionen algú, perquè s'han vist desbordades per milions de turistes que les envaeixen pacíficament, fins al punt de col·lapsar-les. En l'actualitat, a Stendhal el marejaria més la gentada que se n'ha apoderat que no pas els seus palaus renaixentistes.

Amsterdam també és un cas de ciutat que mor d'èxit, fins al punt que el Partit Socialdemòcrata, a l'oposició, ha proposat de reduir el turisme. La capital holandesa rep 17 milions de viatgers anuals, però es calcula que en seran 30 milions el 2025. Són massa per als seus poc més de 800.000 habitants, que veuen com els canals estan atapeïts de gent i no tenen cap pudor d'enganxar els seus nassos a les finestres de les boniques cases de maó, que, seguint la moral calvinista, deixen a la vista el seu interior. Amsterdam no vol que li passi com a Venècia, on els forasters han expulsat els locals. Les seves residències i palaus han passat a ser llogats com a apartaments turístics i hotels, la qual cosa ha comportat que es despoblés de venecians. Pels seus carrerons s'hi mouen anualment 22 milions de viatgers i són mil els creuers mastodòntics que amarren als seus voltants.

Barcelona corre el mateix perill, si no s'actua amb intel·ligència i se'n limita l'allau. N'hi ha prou amb un exemple: a la Rambla no hi viuen més enllà de mil barcelonins i la recorren cent milions de persones cada any. Com altres ciutats, els seus habitants poden passar de la síndrome de Stendhal a la síncope de Kafka, aquesta que fa que un bon dia qualsevol se senti com un escarabat.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	13
Opinió	22
Tendències	28
Necrològiques	34
Cultura	36
Cartellera	46
Esports	50
Anuncis classificats	58
Economia	59
PÀGINES	84

SUMARI

INTERNACIONAL
Kamikaze renegat
Salah Abdeslam, únic supervivent dels deu integrants dels comandos suïcides que van cometre els atemptats gihadistes del 13 de novembre a París, és lliurat a França per les autoritats belgues. **PÀGINA 5**

POLÍTICA
Adéu a Brussel·les
L'eurodiputat Francesc Gambús, actualment el càrrec institucional més rellevant d'Unió, comunica a la direcció la seva baixa del partit. **PÀGINA 18**

EDITORIALS
El vi i el pa
La lamentable promoció del turisme de borratxera a Mallorca llançada per l'operador alemany TUI; i el renovat èxit del saló Alimentaria. **PÀGINA 22**

OPINIÓ
Quimèrica majoria
Francesc-Marc Álvaro critica la rigidesa ideològica que ens acosta a la repetició de les eleccions: "El sistema polític del 1978 pateix una crisi greu i necessita ser reparat. El fracàs per constituir una majoria governamental després de les últimes generals ens diu que aquesta crisi és més profunda del que sembla, amplificada per uns lideratges inconsistents i la falta d'un projecte de país que –partint del realisme més sincer– pugui cohesionar i generar entusiasme". **PÀGINA 26**

TENDÈNCIES
Les aigües impures
El Govern d'Andorra ordena el tancament de Font d'Arinsal i de la seva planta embotelladora i prohibeix la venda de tots els seus productes. **PÀGINA 30**

VIURE

Europa recela del PHN

El Pla Hidrològic aprovat pel Govern central, i més en concret el cabal ecològic designat per al riu Ebre, sembla que no tenen l'aprovació de la comissió d'investigació de l'Eurocambra, que ha inclòs en el seu informe les diverses veus que alerten sobre les conseqüències negatives del pla per a l'Ebre.

Jordi Hurtado no és un robot

Per primer cop en 19 anys el presentador de *Saber y Ganar*, Jordi Hurtado deixarà el seu lloc per uns dies a causa d'una baixa mèdica

CULTURA
Arquitectura futura
Després de la cita organitzada el 1996 per la Unió Internacional d'Arquitectes (UIA) i el Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya (COAC), Barcelona es disposa a acollir el seu primer gran congrés d'arquitectura en vint anys, que es desenvoluparà del juny al novembre. **PÀGINA 41**

ESPORTS
La bandera recobrada
La Junta de Federacions Olímpiques designa de manera unànime Rafael Nadal banderer de la delegació espanyola als Jocs Olímpics de Rio de Janeiro 2016, un privilegi per al qual ja havia estat designat a Londres 2012 i al qual va haver de renunciar per lesió. **PÀGINA 53**

ECONOMIA
Energia verda i rendible
Iberdrola presenta els resultats trimestrals, en els quals destaca la bona marxa de l'evolució del negoci de renovables, que ha crescut un 3,1% i que ha aportat al resultat global de la companyia 441,6 milions d'euros. **PÀGINA 62**

PEL FORAT DEL PANY

Albiol i el català

El líder del PP de Catalunya, Xavier García Albiol, es va convertir dimarts en el primer senador del partit que parla en català al Senat. Ho va fer en presentar una moció a favor de la unitat d'Espanya que busca que la Cambra Alta es pronunciï en contra de qualsevol referèndum d'autodeterminació. Una iniciativa plantejada el mateix dia que es va certificar la repetició de les eleccions generals i amb què el PP busca que el PSOE es pronunciï i deixi clar "a què juga". Al marge d'aquest moviment estratègic del PP, la intervenció d'Albiol s'emmarca en un intent d'enfortir el seu lideratge a Catalunya, en espera que el PP estatal celebri el seu congrés i després, entre l'octubre i el novembre, sigui el torn dels populars catalans. Així, la setmana passada Albiol va assistir a Estrasburg a una sessió del Consell d'Europa, on va tenir la possibilitat de traslladar a Jean-Claude Juncker, president de la Comissió Europea, una pregunta per escrit sobre la independència de Catalunya de la qual espera una resposta ben aviat.

PENSEM QUE...

Sembla mentida

Sempre que hi ha un robatori d'una obra d'art important es diu que és molt difícil col·locar-la després al mercat de l'art, i s'afegeix que podria ser una acció per encàrrec d'algun col·leccionista molt pervers. Segurament forma part de la llegenda. Ara s'ha demostrat que és possible vendre-la fins i tot en una subhasta pública, amb catàleg i en una casa com Sotheby's, de Londres, que ofereix aparentment tot tipus de garanties, sense que ningú no ho detecti. Ha passat amb l'oli *Chula amb mantó groc* de Ramon Casas. És cert que al cap de 12 anys s'ha detectat, però el delicte del robatori ja ha prescrit. El comprador i actual propietari se sent enganyat i l'antic propietari difícilment podrà reclamar res. Tot plegat no fa cap favor al mercat de l'art, ja que posa en qüestió tant l'actuació policial (hi havia denúncia amb foto i, per tant, van fallar la famoses bases de dades) com els sistemes de control de la casa de subhastes. En l'era de l'informàtica aquests fets són encara més sorprenents.

ELS SEMÀFORS

François Pinault

COL·LECCIONISTA D'ART

François Pinault, empresari, col·leccionista d'art i la setena fortuna de França, obrirà el 2018 un nou museu d'art modern i contemporani a París, després dels dos que ja té a Venècia. El de París serà el més gran de tots tres. **PÀGINA 42**

Miguel Ángel Rodríguez

EXPORTAVEU DEL GOVERN D'AZNAR

L'exportaveu del govern d'Aznar Miguel Ángel Rodríguez –que el 2013 quadruplicava el nivell d'alcoholèmia quan va provocar un accident– ha titllat Inés Arrimadas (C's) de "femella jove i atractiva" però "políticament inconsistent". **PÀGINA 16**

Fritz Joussen

PRESIDENT DE TUI

La controvertida campanya del turoperador TUI que promociona el turisme de borratxera a Mallorca incideix en una imatge que no beneficia en absolut les Balears i que el sector turístic de qualitat hauria de deplorar. **PÀGINA 31**

Miguel Tey Sala

EXMOTORISTA

L'exmotorista Miguel Tey Sala (41), que ha aparegut a *Vida de ricos* i altres programes de televisió semblants, és a la presó. Els Mossos acusen aquest fill de la burgesia catalana de formar part d'una banda de lladres. **VIURE**

Justo Valverde

EXDIRECTIU DE TERRA MÍTICA

L'Audiència de València ha condemnat dos exdirectius de Terra Mítica –un, Justo Valverde, excunyat de l'antic president valencià Eduardo Zaplana– i 20 empresaris per estafa en la construcció d'aquest parc temàtic. **PÀG. 64**

El web de LA VANGUARDIA

E-KONOMIA
Així funciona la primera incubadora espanyola d'empreses socials.

REPORTATGE
Vint anys del pacte del Majestic: què se n'ha fet, dels seus protagonistes?

ESPORTS
Els 5 reptes que té el Brasil quan falten cent dies per als Jocs.

LOCAL
Els cuers de la recuperació (IV): l'aïllament i la manca de subsidis ofeguen Balaguer.

El nou escenari polític

LV. Article 135

Ciutadans ratificarà la llista de Rivera sense primàries ni canvis

Els socioliberals proposen rebaixar en un 50% la despesa electoral del 26-J

JAVIER LIZÓN / EFE

Multiexposició a càmera del líder de C's, Albert Rivera, ahir a la roda de premsa

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

En el discurs de regeneració democràtica amb què Ciutadans es va presentar a les eleccions generals del 20-D, en què per primera vegada va aconseguir obrir les portes del Congrés, amb 40 diputats, les primàries van ser un dels seus pilars. Fins al punt que es van convertir en una exigència irrenunciable a la resta de partits per arribar a qualsevol acord de pes. Quatre mesos després, i confirmada la repetició electoral, el 26 de juny, el partit socioliberal ha decidit prescindir d'aquest mètode d'elecció, que dóna la veu als militants, i serà el consell general, màxim òrgan de direcció entre congressos, el que ratificarà, el 14 de maig, la candidatura d'Albert Rivera i la seva llista electoral.

C's argumenta aquesta decisió, que es podria veure com una contradicció respecte dels seus postulats, per la pressa del calendari. A diferència d'altres partits com el PSOE, la militància de C's escull per votació tota la llista electoral i no només el candidat, un fet que dilata el procés d'elecció.

Així mateix, la direcció de C's interpreta el 26-J com una repetició electoral forçada pel "boicot" al diàleg de PP i Podem, cosa que, sumada al fet que el Congrés només ha funcionat tres mesos i mig, entenen que resta sentit al canvi radical de la configuració de la llista electoral.

Després d'uns quants dies de tímid debat intern entre els favorables i contraris a les primàries, Rivera hi ha pres cartes i ha comunicat la decisió que siguin els membres del consell general els que votin, d'una banda, la ratificació de la seva candidatura al Govern i, de l'altra, la resta de la llista electoral.

Es tracta d'una aposta per la continuïtat que pot acollir algunes excepcions: C's es planteja fer modificacions quirúrgiques en les llistes que no van aconseguir el 20-D representació al Congrés i reemplaçar alguns candidats que per diferents raons no van complir amb les expectatives o van desentonar amb el missatge que volia transmetre el partit.

També es guarden la potestat de retocar els punts del seu programa electoral, com la defensa d'equiparar les penes per violència masclista, siguin dones o homes les víctimes, que van provocar més rebuig en l'última campanya electoral.

En espera que l'executiva de

C's veu difícil canviar la candidatura només quatre mesos després de les eleccions del 20-D

C's comenci la setmana que ve a dissenyar la nova estratègia –avui el principal temor és l'abstenció–, Rivera va proposar ahir una campanya "austera", com va demanar el rei Felip, i la rebaixa en un 50% de la despesa dels partits. Per exemple, retallar en 25 milions d'euros la partida destinada a la tramesa per correu concentrant les paperetes de totes les formacions en una sola tramesa.

Es tracta d'una aposta per l'estalvi que va motivar una enganxada a les xarxes entre la líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas, i el nou secretari d'organització de Podem, Pablo Echenique. De nou, els dos partits emergents esbatussant-se a les xarxes socials. El dirigent lila va revindicar a Twitter haver estat el primer a plantejar una campanya austera. "Quina idea més bona! No entenc com pot ser que no se li hagi acudit a ningú abans... o sí", va escriure al seu compte. Un missatge que minuts després va ser replicat per Arrimadas quan va penjar la proposta de rebaixa en un 50% de la despesa electoral que C's ja va plantejar el 2012 a les eleccions catalanes, seguida del missatge següent: "Gràcies per afegir-vos a propostes que fa anys que defensem a C's".

En defensa de l'Estatut valencià

Ciutadans va celebrar ahir a la tarda una concentració davant del Palau de la Generalitat Valenciana "en defensa de la Constitució i l'Estatut valencià", contra "els atacs contra la identitat valenciana des de Catalunya i el risc d'independentisme a València", segons el seu portaveu a l'autonomia, Fernando Giner. C's valora que el Govern valencià "permet que s'estengui la idea de Països Catalans". El PP valencià va dir que comparteix el sentiment d'aquesta concentració, però va evitar secundar-la. / S. Enguix

Rodríguez i l'atac masclista a Arrimadas

L'exportaveu del govern d'Aznar, Miguel Ángel Rodríguez, sembla abonat a les sortides de to. Dimarts a la nit va desqualificar a Twitter amb termes masclistes la dirigent de C's, Inés Arrimadas, que estava sent entrevista en aquell moment al canal 24 hores de TVE. "Arrimadas és físicament atractiva com a femella jove. Políticament és inconsistent", va escriure Rodríguez, habitual tertulià en diferents programes de televisió. El comentari va fer esclatar les xarxes socials, on es van succeir les mostres de censura. "Continuem treballant perquè aquestes mostres de masclisme anacrònic siguin cada vegada més residuals" va ser la mesurada resposta de la dirigent de Ciutadans, que va rebre nombrosos suports. Per exemple, el de l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau: "A aquest masclista que busca atenció no li hauria de donar veu cap mitjà de comunicació. Tot el suport @InesArrimadas".

El Congrés dels Diputats tanca convertit en un "cementiri d'iniciatives decaigudes"

L'orquestra del 'Titanic'

JUAN CARLOS MERINO
Madrid

El Congrés dels Diputats tanca –avui se celebrarà l'última sessió de l'últim ple, abans de la dissolució de les Corts el 2 de maig– la increïble legislatura minvant.

"Una legislatura minvant –segons va lamentar el convergent Jordi Xuclà– per la lluita d'egos i la falta de capacitat per arribar a acords". "La legislatura més breu de la nostra història recent", tal com la va definir el president del Congrés en el seu torn més breu de la història de la democràcia, Patxi López, que no obstant això va defensar el seu "afany que aquesta Cambra legislativa estigués en funcionament, i no en funcions".

Per això, i malgrat que el Rei va certificar la vigília que cap aspirant no té prou suport per ser investit president del Govern, i per tant no queda cap més remei que repetir les eleccions generals el 26 de juny, el Congrés va mantenir en l'ordre del dia aquest ple, que va començar ahir i culminarà avui. Amb l'oposició del PP, que va reclamar, sense èxit, de suspendre'l.

"La celebració del ple és com la representació de l'orquestra del *Titanic* –va ironitzar el portaveu del PP, Rafael Hernando–. Alguns pretenen que estiguem aquí fins a l'últim moment com si no passés res mentre la legislatura s'acaba i es frustra. És una fase més del teatret a què ens han sotmès a la Cambra durant els últims quatre mesos".

Ahir l'hemicicle va votar, després de cinc hores més de llargs debats, prendre en consideració la proposició de reforma del reglament del Congrés per crear un registre de lobbies, a iniciativa de Democràcia i Llibertat; i la proposició per reformar la llei de secrets oficials, a instàncies del PNB. I també dues proposicions no de llei, una de Podem a favor de derogar les reformes laborals de Rajoy i de Zapatero; i una altra del PP a favor de l'alliberament dels presos polítics a Veneçuela –amb la presència del pare del líder opositor empresonat Leopoldo López a la tribuna de convidats– que va provocar un últim i encès debat a l'hemicicle. Fins i tot un jove veneçolà convidat va haver de ser desallotjat després d'increpar Podem: "Pocavergonyes!", els va dir.

L'hemicicle registra un últim i encès debat a instàncies del PP sobre els presos polítics de Veneçuela

La iniciativa convergent es va aprovar per unanimitat i la del PNB també va superar el tràmit. La de Podem va fracassar perquè ni Partit Popular ni PSOE no van voler votar en contra de les seves respectives reformes laborals. I, finalment, l'alliberament dels presos polítics de Nicolás Maduro va ser aprovat després que el PP acceptés una esmena del PSOE, i amb l'abstenció de Podem.

Així que es dissolguin les Corts dilluns vinent, totes les iniciatives tramitades en aquesta insòlita legislatura decauran. També les que ahir van ser aprovades en el ple que, com ja havia vaticinat Irene Lozano, ara des del grup socialista, "acabaran al cementiri de les iniciatives decaigudes". Com tota la legislatura.●

LV. Article 136

CARTES DELS LECTORS

Abocados a elecciones

Si algo muy extraño no lo remedia, estamos abocados a unas nuevas elecciones con todo lo que ello conlleva: coste innecesario, aburrida campaña electoral, frases grandilocuentes, descalificaciones de todos los adversarios y promesas que después serán inexorablemente incumplidas. ¿Y todo eso para qué?

Las encuestas que se están publicando podrán decir mil cosas, pero ¿cuántas veces han fallado y cuánto tienen de real, en función de quién las encarga y quién las paga? Tengo la impresión de que no van a servir para nada más que para marear la perdiz y, después de seis meses de negociaciones y vacío de decisiones, al final llegar a unos números muy similares a los que tenemos en este momento. Dudo mucho que los votantes de diciembre cambien sensiblemente su voto y, salvo que la abstención de los miles de desengañados tenga su repercusión en el resultado final, las sumas electorales van a estar en el mismo sitio.

Si no cambian mucho las cosas y los políticos no se convencen de que el país está por encima de ellos, estaremos en las mismas. Con una pérdida de tiempo irrecuperable y una falta de combustible importantísimo para poner en marcha, de una vez, la maltrecha economía de este país.

J.L. MORILLO DE LA TORRE
Suscriptor
Barcelona

Dimissió dels líders

Els polítics espanyols no tenen ni vergonya ni idea del que és la dignitat política, que comporta que quan un fracassa en les seves fites polítiques ha de dimitir i donar pas a unes altres persones que intentin aconseguir allò que el líder polític no ha aconseguit. Això és el que es fa a qualsevol país on els partits polítics se senten responsables davant els seus electors, però Espanya és diferent i aquí no dimiteix ni el Quico.

De nou tindrem unes eleccions en què els partits polítics ens presentaran les mateixes llistes i faran un calc dels programes electorals del 20 de desembre. ¿Com és possible que els caps de llista no tinguin la dignitat de dimitir, després del rotund fracàs polític que representa no haver sabut negociar la formació d'un govern? Queda demostrat que, per desgràcia, els partits polítics espanyols estan formats bàsicament per funcionaris i, conseqüentment, no tenen ni idea del que és negociar de veritat.

Una bona negociació requereix que no hi hagi guanyadors, i això els polítics espanyols no ho poden entendre perquè si mai han negociat quelcom ha estat per veure augmentar encara més els seus privilegis de funcionaris a compte dels ciutadans que paguen impostos.

PERE LLEAL I GIRALT
Tiana

PP i independència

El Govern del senyor Mariano Rajoy ha estat incapaç d'oferir cap resposta al problema de Catalunya, més enllà de la sabuda amenaça dels tribunals. Un problema que és sobretot polític i que ells mateixos van contribuir a crear portant l'Estatut aprovat pel Parlament al TC perquè aquest acabés per mutilar-lo.

Darrerament, el Govern espanyol no està fent altra cosa que presentar recursos d'inconstitucionalitat contra qualsevol llei aprovada pel Parlament de Catalunya. La gota que ha fet vessar el vas ha estat l'anul·lació, per part del polititzat i desacreditat TC, dels decrets per pal·liar la pobresa energètica a les llars catalanes, aturar la pràctica nefasta del *fracking* i la implantació de més grans superfícies a Catalunya. Si resulta que el nostre Parlament no és ni tan sols capaç de legislar sobre aspectes bàsics que afecten els ciutadans de Catalunya, aquest fet està acabant per convèncer molts catalans que, dins d'aquest model d'Estat, no hi tenen res a fer.

No he estat mai un independentista convençut, però si a Espanya continua manant un govern del PP, a les properes eleccions catalanes penso votar per un dels partits que avalin la independència de Catalunya.

TOMÀS NAVARRO
Barcelona

Como dijo Labordeta...

Félix (51), farmacéutico, cada mes se las ingenia para pagar lo que la Administración le debe. David (54), padre que hace más de cinco años busca trabajo sin éxito y sin cobrar nada. Carmen (55), maestra de la pública, redobla los esfuerzos ante los recortes. Laura (23), estudiante de Medicina, cuando supere el MIR apenas cobrará mil euros al mes por atender pacientes. Mercè (92) vive sola con su exigua pensión. Araceli (55), médico de la sanidad pública con más pacientes que tiempo para atenderlos. Marta (18) se esfuerza por obtener una buena nota en la selectividad y decidir su futuro. No acabaríamos la lista de las dificultades de ciudadanos honrados mientras se multiplica la lista de políticos estafadores, de millonarios que aún son más ricos por llevar dinero a Panamá y, mientras, la realeza sigue un juicio y encuentran a exalcaldes y expresidentes deudores con Hacienda y corruptos hasta el cuello.

En lugar de buscar soluciones urgentes, vuelven al vodevil de las elecciones, después de meses cobrando sueldos de diputados, senadores y gobernantes en funciones. Como dijo José Antonio Labordeta: "A la mierda".

J.M. NIN LUMBIARRES
Barcelona

La moral de la CUP

La CUP saca rédito de cualquier actualidad que afecte a su joven electorado. Sus diputadas no andan equivocadas en que se da excesiva importancia a que dos estén como perritos primaverales en pleno andén; pero que lo hagan ante todos es un escalón más que no podemos hacer como que es normal. Sí. La morbosidad es humana. Véase el éxito de muchos programas a merced de burlas y cámaras indiscretas. Somos así. ¿A quién jamás se le ha pasado por la cabeza esa mezcla entre lo erótico y hacer lo prohibido? Ahora que, del morbo de una cabina de ascensor, un baño público, un fugaz *solitario parque sutra* al andén transitado del metro Liceu hay un trecho.

Toda moral, cristiana o anarquista, habla del principio de igualdad, es decir, de tratar a los demás como a uno le gustaría ser tratado. Así que si no quieres ser filmado, mejor buscar otro sitio.

ORIOL ESPUNY I SOLANI
Barcelona

Furts a les llibreries

Vull fer un petit retret a Joan de Sagarra pel seu article "Llibreries barcelonines" (Viure, 24/IV/2016). Acabo de jubilar-me de la meva estimada llibreria –que portava a sobre 220 anys, de les més antigues d'Espanya–. El tema ve de lluny, però ara que ja no defenso res personal, em puc permetre intentar defensar els castigats llibreters.

Fa anys, en més d'un diari, sortien unes entrevistes a les quals no faltava mai aquesta pregunta: "Quan va robar el primer llibre?". Ho trobava escandalós. Ara semblava que la moda havia declinat; però no, Sagarra hi torna. Creu que és necessari incitar el personal perquè continuï vantant-se de furtar llibres? Per què li fa tanta gràcia que vostè, els seus cèlebres amics o tots els seus deixebles siguin lladregots i pillards fins arribar, entre tots, a saquejar llibreries? Sé d'algunes que venen un, deu o vint llibres al dia. Ja m'explicarà què els passarà si, a sobre,

EL MÉS VIST AL WEB DE 'LA VANGUARDIA'

108.582 visites **Maten d'una pallissa una companya** d'institut i ho graven amb el mòbil. Dues estudiants de 16 anys es van barallar per un noi als lavabos del centre, altres companyes s'hi van unir i van causar la mort d'una d'elles.

77.796 Afloren més **casos d'incivisme al metro** de Barcelona. L'aparició del vídeo del coit a la parada de Liceu ha fet emergir altres conductes reprotxables.

53.912 **Comentari masclista** de Miguel Ángel Rodríguez a Inés Arrimadas. El qui va ser portaveu del govern d'Aznar carrega contra la líder de Ciutadans i ella li respon.

34.587 **Esbrinem on mengen els polítics** per saber si són tan **austers** com diuen. Pel que sembla, no es graten gaire la butxaca a l'hora de triar.

EL COMPTADOR

Sou un maniàtic de l'ordre a casa vostra?

LA PREGUNTA DE DEMÀ

Tornareu a votar el mateix partit en les eleccions del 26 de juny?

Han opinat 1.615 persones
Fins a les 21.00 hores

Sí	48%
No	51%
Ns	1%

Voteu a **www.lavanguardia.com/participación/encuestas** o enviant un missatge al 27722 amb la paraula VOTAR espai 1, 2 o 3, segons quina sigui l'opció triada Sí, No o Ns. Cost de l'SMS: 1,42 (IVA inclòs). *Servei ofert per NVIA. Atenció al client: 902 354 525. info@nvia.eu*

EL FRACÀS DELS PARTITS ABOCA A UNA INÈDITA REPETICIÓ ELECTORAL
#enuntuit

Después de tres meses dándole vueltas a la cosa... Una pena de tiempo y dinero perdido.
@quinols **Kino**

Espero que las nuevas elecciones las hagan sin campaña electoral.
@fjdecastro **Francisco de Castro**

La culpa es del PSOE por no haber escogido a los socios correctos; o sois de izquierdas o sois de derechas.
@JosepJosepnog **Josep Noguera**

Con tanta pobreza que hay en España, no deberían hacer campaña electoral. Simplemente convocar elecciones.
Julia Aguilera

Si sólo miran por el beneficio de su partido, no hay nada que hacer.
@pandillero75 **David Tàrrega López**

Es triste que llevemos cinco meses sin gobierno, pero creo que en las siguientes elecciones va a pasar lo mismo.
@Patanimalista **Patricia Freixas**

LA FOTO DEL LECTOR

MATISOS DE COLORS. Imatge presa a la Rambla de Sant Sebastià de Santa Coloma de Gramenet. "Si estos son los pimientos rojos..., ¿cómo serán los verdes?", es pregunta el lector Benet Boira Buisan, autor de la fotografia.

Podeu enviar les vostres fotografies a **cartes@lavanguardia.cat**. Cal que estiguin signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça, el telèfon i el DNI o el passaport. *La Vanguardia* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes.

LV. Article 137

Els cupaires afronten el debat pels comptes amb dificultats d'entesa entre els sectors interns

La CUP i el cul-de-sac dels pressupostos

ÀLEX TORT
Barcelona

Es gira la truita. Acostumats a veure Junts pel Sí contra les cordes durant aquesta legislatura en algunes votacions parlamentàries, al maig la partida es jugarà a l'inrevés. Cal afrontar una negociació per uns nous pressupostos amb el Govern i els cupaires no s'hi troben gens còmodes, tant per causes intrínsecament ideològiques d'alguna de les ànimes de la CUP com pel fet de veure's superats per l'esquerra en les exigències en l'àmbit de despesa social per grups parlamentaris com el PSC o Catalunya Sí que es Pot.

Si l'objectiu és assolir la independència, un sector de la CUP estaria disposat a negociar i a aprovar uns pressupostos per al 2016, malgrat que sempre els considerarien "insuficients". Però part de la formació pensa tot el contrari i vol evitar sigui com sigui debatre els comptes amb JxSí, un grup que metonímicament alguns cupaires anomenen "CDC". És adir, la part pel tot.

"Si acabem en una discussió pressupostària, té sentit posar en dubte el projecte de la CUP?", va dir al febrer en una conferència a Vallecas l'exdiputat cupaire i ara tècnic del grup parlamentari, Josep Manel Busqueta. I admetia que enfront dels "anticapitalistes purs" hi ha un espai dins la CUP "que té clar que s'ha d'aprovar qualsevol pressupost per no entorpir la dinàmica del procés" independentista. Així, el debat Mas sí, Mas no pot reproduir-se.

La reunió extraordinària del seu consell polític i el grup d'acció parlamentària (GAP) del 8 de maig, tal com va avançar aquest diari, té per objectiu evitar de totes totes el cul-de-sac que suposa negociar els comptes. Aleshores es decidirà si els anticapitalistes s'asseuen a la taula per negociar els pressupostos o si, al contrari, donen per bona la pròrroga del 2015 per a enguany. Un rebuig al diàleg suposaria treure's de sobre un gran problema, un "alliberament", com reconeixent fonts cupaires.

ANDREU DALMAU / EFE

Anna Gabriel, diputada de la CUP, en una sessió al Parlament

"Sembla que tot el que fa olor de CDC és perjudicial per a la salut", deia un diputat de JxSí durant el procés negociador per investir president de la Generalitat. El que amoïna tant una part de la cúpula dels anticapitalistes com dels seus militants és negociar amb els convergents, que identifiquen amb les retallades i culpen de polítiques neoliberals. Alguns d'ells pensen fermament que la direcció de CDC no és independentista i que no està disposada a acceptar el cost que suposaria un procés d'independència. El seu és un no rotund a qualsevol pacte en què CDC estigui involucrat. És l'ànima cupaire més preocupada per activar la mobilització popular i la confrontació amb l'Estat que no pas per l'acord amb JxSí.

El Govern ha reiterat el seu interès a acordar uns nous pressupostos. La pròrroga no agrada, però tampoc l'incomoda gaire. Ho ha deixat clar el vicepresident de l'Executiu català, Oriol Junqueras, diverses vegades.

Part de la formació rebutja qualsevol pacte amb CDC perquè consideren que no són independentistes

La CUP, però, ha de resoldre un atzucac. El Govern estima una millora important d'ingressos, tal com va explicar ahir el secretari d'Economia, Pere Aragonès. L'augment permetria incrementar la despesa en l'àmbit social, cavall de batalla de la CUP, a més de complir, segons l'Executiu, el pla de xoc pactat entre les dues forces independentistes. Això seria possible amb uns nous pressupostos, però no amb una pròrroga, ja que impossibilita incrementar la despesa en l'àmbit social, perquè estaria limitada pel que es va establir l'any passat.

"Això ho hem comunicat a la CUP", va assegurar Aragonès. Heus aquí la pressió.●

ACONSEGUEIX AMB LA VANGUARDIA LA COL·LECCIÓ

Plomes estilogràfiques amb història

Una acurada selecció de **12 elegants plomes estilogràfiques** inspirades en diferents èpoques i reproduïdes amb tot detall.

2a ploma Galia
dissabte 30 i diumenge 1
per només **9,95 €**
+ cupó del dia

· **Punta d'acer**
· Resistent a la fricció, per **escriure de manera fàcil i suau**
· Cos hermètic per **conservar millor la tinta**
· Amb càrrega de **tinta inclosa**
· Una selecció de **models únics**

Promoció vàlida a tots els punts de venda a Catalunya.

Exclusiva caixa de fusta per emmagatzemar i mostrar la col·lecció.
Reserva-la ara al quiosc per 29,95 €

També disponible a:
LA VANGUARDIA SHOPPING
www.lavanguardiashopping.com

LA VANGUARDIA

INFORMACIÓ PER A SUBSCRIPTORS I LECTORS: cada cap de setmana una nova entrega, per només 9,95 euros més el cupó del dia. A més, tens l'opció de comprar la col·lecció completa a través del web www.lavanguardiashopping.com. Enviaments a tot Espanya excepte a les illes Canàries, Ceuta i Melilla.

LV. Article 138

Hans-Gert Pöttering i Javier Solana

Europa ho aconseguirà

Els dubtes sobre la capacitat d'acció de la Unió Europea s'estenen per tot el nostre continent, enfortint molts països els partits populistes, contraris a la integració europea i a favor d'un retorn a polítiques nacionals. És cert que les contradiccions manifestes entre els objectius i la realitat de la política comuna han restat credibilitat al projecte de la unificació europea. La crisi dels refugiats en particular està mostrant una Europa que no està a l'altura del que es podria esperar d'ella. Però, pot ser aquesta una raó per exigir menys Europa?

Després dels atacs terroristes al cor d'Europa ha quedat clar que, per afrontar aquest desafiament, no n'hi ha prou d'adoptar mesures a nivell nacional. Està clar que cap Estat membre per si sol no pot fer front al terrorisme internacional, ni als conflictes –que causen tanta inestabilitat i patiment entre els nostres veïns– ni, tampoc, a l'arribada incessant de refugiats. Però quines poden ser les solucions europees?

Malgrat la posició contrària d'alguns estats membres, nosaltres sostenim que la solució adequada consisteix a crear un organisme europeu de control de fronteres i costes amb àmplies competències. La protecció de les fronteres exteriors de la UE, i per tant, del mateix territori europeu, no pot continuar sent responsabilitat d'autoritats nacionals, en part desconcertades per una càrrega excessiva. L'acord de la UE amb Turquia del 18 de març demostra que, per tenir credibilitat en una negociació amb un veí de pes, Europa ha d'actuar de forma unida. Però cal fer més passos: és urgent reformar la Convenció de Dublín per arribar a un repartiment equitatiu dels sol·licitants d'asil entre els estats membres. Els principis, les obligacions i les regles que s'apliquen als refugiats i sol·licitants d'asil han de ser les mateixes a tot Europa i això exigeix perfeccionar el sistema europeu d'asil. Al marge del conflicte siri à, no hi ha dubte que en aquest món globalitzat, en el qual Europa vol continuar sent un actor important, les qüestions relacionades amb els refugiats i la migració continuaran a l'agenda política per molt de temps.

> La Unió Europea ha d'exercir un paper de lideratge en les crisis que la incumbeixen directament

Les nombroses crisis al nostre voltant exigeixen que la Unió Europea actuï amb una sola veu en política exterior i que assumeixi la responsabilitat de la seva pròpia seguretat. Haurem de donar suport de manera més decidida als processos de democratització i l'enfortiment de l'Estat de dret als països al sud i a l'est d'Europa i, a llarg termini, sospesar la possibilitat de compartir un espai econòmic comú. Un altre objectiu ha de ser una estratègia de seguretat europea ambiciosa, que inclogui una visió del paper d'Europa al món i que permeti la millor coordinació de les forces armades nacionals i les actuacions militars conjuntes; no només per motius d'eficiència econòmica, sinó perquè les nostres amenaces són comunes. La lluita contra el terrorisme no només exigeix potenciar l'intercanvi d'informació entre els serveis d'intel·ligència, sinó també estrènyer la cooperació policial i judicial.

Els ciutadans estan en el seu dret quan exigeixen que la Unió emprengui aquestes tasques amb més rapidesa i flexibilitat. És necessari, en primer lloc, accelerar la presa de decisions a la UE mitjançant un increment de les decisions per majoria qualificada, també en matèria de política exterior i de seguretat. Només així cap una actuació conjunta de la Unió, sense haver de recórrer una vegada i una altra a la *coalició de voluntats*. En segon lloc, caldria dotar la Unió de més recursos propis, que li permetin reaccionar amb més flexibilitat a l'hora d'afrontar conjuntament les crisis futures. Però, a llarg termini, la UE no es pot limitar a reaccionar davant les crisis; ha de tenir l'ambició de participar en la presa de decisions globals i d'exercir un paper de lideratge en les que li incumbeixen directament.

Per tot això és imprescindible la unitat de la UE. La divisió entre l'est i l'oest, el nord i el sud a la qual estem assistint constitueix un gran perill per a tothom. Així, és de vital importància per a l'Europa del segle XXI que la Gran Bretanya continuï sent membre de la Unió. Mai no hauríem d'oblidar que la Unió Europea s'ha forjat al voltant d'uns valors: la dignitat de l'ésser humà, la llibertat, la democràcia, el dret i la pau. En lloc d'assenyalar el que ens separa, hem de posar fil a l'agulla per crear una Unió forta i capaç d'actuar, amb un veritable destí comú. Nosaltres no tenim cap dubte que Europa ho aconseguirà.●

JOSEP PULIDO

H.-G. PÖTTERING i J. SOLANA, *expresident del Parlament Europeu i president de la Konrad Adenauer Foundation; i president d'EsadeGeo i Distinguished Fellow a la Brookings Institution, respectivament*

Remei Margarit

Cura de silenci

Ja he escrit altres vegades sobre el silenci, però em sembla que no n'hi ha prou perquè hi ha molt soroll, massa soroll. Barcelona és una de les ciutats més sorolloses d'Europa i això no és bo per a ningú.

Els físics diuen que la matèria és feta d'ondes i vibracions, inclosos nosaltres, els humans. I si això és així, es comprèn que el soroll distorsiona aquestes ondes i fa malbé els equilibris interns de la persona.

El temor al buit és a l'origen d'aquestes sorollades col·lectives, sembla que els humans, que som éssers socials, tolerem malament el silenci perquè el percebem com el buit i així molta gent s'envolta de les ràdios i televisions enceses de manera permanent, moltes vegades només per combatre el silenci, perquè ni les escolten ni les miren. A molts cafès i a molts bars, sol haver-hi aparells de televisió encesos de tal manera que si les persones volen parlar entre elles han de pujar el to de veu fent impossible una comunicació fluïda.

Doncs cal dir que el soroll emmalalteix, no només fa malbé el sistema auditiu, tornant sordes les persones, sinó que també altera el metabolisme i apallissa les neurones. Recordo que quan jo era joveneta, hi havia persones que anaven a fer una cura de silenci a algun monestir.

Llavors es pensava que això era per motius religiosos i potser el que feien era aprofitar la religiositat per fer una cura de silenci, perquè el silenci cura i restableix l'equilibri corporal i anímic. I pel que fa a la música, això és tota una altra cosa perquè la música clàssica –i per això se'n diu clàssica– es compon amb acords d'harmonia que tenen molt a veure amb la matemàtica, no són casuals, són fruit d'una melodia pensada i dibuixada, i per tant, un art.

És per això que no és soroll, sinó que és una bona companyia.

També cal dir que hi ha persones més sensibles que d'altres al soroll i que per això s'han de protegir més, però cal dir que encara que hi ha persones que diuen que el soroll no els molesta, els acaba passant factura d'una manera o una altra. Una cura de silenci cal a cada persona de tant en quant perquè el silenci no es el buit, forma part indispensable del repòs del cos i de l'ànima.●

R. MARGARIT, *psicòloga i escriptora*

Pilar Rahola

'Woman'

Malgrat que venim d'una llarga tirallonga d'insults a les dones públiques –i la mateixa connotació de *dona pública* ja denota com de profunda és l'empremta misògina– i que moltes de nosaltres tenim un sac ple d'improperis, aquests darrers dies hem acumulat disbarats. Per citar els dos últims, allunyats en geografia però propers en patetisme, heus aquí l'inefable Miguel Ángel Rodríguez, tot titllant de "femella jove" Inés Arrimadas, o el trinxeraire Donald Trump menyspreant Hillary Clinton per la seva condició de dona. "La votaran per portar faldilles", ha dit si fa no fa. En fi, sempre seria millor que la votessin per portar faldilles que no per ser el candidat més xaró, intolerant i barroer que es recorda en unes primàries americanes, però aquest no és el tema. A més, si em permeten la gosadia, sempre que escolto un home que necessita menysprear les dones per refermar-se, tendeixo a pensar que l'ha de tenir molt petita. Seran coses de la meva febrosa imaginació.

La misogínia, en canvi, no és fruit de la imaginació sinó d'una tossuda realitat que no aconsegueix desaparèixer de l'àmbit públic –i molt menys de l'àmbit privat– malgrat la ingent lluita contra el masclisme que perpetrem des de fa dècades. I dic dècades perquè el masclisme ha estat, pràcticament fins al segle XX, un paradigma arrelat, indiscutit i protagonista central del relat imperant.

> Quina fatiga, aquests masclistes de curt abast, sempre confonent neurones amb hormones!

Segurament és lògic que allò que durant dos mil anys va marcar amb ferro roent els rols socials no s'aconsegueixi eliminar en un segle. A més, és conegut que de tots els prejudicis intolerants (el racisme, l'antisemitisme, l'homofòbia...), el masclisme és el primigeni i segurament el més profund.

Però amb tot, quina gran fatiga, tots aquests Rodríguez i Trump i Ecclestone, i els barbuts de la cantonada estomacant amb l'Alcorà els drets de la dona! Quina fatiga, els curts de gambals incapaços de mesurar-se amb les dones a l'arena de la intel·ligència, sempre confonent les neurones amb les hormones! I, sobretot, quina fatiga la mentalitat que necessita menysprear la meitat de la humanitat perquè ha nascut amb vagina!

Vegem el cas de Trump pel seu paper de polític en potència, ara que l'inefable Rodríguez ja és un simple pidolaire de tertúlia. De què té por, aquest Donald de boca gran i pensament petit? Sens dubte, de la victòria del seu adversari, que quan porta faldilles és més amarga per a un masclista. Però el rellevant no és que Trump sigui un home simple i tosc, les idees del qual semblen generar-se en un cervell reptilià, sinó que a ple segle XXI, i en un país democràtic, algú encara consideri que ser masclista i ferne pancarta li pot donar vots. Encara que sincerament, és tan bèstia el paquet Trump al complet que no hi podia faltar el rampell misogin. Algú va escriure que el centaure modern era meitat home, meitat automòbil esportiu. En el cas de Trump, meitat home, meitat dinosaure.●

LV. Article 139

Ciutadans i el PP pugnen per guanyar-se el favor dels sectors contraris a l'acostament a Catalunya

A la recerca del vot antisobiranista

SALVADOR ENGUIX
València

L'anticatalanisme pot tornar a ser un bon argument electoral, gairebé un any després del canvi polític a la Comunitat Valenciana. Així ho entenen el PP i Ciutadans, que han començat a anar a totes, i aixecar velles destrals de guerra, per captar l'atenció dels sectors més antisobiranistes i espanyolistes de la societat valenciana.

D'una banda, atacant el govern autonòmic, integrat pel PSPV-PSOE i Compromís. Els míssils es dirigeixen principalment al partit de Mónica Oltra, que acusen de voler emular a València el procés sobiranista català. I s'aprofiten

Compromís es va sentir incòmode amb les manifestacions organitzades per Acció Cultural pel 25 d'abril

fets com una estelada penjada a les torres dels Serrans o la manifestació i el posterior concert per la cultura organitzat el 23 d'abril a la plaça de bous per Acció Cultural del País Valencià, on es van sentir missatges a favor dels "Països Catalans", per alertar de la presumpta invasió del catalanisme polític i cultural.

I en aquesta competició, el PP i Ciutadans utilitzen diverses estratègies. La setmana passada, el partit d'Albert Rivera, amb presència de destacats líders com Inés Arrimadas, va convocar una concentració davant el Palau de la Generalitat "en defensa de la Constitució i de l'Estatut valencià". Hi van acudir unes 200 persones. Fernando Giner, portaveu de C's a la Comunitat Valenciana, va subratllar que "el nostre partit és el dic de contenció contra el nacionalisme que Compromís, amb la col·laboració del PSPV, vol imposar a València". I van acusar Ximo Puig de permetre que s'estengui el concepte de "Països Catalans".

El PP, per la seva part, ha tornat a portar a les Corts Valencianes la llei de senyes d'identitat que es va aprovar en temps d'Alberto Fabra i que es va derogar fa dos mesos amb els vots del PSPV-PSOE, Compromís, Podem i, també, Cs. Els populars volen que la Generalitat Valenciana permeti que l'Escola Oficial d'Idiomes doni el vistiplau als títols en valencià de Lo Rat Penat i de la Reial Acadèmia de Cultura Valenciana, totes dues entitats antisobiranistes. La presidenta popular, Isabel Bonig, no dubta a qualificar Compromís de "partit nacionalista i radical".

Compromís reconeix, veladament, la seva incomoditat davant els actes organitzats per Acció Cultural del País Valencià per commemorar el "25 d'abril". De fet, cap representant d'aquest partit no va anar ni a la manifestació ni al posterior concert de grups de música en valencià i de cantautors com Lluís Llach. Mónica Oltra ha defensat en públic que "a nosaltres no ens obsessionen les banderes; volem rescatar persones". Tampoc no hi van anar representants del PSPV-PSOE. Sobre això hi ha, segons fonts d'aquest partit, una certa por que una nova guerra de símbols encoratjada des de la dreta acabi contaminant la política valenciana i especialment el bipartit que governa la Comunitat Valenciana amb el suport de Podem.

Aquests nous símptomes de batalla de símbols tampoc no agraden gens en l'entorn de Ximo Puig. Ahir el president va presentar una campanya institucional per intentar netejar la imatge que els múltiples casos de corrupció del PP han creat sobre la Comunitat Valenciana amb el lema "Reparem. Reconstruïm. Renaixem". ●

KAI FÖRSTERLING / EFE

Divendres passat Ciutadans va organitzar un acte antisobiranista al qual va assistir Inés Arrimadas

Embarguen el compte del PPCV

El jutge que investiga el presumpte blanqueig de capitals del PP valencià que liderava Rita Barberá, peça separada del cas Imelsa, ha ordenat l'embargament del compte on presumptament es van ingressar els diners blanquejats. La mesura adoptada per l'instructor, a instàncies de la Fiscalia Anticorrupció, requereix al banc que comuniqui el saldo actual d'aquest compte a nom del grup municipal del PP. A més a més, exigeix que precisi la identitat de les persones autoritzades i impedeixi "que es facin actes de disposició amb càrrec al aquest compte". El TSJ valencià va informar ahir d'aquesta mesura i va informar que el jutge ha rebutjat la petició del fiscal perquè també s'intervingui el compte que està a nom d'un dels investigats per gestionar els ingressos procedents de la loteria. Aquesta peça separada, amb 47 imputats més el PP com a persona jurídica, investiga les donacions del partit de 1.000 euros fetes per regidors i assessors per a la campanya electoral del 2015. Presumptament aquesta quantitat els era tornada pel partit en dos bitllets de 500 euros per blanquejar diners en efectiu.

LV. Article 140

Política

La repetició de les eleccions

Els estrategs del 26-J

Retrat dels directors de la nova campanya: la seva missió serà persuadir els 7 milions d'electors que segons el CIS poden variar el seu vot respecte al 20-D

DANI DUCH / ARCHIVO

Moragas, l'home que fa de tot de Rajoy

És la seva ombra, però sobretot és qui porta l'agenda de Mariano Rajoy al Govern i també al partit. Va ser nomenat director de la campanya electoral del PP per a les eleccions del 20-D, i ara torna a ser-ho per a les del 26-J. El seu gran poder és aquest, ser l'amo de l'agenda del president del Govern. Per arribar a ser aquesta persona imprescindible Jorge Moragas, barceloní que cinc dies abans de les eleccions farà 50 anys, ha treballat i molt al costat de Rajoy. Així s'ha guanyat el lloc. Si en alguna cosa coincideixen tots els que hi han treballat és que rere la motxilla a l'esquena, la moto que ja amb prou feines pot utilitzar des que és a la Moncloa, la tauleta amb la funda vermella perquè se sàpiga que és seva, la branca de les ulleres de veure-hi de prop –que l'edat no perdona– i els cabells ondulats sempre esbullats "no hi ha la frivolitat que sembla". És treballador i molt creatiu i, sobretot, dels que diuen el que pensa a tothom, incloent-hi el president del Govern. Rajoy no és el primer president del Govern amb qui treballa Moragas, que després d'estudiar dret i aconseguir la plaça a la carrera diplomàtica va ser destinat a protocol a la Moncloa. Era l'any 1995, i s'estava preparant la presidència espanyola de la Unió. Aznar es va quedar amb ell a la Moncloa i el va fer cap de Gabinet del secretari general de la presidència, Javier Zarzalejos, cosa que li va permetre seguir de prop els contactes del Govern del PP amb ETA. Es va afiliar al PP, va ser diputat per Barcelona i, a les últimes eleccions, per Madrid. El 2004 es va fer càrrec de les relacions internacionals del partit. Moragas coneix molt bé Rajoy i sap el que pot demanar i el que no, també en campanya electoral. / Carmen del Riego

EMILIA GUTIÉRREZ / ARCHIVO

Luena, braç executor de Pedro Sánchez

"Que tot funcioni sense fer-se notar gaire". Aquesta és, per a César Luena, la principal virtut d'un director de campanya. El secretari d'organització del PSOE assumeix per segona vegada la coordinació general del comitè electoral. Nascut a la localitat de La Rioja de Bobadilla el 1980 –té 36 anys–, doctor en Història, amant de la lectura i el cinema, i hilarant en el tracte a curta distància, Luena milita al PSOE des que va fer 20 anys. Va madurar a les Joventuts Socialistes. Algun veterà sosté que a les Joventuts –com també va passar amb Susana Díaz- és on els fills socialistes aprenen "tot el que és bo i el que és dolent" del PSOE. És a dir, l'esforç, la capacitat de posar totes les hores del dia que calgui al partit, però també la facilitat per a la ganivetada i per a la conspiració. Luena riu: "Jo vaig aprendre més del que és bo que del que és dolent". I ràpidament: després d'haver estat regidor, diputat regional i haver obtingut un escó al Congrés el 2008, el febrer del 2012 es va convertir, com a secretari general de La Rioja, en el líder territorial més jove del PSOE. Tot just dos anys després Pedro Sánchez el va posar al seu costat com a número dos. Des d'aleshores Luena és el seu *braç executor*, com demostren algunes de les decisions més contundents adoptades en el seu mandat, com la fulminant destitució del líder dels socialistes madrilenys, Tomás Gómez, l'11 de febrer del 2015, una data que no oblida ningú dins del PSOE. Aquesta nova campanya electoral serà "explicativa, propera i positiva", diu Luena. Amb un pronòstic: "Hi haurà canvi perquè guanyarà el PSOE". I amb una estratègia, és clar. Però "les estratègies s'apliquen, no s'expliquen"./ Juan Carlos Merino

EMILIA GUTIÉRREZ / ARCHIVO

Errejón, l'estudiós que lluita al pati

L'estrateg en cap, número dos i dirigent suau de Podem ha demostrat que el primer de la classe no ha de ser un inadaptat al carrer i pot guanyar dures batalles al pati de l'escola o a la plaça del barri. Iñigo Errejón, madrileny d'origen acomodat i esquerranós, avantatjat aprenent d'un pare anticapitalista i alt funcionari alhora, destaca com el revolucionari de vellut que compensa les pujades de to del seu amic i líder total del partit, Pablo Iglesias, amb qui ja l'hem vist emprenyar-se i posar-se de morros com si formessin un vell matrimoni. Als 32 anys el jove doctor en Ciències Polítiques s'ha ficat en tots els grans embolics del seu temps, des de les grans manis antiglobalització fins al mateix Podem, passant per l'Arde Madrid, el No a la Guerra i el 15-M. Qui ho hauria dit d'un tipus tan estudiós que fins i tot ha de riure's de la seva pròpia pedanteria, com va fer al juny quan centenars de tuitaires van ridiculitzar aquell missatge seu que no se sabia si anava de política o termodinàmica: "L'hegemonia es mou en la tensió entre el nucli irradiador i la seducció dels sectors aliats laterals. Afirmació – obertura". Qui havia d'esperar eficàcia d'algú que escriu una sentència tal. Però el cert és que ningú com ell no ha aconseguit un èxit tan fulgurant a les urnes mitjançant la transposició d'agosarades teories i corrents, la majoria originàries de llunyanes terres bolivarianes i llibres ignots, com els d'Ernesto Laclau. Ara Errejón, que l'analista Jaime Miquel anomena "la pilota d'or del negoci electoral", segurament haurà de dissenyar una campanya a repèl de les seves preferències: des d'una coalició amb els del "front d'esquerres" (IU), que ell no volia. Un altre repte per al nen prodigi de la política espanyola. / Fernando García

EMILIA GUTIÉRREZ

Villegas, un fundador plenipotenciari

Els mateixos candidats i els mateixos caps de campanya. José Manuel Villegas i Fernando de Páramo tornaran a ser els arquitectes de la campanya electoral, malgrat les crítiques que van rebre després del 20-D per haver articulat un relat excessivament "presidencialista" entorn de la figura d'Albert Rivera. Villegas, vicesecretari general de C's, s'ha convertit després del salt a la política espanyola en el número dos del partit. Aquest diputat és la persona que controla des de Madrid el dia a dia de la formació. Ell és un dels veterans que resisteixen en primera línia; va ser a la mesa del Congrés fundacional de C's que es va celebrar el 2006 a Bellaterra, i ha patit les dificultats amb què va topar el projecte taronja en els seus inicis. Fins fa poc exercia també com a cap de gabinet de Rivera, quan va ser reemplaçat per la jove i aristocràtica María Castiella, exassessora internacional de Mariano Rajoy. Polític metòdic i dialogant, a més de tenir el control orgànic de la formació socioliberal, José Manuel Villegas ha jugat un paper determinant en les negociacions del pacte de govern amb el PSOE, cosa que ha reforçat el seu ascendent intern. L'altra peça de l'equip de campanya és Fernando de Páramo. Periodista de professió, es va incorporar a Ciutadans el 2012, quan Rivera va provar amb Moviment Ciutadà les seves possibilitats de fer el salt a la política espanyola. És el responsable de la comunicació del partit, i escut de la líder catalana del partit, Inés Arrimadas. També ho és de l'aroma nord-americà de la campanya i dels actes de Rivera. L'objectiu d'aquest equip passa per dissenyar una campanya electoral que eviti la polarització a l'esquerra i a la dreta, entre el PP i Podem./ Iñaki Ellacuría

LV. Article 141

SENSE PERMÍS M. Dolores García

L'oportunitat de Junqueras

La tradicional rivalitat entre Convergència i el PSC s'ha desplaçat a ERC. Oriol Junqueras vol disputar als convergents l'emblema de l'experiència de gestió i aprofitar el buit de lideratge a CDC.

Més enllà del final del bipartidisme, l'actual moment polític està marcat pel declivi del PSOE. Peça nuclear del sistema de partits, el socialisme espanyol està amenaçat per la irrupció d'un moviment de protesta convertit en força política com és Podem. El PP pot perdre les eleccions, però els seus fonaments no entren en crisi. En canvi, el PSOE –tal com li passa a bona part de l'esquerra europea clàssica– no aconsegueix convèncer els seus electors de les seves promeses reformistes. Els seus votants, desencisats, no confien que els socialistes seran capaços d'alterar les tradicionals relacions de poder i de repartiment de la riquesa imperants. Veuen el PSOE com una continuïtat, amb un altre estil, de la manera de governar de la dreta. Així, un partit que ha estat central en la política espanyola rep atacs per tots els flancs.

A Catalunya, el fenomen de l'extinció del centre polític encara és més complex. El PSC formava part d'aquest espai i pateix del mateix mal, mentre que Convergència, que ha estat durant més de tres dècades el partit més representatiu de la societat catalana, veu com el seu suport va minvant de manera inexorable en cada convocatòria electoral. Igual que a la resta d'Espanya, el PSC s'ha desmembrat a favor d'una altra esquerra aparentment més decidida a subvertir l'ordre establert, com són els comuns d'**Ada Colau**,d'una banda, i Esquerra, de l'altra. Però a aquest esquema hi cal afegir el comportament electoral derivat del debat sobre la independència. Davant del convenciment que la centralitat de la política catalana s'havia desplaçat cap aquest vector, Convergència va optar per afegir-se al missatge de la independència i, tot i això, la polarització en aquest sentit ha beneficiat els republicans. L'enquesta del CIS i la publicada aquesta setmana per *El Periódico* confirmen un inapel·lable i nítid transvasament de vot de CDC a ERC.

Arribats a aquest punt, el principal rival de Convergència ja no és el PSC, sinó ERC, amb qui comparteixen el govern. I aquesta competència s'accentuarà cada vegada més, a mesura que avanci la curta legislatura a què s'han compromès. És obvi que la disputa de l'espai independentista es decanta netament a favor d'ERC, però fins ara Convergència havia fet servir com a argument per atreure el vot el seu emblema de formació assenyada i amb experiència. Doncs bé, els republicans s'han proposat de posar fi a aquest fet aprofitant la seva participació en el Govern. L'aposta més arriscada és l'assumpció de la conselleria d'Economia per part d'**Oriol Junqueras**, amb la qual el líder d'Esquerra vol demostrar que ell i el seu partit estan tan capacitats, o més que els convergents, per gestionar el país. Junqueras podrà explicar que el seu partit ha dirigit –entre l'experiència del tripartit i l'actual– gairebé tots els departaments: des d'Economia a Ensenyament, passant per Salut, Benestar Social, Cultura, Treball, Comerç, Justícia, Governació, Agricultura..., gairebé totes les conselleries excepte Interior.

Esquerra té molt fàcil furtar-li a Convergència l'estendard del pedigrí independentista i ara vol arrabassar-li també les banderes de la formalitat, l'experiència i la gestió. Durant els dos últims anys, els convergents van reivindicar **Artur Mas** com la figura que aportava seriositat i credibilitat al procés sobiranista i ara és Junqueras qui pretén ocupar aquest lloc aprofitant el buit de lideratge a CDC. El més curiós és que, per evitar-ho, els convergents confien que el líder d'ERC pateixi el desgast derivat de les seves obligacions com a conseller d'Economia d'un govern amb unes finances extenuades i sense majoria per aprovar uns Pressupostos. Tot i això, Junqueras també disposa de cartes al seu favor: una legislatura curta i el domini del discurs de la incomprensió i les males arts del Govern central.

L'opa hostil d'ERC a CDC està en marxa i agafa els convergents en un dels períodes de més inestabilitat interna, en plena indefinició ideològica i en transició del lideratge d'Artur Mas al de **Carles Puigdemont**. El president de la Generalitat té cada vegada més suports a dins del partit, però l'ombra de Mas es projecta de manera que el relleu es presenta ardu. Sense la benedicció oficial de CDC, Puigdemont haurà de competir amb el seu vicepresident Junqueras en una pugna que pot tornar a canviar el mal·leable mapa polític català.

mdgarcia@lavanguardia.es

MARC ARIAS

El president Carles Puigdemont i el seu vicepresident, Oriol Junqueras, en una reunió del Govern

Els pressupostos

Com que la negociació amb la CUP per aprovar els pressupostos del Govern continua en l'aire, en espera que els cupaires decideixin si la volen obrir o no, alguns consellers ja s'han dirigit al titular d'Economia, Oriol Junqueras, per saber de primera mà quin marge de despesa tindran i fins a quin punt poden comprometre inversions amb diferents sectors socials. Si bé les finances de la Generalitat continuen molt malparades, almenys alguns consellers d'ERC ja han rebut el missatge que incrementaran una mica les seves partides gràcies a l'augment d'ingressos derivat de la recuperació econòmica.

La relació Puigdemont-Colau

L'arribada de Carles Puigdemont, exalcalde de Girona, a la presidència de la Generalitat ha millorat les relacions amb molts alcaldes, els que no són de Convergència inclosos. Així, per exemple, Ada Colau ha manifestat als seus col·laboradors que s'entén molt més bé amb Puigdemont que amb Artur Mas. La relació entre les diferents conselleries i l'Ajuntament de Barcelona també ha millorat. Aquest nou clima del món municipal amb el Govern es va reflectir aquesta setmana a la reunió que va convocar el president amb alcaldes per abordar el recurs de l'Executiu central contra la llei d'Emergència Social.

Centenars de manifestants criden a desobeir el TC "sense por"

BARCELONA Redacció / Agències

Centenars de persones es van manifestar ahir al centre de Barcelona per cridar a desobeir "sense por" les sentències del Tribunal Constitucional (TC) contra diferents acords de les institucions autonòmiques. La marxa va estar encapçalada per dirigents de la CUP –com a força convocant–, ERC, BComú, EUiA i entitats sobiranistes com ara Òmnium Cultural i Súmate.

Sota el lema "Per les llibertats, avancem! Que cap tribunal no ens faci callar", i com a culminació de la campanya de la CUP "Sense por", la manifestació va arrencar a la plaça Universitat i va recórrer els carrers del centre de Barcelona fins a la plaça Sant Jaume.

Van formar la capçalera diputats de la mateixa CUP al Parlament com Anna Gabriel, Eulàlia Reguant, Albert Botran, Benet Salellas, Gabriela Serra o Sergi Saladié, i l'exlíder del partit a la Cambra catalana, David Fernández.

Per part d'ERC hi van participar el diputat al Congrés Joan Tardà i el regidor d'Esquerra a l'Ajuntament de Barcelona Alfred Bosch, mentre que BComú va estar representada pel tinent d'alcalde Jaume Asens i la regidora Gala Pin. També hi van assistir Eduardo Reyes, de Junts pel Sí, i David Companyon, d'EUiA.

Va ser notòria l'absència de dirigents de CDC, que van optar per desmarcar-se de la iniciativa.●

QUICO SALLÉS

Cap de la manifestació organitzada per la CUP per desafiar el TC

La repetició de les eleccions

LV. Article 142

Perfil de Meritxell Batet, la nova cap de llista del PSC per a les pròximes eleccions del juny

La líder que no volia ser-ho

RAÚL MONTILLA
Barcelona

LAURA GUERRERO

La nova candidata, que prioritza el projecte comú per sobre dels desitjos personals, compta amb un ampli suport dels dirigents i de la base

Els qui coneixen Meritxell Batet (Barcelona, 1973) asseguren que és una d'aquelles persones que, encara que el seu entorn pugui veure-la com una líder, ella sigui l'última a veure-ho. Per què? Per falta d'ambició, però no per l'absència d'aspiracions, sinó perquè està més preocupada de ser la peça fiable d'un conjunt. Perquè la seva prioritat és que la màquina funcioni. Perquè el partit –no entès com unes sigles, sinó com un projecte comunitari– està per sobre dels desitjos personals.

Batet és la cap de llista del PSC per una carambola: les primàries que va forçar l'exsenador Carles Martí, a les quals Carme Chacón va renunciar a presentar-se. Va ser escollida per evitar una possible guerra dins del partit: la candidata de consens. La que alguns dirigents del PSC feia mesos que veien com una alternativa de renovació. Encara que a Batet mai no li va passar pel cap entrar a competir amb Chacón. Si va acabar donant el pas va ser perquè a aquestes trucades de companys, d'excaps, d'amics, s'hi van acabar sumant la dels màxims dirigents del PSC i del PSOE. Batet es va posar a disposició del projecte.

Filla de pares divorciats i molt unida a la seva mare, sap què és no arribar a final de mes. Va estudiar Dret amb beques. I mentre estudiava va treballar de nit com a cambrera a la Sala Bikini i al Nick Havanna: per fer front a les seves despeses i per ajudar l'economia familiar, perquè els diners que va guanyar servint copes van ser els únics que van entrar a casa durant un temps.

Després d'acabar la carrera l'any 1995 a la Pompeu Fabra va continuar a la universitat, va fer cursos de doctorat, va presentar el treball de suficiència investigadora, va ser professora –primer de Dret Administratiu, després de Dret Constitucional–, va obtenir una beca per a una estada als Estats Units...

VIDA FAMILIAR

Té dues filles fruit del seu matrimoni amb el popular Lassalle, del qual s'ha separat

DEL BARRI DE GRÀCIA

Professora de la UPF, va estudiar amb beques alhora que treballava de cambrera

Pròxima a Narcís Serra –amb qui va col·laborar quan aquest era el primer secretari del PSC–, molts dels seus companys veuen l'exministre de Defensa com el *culpable* que Batet s'acostés al PSC. Perquè la nova cap de llista no va créixer en un ambient polititzat. De fet, la seva primera inclusió en una llista (la del PSC al Congrés el 2004) va ser com a independent, en un moment en què José Montilla va obrir la porta a persones sense carnet. Poc després s'hi va acabar afiliant.

Meritxell Batet té diverses debilitats: l'una és terrenal i dolça, la granja La Nena de Gràcia (encara que faci més de deu anys que viu a Madrid, i durant una època ho fes a Altafulla, el seu barri és Gràcia). Una altra debilitat és molt més profunda, i, sens dubte, la sent com el projecte més important de la seva vida: són Adriana i Valeria, les seves dues filles bessones. Nascudes un 24 de setembre, són fruit del seu matrimoni amb el diputat del PP i secretari d'Estat de Cultura, José María Lassalle, amb qui es va casar el 2005, i del qual actualment està separada.

Meritxell Batet, en la intimitat, diuen els seus amics, és més de les que escolten que de les que parlen; les que busquen solucions als problemes. La companya que truca a mitjanit quan veu una trucada perduda que es va quedar oblidada al mòbil a primera hora de la tarda. Una d'aquestes persones resistents. Dialogant, lleial i pragmàtica, no anirà pel camí fàcil: anirà pel que hagi d'anar. Apassionada de la dansa clàssica i contemporània, de la seva pràctica, manté la constància i la capacitat de treball.

El somriure? També l'esborra i dóna el cop a la taula, però no per qualsevol cosa. No és freda, encara que no és donada a l'expressió gratuïta d'afectes. Prudent, és més donada a buscar aliances que a buscar-se enemics, encara que a aquests últims tampoc no els té por.

El seu lideratge acabat d'estrenar al PSC no serà un lideratge de carisma. Batet des de bon principi està buscant "complements" en els quals recolzar-se, perquè creu, per damunt de tot, en l'equip. Ajudada per Pedro Sánchez per al 20–D, que l'ha convertit en una de les seves persones de confiança, i, ara, empesa per Miquel Iceta perquè guiï el PSC al Congrés; sense esperar-ho, el seu moment ha arribat.●

Arrimadas demana que s'obri el debat del finançament autonòmic

BARCELONA Redacció i agències

La líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas, reivindica que la revisió del finançament autonòmic és una de les grans reformes estructurals que queda per fer a Espanya, i va acusar el PP i el PSOE de no voler obrir aquest debat "per mantenir els seus "equilibris territorials".

Acompanyada del responsable de l'àrea econòmica de C's, Luis Garicano, Arrimadas, va participar ahir a Barcelona en un acte sobre finançament de les comunitats autònomes en què es van detallar les propostes del partit taronja en aquesta matèria, com la de concretar el "cost real" dels serveis socials o la creació d'un "fons únic" que els garanteixi. Els dos dirigents de C's van assenyalar que la "guerra dels mites" ha envoltat el debat del finançament autonòmic, cosa que ha provocat un "enfrontament entre territoris", i per això van reivindicar abordar aquesta qüestió des del "rigor".

Arrimadas va cridar al "consens" per emprendre aquesta gran reforma estructural, que superi l'etapa dels "pedaços" i de les "solucions ad hoc" de reformes anteriors. L'objectiu seria aconseguir un sistema de finançament autonòmic "just, equitatiu, transparent" i amb "corresponsabilitat fiscal", enfront de l'"opacitat i l'arbitrarietat" del model actual, que va considerar "injust i ineficaç". També va criticar el repartiment del sostre de dèficit del Govern d'Espanya i les comunitats autònomes, i va dir que no hi està d'acord.

D'altra banda, Garicano va defensar la creació d'un "fons únic" que substituiria l'actual fons de garantia, si bé seria "similar" per cobrir la "cartera comuna" d'aquests serveis i garantir la "igualtat" entre les comunitats. Aquest fons únic, va precisar, implicaria la supressió, d'una manera progressiva, d'altres fons existents, com el de cooperació i el de solidaritat, que condueixen a l'"opacitat", per anar cap a un sistema "més senzill i transparent".●

ALBERTO ESTÉVEZ / EFE

La líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas, amb Luis Garicano

LV. Article 143

QUIQUE GARCÍA / EFE

Carles Puigdemont ahir

Puigdemont diu que un Estat català seguiria sempre dins la UE

El president creu que Brussel·les es bolcarà en Catalunya com amb el 'Brexit'

BARCELONA Redacció

Carles Puigdemont creu que una Catalunya independent no passaria ni un minut fora de la Unió Europea (UE). Així ho augura el president en declaracions a la revista *Politico Europe*, que dedica aquesta setmana un article al procés d'independència impulsat pel Govern de la Generalitat. Segons Puigdemont, un Estat català tornaria de seguida a la Unió si quedés fora després d'independitzar-se, ja que creu que a Brussel·les li interessa mantenir com a membre una regió amb potencial econòmic.

El president va més enllà i opina que la UE s'implicarà en el dossier català com ho ha fet amb el Regne Unit en el cas del *Brexit*. "No veig cap raó per la qual Europa no hauria de fer el mateix esforç que està fent ara per convèncer el Regne Unit de romandre a Europa", afirma a l'article titulat *The Catalan exit pla* (El pla de sortida català), un reportatge que analitza l'estat del procés independentista i en el qual també apareixen citats Inés Arrimadas (C's) i Miquel Iceta (PSC).

"En la ment de Puigdemont Catalunya ja flota separada d'Espanya", comença el reportatge, on destaquen que el president va fer l'entrevista durant el seu viatge a Bèlgica i que el president de la Comissió Europea, Jean-Claude Juncker, no s'hi va reunir.

El president va insistir en la idea de la independència també ahir, quan va assegurar que "en un matrimoni sense igualtat el més civilitzat que hi ha és una separació". Així ho va afirmar en l'acte de traspàs de la presidència dels Quatre Motors per a Europa, l'associació de cooperació interregional que integren Catalunya, Baden-Württemberg, la Llombardia i Alvèrnia-Roine-Alps.

Va ser el president de la regió d'Alvèrnia-Roine-Alps, Laurent Wauquiez, el primer que es va referir en to distès al projecte de "separació civilitzada" de Catalunya respecte a Espanya, en contrast amb el

"En un matrimoni sense igualtat el que és més civilitzat és separar-se", afirma el cap de l'Executiu

"matrimoni civilitzat" que componen les regions dels Quatre Motors. El president de la Generalitat, que oficialitzava precisament el traspàs de la presidència a Alvèrnia-Roine-Alps, va recollir el guant i va estirar el fil de la metàfora matrimonial. "Els matrimonis civilitzats són els que duren, perquè estan fonamentats en una relació d'igual a igual," va reflexionar Puigdemont, que va definir els Quatre Motors com un "matrimoni durador".●

El futur de Convergència el decidiran 17.000 militants

La direcció s'aboca a la consulta interna del dia 21 de maig

JOSEP GISBERT
Barcelona

Uns 17.000 militants tenen a les seves mans el futur de CDC. És la xifra amb què treballa la direcció de la formació com a cens de la consulta interna que el pròxim dia 21 ha de decidir el desenllaç de la refundació entre dues opcions: la creació d'un partit nou o la renovació de l'actual. La xifra la va fer pública ahir la portaveu de CDC, Marta Pascal, després de la reunió del secretariat permanent, amb una precisió no irrellevant: els 17.000 afiliats que podran exercir el dret de vot són els que estan al corrent de pagament de les quotes del total de 26.000 militants que en teoria té la formació.

La direcció del partit va analitzar el desenvolupament de la consulta i va acordar posar en marxa el període de campanya pròpiament considerat, que s'acabarà el dia 19 i durant el qual se celebraran 55 actes de caràcter territorial i 22 de caràcter sectorial.

La intenció és que hi participin tots els dirigents de CDC, que de fet han estat mobilitzats sense excepció per a aquesta ocasió, a fi d'aconseguir la màxima participació possible. Els dirigents aposten majoritàriament per la creació d'una nova formació, encara que la seva comesa serà traslladar tota la informació necessària a militants i simpatitzants perquè es pronunciïn

El partit ratifica que es presenta al 26-J amb el seu nom i descarta la proposta de coalició de Demòcrates

per una de les dues opcions. Paral·lelament, el mateix dia 21 es duran a terme igualment les primàries per elegir el cap de cartell de CDC per a les eleccions generals del 26-J.

De moment, tenen la intenció de presentar-s'hi dos aspirants: Francesc Homs, l'actual cap de files a Madrid, i Sílvia Requena, presidenta de la sectorial d'igualtat i drets civils del partit, que li disputarà el lloc. Els requisits per presentar-s'hi són disposar de l'aval de 175 militants i haver estat escollits prèviament per les respectives organitzacions territorials en les ternes amb què la formació selecciona els seus candidats, un tràmit que en el cas de Francesc Homs es va formalitzar ahir mateix, quan va ser designat precandidat per l'assemblea comarcal d'Osona. Els mateixos 17.000 militants podran participar en aquesta votació de les primàries, que disposarà d'una urna especial a aquest efecte.

En relació amb les eleccions generals, el secretariat permanent de CDC va ratificar, d'altra banda, que es presentarà amb el seu propi nom a la cita del 26-J i que no reeditarà la denominació de Democràcia i Llibertat del 20-D. La decisió significa, a la pràctica, rebutjar l'última proposta de Demòcrates de Catalunya de formar una coalició amb el nom de Junts per Catalunya encapçalada per un independent.●

LV. Article 144

CDC i ERC mantenen la pugna i la polèmica per la pujada d'impostos

Homs retreu a Junqueras que no plantegés l'augment de l'IRPF en el si del Govern

JOSEP GISBERT
Barcelona

Lluny de rebaixar la tensió per una qüestió tan delicada i polèmica com la pujada d'impostos, CDC i ERC mantenen la pugna. La intervenció, dimarts, del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, en què rebutjava la possibilitat d'augmentar l'IRPF a les rendes més altes, cosa que el vicepresident del Govern i conseller d'Economia, Oriol Junqueras, havia plantejat, no va servir per calmar els ànims i ahir membres de tots dos partits mantenien públicament inalterables les seves posicions respectives.

Des de CDC, Francesc Homs va insistir en la crítica al responsable de les finances públiques de Catalunya, aquesta vegada per declarar-se sorprès pel fet que "fixés una posició en un tema delicat com el del marc tributari i fiscal sense haver-ne parlat al si del Govern". "Aquestes coses no s'han de gestionar en el terreny públic", va lamentar el vicesecretari general d'estratègia del partit d'Artur Mas, que va aconsellar a Oriol Junqueras tractar aquesta mena de qüestions "de portes endins". I no només això, sinó que va mostrar el seu convenciment que la prioritat del vicepresident del Govern no ha de ser estudiar pujades d'impostos, sinó reunir-se amb el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, Cristóbal Montoro, per reclamar que el Govern espanyol pagui els deutes pendents amb Catalunya. "A Catalunya no tenim marge per apujar impostos, i el que ha de fer l'Estat és pagar els seus deutes a la Generalitat", va sintetitzar Francesc Homs en declaracions a Antena 3.

DANI DUCH / ARXIU

Joan Tardà i Francesc Homs en la primera sessió de la comissió constitucional del Congrés

ERC, en canvi, va continuar defensant la pujada de l'IRPF a les rendes més altes com a mesura per "fer front a l'espoli financer de l'Estat espanyol", en paraules del seu diputat a Madrid, Joan Tardà. El representant de la formació d'Oriol Junqueras va sostenir que el Govern "té l'obligació" d'estudiar una reforma fiscal, en la línia que té pensada el departament d'Economia, d'augmentar l'IRPF a les rendes més altes i rebaixar-lo a les més baixes, i va definir el debat que s'ha obert a Catalunya com un "símptoma de maduresa", en un intent de treure ferro a la discrepància amb CDC. Joan Tardà va venir a recordar, en tot cas, que si hi ha controvèrsia és perquè el Tribunal Constitucional, arran dels recursos plantejats pel Govern espanyol, "ha dinamitat" la major part de noves figures impositives que ha implantat el Govern i que haurien permès recaptar entre 700 i 800 milions d'euros més.

Entre aquests impostos hi ha, per exemple, el de pisos buits, el de producció d'energia nuclear o el d'entitats bancàries, que al Govern li agradaria recuperar. El secretari d'Hisenda, Lluís Salvadó, mentrestant, va recordar que el possible increment de l'IRPF a les rendes altes no és a l'esborrany de la llei d'acompanyament dels pressupostos del 2016, i va remetre l'eventual modificació al tràmit al Parlament, davant l'evidència que Junts pel Sí –el grup que comparteixen CDC i ERC– no té prou majoria per decidir-ho per si sol. "A partir de les esmenes que presentin els diferents grups s'acabarà configurant si hi ha una modificació o no de l'IRPF", va explicar en una entrevista a Catalunya Ràdio.

El departament d'Economia sosté que el Govern estudia "com fer més progressiu el sistema de l'IRPF, perquè l'objectiu fonamental és reduir la pressió fiscal en els trams més baixos", i justifica la possible pujada a les rendes altes amb la necessitat de compensar la rebaixa, tenint en compte que la possibilitat de fer-ho per la via d'altres ingressos és remota. "Això té un cost, i la qüestió és com el compensem", va argumentar el secretari d'Economia, Pere Aragonès, en declaracions a RAC1.●

LA DECLARACIÓ

Gabriel preferiria tenir fills en comú

La diputada de la CUP al Parlament de Catalunya Anna Gabriel preferiria tenir fills "en comú i en col·lectiu" perquè "els eduqui la tribu", tal com passa en "moltes altres cultures al món". Gabriel creu que el model de "família nuclear" imperant en la cultura occidental és "pobre" i "enriqueix molt poc" els fills, ha assegurat en una entrevista a Catalunya Ràdio.

Albiol planteja una rebaixa del tram català de l'IRPF i més deduccions

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

En plena discussió entre Convergència i ERC per la pujada de l'IRPF que ha plantejat el vicepresident Oriol Junqueras, el PP català registrarà al Parlament una proposició de llei per impulsar una sensible rebaixa dels impostos en els trams autonòmics, cosa que suposaria, si s'apliqués, una reducció dels tipus de les rendes baixes i mitjanes.

La iniciativa parlamentària proposada per Xavier García Albiol, a què ha tingut accés *La Vanguardia*, advoca perquè les combinacions dels trams estatals i autonòmics de l'IRPF passin de deu a set i perquè els cinc primers coincideixin amb els de l'Estat.

El primer tram s'ampliaria de 17.707,20 euros a 20.200 euros; el segon, de 33.007,20 a 35.200, i el tercer, de 53.407,20 a 60.000, cosa que implicaria que milers de contribuents se situessin en un tram inferior a l'actual i que, per tant, paguessin menys tributs.

Per exemple, les rendes que se situïn entre 17.707,20 euros i 20.200 euros passaran de tributar amb el tipus actual del 14% al 12%.

XAVIER GÓMEZ

Xavier García Albiol

Així mateix, els populars plantegen per a les rendes més elevades una suau rebaixa del 0,5% amb un tipus màxim del 20%.

La mesura impulsada per Albiol, en un intent de liderar l'oposició al Parlament, pretén corregir la modificació de la llei que va aprovar el Parlament el juliol del 2010 i posar fi al fet que els catalans "paguin més pels impostos sobre la renda de les persones físiques que la mitjana de la resta dels espanyols". El PP considera que, tenint en compte la conjuntura econòmica actual a Espanya, quan la recuperació econòmica és "una realitat", la Generalitat ha de compensar "els esforços fets pels contribuents catalans" aquests últims anys i, amb la rebaixa dels trams autonòmics, ajudar a "reactivar" l'economia de les famílies.

La proposició de llei recull també la creació de cinc noves deduccions fiscals en el tram català: per família nombrosa, contractació d'assegurances mèdiques privades, despesa en guarderies, adquisició de llibres de text i escolars i per tenir ascendents més grans de 75 anys a càrrec.

El PP català defensa, per exemple, la deducció de 300 euros per família nombrosa de categoria general i de 600 euros en les categories especials, a banda de 200 euros a les famílies que tinguin un fill amb una discapacitat igual o superior al 33%.

Una altra proposta que recull la iniciativa parlamentaria és que els contribuents amb una renda de 20.000 euros es puguin deduir el 100% de les despeses en llibres de text i material escolar, amb un màxim de 240 euros per fill.●

LV. Article 145
LV. Article 146

CARTES DELS LECTORS

Decidim nosaltres

D'aquí a poques setmanes començarà la campanya electoral del 26-J. A partir de llavors, cadascun dels quatre grans partits nacionals ens diran que ells són els millors, que faran les reformes i el canvi que l'Estat necessita, i que els altres són els dolents. Paraules i més paraules, com sempre. Els votants hem de decidir molt bé qui volem que ens governi els propers quatre anys. I per això hem de conèixer a fons els seus programes electorals.

Ells no han estat capaços de posar-se d'acord i no pateixen gens. Qui dia passa, any empeny i ells no tenen problemes econòmics. Hem de fer que responguin els nostres dubtes. Per exemple, el PP acceptarà la nova retallada de més de 8.000 milions que proposa Brussel·les? I que farà per eradicar la corrupció del seu partit? I el PSOE? Sabrà detallar en profunditat la seva proposta de reforma federal en temes fiscals i territorials, o es allò d'aparta't tu, que m'hi poso jo? I suprimirà l'actual reforma laboral, les lleis mordassa i Wert, Senat i diputacions? I Podem-IU? S'enfrontarà a Brussel·les pel deute de la mateixa manera que va fer Tsipras i amb el mateix resultat? I mantindrà el referèndum català i en quines condicions? I Ciutadans? Malgrat que diu penjaments de Rajoy, pactarà amb ell si l'hi demana? I suprimirà els concerts basc i navarrès? Que responguin i nosaltres decidim!

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

Propaganda electoral

Ho tinc decidit. No penso votar aquell partit polític que em deixi propaganda electoral a la bústia de casa. Fins i tot no penso anar a votar si en rebo de tots ells.

Els partits polítics no han arribat a un acord per fer un estalvi en la despesa de la propaganda política. Si no són capaços d'administrar una partida tan banal, com ens han d'administrar les finances de l'Estat?

CARLES ROURA FORNÉS
Subscriptor
Barcelona

Tirar el dinero

En referencia a la campaña para las nuevas elecciones generales, leo con estupor que los partidos se niegan a dejar de enviar correos postales con propaganda y papeletas. Algunos proponen hacer un envío único. Pues tampoco. ¿Alguien les puede hacer entender que la mayoría de los ciudadanos, entre ellos yo, tal como las sacamos del buzón van a la basura? Eso sí, reciclando.

¿Cuándo van a demostrar los políticos sentido común en cuestiones como estas? El dinero que se tira en cada campaña es de todos los que pagamos impuestos. Así que hagan el favor de tener en cuenta nuestra opinión.

ANA GRAFULLA GASPAR
Barcelona

Educación tribal

Ignoraba las aficiones tribales de Anna Gabriel en materia de la educación de los hijos, por lo que le agradezco que haya sido tan franca y coherente con su ideario. Dice la diputada de la CUP que le satisfaría tener hijos en común y en colectivo como hacen muchas otras culturas que hay en este mundo. No sé exactamente a qué sociedades se refiere, pero me temo que no serán precisamente las más evolucionadas. En cualquier caso, yo me congratulo si eso la hace feliz, pero tiene que entender que no a todos nos seduzca la idea de vivir un experimento comunal, tipo kibutz, donde no exista la propiedad privada, se tengan que compartir hasta los calzoncillos y los hijos no sean de nadie en particular sino de todos en general.

Otra cosa es estar de acuerdo en la responsabilidad colectiva y la importancia crítica de otros actores (hermanos mayores, profesores y otros adultos referentes) en la educación de nuestros hijos, pero eso no quita que los padres sigamos siendo los primeros responsables y nos podamos sentir orgullosos –que no propietarios– de nuestros hijos. No sé si esto implica una visión excesivamente conservadora y pobre de la vida, tal y como nos alecciona la ilustrada diputada antisistema, pero es la que compartimos un buen número de personas de mentes estrechas, por supuesto, que no añoramos ni idealizamos la vida de nuestros antepasados tribales en las sabanas africanas. O en las selvas amazónicas.

IGNASI CASTELLS CUIXART
La Garriga

EL MÉS VIST AL WEB DE 'LA VANGUARDIA'

57.010 visites

Michael Schumacher fa més de dos anys que lluita per la seva vida arran de l'accident que va tenir esquiant. El president de la FIA assegura que "Michael està lliurant la batalla més important de la seva vida".

54.707 La diputada de la CUP al Parlament de Catalunya **Anna Gabriel** preferiria tenir fills "en comú i en col·lectiu" perquè "els eduqui la tribu".

45.070 Un **tractament de fertilitat** ha permès a una dona índia de 72 anys, Daljinder Kaur, donar a llum el seu primer fill fa unes setmanes.

42.442 La directora d'***El Jueves***, Mayte Quílez, va ser agredida dimecres a primera hora al portal de casa seva quan tornava de córrer per la ciutat.

EL COMPTADOR

L'aliança Podem-IU pot aconseguir més vots que el PSOE?

LA PREGUNTA DE DEMÀ

Acostumeu a seguir per televisió el festival d'Eurovisió?

Han opinat **2.489 persones**
Fins a les **21.00 hores**

Sí	39%
No	59%
Ns	2%

Voteu a **www.lavanguardia.com/participación/encuestas** o enviant un missatge al 27722 amb la paraula VOTAR espai 1, 2 o 3, segons quina sigui l'opció triada Sí, No o Ns. Cost de l'SMS: 1,42 (IVA inclòs). *Servei ofert per NVIA. Atenció al client: 902 354 525. info@nvia.eu*

ELS PARTITS POLÍTICS, INCAPAÇOS D'ABARATIR LA CAMPANYA ELECTORAL. QUÈ N'OPINEU? **#enuntuit**

Si son incapaces de hacer algo tan sencillo como abaratar costes de campaña, ¿cómo quieren solucionar los problema macroeconómicos del país?
Rafa Fa Fa

¿Por qué debemos pagar los ciudadanos las campañas?
@nuriadelamo1 Nuria

El pueblo no quiere más papeletas ni más campañas electorales.
Lourdes Ribas Bartoli

Si el dinero saliese de sus nóminas, se pondrían de acuerdo antes de sentarse.
@jcantHero JuanC

¿Podemos no iba a ser el partido del cambio contra la vieja política?
Luis Dgb

No se plantean reducir sus gastos propios. Sólo recortan en prestaciones sociales y cuando no les llega el dinero proponen subir los impuestos.
Nuria Martí Salvador

LA FOTO DEL LECTOR

'ART' URBÀ. "El mobiliari urbà, com aquest de l'Eixample de Barcelona, convertit en aparador de tant 'artista' que desconeixíem. Més impostos per pagar-ne la neteja, doncs", es lamenta Eulàlia Isabel Rodríguez Pitarque.

Podeu enviar les vostres fotografies a **cartes@lavanguardia.cat**. Cal que estiguin signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça, el telèfon i el DNI o el passaport. *La Vanguardia* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes.

L'azitromicina

Em refereixo al reportatge sobre el doctor Oriol Mitjà "L'heroi del pian" (Tendències, 11/V/2016). No hi ha prou qualificatius positius per enaltir la figura d'aquest jove metge català, un exemple a seguir, que ha realitzat una tasca ingent per a l'eradicació de la infecció cutània anomenada malaltia del pian, causada per un bacteri.

Oriol Mitjà ha estat capaç de demostrar que un vell conegut antibiòtic, l'azitromicina, cura la malaltia amb una sola pastilla. Potser poca gent sap que l'azitromicina va ser descoberta per investigadors d'aleshores una petita companyia farmacèutica de Zagreb (Croàcia) anomenada Pliva, que l'any 1986 va llicenciar el producte a l'americana Pfizer. Aquesta va finançar el costós desenvolupament clínic del nou antibiòtic i va començar a distribuir-lo a pràcticament tot el món, inclosa Espanya (1993).

En el reportatge es critica el fet que Pfizer no hagi fet cap aportació o donació del producte. Això no obstant s'ha de dir que l'azitromicina és genèrica (i per tant molt barata) des de fa molts anys (a Espanya van sortir genèrics l'any 2004) i que la producció de les companyies genèriques supera a Espanya i al món, en molt, la producció de la farmacèutica americana.

Avui dia, Pliva pertany al gegant farmacèutic de genèrics Teva (d'origen israelià).

JAUME MASANA MARÍN
Barcelona

Sistema sanitario

Tengo un problema de salud que me ha obligado a aceptar que tengo que estar de baja. Y digo que me ha obligado porque por no dejar de trabajar se me ha agravado, y ahora tendré que estar como mínimo un mes. Pues bien, llevo una semana arriba y abajo, a pesar de no poder casi ni caminar, para encontrar una solución que me haga mejorar, y así reincorporarme a mi trabajo.

En este ir y venir de ventanillas, citas y papeles, ves al personal del hospital bajo mínimos, atendiendo lo mejor posible, con los medios de que disponen, a unos enfermos desesperados por conseguir una solución o porque están sufriendo las consecuencias del *magnífico* sistema sanitario del cual disfrutamos actualmente. Lo esperpéntico de la situación es que el tratamiento ambulatorio que podría reducir mi sufrimiento se atrasa por falta de medios, personal y servicios. O sea, que hay bajas laborales que se alargan porque todo está desbordado y, de esta manera, acabamos por aceptar la incapacidad laboral transitoria como una consecuencia inevitable más de la enfermedad.

ANNA CEPEDA
Reus

Aclariment de l'alcalde

Amb relació a l'article "L'alcalde culpa els seus tècnics de poca diligència en la violació de Mataró" (Tendències, 11/V/2016) vull desmentir i manifestar el següent:

1. Jo no he culpat els tècnics de poca diligència en la violació de

LES RESPOSTES PER MESURAR EL BENESTAR DE LES MARES

L'estudi
D'entre totes les qüestions, hi ha **quatre** que elles consideren bàsiques per a la seva felicitat

Amor
És bàsic el sentiment d'amor **incondicional** i no en funció de situacions volàtils i passatgeres

Ser confortat
Tenir un **entorn** amb el qual es pugui comptar en períodes o dies de dificultat es considera un altre dels puntals del benestar

Autenticitat
Les relacions d'**amistat sanes** i profundes són una altra de les grans claus

LV. Article 147

ANA JIMÉNEZ

vies. I, sobretot, les investigadores afirmen que és el moment en què es produeix la "separació que més dol", que no és quan abandonen el niu "físicament" sinó quan ho comencen a fer "psicològicament" que és en aquesta preadolescència. Les actituds rudes i de rebuig dels fills "fereixen profundament" les mares.

El focus es posa en les dones, que encara afronten aquesta etapa dels seus fills amb moltes obligacions que continuen recaient principalment sobre la seva esquena, en un enèsim exemple de la desigualtat i de les "tasques invisibles". Elles continuen organitzant les activitats dels nens, encara cal portar-los sovint d'un lloc a l'altre en una etapa de la vida en la qual, segons els estudis previs realitzats, la satisfacció en la relació amb la parella (si es té) descendeix als nivells més baixos, i els enfrontaments són més alts. El sentiment que més es descriu és el de buit.

Per això, i a partir d'estudis previs, se subratlla la necessitat que les dones enriqueixin i

Ingredients de la tempesta perfecta

Canvi escolar. A més dels primers canvis físics dels nois i les noies, el canvi de sistema escolar també impacta en aquesta sensació de desorientació als **11 i 12** anys. L'estudi efectuat als Estats Units es refereix a l'entrada a la Middle School (correspon a 6è de Primaria), que aquí té lloc amb l'inici de l'ESO. Les mares –les dones continuen patint la desigualtat a l'hora de parlar de cures– fan seva aquesta situació de desorientació dels seus fills, en un moment en què també hi ha més exigències acadèmiques.

Qui es cuida de la mare? Les dones sostenen la vida dels nens, la gestió i també en les emocions. Però abans que mares són persones i la manera de transitar per aquesta etapa de la

LA XIFRA

2.300 dones

L'enquesta de la Universitat d'Arizona es va efectuar entre 2.500 dones, el 83% de les quals tenien estudis universitaris. Les investigadores se centren en el segment de població que més temps dedica als fills encara que treballin.

vida de forma sana, segons el treball publicat, és comptar i alimentar una bona xarxa d'amistats veritables.

Parella... ? Aquesta etapa també coincideix amb el moment en què la relació amb la parella (si es té) genera poca satisfacció i bastants enfrontaments, segons l'enquesta. La relació amb la parella és important per al benestar vital però no determinant: altres relacions d'amistat tenen també gran potencial protector.

Dany psicològic. Els primers signes de rebuig dels nens generen dolor emocional en les mares, un dolor que es corregeix quan creixen. De fet, les investigadores consideren que aques-

LA XIFRA

20%, buit interior

Segons l'enquesta feta a 2.300 dones sobre el seu benestar emocional, una de cada cinc van assenyalar que en moments d'angoixa no disposen de cap tipus de suport emocional. Un 13% creu que no se les valora per la persona que realment és.

ta primera "separació" és més dura que la del "niu buit", que troben molt poc problemàtica.

"Mares helicòpter", falla la tesi. Després de les enquestes realitzades, es considera que aquestes dones, al contrari de la línea d'algunes publicacions actuals, no són fill-cèntriques. El seu benestar no només depèn del seu rol maternal, sinó d'un conjunt de ramificacions professionals i personals.

busquin suport a la seva xarxa d'amistats –més enllà de la parella i de la família– per compartir punts de vista i ànim en uns moments que qualifiquen d'"esgotament de l'ego". Per recordar que abans que mares són persones, la línia de treball d'aquestes investigadores posa en qüestió les tesis propagades aquests últims anys sobre les mares "helicòpter" o "fill-cèntriques" en entendre que la seva recerca del benestar va molt més enllà del seu paper maternal.

Val també la pena que mares i pares observin aquesta etapa de la pubertat, molt menys estudiada que l'adolescència, amb altres ulls, explica la psicopedagoga Nora Rodríguez. És una etapa de vulnerabilitat per als nens i les nenes, però també imprescindible per sortir després a la societat –allò que seria l'adolescència–. És un assaig per a la vida, un moment evolutiu en què els éssers humans assoleixen un alt nivell d'adaptabilitat, assenyala l'autora *Neurociència per a*

TRAJECTE VITAL

S'obren les preguntes sobre la vida pròpia alhora que es pateix pels canvis dels fills

UNIVERSITAT D'ARIZONA

L'estudi indica que l'impacte és més alt que en el naixement o l'emancipació

pares. Cal mirar-la així de manera positiva i no sempre posant l'accent en l'enfrontament amb els pares o la ruptura de les normes, perquè aquesta és només una petita part.

Si es valoressin aquestes "capacitats evolutives positives" i s'hi insistís tant com s'insisteix en les "mancances", tindríem a nois i noies més confiats i segurs de si mateixos, indica. I pares més tranquils. Potser és el moment que mares i pares recuperin passions i aparquin en la mesura que els sigui possible el cansament i la preocupació. I s'adrecin als fills d'una altra manera, tot relatant-los detalls sobre ells que només els pares coneixen.

Però cal tornar al punt inicial, a aquest complex moment vital en què coincideixen molts factors i on es plantegen dues preguntes: "¿Ets vista i estimada com la persona que realment ets? En moments d'angoixa, et sents reconfortada? La relació amb la parella, segons l'estudi *Who mothers mommy?* (Luthar i Ciciolla), és important, però no determinant, ja que les relacions estretes amb les amistats actuen també com a protectors emocionals. I els beneficis d'estar casats (en parelles heterosexuals), s'indica, són inferiors per a la dona que per a l'home. Millor, doncs, unir-se davant la tempesta perfecta.●

Susana Quadrado

La tribu

Dimecres gairebé que faig un *follow* a Anna Gabriel. Per tot allò de la tribu, ja ho saben. Que em vegin ara com una conservadora a l'estil segle XX per haver caigut en el cep de la família m'importa entre res i no res. No canviaré, cantava Malú. En la meva infantesa em vaig limitar a tenir un pare i una mare, goita quina cosa més rara!, i tampoc no m'ha anat tan malament. Encara que tenir fills en comú i en col·lectivitat podria tenir els seus avantatges quan més convingui. I d'aquí la temptació que va venir de la CUP. Per exemple, no saps, Anna, com aniria de rebé endossar-li la teva filla preadolescent a la veïna del 3r 2a quan la criatura agafa aquelles enrabiades que acaben sempre amb un malhumorat:

–Conxo, mama! És que no m'entens.

O quan vas amb la llengua fora per no fer tard perquè la vida no et dóna per a més. "Saps què, estimat amic/amiga de la comuna?", li diria. "Que avui et toca córrer a tu amb la meva filla".

Col·lectivitzar la prole. Tindria els seus avantatges... I tot i així no és per a mi.

A més de carca, digue'm egoista, Anna. Perquè vull les meves nenes per a mi soleta. Són la meva tribu, la meva petita tribu. El temps corre massa. Com el Messi, et supera per l'esquerra, per la dreta i pel centre, i et goleja per sorpresa. T'agafa en una badada, en un aclaparament, davant un dubte, en els difícils 40 i escaig. El temps amb la teva filla sembla accelerar-se en contra teu i amb un cruel propòsit: arrabassar-te-la.

Diu un estudi de la Universitat d'Arizona que és en la preadolescència dels fills quan més interrogants sobre la vida es plantegen les mares. No és gens estrany. Ni l'explosió que produeix l'arribada d'un nadó, ni la síndrome del niu buit, ni tan sols l'apogeu de l'adolescència són els moments més complexos en el trajecte de la maternitat, escriu Cristina Sen en el reportatge d'aquesta doble pàgina.

La tens davant i ja la trobes a faltar. Trobes a faltar quan es posava a sobre dels teus panxells d'un salt, hop, perquè juguessis amb ella mentre esmorzaves. Quan li tocava sortir a cantar l'última de la classe als maleïts festivals de l'escola. Quan es ficava al teu llit presa d'un pànic inconscient. Quan fèiem juntes la croqueta a la sorra. Quan corria a abraçar-te en sentir les

> En la meva infantesa em vaig limitar a tenir un pare i una mare; no sóc de col·lectivitzar els fills: a les meves les vull per a mi sola

claus al pany: intuïa la teva arribada a casa, venia corrents cap a tu i, hop, se t'agafava al coll com si en depengués el seu món. Quan tocava la flauta fins que la veïna picava la paret. Quan creia que un ratolí s'emportava les dents de llet colant-se de matinada a la seva habitació...

Saps, Anna?, ahir al seu armari vaig trobar una caixa amb un munt de dents. Era entre la seva roba, la que ja no li va bé perquè ha crescut i perquè "això és de nena, això sí que no m'ho poso". La veritat és que ella, a un pas de l'adolescència, vol anar més ràpidament. Tu, no. Tot i que a les nits encara demana que la bressis, i que l'acariciïs, i que li preguntis com li ha anat el dia, i que li deixis el llum encès.

Mira-la, encara és una mocosa, però ja la trobes a faltar.

#tuitsdecultura

Precioso el diseño del Lycée de l'Arc para comunicar el premio literario que han creado. Estoy impresionado.
@Victordelarbol
Víctor del Árbol Escriptor

El cine de Mariano Ozores estaba infinitamente mejor doblado que el anuncio de Pavofrío.
@borjacobeaga
Borja Cobeaga Cineasta

Ja n'hi ha prou!!! No pots viure una vida positiva amb una mentalitat negativa #TransmetMésAmorQueOdi
@AvrilLavigne
Avril Lavigne Cantant

Tenir entrades per anar al concert de Bruce i assabentar-te que a la mateixa hora hi ha Eurovisió... Quin greu!
@MaiteSalord
Maite Salord Ripoll Escriptora

LV. Article 148

pels lladres. Cada dia mataven algú. Els lladres van saquejar i continuen saquejant les riqueses del país. Ens sentim com nens indefensos. Ningú no esperava que passés això. La mentalitat russa nega la paraula *capitalisme*. En diuen mercat, els oligarques que tornen al poder perquè no volen tornar el que han robat". El desencís porta al cultiu de la nostàlgia de la grandesa perduda i "es tornen a veure pertot llibres de Marx i Engels".

"A Rússia la por inculcada per Stalin durarà generacions. Encara avui continua desapareixent gent. Jo –diu– no tinc por de res, no temo la presó, però sí que el passat torni.

MITJANS DE COMUNICACIÓ

"Cal sortir del periodisme banal, crear antenes per captar la vida de les persones"

POSTCOMUNISME

"Ens crèiem haver vençut el monstre i ara vivim amb les rates que van sortir de l'ànima"

DESPRÉS DE TXERNÒBIL

"El perill nuclear és un mal nou contra el qual no es pot lluitar amb cap arma"

Llegeixo sobre l'auge del feixisme a l'Alemanya dels anys trenta i hi veig un sentiment d'humiliació nacional per la derrota en la Primera Guerra. A Rússia creixen les crítiques a Putin perquè és massa feble, perquè ha perdut la guerra d'Ucraïna, perquè no terroritza els EUA, no sabem què en sortirà, d'això. Rússia necessita sempre una idea messiànica. Cal salvar Rússia. De qui? Cal salvar Europa perquè s'està degradant i consent els matrimonis gais. Són ximpleries. Des de la televisió s'apel·la als instints més baixos i primitius. Com pot acceptar la gent la guerra fratricida d'Ucraïna? Ens falta una personalitat com Havel. Putin no és un dimoni, Putin és un dimoni col·lectiu; a l'interior de cada rus hi ha un tros de Putin, perquè ha concentrat en la seva persona tota la gent que se sent humiliada i enganyada i que enyora un país fort". És un mur de contenció del comunisme, "i va per llarg, perquè fa judo i hoquei", va ironitzar.

Aleksiévitx també va alertar sobre el risc nuclear. Després dels desastres de Txernòbil i Fukushima, diu que "en una guerra contra la naturalesa no es pot guanyar ni amb tecnologia punta. La radiació, com algunes armes del pensament i les noves tecnologies, és l'enemic invisible a qui no es pot disparar. "No pots lluitar contra aquest mal nou ni amb les teves mans ni amb els teus ulls. És un nou perill".

Avui intervé en el festival Literal (Fabra i Coats) i el dia 18 a Kosmopolis (CCCB) en conversa amb Francesc Serés, autor de *Contes russos*.●

Construeix la teva vida

KIM MANRESA

L'Avinguda dels Misteris L'autor, John Irving i Enric González en un moment de la conversa que van mantenir en el cicle del CCCB Kosmo–polis.

KIM MANRESA

ELISA BERNAL

Soltera. L'escriptora Kate Bolick xerra amb els estudiants de Filologia Anglesa de la Universitat de Barcelona sobre el concepte de solteria, l'adopció o la parella.

'La inocencia lesionada'. Enrique Vila-Matas, Montse Serrano, Juan Antonio Masoliver Ródenas, Sandra Ollo i Sergio Vila-Sanjuán a la llibreria +Bernat.

SUPERGLÚ

Llucia Ramis
Barcelona

Necessitaràs ingredients com la memòria, instruments com la narració, elements com el temps, i sens dubte una infantesa, aquella "pàtria" de Rainer Maria Rilke. Segons John Irving, l'edat adulta està marcada pel que vas viure de petit. I tot i que ell no tingué traumes infantils (si hagués estat així, s'hauria decantat per l'autobiografia, però assegura que la seva vida és avorrida), els nens en situació de risc són la seva obsessió. "Una obsessió et desperta a les quatre del matí i no et deixa dormir", admet davant les 450 persones que han pagat gustoses tres euros per veure'l al CCCB. L'exalcalde Jordi Hereu ha vingut amb un paraigua vermell. "Només escric allò que em posa malalt; si no em regira l'estómac, crec que no és prou intens", explica Irving.

Asseguts a primera fila, l'escolten la seva dona Janet, el seu fill Everett i uns amics. Enric González li demana que relati com es gestà *L'Avinguda dels Misteris* (Edicions 62, Tusquets), que fa vint anys havia de ser el guió d'una pel·lícula sobre els nens dels circs que després són venuts. Ara és una novel·la. Irving comença pel final. Només quan troba l'última frase de cada llibre –abans s'ha documentat, pren apunts, és un estudiant de la cultura, llengua i època dels seus personatges– capta quin to tindrà, i pot posar-se a escriure. Ha canviat molts principis. Els finals, mai. Ni una coma. "M'agrada que el temps passi per saber si allò que t'enfurismava encara et fa ràbia; els grans temes de la literatura són aquells que no deixen de fer-ho, malgrat els anys".

Entre vuit i deu anys han transcorregut des que Juan Antonio Masoliver Ródenas va escriure *La inocencia lesionada*, que acaba de publicar Acantilado. I n'està més satisfet ara que llavors, perquè s'integra en la seva obra i la sintetitza. "Aquest és un llibre valuós, intens i mediterrani", diu Enrique Vila-Matas, que el compara amb *Ragazzi di vita*, de Pasolini. A Sergio Vila-Sanjuán, el món aspre que retrata (sexe desagradable, visió dura de la societat, una lleugeresa que no arriba) el porta a Cela. "En Tono recupera aquells records que preferim no recordar", conclou. En la placidesa aparent del Masnou, al començament de la postguerra, queda en evidència la hipocresia basada en

> "Tothom sabia que hi havia pederastes en aquell centre, però ningú no s'atrevia a denunciar-ho"

una falsa moral. "Tothom sabia que hi havia pederastes en aquell centre, però ningú no s'atrevia a denunciar-ho", explica Masoliver. Ell tenia vuit o nou anys: "Era bufó, educat, bon nen, llavors no tens consciència del pecat. Saps que passa alguna cosa, però no saps ben bé què és. Què passaria si em trobés aquell home ara? Segurament seria a la presó, perquè l'hauria mort".

Vila-Matas –que s'ha comprat un iPod i està descobrint grups nous a Spotify (versió Premium, perquè els anuncis el desconcentren)– diu que Masoliver es defineix a si mateix com una "persona malhumorada amb un gran sentit de l'humor". La primera part l'ha deixada al paraigüer de la +Bernat, perquè el pelut de la llibreria reclama un somriure als visitants. "Cal donar suport al comerç de proximitat, i aquesta és la més pròxima a *La Vanguardia*", diu de broma Vila-Sanjuán amb un somriure a Montse Serrano. Cristina Fernández Cubas ha arribat amb els camals amarats per una pluja gens dissuasiva. La llibreria és plena. Hi ha la dona de l'autor, Sònia Hernández, l'editora i vídua de Jaume Vallcorba, Sandra Ollo, Paula i Pep Massot, Valerie Miles i Aurelio Major. "Per què lesionada? Per què no vulnerada?", inquireix Ignacio Vidal-Folch.

Surts amb algú?, et pregunten des de petita. I assimiles que la solteria és un estadi transitori entre una parella i la següent. Kate Bolick es posà una data límit per casar-se: els trenta anys. Però quan els va fer el seu desig s'havia esvaït. Si havia assolit tot el que es proposava –amics, la feina que volia–, es frustraria per no haver trobat l'amor marital? Uns opinaven: "És guapa, no s'entén que estigui sola". I d'altres: "És lletja, normal que no estigui amb ningú".

Publicat a Malpaso, *Solterona. La construcción de una vida propia* no és un llibre d'autoajuda ni un chick-lit. Però a l'aula de quart de Filologia Anglesa de la UB només les alumnes pregunten, amb un accent envejable. "Se suposa que per ser una bona mare has de tenir feina, casa, cònjuge", comenta una, "però si cal esperar aquest moment ideal, mai no tindràs fills". I una altra: "Per què a l'hora d'adoptar un nen donen més facilitats a les parelles que als solters?". Bolick: "Per una qüestió de control social". Per això alguns es posen nerviosos quan la diputada Anna Gabriel diu que li agradaria pertànyer a un grup en què els fills es criassin col·lectivament.

Al final intervé un únic noi. Vol saber com va estructurar el llibre. Bolick fa un esquema a la pissarra. Necessitaràs principis i un final.●

LV. Article 149
Brahma Chellaney

Lliçons de la sequera d'Àsia

Res no il·lustra millor l'aparició de l'aigua dolça com a factor clau determinant del futur d'Àsia que l'actual sequera sense precedents que ha abrasat terres senceres des del Sud-est Asiàtic fins al Subcontinent Indi, les vastes franges ermes d'arrossars i altres cultius, situació que afecta l'activitat econòmica, inclosa la generació d'electricitat en un moment en què la demanda d'energia ha arribat al punt màxim.

Les sequeres són desastres susceptibles d'induir a error, perquè no fan caure edificis, però provoquen alts costos socials i econòmics. Avui dia, desenes de milions de persones al Vietnam, Cambodja, Tailàndia, Birmània i l'Índia pateixen els efectes de la sequera ardent, precipitada pel *Niño*, el patró climàtic de calor excessiva.

Per a la Xina, la sequera al Sud-est Asiàtic ha plantejat un greu desafiament de relacions públiques. Provant de negar que roba aigua d'ús comú o que les seves preses al riu Mekong estan contribuint a la reducció del cabal d'aigua del riu i la sequera recurrent aigües avall, la Xina ha alliberat quantitats no especificades dels qualificats "fluxos hídrics d'emergència" a estats riu avall d'un dels seus sis embassaments gegants, situats just abans que el riu flueixi fora del territori xinès.

Per als països riu avall, tot i això, l'alliberament de cabals és una nota discordant no només del nou poder de la Xina per controlar el flux d'un recurs essencial, sinó també de la seva pròpia dependència de la bona voluntat i la caritat de Pequín. Amb 14 preses més en construcció o previstes per la Xina al Mekong, aquesta dependència de la bona voluntat de la Xina s'incrementarà, a un cost indubtable de la seva llibertat d'acció estratègica i seguretat ambiental.

Un estudi recent de l'Institut de Tecnologia de Massachusetts (MIT) ha advertit que la crisi de l'aigua a Àsia podria empitjorar cap al 2050 a causa de l'escassetat hídrica en una àmplia franja del continent. Un estudi anterior, encarregat per l'Oficina de les Nacions Unides per a la Coordinació d'Afers Humanitaris, va concloure que els riscos de sequera són més elevats a Àsia en termes del nombre d'habitants que hi estan exposats.

El règim hidrològic del monsó centrat a Àsia significa que la pluja anual es concentra principalment en un període de tres a quatre mesos, amb la resta de l'any en gran part sec. Un monsó feble pot agreujar el llarg període sec i provocar més sequera.

La crisi de l'aigua a Àsia subratlla la necessitat urgent de millorar la gestió d'un recurs vital. El desenvolupament ràpid, la urbanització vertiginosa, l'agricultura de reg a gran escala, els canvis d'estil de vida i altres impactes humans han donat lloc a la degradació de conques hidrogràfiques, cursos d'aigua i altres ecosistemes, a més de reduir boscos, multiplicar pantans i donar lloc a rius amb excés de preses. L'extracció d'àrids del llit dels rius per alimentar l'auge de la construcció ha fet malbé els rius en qüestió i ha frenat la recàrrega natural dels aqüífers subterranis.

La sequera actual il·lustra alguns dels principals desafiaments relacionats amb l'aigua a què fan front els països asiàtics. Un dels reptes plantejats a Àsia consisteix a produir més aliments amb menys aigua, menys terra i menys energia. Tot i això, els augments dels rendiments dels cultius han disminuït o s'han aplanat, i la producció total d'aliments a Àsia va al darrere del creixement de la demanda per primera vegada, després dels impressionants avenços que va protagonitzar Àsia entre els anys 1970 i 1990, quan en una generació va passar de ser un continent de menjar escàs a ser un important exportador d'aliments.

> Un dels reptes plantejats consisteix a produir més aliments amb menys aigua, menys terra i menys energia

JOMA

> Una millor planificació per a l'assignació dels recursos hídrics exigeix un enfocament integrat i global

Amb els seus enormes sistemes de reg, Àsia compta amb la major part de les terres irrigades del món, el 72%. Amb tanta aigua desviada per a l'agricultura, l'aigua, literalment, és aliment a Àsia. L'excessiva extracció d'aigua per a l'agricultura en realitat ha agreujat la vulnerabilitat d'Àsia a la sequera.

Amb recursos fluvials i embassaments insuficients per satisfer la demanda, els usuaris han recorregut al bombatge d'aigua del subsòl. Atès que l'aigua subterrània és sovint font de subministrament de rius, brolladors, llacs i aiguamolls, la sobreexplotació d'aquest recurs estratègic ha contribuït a ampliar les superfícies resseques. Un futur més sec frenarà el creixement econòmic, augmentarà els preus dels aliments i aguditzarà els conflictes entre països i al seu interior pels recursos hídrics compartits.

La rivalitat per l'escassetat d'aigua és cada vegada més una font de controvèrsia i inestabilitat; les disputes per l'aigua al si dels països s'han tornat més freqüents que les disputes entre països. Els propers anys, l'escassetat d'aigua amenaça d'actuar com un factor multiplicador de risc de conflictes.

Tot i això, la major part dels països d'Àsia no es plantegen esforços seriosos sostinguts per construir un futur d'aigua garantida. Els països asiàtics han de situar el recurs de l'aigua dolça en el centre de la seva planificació estratègica o, altrament, els vincles entre l'escassetat d'aigua, l'intercanvi de disputes, la caiguda de la qualitat de l'aigua i la degradació ambiental podrien atrapar Àsia en un interminable cercle viciós.

Entre les mesures que els països asiàtics han d'adoptar figura la recuperació de la vegetació (inclosa la reconversió de terres de cultiu en boscos), la marxa enrere de la degradació d'aigua dolça i els ecosistemes costaners, la millora de la qualitat de l'aigua per compensar-ne la disminució de la quantitat, la canalització de l'excés d'aigua del monsó per recarregar artificialment els aqüífers, la incentivació de l'eficiència en l'ús de l'aigua, la revisió dels sistemes de reg antediluvians, la introducció de varietats de cultius resistents a la sequera, la limitació de l'aigua notablement subsidiada als més pobres i la utilització de tecnologies de refrigeració alternatives per a la generació d'energia.

A diferència de les aigües superficials, la degradació de les aigües subterrànies no és visible per a l'ull humà. L'aigua superficial i l'aigua subterrània, tot i això, estan vinculades hidrològicament i han de tractar-se com un recurs únic. Un enfocament d'una única aigua és també essencial per reduir l'excessiva dependència dels subministraments d'aigua subterrània.

Una millor planificació per a l'assignació dels recursos hídrics exigeix un enfocament integrat i global. Aigua, aliments i energia, per exemple, han de ser gestionats pels polítics de forma conjunta a fi de promoure enfocaments sinèrgics. També són essencials tres principis fonamentals: transparència, col·laboració i distribució compartida. La diplomàcia dels Estats Units pot ajudar a promoure una millor política sobre l'aigua a Àsia, ja que el Departament d'Estat ha classificat l'aigua dolça com a motiu essencial de preocupació i interès per als interessos dels EUA.

Si Àsia pot evitar efectivament un futur ressec, ha de pensar i actuar a llarg termini.●

B. CHELLANEY, *geoestrateg; autor, entre altres obres, de 'Water: Asia's new battleground'*

Traducció: José María Puig de la Bellacasa

Joana Bonet

A les sis, a casa

El 12 de maig, que molt oportunament era el dia de la fibromiàlgia i de la fatiga crònica, es publicaven a *La Vanguardia* tres notícies convergents en un assumpte comú: els malabarismes de les dones treballadores per educar i gaudir dels fills. El primer bitllet tractava d'Ada Colau i d'un nou epígraf que figura a la seva agenda: "conciliació". Entre reunions i esdeveniments, l'alcaldessa es reserva un parell d'hores per estar amb el seu fill, però la informació afegia que a l'hora bloquejada per a aquesta finalitat assistia a un acte públic. Colau sovint s'ha lamentat del difícil equilibri entre feina i fills, una renúncia a què l'obliga el seu càrrec. Igual que la de tantes mares que treballen. De conciliació no n'hi ha: a Espanya és un fracàs monumental, amb el plus d'uns horaris tan allargats com antieuropeus.

La segona notícia del 12 de maig la protagonitzava la directora d'operacions de Facebook i guru del nou feminisme, Sheryl Sandberg, que va enviudar fa un any. El seu llibre *Vayamos adelante*, un autèntic supervendes, encoratjava l'ambició femenina, a espolsar-se la por i poder amb tot. La van criticar per elitista. Què podia ensenyar una dona de classe alta, amb un marit entregat que li donava suport en tot, a tantes mares supervivents? Ara

> La conciliació a Espanya és un fracàs monumental, amb uns horaris tan allargats com antieuropeus

Sandberg ha volgut rectificar, i ha reconegut la dura vida de les mares soles, de les quals va passar de llarg en la seva oda a la *superwoman*. Li han arribat els plors desconsolats dels nens que no sap calmar, i no hi ha ningú al seu costat; les tardes de diumenge plujós en què tot està per fer, però no hi ha res per fer, una cosa que s'assembli una mica a les escenes de menjador familiar.

La tercera notícia –pot ser fins i tot la solució a les anteriors– venia amb el titular d'Anna Gabriel, que defensava la cocriança: un grup d'éssers que sense necessitat de vincle amorós o sexual conviuen i crien les criatures en comú, sense sentiment de paternitat individualitzada. La coparentalitat múltiple no està acceptada legalment, encara que durant anys l'han exercit membres de la mateixa família; avis i oncles, i fins i tot veïns, amics, tutors. Una xarxa i una tribu. Però el sentiment de mare, de pare, és una cosa tan personal que resulta inverificable. El meu neguit, la meva quimera, el meu amor cap a les meves filles no és exclusiu, però no serà mai comparable als altres, perquè tant vostè com jo sabem que ràpidament moriríem per ells, malgrat que cada dia els robem hores que els pertanyen. Les empreses disposades a flexibilitzar les jornades han de saber que seran més productives (fixeu-vos en Iberdrola, per exemple), perquè per als seus empleats és com si cada dia hi hagués Champions: a les sis, a casa. No hi ha espina més difícil de treure que la sensació d'abandonar un fill mentre assisteixes a una reunió que en el gruix d'una vida representarà una absurda insignificança.●

LV. Article 150

Podeu enviar les vostres cartes a **cartes@lavanguardia.cat**. *La Vanguardia* agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits firmats amb pseudònim o inicials. *La Vanguardia* es reserva el dret de resumir-ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

EL LECTOR EXPOSA

Estació de Sarrià de FGC

A l'estació de Sarrià dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC), l'escala de la sortida del carrer Pau Alcover no pot ser utilitzada per persones que no estiguin en condicions de pujar els vint-i-cinc esglaons que hi ha. Les altres sortides de l'estació de Sarrià són la del carrer Hort de la Vila, amb les mateixes condicions que la del carrer Pau Alcover, i la sortida pel carrer Cardenal Sentmenat. Aquesta sortida sí que és a peu pla, però obliga a fer una volta considerable, i en pujada, per anar a travessar la Via Augusta.

Amb motiu de la cobertura de les antigues vies dels tallers de Sarrià, a principis del 2000, i de la construcció de la línia 9, es preveia un sistema d'accés a l'estació de Sarrià, accessible per a tothom, però el no-inici encara de l'enjardinament i la paralització d'aquestes dues obres fa que estiguem en la situació actual. ¿No es podria posar a la sortida de Pau Alcover una escala mecànica com hi ha a altres estacions dels FGC i que tenen una amplada similar, i que deuen tenir el mateix trànsit de persones?

MAURICI OLIVÉ RIU
Subscriptor
Barcelona

LA RESPOSTA

S'hi instal·laran tres ascensors

Les obres de remodelació de l'estació de Sarrià començaran aquesta mateixa primavera i l'estació estarà adaptada a principis de l'any vinent. Els treballs consistiran en la supressió d'una de les quatre vies existents per poder formar una gran andana, amb la qual cosa millorarem la qualitat del servei, i en la instal·lació de tres ascensors. Tot i això, seguim estudiant millores que facilitin l'accés en una estació de la importància de Sarrià que dóna servei tant als clients de FGC com als veïns del barri, per això li agraeixo els seus comentaris.

ENRIC TICÓ
President de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya

l'únic que els dol és la butxaca. Proveu-ho, no hi perdeu res i us asseguro que els usuaris us ho agrairem.

MAITE ÁNGEL LOZANO
Barcelona

Busos híbrids

Ben convenient l'article "TMB estrena autobusos híbrids articulats de 18 metres" (Viure, 11/V/2016). Agafo sovint el 7. No fem l'itinerari amb menys temps. No estem menys estona a pujar i a baixar. No estem més ben posats dins el bus. No anem més amples i còmodes. De les quatre portes que té, la segona des de davant tant la fem servir per baixar com per pujar; sovint complicat. Hi ha força seients, però llavors l'espai de circulació s'ha reduït. Quan davant les portes hi ha rengles de seients complets manca espai. Hi ha qui es queda aturat entre la segona i tercera porta sense deixar que ens belluguem –el rètol ja diu que no ho fem– i d'altres vénen de més enrere per sortir per la segona porta. L'efecte sovint és de mig bus ben ple al davant, i de la meitat enrere mig buit.

Proposta: per què no fem servir les portes dels extrems per pujar i deixem les centrals per baixar? Recordem les plataformes dels busos d'abans que encabien força persones que poc a poc anaven pagant els tiquets.

ÀLEX MARÍ MARTÍ
Barcelona

La selva ciclista

Me adhiero a las distintas cartas que han aparecido sobre los frecuentes accidentes causados por la pésima circulación de las bicicletas que te asaltan por el sitio más inesperado, sin respetar ninguna señal ni ningún espacio. Y lo más sorprendente es que cuando se te echan encima procuran escaparse a toda velocidad para que no puedas identificarlos. Circular hoy por las aceras supone un peligro de muerte por no existir una normativa que obligue a este sector ciclista a circular cívicamente.

Es inadmisible que nuestro Ayuntamiento ignore el comportamiento tan anárquico de los ciclistas y sus graves consecuencias para la ciudadanía. Esperemos que tome buena nota y ponga orden en la selva ciclista.

E. MONCLÚS
Suscriptor
Barcelona

Brossa a les Corts

Està clarísim que als responsables de la recollida d'escombraries del districte de les Corts els importa poc la recollida selectiva dels residus orgànics. Ja fa uns dos anys que van canviar la situació dels cubells de recollida de l'orgànica, situant-los al costat dels que recullen el vidre, el paper i el plàstic. Abans estaven al costat dels que recullen el rebuig, com ho estan als altres districtes. Dels de rebuig n'hi ha molts, els necessaris perquè puguem arribar-hi amb comoditat. Si es fa la tria de manera curosa, resulta que no es llença amb tanta assiduïtat el rebuig, i sí en canvi els residus orgànics, ja que fan pudor i es descomponen ràpidament, en especial en temps calorosos.

Doncs no, malgrat haver demanat el canvi en diverses ocasions, no modifiquen la situació, i ens obliguen a desplaçar-nos més lluny per poder llençar l'orgànica. Crec que no és difícil entendre que la freqüència en què es necessita llençar el paper o el vidre, que no es descompon i, per tant, es pot posposar, no és la mateixa que els residus orgànics.

Crec que, amb aquesta distribució, l'Ajuntament deu voler que ho llencem tot al rebuig, i ho està aconseguint. Per quin motiu s'han desplaçat i, en conseqüència, s'han reduït el nombre de cubells d'orgànica, fent-los menys accessibles?

J. CREUS
Subscriptora
Barcelona

EL RUM-RUM

Màrius Serra

Secrets de família

Dissabte, Ricard Ustrell va emetre una entrevista a Anna Gabriel al *Suplement* de Catalunya Ràdio en el seu premiat format radiodeambulatori. Tres dies abans va avançar unes declaracions de la dirigent cupaire sobre la família que van aixecar molta polseguera. Gabriel parlava de tenir fills "en comú", perquè els eduqui "la tribu", considerava pobra la "família nuclear" i afegia que quan la gent té nenes i nens "es torna conservadora". Les garrotades li han plogut de tots els núvols. Segur que n'era conscient quan ho va dir. Va preparar el terreny amb un avís que acostuma a ser retòric però que en el seu cas fou ajustat: "Segur que això que diré ara serà polèmic". I ho va deixar anar. Algunes reaccions són paradoxals. Els més escandalitzats són la gent d'ordre, d'un poder adquisitiu entre mitjà i alt. En canvi, és difícil trobar un col·lectiu que valori més la família nuclear que la classe treballadora, d'un poder adquisitiu entre mitjà i baix. La retòrica obrerista conté reivindicacions que al·ludeixen al futur dels fills, moltes famílies nuclears amb pocs recursos han fet mans i mànigues perquè els seus fills visquin millor i el legítim orgull familiar és la brúixola de molts llicenciats que han estat els primers membres de la família que han tingut accés a la formació universitària. Pel que els mitjans es van afanyar a publicar quan la seva figura va despuntar, la mateixa família nuclear d'Anna Gabriel a Sallent respon a aquest sòlid perfil familiar de minaires compromesos en la lluita social. Per contra, la família burgesa d'alt poder adquisitiu sovint practica això de tenir els fills "en comú" amb cuidadors, cangurs, *coaches* i acompanyants professionals diversos, i també envia els fills a escoles i internats perquè els eduqui la mateixa "tribu" que després els donarà feina i els col·locarà en llocs de responsabilitat.

> En l'era de les adopcions i les acollides, la consanguinitat de la família nuclear perd pistonada davant de l'afecte

La família cada cop és menys nuclear. Només cal treballar en una escola i reunir-se regularment amb mares i pares per adonar-se dels múltiples models monoparentals, binuclears o polinuclears que hi ha. En l'era de les adopcions i les acollides, la consanguinitat perd pistonada davant de l'afecte. La família nuclear pot ser un paradís encara que la formin un grup tan heteròclit com els protagonistes de la pel·li *Hatari*, elefantet inclòs. I també pot ser un infern. L'infern dels abusos i els maltractaments, per exemple, que practiquen amb impunitat els membres més propers de la tribu. Si les paraules d'Anna Gabriel escandalitzen no és per treure l'educació dels fills del matrimoni, sinó pel que implicaria en la transmissió del patrimoni.

grupoGodo

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*

Carlos Godó Valls ..... Conseller Delegat
Josep Caminal ..... Director General de Presidència
Jaume Gurt ..... Director General Corporatiu - Negoci Premsa
Pere G. Guardiola ..... Director General Comercial
Xavier de Pol ..... Director General de Negoci Audiovisual
David Cerqueda ..... Director General de Negoci Digital

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*

Òscar Ferrer ..... Director Gerent
Xavier Martín ..... Controller
Juan Carlos Ruedas ..... Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet *www.lavanguardia.com*

Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718 (edició impresa)
ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C
(08040) Barcelona
PRESSPRINT. Carrer Valentín Beato, 48, Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona Franca. 08040 Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES
PUBLIPRESS MEDIA SL
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid María de Molina, 54, 4t (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR
Tel.: 933 481 482. Fax: 93 486 39 15
atencionalcliente@clubvanguardia.com

ATENCIÓ AL LECTOR
Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587
Cartes dels lectors
cartes@lavanguardia.cat
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.cat

TARIFES SUBSCRIPCIONS

Catalunya i Balears
Trimestre ..... **122** euros
Semestre ..... **239** euros
Anual ..... **449** euros

Espanya i Andorra
Correu (trimestre) ..... **180** euros

Europa - Zona 1
Correu (trimestre) ..... **449** euros

Resta de països - Zona 2
Correu (trimestre) ..... **576** euros

EL PREU DEL EXEMPLARS ENDARRERITS ÉS EL DOBLE DEL PREU DE PORTADA

Difusió controlada per OJD

© LA VANGUARDIA EDICIONES, SL. BARCELONA, 2016. TOTS ELS DRETS RESERVATS
Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigu mecànic, fotoquímic, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol altre, sense el permís previ per escrit de l'empresa editora.
A efectes del que preveu l'article 32.1 del Text Refós de l'LPI, La Vanguardia Ediciones, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fe ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Ediciones, SL

LV. Article 151

JxSí i la CUP instrueixen Otegi sobre el procés davant la irritació de les víctimes

El líder abertzale és rebut al Parlament de Catalunya pels partits sobiranistes

JORDI PLAY

XAVIER GÓMEZ

Dues mirades oposades. Mari Mar Blanco, de l'Associació de Víctimes del Terrorisme, arriba al Parlament poc abans que Arnaldo Otegi, secretari general de Sortu

MAITE GUTIÉRREZ
ÀLEX TORT
Barcelona

La visita del dirigent abertzale Arnaldo Otegi al Parlament ha agreujat una vegada més la profunda fractura que hi ha a la Cambra respecte al futur polític de Catalunya i els seus aliats. També el canvi de posicions que s'ha produït a la societat basca i a la catalana quant al suport a la independència. Ara és Catalunya la que instrueix i la que produeix l'enveja –"sana", segons Otegi– dels partidaris de l'Estat propi a Euskadi, una opció que en aquesta comunitat ha anat a la baixa.

El secretari general de Sortu, excarcerat al març després de complir una condemna de sis anys i mig per haver pertangut a l'entorn polític d'ETA, es va desfer ahir en elogis al procés independentista iniciat per Junts pel Sí, la CUP i entitats com l'ANC o Òmnium. Va venir a aprendre, va dir, i tant els quadres polítics de CDC com els d'ERC no van tenir problema a explicar els principals passos fets en el camí cap a l'eventual república catalana. Fins i tot la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, va rebre en audiència l'exportaveu de Batasuna amb el vicepresident primer de la Cambra, el convergent Lluís Corominas.

L'atenció institucional rebuda per Otegi va xocar amb l'oposició dels diputats del PP i Ciutadans, que van contraprogramar una reunió amb representants de les associacions de víctimes del terrorisme per mostrar el seu rebuig de la visita del líder abertzale. "A qui cal fer costat és a les víctimes, i no als que no han condemnat el terrorisme, aquí no val l'equidistància", van coincidir Xavier García Albiol i Inés Arrimadas. El PSC no va voler afegir-se a cap dels dos bàndols.

Otegi va arribar al Parlament acompanyat de l'exdiputat de la CUP David Fernández a mig matí. Els anticapitalistes van exercir d'amfitrions i van preparar la jornada del secretari general de Sortu perquè tingués l'impacte més gran possible, un dia de ple i amb contactes a diferent nivell.

Primer el polític basc va participar en una trobada amb els portaveus de la comissió d'exteriors, a la qual només van acudir diputats de Junts pel Sí, la CUP i Catalunya Sí que es Pot. Es van abordar temes com el paper de l'ANC en l'impuls independentista o la situació dels presos d'ETA. I com que es tractava de la comissió d'exteriors va animar als presents a construir la primera ambaixada d'una futura república catalana al País Basc. Otegi va aprofitar la presència dels diputats de Sí que es Pot per criticar la seva aposta pel referèndum, una via, també defensada per En Comú Podem o Podem, que segons ell "no té futur" perquè "l'Estat Espanyol és irreformable i al final només quedarà la via de la unilateralitat".

Alhora, el PP i Ciutadans congregaven les víctimes, representades per Mari Mar Blanco, la germana del regidor del PP assassinat per ETA a Ermua. Les víctimes van dir que se senten "indignades" per la deferència de les institucions catalanes cap a Otegi, i van rebutjar les acusacions d'electoralisme per la seva presència a la Cambra. "No es tracta de cap acte electoralista, sinó de dignitat de les víctimes, perquè és indignant que un Parlament democràtic doni veu a un terrorista, als botxins que han matat i no han demanat perdó", va insistir Blanco, que va lamentar l'absència dels socialistes catalans. Les associacions de víctimes no van coincidir en cap moment amb Otegi, que passejava pel Parlament flanquejat per Anna Gabriel i Pernando Barrena, ni amb els diputats de Junts pel Sí ni la CUP. Amb Forcadell esperen veure's dilluns que ve.

La visita d'Otegi s'emmarca en el tour del polític basc per construir una imatge d'home d'Estat, i encara que ha estat acceptada pel flanc independentista català, va ser rebuda amb certa incomoditat a les files de Junts pel Sí. El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va evitar la foto amb Otegi i el vicepresident Oriol Junqueras es va limitar a saludar-lo informalment. A Convergència, on no fa gaire es cuidaven de no mantenir cap relació amb l'esquerra abertzale, s'esforçaven a defensar que Otegi ja ha complert la seva condemna, que treballa per la pau i que va ser ell el que va sol·licitar reunir-se amb el grup majoritari. Jordi Turull (CDC), Marta Rovira (ERC), Antoni Castellà (Demòcrates) i Lluís Llach (independents) van respondre durant 45 minuts a les preguntes d'Otegi sobre el procés en una reunió privada als despatxos del grup parlamentari.

"La nostra aposta és per les vies pacífiques i democràtiques, una estratègia que a Catalunya està donant els seus fruits, i els bascos tenen molt a aprendre del poble català, hem d'iniciar un procés com el català per recuperar la sobirania nacional", va assenyalar abans d'abandonar el Parlament.

El periple català d'Arnaldo Otegi es va acabar a la nit en un acte a la fàbrica Fabra i Coats del barri de Sant Andreu de Barcelona. Davant unes 1.200 persones, segons l'organització, el dirigent abertzale va demanar al Govern espanyol que posi fi a la política de dispersió "dels presos polítics, ja que no és

El polític defensa la via catalana i admet que l'atemptat de l'Hipercor "no hauria d'haver passat mai"

res més que una política de revenja". També va recordar l'atemptat que el 1987 la banda terrorista ETA va perpetrar en aquest mateix barri, al centre comercial Hipecor, on van morir 21 persones. Segons Otegi, ell sempre ha estat molt respectuós amb les víctimes dels atemptats "per un elemental sentit d'humanitat" i va destacar que l'esquerra abertzale "no defuig cap de les responsabilitats que té per la lluita d'aquells anys" i els atemptats comesos per ETA. "No hauria d'haver passat mai, mai", va dir amb referència a aquest atemptat.●

LV. Article 152

Podeu enviar les vostres cartes a **cartes@lavanguardia.cat**. *La Vanguardia* agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits firmats amb pseudònim o inicials. *La Vanguardia* es reserva el dret de resumir-ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

EL LECTOR EXPOSA

Estatura para ser mosso

Hace unos días se anunció una nueva convocatoria de 400 plazas de Mossos d'Esquadra. Pronto veremos una larga lista de miles de personas inscritas que quieren optar a ser agentes de este cuerpo. De la anterior convocatoria me llama la atención uno de los requisitos: la altura mínima de 1,65 m para los hombres y de 1,60 m para las mujeres.

Aunque generalmente los hombres son más altos que las mujeres, no me parece justa esta distinción. Un hombre de 1,60 m puede ser igual de eficiente en el trabajo que una mujer de 1,60 m.

Quizás se debería adecuar la altura a las funciones de la plaza, no a las medias de altura de mujeres y hombres, y así los requisitos serían iguales para los dos.

MIREIA GARRETA MOLES
Barcelona

LA RESPOSTA

Evitar la discriminació

El requisit d'alçada mínima per accedir al cos de Mossos d'Esquadra es justifica per les funcions i tasques que té encomanades la policia de la Generalitat. Els agents tenen com a missió principal la protecció dels drets fonamentals i les llibertats públiques i el manteniment de la seguretat ciutadana. Per això, les seves funcions comprenen des de la protecció de persones i béns fins al manteniment de l'ordre públic, unes tasques en què és necessària una determinada condició física.

D'altra banda, el requisit d'alçada es revisa en cada convocatòria per tal d'adequar-lo a les característiques antropomètriques de la població. Així mateix, l'establiment d'una mida diferent per a homes i dones obeeix a polítiques d'igualtat amb l'objectiu d'evitar la discriminació per sexes.

Finalment, convé destacar que el requisit d'alçada també es recull en les convocatòries per accedir a altres cossos policials.

MAITE CATALÀ PUJOL
Cap de la subdirecció general de recursos humans de la direcció general de la Policia-Mossos d'Esquadra

segons el senyor Munné, seria la quantitat d'orina que miccionarien diverses vegades l'any els nostres gossos, té una capacitat de 5,3 hm^3, més de 5 milions de metres cúbics, 15.000 milions de litres. Un gos orina menys d'un litre de líquid al dia, però sent generosos ho donarem per bo, o sigui, 365 litres l'any, per posar-ho en les seves unitats, això seria que per tres cops Riudecanyes hi hauria d'haver més de 40 milions de gossos a Barcelona.

Per favor, senyor Munné, busqui's un altre tema o faci més bé la feina.

RAFEL ORIOL I RADIGALES
Subscriptor
Barcelona

Brutícia a Barcelona

En referència a *La foto del lector* de F. Fábregas ("Brutícia", 16/V/2016) d'una font plena de brutícia de la plaça Reial i que, amb ironia, comentava que ja no era apta pel bany, jo recomano que tampoc es remulli a la cascada de la plaça Catalunya, un altre enclavament turístic de Barcelona. Bruta és poc. I sura, damunt l'aigua dels estanys de la plaça, de tot, a més d'una escuma fastigosa, per no parlar de la brutícia congriada al fons. Llocs emblemàtics de Barcelona fan fàstic de veure per la brutícia.

Això sí, l'Ajuntament, encaparrat en atreure o limitar terrasses com la del Zurich que, al meu entendre, és part de la història del nostre paisatge urbà. Potser millor començar per fer una bona neteja de tot el que és brut!

M. ÀNGELS BATALLA
Subscriptora
Barcelona

Millorar els carrils bici

Tinc 40 anys i des dels 12 que vaig en bici. Pels meus desplaçaments he d'anar des de la plaça de les Glòries fins al passeig Maragall, on no hi ha altra opció que anar pel carril bus o per la calçada, i fa por veure com et passen els cotxes, taxis o els transportistes amb les presses a un pam del teu cos. Tot i anar amb precaució, alguna vegada he anat per l'ampla vorera del passeig Maragall, on alguns vianants t'increpen gratuïtament. Mai en 30 anys he tingut un accident amb vianants. Em fa mal veure com es fa una campanya populista de desprestigi contra els ciclistes arran dels últims atropellaments.

És molt fàcil opinar des del desconeixement. Sí que és veritat que quan veig la gran majoria d'usuaris del Bicing se'm posen els pèls de punta, però, per favor, mentre no tinguem uns carrils bici en condicions a Barcelona, siguem més objectius. Som també molt vulnerables!

ÒSCAR LÓPEZ MARTÍNEZ
Barcelona

Can Mamella

L'article "La solidaritat fa reviure la sirena de la Fabra i Coats" (Viure, 13/V/2016) afirma que se la coneixia com Can Mamelles per la quantitat de dones que hi treballaven, però no era exactament així. Jo vaig néixer a Sant Andreu l'any 1920 i parlàvem de Can Mamella (veure l'article de Pau Vinyes a la revista *De Cap a Peus* de l'octubre de l'any 2006).

La Fabra i Coats tenia una xarxa assistencial de primer ordre per aquella època: cos de bombers propi, casa bressol pels fills dels treballadors, assistència mèdica, seccions esportives... Durant la Guerra Civil varen distribuir llaunes de carn procedents de Rússia i, quan va acabar la guerra, distribuïen amb certa freqüència lots de menjar. També tenien una cooperativa de productes bàsics d'alimentació i roba a preus més econòmics pels treballadors. Per aquest motius dèiem: "Treballes a Can Mamella?".

PERE DOMÈNECH I CUSÓ
Subscriptor
Barcelona

EL RUM-RUM

Imma Monsó

Anna Gabriel

Abans que les paraules d'Anna Gabriel sobre la criança en comunitat quedin reduïdes a una caricatura del que van ser, recapitulem: en conversa amb el periodista Ricard Ustrell, va dir (sic): "Si pogués formar part d'un grup de persones que decidissin tenir fills en comú, crec que em satisfaria la idea". Davant d'aquest somni, expressat en una conversa tranquil·la, repassem les reaccions dels escandalitzats. De quin costat cau la balança? Per a mi és obvi: no crec que Gabriel s'hagi de penedir mai dels seus comentaris. En canvi, molts deuen estar a hores d'ara avergonyits de les perles que han deixat anar.

No tinc clara la meva posició pel que fa al que suposa el sentit de la propietat privada en l'àmbit de la maternitat. Em disposo, doncs, a aclarir-la ara mateix. D'una banda, m'inclino a pensar que és precisament el sentit de la propietat el fonament del sentiment maternal i paternal. A aquesta conclusió hi vaig arribar fa molts anys, coincidint amb la lectura de *Sang de la meva sang*, on Rosa Regàs reflexionava sobre la maternitat com a mare de cinc fills i, en la línia de la tradició feminista, negava l'existència d'un instint maternal congènit. Però, a més, afegia que el que fa néixer aquest instint és precisament el sentit de la propietat. És a dir, és el fet de saber que aquest fill és meu (adoptat, biològic, putatiu, etcètera) allò que ens converteix en pares i mares amants i protectors. Ara bé, pensar que això és cert no m'impedeix adonar-me que el sentit de la propietat ens fa més estrets de mires, ni m'impedeix estar d'acord amb Anna Gabriel quan opina que la família nuclear ens enriqueix molt poc: "I com que vols el millor pels teus i els teus són molt poquets, hosti!, jo crec que s'entra en una lògica de vegades perversa". ¿Amb quins arguments raonables podem rebatre això? O, dit d'una altra manera: per què, encara que ens satisfaci personalment el model que tenim, som incapaços d'exercir el sentit crític en relació amb aquest model?

> Abans que les paraules de la diputada quedin reduïdes a una caricatura del que van ser, recapitulem

És trist, però, que l'espectacle dels escandalitzats confirmi que els somnis de Gabriel potser no són d'aquest món, on, pel que sembla, una gran majoria (de què formo part) només podem viure els vincles a fons mitjançant aquest sentit de pertinença. Però d'aquesta majoria, alguns preferiríem que la naturalesa de la condició humana fos més despresa i s'allunyés una mica d'aquesta forma peculiar de canibalisme afectiu que ens és, potser, consubstancial. Aquesta vegada les crítiques a Gabriel no tan sols han provingut del masclisme impresentable que sempre l'ha atacat amb la més gran de les roïndats, sinó també de totes aquestes mares que han sortit com energúmenes en defensa de la propietat de les seves cries, comportant-se com el contrapunt perfecte dels masclistes més carpetovetònics.

grupoGodo

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*

Carlos Godó Valls ..... Conseller Delegat
Josep Caminal ..... Director General de Presidència
Jaume Gurt ..... Director General Corporatiu - Negoci Premsa
Pere G. Guardiola ..... Director General Comercial
Xavier de Pol ..... Director General de Negoci Audiovisual
David Cerqueda ..... Director General de Negoci Digital

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*

Òscar Ferrer ..... Director Gerent
Xavier Martín ..... Controller
Juan Carlos Ruedas ..... Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet *www.lavanguardia.com*

Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718 (edició impresa)
ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C
(08040) Barcelona
PRESSPRINT. Carrer Valentín Beato, 48, Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona Franca. 08040 Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES
PUBLIPRESS MEDIA SL
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid María de Molina, 54, 4t (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR
Tel.: 933 481 482. Fax: 93 486 39 15
atencionalcliente@clubvanguardia.com

ATENCIÓ AL LECTOR
Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587
Cartes dels lectors
cartes@lavanguardia.cat
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.cat

TARIFES SUBSCRIPCIONS

Catalunya i Balears
Trimestre ..... **122** euros
Semestre ..... **239** euros
Anual ..... **449** euros

Espanya i Andorra
Correu (trimestre) ..... **180** euros

Europa - Zona 1
Correu (trimestre) ..... **449** euros

Resta de països - Zona 2
Correu (trimestre) ..... **576** euros

EL PREU DEL EXEMPLARS ENDARRERITS ÉS EL DOBLE DEL PREU DE PORTADA

Difusió controlada per OJD

© LA VANGUARDIA EDICIONES, SL. BARCELONA, 2016. TOTS ELS DRETS RESERVATS
Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigu mecànic, fotoquímic, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol altre, sense el permís previ per escrit de l'empresa editora.
A efectes del que preveu l'article 32.1 del Text Refós de l'LPI, La Vanguardia Ediciones, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fe ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Ediciones, SL

LV. Article 153

PPC

El ministre de l'Interior en funcions i cap de llista del PP a Barcelona, Jorge Fernández Díaz, ahir amb la resta de candidats

El PP promet 20 milions de llocs de treball el 2020

El ministre de l'Interior en funcions i cap de llista del PP a Barcelona, Jorge Fernández Díaz, va anunciar ahir l'"objectiu 20/20" del PP, amb el qual els populars es comprometen que 20 milions de persones tinguin feina el 2020. Durant la presentació de la candidatura del PP català per a les generals, Fernández Díaz va assegurar que la seva promesa no és "cap utopia", sempre que continuï governant Mariano Rajoy. "Amb Rajoy vam evitar el rescat, vam sortir de la recessió i ara liderem el creixement econòmic de la UE. S'ha de perseverar en aquest camí perquè els sacrificis donin els seus fruits", va dir. A part d'ell, encapçalen les altres candidatures Jordi Roca a Tarragona, José Ignacio Llorens a Lleida i Concepció Veray a Girona. El candidat va dir que "són unes llistes continuistes amb les quals aspirem a millorar els resultats de fa cinc mesos".

Ciutadans dissenya una campanya del 26-J singular per a Catalunya

El nou finançament autonòmic i les infraestructures en seran els principals eixos

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

L'última setmana de la campanya del 20-D la direcció de Ciutadans treballava amb sondejos propis que els atorgaven al voltant de 35 diputats, sensiblement per sota de les enquestes que alguns mitjans de comunicació havien estat publicant al llarg de la tardor i l'hivern del 2015, per la qual cosa els quaranta diputats que van sortir finalment de les urnes van ser rebuts amb satisfacció. Només hi va haver un únic però, un motiu de preocupació: Catalunya.

El partit liderat per Albert Rivera va obtenir en aquesta comunitat cinc diputats (490.000 vots), els mateixos que el PP, i va ser superat per PSC i per la resta de formacions, davant els 735.000 de les eleccions autonòmiques del 27-S que van portar Inés Arrimadas a liderar l'oposició al Parlament. A més, va ser una punxada amb molta càrrega sentimental –Catalunya és on es va fundar C's i on encara manté la seva seu i la majoria de militants–

El partit de Rivera va obtenir cinc diputats a les passades eleccions del 20-D , els mateixos que el PP

que Rivera no vol que es repeteixi sis mesos després.

En el seu intent per consolidar-se en l'espai de centre, en una nova campanya que es preveu molt polaritzada entre PP i Podem, Catalunya és un dels territoris on C's creu que, com a València, Múrcia, Galícia o Andalusia, té marge per créixer. Per això, a més de la campanya que portarà Rivera per tots els punts d'Espanya, C's n'ha dissenyat una altra amb continguts i lema singular per a Catalunya. "Volem deixar clar que som un partit català i que té Catalunya entre les seves prioritats", assenyalen des de la direcció taronja.

L'objectiu per al 26-J passa per consolidar l'espai propi i destacar la seva "capacitat de diàleg i acord" demostrada amb un, encara que fallit, pacte de govern assolit amb el PSOE, i recuperar tant aquest elector de centreesquerra que a les catalanes va confiar en Arrimadas i a les generals va apostar per Podem –insistint que malgrat certa imatge elitista que els envolta són el partit que defensa els interessos "de la classe mitjana i treballadora"– com aquell de centredreta que se sent orfe després que CDC hagi abraçat l'independentisme, i defensar el grup de C's al Congrés com l'eina més útil per influir en la defensa dels interessos catalans.

En aquest sentit, entre les sin-

La prioritat territorial serà l'àrea de Barcelona, amb molta presència en zones com la Meridiana

gularitats del programa de C's per a Catalunya, que portarà el candidat Juan Girauta, destacaran la defensa d'un nou finançament autonòmic que doti de més recursos Catalunya i l'impuls d'infraestructures com l'eix ferroviari del mediterrani o la connexió amb l'aeroport del Prat. A això se li ha d'afegir que C's corregirà del seu programa electoral aquelles propostes que van generar més controvèrsia la campanya passada, com la decisió d'igualar el càstig per violència de gènere independentment del sexe del culpable, i adaptarà per la nova desviació del dèficit espanyol –10.000 milions– algunes de les seves partides i propostes econòmiques.

Un dels errors que van cometre el 20-D, assenyalen els estrategs de C's, va ser la poca presència que va tenir Girauta, més pendent d'assessorar i donar suport a Rivera a la gira per Espanya que de presentar batalla al "front català". En aquesta ocasió Girauta exercirà de candidat cent per cent i tindrà la col·laboració diària d'Arrimadas, una de les dirigents de C's amb més ganxo entre la militància i simpatitzants, i la del mateix Rivera en almenys quatre dies de la campanya.

La prioritat territorial seran l'àrea de Barcelona, amb molta presència en zones com la Meridiana, on lluiten amb En Comú per un important graner de vots; la ciutat de Tarragona, un dels seus bastions, i també Girona, on aquesta vegada confien obtenir representació pel desgast del PP i del PSC.●

El PNB supedita els pactes a l'agenda basca

SANT SEBASTIÀ Agències

El president del PNB, Andoni Ortuzar, va advertir ahir al president del Govern espanyol en funcions, Mariano Rajoy, i a "qualsevol altre dirigent espanyol" que si volen "parlar" amb el seu partit hauran de tenir en compte l'"agenda basca". El dirigent nacionalista va llançar aquest missatge tenint en compte la doble cita electoral que espera els bascos aquest any: generals al juny i autonòmiques a l'octubre.

"Que ho tinguin clar: agenda basca per a l'autogovern, agenda basca per a la pau i agenda basca per a la crisi", va subratllar Ortuzar, que responia així a una entrevista publicada ahir per *El Diario Vasco,* en la qual Rajoy afirmava que el PNB és un partit amb què el PP es pot "entendre en moltes coses".

El dirigent *jeltzale* va fer aquestes declaracions en un acte polític a Sant Sebastià amb els caps de llista nacionalistes al Congrés i el Senat per Gipuzkoa, Joseba Agirretxea i María Eugenia Iparragirre.

Ortuzar va opinar que l'oferta de "mà estesa" de Rajoy "arriba tard" i "no és creïble" pel "conjunt de la societat basca". Perquè ho fos, va afegir, "Rajoy i el PP han de fer un gir de 180 graus a les actituds i a les polítiques que han aplicat a Euskadi durant els últims anys", una cosa que, al seu entendre, no sembla que hagi de passar.

El líder del PNB va acusar el president del Govern espanyol en funcions de "parlar més del PNB que amb el PNB", ja que durant

GORKA ESTRADA / EFE

Andoni Ortuzar

els últims quatre anys "no s'ha dignat a col·laborar amb el lehendakari, Iñigo Urkullu, ni amb l'Executiu basc". I va afegir: "Ho diu ara, després de quatre anys en què ha ignorat l'agenda basca; quatre anys en què no ha fet ni un sol pas per a la consolidació de la pau i de la convivència a Euskadi, després de quatre anys de constants atacs al nostre autogovern".

Ortuzar també va criticar EH Bildu, de qui va dir que ja no és "esquerra abertzale" sinó una "esquerra antisistema" que ha "tunejat" el seu perfil per passar l'"examen" de les pròximes eleccions generals "copiant el company de pupitre que va treure més bona nota", en al·lusió a Podem.●

LV. Article 154

Un impostor exerceix sis mesos com a metge a l'hospital de Figueres

La Guàrdia Civil va detenir l'home en comprovar que no tenia el títol

GUÀRDIA CIVIL / ACN

Una imatge cedida per la Guàrdia Civil del moment de la detenció

BARCELONA Redacció

La Guàrdia Civil ha detingut un home de 45 anys que exercia com a metge a l'hospital de Figueres (Girona) des de feia mig any, tot i que no tenia la titulació. L'impostor, de nacionalitat espanyola, havia fet servir documentació acadèmica falsa per aconseguir una plaça al centre sanitari de la comarca de l'Alt Empordà. A més, els investigadors han acreditat que anteriorment havia arribat a donar classe a la facultat de Fisioteràpia de València. El detingut s'enfronta als delictes contra la salut pública, d'intrusisme professional i de falsificació de documents.

Arran dels esdeveniments, l'Institut Català de la Salut (ICS) va prendre la decisió d'apartar l'implicat de manera cautelar. Un camí similar ha emprès el Col·legi Oficial de Metges de Girona, que també ha optat per suspendre-li la condició de col·legiat.

L'arrest es va produir arran que a primers de febrer els agents de la comandància de la Guàrdia Civil de Girona van rebre l'alerta que l'home exercia a l'hospital de Figueres, contractat per l'ICS, sense tenir la titulació requerida. Els agents van detenir l'implicat al centre sanitari –a les imatges facilitades per la Guàrdia Civil s'aprecia que porta la roba de feina–.

Mitjançant un comunicat conjunt del Col·legi Oficial de Metges de Girona (COMG), l'Institut Català de la Salut (ICS) a Girona i la Fundació Salut Empordà, les tres institucions afectades van lamentar "profundament" la intromissió i van anunciar que els seus serveis jurídics estan estudiant possibles accions judicials. En tot cas, la nota assegura que no havien rebut cap queixa del fals metge, ara detingut, ni per part dels usuaris a qui ha atès els últims sis mesos ni dels companys del seu equip.

L'home, de 45 anys, també havia estat professor de la facultat de Fisioteràpia de València

En l'operació Mederi (que en llatí vol dir "curar") els investigadors van contactar amb diversos organisme acadèmics i professionals per comprovar l'autenticitat dels documents que el detingut havia fet servir per exercir com a metge i com a docent universitari.

Les indagacions del cas, que ara està en mans del jutjat de guàrdia de Figueres, van concloure que l'home va falsificar suposadament l'expedient acadèmic. I així va aconseguir de manera fraudulenta que el Ministeri d'Educació li expedís el títol de Medicina. Amb aquest document legal, va ser admès com a col·legiat en el Col·legi de Metges de Girona i va poder optar a la contractació com a metge.

En ser alertats, els agents de la Guàrdia Civil van haver de comprovar amb minuciositat l'autenticitat de la documentació acadèmica del presumpte impostor. Per això, van contrastar des de la col·legiació professional fins al títol de Medicina, i també van haver de fer indagacions a les facultats en les quals assegurava que havia estudiat i on havia exercit com a docent més tard.

A aquest efecte, els guàrdies civils que han treballar en l'operació Mederi s'han vist obligats a requerir la col·laboració del Ministeri d'Educació i dels centres universitaris de Medicina i Fisioteràpia d'Alacant, València i Granada, així com de l'esmentat Col·legi de Metges de Girona.●

La Generalitat prohibirà les bosses de franc als comerços

BARCELONA Efe

La Generalitat prohibirà per llei a tots els comerços donar gratuïtament bosses de plàstic d'un sol ús als clients, una mesura que s'emmarca en el pacte firmat pel Govern català, els fabricants i el sector comercial per reduir el 2020 un 90% el consum d'aquests productes. Per això, el Govern ha introduït, en la llei d'acompanyament als pressupostos, una modificació de la normativa de residus, en què veta explícitament el lliurament gratuït de bosses de plàstic tant a les botigues com en el repartiment a domicili.

En el dictamen, el Consell de Treball Econòmic i Social de Catalunya (CTESC) valora que aquesta mesura "pot contribuir a avançar cap a objectius mediambientals", que és la meta última que té. Fonts de la Conselleria de Territori i Sostenibilitat han explicat que una gran part del sector comercial fa ja temps que cobra als seus clients per les bosses, una pràctica que està més estesa als grans establiments, com supermercats o centres comercials, però que suscita més reticències al petit comerç.

L'objectiu inicial de la Generalitat era aplicar aquest canvi legislatiu el gener del 2016. Tot i això, les dificultats per formar govern a Catalunya –les eleccions van ser el setembre del 2015 i no es va assolir un pacte de govern fins a mitjans de gener d'aquest any– n'han endarrerit l'aprovació.

L'origen d'aquesta mesura està en el Pacte per la Bossa que van firmar per primera vegada l'any 2009 l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), els fabricants de bosses de plàstic i les diverses associacions de la distribució comercial, i que precisament es va reeditar la setmana passada.●

LLETRA PETITA

Magí Camps

Unides Podem

El diumenge de la setmana passada la lingüista Carme Junyent va anar a la Llacuna a presentar el seu últim treball, *Escoles a la frontera* (Eumo). És un llibre tan personal, que ho abasta tot: un recorregut per tots els pobles de l'Anoia; una anàlisi de les escoles i de l'acolliment de la immigració, en especial des del punt de vista lingüístic; una petita guia gastronòmica dels embotits i altres exquisideses de la comarca; un llibre de viatges; un llibre de paisatges i de records... És tan inclassificable, que en cada llibreria el posen en un apartat diferent. Junyent confessa que després d'haver publicat vint-i-cinc llibres per encàrrec, aquesta vegada li ha costat trobar editor. Tot i això, el volum és una petita delícia en un calaix de sastre anoienc.

L'autora ha desenvolupat la seva vida acadèmica estudiant les llengües amenaçades, amb especial atenció a les africanes. La popularitat, però, li ha vingut quan s'ha mostrat en contra dels desdoblaments de masculí i femení que algunes persones defensen com si fos llei i que fins i tot han aconseguit que els parlaments se n'hagin fet ressò justament en forma de llei.

Diumenge, a l'hora del vermut, parlant del seu llibre i de tot i res, va sorgir també aquest tema i Junyent, amb la rapidesa de les persones avesades a observar i analitzar, va deixar anar: "Pel que importa, els polítics es deixen estar de bestieses. Així, la coalició d'Esquerra Unida i Podem s'ha batejat com Units Podem". És a dir, a ningú amb ganes de guanyar unes eleccions li ha semblat que calia dir-ne

Segurament, la majoria dels parlants no han trobat a faltar el desdoblament en el nom de la coalició

Unides i Units Podem o, a l'estil de la CUP, Unides Podem, tot i que aquest nom estaria del tot justificat si prenem com a subjecte *persones*: "Les persones unides podem". Ara bé, Units Podem és un nom prou bo com perquè només hagi estat qüestionat amb la boca petita. Estic convençut que la majoria dels parlants, quan l'han sentit per primera vegada, no hi han trobat a faltar el desdoblament.

El llibre de Junyent conté una altra perla també d'actualitat, parlant de l'ensenyament i de la població infantil: "El pla educatiu d'entorn (PEE) ja és a les acaballes (...) La idea era bona, es tractava de dinamitzar i coordinar l'acció educativa des dels diferents àmbits de la vida dels alumnes –lleure, activitats extraescolars, vida comunitària–, especialment en els entorns més desfavorits. En certa manera, era allò que diu que diuen els africans: 'Per a educar un infant, cal tota la tribu'".

Després de l'exercici de desperiodisme que hem viscut amb la manipulació de les declaracions de la diputada Anna Gabriel, és reconfortant trobar seny en les paraules d'una sàvia com Carme Junyent.

mcamps@lavanguardia.es

LV. Article 155

JAVIER LIZÓN / EFE

A Barajas. Rivera va tornar ahir de Veneçuela "impressionat" per la crisi humanitària i política que viu el país i va demanar a Podem que faci de mitjancer davant Maduro pels presos polítics

C's situa com a prioritària la reforma del finançament

El partit coordinarà estratègies a Catalunya i a Madrid

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Catalunya i Madrid, amb les Balears, són les comunitats més perjudicades per l'actual sistema de finançament ja que aporten més recursos dels que acaben rebent. Aquesta situació i la reforma del model de finançament, que podria abordar-se l'hivern que ve, van portar ahir la líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, i el de la Comunitat de Madrid, Ignacio Aguado, a acordar una estratègia conjunta per impulsar aquesta millora a les cambres respectives i al Congrés.

"El nostre compromís amb un nou finançament més just i més transparent és absolut", va declarar Arrimadas després de la reunió que els dos grups parlamentaris van tenir al Parlament. La dirigent socioliberal va recordar l'acte sobre fiscalitat que va celebrar recentment C's a Tarragona i en què va participar l'economista i membre de l'executiva centrista Luis Garicano, i en què el partit taronja va considerar que l'actual model ha quedat obsolet, com indiquen els seus números: el 2015, el dèficit fiscal de Madrid es va situar en 19.015 milions d'euros, mentre que el de Catalunya, que s'ha vist reduït en els últims anys, va ser de 7.349 milions.

Arrimadas i Aguado es reuneixen al Parlament per estudiar accions conjuntes la pròxima legislatura

Precisament, la reclamació d'un millor finançament serà un dels eixos principals de la campanya electoral de Ciutadans a Catalunya, amb la reclamació d'infraestructures com el corredor de l'eix mediterrani.

Després de la "punxada" del 20-D –els cinc diputats a Catalunya no van complir les expectatives inicials–, C's ha dissenyat una campanya especifica –tindrà un lema propi– i amb la presència d'Arrimadas, que després d'Albert Rivera és el dirigent amb més ganxo entre la militància taronja, en la majoria dels actes acompanyant el candidat Juan Carlos Girauta.

"Molts dels problemes que tenen els madrilenys són els mateixos que pateixen els catalans; necessitem un model més just", va assenyalar Aguado després de la seva primera visita a la Cambra catalana.

Entre les iniciatives legislatives analitzades per Arrimadas i Aguado hi ha una proposició de llei, registrada ahir per C's al Parlament, perquè els llibres de text a les escoles siguin de franc mitjançant un sistema de préstec, i que els centres en siguin els propietaris.●

Garzón confia a arribar a les eleccions reforçat com a nou líder d'IU

Les bases voten entre tres llistes, amb el jove dirigent com a favorit i amb el suport del PCE

FERNANDO GARCÍA
Madrid

Alberto Garzón es proclamarà dilluns nou coordinador d'Esquerra Unida en substitució de Cayo Lara, tret de sorpresa, amb ampli suport de la militància. D'aquesta manera podrà afrontar la campanya electoral i el 26-J amb el reforç d'autoritat que suposa ostentar, per decisió de les bases, el lideratge formal de la plataforma d'esquerra.

Els 23.000 militants amb carnet de la formació trien des d'ahir el 60% dels 150 membres que a partir d'ara tindrà el consell polític d'IU, màxim òrgan entre congressos que lidera el coordinador general o cap màxim de l'organització. L'altre 40% del consell, que fins ara tenia 254 integrants i que es reduirà en més de la meitat "per estalviar", l'elegirà les federacions d'IU per un sistema de quotes proporcional al nombre d'afiliats de cada territori. Aquesta segona part de l'elecció transcorrerà a l'assemblea general convocada per als dies 4 i 5 de juny, però aleshores i des de dilluns vinent la sort estarà tirada pel que fa al líder.

La votació directa de les bases, la decisiva, es desenvoluparà al llarg de tres dies: els dos primers, fins a les dotze d'aquesta nit, en línia, i el tercer, diumenge, de manera presencial, a les seus d'IU.

Al procés s'hi presenten tres candidatures (n'hi havia una quarta però es va retirar): la que lidera Garzón, denominada "Una IU per a un nou país"; l'encapçalada per l'eurodiputada Paloma López, a la qual Cayo Lara dóna suport i tanca simbòlicament, amb el lema "IU sí, amb més força", i la que presenta el corrent Esquerra Oberta, denominada "Revolució democràtica" i que porta l'excoordinador Gaspar Llamazares de número tres (el cap d'aquesta llista és Tasio Oliver, alcalde de Castilleja de Guzmán, a Sevilla).

Encara que Lara i Llamazares puguin arrencar suports no menyspreables, a l'organització ningú no dubta de la victòria de Garzón. Sobretot tenint en compte el suport explícit que el Partit Comunista, encara força de referència d'IU, ha donat a l'economista i diputat.

EMILIA GUTIÉRREZ

Alberto Garzón

Tot i que els candidats de Lara i Llamazares esperen un cert suport, el triomf de Garzón es dóna per descomptat

Garzón, de 30 anys, va de número cinc en la candidatura conjunta d'Units Podem. Però la seva visibilitat en campanya es veurà reforçada no només com a líder ja oficial d'IU, sinó també com a coprotagonista dels mítings principals, com va avançar ahir *La Vanguardia*.●

Emporta't amb La Vanguardia l'esmoladora elèctrica Quttin per mantenir els ganivets i les tisores sempre esmolats

Quttin

LA VANGUARDIA

LV. Article 156

La CUP rebutja els pressupostos del Govern i pressiona Puigdemont

Els antisistema esmenaran uns comptes que no són "socials ni independentistes"

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

La CUP no dóna treva a Junts pel Sí i ja no amaga el seu penediment per haver donat suport a la constitució del govern de Carles Puigdemont després que Artur Mas acceptés sortir d'escena. Si en les últimes setmanes els antisistema han mostrat amb declaracions públiques i votacions al Parlament, amb més caràcter simbòlic que pràctic, les seves discrepàncies respecte a la política del Govern i la "tebior" dels seus (encara) socis a l'hora d'avançar cap a la independència, ahir van elevar el seu desafiament anunciant que presentaran una esmena a la totalitat als pressupostos de la Generalitat per al 2016.

"La proposta del Govern no inclou cap o gairebé cap de les demandes de la CUP i per això avui hem decidit que necessitem més temps per negociar una proposta més completa", va declarar la diputada de la CUP Eulàlia Reguant, després d'una reunió a Vilassar de Dalt en què van participar 11 de les 13 assemblees territorials i 7 de les 9 organitzacions de Crida Constituent.

Aquest veto –amb 29 vots a favor, 11 en contra i 8 abstencions– a uns pressupostos que, segons va sostenir Oriol Junqueras dimarts passat, són els "més ambiciosos de la història", posa en dubte les veus que dins de CDC i ERC han anat mantenint que els moviments de la CUP no passen de ser un simple vol gallinaci per marcar perfil i que, per tant, acabaran votant a favor dels pressupostos de la Generalitat "pel bé" del procés independentista.

MARC ARIAS

Joan Garriga i Anna Gabriel, diputats de la CUP, en un ple del Parlament

Les relacions de la CUP i JxSí s'han anat deteriorant al Parlament a gran velocitat i els greus aldarulls protagonitzats per col·lectius antisistema al barri de Gràcia, amb presència de regidors de la CUP, ha engrandit la fractura, tan política com sentimental, a dins del bloc independentista.

El Govern té de termini fins al pròxim 8 de juny per convèncer els seus socis antisistema de la necessitat d'aprovar els pressupostos, que disposen d'una partida de 48,5 milions destinada al desplegament de la Hisenda "pròpia" i incrementen en 874,3 milions la despesa social, i aclarir la incertesa d'un possible nou avançament electoral.

La CUP va voler estalviar temps i va assenyalar ahir les seves dures condicions per votar a favor dels pressupostos de Junqueras: desobediència als límits del dèficit fixats pel Govern central, de les lleis suspeses pel Tribuna Constitucional, desobeir Hisenda i els mercats financers i els bancs, i plantejar la "reversió de les privatitzacions i de les retallades dels últims anys".

Els aldarulls al barri de Gràcia han fet més gran la bretxa política i sentimental entre JxSÍ i la CUP

Malgrat aquestes exigències, que obligarien el Govern de Puigdemont a iniciar un camí de desobediència i xoc frontal amb les institucions de l'Estat de desenllaç incert, Reguant va assegurar que la CUP no busca "carregar-se la legislatura" i va defensar que fins al 8 de juny hi ha marge per a la negociació i l'acord al bloc independentista.

Amb les cartes de la CUP sobre la taula, Puigdemont haurà de decidir si es doblega a les condicions dels antisistema, o decideix prorrogar els actuals pressupostos, o, fins i tot, opta per la convocatòria de noves eleccions.●

ESADE Doble Grado en ADE + Derecho

Suma los dos mundos.
Sé polivalente.
Esa será tu diferencia.
Inspiring futures

#serasloquequierasser

Que aportes valor añadido y perciban en ti una gran diferencia: esa es nuestra propuesta para tu futuro profesional. Que ofrezcas servicios como abogado y a la vez seas experto en gestión empresarial. Y a la inversa. Porque la polivalencia es la clave para avanzar en un mundo donde no abundan profesionales con esta duplicidad.

Contacto: www.esade.edu/grados | admissions@esade.edu | 935 530 247

ESADE
Universidad Ramon Llull
EsadeGrados
ESADE_Grados

LV. Article 157

Sánchez impedirà recursos al TC contra les lleis socials catalanes

El líder del PSOE se sotmetrà a una qüestió de confiança d'aquí dos anys si guanya

DANI DUCH

Pedro Sánchez ahir a Madrid entre Meritxell Batet i Margarita Robles

JUAN CARLOS MERINO
Madrid

Malgrat que alguns dirigents socialistes van arrufar el nas quan van veure Miquel Iceta a la manifestació de diumenge a Barcelona contra la suspensió de drets socials a Catalunya, ahir la direcció del PSOE va acompanyar el líder del PSC i va qualificar la seva actitud d'"acte de valentia política". "Es tractava de defensar lleis socials que va aprovar l'anterior govern tripartit, i que ara ha recorregut el PP; era una manifestació justa", van assegurar a la direcció del PSOE, disposats a fer "pedagogia" davant els seus adversaris polítics i entre les seves pròpies files, rebutjant la interpretació que la protesta era una mena de desafiament independentista contra el Tribunal Constitucional (TC).

En aquest sentit es va situar, en primer lloc, el líder del PSOE, Pedro Sánchez, que en un acte a Madrid per presentar els seus "compromisos" davant el 26-J va donar suport expressament a Iceta i va anunciar que, si aconsegueix ser president del Govern central després de les pròximes eleccions, impedirà que es puguin presentar recursos davant el TC contra les lleis socials autonòmiques, i en aquest cas les catalanes, promovent lleis de caràcter superior, en l'àmbit estatal, perquè després no es pugui justificar que s'envaeixen les competències de l'Estat. El millor exemple, a parer seu, és la llei contra la pobresa energètica, que figura entre les propostes electorals del PSOE.

La direcció del PSOE destaca com un "acte de valentia política" la presència d'Iceta en la protesta de diumenge

"El PSC es va manifestar amb els sindicats a favor dels drets socials i en contra les retallades del Govern d'Espanya en moltes comunitats autònomes", va defensar Sánchez. "Aquestes retallades no només es fan via pressupostària, amb la qual cosa en aquests quatre anys s'ha retallat l'educació, la sanitat, la dependència, estan congelades les pensions de la nostra gent gran... També hi ha una altra manera de retallar, i és recórrer al TC lleis socials que s'estan aprovant a nivell autonòmic", va explicar. Per tant, el líder del PSOE va manifestar el seu suport al PSC i va anunciar el compromís de "garantir les lleis socials que han impulsat els governs autonòmics de progrés". "El meu compromís serà aprovar lleis socials a nivell estatal perquè es prohibeixi i s'impedeixi qualsevol tipus de recurs al TC que retalli els drets socials que s'han garantit les comunitats autònomes", va anunciar. "Aprovarem a nivell estatal una llei de lluita contra la pobresa energètica que garanteixi el subministrament energètic com un dret vital i fonamental, que no es pugui retallar via pressupostos ni amb recursos al TC", va posar com a exemple. "Amb un govern socialista s'aprovaran lleis socials que evitaran que es retallin aquestes lleis autonòmiques que el que fan és defensar el més feble", va concloure.

La presència d'Iceta en la protesta, no obstant això, va provocar una de crítiques del PP i Ciutadans. "Em sembla absolutament insòlit que precisament el PSC es manifesti amb tot el món independentista, fins i tot amb el món radical i antisistema, perquè hi havia la CUP, junts demanant desobediència al TC", va clamar el ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, que va reclamar explicacions a Sánchez. El líder del PP català, Xavier García Albiol, també va preguntar a Sánchez: "Ens pots explicar què hi feia el PSC en una manifestació amb el lema de desobediència al costat de la CUP, Òmnium i envoltat d'estelades?". I la líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas, també va lamentar que el PSC li faci el joc a Puigdemont en una manifestació que "promovia la independència". Miquel Iceta, però, també es va defensar: "A ningú no li pot sorprendre que el PSC participi en una manifestació en defensa dels drets socials convocada pels sindicats". I va lamentar que el PP, "en el seu esforç per fabricar més independentistes, els vulgui regalar la defensa dels drets socials".

Govern espanyol, PP i C's disparen una allau de crítiques contra el líder del PSC i eleven el tret contra Sánchez

Al marge d'aquesta polèmica, ahir Pedro Sánchez va adoptar nous "compromisos ferms", per al cas que pugui governar després del 26-J. Al que va donar més importància va ser a l'anunci que ja va fer per intentar aconseguir un acord d'investidura in extremis amb Podem i Ciutadans, que ara rellança com a promesa electoral: "Si tinc l'honor de ser elegit president del Govern central, d'aquí dos anys em sotmetré a una qüestió de confiança per retre comptes davant els espanyols i els seus representants al Congrés i demostrar-los que, en efecte, el PSOE compleix".●

ELS COMPROMISOS

Reforma constitucional. Promoure una reforma parcial de la Constitució mitjançant un pacte col·lectiu assolit amb el consens més ampli possible. Constituir, en el termini màxim de dos mesos, una subcomissió al Congrés dels Diputats que fixi el contingut inicial d'aquesta reforma.

Pacte polític amb Catalunya. En el marc d'aquesta reforma constitucional, i aprovat en conseqüència per tots els espanyols, s'acordarà un pacte polític amb Catalunya que, respectant les implicacions del principi d'igualtat, reconegui la seva singularitat i millori el seu autogovern.

Ingressos mínims. Reconeixement d'una garantia d'ingressos mínims a les 720.000 famílies que no tenen cap ingrés. Es farà efectiva a través de la creació, en el termini màxim de quatre mesos, d'un ingrés mínim vital com a prestació no contributiva de la Seguretat Social.

Pensions. En el termini màxim d'un any, s'aportaran recursos addicionals als que deriven de les cotitzacions mitjançant transferències pressupostàries basades en un recàrrec de solidaritat per finançar la Seguretat Social, assegurant pensions dignes i justes.

Reforma fiscal. Que sancioni exemplarment i eficaçment el frau fiscal, exclogui definitivament les amnisties fiscals i persegueixi els paradisos fiscals. S'aprovarà en el termini màxim de sis mesos.

Salari mínim. Pujada immediata del salari mínim un 4% per arribar al 60% del salari mitjà net en dues legislatures.

LV. Article 158

La qüestió catalana

La ferida abans de la bena

ANÀLISI

Isabel Garcia Pagan

El procés sobiranista ha convertit l'enginyeria parlamentària en la seva millor aliada, però confiar a l'astúcia processal cada avenç en el full de ruta va en detriment de la capacitat política que se suposa als representants públics. La CUP manté que no és al Parlament per reproduir-se políticament. Aquesta és la seva força. Mentrestant, ERC i CDC estan covant les seves expectatives electorals per als pròxims comicis catalans, passant pel 26-J. Aquesta és la seva debilitat. I la tramitació del projecte de pressupostos és l'enèsima ferida de l'independentisme que necessita una bena.

L'esmena a la totalitat dels cupaires és el primer assalt que ha d'afrontar Oriol Junqueras en persona. El vicepresident i líder d'ERC necessita que el debat viri i circumscriure la seva imatge pública a la de casc blau entre convergents i antisistema per esquivar els efectes d'una derrota parlamentària. L'acord entre Artur Mas i la CUP garantia l'estabilitat del Govern, i els pressupostos són –amb permís de les lleis de ruptura– la llei més important, però els diputats de la CUP limiten ara el seu compromís al compliment de la resolució del 9 de novembre. Les posicions semblen irreconciliables, però per això es va inventar el *pas al costadisme*. La intendència parlamentària és una altra cosa.

El ple del dia 8 arrencarà amb la presentació dels comptes per part de Junqueras. La incògnita és si defensarà el projecte sortit del Consell Executiu o si les negociacions amb els anticapitalistes estaran llestes per servir a taula. No hi ha mitja cocció digerible. Les esmenes a la totalitat no requereixen justificació política ni econòmica, i es voten juntes. Si prosperen, no hi ha negociació posterior possible. Si la CUP manté la seva esmena, no hi ha pressupostos. Si la CUP la retira però s'absté en la votació de la resta de les esmenes de l'oposició, no hi ha pressupostos. Junts pel Sí necessita sumar almenys dos vots dels anticapitalistes per tirar endavant. I alguna altra cosa.

L'última assemblea de la CUP no només va decidir liquidar el presumpte pacte d'estabilitat amb Junts pel Sí. També dibuixava el camí a seguir amb el pressupost en cas d'esmena a la totalitat: que el Govern retiri el seu projecte de pressupostos i en presenti un de nou que inclogui les seves demandes. Les negociacions amb la CUP acostumen a ser un *tour de force* en què els anticapitalistes sempre són els últims a aixecar-se de la taula. No per la capacitat de diàleg, sinó per la capacitat de resistència a mantenir-se en la seva actitud.

Per negociar, la CUP reclama modificar el total d'ingressos i despeses, però si el pressupost supera el debat del dia 8 aquestes xifres queden fixades i no es poden corregir. Segons el Reglament del Parlament, ni tan sols es poden traspassar partides entre conselleries. Reclamen incomplir el límit de dèficit i tornar al nivell de despesa del tripartit. La primera part, a la pràctica, no és cap novetat. Des que es va imposar per llei l'estabilitat pressupostària Catalunya no ha complert amb els límits de dèficit fixats per l'Estat, però sí que ha rebut l'aquiescència del Ministeri d'Hisenda, que ha facilitat el finançament d'aquest desfasament financer. La Generalitat no té recursos propis per augmentar la despesa, i les seves finances estan sota intervenció. Les transferències del fons de liquiditat autonòmic arriben, segons el departament de Montoro, perquè l'Administració catalana està "complint satisfactòriament" amb les condicions imposades per Hisenda per garantir la prestació de serveis públics i no s'aixecaran "fins que desaparegui la situació de risc per a l'interès general", eufemisme de projecte independentista. La segona part, tornar al nivell de despesa del tripartit, suposaria elevar el dèficit fins als 8.352 milions, un 4,2% del PIB.

Revertir privatitzacions costa diners que no es tenen; incloure els impostos anul·lats pel Tribunal Constitucional trasllada al contribuent la voluntat política de desobediència i obliga a menystenir el Consell de Garanties Estatutàries, i les modificacions a l'IRPF no es notarien en les previsions de la Generalitat fins a l'exercici del 2017. La rebaixa dels tipus de l'impost de la renda als trams baixos requereix una esmena a la llei d'Acompanyament que Junts pel Sí haurà de consensuar primer a casa, en plena pugna electoral.

Encara que se salvi el primer assalt, hi ha altres batalles paral·leles que bloquejarien els comptes. Les esmenes a la totalitat per departaments. Jordi Jané aniria al Parlament a defensar el pressupost d'Interior, però costa imaginar la CUP avalant al matí les despeses de la Brimo, les seves porres i els projectils de *foam*, i anant de mani a la tarda en defensa del Banc Expropiat a Gràcia. I si es veta una conselleria... tornem a la casella de sortida.

Així és la ferida, abans de trobar la bena.●

MARC ARIAS

Eulàlia Reguant i Anna Gabriel, diputades de la CUP, esperant el seu torn a la sala de premsa del Parlament

> Costa imaginar-se la CUP avalant el pressupost per a les porres i les bales de 'foam' de la Brimo

El Constitucional suspèn part de la llei d'Emergència Social

MADRID/BARCELONA Redacció

El Tribunal Constitucional (TC) va suspendre ahir els articles de la nova llei catalana contra la pobresa energètica i l'emergència habitacional contra els quals el Govern espanyol va presentar recurs a l'abril. La suspensió és conseqüència automàtica de l'admissió a tràmit del recurs. Al TC hi ha una gran preocupació per les protestes relacionades amb la seva actuació en aquesta matèria. Diumenge milers de persones (8.000 segons la Guàrdia Urbana i 60.000 segons els organitzadors) es van manifestar a Barcelona contra la suspensió de lleis socials. En la marxa van participar entitats i partits polítics.

En mitjans del Constitucional se subratlla que la suspensió de normes recorregudes és obligatòria i temporal, per mandat legal, quan s'admet la impugnació. També se subratlla que l'anul·lació de preceptes de l'anterior normativa sobre pobresa energètica –un resultat que ara té possibilitats de repetir-se– es va fer perquè es va entendre que la Generalitat havia sobrepassat el seu àmbit de competències, no per negar a les institucions catalanes les seves atribucions en política social, que podria desenvolupar –afegeixen aquestes fonts– sense envair les de l'Estat en matèria energètica, ni incidir en el règim jurídic de les empreses, com va estimar el TC que feien quan van prohibir el tall del subministrament i l'ajornament del deute.

> La Generalitat ultima un decret llei per recuperar les mesures afectades pel recurs de Madrid

Paral·lelament, ahir el TC també va suspendre la reforma del Codi Civil català, que preveu noves fórmules de propietat temporal, admetent a tràmit un altre recurs del Govern espanyol sobre aquesta matèria. El recurs estima que la figura d'una propietat temporal i revocable trenca amb la igualtat de regulació del dret de propietat.

El Govern català continua treballant en la confecció del nou marc legal per recuperar tots els aspectes impugnats pel Govern espanyol i suspesos pel Tribunal Constitucional, tal com va recordar a la reunió que va mantenir amb totes les formacions polítiques presents al Parlament i les entitats socials.

La intenció, després que fins ara s'hagin fet sis reunions per preparar-lo, és que el nou text legal vegi la llum "en els propers dies", segons va assegurar la consellera de Presidència, Neus Munté, a la roda de premsa posterior a la reunió del Govern. I formalment s'articularà amb un procediment relativament ràpid, a través d'un decret llei, cosa que facilitarà l'entrada en vigor una vegada sigui aprovat pel Govern, que després haurà de validar, de tota manera, el Parlament.●

Polèmica a les xarxes socials pels béns dels cupaires

BARCELONA Redacció

Les declaracions de la diputada de la CUP Eulàlia Reguant en una entrevista a RAC1, en què va manifestar que les segones residències podrien ser *okupables* depenent del cas, va fer que ahir les xarxes socials es convertissin en un altaveu de les propietats dels diputats de la CUP, que, a banda d'immobles, en alguns casos tenen al banc més de 70.000 euros (Joan Garriga) i més de 100.000 euros (Pilar Castillejo).

Els béns que més controvèrsia van generar van ser els del diputat Bernet Salellas, amb una declaració del Parlament que recull que, a banda de dos habitatges (un amb data d'adquisició del 2010, de què és propietari al 50%, i amb un preu d'adquisició de 201.989,34 euros), és propietari també, en percentatges que van del 100% al 25%, de tres locals i de sis finques rústiques. Salellas, administrador d'una SL, també té uns 10.300 euros al banc.

La declaració d'Eulàlia Reguant també es va airejar a la xarxa, tot i que en el seu cas, sense propietats, declara 11.500 euros en comptes corrents i altres dipòsits bancaris. Es tracta d'una declaració que contrasta amb els 102.000 euros que, en entitats financeres, té Pilar Castillejo, propietària al 50% d'un habitatge amb un preu d'adquisició de 71.785 euros, i els béns declarats per Albert Botran, amb 112.000 euros en comptes corrents i altres dipòsits (que argumenta que procedeixen d'una herència), així com els 61.214,38 euros que té al banc Gabriela Serra –4.357 són bons de l'Estat–, que va adquirir un habitatge el 2014 per 140.000 euros.●

LV. Article 159

El Govern i la CUP mantenen la pugna per l'aprovació del pressupost

El Gabinet rebutja refer els comptes, i els cupaires, retirar l'esmena a la totalitat

JOSEP GISBERT
ÀLEX TORT
Barcelona

Ningú no està disposat a baixar del burro. El Govern vol que la CUP retiri l'esmena a la totalitat dels pressupostos del 2016, i la CUP no ho pensa fer. La CUP vol que el Govern retiri el projecte, i el Govern tampoc no té cap mena d'intenció de fer-ho. Aquest va ser el resultat de la reunió d'una hora i mitja que ahir van mantenir al Parlament de Catalunya –aprofitant la celebració del ple– el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i el vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, amb els representants de la CUP, Anna Gabriel i Joan Garriga, per intentar desbloquejar l'aprovació d'uns comptes que, de moment, estan seriosament compromesos.

Les dues parts es van mantenir, de fet, inflexibles en les seves respectives posicions. El Govern no pensa retirar de cap manera el projecte de pressupostos, sinó que el mantindrà fins al final –encara que això impliqui perdre la votació al debat de totalitat de la setmana que ve–, encara que només sigui perquè quedi constància que "ell sí que ha complert i ha fet la feina". De fet, és el que va venir a dir el mateix Carles Puigdemont a la sessió de control: "El Govern fa els deures (...), i és molt important que els deures que li queden per fer al Parlament els faci o, com a mínim, ens permeti fer-los". Es va tractar d'un missatge clarament dirigit a la CUP, que també va advertir, sense citar-la, que "haurà d'explicar a qui uneix els seus vots per rebutjar els pressupostos, que preveuen 870 milions més en partides socials i en l'absència dels quals no seria possible disposar d'aquests diners".

XAVIER GÓMEZ

Joan Garriga i Anna Gabriel surten del despatx del president de la Generalitat al Parlament

En aquest context de suavitat en les formes, però severitat en el fons, la reunió entre Carles Puigdemont i Oriol Junqueras amb els representants de la CUP va servir de poc. Únicament perquè el Departament d'Economia es comprometés a posar per escrit les demandes de la CUP que el Govern estaria en condicions d'incorporar als comptes, una espècie de contraoferta recollida en un document que avui està previst que lliuri als representants de la formació de l'esquerra anticapitalista perquè l'estudiïn, amb la intenció evident que puguin retirar l'esmena a la totalitat.

Tot i això, per la CUP aquesta contraproposta arriba tard. A la reunió, Anna Gabriel i Joan Garriga van deixar clar a Carles Puigdemont i Oriol Junqueras que cal una nova proposta de pressupostos, ja que la que el Govern va presentar la setmana passada "no té marge de negociació". Els cupaires també van advertir l'Executiu català que "l'esmena a la totalitat és una decisió en ferm" de l'organització i van recomanar que "deixin d'especular amb la retirada".

Per tant, segons reconeixien fonts de la CUP, "no hi ha marxa enrere", i veuen impossible que es repeteixi una situació similar a la del pacte d'investidura, quan la qüestió es va desencallar a última hora. El missatge dels seus dos diputats va ser explícit: el Govern ha de rebutjar la seva proposta pressupostària i avenir-se a negociar de manera conjunta uns altres comptes.

Des d'ERC, la visió no és tan optimista com la pinta el seu president públicament. Els republicans estan convençuts que les últimes declaracions de dirigents de CDC, com Francesc Homs, contra la CUP "enverinen la negociació". A més a més, consideren que la reacció immediata dels anticapitalistes a algunes "desqualificacions" dels convergents va ser presentar abans-d'ahir l'esmena a la totalitat, sense esperar a esgotar el termini per registrar-la al Parlament, que expira el dia 6.

Per acabar-ho d'arrodonir, a la sessió plenària d'ahir es va tornar a reproduir un altre episodi de desacord entre Junts pel Sí i la CUP. Les esmenes a la totalitat de Junts pel Sí i el PP contra la reforma de l'impost de successions van tombar la proposició de llei presentada per Catalunya Sí que es Pot. La decisió no va agradar gens a la CUP, i la seva diputada Eulàlia Reguant va tornar a criticar la formació majoritària a la Cambra catalana. Així, va lamentar que el Govern "no estigui a l'altura de l'excepcionalitat social" i va retreure que el procés independentista està servint "per continuar fent el mateix de sempre". "Així no s'avança cap a una nova república de justícia social", va reblar Reguant.●

PROPOSTA

Economia presentarà avui una contraoferta als anticapitalistes per intentar negociar

NOU DESACORD

Junts pel Sí irrita la CUP amb el rebuig de la reforma de l'impost de successions

XAVIER GÓMEZ

Jané informa el president sobre l'amenaça terrorista

El conseller d'Interior, Jordi Jané, va aprofitar la sessió de control del Parlament per transmetre al president, Carles Puigdemont, informació confidencial sobre els atemptats contra aficionats al futbol a l'Iraq i l'amenaça gihadista focalitzada en França. Jané va mostrar al president un document captat pel nostre fotògraf. Fonts antiterroristes de l'Estat confirmen l'amenaça i alerten que afecta tot França i no només els esdeveniments esportius que s'hi celebraran. /**Eduardo Martín de Pozuelo**

LV. Article 160

Política

La qüestió catalana

El cop de porta de la CUP al pressupost agreuja la debilitat del Govern

Els anticapitalistes es mantenen inflexibles amb la intenció de forçar noves eleccions

NINOTS

TONI BATTLORI

JOSEP GISBERT
ÀLEX TORT
Barcelona

De res no va servir la nova reunió que ahir van mantenir el Govern i la CUP per intentar desencallar l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat del 2016. La contraoferta presentada pel Departament d'Economia no només no va convèncer els anticapitalistes a retirar l'esmena a la totalitat, sinó que va evidenciar que la distància entre les dues parts és abismal, tant que, tot i que formalment hi ha temps fins dimecres que ve –el dia que es farà el debat de totalitat al Parlament– per arribar a un acord, els uns i els altres són plenament conscients que no hi ha res a fer. El resultat de la trobada és, doncs, un nou cop de porta de la CUP, que agreuja la debilitat del Govern, el deixa contra les cordes i que en el fons amaga la voluntat de forçar un avançament de les eleccions.

A la reunió, feta com dimecres al Parlament –aprofitant que hi havia ple–, hi van ser presents per part del Govern el president, Carles Puigdemont; el vicepresident, Oriol Junqueras; el secretari d'Economia, Pere Aragonès, i el secretari del Consell Executiu, Joan Vidal de Ciurana. En nom de la CUP van participar-hi Anna Gabriel, Joan Garriga, Eulàlia Reguant, Pilar Castillejo, Xevi Generó i Tomàs Sayes. La trobada va durar aquesta vegada dues hores i mitja, i mentre els membres del Govern explicaven les noves propostes i avisaven de les conseqüències de no aprovar els comptes, els representants del partit de l'esquerra anticapitalista en prenien nota i prou. La conclusió va tornar a ser que la CUP, que considera insuficients les noves propostes, no retira l'esmena a la totalitat, com vol el Govern, i que l'Executiu català, que entén que ja està arribant prou lluny en la seva actuació, no retira el projecte de pressupostos, com vol la CUP.

És a dir, la situació continua més encallada que mai, o tan encallada com sempre. Irreversible, a parer de fonts del Govern, que continuarà negociant fins a l'últim moment tot i ser conscient que l'estratègia dels cupaires és "rebentar-ho tot". En aquests moments, la coincidència a no cedir a la pressió de la CUP és total entre els socis del Govern –CDC i ERC–, i fins i tot els independents que hi ha dins de Junts pel Sí hi donen suport.

Amb tots aquests ingredients, el Govern no pensa fer marxa enrere i s'arrisca a perdre la votació del debat de totalitat abans que retirar el projecte de pressupost, perquè quedi clar que ell sí que ha fet els deures i que si no es poden aprovar els comptes i aplicar les noves partides socials es només per culpa de la CUP. Si això s'acaba complint, el que passarà a partir d'aquí ja és una altra cosa. El Govern quedarà profundament tocat, però el que haurà de fer per sortir-se'n és el que no comparteixen CDC i ERC. Els uns creuen que el pacte d'estabilitat haurà quedat fet miques i els altres, tot i així, preferiran continuar endavant amb la legislatura amb els pressupostos prorrogats.

"Per molt que el Govern s'hi escarrassi, no hi ha res a fer. La CUP no retirarà l'esmena a la totalitat". No hi ha més cera que la que crema.

RAFA GARRIDO / ACN

Carles Puigdemont i Oriol Junqueras seguits d'Eulàlia Reguant ahir al Parlament

CAP NOVETAT

La nova oferta d'Economia no convenç els cupaires de desdir-se de l'esmena a la totalitat

RESPONSABLITAT ALIENA

El Govern prefereix perdre la votació i culpar la CUP abans que retirar els comptes

LES PRINCIPALS MESURES

Govern

- Incorporar en el capítol d'ingressos la taxa a les operadores d'internet i l'impost sobre els habitatges buits, suspesos pel TC, a més de desplegar la part també suspesa de la llei d'Emergència Social. Incorporar a la llei de mesures, però no al pressupost, l'impost als dipòsits bancaris i a les centrals nuclears.
- "Estudiar una eventual modificació de l'estructura impositiva en les principals figures tributàries", sense precisar quines, en la fase de tramitació parlamentària dels comptes un cop superat el debat a la totalitat.
- Concloure els treballs del grup sobre el deute de la Generalitat integrat pel Govern i els grups parlamentaris.
- Augmentar el sostre de despesa per tenir més disponibilitat amb una modificació de la llei de pressupostos un cop hagi estat aprovada pel Parlament.

CUP

- Incorporar al pressupost els impostos als dipòsits bancaris, a les centrals nuclears, als habitatges buits i a les operadores d'internet, anul·lats pel TC, així com desplegar els articles suspesos de la llei d'Emergència Social i la resta de les lleis també suspeses.
- Introduir una reforma profunda en el tram autonòmic de l'IRPF, recuperar l'impost de successions al nivell dels governs del tripartit i establir un impost sobre grans fortunes.
- Referèndum sobre el deute en què es preguntaria si cal prioritzar-ne el pagament o descomptar un percentatge "raonable" del pagament del deute per permetre aplicar mesures de xoc.
- No complir el límit de dèficit fixat pel Govern espanyol i augmentar la despesa, sobretot social.

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

Aquest és, mentrestant, el sentiment compartit dintre de la CUP tant pels partidaris d'aprovar els pressupostos del 2016 com pels "anticapitalistes purs", que es neguen en rodó a fer marxa enrere i retirar l'esmena.

Rebutjar la retirada de l'esmena no és una posició de força, sinó una "decisió ferma" presa pel consell polític i el grup d'acció parlamentària de la formació de l'esquerra alternativa independentista. El missatge és inequívoc i el temps per convocar una reunió extraordinària del consell polític que eventualment reconsiderés la seva posició és gairebé impossible.

El problema per a la CUP, però, no és tant pressupostari com polític. Part de la militància cupaire opta per tombar els comptes amb l'objectiu de provocar la convocatòria de noves eleccions a Catalunya i treballar per un govern alternatiu d'esquerres. La CUP vol aprofitar un escenari on les enquestes veuen plausible la victòria d'ERC i l'augment significatiu a la Cambra de Diputats de la confluència d'esquerres de Catalunya Sí que es Pot. Aquesta triple aliança permetria als cupaires sentir-se políticament i estèticament molt més còmodes en deslliurar-se de CDC. De fet, a l'inici de la legislatura ja van establir contactes amb la confluència d'esquerres.

No obstant això, a ERC no li fan cap gràcia unes noves eleccions, perquè considera que, encara que les guanyessin, l'independentisme quedaria tocat de mort per desgast i "segurament això no ho aixecaria ningú".●

ESTRATÈGIA

Part de la CUP busca comicis per aliar-se amb les esquerres i desfer-se de CDC

DESGAST

ERC no vol eleccions perquè entén que el sobiranisme quedaria tocat de mort

Anticorrupció demana cinc anys de presó per a Oriol Pujol per les ITV

L'ex-secretari general de CDC negocia un pacte, però els perjudicats s'hi oposen

ANDREU DALMAU / EFE

Oriol Pujol el dia que va declarar a la Ciutat de la Justícia

SANTIAGO TARÍN
Barcelona

La Fiscalia Anticorrupció demana cinc anys i dos mesos de presó per a Oriol Pujol pels delictes de tràfic d'influències i suborn; per haver utilitzat els seus càrrecs polítics per afavorir interessos privats en la distribució d'estacions de la Inspecció Tècnica de Vehicles (ITV), en la deslocalització de Sharp i Yamaha, i en un projecte empresarial per a Seat. A més a més, també sol·licita per a la seva esposa, Anna Vidal, tres anys i quatre mesos de presó per suborn, per haver rebut els diners que eren per compensar el seu espòs, segons la Fiscalia.

Aquest és el cas que li va costar la carrera a Oriol Pujol, l'únic dels fills de Jordi Pujol i Soley que es dedicava a la política. Primer va haver de dimitir com a diputat al Parlament i després de secretari general de CDC. Quan va declarar com a imputat davant el TSJC, va assenyalar que l'afer obeïa a interessos polítics, però en tancar-se la causa, el novembre del 2015, va començar una negociació per aconseguir una rebaixa de la possible pena i un reconeixement dels fets.

L'última oferta de la Fiscalia Anticorrupció és de tres anys de presó per a ell i per a un altre dels acusats, Sergi Alsina; però condemnes que no impliquin l'ingrés a presó de l'esposa d'Oriol, Anna Vidal, i la resta dels investigats. Pujol hi estaria d'acord, segons fonts del cas, però Alsina no.

Tot i això, hi ha un escull. L'acusació popular, Manos Limpias, s'avindria a l'acord, però el perjudicat, l'empresa Itevelesa, que exerceix l'acusació particular, no. Aquesta és la posició de la firma, que ara com ara vol anar a judici. Així, la Fiscalia va presentar ahir el seu escrit de qualificació, cosa que no implica que al final no es negociï un acord, ja que és possible fins al moment que comença el judici.

Aquest cas li va costar la carrera i els fiscals l'acusen de suborns per les seves gestions polítiques

En el seu escrit la Fiscalia acusa Oriol Pujol, Anna Vidal, Sergi Alsina (per a qui demana set anys), Josep Tous (un any), Ricard Puignou (un any) i Sergi Pastor (un any), a més de multes i inhabilitacions.

Encara que se'l coneix com el cas de les ITV, aquest cas té dos vessants. Un és aquest: en síntesi, la Fiscalia argumenta que l'octubre del 2008 es va fer la concessió de dos lots d'estacions. Ara bé, Puignou va contractar Sergi Alsina i aquest darrer es va valer d'Oriol Pujol per recórrer contra el repartiment, acabar retirant l'adjudicació a Itevelesa i beneficiar una firma de Puignou, que tenia el projecte de cedir estacions a una altra societat de nova creació darrera de la qual hi hauria Pastor, Alsina i Pujol. Però es va frustrar perquè es va fer pública la investigació.

L'altra pota consta de tres operacions, que són la venda de la planta de Sharp i dels actius de Yamaha i un projecte de parc industrial per a Seat. En totes van mitjançar dues companyies d'Alsina (que va guanyar per les seves gestions més de set milions d'euros), que va obtenir la col·laboració d'Oriol Pujol en diferents actuacions, com una entrevista amb el llavors president de la Generalitat, Artur Mas; mitjançar davant la Hisenda catalana, o sol·licitar la col·laboració de l'alcalde de Sant Esteve de Sesrovires. A fi de remunerar Pujol, segons la tesi de la Fiscalia, Alsina va ocupar Anna Vidal Maragall, que es va embutxacar 443.660 euros. L'escrit assenyala que la contractació era simplement una "aparença" i les factures "fictícies", ja que lliurava informes extrets d'internet.

Anna Vidal només treballava per a Alsina durant aquells anys (entre 2010 i 2012) i en realitat només se la utilitzava "per retribuir la inestimable col·laboració prestada pel també acusat Oriol Pujol Ferrusola".

És el primer escrit d'acusació d'Anticorrupció contra un membre de la família Pujol Ferrusola. La resta, el matrimoni de Jordi Pujol i Marta Ferrusola, i els altres fills, estan sent investigats pels seus negocis a l'Audiència Nacional.●

Voltes per La Rioja

Allotjament i Esmorzar — 2 dies / 1 nit

Logronyo		**Arnedo**	
Catalonia Las Cañas 4*	42€	Ibis Styles Arnedo 3*	43€
Haro		**Ezcaray**	
Ciudad de Haro 3*	36€	Palacio Azcarate 3*	53€
Calahorra		**Alfaro**	
Parador de Calahorra 4*	41€	Palacios 3*	31€
Santo Domingo de La Calzada		**Albelda de Iregua**	
Parador Santo Domingo de Fresnada 3*	37€	La Casa del Cofrade 2*	38€

Preu des de per persona i nit en habitació doble, amb validesa per determinades estades de 2016. Inclou estada a l'hotel de la categoria i règim assenyalat. El preu als paradors està calculat amb l'oferta de 3 nits com a estada mínima al preu de 2 nits. Consultar estada mínima. Despeses de gestió per reservar a Nautalia 1 ó 2 nits 5€ més de 2 nits 10€.

200 oficines
902 811 811
nautaliaviajes.com
C.I.C.MA 2468Mm

NAUTALIA
Connecta amb el teu món

LV. Article 161

Sergi Pàmies

Crònica de l'"okupació'

No se li pot negar, a la CUP, la capacitat de renovar el repertori de debats dialècticament pirotècnics. En pocs anys, qüestions reservades a cercles marginals han envaït grans superfícies de l'actualitat. No fa pas tant, el diputat David Fernàndez va coronar cims d'alta valoració (superant Duran Lleida) gràcies a un estil parlamentari que alternava el conat de llançament de sandàlia o l'insult (Rato) amb la moderació d'una comissió d'investigació amb brots de pedagògica vergonya aliena (Pujol). Fernàndez encarna un radicalisme independentista de rostre humà i ha trobat un equilibri entre el to de veu xiuxiuejant (com fan els grans pescadors de barra de bar perquè els peixos se'ls acostin), fer bandera d'un ideari de consigna de samarreta barrejada amb una respectuosa divulgació de l'obra d'Ovidi Montllor i un orgull de classe condensat en aforismes de proteïna eficaç, com "puny tancat contra les retallades, mà oberta pel procés".

La renovació orgànica de la CUP ens va portar la renovada serenor d'Anna Gabriel i, després de l'aventura simpàticament erràtica del llibertari Antonio Baños, una capitania rotatòria que ha alternat rictus mediàtics tan diversos com els de Gabriel, Reguant o Salellas. Combinar una sobreexposició permanent amb tanta diversitat de portaveus obliga a cometre errors. I el més curiós és que fa l'efecte que els errors esperonin encara més la set de justícia i de canvi de molts electors, abandonats pels partits convencionals (i traïts per la lupa malèfica dels mitjans del sistema) i de simpatitzants legítimament convençuts que l'obra pràctica de la CUP, especialment als municipis, és més fiable que el seu rigor teòric. No ser convencional permet ser innovador, també en els excessos. L'últim, manifestat per Reguant però habitual en l'ecosistema revolucionari, centra el nou debat en si s'han d'*okupar* les segones residències. És un debat de societat opulenta, i té la perversa habilitat de donar per fet que *okupar* les segones residències és normal. I l'opinió de Reguant, que insisteix que ni ella ni la CUP són portaveus dels okupes, no defrauda: "Depèn". Encuriosit per saber quanta perplexitat puc suportar, descobreixo que, en funció de les circumstàncies, es podria *okupar* una segona residència. Per aportar idees al debat, proposo que s'instauri un Servei Català d'Okupació, que reparteixi entre propietaris de segones residències unes EIO (Etiqueta d'Idoneïtat Okupativa). Funcionaria com la ITV (com la bona, s'entén) i obligaria a fer una revisió anual per estudiar les circumstàncies de cada cas. A la façana, el propietari hauria de posar-hi una EIO ben visible que, en funció del color, informaria sobre si la residència pot ser *okupada* immediatament, pròximament o amnistiada pels perits que determinin quines cases són el fruit d'un treball digne i quines no. Ah, i segons aquest nou mapa justicier, les cases amnistiades passarien a formar part d'una bossa opcional de residències susceptibles de ser robades. Ep: sempre en funció de les circumstàncies.

> Fa l'efecte que els aparents errors de la CUP esperonen encara més la set de justícia i de canvi dels seus electors

La fira Loop certifica la puixança del videoart al mercat

Vídeos pels núvols

TERESA SESÉ
Barcelona

Cada vegada són més els artistes que produeixen audiovisuals, ja no hi ha museu que vulgui dialogar amb el present que no els inclogui a les seves col·leccions i, tot i que de manera més tímida, també els col·leccionistes privats comencen a obrir les portes al videoart. És un dels llenguatges dominants del nostre temps i de la mateixa manera que augmenten les produccions –en quantitat i qualitat– ho fa la seva cotització al mercat. A la fira Loop, que se celebra fins dissabte a les habitacions de l'hotel Catalonia Ramblas, els vídeos estan pels núvols.

"La qualitat és cara", argumentava ahir el col·leccionista Jean-Conrad Lemaître, president del comitè de selecció de la fira que per primera vegada en la seva història no ha deixat fora cap de les galeries que prèviament havia convidat i ocupa la totalitat de les 47 habitacions disponibles. Els preus? De 3.000 euros als 120.000 de *Once upon a time*, un hipnòtic vídeo de Tania Mouraud, a la galeria Eastwards Prospectus de Bucarest, sobre la desforestació dels boscos a causa de la tala mecànica, que l'artista presenta com si fos un conte de terror en el qual la màquina és percebuda com l'ogre. Una altra de les peces més cares (90.000 euros) la firma Tao Hui i és en una galeria de Xangai, a Aike Dellarco. En aquest cas l'acció traspassa del pla virtual al real, i el dit extra que es veu obligat a tallar-se un del protagonistes el veiem incinerat dins d'un microones transparent. "El col·leccionisme a la Xina s'està despertant al vídeo; quan ho faci del tot serà la bomba", vaticina Lemaître.

Però això d'estar pels núvols dels vídeos d'aquesta edició de Loop només té a veure amb els preus. Les obres, més o menys iròniques o inquietants, audaces o combatives, no perden mai de vista la realitat. Ja sigui a manera de collage (el retrat pop de la dona dels seixanta que fa Lewis Klahr a Àngels Barcelona) o de poema visual, com a *The thread*, en el qual Hans Op de Beeck, a la galeria Ron Mandos d'Amsterdam, recorre als titelles per explicar la història d'amor entre un jove i una noia punk i la seva determinació d'envellir junts (el fil invisible que connecta els destinats a trobar-se: es pot tensar o enredar, però no es trenca mai). O en el d'aquest emotiu homenatge que Adrian Melis dedica a *Glórias de un futuro olvidado* a aquelles dones cubanes que abans del triomf de la revolució van tenir una vida de luxe que els va fer somiar amb futur de glòria i a les quals ara, ja velles, els demana que rememorin aquell moment d'il·lusió ballant o interpretant una cançó. Es presenta a la galeria ADN de Barcelona.

Els artistes també posen la seva mirada en la separació entre cultures que viuen d'esquena les unes de les altres (Kader Attia, a la vienesa Krinzinger); viatgen en creuer a la prehistòria de l'Achille Lauro (Antoni Miralda, a Senda), denuncien la complicitat entre l'antropologia i el colonialisme al Moçambic de Salazar (Ângela Ferreira, a Marlborough); al final del somni europeu però també d'una revolució africana que encara ha d'arribar (María Ruido, a Rosa Santos), els tossuts vestigis de l'apartheid (James Webb, a Imane Farès de París) o el conflicte palestino-israelià (Rona Yefman i Tanja Schlander situen una Pipi Calcesllargues intentant d'obrir l'enorme mur que separa Israel de Cisjordània i Gaston Zvi Ickowicz mostra una terra de ningú per on transiten persones buscant permís de treball).

I si la fira pot presumir de servir d'escenari a 17 estrenes mundials, també hi ha peces històriques, com *Berlin horse* de Malcolm Le Grice, amb música de Brian Eno. Però si alguna cosa posa en evidència l'actual convocatòria de Loop, i ja en van catorze, és la seva estreta relació amb la performance, que impulsa i de la qual es retroalimenta, com *El helicóptero*, de Dora García, a partir d'un happening organitzat el 1966 per Oscar Masotta. Aquest documental és el debut a la fira de Juana de Aizpuru.●

DAVID AIROB

Vídeo d'Ange Leccia, *Marissa,* a la galeria Jousse Entreprise de París

> **El preu de les obres, que es venen a les habitacions de l'hotel, oscil·la entre els 3.000 i els 120.000 euros**

Ajuntament de Barcelona
Districte de Sants-Montjuïc

EL DISTRICTE DE SANTS-MONTJUÏC INFORMA

Amb motiu de la celebració de la nit de l'Havanera de la ciutat de Barcelona a la plaça del Marquès de la Foronda, el dia 4 de juny, durant el funcionament de la Font Màgica se suprimirà l'espectacle musical de la font.

Disculpeu les molèsties.
Districte de Sants-Montjuïc / Medi Ambient.

LV. Article 162

Puigdemont acusa la CUP de ser "destructors" del procés sobiranista

El president comunica a les entitats el fre del full de ruta si no hi ha pressupost

ISABEL GARCIA PAGAN
Barcelona

Les hores passen i la pressió augmenta. Carles Puigdemont no està disposat a encaixar el cop de porta de la CUP al projecte de pressupostos del seu Govern sense posar els punts sobre les is. El president de la Generalitat ha pres les regnes de la negociació en les últimes hores, però també del discurs polític davant el compte enrere cap a la votació de les esmenes a la totalitat de dimecres vinent.

Els atacs a la CUP ja no només són cosa del candidat de CDC Francesc Homs, el president va qualificar ahir els dirigents de la CUP de "destructors" del procés sobiranista i els va acusar d'"esparracar-lo" amb la seva actitud. Si dijous Puigdemont va presidir la reunió amb els negociadors de la CUP al seu despatx del Parlament, ahir va tenir especial interès a deixar clar a les entitats independentistes les conseqüències sobre el full de ruta si la legislatura avança amb una pròrroga pressupostària.

Puigdemont, acompanyat del vicepresident Oriol Junqueras, va citar al Palau de la Generalitat els presidents de l'ANC, l'AMI i Òmnium, Jordi Sánchez, Neus Lloveras i Jordi Cuixart, per analitzar la crisi oberta entre les forces sobiranistes. No hi va haver peticions expresses a les entitats, però tothom sap que totes tres van jugar un discret paper de mediació que va ser determinant en la resolució de les negociacions d'investidura.

L'estratègia de Puigdemont és clara: fer avinent a tots els actors sobiranistes que el procés queda afeblit si no hi ha pressupostos. Més enllà de les limitacions en les polítiques socials –sense pressupostos no s'hi podrien invertir 870 milions–, si no s'aproven els comptes no es podran obrir noves delegacions a l'estranger ni posar en marxa la contractació de personal i sistemes informàtics per a l'agència tributària catalana, una de les estructures d'estat definides com a bàsiques. Malgrat el cop que suposaria per al Govern, el president també va indicar als representants de les entitats que no figura entre els seus plans una convocatòria urgent d'eleccions.

Ningú no dóna per trencades les negociacions formalment, però han entrat en col·lapse. El Govern considera que no hi ha marge per a concessions després de l'oferta que dijous es va posar sobre la taula a la CUP i afirmen que el fet de permetre la tramitació dels pressupostos és una decisió política. Per reforçar les seves tesis, el Govern va registrar ahir al Parlament un informe de compliment de l'annex de la resolució del 9 de novembre i s'hi subratlla que el pressupost vetat finança 80 mesures socials que quedaran en suspens.

Encara que s'aireja l'existència d'una gran divisió al si del grup parlamentari de la CUP, la posició del seu consell polític –en què els diputats no tenen dret a vot– és clara. Segons l'ACN, Anna Gabriel va trametre ahir un missatge telefònic a Puigdemont en què reafirmava la decisió de la seva formació de mantenir l'esmena a la totalitat, malgrat que des de la Presidència es va assegurar que Puigdemont no en va rebre cap. Un altre dels seus portaveus, Xevi Generó va desqualificar la proposta del Govern atribuint-la a personatges que van des d'Angela Merkel, a Cristóbal Montoro i Artur Mas.

Davant d'aquest panorama, el president va aprofitar la presentació del programa #Invulnerables a Viladecans per deixar clar el seu malestar. Puigdemont va avisar que Catalunya es troba en un moment clau per saber "si pensem en els més vulnerables o en els més intransigents, si volem donar respostes concretes que beneficiïn a persones concretes o si ens tremolaran les cames davant els apriorismes i els prejudicis ideològics o partidistes". Puigdemont va apel·lar a la responsabilitat de la CUP i va avisar que "qui se la juga no és principalment el Govern, sinó el país i els col·lectius més vulnerables".

El Govern no té alternatives viables per tirar endavant els pressupostos. La líder parlamentària de Ciutadans, Inés Arrimadas, es va oferir només per a uns comptes que posin fi al procés i el portaveu de Catalunya Sí que es Pot, Joan Coscubiela, va retreure a Junqueras haver presentat el projecte de llei sense tenir suports garantits.●

El 9-N, causa complexa

El magistrat del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que investiga la causa del 9-N ha decidit allargar el període d'instrucció sis mesos més, pocs dies abans que el termini màxim d'instrucció expirés. Ara el magistrat Joan Manuel Abril ha decidit allargar el termini fins a principis de desembre. Fa uns dies la Fiscalia va demanar que es considerés "complexa" la causa i s'allargués la instrucció 18 mesos més, petició a la qual es va adherir l'acusació popular, exercida pel Sindicat Professional de la Policia i la Unió Federal de Policia espanyola. El ministeri públic al·legava que aleshores el Tribunal Suprem encara no havia decidit si investigava l'exconseller de Presidència Francesc Homs, i això era una causa sobrevinguda legítima per allargar la instrucció.Malgrat això, el magistrat diu que l'allargarà sis mesos, ja que encara no té constància formal de la imputació de Francesc Homs al Suprem. / ACN

POSICIONS ENROCADES

El president apuja el to contra els cupaires, que reafirmen el seu veto als comptes

NOU ESCENARI

L'ANC, Òmnium i l'AMI assumeixen la paràlisi de l'agència tributària i delegacions exteriors

JORDI PLAY

Puigdemont va presidir la presentació del programa #Invulnerables amb Jordi Cardoner, sor Lucía Caram, Rosa Tous i Jaume Giró

Sáenz de Santamaría i la "inestabilitat" catalana

Al Govern central només li va faltar dir allò de: "Ja ho havíem dit, que passaria...", quan ahir, la vicepresidenta de l'Executiu, Soraya Sáenz de Santamaría, va ser preguntada per la situació a Catalunya, després de constatar que la CUP no aprovarà els pressupostos, cosa que podria desembocar en unes noves eleccions anticipades. "Això és conseqüència d'una inestabilitat anunciada i de governs passats, més preocupats per buscar consolidar-se en les eleccions que per treballar a favor de la situació de Catalunya i dels catalans".

Aquesta inestabilitat, segons la vicepresidenta, quan es va formar el Govern de Puigdemont i "de la manera que es va fer, no calia tenir gaire imaginació per saber que arribaria aviat, tenint en compte els acords en què es va fundar, duressin el que duressin". Catalunya, segons la descripció de la vicepresidenta, "ha anat acumulant eleccions", una cosa que no és bona "ni per a Catalunya ni per als catalans".

El Govern espanyol també atribueix a aquesta situació que la Generalitat es vulgui escudar en el recurs de l'Executiu central al Tribunal Constitucional per no aplicar la llei d'Emergència Social de Catalunya. Santamaría va recordar al Govern de Puigdemont que el Govern central "no ha recorregut", i per tant no ha estat suspès pel Constitucional, contra res que tingui a veure amb la pobresa energètica, que va ser el que el president de la Generallitat, en la seva visita a Mariano Rajoy, va destacar com la part més important de la llei. Aquesta part de la norma recorreguda, segons la vicepresidenta, és plenament vigent i perquè s'apliqui l'únic que cal és que la Generalitat posi a disposició dels ajuntaments els fons previstos en la llei per poder-la aplicar, un terreny on el Govern central no té cap responsabilitat. Soraya Sáenz de Santamaría va explicar que els preceptes de la llei contra els quals s'ha recorregut "són aspectes procedimentals" que no impedeixen que s'apliquin els articles referents a la pobresa energètica. Per això, tant a la Generalitat com al PSOE, que ahir va detallar el seu pla d'emergència social, la vicepresidenta els va recomanar "menys demagògia i més rigor en uns temes tan greus". / C. del Riego

LV. Article 163

Francesc-Marc Álvaro

Subratllar les diferències

Ningú no pot predir de quina manera les eleccions del 26 de juny impactaran sobre la política catalana. El que sí que sabem és que aquesta repetició dels comicis espanyols es produeix en un moment altament complicat per al Govern Puigdemont i per a la majoria independentista del Parlament. El diumenge que som convocats a triar novament els membres de les Corts espanyoles ja sabrem què haurà passat amb els pressupostos preparats per Junqueras i amb l'acord de governabilitat que Junts pels Sí i la CUP van subscriure un cop Mas va fer un pas al costat, aconsellat per alguns que ara –els nervis els delaten– s'adonen del recorregut descriptible d'aquella aposta.

Primer problema: el votant de Junts pel Sí el 27-S no trobarà (com ja va passar el 20-D) al col·legi electoral cap papereta de Junts pel Sí; l'opció que governa la Generalitat no existeix paradoxalment quan es tracta de defensar les posicions a Madrid, tot un exemple de coherència estratègica. Segon problema: els *comuns* (com assenyalen totes les enquestes) podrien treure un resultat millor que el desembre passat i consolidar-se com els més votats a Catalunya, tot aprofitant l'erosió del PSC, la pesca de vots cupaires que se sumen al (teòric) rupturisme podemita, la dificultat d'ERC per esdevenir alternativa metropolitana, el gir de Colau cap al pragmatisme via Collboni, i les promeses d'Iglesias de celebrar un referèndum. Tercer problema: els convergents donen senyals contradictoris al seu electorat perquè tornen a la marca de sempre en el mateix moment que anuncien que el partit de sempre ha de donar lloc a una organització nova. I quart problema: les bases sobiranistes contemplen amb estupor i la moral baixa com el full de ruta anunciat tantes vegades esdevé paper mullat a causa de les exigències de la minoria cupaire, un escenari que recorda les pitjors profecies d'Aznar sobre el procés.

> Tot el que a Escòcia cap a dins de l'SNP, a Catalunya s'expressa en diverses formacions

Tenint en compte això, pot passar que unes eleccions que posen en evidència la total incapacitat de la política espanyola per al diàleg acabin penalitzant la pluralitat d'un independentisme polític amb tres potes que semblen cada dia més incompatibles. Perquè plural i transversal és l'independentisme, i ho és tant que la presa de decisions és un trencacolls dominat per la discòrdia i per la pugna ideològica i tàctica que posa en qüestió l'objectiu comú de CDC, ERC i la CUP. Recordeu que tot el que a Escòcia cap a dins de l'SNP, a Catalunya s'expressa en diverses formacions i entitats.

La nova campanya subratllarà les diferències entre els partits que impulsen el procés sobiranista. Després del 26 de juny, els nous resultats seran llegits –dins i fora de Catalunya– com a prova d'esforç del cos independentista, un exercici que es pot considerar inadequat però que també és inevitable. I potser les xifres de l'abstenció ens diran que qualsevol il·lusió necessita eficàcia.

La CUP tornarà a debatre el seu no als pressupostos

Dimarts es reuneix el consell polític i el grup d'acció parlamentària

GARRIDO R. / ACN

Eulàlia Reguant i Anna Gabriel aquesta setmana al Parlament

BARCELONA Redacció i agències

La CUP reunirà dimarts de forma extraordinària el consell polític i el grup d'acció parlamentària (GAP) per valorar la nova proposta pressupostària que els va fer el departament d'Economia dijous. En aquesta reunió hauran de decidir si retiren l'esmena a la totalitat que els cupaires han presentat als comptes del Govern i que es començaran a debatre dimecres al Parlament.

La reunió d'aquests dos òrgans, el consell polític, l'òrgan de representació territorial, i el grup d'acció parlamentària, que inclou representants de les organitzacions que donen suport a la candidatura de l'esquerra anticapitalista, es produeix a petició de les assemblees Nord-Oriental, Vallès Oriental-Baix Montseny i Ponent. Abans que es produeixi aquesta reunió les bases hauran de fixar la seva posició en assemblees locals. En aquest decisiva trobada hi haurà una setantena de persones per prendre la decisió sobre els arguments que hagin debatut les assemblees locals cupaires.

La trobada s'ha convocat després que una reunió del secretariat nacional, el mateix dijous, no convoqués cap consell polític i grup d'acció parlamentària per valorar la nova proposta i es decidís deixar en mans de un mínim de tres organitzacions territorials la petició per convocar-lo de forma extraordinària. L'Executiu català va fer arribar dijous una nova oferta a la CUP, que va tornar a ser rebutjada. Una de les propostes era fer créixer la despesa social amb ampliacions de crèdit a través de la creació de dos nous impostos sobre les entitats de crèdit i sobre l'energia nuclear que substitueixin els dos anul·lats pel TC. El document, que l'Executiu va fer públic un cop acabada la reunió, també preveu, entre d'altres, incrementar en 20 milions la partida de la llei de la dependència, 60 milions en dos anys destinats a les escoles bressol i recuperar la titularitat pública d'ATLL si el Tribunal Suprem ratifica l'anul·lació de la concessió dictaminada pel TSJC.

Entre les propostes no hi ha cap reforma del tram autonòmic de l'IRPF ni de cap altre impost autonòmic. El Govern es compromet, però, a "estudiar una eventual modificació de l'estructura impositiva en les principals figures tributàries en la fase de tramitació del projecte de llei un cop superat el debat a la totalitat".

A la sortida de la reunió amb el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i el vicepresident, Oriol Junqueras, la portaveu parlamentària de la CUP, Anna Gabriel, va descartar retirar l'esmena a la totalitat perquè els canvis proposats mantenien els comptes dins d'un "marc autonòmic".●

LV. Article 164

Antoni Puigverd

Subratllar la buidor

Durant els tres anys llargs en què el relat independentista ha dominat l'escena (des de la gran manifestació del setembre del 2012) els partidaris de marxar d'Espanya han dit i repetit que la gran majoria del país reclamava el que ells reclamen. Però el fet és que, en les eleccions catalanes del setembre passat, el corrent de l'estelada va recollir el 39,59 % dels vots (62 diputats). En un context electoral convencional, recollir el 40% dels vots hauria estat molt. Per a un sol partit, assolir aquest suport seria un èxit fabulós. Però per a una coalició de dos partits i de diverses institucions civils que parlaven en nom de tot Catalunya, aquell 40% era un bany de realitat.

El resultat deia això: l'independentisme és la força principal, sí, però no pas hegemònica. Si vol ser-ho, li queda molta feina per fer. El resultat també deia: amb aquesta força, és una temeritat persistir en la via rupturista. Una vegada més, però, la realitat va ser supeditada a la ficció. Tota ficció necessita gran dosis de maquillatge i en aquest cas el maquillatge triat era la CUP. No havia passat res: la majoria hi era i Catalunya caminava cap a la independència.

Des de la nit electoral, la pressió de l'entorn mediàtic i social independentista va tornar a funcionar com una piconadora. Però la CUP no cedia i de seguida van començar els penjaments. Hi havia hagut una CUP bona, la de David Fernàndez abraçant-se a Artur Mas; i ara apareixia una CUP dolenta presidida per una diablessa. La inflexible *Salomé* Gabriel exigia el cap del profètic Mas.

Després d'agòniques negociacions i havent cobrat l'altíssim preu de la testa del precursor, se suposava que la CUP tornaria a ser bona servidora del guió de l'independentisme convencional. Però la CUP no ha estat dòcil. Cada dia ha ensenyat més cartes pròpies. Cartes que han encuriosit la ciutadania en general fins al punt de centrar no solament el debat polític català, sinó també el social i cultural. Separant la maternitat de l'educació dels fills, Anna Gabriel demostrava que la seva revolució feminista és antropològica i vol anar molt més enllà de l'escalfó social. Abanderant les copes menstruals, la CUP fa sortir l'ecologisme del *políticament correcte* per convertir-lo en pràctica vital. Amb els tatuatges i el captenir de Josep Garganté, la revolució de la CUP connecta sense complexos amb la tradició anarquista dels descamisats i deixa clar que la revolució no és un recurs retòric, sinó, literalment, un capgirament de fons i formes. Amb la seva proximitat a la pràctica de l'*okupació* (incloses les reflexions d'Eulàlia Reguant a propòsit de les propietats del seu company Benet Salellas), la CUP posa en qüestió dues columnes bàsiques d'una societat com la catalana: propietat i seguretat.

> La CUP pot ser molt criticable, però la seva visió de la política i de la vida és sincera en un entorn on predomina la falsedat

Tot això, naturalment, enfurisma els seus aliats, especialment Convergència, que es troba lligada de peus i mans a la CUP en plena refundació (forçada per les pràctiques poc exemplars de la família del fundador). Si meravellosa és la irritació dels convergents contra la CUP, la decepció del president Puigdemont és portentosa: en el seu discurs d'investidura va fer el·lipsi del seu coneixement real dels cupaires, tot i que hi va mantenir constants polèmiques com a alcalde. El neguit que ara addueix és increïble. Puigdemont i companyia sabien que pidolaven el vot d'investidura a les antípodes: i ara s'estranyen dels usos i costums d'aquell territori ideològic?

En la seva discreta representació electoral, la CUP no ha enganyat mai. Són els que l'han posat al centre de la política catalana els que han de donar-ne explicació. Els cupaires es limiten a aprofitar la seva centralitat per desplegar una visió de les coses. I és que tenen una visió del món. I se la creuen! Més enllà de les seves tesis econòmiques i socials, creuen i viuen sincerament el seu comunitarisme. La seva força no solament és tàctica (sense ells, els números mínims del relat independentista no quadren). També és ètica. Enmig dels partits corruptes, del tacticisme frenètic, del carrerisme polític i de la volatilitat ideològica, ells ofereixen coherència, rectitud i severitat. Enmig de la buidor existencial que els líders i partits convencionals destil·len, ells demostren subordinació de l'individu a la causa i un convenciment granític. Les seves idees són discutibles, molt discutibles, però viscudes: vitalment assumides.

RAÚL

La CUP pot ser molt criticable, però la seva visió de la política i de la vida és sincera en un entorn on predomina la falsedat. Enmig dels saltimbanquis, ells són coherents. Enmig dels narradors de tòpics, ells defensen una veritat recusable, sí, però autèntica: no teatral. Mentre tothom parla com a màxim d'il·lusions, els de la CUP tenen conviccions. Mentre els polítics es perden en el mercadeig de la tàctica, ells abanderen certeses. Mentre tots els polítics fan contorsions, ells defensen uns principis. Són extravagants perquè estan realment convençuts del que pensen. I aquest seu convenciment, més que enllustrar la seva ideologia, subratlla la buidor moral i política del nostre temps.●

Francesc Pau i Vall

L'articulació d'Espanya

Un dels reptes que té actualment Espanya és l'organització territorial, ja que un significatiu percentatge de població de determinats territoris manifesta la seva disconformitat amb l'organització actual.

El problema és conseqüència del *cafè per a tothom* adoptat en la transició com a organització territorial de l'Estat, que va suposar donar el mateix tracte, el de comunitats autònomes, a realitats diferents. Es van equiparar comunitats amb un sentiment nacional diferenciat, com Catalunya o Euskadi, amb altres comunitats sense consciència nacional diferenciada, com Múrcia o Castella i Lleó. En les primeres, una part significativa de la població entén que forma part d'una nació que no és Espanya, mentre que en les segones la pràctica totalitat de la població entén que formen part d'una nació que s'anomena Espanya, que coincideix amb l'Estat. L'Estat es va organitzar en disset comunitats autònomes, quan podria haver-se constituït qualsevol altre nombre.

Espanya s'ha configurat com un Estat en què la formació de la seva voluntat no resulta de la suma de les voluntats de les diferents comunitats autònomes, que són actors de segon ordre, sinó exclusivament de la voluntat de les institucions centrals de l'Estat, com per exemple en matèria de finançament autonòmic.

Això és així, entre altres raons, per la composició i funcions del Senat, que la Constitució qualifica com a "cambra de representació territorial" sense que efectivament ho sigui. Davant això a Catalunya i a Euskadi sectors significatius de la població pretenen la independència. Altres sectors proposen d'establir un Estat autènticament plurinacional, que es configurés com l'agrupació voluntària, d'igual a igual, de les diverses "nacionalitats", en denominació de la Constitució, o identitats que l'integren.

En aquest sentit s'hauria de passar d'una pretesa cultura política tolerant amb les diferents identitats nacionals a una altra cultura política que suposés la suma articulada d'aquestes identitats. Entre altres aspectes s'hauria d'abordar la reforma del Senat, per exemple a la manera del Bundesrat alemany, la reforma del sistema de finançament i la protecció i promoció per part de l'Estat de les diverses llengües oficials.●

F. PAU I VALL, *professor de Ciències Polítiques de la Universitat Pompeu Fabra*

Joana Bonet

La realitat té grans

La fotografia es titula *Monsó*: tres homes i un *rickshaw* avancen sota la pluja intensa que pentina la imatge de gotes inclinades fins que l'amara i aconsegueix una pàtina d'irrealitat. Un empeny, els altres tres van enrere i miren a la càmera amb somriures fotogènics. Al seu voltant, els colors espellifats, el reflex dels bassals a l'asfalt i uns sostres precaris de plàstic serveixen de subtext: som a l'Índia. La instantània és per a alguns perfecta, per a d'altres tediosa, però sembla que captura una escena quotidiana que alhora il·lustra la variada amplitud del món. El seu autor, Steve McCurry, és un dels fotoreporters més prestigiosos del món, un clàssic de *National Geographic*, autor d'aquell retrat icònic d'una nena afganesa que enlluerna a través de la mirada maragda. Però McCurry treu i posa. El crític de *The New York Times*, Teju Cole, va disparar la primera fletxa: "Les seves fotografies són perfectes i avorrides. I aquesta perfecció només es pot aconseguir orquestrant la imatge". De fet, ho feia: eliminava personatges molestos per a la composició, esborrava una parada de fruita que descentraria la mirada i reenquadrava ratolí en mà. El cèlebre autor es va justificar: "Jo no sóc un fotoperiodista sinó un contador d'històries. Capto les imatges amb un sentit estètic de la composició". Alguns dels seus col·legues han tret la Bíblia de l'ofici: el seu deure és informar, guiats per l'ètica informativa, mai recrear; a més McCurry no havia renunciat mai abans a la seva faceta de reporter gràfic, encara que avui, d'acord amb les seves paraules, se sent un artista cridat a recompondre el desordre real.

> Causa més plaer editar i col·leccionar les nostres pròpies fotos que gaudir dels nostres propis actes?

Domina la creença que el món sol ser més espectacular vist en fotos; per això avui Instagram anima a competir en singularitat, emotivitat i posat. També explica aquesta neurosi creixent per fotografiar l'instant com si haguéssim de documentar la vida, en lloc de viure-la a consciència.

Potser perquè causa més plaer col·leccionar i editar les nostres pròpies fotos que gaudir dels nostres propis actes? Amb freqüència s'admiren imatges amb una magnificència que no se sol correspondre amb la literalitat de l'instant, com si l'ull no pogués acostumar-se a la lletjor. Ni tan sols a la trivialitat que documenten tantes d'aquestes instantànies. No està sol McCurry manipulant la realitat en favor de l'efectisme. Les imatges dels milers d'immigrants que continuen fugint de Síria i buscant refugi al Vell Continent s'estampen de morros en una Europa revoltada que continua utilitzant el Photoshop sense aconseguir il·luminar una fotografia cada dia més fosca i desenfocada. Les versions d'una mateixa imatge es multipliquen, varien entre elles, esborren defectes, abrillanten una llum que no ha existit mai, com si aquesta ideologia del talla i enganxa resumís una omnipotent il·lusió humana: treure-li els grans a la realitat.●

DIJOUS, 9 DE JUNY DEL 2016 www.lavanguardia.cat Número 48.388 1,30 euros

LA VANGUARDIA .cat

FUNDADA EL 1881 PER DON CARLOS I DON BARTOLOMÉ GODÓ

Captura sense precedents d'un traficant d'éssers humans

INTERNACIONAL 6 i EDITORIAL

Front comú metropolità perquè se soterrin les vies

VIURE 1 i 2

Com tria Facebook el que és o no és tendència

TENDÈNCIES 28 i 29

LV. Article 165

Puigdemont guanya tres mesos amb una qüestió de confiança

DAVID AIROB

Una altra jornada inèdita. És el primer cop que el Parlament tomba un pressupost i que el president anuncia una qüestió de confiança. A la foto, Anna Gabriel (CUP) passa per davant de Junqueras (Economia) i el president Puigdemont. POLÍTICA 13 A 15 i EDITORIAL

►La CUP impedeix el debat dels pressupostos i es trenca el pacte que sostè el Govern

►El president sotmetrà al vot del Parlament un nou full de ruta al setembre

26J

Espanya decideix en segona volta el seu lloc a Europa

POLÍTICA 16 A 21

El BCE compra deute d'empreses tot i la queixa d'Alemanya

● L'entitat que dirigeix Draghi adquireix bons de Telefónica i Renault, entre d'altres ECONOMIA 55

El triomf rotund a Califòrnia impulsa Clinton

● La candidata demòcrata recupera les expectatives, tot i que Sanders diu que continua

Si Hillary Clinton va arribar a les primàries de dimarts amb símptomes d'esgotament, el cas és que en surt reforçada, després de les victòries espectaculars contra Bernie Sanders a Califòrnia i Nova Jersey. Tot i això, Sanders anuncia que pensa plantar cara en la convenció de Filadèlfia. INTERNACIONAL 3 i 4

SELECCION LA VANGUARDIA
8 428292 101304
de pissarra Bidasoa LA VANGUARDIA

LV. Article 166

LA SEGONA

Màrius Carol DIRECTOR

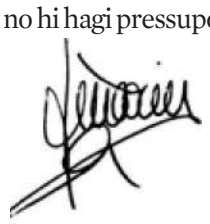
És d'ells

QUAN en els primers temps de la televisió es tallava el senyal, algú a les cases preguntava en veu alta: "És nostre o és d'ells?". I quan amb la pantalla en negre la resposta era "és d'ells", tornava a regnar la calma a la llar, encara que ens perdéssim el final de la pel·lícula o la segona part del partit de futbol. A Catalunya, després de la botifarra de la CUP a Junts pel Sí pels pressupostos, no sembla que hi hagi dubtes de qui és la culpa: d'ells. I el país se'ns ha tornat negre.

Només d'ells? Almenys en bona mesura, perquè, després que la CUP obtingués el cap d'Artur Mas, es van comprometre en un acord d'estabilitat amb Junts pel Sí que comportava que no votarien res juntament amb la resta de forces contràries al procés. Aquest document de cinc punts l'ha portat l'expresident a la butxaca de la seva americana durant mesos, com si estigués convençut que un dia els el podria retreure. Ahir al Parlament, Carles Puigdemont va anunciar la presentació d'una qüestió de confiança al setembre, que és el més semblant a un nou debat d'investidura. Puigdemont prescindeix de la CUP per a qualsevol acord perquè no considera que sigui una força fiable. Però Junts pel Sí té 62 diputats, l'oposició 63 i la CUP, 10. Així que està en mans dels cupaires que el Govern sobrevisqui. Caldrà veure quina és la seva pròxima pensada.

Però la culpa no és només de la CUP, perquè dos partits d'ordre de bracet d'una força anticapitalista era una estranya parella. No només perquè fossin tres, sinó perquè poques coses els unien. Churchill va dir un cop, utilitzant el matrimoni com a metàfora política, que si la núvia o el nuvi no apareixen a l'església, el resultat no és un casament unilateral.

És una mala notícia per al país que no hi hagi pressupost i una pèssima notícia per als sobiranistes. S'intuïa que el pacte amb la CUP no aniria sobre rodes, però era impensable que descarrilés en cada revolt.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	13
Opinió	22
Tendències	28
Necrològiques	34
Cultura	36
Cartellera	45
Esports	48
Economia	55
Anuncis classificats	61
PÀGINES	80

SUMARI

INTERNACIONAL
Firmes revocatòries
L'oposició veneçolana guanya el primer assalt de la lluita amb el chavisme per celebrar un referèndum revocatori del president Maduro. **PÀGINA 10**

POLÍTICA
Pedigrí socialdemòcrata
Alfredo Pérez Rubalcaba surt en defensa del pedigrí socialdemòcrata del PSOE, disputat ara per Podem: "Davant tants disbarats només ens podem preguntar si el que predica Iglesias és ignorància o impostura". **PÀGINA 18**

EDITORIALS
Els temes del dia
El veto de la CUP als pressupostos presentats pel Govern; i la detenció d'un dels traficants d'éssers humans més cruels del món. **PÀGINA 22**

OPINIÓ
Reiniciar el programa
Francesc-Marc Álvaro analitza l'embolicada situació política catalana: "I ara què? Hi hagi o no avançament d'eleccions després de la moció de confiança anunciada ahir per Puigdemont per al setembre, el que urgeix és fer una mena de *reset* que, sense abandonar l'objectiu de la independència, reescrigui el calendari, els ritmes i els passos concrets d'un periple que serà més llarg (i menys directe) del que es va dir, òbviament". **PÀGINA 26**

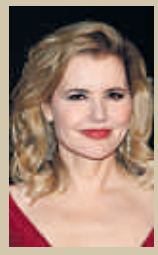
TENDÈNCIES
L'increïble homínid
Set petits fòssils trobats a l'illa indonèsia de Flores expliquen l'estranya història d'un grup d'homínids el cos dels quals es va reduir, així com el seu cervell. **PÀGINA 33**

VIURE

Argentona també fa neteja

Després del debat de Tortosa i la decisió de Gandesa de retirar el monument franquista, ara és el municipi d'Argentona el que s'afegeix a l'acabada de descobrir vocació eradicadora dels vestigis franquistes amb la decisió de retirar un monòlit que recorda els morts durant la Guerra Civil.

A la Geena la perd el subconscient

L'actriu Geena Davis reconeix que va perdre el món de vista quan va conèixer Brad Pitt durant el càsting de *Thelma & Louise*

CULTURA
Primavera atlàntica
El festival Primavera Sound, en col·laboració amb la teleoperadora portuguesa NOS Comunicacions, celebra a Porto la cinquena edició del NOS Primavera Sound, una versió reduïda del que se celebra al Fòrum de Barcelona. **PÀGINA 40**

ESPORTS
El campió dubitatiu
La selecció espanyola de futbol arriba a França, on es disputa l'Eurocopa, amb els dubtes que ha plantejat la derrota davant Geòrgia en l'últim partit preparatori. **PÀGINA 48**

ECONOMIA
L'Europa bicèfala
Alemanya censura amb tremenda acritud el Banc Central Europeu, que, després de deixar els tipus al 0% al març i adoptar tota mena de mesures no convencionals per augmentar el crèdit i estimular el consum i la inversió, fa un nou pas dins de la seva política expansiva amb la compra de bons corporatius d'empreses de la zona euro. **PÀGINA 55**

PEL FORAT DEL PANY

Rajoy i els pernils

Els quatre principals candidats a la presidència del Govern espanyol han decidit participar en pocs mítings i centrar-se en la televisió. Però és sabut que a Mariano Rajoy li agraden poc els platós i prefereix actes de petit format com el que va protagonitzar ahir a Jerez de la Frontera (Cadis), on va visitar la fàbrica d'embotits i pernils Montesierra. Abillat amb bata i gorra blanques, es va passejar per les instal·lacions i va atendre les explicacions sobre les virtuts i possibilitats dels derivats del sector carni i, en concret, del porcí. De fet, Rajoy va pel camí de convertir-se en un expert en la matèria perquè ha agafat cert gust a aquest tipus de visites. No fa ni una setmana que feia exactament el mateix a la nova fàbrica de Campofrío a Burgos. Amb la preceptiva vestimenta, també se'l va poder fotografiar entre pernils penjats, acompanyat per la ministra d'Ocupació, Fátima Báñez. A hores d'ara, el president ja ho deu saber tot, en matèria de pernils.

PENSEM QUE...

Inversions a Rodalies

Diversos municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona s'han unit per reivindicar una sèrie de millores a la xarxa de Rodalies, l'autèntic suplici per a milers de persones que pateixen gairebé diàriament les deficiències d'un servei que ha anat empitjorant com a conseqüència de la falta d'inversions durant molts anys. Els alcaldes de Montcada i Reixac, l'Hospitalet i Sant Feliu de Llobregat, ciutats afectades per un problema de seguretat en les vies que ha causat ja massa morts, lideren aquesta mobilització amb què volen fer sentir la seva veu, a fi que el Govern central, ara el que surti de les pròximes eleccions generals, es prengui seriosament la qüestió i miri de corregir un dèficit històric que es va agreujant a mesura que passen els anys. Tenen el suport de la Generalitat i de l'alcaldessa de Barcelona, una de les grans interessades que Rodalies funcioni com cal atès l'impacte que té en la mobilitat a la ciutat.

ELS SEMÀFORS

Cristian Morales Muñoz
EXPERT EN HORTS URBANS

L'Institut d'Investigació i Recerca Tecnològica Agroalimentària, els treballadors del qual representa dignament Cristian Morales Muñoz, col·labora amb l'Ajuntament de Barcelona en un projecte d'horts urbans i integració social. **VIURE**

Ignasi Vilajosana
FUNDADOR DE WORLDSENSING

Ignasi Vilajosana, cofundador de Worldsensing, va rebre ahir a la nit el premi Jove Empresari 2015 de l'Aijec. L'empresa, creada el 2008, desenvolupa tecnologies per a la mobilitat urbana i el control d'infraestructures en més de 30 països. **PÀGINA 62**

Heinz-Christian Strache
PRESIDENT DE L'FPÖ

El Partit de la Llibertat (FPÖ) austríac, d'extrema dreta, va impugnar ahir davant el Tribunal Constitucional el resultat de les recents eleccions presidencials, en les quals el candidat ecologista va guanyar per només 30.000 vots. **PÀGINA 8**

Anna Gabriel
DIPUTADA DE LA CUP

Com la cara més popular i visible del grup de la CUP, Anna Gabriel encarna la negativa del partit anticapitalista a donar el seu suport als pressupostos. El problema potser no és tant el desacord com l'incompliment del que van pactar. **PÀGINA 13**

Maria Xaràpova
TENNISTA

La russa (29) va ser sancionada ahir amb dos anys sense poder jugar després de donar positiu per ingesta de meldoni el mes de gener passat. Xaràpova, l'esportista que més ingressos té, ha anunciat que recorrerà el càstig al TAS. **PÀGINA 51**

El web de LA VANGUARDIA

NOTÍCIES
Mitja dotzena de pobles de Lleida contracten vigilants privats compartits davant la insuficiència policial.

El club Bilderberg reuneix l'elit del poder mundial per analitzar l'actualitat.

LOCAL
El Pirineu acull quatre festivals de senderisme.

ACUSTIK
Vegeu l'actuació del grup Amaral i les seves reflexions en la foscor.

LV. Article 167

Les frases

Inés Arrimadas
Ciutadans
"El problema és que no tenim un Govern que pensi en els catalans; no tenim un Govern que faci política de veritat, perquè vostès hi han renunciat"

Miquel Iceta
PSC
"El seu full de ruta és il·lusori; no hi ha un camí unilateral, il·legal, de la independència ni del referèndum. Els ciutadans mereixen més sinceritat i eficàcia"

Lluís Rabell
Catalunya Sí que es Pot
"Vostès no han acabat d'admetre que el problema no és la lleialtat o deslleialtat d'un soci de govern, sinó el mateix full de ruta que han marcat"

Xavier García Albiol
PP
"Deien que estem en una legislatura històrica, i és cert, perquè per primera vegada els pressupostos els tomben els seus propis companys de viatge"

Joan Garriga
CUP
"Els fets han pres una rellevància molt més important de la que nosaltres ens havíem imaginat. Ens en sentim coresponsables, però no culpables"

L'oposició constata el "fracàs" del full de ruta cap a la independència

Junts pel Sí fa pinya, carrega contra la CUP i s'erigeix en garantia del procés

MAITE GUTIÉRREZ
JOSEP GISBERT
Barcelona

L'oposició es va mostrar sorpresa per l'anunci inesperat de Carles Puigdemont de sotmetre's a una qüestió de confiança, però en línies generals es va mostrar convençuda que la ruptura del pacte d'estabilitat entre Junts pel Sí i la CUP ja es veia a venir. I tots els partits van reaccionar amb un missatge bastant coincident, tot i que amb matisos, en la línia d'instar el Govern a abandonar el full de ruta cap a la independència.

Inés Arrimadas va parlar explícitament de "crònica d'una mort anunciada". "Havia de passar tard o d'hora, perquè el veritable problema és que tenim un Govern que no fa política de veritat ni ha confiat mai en el seu soci parlamentari", va remarcar la líder de C's. Arrimadas va lamentar que, des que CDC va abraçar la independència, les decisions més rellevants de Catalunya les acabi prenent "una assemblea de la CUP". Els atropellats esdeveniments que ha viscut la política catalana al llarg dels darrers anys han estat obra i conseqüència, va insistir, d'un executiu que "no està a l'altura de les circumstàncies".

Més suau en les formes, però igual de contundent en el fons, es va mostrar el primer secretari del PSC, Miquel Iceta. El líder socialista ja especulava al matí amb la possibilitat que Puigdemont se sotmetés a una qüestió de confiança. Alguna resposta havia de donar al sonor cop de porta de la CUP, va argumentar. I això passa, a parer seu, perquè el Govern ha errat en la seva anàlisi de la realitat i, per tant, en el seu full de ruta. "Del 27-S, no en surt cap mandat ciutadà per anar cap a la independència; el seu full de ruta és il·lusori", va assenyalar Iceta. Pel dirigent del PSC ara s'obre una nova etapa política en què el Gabinet de Puigdemont "té l'oportunitat de rectificar". "Si ho fa, podrà comptar amb nosaltres", va exposar Iceta. Una línia semblant va seguir el president del grup de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell. La confluència d'esquerres també va abundar en la idea que els resultats de les darreres eleccions no permeten recórrer el camí cap a la independència que impulsa Junts pel Sí i els seus fins ara socis de la CUP. Per això, Rabell va convidar Puigdemont a tornar a la via del referèndum pactat, una oportunitat que, a parer seu, serà més a prop després del 26-J, referint-se a una eventual entrada al Govern de l'Estat de Podem i les seves aliances territorials, entre les quals la catalana En Comú Podem.

La qüestió de confiança anunciada per Puigdemont no arribarà fins després de l'agost. Massa tard pel dirigent del PP a Catalunya, Xavier García Albiol. "L'encerta amb la qüestió de confiança, però no la convoqui d'aquí quatre mesos, aprofitant l'impuls que li pot donar la celebració de la Diada; presenti la immediatament, i si la perd convoqui eleccions", va dir, desafiant.

Junts pel Sí, en canvi, va deixar de banda les diferències que aquestes últimes setmanes havien exhibit CDC i ERC justament arran dels pressupostos i va fer pinya, en una exhibició d'unitat, en suport de la decisió del president de la Generalitat, a banda de carregar les tintes contra la CUP i aclarir a la resta dels partits de l'oposició que la seva voluntat de tirar endavant el procés sobiranista es manté intacta.

Els diputats van saber el desenllaç de la situació en una reunió del grup improvisada i mantinguda en una aturada del ple minuts abans que Puigdemont fes l'anunci en públic. I la iniciativa va ser molt ben acollida com una mostra de fermesa del president de la Generalitat davant la formació de l'esquerra anticapitalista.

Jordi Turull, d'acord amb aquesta actitud, va retreure a la CUP que "alguns han escollit l'orgull", en contraposició a Junts pel Sí, que "sempre escull la dignitat", i va subratllar que "abans era preferible una derrota parlamentària que una rendició davant els que són incapaços d'assumir els seus compromisos". "Ens podran aguantar la mirada a nosaltres, però no a tota la gent que s'ha estat mobilitzant els últims quatre anys amb un somni", va assegurar Turull, que, de totes maneres, va voler transmetre un "missatge de tranquil·litat", perquè "Junts pel Sí és aquí per construir un Estat per a Catalunya i continuarem sent aquí per aconseguir-ho; ho farem acompanyats o sols, però nosaltres sí que no fallarem".●

JORDI PLAY

Inés Arrimadas ahir en la seva intervenció al ple del Parlament

MÀ ESTESA

PSC i Catalunya Sí que es Pot s'ofereixen a dialogar "si el president rectifica"

CRÍTICA GENERALITZADA

C's i PP no veuen el Govern a l'altura i celebren el final del pacte d'estabilitat

El Govern deixa en suspens tots els acords amb els anticapitalistes

>> VIENE DE LA PÁGINA ANTERIOR

Això sí, la relació entre el Govern i la CUP està desmantellada. Hi ha hagut un mínim de 16 reunions formals sense avenços concloents sobre els pressupostos. Quan Puigdemont, acompanyat per Junqueras, va prendre les regnes de la negociació, dijous, amb una reunió al Parlament, es va posar sobre la taula una proposta d'acord que la CUP va considerar insuficient. L'esmena a la totalitat es va declarar innegociable, però els contactes informals de cupaires amb Presidència i Economia van continuar al llarg del cap de setmana. No hi va haver canvis en els termes de la negociació, però sí que es va intuir predisposició de membres de la CUP de facilitar un acord, com el diputat Benet Salellas. Amb la convocatòria d'un nou consell polític de la CUP i el canvi de to de Salellas de dilluns es va virar cap a l'optimisme. L'alerta la va llançar Artur Mas a la seu de CDC: ell havia tingut aquesta "sensació" diverses vegades al desembre. "I mira on som", va dir l'expresident, marcat pel seu "pas al costat".

Dimarts a la tarda hi va haver un últim intent poc convincent des de Presidència amb la proposta per escrit per crear un comitè polític bilateral sobre el full de ruta que "monitori els objectius concrets del procés de desconnexió" i "acordar decisions crítiques" en cada moment. També es va sospesar estudiar avenços sobre el deute de la Generalitat.

Amb la divisió de la CUP no n'hi va haver prou perquè l'esmena a la totalitat es retirés in extremis, malgrat que ahir els cupaires encara aspiraven a pactar el desacord. Salellas es va dirigir a l'equip de Presidència a la recerca d'un gest del president. Demanaven que no es tanquessin portes a col·laboracions futures. A l'hemicicle Eulàlia Reguant havia dit que l'acord amb Junts pel Sí no es trencava, simplement "canviava", però per a Puigdemont no hi havia marxa enrere si l'esmena a la totalitat es consumava. Junqueras havia advertit de conseqüències "severes" i "greus" sobre els serveis socials si no hi havia pressupostos mentre el seu equip restava transcendència a governar amb una pròrroga pressupostària. "Anirem pagant factures...". Després, al vicepresident només li va quedar manifestar la seva "confiança" en Puigdemont.

El president ja és en un altre escenari. Al setembre redibuixarà el full de ruta independentista sense comptar amb la CUP. Amb els 62 diputats de JxSí no n'hi ha prou per superar el tràmit –es requereix majoria simple–, però es pot convertir en el millor espot per llançar una nova campanya. La CUP accepta el "repte". Serà després d'una nova manifestació independentista de la Diada.●

LV. Article 168

La CUP afronta dividida els propers mesos de legislatura

Els cupaires se senten "coresponsables", però no "culpables" dels fets

JORDI PLAY

Joan Garriga, Anna Gabriel, Benet Salellas i Mireia Vehí ahir al final de la sessió al Parlament

ÀLEX TORT
Barcelona

Van ser el centre d'atenció mediàtica, però ahir els diputats cupaires van esquivar qualsevol contacte amb els periodistes als passadissos del Parlament. Les seves cares eren circumspectes. De fet, la divisió que s'evidencia (reconeguda pels mateixos anticapitalistes) votació rere votació a la CUP també és palesa en els seus representants a la Cambra catalana. Mostren unitat d'acció, però, tot i no tenir dret a vot en la reunió del consell polític més el grup d'acció parlamentària (GAP) d'abans-d'ahir, la majoria dels diputats apostaven per retirar l'esmena a la totalitat als pressupostos. Segons fonts de la CUP, només tres –Anna Gabriel, Mireia Vehí i Eulàlia Reguant– haurien apostat per mantenir-la.

No obstant això, la negativa a retirar l'esmena a la totalitat va generar un efecte rebot: la qüestió de confiança a la qual sotmetrà el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, torna a a tensionar als cupaires i a col·locar-los en una situació compromesa, ja que la CUP, en cas de denegar-li el suport, haurà de justificar el seu vot juntament amb el PP o Ciutadans. Un nou desafiament que tornarà a generar debat entre la militància i tornar a situar la candidatura d'unitat popular en una posició límit.

La qüestió de confiança va agafar per sorpresa els de l'esquerra alternativa independentista. El diputat Joan Garriga va fer autocrítica afirmant que la CUP se sent "responsable i coresponsable, però no culpable" de la situació i que des d'aquesta coresponsabilitat afrontarien la decisió del president. Però ell també va sorprendre els diputats quan va asseverar que "els fets [la decisió del consell polític] han agafat una rellevància més important" de la que esperaven.

Tanmateix, alguns veuen la qüestió de confiança com una oportunitat de redreçar el camí. Així, la presidenta del grup parlamentari de la CUP, Mireia Boya, que abans de conèixer-la havia piulat que "diria tantes coses que no diré res" just després de la votació del consell polític, va reaccionar positivament després de veure Puigdemont al faristol del Parlament anunciant la qüestió: "De confiança en Puigdemont, tota, ara i d'aquí quatre mesos. Per la independència, anem-hi".

De manera semblant va respondre el portaveu de la CUP, Albert Botran, militant de Poble Lliure, organització propera a l'acord amb JxSí: "Qüestió de confiança. Si de la desavinença en podia sortir alguna cosa bona, és això. Renovar l'acord d'acord amb un full de ruta compartit".

El gest de Puigdemont va ser vist per la part més partidària de l'acord com una nova oportunitat de refer ponts i establir noves negociacions. Igualment, també permet als cupaires exigir més condicions, com ara un referèndum unilateral d'independència. Però, tal com assenyalava un destacat membre de la CUP, "l'únic que hem aconseguit amb el 'deslliurar-nos' del pacte d'estabilitat és guanyar-nos la desconfiança total de la ciutadania", alhora que admetia en acabar el consell polític de dimarts: "Avui dia estem més a prop de la escissió que mai, però no es produirà, perquè les coses es magnifiquen en calent".

Tot i això, el lideratge a la CUP d'Anna Gabriel, obertament contrària al pacte amb JxSí, és indiscutible. A més, les dues últimes votacions de gran transcendència, la investidura de Mas i la retirada de l'esmena a la totalitat, han estat victòries del sector que orbita al voltant d'Endavant –organització a la qual pertany Gabriel– amb el desempat decisiu de les entitats afins a la CUP. Tot plegat pot dificultar que Puigdemont superi la qüestió de confiança. ●

Votacions al consell polític més GAP de la CUP

	Retirar Esmena	No retirar	Abstenció
Alt Ter	2	2	0
Baix Llobregat	0	4	0
Barcelona	2	3	0
Camp Tarragona	0	4	0
Catalunya Central	2	2	0
Maresme-BCN Nord	4	1	0
Nord Oriental (Girona)	6	0	0
País Valencià	0	0	0
Penedès - Garraf	0	4	1
Ponent - Pirineu	4	1	0
Terres de l'Ebre	0	0	0
Vallès Occidental	0	3	1
Vallès Oriental	4	0	0
Subtotal només territorials	**24**	**24**	**2**
Arran	0	1	0
Crida Constituent	0	1	0
Constituents per la Ruptura	1	0	0
COS	0	0	0
En Lluita	0	1	0
Endavant	0	1	0
Lluita Internacionalista	0	1	0
Poble Lliure	1	0	0
SEPC	0	0	1
TOTAL	**26**	**29**	**3**

Boya i Botran (CUP) veuen en la qüestió de confiança al president una oportunitat de "renovar l'acord"

Fernando Ónega

Ocupació a dojo

Tota campanya electoral té una cara subhastadora. Els partits se les empesquen per compondre un mostrari d'ofertes i miracles diversos que recorden les temptacions que relaten els llibres sagrats: "Et donaré tot això si, postrat davant meu, em votes. No cal que m'adoris, com demanava el dimoni; em conformo amb el teu vot". A còpia de repetir eleccions, les promeses es van assemblant, perquè la imaginació dels programadors és limitada, la realitat no permet grans prodigis i les enquestes del CIS assenyalen les tecles que s'han de tocar perquè la simfonia soni al gust de la majoria.

Aquest any, en espera del desenllaç de la ruptura del pacte d'estabilitat de Catalunya, el primer producte que va sortir a subhasta va ser l'ocupació. I Déu n'hi do com canvien els temps: el 1982 Felipe González va tenir la gosadia de quantificar els llocs de treball que crearia al llarg de la legislatura i n'hi van sortir 800.000. Ara l'oferta gairebé s'ha triplicat. El senyor Rajoy va obrir la licitació i va posar sobre la taula dos milions de llocs. Algú en dóna més? Després d'uns dies de silenci, va respondre Ciutadans: "Jo en dono més; dos milions i mig de llocs de treball". Ho va sentir Podem i va aixecar la mà: "Nosaltres deixarem l'atur en l'11% d'aquí tres anys. Algú dóna més?".

Silenci provisional a la Pell de Brau.

> Crear ocupació deu ser la cosa més fàcil del món, perquè tots els partits saben com es fa

Ara per ara ningú no en dóna més. El PP examina la marxa de la subhasta i li aplica el principi de rigor, tan apreciat per Rajoy: "Però nosaltres ho aconseguirem amb serietat i sense experiments". Aquestes eleccions, amb una campanya oficial que començarà demà, resoldran el gran problema del país: si guanya el Partit Popular, és evident que al final de la legislatura hi haurà vint milions d'empleats, hi haurà gent per comprar tot el que es produeixi i s'haurà salvat la Seguretat Social. Però si guanya Ciutadans, hi haurà aquests vint milions i mig milió més, com de propina; si guanyen els comunistes i socialdemòcrates d'Units Podem, estarem gairebé en la plena ocupació per a sorpresa del món mundial, i si guanya el Partit Socialista no es quedarà a l'atur ni Pedro Sánchez, per molts mèrits que faci la seva força política.

Així doncs, estem a les portes del paradís. Crear ocupació deu ser la cosa més fàcil del món, perquè tots els partits saben com es fa. Uns, amb diners públics; altres, amb diners mixtos, i el Govern en funcions actual, amb la seva recepta màgica de continuar amb les seves reformes. És igual qui voteu perquè, guanyi qui guanyi, la cosa vorejarà els dos milions de llocs de treball i no hem tingut mai un horitzó de tanta plenitud laboral al davant. Ja no ens haurem de preocupar per les famílies que no reben ni sou ni subsidi, perquè seran cosa del passat. I tot plegat a partir de la formació del nou govern. És tan emocionant que acabo de posar el cava a refredar. Més que res, per tirar-lo al cap d'algú. Però ara no: d'aquí quatre anys.

LV. Article 169

El calendari d'execució, d'altra banda, també serà objecte de variacions i s'endarrerirà, en vista de l'*impasse* en què s'ha situat en aquests moments la política catalana. La xifra de 18 mesos prevista inicialment, doncs, s'incrementarà, però en cap cas no arribarà als quatre anys.

Fora d'això, i en tant que, a diferència de la investidura, aquesta vegada el president de la Generalitat no es presentarà amb un pacte previ amb la CUP, la previsió és que abans mantindrà una altra tanda de contactes amb agents no només polítics, sinó també econòmics i socials, i amb entitats a la recerca de suports amplis al seu nou pla de govern.●

ÀLEX GARCIA

govern amb compromisos pressupostaris, perquè qui el voti tingui clar l'abast de la paraula "estabilitat", i amb un calendari. Superat per les circumstàncies el pla de 18 mesos, l'objectiu ara no és esgotar una legislatura clàssica, però sí donar prou marge per treballar en les estructures d'Estat i avançar amb garanties jurídiques suficients.

El pla del president és dedicar el mes de juliol a contactes amb partits polítics catalans i espanyols, societat civil, operadors econòmics... per formalitzar una proposta "central" i sense presses amb la independència com a destinació. I sense renunciar tampoc a un referèndum acordat amb el Govern espanyol.

Les perspectives electorals de Podem alimenten avui aquesta opció. Sempre que a Madrid no hi hagi mutacions... Tot depèn del 26-J... ●

L'oposició exigeix un canvi de rumb al Govern

Els grups creuen que Puigdemont només mira de guanyar temps

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

La qüestió de confiança presentada per Carles Puigdemont no s'ha de convertir en un "exercici de supervivència" destinat a guanyar temps amb la legislatura, van coincidir ahir els grups de l'oposició, sinó que ha de suposar un punt d'inflexió en el rumb del Govern de la Generalitat. La líder de Ciutadans al Parlament, Inés Arrimadas, va exigir al president que renunciï al pla independentista i torni "a la majoria del sentit comú". Arrimadas també va censurar que la qüestió de confiança s'hagi deixat per al setembre, un període que, a parer seu, Convergència utilitzarà per "rentar la cara" al partit durant la refundació que tenen prevista aquest juliol. En aquest sentit també es va expressar el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, que va preguntar si la iniciativa proposada per Puigdemont servirà per obrir nous escenaris. "La qüestió de confiança ofereix una possibilitat per rectificar i canviar de rumb", va assegurar el líder dels socialistes catalans.

D'altra banda, el president del grup Catalunya Sí que es Pot va reclamar al president "una reflexió sobre la viabilitat" del full de ruta de la "desconnexió unilateral". "No ens trobarà si la qüestió de confiança es tracta d'una maniobra per perpetuar la situació d'immobilisme", va reblar Rabell, que va tornar a convidar Puigdemont a recuperar el consens entorn del referèndum.

El Govern podrà trobar possibles aliats, van insistir els tres grups, si abandona els plans separatistes. I van reclamar a l'Executiu diàleg, un extrem que no s'ha produït, segons van dir, amb el debat dels pressupostos. La Conselleria d'Economia "no ha mostrat interès", van tornar a lamentar, per negociar els comptes amb un altre grup que no fos la CUP.

Amb més severitat es va manifestar el líder del PP al Parlament, Xavier García Albiol. De nou, va instar Puigdemont a presentar la qüestió de confiança immediatament i va asseverar que després de la ruptura amb els antisistema el procés independentista "ha mort".●

renfe

INFORMA

Renfe lamenta los perjuicios causados a sus viajeros y clientes con motivo de las jornadas de huelga convocadas por el sindicato de maquinistas SEMAF para los **próximos días 10, 12, 14 y 16 de junio**. Para garantizar la movilidad de viajeros y mercancías, el Ministerio de Fomento y el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies han establecido unos servicios mínimos de una media del 60% en Rodalies de Catalunya y AVE-Larga Distancia.

Renfe está informando de esta situación a través de los diferentes canales de atención al público. Toda la información sobre la huelga y trenes afectados puede consultarse en www.renfe.com, rodaliesdecatalunya.cat y redes sociales.

Renfe trabaja en la mejora de la eficiencia y calidad del servicio. La compañía apuesta por los trabajadores y en 2016 realizará la mayor oferta de empleo público de los últimos 30 años.

La compañía mantiene la oferta de diálogo con el sindicato y trabaja para alcanzar acuerdos que permitan la desconvocatoria de las huelgas.

renfe

233

ELECCIONS GENERALS 26J

LV. Article 170

Rivera crida a la mobilització dels catalans per reformar Espanya

Ciutadans acusa Podem d'aliar-se amb els independentistes per al referèndum

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Catalunya és un dels territori on Ciutadans pot millorar el seu resultat si augmenta la participació, ja que el 20-D va obtenir cinc diputats. Per això el partit que lidera Albert Rivera ha dissenyat una campanya singular que té per eixos les reclamacions d'una millora del finançament i l'impuls d'infraestructures. A més, reclama la catalanitat del seu projecte.

"Un president català per canviar Espanya". Aquest lema resumeix el missatge que Rivera va voler transmetre ahir al seu primer míting d'aquesta campanya, que ha estrenat a Barcelona, a Nou Barris, on a les últimes eleccions C's i En Comú Podem s'han alternat com a forces més votades. Sota un sol de justícia, Rivera va fer una crida a "les classes mitjanes i treballadores" de Catalunya, classes que, segons el seu parer, han estat les més perjudicades pel sistema clientelar i corrupte que va construir CiU. Rivera espera que es mobilitzin i siguin protagonistes, com ho van ser al seu dia quan els seus vots van portar Felipe González i José Luis Rodríguez Zapatero a aa Moncloa per reformar Espanya.

JORDI ROVIRALTA

El candidat de C's, Albert Rivera, ahir a Barcelona amb part de la direcció del partit

Des que va entrar al Congrés amb quaranta diputats, C's s'ha fet seu aquest vell somni del catalanisme polític. "El 26-J hem de demostrar a les urnes que cada dia hi ha més catalans que aposten per la reforma i no per la independència, comptarem els vots i veurem què treu l'exitosa Convergència", va dir.

Rivera va advertir als votants que dubten entre els dos partits emergents que Podem, tot i que l'amaga "sota del seu sofà del catàleg de l'Ikea" (fent referència al seu programa electoral), defensa el referèndum d'independència. "Els que volen que Espanya fracassi per aconseguir la independència demanen el vot a favor de Podem", va assenyalar la líder de C's al Parlament, Inés Arrimadas, molt ovacionada dijous al debat de dones.

El líder de C's va destinar retrets i crítiques al PP, sobretot pel seu "immobilisme" que està portant Espanya a la "decadència". Amb el seu pare entre els assistents i amb la Carmen, una de les professores que va tenir quan tenia cinc anys, Rivera es va mostrar més còmode i relaxat que a l'inici de campanya a Madrid, on l'ambient va ser fred i sense encant tot i les altes temperatures que van registrar els termòmetres.

A Barcelona, just en el moment en què Rivera va prendre la paraula, diversos membres d'Arran, el col·lectiu juvenil de la CUP, van interrompre el míting amb crits a favor de la independència i de trencar amb Espanya. Van haver-hi uns breus moments de tensió amb el cant de "llibertat, llibertat" per part dels simpatitzants de C's, i un tumult, quan es va haver de desallotjar un dels manifestants, en què Rivera va rebre diversos cops de puny.

Les joventuts de la CUP irrompen a l'acte de C's a Nou Barris i provoquen moments de tensió

Rivera va treure importància a la "performace", però també va recordar que als inicis de Ciutadans, la formació taronja i els seus dirigents van patir "escarnis, insults i amenaces". ●

ELECCIONS GENERALS 26J

LV. Article 171

Rivera reforça el seu no a Rajoy: "Ni vot favorable ni abstenció"

El candidat de C's sí que accepta negociar amb un PP que aposti per "les reformes"

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Al llarg d'aquesta campanya Albert Rivera ha hagut de respondre a la mateixa pregunta davant diferents fòrums cada dia: estaria disposat a donar suport a Mariano Rajoy com a president del Govern després del 26-J? I cada dia, amb diferents paraules, el candidat de Ciutadans ha respost el mateix: No. Però hi ha tanta insistència que ahir Rivera fins i tot va anar una mica més enllà i fins i tot va negar la possibilitat que els diputats taronges s'abstinguin per permetre la investidura de Rajoy.

"No volem que governi Rajoy. Espanya està en un final de cicle i cal canviar d'entrenador", va declarar. Aquest rebuig, precisa Rivera, no implica el PP en la seva globalitat –C's manté, per exemple, el seu pacte amb Cristina Cifuentes a la Comunitat de Madrid–, sinó a la continuïtat d'un polític que considera responsable dels nombrosos casos de corrupció que afecten el seu partit i de bloquejar institucionalment Espanya després del 20-D negant-se a negociar amb Ciutadans i PSOE la formació d'un govern.

ANA JIMÉNEZ

Arrimadas, Rivera i Faba ahir en un acte amb dones empresàries

D'aquesta manera, vetant únicament Rajoy, el partit centrista deixa la porta oberta per obrir el diàleg amb un PP "renovat" i intenta no revoltar aquesta part del seu electorat que està situat ideològicament en coordenades properes als populars.

Evitar la fuga de vots cap al PP

També explica la duresa amb què Rivera està criticant Pablo Iglesias, que ha situat a la lliga dels populistes "venedors de fums" amb Donald Trump, Marine Le Pen i Alexis Tsipras, entre d'altres. A més a més, comparteix amb el líder de l'altre partit emergent una franja de vots que estan en joc.

Aquestes eren les línies estratègiques de la campanya de C's, que tenia l'objectiu de seduir aquest 35% d'espanyols que encara no han decidit el color del vot, però després del debat televisiu de dilluns passat, en què creuen que Pedro Sánchez va quedar molt desdibuixat, i els missatges des del PSC a favor del pacte amb Podem, els centristes han deixat de ser "ostatges" del pacte de governabilitat i han posat el focus en els socialistes.

Aquests últims dies Albert Rivera ha reclamat al PSOE que aclareixi si està disposat a pactar amb Podem després de 26-J. No és un rampell electoral del líder centrista. Als últims sondejos interns amb què treballa l'equip de campanya de C's han detectat aquests darrers dies un transvasament, si bé discret, de votants socialistes que rebutgen qualsevol aliança postelectoral amb els podemites.

En una intensa jornada a Barcelona, on C's té opcions de passar de quatre a cinc escons, Rivera va visitar, amb Juan Carlos Girauta i Inés Arrimadas, un centre per a la tercera edat del barri del Poblenou. Va fer una partida de dòmino, que va perdre. Després es va reunir amb el Cercle de Dones de Negocis, amb la presència de la seva mare, María Jesús Díaz, entre les assistents. Rivera va assegurar que, a diferència de Podem, els "empresaris i els autònoms són els aliats de C's, no els seus enemics", i va lamentar la proposta d'Iglesias d'apujar l'IRPF a partir dels 50.000 euros anuals. "No es pot matar la gallina dels ous d'or", va avisar.

D'altra banda, C's ha decidit col·locar pantalles gegants en el seu acte previst divendres a l'Arc de Triomf de Barcelona per poder seguir el partit d'Espanya amb Turquia. Albert Rivera va negar que aquesta iniciativa es vegi com un desafiament a l'alcaldessa Ada Colau, que va prohibir a la plataforma pro seleccions posar pantalles fins a vuitens de final, i entra dins de la normalitat poder veure la selecció a Barcelona.●

PROGRAMA ECONÒMIC

Rivera assegura que els "empresaris i autònoms són els amics de C's"

SUPORT A 'LA ROJA'

El partit col·locarà pantalles a l'Arc de Triomf per seguir divendres la selecció

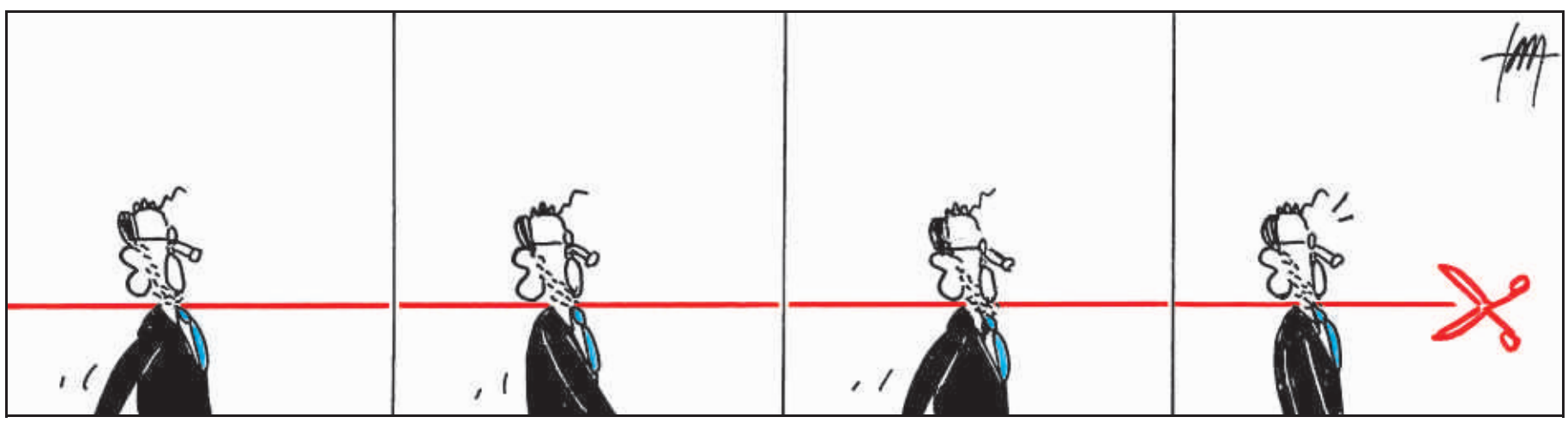
AGENDA DE CAMPANYA

L'HOSPITALET 12.00 H	**PEDRO SÁNCHEZ** La Farga	SABADELL 12.00 h	**GABRIEL RUFIÁN** Pl. Dr. Robert	GRANOLLERS 19,30 h	**FRANCESC HOMS** Pl. Perpinyà	MATARÓ 20.00 h	**XAVIER DOMÈNECH** Parc Central

NINOTS

TONI BATLLORI

LV. Article 172

dent amb la ferma negativa del líder socialista, Pedro Sánchez, a arribar a cap mena d'acord amb la dreta. Sánchez jura i perjura que de cap manera no facilitarà la investidura d'un president del PP. La seva posició ha estat tan subratllada que també és difícil una marxa enrere. Més difícil que en el cas de Rivera.

Si el PSOE decideix a última hora pactar la investidura d'un president del PP –abstenint-se en la votació, per exemple–, ho haurà de fer amb un altre secretari general o amb el president d'una gestora del partit. Sánchez no farà aquest pas. Si es produeix el *sorpasso* d'Units Podem, la discussió estratègica pot ser molt dramàtica l'interior del Partit Socialista.

Amb Rivera proclamant als quatre vents que no investirà mai Mariano Rajoy i el PSOE atrinxerat en la negativa a qualsevol compromís amb el PP, per

LA PERSPECTIVA

La "qüestió Rajoy" va guanyant pes; el cap de Sánchez també està en risc

EL PSC

Meritxell Batet es decideix a replicar a la incursió anticatalana de Susana Díaz

por que Podem no li mengi més terreny, el president en funcions no en té prou de quedar el primer. Ha de poder millorar el resultat del desembre per defensar la posició.

Després del 26 de juny rodaran caps. Per defensar el seu, Rajoy s'ha de col·locar per sobre del 30%, sense perdre diputats. Perquè no rodi el seu, Pedro Sánchez ha de mantenir la cota de 90 diputats –avui dia cap sondeig no situa el PSOE en aquesta xifra– i ha de poder afirmar que ha evitat l'avenç de Podem. El PSOE s'ha de reanimar a les grans ciutats i no perdre més pes a Catalunya. Ahir Meritxell Batet, candidata del PSC per Barcelona, va replicar la recent incursió de Susana Díaz pel pantà dels prejudicis anticatalans a Andalusia. "A Espanya no hi ha saqueig entre territoris i els únics que ens roben a tots són persones com Bárcenas o la família Pujol".●

La CUP també vol la seva refundació

ANÀLISI
Isabel Garcia Pagan

Des de la pitjor de les confessions de Jordi Pujol, CDC va entrar en un procés de refundació intermitent que, amb permís de l'enèsima campanya electoral, ara transcorre amb un cert exhibicionisme pels restaurants de Barcelona. De tota manera, digerida la decisió d'enterrar la Convergència de Pujol per crear un partit nou, només falta que el dit d'Artur Mas assenyali el camí. Amb la qüestió de confiança del president Puigdemont a l'horitzó, la renovació del juliol serà imperativament tranquil·la, sempre que els resultats del 26-J ho permetin.

La pugna per l'hegemonia de l'independentisme està en marxa, de manera que la campanya manté el debat convergent *sotto voce*, i ERC, en la controlada equidistància en les formes. Però tots aspiren a l'espai ocupat per la CUP. La ruptura del pacte d'estabilitat amb el Govern es va consumar de la manera traumàtica malgrat els intents in extremis d'Anna Gabriel i Benet Salellas de pactar la discrepància. Però a aquella hora el problema ja era l'incendi sense control a la cuina cupaire.

El discurs de l'assemblearisme transparent que propugna la CUP és inversament proporcional al sistema de presa de decisions. Els membres del secretariat tenen veu, però no vot, en el consell polític, de manera que res no hauria canviat a l'hora d'enviar Artur Mas a la paperera de la història, i els pressupostos de Junqueras, una mica més enllà. Així doncs, la dimissió de sis dels 15 membres d'aquest òrgan executiu per delegació només permet un exercici de voyeurisme polític.

Es denuncien "actituds sectàries i maquiavèl·liques", cosa que situa la CUP al capdavant de les tristes pràctiques dels partits de tall clàssic. I Maquiavel deia que pocs veuen el que són, però tots veuen el que aparenten. Segons la carta de dimissió, a la CUP es juga amb els mecanismes de presa de decisions per beneficiar uns o altres, es reinterpreten els estatuts per facilitar la presència a les llistes d'uns i no d'altres –quina reforma estatutària va permetre que Anna Gabriel fos candidata?– i té més poder la trotskista Lluita Internacionalista que un valerós anticapitalista de l'Hospitalet.

La CUP presumeix de portar al límit les negociacions, però les segones parts no han estat mai bones ni la finalitat justifica els mitjans, per molt que es llegeixi Maquiavel.

LAURA GUERRERO / ARXIU

El president Puigdemont i la cupaire Anna Gabriel

L'amenaça de ruptura sobre la formació anticapitalista la converteix avui en un nou aspirant polític a una refundació. Són la joguina trencada que CDC exhibeix com a premi de consolació i amplien el terreny de joc per l'esquerra d'ERC i En Comú Podem.

"Tothom és imprescindible" per a la independència, defensen ara Gabriel Rufián i Francesc Homs amb una certa condescendència, però esperen amb impaciència la primera enquesta que confirmi la caiguda cupaire.●

EL QUE S'HA DIT

"El 26-J ens hi juguem molt. Només hi ha dues opcions. El PP, o Ciutadans més PSOE més Podem. Que ho tinguin clar els que van votar Ciutadans"

MARIANO RAJOY A Guadalajara

"El desencant dels votants de Podem arriba fins a Pablo Iglesias, perquè fins i tot ell reconeix que els millors presidents són socialistes"

PEDRO SÁNCHEZ A Logronyo

"El ministre García-Margallo ha perdut la raó, el cap, els nervis i fins i tot el sentit del ridícul introduint Hitler en aquesta campanya"

PABLO IGLESIAS A Alacant

"Al PP hi ha gent lliure i valenta que vol regeneració. Estic convençut que no hi haurà unes altres eleccions i que no governarà Rajoy"

ALBERT RIVERA A Madrid

"A Espanya no hi ha saqueig entre territoris i els únics que ens roben a tots junts són persones com Bárcenas o la família Pujol"

MERITXELL BATET A Barcelona

"Tots som necessaris, i la CUP és imprescindible, però el procés sobiranista té una enorme capacitat de fagocitar a qui no és clar"

GABRIEL RUFIÁN A Barcelona

"No només les pensions no estaran en perill si Catalunya és un Estat, sinó que seran millors, perquè les assegurarem des d'aquí amb feines més dignes"

FRANCESC HOMS A Barcelona

LV. Article 173

SONDEIG DE GAD3 PER A 'LA VANGUARDIA'

ERC avançaria CDC i la CUP s'enfonsaria en unes noves catalanes

- *Avanç de Sí que es Pot, que superaria un PSC que resisteix, lleu retrocés de C's i millora del PP*
- *La caiguda dels anticapitalistes és inèdita: cedirien set dels seus 10 escons i un 60% del vot*

CARLES CASTRO
Barcelona

Les peripècies del procés sobiranista català continuen oferint sorpreses al mapa polític de Catalunya. Si les eleccions del passat 27 de setembre van generar dues noves estrelles a l'abric de la seva aroma plebiscitària (la coalició Junts pel Sí i Ciutadans), la hipotètica repetició dels comicis catalans llançaria ara algunes ombres que es projectarien sobre CDC i, molt en particular, sobre la CUP, una altra de les revelacions de l'anterior cita electoral. Alhora, la convocatòria de noves eleccions matisaria el desenllaç del setembre, ja que retallaria l'ascens de Ciutadans (que es va produir en bona part a costa del PSC), i impulsaria les opcions dels aliats catalans de Podem, Catalunya Sí que es Pot (CSQP).

En concret –i en el supòsit convencional de candidatures diferenciades–, el sondeig de GAD3 per a *La Vanguardia* dibuixa un lleuger avantatge d'ERC sobre CDC en vots (dos punts) i en escons (també dos). Aquesta estimació suposaria per a CDC un descens d'11 punts respecte al seu resultat del 2012, quan es va presentar per separat, encara que llavors com a CiU i en coalició amb Unió. La pèrdua en escons no seria menys important, ja que si fa gairebé quatre anys CiU en va obtenir 50, avui CDC n'aconseguiria 31: 19 diputats menys.

Esquerra, en canvi, obtindria gairebé vuit punts més que en els comicis del 2012 i dotze diputats més (33 ara i 21 llavors). Els republicans superarien fins i tot el seu millor resultat, el del 2003, en cinc punts i fins en deu escons. Això sí, la majoria independentista que va sorgir dels comicis del 27-S desapareixeria en unes noves eleccions. Si avui JxSí i la CUP sumen 72 escons (la majoria absoluta en són 68), el sondeig de GAD3 redueix el còmput d'ERC, CDC i la CUP a 67. I aquesta mateixa xifra sumaria un tripartit d'Esquerra, el PSC i Catalunya Sí que es Pot.

En aquest sentit, l'altra força beneficiària d'una nova cita electoral seria CSQP, que afegiria fins a cinc punts a la seva quota electoral del setembre passat i una collita en escons que passaria dels 11 que van obtenir llavors a 18 ara. L'avanç dels aliats catalans de Podem –en espera de la formació que impulsa Ada Colau– podria explicar-se, sobretot, per la desfeta de la CUP, ja que els socialistes del PSC resisteixen a l'alça (i mantindrien els 16 diputats del 2015) mentre que Esquerra i CDC sumen per separat un punt més que JxSí. Quant a Ciutadans, la seva caiguda en dos punts es tradueix en una pèrdua de tres escons, i, al seu torn, el petit avanç del PP li brindaria un escó més.

Finalment, la caiguda de la CUP adquireix magnituds inèdites. La seva erràtica trajectòria i la seva tortuosa fórmula per a la presa de decisions li passen una factura gai-

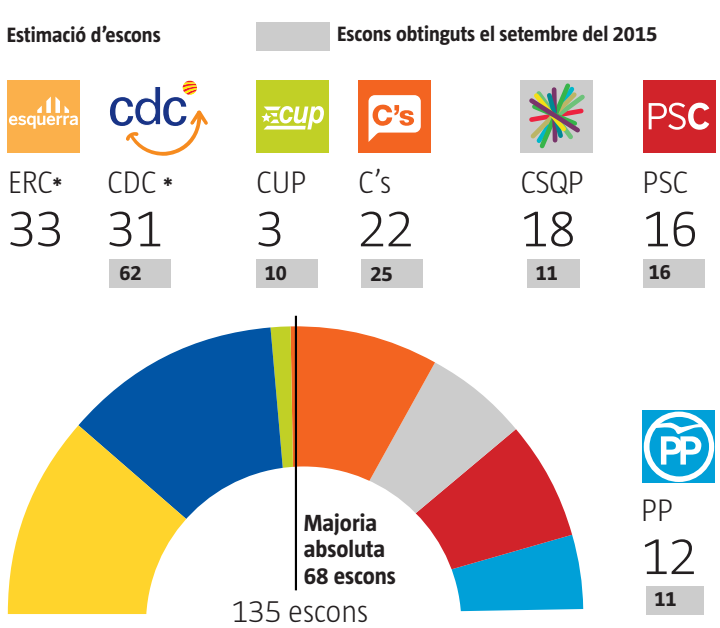
CORRELACIÓ INDEPENDENTISTA

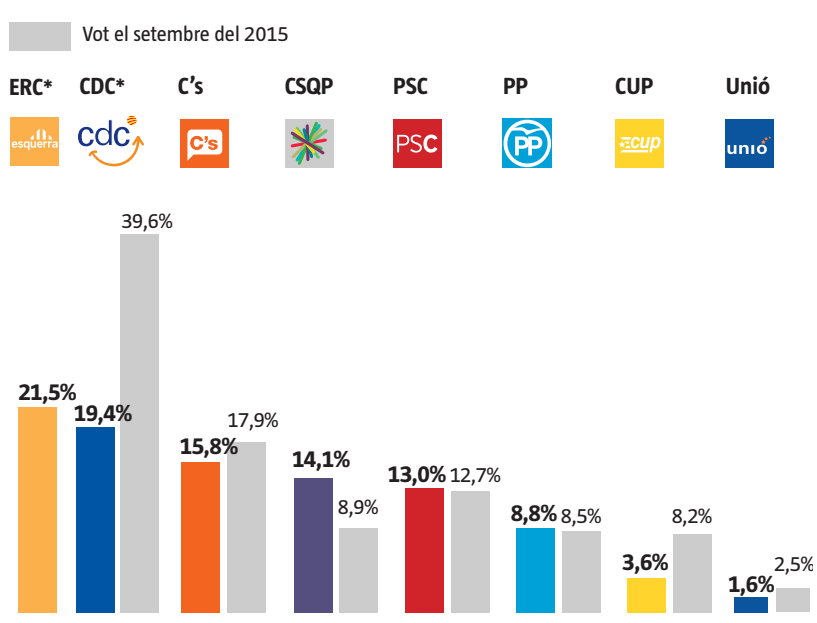
Esquerra avantatjaria en dos punts i en dos diputats (33 a 31) CDC, que cauria al 19%

AVANÇ DE SÍ QUE ES POT

Els aliats catalans de Podem guanyarien cinc punts de quota electoral i set escons

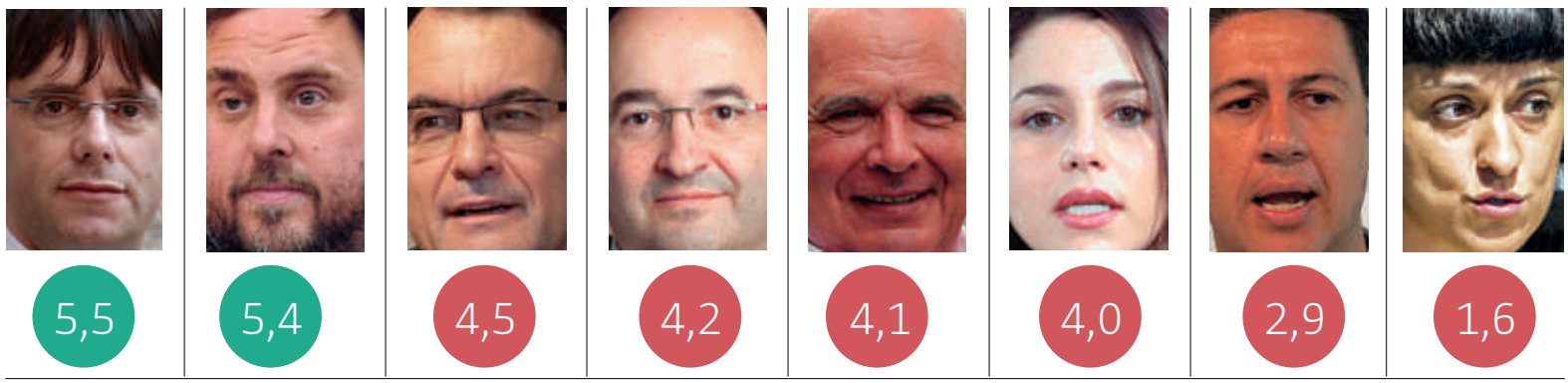
A qui votaríeu en les eleccions al Parlament?

Valoració i coneixement dels líders polítics

VALORACIÓ. En una escala del 0 al 10

GRAU DE CONEIXEMENT

Carles Puigdemont CDC	Oriol Junqueras ERC	Artur Mas CDC	Miquel Iceta PSC	Lluís Rabell CSQP	Inés Arrimadas C's	Xavier García Albiol PPC	Anna Gabriel CUP
96,7%	96,4%	98,6%	92,4%	84,7%	91,9%	92,5%	96,4%

Valoració segons vot en les eleccions generals del 2015. En una escala del 0 al 10

	Carles Puigdemont CDC	Oriol Junqueras ERC	Artur Mas CDC	Miquel Iceta PSC	Lluís Rabell CSQP	Inés Arrimadas C's	Xavier García Albiol PPC	Anna Gabriel CUP
JxSí	7,5	7,7	7,1	3,9	4,4	3,3	1,9	1,5
C's	3,2	2,8	1,9	4,4	3,3	6,5	4,2	0,9
PSC	3,8	3,4	2,4	6,3	3,5	4,1	2,8	1,0
CSQP	4,4	4,9	3,0	4,2	5,7	3,0	2,2	1,5
PPC	3,0	2,2	2,5	3,2	1,7	4,5	5,7	1,5
CUP	6,4	6,8	5,3	4,4	5,1	3,8	2,2	2,9

FONT: **GAD3**

LA VANGUARDIA

LV. Article 174

26J

EL QUE S'HA DIT

"Som avui aquí, sobretot, per defensar la democràcia i l'Estat de dret. El que han fet vostès és un atemptat directe contra això. I avui ho denunciem"

DAVID BONVEHÍ (JxSÍ)

"Ens preocupa que hi hagi un ministre de l'Interior buscant informació d'alguns partits polítics en funció de la seva ideologia. Ens preocupa enormement"

INÉS ARRIMADAS (Ciutadans)

"Entre els subnormals, els gais comparats amb els cocaïnòmans i els borratxos, jo preguntaria en quina etapa de l'evolució de la civilització s'ha aturat"

LLUÍS RABELL (Catalunya Sí que es Pot)

"Tenim al capdavant del Ministeri de l'Interior un provocador, i això és un fet d'una gravetat excepcional en una democràcia"

FERRAN PEDRET (PSC)

"Aquest no és un procediment judicial, però a alguns ens fa aquesta sensació, la impressió, i crec que es donen tots els ingredients d'un judici sumaríssim"

SANTI RODRÍGUEZ (PP)

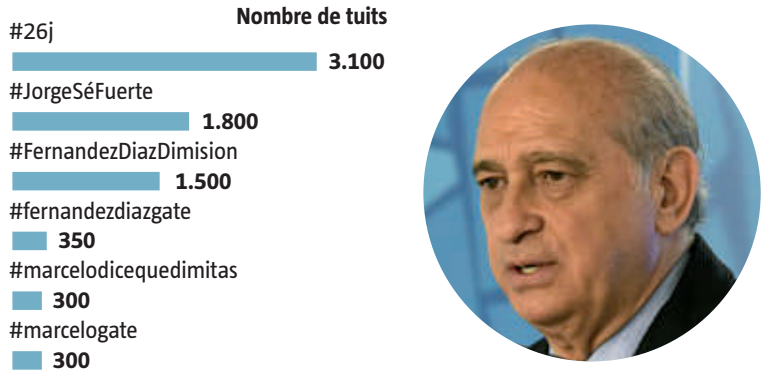
"Per nosaltres és evident que avui ens continuem reafirmant en el que ja pensàvem: que el ministre de l'Interior és un perill públic, és un senyor que és pura claveguera"

ANNA GABRIEL CUP

Els 'hashtags' més utilitzats per comentar el cas de les converses amb l'etiqueta #FernandezDiaz

Daniel de Alfonso

Jorge Fernández Díaz

FONT: **hashtracking** LA VANGUARDIA

L'escàndol virtual

Els enregistraments divulgats fan pujar la temperatura a les xarxes socials, en què s'evidencia un ampli malestar

LA BATALLA DIGITAL **Salva Enguix**

Les xarxes socials són una potent caixa de ressonància que, en determinats moments, adquireixen la condició d'altaveus. És a dir, en condicions normals en aquestes plataformes, especialment a Twitter i Facebook, són les mateixes comunitats les que retroalimenten la interacció. Especialment amb els *jonquis* de la informació.

Però quan passa una cosa extraordinària, un esdeveniment inesperat d'ampli interès social, milers de persones s'incorporen al debat. És llavors quan són veritables altaveus. És el que ha passat, i està passant, en el cas dels enregistraments divulgats de les converses entre el ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, i el director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC), Daniel de Alfonso, divulgats per un diari nadiu digital, Publico.es.

Les últimes 48 hores, a dir veritat, el cas ha catapultat l'atenció cap a les xarxes socials, cosa que ha generat més interactivitat de la que s'estava produint en aquesta campanya electoral i ha focalitzat l'atenció dels usuaris en aquest fet informatiu. Una simple mirada confirmava que era difícil seguir qualsevol diàleg sense que sorgís el tema, gairebé sempre amb forta actitud crítica cap al ministre i cap al Govern de Mariano Rajoy.

> Les etiquetes creades a Twitter sobre el cas han aconseguit generar milers de tuits i milions d'impactes

A més a més, tots els partits de l'oposició han mobilitzat les seves tropes en xarxes socials (i també en apps de missatgeria com WhatsApp i Telegram) per viralitzar el cas tant com puguin. Les dades, a més, ho confirmen. L'etiqueta #fernandezdiaz va ser la més utilitzada a Twitter ahir i dimecres, amb més de 43.000 tuits. Gairebé 19.000 comptes van llançar missatges amb aquesta etiqueta, que va tenir un impacte entorn dels 114 milions d'usuaris en aquesta xarxa. A aquesta etiqueta la van acompanyar altres etiquetes com #fernandezdimision o #jorgesefuerte amb molt èxit. El ministre, en els moments àlgids de dimecres a la tarda, va acumular més de 25.500 mencions, i De Alonso, més de 27.000; gairebé totes crítiques o irròniques. A més a més, hi va haver milers de missatges que no van utilitzar etiquetes. A Facebook va ser la notícia més divulgada dimecres.●

ha intentat confondre, el problema no és reunir-se per obtenir informació i perseguir la corrupció; el problema és reunir-se per conspirar, i això és el que ha fet vostè", li va retreure el diputat de Junts pel Sí David Bonvehí. Pels parlamentaris, De Alfonso ha actuat al dictat del ministre de l'Interior, "faltant a l'ètica" que requereix el

> **"Que tiri la primera pedra qui estigui lliure d'haver conspirat", etziba el responsable de l'OAC**

seu càrrec, cosa que suposa un "atac gravíssim a la democràcia i a l'Estat de dret". Només el diputat popular Santi Rodríguez es va posar del costat del responsable de l'OAC i va abonar la tesi de la conspiració contra ell.

Si tot continua segons es preveu, el ple del Parlament oficialitzarà el cessament de De Alfonso la setmana que ve. La seva destitució l'han de ratificar tres cinquenes parts dels diputats en primera votació i una majoria simple en segona votació. Una sortida que ja es dóna per feta, però que no tancarà el cas que es compleixin les advertències de l'encara director d'Antifrau. De Alfonso va assegurar que està disposat a portar als tribunals la seva destitució, perquè sosté que no va actuar amb negligència sinó al contrari. El seu comportament al capdavant de l'Oficina ha estat tan impol·lut, va dir, que fins i tot els treballadors li van mostrar suport dimecres. Ahir, tanmateix, part de l'equip de la institució va entrar una instància al Parlament en què es desvinculaven del seu director i negaven haver-lo protegit.

La compareixença tampoc no va aclarir com es va gravar la conversa ni qui la va difondre. "Espero que el Ministeri de l'Interior ho descobreixi –va dir De Alfonso–. Ells tenen els mètodes per fer-ho, nosaltres no".●

MALLORCA · PLAYA DE PALMA
Hotel Riu Bravo ****
DESDE 100 €
Todo Incluido. Estancias del 27/06 al 09/07/16. **Completamente reformado**

COSTA DE LA LUZ · CHICLANA
ClubHotel Riu Chiclana ****
DESDE 132 €
Todo Incluido. 1 niños de 0 a 3 años gratis. Estancias del 11 al 17/07/16.

FORMENTERA · PLAYA MIGJORN
Hotel Riu La Mola ****
DESDE 150 €
Media Pensión. Estancias del 25/08 al 03/09/16. **¡Últimas habitaciones!**

Información y Reservas:
www.riu.com · 902 400 502

Precio por persona y noche en habitación doble estándar. Plazas limitadas. El descuento de niños se aplica compartiendo habitación con dos adultos. Consulte condiciones de aplicación y estancia mínima. Impuestos incluidos. Precios válidos salvo error tipográfico. Bravo: H/2488 · La Mola: H/2430

RIU Hotels & Resorts
Déjese mimar

LV. Article 175
LV. Article 176

La qüestió catalana El debat polític

Puigdemont aposta per "marxar al més aviat possible" d'Espanya

El president vol accelerar el procés davant la "guerra bruta" de les "clavegueres de l'Estat"

XAVIER GÓMEZ

Inés Arrimadas i Carles Puigdemont van mantenir una trobada informal després de la sessió de control d'ahir al Parlament

JOSEP GISBERT
Barcelona

Carles Puigdemont ho té clar. Una vegada coneguda l'actuació de l'Estat espanyol abans i després del 26-J, Catalunya no només no farà ni un pas enrere, sinó que el que li convé és "marxar al més aviat possible" d'Espanya, "perquè en un Estat així no podem durar gaire més". Aquesta és la conclusió a què ha arribat el president de la Generalitat després que en els últims dies s'hagin pràcticament superposat dos fets molt greus, a parer seu, per a la democràcia –la publicació de les converses entre el ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, i el fins fa poc director de l'Oficina Antifrau de Catalunya, Daniel de Alfonso, i la decisió del jutge de portar a judici Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau per la celebració del 9-N–, segons va sostenir ahir en la sessió de control al Parlament.

"Estem davant un dels escàndols més greus de la democràcia, que és l'ús de l'Estat per atacar adversaris polítics, i mentre el ministre s'escapa de donar explicacions per haver utilitzat de manera il·legal i abusiva les institucions democràtiques coneixem que el president Mas, la vicepresidenta Ortega i la consellera Rigau seran enviats a judici per permetre l'exercici de la democràcia", va denunciar Carles Puigdemont, que va subratllar que davant una situació així l'única aposta possibles és, al seu entendre, accelerar el procés cap a la independència. "Com deia un demòcrata madrileny fa un parell d'anys, impotent davant la impossibilitat de canviar les coses, 'bascos, catalans fugiu vosaltres que podeu'", va reblar per reforçar la seva argumentació, convençut que "hi ha molts demòcrates espanyols que comencen a entendre que l'única alternativa que tenim és posarnos a caminar de manera decidida i irreversible cap a un Estat independent".

Responent les preguntes que li van dirigir Jordi Turull (Junts pel Sí) i Benet Salellas (CUP), de denúncia de l'actuació de les "clavegueres de l'Estat", el president de la Generalitat va fer una valoració inequívoca del moment resultant després del 26-J, com si es tractés d'una declaració d'intencions : "No ens convé només canviar d'Estat, ens convé canviar d'època, perquè tot això que està passant és d'una altra època". "De manera que com més aviat anem passant, millor per a la nostra gent," va remarcar, sobretot després que, en vista del resultat de les noves eleccions espanyoles, l'opció d'acordar un referèndum amb Catalunya "sí que vaga per l'espai sideral pels temps dels temps". Una circumstància –"la dificultat inabastable de celebrar un referèndum amb un Govern del PP"– que va aprofitar per instar Lluís Rabell (Catalunya Sí que es Pot), que malgrat tot va insistir en la via del referèndum, a reflexionar sobre "com exercim el dret d'autodeterminació de la manera més democràtica possible".

El cap del Govern titlla d'"antisistema" el ministre de l'Interior i dóna per descartada l'opció del referèndum

Carles Puigdemont se les va tenir, pel mateix motiu, amb Xavier García Albiol (PP), que li va retreure la denúncia de la "guerra bruta" de les "clavegueres de l'Estat" i el va comparar amb David Cameron per diferir la qüestió de confiança (en el cas del primer ministre britànic, la dimissió) fins després de l'estiu. "Jo crec que el principal antisistema el tenim al Govern espanyol, i és el ministre de l'Interior", li va etzibar el president de la Generalitat, que en aquest sentit va expressar la seva esperança que Jorge Fernández Díaz "doni explicacions abans de marxar de vacances definitivament". I no va dubtar a replicar-li, a més, que preferia abans assemblar-se "al Regne Unit –pel seu tarannà democràtic de segles–, amb els seus errors, que a l'Estat espanyol".

Inés Arrimadas (C's), d'altra banda, va situar el Govern al mateix sac que Marine Le Pen i Donald Trump per considerar el *Brexit* una oportunitat per a les aspiracions democràtiques de Catalunya, i Carles Puigdemont li va respondre amb el convenciment que la UE "acabarà canviant de criteri sobre processos com els d'Escòcia i Catalunya".●

Cafè informal amb Arrimadas

Que la relació entre el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i la líder de l'oposició i presidenta de Ciutadans al Parlament, Inés Arrimadas, és sensiblement millor que la dels seus predecessors –Artur Mas i Albert Rivera– és una realitat que ells mateixos han confessat i que va quedar patent ahir en un de les aturades del ple. Els dos polítics es van creuar als passadissos de l'hemicicle després de la sessió de control al Govern i van decidir anar al bar per fer un cafè i parlar de les eleccions del 26-J, amb les conseqüències del nou mapa electoral per a la governabilitat d'Espanya, així com de les seves derivades en la política catalana. En aquesta conversa informal, que va durar deu minuts, també van abordar el *Brexit*. Malgrat la distància ideològica que els separa, Arrimadas ha destacat en diversos moments des de l'investidura de Puigdemont com a president que s'han recuperat les vies de diàleg institucional des de la seva entrada al Palau de la Generalitat.

El cas continuarà als tribunals amb un intercanvi de denúncies

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

"Es refugia en la calúmnia i la insídia, que aixequi totes les catifes que vulgui i que expliqui per què no ho ha fet abans," va dir desafiant el magistrat el diputat socialista Ferran Pedret. El PSC ha presentat una querella contra De Alfonso, que va insinuar que els socialistes estan al darrere de les filtracions.

El cas ha derivat en un encreuament de querelles entre partits polítics, Fernández Díaz i De Alfonso, de manera que a partir d'ara continuarà per la via judicial. A part del PSC, Convergència també es querellarà contra l'excap de l'OAC. "Estem davant un dels escàndols més greus de la democràcia, l'ús de l'Estat per atacar adversaris polítics", va insistir el president, Carles Puigdemont. ERC i Catalunya Sí que es Pot ho han portat davant la Fiscalia perquè ho investigui, mentre que el Síndic de Greuges, Rafael Ribó, va anunciar que denunciarà els fets davant el Suprem. El ministre de l'Interior també té la intenció de recórrer a la justícia per denunciar la filtració "il·legal" de les escoltes –en aquest aspecte ahir hi va insistir el diputat del PP Santi Rodríguez, que va lamentar que el Parlament revoqui el responsable de l'OAC "per haver-se declarat espanyol"–.

El Síndic de Greuges s'afegeix a la petició dels grups perquè s'investigui i traslladarà els fets al Suprem

De Alfonso, per la seva banda, no es dóna per vençut. Ahir es va acomiadar dels seus companys a Antifrau defensant la seva actuació. Se suposa que a partir d'ara haurà de tornar a ocupar el seu càrrec com a magistrat de l'Audiència Provincial de Barcelona, tot i que amenaça de recórrer la seva destitució davant la justícia. Ara el Govern haurà de buscar un substitut per a De Alfonso, que ha de ser ratificat pel Parlament. "A veure si el càsting els surt millor aquesta vegada", va ironitzar el cap de llista de CSQP, Lluís Rabell, que va recordar que va ser el Govern de CiU qui va proposar el magistrat com a candidat. Per ara l'OAC quedarà sota el comandament de Maite Masià, número dos de De Alfonso i que apareix esmentada en el cas de les ITV.●

LV. Article 177

La CUP reclama una reunió per acordar un referèndum

El Govern rebutja la idea: "No està en condicions de demanar res"

Contra la causa del 9-N. Ahir Joana Ortega, Artur Mas i Irene Rigau van defensar la seva actuació en el procés participatiu del 9-N durant una entrevista conjunta a RAC1

ÀLEX TORT
JOSEP GISBERT
Barcelona

Ahir la CUP va demanar al president de la Generalitat, Carles Puigdemont, que convoqui totes les forces polítiques partidàries de la celebració d'un referèndum unilateral d'independència a una reunió per acordar com s'ha de fer, i posar-hi data. La resposta del Govern, però, va ser immediata i contundent: "La CUP no està en condicions de demanar res a qui li ha retirat el suport per poder governar amb un pressupost", van assenyalar fonts del Gabinet.

En aquesta reunió, segons els cupaires, hi haurien de ser Junts pel Sí i la mateixa CUP, i aquelles forces polítiques que s'han mostrat favorables a exercir el dret a decidir, com és el cas de Catalunya Sí que es Pot i En Comú Podem. I sense descartar fins i tot la presència del PSC. Els membres de la CUP van fer la petició en una conferència a la plaça del Rei de Barcelona, en què van prendre la paraula Anna Gabriel i Benet Salellas per visualitzar sobretot la seva aposta per un referèndum unilateral d'independència després de constatar que els resultats del 26-J indiquen que "no hi ha lloc" per a cap referèndum acordat amb l'Estat espanyol.

Els anticapitalistes van exigir a l'assemblea general celebrada al maig a Esparreguera que aquest referèndum unilateral s'hauria de dur a terme abans del gener del 2017. Ahir, tot i això, van demanar al Govern de fer-lo "com més aviat millor", encara que es

L'entorn de Carles Puigdemont diu als anticapitalistes que són responsables d'"incomplir el pacte firmat"

van mostrar més flexibles per celebrar-lo fins i tot al final d'aquesta legislatura (en principi previst per a l'estiu del 2017). Per als cupaires posar data al referèndum unilateral "podria dissipar moltes desconfiances que avui hi ha sobre la taula" entre Junts pel Sí i la CUP. Per tant, a ningú no se li escapa que la inclusió del referèndum unilateral en el full de ruta independentista serà una qüestió cabdal si Carles Puigdemont vol comptar amb el suport de la CUP per superar la qüestió de confiança.

El Govern, tanmateix, no està per aquesta feina, si més no de moment. La petició dels anticapitalistes de convocar ara una reunió no va agradar en absolut a l'entorn del president de la Generalitat, que la va rebutjar sense contemplacions. Després que la CUP hagués trencat el pacte d'estabilitat amb Junts pel Sí i deixat el Govern en minoria, la reacció era més que previsible. I el to utilitzat per desestimar la sol·licitud de "qui ha incomplert el pacte firmat" va ser especialment sever emfatitzant que "no està en condicions de demanar res".

Carles Puigdemont està preparant amb el seu equip, i també amb el vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, la qüestió de confiança a què se sotmetrà al setembre, amb l'esperança que serveixi per donar un nou impuls al procés sobiranista, però ara com ara, quan falten tres mesos, la seva intenció no és pactar el seu programa prèviament amb cap altra força política, ni tampoc amb la CUP.●

PANORAMA

La Fiscalia vol arxivar la denúncia sobre el finançament de Podem

▶La Fiscalia de l'Audiència Nacional considera que no hi ha motius per investigar el finançament de Podem, i, en conseqüència, va demanar ahir al jutge Eloy Velasco l'arxivament de la denúncia que l'associació Unió Cívica va presentar contra aquesta formació. El fiscal encarregat del cas, Miguel Ángel Carballo, estima que no s'han aportat indicis seriosos que Podem hagi estat finançada amb fons dels governs de Veneçuela i l'Iran, com van al·legar els denunciants. "A la redacció dels fets –diu l'informe– li falta tota virtualitat indiciària com a principi de prova, i aquestes mancances no poden ser cobertes amb l'actuació d'ofici". El text recorda que el Suprem ja va arxivar una denúncia similar basada suposadament en un informe policial sense firma. / **J.M.ª Brunet**

Tomás Gómez vol que Pedro Sánchez li demani perdó

▶L'exalcalde de Parla i exsecretari general del PSM, Tomás Gómez, va reclamar ahir al líder del PSOE, Pedro Sánchez, que li demani perdó per "empastifar el seu honor" i generar dubtes sobre el seu paper en la gestió del tramvia de la localitat. Gómez va formular la seva exigència després que la Cadena Ser anunciés un informe del Tribunal de Comptes que indica que no hi ha cap "causa penal i comptable" sobre aquesta infraestructura. / Agències

Robles recorre contra la seva baixa al Suprem

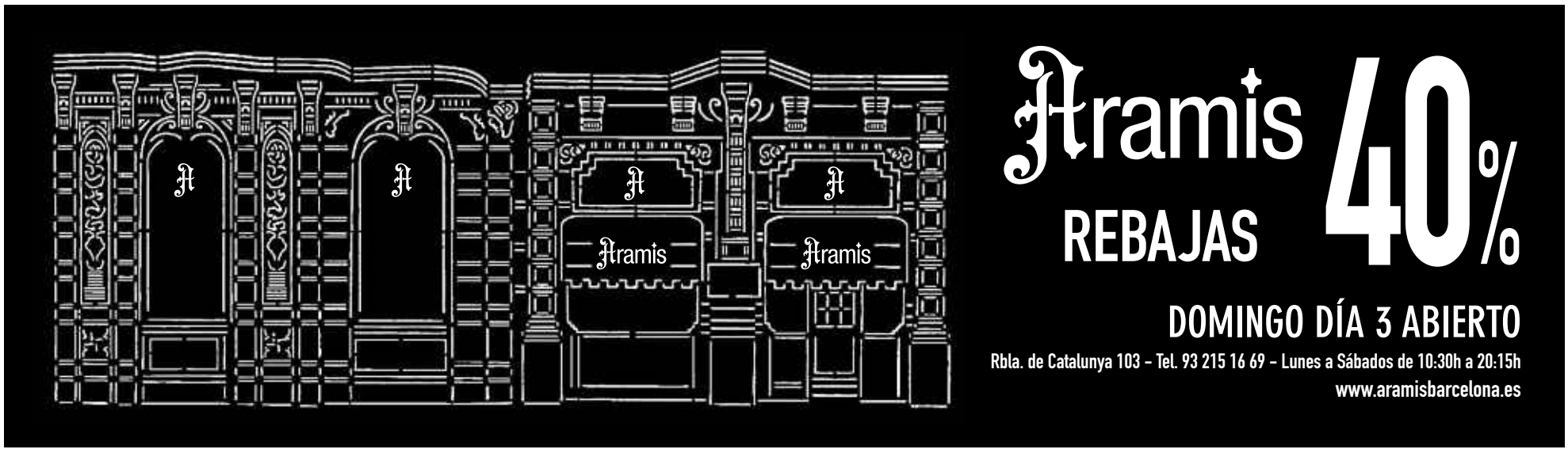
▶La diputada electa Margarita Robles (PSOE) ha recorregut contra la decisió del Consell del Poder Judicial de deixar vacant la seva plaça de magistrada del Suprem. Robles demana que es reconsideri la resolució i que el president del Consell, Carlos Lesmes, valori "la seva possible abstenció". La recurrent va dir al seu dia que la seva baixa va ser una "revenja" de Lesmes, i ara afegeix que en cap moment no va poder formular al·legacions. / Redacció

El PNB ironitza sobre l'oferta del PP d'un pacte de governabilitat a Euskadi

▶El dirigent del PNB Koldo Mediavilla es va dirigir ahir al ministre de Sanitat en funcions i president del PP basc, Alfonso Alonso, per dir-li "que pot esperar assegut una resposta" del seu partit sobre el seu oferiment d'entrar en un acord de governabilitat. A més a més, li ha recordat que el secretari de Justícia, Drets i Llibertats del PP i parlamentari basc Iñaki Oyarzabal encara no ha demanat disculpes per haver dit que "la corrupció al País Basc té les sigles del PNB". / Redacció

El diari Público lliura a la Fiscalia les converses de Fernández amb De Alfonso

▶El diari Público va donar ahir a la Fiscalia General de l'Estat un llapis amb els arxius d'àudio que recullen les converses entre el ministre de l'Interior en funcions, Jorge Fernández Díaz, i l'exdirector de l'Oficina Antifrau de Catalunya, Daniel de Alfonso. El director general de Público, Chema Crespo, va manifestar a *La Vanguardia* que el material va ser lliurat "per si fos procedent fer d'ofici alguna mena d'actuació o diligència, sense fer cap valoració jurídica sobre el seu objecte o contingut". La secretaria tècnica de la Fiscalia de l'Estat ara estudiarà els enregistraments. Público, al seu torn, va rebutjar la setmana passada lliurar a la policia aquest material quan dos agents s'hi van interessar sense aportar cap ordre judicial. / **J.M.ª Brunet**

LV. Article 178

La CUP separa la consulta del suport a Puigdemont

ERC celebra la rectificació dels anticapitalistes

BARCELONA Redacció

La portaveu de la CUP al Parlament, Anna Gabriel, va puntualitzar ahir que la proposta de celebrar un referèndum unilateral d'independència no és imprescindible per negociar el suport de la seva formació a la qüestió de confiança prevista al setembre.

Malgrat això, en declaracions a Catalunya Ràdio Gabriel va matisar que la CUP considera que, tot i que el referèndum unilateral no és imprescindible perquè Puigdemont obtingui el suport del seu grup, "sí que entenem que és una manera de culminar el full de ruta" i de "marcar el punt d'unilateralitat" en el procés.

Per la portaveu de la CUP al Parlament, la qüestió de confiança pot ser una bona oportunitat per visualitzar "la posada en escena de com culminem la legislatura i el procés obert", ja que per a la seva formació és important veure que el Govern té el propòsit d'"iniciar la recta final de la legislatura en clau d'excepcionalitat".

Gabriel va recordar que la CUP ha plantejat la proposta de celebrar una cimera de partits perquè considera que és una bona manera d'analitzar la possibilitat d'incloure el referèndum en el full de ruta.

GEMMA MIRALDA / ARXIU

Anna Gabriel

Al seu torn, el portaveu d'ERC, Sergi Sabrià, va celebrar que la CUP no fixi la seva proposta de referèndum unilateral d'independència com a condició sine quan non per donar suport al president de la Generalitat, Carles Puigdemont. "Em sembla positiu l'enfocament que ha fet la CUP", va dir Sabrià, i va reiterar que el seu partit no es tanca a un referèndum d'aquestes característiques, però va recordar que suposaria una modificació del full de ruta que requeriria molt de consens.

Des de la CUP no fixen el referèndum com a condició indispensable, però sí que exigeixen que hi hagi un gest de ruptura en el pla sobiranista, i Sabrià assegura que el full de ruta actual ja preveu un punt de ruptura amb l'Estat.

Sabrià va recordar que encara queda temps per abordar aquesta qüestió de confiança, però va precisar que el seu partit no entendria que entre sobiranistes es posessin condicions innegociables a canvi de l'aval a Puigdemont: "No tindria sentit". "El full de ruta ja el té. Això no genera dubtes. A ERC sempre hem tingut clar que sense un punt de ruptura no es fa la independència".

Sobre la proposta de la CUP d'una reunió per abordar aquest referèndum, Sabrià considera que Esquerra Republicana és partidària del diàleg, però creu que l'experiència fins ara de celebrar cimeres no ha estat de moment la més exitosa "del món". La setmana passada des del Govern van advertir la CUP que no està en posició d'exigir cap cimera.●

PANORAMA

Antoni Segura es perfila per substituir Gasòliba al Cidob

▶L'historiador Antoni Segura podria assumir la presidència del Cidob ben aviat en substitució de Carles Gasòliba, que va renunciar al càrrec a l'abril per desacords amb la línia independentista del Govern. Segura té el vistiplau del conseller d'Afers Exteriors, Raül Romeva. Tot i que encara falten alguns tràmits per oficialitzar qui assumirà el càrrec, fonts de la institució donen per fet el seu nomenament. El candidat que surti finalment elegit haurà de seguir la nova orientació que el Govern vol donar al Cidob. Gasòliba va renunciar per les diferències que mantenia amb el Departament d'Exteriors en aquest punt. La conselleria que dirigeix Romeva vol que la institució també defensi el sobiranisme de Catalunya. Gasòliba, en aquest sentit, no estava d'acord amb l'"opinió" dels patrons institucionals partidaris que el Cidob comenci "una etapa dins de l'actual context en què es faci èmfasi en el paper de Catalunya com a futur actor al marc internacional". / Redacció

Les escoles que segreguen posen a prova JxSí

▶La comissió d'Ensenyament del Parlament debatrà avui una proposta de resolució dels diputats d'ERC perquè les escoles que separen per sexe no renovin els seus concerts una vegada expirin, un tema que els separa dels seus socis de CDC al Govern i que ha tensat la relació entre tots dos. Per això, diputats convergents han presentat una esmena per corregir la iniciativa dels seus companys a Junts pel Sí i diluir-la. / **Maite Gutiérrez**

Les negociacions dels candidats de Podem continuen

▶Els candidats que han oficialitzat la seva intenció de dirigir Podem no han aconseguit ara per ara arribar a cap pacte per unificar els seus projectes. Jéssica Albiach, Raimundo Viejo i Albano Dante Fachin han negociat sense arribar a bon port, mentre que l'altre candidat, Óscar Guardingo, presentarà la seva candidatura en solitari. Tots quatre es reuneixen avui amb el secretari d'organització, Pablo Echenique, per aclarir l'embolic. / **Maite Gutiérrez**

Bastan dos puntos para empezar algo nuevo.

Esto es lo que quiero:

☑ **Una casa nueva**

☑ **Una historia nueva**

☑ **Una vida nueva**

Y para eso estamos aquí. Somos dospuntos y queremos cambiar las reglas. Nacemos con solidez y experiencia para impulsar la vida y la historia de nuestro cliente, acompañándole y creando para él la casa que quiere.

Esta es nuestra historia, ¿cuál es la tuya?

www.dospuntos.casa

dospuntos
decide tu casa

LV. Article 179

L'escenari postelectoral

Iceta anima Sánchez a provar-ho si Rajoy fracassa

El líder del PSC i la presidenta balear encoratgen l'alternativa

JUAN CARLOS MERINO
Madrid

"A la Constitució no hi diu que Rajoy ha de ser president!". El líder del PSC, Miquel Iceta, i la presidenta de les Balears, Francina Armengol, van comparèixer ahir a Ferraz davant Pedro Sánchez i, quan van sortir de la trobada, tots dos van coincidir, com la resta dels líders territorials, que la responsabilitat d'intentar formar un govern correspon ara, en exclusiva, a Mariano Rajoy. Però, contràriament a la gran majoria dels barons del PSOE, Iceta i Armengol van defensar que, si Rajoy fracassa en el seu intent d'investidura, Sánchez podria intentar formar un govern alternatiu al del PP.

"Si Rajoy no aconsegueix la investidura, caldrà explorar altres camins, esclar", va assegurar Iceta. "Si el PP no ho aconsegueix, el PSOE no es pot quedar de braços plegats", va assegurar. "Si Rajoy no aconsegueix els vots per ser investit, Pedro Sánchez ha d'intentar un govern alternatiu", va defensar igualment Armengol. Amb qui? Amb alguns dels grups que hagin votat no a Rajoy, que ara com ara sembla que seran tots tret del del PP. Iceta i Armengol van reobrir així un debat de què altres presidents socialistes, com l'andalusa Susana Díaz, l'extremeny Guillermo Fernández Vara i el castellanomanxec Emiliano García-Page, no en volen ni sentir parlar. Per tots ells, i per un sector de Ferraz, l'únic lloc on les urnes han situat el PSOE és a l'oposició. I no a tornar a intentar un "acord transversal" amb Podem i Ciutadans, que ja va fracassar l'anterior legislatura. "No cal perdre el temps ni enganyar la gent", va dir ahir García-Page.

Iceta i Armengol, en nom dels socialistes catalans i balears –com la vigília van fer les responsables dels socialistes bascos i madrilenys–, van mostrar la seva oposició a facilitar, "ni per activa ni per passiva", un govern del PP. "Jo preferiria explorar altres possibilitats abans d'abstenir-nos", va insistir Iceta. I tot això el mateix dia en què el líder de Podem, Pablo Iglesias, va insistir a allargar la mà al PSOE: "Escoltarem qualsevol proposta, els números continuen sent suficients". El recel dels socialistes cap a Iglesias és màxim, ja que fa tot just dos mesos va impedir que Sánchez fos president. Però Iceta i Armengol van canviar ahir el discurs en què estava instal·lat la majoria del PSOE. Encara més contundent va ser Armengol: "En el debat d'investidura cal mantenir-se en el no al PP". I va rebutjar taxativament una abstenció: "Ni ara, ni durant, ni després. El PSOE no pot facilitar un govern del PP, perquè seria trair els ciutadans, la nostra història, els votants i els militants", va dir Armengol. La presidenta balear va rebutjar l'"abstenció mínima i d'última hora" que defensa l'extremeny Vara. "No, de cap manera. Amb el nostre vot, no", va insistir.

CHEMA MOYA / EFE

Miquel Iceta es va reunir ahir a Ferraz amb Pedro Sánchez

Iglesias insisteix a allargar la mà al PSOE: "Escoltarem qualsevol proposta; els números continuen sent suficients"

A les portes del comitè federal del PSOE, es manté el "no rotund" de Sánchez a Rajoy. "El que hem de fer ara és forçar al màxim la posició de Rajoy", va assegurar ahir un president autonòmic del PSOE. "Com és possible que encara no s'hagi reunit amb Ciutadans, que seria el seu aliat natural, i en canvi ho hagi fet amb ERC? Per què?", es va preguntar. El president de Castella-la Manxa, Emiliano García-Page, va rebutjar igualment facilitar un govern de Rajoy: "Seria un baló d'oxigen per a Podem donar suport al PP d'una manera o altra". I el valencià Ximo Puig va concloure que "el PSOE no serà company de viatge del PP".●

Maquiavel·lismes amb calor africana

ANÀLISI

Enric Juliana

Mariano Rajoy ha de suar tinta per formar govern. Ahir el Partit Nacionalista Basc, que té l'acció d'or de la nova legislatura, va deixar una cosa molt clara: no tancarà cap pacte amb el Partit Popular fins després de les eleccions de l'octubre a Euskadi. Seran uns comicis que els de Sabin Etxea hauran de jugar obligatòriament per la banda esquerra, sense concessions gaire visibles al poder central espanyol.

El PNB necessita neutralitzar Bildu i frenar el Podem basc (guanyador de les eleccions generals a Euskadi al desembre i al juny) per assegurar-se una legislatura tranquil·la amb suport socialista. Neutralitzar Arnaldo Otegi i frenar Podem, que al seu torn resta vots a Bildu amb un esquerranisme totalment aliè a les escorrialles d'ETA. Si els números fallen, a la tardor Iñigo Urkullu haurà d'explorar el suport del Partit Popular al Parlament de Vitòria, i aleshores les accions del PNB a Madrid valdran la meitat. Aquesta és la qüestió. Ahir Aitor Esteban, advocat de Deusto, portaveu al Congrés, va suggerir a Rajoy que no tingui cap pressa per engegar el rellotge dels 60 dies. Que deixi passar el temps. Els bascos són únics.

Sabin Etxea no està disponible fins a l'octubre. Sense els seus cinc escons, l'abstenció del PSOE és del tot imprescindible per a la investidura. Amb el suport de Ciutadans no n'hi hauria prou, i tot indica que Albert Rivera, Juan Carlos Girauta i Inés Arrimadas no tenen gaires ganes d'acabar servint els cafès a la taula del Consell de Ministres. El jove grup dirigent de Ciutadans reivindica la seva autonomia política.

Primera possibilitat. Una abstenció socialista orgullosa de si mateixa, amb el cap ben alt, amb aires del SPD alemanya, beneïda per Felipe González, basada en una negociació programàtica que hauria d'incloure la reforma constitucional.

Segona possibilitat. Abstenció vergonyant a última hora, amb el cap baix, mirant de reüll Podem, després que el PP arribi a un acord amb Ciutadans per disposar d'una plataforma estable de 170 diputats.

Tercera possibilitat. Explorar una majoria alternativa amb Ciutadans i Podem. Els socialistes catalans i balears empenyen en aquesta direcció. Podem envia missatges maquiavèl·lics: "Ara sí que hi estem disposats". Com que aquesta vegada PSOE i Ciutadans (117 diputats) sumen menys que el PP (137), l'aliança quedaria en mans d'Units Podem (71). És gairebé impossible que Ciutadans jugui aquesta carta. González i la vella guàrdia la vetarien, i el socialisme meridional (31 diputats, entre andalusos, extremenys i castellanomanxecs) amenaçaria de no votar.

Por al PSOE que Sánchez, assetjat i estressat, sotmeti el no al PP al referèndum dels militants

Pedro Sánchez, tot i això, podria tenir la temptació de sotmetre el no al PP al referèndum de la militància socialista, cosa que deixaria els barons sense marge de maniobra. Hi ha por al PSOE que Sánchez se senti assetjat i recorri al dispositiu plebiscitari. Peus de plom davant el comitè federal de diumenge.

El PSOE té la pilota a la seva teulada, amb un lideratge precari. Malgrat la seva derrota a Andalusia, Susana Díaz no renuncia a l'assalt, i ja comença a insinuar-se una *tercera via* en la persona del jove socialista aragonès Ignacio Urquizu, brillant sociòleg.

Quarta possibilitat. Terceres eleccions.

(I a Madrid aquests dies la calor és africana).●

LV. Article 180

El Govern avisa la CUP que la qüestió de confiança i el pressupost van lligats

Els anticapitalistes fugen d'estudi i insisteixen a pactar el nou full de ruta

ÀLEX TORT
Barcelona

El Govern vol superar la qüestió de confiança a què se sotmetrà Carles Puigdemont al setembre tenint la governabilitat lligada, cosa que passa especialment per tenir nous pressupostos el 2017; la CUP fa gestos per donar-li suport, però no està disposada a vincular l'examen al president de la Generalitat als comptes. I així comença el primer culebrot entre l'Executiu català i els anticapitalistes després de la negativa cupaire als pressupostos del 2016.

El que té clar el Govern és que la història no es pot repetir. L'acord de gener pel qual s'investia com a president Puigdemont a canvi que la CUP garantís l'estabilitat parlamentària va quedar en paper mullat quan l'esquerra alternativa independentista va decidir a mitjan maig "deslliurar-se" del pacte. Entenien que els comptes no formaven part d'aquesta garantia. Amb aquest antecedent, el Govern pretén ser explícit i deixar les coses clares: considera que superar la qüestió de confiança i quedar-se "encallats" amb els pressupostos de l'any vinent no té recorregut.

Amb tot, ahir el vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, va oblidar aquell "la CUP és un soci absolutament fiable" que va pronunciar quan els pressupostos del 2016 ja perillaven, per passar directament a advertir la CUP. "Entenem que totes dues coses [qüestió de confiança i pressupostos] inevitablement aniran lligades", va aclarir el president d'ERC durant una entrevista a Catalunya Ràdio.

Junqueras va matisar que ara per ara no s'estan negociant els pressupostos de l'any que ve amb la CUP, però va insistir que entre tots dos factors hi hauria d'haver "un vincle molt estret".

La postura adoptada pel vicepresident va ser corroborada per la portaveu del Govern, Neus Munté. La també consellera de Presidència va considerar molt important que es revalidi la confiança en el full de ruta del Govern i que "els pressupostos són una translació i una eina indispensable" que s'ha de complir.

MARC ARIAS

Munté, Puigdemont i el secretari del Govern, Joan Vidal, just abans de la reunió del Consell Executiu

No obstant això, Munté va subratllar que, tal com ja va anunciar Puigdemont, no s'arribarà a cap tipus d'acord previ a la qüestió de confiança amb les distintes formacions polítiques, "però això no treu que es parli amb tothom perquè cal tenir una majoria parlamentària que, al seu torn, permeti tenir uns pressupostos".

Tanmateix, la CUP no sembla que hi tingui gaire interès i encara menys per firmar un xec en blanc. El seu portaveu, Albert Botran, va discrepar amb el Govern i va deixar clar que el vot de la CUP en la qüestió de confiança estarà vinculat a un acord sobre el full de ruta cap a la independència i a la declaració rupturista del 9 de novembre, en cap cas als pressupostos del 2017.

En tot cas, la CUP també juga amb les seves cartes i apostarà pel referèndum unilateral d'independència en la negociació, malgrat que la diputada Anna Gabriel va assegurar fa uns dies que no seria condició sine qua non per superar la qüestió de confiança.

Botran va anar ahir en aquest sentit i va recordar que la màxima prioritat dels cupaires és ara mateix fer una reunió formal amb els partits sobiranistes per incloure un hipotètic referèndum al full de ruta i posar-li data. Botran va admetre, però, que encara no havien aconseguit parlar amb el president de la Generalitat sobre aquest aspecte.

Igualment, la CUP va retreure al Govern que faci públics els seus plantejaments a través dels mitjans de comunicació, en comptes de parlar directament amb ells.

Junqueras pressiona els cupaires tot i que no s'ha iniciat la negociació per als comptes del 2017

Roger Torrent, portaveu de Junts pel Sí, també va aportar el seu gra de sorra per aclarir a la CUP que és una "obvietat" que el sí a Puigdemont és també un vot a favor de l'estabilitat parlamentària "perduda" després del recent veto als pressupostos del 2016. "En el marc de converses amb la CUP de cara a la qüestió de confiança" es deixarà clar "tot allò que implica votar a favor, també per a la resta de la legislatura".

D'altra banda, la comissió d'estudi del procés constituent del Parlament aprovarà l'informe de conclusions el proper dilluns i per això s'espera que podran ser debatudes en el ple que es farà els dies 27 i 28 de juliol.

Tot i l'absència en la sessió d'ahir dels representants de Catalunya Sí que es Pot i del PP –que hi va ser només en les primeres reunions per oposar-s'hi– així ho van acordar Junts pel Sí i la CUP. Malgrat tot, s'espera que els diputats de Catalunya Sí que es Pot es presentin a la sessió de dilluns per debatre les propostes de conclusions, que hauran de ser presentades com a màxim aquest divendres.●

"Assetjament sistemàtic" en l'operació Catalunya

El Govern va assegurar ahir que la presumpta operació Catalunya per desacreditar el procés independentista i desprestigiar polítics catalans, i revelada pel comissari José Villarejo, "ja no sorprèn". Així, la portaveu de l'Executiu català, Neus Munté, la va rebatejar com a "Operació anti-Catalunya" i va recordar al seu torn al ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, algunes de les seves declaracions en què va acusar el catalanisme d'"estar obsessionat i veure visions". Per Munté, amb l'informe publicat a *El Periódico* s'han verificat les sospites i s'ha demostrat, sobretot amb els enregistraments entre Fernández Díaz i l'exdirector de l'Oficina Antifrau, Daniel de Alfonso, que "tot formava part efectivament d'una operació d'assetjament sistemàtic, de persecució i desprestigi" cap a l'independentisme. Igualment, va afirmar que, "en un autèntic Estat de dret, Fernández no seria ministre". "El Govern no es quedarà de braços plegats", va afegir, tot i que es limitarà de moment a la denúncia política d'aquests fets, ja que els enregistraments no són una prova vàlida perquè no estan autoritzats per cap dels involucrats.

Arrufat i Lluc Salellas encapçalen la llista per al nou secretariat cupaire

À. TORT
Barcelona

La CUP ha aconseguit articular una candidatura d'onze noms de consens per fer-se càrrec del nou secretariat nacional (òrgan executiu). Ahir va finalitzar el termini per presentar candidatures per al secretariat i, segons fonts cupaires, la proposta que l'exdiputat cupaire Quim Arrufat ha dinamitzat junt amb el regidor per Girona, Lluc Salellas, germà del diputat Benet Salellas, i la regidora a Figueres, Natàlia Sànchez, és l'única que es presenta a les eleccions. Per completar els onze noms proposats, els militants hauran d'escollir quatre membres més que sorgiran de candidatures individuals.

En la llista promoguda per Arrufat s'inclouen altres noms, entre els quals Xevi Generó, que repetiria al secretariat, o Gabriel de Jòdar, vinculat a la CUP del districte d'Horta-Guinardó i fill de l'exdiputat cupaire i escriptor Julià de Jòdar.

Arrufat és una de les veus més respectades a la CUP. Com a tal, es va oferir per articular un secretariat de consens que substituís l'actual –en constants contradiccions per la polarització dels seus membres– a l'assemblea d'Esparreguera del 22 de maig. La posterior dimissió en bloc a mitjan juny de sis dels seus membres va ser la gota que va vessar el vas i el secretariat va tocar fons. Els dimissionaris van carregar amb força contra els seus excompanys, a qui van acusar d'"actituds sectàries i maquiavèl·liques". Ara Arrufat, junt amb Salellas i Sànchez, serien els principals encarregats de redreçar el rumb.

Per presentar la seva candidatura, la llista d'Arrufat advoca en el seu programa per donar sortida a la legislatura de Carles Puigdemont, que consideren excepcional i que ha de portar Catalunya cap a la ruptura amb l'Estat. Atès aquest raonament, la candidatura treballaria perquè el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, superés la qüestió de confiança a què se sotmetrà al setembre.

No obstant això, per pertànyer al secretariat Arrufat haurà de renunciar a la seva condició d'alliberat (està a sou de la CUP), tal com marquen els estatuts de la formació anticapitalista.

D'altra banda, Lluc Salellas manté un perfil favorable a l'entesa amb Junts pel Sí. És molt actiu tant a l'Ajuntament de Girona com a les xarxes, on es va mostrar partidari de resoldre positivament la investidura de president de la Generalitat –com també va fer el llavors diputat David Fernàndez– o de votar a favor d'ERC en les darreres eleccions generals.

Un cop validades les candidatures a partir de divendres es presentaran a les bases mitjançant assemblees territorials les candidatures conjuntes i individuals. La militància podrà escollir els seus candidats a partir de la primera setmana d'agost i podran fer-ho per primera vegada de manera telemàtica. L'organització va anunciar que el 7 d'agost es comunicaran els resultats de les votacions i que posteriorment la CUP presentarà el nou secretariat.●

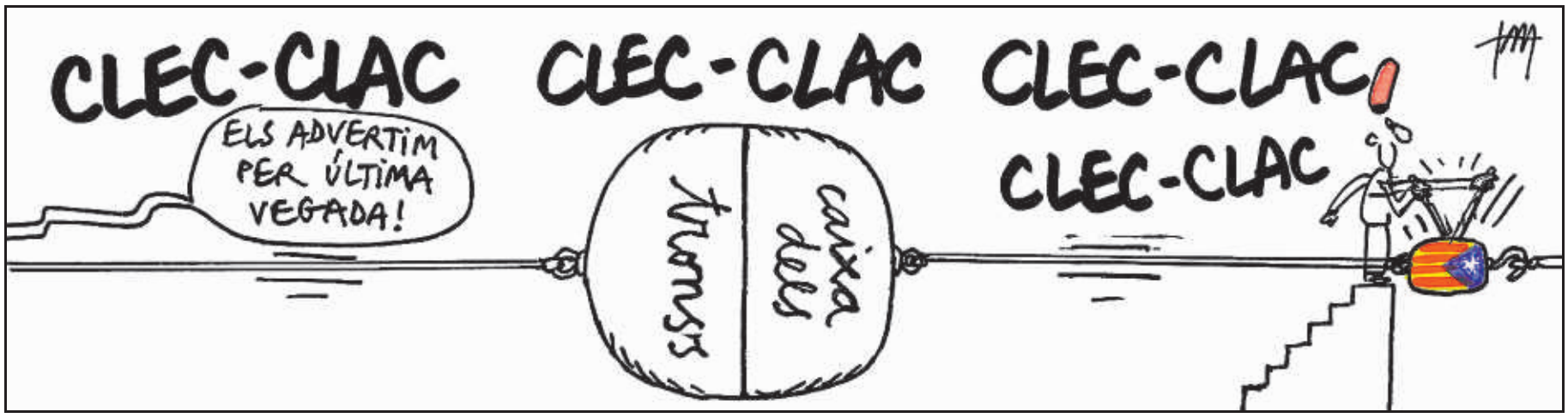
LV. Article 181

Política

La qüestió catalana

La votació del procés de ruptura al Parlament inquieta el Constitucional

El Tribunal tem un xoc perquè ja ha advertit sobre la seva il·legalitat per endavant

NINOTS

TONI BATLLORI

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

El Tribunal Constitucional (TC) està en alerta. El motiu és la intenció dels partits polítics sobiranistes de portar al ple del Parlament de Catalunya d'aquesta setmana les conclusions de la comissió d'estudi del Procés Constituent.

El Constitucional ja va llançar una advertència clara a la Mesa de l'assemblea autonòmica perquè estima que alguns d'aquests textos –que proposen l'aprovació de les lleis de la *desconnexió* i la creació d'una assemblea constituent que no seria "susceptible al control, suspensió o impugnació de cap altre poder"– s'oposen frontalment a l'anul·lació feta pel mateix Tribunal de la declaració aprovada pel Parlament el 9-N.

La dada que ara preocupa d'allò més els membres del TC no és només el contingut de les conclusions d'aquesta comissió, sinó també que es portin al ple de la Cambra malgrat les ordres i les advertències fetes. L'última es va fer la setmana passada, en la resolució que advertia de la inconstitucionalitat de reformes de la Carta Magna com les que proposen les forces sobiranistes en les conclusions que es debatran.

No cal esperar que el Constitucional es mantingui passiu davant la possibilitat que el Parlament desatengui aquests avisos. Si es produeix la votació, o potser fins i tot abans, arribarà al registre de la institució el corresponent escrit de l'Advocacia de l'Estat en què es plantejarà una impugnació.

Als laboratoris jurídics del Govern central se segueix amb atenció l'evolució dels esdeveniments. I la transcendència del cas pot provocar que el Constitucional utilitzi les mesures coercitives que l'última reforma legal d'aquesta institució va col·locar a les seves mans. Ara el precedent de la convocatòria de la consulta del 9-N, malgrat la prohibició explícita del TC, és invocat en mitjans jurídics com a dada rellevant a tenir en compte.

La celebració d'aquesta consulta va portar a la presentació d'una querella contra l'aleshores president de la Generalitat, Artur Mas, i les exintegrants del Govern Joana Ortega i Irene Rigau, una acció penal que després es va estendre a l'exconseller de Presidència, Francesc Homs. Òbviament, no és funció del tribunal presentar querelles. Però sí que ho pot fer la Fiscalia, pel seu compte o a instàncies del Govern central. I el que sí que pot fer el Constitucional, igual com l'Executiu, és posar els fets en coneixement de la fiscal general de l'Estat, Consuelo Madrigal.

La situació d'incertesa política que implica l'existència d'un Govern en funcions no impedirà, en tot cas, que el Tribunal actuï en exercici de les seves competències. El Constitucional va celebrar la setmana passada el seu últim ple d'aquest trimestre, i en teoria ha iniciat el seu parèntesi de vacances, però els magistrats estan pendents d'una possible convocatòria extraordinària per reincorporar-se en qualsevol moment.

Si passa, ho faran, sens dubte, amb summe neguit. El TC no vol ser protagonista d'un xoc de trens entre institucions. Per això va rebre amb poc grat la reforma de la mateixa llei orgànica que regula les seves competències. Aquest canvi legal li va donar noves atribucions per aconseguir que les seves resolucions es compleixin. Per evitar la situació en què les hauria d'aplicar, el TC s'ha preocupat de disposar en totes les seves resolucions sobre el procés sobiranista que el seu contingut es comuniqui directament a les persones i càrrecs públics afectats. Això explica l'advertència directa a la Mesa del Parlament quant a les conclusions de la comissió de la Cambra catalana. Però ara es pot donar una situació singular –malgrat que té algun precedent– si es porten les conclusions directament al ple, una vegada que la Mesa, dimarts passat, rebés les conclusions de la comissió i decidís no tramitar-les i delegar implícitament aquella decisió en una sessió plenària.●

XAVIER GÓMEZ

El ple del Parlament decidirà si es voten les conclusions de la comissió del Procés Constituent

LA SITUACIÓ

El TC va tenir el seu últim ple la setmana passada, però si cal actuarà d'urgència

LES PERSPECTIVES

L'advocat de l'Estat pot presentar recurs per demanar l'anul·lació de l'acte parlamentari

Intent de parar la votació

En vista de la certesa que les conclusions de la comissió del Procés Constituent arribaran sí o sí al ple del Parlament aquesta setmana, els grups de l'oposició van demanar ahir que Junts pel Sí i la CUP, promotors del text, renunciïn a la votació. Ni tan sols Catalunya Sí que es Pot –que ha participat en els debats de la comissió– està d'acord amb el contingut. La Mesa del Parlament va evitar la setmana passada incloure les conclusions en l'ordre del dia del ple que comença avui, de manera que deixarà la iniciativa als seus promotors perquè introdueixin aquest punt en l'ordre del dia mitjançant una modificació d'última hora que haurà de votar el ple. Jordi Turull, el president del grup parlamentari de JxS, va donar a entendre que ho faran així. La presidenta del grup de Ciutadans, Inés Arrimadas, va alertar ahir: "El que està passant al Parlament és molt greu". D'altra banda, Eva Granados, del PSC, va demanar als promotors de les conclusions que renunciïn a desobeir el Tribunal Constitucional.

LV. Article 182

Rivera demana a Rajoy que assumeixi l'encàrrec del Rei

C's adverteix que sense l'abstenció del PSOE no hi haurà investidura

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

La creixent pressió del Partit Popular a Ciutadans perquè voti afirmativament la investidura de Mariano Rajoy, cosa que podria propiciar l'abstenció d'alguns diputats socialistes, està provocant l'efecte contrari al que s'esperava a la Moncloa: el partit que lidera Albert Rivera ha recuperat el rebuig d'investir el líder popular, la que el considera molt marcat per la presumpta corrupció del PP, i els pròxims dies farà diversos gestos que posaran en evidència aquesta distància.

Entre aquest gestos hi ha votar en contra que Convergència obtingui grup propi al Congrés gràcies al suport de PP, PSOE i Podem, i s'oposarà que els partits nacionalistes puguin tenir cadira a la comissió de Secrets Oficials.

Es tracta de petits gestos a l'arena parlamentària que vénen a desmentir qualsevol acostament centrista al PP, malgrat la insistència del Govern central que els canals de negociació amb els partits estan oberts i s'avança lentament però amb seguretat.

Un altre exemple de la falta de sintonia és que ahir, després de saber que sectors populars demanen a Rajoy que no vagi a la investidura si no té assegurada una majoria de diputats suficient, Rivera va demanar a través de Twitter al president en funcions que aquesta vegada no faci com al gener i rebutgi l'oferiment del Rei: "Setmana clau per posar en marxa Espanya. Espero que Rajoy no digui que no una altra vegada al Rei i que el PSOE es mogui com va fer C's i anunciï la seva abstenció", va escriure.

Els contactes de Rajoy i Rivera fins ara han estat dos. A la tanda d'entrevistes de Rajoy amb els líders d'altres partits, el 12 de juliol, quan li va lliurar un document de 50 pàgines que sintetitza el programa del PP, i un missatge telefònic posterior de Rivera a Rajoy en què li demana més concreció en matèria econòmica.

Un altre dels arguments de C's per resistir-se al vot favorable a Rajoy i implicar-hi el PSOE és que amb la seva "abstenció tècnica" no n'hi ha prou i qualsevol possibilitat d'investidura d'un candidat del PP passa obligatòriament perquè els diputats socialistes, o almenys alguns, s'abstinguin.

Per això C's, que no vol aparèixer públicament com l'únic suport a què es pugui agafar Rajoy, va insistir ahir a demanar als socialistes que acceptin per "sentit d'Estat" l'abstenció i que governi un Executiu del PP en minoria.

"El PSOE no pot carregar el mort a ningú, si hi ha terceres eleccions, en tindrà bona part de culpa", va assegurar ahir la líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, que va admetre que més enllà de converses informals entre els diferents representants de partits els últims dies no hi ha hagut negociacions.●

CORTINA P. / ACN

La líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, ahir a la seu de Barcelona

AGENDA

Felip VI comença avui la tanda de consultes

El rei Felip inicia avui la tanda de consultes, després de la qual encarregarà al líder d'un dels partits –presumiblement Mariano Rajoy– la configuració del nou govern. Al llarg del dia passaran per la Zarzuela Pedro Quevedo (Nova Canàries), Isidro Martínez Oblanca (Fòrum Astúries), Ana Oramas (Coalició Canària), Javier Esparza (UPN) i Alberto Garzón (IU)

PANORAMA

Un pagament amb fons públics esquitxa Bustos

▶L'exalcalde de Sabadell Manuel Bustos va atribuir ahir a "un error esmenable" que el Consorci de Residus del Vallès Occidental li pagués amb fons públics un hotel a Sevilla durant un congrés del PSOE el 2012. Ho va explicar a la sortida dels jutjats de Terrassa, on va declarar com a investigat del cas Mercuri de presumpta corrupció i tràfic d'influències. Va dir que va haver d'anar-se'n de l'hotel per un tema personal, raó per la qual va deixar en mans del llavors gerent del consorci, Paco Fernández, la liquidació de la factura. Segons Bustos, Fernández va pagar amb diners del consorci, en lloc d'enviar la factura al partit, sense que l'exalcalde en fos conscient. "Queda clar que va ser fruit d'un error corregible de 200 euros, es va abonar el pagament d'una habitació i no es va reclamar", va detallar. / **Paloma Arenós**

Acord entre el Govern català i el tercer sector

▶La Generalitat i la Taula d'Entitats del Tercer Sector van firmar ahir un pla de suport amb 32 mesures per enfortir el sistema del benestar català. El document, que va ser presentat ahir pel president de la Generalitat, Carles Puigdemont; la consellera de la Presidència i portaveu, Neus Munté, i el president de la Taula d'Entitats del Tercer Sector, Oriol Illa, es compromet a donar més participació a les entitats en les polítiques socials en àmbits com l'habitatge o la inserció laboral de col·lectius en risc d'exclusió, entre d'altres. Puigdemont va destacar que la voluntat de l'Executiu català és de col·laborar amb les entitats socials per aconseguir "un objectiu comú" de construir un país "on no només pagui la pena viure, sinó on es visqui d'una manera decent". / EFE

Albiol demana que s'acabi el corredor mediterrani

▶El coordinador general del PP a Catalunya, Xavier García Albiol; la presidenta del PP valencià, Isabel Bonig; el d'Andalusia, Juan Manuel Moreno, i el de Múrcia, Pedro Antonio Sánchez, van firmar ahir el manifest *Junts per la Mediterrània*. Amb aquest document demanen al Govern central un nou model de finançament autonòmic "just" i que durant aquesta legislatura s'acabi el corredor ferroviari del litoral. En un acte a Cartagena, Albiol va destacar el "gran impuls econòmic" que donarà a la Mediterrània espanyola i a les comunitats annexes, com les Balears i Aragó, el corredor ferroviari, que ha qualificat de "gran infraestructura que, encara que no agradi als independentistes i al president de la Generalitat, Carles Puigdemont, unirà els territoris i els habitants d'Espanya". / EFE

Rafael Jorba

Patriotisme de pacotilla

Un tuit de Miquel Iceta resumeix així la seqüència de la constitució del nou Congrés i la polèmica elecció de la Mesa: "És ben clar: si Pedro Sánchez parla amb els independentistes, Espanya es trenca, però si Rajoy pacta amb ells, és un estadista". El líder del PSC no es referia tant al vot en blanc dels diputats d'ERC (9) i dels de l'extingida CDC (8), que van contribuir a designar Ana Pastor, i no Patxi López, a la presidència del Congrés, com al fet que deu diputats més dels previstos donessin el seu vot a les vicepresidències de Rosa María Romero (PP) i Ignacio Prendes (Ciutadans). Val a dir que és una xifra força significativa (179 escons), i que, si es repetís a la investidura, donaria la presidència a Rajoy en la primera votació, ja que sumaria tres diputats més de la majoria absoluta prevista (176).

Entre aquests deu "vots secrets", que s'han anat evaporant com els deu negrets d'Agatha Christie, hi hauria els de diversos diputats de CDC. El seu representant, Francesc Homs, hauria buscat tenir grup propi (visibilitat a la Cambra Baixa) i cobrar la subvenció milionària annexa (caixa de resistència). Es tracta d'un pacte legítim i que podria haver estat defensat sense embuts, com mana la tradició parlamentària de la Minoria Catalana. "Pit i collons", senyor Homs. L'única crítica que se li pot fer és que hagi negat l'evidència. "No es pot tractar la gent d'idiota", va exclamar Marc Castells, alcalde d'Igualada i un dels polítics emergents del nou Partit Demòcrata Català (PDC).

> "El patriotisme no és una doctrina; és un estat d'esperit que ens impulsa a sacrificar-nos per mor del bé comú" (Azaña)

En aquest context, la contradicció que resumia el tuit d'Iceta cal buscar-la en l'actitud del mateix Rajoy. Un tuit del president en funcions el delata: "La cessió que ha fet el PSOE als independentistes al #Senat no té cap explicació. Per arribar a la presidència del Govern no tot s'hi val". Rajoy va escriure aquest tuit el 16 de gener quan el PSOE es disposava a cedir dos senadors a ERC i DiL (CDC) perquè poguessin tenir un grup propi al Senat. El PP va posar el crit al cel i va presentar l'operació, que tenia precedents a la Cambra Alta, com una maniobra il·legítima i vergonyosa de Sánchez per garantir la seva pròpia investidura.

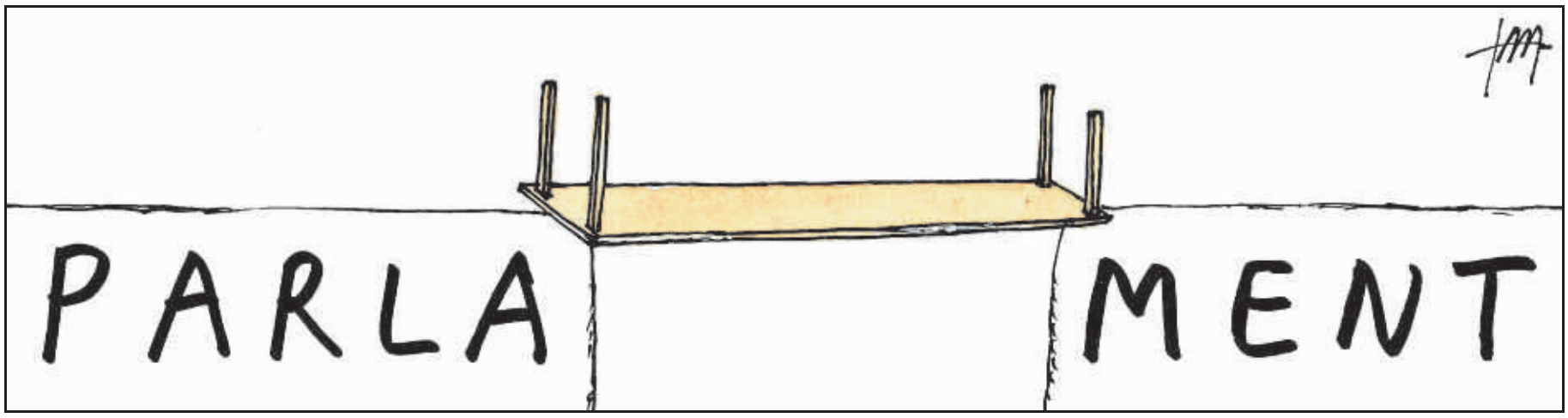
La pregunta que cal fer-se és la que plantejava el tuit d'Iceta: per què quan Sánchez allarga la mà als independentistes és un traïdor i quan ho fa Rajoy és un estadista? La meva resposta: perquè Rajoy és de dretes, i el patriotisme, com el valor en el cas dels soldats, se li suposa. En canvi, Sánchez és socialista, de matriu internacionalista, i defensa una alternativa federal que trencaria Espanya... Tant de bo que aquest patriotisme de Rajoy serveixi per obrir un *nou començament*: regeneració, reforma constitucional i model d'Estat de benestar per al segle XXI. Perquè el patriotisme, com deia Manuel Azaña, "no és un codi de doctrina; el patriotisme és un estat d'esperit que ens impulsa, com qui compleix un deure, a sacrificar-nos per mor del bé comú". Durant els propers dies veurem si els nostres actors polítics actuen esperonats pel consell d'Azaña o es refugien en aquell patriotisme de pacotilla que, segons Samuel Johnson, "és l'últim refugi dels canalles".

LV. Article 183

La qüestió catalana

L'oposició deixarà sols JxSí i la CUP en la votació de la ruptura

C's, PSC, CSQP i PP insten Forcadell a evitar la "degradació" del Parlament

NINOTS

TONI BATLLORI

IÑAKI ELLAKURÍA
RAÚL MONTILLA
Barcelona

Un cop a la democràcia. Així és com la majoria de partits de l'oposició defineixen la voluntat de Junts pel Sí i la CUP d'aprovar avui al Parlament les conclusions de la comissió del Procés Constituent. Al capdavall, noves mesures de ruptura amb la resta d'Espanya que inclouen, per exemple, la constitució d'una assemblea que estaria per sobre de les actuals institucions, inclòs l'actual Parlament de Catalunya.

Aquesta preocupació que van expressar ahir sense matisos C's, PSC, CSQP i PP no tindrà, tot i això, una resposta en bloc. Inés Arrimadas, Miquel Iceta i Xavier García Albiol van analitzar una acció conjunta que finalment van desestimar.

L'oposició sí que intentarà que es visualitzi tant la solitud de JxSí i la CUP com el rebuig absolut al fet que es votin i s'avalin en seu parlamentària les polèmiques conclusions. I encara més sense que la inclusió d'aquestes conclusions l'hagi ordenada la Mesa de la Cambra i estiguin, a més, sota una estreta vigilància del Constitucional: l'Alt Tribunal ja va advertir per escrit al Parlament que el seu contingut suposa, de facto, que es desenvolupi la declaració rupturista del passat 9 de novembre, anul·lada pel mateix TC.

Els partits de l'oposició també van coincidir en les seves intervencions a posar el focus sobre la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, qüestionada altres vegades per l'oposició al llarg d'aquesta legislatura per la seva "parcialitat".

JORDI PLAY

Marta Rovira dialogant amb Gabriela Serra i Mireia Boya

"Exigim que assumeixi la seva responsabilitat i actuï com a presidenta del Parlament i no pas com a presidenta de l'ANC, ja que si la votació s'acaba fent serà un cop a la democràcia i s'estarà desatenent el TC", va declarar la líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas .

Quan encara falta saber quan es debatran i es votaran les conclusions –malgrat que no formen part de l'ordre del dia del ple que va començar ahir i acabarà dijous, Junts pel Sí i la CUP faran una petició per incloure-les–, ahir els partits de l'oposició ja van avançar com actuaran.

El PP a Catalunya va anunciar que abandonarà l'hemicicle al moment de la votació; C's i el PSC, tot i que en principi es mantindran en el ple i participaran en el debat, han decidit igualment no votar les conclusions.

El portaveu socialista, Ferran Pedret, va acusar JxSí i la CUP d'"alimentar una situació de tensió i conflicte institucional" per interessos electorals. En aquest sentit, Pedret està convençut que el que motiva JxSí a avalar la votació és que vol "guanyar punts" davant dels antisistema de cara a la qüestió de confiança al president Carles Puigdemont, que es farà després de la Diada.

Mentrestant, Catalunya Sí que es Pot –que va participar en la comissió parlamentària, però va discrepar agrament de les conclusions–, hi votarà en contra. "Apostem per no degradar més el Parlament i per no participar en aquesta votació procedimental", va apuntar el portaveu, Joan Coscubiela.

"Si es fa la votació serà un atemptat contra l'Estat de dret", va declarar el dirigent del PP, Xavier García Albiol, que va augurar futures conseqüències legals. ●

Les conclusions que es votaran

1. Actualment no hi ha cap marge d'acció per al reconeixement del dret a decidir del poble català dins del marc jurídic constitucional i legal espanyol. L'única manera possible d'exercir aquest dret és per la via de la desconnexió i l'activació d'un procés constituent propi.

2. El poble de Catalunya té la legitimitat per començar un procés constituent (...).

3. Les experiències comparades d'altres països avalen el camí emprès per Catalunya per anar construint un model singular de procés constituent (...).

4. Cal vetllar perquè el marc metodològic del procés constituent sigui consensuat, públic, transparent i compartit amb tota la societat i amb les institucions (...).

5. El procés constituent ha de constar de tres fases. Una primera fase de procés participatiu; una segona fase de desconnexió amb l'Estat espanyol i convocatòria d'eleccions constituents per formar una assemblea constituent, que haurà de redactar un projecte de constitució, i una tercera fase per a la ratificació popular de la Constitució per mitjà de referèndum.

6. El procés participatiu previ ha de tenir com a òrgan principal un Fòrum Social Constituent format per representants de la societat civil organitzada i dels partits polítics. El Fòrum Social Constituent ha de debatre i formular un conjunt de preguntes sobre continguts concrets de la futura constitució que haurà de resoldre la ciutadania.

7. Després de la fase de participació ciutadana, es completarà la desconnexió amb la legalitat de l'Estat espanyol per mitjà de l'aprovació de les lleis de *desconnexió* per part del Parlament i d'un mecanisme unilateral d'exercici democràtic que servirà per activar la convocatòria de l'Assemblea Constituent. Les lleis de desconnexió no són susceptibles de control, suspensió o impugnació per part de cap altre poder, jutjat o tribunal (...).

8. El Parlament de Catalunya empara el procés constituent que s'ha de portar a terme a Catalunya (...).

9. L'Assemblea Constituent, una vegada convocada, elegida i constituïda, disposarà de plens poders. Les decisions d'aquesta assemblea seran de compliment obligatori per a la resta dels poders públics i per a totes les persones físiques i jurídiques. Cap de les decisions de l'assemblea tampoc no serà susceptible de control, suspensió o impugnació per cap altre poder, jutjat o tribunal (...).

10. Una vegada l'Assemblea Constituent haurà aprovat el projecte de constitució, s'haurà de convocar un referèndum constitucional perquè el poble de Catalunya aprovi o rebutgi d'una manera pacífica i democràtica el text (...).

11. El procés constituent ha d'incorporar des del principi la perspectiva de gènere.

NO VOTARAN

C's, PSC i PP no participaran a la votació, i CSQP votarà en contra

MALESTAR INSTITUCIONAL

L'oposició critica que no s'hagi tingut en compte la decisió i la potestat de la Mesa

LV. Article 184

Política

La qüestió catalana

El Parlament desafia l'Estat

● *Junts pel Sí i la CUP consumen la desobediència al TC avalant el pla de ruptura en un ple tens*

● *C's i PP abandonen l'hemicicle, el PSC no participa en la votació i CSQP es pronuncia en contra*

● *La resolució no té efectes jurídics, però agreuja l'enfrontament entre institucions*

LA CRÒNICA

Josep Gisbert
Barcelona

Després d'haver dut a terme el procés participatiu del 9-N malgrat la prohibició del Tribunal Constitucional, el Parlament va consumar ahir el segon acte més important de desobediència a les institucions de l'Estat quan va aprovar les conclusions de la comissió d'Estudi del Procés Constituent en contra de les advertències del mateix Alt Tribunal. Aquest desafiament es va fer realitat, després d'un debat tens i intens en l'últim ple abans de vacances, gràcies al suport de Junts pel Sí i la CUP, que va tenir el rebuig, tot i que en gradacions diferents, del conjunt de l'oposició: Catalunya Sí que es Pot va votar en contra, el PSC no va participar en la votació, i C's i PP es van absentar de l'hemicicle en el moment en què es votava.

No va ser fins després de la sessió de control al president de la Generalitat –que de fet ja va versar gairebé íntegrament sobre la qüestió– que Junts pel Sí i la CUP van sol·licitar una alteració de l'ordre del dia per incloure-hi la polèmica votació. Era el mecanisme acordat després que la Mesa rebutgés en primera instància incorporar el punt al ple arran de la interlocutòria del Tribunal Constitucional que l'avisava que "tenia el deure d'impedir o paralitzar" el debat i la votació de les esmentades conclusions. L'Alt Tribunal havia estimat fa una setmana l'incident d'execució de sentència plantejat pel Govern espanyol, segons el qual la creació de la comissió vulnerava l'anul·lació de la declaració de ruptura aprovada pel Parlament el passat 9 de novembre i havia advertit que les conclusions –en què es dibuixa la seqüència de la desconnexió amb l'Estat– contravenien l'ordre jurídic.

La maniobra de Junts pel Sí i la CUP pretenia deixar la Mesa sana i estàlvia de l'advertència del Tribunal Constitucional i carregar a l'esquena dels diputats la responsabilitat del debat i la votació amb l'argument que, segons l'Estatut, "són inviolables pels vots i les opinions que emetin a l'exercici de llur càrrec". C's i PP van intentar impedir aquesta circumstància quan van assenyalar de manera reiterada la Mesa i, molt especialment, la mateixa presidenta del Parlament com a autèntiques culpables del desacatament i la il·legalitat. Carme Forcadell va argüir que la responsabilitat no era seva i va citar el reglament per subratllar que el ple era sobirà i la Mesa només ordenava el debat, i va demanar als diputats de Junts pel Sí i la CUP si eren conscients de la notificació de l'Alt Tribunal. Els membres de la Mesa pertanyents a les formacions de l'oposició –José María Espejo-Saavedra (C's), David Pérez (PSC) i Joan Josep Nuet (Catalunya Sí que es Pot)– van aprofitar també per desmarcar-se d'una iniciativa que tots van coincidir que era manifestament il·legal. D'aquesta manera, entre citacions de l'Estatut, del reglament del Parlament, de la Constitució i del Tribunal Constitucional, en un debat molt pujat de to i un dels més agres dels últims temps, la inclusió en el ple de la votació de les conclusions de la comissió d'Estudi del Procés Constituent va acabar tirant endavant amb el suport de Junts pel Sí i la CUP, i el rebuig de C's, PP i PSC, mentre que Catalunya Sí que es Pot no va participar en aquesta votació.

La discussió posterior sobre el contingut estricte de les conclusions va certificar la fractura entre els partidaris i els contraris de la via de la independència, entre els partidaris que Catalunya emprengui el camí de la unilateralitat i els contraris que se salti la legalitat vigent, i va deixar Catalunya Sí que es Pot en una pretesa posició intermèdia en defensa del dret a decidir pactat amb l'Estat que li va valer, sobretot, la severa crítica del bàndol sobiranista. Junts pel Sí i la CUP, precisament, van tenir la complicitat dels presidents de l'Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural i l'Associació de Municipis per la Independència, que van assistir al ple en senyal de suport.

A la pràctica, l'aprovació de les conclusions de la comissió d'Estudi del Procés Constituent en forma de resolució del Parlament no té, per molt que inclogui mecanismes de ruptura amb l'Estat espanyol, cap efecte jurídic. El tindria, en tot cas, el desenvolupament de les mesures contingudes en aquest full de ruta. El que és políticament rellevant i transcendent, per tant, és la desobedièn-

L'hemicicle, amb els escons de C's i PP buits, en el moment de votar les conclusions de la comissió del Procés Constituent

CONTRA LA PRESIDENTA

L'oposició assenyala Forcadell com a responsable del desacatament

DEBAT DE TOTALITAT

El bloc sobiranista permet que la primera llei de desconnexió superi el primer tràmit

LA DATA

La qüestió de confiança, el 28-S

La qüestió de confiança a què ha de sotmetre's el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, finalment serà l'última setmana de setembre, el dia 28, un any després de les eleccions del 27-S. Ell mateix ho va anunciar ahir en la sessió de control del Parlament per tallar el debat que dilluns s'havia obert des d'ERC en apuntar que podria dur-se a terme abans de la celebració de la Diada Nacional de l'Onze de Setembre.

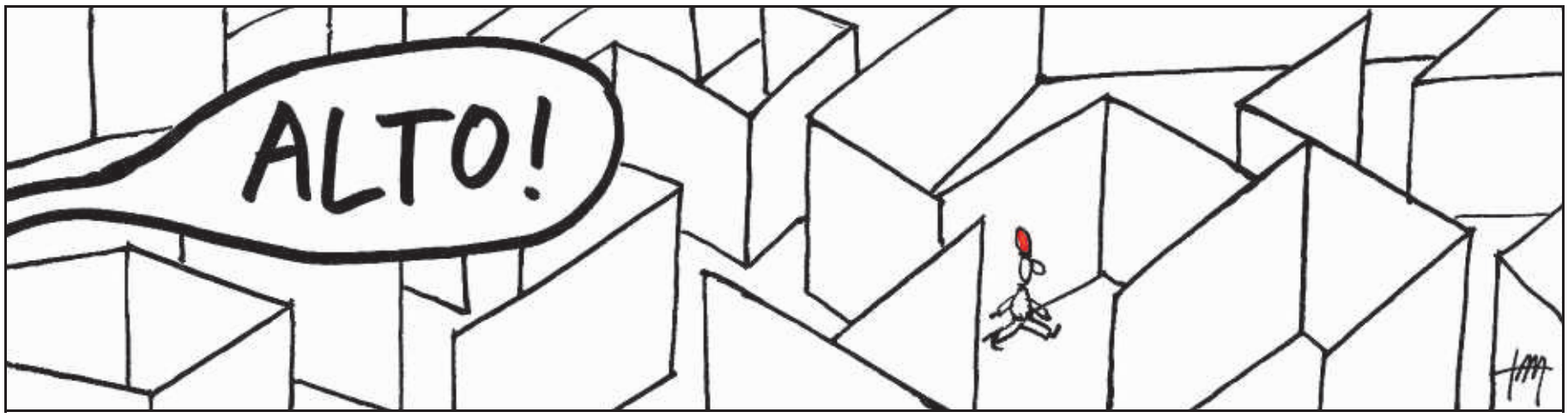
PARAULES

| DESAFIAR |
Provocar a un combat, a una lluita, a una competició. Desafiar algú a córrer, a saltar, a nedar. Desafiar a caramboles, als escacs. Afrontar, no témer la lluita. Desafiar la tempesta. **PÀGINA 14**

| PARTIT |
Organització política que té com a objectiu la consecució del poder per tal d'aplicar un programa de govern. Cosa decidida per endavant. **PÀGINA 15**

| QUERELLA |
Discòrdia entre dues o més persones que emmena queixes i retrets recíprocs. Acusació presentada contra algú o contra alguna cosa que ens ha agreujat, que ens perjudica. **PÀGINA 16**

LV. Article 185

NINOTS

TONI BATLLORI

XAVIER GÓMEZ

Les frases

Jordi Turull
Pres. grup Junts pel Sí
"Ens devem a les ambicions del poble de Catalunya. (...) La nostra vocació és servir els ciutadans"

Inés Arrimadas
Presidenta de C's Catalunya
"Dins de l'oposició hi ha moltes diferències, però avui els únics que aprovaran això són vostès"

Miquel Iceta
Primer secretari del PSC
"L'aprovació de les conclusions de la comissió només busca l'enfrontament institucional"

Joan Coscubiela
Portaveu de CSQP
"El text de les conclusions de la comissió és esperpèntic, una estafa política i un engany"

Xavier García Albiol
Líder del PP al Parlament
"L'Estat de dret actuarà, trigarà més o menys; em fa la impressió que trigarà menys"

Gabriela Serra
Diputada de la CUP
"No ens amenacin, no perdin el temps, perquè haurien de saber que no tenim por"

La Cambra es divideix per les conclusions de la comissió constituent

Partit en dos

RAÚL MONTILLA
ÀLEX TORT
Barcelona

Es va alterar l'ordre del dia, però també es van alterar els ànims. A les 11.31 h el president del grup parlamentari de Junts pel Sí, Jordi Turull, va demanar a la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, d'incloure el debat i la votació sobre les conclusions de la comissió del Procés Constituent. Va començar, tot seguit, el foc creuat entre els diputats. Aquests van ser els arguments esgrimits.

JUNTS PEL SÍ
Inviolabilitat parlamentària

Turull es va escudar en dos factors per sol·licitar la inclusió a l'ordre del dia del debat sobre les conclusions de la comissió constituent: primer, que els diputats del Parlament "representen el poble de Catalunya", i, en segon lloc, es va emparar en l'article 57 de l'Estatut, que afirma que "els membres del Parlament són inviolables pels vots i les opinions que emetin a l'exercici de llur càrrec". A més, va criticar durament Catalunya Sí que es Pot: "Molt puny alçat, molta samarreta, molta pancarta, però a l'hora de la veritat, molta cagarel·la!".

La portaveu, Marta Rovira, va lamentar que la confluència d'esquerres no doni suport a les conclusions malgrat que reculli al seu programa electoral que Catalunya "necessita un procés constituent de base ciutadana que no estigui subordinat, ni subaltern, a cap altre marc subordinat".

CIUTADANS
Cop a la democràcia

La dirigent de Ciutadans, Inés Arrimadas, va ser taxativa: "Votar això significa passar-se la justícia per –va estar dubtant només uns segons– l'arc del triomf". La líder de la principal força a l'oposició va demanar diverses vegades a la presidenta del Parlament que llegís la interlocutòria del TC que va advertir sobre la il·legalitat del que es va votar ahir, i va interpel·lar directament Forcadell i la seva responsabilitat. "No la pot derivar. Ser presidenta no és només cobrar 120.000 euros", va apuntar Arrimadas, que va definir el d'ahir com un dia "trist" per a la democràcia. "Nosaltres no podem participar en aquesta votació perquè vulnera el criteri del TC, però vulnera també els principis més bàsics de la democràcia", va dir amb referència a l'assemblea constituent prevista a les conclusions. "Això és un insult als principis democràtics de la separació de poders. Suposa tornar a enrere en el temps, quan els governants podien triar les seves lleis", va afegir.

Un dels vicepresidents del Parlament, José María Espejo-Saavedra, de C's, també va intervenir –afegint encara més singularitat a aquesta sessió– per deixar clara la seva discrepància amb la Mesa: "La resolució del TC ens diu que hem d'impedir o paralitzar aquest tipus d'iniciatives", que podrien significar un "frau de llei". Dos membres més de la Mesa, David Pérez (PSC) i Josep Nuet (CSQP) es van pronunciar en la mateixa línia.

PSC
El Parlament és de tots

El líder del PSC, Miquel Iceta, va lamentar la "utilització" de la Cambra. "No tenen dret a situar el Parlament fora de la llei, perquè aquest Parlament és de tots", va dir Iceta, que va mantenir que amb l'aprovació de les conclusions "només es busca l'enfrontament institucional". "Considerem que aquestes iniciatives són perilloses per al nostre autogovern". Iceta va carregar contra "el poder absolut" de l'Assemblea Constituent, que implica, segons la seva opinió, la dissolució del Parlament, burlant-se fins i tot del mateix Estatut, i va qüestionar que el poder polític de l'Assemblea Constituent –"que no sabem qui ha elegit", va puntualitzar– quedi per damunt de tot les altres coses.

CATALUNYA SÍ QUE ES POT
Han dinamitat els ponts

El portaveu de Catalunya Sí que es Pot, Joan Coscubiela, va recordar que la seva formació va participar en la comissió que va concloure les tasques de manera abrupta i amb les tesis que Junts pel Sí i la CUP ja havien prefixat. Coscubiela va declarar que si ells van participar va ser per bastir ponts. "Els ponts els han dinamitat", va apuntar Coscubiela. "Portar les conclusions a aquest ple és fer política de blocs tancats", va afegir el líder ecosocialista, que va dir que la votació d'ahir va ser "el primer capítol de la qüestió de confiança".

PP
Autogovern en risc

El líder del PP, Xavier García Albiol, va qualificar la votació d'"un cop contra el TC", que és l'òrgan que garanteix que en aquest país ningú no se salti les normes i la llibertat, un greuge que va advertir expressament que al president, Carles Puigdemont, i al vicepresident, Oriol Junqueras, no "els sortirà de franc". "Estan posant en risc l'autogovern", va afegir.

Albiol va ser el primer d'intervenir quan Forcadell va acceptar la petició de votar les conclusions. "És una responsabilitat de la Mesa del Parlament i de vostè que no es prengui cap decisió que vagi en contra de l'Estat de dret", va advertir.

CUP
"No tenim por"

A través de la diputada Gabriela Serra, la CUP va advertir al PP i al Tribunal Constitucional, malgrat que no va esmentar-los: "No ens amenacin, no perdin el temps, perquè haurien de saber que no tenim por". Serra va reiterar així la idea prèviament verbalitzada per la seva companya Anna Gabriel, que va assegurar a l'hemicicle que "per la independència, la CUP no té por". De la mateixa manera com van fer Rovira i Turull, Gabriel també va llançar uns quants dards contra Catalunya Sí que es Pot i va manifestar la seva "preocupació" perquè una formació d'esquerres acusés els partits independentistes de "sectarisme" o de "fer trontollar mètodes democràtics", quan, segons el parer de la cupaire, "avui [per ahir] s'està construint democràcia".●

cia i el desafiament que representa el simple fet d'haver-les aprovades, cosa que no fa més que agreujar no ja el desacord, sinó l'enfrontament entre les institucions de Catalunya i les de l'Estat espanyol.

En espera de la reacció anunciada pel Govern espanyol i de la resposta que doni el Tribunal Constitucional, el bloc sobiranista de Junts pel Sí i la CUP considerava ben feta la seva actuació i, sense oblidar l'horitzó de la qüestió de confiança, continuava endavant amb la determinació de tirar endavant el procés independentista, que, a més de la polèmica votació, va tenir un altre episodi en el ple del Parlament d'ahir: el debat a la totalitat de la primera de les anomenades lleis de desconnexió, la de creació de l'Agència Catalana de Protecció Social, en què Junts pel Sí i la CUP van rebutjar les esmenes de C's, PP, PSC i Catalunya Sí que es Pot.●

LV. Article 186

CARTES DELS LECTORS

Podeu enviar les vostres cartes a **cartes@lavanguardia.cat**. *La Vanguardia* agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits firmats amb pseudònim o inicials. *La Vanguardia* es reserva el dret de resumir-ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

Ataque a la Iglesia

Como ciudadano pacífico y respetuoso con todas las creencias religiosas existentes, pienso que se ha sobrepasado la línea roja con un hecho tan criminal como el ocurrido en una iglesia católica de Normandía. Un acto fanático efectuado por verdaderos robots de la muerte, el odio y el miedo. Jacques Hamel era un cura bueno, que con 86 años renunció a jubilarse por estar todavía fuerte para transmitir valores a sus fieles. Que descanse en paz.

ENRIC ALONSO PADRÓ
Barcelona

Mínimo irrenunciable

Lo lógico es exigir que el islamismo pacífico y democrático de Europa y del mundo entero (sus dirigentes religiosos y ciudadanos) condene ya el asesinato del sacerdote Jaques Hamel. Representa la clave moral de cualquier confianza interreligiosa y humana. Esto es lo que importa, y es más decisivo que cualquier otra palabra política o ética. Por aquí arranca una política justa entre distintos en religión, mas no en los principios humanos. Es un mínimo irrenunciable.

JOSÉ IGNACIO CALLEJA
Vitoria-Gasteiz

Contra el cristianismo

Cuando me enteré de la noticia del asesinato del sacerdote en una pequeña localidad de Normandía, rápidamente vinieron a mi mente los martirios de los cristianos. ¿Qué diferencia hay entre el siglo I y la actualidad? Al parecer ninguna. El Estado Islámico está dispuesto a erradicar el cristianismo en nombre de un ser que no es Dios. Es una persecución que debería preocupar al mundo entero, aunque no sean cristianos ni católicos. Son los valores de nuestras vidas lo que está en riesgo, pero las de todos los europeos y también diría que de todo el mundo.

Si el EI cree que erradicando a las personas conseguirá algo, que piense en los inicios del cristianismo y se dará cuenta de que es imposible. Contra Dios no hay nada que hacer.

CRISTINA CASALS MASSÓ
Suscriptora
Esplugues de Llobregat

Desconnexió d'Espanya

Fa més de 200 dies que estem sense govern real, tan sols el mateix govern anterior en funcions, és a dir, sense capacitat executiva. Els partits encara no s'han posat a la feina d'intentar arribar a acords per formar govern. No s'entén com en Rajoy, líder del partit majoritari, no es reuneix amb els altres partits per proposar, negociar i pactar reformes econòmiques, socials, etcètera. No s'entén com en Sánchez, líder de l'oposició, no es reuneix amb altres partits d'esquerra i amb els nacionalistes més moderats per buscar punts d'acord i trobar una alternativa al govern del PP.

Això no és normal en un sistema democràtic consolidat. Però tampoc no ho és no complir els programes electorals, el vergonyós nivell de corrupció tant del PP com del PSOE, la utilització partidista del TC i del Ministeri de l'Interior, etcètera.

Hem de reconèixer que el sistema democràtic espanyol fa aigües pertot arreu. Els polítics actuals només saben governar quan disposen de majories absolutes. Però de fer propostes, negociar, cedir, pactar i arribar a acords, no en tenen ni idea. Això sí, quan el Parlament de Catalunya vota per la desconnexió d'Espanya, ràpidament tots es posen d'acord per condemnar-ho. Si més no, curiós.

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

LA FOTO DEL LECTOR

SENYAL QUE NO ES VEU. "Las ramas no dejan ver esta señal que prohíbe girar a la izquierda. Está situada en la avenida Alcalde Moix de Sabadell. El Ayuntamiento tiene la obligación de hacerla bien visible", demana Manuel Moreno.

Podeu enviar les vostres fotografies a **cartes@lavanguardia.cat**. Cal que estiguin signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça, el telèfon i el DNI o el passaport. *La Vanguardia* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes.

Nosotros, a lo nuestro

Parece que la dificultad para formar un gobierno en España va pareja con la alegría del proceso constituyente catalán. Van pasando los días y la investidura de Rajoy se torna lejana. En Cataluña, como si nada pasara en España, nos estamos preparando para la independencia. Pero, si hay contradicción entre una cosa y la otra, hace pocos días el Gobierno en funciones garantizó el pago de una parte de la deuda pública catalana, amén de otros pagos a la Generalitat. Y ahora resulta que volvemos a nuestro proceso, con total normalidad.

La sinrazón de algunas prácticas me deja anonadado. El dinero que nos dan desde el Gobierno de España es bien recibido, pero nosotros, a lo nuestro.

JOAN PALACÍN COLL
Caldes de Montbui

Procés constituent

Ja tenim un altre cop el Parlament crispat, i novament a ningú no sorprèn. JxSí i la CUP han forçat el debat sobre les conclusions d'estudi del procés constituent, i tothom sap que la decisió del Parlament es pot qualificar d'acte de desobediència, però el que realment interessa al poble és si la independència és viable, si, en cas que passés, anirem millor o pitjor. Debatre qualsevol posició s'ha de llegir sempre en positiu, encara que siguin les conclusions del procés constituent, que intuïm quin color tindran.

I és aquí on els grups de l'oposició s'equivoquen i perden una oportunitat de poder fer valer el seu criteri contrari a la independència, i d'aquesta manera aconseguir reduir els partidaris de la secessió. Quan Inés Arrimadas acusa la presidenta del Parlament de "passar-se la justícia per l'Arc de Triomf" o quan Xavier García Albiol acusa els independentistes de perpetrar un "atemptat contra l'Estat de dret" no aconsegueixen acostar cap persona indiferent al procés a la seva posició. Arrimadas i Albiol amb la seva posició no fan res més que caure en la trampa i contribuir a escalfar motors, que bona falta li fa al procés.

XAVIER ARTISÓ I AGUADO
Subscriptor
Barcelona

La gestió de la L9

Tot just recuperat de l'impacte de llegir l'editorial del dia 21 de juliol sobre el desastre de la gestió de la L9 ("La lliçó de la línia 9") m'agradaria conèixer la resposta a algunes preguntes: també és culpa de Madrid? Si no és Madrid, qui és el culpable? El trio socialistes-ERC-comunistes? L'antiga CiU? Tots dos grups plegats? Els culpables s'han escapolit?

Perquè el malbaratament i la gestió negligent dels diners públics mentre s'anomenen els més propers per a càrrecs públics molt generosament remunerats també és corrupció. I porta al que ara passa: que manquen diners per a la sanitat, l'educació, la dependència...

ALFONSO DE VICTORIA POU
Subscriptor
Sant Just Desvern

Soroll al Poble Sec

Ara plou. Respiro alleugerida. Al barri del Poble Sec hi ha força carrers de voreres estretes i de calçades úniques. Amb motiu de les festes del barri en molts indrets es talla la via pública perquè els espavilats muntin escenaris precaris i altaveus que amplifiquen sons eixordadors que només els ignorants dirien que és música. Grups amateurs sobrats d'autoestima i mancats de contractes. No ens deixen dormir. Els músics del metro han de passar un examen, oi? I els que s'infiltren a casa sense consentiment, no. Té cap lògica? Tres dies seguits fent un terrabastall acústic. L'excusa és una festa, de la qual només gaudeixen els que fan caixa i els que criden ajudats pels espirituosos que aquells dies són més cars.

Només la pluja ens auxilia: no hauria de ser l'Ajuntament? Prou soroll: el descans és un dret, i per a l'Administració, un bé salubre que cal protegir.

EMMA INFANTE
Barcelona

Sin bus en Sant Vicenç

Soy un vecino de la urbanización San Roque de Sant Vicenç dels Horts. Me parece que es una aberración que en agosto el Ayuntamiento no nos proporcione los servicios de autobús de la línea 61, ya que es la única que mantiene unidas las poblaciones de Sant Vicenç, Santa Coloma de Cervelló y Sant Boi con Barcelona.

Mucha gente se queda sin poder bajar al pueblo o cubrir otras necesidades, como ir a trabajar a otras poblaciones, y nos obligan a bajar y subir andando.

CARLOS MASCUÑANA
Sant Vicenç dels Horts

grupoGodo

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*

Carlos Godó Valls ..... Conseller Delegat
Josep Caminal ..... Director General de Presidència
Ana Godó ..... Editora de Vanguardia Dossier i Libros de Vanguardia
Jaume Gurt ..... Director General Corporatiu - Negoci Premsa
Pere G. Guardiola ..... Director General Comercial
Xavier de Pol ..... Director General de Negoci Audiovisual
David Cerqueda ..... Director General de Negoci Digital

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*

Òscar Ferrer ..... Director Gerent
Xavier Martín ..... Controller
Juan Carlos Ruedas ..... Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet *www.lavanguardia.com*

Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718 (edició impresa)
ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C (08040) Barcelona
PRESSPRINT. Carrer Valentín Beato, 48, Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona Franca. 08040 Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES PUBLIPRESS MEDIA SL
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid María de Molina, 54, 4t (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR
Tel.: 933 481 482. Fax: 93 486 39 15
atencionalcliente@clubvanguardia.com

ATENCIÓ AL LECTOR
Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587
Cartes dels lectors
cartes@lavanguardia.cat
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.cat

Difusió controlada per OJD

© LA VANGUARDIA EDICIONES, SL. BARCELONA, 2016. TOTS ELS DRETS RESERVATS
Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigui mecànic, fotoquímic, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol altre, sense el permís previ per escrit de l'empresa editora.
A efectes del que preveu l'article 32.1 del Text Refós de l'LPI, La Vanguardia Ediciones, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Ediciones, SL

LV. Article 187

El Parlament de Catalunya nomena un especialista en dret penal, Miguel Ángel Gimeno, per dirigir l'OAC

Cirurgia per al malalt

ANA JIMÉNEZ

Gimeno ahir a la tribuna del Parlament que va votar el nomenament

SANTIAGO TARÍN
Barcelona

Un conegut fiscal deia que el penal és la cirurgia del dret, que s'aplica quan ja no queda més remei. Miguel Ángel Gimeno ha dedicat la major part de la seva vida a aquesta especialitat, i ara necessitarà bisturís, cataplasmes i qui sap si quimioteràpia per a la seva nova tasca: dirigir l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC), un departament greument malalt.

El Parlament de Catalunya va designar ahir Miguel Ángel Gimeno nou director de l'OAC a proposta del president de la Generalitat, Carles Puigdemont. I ho va fer amb una àmplia majoria de la Cambra, ja que va obtenir 98 vots favorables (JxSí, el PSC, CSQP i la CUP), 34 abstencions (Ciutadans i el PP) i cap en contra.

Miguel Ángel Gimeno Jubero va néixer el 4 d'octubre del 1950 a Binéfar i va estudiar Dret a les universitats de Barcelona i Lleida. Abans d'accedir a la judicatura, el 1987, va exercir d'advocat laboralista, però una vegada que va ser jutge es va dedicar al penal i sempre a Catalunya; primer, en jutjats d'instrucció, i després, a la secció sisena de l'Audiència de Barcelona, que va arribar a presidir.

Gimeno obté un ampli suport parlamentari per dirigir l'Oficina Antifrau, una institució en dubte

És membre i ha tingut un paper molt actiu en l'associació Jutges per a la Democràcia, qualificada de progressista, encara que avui dia és molt difícil aventurar si un magistrat és progressista o no tenint en compte simplement la seva afiliació, vistes determinades resolucions firmades per membres d'aquest col·lectiu. Sempre ha estat molt proper a un nucli de jutges de l'associació, com Margarita Robles, avui dia diputada del PSOE.

L'octubre del 2010 va ser escollit president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, una plaça de gran responsabilitat però en principi tranquil·la. Això, però, va canviar diametralment sota el seu mandat per les circumstàncies, ja que a la seva sala van començar a arribar casos amb connotacions polítiques, per exemple la querella de la Fiscalia per la consulta del 9-N (ell vota contra l'admissió) o els judicis contra Manuel Bustos i Daniel Fernández (del PSC) i Xavier Crespo (de CDC), que es van resoldre amb sengles condemnes amb ell com a president del tribunal, però amb el seu vot particular en contra.

Al TSJC va mantenir bones relacions amb el món polític i les institucions catalanes, en especial amb la Conselleria de Justícia dirigida per Germà Gordó, però no van ser tan fluides amb el Consell General del Poder Judicial i amb el seu president, Carlos Lesmes. El gener d'aquest any es va presentar a la reelecció, però el Consell va decidir substituir-lo.

Home irònic i amb sentit de l'humor, també és conegut pels seus rampells en els judicis. En mitjans jurídics ha sorprès que accedís a dirigir Antifrau, una oficina en hores baixes després de la destitució parlamentària del seu anterior director, el també jutge Daniel de Alfonso, a conseqüència de les converses amb el ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz. La veritat és que l'operativitat de l'OAC està en dubte i no falta qui apunta que l'excés i dispersió d'òrgans de control (Sindicatura de Comptes, interventors, Fiscalia...) no ha suposat una disminució de la corrupció.

Així doncs, Gimeno es farà càrrec d'una institució malalta, amb una directora adjunta també en dubte per la seva proximitat a CDC i amb recels cap a l'actuació de l'OAC en temes com els negocis de Jordi Pujol Ferrusola o la revocació del nomenament de la interventora que va denunciar les irregularitats del cas Pretòria. A ell correspon ara determinar si fa falta cirurgia o aspirines, vitamines o vetlles.●

PANORAMA

Parlon reuneix en un sopar una trentena de dirigents del PSC de tot Catalunya

▶El PSC celebrarà el seu congrés al novembre, però al setembre s'obrirà el procés de primàries per elegir els nous dirigents socialistes. Dins dels moviments precongressuals, que ja han començat, s'hi pot incloure el sopar (si no secret, almenys discret) que ahir, a Sant Boi, va protagonitzar l'alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet, Núria Parlon, que tot i que encara no ha anunciat que presentarà una candidatura alternativa a Miquel Iceta per dirigir el PSC, sembla més que probable que ho farà. Al sopar hi van anar una trentena de dirigents socialistes de tot Catalunya, de diferents edats i de diverses sensibilitats. De fet, hi havia prevista l'assistència de representants de totes les federacions. Convocat per Parlon, l'objectiu va ser buscar la unitat, intentar salvar algunes de les discrepàncies aparegudes en els últims mesos: un conclave per bastir ponts interns i que no va anar en contra de ningú. / **R. Montilla**

Arrimadas demana al PP i el PSOE que no "regalin" a CDC el grup al Congrés

▶La líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas, va considerar ahir "gravíssim" que el PP i el PSOE estiguin disposats a "regalar un grup parlamentari a Convergència" després de la votació del Parlament que desafia el Tribunal Constitucional. "Em sembla la vella política dels vells partits, de mirar cap a una altra banda amb el que fan els nacionalistes a Catalunya i a sobre pagar-los privilegis que no els corresponen", va dir. Arrimadas va recordar que CDC no va obtenir a les urnes els vots necessaris. / Redacció

ZIPI / EFE

Monedero va dimitir de la cúpula de Podem en esclatar el cas

La Complutense suspèn Monedero sis mesos per les seves feines a Veneçuela

▶La Universitat Complutense de Madrid ha suspès de sou i feina durant sis mesos l'exdirigent de Podem i professor Juan Carlos Monedero per haver vulnerat "presumptament" les normes d'incompatibilitats fent tasques d'assessorament per a Veneçuela i l'àrea de l'Alba (Alternativa Bolivariana) sense avisar ni demanar permís als seus superiors. La "falta molt greu" pot derivar en la reclamació per la universitat del 10% dels 425.000 euros que Monedero va cobrar per aquelles feines. / **F. García**

LV. Article 188

LA SEGONA

Màrius Carol DIRECTOR

Un guió per a la investidura

Rajoy ha citat Sánchez per dimarts i Rivera per dimecres. Però no sembla que els pugui convèncer. Al PP ningú no té un guió, ni tan sols un relat. Fins ara, el president en funcions s'ha limitat a recordar-los que va guanyar les eleccions, que la distància sobre els seus rivals s'ha ampliat, que l'economia exigeix un acord i que Espanya no pot estar sense govern. Raons d'Estat, però cap argument per al perjudici aliè. Ningú no ha fet papers, més enllà d'un resum del programa del PP. Un dels caps de files amb què va parlar Rajoy li va dir que estava obligat a posar alguna cosa més important que la investidura sobre la taula si volia un acord.

Billy Wilder, el millor guionista de tots els temps (*L'apartament, Ningú no és perfecte, El crepuscle dels déus*) va donar deu consells als guionistes de Hollywood, que podrien servir per als *lampistes* de la Moncloa. 1. El públic (els candidats) és capritxós. 2. Per això, cal agafar-lo pel clatell i no deixar-lo anar. 3.Desenvolupa una línia d'acció nítida. 4. Cal tenir clar a on vas. 5. Sigues subtil i elegant, i amaga els girs de la trama. 6. Si tens un problema al tercer acte, és perquè el problema real és al primer acte. 7. Deixa que les coses encaixin. 8. Que la veu en off no descrigui una cosa que tots estan veient. 9. L'esdeveniment del segon acte ha de desencadenar el final. 10. No t'enrotllis més del compte.

Aquest cap de setmana Rajoy i el seu equip podrien repassar *Ningú no és perfecte* per veure com és possible convèncer un rival que no es deixa. Un magnífic Jack Lemon, disfressat de dona, dient-li a Joe E. Brown: "Osgood, t'ho diré directament: tu i jo no ens podem casar. *Per què no?* Doncs, en primer lloc no sóc rossa natural. *No m'importa.* I fumo. *És igual.* I tinc un secret terrible! Els últims tres anys he viscut amb un saxofonista. *Et perdono.* I saps què? Mai no podré tenir fills. *N'adoptarem.* Però que no ho vols entendre, Osgood? (Es treu la perruca). Sóc un home. *Bé, ningú no és perfecte*".

ÍNDEX

Internacional	3
Política	13
Opinió	18
Tendències	26
Necrològiques	30
Cultura	32
Cartellera	41
Esports	45
Anuncis classificats	51
Economia	52
PÀGINES	88

SUMARI

INTERNACIONAL
Control d'imams
El ministre de l'Interior francès ha proposat d'assumir el pagament del salari dels imams musulmans establerts al país per així poder-los controlar millor i, de passada, trencar els vincles econòmics amb el finançament estranger, moltes vegades d'origen extremista. **PÀGINA 6**

POLÍTICA
Objectiu Barberá
La Fiscalia del Tribunal Suprem ha sol·licitat encausar l'exalcaldessa de València. **PÀGINA 16**

EDITORIALS
Els temes del dia
L'obligació de Mariano Rajoy com a candidat a la presidència de defensar el seu programa davant del congrés, i la nominació oficial de Hillary Clinton com a candidata Demòcrata a la Casa Blanca. **PÀGINA 18**

OPINIÓ
L'Espanya clàssica
Carles Casajuana busca el personatge de la literatura clàssica espanyola que millor defineix l'ànima del país: "Em pregunto si el Lazarillo de Tormes i els altres herois de la novel·la picaresca no formen part, també, de la genètica peninsular. ¿Quants Buscons i Guzmans de Alfarache no hem vist desfilar per les pàgines dels diaris durant els últims anys?". **PÀGINA 24**

TENDÈNCIES
Arriben les revàlides
El Ministeri d'Educació ha aprofitat la relaxació de les vacances estiuenques per aprovar la implantació dels exàmens d'avaluació d'ESO i Batxillerat, sense tenir en compte el rebuig de les autonomies. **PÀGINA 29**

VIURE

Idees per a tots els gustos

L'Ajuntament de Barcelona ha rebut més de 9.000 propostes ciutadanes per dur a terme actuacions a la ciutat, unes idees que seran incloses majoritàriament en el Pla d'Actuació Municipal, i que plantegen des de la cobertura de la ronda de Dalt fins a una rebaixa en les tarifes dels serveis funeraris.

La convergència d'Inés Arrimadas

La diputada de Ciutadans Inés Arrimadas es casarà a Jerez amb Xavier Cima, militant i antic diputat de Convergència Democràtica.

CULTURA
La vida del 'Boss'
El proper setembre sortirà a la llum l'autobiografia de Bruce Springsteen, i per a l'ocasió el músic de Nova Jersey publicarà poc abans *Chapter and verse*, un recopilatori que inclourà cinc temes inèdits. **PÀGINA 36**

ESPORTS
L'"albiceleste', trencada
La selecció argentina té molt camí per davant per restablir-se de la dolorosa derrota davant Xile a la final de la darrera Copa Amèrica, un fracàs que ha significat la dimissió de l'entrenador, Gerardo Martino, i el que és molt pitjor, l'anunci del blaugrana Leo Messi que no tornarà a jugar amb la selecció del seu país. **PÀGINA 50**

ECONOMIA
Tipus baixos per a estona
Davant la perspectiva de diversos anys amb tipus d'interès baixos, CaixaBank busca la forma de fer negoci animant els clients a augmentar la seva operativa amb el banc, en lloc d'incrementar les comissions, com s'acostuma a fer. **PÀGINA 55**

ELS SEMÀFORS

Ali Nyali
GUIA TURÍSTIC A TOMBUCTÚ

Nyali és el coordinador d'un grup de guies que escriuen postals a mà i les envien a totes les parts del món des de Tombuctú, una iniciativa que busca lluitar contra l'atur causat per la guerra i l'amenaça gihadista. **PÀGINA 12**

Mari Carme Granados
HISTORIADORA DE L'ART

Botigues amb història és una nova ruta turística que posa en relleu un dels grans patrimonis de la ciutat de Reus, els seus comerços més emblemàtics, que en alguns casos atresoren més de cent anys de rica història. **VIURE**

2Cellos
DUO DE VIOLONCEL·LISTES

Els artistes croats Luka Sulic i Stejpan Hauser, un dels duos de violoncels més reconeguts a nivell internacional, actuen avui al Festival Porta Ferrada, després d'assolir la fama el 2011 gràcies a les seves versions de cançons a YouTube. **PÀGINA 34**

Don Cheadle
DIRECTOR I ACTOR

Don Cheadle porta la vida de Miles Davis al cinema com a guionista, director i actor de *Miles Ahead*, el músic que va revolucionar el jazz des dels anys quaranta i va mantenir fins a la seva mort una voluntat d'innovació permanent. **PÀGINA 37**

Benjamin Netanyahu
PRIMER MINISTRE D'ISRAEL

El primer ministre israelià és acusat de maniobrar per controlar els mitjans de comunicació amb fórmules equiparades a les d'Erdogan o Berlusconi. No amaga que vol un canvi substancial per donar veu a les seves idees. **PÀGINA 10**

El web de LA VANGUARDIA

ENTREVISTA
"El món és un esclau del sector financer", afirma l'economista Alessandro Giraudo.

FÓRMULA U
Seguiu minut a minut el desenvolupament de la classificació del Gran Premi d'Alemanya.

REPORTATGE
De Bellaterra als Jocs de Rio: com compaginen estudis i entrenament vuit universitaris catalans.

'SIN FILTROS'
Periodista torturat al Brasil.

PEL FORAT DEL PANY

Una altre cop alcalde del PSC

El PSC va governar Barcelona de forma ininterrompuda entre el 1979 i el 2011. En aquells 32 anys van desfilar per l'alcaldia Narcís Serra, Pasqual Maragall, Joan Clos i Jordi Hereu. Un nou polític socialista se sumarà a la llista, encara que tan sols sigui per una setmana. Entre els dies 1 i 7 d'agost, el segon tinent d'alcalde, Jaume Collboni, ascendirà dos llocs en la jerarquia municipal i aprofitarà l'absència per vacances d'Ada Colau i el seu lloctinent, Gerardo Pisarello, per assumir les funcions d'alcalde accidental de la capital catalana. Aquest fet és conseqüència de l'acord subscrit per BComú i el PSC i de les substitucions que els membres del govern realitzen per cobrir les baixes temporals dels seus companys perquè tothom pugui gaudir d'uns dies de descans que, en el cas de l'Ajuntament de Barcelona, no solen ser gaires. A més d'assumir més àrees de govern de les que els corresponen, no és estrany que un regidor es faci càrrec durant alguna setmana de la direcció de tres o quatre districtes alhora.

PENSEM QUE...

Normes per a tothom

L'Ajuntament de Barcelona ha actuat amb contundència contra els establiments dels porxos del mercat de la Boqueria que no disposen de llicències per instal·lar terrasses en aquell lloc tan freqüentat. És obligació d'un govern fer complir les normatives, però també és cert que el sentit comú imposa l'ús de certa flexibilitat i el manteniment permanent de vies de diàleg entre els restauradors i l'administració local. Aquella comunicació directa, en la qual la voluntat de totes dues parts de trobar solucions passi per davant de la política de fets consumats, és el camí per superar una profunda divisió entre els que aspiren a guanyar-se la vida (i a guanyar-se-la molt bé), però que han de ser conscients que els reglaments hi són per complir-se, i aquells que de vegades mostren un zel i un rigor en el tracte cap a determinats col·lectius ciutadans que desapareix quan tenen davant altres grups que es mouen fora dels límits de la legalitat.

LV. Article 189

Gent

La moda surt al rescat de l'art

Les grans firmes italianes patrocinen la restauració d'emblemàtics monuments del seu pa

BVLGARI

Els mosaics de Caracal·la es restauren amb l'ajuda de Bulgari

El cèlebre pont de Rialto de Venècia amb un gran cartell de Diesel, la firma que en patrocina la restauració

LUCIA MAGI
Roma

El primer va ser Diego Della Valle, amo de Tod's. La seva aportació de 25 milions d'euros per a la restauració del Colosseu va donar visibilitat a un tropell de col·legues que van empunyar armes i cartera per rescatar obres d'art en perill d'extinció. Era el 2011. Des d'aleshores les files d'aquella armada de mecenes no han fet més que créixer. Fendi va finançar el rentat de cara de la Fontana di Trevi; el rei del caixmir Brunello Cucinelli va posar un milió d'euros per restaurar la porta etrusca de Perusa, al centre d'Itàlia; Gucci va contribuir amb 340.000 euros a la recuperació dels tapissos del Palazzo Vecchio de Florència.

És una cosa natural per al patró de Tod's: "Ens ocupem tot el dia de crear coses boniques. És una cosa que portem a la sang. Sentim la responsabilitat de tornar una mica del que hem rebut del passat", diu Della Valle.

Els empresaris han intensificat les seves intervencions des que el Govern va introduir un atractiu incentiu fiscal per fomentar el patrocini cultural de particulars i empreses. L'anomenat Art Bonus, creat el maig del 2014, suposa que el 65% del que es dóna quedi exempt d'impostos, una solució molt desitjable per a les firmes, que d'aquesta manera aparten una part dels seus guanys del radi de recaptació d'Hisenda.

A la pàgina web de l'Art Bonus hi ha una llista d'esglésies, monestirs, teatres, etc., que necessiten ajuda privada per no cedir al desgast del temps i a la distracció de pressupostos públics massa ajustats. El febrer del 2016 uns 1.500 mecenes havien donat ja 62 milions d'euros a favor de 388 monuments.

No tots els patrocinadors són amos de la moda. Però sí molts. "El riquíssim patrimoni d'arqueologia, art i arquitectura de Roma sempre ha estat font d'inspiració per a les nostres col·leccions", explica Jean-Christophe Babin, conseller delegat de Bulgari, que el març del 2014 va donar 1,5 milions d'euros per treure brillantor a l'escalinata de la plaça Spagna. Inaugurada el 1725, ara està empaquetada amb un gran cartell de la marca. A finals d'estiu "tornarà a ser més bonica que mai", asseguren des de la família de joiers; subratllen, també, que "es tracta d'un lloc molt simbòlic per a la nostra marca", ja que just al proper carrer Sistina va obrir la primera botiga de Sotirio Bulgari el 1884. El grup va ser adquirit pel francès LVMH, però a la Ciutat Eterna conserva el seu cor. Tant, que amb una donació de 100.000 euros la firma ha fi-

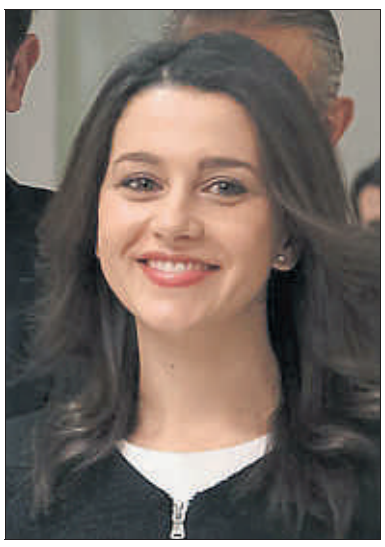
Casament andalús per a Inés Arrimadas i Xavier Cima

ADOLFO S. RUIZ
Sevilla

La *ciutadana* Inés Arrimadas i el seu nòvio convergent Xavier Cima enllacen avui les seves vides a la Hacienda Vistahermosa de Jerez de la Frontera, localitat natal de la nòvia. Arrimadas, de 35 anys, i Cima, de 39, es donaran el sí envoltats de 14 hectàrees de vinyes en un *cortijo* la història del qual es remunta al 1844, i que és la seu dels cellers Luis Pérez, una puixant empresa familiar en el sector del vi d'autor.

L'escenari de l'enllaç ocupa el turó Corchuelo, des d'on s'albira la ciutat gaditana. El gran *cortijo* inclou també un pati amb tarongers, un jardí i un mirador. El celler disposa també d'un saló d'arquitectura avantguardista amb parets de vidre on refugiar-se de la forta calor que acompanyarà l'acte.

No era cap secret la relació amorosa que tots dos mantenen des del 2012, al marge de les seves discrepàncies polítiques. Els uneix l'amor que es professen i la passió pel Barça, més forts que qualsevol

DANI DUCH

Arrimadas i Cima es casen aquesta tarda a Jerez de la Frontera

desavinença. Cima ha moderat els seus postulats els últims mesos i ha abandonat l'activitat pública, fet que no serà cap obstacle perquè molts dels seus amics de la política siguin presents a la festa.

A l'Hacienda Vistahermosa hi anirà la nombrosa família de la nòvia, composta pel seu pare Rufino, la seva mare Inés, i els seus quatre germans. El pare, advocat i nascut a la localitat de Salmoral (Salamanca), va treballar durant anys a la policia científica de Barcelona. A començaments dels setanta es va mudar amb la família a Jerez, on encara resideix. També s'espera la presència d'importants membres de la direcció de Ciutadans, com el mateix Albert Rivera i el portaveu Fernando de Páramo.●

LV. Article 190

LA SEGONA

Màrius Carol DIRECTOR

El silenci eloqüent

PARLAR més alt no suposa que els nostres missatges arribin més clars. El silenci de vegades pot resultar eixordador. És tant el soroll que envolta la nostra existència, que hem perdut la idea que el silenci pot ser més eloqüent que les paraules. El poeta (Martí i Pol) va escriure que en realitat no som més que paraules. Ens n'alimentem i, sovint, hi habitem. Però això no nega la capacitat de denúncia del silenci. Ens manifestem amb paraules, però també amb els silencis. Pot ser que el temps sigui un bosc de paraules, però el silenci constitueix la brúixola per avançar entre els significats. O per posar-hi èmfasi o insuflar-hi emoció.

El silenci del papa Francesc al camp d'extermini d'Auschwitz va ser dolorós, compassiu, imponent. El pontífex argentí havia avançat que no necessitava paraules, que res no podia ser més commovedor que el silenci respectuós. "Quan parlis, procura que les teves paraules siguin millors que el teu silenci", proclama un proverbi hindú. Jorge Mario Bergoglio va entrar sol i en silenci a Auschwitz, es va aturar a la plaça de les execucions públiques, es va endinsar en el sinistre bloc 11 i va tocar el mur de la mort, abans de baixar fins a la cel·la de sant Maximilià Maria Kolbe, el capellà que es va oferir per salvar un pare de família, on va resar emocionat. "Senyor, tingues pietat del teu poble. Senyor, perdó per tanta crueltat", va escriure al llibre d'honor del camp.

Tot i això, un dels supervivents amb qui va poder parlar el Papa, Robert Roman Kent, va discrepar de l'actitud del Pontífex davant l'Holocaust i va dir que el seu silenci era massa fàcil. Són comprensibles aquestes paraules, però no és menys cert que l'eloqüent silenci del Papa ha fet la volta al món, més que cap frase grandiloqüent. L'escriptor Alfred Victor de Vigny va escriure fa dos segles: "Quan veus el que som i el que representa la vida, només el silenci és gran, totes les altres coses són debilitat".

ÍNDEX

Internacional	3
Política	16
Opinió	24
Tendències	32
Necrològiques	40
Cultura	44
Cartellera	54
Esports	58
Economia	66
PÀGINES	128

SUMARI

INTERNACIONAL
Trencar ponts
Amb els atemptats contra la població civil, l'Estat Islàmic pretén augmentar la distància entre la població musulmana d'Europa i els seus conciutadans, posant en el punt de mira els sectors més moderats i defensors de la convivència. **PÀGINA 10**

POLÍTICA
Forcadell, últim recurs
El Govern central es reserva l'opció de suspendre de funcions la presidenta del Parlament, Carme Forcadell. **PÀGINA 20**

EDITORIALS
Els temes del dia
La resposta positiva de la banca europea a les proves de solvència de l'EBA, i la respostes del Consistori barceloní a la creixent pressió del turisme als barris de la ciutat. **PÀGINA 24**

OPINIÓ
Cultura de treball
Cristina Sánchez Miret elogia la decisió de dos empresaris nord-americans de millorar voluntàriament les condicions laborals dels seus empleats: "A l'empresa Gravity Payments, de Seattle, el director general, Dan Price, va decidir, fa més d'un any, rebutjar la seva pujada de sou –hauria passat a cobrar més d'un milió de dòlars– a canvi d'apujar-lo als 120 treballadors de la seva empresa fins al que Price considera el mínim indispensable per viure: 70.000 dòlars". **PÀGINA 25**

TENDÈNCIES
Guerra a la revàlida
Per decisió d'Ensenyament, els alumnes catalans no faran els exàmens de revàlida aprovats pel ministeri. **PÀGINA 36**

EL REPORTATGE

SENSE TRANSSEXUALS OLÍMPICS
La modificació en la normativa del Comitè Olímpic Internacional, que accepta la presència d'atletes transsexuals encara que no s'hagin operat, arriba massa tard per permetre la presència normalitzada de transsexuals en les olimpíades de Rio, un dèficit que encara pateixen els esportistes homosexuals. **PÀGINA 38**

NOU ÈXIT DE HARRY POTTER
L'estrena a Londres de l'obra de teatre *Harry Potter i el llegat maleït*, juntament amb l'aparició a internet de l'enciclopèdia *Pottermore*, al voltant del món fantàstic del jove mag, ha tornat a desencadenar la bogeria al voltant del personatge creat per l'escriptora J.K. Rowling. **PÀGINA 50**

CULTURA
Qui va ser Emma Bovary
Gustave Flaubert es va inspirar en tres dones per modelar l'eterna Madame Bovary, tal com explica Miquel Molina en el primer lliurament de la sèrie "La dona darrere del mite". **PÀGINA 48**

ESPORTS
Rosberg no perd pistonada
En un mundial convertit en un duel entre els dos Mercedes, el principal al·licient resideix en la insistència dels seus pilots, Hamilton i Rosberg, per no perdre's de vista, tal com ha demostrat l'alemany amb la pole obtinguda en el gran premi de Hockenheim, el darrer abans de les vacances estivals del circ continental. **PÀGINA 64**

ECONOMIA
Fons en perill
Encara que Espanya s'ha deslliurat de la multa per incomplir l'objectiu de dèficit, no pot abaixar la guàrdia si no vol veure com perillen els fons estructurals de la UE, una opció defensada per diversos dirigents europeus com a alternativa a les sancions econòmiques. **PÀGINA 70**

PEL FORAT DEL PANY

Els bisons d'Arrimadas

La diputada de Ciutadans Inés Arrimadas es va casar ahir amb l'exdiputat convergent Xavier Cima a Jerez de la Frontera. Tots dos han mantingut una relació discreta i han volgut separar les seves oposades posicions ideològiques de la seva relació personal. Aquesta discreció ha presidit el seu festeig i hi ha poquíssimes imatges on apareixen junts, cosa difícil, ja que tots dos són molt actius a les xarxes socials. No obstant això, Arrimadas guanya per golejada el seu marit en seguidors tant a Twitter com a Instagram. La principal líder de l'oposició al Parlament és molt aficionada a la gastronomia i a les escapades per les comarques de Girona, zona que coneix bé Cima. L'última escapada va ser de platja el cap de setmana passat, que la parella va passar a la Costa Brava. En el compte d'Instagram, Arrimadas també recull imatges de la seva feina al Parlament i sorprèn una foto feta des de la finestra del seu despatx, on es veuen als bisons del zoo de Barcelona, una instal·lació a tocar mateix de la Cambra catalana.

PENSEM QUE...

El cost de recuperar

Que poc costa destruir i quant reconstruir! La degradació de la natura és evident a molts llocs d'Espanya, a conseqüència d'activitats de fort impacte ambiental. D'exemples, n'hi ha centenars en un país que al seu dia va decidir girar l'esquena al medi ambient per centrar-se en el creixement econòmic. També hi ha, però, exemples d'actuacions en les quals les oenagés i algunes administracions han executat amb èxit projectes destinats a recuperar enclavaments naturals degradats i fer que recobrin la vida. Això sí, amb un elevat cost econòmic. La secció Tendències inicia avui una sèrie sobre plans de recuperació mediambiental exitosos que revelen l'esforç i la feina que hi ha al darrere. La sèrie arrenca amb la llacuna de la Vega, fins fa uns anys l'abocador literal del poble de Pedro Muñoz (Ciudad Real). Tres anys i més de 2 milions d'euros han permès salvar ecosistemes a punt de desaparèixer.

ELS SEMÀFORS

Kazuo Hirai
PRESIDENT DE SONY

La multinacional japonesa Sony és una de les grans empreses que han decidit equiparar els drets dels seus treballadors homosexuals a la resta, una decisió revolucionària en un país que no reconeix aquest sector de la població. **PÀGINA 34**

Ellis Marsalis
MÚSIC DE JAZZ

Figura llegendària de l'escena jazzística nord-americana i patriarca d'una nissaga de brillants músics, Ellis Marsalis va demostrar la seva empatia escènica en el concert que va oferir en el marc del Mas i Mas Festival. **PÀGINA 46**

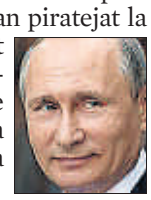
Jack Thorne
GUIONISTA I DRAMATURG

Brillant guionista multimèdia, és el responsable d'haver portat al teatre per primera vegada Harry Potter, en el muntatge *Harry Potter i el llegat maleït*, estrenat ahir a Londres enmig d'una imparable pottermania. **PÀGINA 50**

Vladímir Putin
PRESIDENT DE RÚSSIA

La intel·ligència nord-americana afirma que dues agències russes, a les ordres del president Putin (63), han piratejat la campanya del Partit Demòcrata i han robat documents sobre donants i l'estratègia que cal seguir contra Trump. **PÀGINA 4**

Massimo Tononi
PRESIDENT DE MONTE DEI PASCHI

Massimo Tononi, president de l'italià Monte dei Paschi, té el dubtós honor de ser al capdavant de l'entitat financera amb la pitjor nota en les proves de solvència de la banca europea. El banc ultima el seu pla de rescat. **PÀGINA 66**

El web de LA VANGUARDIA

FÓRMULA 1
Seguiu, minut a minut, el relat de la cursa del Gran Premi d'Alemanya.

ENFOQUE
"La retirada pot cremar Rajoy", per Enric Juliana, director adjunt de *La Vanguardia*.

REPORTATGE
Al teu banc li importa el que fas a les xarxes socials.

LOCAL
Badalona remodelarà la seva platja per evocar el passat mariner de la ciutat.

LV. Article 191

El derrotisme d'Iglesias topa amb el seu propi esperit combatiu i l'actitud més activa d'Errejón, Domènech i Garzón

El campió està trist

FERNANDO GARCÍA
Madrid

Pablo Iglesias ha agafat una excedència indefinida de la seva ocupació de líder amb aspiracions a tot. Ha dimitit de la seva gosadia –segurament amb caràcter temporal– i renunciat a prendre la iniciativa. Ja no és el d'abans. I la seva davallada té abast polític, perquè afecta les relacions amb els líders d'altres partits i suggereix una nova modalitat de divergències internes: les que tenen a veure ja no amb tàctiques i estratègies sinó amb actituds, conductes i disposició a la lluita. Ni Xavier Domènech ni Íñigo Errejón ni Alberto Garzón no es mostren ni la meitat de passius i resignats que el secretari general de Podem.

Ha passat un mes llarg des del fiasco electoral del 26-J i el líder dels comuns espanyols manté si fa no fa el mateix gest taciturn d'aquella nit, quan va reconèixer que els resultats –un milió de vots menys que el 20D– eren "insatisfactoris". Uns quants dies després va admetre que estava "acollonit" amb la incerta però llarga travessia pel desert que tenien al davant. A partir de llavors les seves compareixences públiques –en veu baixa fins al límit del que és audible i amb símptomes com d'astènia estiuenca– van anar a menys. Fins a la del dijous després de la seva consulta amb el Rei: potser la més pessimista de totes.

"Sóc pessimista, estic decebut, és impossible", repeteix un taciturn Iglesias sobre un pacte amb el PSOE

En temps no gaire llunyans, però diríem que remots, quan repetia allò que ell i la seva gent havien "nascut per guanyar" i punt, Iglesias responia a totes les preguntes amb respostes agudes i somriures de compassió. Seia còmodament, amb el braç penjant sobre el suport de la cadira, i feia aquell gest tan seu d'obrir els braços amb els palmells enlaire mentre, amb el front arrugat, feia que no amb el cap pel que acaben de dir o fer, pobrissons, Mariano Rajoy, Pedro Sánchez o Albert Rivera.

Des de la –per ell– infausta jornada de les últimes eleccions, els periodistes que segueixen informativament Podem van començar a veure un Iglesias en general desganat i trist, una mica més encorbat que de costum, amb cara de circumstàncies i les mans ficades a les butxaques. "Sóc pessimista", va dir a la ràdio abans d'entrar en la tediosa sessió constitutiva de la Cambra Baixa. Més tard, quan el PSOE ja havia menyspreat la seva oferta de "suport mutu" a les candidatures de Patxi López i Xavier Domènech, i els nacionalistes catalans i bascos havien ajudat el PP i Ciutadans a fer-se amb la majoria de la Mesa, el dirigent va donar per morta l'alternativa d'un "govern d'esquerres". "Estic decebut", va xiuxiuejar.

Iglesias va llançar la tovallola de manera gairebé oficial un parell de dies després. L'opció de l'aliança amb el PSOE "no existeix", resulta "inviable", va proclamar en una entrevista amb Televisió Espanyola: una negació que va corroborar aquest últim dijous, després del seu torn de consulta amb el Rei, encara que sense deixar de subratllar que ell i Units Podem mantindria "les orelles ben obertes" si Sánchez "rectifica" i s'avé a negociar l'alternativa en qüestió.

El ciclotímic líder lila, que a l'octubre ja es va confessar "cansat" i es va mostrar fluix, encara que després remuntaria de manera espectacular, va deixar clara el mateix dijous la seva intenció d'instal·lar-se a l'oposició, i la seva nul·la voluntat d'agafar el telèfon per fer un intent de coalició amb Sánchez i els nacionalistes. Només algunes bromes a Twitter durant les hores següents, com la d'anomenar Rajoy "geni i figura" per la seva ultragallega resposta a la proposta d'investidura, temperarien la malastrugança del jove líder –qui l'hi havia de dir– en les que caldria considerar les seves hores més baixes.

GERARD JULIEN / AFP

Iglesias va aparèixer desganat després de veure el Rei

Un espectador poc avisat podria pensar que l'actitud d'inhibició d'Iglesias davant l'insòlit escenari polític respon a la nova estratègia del partit i d'Units Podem: apropiar-se de l'oposició alhora que es vaticina una "probable" abstenció del PSOE per "fer president Rajoy", com denuncia el mateix secretari general. Però tant Errejón com els líders d'En Comú Podem, Xavier Domènech; d'IU, Alberto Garzón; d'En Marea, Alexandra Fernández, i, en una actitud més oberta que cap d'ells, de Compromís al Congrés, Joan Baldoví, continuen posant l'èmfasi a no llançar la tovallola; a animar Pedro Sánchez a "no resignar-se"; a mostrar-se "generosos" amb vista al "nou temps" que, segons Errejón, s'obrirà si Rajoy s'estavella; o, com Domènech, a planificar des d'ara mateix un govern a l'ombra de l'oposició, a còpia d'iniciatives parlamentàries. Divendres, és a dir, quan ja es coneixia la resposta de Rajoy a Felip,

La davallada afecta la relació amb altres líders i suggereix divergències internes pel que fa a l'actitud

Garzón va insistir a demanar a Sánchez que compti amb Units Podem per mirar de ser president d'un "govern del canvi".

Més d'una vegada Iglesias va dir en privat, a l'època que lluïa com un púgil ascendent i en plena forma, que si no aconseguia superar el PSOE al primer assalt es plantejaria seriosament la possibilitat d'anar-se'n a casa. Després, a l'hora de la veritat, ho va descartar completament. I ara la seva permanència sembla fora de dubte. Però el cert és que l'Iglesias combatiu i altiu de les grans nits al ring del plató, de les tardes triomfals al míting amb ple fins a la bandera i dels matins amb roda de premsa bomba que a tothom agafa amb el peu canviat... aquell Iglesias està desaparegut. Fora de combat pels últims cops, el campió està abatut.●

PANORAMA

Noves dades i dubtes del cas Echenique

▶El secretari d'organització de Podem, Pablo Echenique, va rebre ajuda professional d'un treballador social, al voltant d'una hora diària, sense pagar la Seguretat Social ni fer-li contracte, entre el 2012 i el 2013 i no només entre març del 2015 i el maig passat com el dirigent havia destacat en la seva primera reacció. Així ho va publicar ahir l'*Heraldo de Aragón*. Existeixen no obstant això dubtes que Echenique incorregués en cap irregularitat, ja que, segons alguns experts que avalen la seva versió, en un cas així no està gens clara la necessitat de contracte laboral i és l'empleat autònom el que ha de cotitzar. / **F. García**

Pascal apressa la CUP a definir-se

▶La coordinadora del Partit Demòcrata Català, Marta Pascal, va retreure ahir a la CUP que posi condicions a la qüestió de confiança a la qual se sotmetrà al setembre el president Carles Puigdemont, i va demanar a aquesta organització que decideixi si està entre els que sumen o els que bloquegen la moció. "Ningú no és en disposició de posar condicions al que ha de passar a partir de setembre, i la CUP tampoc", va dir Pascal. Així responia al diputat de la CUP Benet Salellas, que dissabte va dir que la seva formació exigirà a Puigdemont que fixi data i instrument per exercir el dret d'autodeterminació, en la negociació de la qüestió de confiança. / **Efe**

El PP veu innocu el cas Bárcenas

▶El president del PP d'Andalusia, Juanma Moreno, va defensar ahir la continuïtat de Mariano Rajoy al capdavant del projecte del PP i de la presidència del Govern d'Espanya, i va considerar que el processament del partit per haver esborrat els ordinadors de Luis Bárcenas no ha d'afectar les negociacions per formar govern perquè "la justícia està actuant amb absoluta normalitat". Perquè "això és un procediment judicial que s'ha obert, que els jutges ja decidiran, i una altra cosa és un procediment de negociació democràtica que no té res a veure amb aquest procés judicial", va raonar Moreno. / Europa Press

Arrimadas ofereix C's als votants moderats

▶La presidenta del grup parlamentari de Ciutadans al Parlament, Inés Arrimadas, va assegurar ahir que el seu partit representa una "opció moderada, de centre i dialogant" que pot donar "cobertura política" a exvotants de CiU i el PSC que ara se senten "orfes" políticament. Arrimadas, que dissabte es va casar a Jerez amb l'exdiputat de CDC Xavier Cima, va reconèixer que en el passat Convergència va arribar a ser un partit d'una "enorme transversalitat", la qual cosa li va permetre ser "majoritari". Però ara "hi ha molts catalans", incloent-hi molts que votaven CiU o el PSC, que "no saben qui votar". I allà hi ha C's per acollir-los, va indicar. / **Efe**

LV. Article 192

La qüestió catalana

El TC suspèn el pla de ruptura i refreda la via penal contra Forcadell

El Parlament i la seva presidenta tenen 20 dies per formular al·legacions

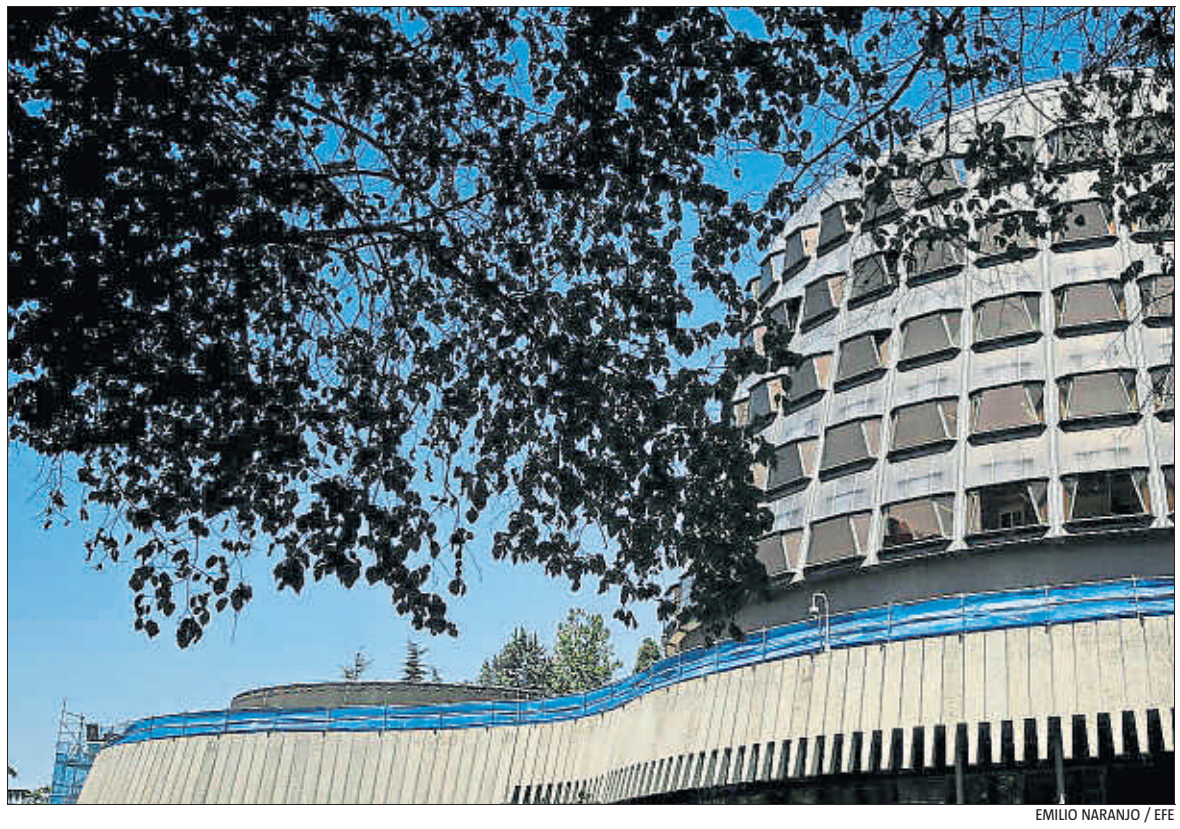
JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

El Tribunal Constitucional (TC) va suspendre ahir el pla del Parlament de ruptura amb Espanya, però no va iniciar la via penal contra la presidenta de la Cambra catalana, Carme Forcadell. La resolució aprovada va buscar un cert equilibri per no crispar innecessàriament el debat territorial i polític. El Constitucional va admetre a tràmit la impugnació del Govern espanyol i, conseqüentment, va deixar en suspens el full de ruta rupturista, però alhora va guanyar temps.

Amb aquesta resolució, el TC va decidir donar un termini de vint dies hàbils al Parlament i al fiscal perquè formulin al·legacions, i amb això va refredar el conflicte. Tornant del parèntesi d'agost, algunes coses potser es veuran més clares. I, sobretot, s'haurà evitat donar la imatge que el Constitucional ha contribuït amb les seves resolucions a escalfar la Diada i a augmentar la llista d'independentistes davant la justícia penal.

L'actual Constitucional no és el de la sentència de l'Estatut. Aquest TC té pituïtària. I brúixola. Ahir va fer servir totes dues coses. Cal considerar que va concedir 20 dies hàbils per a les al·legacions. Hauria pogut concedir 2 o 3 dies, com es va plantejar al principi, i ningú no hauria pogut protestar. Era una opció perfectament legal. Una estratègia contundent, de xoc directe. Però els magistrats es van estimar més dosificar les mesures.

L'al·ludit termini de 20 dies per a al·legacions comença a comptar des de la notificació. En altres paraules, aquest termini es converteix a l'hora de la veritat en cinc o sis setmanes. O set. Una eternitat, en temps polític. L'anomenat rellotge de la democràcia fins i tot podria veure canvis d'horari polític en aquest termini. Sabent-ho, per què caldria precipitar-se, es va dir ahir el TC. No correu, que és pitjor, com es deia en un altre temps a les manifestacions. I no va córrer. El que va fer va ser donar temps i donar-se temps perquè les decisions que prengui a partir del setembre sobre el fons de l'afer es puguin adoptar sense la més mínima precipitació.

EMILIO NARANJO / EFE

El TC no ha obert la via penal contra Forcadell, però demana informes i tampoc no la descarta

EL REREFONS POLÍTIC

El Constitucional decidirà sobre el full de ruta rupturista després de la Diada

Durant el mes d'agost, doncs, el Parlament com a institució i la seva presidenta com a càrrec polític tindran temps d'explicar-se davant el TC sobre el contingut del que va quedar aprovat en la votació de dimecres passat –el full de ruta de la ruptura amb Espanya– i sobre la seva presumpta desobediència respecte a resolucions anteriors del Constitucional. El TC els ordena que l'informin sobre això, tot posant-se guants quirúrgics.

El llenguatge jurídic, en efecte, és ple de subtileses. La providència d'ahir requereix a la Cambra, a Forcadell, als membres de la Mesa i al secretari general que en el termini expressat "emetin els corresponents informes, als efectes de l'article 92.4 de la llei orgànica del TC, sobre si les actuacions parlamentàries que van donar lloc a l'aprovació de la resolució 263/XI [la del pla de ruptura amb Espanya] han contravingut" els mandats del Constitucional.

Noteu l'al·lusió a l'article 92.4. Es tracta, de fet, del que podria portar Forcadell als peus de la justícia penal. És la primera vegada que el TC ensenya aquestes dents. Aquest precepte faculta el Constitucional per acudir a la Fiscalia informant-la de la comissió d'un delicte. En altres paraules, denunciant un fet delictiu. Però el mateix article preveu un altre tipus de mesures, des de la multa a la suspensió del càrrec públic. En la resolució d'ahir, el TC no diu quina via seguirà. Ni tan sols si en seguirà alguna. La via penal queda com un horitzó possible, però inconcret. Es veurà en el seu moment.

La cosa rellevant, en aquest sentit, és que la llista d'advertits –pel que ja ha tingut lloc i pel que pugui passar– és llarga. Al costat de Forcadell i la Mesa del Parlament, també queden en aquesta situació el mateix president de la Generalitat,

L'ADVERTÈNCIA

El TC avisa el president Puigdemont que ha de paralitzar el pla de desconnexió

Carles Puigdemont, i tots els membres del Govern, així com el secretari general de la Cambra catalana, a qui es notificarà personalment. Tots ells tenen el deure d'"impedir o paralitzar qualsevol iniciativa que suposi ignorar o eludir la suspensió acordada, advertint-los de les eventuals responsabilitats, incloent-hi la penal, en la qual poguessin incórrer".

Un altre detall interessant és que el TC demana la versió dels impulsors de la votació sobre el pla rupturista sense utilitzar la paraula *desobediència*. Els pregunta si es podrien haver "contravingut" resolucions anteriors. I encara és més rellevant la unanimitat del TC. En això es veu la mà del president de la institució, Francisco Pérez de los Cobos, que sempre l'ha buscada, perquè el Constitucional no vegi qüestionades les seves decisions a causa de fractures internes. En aquest aspecte, l'experiència d'etapes anteriors del TC també ha estat decisiva.●

Els sobiranistes adverteixen que no acataran el TC

R. MONTILLA Barcelona

Junts pel Sí i la CUP van advertir ahir que continuaran amb el "full de ruta" independentista, fins al punt que tant ERC com els antisistema van afirmar que no reconeixen l'Alt Tribunal. L'oposició va celebrar que el TC vulgui escoltar els membres de la Mesa i els lletrats del Parlament.

"Nosaltres seguim, igual que hem fet quan van suspendre les declaracions de sobirania o la declaració del 9-N", van apuntar fonts de JxSí. El portaveu d'ERC al Congrés, Joan Tardà, va avisar que els independentistes no es regiran pel que digui Govern central o el TC. "Nosaltres ens mantindrem fidels al Parlament de Catalunya, i si hem de desobeir desobeirem", va assegurar el republicà a Catalunya Ràdio. Un desacatament pel qual també va advocar la diputada de la CUP Mireia Vehí, mentre que una altra cupaire, Anna Gabriel, va advertir que la inhabilitació de càrrecs electes per part del TC serà "un punt de no-retorn".

En nom del principal partit de l'oposició al Parlament, va parlar el diputat de C's José María Espejo-Saavedra, també vicepresident segon de la Mesa. Espejo-Saavedra, que en el ple en què es van aprovar les conclusions ja va avisar Forcadell que estava cometent un "frau de llei", va lamentar que la presidenta de la Cambra hagi ignorat la Constitució, "que no va ser imposada per un dictador sinó que va ser votada per la majoria dels ciutadans". I va valorar molt positivament que el TC vulgui saber l'opinió de tots i cadascun dels membres de la Mesa: ell al·legarà que Forcadell va incomplir el seu deure. "Els ciutadans no entendrien que quan els polítics se salten les lleis els tribunals no actuessin", va afegir.

La diputada del PSC Alícia Romero va qualificar la decisió del TC de "raonable" i va destacar la unanimitat del Constitucional a l'hora d'ordenar la suspensió.

Mentrestant, el líder de Catalunya Sí que es Pot, Lluis Rabell, va assegurar que la resolució del TC "certifica la impossibilitat de resoldre" el conflicte Catalunya-Espanya per la via judicial. Va demanar diàleg i va carregar també contra el Govern central en funcions del PP.

Per la seva banda, el líder dels populars al Parlament, Xavier García Albiol, va dir que espera que les institucions catalanes recuperin el seny després del "toc d'atenció" del TC. Albiol va qualificar la suspensió de positiva. "A Catalunya estem vivint una crisi institucional que ens situaria gairebé en el franquisme. Són els separatistes els que estan posant en risc l'autogovern", va manifestar el líder del PP a Catalunya.

El president de la Generalitat també va reaccionar. Ho va fer a través de Twitter: "Obeir un Parlament escollit pels ciutadans no és, per a un demòcrata, cap sacrifici. L'Estat espanyol, en canvi, ho converteix en una proesa".●

LV. Article 193

Unió no descarta sacrificis com la renúncia a les seves sigles

Els democristians aposten per la recuperació del catalanisme centrat

RAÚL MONTILLA
Barcelona

Ahir el secretari general d'Unió Democràtica, Ramon Espadaler, va defensar la necessitat de "reconstruir l'espai del catalanisme centrat" en la tradicional trobada amb la militància a Llofriu (Girona), encara que en el mateix acte va alertar de les possibles mesures que haurà d'adoptar la formació a causa de la seva delicada situació econòmica. Espadaler va demanar als militants que estiguin "disposats a fer sacrificis, sense descartar la renúncia a les sigles."

El màxim dirigent d'Unió no va eludir referir-se als problemes econòmics que ha d'afrontar aquesta formació, que s'ha vist abocada a un concurs de creditors després de no haver aconseguit un acord amb les entitats financeres després de diversos mesos de negociació. El partit acumula un deute de 19 milions d'euros.

"A Unió estem gestionant una situació que no és senzilla, que és complexa", va reconèixer Espadaler, que, això sí, va remarcar que la formació democristiana continuarà defensant les mateixes idees

Unió Democràtica, que no ha aconseguit frenar el concurs de creditors, manté el congrés de l'octubre

encara que canviïn "de format i de maneres d'organitzar-se". I va insistir-hi: poden produir-se canvis en la forma, però no en el fons.

"Estem compromesos en la defensa de les nostres idees, que tenen dues coordenades: el catalanisme d'una força política d'estricta obediència catalana al servei dels interessos de Catalunya, de la defensa de l'autogovern i de la nostra dignitat i del respecte cap al nostre país, i tot des d'una posició centrada", va explicar Espadaler.

El líder d'Unió va destacar la coherència del partit per haver continuat defensant el mateix model de societat que ha defensat sempre. "Catalunya necessita una alternativa: que es governi pensant en Catalunya, al servei de Catalunya i sense dependre, com passa ara, dels extrems", va subratllar. "No pot ser que els uns i els altres, el govern català i el central, visquin instal·lats en la confrontació permanent, que visquin d'aquesta confrontació," va rematar Espadaler.

Unió té previst celebrar l'1 d'octubre el seu congrés, en què, entre altres qüestions, hi ha prevista l'elecció d'un nou president de comitè de govern, després de la renúncia de Josep Antoni Duran i Lleida. Una elecció per primera vegada mitjançant primàries, després que el mes de juny passat la formació va renovar els estatuts i les hi va introduir, així com la limitació de mandats.

Però ara cal veure com l'actual situació concursal pot afectar tot el que hi ha previst –el mateix futur del partit–, després que la reducció de despeses –també reducció de personal– i la posada a la venda de la seu del carrer Nàpols no hagi estat suficient per frenar-la. "Que siguem al final d'un camí o al principi d'un projecte renovat és una decisió que és a les nostres mans", va apuntar, de fet, Espadaler la setmana passada en una carta que va enviar a tota la militància.●

La CUP estrena executiva pendent de Puigdemont

ÀLEX TORT
Barcelona

Mentre la CUP estrena secretariat nacional, la reunió amb el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, continua en suspens. El 76% dels militants han donat suport a la configuració del nou òrgan executiu. Dos dels escollits seran previsiblement les cares més visibles:

Gabriel avisa que si es vincula la qüestió de confiança amb el pressupost el vot el decidiran les bases

Quim Arrufat i Lluc Salellas. Els quinze membres del secretariat hauran de gestionar el dia a dia de l'organització, canalitzar possibles diferències internes i renovar relacions polítiques amb Junts pel Sí i el Govern.

Que Carles Puigdemont no els hagi convocat encara amoïna la CUP. En una entrevista per l'ACN la diputada Anna Gabriel considera que s'hauria d'haver parlat sobre la qüestió de confiança abans de les vacances.

El gran reclam dels cupaires és posar data a un referèndum unilateral d'independència. En tot cas, Gabriel llença una seriosa advertència: si Puigdemont inclou els pressupostos en la qüestió de confiança, el vot el decidiran les bases de la CUP, sense especificar, però, si seria en una assemblea general extraordinària o mitjançant un consell polític. La CUP creu, en canvi, que si el Govern s'avé a celebrar el referèndum no només l'examen parlamentari quedaria resolt, sinó que la negociació pels comptes seria molt més fàcil.

En tot cas, caldrà veure quin paper assumirà en aquest sentit el nou secretariat, que el compondran la candidatura conjunta liderada per Arrufat i Salellas, amb Natàlia Sànchez, Núria Gilbert, Dani Corpas, Anna Gabaldà, Juanma Rojas, Elisabet Punset, Eduardo Càliz, Aida Sanuy i Ricard Torné.

L'òrgan executiu el completen tres membres que ja formaven part del darrer secretariat i que van presentar la seva candidatura individualment: Xevi Generó, Laura Rafecas i Òscar Simón. A aquests tres cal afegir-hi un nou nom, Albert Serrats.●

Preu "des de" per persona i estada en cabina interior doble i règim de pensió completa. Taxes d'embarcament incloses. Quota de servei (13,50 USD per persona i dia) i despeses de gestió (12 € per reserva) no incloses. Pagament en 3 mesos sense interessos: no aplicable sobre imports de taxes d'embarcament ni quota de servei / propines. Interessos subvencionats per Viatges El Corte Inglés, SA. Finançament subjecte a aprovació de Financiera El Corte Inglés EFC, SA. Rebut mínim de 30 €. Despeses de gestió finançades en funció de l'import de la venda: des de 3 € fins a un màxim de 12 €. Exemples a 3 mesos sense interessos: Import: 300 €, 101,67 € / mes, TIN 0%, TAE 10,44%, despeses de gestió 5 €, import total del crèdit / degut 305 €. Import: 3.000 €, 1.004 € / mes, TIN 0%, TAE 2,42%, despeses de gestió 12 €, import total del crèdit / degut 3.012 €. C.I.C.MA 59, HERMOSILLA 112 - MADRID.

LV. Article 194

El PSOE proposa una reforma per lligar curt el Govern central en funcions

Batet presenta una proposta per definir els límits de l'Executiu provisional

CHEMA MOYA / EFE

Meritxell Batet i el secretari general del grup socialista, Miguel Ángel Heredia, van presentar 16 iniciatives de la seva formació al Congrés

FERNANDO GARCÍA
Madrid

El PSOE vol evitar que l'Executiu espanyol en funcions es passi de la ratlla que li marca el seu caràcter provisional i no electe. Per això necessita que la ratlla quedi perfectament marcada al terreny de joc i no aparegui –com amb l'actual llei de govern– prou difuminada perquè Mariano Rajoy i els seus ministres s'extralimitin impunement respecte al que hauria de ser una acció mínima i de simple manteniment de la maquinària administrativa.

Amb aquesta finalitat –la de "precisar exactament quines són les facultats d'un govern en funcions"– i des de la sensació que l'Executiu actual "està prenent decisions que poden anar més enllà del que seria convenient", la socialista Meritxell Batet va presentar ahir al Congrés una proposició de llei per reformar la normativa en qüestió i frenar els possibles excessos d'una Administració que entre naps i cols fa vuit mesos que està en situació d'interinitat.

La reforma pretén així mateix garantir una vegada per totes –sense deixar aquí tampoc gaire marge d'interpretació– que el Govern espanyol en funcions se sotmeti al control del Congrés. Perquè "no pot ser que no hi hagi un control parlamentari durant un període de temps tan llarg", va dir Batet.

En la breu legislatura anterior, la resistència de Rajoy i el seu gabinet en funcions a deixar-se vigilar i interpel·lar per les cambres va provocar un insòlit conflicte institucional entre executiu i legislatiu. Amb el suport de dos terços del Congrés, o dit d'una altra manera de tots els grups tret del PP, el Congrés va plantejar davant el Tribunal Constitucional un conflicte d'atribucions que els magistrats d'aquest òrgan preveuen abordar a partir de setembre. La guerra es va desencadenar quan els ministres de Defensa, Indústria, Interior i Foment –aquest últim a càrrec de l'avui presidenta del Congrés, Ana Pastor– van plantar les respectives comissions parlamentàries que pretenien escoltar els seus projectes i preguntar-los sobre això. A més, i ja davant el ple, l'anunci d'incompareixença dels governants va ocasionar l'anul·lació d'una sessió de control inicialment prevista per al 20 d'abril: amb la seguretat que les butaques blaves apareixerien buides, la convocatòria va perdre el seu sentit i va caldre suspendre-la. Una altra fita.

La iniciativa que la candidata del PSC al 26–J va registrar ahir per canviar la llei del Govern espanyol tendeix a centrar i ressituar al Congrés aquell mateix debat sobre els límits entre un poder executiu transitori i un poder parlamentari en teoria plenament qualificat –amb els seus membres elegits democràticament–, però a qui els actuals governants i alguns juristes del Congrés posen dues objeccions: no es pot controlar una acció de govern que com a tal no existeix; en tot cas, no s'han d'utilitzar els possibles espais de control parlamentari a un executiu en funcions per, com s'acaba fent amb freqüència, jutjar accions de mandats anteriors.

La continuïtat d'aquesta discussió en el període legislatiu que ara comença està assegurada, almenys fins que el TC es pronunciï. I no només arran de la proposta formulada ahir per "precisar" la llei del Govern espanyol, sinó al voltant de moltes altres iniciatives dels socialistes i altres grups que busquen fiscalitzar o investigar determinats actes de Rajoy i el seu equip. És el cas de la petició d'una comissió que investigui les irregularitats en l'empresa pública Acuamed, formulada també ahir pel PSOE, i d'una altra que indagui en la possible creació d'una "policia política

La iniciativa socialista reprèn la guerra entre legislatiu i executiu en funcions que també es dirimeix al TC

dins del Ministeri de l'Interior", tal com els socialistes diuen fent referència a les converses del ministre Jorge Fernández amb l'excap d'Antifrau, Daniel de Alfonso.

En total, la també secretària d'estudis i programes del PSOE, amb altres diputats del seu grup, va presentar ahir 16 propostes legislatives que s'afegeixen a 118 més de setmanes anteriors i que, sumades a les d'altres grups, aviat donaran visualitat al Congrés encara que Rajoy continuï sense aconseguir els suports necessaris per a la seva investidura.

Tal com va indicar Batet, ja en la passada legislatura les formacions d'oposició van tirar endavant amb ampli acord no poques iniciatives d'uns i d'altres; en números, sobre un total de 31 que van arribar a ple al Congrés i el Senat, el PSOE, Podem i Ciutadans van votar el mateix en 19 (el 60%). Tornarà a passar el mateix, segurament amb debats que sovint sonaran com un ressò d'altres d'anteriors sobre els mateixos temes. Perquè, amb poques excepcions i algun escàndol afegit, la situació no deixa de ser la mateixa. El que és difícil avui, en la política espanyola, és no repetir-se.●

La CUP acusa el TC d'impulsar un "cop d'Estat judicial"

BARCELONA Redacció

La darrera decisió del Tribunal Constitucional, amb la qual se suspèn l'aprovació de les conclusions de la comissió constituent, ha fet que la diputada de la CUP Anna Gabriel assegurés que "ens hauríem de remetre a molts anys enrere i a episodis de cops d'Estat militar per veure altes institucions del país amenaçades per la via penal", si és que finalment els magistrats emeten una sentència en aquest sentit. En una entrevista concedida a l'ACN, Gabriel considera que ara Catalunya es troba "en un estat similar".

La suspensió de les conclusions del Procés Constituent que ha dut a terme el TC és, per Anna Gabriel, una mostra més del que intenta fer l'Estat, però també un "boníssim moment" perquè Catalunya "materialitzi la ruptura" sense tenir en compte els efectes que pugui tenir.

En aquest sentit, Gabriel afirma que és "ridícul intentar fer entrar en raó els colpistes" presentant al·legacions i consideracions a les decisions del Tribunal. "Jo demanaria no recórrerles", assegura. És més, opta per respondre "omplint els carrers per contestar aquest cop d'Estat judicial". A més, la diputada vaticina que l'Estat no s'aturarà aquí i que "les amenaces penals aniran a més" si el procés avança cap a la independència i cap a la desconnexió, i si s'intenta convocar un referèndum.

D'altra banda, ahir el departament d'Economia va confirmar que ha provat de reunir-se amb la CUP diverses vegades durant el juliol per parlar dels pressupostos del 2017, però que els anticapitalistes han rebutjat trobar-s'hi. Els cupaires no pensen parlar sobre els comptes fins després de la reunió que tindran amb Carles Puigdemont per abordar la qüestió de confiança.●

C's aposta a Galícia per Cristina Losada

ANXO LUGILDE
Santiago de Compostel·la

La direcció central de Ciutadans ha presentat la periodista Cristina Losada, col·laboradora de Libertad Digital, com a candidata a la presidència de la Xunta. Tot i això, encara s'ha de sotmetre a les primàries d'aquesta setmana, a les quals també es presenten dos aspirants més, el catedràtic de Dret d'A Coruña Juan Ferreiro i el químic de Santiago Bruno Calo. Losada és nascuda a Vigo i té 62 anys, però fa diverses dècades que viu a Madrid, on es va llicenciar en Ciències Polítiques i Sociologia per la Universitat Complutense. Ha treballat en mitjans com el diari *Pueblo* i l'agència Colpisa i va ser consellera de Telemadrid. A més, ha estat tertuliana a Onda Cero, la Cope, esRadio i la TVG, i columnista a Libertad Digital, el web de Jiménez Losantos.

Losada va compartir amb Juan Carlos Girauta el blog Heterodoxias. També es va significar en la polèmica lingüística a la seva terra natal mostrant el seu suport a l'associació Galicia Bilingüe, que combat el que considera la imposició del gallec.

LV. Article 195

La CUP vol un calendari del procés abans de parlar de pressupostos

Els anticapitalistes obren la porta a estudiar opcions diferents del referèndum

ÀLEX TORT
Barcelona

L'ordre dels factors sí que altera el producte. La CUP demana compartir un nou full de ruta amb el Govern si Carles Puigdemont vol el seu suport per superar la qüestió de confiança del 28 de setembre. Després de pactat el nou guió, els cupaires s'avenen a parlar de pressupostos. No abans, perquè llavors, tal com va advertir la diputada Anna Gabriel, serien les bases de la CUP les que decidirien. El Govern no ho veu així i vincula un compromís amb els comptes del 2017 en la negociació per la qüestió de confiança. Però a tot plegat no s'hi posarà fil a l'agulla fins que el president de la Generalitat no convoqui els anticapitalistes, presumiblement a final d'agost, quan acabi les vacances.

Natàlia Sànchez i Xevi Generó, membres del nou secretariat de la CUP, es van estrenar ahir amb aquest missatge: "Entenem que són dos processos diferents [els pressupostos i la qüestió de confiança], però evidentment després de definir el full de ruta ha d'haver-hi una vinculació. No tindria sentit, per exemple, que no hi hagués una partida per a un referèndum unilateral d'independència en els pressupostos". Per tant, una cosa després de l'altra. I si s'acorda un full de ruta que "avanci cap a la ruptura" i posi data a un referèndum d'independència, els cupaires veuen més fàcil donar suport a uns nous pressupostos.

TWITTER

Paella d'amics. Pilar Rahola va publicar ahir la foto d'una "trobada d'amics" a casa seva, a Cadaqués, en què Puigdemont sosté una estelada junt amb la seva dona i Joan Laporta, entre d'altres

En una entrevista concedida a Catalunya Ràdio, Sànchez i Generó van reiterar aquesta idea, alhora que van insistir a reclamar la reunió amb Puigdemont. Per això no negociaran amb el departament d'Economia que dirigeix Oriol Junqueras fins que no hagin tancat el nou full de ruta amb Puigdemont.

El fet és que Puigdemont controla els tempos des que va anunciar en sessió parlamentària el 8 de juny passat que se sotmetria a una qüestió de confiança, tal com reconeix un dels diputats cupaires a aquest diari. El president va agafar la paella pel mànec i va girar la truita cansat d'esperar fins a darrera hora les decisions assembleàries dels anticapitalistes (sobretot pel que fa la investidura de president i els pressupostos del 2016). Ara és la CUP qui va al darrere i la que reclama reunir-se amb Puigdemont.

Els cupaires tenen com a gran reclam un referèndum unilateral d'independència. Tanmateix, no l'esgrimeixen com a condició sine qua non per ajudar el president de la Generalitat a superar l'examen parlamentari del 28 de setembre. Així, tant Generó com Sànchez van recalcar que la proposta de la CUP és culminar el procés amb un RUI, però que estan oberts a escoltar les propostes de Junts pel Sí. "El referèndum no és una exigència. Volem trobar un punt comú de finalització de la legislatura sense cap exigència", van afirmar.

Amb tot, ERC continua a l'expectativa i assumeix que la negociació pels pressupostos no es donarà fins que es vegin el president de la Generalitat i els cupaires. El missatge dels republicans és d'optimisme. El portaveu d'Esquerra al Congrés, Joan Tardà, així ho va transmetre via Twitter, encara que alguns veuen també en les seves paraules un intent per resoldre la qüestió com més aviat millor: "Pendents i esperançats de la trobada Puigdemont i la CUP per poder començar a negociar pressupostos. Anem bé!".

ERC assumeix que els comptes del 2017 es tractaran després de la reunió entre Puigdemont i la CUP

Per a aquesta posterior negociació amb la conselleria d'Economia, Generó va avisar que els nous pressupostos no poden ser una còpia dels presentats per al 2016 i que la CUP va rebutjar. Fins al dia d'avui, els anticapitalistes no han volgut reunir-se amb els de Junqueras, però avisen que el Govern ja coneix les seves prioritats.●

Pascal explora el partit de Colau a la recerca de sobiranistes descontents

BARCELONA Redacció

La nova direcció del Partit Demòcrata Català (PDC) busca assentar un discurs transversal, amb l'independentisme com a principal eix vertebrador. És per això que, igual que el partit llança un pla per recuperar suports a l'àrea metropolitana, la coordinadora general de la formació fa una crida als sectors sobiranistes de la confluència d'esquerra que integren Catalunya Sí que es Pot al Parlament i En Comú Podem al Congrés perquè alcin la seva veu en defensa del procés polític català.

Segons el parer de Marta Pascal, en les dues últimes setmanes l'espai ideològic dels comuns s'ha situat "més proper a l'unionisme que al sobiranisme, votant en contra de les conclusions de la comissió d'Estudi del Procés Constituent al Parlament i negant-se a donar suport a un grup propi del PDC al Congrés.

"Els fets canten", va afirmar Pascal en declaracions a Efe. La dirigent independentista observa una deriva "unionista" directament proporcional al creixent pes que està guanyant Podem al si de la nova esquerra, en detriment de formacions històriques com ICV o EUiA. Segons Pascal, aquesta "amalgama" de sigles de l'esquerra alternativa "ha diluït els plantejaments més propers al dret a decidir i a la possibilitat que Catalunya tingui un nou Estat". "Jo els veig cada vegada més lluny", va apuntar Pascal, que s'ha mostrat "pessimista" respecte a la posició dels *comuns* després "dels últims esdeveniments" al Parlament i al Congrés.

Segons Pascal, els *comuns* estan utilitzant la bandera del referèndum "més en nom de la tàctica política que des de la convicció que Catalunya té dret a decidir el seu futur". Per frenar aquesta tendència, la coordinadora general del PDC va reclamar "fortalesa als sectors més catalanistes i més sensibles a la causa nacional que s'han articulat dins d'aquesta amalgama", perquè es facin sentir i impedeixin que les seves confluències quedin despenjades del procés sobiranista.

Pascal es va mostrar convençuda que les forces independentistes no han "de renunciar a continuar convencent", perquè "hi ha molt d'electorat proper a aquest espai que pot ser còmplice del dret a decidir i del nou Estat, encara que els seus representants polítics s'estiguin allunyant" i demostrin tenir cada vegada "menys sensibilitat cap a la causa democràtica" del sobiranisme. "Si volem construir un Estat, tots els matisos ideològics han de ser benvinguts", va postil·lar.●

LV. Article 196

Una paella d'amics a casa de Pilar Rahola acaba amb el president Puigdemont a la guitarra

Els Beatles a Cadaqués

BARCELONA Redacció

Quan Carles Puigdemont era una criatura, la seva àvia el reprenia al crit de "sembles un beatle" si es negava a tallar-se els cabells. Era el millor retret per a un nen que va elegir *A hard day's night* com el seu primer disc. El beatle del Palau de la Generalitat està de vacances –esporàdiques–, però no la seva devoció pel quartet de Liverpool. Guitarra en mà, Puigdemont es va convertir en protagonista involuntari d'un dinar d'amics organitzat dimarts a la casa que Pilar Rahola té a Cadaqués.

No és cap novetat que Puigdemont agafi la guitarra, però la informalitat de la cita va sorprendre molta gent

El que la periodista va considerar una "bonica i simpàtica postal d'estiu", tal com va explicar a RAC1, es va convertir en culebrot a les xarxes socials i a les tertúlies dels mitjans de comunicació amb sequera de temes més enllà de l'altre culebrot polític: el del debat d'investidura del president del Govern central.

Puigdemont no es va immutar ahir per la repercussió dels dos vídeos i les dues fotos fetes públiques per Rahola amb el seu permís –una d'elles amb el president aguantant una estelada es va publicar ahir a *La Vanguardia*– i va restar importància a l'enrenou mediàtic. El que no va poder evitar va ser certa estupefacció entre alguns dirigents polítics expressada només en privat. Tampoc elucubracions sobre l'aparent absència d'Artur Mas, que mentre es coïa la paella de Cadaqués era a Barcelona.

La "colla de Cadaqués" es reuneix a casa de Rahola des de fa anys. Es tracta d'"una petita tradició" en la qual cadascú porta alguna cosa per menjar i el comissari en cap dels Mossos, Josep Lluís Trapero, amic des de fa anys de Rahola, s'encarrega de la paella. Al grup habitual s'hi van afegir el president Puigdemont i la seva dona, Marcela Topor, Joan Laporta, i alguns familiars. Tot i això, tampoc no eren estranys. No és la primera vegada que es reunien a Cadaqués.

La cita no tenia res de política, i ho demostrava com anaven vestits els assistents. El president Puigdemont en bermudes i avarques i el comissari Trapero, el metge Bonaventura Clotet i el periodista Joan Vehils amb la mateixa camisa hawaiana de palmeres i amb barret de palla. El grup es completava amb l'exvicepresident del FC Barcelona Rafael Yuste; Marc Clotet i la seva nòvia, la també actriu Natalia Sánchez, que no es deixen veure gaire junts en públic; la periodista Helena Garcia Melero; la presidenta de Tous, Alba Tous; l'empresària musical Gemma Recoder; l'advocada Montserrat Piñol; els restauradors de Cadaqués Pere Vehí i Rafa Martín...

TWITTER

Imatge dels assistents al dinar a la residència de Rahola

TWITTER

Puigdemont tocant un tema dels Beatles amb la guitarra

No és cap sorpresa veure Puigdemont tocant la guitarra i cantant. Ho va fer amb Sopa de Cabra –fins i tot va assajar en uns estudis d'Avinyonet de Puigventós– per

El comissari en cap dels Mossos es va cuidar de la paella i de comandar el 'Paraules d'amor' de Serrat

celebrar el programa 4.000 del *Versió RAC1* de Toni Clapés amb la cançó *Camins*, i va puntejar una guitarra desafinada per a *La Vanguardia* setmanes després durant una sessió fotogràfica. Dimarts es va atrevir a tocar *Let it be* dels Beatles mentre Marc Clotet i Natalia Sánchez cantaven amb els cors de Laporta.

L'altre vídeo correspon al comissari Trapero, amb barret de palla, al capdavant de la interpretació coral de *Paraules d'amor* de Joan Manuel Serrat. El cap dels Mossos tampoc no és un principiant. Els amics de Trapero coneixen perfectament la seva afició musical i molts encara recorden la seva actuació estel·lar en un sopar de gala de les Esquadres.

Hi va haver més música, però no més vídeos publicats. Els guarden en lloc segur els seus protagonistes...●

El Govern adverteix la CUP que la confiança "no es negocia"

ÀLEX TORT
Barcelona

Els darrers dies la CUP ha pressionat i ha maldat per recordar que queda pendent una reunió amb Carles Puigdemont per tractar la qüestió de confiança a la qual el president se sotmetrà el 28 de setembre. Primer, els diputats Benet Salellas i Anna Gabriel en sengles entrevistes als mitjans. Després, els membres del secretariat nacional Natàlia Sànchez i Xevi Generó.

Però ahir la consellera de Presidència, Neus Munté, es va espolsar la pressió dels cupaires i va marcar perfil: "La confiança es té o no es té, i no es negocia". Per a la també portaveu del Govern, "no és acceptable que la CUP vulgui marcar el ritme i condicionar la qüestió de confiança". Per tant, a parer seu, és l'Executiu català el que marcarà els tempos.

La postura de Munté recorda l'adoptada pel Govern després que els anticapitalistes, en un acte a la plaça del Rei de Barcelona el 30 de juny, demanessin una "cimera" de partits sobiranistes al Palau de la Generalitat per abordar la qüestió de confiança. En aquell cas, la resposta també va ser contundent: "La CUP no està en condicions d'exigir res".

En una entrevista a RAC1, la consellera va recordar ahir que s'arribarà a la qüestió de confiança com a conseqüència del bloqueig als pressupostos del 2016. Per això va suggerir als cupaires que en comptes de pretendre negociar la confiança es treballés per tirar endavant uns nous pressupostos: "Som on som perquè no es van poder tramitar els pressupostos, que continuen sent imprescindibles per desplegar mesures contra l'emergència social".

Puigdemont i Junqueras ja han abordat la qüestió de confiança, segons fonts dels dos socis de Govern

Munté va afirmar que la reunió entre Puigdemont i la CUP es produirà a finals d'agost o principis de setembre, i va insistir que el referèndum unilateral d'independència que demanen els cupaires "no existeix en el full de ruta pactat", però va assenyalar que "no és immutable".

El que més preocupa ara mateix el Govern és poder garantir-se l'estabilitat parlamentària. En aquest sentit, fonts dels dos socis de govern han admès a aquest diari que el president de la Generalitat i el vicepresident Oriol Junqueras ja fa dies que han abordat i "tractat" la qüestió de confiança. ●

Granollers Palau
Pisos de 2, 3 y 4 habitaciones
desde 170.000 eur*

T. 935 906 675

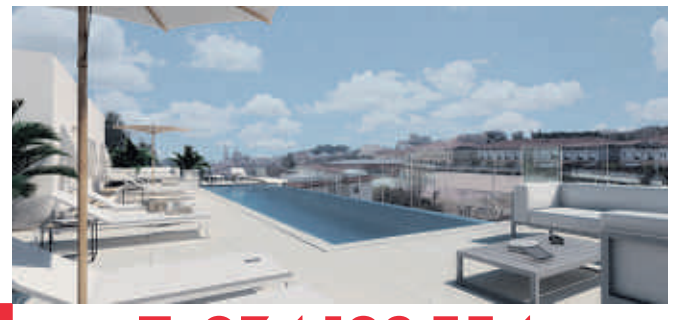
SO M-HI CONSTRUCCIONES Y OBRAS

Avda. Diagonal 477 - 12ª Planta - Despacho C
08036 - Barcelona
marketing@somhiconstruccions.com

*impuestos no incluidos

www.somhiconstruccions.com

Vilassar de Dalt
Pisos de 3 habitaciones
desde 222.022 eur*

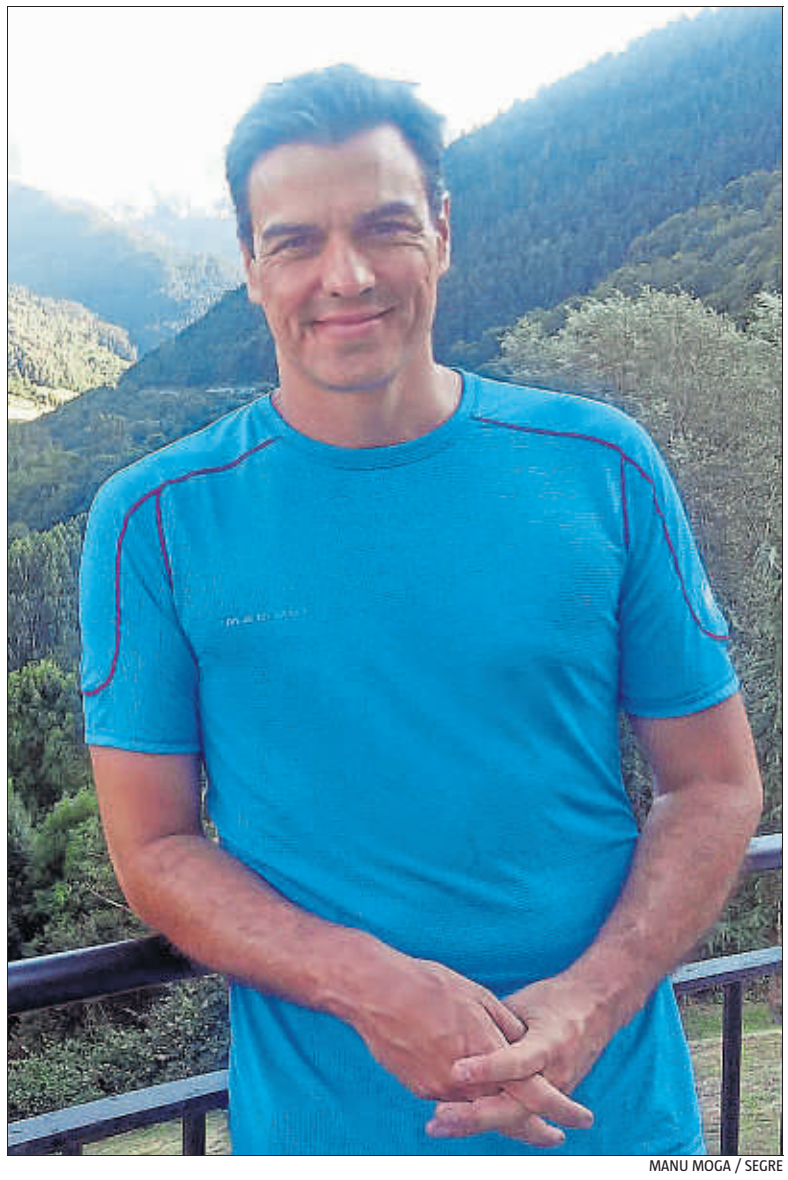
T. 934 192 554

Rajoy considera que seria ridícul que no s'arribés a un acord amb C's

El líder del PP vol "escoltar tothom" al partit abans de prendre una decisió

OSCAR CORRAL / EFE

MANU MOGA / SEGRE

Relax. El president en funcions i aspirant a revalidar el càrrec ha passat aquest pont estiuenc a Pontevedra, mentre que Pedro Sánchez, el líder socialista, passa uns quants dies de descans a la Val d' Aran

BARCELONA Redacció

Mariano Rajoy, una mica suat per l'esforç de la caminada i flanquejat com sempre pel seu *partenaire* –José Benito Suárez, l'espòs de la presidenta del Congrés, Ana Pastor– es va mostrar confiat que hi haurà un acord amb Ciutadans i que a la llarga el PSOE haurà de cedir. L'altre escenari, unes eleccions, seria, segons Rajoy, "una magnífica forma que tots féssim el ridícul". Tot i això va deixar oberta la possibilitat que l'executiva del Partit Popular pugui posar objeccions a les sis condicions –no discutibles, segons Ciutadans– que Albert Rivera va anunciar dimecres passat. "No s'han d'avançar esdeveniments" va respondre, murri, el candidat en una trobada amb la premsa quan se li va preguntar si pensava presentar un document alternatiu al de Ciutadans.

Ahir Rajoy va parlar quan va acabar l'habitual caminada per la costa de Pontevedra, on passa uns quants dies de descans. L'aspirant va assegurar que no es pronunciarà fins que hagi escoltat tots els membres del partit a l'executiva de dimecres.

Les sis condicions imposades per Rivera no admeten objeccions, segons que adverteixen a Ciutadans. O tot o res, però el partit liberal vol un sí a la despolitització de la Justícia, la democratització interna dels partits polítics, la separació dels càrrecs imputats, l'eliminació dels aforaments, la supressió dels indults en casos de corrupció, una nova llei electoral i, per últim, però potser el més rellevant, la constitució d'una comissió d'investigació sobre els casos de corrupció que afecten el PP.

Rajoy va alertar dels riscos que corre Espanya si no es forma un govern que pugui aprovar uns pressupostos a temps per complir amb els seus creditors i amb les obligacions financeres –suavitzades des de fa unes quantes setmanes– imposades per Europa.

Malgrat que Rajoy no va voler aclarir la incògnita, gairebé tothom dóna per descomptat que dimecres l'executiva del PP acatarà les exigències de Ciutadans, raó per la qual la responsabilitat del desbloqueig recaurà sobre el partit socialista i sobre el seu líder, Pedro Sánchez, que aquests dies és a la Val d'Aran.

De fet sembla com si la condició prèvia –el pacte entre el PP i C's– ja s'hagués resolt a favor de l'acord i el futur del govern ja sigui a les mans únicament i exclusivament de Sánchez. Ahir la premsa madrilenya publicava dos articles que col·loquen el líder del PSOE al disparador. El primer del mateix Albert Rivera, que convidava els socialistes, des d'una tribuna publicada a *El País*, a afegir-se a una oposició que forçarà Rajoy a reformar en profunditat el sistema institucional espanyol.

Un altre article, a *El Mundo* i signat per l'exsecretari del PSE, Nicolás Redondo Terreros, que alerta contra l'entossudiment de Sánchez amb la investidura. Un entossudiment que, segons la seva opinió, pot arribar a interpretar-se com una política sectària. "El PSOE pot ser molt pur –adverteix Redondo Terreros– però incapaç de continuar transformant la societat espanyola". Per tot això l'exlíder dels socialistes bascos convida Sánchez a aconseguir la "clau de la legislatura" i acceptar una "abstenció condicionada".

Rivera convida el PSOE a afegir-se a una oposició que forci el PP a assumir un programa de reformes

Altres militants del partit, tot i això, com Odón Elorza, exalcalde de Sant Sebastià i avui diputat, consideren que no ha arribat encara el moment que el PSOE hagi de prendre una decisió perquè, segons la seva opinió, encara cal veure com acaba l'acord entre el PP i Ciutadans . Elorza considera –i com ell altres barons socialistes– que un fracàs d'aquest pacte obligaria Sánchez a buscar una alternativa a l'esquerra.

El cert és que, al mig d'aquest creuament d'opinions, Sánchez i els actuals dirigents socialistes han desaparegut de l'escenari, potser en espera del desenllaç de dimecres, en què no tot està decidit.●

ERC apressa a obrir la negociació amb "discreció" amb els anticapitalistes

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

se dels seus plans amb la qüestió de confiança. "Ja s'haurien de tancar els principis de la nova proposta", afirmen des de les files republicanes. De fet, va ser el portaveu al Congrés, Joan Tardà, qui va reclamar en públic que se celebrés abans de la Diada. Aquesta setmana també va ser Tardà l'encarregat de llançar un missatge encoratjant a fer la reunió amb Puigdemont que la CUP posa com a condició. Però el calendari no permetia tenir pressa a l'antiga Convergència. Primer hi havia les eleccions generals i, a continuació, un procés congressual per crear un nou partit en tres setmanes.

La conselleria d'Economia, a través de Pere Aragonès, ha instat la CUP a obrir la negociació dels comptes, però els cupaires s'hi resisteixen. La cúpula d'ERC creu que ha d'imposar-se la "discreció i la prudència" i creuen indispensable que al costat de la qüestió de confiança s'assumeixi una pauta pressupostària. No hi ha soci alternatiu i a les files republicanes no estalvien retrets cap a Catalunya Sí que es Pot. "Si l'independentisme va permetre a Colau aprovar uns pressupostos, per què al Parlament no van deixar ni que es debatessin?".

El calendari fixat pel departament de Junqueras obliga les conselleries a trametre tota la documentació pressupostària abans del 30 de setembre per presentar el projecte de llei al Parlament el 10 d'octubre. Tot i això, Junqueras també ha de mirar a Madrid. El ministeri d'Hisenda encara no ha informat dels fons del sistema de finançament per a cada comunitat, ni de la previsió de liquidació de l'exercici 2015, unes xifres que solien estar a disposició de les autonomies a finals de juliol. Ni previsió de fons ni de sostres de despesa i de dèficit, en espera que hi hagi un nou govern i amb l'alè de Brussel·les al clatell.

Per si de cas, l'ordre del 14 de juliol que estableix les normes per elaborar el pressupost defuig vel·leïtats sobiranistes. L'assignació de recursos es farà segons les prioritats següents: garantir la prestació de polítiques educatives, sanitàries i socials vinculades a l'estat del benestar, lluitar contra l'exclusió social, avançar en la creació d'ocupació estable i de qualitat, impulsar la competitivitat empresarial, promoure mesures per millorar l'eficiència en la despesa, avançar en el compliment del principi d'estabilitat pressupostària i impulsar mesures relacionades amb el bon govern i la transparència.

HISENDA ESPERA

Junqueras ha d'informar abans del 5 de setembre sobre el control de la despesa

Junqueras té una altra cita prèvia. Abans del 5 de setembre el seu departament ha de respondre a la petició d'Hisenda en què es reclamava més control de la despesa. Encara que la carta l'instava a detallar mesures per corregir desviacions en el dèficit, la conselleria d'Economia limitarà la seva resposta a informació sobre ingressos i despeses.●

LV. Article 197

La qüestió catalana

Puigdemont marca el ritme

● *El president concretarà amb Junqueras el seu pla per a la qüestió de confiança a final de mes*

● *El Govern reclamarà suport a la CUP més enllà del pressupost: "Es necessita estabilitat"*

● *Inquietud a ERC per l'absència de negociació sobre els comptes amb els cupaires*

ÀLEX GARCIA

El president i la guitarra. Puigdemont va explicar el juny passat a *La Vanguardia* la seva íntima relació amb la música i aquesta setmana va demostrar que no té inconvenient a tocar la guitarra i cantar en una reunió d'amics a Cadaqués

LA CRÒNICA

Isabel Garcia Pagan
Barcelona

Una paella d'amics, una guitarra... Aquesta setmana Carles Puigdemont ha estat el protagonista d'una de les imatges de l'estiu –amb permís dels medallistes de Rio–, però més enllà de la companyia i el *Let it be* desafinat, la postal d'estiu no deixa de ser el reflex del tarannà del president de la Generalitat. "Cada cosa al seu temps". L'*home d'Amer* ha imposat el seu ritme. Un tempo aliè a les inquietuds dels seus socis d'Esquerra al Govern i a les ànsies de la CUP per refugiar-se en la dialèctica del procés sobiranista i per eludir les obligacions pròpies d'un aliat parlamentari estable. El calendari polític català i les obligacions econòmiques de la Generalitat es creuen amb els vaivens al Congrés, però la determinació de Puigdemont d'avançar en l'escenari de la *preindependència* és del tot independent del resultat de les negociacions per formar govern a Madrid.

Puigdemont s'ha pres uns dies de descans actiu, però algunes de les disputes dialèctiques dels últims dies amb la CUP porten el seu segell. El president té clar que després que els anticapitalistes tombessin el seu projecte de pressupostos per a aquest any, la qüestió de confiança agendada per al dia 28 de setembre ha d'anar més enllà d'una votació que garanteixi la continuïtat de la legislatura. Fins i tot més enllà dels pressupostos de l'any que ve. "Es necessita estabilitat parlamentària" al marge del procés sobiranista, afirmen des del Palau de la Generalitat. Junts pel Sí, i amb el grup parlamentari el Govern de CDC i ERC, ha perdut un centenar de votacions aquest any, encara que també és cert que convergents i republicans van votar per separat en una desena d'ocasions.

No hi ha hagut una reunió específica entre Puigdemont i el seu vicepresident, Oriol Junqueras, per abordar el pla de govern que se sotmetrà a la confiança del Parlament, però sí que han plantejat les línies generals. Junqueras té previst absentar-se fins el dia 24 d'agost –el DOGC va publicar divendres el decret de suplència de funcions– i el pla del president és treballar en la proposta a partir de l'última setmana del mes. Primer amb Junqueras, després amb els partits respectius, i després amb la CUP. Es tracta de "parlar i, a tot estirar, retocar" algun element, "no de negociar". Dimecres la consellera de Presidència, Neus Munté, va marcar el terreny seguint les indicacions del president: "La confiança no es negocia". Es tractava de replicar especialment a la cupaire Anna Gabriel i les seves urgències sobre el full de ruta. El Govern ha llaurat una relació estable amb membres del nou secretariat de la formació anticapitalista, que encapçala l'exdiputat Quim Arrufat, i no es planteja un escenari de rebuig de la qüestió de confiança. "Hauria d'anar molt malament perquè votin en contra". Tot i això, saben que "hi ha moltes CUP" i l'"amenaça" de Gabriel sobre l'obligació de sotmetre al vot de les bases cupaires qualsevol decisió sobre els pressupostos introdueix incertesa.

UNILATERALITAT

El pla de Puigdemont serà flexible, però sense renunciar a la seguretat jurídica

"LA CONFIANÇA NO ES NEGOCIA"

La contundència de Munté amb la CUP estava avalada pel mateix president

El nou enfocament del full de ruta del procés serà "flexible" sense renunciar a la unilateralitat –l'ideari del Partit Demòcrata Català així ho recull, com les conclusions de la ponència del procés constituent– encara que hi ha dubtes sobre com culminar-lo. "No es pot fer un referèndum unilateral d'independència, com demana la CUP, sense Barcelona", sostenen com a exemple dirigents del PDC, i Ada Colau es resisteix fins i tot a integrar-se a l'Associació de Municipis per la Independència. Tampoc no renunciarà a la seguretat jurídica i l'homologació internacional. De moment Puigdemont vol evitar qualsevol imatge d'excepcionalitat en la reunió que té pendent amb la CUP des que la van sol·licitar al juliol, i l'emmarcarà en una sèrie de contactes polítics. Tot un estira i arronsa.

La negociació dels pressupostos per al 2017 és tota una altra cosa i inquieta especialment ERC, ja que torna a posar-se en joc la feina de l'equip de Junqueras. Els republicans haurien preferit accelerar els debats, i així l'hi van fer saber a Puigdemont després d'assabentar-

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

El calendari polític català

Nou full de ruta. L'**última setmana d'agost** i la primera de setembre serviran perquè Puigdemont i Junqueras concretin la proposta que sotmetran a votació del Parlament. Es traslladarà als partits respectius i després a la CUP.

Resposta a Hisenda. La conselleria d'Economia té de termini fins el **5 de setembre** per respondre al requeriment d'Hisenda sobre el control de la despesa i el compliment del dèficit.

LA DIADA

Cinc cites

L'ANC i Òmnium han organitzat una mobilització descentralitzada a Barcelona, Lleida, Tarragona, Berga i Salt per "respondre als atacs de l'Estat contra Catalunya"

Francesc Homs al Tribunal Suprem. El diputat al Congrés i exconseller ha estat citat com a investigat per l'Alt Tribunal per declarar el **19 de setembre** per la consulta sobiranista del 9-N. La causa contra Artur Mas, Irene Rigau i Joana Ortega està pendent de judici en el TSJC

Qüestió de confiança. Puigdemont va fixar el debat que decidirà el futur de la legislatura el **28 de setembre.** El president necessita el suport de la CUP per superar la votació. Si no ho aconsegueix, el president cessaria en el càrrec i hi hauria noves eleccions.

LV. Article 198

Puigdemont i la CUP se citen pel full de ruta

Els cupaires demanaran al president que hi inclogui un referèndum unilateral

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

El Govern i la CUP han iniciat els contactes per abordar la votació de la qüestió de confiança a què se sotmetrà el president, Carles Puigdemont, el 28 de setembre. Des de Presidència confirmen que el cap de l'executiu català citarà els anticapitalistes la setmana del 29 d'agost amb l'objectiu de posar sobre la taula el pla de govern que Puigdemont presentarà davant el Parlament, una proposta que exposaran a l'esquerra antisistema a final d'aquest mes no per negociar-la, sinó per parlar-ne.

Tot i això, la CUP provarà d'influir en el "nou full de ruta" que, segons el seu parer, ha d'impulsar el Govern per assegurar el camí cap a la independència. Així ho va exposar ahir la diputada cupaire Anna Gabriel. Els anticapitalistes plantejaran a Puigdemont "la idoneïtat" de convocar un "referèndum unilateral d'independència" l'any vinent, un instrument que serviria, segons la CUP, per marcar el punt de ruptura amb l'Estat si el sí s'imposa en una eventual votació. "Tenim ganes de compartir amb el president la idoneïtat de celebrar aquest referèndum", va afirmar Gabriel durant una entrevista a TV3.

Els antisistema havien sol·licitat una trobada amb el president quan va anunciar la seva intenció de sotmetre's a la qüestió de confiança. Al Govern hi ha pocs dubtes que el tràmit se superarà amb el suport de la CUP. En aquest sentit, Gabriel va assegurar ahir que la seva formació encara el debat del 28 de setembre "amb actitud positiva" i amb la intenció ferma d'arribar a una entesa.

El cop de porta dels anticapitalistes als pressupostos elaborats pel vicepresident Oriol Junqueras va generar una forta tensió al bloc independentista. La formació antisistema va carregar llavors amb la responsabilitat d'aquest fracàs i ara provarà d'evitar que es repeteixi un escenari similar. Amb tot, Gabriel va insistir que la seva intenció és separar la negociació sobre la qüestió de confiança de la dels pressupostos del 2017. ●

JORDI ROVIRALTA

La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, després de rebre la notificació del TC

El TC avisa Forcadell que incorrerà en delicte si desobeeix

La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, va rebre ahir la notificació del Tribunal Constitucional (TC) sobre la suspensió de les conclusions de la comissió del Procés Constituent, que preveuen la unilateralitat per assolir la independència de Catalunya. L'Alt Tribunal adverteix Forcadell de les possibles responsabilitats penals en què incorreria si ignora la suspensió de la votació de les conclusions al Parlament, una mesura acordada pel TC l'1 d'agost que respon a l'incident d'execució de la sentència que va anul·lar la declaració rupturista de 9 de novembre. Forcadell s'enfronta a multes de fins a 30.000 euros o a la inhabilitació. A partir d'ara, la presidenta disposa de 20 dies per presentar al·legacions. A més de Forcadell, tots els membres de la Mesa del Parlament ja han rebut la corresponent notificació del TC. "En els estats democràtics els conflictes polítics es resolen políticament amb diàleg i acords, i no en el TC", va assenyalar Forcadell per mitjà del seu compte de Twitter. / **Maite Gutiérrez**

ATRAPA LES OFERTES MÉS RÀPIDES

LÍMIT 48 HORES

NOMÉS EL DIVENDRES 19 I EL DISSABTE 20 I FINS AL DIUMENGE 21 ALS CENTRES D'EL CORTE INGLÉS QUE OBREN

3 Pagament en 3 mesos sense interessos

COSTES — 1 nit
Salou | Tarragona
Hotel Eurosalou 3* | MP
Setembre 31€
El primer nen gratis només en Viatges El Corte Inglés

PORTAVENTURA WORLD — 1 nit
PortAventura World
Hotel 4* + Entrada a PortAventura Park
Setembre 60€ AE
2 nens 50% descompte • Inclou accés il·limitat a PortAventura Park

SALUT I BELLESA — 3 nits
Las Caldas | Oviedo
Hotel Enclave 4* | MP
Setembre 179€
Per a estades de diumenge a dijous, de l'1 al 30 de setembre inclosos.
Accés al centre termal "Manantial", centre esportiu i l'espai ecotermal "Aquaxana"

EL CARIB — 9 dies | 7 nits
Punta Cana
Caribe Club Princess 4* Sup.
29 d'agost 850€ 12 de setembre 790€
Tot inclòs
És un producte de Wamos

EUROPA — 3 dies | 2 nits
Londres
Hotel Meliá White House 4* | A
Agost 475€ Setembre 395€ Octubre 385€

CIRCUITOS EUROPA — 8 días | 7 noches
Croàcia Fascinant
Hotels 3* i 4* | AE
Istria / Pula - Rovinj - Porec - Llacs de Plitvice - Zadar - Sibenik - Trogir - Split - Dubrovnik
29 d'agost 919€
7 sopars i 1 dinar • 9 visites
És un producte de Mapa Tours

CREUER — 17 dies | 16 nits
Transatlàntic al Brasil
Vaixell Costa Fascinosa | Costa Cruceros
Barcelona - Casablanca - Sta. Cruz de Tenerife - Recife (Brasil) - Maceió (Brasil) - Salvador de Bahia (Brasil) - Rio de Janeiro
Sortida el 2 de desembre des de Barcelona 749€
Taxes d'embarcament incloses
Possibilitat de reservar el vol de tornada i trasllat des de 799 €. Preguem que ho consultin.

902 400 454
viajeselcorteingles.es
VIATGES El Corte Inglés
Un somriure d'anada i tornada

Preus "des de" per persona i estada en habitació / cabina doble (excepte indicat) i règim públicat, vàlids per a reserves efectuades del 19 al 21 d'agost. Despeses de gestió (8 € nacional i 12 € internacional / creuers per a reserva) no incloses. Taxa turística de Catalunya, taxa d'allotjament d'algunes destinacions Europees i taxa d'entrada i sortida al Caribi no inclosos (pagament a la destinació). Productes amb vol inclouen: vols en classe turista des de Madrid (excepte indicat) i taxes aèries. Consulta destinacions amb trasllats inclosos. Descomptes ja aplicats en els preus publicats. Nens gratis: sobre l'import de l'hotel, consulta edats, establiments, tipus d'habitació, dates i condicions. Places limitades. Pagament en 3 mesos sense interessos: No aplicable sobre imports de taxes d'embarcament ni quota de servei / propines. Interessos subvencionats per Viatges El Corte Inglés, SA Finançament subjecte a aprovació de Financera El Corte Inglés E.F.C., SA Rebut mínim de 30 €. Despeses de gestió finançades en l'únic de l'import de la venda: des de 3 € fins a un màxim de 12 €. Exemples a 3 mesos sense interessos: Import: 300 €, 101,67 € / mes, TIN 0%, TAE 10,44%, despeses de gestió 5 €, import total del crèdit / degut 305 €. Import: 3000 €, 1.004 € / mes, TIN 0%, TAE 2,42%, despeses de gestió 12 €, import total del crèdit / degut 3.012 €. Arrodoniment de decimals en l'última quota. A: Allotjament. AD: Allotjament i esmorzar. MP: Mitja pensió. PC: Pensió completa. TI: Tot inclòs. C.I.C.MA-59, HERMOSILLA 112 - MADRID.

LV. Article 199

Jordi Amat

Onanisme a la comissió

Havia transcorregut una mica més d'un mes des de l'aprovació de la resolució rupturista del 9-N i el lletrat major del Parlament ho va advertir. L'Estat havia reciclat l'argumentari per prosseguir amb l'estratègia d'anestesiar el desafiament sobiranista judicialitzant-lo. Quan l'advocat de l'Estat volgués curtcircuitar el desplegament del full de ruta, recorreria a la sentència del Tribunal Constitucional que anul·lava la resolució. El lletrat ho va advertir. Les lleis del procés constituent serien vulnerables. L'advertiment s'ha complert fil per randa.

El conflicte, amb l'inquietant amenaça d'inhabilitació de la presidenta del Parlament, l'ha activat la comissió d'estudi del Procés Constituent. Com que l'estiu és temps de lectures plàcides, he estès la tovallola al web del Parlament per empassar-me la paperassa generada per una comissió que, per dir-ho ràpid, ha establert el procediment que se seguirà per elaborar la Constitució de la República Catalana.

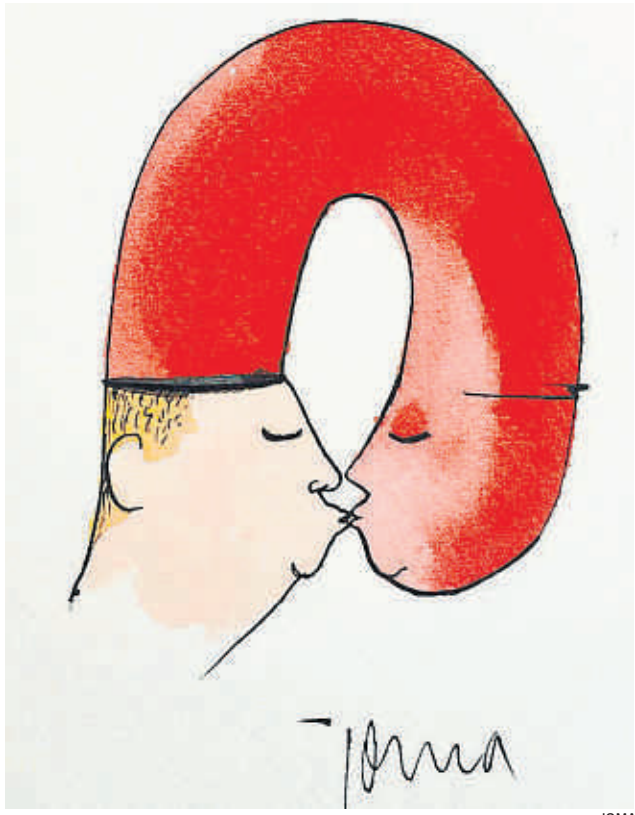
Inspirada en la resolució del 9-N, la comissió es va posar a treballar el 28 de gener. A la sessió constitutiva la seva presidenta, la malaguanyada Muriel Casals, va llegir un punt del reglament per aclarir la funció d'una comissió d'estudi: l'anàlisi de qualsevol assumpte que afecti la societat catalana. Però Casals, ras i curt, va fixar la seva aspiració: aconseguir que la Mesa del Parlament, a banda de prendre nota dels treballs realitzats, els dónes una tramitació específica. És el que el Tribunal Constitucional volia impedir. Perquè, malgrat que no sigui una comissió legislativa, la tramitació podria no ser, segons el TC, innòcua: "El informe y las conclusiones pueden dar lugar a una nueva declaración política o al inicio de decisiones concretas en orden a la consecución de un proceso constituyente de secesión de España" (copyright de la Brigada Aranzadi).

La comissió s'ha reunit onze vegades. La majoria de les sessions han consistit en l'exposició d'acadèmics –gairebé tots favorables a iniciar el procés constituent– i un debat posterior a partir de les preguntes formulades pels portaveus dels grups que hi han participat. No hi han participat ni Ciutadans ni socialistes. Per intensificar l'estranyament, en aquesta comissió, que tenia una transcendència potencial indiscutible, el representant popular hi va assistir només per reiterar que res del que estaven fent tenia cap sentit.

El més interessant ha estat el debat entre Catalunya Sí que Es Pot i el bloc de Junts pel Sí més la CUP. Malgrat que tots els grups havien presentat conclusions pròpies, el 18 de juliol el bloc sobiranista va presentar les que havien transaccionat entre ells, les que s'aprovarien. Quan l'endemà els comuns van proposar el redactat alternatiu d'un dels punts, que obria la possibilitat d'una sortida al plet territorial que inclogués la reforma constitucional com a alternativa, el convergent Coromines, sobrat, va ser taxatiu: "Nosaltres entenem superats consideracions com la reforma constitucional i altres aspectes, plurinacionalitat, etcètera". La continuïtat establerta entre la resolució del 9-N i les conclusions de la comissió d'estudi ha estat clara. Ho han dit l'Advocacia de l'Estat o Anna Gabriel quan el 27 de juliol el ple del Parlament va decidir tramitar-ne les conclusions.

> Les decisions de l'Assemblea Constituent no podran ser impugnades per cap poder i seran de compliment obligatori

El diàleg de sords entre Madrid i Barcelona torna a pendolar entre l'amenaça punitiva i la provocació insurreccional. Es deixa de fer política, es vol fer història. Però la dinàmica de xoc institucional, que genera la tensió per tal que el procés es rescalfi, desvia l'atenció de l'aspecte que em sembla més bèstia: la influència determinant, ara i aquí, d'una força antisistema en aquesta legislatura crítica. Van tombar el candidat a president, van bloquejar els pressupostos, impedeixen l'acció legislativa. Però, malgrat aquesta naturalesa desestabilitzadora, se'ls vol seduir. Per això han liderat les conclusions de la comissió. Rellegides es podria convenir que Lluís Rabell, talment com si perorés a la taverna, tenia prou raó. "Això és només per indepes convençuts, per fer-vos plaer. Si us feu plaer, us feu plaer, l'onanisme és una activitat legítima. En política, però, és molt perillosa". Però Rabell, centrat en la qüestió de la unilateralitat, no va denunciar un punt de les conclusions directament revolucionari.

JOMA

No em refereixo pas a l'acord sobre la necessitat que el procés constituent hagi d'incorporar "des del principi la perspectiva de gènere" (no seria més democràtic apel·lar a la igualtat?). El punt en qüestió és el novè, copia el setè de les conclusions de la CUP i el podria haver signat un deixeble de Robespierre.

El punt, totalitari, defineix les atribucions de l'Assemblea Constituent que tutelarà el procés d'elaboració de la Constitució. Les seves decisions, es llegeix, no podran ser impugnades per cap poder i seran de compliment obligatori per a persones físiques, jurídiques i poders públics. La separació de poders quedaria liquidada. Qui podria impedir, si el procés constitucional anés com s'ha previst, una purga trabucaire?●

Cristina Sánchez Miret

'Karoshi'

A tot arreu moren persones a causa de la feina, no parlo, però, d'accidents laborals, ni tan sols de malalties laborals; encara que en alguns casos la frontera entre aquests i la mort per explotació laboral no estigui clara. Però al Japó és una veritable plaga. I això que les autoritats consideren que només es recullen, a les estadístiques, una mínima part dels casos.

L'any passat van morir al país, segons el Ministeri de Treball nipó, 189 persones per fadiga laboral extrema; però els experts diuen que els casos es compten per milers. En els anys del miracle japonès, els setanta i els vuitanta, es calculaven unes 10.000 morts l'any.

N'hi diuen *karoshi*, i es dóna també a altres països asiàtics com Corea del Sud o la Xina, sobre la base abonada que proporciona la cultura en considerar la feina com la responsabilitat màxima de l'individu –fins i tot passa per davant de la família–; i, evidentment –aquest és un factor necessari però no suficient–, per la manca d'escrúpols dels empresaris i la manca de legislació i preocupació i/o atenció al problema per part de l'administració pública.

Hi ha casos que acaben en suïcidi, però tampoc són la majoria. Parlem d'extenuació. Parlem sobretot de sobrecàrrega d'obligacions i d'horaris inhumans. D'hores extres, no opcionals, de no poder de vegades anar a dormir a casa per la sobrecàrrega de feines addicionals al lloc de treball que s'ocupa i d'arribar a no tenir ni un dia de festa en anys. Explotació i esclavatge no aliè tampoc a la nostra pròpia història –ni tan sols absent de la nostra realitat present en determinats segments i col·lectius del mercat laboral–, però, actualment, no normalitzat com en aquests països.

L'explotació de part de la població –normalment la majoria– en mans d'una minoria és molt vella –no sé si tant com la mateixa història de la humanitat– i sembla que és inherent. Això malgrat que se suposa que el desenvolupament econòmic i social de la nostra societat té com a objectiu principal eradicar-la; i amb les seves ramificacions de discriminació i desigualtat. Encara que certament no acabem de sortir-nos-en. I no hi ha dubte que és perquè n'hi ha que no ho volen, atès que la seva riquesa i el seu poder són producte precisament d'aquesta explotació. A banda que sempre n'hi ha de nous que malden per formar part del mateix club.●

C. SÁNCHEZ MIRET, *sociòloga*

Sergi Pàmies

L'art de començar (bé)

Hi ha primeres frases de novel·la que han passat a la història. *De Moby Dick* al *Quixot* passant per *Guerra i pau*, les primeres frases s'assaboreixen amb una devoció avalada pel pas del temps. Les primeres frases d'articles periodístics, en canvi, que també haurien de crear expectatives perdurables, s'obliden amb facilitat. Potser se sobreentén que l'inici d'una novel·la ha hagut de superar una successió de filtres mentre que l'arrencada d'un article depèn de factors més terrenals, com la pressa, la mandra o les circumstàncies, generalment adverses, del moment. I és una llàstima perquè llegint diaris sovint t'adones que la tracció motora d'un article iguala la dels millors inicis de novel·la. Parlo, evidentment, dels articles bons, aquells en què la primera frase és important però, com deia Quim Monzó, també ho són la segona, la tercera i la quarta.

¿Exemples? Si visitem qualsevol llibreria o hemeroteca on line, hi trobarem perles dignes d'una contagiosa admiració. A Josep Pla li agradava començar els articles amb afirmacions categòriques. "La Península Ibèrica és un país d'ases, però la seva repartició és desigual", escrivia per activar els mecanismes d'adhesió o de polèmica del lector. Es tracta d'obrir la gana i les estratègies per aconseguir-ho són diverses. Francesc Pujols: "Si pudiésemos comparar las dos alas políticas de Cataluña, derecha e izquierda, a los embutidos típicos de nuestra tierra, diríamos que la derecha es longaniza y la izquierda botifarra". Davant d'un inici tan prometedor, ¿qui pot resistir la temptació de continuar llegint? I també s'hi valen primeres frases líriques, com les que feia servir Josep Maria de Sagarra: "Aquests dies de Nadal hi ha somnis untats de mel que volen pel coixí de les dones solteres de quaranta-tres anys". Encara avui no pots deixar de preguntar-te per què carai va triar solteres de quaranta-tres anys i no de, posem per cas, quaranta-dos.

> Davant d'un inici tan prometedor, ¿qui pot resistir la temptació de continuar llegint?

El secret és crear una expectativa immediata. Això, però, no vol dir que tots els articles que comencen bé mantinguin el vigor fins al final. De la mateixa manera que, per sort, cada dia es publiquen articles amb una primera frase insulsa que a mesura que el lector avança en la lectura guanyen interès i substància. Però hi ha casos espectaculars, com quan la gran Dubravka Ugresic escriu: "Me he quedado atascada en uno de los campanarios del Temple Expiatori de la Sagrada Família". L'experiència més intensa de primera frase definitiva d'article la vaig viure quan Xavier Domingo dirigia el suplement dominical del diari *El Observador*. Domingo va fitxar Francisco Umbral en una època crepuscular de l'escriptor i li publicava una mena de dietari incontinent que, pel que avui es detecta en l'estil dels dietaristes actuals, va crear escola. Un diumenge aparentment innocu, els lectors vam ensopegar amb aquesta primera frase: "Tengo que tirarme a Bibi Andersen como sea". És tan bona que he oblidat la resta de l'article.●

LV. Article 200

El nou escenari polític

C's planteja al PP un "paquet català" amb trilingüisme i millor finançament

Discrepàncies sobre els terminis per apartar els càrrecs públics imputats

DANI DUCH

Els equips de negociadors de Ciutadans i PP ahir en la segona i llarga jornada de reunions

IÑAKI ELLAKURÍA
CARMEN DEL RIEGO
Barcelona/ Madrid

Com els mals estudiants que es guarden les matèries més complicades per a l'últim moment, ahir els equips del Partit Popular i Ciutadans van deixar de banda les seves principals discrepàncies i van acordar cinquanta mesures econòmiques del que serà el seu pacte d'investidura.

La voluntat de les dues formacions és tancar l'acord dissabte vinent i tenir un marge abans del ple al Congrés dimarts per pressionar el PSOE en favor de l'abstenció.

Malgrat l'optimisme que presideix aquests primers dies de negociació, les diferències existeixen i en alguns casos, com en matèria laboral o sobre quan s'han d'apartar els càrrecs imputats, són sensibles. Ciutadans vol a més que Catalunya tingui un pes específic en el document resultant.

El partit que lidera Albert Rivera proposa un paquet de mesures en les quals destaca la defensa d'un model d'educació trilingüe (català, castellà i anglès), obligar la Generalitat a complir les sentències judicials que dilueixen el sistema d'immersió lingüística, la millora del model de finançament autonòmic –amb l'obertura d'una comissió parlamentària el primer mes de vida del nou govern del PP– i el compromís d'impulsar en aquesta legislatura infraestructures "d'Estat" com el corredor ferroviari del Mediterrani, una vella i transversal reclamació catalana.

Des de la seva fundació fa onze anys a Barcelona, la defensa d'un model educatiu bilingüe a Catalunya –amb el temps la seva proposta ha evolucionat cap al trilingüisme– ha estat un dels eixos d'acció de C's, i ara vol que el seu pacte amb el PP reculli almenys el text que va consensuar amb el PSOE el mes de febrer passat.

Aquest advocava per "establir un model educatiu trilingüe, afegint l'anglès a la llengua oficial o les llengües oficials de cada comunitat, respectant les competències de cada autonomia per establir el pes ponderat de cada llengua en l'horari escolar".

En el seu acord amb els socialistes no s'esmentaven les diferents sentències del TSJC i el Tribunal Suprem sobre la immersió, per les quals la Generalitat i el Govern espanyol mantenen una agra disputa, però els centristes esperen del PP un compromís que vetllarà perquè es compleixin.

També en matèria educativa, un dels blocs analitzats ahir en la negociació, les dues formacions van acordar impulsar un pacte nacional per l'educació, i, tot i que no van parlar directament de retocar la Lomce, van coincidir en la necessitat de revisar la revàlida de primària i batxillerat, a més de potenciar la formació professional perquè tingui una millor connexió amb les necessitats i demandes del mercat laboral.

També és urgent per a C's un canvi en el model de finançament autonòmic que "corregeixi les insuficiències del sistema i garanteixi els principis d'autonomia, coordinació, solidaritat i igualtat".

Als "esculls" que separen els dos partits del pacte, com el contracte únic i la política d'autònoms (que paguin impostos en funció dels seus ingressos), s'hi va afegir ahir la proposta de C's d'exigir els 2.800 milions d'euros que Rajoy va perdonar als defraudadors per l'amnistia fiscal.

El portaveu de C's, José Manuel Villegas, va reiterar la determinació de lluitar contra el frau fiscal i va admetre que aquesta posició pot provocar els pròxims dies "friccions" amb el PP.

Conversa del Rei i Tim Kaine

El candidat demòcrata a la vicepresidència dels Estats Units va revelar ahir que va mantenir una conversa amb el rei Felip fa tres setmanes sobre les negociacions per formar govern a Espanya. Després de l'intercanvi d'opinions, Tim Kaine va tenir la impressió que el Monarca veia dificultats per resoldre el bloqueig i va recordar que seria "històric" que facin falta tres eleccions per formar un executiu a Espanya. En declaracions a una ràdio colombiana, va subratllar la necessitat de donar suport a Espanya com a "gran aliat dels Estats Units" i amb "molts afers econòmics i desafiaments per afrontar". Kaine està familiaritzat amb la política espanyola com a president de la part nord-americana del Consell Espanya-EUA. Al juny va anar a l'última reunió a Santiago de Compostel·la, on va abordar la situació amb membres del Govern en funcions.

EL CATALÀ EN L'EDUCACIÓ

Ciutadans vol el compromís que es compleixin les sentències lingüístiques

LLUITA CONTRA EL FRAU

L'amnistia fiscal que va aprovar el PP provoca un xoc entre els dos partits

ACUSAT DE PREVARICACIÓ

PP i C's s'embranquen per la imputació del diputat per Castelló Óscar Clavell

Ja van tenir una topada en la jornada d'ahir per la corrupció política i les condicions per apartar els càrrecs públics que siguin imputats. Aquesta discussió la va propiciar la recent imputació del diputat del PP per Castelló Óscar Clavell, acusat de malversació de fons, prevaricació i frau.

En una entrevista televisiva, el secretari de comunicació de C's, Fernando de Páramo, va defensar que Clavell sigui apartat del seu càrrec "immediatament", i va recordar que l'acord anticorrupció firmat pels dos partits divendres passat així ho recull.

Les declaracions van enterbolir la negociació i van forçar Villegas a sortir en roda de premsa a temperar la situació. El número dos de C's va dir que cal estudiar el cas Clavell perquè "no és el mateix ficar la pota que ficar la mà a la caixa", paraules que va agrair minuts després el vicesecretari del PP, Fernando Martínez Maíllo: "No es tracta de fer passar per corrupció el que no és; tenim l'obligació de ser justos i cal saber distingir, i jo crec que avui el senyor Villegas

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

El nou escenari polític

EH Bildu ja prepara l'estratègia per a la possible impugnació d'Otegi

La Junta Electoral de Gipuzkoa comunicarà avui si n'accepta la candidatura

VINCENT WEST / REUTERS

El cap de llista de Bildu, Arnaldo Otegi, sabrà avui la decisió de la Junta Electoral sobre la seva candidatura

JOAN RUSIÑOL
Bilbao

A primera hora del matí, la Junta Electoral de Gipuzkoa comunicarà als representants legals d'Euskal Herria Bildu si accepta la candidatura d'Arnaldo Otegi o no. L'esquerra abertzale està preparada per encarar la batalla legal que comença a partir d'ara. Si, com tot apunta, Otegi no passa aquest primer filtre, la defensa del candidat a lehendakari recorrerà als diferents estaments que marca la llei per poder ser diputat. L'última paraula la tindrà el Tribunal Constitucional just abans que comenci la campanya del 25 de setembre.

Després d'un estiu farcit de posicionaments polítics al voltant d'aquesta polèmica, a partir d'ara el rellotge comença a córrer. Un cop formalitzades les llistes a les eleccions autonòmiques, l'òrgan encarregat de vetllar per la seva validesa va prendre una decisió en la primera reunió. Ahir al matí va analitzar cadascun dels noms que presenten les formacions polítiques i, en el cas d'Otegi, va examinar la documentació que li va enviar l'Audiència Nacional.

Hi figura la resolució per la qual s'executava la sentència d'inhabilitació pel cas Bateragune –l'intent de reconstrucció de Batasuna– i fixava que el polític independentista no podia presentar-se a unes eleccions fins al 2021. La seva defensa sostenia que la pena per a sufragi passiu, que el faria inelegible pels ciutadans, és accessòria a la condemna que va complir i que, per tant, hauria quedat sense vigència l'1 de març, quan va sortir de la presó. L'última paraula la tindrà la justícia.

Avui les candidatures surten publicades al Butlletí Oficial del País Basc (BOPB) tal com van ser registrades, de manera que el secretari general de Sortu hi figurarà com a número u per Gipuzkoa. Si la Junta entén que no compleix els requisits l'hi comunicarà perquè presenti més documentació. Tot i que tenia temps per fer aquest tràmit fins divendres que ve, ho farà avui mateix: hi ha una clara voluntat d'agilitzar els temps.

Dilluns apareixeran els noms definitius dels 75 aspirants a ocupar un lloc al Parlament de Vitòria i serà aleshores quan la coalició sobiranista podrà interposar un recurs contenciós-administratiu. En cas de resposta negativa, el 4 i 5 de setembre pot recórrer al Tribunal Constitucional, que s'haurà de pronunciar com a màxim el dia 8. La campanya comença el dia 9.

La formació troba escandalós un veto al candidat i ja difon propaganda amb la seva imatge i un eslògan

El Partit Popular i Ciutadans –UPyD no es presenta finalment als comicis– seguiran de prop el procés i prendran la iniciativa si cal per garantir que l'exportaveu de Batasuna no pugui aspirar a lehendakari. L'esquerra abertzale entén que és un guió previsible, però insisteix que el seu líder serà, de facto, el candidat fins al final i que estarà present d'alguna manera a la nova cambra.

EH Bildu, que titlla d'"escàndol" que es veti el seu aspirant, ja ha difós propaganda preelectoral amb la seva fotografia i la frase "és el moment de tornar al camp i donar el millor". El Partit Nacionalista Basc ha elevat el to contra els seus contrincants independentistes, a qui responsabilitza de la situació actual. "És evident que l'esquerra abertzale va planificar la precampanya en aquests termes", va afirmar a Onda Basca el portaveu del govern autonòmic i candidat del PNB per Bizkaia, Josu Erkoreka.

En canvi, el popular Alfonso Alonso acusa els nacionalistes de tenir un programa basat en "presos, consulta i Otegi". L'exministre de Sanitat pugna pel votant moderat i reivindica concentrar el vot constitucionalista a les seves sigles per frenar Ciutadans, ara que UPyD ha baixat de la competició electoral.●

Podem no veu el PNB com a rival

La secretària general de Podem Euskadi, Nagua Alba, va assegurar ahir que l'"adversari" de la seva formació "no és el PNB" i que el seu objectiu no és "desbancar ningú el 25 de setembre", sinó "guanyar les eleccions" i que hi hagi "un govern al servei de la gent". "Qui faci política a favor de la majoria social ens trobarà al seu costat", va subratllar.
En una entrevista a Radio Euskadi, Alba va censurar que Euskadi hagi tingut els últims quatre anys "el lehendakari que menys lleis ha aprovat". "Quan Euskadi necessitava més política i posar-la al servei de la gent, el PNB i també el PSE ens han ofert una legislatura més o menys perduda", va afirmar. "No ens podem permetre una legislatura similar", va afegir.
Alba va insistir en l'eix social, i va remarcar que la candidata de Podem a lehendakari, Pilar Zabala, té com a prioritat la formació d'"un govern al servei de la gent que posi al centre de les seves preocupacions les necessitats d'aquesta majoria social". "Qui faci política a favor d'aquestes qüestions ens trobarà al seu costat", va concloure.

Arrimadas avisa el PP que no signaran un pacte amb el PNB d'Urkullu

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

ho ha fet".

La decisió sobre Clavell estarà sobre la taula negociadora els pròxims dies, com també hi serà present la intenció del PP de sumar al seu possible pacte amb Ciutadans i Coalició Canària (170 escons) els cinc diputats del PNB, si no ara, sí després de les eleccions basques del 25 de setembre.

El candidat del PP a lehendakari, l'exministre Alfonso Alonso, va insistir ahir a allargar la mà als nacionalistes bascos i els va convidar a demostrar que aposten per l'estabilitat i per les institucions sortint "del front del no" a la investidura de Rajoy.

"Aquesta és la prova. Un no pot dir: 'Sóc un partit institucional per l'estabilitat, però m'uneixo a la festa de l'esquerra que bloqueja qualsevol possibilitat de futur de desenvolupament i govern per a Espanya'", va advertir. Si el PP sumés els cinc diputats del PNB, quedaria a un de la majoria absoluta.

La insistència d'Alonso a atreure el PNB al pacte d'investidura va provocar la rèplica immediata de C's. La seva presidenta a Catalunya, Inés Arrimadas, va considerar que la "negociació profunda" ha de fer-se entre els partits constitucionalistes i va assenyalar que el seu partit no acceptarà que es busqui l'abstenció del PNB o de Convergència "a canvi d'alguna cosa, de mirar cap a una altra banda" o de garantir "privilegis" als partits nacionalistes.

En aquesta mateixa línia, José Manuel Villegas va advertir que el PP no pot arribar a acords amb altres partits que siguin "incompatibles" amb l'essència del document d'investidura que aspiren a segellar. I va afegir que, en el cas del PNB, els afers que està tractant el seu partit amb el PP són "difícilment compatibles" amb la formació basca.

SORTIR DEL NO

Alonso (PP) demana als nacionalistes bascos que donin suport a la investidura de Rajoy

Tot i això, fonts de la direcció socioliberal admeten que en cas que el PSOE continuï instal·lat en el no a Rajoy després de les eleccions basques i gallegues, la presència del PNB en l'acord d'investidura no resultaria un impediment.

"Més dur per a nosaltres ha estat acceptar per responsabilitat i per sortir del bloqueig institucional votar favorablement a Mariano Rajoy com a president", admeten des de la direcció de Ciutadans.●

LV. Article 201

SANTI VILA. El conseller de Cultura prenent una cervesa al festival gai Circuit de Barcelona

PEDRO SÁNCHEZ. El líder del PSOE ha optat per les platges de Mojácar i les de l'illa d'Eivissa

MARIANO RAJOY. El president del Govern espanyol en funcions ha gaudit de la natura a la seva terra natal, Galícia. S'ha banyat al riu Umia i ha caminat amb el seu grup d'amics

INÉS ARRIMADAS. Després de casar-se amb Xavier Cima, la de C's se n'ha anat de lluna de mel

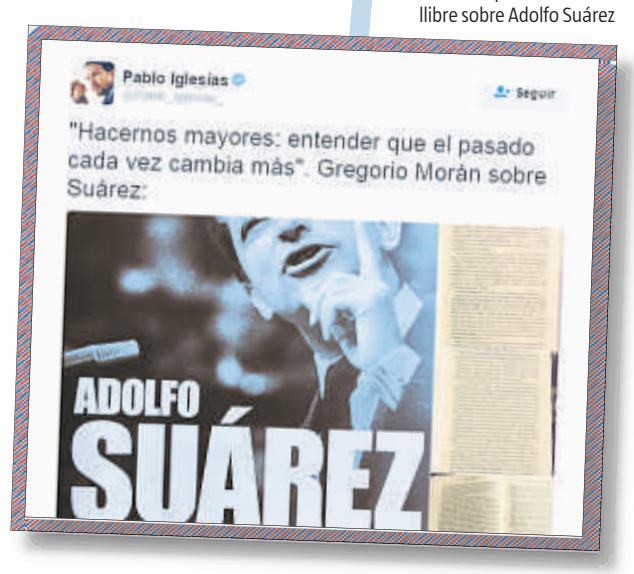
Els dirigents polítics han compaginat les vacances amb el seguiment de l'actualitat

Negociacions des de la piscina

CARLES PUIGDEMONT. La festa amb Rahola, Trapero i Laporta ha suscitat una forta polèmica entre l'opinió pública

PABLO IGLESIAS. Només ha informat de les seves lectures estiuenques, entre les quals hi ha un llibre sobre Adolfo Suárez

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

És probable que, mentre feia la ruta de Ribaduima a Meis amb la seva colla d'amics –entre els quals hi ha el marit d'Ana Pastor, José Benito Suárez–, el president en funcions Mariano Rajoy rumiés els possibles escenaris de desbloqueig polític, o que després de banyar-se al riu Umia a finals de juliol el líder del PP sortís amb les idees més clares sobre com afrontar el debat d'investidura a què se sotmetrà a partir de dimarts vinent.

El secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, ha hagut de pensar si cedir a les pressions o mantenir-se en el no a Rajoy des de la platja de Mojácar, on va ser vist fent l'aperitiu al costat de la seva esposa, María Begoña Gómez, en un xiringuito. Més endavant, a banda de les jornades de feina a Madrid, va fer escapades a la Vall d'Aran i a Eivissa, on va oferir una trobada informativa davant de la popular discoteca Pacha.

Els dirigents polítics han compaginat el seguiment de l'actualitat i les negociacions sobre la investidura amb les vacances estiuenques. Alguns s'han agafat més dies de descans que d'altres. Sánchez va estar fora de focus diversos dies. Tot i que el que més temps de descansa ha tingut ha estat Pablo Iglesias. Diuen des del seu entorn que el cap de Podem estava esgotat i sumit en la tristesa pels resultats electorals del seu partit. Va ser Xavier Domènech, el portaveu d'En Comú Podem, el que li va recomanar que s'agafés uns dies de descans. En sabem ben poc, de les seves vacances. Iglesias és molt gelós de la seva intimitat i només ha parlat dels llibres que ha llegit. Pel que ha comentat, sembla haver tret valuoses lliçons polítiques del llibre de Gregorio Morán, *Adolfo Suárez: ambición y destino*.

Al cap de files de Ciutadans, Albert Rivera, amb prou feines se l'ha vist prenent unes canyes amb el seu grup d'amics, mentre que la líder de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas, ha aprofitat les vacances per anar de viatge de lluna de mel –uns diuen que al Japó, d'altres que a Suïssa. Tot i això, la imatge que més ha impactat ha estat la del president Carles Puigdemont a la festa estival que Pilar Rahola va celebrar a Cadaqués amb Joan Laporta i el comissari en cap dels Mossos, Josep Lluís Trapero. Tota una barreja de política i poder policial. Ara s'ha acabat la distensió. A partir de dilluns, tornen a les institucions.●

LV. Article 202

profunda, i les perspectives electorals poc favorables. I a Euskadi, hi ha enquestes que només els atorguen 9 diputats, fet que els relegaria a ser la quarta força. "El partit és inexistent, és un drama absolut", lamenten.

tot i això, Sánchez tornarà aquest cap de setmana a disparar les noves campanyes socialistes amb dos actes on acompanyarà els seus candidats. Dissabte anirà a Oroso (A Coruña) amb Xoaquín Fernández Leiceaga, i diumenge serà a Sant Sebastià amb Idoia Mendia.

Mentrestant, el debat intern continua. El líder del PSC, Miquel Iceta, va reiterar ahir que Sánchez hauria de tornar a intentar un acord amb Podem i Ciutadans quan avui fracassi la investidura.

LA DOBLE CARAMBOLA...

A Ferraz s'aferren a la hipòtesi que el PNB investeixi Rajoy i Feijóo perdi la Xunta

...I L'AVÍS DELS CRÍTICS

"No passarà ni una cosa ni l'altra: el PNB no donarà suport a Rajoy i Feijóo tindrà la majoria"

LA PRESSIÓ NO ES CALMA

'The New York Times' també reclama l'abstenció del PSOE perquè hi hagi govern

"És difícil, però crec que és una alternativa que ha de ser explorada", va animar. L'equip de Sánchez, però, descarta aquesta opció. "Ja ho vam voler fer a la legislatura passada i, desgraciadament, no va ser possible, perquè Podem i Ciutadans es van excloure", va concloure ahir Antonio Hernando. I una alternativa d'esquerres, al seu parer, també s'ha d'excloure: "Els números no surten, és impossible", va rebutjar. I tot i que també va descartar del tot que el PSOE s'abstingui en un nou intent d'investidura de Rajoy, la pressió universal no es calma. Ahir va ser un editorial de *The New York Times* el que es va sumar al *Financial Times* i va reclamar que el PSOE s'abstingui per facilitar la formació d'un govern. El títol era inequívoc: "Paràlisi a Espanya".●

ança amb participació del nacionalisme que vol situar al seu candidat, el jutge Luís Villares, com el cap de l'alternativa a Feijóo.

Galícia és un bastió del PP, com Andalusia ho és del PSOE, però mentre que el feu andalús resulta inexpugnable, ja que no hi ha hagut mai alternances, al gallec sí que es van donar, amb dos governs encapçalats pel PSOE.

Davant l'optimisme popular, al centreesquerra gallec se'l veu poc animat, perjudicat per les seves divisions internes i presa d'un passat d'hegemonia popular que ja no existeix als ajuntaments ni les diputacions, cosa que indica que no hi ha certeses i l'escenari està obert, encara que millorés bastant per al PP després del 26-J, tant que vol que Galícia representi tot Espanya, com a Buenos Aires.●

Rivera acceptaria un pacte PP-PNB si serveix per evitar les eleccions

Preocupació a C's per l'estratègia de confrontació adoptada per Sánchez

DANI DUCH

El líder de Ciutadans, Albert Rivera, dimecres passat moments abans de la seva intervenció en el debat d'investidura

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Ciutadans està disposat a fer més concessions per evitar unes terceres eleccions, previsiblement el dia de Nadal, que serien "terribles" per a Espanya. Si Albert Rivera, després d'intentar que PP i PSOE obrissin una negociació per forjar una gran coalició després del 26-J, va acceptar esborrar la que havia estat la seva principal línia vermella durant la campanya electoral, votar favorablement la investidura de Mariano Rajoy, ara està disposat a no vetar un eventual acord del PP amb el PNB després de les eleccions basques del 25 de setembre.

Els nacionalistes bascos disposen de cinc diputats a les Corts que, sumats al bloc de 170 que formen PP, C's i Coalició Canària, deixarien Rajoy a només un escó de la majoria absoluta i el PSOE amb pocs arguments per no fer una "abstenció responsable".

Una suma que, ara com ara, i després de la contundència a què va recórrer Pedro Sánchez per negar el suport a Rajoy dimarts passat al Parlament, C's veu com la via més fàcil, sinó l'única, perquè es constitueixi un govern sense tornar a cridar a les urnes els espanyols.

No obstant això, el plàcet de C's a la inclusió del PNB en l'acord d'investidura de Rajoy hauria d'anar acompanyat, apunten fonts centristes, d'una sèrie de condicions perquè sigui entès i acceptat per la seva militància i simpatitzants. Per exemple, evitar el traspàs de més competències de l'Estat al Govern basc, acostament dels presos d'ETA o la celebració d'un referèndum d'autodeterminació.

L'oposició frontal als nacionalistes ha estat des de la fundació de C's fa onze anys a Barcelona una de les seves banderes i, per això, hi ha sectors de la direcció que veuen amb reticències fer aquest pas.

A més a més, Rivera va destacar en campanya electoral la importància que la seva entrada al Congrés posi fi al "xantatge" que els partits nacionalistes –PNB i CiU– havien fet als diferents governs centrals que van requerir el seu suport per governar. Tot i això, com va assenyalar ahir el portaveu de C's, Juan Carlos Girauta, en una entrevista a *Esradio*, aquesta possibilitat és sobre la taula en espera (ells també) dels resultats de les eleccions basques i gallegues.

"El PNB pot canviar d'actitud, no ha embogit, com els nacionalistes catalans, i podria semblar-los interessant tenir una aliança amb el PSOE al País Basc i amb el PP a Madrid", va assegurar Girauta. El portaveu socioliberal, que va passar per alt la incompatibilitat de Ciutadans i PNB entre altres coses per la proposta taronja d'eliminar els privilegis fiscals bascos, es va mostrar confiat que "no tothom s'hagi tornat boig" al Congrés i siguin conscients que l'actual situació de bloqueig institucional no només afecta econòmicament Espanya sinó que també fa "trontollar" el seu sistema democràtic.

Això sí, va descartar una aliança de govern entre PSOE, Podem i Ciutadans. "Si l'operació que esperen alguns és que siguem al mateix vaixell de Podem, val més que l'oblidin, això no passarà ja sigui per la via d'abstenció o per qualsevol altra", va afirmar.

AMB LIMITACIONS

C's hi posaria algunes condicions, com el veto a l'acostament de presos d'ETA

MODERAT OPTIMISME

Girauta creu possible evitar unes eleccions perquè "no tots s'han tornat bojos"

Les paraules del portaveu de Ciutadans sobre l'actual situació expressen la barreja de sorpresa i preocupació que va causar entre els seus coreligionaris la intervenció de Sánchez dimarts.

El rebuig socialista de la investidura de Rajoy el donaven per descomptat, però no així un discurs que, a parer seu, encadena Sánchez al no, alhora que posa molt difícil al PSOE intentar qualsevol tipus de pacte amb els populars a l'octubre.

"No entenc que Sánchez s'enroqui en el no quan més de cent mesures del nostre acord amb el PP estaven en el pacte de govern que vam firmar amb ell", va assenyalar Girauta.

Mentrestant, la líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, va convidar Sánchez a sortir del seu enroc i aclarir si està disposat a explorar una alternativa amb un altre candidat a la presidència del PP o fins i tot si vol intentar formar un govern amb Podem i els partits nacionalistes.

Amb tot, a la direcció de Ciutadans hi ha diferents interpretacions del discurs de Sánchez al Congrés.

Els més optimistes creuen que el secretari general del PSOE va exagerar "de manera irresponsable" el seu rebuig de Rajoy en espera de veure el que passa en els comicis gallecs i bascos –els socialistes amb En Marea podria arrabassar la presidència de la Xunta al popular Núñez Feijóo– i matisar la seva posició si li convé.

"Tots aquests gestos i pressions és el que necessita Sánchez per escenificar un pacte d'ultima hora que facilitin l'abstenció d'onze diputats socialistes", assenyalen en aquest sentit fonts de la direcció de Ciutadans.●

LV. Article 203

Tots els grups de la Mesa avalen que el Parlament apel·li al TC

La Cambra defensa la legalitat de la votació sobre el procés independentista

MARTA PÉREZ / EFE

Els membres de la Mesa del Parlament durant la reunió d'ahir

BARCELONA Redacció

El Parlament lliurarà avui l'informe requerit pel Tribunal Constitucional (TC) per donar explicacions sobre la votació de les conclusions de la comissió del Procés Constituent en el ple del 27 juliol, en què es recullen idees per culminar un procés d'independència de Catalunya, entre les quals la unilateralitat. Els membres amb dret a vot a la Mesa del Parlament van acordar per unanimitat que la Cambra elevi les seves al·legacions a l'Alt Tribunal com a seguiment del procediment judicial obert. El Constitucional va suspendre la votació de juliol perquè considera que contravé l'anul·lació de la resolució rupturista del 9 de novembre, en què Junts pel Sí i la CUP van pactar el seu full de ruta cap a la independència. A més, tots els membres de la Mesa han rebut un advertència del TC i la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, s'enfronta a un possible procediment penal. El Constitucional considera que podria haver incorregut en un delicte de desobediència permetent la votació del ple, un argument que avala la Fiscalia.

Amb tot, el contingut de les al·legacions preparades pels lletrats del Parlament ha dividit els grups. Ciutadans i PSC han acceptat que la Cambra demani empara al Constitucional, ja que forma part de la via judicial habitual i a més porta implícit un reconeixement i l'acceptació de la legalitat espanyola, segons aquests.

"Un recurs contradictori"

Per la líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, és "contradictori" que la majoria independentista de la Mesa del Parlament decideixi presentar al·legacions al TC, els mateixos que "planten cara" per "saltar-se les lleis" a favor del procés sobiranista. En una entrevista a TV3, Arrimadas va dir que "entén" que vulguin presentar al·legacions perquè és un "dret" i així ho permet el procediment, però va jutjar que és "absolutament contradictori" per part de Junts pel Sí. "Les mateixes persones de JxSí a la Mesa que diuen que el TC no és competent a Catalunya i s'enorgulleixen de saltar-se les lleis per declarar la independència, aquestes mateixes persones estan preparant al·legacions a aquest tribunal", va denunciar. La líder de l'oposició va advertir que a Catalunya "hi ha polítics que s'estan saltant la llei" i que creuen que tenen "el privilegi d'escollir els seus tribunals".

LV. Article 204

Aquest argument, per paradoxal que sembli, el comparteix l'esquerra antisistema. La CUP, que participa en els debats de la Mesa però no hi té vot, ahir es va oposar que el Parlament al·legui al Constitucional. "No s'ha de perdre el temps", va assenyalar la diputada Anna Gabriel.

El fet que Junts pel Sí hagi acceptat respondre al TC ha fet enfadar els dirigents anticapitalistes, que ahir van difondre la seva irritació a través de les xarxes socials. En aquests missatges, els antisistema acusaven Junts pel Sí d'"incomplir" la declaració rupturista del 9 de novembre, en la qual es feia referència explícita a la "falta de legitimitat" de l'Alt Tribunal.

Tot i això, el PDC (l'antiga Convergència) i ERC consideren que tenen el dret de defensar-se amb els instruments legals al seu abast, i a més així obren la via cap al Tribunal d'Estrasburg, al qual no dubtaran a anar si és necessari. El vicepresident primer de la Mesa, Lluís Corominas (Junts pel Sí), va emmarcar la decisió en la normalitat institucional per "defensar els actes propis del Parlament", una tesi que va compartir el diputat de Catalunya Sí que es Pot Joan Josep Nuet: "El Parlament és poder legislatiu i té dret a opinar, aprovar iniciatives i prendre acords, i tots els grups hem de defensar-lo".

Dirigents de la CUP acusen Junts pel Sí d'"incomplir" la declaració rupturista del 9 de novembre

El diputat del PP Santi Rodríguez, per la seva part, es va oposar a l'apel·lació del Parlament davant el TC perquè estan en contra del contingut de les al·legacions –els populars no tenen vot a la Mesa–, que presenten uns arguments que tampoc no comparteixen Ciutadans ni el PSC. L'escrit dels lletrats assenyala que no és clar que el TC anul·li la creació de la comissió del Procés Constituent. I el Parlament pensa que si no ha estat anul·lada, té capacitat per emetre dictàmens, acords, resolucions i informes.

El diputat de Ciutadans José María Espejo-Saavedra i el del PSC David Pérez van fer constar que la votació sobre el procés constituent sí que va contravenir les sentències del TC.●

CDC es querella contra el ministre de l'Interior per tres presumptes delictes

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

L'exalcalde de Barcelona Xavier Trias i CDC com a formació política van presentar ahir al Tribunal Suprem (TS) una querella per tres presumptes delictes contra el ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, i contra l'exdirector de l'Oficina Antifrau de Catalunya, Daniel de Alfonso. La iniciativa, anunciada dimecres passat al Congrés pel portaveu del PDC, Francesc Homs, es basa en la transcripció de les converses que van mantenir els querellats el 2014 sobre dirigents sobiranistes, uns enregistraments que a parer dels denunciants reflecteixen la comissió dels delictes de revelació de secrets, prevaricació i malversació.

La querella afirma que aquestes converses posen de manifest una "premeditació especialment insidiosa" per a la "revelació d'informació confidencial", i afegeix que en vigílies de la consulta del 9-N, quan hi va haver els contactes entre el ministre i l'exdirector d'Antifrau, es va dur a terme una "política sistemàtica de revelacions i desviació de poder a l'exercici de les potestats investigadores que de cap manera pot ser casual". Per Trias i CDC –partit que actua amb les antigues sigles, com a afectat per les revelacions– es pretenia "de manera malintencionada" desacreditar aquesta formació.

Afegeixen que en el cas de l'exalcalde se'l va voler "perjudicar políticament" amb acusacions sense proves, perquè els dos querellats reconeixen en els enregistraments que "no tenen cap evidència" que tingués un compte a Suïssa, com es va arribar a publicar i va desmentir Trias mateix. La querella –presentada al TS a causa de la condició d'aforat del titular d'Interior– sosté que les transcripcions que va donar a conèixer el diari *Público* posen de manifest que el ministre "provoca, possibilita, facilita i afavoreix activament" la revelació d'informacions confidencials per part de De Alfonso, a qui "incita" a actuar, i l'emplaça per a una altra reunió. Tot això faria el ministre "partícip" del delicte de revelació de secrets.

Segons els querellants també es van cometre delictes de malversació per l'ús de fons públics en indagacions il·lícites i de prevaricació per "les decisions de dur a terme les investigacions injustificades", en termes que van suposar una "clara i manifesta desviació de poder" per part del ministre en funcions i de l'exdirector d'Antifrau.

Interior, al seu torn, va subratllar ahir que la Fiscalia va investigar els fets ara objecte de querella i va decidir no actuar contra Fernández Díaz perquè no va considerar que en el seu cas hi hagués indicis delictius. El president del Govern espanyol en funcions, Mariano Rajoy, va esmentar aquesta dada en el debat amb Homs al Congrés. El portaveu del PDC, al seu torn, va qüestionar l'actuació de la Fiscalia en aquest afer. Homs va destacar que les mateixes converses entre els querellats al·ludeixen al fet que "això la Fiscalia t'ho afina" en relació amb els fets i dades que es van filtrar posteriorment.●

LV. Article 205

La qüestió catalana

La CUP esvaeix dubtes i donarà suport a la qüestió de confiança de Puigdemont

L'anunci asserena els ànims dintre del bloc sobiranista en vigílies de la Diada

NINOTS

TONI BATLLORI

JOSEP GISBERT
Barcelona

La qüestió de confiança a què Carles Puigdemont se sotmetrà el pròxim dia 28 tindrà, finalment, un desenllaç satisfactori. La CUP, el soci estratègic de Junts pel Sí al Parlament, que va ser precisament el partit que va desencadenar la situació quan va rebutjar els pressupostos que el Govern havia preparat per al 2016, aquesta vegada donarà suport al president de la Generalitat, segons va anunciar ahir la diputada Anna Gabriel. "Tal com es planteja la qüestió de confiança, centrada en els objectius que acompanyaven la voluntat de culminar amb el dret a l'autodeterminació, nosaltres, en això, hi som, i, per tant, els diputats de la CUP donaran la confiança al Govern perquè la legislatura culmini amb els objectius que es van plantejar", va subratllar la dirigent de la CUP en declaracions a TV3.

L'anunci arribava després de la reunió discreta que divendres havien mantingut Carles Puigdemont i les representants de la formació de l'esquerra anticapitalista Mireia Boya i Anna Gabriel per tractar justament la qüestió, i era la millor mostra que la trobada havia resultat fructífera. "Vam tenir l'oportunitat de parlar sense cap tipus de pressió ni de contaminació de l'entorn, vam compartir com concebíem que havia d'acabar aquesta legislatura, vam parlar de política en el millor sentit, va ser positiu", va reconèixer la mateixa Anna Gabriel. I l'anunci es produïa també en vigílies de la celebració de la Diada Nacional de Catalunya, cosa que a la pràctica contribueix a destensar la relació i asserenar els ànims dins del bloc sobiranista, regirats per la imatge constant de desunió que en els últims temps han transmès els seus protagonistes polítics.

De fet, que la CUP hagi aclarit el panorama quan encara falten tres setmanes per al debat de la qüestió de confiança al Parlament és un detall no menor que permet, d'una banda, afrontar amb més tranquil·litat els actes de la Diada Nacional de Catalunya que es desenvoluparan diumenge i, d'una altra, renovar la cohesió de les forces sobiranistes, que havia quedat molt ressentida precisament a causa de la ruptura per les diferències sobre els pressupostos del 2016. En aquest context és especialment significativa tant la diferència de to feta servir llavors i ara per la CUP com, per exemple, que Anna Gabriel no supediti el suport a la qüestió de confiança a l'assumpció del referèndum unilateral d'independència per part del president de la Generalitat, o que consideri que la negociació dels pressupostos del 2017 no serà un escull. Un canvi d'actitud evident al qual el debat obert dins de la mateixa formació de l'esquerra anticapitalista tampoc no és aliè.

L'anunci va ser acollit amb satisfacció dins de Junts pel Sí, i tant el Partit Demòcrata Català (PDC) –l'antiga CDC– com ERC van celebrar el suport previst de la CUP, que és la certificació, segons van explicar fonts del Govern a *La Vanguardia*, de la "voluntat de culminar la legislatura i el procés". En aquest sentit, l'acostament entre

TONI ALBIR / EFE

Xavier García Albiol, el líder del PP català, després de la seva entrevista amb el president Puigdemont

Albiol: "El president va directe al referèndum"

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, ahir va rebre a Palau el líder del PP català, Xavier García Albiol. L'entrevista, a petició del popular, va servir perquè els dos dirigents analitzessin l'inici del curs polític català i el bloqueig que es manté després de la investidura fallida de Mariano Rajoy. En una trobada que va durar més d'una hora, Albiol li va demanar que "trenqui el mur" que impedeix el diàleg amb el Govern central.
Tot i això, va constatar que el president de la Generalitat està decidit a continuar endavant amb el referèndum unilateral d'independència (RUI). "Hi ha hagut bones paraules i formes correctes, però de contingut veig un president molt decidit a continuar endavant amb un camí que porta a fracturar i dividir la societat catalana".
A més, Puigdemont i Albiol van abordar el debat dels pressupostos de la Generalitat del 2017. El popular va assenyalar, en aquest sentit, que està disposat a negociar les partides a les comissions sobre infraestructures, afers econòmics i polítiques socials. Albiol va lamentar la voluntat del president de tirar endavant els comptes catalans amb la CUP, un partit que "es vol carregar la classe mitjana catalana". És per això que va advertir que si als pressupostos del 2017 s'inclou una partida per al RUI el PP els impugnarà.
Sobre la Diada Albiol va lamentar que l'independentisme s'hagi apoderat de les celebracions fins a convertir-la en un "aquelarre" partidista. I va avançar que els populars catalans no participaran en els actes oficials, i es limitaran a llegir un comunicat. / I. Ellakuría

CULMINACIÓ DEL PROCÉS

Els anticapitalistes diran que sí encara que no hi hagi compromís sobre un referèndum

COINCIDÈNCIA AMB EL GOVERN

Els cupaires volen que la negociació dels pressupostos del 2017 no sigui un escull

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

LV. Article 206

DANI DUCH

Albert Rivera i Juan Carlos Girauta dilluns a l'executiva de C's

C's veu "inviable" qualsevol tipus de pacte amb Podem

Rivera i Sánchez tenen previst veure's els pròxims dies

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Incompatibles com l'aigua i l'oli. Així es veu Ciutadans respecte a Podem. Per això considera que és "inviable" la intenció del secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, de construir una alternativa de govern amb Pablo Iglesias per aconseguir els vots suficients de la Cambra, l'abstenció o algun tipus de suport dels centristes.

Diversos portaveus de Ciutadans ja es van encarregar ahir d'avisar els socialistes, després que Sánchez i Iglesias especulessin dimarts sobre aquesta aliança en una curta conversa telefònica: no donarem suport a una fórmula que seria "molt dolenta" per a Espanya, van expressar.

"És una fantasia absurda, l'única manera de formar un govern és que PP i PSOE arribin a algun tipus d'acord", apunten fonts de la direcció taronja.

Aquesta ràfega d'advertències es produeix en espera que Sánchez i Rivera posin data a una reunió cara a cara que, entre altres coses, pot servir per tancar algunes ferides obertes a la campanya del 26-J i per recuperar la sintonia personal i política que els va portar a acordar un pla de govern el mes de febrer passat.

Mentre no es produeix aquesta trobada, ajornada temporalment per les complicacions d'una agenda política centrada en les eleccions basques i gallegues, ahir C's va marcar terreny. En la seva definició d'incompatibilitat amb Podem, els socioliberals esgrimeixen els diferents projectes polítics i econòmics de les dues formacions, com per exemple el rebuig frontal de C's als referèndums independentistes, el seu compromís per complir el dèficit fixat per Brussel·les o la seva negativa a tornar a apujar els impostos.

El líder de C's s'aboca a la campanya de les eleccions basques i protagonitzarà fins a sis actes

"És impossible posar-se d'acord en un programa de govern des d'una posició constitucionalista i de respecte a la Constitució", va afirmar el vicesecretari general de C's, José Manuel Villegas.

La mà dreta de Rivera va dir que "el més lògic" davant la incapacitat de dialogar i arribar a acords de PSOE i PP és que el "bloc del no" –els 180 diputats que van rebutjar dues vegades la setmana passada la investidura de Rajoy– explorin una alternativa de govern.

Si fos així, Sánchez hauria d'obrir negociació amb els independentistes catalans i nacionalistes bascos, la qual cosa probablement despertaria l'oposició de bona part dels barons territorials del PSOE.

Tot i que és conscient que les seves paraules no serviran de gaire, Villegas va instar Sánchez a "asseure's a la taula i a parlar amb el Partit Popular" per buscar una fórmula que permeti desbloquejar la situació política "des dels consensos fonamentals que a Espanya s'han estat constituït durant els últims 30 anys".

En espera dels pròxims moviments del PSOE i del PP, Rivera se centrarà en les campanyes electorals de Galícia, on el seu partit opta a entrar per primera vegada al Parlament, fins i tot amb tres diputats, segons les enquestes, i al País Basc, amb un diputat.

Rivera, que va viatjar a Vitòria dissabte, protagonitzarà els primers dies de la campanya, que aquesta setmana comença a Vitòria, on el partit socioliberal podria obtenir millors resultats. Divendres serà a Sant Sebastià, i dissabte, a Bilbao.

Tornarà a la capital alabesa el diumenge 18 i el dijous 22, i el divendres 23 serà a Bilbao durant el matí. En total, 6 actes de campanya i un més de precampanya. El president de Ciutadans serà el líder nacional més present a la campanya basca.●

Les 15 propostes d'Arrimadas

La presidenta de Ciutadans a Catalunya i líder de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas, va lliurar ahir un document al president de la Generalitat, Carles Puigdemont, amb quinze propostes de reformes per plantejar al Congrés, entre les quals destaca un nou model de finançament, el corredor mediterrani o mesures socials en l'àmbit de la pobresa energètica, la dependència o l'educació. "Des de la centralitat política i amb voluntat d'arribar a acords es poden aconseguir millores per a tots els ciutadans, també per als catalans", va dir Arrimadas. La trobada es va celebrar a Palau en la tanda de contactes que el president ha mantingut amb els líders dels partits per la qüestió de confiança a què s'enfrontarà el 28 de setembre. Arrimadas li va comunicar que els 25 diputats de C's votaran en contra seu.

Hi havia una vegada un circ

ANÀLISI

Enric Juliana

El divendres de la setmana passada, unes hores abans que tingués lloc la segona votació de la fallida investidura de Mariano Rajoy, dues persones van reservar l'habitació 405 de l'hotel Palace de Madrid, amb vistes a la Carrera de San Jerónimo. Cap a les set del vespre, els hostes de l'habitació 405, acompanyats d'altres persones, van desplegar una pancarta a la finestra amb uns globus de colors. Per acabar de cridar l'atenció dels vianants van destapar pots de fum. Fum blau. La pancarta deia: "Hi havia una vegada un circ".

L'acció la van dur a terme militants d'Hogar Social de Madrid, organització feixista de nova mena, que es distingeix per l'efectisme de la seva propaganda i per la recollida d'aliments per a persones necessitades, amb la condició que siguin espanyols. El 26 de juny passat, uns quants afiliats seus van anar vestits de presidiaris a la concentració que celebrava la victòria del Partit Popular al carrer Génova de Madrid, on també van destapar pots de fum. Alguns d'ells van ser detinguts. Anteriorment havien llançant bengales contra la façana de la mesquita de l'M-30, després de l'atemptat gihadista del mes de març a Brussel·les. A la seva pàgina a Facebook asseguren que cada setmana donen ajuda alimentària a més de trescentes persones. Un dels seus lemes és "Revolta contra el món modern".

FACEBOOK

Pancarta al Palace, divendres passat

A petita escala, Hogar Social de Madrid té algunes semblances amb el grup ultradretà grec Alba Daurada, que va arribar a tenir 21 diputats al Parlament. Fundat per nostàlgics de la dictadura militar grega dels anys setanta, Alba Daurada també fa tasques d'ajuda social, amb una taxativa exclusió dels immigrants. El seu ídol és Ioannis Metaxàs, antic dictador feixista grec. A les eleccions europees del 2014 va esdevenir el tercer partit polític de Grècia. Syriza els ha barrat el pas. De moment. El secretari general del partit, Nikos Mikhaloliakos, i altres dirigents van ser detinguts fa tres anys, acusats de dirigir una organització criminal.

El nom d'Hogar Social de Madrid s'inspira en el moviment neofeixista italià Casa Pound. Coneguts com els *okupes de dretes*, aquest moviment va néixer el 2003 a Roma amb una sèrie d'ocupacions que tenien com a objectiu reclamar habitatges socials per als ciutadans més pobres. Van triar el nom del poeta Ezra Pound, feixista nord-americà que va simpatitzar vivament amb el règim de Benito Mussolini. Detingut pels partisans el 1945, va ser empresonat i jutjat per traïció als Estats Units. Brillant poeta, la seva obra va inspirar algunes creacions de la generació *beat*. Bob Dylan esmenta Pound a la cançó *Desolation Row*.

Una extrema dreta pop, amb accent social, podria germinar si Espanya es bloqueja

"Som els feixistes del tercer mil·lenni", afirmen els militants de Casa Pound, que també duen a terme tasques d'ajuda social. Amb seus en diverses ciutats d'Itàlia, mantenen una bona relació amb la Lliga Nord, que intenta imitar el Front Nacional francès, després d'haver abandonat el secessionisme septentrional.

El neofeixisme és marginal a Espanya. Els joves no troben a faltar Franco. L'estètica falangista provoca un gran rebuig. Però un neofeixisme pop, amb accent social, podria arribar a germinar si el sistema polític es bloqueja i la veu dels més damnificats per la crisi acaba sent ofegada. Després de Podem, partit que accepta la Unió Europea, l'euro i la pertinença a l'OTAN, pot venir una cosa molt diferent. Els canvis ara ja no avisen amb gaire antelació. Fa cinc anys, Pablo Iglesias presentava un programa polític en un canal marginal de televisió anomenat Tele K. Avui té 71 diputats al Parlament espanyol.●

LV. Article 207

Política

Els actes de la Diada

L'esquerra catalana celebra el seu 11-S sense amagar les divergències

ERC i la CUP s'acosten a Podem, però aclareixen que la prioritat és la independència

NINOTS

TONI BATLLORI

MAITE GUTIÉRREZ
Sant Boi de Llobregat

La commemoració de la primera Diada després de la dictadura de Franco, de la qual ara es compleixen quaranta anys, s'ha convertit en un exercici de presa de posicions per marcar l'estratègia política davant una legislatura de final imprevisible. Sant Boi de Llobregat és aquests dies un lloc freqüentat. La ciutat acull tres actes diferents per celebrar l'efemèride, però cap ha aixecat tanta expectació, ni recels, com el d'ahir a la nit, en el qual es van reunir els líders d'ERC, Oriol Junqueras; de Podem, Albano-Dante Fachin, i la portaveu de la CUP al Parlament, Anna Gabriel, juntament amb representants sindicals, tres aliats poc habituals fora de l'àmbit local i la trobada dels quals ha irritat el PDC, amb qui els republicans comparteixen Govern i full de ruta. La coordinadora general del partit, Marta Pascal, veu en l'operació un intent de formar un tripartit d'esquerres per marginar l'antiga Convergència.

Tot i això, i encara que republicans, antisistema i podemites es van esforçar per subratllar allò que els uneix, va quedar clar que l'eix nacional pesa, i molt, a l'hora de forjar qualsevol aliança futura. Després d'una campanya en les generals en les quals ERC i En Comú Podem es van atacar amb màxima hostilitat, sobretot els primers, les formacions d'esquerra proven de recompondre les seves relacions, una entesa que promouen amb especial interès des de l'entorn dels comuns, on cohabiten Podem, Iniciativa, BComú i EUiA.

GEMMA MIRALDA

Oriol Junqueras va intervenir en l'acte juntament amb Gabriel, Fachin, Gallego i Ros

El PDC va protestar per la seva "exclusió" de la trobada, que veu com una operació per formar un tripartit

La trobada d'ahir va ser una mostra d'aquesta voluntat d'entesa. L'acte, celebrat a la plaça Catalunya de Sant Boi, on es van concentrar unes 700 persones, volia evidenciar la sintonia de les esquerres i el seu paper en la històrica manifestació

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

PER PRESTIGI, PEL SEU JUST VALOR, PEL TEU FUTUR
MÀSTER | POSTGRAU
EMPRESA. MÀRQUETING. ECONOMIA DIGITAL
CASE STUDY
Coneix l'experiència ESIC
dissabte 17 Setembre 10 a 12 h.
dimarts 20 Setembre 19 a 20:30 h.
CONFIRMA LA TEVA ASSISTÈNCIA
93 414 44 44 | info@ismarketing.com
ESIC Barcelona - C/ Marià Cubí, 124
www.esic.edu/agendapostgrado
Tria estudis de Postgrau d'ESIC , augmenta les teves possibilitats d'èxit:
+50 ANYS D'EXPERIÈNCIA
EL 90% DELS NOSTRES TITULATS ESTAN EN ACTIU
MÉS DE 2.000 CONVENIS AMB EMPRESES
PROGRAMES MÀSTER - Convocatòria octubre 2016
| Executive MBA EMBA
| Màster en Direcció de Màrqueting i Gestió Comercial GESCO
| Màster en Màrqueting Digital MMD
| Màster en Direcció de Comunicació i Publicitat MPC
| Màster en Direcció de Comerç Internacional MDCI
| Programa Superior de Direcció de Vendes PSDV
pla de desenvolupament professional IMPULSA
UN PLA PLE DE BENEFICIS
BEQUES | FINANÇAMENT | IDIOMES
PER A MATRÍCULES REALITZADES ABANS DEL 30 DE SETEMBRE
www.esicimpulsa.com
ESIC BUSINESS&MARKETINGSCHOOL
Impulsem teus desafiaments.

GEMMA MIRALDA

La plaça Catalunya de Sant Boi va reunir ahir 700 persones per homenatjar la Diada del 1976

Dret d'admissió

EL MIRADOR

Iñaki Ellakuría

L'ombra d'un nou tripartit, artefacte polític capitanejat per Maragall, primer, i Montilla, després, que durant set anys va desallotjar Convèrgencia de les moquetes de la Generalitat, va sobrevolar ahir la plaça Catalunya de Sant Boi, on el 1976 i amb el crit de "llibertat, amnistia i Estatut d'Autonomia" milers de persones van recuperar la celebració de la Diada després de dècades de prohibició.

ERC, la CUP i Podem van tornar al cor de la ciutat on jeuen les restes de Rafael Casanova per homenatjar Jordi Carbonell, un dels protagonistes del 1976, donar pàbul als qui somien –desperts o no– en la unitat de l'esquerra catalana i, de passada, exercir el dret d'admissió amb el PDC (la vella Convergència).

Una absència forçada del partit de Puigdemont que ha fet enfurismar part de l'independentisme, i que sumada a la foto de família somrient i ben avinguda de Junqueras (ERC), Gabriel (CUP) i Fachin (Podem), així com a les intervencions de dirigents com ara Ros (UGT) i Gallego (CC.OO.), i les crides al protagonisme de la classe obrera en la "lluita nacional" contra el PP, va deixar entreveure, per uns instants, un moviment tectònic al mapa polític català, del qual, ara per ara, en són aliens el PSC, Colau i Iniciativa.

Però malgrat la cuidada escenificació d'unitat entorn de l'estelada,

L'escenificada unitat es va posar en dubte amb la freda acollida a les paraules de Fachin (Podem)

van aflorar les discrepàncies.

La més bel·ligerant va ser Gabriel: crítiques al "sindicalisme de claudicació", elogi a Otegi i afirmació que els cupaires no somien amb nous tripartits.

"Menys banderes i més esquerra; sou l'esquerra burgesa", van ser les consignes amb què un jove, que es va qualificar com a indignat, va irrompre a l'inici de l'acte entre el silenci i la indiferència general. Com també va ser freda la reacció a la referència que va fer Fachin a "l'Estat plurinacional" (Espanya) i a la necessitat de sumar amb "els altres pobles i nacions de l'Estat" (Espanya).

Tímids aplaudiments dels pocs podemites, molts i sonors crits d'independència i "visca la terra lliure" de la resta.

Va ser una mirada tranquil·la (i sense gaire èpica) al present del procés independentista i un futur electoral potser no tan llunyà, però també un exercici de nostàlgia: per la banda sonora escollida –La Trinca, Llach, Bonet, Labordeta...–, pels cabells blancs que tenien la majoria del públic i per les apel·lacions constants al règim franquista i a un dictador que, per moments, semblava que tornés de la ultratomba.

Emocionat i amb la veu trencada, Junqueras va clausurar l'homenatge a la Diada del 1976 demanant la mobilització d'un Baix Llobregat que, malgrat els esforços d'ERC i la CUP, continua rebent amb escepticisme –tot just es van reunir unes 700 persones– els cants de sirena independentistes.●

Podem convida Junqueras a una entesa sense Convergència

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

del 1976. Però van obviar que en aquella Diada també hi van participar Convergència i el PSC, no en aquesta. Els primers perquè no hi van ser convidats, i els segons perquè van preferir mantenir-se al marge de l'esdeveniment, com a mínim de manera oficial.

Malgrat la connexió entre els tres partits, el vicepresident del Govern va voler deixar clar que la seva prioritat és el full de ruta marcat des de l'Executiu, i que no és cap altre que aconseguir la independència de Catalunya. "No ens conformarem amb res més que no sigui la victòria, no demanarem permís per decidir el nostre futur", va assegurar Junqueras emocionat, amb la veu a punt de trencar-se-li, i passant de puntetes per l'oferiment que el secretari general de Podem li acabava de llançar de manera clara. Fachin va reconèixer les divergències entre el seu espai i el dels republicans, però va convidar Junqueras i la CUP a obrir un diàleg "sense dependre del full de ruta que alguns semblen haver dissenyat per mantenir certs poders en comptes d'exercir la sobirania", en una clara al·lusió a Convergència. Els nous líders de Podem semblaven els més feliços amb la reunió d'ahir. Se sentien protagonistes i, a més, l'acte contribuïa a la seva estratègia d'inclinar el debat cap a l'eix esquerra-dreta en lloc del d'independència sí o no. Dins dels comuns no hi ha unanimitat sobre això i temen estavellar-se a les urnes si les pròximes eleccions es tornen a convocar en clau plebiscitària. D'aquí ve l'interès per rellançar els blocs esquerra-dreta. Però davant d'aquesta voluntat, una dada a tenir en compte: la invitació de Fachin va ser resposta pels crits d'"independència" del públic, que onejaven de manera majoritària estelades.

Els republicans, per la seva banda, i gràcies a la posició que ocupen ara, es deixen estimar pels dos bàndols, tot sabent que ells seran determinants per formar el pròxim govern i inclinar la balança cap a un o costat o cap a l'altre. Per la CUP, tot i això, l'horitzó d'un tripartit és "impensable", va remarcar Gabriel.●

Dirigents del PSC volen un pacte que eviti les primàries

Els socialistes temen que el procés pugui provocar noves fractures

RAÚL MONTILLA
Barcelona

Un important nombre de càrrecs de pes al PSC no volen primàries. Temen que el procés generi una nova fractura en un partit –apunta un responsable– que "no té os sencer", referint-se tant a la seva situació política, com a l'econòmica. Tal és la intenció d'evitar-les que dirigents del PSC estan participant activament perquè Miquel Iceta i Núria Parlon pactin, una espècie de gran taula de negociació que, això sí, juga a contrarellotge. Si es volen evitar les primàries hi hauria d'haver acord a mitjans de la setmana que ve.

Quan l'alcaldessa de Santa Coloma va presentar la seva candidatura va insistir en la "suma" i va allargar la mà a Iceta, que també està pel pacte: tots dos tenen molt present la petició d'aquests dirigents del PSC, entre els quals hi ha destacats alcaldes i alcaldesses. Alguns no donaran suport públicament ni a un ni a l'altre. D'altres, encara que sí que ho han fet, no volen arribar a fer-ho a través de les urnes. "No ens feu votar": és el missatge comú que, en els últims dies, han enviat tant a Iceta com a Parlon.

Els dirigents contraris a les primàries assenyalen que els dos candidats "es poden entendre perfectament", però que si s'entra en unes primàries es poden generar igualment tensions (són molt recents les que va generar la llista al 20-D, el 26-J –que va tenir com a resultat la renúncia de Carme Chacón– i, fins i tot, les de les passades eleccions municipals a Barcelona, que van acabar amb la deserció de dos dels quatre candidats). Els dirigents tenen molt present l'actual situació del PSC: feble en suports, però també en una fràgil situació econòmica.

I és que el deute de 12 milions d'euros que arrossega pesa, i més quan l'operació per reduir-lo, la venda de la seu del carrer Nicaragua per 10 milions d'euros, s'està dilatant molt més del que es preveia, tal com va informar *La Vanguardia* a començaments d'agost. Les veus més pessimistes no descarten ni tan sols ajustos "econòmics important" abans de final d'any.

Iceta proposa a Parlon una bicefàlia de transició, en la qual ell sigui candidat una vegada més

En aquest context de recerca d'un pacte, el que Iceta hauria plantejat a Parlon seria també una bicefàlia. Però la proposta de l'actual primer secretari té en compte, això sí, que davant d'unes noves possibles eleccions autonòmiques l'any que ve, ell repeteixi com a candidat. Segons asseguren fonts del seu entorn, l'objectiu seria evitar un possible daltabaix a la nova líder, Núria Parlon, en les primeres eleccions a què es presentaria. Miquel Iceta, a més, vol continuar, i d'aquesta manera l'alcaldessa disposaria de temps, sense pressió, per consolidar el seu lideratge al PSC.

"Sempre he estat partidari de lideratges plurals", va assegurar Iceta ahir en una entrevista en Antena 3. "Vaig assumir la primera secretaria del PSC perquè no hi havia voluntaris; que ara n'hi hagi és motiu de satisfacció", va afegir.●

ALEJANDRO GARCÍA / EFE

El primer secretari del PSC, a favor de "lideratges plurals"

LV. Article 208

LA SEGONA

Màrius Carol DIRECTOR

Un llarg camí

LA Diada del 1976, de la qual es compleixen 40 anys, va haver de ser autoritzada pel governador civil Salvador Sánchez-Terán. Dos dies abans, l'autoritat competent encara no tenia clar si donar llum verda a la concentració que va impulsar l'Assemblea de Catalunya. L'acord final comportava que no fos el parc de la Ciutadella sinó la plaça Catalunya de Sant Boi el lloc triat. I que els parlaments no s'excedissin de la llibertat, amnistia i estatut d'autonomia. Parlarien Octavi Saltor, Miquel Roca i Jordi Carbonell. Els qui vam anar a Sant Boi recordem, especialment, la direcció vibrant d'Oriol Martorell d'*Els segadors,* com a cloenda de l'acte.

Han transcorregut quatre dècades i la Diada ha crescut en nombre de persones i en el sostre de les reivindicacions. De l'Estatut s'ha passat a la independència. La demanda és menys transversal i més arriscada. En tot cas, les dues concentracions tenen una característica en comú: des de Madrid se segueix amb gran atenció la manifestació al carrer. En mitjans polítics de la capital de l'Estat, es té la sensació que hi ha cansament en l'independentisme pel llarg camí emprès i frustració per les divisions en l'univers sobiranista. Les enquestes semblen indicar la primera impressió i la marginació del PDC en la convocatòria de l'acte de Sant Boi de divendres reforçaria la segona. Sigui com sigui, seria intel·ligent que el Govern de l'Estat no agafés el comptador de manifestants o les dissensions puntuals com a argument per reforçar el seu quietisme, sinó que entengués que cinc grans concentracions en cinc Onze de Setembre són l'evidència d'un problema pendent que s'haurà d'abordar. Amb gran intel·ligència, molt diàleg i altura de mires.

El pitjor error seria pensar que la qüestió catalana només és un argument per aconseguir un govern a Espanya. A hores d'ara calen més estadistes que polítics que s'omplen la boca de la paraula Estat. Allà i aquí.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	21
Opinió	36
Tendències	44
Necrològiques	54
Cultura	58
Cartellera	72
Esports	76
Economia	89
PÀGINES	168

SUMARI

INTERNACIONAL

Pirates en declivi

El Partit Pirata alemany celebra el desè aniversari mantenint el tradicional discurs en defensa de la lliure circulació de dades i la transparència de la informació pública, unes idees que de moment no li han obert les portes al Bundestag. **PÀGINA 14**

POLÍTICA

El Vaticà i Andorra

La Santa Seu defensa el coprincipat del país pirinenc sempre que així ho vulguin els ciutadans andorrans. **PÀGINA 34**

EDITORIALS

Els temes del dia

Els quaranta anys de la primera celebració en llibertat de l'Onze de Setembre, i els camins a prendre entorn del futur del turisme barceloní. **PÀGINA 36**

OPINIÓ

Això no és Finlàndia

Glòria Serra rebutja la idea d'imitar el sistema educatiu finlandès, ja que considera que aquest neix en un entorn socioeconòmic on es valora l'educació per se, molt diferent del model espanyol: "Visc en un indret on s'ha anat matant de l'ensenyament la música, la filosofia i totes les manifestacions que no vagin destinades a convertir els nens en empresaris *all business*. Tot allò que no sigui aparentment productiu, no interessa.. **PÀGINA 42**

TENDÈNCIES

Una ruta discutida

L'accident de tren de la línia Porto-Vigo, que va causar quatre morts, ha posat en dubte el model de gestió d'aquest recorregut, de titularitat portuguesa amb trens espanyols. **PÀGINA 46**

EL REPORTATGE

SENSE PAPERS A LA SEVA TERRA

Milers de txadians retornats al seu país d'origen per la violència a la República Centreafricana no poden regularitzar la seva situació. **PÀGINA 18**

L'HERÈNCIA D'ISABEL SOLÀ

La missionera Isabel Solà va arribar a Haití fa set anys per deixar la seva empremta en forma de clíniques, escoles i dispensaris. **PÀGINA 52**

L'HOTEL DE LES ESTRELLES

L'Excelsior ha allotjat durant dècades les figures del cinema que visitaven Venècia pel seu festival. **PÀGINA 68**

EL BARÇA DE LES TULIPES

El futbol i la història del Barça va lligat a la influència del futbol holandès. **PÀGINA 79**

CULTURA

Homenatge al punk

El festival In-Edit de documentals musicals d'aquest any estarà dedicat a la música punk, amb motiu dels 40 anys del naixement d'aquest moviment a Londres. **PÀGINA 66**

ESPORTS

Pep guanya el primer

El retorn del duel Guardiola-Mourinho ha arrencat amb triomf del de Santpedor al mateix Old Trafford, una victòria tant en gols com en joc que augmenta la distància entre els dos entrenadors i converteix els *citizens* en clars favorits al títol gràcies a les característiques habituals del credo guardiolista: possessió, toc i pressió en tot el camp. **PÀGINA 83**

ECONOMIA

L'ascensió xinesa

Xina avança impassible cap al lideratge de l'economia mundial, i ha col·locat tres empreses entre les deu més importants del món, a les places segona, tercera i quarta, només superades per la nord-americana Walmart. **PÀGINA 91**

PEL FORAT DEL PANY

El casament de Garicano

Els casaments s'han posat de moda en la direcció de Ciutadans. Si fa unes setmanes va ser la líder del partit centrista a Catalunya, Inés Arrimadas, qui va contreure matrimoni amb l'exdirigent de Convergència Xavier Cima, una cerimònia que va suscitar una gran expectació mediàtica, aquest cap de setmana és Luis Garicano, cervell econòmic del partit d'Albert Rivera i representant de l'ala més liberal, qui s'esposa. El casament, del qual han transcendit pocs detalls, se celebra al Regne Unit, on Garicano passa molt de temps per les seves obligacions com a professor de la London School of Economics, i entre els convidats no faltaran els rostres coneguts. Com l'exvicepresident del govern britànic i antic líder dels Liberaldemòcrates, Nick Clegg, i la seva dona, la prestigiosa advocada val·lisoletana Miriam González. No és segura, però, la presència de Rivera, aquests dies submergit en les campanyes electorals del País Basc i Galícia.

PENSEM QUE...

La Terra té un límit

La societat de l'opulència encoratja el consum de productes presentats amb envasos de vegades inútils que no fan més que augmentar el volum de residus que generem. Les llars catalanes produeixen més escombraries que la mitjana de la Unió Europea, en concret 493 quilos per persona i any, 18 més que els nostres veïns. La crisi va tenir alguna conseqüència positiva: que la gent s'ho pensés dues vegades a l'hora de llençar alguna cosa al contenidor, que apostés pel reciclatge i les compres responsables. Així, entre el 2008 i el 2013, el que enviàvem a les escombraries es va reduir fins que el 2014 es va començar a entreveure un canvi de tendència. Fins quan podrà assumir la Terra aquestes quantitats de rebutjos que aniran en augment al ritme de l'expansió de les potències emergents? Encara fa falta molta, molta pedagogia. I cal crear consciència de com n'és, de necessari, separar els nostres residus, que el vidre, el cartró o el plàstic vagin al contenidor que els pertoca.

ELS SEMÀFORS

Adrià Homs

VIATGER

Adrià Homs, un jove de la Vall de Bianya de 24 anys, ha inclòs en la seva volta al món un projecte pedagògic: es connecta via Skype amb alumnes de primària de la Garrotxa per mostrar-los personatges i cultures llunyanes. **VIURE**

John le Carré

ESCRIPTOR

El novel·lista britànic publica *Volar en cercles*, un llibre de memòries que en realitat no és un repàs exhaustiu de la seva vida i de la seva obra, sinó una col·lecció selectiva de records. Com el d'un pare estafador que li pegava. **PÀGINA 62**

Lav Diaz

LLEÓ D'OR A VENÈCIA

El director filipí Lav Diaz (58) va aconseguir el Lleó d'Or del festival de Venècia, el guardó més destacat del certamen, que reconeix *The woman who left*, melodrama morós de quatre hores rodat en blanc i negre. **PÀGINA 64**

Idriss Déby

PRESIDENT DEL TXAD

Milers de txadians que vivien a la República Centreafricana, d'on van haver de fugir per la guerra, malviuen en condicions penoses a prop de N'Djamena, la capital. Déby els va acollir amb pompa i promeses incomplertes. **PÀGINA 18**

Rosa Valdeón

VICEPRESIDENTA CASTELLA I LLEÓ

A la vicepresidenta i portaveu de la Junta de Castella i Lleó, Rosa Valdeón, del PP, la va retenir divendres la Guàrdia Civil a Morales de Toro (Zamora) per triplicar la taxa d'alcohol permesa, amb una proporció de 0,72 mil·ligrams. **PÀGINA 30**

El web de LA VANGUARDIA

DIADA, EN DIRECTE
Seguiu, minut a minut, el desenvolupament de la Diada.

REPORTATGE
La difícil relació financera entre Espanya i Catalunya.

MOTO GP
Seguiu en directe el Gran Premi de San Marino.

LA VUELTA
El final de la cursa, minut a minut.

'SIN FILTROS'
Narcoperiodisme a Mèxic.

La qüestió catalana La celebració de la Diada

LV. Article 209

Colau, a segona fila

EL MIRADOR

Maite Gutiérrez

LAURA GUERRERO

Ada Colau amb Xavier Domènech, Gala Pin, Susanna Segovia i Marcelo Expósito durant la concentració d'ahir

Ada Colau és independentista? La pregunta la llançava ahir una senyora apostada a la cantonada del passeig Sant Joan amb l'avinguda de Vilanova, just quan l'alcaldessa de Barcelona corria cap a la zona vip de la manifestació de l'ANC, un lloc custodiat per guardes i tanques per separar la "gent important" –com deien els vigilants de l'organització– de la multitud. Fora d'aquella exclusiva àrea se sentien reflexions molt interessants. Com la de la senyora a qui ens referíem al principi. Les seves amigues, vestides amb samarreta blanca i amb estelades, no sabien què respondre: "Hi ha dies que penso que sí, d'altres que no...".

Sembla doncs que Colau se surt amb la seva. La líder de l'esquerra alternativa a Catalunya utilitza amb sorprenent mestria l'ambigüitat al voltant de la qüestió nacional. Va votar sí-sí a la consulta del 9-N, organitzada pel govern d'Artur Mas, però com a reacció a les polítiques del PP, va dir, com si busqués una justificació paral·lela. Ahir assistia a la manifestació independentista de la Diada també per respondre als populars, va assegurar, i en defensa del referèndum, l'instrument que cohesiona els comuns i que els ha servit per protegir-se dels desafiaments d'un i altre bàndol.

Per mantenir aquesta ambivalència de forma prolongada en el context actual fan falta certes dosis de malabarisme polític i molta *autoritas*. Ahir es van poder veure l'un i l'altre. L'alcaldessa va arribar a Sant Boi de Llobregat al migdia per reivindicar el "catalanisme popular". La confluència d'esquerres celebrava allà el seu únic acte conjunt. El portaveu d'En Comú Podem, Xavier Domènech, es va desmarcar del full de ruta de Junts pel Sí i la CUP, però alhora va afirmar que el seu espai no esperarà "ni un minut" per construir "la sobirania de Catalunya". El cineasta Pere Portabella, fundador de l'Assemblea de Catalunya i participant en la històrica Diada del 1976, va exercir de mestre de cerimònies. Una vegada conclòs l'acte, Colau va deixar Iniciativa i EUiA i se'n va anar amb BComú i Podem a l'Arc de Triomf. L'esperaven milers d'estelades, crits d'"independència", Artur Mas, Oriol Junqueras, Gabriel Rufián i Raül Romeva a la zona vip de manifestants. L'alcaldessa va entrar molt de pressa acompanyada del seu nucli dur: Domènech, Gerardo Pisarello, Gala Pin, Marcelo Expósito, Susanna Segovia i Adrià Alemany, que també és la seva parella, i es va col·locar en una estratègica segona fila, a prop de la pantalla però prou lluny de Mas i Junqueras, evitant qualsevol imatge conjunta. A ella no li va passar com al seu company de Podem, Albano-Dante Fachin, al qual divendres a la nit li van col·locar una gran estelada al davant per fotografiar-lo al costat de Junqueras i Anna Gabriel, una imatge que ha disgustat molt part del podemisme. Colau aplaudia de manera discreta els parlaments de Jordi Cuixart (Òmnium), Jordi Sánchez (ANC) i Pere Portabella –sí, el director de cinema va fer doblet i si al matí era a Sant Boi amb els comuns, a la tarda llegia el manifest oficial de les entitats independentistes–. Una hora més tard, Colau abandonava precipitada l'acte. Va ser allà sense cridar massa l'atenció, en contrast amb un exultant Artur Mas, que conversava animat amb altres manifestants. Va ser una espècie de sí però no, de junts però no barrejats que ningú no es va atrevir a qüestionar en públic. L'alcaldessa es va introduir a la meca de l'independentisme i en va sortir airosa.

La presència de l'alcaldessa a la manifestació va ser discreta: va arribar i se'n va anar de pressa

Podrà mantenir aquest joc d'equilibris gaire més temps? Si se celebra un referèndum, per quina opció farà campanya? Quin model territorial proposen els comuns? S'espera que la resposta arribi a les pròximes eleccions catalanes.

LV. Article 210

La qüestió catalana Les altres festes de la Diada

PEDRO CATENA

La dirigent de Ciutadans, Inés Arrimadas, a la festa que el partit va celebrar a Premià de Mar

Arrimadas acusa Puigdemont d'alimentar la "confrontació"

C's lamenta la falta de diàleg entre el Govern central i la Generalitat

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Ciutadans va tornar ahir a celebrar el seu propi acte de la Diada, ja que considera que l'independentisme en els últims anys ha segrestat la que hauria de ser "la festa de tots els catalans", amb una paella popular a Premià de Mar. L'ambient marcadament festiu de l'acte no va evitar que la líder de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas, acusés amb duresa el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, d'estar alimentant "la confrontació" amb el Govern central.

Arrimadas també va retreure la falta de voluntat de diàleg que, segons el seu parer, ha caracteritzat el Govern de Mariano Rajoy en aquests gairebé cinc anys de legislatura. "Els dos dirigents han demostrat que no poden dialogar", va afirmar.

I en vista d'aquesta voluntat de forçar un xoc institucional, i l'escenari de "declaracions creuades" entre els dos executius, la líder de C's a Catalunya va destacar la intenció del seu partit de trobar un espai d'enteniment i de solucions "realistes".

"Hem de tornar al camí del diàleg i la centralitat, perquè des dels extrems no aconseguirem canvis", va afegir en un dinar popular no absent de novetats en la tradició de C's.

Si en els seus primers anys de vida la formació centrista havia evitat que en els seus actes es mostressin banderes oficials (espanyola i catalana) i fos el color taronja el gran protagonista, cosa que va començar a canviar a partir del 2012 amb la popularitat que va anar adquirint el seu logo del cor i les tres banderes (catalana, espanyola i europea), ahir i per decisió directa d'Arrimadas només hi va haver presència de senyeres. Aquesta nova "imatge" va generar cert malestar entre una part dels quadres de C's, principalment pel fet que no es portés a debat en els òrgans de govern.

El líder de C's, Albert Rivera, submergit aquests dies en les campanyes electorals del País Basc i Galícia, també va fer referència a la Diada. En un míting a Vigo, va expressar la seva esperança que un dia "la Diada sigui una festa que celebrin tots els catalans i que no se celebrin manifestacions per separar els catalans entre si".

Per evitar la fractura política i social, Rivera va advocar per destacar "allò que ens uneix i no el que ens divideix", i va lamentar en aquest sentit que els partits independentistes intentin "dividir en bàndols i territoris".●

PP CATALÀ

Albiol demana unitat constitucionalista

El líder del PP català, Xavier García Albiol, va demanar als partits constitucionalistes que abandonin "les debilitats i les ambigüitats" i que s'uneixin per "defensar la democràcia" perquè "davant el radicalisme de l'independentisme l'única resposta és idees clares".

Francesc-Marc Álvaro

L'interruptor democràtic

Si alguna cosa ha fet bé el nou independentisme català és aprofitar de manera pacífica el carrer per expressar el desig d'una part molt important –central i activa– de la societat catalana. Ho ha fet de manera constant des del 2012 tot aprofitant la Diada, que és una festa nacional anòmala, atès que commemora una derrota. Aquesta estratègia comunicativa ha estat un èxit: avui dia ningú no pot negar que el moviment partidari d'una Catalunya independent és un fenomen social i polític que ha aconseguit l'atenció de l'opinió pública internacional, especialment l'europea. Rebin o no el conseller Romeva en públic, els principals responsables diplomàtics ara tenen un bon coneixement del que passa a Catalunya i del que fa i no fa Madrid davant d'una demanda vehiculada en termes d'aprofundiment democràtic.

Cada Onze de Setembre serveix a l'independentisme per recordar amb l'evidència de les manifestacions multitudinàries que això no és una dèria d'una camarilla isolada, sinó una aspiració homologada –vegeu-hi Escòcia o el Quebec– que vertebra milers de ciutadans d'idees, sensibilitats i procedències diverses, vinculats per un canvi històric de statu quo. Un canvi alimentat per una recentralització reaccionària del model autonòmic, per un espanyolisme que menysprea la diferència i per l'actitud inquisitorial dels mecanismes de poder de l'Estat, començant pel Tribunal Constitucional, que va encendre la metxa quan va retallar l'Estatut. Altrament no hi hauria hagut la conversió de tants autonomistes a la secessió.

Si Rajoy no fos qui és, si els dos grans partits no fossin com són, si la cultura política de Madrid no fos la de l'amenaça i el cop de garrot i si demonitzar els catalans no donés vots amb tanta facilitat, el Govern del Partit Popular hauria abordat la qüestió catalana fent política de debò. No ho ha fet. S'ha refiat de la Brigada Aranzadi, de les contradiccions del bloc independentista i -sobretot– de l'eventual afebliment del sector més centrista de l'estelada; d'aquí ve el tracte estil Putin que dóna Interior al naixent PDC. Que això –com les darreres paraules del ministre García-Margallo– no generi les protestes dels demòcrates de les Espanyes és més inquietant que l'arbitrarietat sectària oficial.

> Els líders estan obligats a repensar amb intel·ligència com s'arriba a la meta

Tinc escrit que les eleccions del 27-S van ser una victòria important dels partits independentistes –impensable fa només cinc anys–, però una victòria que va anar massa justa. Aquest és un punt que Junts pel Sí, la CUP, l'ANC i Òmnium obvien. Cal recuperar el discurs de Baños quan es van saber els resultats; va ser un moment de sinceritat que ara trobo a faltar. Les manifestacions d'ahir ens diuen, un cop més, que l'interruptor democràtic d'aquest procés no està apagat, com alguns vaticinen. Al contrari, la gent no falla. Però els líders –amb Carles Puigdemont al capdavant– estan obligats a repensar amb intel·ligència com s'arriba a la meta.

LV. Article 211

El Govern promet culminar el procés l'estiu del 2017 sense concretar com

La decisió entre referèndum o eleccions constituents es preveu a l'últim moment

JOSEP GISBERT
Barcelona

El Govern té el ferm compromís de culminar el procés sobiranista l'estiu del 2017, dins del termini previst de divuit mesos, i de fer-ho amb l'instrument que "ofereixi més garanties" i "sigui més aclaridor i segur". Si aquest instrument serà un referèndum o unes eleccions constituents és el que queda per decidir i el que no es decidirà fins que "tinguem totes les vies possibles per validar la desconnexió avaluades", però el que està clar és que, sigui quin sigui, "el procés acabarà a les urnes".

La consellera de Presidència, Neus Munté, va definir ahir amb aquest relat el camí que està previst que segueixi a partir d'ara el procés sobiranista, després de l'anunci d'aquests últims dies del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, en el sentit que farà una última oferta de referèndum acordat al Govern espanyol i que si és rebutjada, com preveu, convocarà eleccions constituents. Un esquema del qual la portaveu del Govern no es va apartar ni un mil·límetre, incloent-hi la precisió que un referèndum el president de la Generalitat només l'impulsarà si és factible i vinculant, cosa que a la pràctica significa rebaixar les opcions de la via d'una consulta unilateral.

De fet, en l'habitual roda de premsa posterior a la reunió del Govern, Neus Munté va subratllar la importància que té per al gabinet que presideix Carles Puigdemont el reconeixement internacional de l'instrument que s'esculli finalment per culminar el procés, i per això es va estimar més no avançar esdeveniments en espera de la decisió que adoptin de manera consensuada els actors del bloc independentista, Junts pel Sí i la CUP principalment. El full de ruta sorgit del 27-S, que de moment és el que continua vigent, preveu unes eleccions constituents primer i un referèndum d'una constitució catalana després per validar el procés de desconnexió, però el Govern ha estat sempre disposat a incorporar-hi altres instruments, com el del referèndum unilateral d'independència que fa temps que preconitza la CUP, tot i que ara la puntualització que aquesta consulta ha d'oferir les màximes garanties pugui ser interpretada com un canvi de posició.

El Govern, per descomptat, nega la major, i el president de la Generalitat mateix va tuitejar ahir que "som allà on érem: anant pel millor camí cap a la independència". Però, per si de cas, el Govern prefereix també no pronunciar-se encara sobre l'instrument de desconnexió i deixar-lo obert, i, en realitat, es dóna de marge fins al mateix estiu del 2017 per escollir entre referèndum o eleccions constituents, cosa que a la pràctica li permet guanyar temps i evitar el conflicte amb la CUP. "L'estiu que ve l'instrument estarà decidit, però la decisió no es prendrà fins que hàgim avaluat les diferents línies de treball. El que no farem és saltar-nos pantalles", va especificar la consellera de Presidència, mentre que des de la CUP Benet Salellas mantenia el sí a la qüestió de confiança de Carles Puigdemont precisament amb l'argument que les últimes propostes que s'han posat sobre la taula en relació amb el referèndum "no estan concretades".

Neus Munté va veure avalada, en qualsevol cas, la determinació del Govern de culminar el procés sobiranista per la nova mobilització multitudinària de l'última Diada, que va definir com "la millor expressió del civisme" davant "la pitjor expressió de la política de l'estruç", en referència al silenci de Mariano Rajoy i al "profund menyspreu amb què el Govern espanyol acull les veus de centenars de milers de catalans".●

ANA JIMÉNEZ

Carles Puigdemont, acompanyat per Santi Vila i Raül Romeva, ahir anant cap a la reunió del Govern

Munté critica que després d'una nova Diada massiva Rajoy continuï instal·lat en la "política de l'estruç"

Calendari atapeït al Parlament

El curs polític comença amb un calendari ben ple al Parlament. El debat de la qüestió de confiança, en què Carles Puigdemont ja té garantit el sí de la CUP, tindrà lloc el dia 28 d'aquest mes, i només una setmana més tard, entre el 5 i el 6 d'octubre, serà el debat de política general. Per tant, no hi haurà plens ordinaris ni sessió de control al Govern fins al 19 d'octubre. Amb aquestes dates tan ajustades és molt probable que l'aprovació dels nous pressupostos no arribi fins a principis de l'any que ve, això comptant que tot vagi sense sobresalts. De moment, i com ja va fer en l'anterior període de sessions, el Govern prioritza la CUP per pactar els comptes, malgrat que altres grups parlamentaris estan disposats a negociar. L'esquerra antisistema va deixar caure el projecte de pressupostos del 2016, cosa que va fer que Puigdemont presentés la qüestió de confiança, i haurà de tornar a debatre amb el conseller d'Economia, Oriol Junqueras, els comptes de l'any que ve. El vicepresident ja ha obert contactes, molt preliminars, amb l'oposició per tractar els pressupostos. S'ha reunit informalment amb el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, i el grup de Catalunya Sí que es Pot ha sol·licitat una trobada amb Junqueras amb el mateix objectiu.
L'activitat parlamentària, doncs, ara mateix va al ralentí en espera que se celebri la qüestió de confiança, on el president detallarà el seu pla de govern. La portaveu del PSC, Eva Granados, va lamentar ahir que el nou període de sessions comenci "parlant de quan seran les pròximes eleccions", en lloc de treballar en les polítiques i lleis que "les persones necessiten". / Maite Gutiérrez

La CUP replica a la Fiscalia que continuaran cremant banderes

BARCELONA Redacció i agències

La Fiscalia de l'Audiència Nacional va obrir ahir diligències per investigar la crema de banderes d'Espanya, França i la Unió Europea, així com de fotos del Rei i de la Constitució en la manifestació que va celebrar l'esquerra independentista amb motiu de la Diada. També tuits de la CUP i Endavant en què ironitzaven sobre tallar-li el coll al Rei.

La Fiscalia investigarà presumptes delictes d'injúries al Rei i altres de connexos després de rebre l'atestat dels Mossos d'Esquadra, que de moment no han identificat cap dels autors.

La CUP va replicar. El diputat Benet Salellas va assegurar que ells continuaran cremant banderes i fotos perquè aquesta és una pràctica "històrica" del partit antisistema que respecta els "estàndards internacionals de llibertat d'expressió".

En to desafiador, Benet Salellas va avisar del fet que si una altra vegada s'acaba concretant "qualsevol tipus de gest repressiu" per la crema de banderes i el tuits fent referència a la decapitació del Rei, es "respondrà col·lectivament" altra vegada.

Ara per ara, el ministeripúblic ha centrat la seva investigació en alguns encaputxats que van cremar les banderes, així com en una desena de persones més que al final de la manifestació van cremar fulls amb una fotografia del Rei i al revers una fotocòpia de la portada de la Constitució.

Les indagacions s'amplien, a més, a dos missatges idèntics que es van difondre aquell dia als comptes de Twitter de la CUP Capgirem Barcelona i d'Endavant Barcelonès: "Si el Rei vol corona, corona li darem, que vingui a Barcelona i el coll li tallarem".

Per la Fiscalia aquests fets serien constitutius d'un presumpte delicte contra la Corona i d'un altre d'ultratge a Espanya, dels articles 490 i 543 recollits en el Codi Penal, respectivament.●

Ciutadans no acceptarà els resultats d'un referèndum il·legal

I. ELLAKURÍA Barcelona

Ni referèndum unilateral (RUI) ni eleccions "constituents". La líder de Ciutadans a Cataluya, Inés Arrimadas, va avisar ahir que el seu partit no participarà en les diferents vies fora del marc legal que el Govern explora per "culminar el procés".

Per a la líder de l'oposició, Inés Arrimadas, si el 2017 el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, torna a convocar eleccions anticipades, aquestes seran autonòmiques i serviran per elegir un nou Parlament; en cap cas no seran el primer pas cap a la independència. Per la senzilla raó que serien "il·legals".

Arrimadas, a qui van preguntar insistentment a Catalunya Ràdio si acceptaria els resultats d'aquestes eleccions suposadament constituents o el RUI, va contestar: "per declarar la independència evidentment no, perquè això atempta també contra els drets dels ciutadans de Catalunya que no volen la independència".

També es va referir a la possible inhabilitació de la presidenta del Parlament, Carme Forcadell. "Els polítics hem de complir amb la llei i amb la justícia com qualsevol ciutadà", va assenyalar.●

LV. Article 212

LA SEGONA

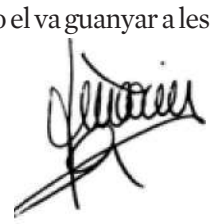

Màrius Carol DIRECTOR

L'últim enroc

JOSEPH Joubert, que era un moralista francès a qui li va durar poc el seu ideal revolucionari, solia dir que quan els seus amics eren bornis, els mirava de perfil. Resultava una manera com una altra de proclamar que cal saber veure el costat bo de les persones, i més si són amigues, perquè no ens defraudin. Això és més o menys el que ha fet fins a l'últim moment Mariano Rajoy amb Rita Barberá. Qui va ser "la millor alcaldessa d'Espanya", segons el líder del PP (el mal que fan les hemeroteques), va ser clau (juntament amb Camps) perquè Rajoy pogués guanyar la pugna al congrés de València, on Aznar, Aguirre i companyia van intentar desbancar-lo. El president en funcions és un home lleial amb la seva gent, de manera que abans de prescindir o desqualificar algú del seu equip compta fins a cent. I si convé torna a començar. Però en el cas de Barberá, la seva amistat ha arribat al límit i poca cosa pot fer quan el Tribunal Suprem ha començat a investigar la senadora del PP pel presumpte blanqueig de diners comès pel grup municipal popular. André Malraux va escriure que no és difícil ser al costat dels amics quan tenen raó, sinó quan s'equivoquen. Tot apunta que qui va ser alcaldessa sense rival de la ciutat del Túria durant 24 anys es va equivocar greument i Rajoy no pot fer res per salvar-la. Encara més quan l'oposició –i Ciutadans els primers– han demanat repetidament el seu cap.

Rita Barberá, que dimarts anava de camí cap a Madrid per assistir a la constitució de les comissions al Senat, va tornar a casa tan bon punt va conèixer la interlocutòria judicial del Suprem. S'esperava amb impaciència què faria l'exalcaldessa, però no hi ha hagut declaracions i sí un comunicat en què anunciava que deixava el partit però no l'escó (i passava al grup mixt), oblidant que el càrrec no el va guanyar a les urnes, sinó als despatxos, ja que és senadora per designació. Va ser l'enroc desesperat de qui adverteix l'escac a la reina en la jugada següent.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	13
Opinió	24
Tendències	28
Necrològiques	34
Cultura	36
Cartellera	42
Esports	45
Economia	51
Anuncis classificats	57
PÀGINES	**72**

SUMARI

INTERNACIONAL

El costat fosc de Trump
La Fiscalia de Nova York ha iniciat una investigació sobre certes donacions benèfiques del magnat nord-americà Donald Trump, un afer que podria tacar la seva cursa cap a la Casa Blanca. **PÀGINA 8**

POLÍTICA

L'últim baluard
El popular Alberto Núñez Feijóo té l'objectiu de mantenir Galícia sota l'ala de la gavina, una possibilitat factible, segons les últimes enquestes. **PÀGINA 18**

EDITORIALS

Els temes del dia
La decisió de Rita Barberá de donar-se de baixa del PP sense renunciar al seu escó com a senadora, i el dur informe contra David Cameron per les seves decisions en relació amb la guerra de Líbia. **PÀGINA 24**

OPINIÓ

Educar en la curiositat
Francesc-Marc Álvaro defensa que l'ensenyament exigeix dels professors que despertin l'interès dels seus alumnes per la matèria que donen: "Quan acabo una classe i hi ha hagut poques preguntes i pocs comentaris sé que he fracassat estrepitosament i que he abaixat la guàrdia; entre altres coses, em paguen per crear la situació òptima perquè les preguntes vagin sorgint i l'acte de transmissió sigui –efectivament– un diàleg i no pas un monòleg rutinari i esterilitzant". **PÀGINA 26**

TENDÈNCIES

El mapa dels estels
El telescopi Gaia ha descobert en només 14 mesos 400 milions d'estrelles noves. **PÀGINA 33**

VIURE

Barcelona mira al Besòs

La inauguració a Sant Adrià de Besòs de l'Escola d'Enginyeria de Barcelona Est de la UPC pretén potenciar el marge dret del riu en complicitat amb els municipis veïns, un territori tradicionalment abandonat malgrat que té una gran densitat de població i un gran potencial de creixement.

Juan Gabriel no oblida la Pantoja

El cantant mexicà recentment mort ha deixat en herència a Isabel Pantoja un pis al centre de Madrid, al barri de Chueca

CULTURA

Homenatge a Walken
El Festival de Sitges homenatjarà un dels rostres més veterans i reconeixibles del cinema, l'actor nord-americà Christopher Walken. **PÀGINA 40**

ESPORTS

La UEFA rejoveneix
L'elecció de l'eslovè Aleksander Ceferin com a nou president de la màxima institució futbolística europea pot marcar un abans i un després en el funcionament d'aquesta anquilosada institució, sota el guiatge d'un representant d'un país petit, advocat de professió, que en el seu camí cap a la presidència de la institució ha escombrat l'espanyol Ángel María Villar. **PÀGINA 48**

ECONOMIA

Bayer se'n va al camp
La multinacional alemanya Bayer ha tancat per 59.000 milions d'euros l'adquisició del grup Monsanto, companyia especialitzada en química agrària, amb un historial envoltat en la polèmica per l'ús de l'enginyeria genètica en els seus productes. **PÀGINA 52**

PEL FORAT DEL PANY

Entremaliadures d'estelada

El virtual tripartit d'esquerres que divendres passat va protagonitzar un míting a Sant Boi de Llobregat ha causat més d'un ensurt. Primer, al PDC (ex-Convergència), que veia en l'acte compartit per ERC, la CUP i Podem l'avantsala d'un eventual govern d'esquerres. Segon, als mateixos militants de Podem. El líder del partit a Catalunya, Albano-Dante Fachin, es va fotografiar amb Oriol Junqueras i Anna Gabriel mentre aquests l'*embolicaven* amb una estelada. La imatge s'ha escampat per les xarxes socials i alguns mitjans de comunicació i ha fet enfadar part dels militants del partit morat a Catalunya, als quals no fa cap gràcia que els seus líders "coquetegin" amb l'independentisme. Fachin va haver de sortir al pas de les crítiques rebudes dilluns amb un missatge intern als membres del partit. Tot havia estat, va dir, "una entremaliadura" de Junqueras i Gabriel, alhora que demanava als seus companys que no es deixessin portar per les imatges i escoltessin les seves paraules.

PENSEM QUE...

Un campus que trenca murs

Més de 3.500 alumnes i 400 docents donaran vida a partir de dilluns al nou campus Diagonal-Besòs de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Un equipament que va néixer en època de prosperitat i s'ha desenvolupat en temps de crisi. Un fet que va obligar a endarrerir-ne la posada en funcionament, prevista inicialment per al 2012. Tot i així, ha pogut tirar endavant, convertit en l'única infraestructura universitària construïda a Catalunya els últims anys. No ha estat un camí fàcil, però la nova zona universitària de la UPC ja és una realitat que aspira a convertir-se en un pol d'atracció d'inversions i coneixements. Un nou motor que aportarà centralitat a l'àrea del Besòs, fins fa poc la cambra dels mals endreços de Barcelona, que històricament havia centrat tots els seus esforços de transformació en el costat Llobregat. Sant Adrià va viure ahir la inauguració oficial com un dia històric i n'hi per a això i per a molt més. Una jornada amb què s'han trencat barreres i murs invisibles.

ELS SEMÀFORS

Jordi Camí
DIRECTOR FUNDACIÓ P. MARAGALL

La Fundació Pasqual Maragall acaba de presentar el seu Barcelona Beta, el primer centre europeu d'investigació sobre la prevenció de l'alzheimer. Una tercera part l'han costejada les quotes dels 7.000 ciutadans que són socis del projecte. **PÀG. 30**

Andrus Ansip
VICEPRES. DE LA COMISSIÓ EUROPEA

La Comissió Europea es planteja crear "drets relacionats" a tot el continent perquè els editors de premsa puguin reclamar compensacions per la utilització dels seus articles en agregadors de notícies com Google. **PÀGINA 31**

Jordi Torra
ASTRÒNOM DE LA UB

Un equip de la Universitat de Barcelona liderat per Jordi Torra té un paper central en el processament de dades del telescopi espacial Gaia, que ha descobert 400 milions d'estrelles noves en el seu primer any d'observacions. **PÀGINA 33**

Emilio Lledó
FILÒSOF

La Universitat de Barcelona va lliurar ahir la medalla d'or a Emilio Lledó, que va dirigir el departament de Filosofia des del 1967 al 1978 i va deixar com a ensenyant una empremta que s'ha anat transmetent de generació en generació. **PÀGINA 41**

David Cameron
EX-PRIMER MINISTRE BRITÀNIC

Una comissió del Parlament britànic ha criticat durament la forma com l'ex-primer ministre David Cameron –amb l'expresident francès Nicolas Sarkozy– va decidir i va executar la intervenció militar a Líbia el 2011. **PÀGINA 3**

El web de LA VANGUARDIA

E-KONOMIA
Què se n'ha fet dels banquers que van causa la fallida de Lehman Brothers?

ELECCIONS BASQUES
Pili Zabala, víctima dels GAL, encapçala Podem.

BIG VANG
Els colors dels dinosaures.

LOCAL
Front municipal contra la caça al delta del Llobregat.

REPORTATGE
L'estrès de la tornada a l'escola.

LV. Article 213

El debat de política general i un compromís amb el referèndum d'independència seran clau per als comptes del 2017

Puigdemont i la CUP: cadena de confiança

ÀLEX TORT
Barcelona

El que pugui dir el president al debat de política general tindrà conseqüències en els pressupostos, ja sigui per bé o per mal". Així s'expressa un càrrec cupaire consultat per aquest diari. La clau de volta serà, doncs, el 5 i 6 d'octubre, quan es dugui a terme aquesta sessió parlamentària. I què ha de dir Carles Puigdemont? "Si proposa modificacions en el full de ruta i inclou el referèndum unilateral d'independència i marca el camí cap a la ruptura amb l'Estat, l'aprovació dels pressupostos serà molt més fàcil", assenyalen des de la CUP.

Aquesta idea no és nova. Ja la va expressar el diputat de la CUP Benet Salellas a principis d'agost. Però els cupaires hi insisteixen. I així ho van fer saber les diputades Anna Gabriel i Mireia Boya a Puigdemont en la reunió mantinguda el passat 2 de setembre. Una trobada per "recuperar confiances perdudes" i que va ser la primera baula del que el president anomena una "cadena de confiança" entre l'Executiu català i la CUP.

El Govern fa esforços per garantir-se l'estabilitat parlamentària, que passa ineludiblement per aprovar la tramitació dels comptes per al 2017 a finals d'octubre o principis de novembre.

La sensació entre els diputats cupaires és que no hi haurà una esmena a la totalitat als números del 2017

La segona baula seria la superació de la qüestió de confiança (cosa que donen per feta tots dos actors); però és en la tercera, en el debat de política general, on els cupaires pararan bé l'orella al discurs del president: n'esperen una determinació clara d'avançar cap a la ruptura i el compromís amb el referèndum unilateral d'independència. Segons fonts del Govern, el mateix Puigdemont n'és favorable, malgrat haver declarat públicament que el referèndum ha de ser vinculant i reconegut internacionalment. Afaiçonar aquesta baula amb una partida pressupostària aplanaria el camí per a la tramitació dels pressupostos, la quarta baula.

Però la confiança del Departament d'Economia vers els cupaires ha minvat. Queden lluny les declaracions d'Oriol Junqueras quan al maig va afirmar que estava convençut que la CUP era "un soci absolutament fiable". En una entrevista a Europa Press aquest cap de setmana, el mateix vicepresident es mostra més escèptic: "Hi ha sintonia, però també n'hi havia la primavera passada, i els pressupostos no van tirar endavant pel seu rebuig".

El fet, però, és que a la CUP hi ha hagut canvis notables. Quim Arrufat, Natàlia Sànchez i Lluc Salellas lideren un secretariat nacional que segons asseguren fonts cupaires, "són favorables a l'estabilitat parlamentària". A més, aquest òrgan executiu ha canviat les dinàmiques de treball i els militants són informats en assemblees territorials amb "molt de temps". "S'intenta arribar al consens i evitar al màxim les votacions dicotòmiques entre un sí i un no", asseguren.

En aquest context, la sensació entre els diputats de la CUP és que no hi haurà un nou cop de porta als pressupostos i, per tant, no hi haurà esmena a la totalitat,

Tanmateix, la recent renúncia de la diputada cupaire Pilar Castillejo és un mal presagi per a l'equip negociador del departament d'Economia, encapçalat per Pere Aragonès i Josep Maria Hové, aquest cop amb Puigdemont ben a l'aguait. Castillejo era favorable a retirar l'esmena a la totalitat que va tombar els comptes del 2016. En canvi, sí que agrada que el principal assessor econòmic, Josep Manel Busqueta, i oposat a qualsevol acord amb Junts pel Sí, hagi renunciat també al seu càrrec com a tècnic al Parlament i a la negociació pressupostària.

Ja fa dues setmanes que les reunions van començar. La diputada Eulàlia Reguant és a la primera línia de les negociacions com ja ho era per a les dels comptes del 2016. Castillejo i Busqueta han estat substituïts pel diputat Benet Salellas i el membre del secretariat Ricard Torné. Però cal tenir en compte que darrere de tots tres hi ha el grup de treball de sobirania econòmica de la CUP, format per càrrecs i militants que assessoren i elaboren propostes.●

Reguant, Salellas i Torné són a la primera línia de les negociacions de la CUP pels pressupostos

PATRICIA MATEOS/ACN / ACN

Boya, Puigdemont i Gabriel després de la reunió del 2 de setembre

Pendents del sostre de despesa

El Govern del PP assegura que com que estar funcions no pot fixar el sostre de despesa i la previsió d'ingressos, imprescindible per elaborar un nous pressupostos. Per tant, les comunitats autònomes es troben amb serioses dificultats per planificar els comptes propis. L'Executiu central no només s'encarrega d'establir el topall a àmbit estatal, sinó que també reparteix els límits per a les comunitats autònomes. Per tant, a hores d'ara molts dels pressupostos, com per exemple els andalusos, estan paralitzats perquè els governs no saben a què atendre's (més informació a la pàgina 19). També és el cas de Catalunya. El vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, va lamentar aquest cap de setmana en una entrevista concedida a Europa Press que el Govern central en funcions encara no hagi decidit i comunicat a les autonomies les dades de previsió d'ingressos, sostre de despesa, liquidació de l'any 2015 i repartiment del dèficit –després de la flexibilització autoritzada per Brussel·les– per a l'any que ve. "Es evident que voldríem que els pressupostos fossin una mica superiors, potser aconseguirem que siguin una mica superiors; tot això s'haurà de confirmar en les pròximes setmanes, no gaires", va assegurar Junqueras, que també va alertar la CUP de les dificultats.

LV. Article 214

Eleccions a Euskadi i Galícia

Els sondejos donen la majoria a Feijóo

En Marea avançaria el PSdeG i el BNG estaria al Parlament, mentre que C's ho tindria difícil

ELISEO TRIGO / EFE

Alberto Núñez Feijóo, president gallec i candidat del PP

ANXO LUGILDE
Santiago de Compostel·la

Tots els sondejos publicats ahir auguren que el president de la Xunta, Alberto Núñez Feijóo, conservarà diumenge vinent la que ja és l'única majoria absoluta de l'Espanya autonòmica, que suposaria un toc d'alerta per a la seva futura possible carrera a Madrid i, sobretot, representaria un nova embranzida per a Mariano Rajoy, després de la inesperada però insuficient pujada del 26-J, per aconseguir la seva investidura com a president del Govern central. Cap de les vuit enquestes que ahir publicaven diversos mitjans no situava el PP per sota dels 38 escons, el llindar de la majoria absoluta. Totes li atorgaven entre els 38 i els 41 escons de fa quatre anys, excepte una que el posava en 44.

L'enquesta del CIS va marcar el camí, contra els desitjos de Feijóo, que preferiria aparèixer no tan ben situat

També hi ha cert consens, si bé no absolut, a pronosticar que la segona plaça l'ocuparà En Marea, la conjunció del nacionalisme gallec de Xosé Manuel Beiras i el jutge Luís Villares amb el federalisme espanyol de Podem i Esquerra Unida. Li donen, en general, entre 16 i 20 diputats, excepte en una en què apareixien amb 13. D'aquesta manera, En Marea superaria molt àmpliament els 9 escons que el 2012 va tenir el seu predecessor, AGE. Aconseguiria el *sorpasso* sobre el PSOE que Podem no va aconseguir al juny i repetiria la gesta del BNG del 1997, amb Beiras de candidat. Els socialistes es mourien entre 13 i 17 actes, amb el risc greu d'empitjorar el seu pitjor registre, el de les 15 del 1997, i baixarien dels 18 del 2012.

El BNG també cauria des dels seus 7 diputats de fa quatre anys, però aconseguiria l'objectiu de continuar al Parlament, amb entre 2 i 4 escons, o fins i tot fins a 6. En canvi, Ciutadans ho tindria més difícil, ja que podria quedar fora, segons la meitat dels sondejos, o aconseguir fins a 3 actes.

Però la gran qüestió és la majoria absoluta, la que el Partit Popular ha obtingut en 6 de les 9 eleccions celebrades des del 1981. És el gran objectiu d'un Feijóo molt reticent a pactar amb C's, partit al qual intenta impedir l'entrada a Galícia, malgrat que podria ser el seu salvador.

En aquest tot o res, el PP preferia aparèixer al tall dels 37 i 38 escons per tensar el seu electorat, però el Centre d'Investigacions Sociològiques va trencar aquest joc després de donar-n'hi entre 40 i 41, tendència que ara s'ha convertit en unànime. No obstant això, als baròmetres diaris s'observa un descens de la intenció directa de vot al PP, mentre creixen la indecisió i l'abstenció.●

El PSOE i el PP s'enfonsen a Euskadi

El PNB manté un fort lideratge, segons les enquestes publicades aquest cap de setmana

JAVIER ETXEZARRETA / EFE

Iñigo Urkullu en un acte que va tenir lloc la setmana passada

JOAN RUSIÑOL
Bilbao

Si les enquestes serveixen, sobretot, per marcar tendències, està clar que el lehendakari Iñigo Urkullu pot respirar alleujat. Les que es van publicar ahir, a una setmana per a les eleccions autonòmiques, consoliden el seu lideratge. Fins i tot alguna assegura que la coalició entre nacionalistes i socialistes s'acostaria a la majoria absoluta. Aquesta és l'única esperança del partit de Pedro Sánchez per esmorteir una derrota que, segons els sondejos, pot ser històrica. Fa quatre anys, el PSOE va obtenir 16 diputats, i el 2009, 25. Ara es podria quedar amb 9 o 10.

El Partit Nacionalista Basc (PNB) es mou en una forquilla d'entre 27 i 29 escons, és a dir, entre la xifra actual i dos més. Bizkaia continua sent el seu principal feu. Pel candidat a la reelecció, sumar un representant més que el 2012 ja seria un èxit rotund. Des d'ahir, el discurs dels nacionalistes se centra a combatre el risc de la desmobilització: "Fins que no s'ha arribat a la línia de meta no s'ha guanyat la regata", va alertar el president del partit, Andoni Ortuzar. L'argumentari del PP i Ciutadans, enarborant la bandera de la moderació i la centralitat (establint, fins i tot, paral·lelismes entre Urkullu i Artur Mas), no està calant entre l'electorat. Els populars, capitanejats per l'exministre de Sanitat Alfonso Alonso, caurien fins a l'última posició. Així doncs, sembla que perdran entre un i tres parlamentaris. Dimarts i divendres Mariano Rajoy visitarà Euskadi per donar una última empenta a una campanya difícil per als conservadors. Totes les enquestes coincideixen que els d'Albert Rivera no aconseguiran el seu objectiu d'entrar a la Cambra basca i ocupar l'espai que ha deixat orfe UPyD. De fet, avui tindran el suport de dos destacats exmembres de la formació magenta, el filòsof Fernando Savater i Francisco Sosa Wagner, exeurodiputat que va acabar enfrontant-se amb Rosa Díez. Àlaba, tradicional bastió del vot constitucionalista, és on la competició estarà més renyida, i ahir el líder de C's es va desplaçar a Vitòria per demanar als votants del PSE i del PP que els "deixin" el seu vot, ja que, segons la seva opinió, el bipartidisme s'ha resignat a "apuntalar" el PNB. Segons el sondeig publicat pel diari *El Correo*, l'opció preferida dels bascos és una aliança entre Urkullu i els socialistes.

Mariano Rajoy visitarà Euskadi per donar una última empenta a una campanya difícil per als conservadors

Podem lluitarà per liderar l'oposició, una plaça molt disputada amb l'esquerra abertzale. Ahir l'alcaldessa Ada Colau, en un acte a Sant Sebastià, va posar com a exemple el canvi a Barcelona per donar ànims als seus companys a Euskadi.●

Rivera vol el vot dels electors de PSE i PP perquè "han llançat la tovallola"

VITÒRIA Redacció i agències

Diumenge el president de Ciutadans, Albert Rivera, va demanar a Euskadi als electors del PSE-EE i del PP que li "deixin" el seu vot perquè el constitucionalisme "ha llançat la tovallola" i els seus escons només serviran "per apuntalar" el PNB.

Per la seva banda, el candidat a lehendakari per C's, Nicolás de Miguel, va fer una crida als simpatitzants d'UPyD, que no es presenta als comicis bascos, per assegurar-los que "no queden orfes".

Durant un acte celebrat al Palau Europa de Vitoria, Rivera va demanar el vot "als ciutadans que tenen dubtes i no saben a qui votar", perquè ells, segons la seva opinió, "inclinaran la balança". "Votar a favor del PP a Euskadi –va afegir el líder de Ciutadans– no canviarà res, és igual que tinguin deu escons, en perdin "dos, tres o quatre." "Els vells partits van a la baixa, estan en decadència a tot Espanya, i també a Euskadi", va vaticinar Rivera, que es va fer acompanyar també en aquest acte per la portaveu del partit i líder de l'oposició a Catalunya, Inés Arrimadas.

Segons el seu pronòstic, els socialistes "apuntalaran" el Govern al PNB "a canvi de no sé quins favors a Madrid", i fins i tot el PP pot fer-ho si necessita el suport dels *jeltzales*. "L'únic vot que té sentit, més enllà que el mapa es repeteixi, l'única finestra d'aire fresc al Parlament basc és que Ciutadans hi tingui representació".

Rivera es va preguntar si "de veritat els bascos que se senten espanyols i també europeus, que no volen tapar-se el nas per la corrupció dels vells partits, volen veure que els seus vots serveixen per fer Urkullu president". "Hem llançat la tovallola els constitucionalistes a Euskadi?".

Inés Arrimadas es va mostrar convençuda que "el que és bo" per a Catalunya també ho serà per a Euskadi, i va recordar la trajectòria de la seva formació fins a arribar a la seva actual representació a la Cambra catalana. "A Catalunya ho teníem tot en contra [...] i avui dia som líders de l'oposició en un moment en què no és fàcil, i cal donar la cara. Som 25 homes i dones valents defensant un projecte que té sentit a Catalunya i a la resta d'Espanya".

Arrimadas va assegurar que Ciutadans és un partit "ple de persones normals que saben fer coses extraordinàries" i va advertir que, tot i que "no serà fàcil entrar a Euskadi", està "convençuda" que el partit taronja aconseguirà representació al Parlament basc: "A Catalunya semblava impossible i ho vam aconseguir; a Euskadi no serà fàcil, però ho aconseguirem".●

ENTREVISTA

LV. Article 215

"Govern central i Generalitat han alimentat la confrontació"

Inés Arrimadas, dirigent de Ciutadans

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Inés Arrimadas, dirigent de Ciutadans i líder de l'oposició al Parlament, prepara aquests dies la qüestió de confiança a Puigdemont, quan se celebra un any de les eleccions del 27-S, i analitza a *La Vanguardia* la conjuntura política a Catalunya i al conjunt d'Espanya.

Segons alguns el procés independentista es desinfla; segons d'altres, com el ministre García-Margallo, avança "a tota màquina"...

Puigdemont sosté que el full de ruta de Junts pel Sí segueix cap endavant, però, en canvi, veiem com diàriament hi ha rectificacions, matisos i discrepàncies entre els dirigents independentistes. Per una raó molt simple: saben que no disposen del suport de la majoria social a Catalunya. Per això, tornen a la casella de sortida amb un referèndum que després del 9-N i les eleccions "plebiscitàries" del 27-S van dir que estava superat.

Té una relació cordial amb Puigdemont i ha destacat que és més dialogant que Mas; creu que es planteja un referèndum unilateral o fins i tot la declaració d'independència per al 2017?

Conduir Catalunya a aquells extrems seria antidemocràtic i irresponsable. Jo crec que viurem un altre any perdut pel monotema independentista fins que se celebrin unes altres eleccions.

Què dirà a Puigdemont en la qüestió de confiança?

Que sigui conscient que el seu pla no té la confiança de la majoria social dels catalans ni de les institucions europees.

Sosté que la qüestió catalana, el xoc institucional entre el Govern central i la Generalitat requereix una solució política i no tant judicial...

Defensem el compliment de la legalitat i les sentències. Dit això, considero indispensable que hi hagi com més aviat millor un nou govern a Espanya disposat a dialogar i buscar espais de trobada. Ara mateix no hi ha ningú a l'altre costat per fer política.

A què es refereix quan parla de "fer política"?

Venir a Catalunya per asseure's a dialogar, rebatre aquells arguments fal·laços de l'independentisme, reconèixer també les seves reivindicacions legítimes. Nosaltres n'hem recollit algunes, com la millora del finançament, el corredor mediterrani o inversions a Rodalies, en els nostres pactes amb el PSOE i el PP.

XAVIER GÓMEZ

Inés Arrimadas, líder de Ciutadans a Catalunya

La part sentimental que hi ha darrere de l'independentisme se soluciona millorant el finançament?

Aquest any a la Diada va sortir molta menys gent, però tot i així són moltes persones i cal ser molt respectuosos, no podem tancar els ulls davant del fet que una part dels catalans ha desconnectat ja sentimentalment d'Espanya. El principal responsable és el Govern de la Generalitat, que ha alimentat el discurs del victimisme i la confrontació amb l'"Espanya ens roba", però també hi ha contribuït el Govern central no volent veure el que estava passant a Catalunya.

Què proposa C's?

Cal trencar tòpics, com que els andalusos roben als catalans o que a Catalunya tens problemes per parlar en castellà, i recuperar els sentiments fraternals, destacar allò que uneix els espanyols, fomentant, per exemple, el coneixement i l'ús públic de totes les llengües d'Espanya.

El nacionalisme català els acusa d'anar contra la immersió lingüística i d'intentar amb el trilingüisme diluir el pes del català a les escoles...

Hem defensat que els catalanoparlants i castellanoparlants tinguin els mateixos drets en l'ús de l'idioma. Això no és ni atacar ni menysprear el català. Jo mateixa sóc de Jerez i crec que puc mantenir una conversa en un català correcte. Aprendre català, castellà i anglès a l'escola és molt millor que aprendre només una sola llengua.

Creu que tard o d'hora els catalans hauran de votar la relació que volen mantenir amb el conjunt d'Espanya?

Ciutadans defensa una reforma constitucional per adaptar-la al segle XXI i aquest canvi haurà de ser ratificat a les urnes pels catalans i el conjunt dels espanyols. Vull votar per tenir més drets i millors, no per trencar amb Espanya i sortir de la Unió Europea.

En sectors del seu partit hi ha cert malestar, i així ho han expressat alguns dels fundadors de C's i dirigents de primera hora, amb l'estratègia de moderar el seu discurs per seduir exvotants de CDC...

El que no farem és renunciar a la nostra catalanitat: vam néixer a Catalunya, estem molt orgullosos del nostre origen i volem defensar els interessos dels catalans... Ocupar el centre polític sempre ha estat la nostra vocació.

Creu que en l'actual clima polític poden conviure sota unes mateixes sigles persones que vénen de la resistència al nacionalisme amb exvotants de CDC?

La pluralitat és una de les característiques dels partits de centre i la nostra vocació és transversal, com s'ha vist amb els pactes a què hem arribat amb el PSOE i el PP.

En aquests acords, alguns hi veuen un excés de tacticisme...

És saber cedir sense violar els nostres principis. Els nostres votants no volen que Espanya continuï bloquejada, volen que hi hagi estabilitat i s'impulsin canvis.

L'ESTRATÈGIA DE JUNTS PEL SÍ

"Puigdemont no té el suport de la majoria social; d'aquí vénen les seves rectificacions"

RAJOY I SÁNCHEZ

"Si un es converteix en un problema per al seu país, hauria de reflexionar"

Però no han servit, ara per ara, perquè hi hagi governs...

Hem aconseguit construir un espai comú amb més de 100 propostes. El PP i el PSOE s'han de convèncer que el que fa falta és que deixin de banda els vetos i es posi en marxa el país. L'espai comú de consens ja està construït, i només falta que els vells partits es deixin d'egos personals.

La solució és, doncs, que Rajoy i Sánchez surtin d'escena?

Si un es converteix en un problema per al seu país i el seu partit hauria de reflexionar.

Que Ciutadans no entrés als parlaments basc i gallec aquest cap de setmana seria un fracàs?

És difícil entrar en un parlament per primera vegada. No ho anomenaria fracàs.●

@ LLEGIU LA VERSIÓ COMPLETA DE L'ENTREVISTA A www.lavanguardia.com

LV. Article 216

Dirigents de C's esperen de Rivera autocrítica i un canvi de rumb

La direcció centrista relativitza els mals resultats de Galícia i el País Basc

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Els de Galícia i el País Basc no són els primers daltabaixos electorals d'Albert Rivera. Les municipals del 2007, les generals del 2008 i les europees del 2009 van ser tres revessos que van conduir el partit taronja al caire de la desaparició, un escenari, d'altra banda, gens comparable a l'actual. En aquell moment i després de tres decepcions seguides a les urnes Rivera va buscar consell al seu voltant (va ser decisiva l'"esbroncada" que li va deixar anar Francesc de Carreras en un acte al teatre de Villarroel), va assumir els errors, va fer pinya i va rectificar el rumb per a poc a poc anar transformat aquell petit partit català, nascut per combatre el nacionalisme, en el quart partit d'Espanya.

Un exercici que ara diferents sectors i quadres de Ciutadans esperen que Rivera torni a fer. El fiasco que ha suposat no posar almenys un peu als parlaments gallec i basc, malgrat que les expectatives no eren gaire altes, ha estat interpretat internament com el primer símptoma clar de desgast i pèrdua de frescor del projecte.

La confirmació d'"un problema" que alguns dirigents territorials ja van detectar en les eleccions generals del juny, quan van passar de 40 diputats a 32, però que aleshores, com ha passat ara, Rivera i el seu nucli dur va preferir minimitzar agafant-se al fet que en tot just un any i mig Ciutadans ha passat de tenir nou diputats al Parlament a liderar l'oposició a Catalunya, estar present al Congrés i en la majoria dels ajuntaments i cambres autonòmiques, a més del Parlament europeu.

Aquest argument els va servir per sortir del pas després dels comicis del juny, amb tota l'atenció mediàtica posada en els moviments per formar una majoria de govern, però ara, segons diferents fonts del partit, és vist per molts quadres i militants com a insuficient.

"Cal fer una reflexió interna i tornar a l'essència, la d'un partit útil i que aposta per la renovació sense casar-se amb ningú", apunta un dirigent centrista, assenyalant una de les qüestions que és present en les reunions, trobades i sopars *taronges* aquests dies: pot passar factura haver pactat tant amb PSOE i PP sense aconseguir formar govern?

Altres veus de Ciutadans assenyalen com una de les causes els problemes d'organització i estructura, sobretot a Galícia, on els mesos previs a la campanya hi va haver enfrontaments, dimissions i crítiques al secretari d'organització, Fran Hervías.

"Amb la marca i el ganxo de Rivera a Espanya ens defensem, però necessitem una implantació territorial millor i entendre la idiosincràsia de cada territori", assenyala un altre dirigent socioliberal que parla fins i tot de cert "aïllament" de la cúpula.

De moment, Rivera ha demanat una informe per valorar els errors de les campanyes gallega i basca. I en el debat de l'executiva dilluns passat a la seu de Ciutadans a Madrid la majoria de les intervencions es van limitar a subratllar que el cas gallec –on el PP des de fa anys ha consolidat una sòlida majoria– i el del País Basc –on l'oposició de C's al concert econòmic l'expulsa de la centralitat– no són extrapolables a l'escenari espanyol.●

SERGIO BARRENECHEA / EFE

CATALUNYA

Malestar amb l'estratègia catalana

Inés Arrimadas s'ha convertit en un dels referents de C's a tot Espanya, però tot i això en les últimes setmanes ha crescut un malestar entre les bases del partit a Catalunya per l'estratègia catalana. Una part dels dirigents consideren que amb el seu intent d'ocupar el centre i seduir exvotants de CDC s'ha suavitzat l'oposició al nacionalisme i s'ha desconnectat amb la base tradicional de C's. Molt criticada va ser per part d'alguns fundadors i dirigents de primera hora la celebració de la Diada, dissenyada per Arrimadas.

Dubtes a Ciutadans de si els seus pactes amb PP i PSOE fan que ja no sigui vist com un partit renovador

LV. Article 217
LV. Article 218

La qüestió catalana Les reaccions

L'oposició critica que Puigdemont vulgui tornar a celebrar un 9-N

C's pregunta si la intenció és convocar consultes "fins que surti el que volen"

DAVID AIROB

L'oposició podrà intervenir avui en la segona jornada del ple

RAÚL MONTILLA
ÀLEX TORT
Barcelona

L'oposició va carregar ahir contra la proposta de celebració de referèndum per part del president Carles Puigdemont. I ho va fer per diversos motius, però sobretot perquè el nou escenari, van apuntar, recorda molt el del 9-N: el d'una consulta, que sense estar pactada amb el Govern central (Puigdemont va dir que s'intentaria acordar, però no va dir com) seria il·legal i, d'altra banda, de validesa molt limitada. En definitiva, tornar a una pantalla passada que està abocada al fracàs. I que, segons algunes formacions, en comptes de solucionar l'actual situació de Catalunya la faria encara més crònica.

"Estem fent aquest debat perquè el senyor Puigdemont no va tenir el 27 de setembre el suport de la majoria dels catalans i perquè va elegir com a soci a un partit anticapitalista i assembleari com la CUP", va manifestar el portaveu de Ciutadans al Parlament, Fernando de Páramo. "Ha recuperat una solució impossible per distreure l'atenció", va afegir De Páramo, que va recordar que aquest mateix referèndum que ara posa sobre la taula Puigdemont va ser criticat des de les mateixes files de Junts pel Sí. "El 9-N i el 27-S ja no els val. Cal fer un referèndum fins que els surti el resultat que els convingui", va afegir el portaveu de C's, que va advertir que aquesta nova proposta, igual que tot el procés independentista, divideix els catalans.

"El full de ruta del senyor Puigdemont és un full de ruta que ens porta cap a les roques. Dir referèndum o referèndum és dir fracàs o fracàs", va manifestar la portaveu del PSC, Eva Granados. "Sabem que no hi haurà referèndum pactat amb el Govern central i sabem què hi va haver el 9-N. I que en el mateix moviment independentista molts no són partidaris d'un referèndum unilateral", va afegir la portaveu socialista. "Ha estat un discurs per donar cobertura a un procés polític que ha descarrilat fa temps", va sentenciar Granados.

Catalunya Sí que es Pot va portar el discurs de Puigdemont al seu propi terreny. Així, el portaveu Joan Coscubiela va celebrar, amb ironia, que es recuperi la pretensió de pactar una consulta amb l'Estat, cosa per la qual la seva formació, va dir, "ha hagut d'aguantar moltes rialles".

El diputat va obviar que el president de la Generalitat proposés la celebració d'un referèndum encara que la via pactada no tingui el beneplàcit del Govern central. En lloc d'això, va optar per treure pit. "És una bona notícia, ja que hem hagut de suportar crítiques molt dures per part dels partits independentistes que ens deien que apostàvem per una pantalla passada", va manifestar.

En aquest sentit, es va referir a alguns diputats independentistes, esmentant els republicans Oriol Junqueras, Marta Rovira i Gabriel Rufián, que, va manifestar, "els deu haver sonat molt fort que ara s'accepti que el referèndum és l'únic punt de trobada amb tots aquells que estem a favor del dret a decidir dels catalans". Coscubiela, això sí, va reclamar que la consulta ha de tenir efectes jurídics i polítics, "perquè si no en té ja no és cap referèndum". Però va recalcar –també ho va fer Granados de manera més velada– les "pressions" a la CUP per part de Puigdemont perquè es comprometi a tramitar els pressupostos del 2017. L'ecosocialista va qualificar d'"inacceptable" que el president asseguri que la qüestió de confiança estigui lligada als pressupostos "quan encara ni s'han presentat".

Les frases

Fernando de Páramo
Portaveu de Ciutadans
"El 9-N i el 27-S ja no els valen. Cal fer un referèndum fins que els surtin els resultats que els convinguin"

Eva Granados
Portaveu del PSC
"El full de ruta del senyor Puigdemont ens porta cap a les roques. Dir 'Referèndum o referèndum' és dir 'Fracàs o fracàs'"

Joan Coscubiela
Portaveu Catalunya Sí que es Pot
"L'única novetat és que Puigdemont per primera vegada en molt de temps accepta que hi ha un punt de trobada: un referèndum pactat"

Enric Millo
Portaveu del PP a Catalunya
"És fals quan es parla de mandat democràtic, perquè seria un mandat de tots els catalans i no només dels que volen la independència"

Anna Gabriel
Diputada de la CUP
"El discurs està en plena sintonia amb el que plantegem quan diu 'O referèndum o referèndum'"

El PSC alerta que el full de ruta porta contra les roques i CSQP celebra irònicament que recuperi la consulta

El portaveu del Partit Popular, Enric Millo, va alertar que la proposta de "referèndum o referèndum" a les files populars s'interpreta com a "conflicte o conflicte". "Aparentment ha vingut a amenaçar a la CUP, però el que ha vingut a fer avui és amenaçar els catalans", va subratllar el portaveu dels populars, que va apuntar que el ple d'ahir es podria haver substituït amb una trobada en un hotel entre membres de Junts pel Sí i de la CUP. "És fals quan es parla de mandat democràtic, perquè seria un mandat de tots els catalans i no només dels que volen la independència", va afegir Millo, que, com la resta dels portaveus de l'oposició, va recordar que la qüestió de confiança d'ahir era fruit del "fracàs" de no aprovar els pressupostos de l'any 2016.●

La CUP celebra el compromís per la consulta i admet "plena sintonia"

À. TORT
Barcelona

Caldrà veure com serà la proposta pressupostària del Govern, però s'haurien de torçar molt les coses perquè la CUP no acabi, com a mínim, permetent la tramitació dels comptes del 2017. "O referèndum o referèndum". Puigdemont es va guanyar la confiança (si no se l'havia guanyada ja abans) amb el seu compromís ferm per la celebració d'un referèndum peti qui peti. La decisió satisfà la CUP, en tant que la consulta és la seva principal demanda per donar continuïtat a la legislatura i culminar el procés d'independència.

I, d'acord amb les paraules de la diputada cupaire Anna Gabriel, va quedar ben clar que els va agradar: "La primera valoració sobre el discurs és que està en plena sintonia amb el que nosaltres plantegem quan esgrimeix 'O referèndum o referèndum'", va afirmar convençuda tan sols deu minuts després de la intervenció a l'hemicicle del president.

La intervenció inicial de Gabriel va resultar aclaridora. Ahir es van reunir a la seu de la formació anticapitalista els diputats i els membres del secretariat nacional per definir la seva posició final respecte a la qüestió de confiança i la consulta.

Tot esperant el que pugui dir avui la CUP, Gabriel es va mostrar més críptica amb l'exigència del president de la Generalitat de permetre la tramitació dels pressupostos. Gabriel va assegurar entendre-ho, "però també ha dit que es necessiten uns pressupostos per governar bé", i per tant això significa igualment "atendre una demanda social prioritària" i "actuar en clau de distribució de riquesa".

La CUP no garanteix el suport als pressupostos i no pensa atorgar un xec en blanc. Més incisiu es va mostrar el membre del secretariat nacional de la CUP Xevi Generó, a través de les xarxes socials: "Indiferentment de la votació dels pressupostos, un procés de ruptura amb l'Estat no pot dependre principalment d'uns pressupostos autonòmics".

Per tant, amb la qüestió de confiança superada amb tota seguretat demà, el gran escull serà novament la negociació pels comptes. Junts pel Sí ho té assumit. Tot i això, la portaveu adjunta de la coalició, Marta Rovira, va celebrar la proposta de referèndum perquè "millora" el full de ruta independentista afegint "legitimació" al procés.

Rovira va aprofitar per demanar per enèsima vegada a Catalunya Sí que es Pot que s'afegeixi al referèndum, ja sigui pactat o unilateral. "Ara bé: és referèndum o referèndum", va advertir la secretària general d'ERC.●

LV. Article 219

La qüestió catalana

Via lliure de la CUP a Puigdemont amb el pressupost pendent

El president supera la qüestió de confiança i busca complicitats amb els comuns

ISABEL GARCIA PAGAN
Barcelona

La legislatura de l'excepcionalitat segueix el seu curs superada la qüestió de confiança gràcies a la majoria independentista del Parlament i amb l'horitzó d'un referèndum. Carles Puigdemont va sumar els 72 vots dels diputats de Junts pel Sí i de la CUP, però el resultat no garanteix al president de la Generalitat un camí de roses fins al mes de juliol, quan el seu Govern haurà de decidir si fa el pas cap a la declaració d'independència.

Superat el tràmit parlamentari, el president va sostenir a *8 al dia*, de 8tv, que la consulta compromesa serà "acordada" o "acordable", "vinculant i tindrà conseqüències", una nova fórmula per defugir l'adjectiu *unilateral* si no s'arriba a un pacte amb el Govern central. I, de tota manera, va dir, serà legal, si cal a partir de la "legalitat catalana". Amb les estructures d'estat a punt, fetes les lleis, celebrat el referèndum i gestionat el resultat, Puigdemont manté el compromís de posar fi al seu pas pel Palau de la Generalitat.

El president va posar el seu càrrec a disposició de la Cambra al juny, després del rebuig dels anticapitalistes als comptes del 2016, i dimecres va lligar el vot dels cupaires a l'aprovació dels pressupostos del 2017. Ahir va rebre els seus vots, però no una adhesió incondicional fins al final de la legislatura. "No és una carta blanca", i no hi va haver aplaudiments ni de cortesia després de la votació. La negociació entre la CUP i l'equip del vicepresident i conseller d'Economia, Oriol Junqueras, s'ha reprès, però sembla que els obstacles que hi ha sobre la taula són els mateixos que fa tres mesos. En la forma i en el fons dels comptes. De tota manera, l'avís de Puigdemont va ser clar: "Els pressupostos han de ser possibles, viables i útils per a una majoria (...) Amb minories no s'omplen les urnes". "Si no hi ha pressupostos, hi haurà eleccions. L'avís està fet", va insistir a 8tv després.

El Govern assumeix amb normalitat un cert retard en la presentació del projecte de llei dels pressupostos mentre va superant etapes. La següent, la setmana que també té al Parlament amb el debat de política general, que posarà a prova la fortalesa de la renovada aliança dels independentistes més enllà del procés sobiranista. Però en aquest sentit també hi ha diferències. "Estem disposats a la unilateralitat i la desobediència", va dir la diputada Anna Gabriel, amb l'advertència que el seu grup estarà "vigilant" davant els passos de l'Executiu de Junts pel Sí.

El president ofereix "referèndum o referèndum", acordat amb el Govern central o organitzat pel seu Executiu, però la CUP assegura que no participarà "en la via del pacte i la subordinació". Amb els anticapitalistes instal·lats en la unilateralitat plena, Puigdemont va aconseguir bastir ponts amb la confluència d'esquerres de Catalunya Sí que es Pot, i espera aprovar alguna resolució plantejant a l'Executiu espanyol la convocatòria d'una consulta pactada. "Estem disposats a explorar espais d'entesa", va plantejar Lluís Rabell, president del grup parlamentari en plena lluita interna de poder, amb l'objectiu de guanyar presència davant el denominat "bloc del no", que suma els diputats de Ciutadans, PSC i PP.

DAVID AIROB

Puigdemont va saludar Anna Gabriel i la resta dels líders parlamentaris després de la votació al ple

AL PARLAMENT

Renúncia del secretari general

El secretari general del Parlament, Pere Sol, va renunciar ahir al seu càrrec, que ocupava provisionalment des de fa un any, per passar a exercir com a lletrat ras a la Cambra catalana. Sol va atribuir la seva decisió a motius "personals i familiars". Es tracta de l'únic funcionari del Parlament que va rebre l'advertència del TC sobre el procés independentista.

REBUIG DEL GOVERN CENTRAL

Margallo veu en el referèndum el pitjor desafiament a Espanya des del 1934

EL FULL DE RUTA

El president donaria per acabat el seu mandat amb el referèndum, que qualifica d'"acordable"

La vicepresidenta en funcions, Soraya Sáenz de Santamaría, va garantir que, sigui quin sigui el Govern a Espanya, no hi haurà referèndum a Catalunya, i el ministre d'Afers Exteriors, José Manuel García-Margallo, va qualificar la proposta de Puigdemont com "el desafiament més gran a la unitat de la nació espanyola" des del 1934, una situació d'"emergència nacional" a partir de la qual el Govern de Mariano Rajoy augmentava la pressió a l'olla del PSOE.

En aquest sentit va transcórrer un debat soterrat a la Cambra. Puigdemont no va obviar referències a la situació de bloqueig polític a Madrid. Al revés. De fet, el president va afirmar que hi ha una "opció real" de pactar un referèndum amb un altre govern a Espanya, però les reaccions socialistes fora de la Cambra no obrien cap porta. El líder del PSC, Miquel Iceta, va compaginar els retrets a Puigdemont per "posar en risc la unitat civil del poble català i l'autogovern" amb la defensa del model federal, però va anar més enllà i va demanar el suport gratuït de l'independentisme a un hipotètic govern de Pedro Sánchez. El PSOE de Castella-la Manxa, en l'avançada dels crítics, va posar en marxa la maquinària denunciant un "pla ocult" del secretari general socialista per pactar amb "els independentistes que volen trencar Espanya".

Ahir Puigdemont, que dimecres va trencar una llança a favor de Sánchez, es va limitar a replicar que la proposta federal no suma adeptes a cap Cambra i que "no hi ha cap reforma de la Constitució sobre la taula". Però també va reivindicar la "legitimitat" de la majoria independentista i va preguntar: "A qui hem de fer cas? Hem de fer cas als de l'Ibex 35, als barons dels nostres partits, als endollats als consells d'administració, als editorialistes interessats? O hem de fer cas al que diu la gent amb tota la bondat a les urnes? Jo sóc dels segons".

La líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, va argumentar que els independentistes "van tenir l'oportunitat de fer fora Rajoy" la legislatura passada, exprés, i no la van aprofitar perquè "en el bloqueig estan còmodes". "Si el PP deixa de tenir majoria absoluta, se'ls acaba la ganga", va dir. Arrimadas, tot i així, també va trobar un element sarcàsticament positiu al calendari de Puigdemont: "La part positiva és que hi han posat data de caducitat". El president, per la seva part, es va delectar amb el zero de zero dels acords d'investidura de Ciutadans a Madrid. "Deixin de caçar Pokémons", va etzibar a la cap de l'oposició.

Més cru va ser el debat amb el líder parlamentari dels populars. "Ni vostè ni ningú a Catalunya no convocarà un referèndum il·legal", va sentenciar Xavier García Albiol. I el president li va prendre la paraula: "No serà il·legal" perquè, va afirmar, es basarà en la legalitat catalana.●

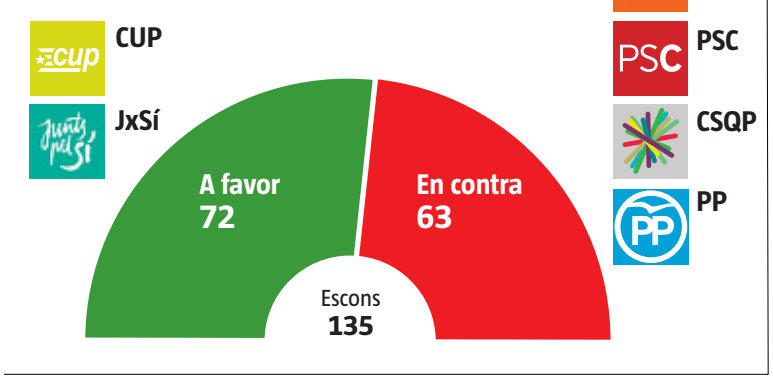
Les claus

1 La promesa del referèndum facilita la negociació dels pressupostos amb la CUP, però sense garanties. No s'esperen grans canvis sobre els comptes rebutjats

2 Sumar l'espai que representa Ada Colau a la demanda de la consulta és estratègic per al Govern. Es treballa en resolucions per a la setmana que ve

3 El president no concreta com se celebraria el referèndum anunciat si no hi ha pacte amb el Govern central, però el vincula a la "legalitat catalana"

El president supera la qüestió de confiança

LA VANGUARDIA

L'espai dels comuns que representa Ada Colau fora del Parlament és estratègic per als plans del Govern d'ampliar la base socialsobiranista, però també per a la CUP, que busca a les seves files suports de l'esquerra a les seves propostes a la Cambra catalana. Rabell va allargar la mà i Puigdemont la va aprofitar davant les envestides de la resta de l'oposició i del Govern central.

LV. Article 220

La qüestió catalana L'oposició

Arrimadas demana a Puigdemont que no porti Catalunya a "un Brexit"

La líder de C's recorda que les institucions europees no avalen la unilateralitat

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Res de nou a l'escenari polític català, però tot igual de greu i desenraonat. Així va definir la presidenta del grup parlamentari de Ciutadans, Inés Arrimadas, el full de ruta cap a un referèndum d'independència el setembre del 2017 que dimecres va plantejar el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, per aconseguir el suport de la CUP en la qüestió de confiança.

"Ara vostès tornen a la casella del referèndum quan fa menys d'un any van dir que ja s'havia superat després del 9-N i les plebiscitàries del 27-S", va dir amb ironia sobre els canvis i rectificacions en el full de ruta de Junts pel Sí.

Una "presa de pèl" que està allargant l'"agonia" amb "nous terminis" i un nou referèndum independentista a l'horitzó, el qual –va avisar– no tindrà, com va passar el 9-N (llavors reconvertit en procés participatiu), l'aval legal ni d'Espanya ni d'Europa.

La líder de l'oposició va recórrer a l'hemeroteca per demostrar com l'independentisme, va dir, ha reculat en els seus plans de ruptura. Va recordar, per exemple, declaracions de fa un any del president Artur Mas ("Si arriba una oferta de l'Estat per a un referèndum arribarà tard, ja l'hem celebrat") i de Carme Forcadell ("El 27-S va ser el nostre referèndum definitiu").

DAVID AIROB

La líder de l'oposició, Inés Arrimadas, ahir al Parlament

En aquestes posicions contradictòries amb els arguments exposats per Puigdemont aquests dies davant la Cambra catalana es va basar ahir Arrimadas per demanar al bloc sobiranista que baixin de la "bicicleta estàtica" del procés, en la qual "pedalen molt, gasten molta energia i diners, però no van enlloc", i assumeixin que no tenen darrere ni el suport de la "majoria social" dels catalans ni de les institucions europees.

Precisament, la dirigent de C's va fer un paral·lelisme entre els plans de "desconnexió" independentistes i el referèndum de ruptura amb la Unió Europea que van celebrar els britànics l'estiu passat. "Catalunya no necessita un Brexit, aquest no és el nostre model, com tampoc no ho és Kosovo", va dir Arrimadas, abans de demanar a Puigdemont que sigui sincer, "no menteixi" als catalans com ho va fer (també Nigel Farage després de la seva victòria) la campanya a favor del Brexit, i expliqui que la ruptura amb Espanya suposaria la sortida de Catalunya de la Unió Europea.

Arrimadas veu el Govern en una "bicicleta estàtica", pedalant però sense moure's de lloc

Arrimadas va recordar sobre això que el mateix Puigdemont, el maig passat en una entrevista concedida a una televisió nordamericana, va reconèixer que "la Unió Europea ens amenaça de fer-nos fora d'Europa si declarem la independència".

Per aquest motiu la líder de l'oposició el va instar a mostrar-se "igual de sincer" sobre aquesta qüestió en les seves intervencions en els mitjans públics catalans.●

Rabell ofereix col·laborar per una consulta "útil"

MAITE GUTIÉRREZ Barcelona

Catalunya Sí que es Pot, la confluència d'esquerres que ha fet de la defensa del referèndum pactat una de les seves senyes d'identitat, va allargar la mà al president de la Generalitat, Carles Puigdemont, per treballar junts per una consulta "útil i amb efectes jurídics i polítics". Però també va demanar al cap de l'Executiu que eviti les presses i la via unilateral.

"El plantejament d'una desconnexió unilateral ni suma les majories necessàries ni té el reconeixement internacional", va subratllar el president del grup, Lluís Rabell, durant la seva intervenció, en la qual va anunciar el vot negatiu de la seva formació a la qüestió de confiança. Així doncs, va advocar per promoure una campanya a favor del dret a decidir que involucri la societat civil i a què els contraris a la independència estiguin disposats a participar. Sense aquesta estratègia de mobilització, que hauria de liderar la Generalitat, l'oferiment d'un referèndum pactat fet per Puigdemont seria poc més que un estratagema per justificar una votació unilateral, va incidir Rabell.

El president, per la seva banda, es va mostrar favorable a "recollir adhesions" en aquesta "estratègia sobiranista pel referèndum". Encara que va desconfiar que el pròxim Govern espanyol s'avingui a negociar.●

Albiol: "No hi haurà un referèndum il·legal"

I. ELLAKURÍA Barcelona

El Govern no podrà convocar ni celebrar un referèndum il·legal. Aquesta advertència va traslladar ahir al president de la Generalitat, Carles Puigdemont, el líder del grup parlamentari del PP català, Xavier García Albiol. "Ni vostè ni ningú convocarà un referèndum" que quedi fora de la llei, va assegurar Albiol, que va demanar a Puigdemont que traslladi les seves reclamacions dins de les vies legals, allargant la mà a la Generalitat per negociar sobre "finançament, inversions en infraestructures, cultura...". Albiol va acusar el president d'estar al servei dels "nois de l'encenedor" de la CUP per voluntat pròpia. "Pensa, actua i sent com la CUP", va sentenciar.●

LV. Article 221

Iceta insta el Govern a abandonar l'enfrontament

El PSC adverteix que la "unilateralitat" no té suports

DAVID AIROB

El líder del PSC va insistir que no hi ha solució sense diàleg

RAÚL MONTILLA
Barcelona

El líder del PSC, Miquel Iceta, va animar ahir el president Carles Puigdemont a treballar per millorar l'autogovern o el finançament –tindria la col·laboració del PSC–, i que abandoni la confrontació perquè aquesta, va dir Iceta, nomes generarà més divisió i més polarització entre els ciutadans. "No té ni legitimitat ni força per a la via unilateral", va apuntar. "No té dret a posar les institucions catalanes, que són de tots nosaltres, fora de la llei", va afegir el dirigent socialista, que va demanar a Puigdemont que no condueixi Catalunya a un "xoc de trens en què tots sortirem perdent, posant en risc la societat civil".

El líder del PSC va posar èmfasi en la necessitat del que ell va anomenar "l'empat infinit": l'immobilisme del PP i la unilateralitat de l'executiu de Puigdemont i, abans, d'Artur Mas (aquest va ser el moment en què va deixar caure que un executiu diferent a Madrid podria ajudar a desbloquejar l'actual situació).

Iceta va reivindicar la proposta dels socialistes de dur a terme una reforma federal de la Constitució i, lligada a aquesta, una consulta. "El que separa més la seva posició política de la nostra és la unilateralitat", va subratllar el líder del PSC, que va insistir que la qüestió catalana és un problema que incumbeix al conjunt d'Espanya. I que, per això, s'ha d'abordar amb "l'opinió i la decisió del poble espanyol", així com la "participació de les institucions catalans i l'opinió del poble català". Un procés pactat que finalitzi amb un referèndum "que s'ha de guanyar tant a Catalunya com al conjunt d'Espanya" sobre l'esmentada reforma i que acabi amb una "constitució catalana fruit del pacte federal". "Nosaltres no creiem que estiguem en un procés de transició nacional. Catalunya ha estat, és i serà una nació", va sentenciar.●

La CUP avisa el president que no té "carta blanca"

ÀLEX TORT
Barcelona

La CUP no vol que li aixequin la camisa: "No hi ha substitutiu del referèndum; ni procés participatiu, ni consulta, ni noves eleccions plebiscitàries ni eleccions constituents". Carles Puigdemont ha deixat anar llast i s'ha compromès a celebrar un referèndum, ja sigui acordat o no. I la CUP s'aferra a aquesta consulta d'autodeterminació. El camí s'aplana per a l'aprovació dels comptes, però aquest no serà un camí de roses, i va avisar el president que no té "carta blanca".

Gabriel adverteix que la CUP no votarà uns pressupostos iguals als que ja van rebutjar al juny

La gran carta de la CUP és el referèndum, ja que els permetrà negociar els pressupostos amb més tranquil·litat i laxitud amb el Govern i, sens dubte, davant la seva pròpia militància. Tot i això, la diputada anticapitalista Anna Gabriel, en la seva intervenció durant el debat de la qüestió de confiança al president de la Generalitat, no va aclarir dubtes sobre si donaran llum verda finalment a la tramitació dels comptes. Va ser molt més clara amb el referèndum. Es va atrevir a formular una pregunta binària: "Vol vostè que Catalunya esdevingui una república independent? Sí o no?" "Faci el que calgui per celebrar el referèndum", va comminar la diputada a Puigdemont.

Gabriel va aclarir que la seva formació no votarà a favor d'uns comptes que encara, va assegurar, no han vist –les reunions mantingudes fins ara entre el Govern i la CUP pels números han estat superficials–, així com tampoc uns pressupostos que siguin una còpia dels que la CUP va rebutjar el mes de juny passat.

Això sí, Gabriel va afirmar que avui dia no rebutgen els pressupostos. Malgrat això, va llançar dues advertències: va coincidir amb Puigdemont a qualificar els pressupostos com "una bona eina per portar la legislatura a bon port, però no uns pressupostos qualssevol"; i en segon terme, després d'asseverar que "d'entrada" no rebutjaran la possibilitat d'aprovar els comptes, va avisar que la confiança que li atorga la CUP no "li dóna a vostè carta blanca per fer pressió política", ja que al seu parer la "confiança és d'anada i tornada, mútua".●

LV. Article 222

Puigdemont s'avé a endarrerir el referèndum si es pacta amb l'Estat

Rajoy rebutja l'oferta i li respon que "la disgregació només porta a la irrellevància"

GARRIDO R. / ACN

La coincidència. Carles Puigdemont i Mariano Rajoy van coincidir ahir a Porto, amb motiu de la inauguració d'una exposició de Joan Miró, on els dos presidents es van saludar cordialment i es van limitar a intercanviar unes paraules de cortesia

JOSEP GISBERT
Barcelona

El referèndum sobre la independència de Catalunya que Carles Puigdemont s'ha compromès a convocar per a la segona quinzena del setembre del 2017 podria tenir lloc el diumenge 24, dues setmanes després de la Diada Nacional de Catalunya –no abans per no incomplir el requisit internacional que no coincideixi amb dates assenyalades–, tot i que de la mateixa manera es podria ajornar si es pactés amb l'Estat. El president de la Generalitat es va obrir ahir a aquesta possibilitat, dins de la voluntat expressada en el debat de la qüestió de confiança d'acordar-ne la celebració amb el Govern espanyol en tots els seus extrems, des de la pregunta fins a la data, passant pel quòrum i la moratòria per a una segona convocatòria en cas de derrota.

"Es podria endarrerir" si l'Estat estigués disposat a pactar-lo, va admetre en declaracions a RAC1, sempre que fos, va precisar, en un "període raonable" i no es tractés d'una "maniobra dilatòria". "Quan ens asseguem a negociar hi ha d'haver la voluntat de convocar un referèndum sense línies vermelles, en un període raonable, i ens hem de dotar d'un calendari de fites que es puguin anar comprovant", va especificar el cap del Govern, que va anunciar que el proper dia 10 té previst participar en una conferència col·loqui a Madrid que aprofitarà per explicar les seves intencions en relació amb la culminació del procés sobiranista. Carles Puigdemont no va entrar en més detalls i va refusar, per exemple, establir una xifra mínima de participació, tot i que va reconèixer que un percentatge molt baix no hi donaria validesa, i el que sí que va fer va ser descartar que el referèndum es converteixi en un nou 9-N, perquè aquesta vegada "hi haurà una pregunta amb resposta binària sobre la independència" i "el resultat que en surti ens vincula", de manera que "si guanya el sí, la conseqüència és la proclamació de la independència".

Aquesta tesi és compartida per Anna Gabriel, de la CUP, que no és partidària, en canvi, de demorar la data de celebració i que no creu en la possibilitat de pactar-la amb l'Estat. La dirigent de l'esquerra anticapitalista voldria, de fet, que el dia del referèndum es concretés en el debat de política general que es desenvolupa la setmana que ve al Parlament, tot i que estaria disposada a demorar l'acord "un o dos mesos", en tot cas abans que s'acabi l'any, segons va declarar a Catalunya Ràdio.

La diputada de la CUP tampoc no es va mostrar partidària de fixar una xifra mínima de participació i va recordar que per guanyar només cal la meitat més un dels vots, i el que sí que va plantejar va ser que sigui el Parlament el que convoqui la consulta, perquè d'aquesta manera es donaria "més força a la convocatòria" i facilitaria que rebés més suport social i polític, com creu que seria el cas de la confluència d'esquerres Catalunya Sí que es Pot. La idea va prenent cos dins del bloc sobiranista.

El Govern espanyol, mentrestant, va insistir a rebutjar els plans dels partits sobiranistes i, especialment, del president de la Generalitat, a qui Soraya Sáenz de Santamaría va tornar a tancar totes les portes d'una eventual negociació. "A la sobirania nacional no se li poden posar comes ni condicions", va remarcar després de la reunió del Consell de Ministres la vicepresidenta del Govern central, que va dir: "El que demana el senyor Puigdemont no ho podem negociar nosaltres ni el Congrés ni el Senat, perquè no és nostre, i sens dubte que no és del senyor Puigdemont".

EL CALENDARI

La CUP vol que la data de la consulta es concreti com a màxim abans que s'acabi l'any

ELS MECANISMES

Pren cos la idea que el referèndum el convoqui el Parlament per donar-li "més força"

Tot plegat el dia que Carles Puigdemont i Mariano Rajoy coincidien, quaranta-vuit hores després de l'anunci del referèndum per part del president de la Generalitat, a Porto amb motiu de la inauguració d'una exposició de Joan Miró, un escenari en què els dos mandataris es van saludar cordialment i es van limitar a intercanviar unes paraules de cortesia, si bé en el discurs final de l'acte el president del Govern espanyol va aprofitar per dedicar una velada, però clara, referència al procés català: "La disgregació només condueix a la irrellevància, quan no a la impotència".●

El TSJC veu perillós difondre dubtes sobre la independència dels jutges

TONI MUÑOZ Barcelona

La cúpula judicial va donar per inaugurat ahir el curs 2016-2017, que farà seure al banc dels acusats diversos exdirigents polítics. Al gener començarà el cas de l'espoliació del Palau de la Música després de set anys d'instrucció, i també l'any vinent està prevista la celebració del judici pel cas de les ITV. Però, sens dubte, la causa que més agitarà el panorama polític serà el judici per la consulta del 9-N, encara sense data assenyalada, però que la setmana que ve viurà un nou capítol quan es notifiquin les penes que demana la fiscalia per a Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau.

En vistes a l'escenari convuls que ve, el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), Jesús María Barrientos, va aprofitar la presència a l'acte de jutges, fiscals i els consellers de Justícia i d'Interior –no, però, del president de la Generalitat, Carles Puigdemont– per avisar els dirigents que han qüestionat obertament la tasca dels jutges en relació amb el procés del 9-N. "És radicalment injust, a més de perillós socialment, difondre sospites sobre la independència dels jutges o emetre judicis interessats predictius de les seves resolucions".

Una referència adreçada al Govern de la Generalitat i als partits sobiranistes, que en diverses compareixences no han dubtat a qualificar de "judici polític" el procés obert per la consulta. L'últim de fer-ho va ser el portaveu de Convergència al Congrés Francesc Homs, que sortint de la declaració com a imputat davant el Tribunal Suprem va afirmar que "la sentència ja estava dictada".

El màxim representant dels jutges a Catalunya creu que aquestes forces s'aprofiten de la profunda crisi en què està immersa la societat "per erosionar les institucions, incloent-hi la judicial". I va voler deixar clar que els "únics motors que mouen l'activitat dels jutges" són els valors constitucionals d'"independència, responsabilitat i submissió a la llei".

Al febrer, Jesús María Barrientos, durant el seu nomenament com a president del TSJC va demanar als polítics que articulessin "respostes imaginatives" davant el debat català advertint que "ningú no ha d'anar als tribunals a buscar solucions a aquest conflicte.

XAVIER CERVERA

Jesús María Barrientos ahir a l'acte del Palau de Justícia

Barrientos ,en favor de la neutralitat del TSJC, va rebutjar dimecres passat la medalla al mèrit policial del Ministeri de l'Interior perquè entén que "en les circumstàncies actuals de màxima exigència per part de la societat d'aparença d'imparcialitat i independència resultaria poc oportuna", i així evitar que pogués ser interpretat com un premi per haver jutjat l'expresident Artur Mas.●

LV. Article 223

LA SEGONA

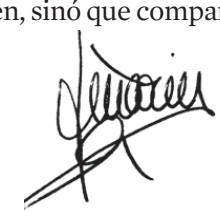
Màrius Carol DIRECTOR

Digestions difícils

RAJOY no vol onze abstencions amb una agulla d'estendre al nas, sinó el compromís del grup parlamentari socialista. El preu de la factura ha pujat, com el compte d'un restaurant quan un demana cafè, copa i puro després de les postres. Si abans era el país el que estava en un embús, ara és el PSOE qui no troba la sortida del pàrquing. Adolfo Suárez va dir a un periodista després de deixar la Moncloa que un president no sap ben bé el que està passant, perquè veu els embussos des de l'helicòpter. Però, tot i que és veritat, menys ho sap el cap de l'oposició, perquè té l'helicòpter a terra. Javier Fernández, president de la gestora socialista, espera poder fer president Mariano Rajoy, la qual cosa no equival a donar-li suport. Però el líder del PP li ha fet arribar a l'enginyer de mines que no n'hi ha prou d'abaixar a la galeria, sinó que haurà de picar pedra. Dit d'una altra manera, que es comprometen o es veuran a les urnes, un fet que per al PSOE és com anar a parar a la casella de la presó al joc de l'oca (no se'n surt fins que un altre hi va a parar) o al cercle de l'infern de la *Divina Comèdia* (realment són nou cercles cada cop més terribles).

Unes terceres eleccions no serien un mal escenari per al PP, per més que insisteixin que no ho desitgen, així que no els hi posaran fàcil als representants d'un PSOE esquerdat. Demana Fernández una mica de temps per passar el dol, però abans de donar-lo per acomiadat, el president en funcions espera no només un acte de contrició, sinó també que assumeixin la penitència.

El comitè federal del PSOE del dia 15 pot ser un sagramental o, si es prefereix, un viacrucis. El Partit Popular no vol que li cedeixin el lloc al tren, sinó que comparteixin el seient un temps al comboi. Rajoy vol que s'empassin el seu "no és no" i, a més, que facin cara que han tingut una bona digestió.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	13
Opinió	22
Tendències	26
Necrològiques	32
Cultura	34
Cartellera	41
Esports	53
Anuncis classificats	60
Economia	61
PÀGINES	80

SUMARI

INTERNACIONAL
Pròrroga negociadora
El president colombià, Juan Manuel Santos, es reuneix amb dos dels seus antecessors, Álvaro Uribe i Andrés Pastrana, per buscar un consens que faci possible la pau amb la guerrilla de les FARC. **PÀGINA 8**

POLÍTICA
Claredat canadenca
El congrés que el PSC celebrarà al novembre es presenta intens, sobretot quant a la proposta de celebrar una consulta sobre el futur de Catalunya. **PÀGINA 17**

EDITORIALS
La realitat i el desig
La necessitat d'uns pressupostos que facin front als problemes de Catalunya; i la deriva aïllacionista i antieuropea del nou Govern conservador britànic. **PÀGINA 22**

OPINIÓ
L'hora de la veritat
Francesc-Marc Álvaro es refereix als últims episodis del procés sobiranista: "Una probable condemna en ferm de Mas, Ortega, Rigau i Homs ens dirà si el moviment independentista és presoner del seu relat naïf del 'ja ho tenim a tocar' o si, finalment, ha assumit que no n'hi ha prou de posar-se una samarreta de colors cada Onze de Setembre ni d'organitzar molts actes de l'ANC i Òmnium". **PÀGINA 24**

TENDÈNCIES
El rècord de Matusalem
Un estudi de l'Escola de Medicina Albert Einstein de Nova York presentat en l'edició en línia de la revista *Nature* conclou que la longevitat màxima s'ha estancat al voltant dels 115 anys. **PÀGINA 28**

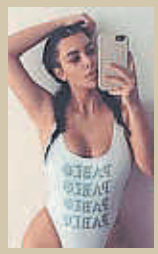
VIURE

Unes obres molt sorolloses

L'Ajuntament ha aturat cautelarment les obres de rehabilitació de l'antiga seu de la companyia Telefónica, situada a l'avinguda Roma, per incompliment de la normativa municipal, encara que darrere aquesta suspensió s'amaguen les queixes dels veïns, farts dels sorolls i la brutícia que causa la reforma.

Nous referents per a les més joves

Una escola de Londres busca entre les obres de Shakespeare personatges femenins que competeixin amb les Kardashian de torn.

CULTURA
Horitzons atlàntics
Lisboa obre al públic el Museu d'Art, Arquitectura i Tecnologia (MAAT), un edifici que, vist des del riu Tajo, sembla una ondulada i brillant duna que emergeix a la ribera fluvial de la capital portuguesa. **PÀGINA 39**

ESPORTS
Els anys fantàstics
L'històric enfrontament entre els tennistes John McEnroe i Björn Borg a la final de Wimbledon del 1980 ha inspirat una pel·lícula en la qual Shia LaBeouf encarnarà el furibund nord-americà i Sverrir Gudnason el cerebral suec, dues icones d'una època. **PÀGINA 56**

ECONOMIA
La compra més còmoda
Amazon estrena un magatzem urbà al carrer Rosselló de Barcelona, en ple barri de l'Eixample, des d'on un centenar de persones preparen manualment les comandes que comencen a arribar amb la posada en marxa del servei Prime Now, que ofereix entregues en només una hora. **PÀGINA 63**

PEL FORAT DEL PANY

Lliures, al Parlament

La constitució del moviment Lliures, format sobretot per exdirigents de CDC i Unió –Antoni Fernández Teixidó, Xavier Cima, Roger Muntañola, entre d'altres– i que aspira a formar ben aviat un nou partit nacionalista, no independentista i de centre liberal que ocupi l'espai de la vella Convergència, és una mostra més dels molts i ràpids canvis que s'estan produint en l'escenari polític català. Ahir, unes hores després de la seva presentació en societat, els responsables de Lliures van decidir presentar-se al Parlament de Catalunya coincidint amb l'inici de la rèplica de la dirigent de Ciutadans, Inés Arrimadas, al president Carles Puigdemont en el debat de política general. Va ser el moment de saludar vells companys de partit i d'hemicicle –el portaveu de C's, Fernando de Páramo i Muntañola es van fondre en una sentida abraçada–, i també d'aconseguir l'atenció dels nombrosos fotògrafs i càmeres que hi havia, ara que estan de promoció.

PENSEM QUE...

El Ingenio sobreviu

En aquests temps de globalització comercial encara hi ha esperança per als petits negocis singulars de Barcelona. Després de la pèrdua de desenes de locals emblemàtics, El Ingenio, la botiga de capgrossos i d'articles de festa que va obrir les portes el 1838 i que semblava que tenia dictada la seva sentència de mort, sobreviurà. Feia anys que la seva propietària, Rosa Cardona, removia cel i terra per salvar el negoci que havia fundat el seu avi. Però no havia tingut gaire èxit en l'intent de trobar algú solvent que es fes càrrec del local sense corrompre'l i sense que perdés la seva essència. El perill que en aquell espai s'instal·lés un bar o un restaurant sense personalitat li feia perdre el son. Al final es va fer el miracle i un altre negoci centenari, El Rei de la Màgia, va respondre a la seva petició d'auxili. Fa unes setmanes van firmar un acord de traspàs perquè la botiga continuï sent el que és. Ahir es va celebrar amb una festa el canvi de propietaris d'El Ingenio, que continuarà venent capgrossos i articles de festa.

ELS SEMÀFORS

António Guterres
EX-PRIMER MINISTRE DE PORTUGAL

L'ex-primer ministre portuguès António Guterres, ex-alt comissionat per als refugiats de les Nacions Unides, ha obtingut l'aval dels membres del Consell de Seguretat per ser el nou secretari general de l'ONU. **PÀGINA 9**

Jean-Pierre Sauvage
INVESTIGADOR

La invenció de les màquines moleculars, les més petites del món, ha estat reconeguda amb el Nobel de Química 2016. El premi ha estat per al francès Jean-Pierre Sauvage, el britànic Fraser Stoddart i l'holandès Bernard Feringa. **PÀGINA 28**

Pere Jordi Figuerola
ORGANITZADOR CONGRÉS GAUDÍ

Pere Jordi Figuerola, cofundador de The Gaudi Research Institut, és un dels organitzadors del II Congrés Mundial sobre Gaudí, que ahir es va inaugurar a la Universitat de Barcelona amb ponències que fan rellevants aportacions. **PÀG. 34**

Josep Antoni Llopart
DIR. BARCELONA GAMES WORLD

Fira de Barcelona acull des d'avui i fins diumenge la primera edició de la Barcelona Games World, una gran fira que, dirigida per Josep Antoni Llopart, convertirà Barcelona en la capital del videojoc a Espanya. **PÀGINA 37**

Theresa May
PRIMERA MINISTRA BRITÀNICA

El Partit Conservador britànic, liderat per la primera ministra Theresa May, ha entrat en una deriva populista i xenòfoba. El Govern dels *tories* vol obligar les empreses a fer públic els estrangers que contractin. **PÀGINA 3**

El web de LA VANGUARDIA

FUTBOL, EN DIRECTE
Seguiu, minut a minut, el relat del partit Itàlia-Espanya de classificació per al Mundial de Rússia.

DEBAT AL PARLAMENT
Les votacions del debat de política general, en directe.

LOCAL
Les cites amoroses dels cérvols allarguen la temporada turística del Pirineu.

EL DIVAN
Com es pot recuperar la confiança després d'una infidelitat.

LV. Article 224

Arrimadas acusa Puigdemont de triomfalisme

C's vol sumar forces en la defensa d'un sistema de finançament millor

DAVID AIROB

La dirigent de C's i líder de l'oposició, Inés Arrimadas

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

La líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, continua assenyalant les similituds que, a parer seu, tenen els discursos i les estratègies dels presidents Mariano Rajoy i Carles Puigdemont.

Si fa una setmana en la moció de confiança al president de la Generalitat va acusar l'un i l'altre d'estar alimentant la confrontació institucional i l'absència de diàleg, ahir en el debat de política general va retreure a Puigdemont que mantingui un discurs triomfalista i de to "eufòric", que contrasta amb l'"emergència social" que viu Catalunya pels alts índexs d'atur, pobresa i desigualtat, i que s'assembla al que pràctica Rajoy amb la situació del conjunt d'Espanya.

Arrimadas va censurar que Puigdemont combini al seu aire i segons l'interès de cada moment el discurs triomfalista i el victimista. "Quan les coses surten bé vostès no s'equivoquen mai i tenen raó, quan van malament donen la culpa de tot a Espanya o bé és que la CUP no els deixa fer res", va afirmar.

Per la dirigent de C's, Catalunya no pot "estar fent-se la víctima tota l'estona", ja que molts dels seus problemes i mancances –va dir– tenen com a origen la "mala gestió" de la Generalitat, per la qual cosa va defensar un canvi de discurs i d'actitud per liderar "les reformes d'Espanya". En aquest sentit, va sumar un altre retret a la llista que va dirigir a Puigdemont: el de tenir com a únic projecte i preocupació "separar Catalunya del conjunt d'Espanya", mentre les seves política de retallades, hereves i augmentades respecte a l'etapa d'Artur Mas, estan "desmantellant l'Estat de benestar".

"Amb vostè s'obren moltes ambaixades, molts xiringuitos polítics, però continuen els barracons escolars. Quina és la seva prioritat?", va preguntar Arrimadas al president, a qui va recordar que ha decidit augmentar en un 42% la partida de la Conselleria d'Exteriors i en un 13% la relacionada amb el projecte d'Agència Tributària catalana.

Va intentar sembrar dubtes sobre aquell "model d'èxit" del Govern que va defensar Puigdemont en la seva intervenció inicial i la dirigent de C's va denunciar que a Catalunya avui hi ha més de 100.000 nens que pateixen privacions greus o que dos milions de catalans no poden fer front a despeses imprevistes. "No es quedi amb les dades macroeconòmiques, vagi a la dura realitat de les famílies", va exigir.

"Moltes ambaixades però continuen els barracons a les escoles", retreu la líder de l'oposició

Malgrat el seu dur discurs, va acabar allargant la mà a Puigdemont per arribar a acords en política social i econòmica, una voluntat que queda reflectida en les propostes de resolució en matèria econòmica que va registrar ahir C's i en les quals destaquen una reforma del sistema de finançament autonòmic, perquè sigui més equitatiu i doti Catalunya de més bons recursos, i una rebaixa del tram autonòmic de l'IRPF, "establint una reducció que afavoreixi les rendes mitjanes i baixes". Mesures amb què Arrimadas ofereix sumar forces al Govern per negociar amb el Govern central i el Congrés. En l'apartat de regeneració democràtica C's demana de despolititzar els "nomenaments" al TSJ de Catalunya i la Fiscalia.●

DAVID AIROB

El líder del PSC durant la seva intervenció en el ple d'ahir

Iceta vol prioritzar les mesures socials

El PSC exigeix que s'aparqui el referèndum i que el Govern canviï d'enfocament

RAÚL MONTILLA
Barcelona

La independència, que d'altra banda ara sembla com a mínim molt difícil, no solucionarà tots els problemes. I mentre la crisi econòmica, i sobretot els seus efectes, continuen i es cronifiquen, l'activitat del Parlament només se centra en el procés de ruptura. S'aproven resolucions, però són tràmits que majoritàriament no porten enlloc. No s'actua.

Aquests van ser els eixos argumentals al voltant dels quals va girar la intervenció ahir del líder del PSC, Miquel Iceta, en el debat de política general. Des del faristol, de manera contundent, va carregar contra l'Executiu de Puigdemont, "un mal govern", a parer seu, que ha de canviar d'enfocament i donar prioritat a les mesures socials. "Hi ha problemes que no poden esperar a la independència", va assegurar Iceta, que va exigir a Puigdemont que comenci a governar en una Catalunya "que està amenaçada pel risc d'exclusió".

Iceta –que va iniciar la intervenció deixant clar que el PSC no defuig dels acords, "si els acords són possibles"– va fer un repàs pels dèficits en educació, en polítiques socials, en qüestions de promoció d'ocupació. I, en aquesta línia, va carregar contra la inactivitat del Govern en tot allò que no tingui a veure amb el procés independentista. "Faci que el seu govern vetlli pels interessos de tots els ciutadans i no només pels que són al seu full de ruta", va afegir el dirigent socialista, que va recomanar a Puigdemont que, per exemple, més que predicar que en una Catalunya independent les pensions estaran garantides i seran més altes, el que caldria seria començar a abordar la manera d'evitar que el sistema de pensions no entri en fallida. "Ens preocupa la imatge idíl·lica que té del país, que no té res a veure amb la realitat", va afegir Iceta, que d'altra banda va acusar Puigdemont de "nodrir", en part, la idea de que tots els mals que afecten Catalunya tenen l'origen a Madrid perquè no utilitza totes les "eines" que té al seu abast.

"Ens preocupa la imatge idíl·lica del país, que no té res a veure amb la realitat", va dir el líder del PSC

El PSC va registrar un total de 18 resolucions, a més de quatre de pactades amb Catalunya Sí que es Pot. Principalment propostes socials i de promoció d'ocupació. També la seva proposta de reforma federal.●

El president i els comuns acosten posicions sobre el dret a decidir

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

Generalitat i el situa, "com a molt tard" –és la manera d'incorporar la voluntat dels cupaires de celebrar-lo el juliol–, al setembre de l'any vinent. Un referèndum que haurà de ser "vinculant", que s'haurà de fer "seguint els estàndards internacionals" i sobre el qual eviten utilitzar els termes *pactat* i *unilateral*, tot i que precisen que se celebrarà igualment "en absència d'acord polític amb el Govern de l'Estat espanyol". Junts pel Sí i la CUP han pactat, a més, una altra proposta que preveu fer eleccions constituents "en els sis mesos següents al referèndum d'autodeterminació en cas que l'opció independentista aconsegueixi més del 50% dels vots favorables". Un compromís que, a la pràctica, ve a completar el nou full de ruta sobiranista.

El bloc independentista no és, en qualsevol cas, l'únic que planteja una proposta de resolució sobre el referèndum. Catalunya Sí que es Pot va presentar, com estava previst, la seva, en què evita parlar de referèndum pactat, tot i que planteja que el Parlament "impulsi les iniciatives necessàries davant l'Estat espanyol per possibilitar-lo" amb les "màximes garanties" i busqui el "reconeixement previ de la Unió Europea i la comunitat internacional perquè d'aquesta consulta se'n desprenguin efectes polítics i jurídics reals". La proposta va arribar després que, dins dels equilibris del grup dels comuns, Podem assumís la gestió del debat de política general i Albano Dante Fachin evidenciés una notable sintonia amb el president de la Generalitat en defensa de l'exercici del dret a decidir, a la qual Carles Puigdemont va correspondre amb la mà estesa per acostar posicions justament en aquesta qüestió. En aquest sentit, caldrà veure si Junts pel Sí dóna suport a la proposta de Catalunya Sí que es Pot, cosa molt probable que acabi passant sempre que "no entri en contradicció i sigui complementària" a la posició acordada amb la CUP. Una circumstància que, si es materialitzés, visualitzaria la imatge de 83 diputats (el 61%) a favor del referèndum.

Més enllà dels pressupostos i el referèndum, la proposta estrella del president de la Generalitat en el debat de política general va ser la convocatòria de 7.000 places de funcionaris –2.500 metges i infermeres, 2.000 mestres, 500 mossos d'esquadra, 150 bombers i, entre d'altres, 300 de personal tributari–, supeditada, això sí, a l'aprovació dels pressupostos. La majoria són places de reposició, no de nova creació, tret del cas dels mossos d'esquadra i bombers, i la idea del Govern és anar-les cobrint progressivament en un termini de tres anys.●

LV. Article 225

El nou escenari polític

La marxa del 12-O a Barcelona acusa l'independentisme de cop d'Estat

Albiol acudeix a la manifestació, tot i que no estava previst que hi anés

MARTA PEREZ / EFE

Xavier García Albiol moments abans de l'inici de la manifestació a Barcelona

ÀLEX TORT
Barcelona

Finalment, tot i les previsions, el temps va respectar la manifestació a favor de la unitat d'Espanya a la plaça Catalunya de Barcelona. A la convocatòria de la celebració del 12 d'Octubre, més desinflada que altres anys, hi van assistir unes tres mil persones, unes cinc mil segons la Guàrdia Urbana, que amb prou feines omplien la part central de la plaça. La pluja no va aparèixer fins al final, per molt que l'historiador Javier Barraycoa, que va prendre la paraula des de l'escenari, confessés que havia desitjat que plogués per "netejar la podridura espiritual" a la que, al seu parer, el nacionalisme català ha sotmés català els ciutadans.

La manifestació, organitzada pel Comitè Oficial de la Festa Nacional (Cofne), va avançar pels carrers de Barcelona sota el lema "Espanya al cor", i va servir per reclamar la unitat d'Espanya i per reivindicar que "segueixi formant part de l'Estat democràtic inaugurat el 1978". Però, sobretot, per carregar contra l'independentisme. El portaveu d'Espanya i Catalans, Clemente Polo, va denunciar el "cop d'Estat que trama Puigdemont amb l'ajuda de la pseudoesquerra xenòfoba amb inclinacions totalitàries: ERC i la CUP". Barraycoa va anar més enllà i es va atrevir a subratllar que "l'únic genocidi és el que està fent el nacionalisme" amb els ciutadans.

Des d'una zona reservada, pocs representants de partits polítics, com Xavier García Albiol, Esperanza García i Alberto Fernández Díaz, tots del Partit Popular, que no s'esperava que assistissin a l'acte, escoltaven el discurs de Polo i Barraycoa. També hi havia el president del partit d'ultradreta Vox, Santiago Abascal. Ciutadans no hi va fer acte de presència, tot i que Inés Arrimadas hi va anar a títol personal quan ja havia finalitzat la manifestació.

Entre el públic, també s'hi van veure membres del partit xenòfob Plataforma per Catalunya, i Miguel Bosch, el líder del Moviment Cívic 12-O, conegut perquè va ser expulsat de la tribuna del públic del Parlament el 2014 i perquè es va acomiadar amb una salutació feixista.

Al costat dels clàssics "Jo sóc espanyol, espanyol, espanyol" o "Catalunya és Espanya" també es van sentir altres proclames com "Tots a la presó", dirigit als partits independentistes, o "El nacionalisme ens roba". Qualsevol referència al president de la Generalitat anava acompanyada d'una xiulada sorollosa.

Polo va afirmar que la gent congregada ho feia per la "necessitat d'eradicar la pudor del nacionalisme [català] que ha arrelat en un sector ampli de Catalunya. Volem evitar que es converteixi en un país manipulat i governat per minories fanàtiques", va sentenciar.

Igualment, el president d'Espanya i Catalans, Manuel Parra, va exigir al Govern i al Parlament durant la lectura del manifest que "abandonin les polítiques de confrontació sistemàtica en què s'han instal·lat i posin fi a l'il·legal i descabellat procés secessionista que amenaça amb retallar les llibertats i el benestar de tothom".

La manifestació va acabar amb l'aixecament d'un pilar casteller de quatre persones que van desplegar una bandera espanyola. Aquest cop, Societat Civil Catalana no va participar a la convocatòria a plaça Catalunya i va ajornar el seu acte a Can Dragó per aquest diumenge a causa les previsions meteorològiques.

D'altra banda, unes cent persones d'ideologia d'ultradreta es van reunir a Montjuïc, on van cremar estelades i van exhibir simbologia feixista i preconstitucional. Diversos periodistes van haver de marxar després de ser increpats i amenaçats pels assistents.●

RENAULT
Passion for life

Plan PIDE
tu Renault

Sólo este mes llévate un coche con **condiciones excepcionales**

Si tienes en mente un nuevo Renault, simplemente ven porque **el Plan PIDE tu Renault se acaba el 31 de octubre de 2016**.

¡QUE NO SE TE ESCAPE! Acércate ya a la Red Renault.

Gama Renault Turismos (exc. ZE): consumo mixto (l/100km) desde 3,3 hasta 6,5. Emisiones CO_2 (g/km) desde 85 hasta 145.
*Válido del 1 al 31 de octubre de 2016 sólo en concesionarios oficiales Renault adscritos a la promoción disponibles en planpideturenault.es. Consulta condiciones en tu concesionario.
Renault recomienda elf

renault.es

LV. Article 226

El Govern i els comuns s'uneixen en un acte en suport a Forcadell

Les entitats independentistes convoquen un gran acte per al 13 de novembre

ÀLEX GARCIA

Membres del Govern, de l'ANC i d'Òmnium, i l'alcaldessa de Barcelona, van participar en l'acte de suport a la presidenta del Parlament

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

El Govern i les entitats independentistes van respondre ahir a la querella presentada per la Fiscalia contra la presidenta del Parlament amb un acte en suport a Carme Forcadell. Membres de l'executiu, diputats de Junts pel Sí, la CUP i els comuns, amb l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, al capdavant, es van concentrar a la tarda a les portes del Parlament. Amb ells s'hi van aplegar més de mil persones que van voler mostrar el seu rebuig al procés judicial a què s'enfronta la segona autoritat de Catalunya.

La Fiscalia considera que Forcadell va desobeir d'una forma intencionada i plenament conscient el Tribunal Constitucional (TC) per imposar les seves idees polítiques independentistes "per la força dels fets". Aquesta és la tesi que mantenen els fiscals en la querella presentada aquest dimecres contra la presidenta del Parlament pels presumptes delictes de desobediència i prevaricació. El procediment contra Forcadell es va iniciar arran de la votació de les conclusions de la comissió d'Estudi del Procés Constituent.

"Es tracta d'una qüestió de democràcia", repetia ahir Forcadell, nerviosa i emocionada, davant l'atenta mirada de la vicepresidenta Neus Munté i els consellers Raül Romeva, Josep Rull, Meritxell Borràs, Antoni Comín i Meritxell Serret, i els exdirectors del Parlament Joan Rigol i Núria de Gispert. La pràctica totalitat dels diputats de Junts pel Sí, Catalunya Sí que es Pot i la CUP es van manifestar per solidaritzar-s'hi i mostrar el seu rebuig a la "judicialització de la política". Colau, acompanyada del tinent d'alcalde Jaume Asens, va fer una forta abraçada a Forcadell, si bé va abandonar el Parlament al cap d'uns minuts.

"Forcadell no es toca", "No tenim por", "Amb Espanya no es pot", "Independència", cridaven els concentrats. Entre els assistents, predomini d'estelades i un gran cartell amb la paraula "desobediència". "Volem anar-nosen, que ens deixin en pau, només volem votar, per què Espanya té por de la democràcia?".

Forcadell va aparèixer passades les set de la tarda a saludar els presents, que no li estalviaven mostres d'afecte. Als diputats de Ciutadans que abandonaven el Parlament, especialment a Carlos Carrizosa i Inés Arrimadas, els van dedicar, en canvi, crits de "feixistes". També els diputats de Catalunya Sí que es Pot van rebre el rebuig de part dels manifestants. Quan el cap de files del grup, Lluís Rabell, i altres parlamentaris se n'anaven quan va acabar l'acte, diverses persones van començar a increpar-los al crit de "Botiflers". "Això està malament", recriminaven altres concentrats. "No podem tractar-los així; als comuns cal atreure'ls al nostre costat", argumentava un grup que corejava "Rabell, defensa Forcadell." El president del grup Catalunya Sí que es Pot va voler deixar clar que la seva formació rebutja que els problemes polítics s'abordin "per la via judicial" i que "es persegueixin independentistes pel fet de ser-ho".

Diputats de C's i de Catalunya Sí que es Pot van rebre insults de part dels concentrats

L'executiu pensa respondre al procés judicial obert. De moment, i per reforçar la defensa de les institucions catalanes, l'ANC, Òmnium i l'AMI, presents a l'acte –Jordi Sánchez, Jordi Cuixart i Neus Lloveras– van organitzar la concentració d'ahir i van anunciar la convocatòria d'un acte per al 13 de novembre amb motiu del segon aniversari del 9-N.●

El TSJC decidirà dilluns si investiga la presidenta

La Sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) es reunirà dilluns que ve per debatre si accepta a tràmit la querella per desobediència i prevaricació presentada per la Fiscalia contra la presidenta del Parlament, Carme Forcadell. El conclave el formen tres jutges amb experiència. L'actual president de l'organisme, Jesús María Barrientos; l'exfiscal Carlos Ramos, que va ser designat pel Parlament, i l'expresidenta del TJSC Maria Eugènia Alegret. La magistrada va ser designada ahir seguint el torn de repartiment com a ponent de la querella. Serà l'encarregada de redactar l'informe sobre la seva admissió a tràmit i en cas de ser acceptada es convertirà en la instructora de la causa que haurà d'ordenar les diligències i dirigir l'interrogatori a la presidenta del Parlament. Alegret és membre de la conservadora Associació Professional de la Magistratura i va ser presidenta del TSJC des del 2004 fins al 2010. La magistrada va ser la ponent d'una interlocutòria del setembre que va avalar que Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau anessin a judici per la causa del 9-N. En l'escrit, Alegret va rebutjar que es tractés d'"una causa política" i va remarcar que la prohibició del TC respecte de la consulta "era d'obligat compliment". La Fiscalia Superior de Catalunya va presentar dimecres la querella contra Carme Forcadell acusant-la de voler "dinamitar" l'Estat amb total "menyspreu a la Constitució" i fent un ús "malintencionat del reglament de la Cambra catalana". El text també deixava la porta oberta a imputar els portaveus de Junts pel Sí i la CUP, Jordi Turull i Anna Gabriel. / Toni Muñoz

El Parlament impulsa la creació d'una agència de seguretat nacional

JOSEP GISBERT
Barcelona

Catalunya tindrà la seva pròpia agència de seguretat nacional. Aquest és, si més no, l'objectiu de la llei de creació de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, que ahir va superar el seu primer tràmit al Parlament havent rebutjat Junts pel Sí, PSC, Catalunya Sí que es Pot i la CUP les esmenes a la totalitat presentades per C's i PP. El Govern la impulsa per substituir el Centre de Seguretat de la Informació de Catalunya (Cesicat).

La consellera de Presidència, Neus Munté, va ser l'encarregada de defensar el projecte de llei, que va presentar com un "objectiu de país" i com una necessitat davant "les amenaces de la societat digital", una necessitat que va il·lustrar amb el fet que els últims anys Catalunya ha vist multiplicats per quinze el nombre d'atacs cibernètics, fins al punt que, per exemple, el 2015 els atacs patits només per la Generalitat van arribar a 216 milions. "Som sensibles a aquesta realitat i hi fem front", va justificar la titular del Departament de Presidència, que entre els objectius de la futura agència de seguretat nacional hi va situar "la protecció de la ciutadania, les empreses i les institucions" amb "un servei públic de ciberseguretat que permeti planificar la gestió, amb capacitat preventiva i reactiva per pal·liar possibles incidents i emergències, i actuar com a suport de qualsevol autoritat competent, així com investigar els ciberatacs i col·laborar per millorar els nivells de ciberseguretat d'empreses, institucions i la mateixa ciutadania". En resum, una estructura d'Estat en tota regla que el Govern considera fonamental per afrontar l'etapa d'un eventual Estat català independent.

I potser per aquesta raó C's i PP es van oposar obertament a la creació de l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, principalment amb l'argument que envaeix competències de l'Estat i que suposarà un sobrecost a parer seu innecessari per a les arques públiques, però també amb l'advertència que no pot convertir-se en el "joc d'espies" en què consideren que va derivar el Cesicat, posat en marxa pel tripartit, quan va estar sota la tutela de Felip Puig en la seva època de conseller d'Empresa i Ocupació. Junts pel Sí va secundar la iniciativa sense cap matís a la proposta del Govern, i PSC, Catalunya Sí que es Pot i la CUP també ho van fer, però en el seu cas amb el ferm propòsit d'aconseguir modificar alguns aspectes durant la tramitació en el Parlament, sobretot en la línia de la fiscalització i el control democràtic del nou organisme.●

LV. Article 227

El sobiranisme fa costat a Forcadell, mentre que C's i PP la insten a dimitir

El TSJC notifica l'admissió de la querella per desobediència i prevaricació

MAITE GUTIÉRREZ
TONI MUÑOZ
Barcelona

La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, serà investigada per desobediència i prevaricació. La sala Civil i Penal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va notificar ahir l'admissió a tràmit de la querella de la Fiscalia General de l'Estat contra ella per haver permès la votació de les conclusions de la comissió d'Estudi del Procés Constituent –en què s'advocava per la unilateralitat per assolir una hipotètica independència de Catalunya– malgrat la prohibició expressa del Tribunal Constitucional (TC).

El procés judicial contra la segona autoritat de Catalunya segueix així el seu curs i aviat entrarà en fase d'instrucció, de manera que Forcadell haurà de declarar davant el jutge. Aquest nou pas, a més, ha evidenciat la divisió en blocs que s'ha instal·lat a la Cambra catalana respecte al procés independentista i les seves eventuals conseqüències jurídiques. Mentre que independentistes i comuns donen suport sense fissures a Forcadell, Ciutadans i el PP van reclamar ahir que dimitís i li van retreure que "es faci la víctima".

El grup parlamentari de Junts pel Sí va qualificar de "vergonya" el procediment judicial obert contra la presidenta de la Cambra. "Qualsevol demòcrata i tribunal hauria de rebutjar aquesta actitud antidemocràtica de l'Estat espanyol", va subratllar el diputat de Junts pel Sí, Roger Torrent. El parlamentari, membre d'ERC, va qualificar tot plegat de "persecució de les idees" i va lamentar que s'abordi per la via

La presidenta del Parlament té fins divendres per presentar un recurs davant el tribunal

judicial un afer de caràcter polític, crítiques en què va coincidir la consellera de Presidència, Neus Munté, que va criticar el "doble tracte" amb què, segons la seva opinió, actuen els tribunals. I aquí Munté es va mostrar desafiadora amb la justícia afirmant que cap tribunal ni jutge "no pot inhabilitar Forcadell, només la ciutadania". La presidenta de la Cambra s'enfronta a la inhabilitació del càrrec.

La investigació de Forcadell, exlíder de l'ANC, ha acostat una altra vegada l'espai dels comuns i l'independentisme, que ja van mostrar la seva unitat en l'acte de suport a Forcadell dijous passat –tot i això, bona part dels assistents a aquella manifestació van insultar els comuns al crit de "traïdors" i "botiflers"–. Ahir el diputat de Catalunya Sí que es Pot Albano-Dante Fachin va assenyalar que la judicialització no "porta a cap solució". El també líder de Podem Catalunya va insistir que la seva formació va votar en contra de les conclusions de la comissió del Procés Constituent, però no per això avalen que aquest tema es resolgui als tribunals. "Volem debatre, no podem continuar per aquesta via; ara és la presidenta del Parlament, dilluns un regidor de l'Ajuntament de Vic, fa un temps uns titellaires... Veiem una deriva de la judicialització de la política molt perillosa", emparada, segons ell, "per un Govern del PP que aprova coses com la *llei mordassa*".

Ciutadans i el PP, en canvi, van elevar el to i van exigir a Forcadell que deixi les seves funcions mentre es resol el cas. La líder de l'oposició, Inés Arrimadas, va demanar a la presidenta que reflexioni sobre la seva actuació i la va instar a preguntar-se "què passaria a França o Alemanya davant un fet d'aquestes característiques"."Forcadell no pot ser la presidenta del Parlament, perquè només defensa una ideologia; ella pot defensar el que vulgui sent presidenta de l'ANC, però no com a presidenta de la Cambra", va concloure Arrimadas, per qui "ningú no pot ser impune davant la llei, tampoc els polítics". "Demanem a Forcadell que faci un pas enrere, que se centri a preparar la seva defensa i que una altra persona ocupi el seu càrrec", va afegir el diputat del PP Enric Millo. "En democràcia les lleis hi són per complir-les, i si no es fa és normal que tingui conseqüències", va afegir.

La presidenta del Parlament té fins divendres per presentar un recurs davant el jutge. Tot i això, fonts parlamentàries van explicar que Forcadell encara no ha decidit si recorrerà o no. "Defensaré allà on sigui que al Parlament s'hi ha de poder parlar de tot allò que afecta els ciutadans. Continuem treballant!", va manifestar Forcadell al seu compte de Twitter després de rebre la interlocutòria del TSJC.

Pel que fa al contingut de la interlocutòria, el TSJC eludeix entrar en el fons de la qüestió i es va limitar a emetre un text en què justifica la imputació de Forcadell perquè els fets que descriu la querella de la Fiscalia són versemblants i atribuïbles a la presidenta. A més a més, la interlocutòria afegeix que en aquest moment processal "no s'han d'oferir més explicacions ni provances, ja que l'admissió és precisament la que obre la investigació judicial".

La instructora de la causa serà l'expresidenta del TSJC Maria Eugènia Alegret, que va ser designada per tanda de repartiment i que és l'encomanada d'ordenar les diligències i dirigir l'interrogatori contra Forcadell. La jutgessa comunicarà ben aviat a la presidenta el dia que ha d'anar a declarar.●

#granpaís

A Catalunya
hi ha el 60% de les
empreses nord-americanes,
el 62% de les franceses
i el 61% de les alemanyes
amb seu a l'Estat.

Font: ICEX España Exportación e Inversiones, Ministerio de Economía y Competitividad.

Generalitat de Catalunya

La força d'un
gran país

LV. Article 228

El debat d'investidura

L'abstenció en la votació de Rajoy pot suposar al PSOE perdre la seva base d'esquerra i la seva condició d'alternativa

El preu de la realitat

CARLES CASTRO
Barcelona

El socialista François Mitterrand va endrapar electoralment els comunistes francesos amb un programa comú en el qual les nacionalitzacions van durar menys que un sospir. El socialdemòcrata alemany Kurt Schumacher va laminar l'antigament poderós KPD combinant un anticomunisme implacable amb una oposició fèrria al democristià Konrad Adenauer. I el socialista Felipe González va frenar l'amenaça electoral del PCE amb una barreja de renovació política i radicalisme ideològic que, després de l'enterrament del marxisme i l'aucia de l'esquerra.

I tots aquests precedents tenien lloc quan la socialdemocràcia s'enfrontava a una competència limitada per l'esquerra, ja que els partits comunistes es veien frenats pels seus vincles amb el totalitarisme soviètic. Ara, en canvi, el socialisme (i no només l'espanyol) s'enfronta a una competència pel flanc esquerre que no carrega amb aquestes dificultats explícites i que té una dimensió electoral inèdita: més del 20% dels sufragis. A la qual cosa cal afegir que bona part d'aquests vots que ara recalen en el conglomerat Units Podem procedeixen del PSOE. I són molts més dels que semblen a primera vista.

Per començar, la factura electoral que va deixar als calaixos del PSOE el realisme sobrevingut de la política d'ajust de Rodríguez Zapatero va superar de llarg els quatre milions de vots en els comicis del 2011. D'aquesta xifra, gairebé un 30% de les pèrdues se'n va anar a l'abstenció, mentre que la resta es va repartir en proporcions diverses entre IU, UPyD, els nacionalistes i fins i tot el PP. El problema per als socialistes és que la reactivació dels abstencionistes el 2015 no els va reportar cap guany. I tampoc no van recuperar un sol vot dels que quatre anys enrere havien recalat a IU, UPyD o els nacionalistes, formacions que el 2015 van perdre gairebé dos milions i mig de paperetes.

Molt al contrari, el 2015 els socialistes van cedir més d'un 20% dels sufragis del 2011 que, d'acord amb els sondejos, van anar a parar Podem. Tot i això, en realitat les pèrdues retrospectives del socialisme van ser més grans si el seu resultat del 2015 es compara amb el del 2008. En aquest cas, el PSOE hauria extraviat gairebé sis milions de votants. I el més rellevant: la gran majoria d'ells hauria apostat per Podem el 2015 després de registrar diversos comportaments en els comicis intermedis del 2011.

Finalment, la repetició de les eleccions generals el juny passat va oferir un resultat enganyós per a la socialdemocràcia espanyola. Va perdre cinc vistosos escons, però menys del 2% dels sufragis que va aconseguir el desembre del 2015 (tot just unes pèrdues de 100.000 votants mentre que l'abstenció sumava un milió llarg). I el més important: el seu competidor per l'esquerra –Units Podem– va extraviar un milió d'electors que van lliscar cap aquesta avantsala que és l'abstenció, on tornaven a estar disponibles per a un canvi de signe en futurs comicis.

Tot i això, una lectura interessadament errònia dels resultats va posar més èmfasi en el retrocés –per carregar-lo sobre l'esquena de Pedro Sánchez, un líder de carisma limitat segons els sondejos del CIS– que en aquest milió de votants d'esquerra que alguna vegada van fer costat al PSOE i que ara tornaven a estar al mercat electoral.

A partir d'aquí, els rèdits electorals de l'aposta socialista per la governabilitat i el "realisme tèrbol" són més aviat incerts. Sobretot perquè aquesta aposta suposa mantenir en el poder –amb el suport passiu del PSOE– al PP de Mariano Rajoy, símbol d'una etapa que ha exacerbat l'anterior política d'ajust de Zapatero i contra la qual es van rebel·lar els electors d'esquerra el 2015 (molt singularment els que van donar suport a Podem).

EL COST DE LA INVESTIDURA

Fins a un 76% dels electors socialistes no votarien mai el Partit Popular, segons el CIS

EL PRECEDENT HISTÒRIC

El PSOE va consolidar el seu espai durant la transició amb una dura oposició a la UCD

ESTRATÈGIES DE CREIXEMENT

El socialisme va exhibir radicalitat ideològica el 1977 per restar vot d'esquerres al PCE

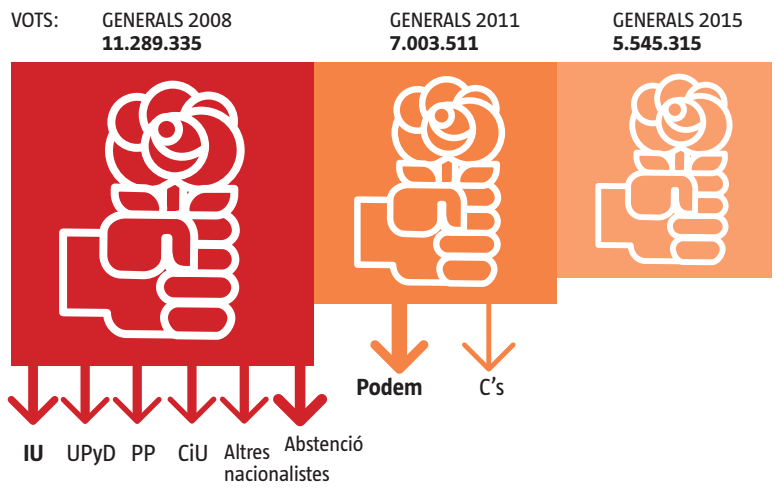
EL TRANSVASAMENT

Podem va atreure el 2015 cinc milions de vots de l'espai electoral de Zapatero el 2008

Per això l'estratègia centrista del PSOE sembla poc eficaç per atreure un altre cop els votants que el 2016 van abandonar la formació d'Iglesias en vista de la ineficàcia d'aquest vot per desallotjar el PP del poder.

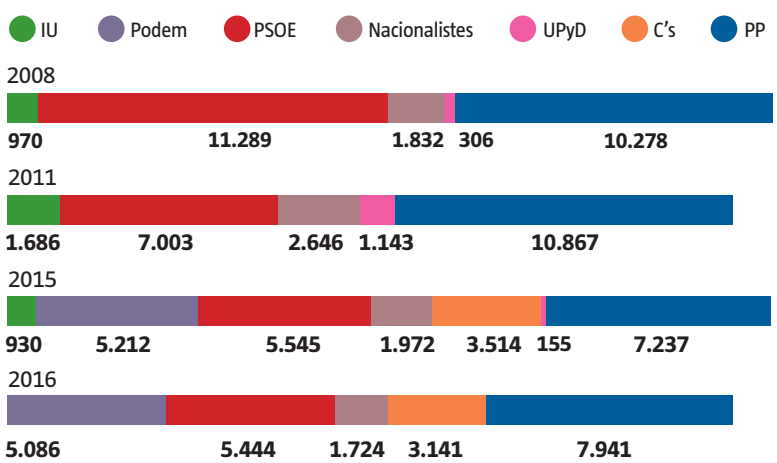
Ara bé, el més inquietant per al PSOE és l'impacte que pugui tenir la seva abstenció sobre el nucli més fidel dels seus votants: els cinc milions llargs que van mantenir el seu suport el desembre del 2015 i juny del 2016. Doncs bé, si el març passat un 53% d'ells confessaven "amb tota seguretat" que no podrien votar mai el PP, al maig aquesta xifra suposava més del 76%. És a dir, només un de cada cinc votants del Partit Socialista sembla disposat a acceptar l'abstenció incondicional que ha decidit el seu comitè federal. La resta podria trencar amarres amb el partit que sempre ha votat i fer bona una paradoxal frase del camaleònic Tony Blair: "El lideratge no consisteix a dir sí, sinó a dir no".●

La descomposició del vot del PSOE

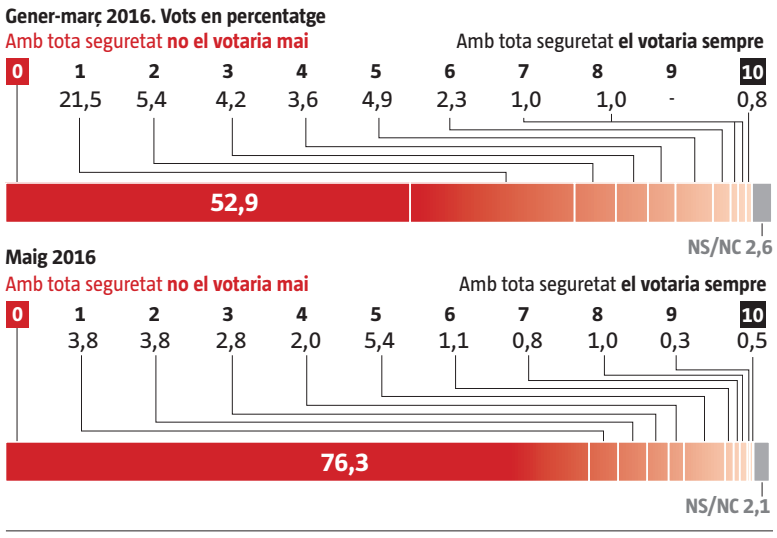
L'EVOLUCIÓ DELS ESPAIS ELECTORALS

El vot absolut. En milers

ÍNDEX DE REBUIG DEL PP ENTRE ELS VOTANTS DEL PSOE

Quina és la probabilitat que voti el PP utilitzant una escala del 0 al 10 i sabent que el 0 significa que **'amb tota seguretat no el votaria mai'** i el 10 que **'amb tota seguretat, el votaria sempre'**

FONT: **CIS** **LA VANGUARDIA**

Arrimadas nega que porti escorta pel procés independentista

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

La líder de Ciutadans Inés Arrimadas va rebre ahir una allau de crítiques, procedents majoritàriament de partits i sectors independentistes, per unes declaracions dijous a la nit a 13 TV en què va explicar el fet que porti escorta "pel que passa a Catalunya".

En vista de l'enrenou provocat –el portaveu de Junts pel Sí, Jordi Turull, la va acusar de superar-se en les seves "mentides"–, Arrimadas va explicar les seves paraules a RAC1 i Catalunya Ràdio: "No vaig parlar del procés independentista ni vaig dir que fos violent. No hi ha una crisi de convivència als carrers de Catalunya. Només vaig fer referència a la gravetat política del moment", va afirmar.

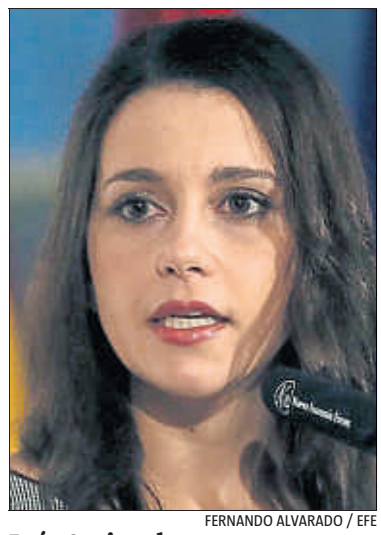
Arrimadas va recordar que el fet que porti escorta dels Mossos és una decisió del Govern que l'afecta a ella per les seves responsabilitats com a líder de l'oposició i altres dirigents polítics catalans, si bé va recordar que els últims anys diversos membres de C's, entre els quals Albert Rivera, han rebut amenaces i, fins i tot, han estat agredits.

"Vivim moments de tensió política, i hi ha persones que pateixen determinades situacions de tensió que no podem negar; jo mateixa he rebut amenaces", va subratllar Arrimadas.

Una "realitat" desagradable, com el fet que alguns diputats taronges rebessin insults i escopinades a la sortida del Parlament quan van coincidir amb l'acte de suport a la presidenta de la Cambra, Carme Forcadell, que "hi ha gent interessada a amagar".

Precisament ahir la seu de Ciutadans de l'Hospitalet de Llobregat va viure el cinquè atac en dos anys quan va ser ruixada aquesta vegada amb pintura vermella.

"Són molt 'pacífics' fins que no penses com ells. Feixistes. A Ciutadans no ens faran callaran. Llibertat", va escriure Albert Rivera al seu compte de Twitter després de l'atac a la seu.●

FERNANDO ALVARADO / EFE

Inés Arrimadas

LV. Article 229

El Govern i la CUP mantenen les seves diferències pels pressupostos

Endavant veu en el Gabinet de Junts pel Sí "poc interès" a pactar els comptes

ÀLEX TORT
JOSEP GISBERT
Barcelona

Malgrat que el termini perquè el Govern porti al Parlament els pressupostos del 2017 és cada vegada més petit, les diferències amb la CUP sobre la qüestió continuen existint. El gabinet de Carles Puigdemont manté el mes de novembre que avui comença com el límit per a l'aprovació de l'avantprojecte de llei –que fonts del Govern situen al voltant del dia 15– i la seva presentació al Parlament, mentre la formació de l'esquerra anticapitalista haurà de dilucidar més aviat que tard si permet o no la tramitació d'aquests comptes, i no tots els col·lectius que la integren estan a favor de fer-ho.

És el cas d'Endavant, una de les organitzacions més influents de la CUP, que ja es decanta clarament pel no, com va passar amb els pressupostos del 2016. En una comunicació feta pública al seu web, el nucli dur de la formació anticapitalista acusa el Govern de Junts pel Sí de tenir "poc interès" a consensuar els comptes del 2017 i de mostrar, en canvi, "una clara voluntat d'aconseguir que els pressupostos no siguin assumibles per a l'esquerra independentista", la qual cosa convertiria la negociació, segons l'organització, en un "teatralització" i un "xantatge" que entén que la CUP no pot acceptar.

La comunicació, amb el títol *Reflexions sobre la situació política actual al Principat de Catalunya*, arremet contra el PDECat i ERC. Endavant, sempre oposada a assolir qualsevol acord amb els exconvergents, acusa el Govern d'augmentar la pressió contra els cupaires amb "la mentida interessada" que sense pressupostos no podrà celebrar-se el referèndum d'independència que Carles Puigdemont va situar, a tot tardar, en la segona quinzena del mes de setembre de l'any que ve. "Un altre cop s'utilitzen els pressupostos, uns pressupostos autonòmics, per reproduir privilegis i salvaguardar interessos partidistes que s'anteposen a la primera prioritat d'aquesta legislatura, l'exercici del dret a l'autodeterminació", lamenta de forma contundent aquest col·lectiu de la CUP, que al Parlament està representat per la diputada Anna Gabriel i la recent incorporació de Carles Riera. Endavant considera que Junts pel Sí és immobilista i que "només un poble organitzat a través d'uns moviments populars actius" serà capaç de forçar una consulta i "activar les transformacions imprescindibles per guanyar-la".

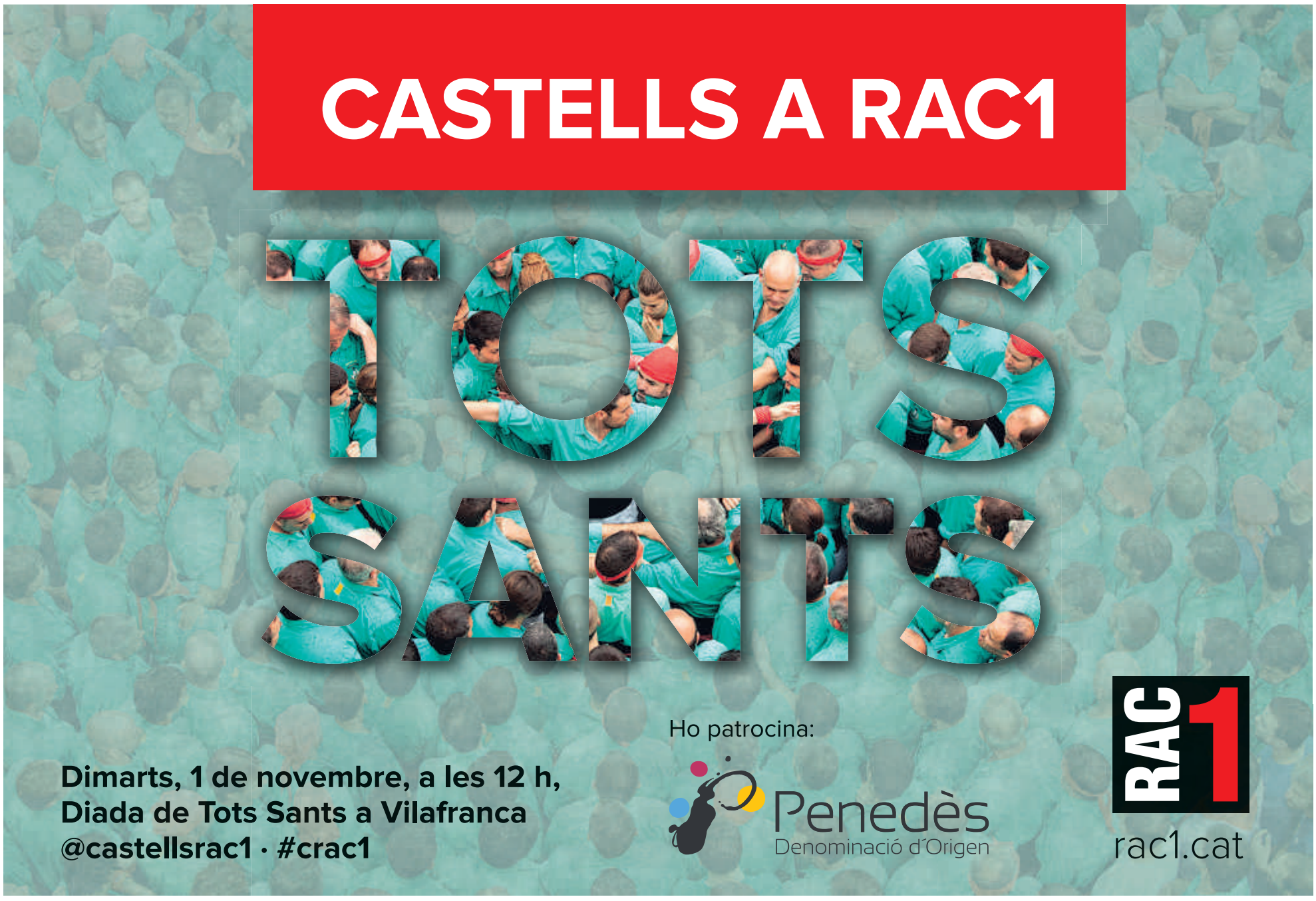
DAVID AIROB / ARXIU

Carles Puigdemont i Anna Gabriel en el debat de política general

Els cupaires voldrien que el procés sobiranista s'accelerés i el col·lectiu Endavant entén al respecte que, una vegada superada la qüestió de confiança i després del debat de política general, el Govern ja hauria d'haver convocat una reunió al màxim nivell de partits i entitats favorables al dret d'autodeterminació per treballar en la preparació del referèndum. La CUP, de fet, ha denunciat públicament aquest retard, però aquesta és una qüestió en què el Govern, malgrat ser perfectament conscient que la resolució aprovada en el Parlament l'instava a convocar-la de "forma immediata", no té intenció de cedir. Tant és així que, en realitat, no pensa convocar la reunió com a mínim fins que tingui la garantia que els pressupostos del 2017 no tornaran a ser objecte d'una esmena a la totalitat per part de la CUP com ho van ser els del 2016 i que, per tant, la seva tramitació serà possible.

Munté preveu portar el projecte aquest mes al Parlament i espera que la CUP estigui "al costat del mandat democràtic"

Una mesura que s'emmarca dins de l'advertència expressada per Carles Puigdemont en el debat de la qüestió de confiança que sense pressupostos no hi hauria referèndum, i que si no s'aprovaven els comptes avançaria les eleccions, i sobre la qual el Go-

LV. Article 230

El Govern i la CUP arriben a un principi d'acord sobre el pressupost

La proposta sobre pressió fiscal no inclou canvis ni en l'IRPF ni en successions

MARTA PÉREZ / EFE

Neus Munté, Oriol Junqueras i Carles Puigdemont durant el ple del Parlament de Catalunya celebrat ahir

ÀLEX TORT
Barcelona

Ni el Govern ni la CUP volen parlar específicament de preacord, però el cas és que han tancat, després de setmanes de negociacions, una proposta fiscal per als comptes del 2017 que ha de permetre tramitar-los al Parlament. No obstant això, encara no es pot parlar d'acord amb totes les lletres, ja que, a banda que el text és obert a possibles modificacions, la militància cupaire ha d'avalar la proposta en un consell polític (màxim òrgan decisori per darrera de l'assemblea general) que es reunirà dissabte a Artés, si no hi ha canvis de darrera hora.

Prèviament, les assemblees territorials de la CUP hauran de debatre el text. Ahir dimecres ja es van celebrar les primeres, i entre avui i divendres hi haurà les següents. Les propostes haurien d'encabir-se en la llei de mesures fiscals i financeres, altrament dita llei d'acompanyaments dels pressupostos. Si s'accepta la tramitació al Parlament, els límits de despeses i d'ingressos no es poden modificar, un fet que en l'anterior negociació, la dels pressupostos del 2016, va esgrimir la CUP per no retirar l'esmena a la totalitat.

Les negociacions han arribat a un punt en què els cupaires han rebaixat notablement les seves pretensions i en què el Govern ha accedit a presentar i modificar alguns impostos ja existents. Tot i que no ha transcendit gaire informació sobre el contingut del document, fonts coneixedores de les negociacions asseguren que, en principi, ni la reforma de l'IRPF, ni l'impost sobre el patrimoni, ni el de successions es modificaran. De totes maneres, fonts d'Economia confirmen que l'Executiu català i la CUP han pensat una nova càrrega impositiva sobre les grans fortunes.

El que sí que és segur és la inclusió de tributs amb "externalitats negatives", com ara els que gravaran l'impacte mediambiental. En aquest paquet hi hauria, per exemple, l'impost a les nuclears pels residus que produeixen, o l'impost sobre grans superfícies comercials per la quantitat de desplaçaments que causen en vehicles. O l'impost sobre begudes ensucrades, amb el qual el Departament d'Economia, que dirigeix Oriol Junqueras, espera recaptar prop de 35 milions d'euros.

El consell polític dels cupaires té previst decidir dissabte si avala el projecte de comptes del 2017

En tot cas, una cosa és tramitar els pressupostos i una altra aprovar-los. Si el consell polític de la CUP n'acaba admetent la tramitació al Parlament, se superarà un primer estadi en les negociacions que donaria pas al debat en comissió perquè s'aprovi definitivament, que promet ser molt més dur que l'etapa anterior. I és que els cupaires faran tot el possible perquè es reflecteixi l'esforç fiscal en mesures de caràcter social.

No obstant això, des de l'anunci el 8 de juny de la qüestió de confiança per Carles Puigdemont i el canvi de secretariat nacional de la CUP a l'agost, els anticapitalistes han mostrat més predisposició a l'acord. Puigdemont va reclamar forjar "una cadena de confiances" que de moment sembla que es compleix. Abans-d'ahir Neus Munté, portaveu del Govern, ja va deixar entreveure amb un "van a tota màquina" que les negociacions estaven encarrilades. I, de fet, en un document intern de la CUP que *La Vanguardia* va detallar dissabte passat, els cupaires admetien: "Continuem entenent que les premisses d'excepcionalitat poden donar lloc en determinades condicions a un suport als pressupostos presentats per JxSí". I hi assumien que la CUP pot arribar a donar suport als números "si són eina de ruptura".●

Iceta retreu a Puigdemont que no compleix

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va carregar ahir contra Carles Puigdemont per la seva negativa a acudir a la sisena Conferència de Presidents Autonòmics que convocarà el president del Govern espanyol. El socialista va instar el president de la Generalitat a rectificar i afegir-s'hi, tot recordant-li que representa "no només els independentistes". "No té dret a deixar els catalans sense veu i faltar a les seves obligacions fixades per llei", li va retreure Iceta, ja que, a parer seu, el president "ha de defensar els interessos dels catalans on faci falta". A la crítica s'hi va afegir la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, que va assegurar que al Govern "se li veu el llautó", perquè "vivien millor amb el PP de la majoria absoluta, però ara que s'inicien reformes i diàleg, no hi assisteixen". Puigdemont va tornar a confirmar que no anirà a la reunió de presidents autonòmics i va recriminar a Mariano Rajoy que, "abans de parlar de nous compromisos, el Govern central hauria de pagar el que no s'ha satisfet del sistema de finançament caducat". "Que l'Estat pagui abans tot el que ha incomplert aquests anys", va reblar.

El Parlament torna a tramitar la llei electoral, però sembla que sense acord

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

El Parlament tornarà a tramitar una llei electoral per a Catalunya, l'única comunitat autònoma que no disposa d'una normativa pròpia sobre això. Serà la quarta legislatura consecutiva en què s'intenta, però, segons el que es va sentir ahir en el ple, és molt probable que l'esforç torni a quedar en no res. La Cambra va donar llum verda a la tramitació d'una proposició de llei del grup Catalunya Sí que es Pot basada en el text que van consensuar els grups la legislatura passada sobre una llei electoral. Llavors el debat de la normativa va quedar paralitzat en una de les seves últimes fases perquè els diputats no es posaven d'acord en un punt fonamental: el sistema electoral. És a dir, com es compten els vots i com es tradueixen en escons.

Sí que es Pot recupera el treball anterior per partir d'un consens, va dir la diputada Marta Ribas, però incorpora una proposta de sistema electoral, basat en el model holandès de circumscripció única i que asseguri la representació territorial mitjançant les vegueries. "Ara el vot d'una persona de Barcelona val la meitat que el d'una persona de Lleida, i el vot d'un habitant de Berga la meitat que el d'un de Solsona", va explicar Ribas. La diputada de Sí que es Pot va assenyalar que Catalunya no disposa de llei electoral pròpia a causa dels "interessos electoralistes d'alguns", els quals el sistema actual "beneficia". I va recordar les eleccions autonòmiques en les quals el PSC va guanyar en vots però no en escons. "No ens podem permetre acabar una altra legislatura sense llei electoral", va reclamar.

Tot i això, la iniciativa no té el vistiplau de Junts pel Sí, per la qual cosa és molt probable que no arribi a veure la llum –es necessiten dos terços de la Cambra per aprovar-la–. El diputat Roger Torrent va retreure a Ribas que el seu grup no hagi negociat prèviament la presentació d'aquesta proposició de llei i, en tot cas, va assenyalar que "arriba tard", perquè respon a una "lògica autonòmica" i Catalunya està "en una etapa postautonòmica". La llei electoral pròpia arribarà, va assenyalar Torrent, amb l'eventual república catalana. I va avisar que el seu grup no comparteix el sistema electoral proposat per Sí que es Pot. "No respecta prou la representació territorial", va subratllar Torrent.

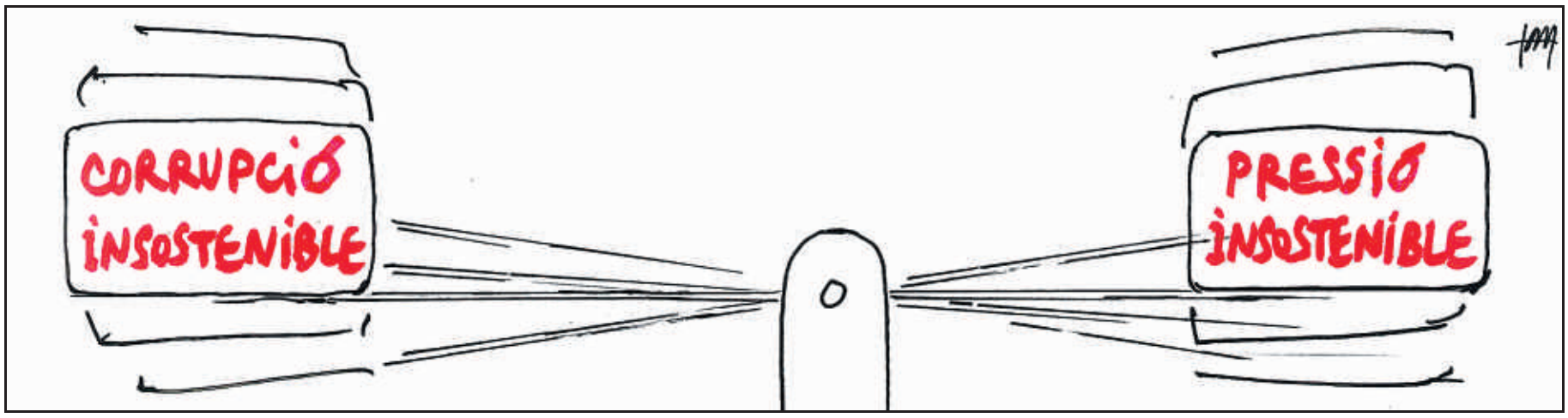
Ciutadans, PSC, PP i la CUP es van mostrar disposats a intentar un acord. Sí que es Pot espera que, si s'arriba a cert consens, Junts pel Sí hagi de moure peça. De moment, sembla difícil. ●

LV. Article 231

La mort de l'exalcaldessa de València

La mort de Barberá reobre al PP el debat de la responsabilitat política

Rajoy revela que va parlar amb l'exalcaldessa dilluns, quan va declarar al Suprem

NINOT

TONI BATLLORI

DANI DUCH

Rajoy, visiblement impressionat, ahir al ple del Congrés

Les reaccions

Podem

Pablo Iglesias

"No s'han de fer homenatges al Congrés als que han estat marcats per la corrupció"

Esquerra Unida

Gaspar Llamazares

"La crítica política i l'exigència de responsabilitats no poden estar renyides amb la humanitat"

PSOE

Susana Díaz

"Quan mor algú cal tenir sempre respecte i no es pot confondre això amb altres qüestions"

ERC

Gabriel Rufián

"ERC ja va dir a Rita Barberá, en vida, el que havia de dir-li. Ara ha mort i cal afegir-se al dol"

CIUTADANS

Inés Arrimadas

"Hem estat molt ferms contra la corrupció, però avui només podem lamentar la seva mort"

LA CRÒNICA

Carmen del Riego
Madrid

Fins on ha de portar la responsabilitat política, i quan s'ha d'assumir. Amb la simple sospita, amb l'inici de la investigació, amb la imputació, amb l'obertura del judici oral, amb la sentència. L'acumulació dels casos de corrupció, que afecten el PP però també el PSOE, van obligar tots dos partits a secundar les posicions defensades per Ciutadans i Podem, que volien que l'assumpció de responsabilitats es produís en el moment de la imputació i no pas, com passava fins ara, després de l'obertura de judici oral. La cursa, en què ningú no volia ser menys, per qui enarborava la bandera de la regeneració va portar els partits a avançar aquestes mesures al moment de la imputació.

La mort ahir de l'exalcaldessa de València, Rita Barberá, que no se sabrà mai si era penalment culpable o innocent perquè el Suprem arxivarà les actuacions adreçades contra ella, ha reobert, sobretot al PP, el debat, o la reflexió, sobre quan s'ha d'assumir aquesta responsabilitat política. Creix el sentiment d'injustícia que ara creuen que van cometre amb Rita Barberá, que va morir proscrita de les files del PP, sense el carnet que tenia des del 1977, el número 4 de la Comunitat Valenciana, i sense l'escalf dels seus companys de partit, que l'evitaven.

Almenys en públic, perquè en privat Rajoy mateix va reconèixer ahir, visiblement afligit, amb la veu trencada i els ulls humits, que havia tingut ocasió de parlar amb qui va ser el seu referent com a alcaldessa amb motiu de la seva declaració davant el Suprem aquest mateix dilluns.

Però als passadissos del Congrés, on ahir es van assabentar de la notícia la majoria dels dirigents del PP, s'obria la reflexió sobre l'actuació que havia tingut el partit amb Rita Barberá al setembre, i que ahir molts confessaven que si no hagués estat pendent la investidura de Mariano Rajoy després de les segones eleccions potser s'hauria actuat d'una altra manera.

En aquells moments, la investigació iniciada pel Tribunal Suprem pel presumpte blanqueig en la seva última campanya electoral va obligar el PP a exigir-li que en el termini de 24 hores deixés l'escó de senadora o se l'expedientaria. Al final Barberá va preferir mantenir el seu lloc a la Cambra Alta i renunciar a la militància en el partit, on feia gairebé 40 anys que militava. D'allà va passar al grup mixt, i en les sessions, els parlamentaris del PP, com també va passar en la sessió solemne d'obertura de les Corts, dijous passat, l'esquivaven, tot i que ella continuava refugiant-se en els seus companys, sobretot valencians, que continuaven mirant per ella. Però Mariano Rajoy, llavors, al setembre, ni tan sols va voler parlar amb ella per demanar-li que deixés l'escó, i va deixar al vicesecretari d'organització, Fernando Martínez Maíllo, i a la secretària general, María Dolores de Cospedal, que prenguessin la decisió més dura per a la senadora "per la pressió política i dels mitjans de comunicació", perquè aquest era ahir el debat a les files del PP.

Ho van expressar en públic i en privat. Ho va fer qui va ser elegida alcaldessa de Màlaga al mateix temps que Barberá de València, Celia Villalobos, i fins i tot el portaveu del PP al Congrés, Rafael Hernando; el coordinador del PP de Catalunya, Xavier García Albiol; el ministre de Justícia, Rafael Catalá: "Cadascú tindrà sobre la seva

LA NOTA DISCORDANT

Podem no assisteix al ple del Congrés per no guardar el minut de silenci

MALESTAR INTERN

Alberto Fabra creu que al PP "avui n'hi ha que potser no tenen la consciència tranquil·la"

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

PANORAMA

LV. Article 232

La CUP critica el Govern per incomplir el full de ruta

▶La CUP va denunciar ahir el que considera el "primer incompliment" del Govern de Junts pel Sí a les resolucions pactades en el debat de política general, ja que no s'ha constituït abans del dia 18 la comissió de seguiment del procés constituent. En un article publicat al web que va crear per fer el seguiment del procés sobiranista, Observatoridelproces.cat, la formació anticapitalista insta el Govern a "crear la comissió abans de finals d'any", i reclama, tant al Govern com al Parlament, que es vagin "cremant etapes de cara a convocar el referèndum abans que acabi el mes de setembre del 2017 i aprovar de les lleis de desconnexió". Segons els cupaires, el termini s'ha incomplert perquè, com a màxim, s'hauria d'haver creat la comissió el 18 de novembre passat, ja que la publicació de les resolucions va tenir lloc el 18 d'octubre, dotze dies després que les aprovés el ple del Parlament de Catalunya. / Redacció

Economia rebutja les propostes fiscals dels comuns

▶El Departament d'Economia va rebutjar ahir les propostes fiscals de Catalunya Sí que es Pot, va lamentar el portaveu de la confluència d'esquerres, Joan Coscubiela, i la diputada Marta Ribas. Els dos parlamentaris es van reunir amb el secretari general de la Vicepresidència i Economia, Josep Maria Jové, i el secretari d'Economia, Pere Aragonès, per analitzar el projecte de pressupostos del Govern després que Sí que es Pot sol·licités una trobada formal a través de carta amb la conselleria que dirigeix Oriol Junqueras. Coscubiela va assenyalar que el Govern "renuncia" a reformar el tram autonòmic de l'IRPF o els impostos sobre els quals té competències, fet que "allunya" les dues formacions. / Redacció

JxSí intenta tancar les disputes amb la CUP per premsa i Mossos

▶Junts pel Sí ha registrat al Parlament una proposta de resolució sobre la llibertat de premsa que busca tancar una polèmica que es va obrir fa dues setmanes per una moció de la CUP sobre el mateix tema. En el ple del Parlament del 10 de novembre Junts pel Sí va votar contra un punt d'una moció de la CUP que instava el Govern a garantir el lliure exercici de premsa i la llibertat d'expressió "prohibint als Mossos requisar càmeres de fotos i vídeos als periodistes". En la resolució, el grup majoritari també defensa el cos dels Mossos d'Esquadra, molest per la moció que els antisistema van portar a l'últim ple. / Redacció

CS L'HOSPITALET

L'entrada de la seu de C's, tacada amb excrements

Nou atac contra la seu de Ciutadans de l'Hospitalet de Llobregat

▶Ahir la seu de Ciutadans de l'Hospitalet de Llobregat es va despertar impregnada un altre cop d'excrements i amb una de pintada en què es podia llegir: "Cs=neofascistas". Comença a ser habitual. Es tracta del setè atac en dos anys i arriba després de l'agressió física fa pocs dies al seu portaveu municipal, Miguel García, que va rebre una bufetada i un cop de puny propiciats per una persona que ja ha estat identificada pels Mossos. En roda de premsa davant de la seu que desprenia una desagradable pudor, la líder de C's al Parlament, Inés Arrimadas, va explicar que ha sol·licitat una trobada amb el conseller d'Interior, Jordi Jané, per tractar aquest tema i traslladar la "preocupació" del seu partit davant la reiteració d'atacs. "La predisposició ha estat molt bona i tindrem aquesta reunió els pròxims dies", va explicar Arrimadas. "Que s'investigui i es posi llum a aquests fets, perquè a ningú no se li escapa que això afecta un partit polític i una idea, i que el que es pretén és intimidar Ciutadans", va reclamar. Arrimadas va reivindicar viure en una Catalunya on "es respectin les diferents idees i no s'ataqui ningú en funció del que pensi". Per la seva part, l'Ajuntament de l'Hospitalet, liderat per Núria Marín (PSC), va fer públic un comunicat condemnant l'agressió. / **Jose Polo**

El nou govern basc

LV. Article 233

Euskadi, mirall per a Catalunya?

L'acord entre el PNB i el PSE planteja un nou escenari per al sobiranisme

DAVID RAMOS / GETTY

Fins fa pocs anys el nacionalisme català ha anhelat l'autogovern dels bascos; avui la situació sembla que ha canviat

Durant molts anys el nacionalisme català ha mirat Euskadi amb certa enveja sana pel seu autogovern. Les tornes potser han canviat actualment si s'atén l'admiració que diversos sectors nacionalistes bascos han expressat moltes vegades respecte al procés sobiranista català.

Ara bé, el recent pacte de govern entre el PNB d'Iñigo Urkullu i el PSE d'Idoia Mendia ha fet un altre pas més. Aquell nacionalisme basc d'Arzalluz i Ibarretxe ha quedat enrere i ara hi ha qui presenta el nou acord com el model a seguir per a Catalunya. Sobre la taula, Urkullu planteja una reforma de l'Estatut d'Autonomia, considera la possibilitat del dret a decidir i planteja una consulta "habilitant", rebutjant, això sí, la unilateralitat. No obstant això, l'acord entre nacionalistes i socialistes sembla que ja és una pantalla passada per a l'independentisme català, una idea que no comparteixen els partits catalans de l'oposició.

En aquest sentit, el Govern no considera que l'acord sigui un exemple a seguir, perquè "les diferències entre Catalunya i el País Basc són notables", segons la seva portaveu, Neus Munté, que, a més, recorda la "mala experiència" que té Catalunya pel que fa a la reforma d'estatuts.

El PDECat també constata que els camins escollits per Catalunya i Euskadi no són idèntics, "perquè es tracta de dues realitats i contextos polítics diferents", en paraules de la coordinadora general del partit, Marta Pascal, que celebra que un "partit amic" com ara el PNB continuï al capdavant del Govern basc. La dirigent del PDECat subratlla, en tot cas, que "la reforma de l'estatut basc i la seva remissió a unes Corts espanyoles sense majoria absoluta del PP plantegen un escenari francament interessant per seguir".

ERC no vol ni sentir-ne parlar, d'una reforma estatutària. Pels republicans la política catalana ha sobrepassat la basca. "L'Euskadi d'avui és la Catalunya d'ahir; avui són ells que ens observen, a diferència d'altres temps", assegura el portaveu d'Esquerra, Sergi Sabrià. A més, ERC critica que mentre la societat demanda canvis i "repensar el sistema", els nacionalistes bascos han tancat un acord amb els socialistes per "fer allò de sempre". Per als republicans, parlar de reforma constitucional és una fotesa, ja que "saben que no es farà mai".

PANTALLA PASSADA

El Govern recorda la "mala experiència" de la reforma de l'Estatut que té Catalunya

ELS NACIONALISTES BASCOS

El PDECat veu en el PNB un "partit amic"; ERC i CUP l'acusen de ser un puntal de l'Estat

Més contundent és la CUP, que lamenta que els seus aliats abertzales al País Basc s'hagin quedat fora de joc. La diputada anticapitalista Anna Gabriel assegura que el d'Urkullu i Mendia "és un pacte per negar el dret a l'autodeterminació". A més, per Gabriel, evidencia les contradiccions ideològiques del PSOE: "A Catalunya denuncien la CUP per pactar amb la burgesia catalana i en canvi al País Basc ells pacten amb el PNB". I ataca també el PNB: "Fa el que sempre han fet: ser un puntal de la governabilitat de l'Estat i treballar per la reforma estatutària en lloc de fer-ho pel dret a l'autodeterminació".

En canvi, les formacions que estan a l'oposició a Catalunya veuen el pacte PNB-PSE amb més bons ulls, alguns amb reserves. Per la dirigent de Ciutadans, Inés Arrimadas, l'acord, al marge d'un contingut que no comparteix pel suport dels socialistes al "dret a decidir", demostra que és possible arribar a acords "entre partits que malgrat les seves diferències busquen punts de consens", una cosa que creu que s'hauria de traslladar a Catalunya per intentar formar una alternativa a l'independentisme amb C's, PSC i PP.

Tot i així, Arrimadas, amb referència a l'assumpció del PSE en el pacte amb el PNB del full de ruta del nacionalisme basc, assevera que no li sembla malament el pacte del País Basc, sinó el contingut: "No entenc com el Partit Socialista defensa una cosa al Congrés i en fa una altra a les autonomies".

Per contra, per Miquel Iceta, líder del PSC, l'acord és "una notícia magnífica" i creu positiu que es vulgui aprofundir en l'autogovern en el marc de la legalitat. "Em sembla bé el fons de la qüestió que és: consens, acord, però tot dins de la llei, per tenir més autogovern, així com que hi hagi també una reivindicació concreta de la pròpia reforma de la Constitució". Tot i això, Iceta lamenta les lectures "una mica interessades", ja que segons el seu parer "allà no hi ha hagut un acord sobre el dret a decidir, ni tan sols sobre nació. Senzillament el que s'ha dit és que d'això s'haurà de parlar".

El diagnòstic del PP a Catalunya és semblant al de C's. Així, la seva diputada al Parlament, Andrea Levy, sosté que al seu partit li agradaria arribar a un acord "d'aquest tipus" a Catalunya "amb els partits constitucionalistes", explica. Amb tot, Levy qualifica de "sorprenent" que els socialistes s'hagin llançat als braços del PNB quan va estar setmanes negant-se a negociar la investidura de Mariano Rajoy. Levy, en canvi, celebra l'aposta d'un PNB que "hagi après dels actuals errors de Convergència" per haver renunciat a la via unilateral i haver moderat el discurs.

MODEL PER A CATALUNYA

Per C's i el PP l'entesa basca és un model d'alternativa contra l'independentisme

REFERÈNDUM CATALÀ

Iceta diu que el pacte és "magnífic"; Domènech espera que interpel·li el PSC sobre la consulta

En canvi, per Xavier Domènech, portaveu d'En Comú Podem, l'acord subscrit entre el PNB i el PSE, en què reconeixen el dret a discrepar sobre la qüestió nacional, indica que totes les "línies vermelles" que Susana Díaz i el comitè federal del PSOE va imposar sobre les negociacions de Pedro Sánchez per formar govern "eren pura ficció". La defensa del reconeixement de la nació basca no ha impedit ara als socialistes donar suport a Urkullu. "Si això significa que el PSOE està disposat a parlar amb els partits pro referèndum, benvingut sigui", afirma. Encara hi ha una altra derivada del pacte a Euskadi. Domènech considera que la decisió dels socialistes bascos podria influir sobre el PSC, que en l'últim congrés van rebutjar la via del referèndum sobre la independència. "És possible que els faci reflexionar i se sentin interpel·lats", considera. ●

Text elaborat per IÑAKI ELLAKURÍA, JOSEP GISBERT, MAITE GUTIÉRREZ, RAÚL MONTILLA I ÀLEX TORT

El País Basc espera que el PSOE es mogui

Euskadi té clar que Catalunya passa per una pantalla diferent i que és improbable, a curt termini, un pacte de govern com el que han signat el PNB i el PSE. No obstant això, alguns partits bascos esperen que serveixi per obrir escletxes a Madrid que ajudin a trobar una sortida dialogada al procés català. Podem, defensor de la plurinacionalitat de l'Estat, ja avisa que pressionarà els socialistes bascos perquè influeixin en un canvi d'actitud en el conjunt del PSOE. El fet que el PSE s'obri a debatre sobre el dret a decidir –sense assumir-lo com a propi– s'ha interpretat com un pas rellevant. La nova esquerra creu que els socialistes catalans i bascos, que van ser els grans puntals de Pedro Sánchez, es veuran obligats a mantenir i reforçar la unitat d'acció pels equilibris de poder intern dins del partit. Una de les incògnites és saber fins a quin punt l'exsecretari general està disposat a revisar el discurs territorial si pugna per tornar a liderar la formació. El PNB creu que els termes del pacte amb el PSE suposen la normalització de conceptes que, fins fa poc, eren tabú per a alguns sectors. Dirigents de la formació afirmen que en això hi ha tingut molt a veure el procés català, el pla Ibarretxe i, fins i tot, les converses de Loiola de l'any 2006 entre socialistes, nacionalistes i Batasuna. Segons aquestes fonts, hi ha hagut un canvi que ha de servir perquè a Madrid s'entengui que la situació catalana no es pot resoldre a través dels "advocats de l'Estat, sinó fent política". / Joan Rusiñol

LV. Article 234

JOSE COELHO POOL / EFE

Els Reis inicien a Porto la seva visita d'Estat a Portugal

Cinc-cents dies després de la seva visita d'Estat a Mèxic, la segona del seu regnat després de la de França, el Rei va tornar ahir a rebre honors de cap d'Estat en l'inici del seu viatge a Portugal. El bon veïnatge i proximitat física i política entre els dos països marca una visita que va començar a Porto, la segona ciutat del país, una decisió personal del president de la República Portuguesa, Marcelo Rebelo de Sousa, la família del qual és originària del nord de Portugal. Els Reis van ser rebuts pel president portuguès al peu de l'escalinata de l'Ajuntament de Porto amb el seu alcalde, on se'ls van retre honors. Ja a la seu municipal van rebre la clau de la ciutat i, a la nit, van assistir a un sopar de gala al palau dels Ducs de Bragança, a Guimarães, on van coincidir amb Iker Casillas i Sara Carbonero (a la foto). Durant el sopar el Rei va afirmar que "Espanya es reconeix en Portugal". / Mariángel Alcázar

Rivera, inquiet, insta el PP a no dilatar més els pressupostos

C's confia a acordar el sostre de despeses, però sospita que els comptes van per llarg

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Que el Partit Popular no tractaria amb gaires deferències Ciutadans malgrat a l'acord d'investidura ho va advertir Mariano Rajoy en el seu discurs al Congrés poc abans de ser reelegit president. Va agrair sense escarafalls el suport centrista, va assenyalar que la suma de PP i C's no era suficient per garantir una legislatura estable, i va mostrar clarament el seu interès per arribar a una *entente cordiale* amb un PSOE que, ja sense Pedro Sánchez al capdavant, començava a desmuntar les trinxeres.

Albert Rivera i els seus en van prendre llavors bona nota, però no esperaven que les primeres dificultats sorgissin tan aviat, amb la negociació dels pressupostos...

La dilació de les negociacions –el PP encara no ha nomenat l'equip que s'ha d'asseure amb els negociadors de C's, si bé els ministre Guindos i Montoro han intercanviat informació amb Luis Garicano i l'equip econòmic taronja– i la falta de concreció comença a inquietar C's, que els últims dies ha llançat diverses advertències públiques als populars: el seu suport als nous comptes no està garantit.

"Com a molt els pròxims dies podríem acordar el sostre de despesa", lamenta un dels dirigents del grup parlamentari centrista. A l'equip de Rivera és majoritària la convicció que el Govern ja ha optat per la prorroga dels pressupostos uns cinc mesos i tenir així temps per, a més dels possibles suports de C's i PNB, sumar el dels socialistes, els barons territorials dels quals volen un acord que insufli liquiditat a les malparades arques de les autonomies.

Per intentar reconduir la negociació entre el PP i C's, la vicepresidenta del Govern, Soraya Sáenz de Santamaría, i el vicesecretari d'organització de C's, José Manuel Villegas, es van reunir divendres passat a la Moncloa. Una trobada, dins del diàleg que mantenen puntualment per telèfon els dos polítics, en el qual Villegas, a més de lamentar el retard del procés, es va queixar formalment de les dificultats que estaven tenint per acarar informació i propostes per la "guerra" que mantenen Guindos i Montoro.

"Així és impossible arribar a cap mena d'acord", va ser el lament de la mà dreta de Rivera.

Un enfrontament entre dos dels ministres amb més pes a l'Executiu del PP que des de C's qualifiquen de "sorprenent" i del qual d'alguna manera no són del tots aliens: Garicano i el seu equip tenen una bona sintonia amb el ("liberal") Guindos, i profundes discrepàncies, principalment en matèria fiscal, amb el ("intervencionista") Montoro.

En aquesta pugna pel model econòmic que ha d'impregnar els nous pressupostos de l'Estat, C's advoca per no apujar ni l'IVA ni l'IRPF, malgrat la retallada de 5.000 milions que exigeix Brussel·les, i aconseguir nous ingressos a través de l'impost de societats. No elevant els tipus, apunten, sinó eliminant aquelles exempcions que, en el moment més dur de la crisi, van permetre a nombroses empreses gaudir de privilegis fiscals.

Una altra via seria la de l'estalvi de 1.000 milions d'euros eliminant duplicitats administratives i *xiringuitos*.

Amb tot, les diferències en matèria econòmica amb Montoro i l'estratègia dilatòria del PP no són els únics elements que tensen la relació entre les dues formacions: hi ha les crítiques del PP a la política de "tolerància zero" amb aquells polítics que siguin imputats per presumptes casos de corrupció, que C's va incloure en el seu acord d'investidura.

I mentre això passa a Madrid, a Catalunya Xavier García Albiol va qualificar ahir de "traïdora" Inés Arrimadas per haver plantejat una reunió conjunta de C's, PSC i PPC amb Rajoy que ell, va assegurar, ja havia proposat "fa dies". ●

TONI ALBIR / EFE

El ministre de Justícia amb Enric Millo i el president de l'ICAB

Catalá advoca pel diàleg

El ministre de Justícia, Rafael Catalá, va allargar ahir la mà al Govern de la Generalitat per arribar a acords dins del marc de la Constitució i sempre que les pretensions siguin assumibles financerament. En una visita al Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB), el titular de justícia va avisar, tot i això, que les converses amb l'Executiu català s'han de fer sense imposicions. "Nosaltres no imposem res a ningú i tampoc no volem que ens imposin res", va dir Catalá en referència al full de ruta de la Generalitat de dur a terme un referèndum "sí o sí". La porta del Govern només s'obrirà si és per atendre qüestions legítimes dins de les competències pròpies de la Generalitat. "Aquí sí que ens trobaran", va asseverar el ministre. El Govern d'Espanya continuarà vigilant l'evolució dels esdeveniments a Catalunya per "fer complir la legalitat vigent", ja que la nova oferta de diàleg no invalida que s'hagi de complir la llei i va instar la Generalitat a elaborar uns pressupostos per a l'any que ve que no vagin més enllà del límit de les seves "competències pròpies". / Toni Muñoz

'ENGANXADA' MINISTERIAL

Les diferències entre Guindos i Montoro distorsionen la negociació amb C's

DURESA A CATALUNYA

Albiol acusa de "traïdora" Arrimadas per haver proposat una reunió amb Rajoy

REFINANCIAMOS HIPOTECAS, EMBARGOS Y HERENCIAS
(Solo con garantía hipotecaria)
PARTICULAR
Telf. 609 078 976
carlos.sello@gmail.com

LV. Article 235

Francesc-Marc Álvaro

Havel, no Fidel Castro

S'ha mort Fidel Castro i jo penso en Václav Havel. El polític i escriptor txec, com el cubà, va enfrontar-se a una tirania i va liderar una revolució, però no va convertir-se en dictador, sinó en president democràtic de Txecoslovàquia. Castro va fer la guerra a un dictador per acabar creant una nova dictadura, mentre que Havel va lluitar contra un règim dictatorial per portar un sistema de llibertats, pluralisme i respecte als drets humans. Havel, nascut a Praga el 1936, deu anys més tard que Castro, va ser un revolucionari de debò, que no va perpetuar-se en el poder ni va perseguir ni va eliminar els que no pensaven com ell. Havel és un dels meus referents, no Castro.

Diuen que Castro forma part de l'educació sentimental d'algunes generacions. I jo penso en Havel. Entenc perfectament que el guerriller barbut que va aconseguir derrocar el dictador Batista el 1959 provoqués entusiasmes entre el jovent de l'època. Ell i els seus van encarnar l'èpica d'una revolta admirable contra un autòcrata que governava amb el beneplàcit de l'imperi. Però després, quan la revolució esdevé un règim d'opressió, aquella ànsia de justícia i audàcia juvenil es fossilitzen, i l'alegria d'una nova pàtria lliure es transforma en tristesa, exili i paranoia.

Diuen que Castro va ser dictador perquè no va tenir altra opció, perquè l'hostilitat nord-americana i el bloqueig el van obligar a governar amb el garrot, perquè la culpa de tot sempre és dels EUA. I jo penso en Havel. Des dels temps antics, l'argument de l'enemic exterior és la gran coartada dels que volen un poder absolut sobre la vida de la gent. La lògica perversa de la guerra freda va xocar contra les aspiracions d'una Cuba que volia determinar el seu futur, però això no justifica un sistema de partit únic, fonamentat en el culte al líder i la supressió de qualsevol discrepància. Per exemple, el Regne Unit no va deixar mai de ser una democràcia quan –entre el 1940 i 1941– va haver de suportar cada dia les bombes dels avions de Hitler sobre Londres i altres ciutats.

Diuen que Castro ha fet molt per als cubans i esmenten com a prova concloent l'educació i la sanitat. I jo penso en Havel. Moltes dictadures –recordeu la de Franco– combinen la manca de llibertats amb uns serveis socials que pretenen reforçar el consens de la població al voltant d'un ordre injust. La Txecoslovàquia comunista –la que va empresonar Havel, la que va prohibir les seves obres– tenia bons metges i formava excel·lents enginyers, científics i músics. Permeten els resultats educatius i sanitaris obtinguts per les autoritats

JORDI BARBA

cubanes relativitzar les execucions, depuracions i empresonaments dels considerats "enemics" de l'Estat? "El castrisme et porta a l'escola i després et diu que hi ha molts llibres que no pots llegir". Així m'ho va explicar Ramón Colás, fundador de les "biblioteques independents", dissident i lluitador pels drets humans exiliat als Estats Units.

Gerardo Pisarello ha fet una piulada que diu: "Fidel Castro impulsó la revolución que hizo de Cuba el país menos desigual de América Latina. Su reto ahora es conquistar más democracia". I jo penso en Havel. Segons el primer tinent d'alcalde de Barcelona, Cuba és una democràcia, però no ho és prou, aquest és el problema. Hauria dit el mateix de la "democràcia orgànica" del franquisme? L'expressió "més democràcia" indica amb claredat quin és el rerefons i el punt de partida de l'esquerra populista que avui pretén regenerar les institucions. D'altra banda, em sorprèn que el fill d'un desaparegut de la dictadura argentina exhibeixi tan escassa empatia amb aquells que pateixen altres dictadures. Castro, com els membres de la Junta Militar argentina, va ordenar l'empresonament, la tortura i l'execució de milers de persones.

Anna Gabriel fa unes declaracions des de l'Havana –on ha viatjat com a representant oficial de la CUP– i parla del castrisme com d'una "democràcia social i econòmica". I jo penso en Havel. I penso en els més de 330.000 votants que els cupaires van aconseguir el 27-S, i penso en el Govern Puigdemont, que depèn de deu diputats que admiren amb fervor el particular sistema de Castro, igual que la consellera de Treball. Sota les samarretes dels anticapitalistes hi ha això, també. La frivolitat d'una part de la societat catalana explica que la fascinació pel totalitarisme no passi factura, malauradament. Farien bé els cupaires de tenir present que qualsevol dictadura –també si es fa dir "democràcia popular"– és corrupta per definició. Per entendre'ns: una comissió com la presidida per David Fernàndez per investigar els Pujol és inimaginable al paradís caribeny que reivindica Anna Gabriel. I a Madrid, per cert.

Ha mort Castro i penso en el que ens va dir Havel. Totes les dictadures –comunistes o no– se sustenten en la mentida. És la mentida allò que primer podreix les paraules i, després, podreix l'ambient i la vida de la gent. Els que ataquen el castrisme de manera furibunda però relativitzen el franquisme o aplaudeixen la Xina capitalcomunista són també part de la mentida, encara que ells potser no ho saben.●

EL RUM-RUM
Imma Monsó

Parlen com si...

Causa estupefacció comprovar quanta gent preparada és capaç d'aniquilar d'una revolada els objectius assolits per un dirigent de l'envergadura de Fidel Castro i, amb ells, el valor d'un projecte revolucionari sòlid que ha resistit amb una bona dosi de dignitat passar de l'estat oníric dels somnis a l'estat real.

Parlen de la relativa pobresa a Cuba com si el més just fos comparar Cuba amb Califòrnia i no amb Haití, Guatemala, Hondures, Paraguai o el Salvador, països on la misèria i la violència són ubiqües i on, per cert, hi ha eleccions..."democràtiques". Parlen com si Fidel hagués estat un hipnotitzador de masses, com si la revolució cubana fos un capritx atroç, un miratge.

Parlen com si no fos una dada contrastada que Cuba ha aconseguit una de les mortalitats infantils més baixes del seu hemisferi. Com si no fos cert que, malgrat el bloqueig de gairebé mig segle, el país ha estat capaç d'eradicar l'analfabetisme, a diferència de la resta de països d'Amèrica Llatina. Com si fos una insignificança haver aconseguit que qualsevol criatura tingui la possibilitat d'estudiar des del preescolar fins al doctorat sense pagar ni un centau. Com si no tingués importància que sigui un dels països amb més metges per càpita, com si no fos res que tots els ciutadans tinguin dret a seguretat social. Com si no tingués cap importància que sigui un país sense mendicitat, sense violència racista, sense màfies, sense forces paramilitars ni esquadrons de la mort, sense la corrupció del narcotràfic que ha desgraciat Mèxic, sense llistes de desapareguts.

Parlen com si la revolució cubana hagués estat un capritx atroç, un miratge

Convé llegir o rellegir la transcripció de les cent hores amb Fidel que Ignacio Ramonet va passar amb Fidel Castro entre el 2003 i el 2005. Sota el títol *Biografía a dos voces*, hi veiem desfilar al llarg de més de set-centes pàgines la història dels últims decennis: la de Cuba, però també la nostra. Gràcies a l'extensió del text, els matisos flueixen en aquesta conversa interminable entre dues intel·ligències lúcides, i Castro no defuig parlar de les injustícies ni de les corrupteles que el sistema ha propiciat (o potser algú pot pensar que els somnis es materialitzen sense trencar cap plat?).

Diuen que les mentides tenen les cames curtes, però no: això era abans. Ara viatgen a velocitat supersònica. La veritat, en canvi, no arriba perquè gairebé ni es mou, sempre parapetada en textos llargs que conviden a la reflexió. Per parlar amb propietat del que va passar, per rebatre falòrnies, contra la mentida, contra la postveritat, cal anar als textos, més que mai, encara que tinguin més de set-centes pàgines.

O precisament per això.

Lluís Foix

Governar a cop de tuit

El senador per Arizona John McCain, de vuitanta anys, té una biografia extensa relacionada amb les forces aèries americanes, presoner quatre anys al Vietnam, candidat republicà a la presidència davant Barack Obama el 2008 i actualment una de les veus més temperades del republicanisme en l'era de Donald Trump.

Quan s'assoleix certa edat, un s'oblida del políticament correcte i recupera la llibertat que va estar encotillada en temps en què la carrera personal podia veure's truncada per una relliscada o una paraula pronunciada a deshora. El senador McCain no és un entusiasta de la figura i les formes de Trump. El va criticar severament en la campanya.

La premsa li demana que comenti els impetuosos tuits que el president electe llança a raig des del seu àtic a la torre Trump de Manhattan. Un tuit ben curiós el vam poder llegir dimarts sobre la crema de banderes als Estats Units. El missatge deia que "no es pot permetre a ningú que cremi la bandera americana i si ho fa ha de tenir conseqüències, potser la pèrdua de la ciutadania o un any de presó".

McCain, cansat de tants missatges improvisats de Trump, va contestar que no necessàriament havia de reaccionar a totes les paraules del president electe. Cremar una bandera als Estats Units, segons sentència del Tribunal Suprem, és legal i forma part de la llibertat d'expressió.

La tendència de molts polítics que utilitzen un llenguatge populista reincident és actuar com si no existissin les institucions que comporten els contrapesos en un sistema de divisió de poders. La incontinència a les xarxes socials dels presidents és molt impactant però resulta moltes vegades banal. No es governa des del tuit sinó des de les accions polítiques que han de passar pel sedàs de les institucions que garanteixen el correcte funcionament del sistema. Es poden guanyar eleccions importunant milions de votants amb missatges falsos o mig certs, amb mentides i altres variants desenfocades de la realitat. Però governar exigeix més serietat i, sobretot, complir la llei per part de l'Estat. Anunciar que se saltarà la legalitat des d'un tuit presidencial és una temeritat.

La incontinència dels presidents a les xarxes socials és molt impactant però molt banal i perillosa

És una vella qüestió. Quan li van preguntar a Ciceró en què consistia l'ordre, va contestar que "en el fet que el poble obeeixi els governants i que els governants obeeixin les lleis". En l'era del pensament fràgil i improvisat és molt convenient recordar que una de les debilitats dels sistemes autoritaris, de dreta i d'esquerra, és la subestimació del dret, que és considerat com una simple subestructura o un formalisme desfasat. Les garanties jurídiques són imprescindibles per garantir els drets i els deures de tots.

Si els presidents recorren a les xarxes socials amb precipitació i frivolitat, la confusió anirà creixent perquè en el fons es tractarà de maquillar la realitat amb mentides obertes o camuflades amb missatges irresponsables.●

LV. Article 236

LA SEGONA

Màrius Carol DIRECTOR

Els llibres com a pista

NO resulta tranquil·litzador que el secretari de Defensa dels Estats Units elegit per Donald Trump sigui un personatge a qui anomenen (i ho accepta de bon grat) *Mad Dog*, és a dir, gos boig. James Mattis ha estat general dels *marines* i els experts asseguren que la seva personalitat és més complexa del que han deixat entendre algunes biografies precipitades. En tot cas, la seva col·lecció de frases terribles no té final, començant per "hi ha uns quants carallots al món que necessiten que els disparin un tret" i acabant per "només hi ha un pla de jubilació per als terroristes". Però també és cert que Mattis va rectificar Trump quan va enaltir la tortura, fins al punt que li va etzibar que això no funciona i que és millor uns cigarrets i unes cerveses per treure informació als presos perquè permeten connectar emocionalment amb ells. Un altre element per a una certa esperança és que Mattis és un bon lector de llibres, capaç d'analitzar la guerra de l'Iraq a partir de la campanya de Pàrtia d'Alexandre el Gran, segons llegeixo. En això també difereix de Trump, que assegura que no té temps per a lectures, sense atendre el consell de John Kennedy, que va explicar quan era president que si no tenia temps, intentava trobar-ne: "Estimar la lectura és transformar les hores de tedi en companyia deliciosa".

Umberto Eco, a *Nadie acabará con los libros*, deia que l'ésser humà és una criatura extraordinària, capaç de descobrir el foc, edificar ciutats, escriure poesies o inventar la mitologia, però alhora no ha deixat de fer la guerra, d'enganyar-se o destruir l'ambient: "La suma algebraica entre vigor intel·lectual i idiotesa dóna un resultat gairebé nul". I afegia que els llibres tradueixen necessàriament aquest honor i vergonya. Als llibres hi és tot, i que Mattis llegeixi és bo, però hauríem de saber què llegeix per arribar a alguna conclusió. Per això Unamuno advertia que no tot s'hi val i que, com menys es llegeix, més mal fa el que es llegeix.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	19
Opinió	32
Tendències	40
Necrològiques	48
Cultura	52
Cartellera	66
Esports	70
Economia	81
PÀGINES	160

SUMARI

INTERNACIONAL
Santuaris anti-Trump
Nombroses ciutats dels Estats Units, conegudes com a Santuaris, han anunciat el seu total suport als immigrants que Donald Trump pretén expulsar del país, enfrontant-se si és necessari a les decisions que prengui la Casa Blanca. **PÀGINA 12**

POLÍTICA
L'enemic a casa
La líder catalana de C's, Inés Arrimadas, pateix les crítiques de companys que la veuen tova amb l'independentisme. **PÀGINA 22**

EDITORIALS
Els temes del dia
El futur de Cuba després de la mort de Fidel Castro, i la celebració del 40è aniversari del Teatre Lliure. **PÀGINA 32**

OPINIÓ
No es casa amb ningú
Els atacs patits pel cineasta Fernando Trueba per no considerar-se espanyol serveixen a Llucia Ramis per preguntar-se pel sentit, si és que en té algun, de prendre partit en els múltiples debats maniqueus que es desenvolupen diàriament: "No puc empegueir-me de ser espanyola perquè, com Trueba, no me sent espanyola. Tampoc puc enorgullir-me de ser catalana perquè no me sent catalana. Has de sentir-te alguna cosa, insisteixen alguns. No és com si et demanen qui prefereixes, si el pare o la mare. És com enamorar-se. Hi ha persones que no s'enamoren". **PÀGINA 36**

TENDÈNCIES
Els peus més salvatges
Dos joves viatgen a Costa Rica per estudiar els peus de la comunitat bribri. **PÀGINA 43**

EL REPORTATGE

CONTRA ATEMPTATS, PROGRÉS
El barri d'on van sortir els terroristes suïcides de Casablanca ha viscut una profunda millora per combatre així el gihadisme. **PÀGINA 16**

CÀMERES A TOTA VELOCITAT
La tecnologia permet seguir les curses de motociclisme com si estiguéssim al lloc del copilot. **PÀGINA 46**

HOMENATGE A GLORIA STEWART
Una exposició recorda la cantant, que va guanyar fama amb les seves actuacions al Jamboree. **PÀGINA 62**

TOT PER UNA ENTRADA
Malgrat els esforços de l'entitat, la revenda d'abonaments del Barça es manté com a negoci. **PÀGINA 77**

CULTURA
Pensar és resistir
El pensador Ramón Andrés presenta dues noves obres on recull les seves reflexions al voltant dels problemes de la vida actual, com l'alienació del proïsme, la subordinació a la tecnologia o la pèrdua d'autonomia com a conseqüència de la mala educació i la manipulació informativa. **PÀGINA 54**

ESPORTS
Un buit a la graella
La marxa de Nico Rosberg deixa Mercedes amb el problema de reemplaçar el campió del món, una delicada tasca per a la qual, però, no li faltaran candidats, perquè nombrosos pilots, amb i sense cotxe actualment, s'han ofert per reemplaçar l'alemany, essent Vettel i Alonso els favorits. **PÀGINA 79**

ECONOMIA
Esforços, no imposats
La ministra Fátima Báñez afirma que el Govern no ha apujat els impostos a les empreses, sinó que els ha demanat "un esforç addicional en l'àmbit dels ingressos". **PÀGINA 82**

PEL FORAT DEL PANY

Les citacions del portaveu

No és el primer ministre que compagina el Ministeri de Cultura amb la representació del Govern, Javier Solana ho va fer entre el 1985 i el 1988, però Íñigo Méndez de Vigo ha decidit aprofitar la tribuna que li ofereix cada divendres la roda de premsa del Consell de Ministres per fer publicitat de la cultura espanyola. Les citacions constants, les al·lusions culturals i esportives, els llibres en els quals s'inspira i les millors frases dels grans autors, adornen ara les explicacions del ministre. Méndez de Vigo va prometre pedagogia el primer dia que va exercir de portaveu del gabinet de Mariano Rajoy, la qual cosa no és incompatible, deu pensar el ministre, amb la poesia, encara que es parli d'Economia. "Avui és sempre encara". Així va citar el ministre Machado divendres per posar en relleu l'aposta pel diàleg. I va rematar la roda de premsa amb Lorca. Va recordar que era l'aniversari de la posada de llarg de La Barraca, la companyia del poeta granadí, i va aprofitar per animar els espanyols a anar al teatre.

PENSEM QUE...

Restriccions de trànsit

Madrid ha posat en marxa aquest cap de setmana unes fortes restriccions de trànsit en ple centre de la ciutat que es repetiran en diverses ocasions durant la temporada nadalenca. La decisió de l'alcaldessa Manuela Carmena d'arrabassar espai al vehicle privat per cedir-lo al vianant ha provocat una encesa polèmica a la capital d'Espanya. En els propers anys els habitants de les grans ciutats europees hauran d'anar acostumant-se, per imperatiu comunitari, a la limitació de l'ús del cotxe. Tot i això, en casos com el de Madrid, o com en algunes iniciatives com les que es plantegen també a Barcelona, cal preguntar-se si la ciutat està prou madura com per imposar dràsticament un canvi cultural i d'hàbits d'aquestes dimensions. Qualsevol mesura que s'adopti haurà d'anar precedida d'un ampli debat que tingui en compte totes les parts, no només les més afins als governs de torn. La recerca de consensos, encara que resulti complicada, és necessària.

ELS SEMÀFORS

Rafael de la Torre
INVESTIGADOR DE L'IMIM

El responsable de neurociències de l'hospital del Mar lidera un grup investigador que ha demostrat que un component del te verd millora les capacitats intel·lectuals de persones adultes amb síndrome de Down. **PÀGINA 42**

Esteve Mach
PRES. AMICS DE PUIG I CADAFALCH

L'associació d'Amics de Josep Puig i Cadafalch impulsa la reivindicació de la figura del gran arquitecte modernista i la recuperació d'algunes de les seves obres menys conegudes, sobretot les ubicades a la comarca del Maresme. **VIURE**

Sadiq Khan
ALCALDE DE LONDRES

Igual com ha fet la ciutat d'Amsterdam, Londres ha arribat a acords amb Airbnb perquè aquesta plataforma de lloguer d'habitatges entre particulars compleixi uns mínims legals i de serveis que no afecti negativament la ciutadania. **PÀGINA 82**

Jenn Díaz
ESCRIPTORA

Des de l'any 2008, el Cervantes ha recaigut en quatre escriptors catalans que escriuen en castellà. Hi ha relleu generacional? Sònia Hernández, Jenn Díaz, Gonzalo Torné, Miqui Otero, Víctor Balcells... **PÀGINES 52 I 53**

Fernando Blanco
PARE DE LA NADIA NEREA

Aquest pare d'una nena malalta d'una rara malaltia genètica, que no té cura, ha ordit un enorme engany i, gràcies a articles i visites a platós, ha obtingut 153.000 euros en donacions per a uns tractaments inexistents. **PÀGINA 44**

El web de LA VANGUARDIA

ESPECIAL FIDEL CASTRO
Seguiu els actes del funeral de l'expresident cubà.

REFERÈNDUM A ITÀLIA
El desenvolupament de la jornada electoral, minut a minut.

FUTBOL
El partit Atlètic-Espanyol, en directe.

'SIN FILTROS'
Semen a domicili.

BARCELONA SECRETA
"El peix secret dels primers cristians", per Xavi Casinos.

LV. Article 237

Alguns dels fundadors de Ciutadans i sectors de la militància acusen la política de ser tova amb l'independentisme

Foc amic sobre Arrimadas

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Com una pluja fina que amb el pas dels dies amenaça tempesta, des de l'estiu, després del seu matrimoni amb Xavier Cima, exdirigent de CDC i en altre temps independentista declarat, sectors de la militància de Ciutadans, a més d'alguns dels fundadors del partit, com Arcadi Espada, Félix Ovejero o Albert Boadella, han censurat amb més o menys contumàcia l'estratègia traçada per Inés Arrimadas a Catalunya, perquè la consideren claudicant amb l'independentisme. Paradoxalment, aquesta reprovació pública coincideix amb el fet que Arrimadas s'hagi convertit en una de les dirigents de Ciutadans més ben valorada pels militants, habitualment reclamada per participar en actes del partit per tot Espanya i amb un ganxo mediàtic que segueix de prop la línia d'Albert Rivera.

Les crítiques des de cercles taronges (foc amic?) a "la tebiesa d'Arrimadas", que li retreuen que intenti ocupar un espai central del tauler polític per seduir els votants que ha perdut CDC des de la seva aposta independentista, s'han multiplicat i endurit les últimes setmanes. I en part això passa pel procés congressual que afronta el partit que lidera Albert Rivera, amb un conclave el mes de febrer en què C's ha de dissenyar una nova estructura interna d'acord amb el seu creixement territorial i amb la irrupció de l'eurodiputada Carolina Punset, que reclama tornar a "les essències del partit i no diluir el discurs antinacionalista" com a referent dels crítics (les crítiques a Arrimadas són també una censura al "viatge al centre" dissenyat per Rivera). Però l'ofensiva contra Arrimadas també respon als intents del PP de desgastar un partit que lidera l'oposició a Catalunya.

Tampoc no s'ha d'ignorar el factor personal, ja que per molt que Arrimadas hagi intentant mantenir la seva relació amb Cima –ara vinculat a la plataforma/partit Lliures, d'Antoni Fernández Teixidó– fora de l'escena pública, el seu casament l'estiu passat a Andalusia, tractat com un esdeveniment social per la premsa, ha donat "arguments" a aquells que asseguren que ha interioritzat per via marital alguns dels mantres del nacionalisme català, assumint-ne el marc mental respecte al "maltractament" de l'Estat a Catalunya.

DAVID AIROB

La líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas, en un ple al Parlament

VEUS CRÍTIQUES

Espada, Ovejero, Boadella o Robles han qüestionat la posició de C's a Catalunya

L'ESTRATÈGIA

Ciutadans recorda que amb aquesta estratègia van obtenir 25 diputats el 27-S

LA PARADOXA

Arrimadas és una de les dirigents més populars entre els simpatitzants de C's

Molt controvertida entre un sector de la militància de C's va ser la seva decisió, una aposta personal que no va ser debatuda internament, de celebrar la Diada amb una paella popular a Premià de Mar, amb la senyera com a símbol.

Tot un canvi radical per a una formació que feia gala de no utilitzar les banderes en els seus mítings i actes, amb l'excepció del cor amb les tres insígnies (espanyola, catalana i europea), que després de les eleccions al Parlament del 2012 es va convertir en un símbol per a C's. Un partit que en un passat no gaire llunyà havia criticat aquesta festa per la "manipulació històrica" per part del nacionalisme català (al web del partit encara hi ha una nota de per què no celebra la Diada).

Malgrat això, va ser una entrevista concedida per Arrimadas a aquest diari (29/IX/2016) el que va desencadenar definitivament les "hostilitats" contra la dirigent centrista. En aquella entrevista la líder de l'oposició al Parlament va fer una crida al diàleg i va acusar la Generalitat de "principal responsable alimentant el victimisme i la confrontació amb 'l'Espanya ens roba'", però també al Govern central, perquè no volia veure "el que estava passant a Catalunya", d'haver propiciat el xoc institucional.

Arcadi Espada, persona decisiva perquè aquelles xerrades informals que un grup d'intel·lectuals celebraven al Taxidermista de Barcelona finalment cristal·litzessin el 2005 en un partit polític, va escriure poc després al seu article dominical d'*El Mundo*: "Arrimadas, líder parlamentària d'un partit, que havia fet del postnacionalisme la seva estratègia, ja parlava com una catalanista".

Per aquelles dates també va expressar la seva contrarietat Antonio Robles, que va estar en els inicis de C's i que acaba de fundar el Centre Esquerra Nacional. "Arrimadas repeteix el discurs nacionalista sense ni tan sols adonar-se'n", va escriure a *Libertad Digital*.

Més recentment, unes declaracions a Catalunya Ràdio d'Arrimadas, en què va assegurar que participaria en un referèndum d'independència només si aquest fos "absolutament legal i tingués validesa", van avivar les crítiques. Algunes de molt àcides, com les del dramaturg Albert Boadella, un altre dels pares intel·lectuals de C's, en un debat celebrat la setmana passada a Madrid sota el títol "El nacionalisme i el populisme", i que va estar presidit per Carolina Punset –qui va dimitir fa poc de l'executiva de Ciutadans per discrepàncies ideològiques–, i amb presència de representants d'UPyD (Gorka Maneiro) i PP (Borja Sémper). "Arrimadas celebra la Diada amb una paella col·lectiva, i no passa res en un partit que va ser fundat per al contrari", va lamentar Boadella en aquella vetllada.

Davant aquestes veus, la direcció de C's nega que hi hagi un canvi d'estratègia i recorda que Arrimadas es va presentar a les eleccions "plebiscitàries" del 27-S amb una aposta per ocupar el centre –el seu lema de campanya va ser "Una nova Catalunya per a tots"– i amb 25 diputats va obtenir els millors resultats de la història del partit socioliberal.

"En general, la nostra militància és aliena a aquest tipus de renyines i té molt clar que no hem rebaixat la nostra oposició frontal a l'independentisme", manifesta el portaveu parlamentari, Carlos Carrizosa. Per Carrizosa darrere de les crítiques a Arrimadas hi ha la mà del PP i l'"intent d'Albiol de desgastar-nos".

Mentrestant, Arrimadas, qüestionada al seu dia per aquest diari sobre la polèmica, va respondre: "No renunciarem a la nostra catalanitat. Vam néixer a Catalunya, estem molt orgullosos d'aquest origen i volem defensar els interessos dels catalans".●

Garicano, a l'equip dels liberals europeus

L'Aliança dels Liberals i Demòcrates per Europa (ALDE), el partit europeu a què està adscrit Ciutadans, va elegir ahir el responsable d'Economia, Indústria i Coneixement de C's, Luis Garicano, com a vicepresident durant el congrés celebrat a Varsòvia (Polònia), segons va anunciar el mateix partit en un comunicat. Fins ara, la direcció d'ALDE tenia nou membres: el president, l'holandès Hans van Baalen; set vicepresidents –una de les quals és Marta Pascal, del PDECat–, i un tresorer, que són elegits cada dos anys. Però al setembre es va decidir ampliar amb dues noves vicepresidències i escollir també un nou tresorer i renovar una altra vicepresidència.

Ciutadans pressiona el PP perquè el president de Múrcia dimiteixi

REDACCIÓ Múrcia

El Govern autonòmic de Múrcia està en l'aire després que una jutgessa de Lorca hagi sol·licitat al TSJ de la regió que investigui el president de la Comunitat, el popular Pedro Antonio Sánchez, pels presumptes delictes de frau contra l'administració pública, prevaricació continuada, falsedat en document oficial i malversació de cabals públics, dins de l'anomenat cas Auditori. El jutjat veu "indicis racionals de criminalitat" en l'actuació de Sánchez durant la seva etapa d'alcalde de Puerto Lumbreras, però serà el TSJ de Múrcia el que decideixi en última instància sobre la seva investigació, ja que té la condició d'aforat.

Mentrestant Ciutadans ja ha començat a pressionar el PP perquè el president murcià dimiteixi en cas que acabi sent imputat. "Si el Tribunal Superior de Justícia de Múrcia decideix cridar el president com a imputat per corrupció política, li demanarem que abandoni el càrrec fins que s'aclareixi", va afirmar ahir el secretari general de Ciutadans, José Manuel Villegas. El PP governa a Múrcia després d'haver subscrit un acord amb el partit taronja en què es recull l'obligació de dimitir per als càrrecs públics investigats per la justícia.

Els populars intenten contenir la pressió i de moment no s'han pronunciat sobre si compliran o no el pacte de govern amb Ciutadans. Divendres Sánchez va evitar pronunciar-se sobre això i simplement va comentar que espera que tot "s'aclareixi" com més aviat millor. El portaveu del Partit Popular al Congrés dels Diputats, Rafael Hernando, ho va atribuir a una campanya d'"assetjament en els tribunals" impulsada pels rivals polítics de Pedro A. Sánchez, malgrat que la jutgessa ha detallat que hi ha indicis raonables de delicte. Hernando va al·ludir veladament al que ha passat amb Rita Barberà demanant de fer una reflexió "sobre el que ha ocorregut en el passat".

El Govern de la regió està en l'aire pels indicis de delicte que pesen sobre el seu president, Pedro Antonio Sánchez

Malgrat això, Ciutadans no pensa renunciar a una mesura que consideren necessària per a la regeneració política que enarboren. Ahir Villegas va ser clar i el partit no dubtarà a forçar la dimissió del president murcià si els populars volen mantenir el pacte de governabilitat.●

LV. Article 238

Ciutadans avala el sostre de despesa, però no la pujada d'impostos

Rajoy i Rivera pacten 3.850 milions per a polítiques socials i econòmiques

EMILIA GUTIÉRREZ

El líder de Ciutadans, Albert Rivera, ahir en la conferència de premsa després de la reunió de l'executiva del partit

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

L'acord assolit sobre el sostre de despesa entre el PP i el PSOE dijous passat va tensar de tal manera el pacte dels populars amb Ciutadans que diumenge a la nit, després que diversos portaveus centristes haguessin avisat durant el cap de setmana de la seva predisposició a votar en contra del sostre al Congrés, van haver de ser el president del Govern central, Mariano Rajoy, i el líder de C's, Albert Rivera, els qui per telèfon trobessin una solució d'urgència.

Malgrat les diferències personals que els distancien, Rajoy i Rivera van tancar a última hora una complexa negociació i van acordar una inversió de 3.850 milions en despesa social i dinamització econòmica al llarg del 2017. Magrat tot, es tracta d'una xifra sensiblement inferior als 5.000 dels 28.500 previstos per a aquesta legislatura que Ciutadans exigia fins ahir.

El grup parlamentaria de C's s'abstindrà en la votació del decret de reforma de l'impost de societats i de pujada d'impostos especials, cosa que ara per ara li permet ser fidel a la seva promesa electoral que en cap cas no donaria suport a elevar la pressió fiscal amb pujades de l'IVA i l'IRPF.

Amb aquesta "cessió" de 3.850 milions, que s'allunya dels criteris del ministre d'Hisenda, Cristobal Montoro, erigit en bèstia negra de C's en aquest procés, Rajoy calma momentàniament el malestar del partit socioliberal, que es veu desplaçat com a principal suport del Govern pels socialistes.

"És un pacte acceptable", apuntaven ahir sense gaire entusiasme fonts de la direcció socioliberal, que sembla decidida, després dels últims esdeveniments, a no donar suport als pressupostos si no inclouen les partides recollides en el pacte d'investidura per a Sanitat, Educació, Dependència, R+D+I i Justícia.

La interpretació que ahir va fer Rivera dels 3.850 milions pactats després de la negociació expressa amb Rajoy va ser una mica més optimista. Va dir que estava "satisfet", i sobretot va posar l'accent en el fet que C's no donarà suport a l'extensió d'impostos acordada pel PP i el PSOE.

"El Govern s'ha compromès a no apujar l'IVA i l'IRPF, a no retallar la Sanitat, l'Educació, ni el pressupost de Dependència", va destacar Rivera en la roda de premsa després de l'executiva

C's amenaça de no aprovar els pressupostos si no compleixen amb el document pactat

que va celebrar el partit a la seva seu de Madrid. "Nosaltres no estem d'acord a ficar la mà a les butxaques dels espanyols", va insistir.

El líder de C's també va llançar ràfegues d'advertència sobre els pressupostos, ja que la seva negociació amb el PP està en una fase d'indefinició perquè Rajoy no designa l'equip que ha d'asseure's amb els centristes. "No donarem suport als pressupostos del 2017 si no inclouen les partides que proposem per a la classe mitjana i treballadora", va declarar Albert Rivera.

Amb tot, l'aproximació del PP al PSOE, afegit al menysteniment que Rajoy acostuma a fer del paper de C's, inquieta la direcció del partit, conscient de la seva posició de debilitat: necessita ser vist com a oposició, però, alhora, marcar el pas de l'Executiu amb acords puntuals.

"El que no té preu no té valor; ells no valoren el nostre suport, al qual ja donen per descomptat", assenyalen fonts de la direcció taronja.

Per això, són cada vegada més nombroses les veus que demanen dins de Ciutadans marcar distàncies amb els populars i posar molt car el seu possible suport als comptes de l'Estat per a l'any 2017, que calculen que podrien aprovar-se entre l'abril i el maig.●

De Carreras, amb Arrimadas

En un moment en què alguns dels fundadors de Ciutadans, com Arcadi Espada i Albert Boadella, han criticat públicament l'estratègia traçada per Inés Arrimadas a Catalunya, entenent que és complaent amb els independentistes, la participació de Francesc de Carreras –un altre dels pares intel·lectuals de Ciutadans– avui amb Arrimadas, en l'acte del partit pel dia de la Constitució, pot ser interpretat com una clara mostra de suport. Preguntada per les crítiques que ha rebut, Arrimadas va ironitzar ahir sobre la seva suposada complaença amb el sobiranisme: "Que a mi em diguin que m'he tornat nacionalista és una cosa que no se la pot creure ningú que conegui la nostra activitat a Catalunya".
Per la líder de l'oposició al Parlament, que va reiterar que Ciutadans es continua oposant i s'oposarà al referèndum d'independència, darrere de les crítiques d'alguns dels fundadors del partit hi ha un cert seguidisme del Partit Popular i –va dir– de l'intent de Xavier García Albiol de desgastar-los.

Catalá proposa de suprimir els jutges nomenats per cambres autonòmiques

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

El ministre de Justícia, Rafael Catalá, va advocar ahir per suprimir la possibilitat que els parlaments autonòmics proposin magistrats per formar part dels Tribunals Superiors de Justícia de les comunitats autònomes. La mesura va ser exposada en el context d'un ampli programa de reformes de les estructura judicial a Espanya, el punt principal de la qual seria la creació d'"un fiscal investigador" que assumís la instrucció dels processos, com en la majoria dels països del nostre entorn. En aquest cas, els jutges durien a terme les funcions relatives a la garantia dels drets fonamentals dels ciutadans i les relacionades amb l'adopció de mesures cautelars.

La compareixença de Catalá per exposar els plans del seu ministeri per a aquesta legislatura va posar de manifest que el consens entre els grups no és impossible, però que són moltes les reserves i recels dels grups parlamentaris sobre les possibilitats que l'Executiu incrementi la seva capacitat d'influència sobre el poder judicial. La proposta de supressió dels jutges autonòmics va alarmar especialment els grups sobiranistes.

L'instructor de la querella del 9-N, Joan Abril, tenia aquesta procedència autonòmica. En el seu moment, el ritme de la investigació va ser considerat excessivament lent en mitjans de la cúpula judicial, que després va promoure el canvi en la presidència del TSJ de Catalunya quan es va haver de renovar.

En resposta a l'exposició del ministre de Justícia, la diputada Ester Capella (ERC) es va mostrar en contra de la supressió dels magistrats dels tribunals superiors proposats pels parlaments autonòmics i va demanar un "traspàs complet" de competències en matèria de justícia a la Generalitat. Lourdes Ciuró (PDECat) es va preguntar, al seu torn, quins motius hi ha perquè Catalá hagi defensat ara el dret a la presumpció d'innocència de Cristiano Ronaldo i no el mateix respecte a Artur Mas o Xavier Trias quan es va saber que estaven sent investigats. Catalá va respondre que defensa la presumpció d'innocència sempre.

Pràcticament tots els grups van mostrar preocupació per l'autonomia dels fiscals. Jaume Moya (Podem) va preguntar si es retiraran les querelles del 9-N, per la repetida voluntat de diàleg del Govern. Juan Carlos Campo (PSOE) es va mostrar receptiu, però va subratllar que el consens no és una finalitat, sinó un mitjà. Catalá, al seu torn, va ser especialment obert respecte al PSOE i C's, al portaveu del qual, José Ignacio Prendes, li va dir que el pacte subscrit pel seu partit amb el PP té bona salut.●

LV. Article 239

El nou escenari polític

Regidors de PDECat, ERC i CUP van a treballar el dia de la Constitució

Els independentistes es mobilitzen sota el lema "res a celebrar"

REDACCIÓN
Barcelona

Al voltant d'un terç dels ajuntaments de Catalunya, segons dades de l'Associació de Municipis Independentistes (AMI) uns 350, es van convertir ahir en els múltiples escenaris on els partits independentistes (PDECat, ERC i la CUP) van celebrar la seva no commemoració del dia de la Constitució. Dirigents sobiranistes es van deixar veure en alguns d'aquests consistoris on càrrecs electes independentistes van anar a treballar, encara que els edificis estiguessin tancats al públic i no acudís ningú més al seu lloc de treball.

En aquest sentit, la coordinadora del PDECat, Marta Pascal, es va traslladar a Vic per reunir-se amb l'alcaldessa d'aquesta ciutat, Anna Erra, que ahir va treballar per decisió política –encara que el mercat medieval que celebrava aquest municipi potser tampoc no li hauria deixat una alternativa–. Pascal, de fet, va assegurar que els càrrecs electes del seu partit treballen els 365 dies a l'any, però que ahir no tenien "res a celebrar", ja que el dia de la Constitució implica commemorar "l'ordenament jurídic espanyol".

Pascal va instar el delegat del Govern central a Catalunya a "canviar la tendència" de la seva predecessora, Llanos de Luna, apuntant que la millor manera d'abanderar el diàleg seria demostrar-ho obrint-se a parlar de tot.

PERE DURAN / NORD MEDIA

La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, ahir al costat de l'alcalde de Celrà, Daniel Cornellà

La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, es va traslladar fins a Celrà, consistori gironí que ahir va obrir per cinquè any consecutiu i que té com a alcalde el cupaire Daniel Cornellà. Forcadell va participar en el canvi del nom d'una plaça: la de la Constitució, rebatejada com a Maria Mercè Marçal. "S'ha de respectar el que decideixi cada consistori, i els alcaldes i regidors han de fer allò que els dictin les seves conviccions", va defensar Forcadell.

Al marge de càrrecs electes, en el cas d'aquest consistori ahir tan sols hi van anar a treballar quatre empleats de la trentena que té l'administració local. "Han vingut menys treballadors per l'efecte judicial que va tenir la denúncia contra l'Ajuntament de Badalona. Això ha atemorit algunes persones, que no han vingut per por de ser expedientades per venir a treballar" un dia com aquest, va manifestar l'alcalde.

A Barcelona, regidors d'ERC i la CUP van mantenir una reunió a l'Ajuntament i també va anar a treballar el primer tinent d'alcalde, Gerardo Pisarello, d'En Comú. A Girona representants d'ERC, la CUP i PDECat van entrar junts al Consistori. A Mataró, regidors de la CUP van assegurar que l'alcalde del PSC, David Bote, no va permetre obrir l'edifici.

"Avui no hi ha cap motiu per despreocupar-se de l'economia i dels serveis socials", va assegurar el vicepresident del Govern, Oriol Junqueras que al matí va voler visualitzar que "no hi havia res a celebrar", visitant amb la consellera d'Afers Socials, Dolors Bassa, un geriàtric de Barcelona.

Forcadell participa a Celrà en el canvi de nom de la plaça de la Constitució pel de Maria Mercè Marçal

Junqueras va aprofitar aquest acte per descriure les bondats dels nous pressupostos, per als quals necessita el vot favorable de la CUP. "Són els pressupostos més socials possibles; incrementen la despesa social: el 74,7% es destina a polítiques socials", va assegurar el vicepresident econòmic català.

La presidenta de l'AMI, Neus Lloveras, va manifestar que l'acció dels regidors independentistes durant la jornada d'ahir pretén denunciar una Constitució que "s'està uti-

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

Fideuà constitucional

EL MIRADOR

Iñaki Ellakuría

Com una irònica rèplica als seus crítics, entre els quals hi ha alguns dels més cèlebres (i mordaços) fundadors de Ciutadans, com Albert Boadella i Arcadi Espada, que tant li han censurat que celebrés l'última Diada amb una paella popular, ahir Inés Arrimadas va optar per commemorar el 6-D amb una fideuà constitucionalista, amb més de 50 quilos de sípia i calamar per a 400 comensals.

Va ser l'epíleg d'una festa de la Constitució que C's ha adoptat des dels seus inicis com una manera de reivindicar un patriotisme civil, arrelat en els valors d'"igualtat, llibertat i solidaritat", i també de marcar distàncies amb altres dates assenyalades, com el 12 d'Octubre o l'Onze de Setembre, de sentiments encesos i domini de les banderes.

> La presència de De Carreras és un simbòlic aval a Arrimadas davant les crítiques d'Espada i Boadella

Tot i que el CCCB ha acollit més d'una vegada l'acte constitucionalista de C's, ahir el partit va decidir traslladar-lo al poliesportiu Sergio Manzano, al barri de Bellvitge de l'Hospitalet.

Va ser també una mostra de suport a l'agrupació local, la seu del qual ha estat atacada set vegades, i al seu portaveu, Miguel García, controvertit expresident del club de futbol de la ciutat agredit al carrer.

"Alguns es pensen que atacant-nos les nostres seus ens faran callar; s'equivoquen: si hi ha una cosa que ens sobra a C's és gent valenta", va proclamar Arrimadas.

No va ser aquesta, però, l'única ni la principal reivindicació d'un míting d'ambient fred que va estar mediatitzat per les creixents crítiques que alguns dels pares intel·lectuals de C's –Boadella i Espada, però també Félix Ovejero i Antonio Robles–, a més de l'eurodiputada Carolina Punset, fan a l'estratègia traçada per Arrimadas, considerant-la tèbia amb l'independentisme.

Aquest mar de fons comença a incomodar la direcció centrista, que manté una relació amb els "pares fundadors" (els seus particulars gerros xinesos) complexa, i que ahir va presentar Arrimadas com una "lluitadora diària" contra l'independentisme.

ÀLEX GARCIA

La líder de C's Inés Arrimadas saluda el catedràtic Francesc de Carreras

"Li estem molt agraïts, ningú com ella no pot explicar el nostre missatge d'igualtat i unitat", va dir el jove regidor de Tarragona Rubén Viñuales, en tasques de presentador i vestit amb l'uniforme riverista per a dies festius i festes de guardar: americana entallada, camisa blanca, texans o xinesos.

Però més enllà d'aquestes paraules, va ser la presència d'un altre dels fundadors de Ciutadans, el catedràtic de Dret Constitucional, Francesc de Carreras, qui amb Espada van lluitar perquè les converses entre estovalles d'un grup d'intel·lectuals cristal·litzessin el 2005 en l'actual partit, el gran aval simbòlic que va rebre Arrimadas.

Sorprès per la bel·ligerància d'alguns els seus vells companys de tertúlia, amb qui no comparteix que C's hagi de centrar la seva acció política exclusivament en el combat a l'independentisme, De Carreras va evitar, malgrat això, polemitzar públicament.

La seva intervenció, que va arrencar amb un sentit record del periodista Iván Tubau, un altre dels fundadors de C's, recentment mort, va ser un elogi sense complexos dels "200 anys del constitucionalisme espanyol".

El catedràtic va qualificar la Carta Magna de la veritable "pàtria" de tots els espanyols perquè en garanteix la seva "igualtat i llibertat".

Per aquesta raó va cridar a defensar-la de les seves dues grans amenaces: d'una banda, els independentistes, que "volen separar Espanya i posar fi a la solidaritat" entre els seus ciutadans; de l'altre, el "populisme" de Podem, que vol enviar a l'embornal de la història els "principis" constitucionals i esborrar que la del 1978 va ser una Constitució "de consens".●

DIJOUS, 8 DE DESEMBRE DEL 2016 www.lavanguardia.cat Número 48.570 1,30 euros

LA VANGUARDIA .cat

FUNDADA EL 1881 PER DON CARLOS I DON BARTOLOMÉ GODÓ

Trump, home de l'any a 'Time', fa fora un càrrec abans de començar

INTERNACIONAL 6

Nines connectades a internet amenacen la privacitat dels menors

TENDÈNCIES 24

Els Mossos detenen els pares de la Nadia

TENDÈNCIES 24

LV. Article 240

Alerta de Brussel·les per l'evasió fiscal en el futbol

►*El comissari d'Economia avisa del "gran problema" dels contractes dels jugadors*

►*El fiscal actua contra exmadridistes, però no contra Ronaldo* ESPORTS 39

Santamaría busca complicitat per a l'"operació diàleg"

Només 19 dies després de l'última visita a Barcelona, Soraya Sáenz de Santamaría hi va tornar disposada a buscar complicitats per al que ja es denomina "operació diàleg". A més de veure's amb el delegat del Govern, Enric Millo (els seus "ulls i mans" a Catalunya, segons ella mateixa), es va entrevistar amb els líders de C's i del PSC, Inés Arrimadas i Miquel Iceta. POLÍTICA 13 A 15

RAFA GARRIDO / ACN

Renzi dimiteix i proposa un govern d'unitat nacional

● El ja ex-primer ministre italià, líder del Partit Demòcrata, no aclareix el seu futur

Una vegada aprovat el pressupost, Matteo Renzi va dimitir ahir formalment després del seu fiasco en el referèndum de diumenge. Renzi va proposar al president de la República un govern d'unitat nacional o, amb menys èmfasi, eleccions. INTERNACIONAL 3

L'habitatge nou puja un 17% en tres anys

● En el cas català, la falta d'oferta eleva un 28% el preu dels pisos per estrenar

ECONOMIA 45

Una troballa científica obre noves estratègies contra les metàstasis

● Uns investigadors de l'IRB de Barcelona identifiquen la proteïna CD36, que permet avançar en la lluita per frenar el desenvolupament del càncer

Nou avenç en la lluita contra el càncer. Científics de l'Institut de Recerca Biomèdica (IRB), amb seu a Barcelona, han identificat la proteïna CD36. Desactivant-la, els investigadors podran progressar en la lluita contra la malaltia, tant en la fase preventiva com en la del tractament, evitant l'expansió per metàstasi o bé frenant el creixement dels tumors. TENDÈNCIES 22 i 23

SELECCION LA VANGUARDIA

8 428292 101304

LV. Article 241

El Govern central prova de sumar Ciutadans i PSC a la "nova etapa"

Sáenz de Santamaría es reuneix a Barcelona amb Arrimadas i Iceta

IÑAKI ELLAKURÍA
RAÚL MONTILLA
Barcelona

A la presa de possessió d'Enric Millo com a delegat del Govern central a Catalunya la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría va insinuar, després d'oferir "diàleg", que al Palau Montaner, noble seu de la delegació al centre de Barcelona, aviat li haurien d'habilitar un despatx per-

EN ESPERA DE REFORMES

La dirigent de C's espera que el Govern del PP posi sobre la taula "mesures concretes"

NOU TEMPS

El líder socialista reconeix el "canvi d'actitud", però apunta que no n'hi ha prou

què seria molt present a la capital catalana.

Va ser un avís de la voluntat de Sáenz de Santamaría d'abordar des del començament d'aquesta legislatura la qüestió catalana, un encàrrec directe del president Mariano Rajoy, a fi de desactivar l'independentisme o, almenys, recuperar la normalitat institucional amb la Generalitat.

Ahir, pocs dies després d'aquella posada de llarg de l'"operació diàleg", la vicepresidenta i ministra d'Administracions Públiques va estrenar el seu despatx barceloní amb sengles reunions amb la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, i el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, per abordar la situació política de Catalunya.

Va ser una visita que no estava recollida a l'agenda oficial de la número dos de l'Executiu del PP, amb l'esperança de ser discreta, però després que al matí transcendís als mitjans va aixecar una gran expectació.

En el seu diàleg amb Iceta i Arrimadas, Santamaría va transmetre la intenció de l'Executiu popular d'obrir vies de diàleg més directes amb els polítics i institucions catalanes i implicar-los en aquesta buscada "nova etapa".

No només seran la vicepresidenta i Millo els que utilitzaran la delegació del Govern central a Barcelona com a espai per fomentar el diàleg. Rajoy vol que els ministres i alts càrrecs tinguin una presència continuada a Catalunya i que utilitzin aquesta seu per a les seves trobades i reunions amb polítics i representants de la societat civil catalana.

Entre les entrevistes pendents hi ha la de Santamaría i el vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, i la dels presidents Mariano Rajoy i Carles Puigdemont.

Sobre la primera trobada, que es podria concretar en els pròxims dies, Santamaría va explicar que fa dies que el seu equip analitza les 46 demandes que Puigdemont va lliurar a Rajoy l'abril passat en la visita a la Moncloa.

La predisposició al diàleg i a donar resposta a aquest paquet de mesures és total, amb una excepció: el punt sobre el referèndum d'independència de Catalunya.

La reunió amb Arrimadas ve precedida del clima d'enfrontament entre Ciutadans i el PP català, sobretot després que Xavier García Albiol la titllés de "traïdora" per haver proposat una reunió de C's i PSC amb Rajoy i que diversos portaveus populars l'acusin públicament d'haver assumit com a propis axiomes del discurs independentista.

Tot i així, el clima va ser cordial i Santamaría va convidar Arrimadas a mantenir una relació fluida amb Millo, que va definir com la seva mà dreta a Catalunya.

Les dues dirigents van analitzar les mesures que afecten Catalunya i que estan en el pacte d'investidura que van firmar PP i C's, com la millora del sistema de finançament, l'impuls del corredor mediterrani i la reforma Constitucional.

En aquest sentit, van coincidir en la importància de tenir certa "unitat d'acció" al Congrés sobre la qüestió catalana.

A la roda de premsa posterior Arrimadas va dir que C's està oberta al diàleg amb el Govern espanyol, però també amb la Generalitat i la resta de les formacions catalanes. I va fer una doble petició: a Puigdemont, que reconsideri la seva negativa a assistir a la conferència de presidents autonòmics i accepti el diàleg sobre finançament, i al Govern de Rajoy, que "posi mesures i reformes concretes" sobre la taula.

Iceta va qualificar la reunió que va mantenir amb Sáenz de Santamaría de "cordial", en què la vicepresidenta va prendre "moltes notes" sobre tots els temes de què van parlar, que van ser molts, tot i

QUIQUE GARCÍA / EFE

Miquel Iceta arribant a la delegació del Govern espanyol ahir

Diàleg fins al referèndum

Jordi Sànchez

El 1961 Luther King i 47 manifestants van ser detinguts per agenollar-se i pregar davant l'Ajuntament de Birmingham; incomplien les prohibicions de manifestar-se. L'endemà King va llegir a la presó la carta de vuit importants religiosos blancs no racistes: "Reconeixem la natural impaciència de la gent que sent que les seves esperances triguen a fer-se realitat. Però estem convençuts que aquestes manifestacions són errònies i inoportunes. Quan un creu que vulneren els seus drets, hi ha un procediment establert i cal dialogar, abandonar els carrers". King hi va respondre: "Tenen molta raó de cridar al diàleg. En realitat, aquest era l'objectiu de tot el nostre moviment. La no-violència de les nostres actuacions ha provocat una crisi tal i tanta tensió que els qui havien refusat constantment el diàleg ara es veuen impel·lits a demanar-lo".

J. SÀNCHEZ *és president de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC)*

Com es connecta aquesta història amb la Catalunya actual? La resistència a admetre el referèndum com a solució sembla que ja no és tan unànime. Van apareixent declaracions que són escletxes, com les veus amb influència que qüestionen l'statu quo negacionista del referèndum, la incomoditat quasi insostenible al PSC, les declaracions d'Inés Arrimadas i l'ofensiva dels dirigents polítics espanyols volent apropiar-se el relat del diàleg. De fet, em diuen que en certs ambients de la capital de l'Estat s'ha instal·lat el pessimisme pel que fa a les seves expectatives de veure com en el seu llenguatge es desinfla el "suflé català". Sembla, doncs, que a Madrid toca rectificar.

La paradoxa és que mentrestant, a casa nostra, alguns articulistes no paren de dir que a l'independentisme li sobra estètica, li manca lideratge, que improvisa, i que no té una estratègia. En resum, ens volen dir que encara no estem a punt. Discrepo. Com a president de l'Assemblea Nacional Catalana, volto cada setmana per tot el país, en tota mena de conferències i actes i percebo un convenciment en una part molt important de la societat catalana que dóna per descomptada la desconnexió.

> La bastida alçada aquests últims anys per desacreditar el diàleg per al referèndum comença a enfonsar-se

Els contraris a la independència volen treure partit d'aquestes contradiccions. Aquesta estratègia no és nova. Recordo, per citar el darrer exemple, els dubtes que es van voler amplificar arran del fracàs de la tramitació pressupostària. I també quina va ser la reacció, a inicis de juny, davant la proposta de fer un referèndum d'independència. A final de setembre, el panorama havia canviat: la mobilització multitudinària de l'Onze de Setembre va impulsar definitivament el referèndum. I mobilitzacions i referèndum van acabar sacsejant alguns fonaments de la política espanyola, un cop es va fer evident realitats i fets que havien negat sistemàticament. Així doncs, guanyar relat i espai perdut pot estar en la base de les escenificacions dels darrers dies a favor del diàleg.

Hi ha una pressió externa i interna que l'Estat espanyol ja no pot ocultar. A les evidències que arriben de Catalunya –hauríem d'afegir-hi la darrera mobilització del 13 de novembre amb desenes i desenes de milers de persones fent costat a les institucions del país– cal sumar-hi ara l'interès poc dissimulat de l'exterior. La conferència del president Puigdemont i dies després de l'expresident Mas amb presència de més d'una desena d'ambaixadors a cada una és un senyal inequívoc. Un ambaixador no hi va sense consultar el seu govern ni saber que el que s'hi dirà va en la línia de defensar el referèndum com a solució política òptima, possible i inevitable per l'Estat espanyol i la Unió Europea. Qui posa la mà al foc, doncs, per la intangibilitat del president espanyol? Qui creu que a la cimera recent de Berlín no va sentir veus que li recordaven que convé diàleg? Qui no pot imaginar que la seva rigidesa incomoda molts mandataris europeus pel risc de generar un problema més a la Unió Europea?

La bastida alçada aquests últims anys per desacreditar el diàleg per al referèndum comença a enfonsar-se. De moment els gestos del Govern espanyol són encara buits de contingut, amb excés de retòrica i absència de fets. Si mirem enrere, però, el punt present ens fa ser optimistes. Pot ser la prèvia d'una rectificació. Si arriba, serà molt benvinguda. En serem els primers valedors. Som-hi, el referèndum espera.●

QUIQUE GARCÍA / EFE

La líder de Ciutadans Inés Arrimadas abans de la reunió d'ahir amb la vicepresidenta del Govern central

La Generalitat lamenta que el diàleg comenci amb l'oposició

Munté retreu a la vicepresidenta que no s'hagi reunit abans amb Junqueras

JOSEP GISBERT
Barcelona

Que les primeres reunions que la vicepresidenta del Govern espanyol, Soraya Sáenz de Santamaría, mantingui a Catalunya i sobre Catalunya siguin amb els representants de l'oposició i no del Govern no és, per al gabinet de Carles Puigdemont, precisament la millor manera de plasmar la voluntat de diàleg. "És un bon indici la seva iniciativa de ser més present a Catalunya, sobretot per l'enorme incomparaixença de l'Estat a Catalunya

"Si és una estratègia premeditada, no és un bon senyal", remarquen fonts del Govern

que tots sobre l'encaix de Catalunya a Espanya.

"L'actitud ha canviat, les coses com són", va valorar Miquel Iceta, que alhora va advertir que amb un canvi d'actitud no n'hi ha prou. "Estem arribant tard. Hi ha un problema que s'ha anat complicant i que requereix propostes i actuacions", va afegir el líder dels socialistes catalans.

A la reunió, de prop d'una hora, Iceta va posar sobre la taula la reforma federal de la Constitució i que s'hi comenci a treballar immediatament a partir de mecanismes que permetin veure "quins són els punts que susciten més acord i quins són els punts en què hi ha més distància", perquè en el moment en què es pugui abordar el debat "portem tots els deures fets".

També la demanda d'un nou finançament o les inversions que són necessàries a Catalunya, que depenen del Govern central i que no arriben –cas, per exemple de Rodalies–. Iceta va incidir en la necessitat que els dos governs, el català i el central, recuperin el diàleg, una cosa en què pensa que

SOBRE EL NOU FINANÇAMENT

El PSC i C's volen que Puigdemont assisteixi a la conferència de presidents

els socialistes poden ser "útils".

En aquest sentit, el líder del PSC també va tornar a reclamar al cap de l'Executiu català, Carles Puigdemont, que assisteixi a la conferència de presidents que Rajoy convocarà ben aviat perquè, si no ho fa, "Catalunya es quedarà sense veu". Es tracta d'una qüestió, va dir Iceta, que també va plantejar a Sáenz de Santamaría: "A veure si entre tots el convencem", va apuntar.

Sobre la polèmica pel fet que la vicepresidenta es va reunir abans amb ell i amb Arrimadas, el líder del PSC va apuntar que va ser ell qui va demanar cita a Santamaría quan tots dos van coincidir en el nomenament de Millo com a delegat del Govern.

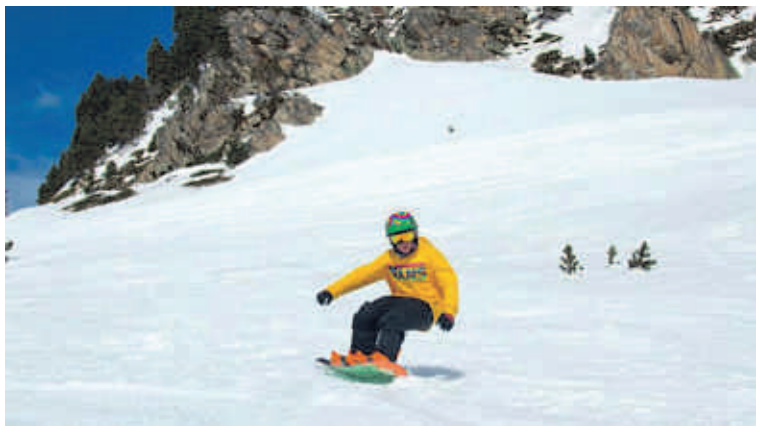
"Jo li vaig demanar una reunió, i el cert és que m'ha donat cita rapidíssim; crec que totes les forces que vulguin parlar podran parlar", va subratllar el líder dels socialistes catalans, que va apuntar que després de la reunió la seva impressió és que la vicepresidenta ha agafat la carpeta catalana "amb molt d'interès".●

també pendent entre Carles Puigdemont i Mariano Rajoy, i que Neus Munté desitjaria que fos "ben aviat" i "amb contingut". El Govern valora, en tot cas, el "canvi d'actitud" que suposa la presència de Soraya Sáenz de Santamaría a Barcelona per "prendre el pols a la realitat política i social" de Catalunya, encara que considera que "si es tracta d'una estratègia premeditada –veure's abans amb l'oposició–, no és un bon senyal". El mateix que pensen els partits que l'integren, com el Partit Demòcrata Europeu Català (PDECat), la coordinadora general del qual, Marta Pascal, no dubta a qualificar de "gesticulació" i "operació de màrqueting" les reunions de la vicepresidenta del Govern espanyol, mentre des d'ERC es resta importància al fet perquè "no n'esperem res de l'escenificació del diàleg amb el Govern espanyol".

La consellera de Presidència, en aquest context de coses, va recordar, a més, que la reforma de la Constitució que ara sembla que tenen a l'agenda els partits espanyols no és en cap cas una proposta que tingui gaires adeptes a Catalunya. "A Catalunya no hi ha cap demanda ciutadana ni cap clamor al carrer per una reforma de la Constitució", va subratllar en declaracions a l'Agència Catalana de Notícies, en què va remarcar que és com "la cançó de l'enfadós a la qual recorren quan no tenen cap altra proposta per oferir a Catalunya".●

CLUB VANGUARDIA

Gaudeix de la vida

2x1

VALLTER 2000 /

2x1 al forfet de dia entre setmana i en temporada baixa a l'estació d'esquí Vallter 2000

Una estació d'esquí familiar a la vall de Camprodón.

Vallter

Oferta vàlida per a dues persones per cada targeta del Club Vanguardia per a tota la temporada 2016-2017 (sempre que l'estació romangui oberta), excepte del 5 al 8 de desembre i del 23 al 30 de desembre. Només vàlid de dilluns a divendres. No acumulable a altres promocions.

Consulta totes les ofertes i condicions al web.

Subscriu-te a La Vanguardia per 9,90 €/mes trucant al 933 481 482 o a clubvanguardia.com

@clubvanguardia Club Vanguardia

LV. Article 242

L'ÀGORA

José Antonio Zarzalejos

Suïcidi constitucional

Tenen raó els independentistes quan asseguren que resulta inversemblant que la Constitució del 1978 incorpori un mecanisme que pogués permetre la secessió i, fins i tot, una consulta sobre aquesta hipòtesi. Encara que la Carta Magna no consagra una democràcia militant, com l'alemanya o francesa, el seu fonament és la "nació espanyola" que s'adjectiva d'"indissoluble" i la sobirania resideix en el "poble espanyol" del qual emanen els poders de l'Estat. Aquestes declaracions es contenen als articles 1r i 2n del títol preliminar de la Constitució i conformen un dels aspectes essencials del seu nucli dur. De tal manera que alterar-ho amb la incorporació de nous conceptes tals com *nació de nacions* o *Estat plurinacional* no consistiria en un procés de reforma sinó en l'abrogació de l'actual Constitució i en l'inici d'un procés constituent. És per això que, quan els independentistes per unes raons, i Podem, per d'altres, reclamen que la Carta Magna reflecteixi d'una altra manera la pluralitat territorial d'Espanya –superant l'expressió "nacionalitats i regions"–, el que en realitat demanen és posar fi a la norma constitucional que va fer aflorar la transició espanyola. En termes més clars: es demana, ni més ni menys, que les Corts Generals *suïcidin* la Constitució del 1978 i se n'elabori una altra sostinguda en fonaments completament diferents.

Aquesta hipòtesi no es produirà perquè les cambres legislatives reflecteixen una majoria aclaparadora que dóna suport a l'actual Constitució. Però tampoc les circumstàncies polítiques i la correlació de forces actual no permeten un procés solvent per abordar-ne la reforma. La irrupció de Podem i les pretensions independentistes juntament amb d'altres de més morigerades però també de caràcter identitari per part del nacionalisme basc frenen gairebé en sec l'obertura d'un debat reformista perquè no obtindria ni de bon tros el consens parlamentari que va obtenir el text del 1978 i és possible que procurés una divisió en l'electorat que reduís el suport popular a una norma constitucional reformada. Amb una altra composició del Congrés dels Diputats –per exemple: la de la X legislatura, sense Podem– hauria estat possible una reforma –fins i tot una simple addició– que satisfés en part les aspiracions d'un sector moderadament secessionista a Catalunya. Ara tampoc aquesta variant no seria assenyada perquè n'hi hauria prou que un 10% dels diputats sol·licités una consulta vinculant perquè aquesta possible previsió favorable a les reivindicacions del catalanisme s'hagués de sotmetre a un referèndum del conjunt dels ciutadans que, molt probablement, la rebutjaria.

RAÚL

Alterar el fonament nacional espanyol a la Constitució obriria un procés constituent

Com mostra l'últim baròmetre del CIS, la majoria dels espanyols consultats es mostren satisfets amb l'actual Estat autonòmic. No hi ha demanda majoritària de canvis constitucionals fora de Catalunya i, amb menys força, d'Euskadi, i aquelles més freqüents (supressió o reforma del Senat, redistribució de competències entre l'Administració i les autonomies, aspectes determinats del títol II referents a la monarquia parlamentària) no són les que es reclamen des dels independentismes i nacionalismes diversos. El PNB i els partits que donen suport a la secessió catalana ja han explicitat que no participarien en una reforma constitucional que no incidís de manera radical en el model territorial remetent-se a la necessitat de recollir declaracions dogmàtiques tals com el reconeixement de les "nacions d'Espanya". El Tribunal Constitucional ha declarat, a més, que la Constitució no "coneix cap altra nació que l'espanyola" i que la menció *nacional* del pròleg de l'Estatut del 2006 ha d'interpretar-se conforme als criteris d'aquell òrgan de garanties, és a dir, sense que la denominació tingui rellevància jurídica o política. Es podria, així, parlar de nacions culturals o lingüístiques però no de nacions sense adjectivacions perquè és la "indissoluble nació espanyola" el fonament de la Constitució vigent.

El meló constitucional –per a una reforma– s'hauria hagut d'obrir entre el 2012 i el 2015 com a procediment de solució, parcial, de la qüestió catalana. Ara caldrà intentar pal·liar-la sense cap incisió a la Constitució, valent-se el Govern espanyol i els interlocutors a Catalunya que s'hi avinguin de procediments que puguin materialitzar-se en acords polítics, lleis ordinàries i, eventualment, orgàniques. El "principi d'efectivitat" –la independència aconseguida a través dels fets consumats– és una aposta possible però massa arriscada. I així, quan només es resisteix amb la pretensió que el simple transcurs del temps solucioni els problemes, és fàcil trobar-se que aquests s'han convertit en immanejables. Potser Rajoy se n'hagi adonat ja tard.

Inés Arrimadas

Si es fa un repàs als discursos i intervencions de la líder de Ciutadans a Catalunya, es conclourà que no hi ha cap heterodòxia respecte dels criteris que sobre l'independentisme té establerts el seu partit. García Albiol (PP) l'ha anomenada "traïdora" i en cercles mediàtics i polítics de Madrid, Arrimadas és acusada de "desviacionisme", opinió que no comparteix ni Albert Rivera ni el seu equip. Sembla que interessa colpejar sobre la coherència del discurs de Ciutadans i fer-ho sobre la seva dirigent a Catalunya. Es fa, en ocasions, recorrent a arguments familiars totalment improcedents i intrusius. No ho està passant bé el partit taronja. Rajoy no els ho està posant fàcil. Hi ha una operació en marxa contra els de Rivera. L'explicarem.

Jean-Marc Ayrault

El ministre d'Exteriors francès va aprofitar dimecres passat un acte amb el seu homòleg Alfonso Dastis per reclamar "respecte" a la sobirania de França a propòsit de les repetides mencions dels independentistes cap als territoris de parla catalana al país veí. En el seu moment, el Govern gal es va pronunciar de la mateixa manera quan creixia el discurs de la unificació d'Euskadi amb el territori anomenat Iparralde (País Basc francès). No s'han de confondre les coses. El fet que als ambaixadors acreditats a Madrid els interessi conèixer de primera mà les tesis secessionistes no vol dir –potser, al contrari– que els donin suport o els complaguin. Entrar en una dinàmica de postveritats seria un símptoma d'impotència en l'independentisme.

Glòria Serra

Volkswagen i Cassandra

Avegades fa força fàstic tenir raó. Ho pensava aquesta setmana en veure que la Unió Europea ha obert expedient a Espanya per no haver sancionat Volkswagen en el *Dieselgate*. Fa uns mesos vaig escriure en aquesta mateixa columna una reflexió sobre l'afer que era tot un exercici de predicció. Feia de sibil·la, vaja. Em preguntava en què quedaria a Espanya la investigació i les més que lògiques sancions al gegant automobilístic Volkswagen arran l'escàndol de la manipulació dels motors d'una part dels seus models dièsel. Si ho recorden, la trampa va ser descoberta fa un any als Estats Units: la multinacional alemanya havia retocat el sistema informàtic d'alguns models perquè enganyessin les anàlisis d'emissions de fums. D'aquesta manera els indicadors de contaminació eren més baixos que els reals i aconseguien una millor qualificació en el rànquing de vehicles menys contaminants.

Les conseqüències primeres de l'afer van ser la dimissió fulminant del director executiu de Volkswagen, la pèrdua d'una quarta part del valor de la companyia a la borsa i una provisió de fons força important per pagar el canvi de software en tots els models afectats a tot el món. Jo ja he rebut la meva carta, perquè el meu cotxe és un dels models trucats, i ben aviat passaré perquè me'l converteixin en un vehicle que ja sé que per desgràcia és més contaminant, però més honest. Als Estats Units, on va esclatar tot, la investigació s'ha acabat amb un acord amb la marca per evitar una onada de demandes massiva que amenaçava d'ofegar el gegant del motor en indemnitzacions milionàries. Volkswagen haurà de pagar al Govern nordamericà 15.000 milions de dòlars.

El Govern espanyol, davant l'amenaça que Brussel·les els acabi sancionant, s'ha posat de perfil i diu que ho investigarà

A Espanya, l'intrèpid ministre Soria, abans de fer un sonor mutis empastifat pels papers de Panamà, va passar primer del to sever exigint explicacions a Volkswagen, anunciant investigacions i prometent sancions exemplars a posar-se com a estora de porta als peus de l'empresa. N'hi va haver prou que la companyia amenacés de retallar les inversions en nous models a les plantes que té a Espanya, començant per la de Martorell, perquè desapareguessin les exigències de devolució dels ajuts del pla PIVE usades fraudulentament, per exemple. Un any després, no sabem res dels resultats de la promesa investigació ni de cap hipotètica sanció. De moment, el Govern espanyol, davant l'amenaça que Brussel·les els acabi sancionant, s'ha posat de perfil i diu que ho investigarà. Molta investigació per no res, vaja.

I aquestes eren justament les meves pessimistes prediccions: que Espanya seria dels països on a Volkswagen enganyar i mentir li sortiria absolutament gratis. En fi. Potser és aquesta estranya setmana, una pluja escocesa de festes i dies laborables. Potser és l'excés de temps lliure o els colors grisos i apagats d'aquest mes de desembre que m'inspiren un estat d'ànim malenconiós. Però avui em sento una mica com la mítica sibil·la grega, Cassandra, dotada pels déus amb el do de la profecia, però amb la maledicció de no ser mai creguda. En el meu cas, la maledicció és haver estat afavorida amb el do del "pensa malament, i l'encertaràs". Per cert, la possible sanció que posi Europa a Espanya per no investigar i castigar Volkswagen, cal que els digui qui l'acabarà pagant?●

LV. Article 243

Política

La qüestió catalana

La CUP tensa la relació amb el Govern i exigeix la dimissió del conseller Jané

La detenció d'anticapitalistes pels Mossos per ordre judicial desferma la polèmica

NINOT

TONI BATLLORI

JOSEP GISBERT
Barcelona

La relació entre la CUP i el Govern torna a fer saltar espurnes. Aquesta vegada a propòsit de nous actes de desobediència i de les detencions practicades pels Mossos d'Esquadra, per ordre judicial, dels activistes de la formació de l'esquerra anticapitalista que es van negar a declarar a l'Audiència Nacional per la crema de fotos del rei Felip VI l'Onze de Setembre passat. Una situació que, després del precedent de l'alcaldessa de Berga, Montserrat Venturós, posa més llenya al foc de la difícil convivència que la CUP i el Govern mantenen aquesta legislatura i tensa la relació en vigílies del debat de totalitat dels pressupostos de la Generalitat del 2017 que se celebra la setmana que ve al Parlament.

El cas és que les detencions, ordenades pel jutge de l'Audiència Nacional Fernando Andreu després de la plantada de la setmana passada, van desencadenar una tempesta política al si de la formació de l'esquerra anticapitalista, que va sortir en bloc en contra del fet en si mateix i en contra de l'actuació dels Mossos d'Esquadra, fins al punt d'exigir sense reserves la destitució del seu màxim responsable, el conseller d'Interior, Jordi Jané. En una compareixença a la sala de premsa del Parlament, Mireia Vehí, acompanyada dels també diputats Benet Salellas, Eulàlia Reguant, Gabriela Serra, Anna Gabriel i Joan Garriga i de la portaveu del secretariat nacional, Núria Gibert, va subratllar que, davant la "mà dura" de l'Estat espanyol contra el procés independentista, la CUP "no pensa fer ni un pas enrere" i va lamentar que, "una vegada més", el conseller d'Interior "no ha estat a l'altura del moment democràtic excepcional que viu Catalunya". El desafiament de la dimissió de Jordi Jané quedava damunt la taula.

MARIA BELMEZ / ACN

Les diputades Eulàlia Reguant, Mireia Vehí i Gabriela Serra estripant fotos del Rei ahir al Parlament

Els cinc acusats

Els detinguts pels Mossos d'Esquadra per ordre de l'Audiència Nacional per no haver anat a declarar dimecres passat, acusats d'un delicte d'injúries a la Corona per la crema de fotos del rei Felip VI l'últim Onze de Setembre, són Jordi Almiñana, tècnic de medi ambient de l'Ajuntament de Navàs, governat per la CUP; Aitor Blanc, regidor i portaveu del grup municipal Som Gramenet, coalició formada per Podem i la CUP a Santa Coloma de Gramenet, i Ivan Altimira, regidor de districte de la CUP al barri de Sant Andreu de Barcelona. Dos activistes més de la formació de l'esquerra anticapitalista sobre qui també pesa ordre de detenció pel mateix motiu són Nora Miralles i Roger Santacana, aquest últim candidat de la CUP a Manresa. Els detinguts van ser traslladats pels Mossos d'Esquadra a la comandància de la Guàrdia Civil a Sant Andreu de la Barca, des d'on seran conduïts a Madrid perquè prestin declaració davant el jutge Fernando Andreu.

Les queixes contra els Mossos d'Esquadra venien motivades sobretot pel fet que, segons es denunciava a través de les xarxes socials, aquesta vegada l'actuació de l'Audiència Nacional era conseqüència d'una investigació iniciada d'ofici per la policia catalana després de l'Onze de Setembre. "Fa falta més valentia, no només per fer front a la repressió de l'Estat sobre l'independentisme, sinó també per revisar la política fiscal actual", va recriminar la diputada anticapitalista, en un missatge adreçat als socis del Govern, el PDECat i especialment ERC, i directament vinculat, a més, a la negociació dels pressupostos. Els membres de la CUP van estripar les fotos del rei Felip VI que durant tota la compareixença al Parlament havien exhibit de cap per avall, com a mostra de la seva voluntat de continuar desobeint, de la qual va quedar constància així mateix en les concentracions de protesta convocades en diversos municipis de Catalunya. De fet, en algunes es van tornar a cremar més fotos del monarca, com va passar en la de Barcelona, en què van participar alguns dels diputats i regidors de la formació de l'esquerra anticapitalista.

El Govern, davant de tot plegat, va optar per la prudència i per mantenir una actitud de silenci, tot i que fonts del Departament d'Interior van recordar que el Gabinet no pot tenir cap intervenció davant una ordre emanada del jutjat que no va dirigida a ell, sinó directament als Mossos d'Esquadra com a policia judicial, i que aquests estan obligats a complir la legalitat vigent. Des del Govern, en tot cas, s'atribueix la reacció de la CUP a la "gesticulació per a la pròpia parròquia", amb l'esperança que no afecti l'aprovació dels pressupostos del 2017, tot i que s'adverteix que aquest tipus d'incidents s'aniran reproduint. Els socis del gabinet de Carles Puigdemont també confien que els comptes no es en surtin afectats –per bé que en privat temen que quan el debat arribi als números del Departament d'Interior hi haurà dificultats per tirar-los endavant–, però en el seu cas sí que van apujar el to

ESTRATÈGIA

El PDECat i ERC fan pinya amb la policia catalana i retreuen la reacció als cupaires

PROTESTA

Diputats anticapitalistes estripen fotos del Rei al Parlament i cremen imatges al carrer

LV. Article 244

La qüestió catalana

INMA SAINZ DE BARANDA / ARXIU

Cues de votants en la consulta del 9 de novembre del 2014

L'Alt Tribunal assumeix nous mitjans per evitar un altre 9-N

Els jutges podran ordenar mesures d'execució de les seves decisions

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

El Tribunal Constitucional (TC) es va dotar de nous mitjans per evitar situacions com la que va tenir lloc en ocasió del 9-N, en què no es van prendre mesures concretes per assegurar l'execució de les seves decisions, que en aquell cas implicaven la suspensió de la consulta. El TC va ordenar llavors paralitzar el procés participatiu convocat per la Generalitat, però no va prendre cap mesura específica per assegurar que la seva resolució s'executés. I si no ho va fer va ser perquè, al marge que els magistrats no estableixen cap inclinació a actuar en matèria d'execució de les seves pròpies sentències, el fet és que en aquell moment no disposaven d'atribucions clares sobre això.

El Govern central, en tot cas, va prendre nota del que va passar i en promoure la reforma de la llei que va donar noves atribucions sancionadores al Constitucional va incloure determinats preceptes que faculten els magistrats per garantir directament l'execució de les seves resolucions, sense esperar que altres institucions o organismes prenguin la iniciativa. Aquests canvis legals van habilitar el TC, en suma, perquè pugui assegurar-se que una mesura com la suspensió de determinats acords –per exemple, la convocatòria i organització d'un referèndum declarat il·legal–, es du efectivament a terme.

Aquesta nova capacitat del TC va ser recorreguda per la Generalitat quan va impugnar la reforma que dóna noves competències als magistrats. En la seva primera decisió sobre aquesta qüestió, en resposta al recurs del Govern basc, el Constitucional no va entrar en aquesta qüestió perquè la impugnació concreta no va incloure al·legacions contra aquests extrems. Per tant, el TC haurà de pronunciar-se ara, quan resolgui la iniciativa de la Generalitat.

La sentència donarà més competències al TC perquè no es puguin esquivar les seves decisions

La nova sentència del Constitucional no serà, per tant, una simple repetició de l'anterior, perquè en aquesta segona hauran de preveure problemes parcialment diferents. I el que es preveu al mateix Constitucional és que els magistrats avalin la possibilitat, prevista en la nova llei, de prendre mesures d'execució immediates de les seves ordres de suspensió.

Per fixar les conseqüències pràctiques d'aquesta nova competència cal entrar en el camí de les especulacions raonables. Si el Constitucional pot donar instruccions concretes perquè s'executi una mesura de suspensió, res no impediria, per exemple, que prevegi la possibilitat d'ordenar una retirada d'urnes, per exemple. La llei no preveu situacions específiques, però l'habilitació al Constitucional té un sentit indubtable, sobretot en vista de l'experiència del 9-N.

En aquella ocasió el TC va discutir sobre com s'havia de fer efectiva la suspensió de la consulta. El context era el de la continuació dels treballs per dur-la a terme. Es va proposar d'obrir un incident d'execució de sentència. Però no es va fer perquè tramitar-lo requeria temps perquè les parts formulessin al·legacions. La conseqüència va ser que es va produir la consulta. La reforma que el TC avalarà persegueix evitar que torni a tenir lloc una situació similar.●

JxSí i la CUP impedeixen que hi hagi candidats del Parlament al TC

MAITE GUTIÉRREZ Barcelona

Junts pel Sí i la CUP van impedir ahir que el Parlament designi candidats per ocupar una plaça de magistrat al Tribunal Constitucional (TC) i van deixar Catalunya sense la possibilitat d'estar representada en aquest òrgan. Es tracta d'un fet inèdit des que els parlaments autonòmics poden suggerir aspirants a través del Senat. El veto va tenir lloc aquest dimecres a la comissió d'Afers Institucionals, on es va votar l'única proposta registrada, la del grup del PSC. Els socialistes van defensar dos candidats, el catedràtic de Dret Constitucional de la UB Xavier Arbós i el jurista Félix Vicente Azón. Ciutadans, Catalunya Sí que es Pot i el PP van desistir de suggerir candidats davant el veto anunciat dies abans per Junts pel Sí i la CUP. La diputada del grup majoritari Adriana Delgado va justificar en la comissió la posició de la seva formació pel "veto constant i continu per part del TC" a decisions del Parlament i del Govern de la Generalitat. Per la seva part, la diputada anticapitalista Anna Gabriel va argumentar que seria "absurd que la CUP intentés legitimar qualsevol candidat a un tribunal que impugnem en la seva totalitat".

La proposta del PSC va ser rebutjada, doncs, amb els vots en contra de JxSí i la CUP, el vot favorable de PSC i Sí que es Pot, i l'abstenció de Ciutadans i el PP –tot i que van censurar la decisió de la coalició de govern i dels antisistema–.

El diputat del PSC Ferran Pedret va lamentar que el Parlament "hagi desaprofitat l'ocasió de proposar dues persones que no només eren idònies, sinó que podrien haver aportat una sensibilitat al TC molt necessària en el moment actual". "La política de la cadira buida del Govern és irresponsable", va afegir.●

Fernando Ónega

El mateix, una altra vegada

Segons que es veu, la suspensió del Constitucional dels acords del Parlament del 6 d'octubre passat ha sorprès bastants agents polítics. Prou que ho entenc! Efectivament, ningú, ni Puigdemont, no podia suposar que aquella resolució independentista innocent xocaria d'alguna manera amb la legalitat vigent de l'Estat. Ningú no esperava que el Govern Rajoy la considerés més que una anècdota sense transcendència legal. Ningú no esperava que el Govern espanyol presentés recurs contra un full de ruta que anuncia ni més ni menys que el referèndum per al 2017. Ningú no esperava tampoc que el Tribunal l'admetés a tràmit. I, naturalment, ningú no podia saber que aquella admissió a tràmit inesperada suposaria la suspensió temporal, però automàtica, de l'acord parlamentari. Els que se sorprenen potser ens prenen per ximples, als altres.

O sigui que, de sorpresa, cap. Tot va funcionar segons les previsions i el guió del costum. I arribarà el dia que la suspensió serà definitiva amb sentència probablement acordada per unanimitat del TC. I hi haurà incompliment. I es trauran les urnes al carrer. I hi haurà una altra impugnació. I anirà a votar molta gent, malgrat els avisos i les prohibicions. I als diaris s'escriurà que la consulta no té valor jurídic. I veurem polítics cridats a declarar i sancionats, potser inhabilitats. I el discurs continuarà sent que el problema català no es resol només amb aplicació de la llei. El mateix de sempre: els mateixos tràmits, els mateixos circuits, les mateixes faltes de solució. Però hi haurà gent, i gent important, que dirà que es continua sorprenent.

> El mateix de sempre: els mateixos tràmits, els mateixos circuits, les mateixes faltes de solució

De tota manera, des d'ahir hi ha alguna cosa que canvia. Canvia per complicar la situació. L'Estat utilitza els seus poders, i a més a més no pot fer altra cosa, però provocarà reaccions imprevisibles, perquè fins i tot Pilar Rahola percep símptomes de més radicalisme i confrontació. L'Estat defensa la seva legalitat, evidentment, però les organitzacions cíviques sobiranistes pensen que hi ha una legalitat superior, que és la del poble català expressada al seu Parlament. I l'esforçada i benintencionada Soraya Sáenz de Santamaría té el somriure una mica més forçat, perquè no és igual parlar de diàleg sense recursos judicials pel mig que parlar de diàleg brandant amb les dues mans la Constitució i el Codi Penal.

I les conclusions més dures, però també previsibles: queda tancada qualsevol via de sortida tranquil·la que no sigui sotmetre's a les lleis de l'Estat. Per a l'independentisme només hi ha una alternativa: o retirada dels seus projectes o desobediència. Per als poders de l'Estat no hi ha ni alternativa: només pot complir i fer complir la llei, encara que provoqui la insubmissió. No sé què dirà ara el senyor Aznar, perquè la seva filípica contra Soraya ens va deixar sense saber les seves propostes d'actuació sense complexos. De complexos, va anar a parlar a Rajoy!

LV. Article 245

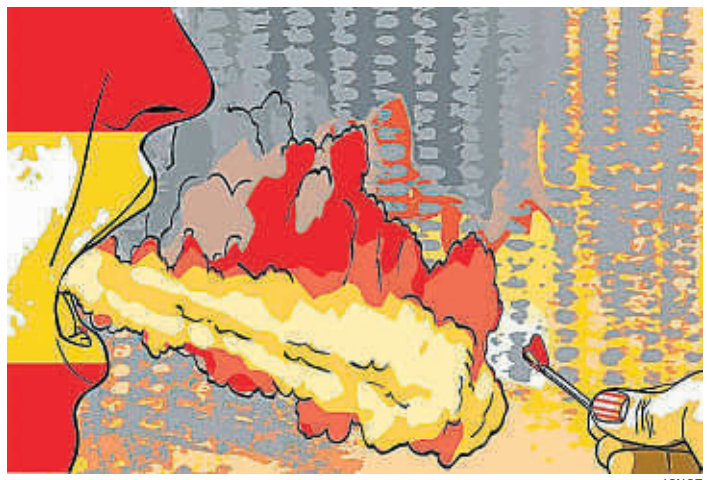
Francesc-Marc Álvaro

La pinça i l'estil

Una pinça tenalla el Govern de Catalunya. D'una banda, hi ha l'operació Diàleg promoguda per Rajoy i executada per la vicepresidenta Santamaría; de l'altra, hi ha la gesticulació de la CUP, que alterna la (suposada) col·laboració parlamentària amb Junts pel Sí amb constants atacs a l'Executiu presidit per Puigdemont, cas de les recents demandes de dimissió del conseller de l'Interior. Aquesta pinça impedeix que Junts pel Sí difongui el seu discurs, perquè ha de dedicar tots els esforços a contrarestar els missatges de dos extrems que –paradoxalment– són minoritaris dins la societat catalana: la dreta centralista i l'independentisme anticapitalista. La tasca dels que governen avui Catalunya queda desdibuixada per la necessitat de desmentir la faula mediàtica del diàleg i per la necessitat de mantenir l'acord amb uns socis dedicats tothora a aparèixer com a campions d'una desobediència pueril, més ritual que real.

Tot això passa en un moment delicat. Els pressupostos del Govern de Junts pel Sí són en mans de la CUP. A la llum dels darrers esdeveniments, no sembla que els cupaires tinguin gaire interès a aprovar-los, però ja se sap que el suspens forma part de les seves assemblees. Paga la pena recordar que, en cas que els comptes elaborats per Junqueras no aconsegueixin el suport imprescindible, la legislatura s'acabarà –el president Puigdemont ho ha deixat molt clar– i anirem a unes eleccions "autonòmiques" (ni plebiscitàries ni constituents) a les quals ja no es presentarà Junts pel Sí perquè la coalició haurà deixat d'existir. Aleshores, l'independentisme –més dividit que mai– haurà de competir contra els comuns, que aspiren (impulsats per Colau) a ser primera força també en uns comicis catalans. Les enquestes –les publicades i les que no– indiquen que els comuns i ERC van endavant mentre que la CUP recularia i el PDECat experimentaria una forta caiguda, sobretot sense Puigdemont de cap de llista. D'altra banda, si la CUP no vota els pressupostos, no hi haurà referèndum de cap mena i quedaria provat que el pas al costat de Mas va ser un gest inútil, que només va servir per posar una majoria en mans d'una minoria antipolítica i sense cap sentit d'Estat.

L'*agitprop* que la CUP practica cremant i estripant fotos del Rei no ajuda a fer avançar la causa de la independència perquè distreu d'allò prioritari que és el referèndum, perquè transmet un estil que no té res a veure amb els esforços diplomàtics del Govern català, i perquè –de retruc– mostra que ERC fa l'exercici impossible de ser alhora un partit d'ordre i un partit que

IGNOT

L'"agitprop" que practica la CUP cremant i estripant fotos del Rei no ajuda a fer avançar la causa de la independència

es manifesta amb aquells que titllen el conseller Jordi Jané de botifler. El vicepresident Junqueras va deixar-se fotografiar al costat del president i del titular d'Interior per donar una imatge d'unitat, però els silencis republicans sobre els fets són eloqüents. Segons la teoria més bàsica, les decisions d'un Govern sempre són col·legiades, per tant el que fan els Mossos no és un caprici d'un conseller convergent; fins i tot en un context rupturista cal seguir una jerarquia i unes regles de joc per evitar el caos. I cal saber controlar els temps amb visió de conjunt.

Sempre anem a petar al mateix punt. Junts pel Sí necessita la CUP, però la CUP no respon a cap altra lògica que no sigui la seva, que és reforçar-se com a organització amb la mobilització al carrer i els discursos de xoc frontal. Aquest és el seu terreny i en això hi té la mà trencada. Ni fer el referèndum ni ampliar la majoria social per guanyar-lo són prioritats dels cupaires, que menyspreen el valor històric que té que les classes mitjanes moderades hagin abraçat l'objectiu d'una Catalunya independent, un país que –per cert– la majoria que es manifesta cada Diada vol que s'assembli a Dinamarca, no pas a Cuba. Les paraules d'Anna Gabriel sobre els Mossos i certes pintades de to amenaçador contra Jané i Marta Pascal no fan res més que intoxicar l'ambient, generar desànim en les bases del sobiranisme i provocar autogols. És innegable que el concepte de llibertat d'expressió a l'Estat espanyol és lluny, per exemple, del que trobem als Estats Units, on cremar la bandera nacional no és delicte, som una democràcia amb tics autoritaris. Per què la CUP parla, en canvi, més de la policia autonòmica que de la justícia espanyola? A qui afavoreix aquesta polèmica?

Si el Govern de Junts pel Sí permet que els cupaires marquin els ritmes i els estils, una meta que és complicada esdevindrà absolutament irrealitzable. No n'hi ha prou de repetir que les coses es faran bé, cal posar fi a certes actituds autodestructives. Algú em pot replicar que els vots van donar la clau del procés a una minoria dogmàtica, i que no hi ha altra opció que conviure-hi. La "cadena de confiances" que va demanar Puigdemont partia de la convicció –suposo– que els cupaires van esgotar el seu dret de veto quan van cobrar-se el cap de Mas. Aquest observador és menys optimista que el president: el veritable processisme, el que posa més bastons a les rodes, és el dels que juguen cada dia a assaltar el palau d'Hivern.●

EL RUM-RUM

Imma Monsó

La credulitat

També en això de la credulitat anem d'un extrem a l'altre. Que tan aviat resulta que ens passem una setmana buscant informació per comprar una torradora (no sigui cas que paguem dos euros més quan ens els podem estalviar), com deixem anar cent xavos en un impuls eixelebrat per una causa que no té ni cap ni peus. O potser és que els desconfiats (aquests que veuen conspiracions arreu) són més desconfiats que mai i els que es refien de tot sempre i quan els toquin la fibra sensible són també més crèduls que mai. En qualsevol cas, molt crèdul calia ser per empassar-se la increïble història explicada pels pares de la Nadia Nerea. Del paper escabrós dels grans mitjans que els han avalat prefereixo no parlarne: ja prou que se'ls ha recriminat aquests dies la manca de professionalitat (si és que de debò s'ho van creure) o la manca d'escrúpols (si és que, tot i sospitar, van optar pel circ d'estimular, com de costum, el *pathos* de l'audiència). Centrem-nos, doncs, en la nostra pròpia nafra: som beneits. I com que les plataformes mediàtiques no canvien gaire per molts retrets que els fem, potser en canvi nosaltres podem aprendre alguna cosa mentre esperem la pròxima aixecada de camisa.

Aprendre que el proper individu que ens intenti commoure explicant que portarà la seva filla a l'Afganistan per curarse (no per suïcidar-se sota les bombes) pot ser un farsant. Aprendre a malfiarnos de tractaments que "posen el cervell a zero", com explicava el pare que li farien a la nena "en una cova de l'Afganistan". Aprendre que és una obscenitat passejar una nena pels platós (fins i tot quan és cert); aprendre que hi ha altres canals per denunciar els casos en què la sanitat pública no presta l'atenció que cal (que no era el cas).

En el cas de la nena Nadia Nerea, convindria pensar una mica en el paper dels estafats

En canvi, cecs a tota aquesta obscenitat, milers de ciutadans carregats de bones intencions han fet això que tant li costa al ciutadà mitjà: afluixar la mosca per una suposada bona causa. I el mínim que podem dir és que és alarmant. Perquè el paper dels estafadors és repulsiu, però per sort gent com aquests pares són casos aïllats que suposen una mera anècdota. Ara bé, milers de ciutadans empassant-se una obscenitat com aquesta ja no són una anècdota: són un símptoma.

Símptoma de la ceguesa que ens porta a cedir a la mentida mediatitzada per l'emoció sense donar cap oportunitat a la veritat. Símptoma de la nostra falta d'educació en l'escepticisme, de la nostra desconfiança en els mecanismes de la raó i el discerniment. Símptoma, segurament, que mai no llegim la lletra petita: és així com decidim, impulsivament, a qui ajudar, a qui votar o a qui odiar. En la societat més sobreinformada que mai no ha existit ("vendrán más años malos y nos harán más ciegos", que va dir el savi), continuem enmig d'una boira espessa.

Lluís Foix

Així veig les coses

Mai s'havien improvisat tantes paraules per expressar conceptes ambigus o per amagar vells errors. Compte amb les paraules multiusos i les seves aplicacions pràctiques a situacions concretes, passatgeres en molts casos. En els temps de la guerra freda existien desenes de democràcies populars de les quals em sembla que només queda la República Popular Democràtica de Corea. Les democràcies populars han desaparegut perquè no eren sinó etiquetes que amagaven dictadures.

La democràcia no és una finalitat en si mateixa, sinó un instrument perquè els governs se sotmetin als poders legislatiu i judicial que serveixen de contrapès per evitar els abusos als quals qualsevol poder sempre és temptat.

La repetició desmesurada de la paraula democràcia desvirtua el seu significat. El mateix passa amb el diàleg o amb la dignitat, amb el patriotisme o amb el nacionalisme. Si les paraules no s'omplen de contingut, queden buides. Era freqüent al començament de la transició que molts es definissin com a demòcrates, una referència del tot innecessària als països en els quals era una condició de normalitat.

Les paraules utilitzades en excés, la democràcia entre elles, poden adquirir una rigidesa que no encaixa amb la naturalesa de la política que és la resolució de conflictes per vies de negociació i d'intercanvi d'interessos, d'acords i discrepàncies. Mentre aquí s'estan estripant fotos borbòniques, l'Estat nacionalitza les autopistes perifèriques de Madrid amb un desemborsament de 5.000 milions d'euros. Com aquell qui res.

Aquesta és una causa que mereix totes les protestes i que evidencia el greuge comparatiu amb les infraestructures de l'àrea metropolitana barcelonina, que són del tot insuficients comparades amb les despeses tan voluminoses que es pro-

El relat de la política catalana avui és que la CUP vol forçar una ruptura a termini fix amb Espanya

diguen en zones d'Espanya que aporten molt menys a l'economia del país.

El Govern de Catalunya evita criticar la CUP per salvar els pressupostos. Em permeto dir-ho més clar: la tolerància envers els cupaires és per no perdre el govern i no haver d'anar a unes altres eleccions anticipades. La realitat és que Catalunya està en mans de la CUP perquè Junts pel Sí o les formacions que sortissin en unes eleccions pròximes sospiten que aconseguirien un resultat inferior al que ara tenen i perdrien la majoria i, per tant, el poder.

La CUP va forçar la sortida del president Mas a començaments d'aquest any i pot arrossegar igualment Puigdemont si no segueix les exigències dels deu diputats anticapitalistes i antieuropeus que volen la ruptura amb Espanya tant sí com no, tant si es vol com si no es vol. Dubto que Puigdemont obri una confrontació amb l'Estat sense abans esgotar totes les possibilitats legals. Però el que la majoria del Govern no voldria ho poden exigir els deu diputats cupaires que el sustenten. Així em sembla que estan les coses, amb o sense Pacte Nacional pel Dret a Decidir convocat per al dia 23 de desembre, l'endemà que s'aprovi el primer tràmit pressupostari.●

ENTREVISTA

LV. Article 246

"Crec en un populisme positiu"

Xavier García Albiol, líder del PP al Parlament

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

El líder del PP català al Parlament, Xavier García Albiol, continua esperant que el partit celebri el seu congrés i poder optar a substituir Sánchez-Camacho a la presidència. Mentrestant, s'ha d'adaptar a l'*operació diàleg* llançada pel Govern de Rajoy i a la seva cohabitació amb el delegat Enric Millo.

Després de prendre les regnes del PP català va llançar una advertència als independentistes: "S'ha acabat la broma". Ara el discurs del Govern central és un altre: diàleg i diàleg. Se sent còmode amb aquest canvi?
Parlem de dues situacions diferents. Abans hi havia un bloqueig clar de la Generalitat a la seva relació amb el Govern central; ara l'economia i la situació social permeten més marge d'actuació al Govern de Rajoy per asseure's a parlar amb la Generalitat i acordar les qüestions que estiguin dins de la legalitat.

La Generalitat continua en la seva via unilateral cap al referèndum. Què ha canviat? Que el PP ja no gaudeix de majoria absoluta al Congrés?
Que el Govern de Puigdemont continuï amb el referèndum fa molt difícil asseure's amb ells en una taula per negociar des de plantejaments realistes. A Catalunya no se celebrarà cap referèndum per separar-se de la resta d'Espanya. Puigdemont sap que té dues opcions: asseure's a parlar amb el Govern central per resoldre les principals preocupacions dels catalans o continuar amb la *kale borroka* de la CUP.

Poden repetir un altre 9-N?
La Generalitat és conscient que no pot tornar a situacions de tensió social. Està en un atzucac, i té una oportunitat amb la porta del diàleg que li ofereix el president Rajoy. A més a més, amb el temps s'ha demostrat que el 9-N només va tenir una conseqüència: la imputació d'Artur Mas i els altres implicats en l'organització.

A la presentació de Millo com a delegat del Govern, la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría el va presentar com els ulls i la veu del Govern del PP a Catalunya. Es va sentir desautoritzat? Quin paper li queda a vostè?
El plantejament de la vicepresidenta és el que hem defensat durant anys al PP català: que hi hagués més presència institucional del Govern central a Catalunya. No era raonable que el PP català s'hagués convertit en el portaveu del Govern central aquí. Aquesta és una tasca que correspon a Enric Millo. El partit se centrarà en l'agenda política catalana i l'activitat al Parlament.

XAVIER GÓMEZ

El president del grup parlamentari del PP, Xavier García Albiol, en el Parlament

Una de les queixes habituals al PPC és que se'ls ha pontejat des de Génova, 13, amb els seus pactes amb CiU. Ara es pot repetir la mateixa història?
Durant una època hi va haver la sensació que s'havia passat per sobre, però ara l'acció i l'estratègia del Govern espanyol a Catalunya es basa i se centra a través del PP català.

Fa poc Sáenz de Santamaría es va reunir amb la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, i el líder del PSC, Miquel Iceta, per sumar forces. Ha hagut de venir la vicepresidenta perquè els tres partits parlessin?
Hi ha hagut moments puntuals en què hem compartit una visió d'Estat, malgrat que els últims mesos, sobretot per part del PSC, hi ha hagut un cert desmarcatge. Tot i això, no tinc dubtes que la reacció d'Arrimadas i Iceta en un moment de tensió estarà a l'altura.

Vostè acusa Arrimadas de ser tèbia amb l'independentisme, però quina és la diferència entre l'oferta de diàleg d'Arrimadas a la Generalitat i la que fan ara Sáenz de Santamaría i Millo?
A nosaltres el que ens preocupa de C's a Catalunya és l'ambigüitat puntual però constant que té amb determinats temes essencials que formaven part de la seva doctrina. Una crítica que neix de dins del mateix C's i dels seus fundadors. El problema no és el diàleg, el problema és quan tu no defenses amb la força i l'ímpetu necessaris les teves conviccions.

Una tebiesa respecte a l'independentisme que, per cert, ha retret l'expresident Aznar al PP a través de la FAES...
Aznar es mereix tot el nostre respecte i tota la nostra atenció, però compartim amb el Govern espanyol la idea que és necessari trencar amb el bloqueig institucional que ha fet la Generalitat. Acordar dins de la llei no significa renunciar a res.

Diàleg per què? Al seu dia Millo va presentar una proposta de finançament singular per a Catalunya. La recuperarà?
El concepte singular en aquest moment està pervertit per les circumstàncies polítiques de Catalunya. La meva proposta és un model de finançament que respecti la solidaritat territorial i que permeti a les comunitats més dinàmiques veure reconegut el seu esforç i la seva aportació.

Tant PP com PSOE defensen el concert basc i la quota navarresa. La petició de solidaritat no afecta aquests territoris?
El nostre projecte és per a tot Espanya, necessitem sumar i no pas crear més conflictes territorials.

Vostè serà el nou president del PPC en substitució de Sánchez-Camacho?
N'estaré encantat si els militants ho decideixen.

Un sector de la direcció de Madrid va sondejar aquest estiu possibles candidats alternatius amb un perfil més "moderat"...
No em consta. Tinc el suport de Rajoy i la direcció del partit. Però no em sembla malament que, si hi ha un militant que creu que té més projecció i credibilitat que jo, faci un pas endavant i es presenti.

LA COHABITACIÓ

"La veu del Govern del PP a Catalunya és Millo; el partit s'encarregarà del Parlament"

CANDIDATS ALTERNATIUS?

"No em consta que la direcció del PP hagi sondejat possibles candidats"

Merkel, Rajoy, Fillon, May, Trump... Vivim una nova revolució conservadora?
Els ciutadans volen partits amb plantejaments clars i sense ambigüitats. El PP català té la possibilitat de ser un referent.

De vegades la claredat es converteix en populisme...
Sóc partidari del populisme ben entès, d'un populisme positiu que significa tenir capacitat per entendre com a pròpies les inquietuds i els problemes de la societat. Crec en aquest tipus de populisme, i el vaig aplicar quan vaig ser alcalde de Badalona.●

@ VEGEU EL VÍDEO D'AQUESTA ENTREVISTA A http://bit.ly/2h9lXtG

LV. Article 247

L'ÀGORA José Antonio Zarzalejos

Quina crisi a Ciutadans?

El partit que presideix Albert Rivera és un dels pocs casos d'èxit regeneratiu del sistema polític espanyol. N'hi va haver d'altres d'encomiables però frustrats com el Centre Democràtic i Social d'Adolfo Suárez i Unió, Progrés i Democràcia, de Rosa Díez. Fins i tot assajos interessants i fracassats com el Partit Democràtic Reformista, que es va conèixer com operació Roca (1984). A Ciutadans es dóna la peculiaritat que, fundat a Catalunya en resposta a unes circumstàncies polítiques i socials concretes, ha sabut expandir-se a la resta d'Espanya –encara amb una implantació no homogènia– i s'ha convertit en el quart grup parlamentari al Congrés dels Diputats (32 escons), ha aconseguit 93 diputats autonòmics –decisius a Madrid, Andalusia i altres comunitats– i ha obtingut 1.527 regidors. En les eleccions europees del 2014 –la seva primera compareixença electoral en el conjunt d'Espanya– va assolir dos escons que li han servit per integrar-se a l'Aliança dels Liberals i Demòcrates per Europa. El seu paper polític a Catalunya és, a més, decisiu. En les eleccions del 2105 va ser la segona força política amb 25 escons (el PSC i el PP en van sumar 27) amb el suport de més de 730.000 vots. Tot un èxit sota el lideratge aquí d'Inés Arrimadas, que amb Albert Rivera, és un dels grans referents de l'organització. Aquest balanç s'ha anat consolidant en poc més d'una dècada.

RAÚL

Pot un partit tan jove i exitós estar sumit ja en una crisi segons es deduiria d'algunes informacions i anàlisi? Les crisis dels partits són endògenes i no haurien de confondre's amb les discrepàncies –de més o menys envergadura– ni amb les naturals crítiques externes. Ciutadans no està en crisi, però la seva pròpia expansió genera moviments crítics interns i exteriors i, sens dubte, una indissimulada però també natural hostilitat dels seus competidors polítics. En la crònica titulada "Foc amic sobre Arrimadas", firmada per Iñaki Ellakuría en aquest diari (4/XII/2016), s'explica molt bé com alguns dels fundadors de Ciutadans i petits sectors de la militància –sense més cap visible que Carolina Punset i un grup que diu abanderar una nova transparència però que es presenta en els mitjans sense nom ni cognoms– retreuen a la líder catalana que fluixeja en el seu discurs davant el nacionalisme. S'està confonent, potser dolosament, una estratègia d'expansió social i electoral que requereix gestos i llenguatges determinats amb una heterodòxia doctrinal o ideològica que no existeix. Arrimadas no ha de picar aquest ham com Rivera, tampoc l'ham que li posen alguns perquè el partit s'inquieti amb les tècniques enredaires en les quals Rajoy es mou de sempre amb mestria. Ciutadans no disposa de cap més alternativa que anar fent amb el Govern cas a cas perquè el seu pacte ho va ser d'investidura però no de legislatura. I desenvolupar una estratègia parlamentària reconeixible en el seu programa i en les mesures pactades amb els populars. No s'hauria d'oblidar que pinçar Ciutadans seria, a més, una operació a què s'apuntarien el PSOE i Podem perquè el partit de Rivera fa frontera amb els tres, dels quals pot extreure nous recursos electorals o, al contrari, perdre'ls.

> C's necessita rematar la seva identitat ideològica amb un discurs liberal, laic i de progrés

Una de les crítiques més apocalíptiques al president de Ciutadans consisteix en la suposada errada de no haver entrat a formar part del Govern de Rajoy. Aquesta consideració, que els que l'apadrinen suposen que serà decisiva per a Ciutadans, parteix del convenciment que el partit taronja és el receptacle, reactiu i transitori, d'electors defraudats d'altres partits, especialment del Partit Popular. Consisteix, en definitiva, en la percepció de Ciutadans com una anomalia que des de Podem o ERC es verbalitza de manera pretesament feridora: Rivera seria un "alferes" (Iglesias) a les ordres de Rajoy i la seva organització la "marca blanca" del PP (Rufián). O sigui, Ciutadans com el partit bombolla a escala espanyola la missió del qual s'ha extralimitat perquè va néixer per guerrejar a Catalunya contra el nacionalisme, negant-se-li així credencials per enarborar –a més dels valors de la cohesió nacional– els propis d'un espai espanyol centrista, liberal i laic.

I aquest sembla ser l'estat de la qüestió al qual caldria afegir que l'èxit atreu com la mel a les mosques i es vol cavalcar sobre ell amb el mateix desig d'apartar-se del fracàs i la dificultat. A Ciutadans no li passa gran cosa i el seu dèficit és de desenvolupament: necessita rematar el discurs sobre la seva identitat ideològica. Una esquerra desconcertada, un populisme creixent i un independentisme feréstec són el *frame* per a un bon relat liberal i de progrés. I justament en això està.

Sense reforma

No hi haurà reforma constitucional. En les condicions actuals ni PP, ni PSOE, ni Ciutadans no estan per la feina. Consideren que aquest pas resultaria temerari, desestabilitzaria la legislatura, no satisfaria els independentistes i obriria a Podem les portes per plantejar un procés constituent. Carles Viver i Pi Sunyer ja li va avançar al president que la veia "improbable". I sense un canvi constitucional l'exvicepresident del Tribunal Constitucional tampoc no endevina de quina manera podria celebrar-se un referèndum. Passa que a Catalunya hi ha una perfecta previsió jurídica i política de les reaccions del Govern espanyol i del Congrés. Es gesticula amb la sorpresa però els fracassos constants de la gestió del procés sobiranista estan descomptats. Encara que no ho sembli.

Sense consulta

La consulta "legal i pactada" és un altre desideràtum. No és possible constitucionalment i també l'hi ha advertit Viver i Pi Sunyer a Carles Puigdemont: "Veig més difícil poder fer un referèndum pactat que fer la independència". Tampoc no és possible políticament. Les dues impossibilitats van quedar reflectides en la votació del Congrés de dijous passat: PP, PSOE i Ciutadans –tots tres junts, un altre cop– van rebutjar crear un grup de treball sobre la manera de celebrar aquell referèndum qualificat d'ajustat a la legalitat i pactat amb l'Estat. La proposta va ser d'Homs, que va advertir que hi tornarà a haver urnes secessionistes. Un altre "procés participatiu" com el del 9-N del 2014 el suportaria l'Estat, però no la molt fatigada i cada vegada més escèptica societat catalana.

Glòria Serra

De la solidaritat i la bondat

La història de la Nadia, la seva malaltia i de com, presumptament, els seus pares l'han utilitzat per aconseguir diners de la solidaritat davant el seu drama, serà una de les pitjors d'aquest any que està a punt d'acabar. No per la gravetat: inqüestionablement la guerra a Síria i el drama dels refugiats té conseqüències pitjors i més dramàtiques per a milers i milers de persones i, de rebot, per a tots nosaltres. La història de la Nadia i els seus pares és terrible perquè mata en nosaltres un element indispensable per construir una societat justa i honesta: la bondat i el compromís.

Em trenca el cor llegir que, arran del descobriment i la investigació del frau presumptament comès per aquests pares demanant diners per a tractaments fantasiosos que, en realitat, no existien, han caigut en picat les donacions per a la recerca. La irritació per haver estat enganyats, la indignació i l'escàndol davant un comportament immoral no ens poden fer pitjors persones. Si nosaltres, fastiguejats, decidim pensar que rere cada llàgrima d'un pare o una mare desesperats, rere cada campanya solidària que ens ve al pas hi pot haver un engany, haurem caigut en la trampa dels estafadors.

> La solidaritat no és una almoina; i tant de bo el diner públic servís per a tots els casos desesperats

Tinc dues amigues. Una pediatra minuciosa va detectar una ombra estranya a l'ull de la filla d'un any d'una d'elles. A l'hospital van confirmar que era un càncer, amb elevat risc de mort. Va estar a punt d'haver d'emprendre el viatge fora, a Suïssa o als Estats Units, únics llocs on es podia fer la revolucionaria operació que li podia salvar la vida a la menuda. Per sort, finalment, a l'hospital Sant Joan de Déu es va poder operar. I es va salvar.

La meva altra amiga no va tenir tanta sort. El seu fill, operat primer també d'un tumor, en aquest cas al cervell, quan era poc més que un nadó, va veure com es tornava a reproduir pocs anys després. Aquesta segona operació només es podia fer als Estats Units. I això suposava una quantitat de diners tan fora de l'abast de la nostra economia que ens va glaçar el cor de desesperació. Però els diners van aparèixer. I l'operació es va fer i, mesos després, aquest nen era a casa meva menjant croissants de xocolata a dues mans.

Els diners van aparèixer a les mans de tots els que ens vam posar al costat de la família. De la solidaritat de companys que regalen hores perquè els pares puguin faltar a la feina. Dels que escuren guardioles comptant diners per poder ajudar. De l'empatia i del compromís d'entendre que, si ens passés a nosaltres, voldríem sentir-nos igual d'acompanyats. La solidaritat no és una almoina. I tant de bo el diner públic servís per a tots els casos desesperats. Però la realitat és que hi ha molts nens i nenes que no poden esperar que el món canviï.

Ara ve Nadal. I amb les festes, campanyes com *La Marató* de TV3, el torró solidari de RAC1 i Torrons Vicens, el Cap Nen Sense Joguina que compleix 50 anys a Ràdio Barcelona... I moltes més que apel·len a la nostra solidaritat, al nostre compromís. Mirin els seus webs i la seva publicitat: hi especifiquen com, quan i on van a parar els nostres diners. Fem-los cas. No perquè ve Nadal, sinó perquè no ens podem permetre canviar a pitjor.●

LV. Article 249

La qüestió catalana

Per no parlar d'Iceta disfressat de Belushi

Sergi Pàmies

L'APARADOR

Des de que se sap que les enquestes no l'encerten, són més interessants. La d'*El Periódico* ha esperonat lectures pròpies d'una d'aquestes càmeres de 360º, que incorporen tants punts de vista que provoquen un mareig addictiu. La diversitat de partidaris del referèndum iguala la dels formatges francesos: a favor però només acordat; a favor però només unilateral; a favor però només si guanya el sí; a favor però només si guanya el no. ¿I els que hi estan en contra? Com deia la Trinca, que els donin pel xubidubiuauà.

Discutir sobre enquestes –aquesta o qualsevol altra– incorpora hàbits serièfils: no es pot explicar el final i has de tenir un personatge preferit. Un dels personatges reals de la història és Carme Forcadell, que, després de declarar en un context molt emocional, ahir va ser entrevistada a *Els matins* de TV3. Se la va veure cansada però digna, incòmoda amb la mutació que li ha tocat viure de l'eufòria dels mítings a una exigència institucional que li tensa el somriure i li entristeix la mirada quan li toca pronunciar paraules com, sic, *interlocutòria*. "És un judici polític", va afirmar, i va afegir que els problemes polítics s'han de solucionar políticament, com si la legalitat no formés part de la política i fos el caprici d'uns malvats neonazis. "No contemplo la inhabilitació", va repetir. I s'entén, sobretot veient amb quina frivolitat es parla de com hauria de gestionar la desobediència. És un esport habitual entre els addictes a exigir coherència i sacrificis des de la comoditat del sofà. Amb els diners i els sacrificis dels altres és fàcil ser generós i patriota.

De la legitimitat democràtica dels partidaris i detractors de la independència o del referèndum se'n parla poc, potser perquè això obligaria a descobrir matisos en un paisatge que tendeix a la simplificació. Entre els detractors del referèndum hi ha C's, que ha viscut una setmana mediàticament expansiva. A La Sexta, Albert Rivera va reivindicar la seva influència en la nova política del PP, i Inés Arrimadas ha passat per una infructuosa entrevista a TV3 i, ahir, per Antena 3. "Son cosillas que van cambiando", li va dir a Susanna Griso amb la convicció del dissenyador (?) del nou logotip (?) del PDECat. Per sort, ha quedat inaugurada la prèvia més llarga de la història, que ens ocuparà durant mesos abans de Vistalegre 2, que no és el títol de cap comèdia sinó el nom d'un congrés. ¿Quin serà el missatge de Pablo Iglesias? Ahir li va tocar suportar el cinisme d'Eduardo Inda a Telecinco i, fa uns dies, va deixar clara la densitat ideològica del seu credo: "Yo no quiero que me votéis por mi cara bonita".

> Ha quedat inaugurada la prèvia d'un congrés més llarga de la història

El xoc pel procés es trasllada al TSJC amb els testimonis del cas Forcadell

C's i PSC diuen a la jutgessa que van advertir la presidenta que incomplia la llei

TONI MUÑOZ
Barcelona

El debat polític del procés independentista es va traslladar ahir al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) a propòsit de la causa que instrueix contra Carme Forcadell. Els membres no independentistes de la Mesa del Parlament van testificar ahir davant la jutgessa d'instrucció i li van traslladar els mateixos arguments que ja van esgrimir en el ple del 27 de juliol, en el qual es van votar les conclusions del procés constituent, tràmit pel qual s'investiga la presidenta per desobediència i prevaricació.

Ciutadans i el PSC van declarar a la jutgessa que aquell dia van avisar la presidenta del Parlament que la votació no es podia fer perquè incomplia el mandat del TC. En canvi, Catalunya Sí que es Pot, que al juliol va votar en contra de les conclusions del procés constituent, ahir va defensar l'actuació de Forcadell perquè entén que es va cenyir al reglament del Parlament.

> **Ciutadans va acusar la presidenta de cometre un "frau de llei" i el PSC "no va tenir dubtes" que no es podia fer**

El 27 de juliol, amb el ple de la Cambra ja començat, el portaveu de Junts pel Sí, Jordi Turull, va interrompre la sessió per demanar a la presidenta una alteració de l'ordre del dia per donar cabuda a la votació del full de ruta sobiranista, amb unes conclusions que advocaven per la unilateralitat d'una hipotètica independència. La portaveu de la CUP, Anna Gabriel, li va donar el seu suport en virtut d'un article del reglament del Parlament que permet modificar l'ordre del dia si ho proposen dos grups.

Tot i això, aquella intenció, que es va acabar consumant, va desencadenar una picabaralla de 45 minuts en què els contraris a la independència van expressar el seu rebuig frontal del que van interpretar com un desafiament al TC. Aquesta posició va ser manifestada pels membres de la Mesa José María Espejo-Saavedra (C's) i David Pérez (PSC). Un capítol a part mereix la posició de CQSP, que a través del secretari tercer de la Cambra, Joan Josep Nuet, va acusar de "sectarisme" els independentistes pel procediment que havien fet servir per dur a terme la votació.

El debat que es va originar al Parlament va versar sobre si Forcadell tenia potestat i capacitat per "impedir o paralitzar" la votació o bé "el ple era sobirà", precisament la mateixa qüestió que mira de dilucidar la justícia en la causa penal contra la presidenta.

Amb l'ambient parlamentari enrarit, el 27 de juliol el vicepresident segon, de C's, Espejo-Saavedra va baixar al faristol per advertir el plenari que s'havia "de paralitzar aquesta iniciativa" i que no fer-ho era "un frau de llei". Ahir, citat com a testimoni en la causa penal contra la presidenta es va expressar en els mateixos termes davant la jutgessa, Maria Eugènia Alegret. "Jo vaig advertir Carme Forcadell que cometia un frau de llei", va declarar. El diputat de C's va remarcar que la interlocutòria del TC era "prou clara" per saber que no es podia dur a terme la votació.

En la mateixa línia però menys contundent es va expressar el secretari segon de la Mesa i diputat del PSC, David Pérez. El 27 de juliol també es va situar al faristol per suggerir que abans de la votació s'havia de reunir la Mesa del Parlament per discutir-ho. Segons el seu parer, hi havia un altre article del reglament que assenyalava que "cap discussió no pot començar si com a mínim dos dies abans no se n'ha distribuït documentació", com era el cas. Ahir li va manifestar a la jutgessa que "no hi havia dubtes que la votació del procés constituent no es podia fer", i que hauria estat preferible invocar l'altre article per discutir-ho.

Només CSQP va defensar l'actuació de la presidenta davant el TSJC. El diputat Joan Josep Nuet i secretari tercer de la Cambra va recordar que el 27 de juliol va votar en contra d'alterar l'ordre del dia i en contra de les conclusions del procés constituent com una "qüestió política" de desacord, però no perquè s'incomplís el mandat del TC. Segons fonts jurídiques, ahir la jutgessa es va mostrar insistent durant l'interrogatori, però el diputat de CSQP va asseverar que "Forcadell va complir amb el reglament de la Cambra perquè "la presidenta no mana en el ple, sinó que és el ple el que altera l'ordre del dia".

> **CSQP defensa la presidenta del Parlament advertint que "no tot s'hi val per derrotar unes idees"**

El diputat Nuet, a qui avui previsiblement li serà notificat que el TC li té obert un incident d'execució per haver avalat la votació del pla per convocar el referèndum del 2017, va ser acompanyat fins al TSJC pels màxims dirigents del seu grup, com Albano Dante Fachín, Xavier Domènech, Lluís Rabell i Joan Coscuebiela. "Jo no sóc independentista", però "no tot s'hi val per derrotar unes idees que no són les teves", va afirmar Nuet.●

TONI ALBIR / EFE

Nuet, secretari tercer de la Mesa del Parlament, flanquejat per Coscubiela, Fachin, Rabell i Domènech

TESTIMONI

La defensa cita Lluís Corominas

El vicepresident primer del Parlament, Lluís Corominas, declararà divendres com a testimoni a petició de l'advocat defensor de Forcadell, Andreu van den Eynde. Corominas haurà d'explicar davant el TSJC el procediment utilitzat per alterar l'ordre del dia del ple del 27 de juliol i les advertències dels serveis jurídics.

LV. Article 250

LA SEGONA

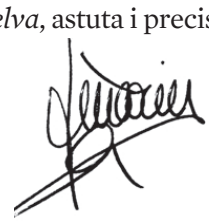

Màrius Carol DIRECTOR

Separació, més que divorci

MÉS que un divorci, és una separació. No ha estripat el carnet del partit, però ha tallat les amarres. José María Aznar va dir en una ocasió que el poder és com el mallot groc del ciclista: permet que els altres et percebin millor del que ets i facilita que puguis aconseguir resultats impensables. Però avui qui porta la samarreta del líder és Mariano Rajoy, i Aznar sap que qui va al davant és com el contrarellotgista, fa la cursa tot sol encara que disposi d'un bon equip. Així doncs, amb Rajoy de groc, ha acumulat silencis enmig d'un grapat de retrets implacables. No encaixava en el paper de president d'honor, que, com escrivia precisament José Antonio Zarzalejos en aquest diari, li limitava la independència i dotava les seves crítiques al Govern central d'una càrrega addicional de suposada deslleialtat que ell no desitjava.

L'aznarisme és cosa d'una altra època i avui el que s'imposa és el rajoyisme. Europa mira aquest registrador de la propietat que es mou poc i sense presses, però que precisament per això no ensopega ni es precipita, com un bastió de seguretat en un continent carregat d'incerteses. Aznar s'aparta amb la pretensió de ser la consciència moral de la dreta espanyola, el valedor d'una Espanya sense concessions a la galeria ni complaences amb els nous temps. El Jepet Grill d'un PP que busca el seu perfil més liberal. Amb la FAES disposarà d'una plataforma per fabricar pensament, i la victòria de Donald Trump permet pensar que no li faltarà de res, ni en el terreny ideològic ni en el material. Aznar no vol ser el dinosaure del conte que, quan es va despertar, encara hi era, sinó més aviat la serp Kaa d'*El llibre de la selva*, astuta i precisa, que hipnotitzava les seves víctimes amb la mirada. Aznar no farà un nou partit, però mantindrà un discurs ideològic que a Europa els sona.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	15
Opinió	26
Tendències	34
Necrològiques	38
Cultura	40
Cartellera	47
Esports	52
Economia	60
Anuncis classificats	66
PÀGINES	80

SUMARI

INTERNACIONAL
Les xarxes i el terror
Tres famílies de víctimes de la matança del club Pulse d'Orlando (Florida) han presentat una demanda judicial contra Facebook, Twitter i Google perquè consideren que promouen el terrorisme. **PÀGINA 9**

POLÍTICA
Simpaties estrangeres
El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, exhibeix al Parlament el suport internacional contra la judicialització del procés sobiranista. **PÀGINA 16**

EDITORIALS
Entre el cel i el terra
El cop que ha rebut la banca per haver fixat límits a la baixa en els interessos de les hipoteques; i la decisió de José María Aznar de renunciar al seu càrrec honorífic al PP. **PÀGINA 26**

OPINIÓ
Desafiament a la raó
Francesc-Marc Álvaro es refereix a l'atemptat de Berlín: "El terrorisme cerca una reacció molt determinada dels poders democràtics i colpejarà fins aconseguir-la. És la reacció que més s'assembli –tard o d'hora– a la negació dels valors que informen les societats obertes. El terrorista vol que la política democràtica es traeixi a si mateixa. Llavors, si això s'acabés produint, el nostre principal problema no seria el terror sinó els nostres governs". **PÀGINA 28**

TENDÈNCIES
Masclisme assassí
La ministra de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, Dolors Montserrat, es fixa com a prioritat assolir un pacte d'Estat contra la violència masclista. **PÀGINA 37**

VIURE

Un AVE molt llunyà

L'estació de l'AVE del Camp de Tarragona no gaudeix del mateix creixement en usuaris que la resta de parades catalanes de l'alta velocitat, conseqüència de la seva ubicació lluny dels grans centres urbans, fet que desanima els viatgers que van a Barcelona, que s'estimen més fer servir els lents trens regionals.

Dick Van Dyke torna amb Poppins

El nonagenari actor apareixerà en la seqüela de *Mary Poppins*, encara que l'edat no li permetrà netejar de sutge les xemeneies.

CULTURA
Celebració musical
El festival BarnaSants engega la 22a edició amb l'èmfasi posat en el feminisme, la celebració del centenari de la revolució bolxevic i el recordatori de l'obra de la cantant xilena Violeta Parra, del naixement de la qual es compliran també cent anys. **PÀGINA 45**

ESPORTS
Podem fer un bon futbol
Pablo Iglesias interpel·la en el ple del Congrés el Govern de l'Estat sobre el presumpte frau fiscal de les estrelles del futbol, "moltes d'elles pertanyents a clubs espanyols, i que no fan sinó dibuixar una trama mafiosa internacional que estafa simultàniament les hisendes públiques europees". **PÀGINA 54**

ECONOMIA
Companyies de bandera
El Tribunal de Justícia de la Unió Europea sentencia contra les bonificacions fiscals concedides pel Govern central a les empreses amb seu a Espanya per afavorir la seva expansió internacional. **PÀGINA 63**

PEL FORAT DEL PANY

Cita de joves diputats

Els grups de WhatsApp al Parlament de Catalunya són d'allò més variat i no responen precisament a la divisió entre independentistes i contraris a la independència que s'evidencia en les votacions sobre el procés sobiranista. Hi ha des de la passada legislatura un grup que sota el nom *Young deputies* encara reuneix parlamentaris i exparlamentaris de diferents partits i que ahir es van citar per celebrar el Nadal aprofitant l'aturada al migdia del ple. La trobada va ser en un freqüentat restaurant al costat del Centre Cultural del Born i hi van assistir Inés Arrimadas (C's), el seu marit Xavier Cima (exdiputat de CDC); Marta Pascal (PDECat); Alicia Romero i Óscar Ordeig (PSC); Fernándo Sánchez (PP); Agnès Russiñol (exdiputada d'ERC), i Roger Montañola (exdiputat d'Unió). El dinar va ser d'allò més cordial, deixant de banda les diferències ideològiques i amb l'únic objectiu de passar una bona estona entre joves parlamentaris.

PENSEM QUE...

'Operació diàleg': la cara B

L'*operació diàleg* anunciada pel nou Govern de Mariano Rajoy per a Catalunya hauria de tenir molt en compte el paper de motor de la ciutat de Barcelona i la seva àrea metropolitana, que suporten el pes majoritari de l'economia catalana. L'Ajuntament està atent al canvi de rumb publicitat des de la Moncloa i prova d'aprofitar el nou clima de relacions polítiques promès per l'Executiu espanyol per desbloquejar algunes qüestions pendents que requereixen una solució immediata, especialment en l'àmbit de les grans infraestructures viàries i ferroviàries i en la gestió de mobilitat. Aquest tomb en la relació entre l'Estat i les institucions catalanes ha de permetre, per exemple, que les obres de la gran estació intermodal de la Sagrera no s'eternitzin. Deixar de banda les grans diferències ideològiques que separen populars i comuns i anar al gra en benefici dels ciutadans de Barcelona sembla una sàvia decisió.

ELS SEMÀFORS

Xavier Montalban
DIRECTOR DEL CEMCAT

Xavier Montalban dirigeix el Centre d'Esclerosi Múltiple de Catalunya, amb seu a l'hospital Vall d'Hebron, que ha participat en els assajos clínics d'un nou fàrmac que aconseguix frenar la progressió d'aquesta malaltia. **PÀGINA 36**

Lluís Torner
DIRECTOR DE L'ICFO

El físic Lluís Torner, director de l'Institut de Ciències Fotòniques, ha estat guardonat amb el premi Nacional de Recerca que atorguen la Generalitat de Catalunya i la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació (FCRi). **PÀGINA 36**

Sondra Radvanovsky
SOPRANO

La gran soprano nord-americana Sondra Radvanovsky ofereix avui un recital al Liceu. Interpretarà cançons i àries d'obres molt lligades personalment a ella, inclosa *Rusalka*, una de les seves favorites, en honor al seu pare. **PÀGINA 40**

Willie Walsh
CONSELLER DELEGAT D'IAG

IAG, grup propietari de Vueling i Iberia, operarà vols *low cost* de llarga distància des del Prat a partir del juny. L'aposta del grup que lidera Willie Walsh inclou rutes a Tòquio, San Francisco, Los Angeles, Santiago, l'Havana i Buenos Aires. **PÀGINA 67**

Armando Portuguez
ALCALDE DE TULTEPEC (MÈXIC)

Mentre l'Ajuntament de Tultepec assegurava recentment en una nota oficial que el mercat pirotècnic de la ciutat tenia les màximes mesures de seguretat, una explosió en cadena va demostrar ahir justament tot el contrari. **PÀGINA 10**

El web de LA VANGUARDIA

E-KONOMIA
L'impacte sobre la banca de les clàusules terra.

LOTERIA DE NADAL
Seguiu, minut a minut, l'evolució del sorteig de la loteria de Nadal i consulteu tots els números premiats.

LOCAL
Badalona rep una única oferta per construir el futur hotel del port.

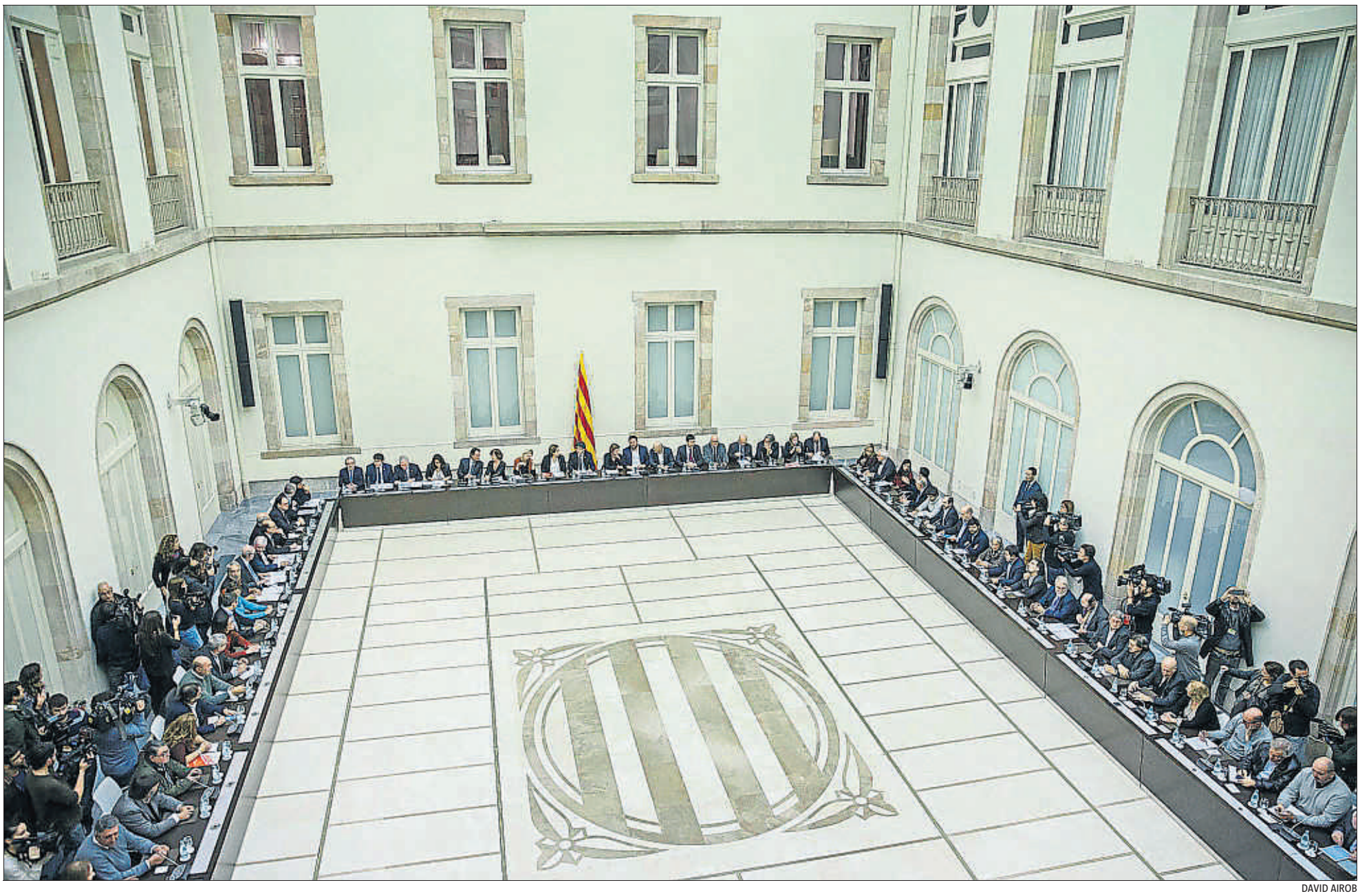
EL DIVAN
Com podem celebrar el Nadal si falta un ésser estimat.

LV. Article 251

La qüestió catalana

El sobiranisme exhibeix unitat política i social per un referèndum pactat

Puigdemont eludeix la unilateralitat i Junqueras insisteix en la vigència del full de ruta

DAVID AIROB

L'auditori del Parlament va acollir ahir la reunió constitutiva del Pacte Nacional pel Referèndum amb representants d'institucions, partits i entitats de la societat civil

JOSEP GISBERT
Barcelona

Consens polític i social del sobiranisme per celebrar un referèndum sobre la independència de Catalunya pactat amb l'Estat espanyol. Aquesta és la conclusió de la reunió constitutiva del Pacte Nacional pel Referèndum celebrada ahir al Parlament, convocada pel president de la Generalitat, entre institucions, partits, entitats sobiranistes, entitats socials, cíviques i culturals, i patronals i sindicats. Una reunió que es va acabar amb una imatge potent d'unitat del bloc sobiranista –més de vuitanta persones assegudes al voltant d'una gran taula quadrada i Carles Puigdemont significativament flanquejat per Carme Forcadell i Ada Colau–, en la qual independentistes i comuns, d'una banda, i classe política i societat civil, per l'altra, van fer pinya sense fissures en defensa de l'exercici del dret a decidir.

El consens, després de gairebé tres hores de reunió, va ser possible perquè aquesta vegada les forces independentistes i el mateix president de la Generalitat van eludir plantejar la celebració d'un referèndum unilateral i es van centrar exclusivament en la necessitat de buscar, almenys de moment, l'acord amb l'Estat espanyol. I això va fer possible que els comuns, amb l'alcaldessa de Barcelona al capdavant, secundessin sense problemes la iniciativa. Carles Puigdemont, així, va fer un plantejament en defensa de la democràcia, no de la independència, i va evitar parlar de dates sobre la celebració de la consulta, encara que dins de la reunió sí que va deixar clar que el Govern manté el seu calendari, en al·lusió a l'acord entre Junts pel Sí i la CUP de dur a terme el referèndum, com a màxim, la segona quinzena de setembre del 2017. I Ada Colau, per la seva part, va expressar que el millor era no fixar dates ni terminis, a fi d'aconseguir el màxim suport possible.

El resum de la situació podria ser que hi va haver un pas enrere dels independentistes per facilitar la reincorporació dels comuns al consens, encara que, des d'ERC i la CUP, Oriol Junqueras i Anna Gabriel es van afanyar a deixar clar que els plans es mantenen, de manera que "tard o d'hora" caldrà fixar data per a la consulta. "Ara nosaltres els acompanyem en la petició del referèndum acordat, però quan l'Estat digui que no, esperem que ells ens acompanyin a nosaltres", van emfatitzar tant la dirigent de la CUP com el president d'ERC. La impressió generalitzada era, per tant, que resultava lògic que en aquesta reunió constitutiva del Pacte Nacional pel Referèndum –que recull l'herència del Pacte Nacional pel Dret a Decidir i en recupera l'esperit– el president de la Generalitat aparqués la unilateralitat per sortir-ne amb la foto de la màxima unitat, però que en cap cas no significava una renúncia, segons fonts del Govern. Sigui com sigui, la sensació era que en aquesta ocasió els criteris dins de Junts pel Sí no semblaven els mateixos. El problema, en tot cas, serà veure quant de temps és possible compaginar la doble idea de la consulta pactada i la unilateral, perquè el que sí que va ser unànime és que ara no es pot repetir cap més 9-N.

La idea de celebrar un referèndum pactat, amb garanties i amb reconeixement internacional, començarà a posar-se en pràctica amb un manifest per sol·licitar-ne la celebració que encara s'ha de redactar i per al qual es posarà en marxa una campanya d'adhesions, a la recerca del màxim de suports sobretot fora de Catalunya, a Espanya i fins i tot a Europa, segons la proposta del mateix Carles Puigdemont, que va ser ben acollida per la resta de participants. D'aquesta tasca se n'encarregarà un comitè executiu, que també serà el responsable de vetllar pel bon funcionament del Pacte Nacional pel Referèndum i que, a proposta així mateix del president de la Generalitat, estarà format per l'exdiputat del PSC Joan Ignasi Elena, l'exalcaldessa

LV. Article 252

PARAULES

| CIMERA |
Reunió, conferència, etcètera, d'alt nivell o al més alt nivell.

PÀGINA 18

| NAIXEMENT |
Acció de néixer, de venir al món. Moment, indret, en què una cosa comença. Representació de la naixença de Jesucrist al portal de Betlem.

PÀGINA 20

| AMARGAR |
Fer esdevenir amarg. Afligir moralment, llevar el goig. Tenir un gust amarg.

PÀGINA 21

NINOTS

TONI BATLLORI

Colau avisa el Govern que només avalarà una consulta acordada

L'alcaldessa adverteix que la qüestió "no és la independència, és la democràcia"

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

L'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, i els altres membres de l'espai dels comuns van sortir de la cimera del referèndum moderadament satisfets: amb la constatació que la seva proposta de consulta pactada i amb garanties quedava reforçada, d'acord amb el que havien expressat a la reunió el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i la presidenta del Parlament, Carme Forcadell.

Als comuns els va agradar escoltar com Forcadell començava la seva intervenció deixant clar que la trobada anava més enllà dels partidaris de la independència i que l'objectiu de la cimera és fer un "referèndum vinculant", no assolir la independència. El president i el portaveu de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell i Joan Coscubiela; els líders d'Iniciativa, Podem i EUiA, Marta Ribas, Albano Dante Fachin i Joan Josep Nuet, i Colau van escoltar amb atenció aquestes paraules, que avalaven les seves tesis polítiques sobre el dret a decidir com a argument polític que té el suport més ampli entre la població catalana. Aquesta és la jugada política dels comuns i ahir els esdeveniments van girar en aquesta direcció.

No s'ha d'oblidar, a més, que aquesta cimera organitzada ahir se celebrava sota l'empara jurídica d'una de les resolucions del debat de política general que no van acabar suspeses davant el Tribunal Constitucional, malgrat que defensava que les institucions catalanes poden i han de desenvolupar polítiques en benefici d'un referèndum.

Aquesta resolució, la número dos de les aprovades després del debat, porta la firma del grup de Catalunya sí que es Pot i va ser transaccionada amb Junts pel Sí mentre la CUP la rebutjava.

Just després de la intervenció del president Carles Puigdemont, es va produir a la cimera la intervenció de l'alcaldessa de Barcelona. Colau va recordar que encara que el Govern del PP rebutja el referèndum, Espanya "és més plural" i que el dret a decidir té aliats a tot el país, en al·lusió als seus companys d'Units Podem.

Així va reivindicar especialment el paper de l'alcaldessa de Madrid, Manuela Carmena. La líder de BComú va recordar també que el seu espai ha defensat sempre un referèndum útil, de majories, que interpel·li tota la societat i amb reconeixement estatal i internacional. Però també va advertir del fracàs que suposaria repetir un altre 9-N que, encara que seria un acte "legítim", "no seria un referèndum i no seria útil". Per això l'alcaldessa va insistir en la necessitat d'una consulta "amb garanties i pactada", que "no comprometi els funcionaris" i que interpel·li "tota la ciutadania".

En aquest sentit, Colau va demanar al Govern que es prescindeixi de calendaris prefixats a "curt termini", amb referència a la data de setembre, "ja que pot generar frustració" si no es compleix, i que es treballi en la línia d'ampliar les aliances pel dret a decidir a l'Estat. "L'element central no és la independència, és la democràcia", va reiterar l'edil en la seva intervenció posterior a la cimera. Les seves paraules van ser secundades per la resta dels comuns. És el cas de la coordinadora nacional d'ICV, Marta Ribas, que va reclamar que el Pacte "respecti la pluralitat de Catalunya".

Colau i els comuns van mostrar més sintonia amb la posició defensada per Puigdemont que amb la del vicepresident, Oriol Junqueras. El líder d'ERC va prendre la paraula dins de la cimera i va assegurar que el seu partit "mai" condicionarà el referèndum "al permís" del Govern central, donant ales a la via unilateral que rebutgen les confluències d'esquerra.●

DAVID AIROB

Colau, Puigdemont, Forcadell i Junqueras a la cimera

de Badalona, també del PSC, Maite Arqué, l'exregidora del PSC a Barcelona Itziar González, els exdiputats d'ICV Jaume Bosch i Francesc Pané, l'exconsellera de CDC Carme-Laura Gil, l'exdiputada d'ERC Carme Porta i l'activista cultural Francesc de Dalmases. Joan Ignasi Elena actuarà de coordinador.

A la reunió, i dins de l'àmbit institucional, el Govern va estar representat, a més de Carles Puigdemont, pel vicepresident Oriol Junqueras i els consellers Neus Munté, Raül Romeva, Meritxell Borràs i Carles Mundó; el Parlament, per la presidenta Carme Forcadell; les diputacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, pels seus presidents –Mercè Conesa, Pere Vila, Joan Reñé i Josep Poblet–, i l'Ajuntament de

ESPERIT TRANSVERSAL

L'independentisme afegeix els comuns al consens a costa de rebaixar plantejaments

SUPORT EXTERIOR

El Pacte Nacional pel Referèndum impulsarà un manifest i una campanya d'adhesions

Barcelona, per la seva alcaldessa, Ada Colau, que va ser la principal novetat de la reunió. Juntament amb ells també hi van assistir l'expresident de la Generalitat Artur Mas i els expresidents del Parlament Joan Rigol, Ernest Benach i Núria de Gispert. Entre els partits hi van ser presents el PDECat, ERC, la CUP, Demòcrates de Catalunya, el Moviment d'Esquerres, Catalunya Sí que es Pot, ICV, EUiA i Podem, així com els màxims responsables dels grups d'aquestes formacions al Congrés –a excepció de Xavier Domènech–, el Senat i el Parlament Europeu.

I entre els representants de la societat civil hi va haver les entitats sobiranistes (Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural i Associació de Municipis per la Independència), entitats socials, culturals, cíviques, veïnals i esportives, sindicats (UGT, CC.OO., Unió de Pagesos) i patronals (Cecot, Pimec, Consell General de Cambres de Catalunya). Una representació àmplia i transversal que caldrà veure quina capacitat de resistència té.●

La CUP veu impossible l'entesa amb l'Estat i empeny a la via unilateral

ÀLEX TORT
Barcelona

A l'assemblea general d'Esparreguera que es va celebrar al maig, la CUP va aprovar "forçar" un referèndum unilateral d'independència que hauria de celebrar-se, com a molt tard, al gener del 2017. No obstant això, posteriorment els cupaires han matisat aquesta exigència i han estovat lleugerament el seu pensament. Ahir van formar part de la reunió del Pacte Nacional pel Referèndum, conscients que la convocatòria de Carles Puigdemont serviria per parlar primerament i únicament d'un referèndum pactat amb l'Estat. Així va ser.

A la cimera hi va acudir, per part de la CUP, Anna Gabriel, acompanyada per la també diputada Mireia Boya i el membre del secretariat nacional cupaire, Quim Arrufat. Gabriel va assegurar que Catalunya ja té la legitimitat per fer la consulta, per tant, un cop "es confirmi definitivament" que el referèndum acordat no és possible, va dir: "Esperem que la resta de partits i entitats estiguin amb nosaltres i que ens acompanyin per complir l'objectiu de referèndum o referèndum". El missatge anava dirigit als comuns o, en paraules de Gabriel "a qualsevol formació que cregui que els drets democràtics com el d'autodeterminació s'exigeixen i que no es claudica davant d'ells".

Tanmateix, el referèndum, pactat o no, promès pel president de la Generalitat per al setembre de l'any vinent acontenta els cupaires. La cimera d'ahir, que la CUP reclamava des de juliol, havia de servir per demostrar "la unitat que genera la convocatòria del referèndum d'autodeterminació". Així ho va expressar Gabriel abans d'entrar a la reunió. Tot seguit va anticipar: "De la cimera sortirem amb el mandat de seguir buscant una via pactada" per celebrar el referèndum, "i, tot i que no confiem en ella i tenim indicis suficients per pensar que no passarà, som aquí, donant suport a les formacions i agents socials que sí que hi confien".●

LV. Article 253

El Govern no renuncia a la consulta unilateral si no hi ha pacte amb l'Estat

La CUP es fixa un límit de "dos o tres mesos" per donar per tancada la via de l'acord

JOSEP GISBERT
Barcelona

Després que a la reunió de constitució del Pacte Nacional pel Referèndum feta divendres al Parlament el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, eludís referir-se públicament a la via unilateral i apostés per una consulta acordada amb l'Estat per aconseguir sumar els comuns al consens, el Govern s'ha vist obligat a aclarir que no es tracta de cap renúncia i que, sigui com sigui, es durà a terme, tal com està previst, el 2017. "Som a l'escenari que el 2017 hi haurà referèndum o referèndum, ningú no ha dit el contrari", va precisar ahir el conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència, Raül Romeva.

El membre del Govern intentava d'aquesta manera sortir al pas de la imatge que havia quedat de la cimera que l'independentisme havia fet alguns passos enrere amb una rebaixa de plantejaments per afavorir la foto d'unitat amb les confluències d'esquerres que lidera l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau. Raül Romeva, en aquest sentit, va deixar clar que, per molt que ara la consigna sigui centrar-se en el referèndum pactat com a "opció preferible" de la majoria, encara que "una altra cosa és que algú consideri que és més o menys factible", el Govern "no ha renunciat" a convocar una consulta sense l'aval de l'Estat en cas que "no es pugui fer de manera acordada". "La possibilitat del pacte amb l'Estat és vigent, però això no vol dir que no estiguem treballant també en l'escenari en què l'acord no sigui possible", va subratllar en declaracions a RAC1, amb la voluntat de calmar els ànims i superar les diferències que semblaven haver-se obert dins del bloc independentista amb el desenllaç de la reunió de divendres. Una tesi que en nom de Junts pel Sí va compartir Jordi Turull, per a qui l'oferta de pacte "és l'última oportunitat", segons va manifestar en el seu cas a Catalunya Ràdio.

La vigència del full de ruta pactat precisament entre Junts pel Sí i la CUP, que preveu la celebració d'un referèndum sobre la independència de Catalunya, com a molt tard, en la segona quinzena del mes de setembre del 2017, la va reafirmar també la dirigent de la formació de l'esquerra anticapitalista Anna Gabriel, per a qui la decisió de buscar adhesions a Espanya i Europa per poder dur a terme una consulta pactada "no ha de servir com a excusa per dilatar" la data de la cita. És més, Anna Gabriel va considerar que si el Govern espanyol es nega a negociar la convocatòria del referèndum, "en dos o tres mesos" les forces sobiranistes han de donar per tancada la via pactada i preparar la unilateral. "És molt probable que ben aviat hi hagi una negativa formal de l'Estat, i si tenim com a data màxima setembre, no és difícil

RAC1

El conseller Raül Romeva va ser entrevistat la vigília de Nadal a RAC1

COMPROMÍS

Romeva nega passos enrere i aclareix que "hi haurà referèndum o referèndum el 2017"

FULL DE RUTA

Gabriel adverteix que el consens sobiranista "no és excusa per dilatar" el calendari

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

El cinema és un regal. Obre'l per Nadal!

CINESA
COMEDIA
GrupBalaña
CINES I TEATRES DE BARCELONA
méliès cinemes
RENOIR
VERDI
www.cines-verdi.com
YELMO CINES

CINESA DIAGONAL, CINESA DIAGONAL MAR, CINESA HERON CITY, CINESA LA MAQUINISTA, COMEDIA, GRUP BALAÑÁ ARIBAU CLUB, GRUP BALAÑÁ ARENAS DE BARCELONA MULTICINES, GRUP BALAÑÁ ARIBAU MULTICINES, GRUP BALAÑÁ BALMES MULTICINES V.O. 12 SALAS, GRUP BALAÑÁ BOSQUE MULTICINES, GRUP BALAÑÁ GLORIES MULTICINES, GRUP BALAÑÁ GRAN SARRIA MULTICINES, GRUP BALAÑÁ PALAU BALAÑÁ MULTICINES, MÉLIÈS CINEMES, RENOIR FLORIDABLANCA, VERDI, VERDI PARK,YELMO ICARIA.

Gremi d'Empresaris de Cinemes de Catalunya

Ajuntament de Barcelona

LV. Article 254

La qüestió catalana

El Govern reafirma el referèndum per al setembre i Colau vol més temps

Munté evita posar termini a l'acord amb l'Estat per preservar el consens sobiranista

XAVIER GÓMEZ

Carles Puigdemont i Neus Munté ahir al pati dels Tarongers del Palau de la Generalitat, anant cap a l'última reunió del Govern del 2016

C's demana aturar el tràmit de les lleis de ruptura

Ciutadans ha sol·licitat a la Mesa del Parlament que paralitzi la tramitació de les tres lleis de ruptura, després que el Tribunal Constitucional (TC) anul·lés les ponències per preparar aquestes normes la setmana passada. L'Alt Tribunal considera que es van vulnerar els drets dels diputats constituint les ponències per redactar les lleis de Règim Jurídic, de l'Agència Catalana de Seguretat Social i de l'Administració Tributària, aquestes dues últimes registrades ja com a proposició de llei. El TC també va suspendre tota la feina derivada de les ponències. El portaveu de C's, Carlos Carrizosa, va anunciar que el seu grup no participarà en les comissions i ha demanat que tampoc ho facin els lletrats del Parlament.

JOSEP GISBERT
MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

La reunió de divendres de constitució del Pacte Nacional pel Referèndum es va saldar amb una potent imatge d'unitat dels independentistes i els comuns a favor de la celebració d'una consulta sobre la independència de Catalunya pactada amb l'Estat. Però a mesura que passen els dies es va evidenciant que aquell consens tenia molts matisos i que, en el fons, cadascuna de les parts es manté de manera més o menys inflexible en les seves posicions: els independentistes disposats a tirar endavant sigui com sigui el referèndum el setembre del 2017, i els comuns contraris a comprometre's amb una consulta que tingui la més mínima aparença d'unilateralitat.

"Pel Govern no hi ha cap contradicció entre buscar l'acord sobre el referèndum i mantenir-se ferm en la determinació de celebrar-lo, com a màxim, la segona quinzena de setembre del 2017", va subratllar ahir la consellera de Presidència, Neus Munté, per deixar molt clara la posició del gabinet de Carles Puigdemont. El president de la Generalitat, de fet, havia eludit en la reunió de divendres tota referència a la unilateralitat, cosa que va donar peu a interpretacions d'una certa rebaixa de plantejaments que dissabte ja es va veure obligat a matisar el conseller d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència, Raül Romeva, reafirmant la vigència del full de ruta pactat entre Junts pel Sí i la CUP, i que ara el Govern ha volgut aclarir amb tota rotunditat després de l'habitual sessió dels dimarts. "El Govern no s'aparta de la consigna de referèndum o referèndum, de democràcia o democràcia" llançada per Carles Puigdemont ni del compromís marcat pel Parlament de celebrar el referèndum "com a molt tard la segona quinzena de setembre", va reafirmar Neus Munté.

EL CRITERI DEL GOVERN...

> *"Ara estem en el moment d'aquesta amplíssima majoria, transversal, no governamental, i confiem que tothom treballarà al màxim per aconseguir-lo (el referèndum), també l'espai dels comuns"*

La portaveu del Govern va recordar, com havia expressat el president de la Generalitat mateix en una conferència a Madrid el mes d'octubre passat, que la voluntat ha estat sempre negociar els termes del referèndum amb l'Estat i que aquesta intenció no ha variat actualment, però, en tot cas, "sense renunciar a la voluntat inequívoca de fer el referèndum el setembre del 2017". La consellera de Presidència, malgrat tot, va refusar fixar un límit a la possibilitat d'arribar a un acord amb l'Estat, al contrari del que ha fet la CUP –"Dos o tres mesos", segons Anna Gabriel–, en un evident gest per no incomodar els comuns –que no posen data a la celebració del referèndum–, i tampoc no va voler entrar a valorar què passaria si les confluències d'esquerres es despengen del consens sobiranista quan es constati que el pacte és impossible. "Ara estem en el moment d'aquesta amplíssima majoria, transversal, no governamental, i confiem que tothom treballarà al màxim per aconseguir-ho, també l'espai dels comuns", es va limitar a dir.

Els comuns, per la seva banda, no volen efectivament entrar en el debat del referèndum unilateral, que, al cap i a la fi, consideren que forma part exclusivament del pacte d'estabilitat entre Junts pel Sí i la CUP i del full de ruta del Govern, però de ningú més. En l'entorn de l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, recorden que a la cimera de divendres al Parlament només es va parlar d'un referèndum pactat, i per tant la líder de BComú centrarà els seus esforços a fer possible la celebració d'aquesta consulta acordada, per a la qual no veu prudent posar dates. "El referèndum s'ha de celebrar quan hi hagi les condicions adequades, sense prefixar terminis", diu, coincidint amb l'alcaldessa, el coordinador d'EUiA, Joan Josep Nuet.

...I EL DELS COMUNS

> *"Si el Govern convoca un referèndum sobre la independència de Catalunya sense les condicions necessàries –reconeixement internacional i efectes polítics i jurídics–, nosaltres no hi participarem"*

Fonts pròximes a Ada Colau insisteixen, a més, que desconeixen els plans del Govern per convocar un referèndum unilateral i que, en tot cas, correspon a l'Executiu català explicar en què consistiria una consulta sense acords estatals ni internacionals. I avisen, això sí, que repetir un altre 9-N "seria legítim, però no seria un referèndum", en la línia del que ja va expressar l'alcaldessa de Barcelona en la reunió de divendres al Parlament.

Joan Josep Nuet es mostra contundent sobre aquest punt en concret i assegura que si el Govern convoca una votació sobre la independència "sense les condicions necessàries" que reclamen els comuns –reconeixement internacional i efectes polítics i jurídics–, "no hi participarem". El referèndum unilateral, per tant, no entra en els plans de les confluències d'esquerres.●

LV. Article 255

ritària per a 'País Informat'".

Vist que les zones prioritàries es concentren al voltant de Barcelona, l'ANC ha fet una crida a aquells que anomena "supervoluntaris": tots aquells associats, residents en espais no prioritaris, disposats a col·laborar i desplaçar-se allà on faci falta.

"Recordeu que una de les forces d'aquest projecte és la solidaritat entre territoris i tenir els recursos redistribuïts en els llocs prioritaris per guanyar vots", asseguren en el document.

L'estudi de l'òrgan directiu de l'Assemblea també preveu àmbits d'actuació comarcal. En aquest sentit, n'hi ha sis de llistades: Baix Llobregat, Barcelonès, Maresme, Tarragonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental. En aquestes comarques el barem és de més 14.000 vots per als socialistes i de més de 7.000 vots per als Comuns, a més del 10% del total de vots emesos per a cadascuna de les dues formacions. I encara més: el document també té en el punt de mira cinc districtes de Barcelona (Horta-Guinardó, Nou Barris, Sant Andreu, Sant Martí i Sants-Montjuïc) i 23 barris de la capital. També estan recollits vuit barris de l'Hospitalet de Llobregat i quatre de Cornellà de Llobregat.

La temàtica dels articles que les territorials de l'ANC enviaran a la premsa serà mensual. D'aquesta manera, per al gener es preveuen articles sobre infraestructures i mobilitat –amb el corredor del mediterrani, Rodalies i les autopistes i peatges com a subtemes–, al febrer sobre la millora de l'Estat de benestar, al març sota l'epígraf "Un país per a tothom", a l'abril sobre la reactivació econòmica que significaria la independència, al maig els articles versaran sobre la regeneració democràtica, i al juny parlaran de "trencar la por de perdre les pensions".

Paral·lelament a aquests sis grans temes, l'ANC explicarà "com es farà la transició" i "tranquil·litzarà la població" amb temes com les lleis de desconnexió o el manteniment del patrimoni. I per a la confecció d'aquests articles, l'entitat ha creat cursos de formació d'activistes al carrer, d'equips de redacció i de relació amb la premsa per als associats.

El 15 de gener la campanya s'inaugurarà oficialment a la plaça de la Vila de Sant Feliu de Llobregat a les 10.30 h. Amb el títol "Hi ha trens que només passen un cop a la vida", l'ANC disposarà un trenet a la plaça tipus atracció infantil, una carpa de cinema on es projectarà un vídeo amb el tema del mes, una màquina de crispetes gratuïtes en entrar al cinema, actuacions musicals, xocolatada, i fins i tot planteja fer un *mannequin challenge* –enregistrar un vídeo amb tothom immòbil, excepte l'operador de la càmera, que es va movent entre la gent–.●

MITJANS LOCALS

L'ANC vol publicar als diaris articles sobre com "trencar la por" de perdre les pensions

SANT FELIU DE LLOBREGAT

La iniciativa s'inaugura el 15 de gener amb un 'mannequin challenge', entre altres accions

El sobiranisme es mobilitza per la detenció d'un regidor de la CUP a Vic

Joan Coma declara avui a l'Audiència per presumpta incitació a la sedició

ÀLEX TORT
JOSÉ MARÍA BRUNET
Barcelona/Madrid

La detenció del regidor de Vic Joan Coma va tornar a mobilitzar veïns de nombroses poblacions catalanes davant els seus respectius ajuntaments, com ja va passar fa una setmana quan van ser detinguts cinc activistes que, com Coma, havien desobeït la citació d'un jutge de l'Audiència Nacional.

El regidor de la CUP està investigat per suposada incitació a la sedició i haver cridat a la desobediència des del ple de l'Ajuntament defensant la declaració rupturista del 9 de novembre del Parlament. Amb tot, Coma va ser detingut ahir per agents dels Mossos a les dependències municipals per no haver anat a declarar davant el jutge el 24 d'octubre passat.

El gruix de la representació política en contra d'aquesta detenció es va concentrar a Vic. Hi havia la presidenta del Parlament, Carme Forcadell; Jordi Turull i Francesc Homs, del PDECat; Marta Rovira, d'ERC; les diputades cupaires Anna Gabriel, Gabriela Serra i Eulàlia Reguant, i Jordi Sànchez, Jordi Cuixart i Neus Lloveras, presidents de l'ANC, Òmnium i l'AMI respectivament. Encara que alguns d'ells no comparteixen el discurs de desobediència de la CUP, van mostrar el seu suport amb una pancarta amb el lema "Per les llibertats, ni un pas enrere" i es va desplegar una lona a la plaça de l'Ajuntament amb la imatge de Coma i la inscripció "Mai caminaràs sol".

La mobilització per Coma va ser multitudinària, però no va fer tant d'enrenou com la detenció de l'alcaldessa de Berga, Montse Venturós, també de la CUP, o dels cinc anticapitalistes investigats per cremar fotografies del Rei. De fet, la data i el lloc de la detenció semblaven

Una pancarta amb el lema "Per les llibertats, ni un pas enrere" va encapçalar la protesta a Vic

pactades, i el regidor ja tenia preparat un enregistrament en vídeo que es va difondre just després de traslladar-lo la policia amb cotxe a les casernes de Sant Andreu de la Barca. Al vídeo Coma afirma que declararà davant el jutge "perquè hi ha moltes coses per dir" i dóna les gràcies pel suport.

Anna Gabriel, en declaracions a Europa Press, va tornar a exigir la dimissió del conseller d'Interior, Jordi Jané, i va considerar que els Mossos haurien de deixar d'actuar "contra l'independentisme". Per la seva banda, el Govern va desaprovar novament l'acció judicial. També van mostrar el seu suport dirigents dels comuns, com el líder d'En Comú Podem, Xavier Domènech.

Coma serà posat avui a disposició del jutge de l'Audiència Nacional Ismael Moreno. Des de la seva negativa a declarar, es va especular a l'Audiència amb la possibilitat que s'ordenés detenir-lo, encara que la Fiscalia, que l'acusa d'un presumpte delicte d'incitació a la sedició, no semblava que tingués una urgència especial.

Les primeres impressions sobre la possibilitat que Coma fos detingut es van convertir pràcticament en certesa arran de l'arrest dels militants de la CUP acusats de cremar fotos del Rei. Ells tampoc no van comparèixer davant de l'Audiència quan se'ls va cridar. Llavors es va estendre la idea que si per unes suposades injúries al Rei es feien detencions, també s'aplicaria la mateixa mesura per presumpta incitació a la sedició, que és un delicte més greu, d'acord amb les previsions del Codi Penal.●

LAURA BUSQUETS / ACN

Centenars de persones es van concentrar ahir a la plaça Major de Vic

LV. Article 256

La Generalitat preveu demanar 7.392 milions al FLA durant el 2017

El Govern calcula que continuarà depenent del fons autonòmic fins l'any 2026

JOSEP GISBERT
Barcelona

La Generalitat té previst demanar 7.392 milions d'euros al Fons de Liquiditat Autonòmic (FLA) durant l'exercici del 2017. Aquest és el càlcul que figura a l'últim document presentat pel Departament d'Economia als inversors internacionals, en què es detallen les estimacions sobre les necessitats de finançament de l'any vinent distribuïdes en tres apartats: 5.953 milions per atendre venciments de deute, 1.314 per fer front al dèficit autoritzat del 0,6% del PIB i 125 per cobrir liquidacions negatives dels anys 2008 i 2009.

De tota manera, els 7.392 milions estimats per al 2017 són inferiors en més d'un 16% a la quantitat sol·licitada per al 2016, que va ser de 8.884 milions, segons dades del mateix Departament d'Economia. La disminució de la petició coincideix amb la reducció tant de l'objectiu de dèficit, que el 2017 serà del 0,6% davant el 0,7% del 2016, com del percentatge de deute, que per primer cop es preveu que baixi en el projecte de pressupostos de la Generalitat per al 2017 presentat pel vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, i que s'estima que passarà del 35,8% del PIB del 2016 al 35,4% el 2017.

Des de la implantació del FLA el 2012, la Generalitat ha sol·licitat un total de 41.816,5 milions d'euros, segons dades del Ministeri d'Hisenda. I la previsió del mateix Govern és que els comptes públics de Catalunya continuïn depenent del FLA fins l'any 2026, d'acord amb la projecció de repagament del deute realitzat pel Departament d'Economia i que figura a l'esmentat document presentat als inversors internacionals. Al text no hi ha cap referència explícita a un escenari d'independència, però, segons mitjans del Govern, als inversors estrangers sí que se'ls plantegen futurs escenaris d'independència, però en documents que no són públics.

XAVIER GÓMEZ

Oriol Junqueras i Carles Puigdemont en un moment de la reunió del Govern de dimarts

En tot cas, la concreció de les xifres per al 2017 està pendent de l'aprovació definitiva dels comptes de la Generalitat per al nou any. Ara que ja s'ha superat el debat de totalitat de la setmana passada al Parlament, ahir es van conèixer les esmenes a l'articulat presentades per les diferents formacions polítiques: 2.413 en total, de les quals 1.209 són del PSC; 568, de Catalunya Sí que es Pot; 381, del PP; 151, de la CUP; 97, de C's, i 7, de Junts pel Sí. Les esmenes de la CUP, que té a les seves mans la clau de l'aprovació dels pressupostos –ho decidirà el dia 28 de gener–, persegueixen donar una altra utilitat a 760 milions d'euros que actualment ja figuren al projecte de comptes. La CUP vol destinar aquests diners a polítiques socials, i proposa, per exemple, una rebaixa del 19% de les retribucions complementàries d'alts càrrecs i càrrecs de confiança per dedicar-la íntegrament a la renda garantida de ciutadania.

Els principals partits de l'oposició –C's, PSC i PP– centren, per la seva banda, les esmenes més destacades en l'eliminació de la disposició addicional trenta-unena que preveu habilitar les partides necessàries per organitzar el referèndum sobre el futur polític de Catalunya i dels 5,8 milions fixats per a processos electorals, consultes populars i participació ciutadana. I C's fins i tot planteja que s'impedeixi que cap quantitat del fons de contingència no pugui destinar-se a la celebració del referèndum.

El lletrat de la comissió d'Economia del Parlament avisa que la partida del referèndum pot contravenir el TC

Pel que fa a la consulta d'independència, precisament, la relació d'esmenes publicada al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC) inclou l'advertiment dirigit pel lletrat de la comissió d'Economia als membres de la mesa d'aquesta comissió sobre l'existència de la providència del Tribunal Constitucional (TC) que suspèn la resolució del debat de política general relativa al referèndum i la seva possible connexió amb la disposició addicional trenta-unena i sobre "la necessitat de tenir presents, durant el debat i la votació en la comissió d'Economia, les esmenes que els grups parlamentaris han presentat a aquesta disposició". L'advertència va ser formulada durant la reunió d'ordenació de les esmenes i la resposta dels membres de la mesa de la comissió –dos de Junts pel Sí (Antoni Castellà i Josep Maria Forné) i un de la CUP (Eulàlia Reguant)– va ser considerar que les resolucions del TC "no són rellevants per a la tramitació del pressupost", segons consta al mateix BOPC.●

Gabriel proposa avançar el referèndum

Arran dels processos judicials oberts a diversos càrrecs sobiranistes per al 2017, Anna Gabriel, diputada de la CUP, demana a Carles Puigdemont que avanci el referèndum. En una entrevista a Europa Press, la cupaire considera que hi ha prou motius que palesen que el Govern central "no té cap voluntat d'obrir una taula de diàleg", per la qual cosa creu justificada la idea d'avançar la consulta. Després de la detenció del regidor de la CUP de Vic Joan Coma i davant d'aquests processos judicials, Gabriel subratlla que seria la millor resposta. "Els mecanismes ja hi són, la logística ha de poder estar garantida i tenim tot allò que es necessita: un Govern i un amplíssim suport polític i social", assegura la diputada, que tot seguit afirma que per celebrar el referèndum no cal esperar fins després de l'estiu.

El jutge deixa lliure i sense passaport Coma, el regidor de la CUP

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

Qualsevol que ahir hagués pogut escoltar parcialment la conversa que van mantenir a l'Audiència Nacional el jutge, el fiscal i el regidor de la CUP Joan Coma s'hauria pogut pensar que es tractava d'un fet preparat per la data, 28 de desembre. Però no. L'interrogatori va girar al voltant d'una frase pronunciada per Coma. Per provar de determinar millor quin tipus de delicte havia comès el regidor, l'Audiència Nacional va voler saber amb detall a què es referia el regidor quan va dir que "per fer una truita, cal trencar els ous".

Tot i que a vegades pot semblar-ho, el dret penal no és capritxós. Era necessari debatre sobre els requisits per confeccionar la truita, ja que l'Audiència Nacional havia de saber per què Coma havia pronunciat aquelles paraules. En definitiva, quin era el seu propòsit o voluntat. Se l'acusa de rebel·lió i incitació a la sedició. Cal cridar a la revolta amb apel·lacions culinàries? No. Tampoc no és això. El fiscal encarregat del cas, Vicente González Mota –un professional de llarga trajectòria, últimament especialitzat en terrorisme gihadista– volia establir si frases com l'esmentada posaven de manifest una voluntat de desobediència, en particular al Tribunal Constitucional (TC).

Coma, al seu torn, va deixar molt clar que en el verb trencar no s'ha de veure cap al·lusió a cap comportament violent. El regidor va declarar durant una hora a l'Audiència. Va intentar explicar que la seva conducta obeeix al convenciment que les lleis vigents són injustes, en concret per a Catalunya, un poble que no pot expressar-se lliurement sobre el seu futur. L'advocat de Coma, Benet Salellas –avui diputat de la CUP i que se les ha hagut d'heure més d'una vegada amb el fiscal, també en assumptes de gihadisme, com en el cas Dixan–, va manifestar que el regidor va defensar davant el jutge Ismael Moreno la dignitat de les conductes de desobediència civil perquè les veia com una lluita. D'altra banda, el lletrat va dir que l'edil va qüestionar la legitimitat de l'Audiència Nacional, ja que, segons el seu parer, no defensa el reconeixement dels drets polítics.

FERNANDO ALVARADO / EFE

Coma abraçat per la seva companya a la sortida de l'Audiència

Un cop acabada la declaració, la Fiscalia va demanar que, com a mesura cautelar, a Coma se li retiri el passaport. El magistrat així ho va acordar i va justificar la mesura per la seva incompareixença a l'anterior citació. Diverses desenes de persones van rebre amb aplaudiments i mostres d'afecte la posada en llibertat de l'edil. Entre elles, diversos parlamentaris de la CUP i ERC. El regidor de Vic, al seu torn, va dir: "Continuaré fidel a una lògica desobedient per aconseguir el dret a autodeterminar-nos lliurement".●

L'interrogatori al detingut es va centrar en una frase que havia dit: "Per fer una truita cal trencar els ous"

LV. Article 257

DAVID AIROB

DAVID AIROB

DAVID AIROB

DAVID AIROB

NÚRIA JULIÀ / ACN

Què ens diuen els líders catalans amb les seves expressions corporals i la seva manera de parlar? A l'era de la postveritat ho analitzen experts

El que no diuen els polítics

ELIANNE ROS
Barcelona

A l'era de la postveritat, en la qual importa menys la veracitat de les paraules que la forma en què s'expressen, quina credibilitat transmeten els polítics? Emma Rodero, professora de la Universitat Pompeu Fabra especialista en oratòria i veu, i Joan Francesc Cánovas, assessor de comunicació per a directius, analitzen per a *La Vanguardia* el parallenguatge dels líders catalans. Com utilitzen gestualitat, ritme, to i intensitat en les seves al·locucions i el grau d'efectivitat que atorguen aquests elements al seu discurs.

CARLES PUIGDEMONT

Domini del silenci i tensió a les espatlles

Una de les característiques del president és, segons Cánovas, que "expressa moltes coses amb les mans i amb la cara" malgrat que el poblat serrell i unes mànigues de camisa excessivament llargues "dificulten" la lectura. "El seu parallenguatge és altament variat -com més variat més efectiu- i treballa especialment bé els silencis. El resultat és que transmet molta seguretat i credibilitat", acaba.

Rodero, en canvi, detecta "tensió a les espatlles" durant les seves al·locucions, la qual cosa no comunica tranquil·litat. Considera també que de vegades accelera massa el ritme. Els dos experts observen que utilitza amb freqüència l'índex per assenyalar, encara que ho fa sense agressivitat –una mica a l'estil Barak Obama– i en concordança amb la mirada. Dada important, ja que quan cada un va per una banda diferent constitueix un clar signe de falsedat.

També destaquen un gest particular: "Forma un cercle amb els dits, que és una forma de subratllar el que diu però que també denota una voluntat de control." El somriure és un dels seus punts forts. "Busca la interacció, l'empatia amb l'interlocutor, i això funciona a favor de la seguretat, igual que saber jugar amb la mirada", resumeix Cánovas.

ORIOL JUNQUERAS

Pròxim però mancat d'expressivitat

Segons Mark Knapp, guru del llenguatge no verbal, la complexió física juga un paper notable en la dimensió oculta de la comunicació. Distingeix tres classes de cossos: endomorf (persones rodones), mesomorf (robustes) i ectomorf (primes i estilitzades). Sense fer res, les primeres tendeixen a transmetre "tranquil·litat, proximitat i distensió", mentre que les últimes generen d'entrada "arrogància i distància". Així que, quan agafa la paraula, el vicepresident del Govern i líder d'ERC té una part guanyada.

"Es mou bé a l'escenari, es nota que té taules i s'expressa de forma pedagògica", analitza Cánovas. Però la seva "falta d'expressivitat facial i el seu to de veu massa monòtona, que és el mateix quan parla de polítiques socials que quan es refereix al referèndum", són factors que li "resten credibilitat". Rodero observa que "la seva posició és correcta", però els seus gestos massa "repetitius" i les seves contínues pujades de to "mostren poca seguretat". Jutja també contraproduent que, per exemple en el recent debat del pressupost, parlés amb un bolígraf a la mà. "Quan necessites ajudar-te d'un objecte dones la sensació que no domines la situació. Resultes poc convincent. Obama no parla mai amb un bolígraf a la mà", argumenta.

INÉS ARRIMADAS

Comunicació eficaç i actitud enfadada

Cánovas destaca l'"alta capacitat discursiva, naturalitat, contundència, llenguatge net -sense arrossegar paraules ni utilitzar falques- i rica gestualitat" de la cap de l'oposició al Parlament. Per això, considera que és una "bona comunicadora" i transmet "seguretat". Rodero, al contrari, opina que la part gestual -especialment les mans- és "bastant tancada", la qual cosa revela una actitud "encotillada". Segons el seu parer, la posició de la portaveu de Ciutadans quan agafa el micro és massa inclinada i en general la seva veu "transmet poca credibilitat".

El taló d'Aquil·les el situen els experts en el seu to. "Té una veu aguda, i això és un handicap, perquè si crida deriva en l'estridència. Hauria de treballar un to i un volum més baixos", subratlla Cánovas. "Si fos una directiva li diria que busqués altres registres", indica també en al·lusió a una imatge que veu molt "clàssica".

El Govern central col·loca un perfil més polític en la seva Delegació a Euskadi

JOAN RUSIÑOL
Bilbao

Canvi a la Delegació del Govern a Euskadi. Mariano Rajoy va substituir ahir Carlos Urquijo, fortament qüestionat pels nacionalistes, pel fins ara president del PP a Àlaba, Javier De Andrés. Un perfil més polític per a una etapa sense majories absolutes que requerirà més flexibilitat.

El relleu no és una sorpresa. Urquijo havia estat molt bel·ligerant contra els eventuals actes contraris a la Constitució, de forma especial en la denominada guerra de banderes en els ajuntaments. La seva apel·lació constant al compliment de la legalitat xoca amb unes fotografies recents en les quals apareixia amb la seva família comprant en un parada del *top manta*, unes imatges que van servir a la majoria dels partits bascos per retreure-li una doble moral.

Sense tenir la dimensió simbòlica de l'operació Millo a Catalunya, aquest gest consolida la teoria que s'obre un nou temps en les relacions entre els populars i el PNB. Els nacionalistes poden ser claus en l'aprovació dels pressupostos generals de l'Estat, malgrat que ahir mateix el seu president, Andoni Ortuzar, va assegurar que la negociació encara no ha començat i que els últims recursos contra iniciatives autonòmiques "no aplanen el camí de l'entesa". Fonts de l'executiu d'Iñigo Urkullu confien que el nomenament de De Andrés, que va ser diputat general d'Àlaba, "contribueixi a la necessària normalització de les relacions institucionals entre governs".

El polític popular treballarà per a "establir una bona relació" entre les diferents administracions i creu que la seva trajectòria –és bon coneixedor del complex entramat al País Basc– l'ajudarà en aquesta tasca. El PP basc també va avalar implícitament la tesi del punt i a part. Va valorar la gestió d'Urquijo en qüestions com la defensa dels "marcs de convivència", però diu que el relleu "reforça el paper polític" de la Delegació del Govern en un moment en què és necessària "una interlocució directa i fluida" entre Madrid i Vitòria.

El nou càrrec ha obligat De Andrés, un dels dirigents conservadors més destacats a Euskadi, a deixar les seves responsabilitats al Parlament autonòmic, les Juntes Generals alabeses –on era el portaveu del seu grup–, així com al partit. Ahir mateix va proposar Iñaki Oyarzábal, persona de la màxima confiança d'Alfonso Alonso, per presidir el PP al territori històric.

L'oposició d'esquerres, EH Bildu i Elkarrekin Podem, van celebrar l'adéu d'Urquijo. La formació lila espera que el seu substitut actuï amb "més tolerància i tarannà democràtic".●

Els dos experts li aconsellen utilitzar més el somriure. “Del conjunt del seu llenguatge del cos es desprèn que està enfadada, potser és un paper, però això no beneficia la seva imatge”, puntualitza Cánovas.

MIQUEL ICETA

Naturalitat, simpatia i mala posició

Com moltes persones de morfologia rodona, Iceta “transmet tranquil·litat abans d’obrir la boca”. “Té moltes habilitats, és desenvolupat i treballa bé el registre de la naturalitat. La seva expressivitat facial és alta, i en aquest sentit la calvície juga al seu favor”, analitza Cánovas. El seu llenguatge no verbal és “ric i net”, fet que li permet treure bona nota pel que fa a credibilitat.

Per Rodero, el seu punt fort és “la simpatia” i l’“espontaneïtat”. En canvi, considera que “no sempre resulta convincent pel que fa a la forma”. La posició del líder socialista deixa a desitjar. “Tendeix a posar les espatlles cap endavant, a baixar una mica el cap i no sempre mira als ulls al seu interlocutor, una regla bàsica”, observa l’experta. Cánovas valora l’estil informal del polític –americana i corbata però no vestit–, que encaixa amb el seu tarannà.

Els dos especialistes assenyalen la seva veu com un factor que resta efectivitat al discurs. “El seu to no transmet gaire seguretat perquè no és gaire greu”, precisa Rodero. “Encara que la seva pronunciació és bona, hauria d’acompanyar-la amb gestos més contundents, que subratllin el que està dient. En conjunt, transmet més naturalitat que convicció”, opina.

LLUÍS RABELL

Transmet dubte i preocupació

No es pot dir que el llenguatge del cos sigui el seu fort. “És poc natural, té una veu massa engolada, que genera distància amb la gent. La seva manera d’expressar-se és plena de sorolls –gestos incongruents, com posar-se la mà al pit o agafar-se la corbata– que ofereixen una imatge de poca seguretat i credibilitat–”, sentencia Rodero. L’experta considera que el portaveu de Catalunya Sí que es Pot “no té una veu dolenta, al contrari, però no respira bé”.

Per Cánovas, malgrat una morfologia favorable a generar empatia, Rabell no ho aconsegueix. Utilitza les mans de forma molt esporàdica i la seva manera de parlar, plena de repeticions i paraules arrossegades, “transmet dubte”. “La gestualitat per ser efectiva ha de ser simètrica i harmònica. La sensació que genera és de tensió, de persona sempre preocupada”, acaba l’expert.

ANNA GABRIEL

El somriure que descol·loca

Plena coincidència a l’hora de valorar les “altes capacitats discursives” de la líder de la CUP. “Hi ha una contradicció entre la seva estètica, la seva forma de vestir, i la manera de parlar. Físicament sembla rude, en canvi s’expressa amb dolçor. Té molt bona veu, la qual cosa la fa atractiva. Transmet molta seguretat i credibilitat”, analitza Rodero. Els experts atribueixen també a la veu –factor determinant en la percepció de l’inconscient– la “convicció” que comunica.

Cánovas en destaca el vestuari. “Els de la CUP són els que estan més pendents d’aquest aspecte, el treballen moltíssim. Trencar amb la formalitat és part del seu missatge, i per al seu públic funciona a la perfecció”, acaba. Per això jutja “molt efectiva” el tallat de cabells de Gabriel, que combinat amb la veu i “la utilització del somriure” converteixen el seu llenguatge del cos en una màquina comunicativa. “Una boca gran, com la de Julia Roberts, amplifica l’efecte. Però per ser efectiva el somriure ha de caminar cap als ulls. Si només rius amb la boca no ets creïble”, sentencia.

XAVIER GARCÍA ALBIOL

Seguretat combinada amb rigidesa

Malgrat una morfologia que denota “distància i arrogància”, el llenguatge del cos del portaveu del PP al Parlament obté bona puntuació. “És l’únic que utilitza dues classes de gestos: els que il·lustren el que dius –per exemple fer tremolar la mà quan parla de tremolor– i els que subratllen el discurs”, afirma Rodero. “Es veu que té taules, parla de forma relaxada, transmetent la sensació que domina la situació. A més, la seva postura és correcta per fer arribar el seu missatge amb convicció i mira directament l’interlocutor”, constata.

Cánovas destaca l’alta expressivitat de la seva cara i també la seva imatge de rigidesa, que atribueix en part a la seva morfologia. “Les persones altes, com els jugadors de bàsquet, tendeixen a ser rígids i una mica maldestres. Tenen un cos que no és harmònic des del punt de vista de la comunicació”, afirma l’expert.●

La Policia busca un fusell comprat per gihadistes

J.M.ª BRUNET Madrid

El jutge Santiago Pedraz va enviar ahir a presó Edrissa Ceesay i Samir Sennouni, a qui van trobar dimecres passat cinc carregadors i 37 cartutxos d’un fusell d’assalt kalàixnikov, també conegut com a AK-47. La Policia busca l’arma, que els dos presumptes gihadistes haurien comprat al mercat negre, en reunions que van tenir lloc en un solar anomenat La Cabaña, al barri madrileny de Valdebernardo. En aquell lloc es van trobar les peces del kalàixnikov, però no la unitat completa.

L’ordre de presó del jutge Pedraz subratlla que els arrestats –de nacionalitat espanyola i descendents de famílies del Marroc i Gàmbia– van gravar vídeos en els quals mostraven “frases de tall gihadista” i “atributs de l’Estat Islàmic”. També se’ls relaciona amb grups de delinqüència comuna.●

Ajuntament de Barcelona bcn.cat/hisenda

INSTITUT MUNICIPAL D’HISENDA DE BARCELONA
ANUNCI
CALENDARI DE COBRAMENTS DE 2017

1. El cobrament de les exaccions municipals de l’Ajuntament de Barcelona durant l’any 2017 es realitzarà segons el calendari següent:

IMPOST SOBRE BÉNS IMMOBLES
a) Rebuts domiciliats (pagament en quatre terminis):
1a fracció: 3 de febrer
2a fracció: 3 de maig
3a fracció: 4 de setembre
4a fracció: 4 de desembre
b) Rebuts no domiciliats (pagament anual): de l’1 de febrer a l’1 d’abril, ambdós inclosos.
c) Data pagament padró electrònic: 3 de juliol.

IMPOST SOBRE VEHICLES DE TRACCIÓ MECÀNICA
a) Rebuts domiciliats: 6 de juny.
b) Rebuts no domiciliats: de l’1 de març l ‘1 de maig, ambdós inclosos.
c) Data de pagament padró electrònic: 3 de maig.

IMPOST SOBRE ACTIVITATS ECONÒMIQUES
a) Rebuts domiciliats: 4 de desembre.
b) Rebuts no domiciliats: de l’1 d’octubre a l’1 de desembre, ambdós inclosos.
c) Data pagament padró electrònic: 22 de desembre.

TAXA DE GUALS
a) Rebuts domiciliats: 11 de maig.
b) Rebuts no domiciliats: del 15 de febrer al 15 d’abril, ambdós inclosos.

TAXA PER UTILITZACIÓ PRIVATIVA DEL DOMINI PÚBLIC (TERRASSES)
a) Rebuts domiciliats: 11 de maig.
b) Rebuts no domiciliats: del 15 de febrer al 15 d’abril, ambdós inclosos.

TAXA PER L’APROFITAMENT ESPECIAL DEL DOMINI PÚBLIC MUNICIPAL MITJANÇANT CAIXERS AUTOMÀTICS D’ENTITATS FINANCERES, OBERTES A LA VIA PÚBLICA
Hauran de ser objecte d’una autoliquidació anual de l’1 al 30 de juny, ambdós inclosos.
En el supòsit que l’inici de l’aprofitament especial es produís amb posterioritat a la finalització del període d’autoliquidació anual, s’haurà de presentar, en el termini de 30 dies hàbils comptadors des de l’inici de l’aprofitament, una autoliquidació pel període comprés entre la data d’inici i el 31 de desembre.

PREU PÚBLIC PEL SERVEI DE RECOLLIDA DE RESIDUS COMERCIALS I INDUSTRIALS
a) Rebuts domiciliats: 4 de desembre.
b) Rebuts no domiciliats: de l’1 d’octubre a l’1 de desembre, ambdós inclosos.
c) Data pagament padró electrònic: 22 de desembre.

IMPOST SOBRE L’INCREMENT DE VALOR DELS TERRENYS DE NATURALESA URBANA (PLUSVÀLUA)
a) 30 dies hàbils a partir de la data de la transmissió.
b) 6 mesos a partir de la data de defunció (herències) prorrogables a 1 any si es sol·licita per escrit dins dels 6 primers mesos.

2. Els terminis de declaració i pagament de les exaccions no assenyalades en l’apartat 1r. es subjectaran a allò establert a les ordenances corresponents durant l’exercici.

3. Els subjectes passius que tinguin domiciliat el pagament dels rebuts de venciment periòdic de l’impost sobre béns immobles (solament les persones físiques), l’impost sobre vehicles de tracció mecànica i del preu públic per a la prestació del servei de recollida de residus comercials i industrials assimilables als municipals dels generadors mínims, petits, mitjans o importants, gaudiran d’una bonificació del 2% de la quota municipal.

4. Els rebuts de cobrament periòdic es poden domiciliar fins dos mesos abans de l’inici del període voluntari de cobrament. Fora d’aquest termini, i fins el final del període voluntari de cobrament, les sol·licituds de domiciliació rebran el següent tractament:
- La primera vegada es farà un únic càrrec bancari en el compte informat pel contribuent.
- El primer any, en el seu cas, no gaudiran del 2% de bonificació.

La domiciliació tindrà validesa indefinida, mentre l’ordenant no n’indiqui l’anul·lació, la devolució del càrrec bancari o el trasllat a un altre compte o Entitat.

En aquest casos, les dates del càrrec en el compte corrent bancari o d’estalvi seran les següents:
- Impost sobre Béns Immobles: 3 de maig
- Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica: 6 de juny
- Impost sobre Activitats Econòmiques: 22 de desembre
- Taxa de guals: 11 de maig
- Taxa per utilització privativa del domini públic (terrasses): 11 de maig
- Preu públic del servei de recollida de residus: 22 de desembre

Es recorda als contribuents els avantatges d’utilitzar la domiciliació del pagament. Les domiciliacions es poden tramitar per Internet, al web (htpp://ajuntament.barcelona.cat/hisenda), o trucant al telèfon gratuït 900226226.

5. Les modalitats per poder pagar els diferents rebuts seran les següents:
- Per Internet a través del web htpp://ajuntament.barcelona.cat/hisenda, en l’apartat “pagaments” (veure condicions al mateix web).
- Per telèfon, trucant al 900 226 226 (gratuït), de 8 a 24 hores.
Condicions:
· Només amb targeta bancària.
· Import màxim per rebut 3.000€.
· El tràmit s’ha de fer abans de les 14.00 hores de l’últim dia de termini de pagament.
- Des del quiosc de tràmits i serveis, ubicats en algunes seus municipals.
- A través del mòbil a les aplicacions mobileID i serveis al mòbil.
- A través dels bancs següents:
· Banc Sabadell
· Bankia
· Banco Popular Español
· Banco Santander
· BBVA
· La Caixa (CaixaBanc)
Si és client d’alguna d’aquestes Entitats, també a les seves pàgines webs de banca electrònica.

6. Transcorreguts els esmentats terminis d’ingrés en període voluntari, els deutes seran exigits pel procediment de constrenyiment i es meritaran els corresponents recàrrecs del període executiu, els interessos de demora i, en el seu cas les costes que es produeixin, d’acord amb l’article 24è del Reglament general de recaptació.

7. Els rebuts de cobrament periòdic quan l’últim dia de pagament és festiu, el termini s’allarga fins al primer dia hàbil següent.

A partir de l’1 de febrer cal demanar Cita Prèvia per fer consultes o qualsevol tràmit a l’Institut Municipal d’Hisenda de Barcelona, excepte per registrar documentació.

2017

LV. Article 258

L'oposició lamenta que el president només pensi en el referèndum

C's, PSC i PP li retreuen que no s'ocupi del finançament i l'atur

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

El balanç polític ofert pel president de la Generalitat, Carles Puigdemont, en el missatge de Cap d'Any ha decebut els grups de l'oposició parlamentària, tant en el pla nacional com en el social. Ciutadans, el PSC i el PP han coincidit a lamentar que el president "només estigui pendent" del referèndum sobre la independència i de satisfer les exigències de la CUP, mentre que "no s'ocupa" de qüestions urgents per a Catalunya com el finançament, el nivell d'atur i la desigualtat social.

Els comuns, en canvi, sí que coincideixen amb Puigdemont en la necessitat de celebrar una consulta d'autodeterminació, sempre que tingui "efectes jurídics i aconsegueixi el suport internacional", encara que l'acusen de desentendre's de la crisi social que bona part dels catalans viuen.

Els comuns insten Puigdemont a acordar una consulta amb "efectes jurídics" i reconeixement extern

Per la seva part, la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, veu un president que no avança i que és responsable d'una gestió que ha paralitzat Catalunya. "Acaba l'any com el va començar, sense pressupostos, depenent de la CUP" i amb l'única aspiració de "repetir un altre 9-N", una consulta que no "va servir per a res", va declarar dissabte la cap de l'oposició des de la seva ciutat natal, Jerez de la Frontera (Cadis). "No té cap projecte per als catalans", va afegir. Segons Arrimadas aquesta predisposició al diàleg exhibida per Puigdemont en el seu discurs de divendres no és veraç, perquè quan arriba el moment de dialogar no ho fa. La líder de C's es referia a la seva anunciada absència a la conferència de presidents, en què s'abordaran temes com el finançament autonòmic de les comunitats i en què Catalunya no estarà representada per decisió del president de la Generalitat.

Des del PSC, la portaveu al Parlament, Eva Granados, també va acusar Puigdemont d'"amagar" les necessitats socials de Catalunya rere el procés d'independència. "El president està obsessionat amb un full de ruta que no porta enlloc", va afirmar Granados, alhora que va desconfiar del seu oferiment de diàleg: "Marquen la data del referèndum i parlen d'una llei que amaguen i no volen negociar; no veiem la via del diàleg a què apel·la".

Al seu torn, el coordinador del Partit Popular de Catalunya, Xavier García Albiol, es va mostrar preocupat per la relació del Govern amb els antisistema. "Puigdemont és presoner dels radicals de la CUP; el 2017 no hi haurà cap referèndum", va vaticinar Albiol.

Els únics que van donar suport a la determinació del cap de l'Executiu català a favor del referèndum van ser els comuns, sempre que no sigui unilateral. El diputat de Catalunya Sí que es Pot Joan Giner va instar el president a treballar per una consulta que tingui "efectes jurídics" i "reconeixement internacional", cosa que per als comuns significa que ha de ser pactada. D'altra banda, la confluència d'esquerres al Parlament es va mostrar molt crítica amb la feina del Govern en matèria social.●

Urkullu aposta pel diàleg

El lehendakari, Iñigo Urkullu, va mostrar al seu missatge de Cap d'Any el compromís del Govern basc amb el "diàleg i l'acord" com a fórmula per evitar la "judicialització permanent de la vida política". Va prometre que demostrarà "la seva capacitat" per oferir "solucions polítiques" en la defensa i l'actualització de l'autogovern. Urkullu pronuncia aquestes paraules en un moment en què són contínues les apel·lacions del Govern basc a l'Executiu central perquè cessin els recursos contra les seves lleis i decisions. Al seu torn, el Govern del PP s'ha mostrat receptiu i disposat a negociar una retirada de recursos a canvi del suport del PNB als pressupostos. Menys procliu al diàleg sembla el president de Castella-la Manxa, Emiliano García-Page, qui al seu missatge de Cap d'Any va evitar parlar de "l'egoisme" dels qui volen "rapinyar" i "volen ser més que els altres territorialment", una al·lusió implícita a Catalunya.

Francesc-Marc Álvaro

El que ningú no sap

Després del missatge de Cap d'Any de Puigdemont, queda clar que el president de la Generalitat vol complir durant el 2017 amb el seu compromís d'organitzar un referèndum sobre el futur de Catalunya. A la vegada, Rajoy ha reiterat que aquest assumpte no serà un motiu de diàleg ni de canvi de consideració per part del Govern espanyol. De rerefons, hi ha els processos judicials contra diversos dirigents dels partits catalans impulsors de la independència, i també el debat sobre els pressupostos de la Generalitat, que necessitaran els vots dels diputats de la CUP per ser aprovats. Més enllà de les voluntats personals, dels fulls de ruta i de les declaracions solemnes, entrem en un escenari en què ningú no sap què acabarà passant. Per què és tan difícil fer una previsió sobre el procés català?

En primer lloc, perquè una part important del futur del procés depèn d'un factor essencial però complicat de calcular. Em refereixo al nivell de resposta al carrer que les bases independentistes puguin exhibir davant les reiterades prohibicions i repressàlies judicials que els poders de l'Estat vagin desplegant. L'ANC i Òmnium han demostrat una excel·lent capacitat d'organització a les manifestacions de l'Onze de Setembre, però ara no parlem d'això. Si Madrid tanca totes les vies perquè es pugui votar sobre la independència, la protesta pacífica a gran escala seria un instrument més que probable per posar en evidència que el referèndum s'ha convertit en un tabú. Però això exigeix una actitud que va més enllà de posar-se una samarreta i demana també una estratègia i un gran consens, per evitar gestos contraproduents, accions contradictòries i concursos per saber qui desobeeix més.

En segon lloc, no sabem de quina manera influirà la pressió de l'Estat sobre la sempre precària unitat independentista. Una cosa és fer-se la foto acompanyant algú a declarar davant del jutge i una altra és dominar seriosament les pulsions partidistes i personalistes que converteixen la rereguarda del procés en un bosc de rumors, malfiances i maniobres estranyes. El fet que Puigdemont s'hagi posat data de caducitat és alhora un problema i un avantatge en aquest sentit. És un punt feble però també limita certes impostures d'altres actors.

En tercer i darrer lloc, és una incògnita el paper exacte que en aquest nou tram del conflicte adoptaran els comuns i, sobretot, Ada Colau. En la mesura que s'incrementi la pressió punitiva sobre l'independentisme, les ambigüitats d'aquest sector polític seran més difícils de repetir i d'argumentar. D'altra banda, les divisions a la cúpula de Podem i les sensibilitats diverses sobre Catalunya que mostren els seus dirigents són factors que, d'una o altra manera, impacten en les posicions d'un àmbit que enguany, a més, crearà un partit nou, pensant justament en els futurs comicis catalans.

LV. Article 259

Junqueras ja assumeix la renúncia de Puigdemont i prioritza el referèndum

El Govern mira de restar importància a l'anunciada marxa del president

QUIQUE GARCÍA / EFE

El vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, i el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, a l'últim Consell Executiu

IÑAKI E LLAKURÍA
Barcelona

L'anunci del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, que no serà president el 2018 i tampoc no encapçalarà la candidatura del PDECat a les pròximes eleccions catalanes ha engegat en orris les esperances de destacats dirigents del seu partit que davant els mals sondejos intentaven que ell fos el candidat, i ja ha obert sense matisos ni dissimulacions la cursa successòria a la vella Convergència.

Però no només això. També ha servit com a recordatori per a la resta de partits de l'incert calendari polític català, amb un referèndum que els independentistes pretenen celebrar a la tardor i l'amenaça de l'enèsim avanç electoral.

La sortida de Puigdemont d'escena per decisió pròpia, una cosa que el president ja havia comentat abans, però sense la contundència i la claredat amb què ho va fer dijous passat, és un element d'incertesa afegit (reforça, per exemple, els sectors d'Esquerra Republicana que anhelen el *sorpasso* als convergents) que ahir des del Govern es va intentar limitar.

El vicepresident del Govern i líder republicà, Oriol Junqueras, amb el vent dels sondejos favorable, va mirar de restar importància a la futura marxa de Puigdemont. Va dir que sentia "tot el respecte del món" per la decisió de l'actual president de la Generalitat, i immediatament després va demanar que res no distregui de l'objectiu que té l'actual Executiu català: celebrar un referèndum d'independència la pròxima tardor i, tot seguit, convocar unes eleccions "constituents".

Junqueras va esquivar qualsevol menció que es pogués interpretar en clau electoral, negant-se a dir si serà el candidat d'ERC en unes hipotètiques eleccions, i es va centrar a lloar la feina del Govern de Junts pel Sí ja que, va dir, "està fent bé les coses en unes circumstàncies molt adverses".

"Estem pensant en el referèndum, a convocar-lo, guanyar-lo i aplicar-lo". Junqueras va afegir que el referèndum es farà perquè "som gent d'ordre, treballadora i lluitadora".

També en clau successòria es va preguntar a la portaveu del Govern, Neus Munté, ben posicionada en totes les llistes de possibles candidats del PDECat, una situació que va admetre i que afronta "amb molta normalitat", i que està "justificada" per la seva proximitat a Puigdemont en l' estructura de comandament del Govern.

Malgrat això, Munté va cridar a aparcar el debat successori, les travesses i el ball de noms, convençuda que al seu partit hi ha molts "actius" que arribat el moment poden ser candidats –l'expresident Artur Mas és un altre dels que està present en totes les càbales–, i va demanar de centrar tots els esforços en el compliment del full de ruta independentista.

L'oposició veu en les paraules del president un símptoma de debilitat del procés independentista

Mentrestant, els partits de l'oposició es van prestar majoritàriament a interpretar l'anunci del president com un clar símptoma de debilitat del projecte independentista i del mateix Puigdemont dins de l'Executiu català.

"Respecto la seva decisió però demostra que no té un projecte per a Catalunya més enllà de repetir el 9-N", va declarar la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas. "Sembla que té poques forces i potser està cansat pel procés", va dir Matías Alonso, secretari general del partit centrista.

Per la seva banda, el coordinador general del Partit Popular de Catalunya, Xavier García Albiol, va lamentar que amb les seves declaracions Puigdemont estigui generant "més inestabilitat" en el ja per si mateix complicat escenari polític català obrint el debat successori al PDECat. "El 2017 viurem moments de certesa, com que el Govern espanyol no permetrà que se celebri un referèndum independentista, i d'incertesa, com la que ha provocat el president amb les seves declaracions", va dir Albiol.●

Forcadell tampoc no repetirà

La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, va assegurar ahir durant una entrevista a *El Matí de Catalunya Ràdio* que ella no s'ha plantejat mai ser candidata a la presidència de la Generalitat, descartant-se així de les possibles travesses de qui pot substituir en el càrrec Carles Puigdemont. De fet, Forcadell va anar més enllà, i com el president del Govern, va assegurar que ella no es tornarà a presentar tampoc a unes eleccions: ni amb un partit polític, ni tampoc amb una coalició com Junts pel Sí. "M'hi vaig presentar perquè (les del 27-S) eren unes eleccions especials, plebiscitàries, amb unes circumstàncies que no crec que es tornin a repetir", va manifestar la presidenta del Parlament, convençuda que es complirà amb el full de ruta i, en aquest sentit, que abans que s'acabi l'any se celebrarà un referèndum pel decidir sobre el futur de Catalunya. "Se celebrarà segur", va insistir la presidenta del Parlament, que va manifestar que no té dubtes que es compliran els terminis previstos pel Govern.

Millo demana a ERC i PDECat que se sumin a la negociació pressupostària

BARCELONA Efe

El delegat del Govern central a Catalunya, Enric Millo, va fer ahir una crida al PDECat i a ERC perquè s'"impliquin" en la negociació i posterior aprovació dels pressupostos de l'Estat per al 2017, que, assegura, reflectiran amb "fets" la voluntat de diàleg del Govern espanyol amb Catalunya.

En una entrevista a l'agència Efe Millo va lamentar, tot i això, que la Generalitat "obviï" inversions que l'Executiu duu a terme a Catalunya. Així, Millo va avançar que els pressupostos de l'Estat per a l'any que acaba de començar "seran un reflex d'aquesta voluntat de diàleg i de fets" i que, "evidentment, posaran números a l'execució d'accions per millorar la vida dels catalans en diferents àmbits".

Per això, confia que seria una "bona mostra de confiança" que els grups que "tenen un paper important a Catalunya" hi contribueixin "amb una actitud positiva i constructiva". Per Millo, "la millor prova que poden donar les forces catalanes que estan interessades a millorar les coses és implicar-se en la negociació".

En aquest sentit, va lamentar l'"escepticisme" del Govern, com va expressar el conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, després de la reunió d'aquesta setmana a Barcelona amb el ministre de Foment, Íñigo de la Serna, en què Millo va ser present.

Així, el delegat del Govern central va recordar que ja s'estan produint "fets", com la inversió en l'aeroport del Prat de 20 milions d'euros destinats a millorar la pista central, obres que s'efectuaran entre el 9 de gener i el 5 de febrer per renovar el paviment, modificar l'abalisament i un canvi tecnològic que suposarà un estalvi energètic del 40%: "Inversions constants per mantenir la competitivitat de l'aeroport".

D'altra banda, respecte a Rodalies, va remarcar que entre el 2012 i el 2015 la inversió duta a terme per l'Estat va ser de 276 milions d'euros, un 41,9 % de la inversió feta en tots els nuclis de Rodalies de l'Estat i "més del doble que la segona inversió més important de l'Estat, a la Comunitat de Madrid".

"Aquestes xifres s'han de conèixer", va afirmar Millo, que va afegir que "no hi ha res que faci pensar que un canvi de titularitat –com reclama el Govern català– generi automàticament una millora en la gestió; normalment és al revés, si no hi ha experiència". "Rull sap que aquest traspàs no es produirà, i el que cal fer és millorar els serveis als catalans, cosa que no passa pel traspàs, sinó per inversions i per prioritzar elements necessaris per millorar el servei", va sentenciar.●

LV. Article 260

LA VANGUARDIA

President-Editor: JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ
Director: Màrius Carol
Directors adjunts: María Dolores García, Miquel Molina, Enric Juliana, Álex Rodríguez
Subdirectors: Manel Pérez, Isabel Garcia Pagan, Llàtzer Moix

Adjunts al Director: Enric Sierra i Pedro Madueño
Redactors en cap: Lluís Uría (Internacional), Jaume V. Aroca (Política), Susana Quadrado (Tendències i Gent), Ramon Suñé (Viure), Ignacio Orovio (Cultura), Sergio Vila-Sanjuán (Cultura|s), Joan Josep Pallàs (Esports), Ramon Aymerich (Economia), Celeste López (Redacció Madrid), Mariángel Alcázar (Casa Reial), Jaime Serra (Infografia i Il·lustració), Núria García Arenas (Disseny), Fèlix Badia (Magazine), Magí Camps (Edició) i Eduard González (Administració de Redacció)
Seccions: Elisenda Vallejo (Internacional), Josep Gisbert (Política), Pau Baquero (Opinió), Silvia Angulo (Viure), Maricel Chavarría (Cultura), Juan B. Martínez (Esports), Dolors Álvarez (Economia), Cristina Gallego (Fotografia) i Xavier Mas de Xaxàs (Corresponsal diplomàtic)
Consellers de Direcció: Lluís Foix i Josep Maria Sòria

Majoria sobiranista amb matisos

L'enquesta sobre la situació política i social a Catalunya que publica avui *La Vanguardia* revela que, després d'un any de govern independentista i de la millora de les perspectives econòmiques de futur, la suma dels grups que opten per la secessió es manté estable, amb majoria al Parlament malgrat perdre 3 escons dels 72 que posseeix en l'actualitat. Un escenari complex en el qual la CUP, que perd la meitat dels seus suports electorals, continua sent decisiva.

Dins del sector independentista destaca, segons l'enquesta, la caiguda de vots de PDECat –antiga Convergència– i la ja esmentada de la CUP, de les quals es beneficia ERC, grup que consolidaria les seves expectatives hegemòniques en l'espai català. Els republicans atraparien els 37 diputats, 10 per sobre del partit de Puigdemont, la qual cosa significa que l'esquerda entre els dos grups de Junts pel Sí s'engrandeix, amb la circumstància afegida que tots dos, per separat, sumarien dos escons més que fa un any.

Els treballs del sondeig realitzat per GAD3 van coincidir amb l'anunci per part de Carles Puigdemont que no serà el futur candidat de PDECat, fet que ha obert el meló del lideratge en el partit. Paradoxalment, l'enquesta assenyala el president, la gestió del qual ha millorat ostensiblement, com el polític més valorat a Catalunya, una dècima per sobre de Junqueras, i el més ben situat en el seu partit per repetir com a opció electoral (35%), gairebé 25 punts per sobre del segon, Artur Mas (10,3%), i encara més lluny d'altres possibles candidats com el conseller de Cultura, Santi Vila (3,9%), i la vicepresidenta Neus Munté (3,3%), a la qual, per cert, algunes fonts apunten com la més ben situada. En el marc sobiranista, l'actual president de la Generalitat reuneix el 60% de les preferències, fet que converteix la seva anunciada renúncia a repetir en un interrogant no menor si el seu partit pretén recuperar suports respecte d'ERC.

Un altre element destacat de l'enquesta és la caiguda de suports a la CUP, que passaria dels 10 als 5 escons, fonamentalment a causa de la percepció generalitzada al sector independentista que la política dels antisistema és més un obstacle que una ajuda per a la culminació del procés. La confirmació de la pèrdua d'expectatives electorals del grup liderat per Anna Gabriel, encara que millora lleument respecte al sondeig del mes de juny passat, apunta cap a la necessària reflexió dels qui fins ara han mantingut una posició que l'electorat sembla situar en la radicalitat més inoperant.

També són destacables les escasses expectatives de millora dels comuns d'Ada Colau, la qual ha tornat a insistir recentment que la seva voluntat és continuar a l'alcaldia de Barcelona i no optar a la presidència de la Generalitat. Encara que Catalunya Sí que es Pot milloraria en tres escons la seva posició actual a l'hemicicle català, passaria d'11 a 14, no aconseguiria superar el PSC d'Iceta –al qual l'enquesta atorga 15 diputats–. L'ambigua aposta de CSQP pel referèndum pot tenir alguna cosa a veure amb aquesta pèrdua de força, sobretot si es tenen en compte els resultats del sondeig del juny, que els situava dos escons per sobre dels socialistes. Pel que fa a la resta de grups, Ciutadans d'Inés Arrimadas continua còmodament situat al tercer lloc, i millora el PP d'Albiol, que continua posseint el fanalet vermell a Catalunya.

En conclusió, estabilitat del complex escenari català amb significatius canvis en l'hegemonia d'ERC i la fins ara imparable caiguda de l'antiga Convergència.

Borsa i política

AQUEST any hauria de ser bo per a les borses, en funció de les perspectives positives que hi ha per als beneficis empresarials, en un marc de creixement econòmic i inflació moderats. Tot i això les múltiples incerteses polítiques que s'entreveuen auguren un exercici de gran volatilitat en les cotitzacions borsàries, on hi haurà oportunitats de guanys però amb un risc elevat. Així ha estat ja el 2016, amb pujades i baixades superiors al 20%, i aquest nou any no és descartable un escenari similar.

Fins i tot el comportament de Wall Street, que es manté en màxims des que Donald Trump va guanyar les eleccions presidencials dels Estats Units, està pendent de com es concreta el seu programa econòmic a partir del 20 de gener, dia que prendrà possessió del seu càrrec, i la posterior reacció de la Reserva Federal amb les noves pujades de tipus d'interès que s'esperen. Al costat de les perspectives de més creixement i millors resultats empresarials, com a resultat del milionari pla d'inversions en infraestructures promès, així com de les anunciades rebaixes d'impostos, hi ha l'impacte que puguin tenir les amenaces d'un proteccionisme més gran i les eventuals guerres comercials a què pugui donar lloc.

A la Unió Europea les incerteses polítiques també podrien cotitzar molt a les borses, en la mesura que puguin afectar la consolidació o no del projecte comunitari. Juntament amb l'inici, al març, de les negociacions per concretar els termes del Brexit, que s'haurà de fer efectiu en dos anys, hi ha el risc de l'ascens dels partits antieuropeistes en les eleccions que se celebraran a Holanda –també al març–, a França –primera volta el 23 d'abril i segona el 7 de maig– i probablement a Itàlia en la segona part de l'any.

Les cites electorals d'Holanda, França i d'Itàlia, tres països fundadors de la Unió Europea, tenen una importància primordial. Ningú no creu que Geert Wilders, Marine Le Pen o Beppe Grillo puguin arribar al poder als seus respectius països, però després del que ha passat amb el Brexit o amb Trump la incertesa pesa als mercats, ja que l'esmentat escenari, ja fos total o parcial, seria dramàtic per al projecte europeu.

La gairebé segura reelecció d'Angela Merkel als comicis d'octubre a Alemanya, en canvi, hauria de ser un factor d'estabilitat i confiança per al projecte europeu, i conseqüentment per a les borses, després de les convulsions que es poden viure aquest any. Fins i tot Espanya corre l'eventual risc d'unes noves eleccions generals si el Govern no aconsegueix prou suports per aprovar els pressupostos de l'Estat.

Joaquín Luna

Joguines al meu club de sado

Vostè, si és tan amable, es posa al meu lloc: divendres 6 de gener, dia de Reis sense regals, un fred que pelava a Cornellà –i un partit llauna de l'Espanyol–, apallissat per la maledicció nerudiana –"es tan corto el amor, y es tan largo el olvido"– i mosca amb *myself*.

L'únic que podia celebrar és el final de les festes. I no haver-me proposat deixar de fumar.

–S'ha d'inscriure com a soci, són cinc euros anuals.

Té la seva gràcia, no estic abonat a cap entitat –ni tan sols al CE Europa– i des de divendres soc el soci número 529 d'un club privat sadomasoquista de Barcelona, el Rosas Cinco, allò que en deian "zona alta", on em deixen beure i fumar, oblidar i compartir la il·lusió dels adults a qui els Reis d'Orient han portat joguines: fuets nous, manilles, anelles, canelleres, pinces, fuets i altres objectes de noms que desconec.

L'atmosfera és de xalet nòrdic, amb parets revestides de fusta, dos pisos i una gran sala de llum vermellosa que en diuen oratori encara que l'ambient i la música rockera tinguin alguna cosa de satàniques, i on una parella de mitjana edat estrenava regals de Reis.

> Com que la invisibilitat és el meu fort, vaig dedicar-me a fixar-me en aquesta manera d'alternar plaer i dolor

Jo no dic que un fuet sigui l'obsequi ideal per a la teva parella ni molt menys un morrió negre amb finalitats ulteriors, però pitjor seria regalar un bo per pernoctar al Parador d'Alcanyís, unes malles de licra per a les classes de zumba o 10 classes de cuina yakitori.

Lluny de jugar al Monopoly, les parelles del meu flamant club –espero que no m'expulsin per aquesta columna– jugaven com nens a coses molt entretingudes, cosa que potser va provocar que vessés el meu Havana 7 per terra i hagués de demanar auxili a l'encarregat, un jove molt maco, que va fregar i assecar rabent no fos que la dona nua i estesa als peus del seu amo agafés fred, entre assots i petons tendres. Em va impressionar, per exemple, la traça amb què li masegava els mugrons amb la punta de la sabata.

Jo també vestia de rigorós fosc però em vaig mantenir al marge perquè prou feina tenia a fer cara d'entès, de soci veterà que passava per allà i entra a saludar els coneguts.

Com que la invisibilitat és un dels meus forts, el que vaig va ser fixar-me molt i admirar aquella manera d'administrar els ritmes del joc –em van recordar Xavi, el del Barça– i la manera tan particular d'alternar plaer i dolor, amb insòlita delicadesa, que no deixa de ser l'essència de l'amor civilitzat, tan ben descrita per Pablo Neruda i Joaquín Sabina, per aquest ordre.

La parella de l'oratori va tornar al segon pis i es van arrupir al sofà, ella despullada i ell impecable, amb la impertorbabilitat que dona vestir de fosc. Un sofà propi d'una *country house* anglesa. Només els va faltar veure *La dama i el rodamon* menjant crispetes o encendre la llar de foc. Sobre una taula, les seves estrenades joguines de Reis, encara que el club posa a disposició dels abonats material de primera qualitat.●

LV. Article 261

LA SEGONA

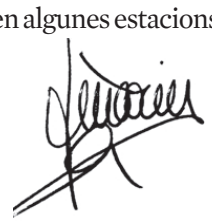
Màrius Carol DIRECTOR

Londres sense metro

El metro de Londres mou cada dia més de quatre milions de passatgers. El *tube* londinenc és el més antic del món (data del 1863) i un dels més extensos (400 quilòmetres). És el veritable sistema circulatori de la capital britànica. Per això, quan els sindicats volen demostrar la seva força, en paralitzen el funcionament i la metròpoli es col·lapsa. Això va passar ahir, però no és nou. L'alcalde laborista, Sadiq Khan (que la revista *Politico* situava en primer lloc de les figures emergents), va dir quan va estrenar el càrrec ara fa vuit mesos que el transport públic seria una prioritat i que esperava no assistir a una nova vaga. Una cosa semblant li va passar a Ada Colau, coincidint amb el Mobile World Congress. Parant el metro, s'atura la ciutat i això dona als convocants un poder que, sovint, és superior a les seves raons. L'excusa a Londres ha estat una retallada de llocs de treball per la supressió de taquilles d'expedició de bitllets. De res no va servir que Khan es comprometés a restaurar una part d'aquests llocs de treball, com tampoc que recordés el mal que es fa no només al turisme, sinó també a l'activitat quotidiana.

El *tube*, conegut així per la forma cilíndrica dels seus túnels, és tota una institució. Durant la Segona Guerra Mundial algunes de les seves estacions van ser transformades en centres estratègics: Down Street va ser reconvertida en refugi del premier Winston Churchill fins que va concloure les Cabinet War Rooms; Brompton Road es va convertir en l'Estat Major del control antiaeri i fins i tot un tram de la línia Central es va transformar en una planta de fabricació d'avions.

El metro és així mateix un símbol. Recentment, l'actriu Emma Watson, l'Hermione de *Harry Potter*, va amagar exemplars dels seus llibres favorits en algunes estacions dins de la campanya per a la difusió de la lectura en el transport públic. Ahir no hi havia novel·les ni metros a les andanes. Londres va ser una ciutat menys amable.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	12
Opinió	20
Tendències	24
Necrològiques	30
Cultura	32
Cartellera	37
Anuncis classificats	41
Esports	42
Economia	47
PÀGINES	64

SUMARI

INTERNACIONAL
La ratera grega
Els milers d'emigrants i refugiats que proven d'entrar a Europa per la frontera grega han d'afrontar aquests dies temperatures de 20 graus sota zero mentre esperen un canvi en la situació que els permeti continuar el seu camí. **PÀGINA 5**

POLÍTICA
La destinació de Trillo
El PP defensa per tots els mitjans l'exministre Federico Trillo, malgrat les greus acusacions que haurà d'afrontar. **PÀGINA 15**

EDITORIALS
Els temes del dia
El primer aniversari de Carles Puigdemont com a president de la Generalitat, i la reducció el 2015 de les desigualtats a la ciutat de Barcelona. **PÀGINA 20**

OPINIÓ
Un retir inesperat
Kepa Aulestia valora les responsabilitats de l'actual president de la Generalitat, que ha anunciat que no es presentarà a la propera reelecció: "Les forces més decidides a la convocatòria d'un referèndum unilateral, que confien que el Govern central no doni el seu braç a tòrcer de cara al setembre, estan mancades d'un lideratge clar i sòlid. Com si això no importés sempre que l'efervescència secessionista es mantingui; o com si no fos el símptoma més eloqüent de la debilitat que afecta el procés obert en favor d'una república pròpia". **PÀGINA 21**

TENDÈNCIES
Igualtat genètica
Els éssers humans optem per les parelles que se'ns assemblen genèticament. **PÀGINA 26**

VIURE

Masovers urbans

L'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, que disposa de 12 pisos al barri de la Mina que necessiten una rehabilitació per poder obtenir la cèdula d'habitabilitat, facilita l'accés a l'habitatge sense pagar un lloguer fix a canvi que l'arrendatari faci les reformes pertinents i es comprometi a conservar-lo en bon estat.

El gran cop dels gendarmes

La policia francesa deté els presumptes autors del sensacional atracament que Kim Kardashian va patir a París.

CULTURA
U2 torna a Barcelona
La banda irlandesa U2 va anunciar ahir que el juliol que ve visitarà la capital catalana amb motiu de la gira pel 30è aniversari de l'àlbum *The Joshua tree*, el disc que va permetre a la banda liderada per Bono donar-se a conèixer. **PÀGINA 34**

ESPORTS
Un Mundial ampliat
El consell de la FIFA es reuneix avui per discutir el polèmic increment de participants de cara al Mundial de fútbol del 2026, un canvi altament criticat per clubs i futbolistes, ja que exigiria de més temps i suposaria un desgast més gran dels participants. **PÀGINA 46**

ECONOMIA
Deu anys d'iPhone
El gran invent de Steve Jobs, que va revitalitzar Apple i va revolucionar el món de la telefonia mòbil compleix 10 anys, un aniversari que coincideix amb les primeres mostres de flaquesa de l'aparell, que ha vist com les vendes es reduïen els últims sis mesos. **PÀGINA 48**

PEL FORAT DEL PANY

Puigdemont, sense Bauman

El sociòleg Zygmunt Bauman, pare del concepte de *modernitat líquida*, ha estat una referència intel·lectual per a milers de persones. Entre els seus admiradors hi ha el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, que ahir lamentava la seva mort a través de les xarxes socials. Puigdemont recordava la conferència que el pensador d'origen polonès va pronunciar a Girona el 2013, acte que va presidir en qualitat d'alcalde de la ciutat, alhora que recomanava l'entrevista a Bauman que *La Vanguardia* va publicar en la seva edició d'ahir. No és la primera vegada que el president de la Generalitat reivindica l'obra del sociòleg. Ara fa tot just un any, abans que Artur Mas el proposés per assumir el càrrec de president de la Generalitat, tuitejava una altra entrevista a Bauman i l'endemà mateix el citava durant la sessió d'investidura, en concret durant la rèplica a la cap de l'oposició, Inés Arrimadas. Puigdemont assegura tenir ben presents les seves paraules.

PENSEM QUE...

Beneficis del Bus Turístic

El Bus Turístic que gestiona Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) va presentar ahir un nou disseny i va anunciar millores a la flota. El servei s'ha anat adaptant amb èxit en els últims anys a la demanda creixent, vinculada a l'increment del nombre de visitants de la ciutat. Ara com ara és una fórmula rendible que deixa beneficis, uns 12,5 milions d'euros a l'any. Gràcies a aquesta aportació, Barcelona ha pogut incorporar nous autobusos de barri que corregeixen el dèficit de transport públic en algunes zones de la ciutat, sobretot aquelles de difícil accés. El del Bus Turístic és un exemple més de reaprofitament dels beneficis que genera el turisme en l'economia de la ciutat i que repercuteix en la millora de la qualitat de vida dels mateixos barcelonins. Un exemple al qual cal sumar en els últims temps les inversions en els barris dels ingressos que arriben a l'Ajuntament de Barcelona per la recaptació de l'impost d'estada a la ciutat.

ELS SEMÀFORS

Damien Chazelle
CINEASTA

El director de *La La Land* (31) és el gran protagonista dels Globus d'Or, l'avantsala dels Oscar, ja que ha obtingut set dels premis que concedeix l'associació de la premsa estrangera de Hollywood a les millors pel·lícules de l'any. **PÀGINA 32**

Meryl Streep
ACTRIU

L'actriu nord-americana Meryl Streep va fer a la matinada d'ahir, durant la gala d'entrega dels Globus d'Or, un poderós discurs contra els abusos verbals de Trump i en defensa del periodisme, arma contra "l'atrocitat", va dir. **PÀGINA 32**

Recep Tayyip Erdogan
PRESIDENT DE TURQUIA

L'ànsia de poder del cap de l'Estat turc, Recep Tayyip Erdogan (62), no té límits i ara planteja una reforma de la Constitució que li concediria prerrogatives gairebé il·limitades. Seria molt més que una república presidencialista. **PÀGINA 6**

Sadiq Khan
ALCALDE DE LONDRES

Khan ha criticat la vaga de metro que ahir va paralitzar Londres i va afectar més de quatre milions de persones. Però el *tube* encara és una companyia que depèn del Govern i Khan hauria d'haver fet més per evitar l'aturada. **PÀGINA 11**

Sergio Ayala
MEMBRE DE 'GH VIP' I DEL PP

Sergio Ayala, regidor pel PP a Medina del Campo (Valladolid) i participant a *Gran Hermano VIP* ha creat malestar en el seu partit, que li demana que deixi el càrrec perquè no és aquesta la imatge que vol donar la formació. Ell s'hi ha negat. **VIURE 11**

El web de LA VANGUARDIA

E-KONOMIA
Desconnectar de la feina? Impossible a Espanya.

NOTÍCIA
ERC celebrarà una conferència nacional a la primavera per la campanya del sí.

LOCAL
La degradació i els deutes s'apropien de la discoteca abandonada L'Atlàntida Barcelona.

CORPORE SANO
Preguntes i respostes sobre el dolor localitzat.

LV. Article 262

RAFA GARRIDO / ACN

ERC avala el primer any del Govern al costat del PDECat

El PSC creu que l'Executiu català i el sobiranisme han entrat en un bucle

ÀLEX TORT
RAÚL MONTILLA
Barcelona

"Satisfactori". ERC resumeix d'aquesta manera el primer any de legislatura amb el PDECat. Cap sorpresa, com tampoc ho és que l'oposició hagi carregat i criticat el Govern de Puigdemont.

Ara bé, ERC té molta cura de parlar sempre del Govern Puigdemont-Junqueras, i no pas del Govern Puigdemont a seques. Fins i tot el diputat dels republicans al Congrés, Joan Tardà, inverteix en ocasions la dupla i parla de Junqueras-Puigdemont. Sigui com sigui, ERC se sent "satisfeta" i considera que la feina desenvolupada al capdavant del Executiu mereix esmentar el seu president de partit, atès que és producte d'una coalició.

A l'hora d'opinar sobre el primer any de legislatura, ahir el portaveu dels republicans, Sergi Sabrià, va valorar altra vegada el Govern Puigdemont-Junqueras i en va destacar l'accent social que a parer seu ha aportat la seva formació a l'actual Executiu, sobretot en matèria pressupostària –"els del 2017 són els pressupostos més socials de la història", insistia el portaveu–. I va assegurar que la seva formació se sent orgullosa de "l'esforç ingent de la gent que vol tirar endavant un referèndum vinculant".

A més, Sabrià va justificar que "Junts pel Sí es va crear amb un objectiu molt concret, va suposar moltes renúncies de molta gent que tenia clar que construir una república passa per damunt de persones i partits". "Hem marcat els objectius del segon any", va afegir el portaveu, alhora que es va mostrar segur de tenir "la complicitat de tothom" per portar a terme el referèndum.

Des de l'oposició, en canvi, no hi va haver precisament bones paraules. Així, pel PSC la renúncia de Puigdemont "és la crònica d'una mort anunciada, segons va valorar el dirigent socialista, Jaume Collboni, "tant de lideratges al capdavant de CDC com de tot el procés independentista".

Collboni va apuntar que el fet que ara torni a aparèixer Artur Mas com a possible candidat del PDECat evidencia encara més, a parer seu, "el bucle" que ell mateix va generar. "Posa en màxima evidència el bucle en què el projecte de Mas ha entrat i que pretén que sigui el bucle de tot el país i arrossegar la resta de catalans", va afegir. "Nosaltres treballem perquè no sigui així i que el bucle de Mas i el seu partit no sigui el bucle de tots els catalans", va rematar.

C's augura eleccions "d'aquí poc" i el PP considera que Puigdemont no es presentarà "per por"

Tampoc va ser complaent la líder a Catalunya de Ciutadans, Inés Arrimadas, que va assenverar que "el Govern no tindrà més remei que convocar eleccions d'aquí poc" i va vaticinar el seu "final de cicle". En la línia dels socialistes, Arrimadas també va criticar que el PDECat pretengui recuperar Artur Mas per "tornar a parlar del mateix".

Més contundent va ser Xavier García Albiol, del PP, que va assegurar que Puigdemont no tornarà a presentar-se a unes noves eleccions "per covardia política" i "per por a una patacada electoral".●

ANA JIMÉNEZ

cògnites sobre el seu futur polític.

Un debat intern, sigui com sigui, que ha esclatat just quan fa l'any de Carles Puigdemont al capdavant de la presidència de la Generalitat, cosa de què se sent satisfet, però que reconeix que no ha estat fàcil. L'exalcalde de Girona va arribar al càrrec com a conseqüència de la pressió de la CUP per prescindir d'Artur Mas, i el fet és que tot el seu mandat s'ha vist condicionat, en el fons, pels vaivens de la formació de l'esquerra anticapitalista. El més sonat va ser el rebuig dels pressupostos de la Generalitat per al 2016, que va deixar el Govern en minoria i en una situació d'extrema fragilitat i va forçar Carles Puigdemont a sotmetre's a una qüestió de confiança per intentar salvar la legislatura, que finalment va superar. Però, malgrat l'experiència, ara tot torna a dependre de si la CUP aprova els comptes aquesta vegada del 2017, cosa que decidirà el dia 28.

La constant incertesa derivada de la dependència de Junts pel Sí de la CUP li ha servit, en tot cas, per madurar políticament i per guanyar-se, en aquests dotze mesos, el reconeixement pràcticament unànime del conjunt del bloc sobiranista com el seu representant més ben valorat. La nota final de Carles Puigdemont vindrà determinada, de tota manera, per l'èxit o el fracàs que aconsegueixi en relació amb la celebració del referèndum sobre la independència de Catalunya, fixada, com a molt tard, per a la segona quinzena del mes de setembre. Aquesta serà l'autèntica pedra de toc i aquest és el gran projecte que té entre mans i amb el qual li agradaria tancar el seva, fa un any, inesperada etapa al capdavant de la Generalitat.●

MANDAT INTENS

Els vaivens de la CUP condicionen l'any de Puigdemont al capdavant del Govern

APLAUDIMENT GENERAL

El president concita el reconeixement unànime del conjunt del bloc sobiranista

DESENLLAÇ INCERT

El referèndum determinarà la nota final del mandat de l'exalcalde de Girona

Nova crida als comuns

Esquerra va tornar a instar ahir l'entorn dels comuns que lideren Xavier Domènech i Ada Colau a definir-se clarament sobre el referèndum. Arran de les paraules de Domènech de la setmana passada, amb les quals exigia a Puigdemont la convocatòria d'eleccions, el portaveu, Sergi Sabrià, va afirmar que "sembla que se senten incòmodes amb la situació –tirar endavant el referèndum– i se sentirien més còmodes si res no canviés". "Ens costa d'entendre la posició dels comuns. Quan es va plantejar eleccions el seu pensament era referèndum, quan es planteja referèndum reclamen eleccions", va criticar Sabrià abans d'exigir als comuns que "compleixin amb els seus propis electors".

LV. Article 263

A.CARRASCO RAGEL / EFE

Una imatge del rescat efectuat ahir per Salvament Marítim a les costes de Cadis

Sis immigrants morts a les costes de Cadis

Salvament Marítim tem que hi pugui haver més víctimes mortals

BARCELONA Redacció i agències

Ni tan sols l'onada de fred polar aconsegueix frenar la immigració, i la tragèdia no cessa. La Subdelegació del Govern espanyol a Cadis va confirmar ahir la mort d'almenys sis immigrants, els cadàvers dels quals van aparèixer en zones de la costa d'Algesires i Tarifa (Cadis). A més, va mostrar preocupació pel fet que puguin aparèixer més cossos.

Des de primera hora d'ahir, efectius de Salvament Marítim, Guàrdia Civil i Creu Roja van estar buscant supervivents del que es creu que ha estat el naufragi d'una embarcació amb immigrants en aigües de l'Estret. El subdelegat del Govern espanyol a Cadis, Agustín Muñoz, va explicar: "Amb fets com aquest, sempre ens preocupa que el nombre de morts vagi augmentant", per això les tasques de recerca i rescat, suspeses amb l'arribada de la nit, es reprendran a primera hora d'avui.

Tres dels cadàvers van ser trobats al matí a la costa d'Algesires. Una embarcació d'esbarjo va avisar els efectius de seguretat que dos cossos estaven flotant a la zona de Puenta Carnero, al terme municipal d'Algesires. Un altre dels cadàvers es va trobar a la sortida de la badia d'Algesires. Gairebé alhora, a la platja de Bolonia, de Tarifa, es van localitzar dos cadàvers més; un d'ells era el d'una dona, que se suma al de l'home que divendres es va trobar en aquell mateix lloc. Un sisè cadàver va ser trobat en una pastera que hi havia a prop, a 35 milles de Ceuta. Cinc dels cossos pertanyen a persones d'origen subsaharià, mentre que el sisè és d'una persona magribina.

Des de principis d'any ja s'han rescatat 41 persones a bord de dues embarcacions

La Subdelegació del Govern central a Cadis estudia, entre les hipòtesis de l'origen d'aquestes morts, atesa la distància entre els cadàvers trobats, que procedeixin d'una pastera sotsobrada a força distància de la costa espanyola. Es creu que per l'efecte dels forts corrents marins i pel mal estat de la mar a la zona de l'Estret durant aquests dies, els cossos estan apareixent en diferents punts de la costa gaditana.

La instrucció de la investigació i de les corresponents diligències per al seu lliurament al Jutjat de Guàrdia d'Algesires correspon a la Guàrdia Civil.

Salvament Marítim també va rescatar ahir a la tarda els passatgers d'una altra pastera que es buscava des de divendres a l'Estret, al mar d'Alborán. Es tracta de vuit persones (cinc homes i tres dones, una va morir a l'embarcació) que van ser traslladades a Ceuta. Un dels homes va ser traslladat a l'Hospital de Jerez.

Segons dades del Govern espanyol del 2016, Salvament Marítim va arribar a rescatar a l'Estret 1.088 persones, que viatjaven a bord de 112 pasteres. Des de principis del 2017, ja s'han rescatat 41 persones a bord de dues embarcacions.●

La Fiscalia insta els Mossos a complir les seves ordres

BARCELONA Redacció

Continua el crescendo de l'ofensiva judicial per frenar el procés independentista i augmenta la pressió sobre els Mossos d'Esquadra. D'una banda, la Fiscalia de l'Audiència Nacional insta el cos perquè estiguin alerta i actuïn davant delictes com la sedició i la rebel·lió. D'una altra banda, la Fiscalia Superior de Justícia de Catalunya ha reclamat també als Mossos que elaborin un informe en què s'identifiquin els diputats de la CUP que el 12 de desembre passat van estripar fotos del Rei al Parlament. La Fiscalia vol estudiar si van cometre un delicte d'injúries a la Corona, segons va avançar *El Periódico*.

En concret es tractaria de Mireia Vehí, Anna Gabriel, Gabriela Serra, Joan Garriga, Benet Salellas i Eulàlia Reguant. La identitat dels diputats que aquell dia van estripar les fotos del monarca és coneguda, ja que ho van fer en el transcurs d'una roda de premsa per expressar el seu malestar i solidaritzar-se amb els cinc joves anticapitalistes imputats per l'Audiència Nacional per la crema d'imatges de Felip VI durant l'última Diada. En el seu moment, PP i C's ja van intentar que el Parlament amonestés els cupaires, però la Mesa va rebutjar la petició perquè va considerar que l'acció estava emparada per la llibertat d'expressió.

Pel fet de tractar-se de diputats i, per tant, de persones aforades, la instrucció de la causa correspondria al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), i no a l'Audiència Nacional. I en aplicació de l'article 491 del Codi Penal se'ls podria imposar una multa.

A més la Fiscalia de l'Audiència Nacional va enviar el 28 de desembre passat un ofici als Mossos en què els comminava a actuar davant delictes com la sedició, la rebel·lió i les injúries a la Corona, tal com ja va fer el 5 de novembre del 2015 en una altra instrucció. En l'escrit, la Fiscalia exigeix a la policia catalana que, "davant l'existència o coneixement de qualsevol fet delictiu" que sigui competència de l'Audiència Nacional, procedeixi a elaborar "de manera urgent l'informe o atestat oportú, que contindrà totes les dades necessàries sobre la seva execució, autoria, participació, circumstàncies recurrents, etc.". De moment, segons assenyala Efe, els Mossos d'Esquadra ja han presentat 24 informes a la Fiscalia. ●

Isabel Garcia Pagan

"El junquerisme és amor"

Oriol Junqueras vol que li vagi bé a la CUP, als comuns, als socialistes, a tothom. "El junquerisme és amor...". I fins i tot inspiració per a emprenedors. Poques hores després que el líder d'ERC fes de la seva estratègia política un estat vital públic en una entrevista a RAC1, una empresa de Badalona va posar a la venda diversos models de samarretes junqueristes. 14,90 euros i garantia de "satisfacció 100%". Fa temps que res no sembla pertorbar el vicepresident català. O gairebé res. Perquè el que Junqueras vol evitar tant sí com no és que les amenaces judicials d'inhabilitació política derivades del procés sobiranista acabin sent una realitat. Almenys en el seu cas.

Els membres de l'actual Govern ja acumulen tres notificacions del Tribunal Constitucional advertint de possibles delictes de desobediència i no és qüestió de temptar la sort ara que els vents electorals bufen a favor d'ERC. Perquè, amb referèndum o sense, hi haurà eleccions... Com que la paciència és la més heroica de les virtuts, el líder republicà s'esforça a projectar un tarannà que sembla convertir-lo en immune a les provocacions extres. Escenifica dues hores de reunió impossible –pel seu caràcter públic misteriosament sobrevingut– amb Soraya Sáenz de Santamaría i digereix sense immutar-se el recargolat plantejament cupaire sobre la negociació pressupostària. "No ens refiem de Junqueras".

La CUP va arrencar la legislatura presumint que no era al Parlament per "reproduir-se políticament" i ha trobat en la negativa de Carles Puigdemont a ser candidat a la presidència en unes eleccions el comodí que necessitava per desviar l'atenció de les seves assemblees a les reunions del Govern i la tensa convivència de PDECat i ERC.

No és que la CUP tingui més sintonia amb Puigdemont que amb Junqueras, és que el PDECat està més necessitat

No és que la CUP tingui més sintonia amb Puigdemont que amb Junqueras, malgrat el que diguin Quim Arrufat o Eulàlia Reguant. És que Puigdemont i el seu partit –els mateixos que veten la pujada de l'IRPF a les rendes altes o posar fi als concerts escolars– estan més necessitats de temps i candidats que els republicans. El president va negociar amb els anticapitalistes el seu vot en la qüestió de confiança després del primer fiasco pressupostari i els va arrencar el suport a la tramitació dels comptes al desembre, però no va garantir la seva aprovació final al febrer. Aquí hi ha el problema.

La negociació es va desenvolupar, per primera vegada, de manera trilateral, amb la participació de la Conselleria de Presidència i sense que el conseller d'Economia intervingués en les reunions. El resultat és que en el projecte de pressupostos que ara deambula pel Parlament no s'hi entreveu ni una empremta de la CUP i, malgrat tot, la legislatura és a les seves mans per decisió expressa del president. Si no hi ha pressupostos no hi ha referèndum.

Per això els anticapitalistes tornen a trucar a la porta de Puigdemont. Junqueras, que divendres sí que va aparèixer en l'última reunió de tempteig, podria firmar un paper en blanc en espera que cupaires i neoconvergents tanquin un pacte. I la pregunta seria a què han renunciat els uns i els altres mentre a ERC continuen sans i estalvis.

LV. Article 264

El nou escenari polític La qüestió catalana

El Govern no serà al grup negociador del finançament

Catalunya seguirà els "possibles avenços" a través de les Balears

ÀLEX GARCIA

Carles Puigdemont s'adreça als consellers en un moment de la reunió del Govern d'ahir

JOSEP GISBERT
Barcelona

El Govern seguirà les evolucions de la negociació sobre el finançament autonòmic, però de lluny, com fins ara. La celebració de la conferència de presidents no altera els plans i el gabinet de Carles Puigdemont no nomenarà cap representant a la comissió d'experts que el Govern central i les autonomies han decidit crear per elaborar la proposta tècnica que després haurà de servir de base per a l'acord polític. "No liderarem res, però no ens en desentendrem", va subratllar ahir la consellera de Presidència, Neus Munté, per explicar que, tot i que el Govern no participarà en el grup de treball amb cap expert propi, "farà un seguiment dels possibles avenços, si és que es produeixen", a través de l'economista Guillem López-Casasnovas, que coordina la taula sobre economia que comparteixen Catalunya i les Balears.

"Tenim coincidències i interessos comuns amb altres autonomies en matèria de finançament, i d'una manera o altra ho seguirem", va reblar en la roda de premsa posterior a la reunió del Govern. Aquestes paraules no feien més que refermar que la posició del president de la Generalitat i el seu equip es manté inalterable tant en relació amb l'escepticisme sobre la revisió del sistema de finançament autonòmic com en referència a la "nul·la credibilitat" que li mereixen, històricament, els acords de les conferències de presidents. "Si algú creu que són grans avenços ho respectem, però creiem que són acords molt inconcrets, que xuten la pilota cap endavant en qüestions d'especial rellevància, però a les quals el Govern espanyol arriba molt i molt tard", va lamentar Neus Munté, que com a exemple de la seva denúncia va posar els incompliments dels acords en matèria de finançament autonòmic –la reforma del qual havia d'haver entrat en vigor l'1 de gener del 2014– i llei de dependència –aprovada durant l'etapa de govern de José Luis Rodríguez Zapatero– de l'anterior conferència de presidents, celebrada el 2012.

El gabinet de Puigdemont no dona cap credibilitat als acords de la conferència de presidents

"Els antecedents fan pensar que no hi ha gaires garanties d'èxit", va remarcar la portaveu del Govern, que, a més de la negativa a tenir representació pròpia a la comissió d'experts sobre finançament, tampoc no va considerar oportú ser present al grup de treball que es crearà, per exemple, sobre la mateixa llei de dependència. "No és necessari cap grup de treball, sinó que es compleixi la llei", va emfatitzar la consellera de Presidència, que va insistir en la voluntat del gabinet de Carles Puigdemont de mantenir una relació bilateral amb el Govern espanyol i, en aquest sentit, va recalcar que el president de la Generalitat continua esperant la reunió que té pendent amb Mariano Rajoy –com li recordava a la carta que li va enviar dilluns– i que, de moment, encara no té data de celebració.

Catalunya, tot i això, no és l'única autonomia que desconfia de la viabilitat de la conferència de presidents. Euskadi també, i el Govern basc entén que la cita, a la qual tampoc no va assistir el lehendakari, Iñigo Urkullu, només respon a l'interès del líder del PP per "aconseguir una foto". Segons el conseller portaveu, Josu Erkoreka, la llista de temes tractats ahir són propis de conferències sectorials i s'haurien aprovat sense necessitat de celebrar una cimera autonòmica, informa Joan Rusiñol. La contundència del PNB contrasta, en tot cas, amb el punt de vista del seu soci de gabinet, el PSE, que en la reunió del Consell de Govern va traslladar que el lehendakari hauria d'assistir a tots els fòrums.●

La "irresponsabilitat" de Puigdemont

Els partits de l'oposició van criticar ahir sense matisos l'absència voluntària de Puigdemont de la conferència de presidents perquè consideren que aquesta decisió deixa Catalunya sense veu ni capacitat d'influència. "La cadira buida que ha deixat Puigdemont és de tots els catalans i amb la seva absència ha deixat penjats aturats, gent que espera habitació en un hospital, els professors que fan classes en barracons, autònoms", va declarar Inés Arrimadas. La líder de Ciutadans, que ahir va contactar telefònicament amb la Moncloa, va anunciar que demanarà una entrevista amb el president del Govern central, Mariano Rajoy, en la seva condició de líder de l'oposició al Parlament. De "falta de respecte" és com va definir la diputada del PSC, Alicia Romero, l'absència de Puigdemont, amb una actitud, va dir, que ha fet que deixi de ser el president de tots els catalans. Per la seva part, el portaveu de CSQP, Joan Coscubiela, va qualificar d'"irresponsable" el president de la Generalitat, a qui va recordar que cal ser "sempre present" en totes les meses de negociació.

Antoni Puigverd

Drama?

El xoc es veu a venir, però ja no s'hi pot fer res. Els daus van ser llançats i el catalanisme va travessar el Rubicó. Immòbil com una roca, el Govern espanyol va respondre amb la Fiscalia i empenyent el TC a tasques repressives. Els judicis en curs ja no es poden aturar, ni tampoc la vigilància del TC sobre el Parlament i el Govern. S'acosta un d'aquests dos finals: o bé la capacitat de mobilització de l'independentisme aconsegueix una resposta digna de l'adjectiu *gandhià* i aconsegueix, per tant, aturar el país i suscitar una intervenció europea; o bé l'independentisme se l'embeina i acaba l'aventura esquilat pels jutges i políticament impotent.

Res ja no pot aplacar la ira dels déus, la lògica dels fets. Tot el que ara llegim i sentim equival a la música que la banda tocava, en les guerres d'abans, quan els exèrcits ja havien començat a avançar l'un contra l'altre. Música per estimular els ànims de la soldadesca. El president Puigdemont, indiferent a una hipotètica inhabilitació, fa discursos abrandats; Romeva sosté al Parlament que la seva conselleria s'està convertint en un ministeri del nou Estat; i els exegetes del procés no paren de descobrir noves raons per abandonar Espanya. Oficialment, ningú no dubta que la independència és a la cantonada. Per tant, si la CUP dóna el vistiplau als pressupostos, el referèndum serà convocat i signat pel president i pel vicepresident. Com tothom sap, aquesta convocatòria serà impugnada. No especulem sobre la resposta dels catalans, però subratllem un fet curiós: si el decret de convocatòria implica la inhabilitació dels convocants, Junqueras tampoc no es podria presentar a les eleccions. Això fa llegir d'una altra manera la insistència de Puigdemont a arrossegar Junqueras a la pira.

> Tot el que ara llegim i sentim és música de banda, pensada per estimular els ànims de la soldadesca

"Catalunya no será independiente, pero los independentistas se dirigen hacia el drama para poder justificar su derrota", deia l'altre dia Gallardón, anunciant la victòria de l'Estat. L'intent de cremar Junqueras sembla donar-li la raó (ara bé, no deixa de ser pintoresc que l'alcalde que va deixar Madrid amb un deute estratosfèric de 7.366 milions encara tingui la barra de discursejar). El PP ha estat actor principalíssim del drama que Gallardón dóna per fet: després d'impugnar l'Estatut escapçat pel TC el 2010, no va facilitar cap carril de sortida. Per descomptat, si el drama es produeix, la retòrica del *diálogo* tindrà un regust cínic i avantatgista. Ni placebo, no serà. El drama català no farà menys mal a Espanya.

Quan les forces no són clares, plantejar la batalla en termes de vida o mort pot ser un desig comprensible del cor, però és sorprenent que s'hagi convertit en l'estratègia única. Els clàssics consideraven la follia com una expressió més de la prudència i la llestesa: cal saber-la administrar, suggerien. Però no avancem esdeveniments: potser el boig és aquest comentarista. En una de les seves novel·les més divertides (*Henderson, el rei de la pluja*; Destino), Saul Bellow sosté que, "en l'època de la follia, creure's lliure de la follia és una forma de follia".●

LV. Article 265

Catalunya perd pes en el congrés de C's davant Madrid, Andalusia i València

Arrimadas sol·licita entrevistar-se amb Rajoy per obrir una via de diàleg bilateral

DAVID AIROB

Carina Mejías, Albert Rivera i Inés Arrimadas ahir en un acte a la universitat Pompeu Fabra de Barcelona

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Una de les conseqüències de la irrupció de Ciutadans al tauler polític espanyol, amb el seu ràpid creixement en nombre de diputats, regidors i militants (més de 1.700 càrrecs electes i 30.000 afiliats), és l'emergència de nous actors interns i forces territorials.

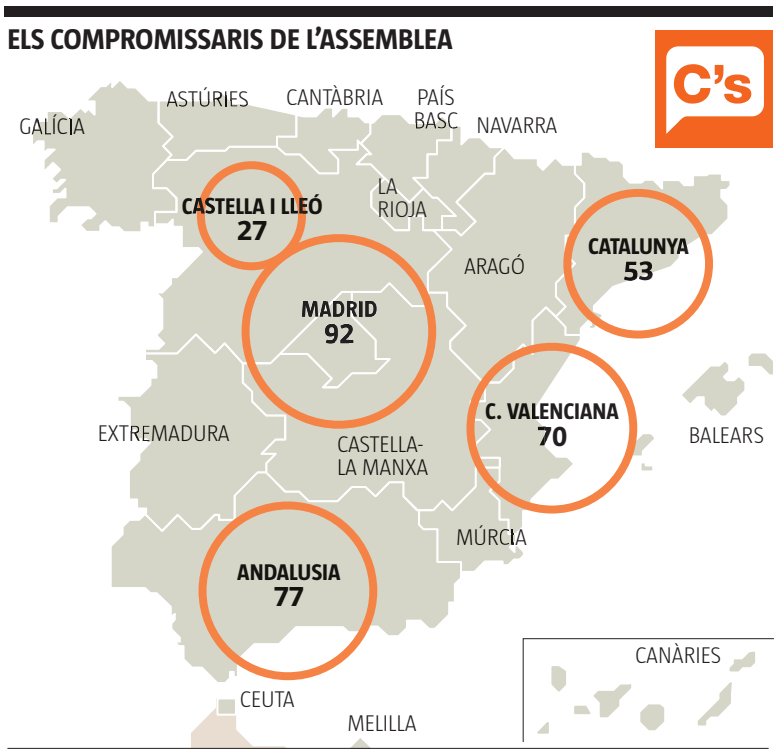
El partit, que afrontarà el primer cap de setmana de febrer la seva quarta assemblea general –sota el lema "Junts guanyem el futur"–, poc té a veure pel que fa a la seva estructura orgànica i composició als seus orígens, quan el 2006 va entrar per sorpresa de propis i estranys al Parlament amb tres diputats.

Els dirigents i militants de Catalunya, molts d'ells presents des de la fundació de C's, veuen entre la satisfacció pel creixement que ha experimentat el partit i la nostàlgia d'aquells primers temps en què tot tenia un aire familiar i amateur com ara han perdut força respecte a agrupacions d'altres autonomies, com Madrid, Andalusia i València, que ja els han superat en nombre d'afiliats.

"Ja no som un moviment de resistència, volem liderar el centre polític a Espanya una vegada consolidat el nostre espai al Congrés, i això obliga a actualitzar el partit", responen des de la direcció a la por expressada per quadres i dirigents de Catalunya que es desvirtuï el projecte de Ciutadans o a un intent tapat de "refundació".

A més, matisen la possible pèrdua de l'"accent català" en el partit socioliberal recordant que tant Albert Rivera com la cúpula del grup parlamentari al Congrés –José Manuel Villegas, Juan Carlos Girauta i Toni Roldán– són catalans.

Amb tot, aquesta nova correlació de forces, que va influir en la decisió de Rivera de traslladar fa un any la seu central de Barcelona a Madrid, tindrà la seva traducció pràctica en el congrés que celebrarà C's del 3 al 5 de febrer.

LA VANGUARDIA

Un conclave dissenyat per a la consagració de Rivera i en què l'agrupació de Madrid (6.305 afiliats) tindrà 92 dels 479 compromissaris (elegits aquest cap de setmana per via telemàtica) que s'encarregaran de debatre i votar les ponències que fixaran el rumb del partit per als pròxims quatre anys. Per la seva banda, Andalusia (5.292 afiliats) tindrà 77 compromissaris, i València (4.763), 70. Catalunya (3.577) tindrà 50 compromissaris, seguida, entre d'altres, per Castella i Lleó (1.798), amb 27.

Aquesta evident pèrdua de pes polític de Catalunya a Ciutadans coincideix amb l'esmena al nou ideari presentada per dirigents catalans, amb el diputat al Parlament Sergio Sanz al capdavant, per conservar el vell text elaborat el 2007 per Francesc de Carreras i no renunciar a la definició de socialdemòcrata per abraçar sense matisos el liberalisme, una esmena que contra pronòstic ha rebut un notable suport de militants d'altres agrupacions territorials del conjunt d'Espanya, especialment a Madrid.

Les noves forces territorials a C's marcaran el conclave del febrer i els futurs òrgans de direcció

Malgrat la tendència a la baixa de l'agrupació catalana de Ciutadans, la líder del partit al Parlament, Inés Arrimadas, guanyarà protagonisme després del congrés. Amb bon cartell mediàtic, acostuma a ser una d'habitual en les tertúlies televisives i, amb molta popularitat entre la militància de Ciutadans, assumirà en aquest nova etapa funcions de portaveu.

Paral·lelament a aquesta promoció interna, l'estratègia d'Arrimadas i de C's davant l'independentisme català passa per obrir una via de diàleg i col·laboració bilateral amb el Govern central, en el seu afany d'ocupar un espai que al seu dia senyorejava CDC. Aquesta setmana, i després de l'absència del president Puigdemont de la conferència de presidents autonòmics, Arrimadas, que fa un mes es va veure amb Soraya Sáenz de Santamaría, va sol·licitar una entrevista amb el president Mariano Rajoy. Les gestions per això ja han començat.

Un altre dels enllaços de Ciutadans amb la Moncloa sobre Catalunya és el vicesecretari general, José Manuel Villegas, tal com van acordar amb la vicepresidenta Santamaría. Fins ara, no obstant això, el diàleg entre ells ha estat gairebé inexistent.●

Els governs central i basc volen reduir la judicialització de la política

JOAN RUSIÑOL Bilbao

Iñigo Urkullu es va reunir ahir amb el nou delegat del Govern central al País Basc, Javier de Andrés, en una trobada prèvia a l'entrevista que el lehendakari mantindrà amb el president Mariano Rajoy, encara sense data. Les dues parts es van conjurar per obrir una etapa de relació basada en el diàleg i a rebaixar els conflictes als tribunals.

En espera de la trobada a la Moncloa, els gestos de distensió entre nacionalistes bascos i els populars es van acumulant. De fet, el relleu de l'anterior representant del Govern central a Euskadi, Carlos Urquijo, s'emmarca en aquest canvi de cicle. Ahir Urkullu va traslladar al seu interlocutor la necessitat de deixar enrere la "judicialització de la política" i obrir un temps de "cooperació i col·laboració". Va posar a sobre de la taula els nombrosos recursos presentats en relació amb l'ús de l'eusquera per part d'ajuntaments bascos, que el Govern autonòmic espera encarrilar després que el Govern central hagi decidit no recórrer la Llei municipal davant el Tribunal Constitucional. De Andrés, que fins al seu nomenament era el líder del PP alabès, va confirmar la seva determinació de reunir-se amb diferents consellers per intentar resoldre qüestions "encasquetades". Tot i que va recordar que la delegació no actua contra lleis autonòmiques, sinó només contra decrets i actuacions administratives, de manera que el principal "interlocutor" continua a Madrid. Un dels punts principals de fricció són els recursos que ha interposat el Govern central contra dues promocions de l'Ertzaintza per superar la taxa de reposició fixada en els pressupostos. Ahir la responsable del Departament de Seguretat, Estefanía Beltrán de Heredia, va avisar que incorporaran "no pas menys d'un miler" de nous agents durant els pròxims quatre anys per afrontar el necessari i urgent relleu generacional del cos de policia autonòmica. En la reunió amb De Andrés, que es va allargar una hora i mitja, el lehendakari va subratllar que el punt de partida perquè les coses canviïn ha de ser el reconeixement de la singularitat de l'autogovern d'Euskadi.

En el terreny partidista, el president del PP basc, Alfonso Alonso, va reconèixer que en el nou escenari sense majories absolutes el seu partit i el PNB estan "obligats a l'entesa". En una entrevista a la Cope, va demanar abandonar les posicions "sectàries i enquistades". En alguns temes les posicions estan allunyades. En matèria de pau i convivència, per exemple, els populars asseguren que no participaran en la ponència parlamentària tal com està dissenyada si serveix per "blanquejar el passat d'ETA i dels qui li van donar suport".●

LV. Article 266

La ferma negativa del Govern a apujar qualsevol impost agita la CUP

Les dues parts continuen negociant contra rellotge i avancen en Ensenyament

ÀLEX TORT
JOSEP GISBERT
Barcelona

"A veure gent, menys soroll, que hi ha persones negociant i les despistem", va deixar anar ahir la presidenta del grup parlamentari de la CUP, Mireia Boya, i va afegir que el seu missatge anava dirigit a "mòmies que surten de papereres [en referència a Artur Mas] i tuits dels que volen deixar-nos a casa! [a Joan Tardà]". A la seva manera, i amb matisos, va ser una crida a la calma davant l'agitació i els escarafalls de membres de la seva formació i, en menor mesura, algun càrrec d'ERC i el PDECat. La negativa de l'Executiu català a qualsevol reforma fiscal va aixecar polseguera, però alhora sorpresa dintre la CUP, ja que ahir al matí asseguraven que "ens n'hem assabentat per la premsa, a nosaltres no ens han dit res".

Tot i aquest rebuig del Govern a retocar el tram autonòmic de l'IRPF, l'impost de successions i el de patrimoni, la CUP no s'ha aixecat de la taula. Ahir, al Departament d'Economia es van tornar a reunir amb els negociadors del Govern, reunió en què, aquest cop sí, se'ls va comunicar formalment que el gabinet que dirigeix Carles Puigdemont no està disposat a cedir en matèria fiscal. L'argument és que aquest afer ja va quedar fora quan es va fer l'oferta als cupaires perquè permetessin la tramitació dels pressupostos al Parlament al desembre. "Reapareixen amb temes amb els quals ja havia quedat clar que no es compraven", subratllen fonts de l'Executiu.

La consellera Munté insta els cupaires a ajornar el debat fiscal fins que "Catalunya sigui independent"

No obstant això, fonts del Govern asseguren que la negociació en matèria d'ensenyament "va anar bé i s'esta avançant". Pel que fa al tema fiscal, la CUP diu que des de Junts pel Sí se'ls va assegurar que es podria obrir el meló. "Si ara diuen que els impostos no es toquen, que expliquin al 80% de la gent que hi és favorable per què no ho fan", afirmen des de les files anticapitalistes.

"A més, ja vam avisar que amb un sol dels temes fiscals acceptats –IRPF, successions o patrimoni–, el pacte seria molt més fàcil; volem gestos per encarar amb garanties l'aprovació dels comptes", afegeixen, "i si no n'accepten cap, no hi haurà pressupostos". Aparentment alienes a aquest enrenou, ahir van continuar la tramitació les partides dels departaments de Territori, Justícia, Cultura i Afers Socials amb el suport de la CUP a Junts pel Sí.

Però el no a apujar impostos a les rendes més altes va encendre alguns ànims a les xarxes socials. Així, el diputat al Congrés per ERC Joan Tardà va piular en positiu: "Els pressupostos són tan imprescindibles per poder fer el referèndum al setembre que hi haurà acord". Davant d'això, Pau Llonch, un dels gurus de la CUP, va carregar contra Tardà assegurant que "veient que no hi ha cap moviment [del Govern] molts canviarem al no. Ja està bé, home. Vergonya". La rèplica de Tardà va ser ràpida: "Deixa't d'hòsties. Sense pressupost, els uns cap a casa i vosaltres sense poder-ne sortir. El poble mai ens ho perdonaria, a tots". A la conversa s'hi va afegir la diputada de la CUP Anna Gabriel, que va mostrar-se indignada i sorpresa per la reacció de Tardà.

Els anticapitalistes esperen "gestos per encarar amb garanties" el consell polític del dia 28 a Vilafranca

A banda de la fiscalitat, sobre la taula encara hi ha uns altres dos punts clau per a la CUP que asseveren que "estan madurant": la proposta de crear un fons per a la renda garantida de ciutadania, i "algun gest sense concretar" en Ensenyament. En relació amb això, la portaveu del Govern, Neus Munté, va reiterar el ja sabut, que hi ha "marge de negociació" en tots dos casos, "dos aspectes que són una prioritat per al Govern", però no pel que fa als impostos, perquè en la negociació que va permetre la tramitació dels comptes en el Parlament "ja vam explorar tots els marges possibles".

En aquesta línia, va instar la CUP a ajornar el debat sobre el model fiscal fins que "Catalunya sigui independent", perquè, com que "poder gestionar el conjunt de recursos que generen els ciutadans de Catalunya i tenir plena capacitat fiscal no serà possible fins que Catalunya tingui les eines d'Estat", ara no té sentit gastar energies en uns "pressupostos purament instrumentals", va venir a dir en declaracions a Ràdio 4. "Siguem conscients que això ara no ho podem resoldre", va reblar la consellera de Presidència per fer entendre a la CUP la inutilitat de barallar-se per una qüestió que de moment no està al seu abast resoldre.

El PDECat, per la seva banda, va beneir la decisió del Govern de rebutjar la pujada de l'IRPF, va reafirmar que la comparteix de cap a peus i va vaticinar que la proposta finalment resultant de la negociació amb la CUP no contindrà canvis substancials en relació amb el projecte presentat al Parlament. "Entenem que s'ha d'arribar a un acord, però, tret de concretar alguns detalls, no hi haurà grans canvis respecte al pressupost que el Govern va entrar al Parlament", va subratllar el coordinador organitzatiu del partit, David Bonvehí, que va expressar la seva "plena confiança" en el vicepresident Oriol Junqueras i la resta de membres del Govern "perquè la negociació amb la CUP i el pressupost tirin endavant".

Les converses, sigui com sigui, s'han intensificat les últimes hores, sobretot perquè els anticapitalistes necessiten una oferta com a molt tard dilluns, atès que les seves assemblees territorials es reuniran de dimarts a divendres per prendre una decisió sobre els pressupostos i traslladar-la al consell polític del pròxim dia 28, que si no hi ha canvis de darrera hora es farà a Vilafranca del Penedès.●

PAU CORTINA / ACN

El Parlament va viure ahir una altra jornada intensa de comissions amb l'aprovació de les partides de Territori, Justícia, Cultura i Afers Socials

Una esmena sobre el preu de la universitat uneix l'oposició

MAITE GUTIÉRREZ
IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Una esmena a la llei d'acompanyament dels pressupostos de la Generalitat del 2017 sobre el preu de la matrícula universitària ha unit els grups de l'oposició davant Junts pel Sí. Es tracta d'una proposta de Catalunya Sí que es Pot per rebaixar el cost de les taxes universitàries un 30%, de manera que els estudiants assumeixin un 17,5% del cost real de les carreres, en comptes del 25% actual.

Les negociacions estan en marxa i en principi Ciutadans, el PSC i el PP donaran suport a l'esmena. Catalunya Sí que es Pot manté converses amb la CUP i és molt probable que els anticapitalistes votin a favor de la mesura.Val a dir que seria una de les poques esmenes a la llei d'acompanyament amb possibilitats de prosperar en contra del criteri de Junts pel Sí.

L'oposició en ple es va unir també l'abril passat per aprovar una moció en el mateix sentit de Sí que es Pot, defensada pel diputat Joan Giner. A l'octubre el Parlament va donar llum verda a una iniciativa semblant, aquesta vegada del grup socialista. Tot i així, el Govern s'ha negat a modificar el cost de les taxes i l'ha situat com un dels punts intocables dins de la negociació dels pressupostos.

L'Executiu va augmentar un 66% el cost del preu de la matrícula el curs 2012-2013, quan el diputat de Junts pel Sí Antoni Castellà era secretari d'Universitats i Recerca. Aquest increment ha convertit la universitat catalana en la més cara d'Espanya i una de les més costoses d'Europa. Malgrat que els estudiants paguen en funció de la seva renda –hi ha set trams de preu segons la renda familiar–, el 60% d'alumnes abonen el preu màxim.

Tant rectors com estudiants han exigit de manera reiterada una baixada del preu de la matrícula. Una de les entitats més bel·ligerants ha estat el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, pròxim a la CUP. Per als antisistema seria molt difícil justificar un vot contrari a la rebaixa de les taxes, encara que aquesta posició pot tensar les negociacions sobre el pressupost amb el Govern.

Sí que es Pot proposa d'abaixar les taxes un 30% i espera que la CUP doni suport a la mesura i aïlli Junts pel Sí

Ciutadans ha presentat una altra esmena per rebaixar el cost de la matrícula universitària a les famílies pobres.●

LV. Article 267

Rivera eleva Arrimadas a portaveu i la blinda de les crítiques

Villegas serà un altre dels reforçats en la nova executiva de Ciutadans

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

El líder de Ciutadans, Albert Rivera, la reelecció del qual com a president del partit està més que assegurada, presentarà avui públicament la candidatura del que serà el seu nou comitè executiu, si així ho aprova el primer cap de setmana de febrer la IV Assemblea General dels centristes. La novetat més rellevant és l'elecció d'Inés Arrimadas com a portaveu nacional, càrrec que compaginarà amb el de líder de l'oposició al Parlament.

Amb aquesta promoció interna, la jove dirigent, la popularitat de la qual entre la militància taronja és molt alta, tot i que un sector del partit l'acusa de ser "tíbia" amb l'independentisme, es convertirà, juntament amb Rivera, en la veu i el rostre del projecte centrista a tot Espanya.

Una manera de reconèixer oficialment un paper que, en alguns dels moments decisius de la transformació del partit en només dos anys, com les eleccions andaluses i les generals, ja va exercir participant en nombrosos actes electorals i tertúlies de televisió.

Rivera també reforçarà les atribucions del vicesecretari general, José Manuel Villegas, present a la sala de màquines de C's des de la seva fundació com a partit el 2006 i que ha estat un dels arquitectes del seu salt a la política espanyola i del fort creixement de la formació taronja, avui amb més de 30.000 militants i 1.700 càrrecs electes.

L'aposta de Rivera per Arrimadas, a qui el 2015 va confiar, tot i la seva inexperiència, el lideratge de C's a Catalunya i la candidatura de les eleccions plebiscitàries del 27-S, és també una manera interna de blindar-la davant les crítiques a la seva estratègia al Parlament que han anat aflorant en els últims mesos. Especialment per part d'alguns exfundadors de C's –Albert Boadella i Arcadi Espada–, l'eurodiputada Carolina Punset i quadres i militants de base que troben que amb l'intent d'ocupar el centre polític català, per pescar antics votants de CDC, s'ha desvirtuat el missatge de ferma resistència al nacionalisme amb què va néixer C's.

ALBERTO ESTÉVEZ / EFE

La líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas, queda reforçada

Amb la presència d'Arrimadas en un lloc tan destacat de l'arquitectura interna de C's, Rivera també busca rebatre les veus que assenyalen que Catalunya ha perdut pes intern al partit, una vegada superada en nombre de militants per les agrupacions de Madrid, Andalusia i València. Amb tot, Rivera equilibrarà el poder territorial en la direcció taronja i donarà entrada als líders autonòmics més destacats, com Juan Marín per Andalusia i Miguel Gutiérrez per Madrid.

Paral·lelament a aquests moviments de Rivera per preparar el conclave del febrer, continua el malestar entre un sector de la militància pel que consideren un intent de "teledirigir" les primàries a compromissaris (els que assisteixen i tenen dret a vot) del congrés. Al llarg de tot el cap de setmana, des de la direcció es va promocionar en les xarxes socials els aspirants a compromissaris agrupats en la candidatura Espanya Ciutadana, quan la votació per via telemàtica és nominal i no col·lectiva.

Polèmica i caos pel sistema informàtic de votació dels compromissaris al congrés

A aquest fet s'hi van afegir les dificultats per votar: dissabte el web de la votació telemàtica –un sistema del qual els crítics desconfien– va estar més de deu hores col·lapsat per, segons la comissió de garanties de C's, "un pic d'alta participació".●

LV. Article 268

El llegat de Maragall

POLÍTICA DE PAPER

JAUME V. AROCA Barcelona

Des de fa uns quants anys, Llegat Pasqual Maragall, vinculada a la fundació Catalunya Europa, treballa en la compilació del pensament polític de qui ha estat alcalde de Barcelona i president de la Generalitat.

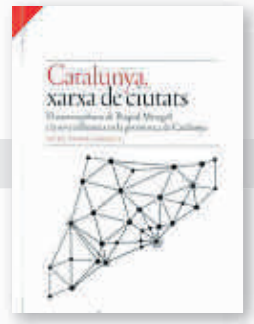
Aquesta setmana passada es va presentar a Barcelona el primer dels llibres que miren de compilar la seva obra. Es tracta de *Catalunya, xarxa de ciutats,* i el seu autor, Marc Pradel, va obtenir una beca de la fundació amb un projecte –gens fàcil, d'altra banda– que pretén construir una cartografia de la seva trajectòria política, primer a l'Ajuntament de Barcelona i després a la Generalitat.

Una tasca, subratllem, gens fàcil perquè, com va assenyalar Oriol Nel·lo en la presentació, Maragall és un polític híbrid –d'aquí la seva modernitat–, que pren idees d'aquí i d'allà, aliè a l'ortodòxia d'un únic corrent de pensament. Maragall era, així ho afirma Pradel, un liberal, però un liberal que va ser capaç de construir com a alcalde de Barcelona una cultura del sector públic, reedificant l'acció de l'administració local posant al dia del pensament municipalista de matriu progressista. El sentit ampli de la cosa pública que proposa Maragall és especialment pertinent ara, quan observem greus evidències de la seva corrosió.

Pradel intenta descriure la línia que uneix la seva acció com a alcalde i la seva gestió com president de la Generalitat, i aquí és on es constata la dificultat de traslladar la seva aposta federalista, la seva defensa de la subsidiarietat –governar el més a prop possible del ciutadà, de baix a dalt– a l'aparell administratiu i polític del Palau de la Generalitat.

L'autor s'esforça per catalogar totes les iniciatives del govern tripartit que responen a aquests principis del maragallisme: la llei de barris, la col·laboració entre local i nacional en àmbits com la sanitat i l'urbanisme, però resulta evident que l'obra maragalliana no assoleix amb la mateixa rotunditat en l'escala nacional el que sí que aconsegueix l'àmbit del local.

Per cert, el pròxim lliurament de la col·lecció abordarà la qüestió metropolitana a càrrec de la politòloga Mariona Tomás. El tema promet.

Catalunya, xarxa de ciutats

MARC PRADEL
FUNDACIÓ CATALUNYA EUROPA, 2016

El llibre mira de sintetitzar el pensament híbrid de l'alcalde i president

Rivera controlarà el congrés de C's amb la majoria de compromissaris

Jordi Cañas guanya les primàries a Catalunya batent els candidats oficialistes

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Albert Rivera ha fet un pas decisiu per ser reelegit en la IV assemblea general de Ciutadans gairebé sense contestació interna president del partit, gràcies al suport d'una àmplia majoria dels 634 compromissaris que participaran en aquest conclave del 3 al 5 de febrer a Madrid.

En les primàries telemàtiques d'aquest cap de setmana, marcades pels problemes tècnics i l'acusació de falta de parcialitat de la direcció, la llista avalada per Albert Rivera, Espanya Ciutadana, va obtenir el 70% dels 10.000 vots emesos, amb 337 compromissaris, mentre que els militants catalans agrupats en Millor Units, amb l'exdiputat Jordi Cañas com a principal referent, van aconseguir el 5,6%, dels vots i 27 compromissaris.

Els compromissaris presentats de manera individual seran 115, després d'obtenir el 23,8% dels vots. A més dels 479 compromissaris electes, a l'assemblea general de Ciutadans n'hi haurà, previsiblement, 96 de nats: els 59 membres del consell general i els 37 integrants de l'executiva entrant.

Aquest corró a les urnes de la direcció centrista de cara al congrés, si es posa la lupa en els resultats a Catalunya, ofereix una imatge molt diferent i posa en evidència la divisió que hi ha al seu si per les discrepàncies respecte a l'estratègia davant l'independentisme i la decisió de Rivera d'eliminar de l'ideari qualsevol referència a la socialdemocràcia i els orígens catalans de C's.

El revés a Catalunya a la direcció és doble: l'exdiputat Jordi Cañas ha estat el compromissari més votat amb 515 vots i la candidatura Millor Units a la qual pertany, formada per alguns regidors i militants de base que defensen no renunciar a la socialdemocràcia i endurir el discurs davant el separatisme, es va imposar amb el 50,9% dels vots i 27 compromissaris a la llista avalada per Rivera, Espanya Ciutadana, que va aconseguir 26 compromissaris.

Aquests resultats a la comunitat on va néixer C's el 2006 van portar la direcció a demanar ahir que no se'n faci una lectura territorial. Potser per això no van oferir ni a la premsa ni a la militància els resultats de les votacions desgranats per autonomies.

Sí que va comparèixer Rivera davant els mitjans, després de saber que té assegurat el suport de la majoria de compromissaris de l'assemblea, per presentar la que serà la seva nova executiva.

Destaca el protagonisme que cobra Inés Arrimadas, la nova portaveu nacional, i José Manuel Villegas, que passa de la vicesecretaria general a la secretaria general substituint Matías Alonso.

Un altre dels dirigents que veuen reforçats la seva posició a la cúpula de C's són els madrilenys Begoña Villacís i Miguel Gutiérrez, la canària Melissa Rodríguez i l'economista català Toni Roldán. A més a més, Rivera manté a prop seu el "nucli dur català" amb Juan Carlos Girauta, Fran Hervías, Fernando de Páramo i José María Espejo.

Per contra, l'economista Luis Garcaino, que se centrarà en l'acció a Europa després de ser elegit vicepresident del partit dels liberaldemòcrates europeus (ALDE), l'eurodiputat Javier Nart i el veterà diputat Matías Alonso perden atribucions formals en l'executiva.●

J.J. GUILLÉN / EFE

Villegas i Arrimadas reforcen el seu paper a l'executiva; Cañas guanya les primàries a Catalunya

Villegas i Arrimadas guanyen pes en una executiva en què l'economista Garicano perd atribucions

Nou pacte amb el Govern del PP

Albert Rivera va anunciar un nou pacte amb el Govern de Rajoy, aquesta vegada per reforçar la independència i la competència dels òrgans reguladors financers i millorar la protecció dels consumidors en aquell mercat. La reforma acordada, va explicar Rivera, és fidel al pacte d'investidura que el PP i Ciutadans van firmar l'agost passat i afecta la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC) i el Banc d'Espanya. La reforma busca "reforçar la independència i la competència" d'aquests òrgans i preveu la creació d'una autoritat per "millorar la defensa dels interessos dels consumidors".

La dona de Bárcenas firmava sense preguntar

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

El judici del cas Gürtel avança com s'esperava. Ningú no sabia res. Amb aquestes paraules es pot resumir el més substancial del que diuen els acusats des de la llarga declaració que la setmana passada va prestar l'extresorer del PP Luis Bárcenas. Ahir va ser el torn de la dona de qui durant dues dècades va estar al capdavant dels comptes dels populars. Es tracta de Rosalía Iglesias, que es va conèixer amb Bárcenas a la mateixa seu del PP, on ella hi va treballar entre el 1983 i el 1986 com a secretària. Des d'aleshores, van forjar una solidíssima relació de confiança que va fer que ella fos titular de comptes bancaris a Espanya i a Suïssa, dels quals no sabia res en absolut. Així ho va declarar ahir davant l'Audiència Nacional justificant la seva ignorància dient que ella només firmava on i quan l'hi deia el seu marit perquè no tenia cap motiu per desconfiar.

Rosalía Iglesias va donar aquestes explicacions en resposta a la seva defensa després de negar-se a contestar a la Fiscalia i a la resta de les parts. La fiscal va voler que figuressin en acta les preguntes que pretenia dirigir a l'acusada, entre les quals si es va reunir amb el líder del PP i avui president del Govern, Mariano Rajoy, per tractar sobre el cas Gürtel. Durant l'interrogatori hi va haver alguna d'aquelles confusions de llenguatge tan del gust de certs personatges de les novel·les d'Eduardo Mendoza. Per exemple, quan a Rosalía Iglesias se li va preguntar si havia comès algun delicte en connivència amb el seu marit, va manifestar que "no, en connivència amb mi..., en convivència, no sé si és en connivència". En relació amb el seu home va assegurar que "mai" va qüestionar les seves decisions econòmiques. "Tot el que ell fa, sembla una estupidesa que digui això –va afegir–, em sembla bé". I va subratllar que "no soc ximple". També va declarar un suposat testaferro de Bárcenas. Naturalment, no va sospitar mai que els seus diners tinguessin procedència il·lícita.●

LV. Article 269
LV. Article 270

L'oposició fa befa de la conferència i destaca l'absència d'autoritats europees

Millo assegura que Puigdemont va defensar a Brussel·les "el dret a fer el ridícul"

ÀLEX TORT
Barcelona

La conferència de dimarts a Brussel·les que van oferir Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Raül Romeva en una sala del Parlament Europeu s'ha convertit en el nou ase dels cops del Govern. Els tres mandataris catalans van anar-hi a explicar la seva intenció de convocar un referèndum d'independència durant el 2017, però, tot i l'afluència destacable de públic, l'absència d'autoritats i parlamentaris europeus va ser criticada ahir a bastament tant per Ciutadans com pels socialistes i el PP. Fins i tot la CUP va trobar a faltar "diversitat i pluralitat" en el que es va expressar.

No obstant això, el més taxatiu i el primer a carregar contra Puigdemont va ser el delegat del Govern espanyol a Catalunya, Enric Millo. Abans que es fes la sessió de control al Govern i al president al Parlament, va subratllar que, "més que el dret a decidir", el que s'està transmetent és "el dret a fer el ridícul". En la mateixa línia, Millo va afegir en una entrevista a Catalunya Ràdio que "té un risc molt alt de fer el ridícul" que Puigdemont defensi a Europa que farà un referèndum encara que no sigui pactat.

Però el representant del Govern central va anar més enllà quan va lligar la despesa per fer publicitat sobre la conferència (prop de 130.000 euros) amb la mort de la nena de vuit anys a Blanes: "Puigdemont també es podria dedicar a visitar els passadissos d'hospitals i a comprar més ambulàncies medicalitzades per a la pediatria".

Aquestes declaracions van provocar la reacció al Parlament dels diputats de Junts pel Sí, que el van acusar de demagog i, a través del president del grup parlamentari, Jordi Turull, van exigir-li una disculpa pública. Al seu torn, la indignació a l'hemicicle va quedar palesa en el mateix president de la Generalitat, que fora de micro va exclamar: "És molt fort!".

Ciutadans i el PP tampoc no van estalviar-se les crítiques. La líder de l'oposició, Inés Arrimadas, va denunciar també els diners gastats en la xerrada per acabar parlant "del tema de sempre, de repetir el 9-N". "Ha anat al cor de la Unió Europea a parlar de desunió. No el rep ni una sola autoritat europea", va destacar.

El cap del grup parlamentari del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, va fer la mateixa observació –"No hi va assistir ni un 3% dels 751 diputats" europeus–, a més d'assegurar que va fer el ridícul. Però va fer befa de la presència entre el públic, mentre ensenyava una foto, d'"uns senyors de Calafell traient cartellets, senyors amb màquines de fer fotos, al millor estil turista, i nens de menys d'onze anys" a la conferència.

El president de la Generalitat va subratllar que la UE "està interessada" en el procés sobiranista i va retreure a Albiol que afirmés que "cap persona rellevant" assistís a Brussel·les: "Té cap problema amb la gent de Calafell?", perquè "l'interès dels parlamentaris en democràcia" és aproximar les institucions a la ciutadania, va raonar.

L'únic grup que va donar suport a la conferència de dimarts va ser Catalunya Sí que es Pot. Ni tan sols la CUP la va valorar positivament. Així, la diputada Anna Gabriel va retreure al Govern que defensés una eventual independència de Catalunya dins la UE, perquè "aquest és un extrem que haurien de decidir els ciutadans". Igualment, va demanar que, malgrat defensar l'Executiu català com a primera opció el referèndum pactat, "no es distregui de l'única realitat, que es la unilateralitat". El vicepresident Oriol Junqueras va assegurar que és conscient que la consulta acordada és "poc probable", un fet que Gabriel va aprofitar per insistir que "no és que sigui poc probable, sinó impossible".

També hi va dir la seva el vicepresident del Parlament Europeu i diputat del PP Ramón Luis Valcárcel, que va ironitzar que la conferència es podria haver celebrat "en qualsevol altre lloc, fins i tot a Manresa". Ahir a Brussel·les hi havia el president de Castella-la Manxa, Emiliano García-Page, que va advertir Puigdemont que "per intel·ligència" hauria d'haver acudit a l'Eurocambra en contacte amb Espanya.

Per contrarestar la conferència de dimarts, l'organització Empresaris de Catalunya va alertar ahir, també en un acte a la Cambra europea davant 30 persones, que la independència "és un disbarat de conseqüències negatives per a Catalunya, per a la resta d'Espanya i per a la UE". El president d'Empresaris de Catalunya, Josep Bou, va avisar dels riscos econòmics que tindria.●

Poc ressò mediàtic internacional

Tret d'algun mitjà de comunicació irlandès, escocès o belga, i d'altres com l'edició europea de *Politico*, la conferència de Brussel·les que van oferir Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Raül Romeva no va despertar gaire interès en les principals capçaleres europees. Tampoc en les nord-americanes. Així, *The Irish Times* va destacar que "els líders independentistes catalans s'embarquen en una ofensiva a la Cambra de la UE". També en parla el diari belga *De Morgen*, que es pregunta si el 2017 serà l'any de la independència de Catalunya. En canvi, el *The National* escocès es fa ressò del "ridícul" del PP intentant "boicotejar" l'acte del Govern català al Parlament Europeu, però no recull les paraules dels tres conferenciants. En tot cas, malgrat la despesa en publicitat, xifrada en prop de 130.000 euros pel Govern mateix, en diaris de gran tirada a Europa, la repercussió va ser mínima.

KIM MANRESA

Xavier García Albiol va mostrar una foto d'assistents a la conferència provinents de Calafell per menystenir l'acte de Brussel·les

VISIÓ DEL GOVERN

El president constata que Catalunya "és subjecte d'interès" a Europa

ACTE ALTERNATIU

Empresaris de Catalunya alerta dels riscos econòmics del procés a l'Eurocambra

La laïcitat de l'escola allunya JxSí i CUP en el compte enrere del pressupost

MAITE GUTIÉRREZ Barcelona

Una proposició de llei sobre la laïcitat de l'escola ha dividit Junts pel Sí i la CUP en ple compte enrere de la negociació del pressupost de la Generalitat del 2017. La iniciativa, defensada ahir al Parlament per Catalunya Sí que es Pot, plantejava la modificació de la llei d'Educació de Catalunya (LEC) per incorporar la laïcitat als principis del sistema educatiu i evitar que l'assignatura de religió s'imparteixi en horari lectiu en els centres de titularitat pública.

Junts pel Sí i el PP van unir els seus vots i van presentar esmenes a la totalitat, cosa que va evitar que la proposició de llei prosperés. La CUP, al contrari, es va alinear amb Catalunya Sí que es Pot i el PSC a favor d'aquesta proposta (el grup de Ciutadans es va abstenir). Els motius esgrimits per la coalició del Govern i els populars per rebutjar la iniciativa van ser diferents. Els primers van insistir que la LEC és una llei autonòmica i no té sentit modificar-la ara, sinó dotar Catalunya d'una llei d'educació pròpia quan s'arribi a una eventual independència de l'Estat. Per aplicar els canvis que reclamava Catalunya Sí que es Pot caldria modificar la llei orgànica d'educació, la Lomce, va assenyalar la diputada de Junts pel Sí Montserrat Palau, i això és competència del Govern central. La diputada del PP María José García Cuevas va defensar, en canvi, que Espanya és un Estat aconfessional, que no laïcista, i per tant el fet religiós està reconegut i les diferents confessions poden ser impartides en centres sostinguts amb fons públics.

Un plantejament, tant el de Junts pel Sí com el del PP, totalment allunyat del de la CUP. El diputat anticapitalista Carles Riera va retreure a la coalició del Govern el seu "immobilisme" respecte a la LEC. La mateixa actitud, va continuar Riera, que la del Govern central amb la Constitució. "No fa falta esperar a la república per fer certes modificacions i certes transformacions", va retreure a Junts pel Sí. El sistema educatiu és un dels punts de conflicte entre el Govern i la CUP. Fins a l'oferta d'aquesta setmana per augmentar la plantilla de professors, el capítol educatiu ha estat a punt de trencar les negociacions dels pressupostos. Una distància ideològica que es va tornar a evidenciar ahir en el ple del Parlament.

Des de Catalunya Sí que es Pot, la diputada Jéssica Albiach va lamentar que Junts pel Sí i el PP s'aliïn per frenar la seva iniciativa. "El que demanem és desideologitzar l'educació i reservar la religió per als àmbits privats", va subratllar Albiach.●

LV. Article 271

Santamaría reforça la via de diàleg amb Arrimadas

La vicepresidenta rep dimecres la portaveu de C's a Madrid

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

La via de diàleg que la vicepresidenta del Govern espanyol, Soraya Sáenz de Santamaría, va obrir amb la líder de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas, després de la seva reunió a Barcelona a començaments de desembre, comença a consolidar-se. Les dues dirigents han acordat tornar a entrevistar-se dimecres que ve a Madrid per analitzar la situació política i econòmica de Catalunya i explorar les possibles mesures conjuntes entre l'Executiu del PP i Ciutadans al Parlament i el Congrés.

Amb aquest pont de comunicació bilateral, que s'emmarca en la batejada com a *operació diàleg*, la vicepresidenta intenta buscar aliats polítics a Catalunya –al desembre es va entrevistar també amb el líder del PSC, Miquel Iceta– i obrir en paral·lel al seu difícil diàleg amb la Generalitat nous espais de contacte amb la societat civil i econòmica catalana.

Aquest acostament a C's cobra més importància després del rebuig del president Carles Puigdemont de participar en la conferència de presidents autonòmics, l'absència del Govern en el debat de finançament autonòmic i els gestos de menyspreu com el de dimarts per part dels senadors del PDECat i Esquerra Republicana absentant-se de l'hemicicle del Senat durant la compareixença de la vicepresidenta.

"El Govern ho és també de Catalunya, serà aquí i parlarà amb les institucions catalanes i el conjunt dels catalans per intentar solucionar els seus problemes", va declarar Santamaría en una recent intervenció a Barcelona, assenyalant la intenció de no limitar el diàleg al Govern català.

Discrepàncies al si del PP català sobre la relació que s'ha de mantenir amb Ciutadans

L'entrevista de dimecres que ve al Ministeri de la Presidència compleix, així mateix, amb el guió de l'acord d'investidura firmat per PP i C's, en què es detallen mesures conjuntes per frenar l'independentisme i es crida a la unitat dels partits constitucionalistes; alhora que respon a la petició d'Arrimadas de veure's en qualitat de líder de l'oposició amb el president del Govern, Mariano Rajoy, després de l'absència de Puigdemont de la conferència de presidents i de deixar "tirats els catalans".

Els centristes consideren que amb la seva "experiència i presència" a Catalunya poden exercir un paper d'intermediari entre el Govern central i la societat civil catalana, ocupant en part l'espai que durant anys va tenir en Convergència el seu únic propietari.

La cordialitat que existeix entre Santamaría i Arrimadas –les atribucions de la qual a C's es reforcen després de ser elegida portaveu nacional– i els seus respectius equips facilita la col·laboració entre la Moncloa i C's sobre Catalunya, malgrat la distància personal i política que separa Mariano Rajoy i Albert Rivera.

No obstant això, la via de diàleg entre la Moncloa i el partit taronja incomoda el líder del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, que al seu dia va qualificar d'"irresponsable" Arrimadas per haver sol·licitat veure's amb el president Rajoy.

Amb tot, al si del PP català hi ha discrepàncies sobre quina ha de ser la seva relació amb C's. Una sector encapçalat per Albiol és partidari per qüestions d'estratègia electoral de mantenir les seves dures crítiques sobre Arrimadas, a qui acusen de ser "tova" amb l'independentisme, mentre que un altre sector, en línia amb l'*operació diàleg* que a Catalunya té el delegat del Govern espanyol, Enric Millo, com a referent, advoca per aprofundir en la col·laboració amb Ciutadans. ●

NÚRIA JULIÀ / ACN

Inés Arrimadas, líder de Ciutadans, ahir al Parlament

LV. Article 272

El Govern desautoritza Vidal i nega il·legalitats en el procés

El senador detalla pràctiques irregulars per obtenir dades fiscals

BARCELONA
Redacció

Les afirmacions que el senador d'ERC i jutge suspès de l'Audiència de Barcelona Santiago Vidal ha estat fent en diferents conferències –ha assegurat, entre altres coses, que el Govern ha aconseguit de manera il·legal les dades fiscals de tots els catalans– van desencadenar ahir una tempesta política que va obligar l'Executiu de Junts pel Sí a desmentir categòricament les seves paraules.

"Tot el que fa l'Executiu és perfectament legal i a la llum pública", van apuntar fonts governamentals. El PP català, per la seva part, va anunciar que podria portar les declaracions de Vidal davant la Fiscalia.

Aquest desmentiment públic del Govern, després que *El País* tragués a la llum les controvertides dissertacions del senador i que l'oposició exigís en bloc explicacions, no va fer efecte ni en els ànims ni en les creences de Vidal. L'exjutge, fitxatge mediàtic d'Oriol Junqueras per a les eleccions generals, es va ratificar en les seves paraules al·legant que cal crear "il·lusió" entre els independentistes i mostrar que "s'estan fent coses".

Són exactament els mateixos arguments que va utilitzar després que el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i el vicepresident, Oriol Junqueras, li retraguessin, el 22 de novembre a Madrid, on van anar per donar suport a Francesc Homs en la votació del seu suplicatori, algunes de les seves afirmacions públiques.

Durant un àpat privat de membres de PDECat i ERC, li van retreure que havia afirmat públicament que el Govern ja disposava d'un cens per fer la consulta independentista i que la qüestió econòmica per a l'endemà de trencar amb Espanya "estava resolta". Per a estupor dels comensals, la resposta de l'exjutge va ser que "calia animar la gent".

Entre altres coses, Vidal ha afirmat en diferents actes públics d'ERC per tot Catalunya que el Govern ha aconseguit les dades fiscals dels catalans. "Això és il·legal, perquè aquesta informació està protegida per la llei de bases de dades. Són unes dades reservades; en teoria, els que treballem en aquest procés no hi hauríem de tenir accés, però de vegades passen coses, no us direm com, perquè no és exactament legal, tots esteu fitxats, tots", va assegurar en una de les seves compareixences públiques.

Un altre dels anuncis del senador d'ERC per "animar" els independentistes és que un Govern estranger garantirà amb milers de milions d'euros la solvència econòmica de Catalunya l'endemà de trencar amb Espanya. "Hi ha un Estat que no és europeu, sobre el qual Espanya no pot exercir cap control, que ja ens ha dit que ens farà de banc". Segons el relat que ha anat mantenint Vidal, hi ha "dos fons d'inversió internacionals, no europeus, que ens obriran una línia de crèdit de fins a 200.000 milions d'euros, amb què la Generalitat podrà pagar totes les pensions i els sous dels funcionaris".

L'exjutge també parla de l'existència d'una partida de 400 milions d'euros "camuflats" en els pressupostos de la Generalitat que es destinarien a fer el referèndum i a tenir a punt les "estructures d'Estat". "Hi ha una partida de gairebé 400 milions, que no us diré en quins epígrafs dels pressupostos estan inclosos, perquè estan degudament camuflats, com us podeu imaginar –de ximples tampoc no ho som–, perquè, si no, ens la impugnarien immediatament", va dir en un dels seus bolos.

INMA SAINZ DE BARANDA

El senador d'ERC i exjutge Santiago Vidal

CONTROL ALS JUTGES

"Sabem perfectament els jutges que comparteixen els nostres somnis i ideals", va assegurar

BASE DE DADES FISCALS

"No us direm com, perquè no és exactament legal, però tots esteu fitxats, tots", va dir el senador

L'OPOSICIÓ

El PP es planteja portar Vidal davant la fiscal, i C's i PSC exigeixen explicacions a Puigdemont

Entre els presumptes suports internacionals que té el Govern per a la independència, Vidal ha explicat que el conseller d'Exteriors, Raül Romeva, té un "preacord" perquè una Catalunya independent participi en l'OTAN, amb l'aportació d'ajuda humanitària, i que onze estats de la Unió Europea donaran suport a una declaració d'independència, entre els quals Letònia, Lituània i Eslovènia. Així mateix, un govern estranger podria estar formant en "investigació i contraespionatge" els Mossos.

Precisament, una de les preocupacions expressades per l'exjutge, suspès de les seves funcions per haver redactat una Constitució catalana, és la de detectar els "agents del CNI que estan infiltrats als Mossos". Així mateix, el Govern podria estar investigant secretament els jutges. "Dels 801 jutges espanyols a Catalunya sabem perfectament els que comparteixen els nostres somnis i ideals. Sabem perfectament els que es quedaran i els que marxaran, tenim perfectament dissenyada l'estructura judicial de la República", va dir. Van ser paraules desmentides per la Conselleria de Justícia, que va negar que Vidal tingui cap vincle amb el departament i que el conseller Carles Mundó despatxi amb ell.

Per la seva part, la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, va apressar el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, a explicar "les gravíssimes afirmacions d'un senador d'ERC".

Es tracta d'unes explicacions al "més alt nivell per la gravetat de les afirmacions del senador" que també exigeix el PSC. Granados va anunciar que demanaran que compareguin els consellers d'Afers Exteriors, Raül Romeva; Governació, Meritxell Borràs, i Justícia, Carles Mundó. Mentrestant, el coordinador del PPC, Xavier García Albiol, va avançar que possiblement portarà davant la Fiscalia els discursos de Vidal.●

Rafael Jorba

L'"operació no diàleg"

Tots els diplomàtics –europeus i nord-americans– amb qui he tingut ocasió de parlar de l'anomenat *procés* independentista han coincidit a subratllar dues qüestions. Primera: la qüestió catalana és un afer intern d'Espanya i, com a tal, s'ha de resoldre en el marc constitucional de referència. Segona: el Govern central i el de la Generalitat han de trobar a través del diàleg una solució que no afegeixi conflictivitat a la ja agitada agenda europea. La *internacionalització del conflicte*, segons la terminologia utilitzada pels promotors del procés, no és un escenari que agradi als meus interlocutors, malgrat que accepten que si la independència fos avalada per una àmplia majoria de la població catalana n'haurien de prendre nota. El principi de realitat, al capdavall. Mentrestant, constaten que totes les enquestes –també les eleccions *plebiscitàries* del 27-S del 2015– reflecteixen un país dividit en dues meitats.

En aquest context, mentre les forces polítiques i socials que patrocinen el procés encaren la seva recta final –el referèndum sí o sí, reiterat pel president Puigdemont a Brussel·les–, la perspectiva acadèmica ens pot il·lustrar. En absència d'un improbable acord sobre una consulta pactada, quines són les condicions per poder emprendre la via unilateral cap a la independència? Allen Buchanan, en el pròleg de l'edició espanyola del seu llibre *Secesión. Causas y consecuencias del divorcio político* (Ariel, 2013), enumera quatre tipus d'*injustícies* que poden avalar, des de la lògica del dret corrector, una "secessió no consensuada". Segons aquest catedràtic de la Universitat de Duke, el cas català es podria emmarcar en una d'aquestes: "Vulneració per part de l'Estat de les obligacions del règim autonòmic o la negativa continuada a negociar una forma d'autonomia intraestatal adequada". "Si Espanya no està disposada a comprometre's realment en una negociació de les competències de l'autogovern de Catalunya al si de l'Estat, això incrementarà els arguments a favor d'un dret a la secessió no consensuada", apunta.

> La crida al diàleg ha estat un artefacte per refutar els arguments de l'altre i no un instrument per entendre'ls

Des d'aquesta òptica, Buchanan crida a "la bona fe" de les parts per trobar una sortida negociada a través del diàleg. I, arribats a aquest punt, busco l'empara del filòsof. Em dona un cop de mà un opuscle de François Jullien, hel·lenista i sinòleg francès. Ens explica que la paraula *diàleg* ve del grec (*dia* = a través i *logos* = paraula, raó, verb), és a dir, que dialogar és una cosa més complexa que discutir: "Un *dia-leg* no és immediat, sinó que demana temps: és progressivament, pacientment, com les posicions respectives –allunyades i distants– es troben l'una amb l'altra, es reflecteixen l'una i l'altra, i van elaborant lentament les condicions d'una trobada efectiva". "Fa falta *déroulement*", conclou, és a dir, desenvolupament i continuïtat perquè el diàleg doni fruit. Altrament, més que a un diàleg assistim a un monòleg de les parts, sense punts de trobada.

Tant a Madrid com a Barcelona, el diàleg ha estat més un artefacte per refutar els arguments de l'altre que no pas l'instrument per entendre'ls. L'*operació no diàleg*.

LV. Article 273

C's i PP ataquen els comptes pel seu vincle amb la consulta

Maroto acusa el Govern d'exercir "el populisme a Espanya"

BARCELONA Redacció

Ahir l'oposició va continuar atacant la CUP per haver donat el seu aval als pressupostos de la Generalitat per al 2017 i per haver-los vinculat a la celebració d'un referèndum. La líder de Ciutadans al Parlament, Inés Arrimadas, va considerar que "Puigdemont ha deixat el futur de Catalunya en mans dels anticapitalistes". I va lamentar que els comptes prosperin perquè, al seu entendre, "apugen els impostos, tenen més xiringuitos polítics i el seu únic objectiu és repetir el 9-N".

També es va mostrar molt crític el líder del PP Català, Xavier García Albiol. Aquest dirigent va opinar que la CUP i Junts pel Sí "porten Catalunya a un atzucac, perquè condicionar uns pressupostos a la realització d'un referèndum que vol l'autodeterminació i la separació de la resta d'Espanya, no té cap futur" i provocarà "un xoc contra l'Estat de dret". El vicesecretari sectorial del PP i coordinador de la ponència social del XVIII congrés nacional d'aquest partit, Javier Maroto, va donar suport a les declaracions d'Albiol. Segons el seu parer, "proposar la independència com a solució a tot a Catalunya és l'exercici de populisme més evident que tenim avui a Espanya".

En canvi, des de l'altre costat de l'arc parlamentari, la portaveu de Junts pel Sí, Marta Rovira, va celebrar el sí de la CUP i va afirmar que el Govern central "és irresponsable perquè no assumeix la voluntat dels ciutadans" de Catalunya, que és, va dir, la celebració d'un referèndum.●

JUAN CARLOS CARDENAS / EFE

El vicesecretari sectorial del PP, Javier Maroto, ahir a València

Catalunya podria canviar Europa, segons 'The New York Times'

BARCELONA Redacció

El diari *The New York Times* inclou el procés independentista català entre els motius que podrien obligar a remodelar Europa aquest any 2017. En un article titulat *Les qüestions que podrien reestructurar una Europa preocupada el 2017*, el seu autor, Rick Gladstone, reporter i editor d'afers exteriors del rotatiu dels Estats Units, repassa "els esdeveniments potencialment pertorbadors" que podrien passar aquest any i que "podrien fer canviar, o almenys aprofundir, les fractures a la Unió Europea".

La qüestió catalana ocupa el cinquè lloc, de les set "preocupacions" que assenyala l'article. "Sortirà Catalunya d'Espanya?", es pregunta el periodista, que, superficialment, explica que el Parlament català va votar el 2015 iniciar un procés d'independència que el Govern espanyol ha promès bloquejar i el resultat del qual, apunta, és incert. "Els secessionistes, impulsats pel referèndum del Brexit, diuen que l'impuls dels moviments nacionalistes a Europa està de part seva. En el millor dels casos, no queda clar si ho aconseguiran", conclou.

El diari novaiorquès considera que el procés català és un dels set desafiaments per a la unitat europea el 2017

Entre la resta de qüestions difícils per a Europa, apareix en primer lloc el Brexit, seguit d'un possible distanciament entre Turquia i la UE. La situació de Grècia, la debilitat de la banca italiana, l'impacte que la política de Trump tindrà a la relació dels EUA amb la UE i l'auge dels nacionalismes són els altres temes de què parla l'article.●

LV. Article 274

Reparació moral per a les víctimes del Iak-42

Satisfacció moral i jurídica. És la promesa que va fer el president del Govern central, Mariano Rajoy, als familiars de les víctimes del Iak-42, amb qui es va reunir ahir junt amb la ministra de Defensa, María Dolores de Cospedal, durant més d'una hora i mitja, per primera vegada des que va tenir lloc l'accident que va posar fi a la vida de 62 militars espanyols que tornaven de complir una missió a l'Afganistan, quan l'avió es va estavellar a Turquia. No hi va haver grans conclusions de la reunió, tot i que pel Govern espanyol el que importa de la reunió és que s'hagi celebrat, i pels familiars dels militars morts sembla que també, perquè consideren que la simple reunió ja és una manera de demanar perdó. No es va parlar de perdons, ni de l'homenatge als familiars de què havien parlat les famílies fa unes setmanes; només li van explicar a Rajoy el que senten i les seves aspiracions, i segons assistents a la reunió hi va haver empatia i reconeixement. "Comprenem el vostre dolor", els va dir Rajoy.

DIEGO CRESPO / EFE

Mariano Rajoy saluda al seu despatx de la Moncloa els familiars de les víctimes de l'accident del Iak-42

Rajoy demana mesura, sensatesa i sentit comú a la Generalitat

El cap del Govern central reitera que ni pot ni vol liquidar la sobirania nacional

CARMEN DEL RIEGO
Madrid

El referèndum que pretenen els independentistes catalans pot ser abans de l'estiu o després. Al Govern de Mariano Rajoy li és igual, perquè la seva posició està fixada des de la convocatòria anterior que va acabar amb la consulta recorreguda del 9 de novembre del 2014. Segons la seva opinió no hi pot haver un referèndum en què una part dels espanyols, els catalans, decideixin si volen separar-se d'Espanya o no, perquè això seria trencar la sobirania nacional, i ell, va sostenir ahir, ni pot ni vol posar-hi fi, ni liquidar la unitat d'Espanya.

Per això l'anunci d'un possible avançament de la consulta que pretén fer la Generalitat, que han insinuat tant el vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, com l'expresident Artur Mas, no podia tenir cap altra resposta de Rajoy que la que repeteix dia rere dia, l'última vegada diumenge: no permetrà la celebració del referèndum.

El president del Govern central, Mariano Rajoy, ahir va encapçalar la duresa en el discurs contra l'actuació del Govern de la Generalitat, que va inaugurar dilluns el portaveu del PP, Pablo Casado. Mariano Rajoy va aprofitar la seva presència en un acte celebrat a la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, en què es va lliurar a la família de Rita Barberá la clau d'or del municipalisme, per respondre les pretensions dels independentistes catalans, a qui va demanar "mesura, sensatesa i sentit comú, perquè aquest espectacle que estem veient és certament lamentable", va dir amb referència a les declaracions de l'exjutge Santiago Vidal sobre l'obtenció de dades per a la Hisenda catalana.

Espanya "és el que diguin tots els espanyols i no el que diguin uns quants", afirma el dirigent popular

Amb aquests principis, Mariano Rajoy assegura que està disposat a parlar, amb els límits que sempre posa. "Estic disposat al diàleg i a l'entesa, però no posaré en risc la unitat d'Espanya ni estic disposat a liquidar la sobirania nacional ni la igualtat dels espanyols, perquè no m'ho permeten la Constitució ni les lleis i perquè, a més, no vull", va dir clarament el president del Govern espanyol sense dissimular gens ni mica que encara que la llei l'hi permetés ell continuaria oposant-s'hi.

Rajoy mira d'explicar als catalans, més que al Govern català, i a la resta de ciutadans d'altres parts d'Espanya que les pretensions sobiranistes se'l trobaran a ell al davant. "Cap espanyol no pot ser privat del seu dret a dir el que vol que sigui el seu país", de manera que Espanya "és el que diguin tots els espanyols i no el que diguin uns quants".

Mariano Rajoy, davant d'aquest nou desafiament que el referèndum s'avanci abans de l'estiu, va retreure a la Generalitat que continuï entossudida en un procés que saben que no es podrà acabar perquè l'Estat de dret actuarà. "Ho saben perfectament els responsables polítics que han entrat en aquesta dinàmica, que, sincerament, no condueix enlloc".

El líder del PP adverteix els sobiranistes que estan "en una dinàmica que no condueix enlloc"

Però el president del Govern també va aprofitar les seves declaracions als mitjans de comunicació per tranquil·litzar els catalans sobre la possibilitat que s'estiguin utilitzant les seves dades fiscals, i va assegurar que no hi ha cap manera legal que la Generalitat accedeixi a les dades fiscals dels catalans.

Per això prefereix quedar-se amb el desmentiment que va fer la Generalitat de Catalunya de seguida que es van saber les paraules de Santiago Vidal, cosa que el va obligar a dimitir i a deixar el seu escó de senador en representació d'ERC. "No he de posar-ho en dubte per res", i va lamentar l'"espectacle" que, a parer seu, estan donant els independentistes catalans, per subratllar que "Espanya és molt més important que aquestes coses que alguns estan plantejant".

D'Espanya se'n va parlar, i molt, durant l'acte celebrat a la FEMP en memòria de Rita Barberá. El seu president, l'alcalde de Vigo, el socialista Abel Caballero, va subratllar la importància dels ajuntaments al seu "paper vertebrador", sempre, però més en aquests moments, va dir en al·lusió implícita al desafiament sobiranista a Catalunya, tot i que tots van entendre a què es referia.

També ho va fer Mariano Rajoy, que en la seva intervenció en memòria de Rita Barberá va demanar als alcaldes allà congregats que siguin proactius a l'hora de vertebrar Espanya perquè "Espanya la defensem tots". També per això va subratllar la importància dels ajuntaments a l'hora de sanejar els comptes i de dur a terme el que altres administracions no van fer.●

Reunió amb Arrimadas

La líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, plantejarà a la vicepresidenta del Govern espanyol, Soraya Sáenz de Santamaría, en la reunió que celebraran avui, "millores" en infraestructures "estratègiques" com el servei de Rodalies i el corredor mediterrani, a més d'un nou model de finançament.
Sáenz de Santamaría i Arrimadas es reuniran avui a les 16.30 hores a la zona de Govern del Congrés dels Diputats i no a la Moncloa, com estava previst inicialment. La trobada té lloc després que la dirigent de Ciutadans sol·licités una reunió amb el Govern del PP, després de la negativa del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, d'anar a la conferència de presidents autonòmics que es va celebrar el 17 de gener passat al Senat.

JOSÉ SOLER / ACN

Soraya Sáenz de Santamaría

LV. Article 275

La qüestió catalana

El Govern central preveu mesures coercitives per evitar un altre 9-N

L'Executiu respondrà amb "proporció" a cada pas que faci la Generalitat

CARMEN DEL RIEGO
Madrid

El Govern de Mariano Rajoy garanteix que no se celebrarà cap referèndum independentista, ni al maig ni al setembre, i adoptarà les mesures necessàries per evitar-ho. L'Executiu assegura que sap el que ha de fer, i no avançarà esdeveniments, tot i que deixa clar que a cada pas il·legal que faci la Generalitat cap a la convocatòria de la consulta s'hi donarà una resposta "proporcionada".

El Govern central no descarta cap actuació per impedir la convocatòria i posterior celebració del referèndum, però espera no haver

El Gabinet de Rajoy espera no arribar a manar que es precintin els col·legis per impedir el referèndum

d'arribar a adoptar les mesures més dràstiques. Per això no volen ni sentir-ne parlar de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució, i confien a no haver d'arribar a altres mesures que en aquestes circumstàncies dibuixarien una situació molt greu, com podria ser assumir les competències d'educació per precintar els col·legis i que no s'hi pugui posar les urnes. "La democràcia no es pot precintar, ni deixarem que es precinti", va avisar ahir el president de la Generalitat, Carles Puigdemont.

Abans d'arribar a aquest punt, al Govern central asseguren que hi ha moltes més mesures per frenar el referèndum, tot i que no li agrada parlar de l'existència d'un pla concret que detalli els passos que seguiran. En una roda de premsa celebrada pel secretari d'Estat d'Administracions Territorials després de la reunió de la portaveu de C's al Parlament, Inés Arrimadas, i la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría, Roberto Bermúdez de Castro va ser taxatiu: "El que els puc garantir és que el referèndum no se celebrarà". De fet, fins i tot va garantir que "no s'arribarà a convocar".

Segons el Govern central, l'Estat té "prou mecanismes perquè cada vegada que es faci un pas fora de la llei, s'actuï perquè es restableixi la legalitat i no sigui conculcada". Mecanismes que es van defugir el 2014 i que ara sí que són damunt la taula.

Les fonts consultades subratllen que hi ha una diferència molt important entre la votació del 9-N i les actuals pretensions de la Generalitat. Llavors "no va ser un referèndum, va ser una consulta en què molta gent no va anar a votar", segons Bermúdez de Castro, i estava organitzada per associacions i voluntaris, amb la qual cosa era més difícil demostrar la implicació del Govern, que era el que la feia il·legal.

Ara seria la Generalitat qui convocaria el referèndum i el Govern d'Espanya hauria d'actuar en cadascun dels passos que es vagin fent, amb mesures coercitives que ja al seu dia va estudiar i va considerar, però que en cap moment Rajoy no es va plantejar d'aplicar perquè la convocatòria no era de l'Administració catalana. En aquell moment, el Govern espanyol va portar la consulta al Tribunal Constitucional, que la va declarar inconstitucional, i va ser quan es va plantejar el procés participatiu sense que l'Executiu català hi tingués part, almenys aparentment.

Tots els escenaris estan estudiats des d'aleshores i tots els ministeris que tindrien algun paper en aquest afany d'impedir el referèndum ja saben el que han de fer. Des de la Moncloa afirmen que no trigarien més de deu minuts a saber com han de reaccionar davant cada decisió que es prengués des del Palau de la Generalitat. No obstant això, donen per fet que hauran d'insistir al TC amb les lleis de desconnexió, que es preveu que s'aprovin abans de l'estiu. A més, recorden, ara el tribunal té més mecanismes per executar les seves decisions.

Al Govern entenen que l'Executiu de Rajoy està incrementant la tensió policial i judicial i ratifiquen que "de diàleg no n'hi ha hagut mai". La possibilitat d'intervenir les competències en educació demostra, segons fonts del Govern, una voluntat de "coacció" sobre estructures d'autogovern que no tenen res a veure amb la independència.●

CHEMA MOYA / EFE

Joan Tardà en la seva rèplica a la vicepresidenta del Govern central

L'escalada verbal continua el seu curs

L'enfrontament verbal del Govern central contra la Generalitat i les forces independentistes de Catalunya continua pujant esglaons. Així ho va evidenciar ahir la primera sessió de l'any de control a l'Executiu al Congrés, on el xoc entre la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría i el portaveu d'ERC, Joan Tardà, va ser significativament agre. El portaveu d'ERC va defensar "la voluntat ferma i majoritària del poble de Catalunya a decidir lliurement el seu futur". I a fer-ho mitjançant un referèndum convocat, "si és possible", amb l'acord del Govern central, i si no, també. I Sáenz de Santamaría va saltar: "La resposta serà el respecte al consens polític i social més important de tot Catalunya i d'Espanya, que és la Constitució".
El portaveu d'ERC va reclamar de passada a la vicepresidenta que desautoritzés el dirigent popular Pablo Casado, que va titllar dies enrere el Govern de "xenòfob" arran de l'escàndol provocat per l'exjutge i ja exsenador Santiago Vidal. "Vostè té més fina la pell que la boca!", va replicar Sáenz de Santamaría. "O vol que tots fem un curs d'urbanitat parlamentària amb el senyor Rufián?", va ironitzar. El grup del PP va esclatar en aplaudiments i bromes. "Tendeixen a confondre Catalunya amb l'independentisme". / Juan Carlos Merino

Arrimadas ofereix a Santamaría ajuda per al diàleg a Catalunya

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

En un moment en què la relació entre el Govern central i la Generalitat torna a un estat d'ebullició pel pla separatista, la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría, va voler escenificar ahir reunint-se al Congrés amb la dirigent de Ciutadans, Inés Arrimadas, que l'anomenada operació diàleg està oberta a tota la societat catalana i va més enllà del desacord amb el Govern de Puigdemont.

En una entrevista celebrada per petició d'Arrimadas com a líder de l'oposició al Parlament, les dues dirigents van analitzar durant una hora i mitja una sèrie de mesures, com la inversió en infraestructures i el nou model de finançament, que beneficien "tots els catalans, pensin com pensin".

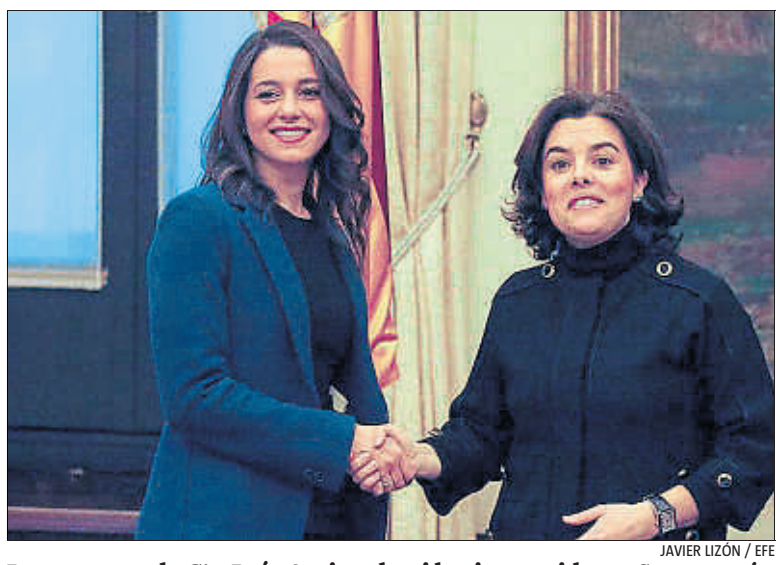
La dirigent de C's va demanar al Govern central "concreció" a l'hora de posar en marxa aquestes mesures, que passi de les paraules als fets. "Els catalans no tenen la culpa de tenir un govern de la Generalitat que només pensa en els seus plans il·legals per a la independència", va dir Arrimadas, que va contraposar l'actitud del seu partit amb el bel·ligerància de Junts pel Sí. "Nosaltres volem aconseguir els millors serveis per als catalans sense enfrontar-nos amb la resta dels espanyols", va assenyalar.

En la roda de premsa posterior a una trobada que va deixar "bones sensacions" a les dues parts, Arrimadas va expressar la voluntat de C's de col·laborar amb el Govern central tant per reforçar el diàleg com perquè es compleixi la legalitat a Catalunya. Si bé es va mostrar esperançada que abans que l'Executiu de Rajoy prengui mesures coercitives, com ara precintar els col·legis electorals, per frenar un referèndum il·legal, la situació es pugui resoldre "d'una manera molt més raonable". Com a espera que el Govern de Puigdemont "no continuï gastant-se els diners" dels catalans per cometre una il·legalitat ni continuï "pressionant" els funcionaris" per treballar a favor del secessionisme.

Per part del Govern del PP va comparèixer el secretari d'Estat d'Administració Territorial, Roberto Bermúdez de Castro, que va confirmar que nomenaran el representant de Catalunya en el grup d'experts independents que comença a treballar en el nou sistema de finançament autonòmic si la Generalitat renuncia a proposar el seu expert.

Bermúdez va acusar el Govern de torpedinar el diàleg i ni intentar negociar el document amb 46 punts que Puigdemont va entregar a Rajoy.

Abans de l'entrevista amb la dirigent de C's, Santamaría es va reunir en privat amb la presidenta del PP català, Alicia Sánchez-Camacho, i la vicesecretària Andrea Levy per analitzar la situació de Catalunya.●

JAVIER LIZÓN / EFE

La portaveu de C's, Inés Arrimadas, i la vicepresidenta Santamaría

LV. Article 276

Rivera aposta per "refundar" C's malgrat l'oposició d'un sector històric

La renúncia a l'esquerra i la "tebiesa" davant l'independentisme aviven el debat

EMILIA GUTIÉRREZ

El president de Ciutadans, Albert Rivera, a la presentació de la que serà la nova executiva del partit

IÑAKI ELLAKURÍA
Madrid

Amb 37 anys, Albert Rivera arriba a la IV assemblea general de Ciutadans, que se celebra aquest cap de setmana a Coslada, entre llums i ombres.

Llums com les d'haver consolidat el partit en el tauler polític nacional –1.700 càrrecs electes i 30.000 militants–, una empresa en què al seu dia van fracassar Adolfo Suárez (UCD) i Rosa Díez (UPyD). Ombres com el malestar que hi ha en els quadres de Catalunya (entre ells, molts dirigents històrics) per la decisió de reescriure l'ideari del partit, vigent des del 2007, per enviar al bagul dels records taronges les seves herències socialdemòcrates i, de passada, esborrar qualsevol menció als orígens de C's com un moviment cívic de reacció al nacionalisme català.

Malgrat aquest ambient enrarit, que recupera la vella tradició de Ciutadans de celebrar assemblees aferrissades –com la del 2007 a l'Hospitalet de Llobregat en què Rivera es va imposar a la candidatura encapçalada pel professor universitari Luis Bouza Brey (que tenia el suport d'Arcadi Espada, Teresa Giménez Barbat, Albert Boadella i altres fundadors del partit taronja)–, el líder centrista, reelegit president fa una setmana pel 87,27% dels militants, vol que el conclave serveixi per "refundar" la formació, a més de definir les seves noves bases ideològiques ja com a partit d'àmbit espanyol amb una meta molt clara: entrar al Govern d'Espanya el 2019, bé com a president, bé formant part d'una coalició amb el PP (sense Mariano Rajoy) o el PSOE.

"Construirem el centre polític a Espanya", apunten des de la direcció de Ciutadans, un ambiciós full de ruta cap a la Moncloa que pot veure's entelat al seu tram inicial per la decisió unilateral de Rivera de canviar el vell ideari de C's, carregat de simbolisme per haver estat elaborat el 2007 pel catedràtic Francesc de Carreras, potser el fundador de Ciutadans que li ha estat més fidel i pròxim en els deu anys de vida de la formació.

Un maquillatge ideològic per situar-se en coordenades purament liberals que ha provocat una irada reacció en contra d'una part significativa de la militància i de quadres catalans (també d'altres zones d'Espanya) que es va expressar en el consell general del 17 de desembre. Aquell dia Rivera va haver d'acceptar afegir el terme "progressista" a la definició de "liberal" en el nou ideari per tirar endavant la seva ponència de valors.

Tot i així, la votació va ser molt renyida: 23 a 20, i no va calmar els ànims.

La desafecció interna, més enllà dels eslògans i l'acurat màrqueting del partit, es va institucionalitzar poc després amb la victòria de la candidatura Millor Units, de la qual formen part Jordi Cañas i Sergio Sanz, a les primàries catalanes a compromissaris de l'assemblea. La llista de Rivera, a més, també va perdre a Astúries, La Rioja i Extremadura.

Aquest resultat, afegit al fet que l'esmena presentada pels socialdemòcrates per evitar el canvi de l'ideari rebés un ampli suport en agrupacions de tot Espanya, ha posat en evidència el malestar latent. Tant per haver renunciat l'espai de centreesquerra, el que ha estat criticat per alguns dels fundadors de C's, com Félix Ovejero i Sevi Rodríguez Mora (recordant, entre altres coses, que els bons resultats de C's el 27-S es van deure, entre altres coses, al suport del cinturó vermell de Barcelona), com per una estratègia a Catalunya, que intenta captar vots a vells graners de CDC, i que, malgrat els seus bons resultats –Inés Arrimadas va obtenir 25 diputats el 27-S– i recents sondejos favorables, és vista com a excessivament tèbia amb l'independentisme.

Malgrat que els gestos i les declaracions prèvies al conclave de Coslada no auguren un acord de la direcció amb els crítics, sinó més aviat la voluntat de Rivera d'imposar les seves tesis –"que guanyi el millor!"–, fonts de l'executiva de Ciutadans mostren la seva predisposició a afegir esmenes al nou ideari i aconseguir que aquest vegi la llum amb el màxim de suport intern, ja que "en el fons no hi ha tantes diferències ideològiques entre nosaltres". El que no significa, adverteixen, que estiguin disposats a renunciar que les noves bases ideològiques de C's tinguin com a objectiu mirar al present i al futur, i això passa per consolidar l'espai "de centre i liberal" a Espanya.

La votació avui de l'esmena defensada per Sanz i Cañas podria ser secreta, si així ho demana un cinquè dels compromissaris de la ponència de l'ideari. Després el resultat haurà de ser ratificat pel plenari de l'assemblea, compost per més de 600 compromissaris, majoritàriament fidels a Rivera.

Mentrestant, sobre la posició respecte a l'independentisme, la cúpula taronja nega que hagin rebaixat el discurs: "De debò algú es pensa que nosaltres estem a favor d'un referèndum d'independència?".

Una altra cosa és que, assenyalen des de la direcció, si "volem fer un projecte per a tot Espanya no només podem pensar i parlar exclusivament de la situació política de Catalunya".●

FIDELS ALS ORÍGENS O NO?

Els socialdemòcrates, liderats per Cañas i Sanz, demanen de no renunciar als orígens

"REFUNDAR" C'S

Rivera advoca per "refundar" C's per ocupar l'espai de centre a Espanya

RIVERA CONTROLA EL CONGRÉS

Malgrat la divisió, la cúpula de C's té garantit el suport de l'assemblea

Prohibit parlar de Suárez?

A l'assemblea de Ciutadans han arribat vives 75 de les 900 esmenes presentades per la militància. Aquestes es discutiran en tres grups de treball: estatuts, valors i estratègia. L'esmena que podria aixecar més controvèrsia i la que ha tingut més suport és la que advoca per mantenir les essències socialdemòcrates, però no és l'única. El ple també abordarà una proposta per apressar Ciutadans "immediatament" a formar part del govern en les institucions on els números li arriben per fer-ho i no esperar al següent període electoral, com vol la direcció de Rivera. Destaca, a més, una altra iniciativa perquè el partit taronja defensi que l'Estat recuperi les competències autonòmiques en Justícia, Sanitat i Educació. La més estrambòtica, sens dubte, és la que demana a Rivera que deixi de citar en els seus discursos com a referent l'expresident espanyol Adolfo Suárez i present a C's com "una cosa nova i amb personalitat pròpia". Entre les esmenes que la direcció ha acceptat de transaccionar hi ha un text contrari als canvis que havia plantejat Rivera en el règim disciplinari de Ciutadans, ja que, en principi, l'executiva pretenia poder castigar amb l'expulsió qualsevol corrent de discrepància interna. Ara la direcció de C's accepta de plasmar als nous estatuts que aquesta mesura s'apliqui només quan es tracti de grups organitzats.
Mantenir les primàries per als cinc primers càrrecs d'una llista electoral i no només per al "número u", com vol ara l'equip de Rivera, és una altra de les propostes que es discutiran.
Es votaran totes les esmenes (dues a la totalitat a la ponència de valors, dues més a la d'estratègia i tres a la d'estatuts més les parcials) que siguin aprovades en cada grup de treball i aquelles que to i no sent-ho hagin aconseguit un 35 per cent de suport.
Dels 562 delegats que assistiran a l'assemblea, 479 van ser elegits per la militància i d'aquests, 352 són d'Espanya Ciutadana, la candidatura de Rivera; 27 de Millor Units (tots de Catalunya), i n'hi ha cent més d'independents.
Els 83 compromissaris no elegits són membres de la direcció i del consell general, màxim òrgan del partit entre assemblees.

LV. Article 277

Els magistrats critiquen la mobilització d'avui

El president de la secció territorial de Catalunya de l'Associació Professional de la Magistratura (APM), Luis Rodríguez Vega, va ser molt crític amb la mobilització de suport als encausats pel 9-N: "És injustificable que les institucions no respectin una altra institució ni la independència del poder judicial i vagin a una mostra mal entesa de solidaritat a les portes d'un tribunal", va dir a RAC1.

El PP demana respecte a la llei i C's veu un "final de cicle"

El vicesecretari d'organització i electoral del PP, Fernando Martínez Maíllo, va dir amb referència al judici sobre el 9-N que "vivim en un Estat de dret i tots estem sotmesos a la llei". També va assenyalar que la tasca de la Justícia a Espanya és "independent" i ha de ser respectada amb "normalitat". I per la líder de C's a Catalunya, Inés Arrimadas, es tracta d'"els últims focs artificials d'un final de cicle".

l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) va veure com queia temporalment el seu servidor web d'inscripcions per a la mobilització d'avui. L'entitat sobiranista ho va atribuir a "una allau d'inscripcions d'última hora". Més de 40.000 persones s'havien registrat fins ahir.

Per acompanyar els tres encausats a la roda de premsa hi van fer acte de presència part de la plana major del PDECat. Entre d'altres, hi havia els consellers Josep Rull, Meritxell Borràs, Meritxell Ruiz, Jordi Baiget i Neus Munté, així com també el president del grup parlamentari de JxSí, Jordi Turull, el portaveu al Senat, Josep Lluís Cleries, i la coordinadora general Marta Pascal.

Les paraules de Mas, Ortega i Rigau van ser recollides pel president de la Generalitat, Carles Puigdemont, que a través de les xarxes socials els va animar: "Agenollarse o dempeus. Cadascú tria la seva posició davant dels atacs. Mas, Ortega i Rigau donen una lliçó de coratge!".

A la mobilització de demà hi assistiran tots els consellers, excepte Jordi Jané, cap d'Interior, perquè haurà de coordinar la seguretat de la marxa, i el de Justícia, Carles Mundó, ja que el Govern no creu convenient que es manifesti davant dels jutjats.

L'expresident i les exconselleres tindran tot el suport dels partits sobiranistes, des dels membres de Junts pel Sí, fins a la CUP. També hi haurà representants de Catalunya Sí que es Pot i de la confluència d'esquerres En Comú Podem.●

Francesc-Marc Álvaro

Un judici polític

El judici d'avui contra Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau és una derrota. Inhabilitin o no finalment els tres polítics que seran jutjats, la democràcia espanyola haurà perdut. Perquè haurà convertit un assumpte polític de magnitud històrica en una causa penal. El mateix és vàlid per Francesc Homs, Carme Forcadell, Joan Coma, els membres de la Mesa del Parlament o qualsevol altre que sigui perseguit per motius semblants. Per això el judici d'avui és, per damunt de tot, un judici polític contra representants democràtics que, de manera pacífica, van impulsar una consulta davant la negativa del govern espanyol de fer possible un referèndum oficial i pactat. La prova del que diem és l'actitud, en el seu moment, dels fiscals catalans, contraris a impulsar aquesta repressàlia, així com la dimissió del que va ser fiscal general de l'Estat.

Un Estat membre de la UE fa un judici polític contra tres excàrrecs de govern per haver preguntat els ciutadans quin futur volen. La consulta del 9-N, contra el que diuen alguns, no va ser una comèdia: aquell dia l'executiu espanyol va quedar fora de joc. Aquella data és, fins ara, l'únic moment en què la societat catalana ha actuat amb plena sobirania. L'independentisme va trencar els ous –per fer servir la metàfora de moda– però no va fer la truita, es va limitar a comptar-se. Una mica de rupturisme sense ruptura final, per animar Madrid a copiar la via escocesa. Excés d'optimisme i d'ingenuïtat. Rajoy en va prendre bo-

> Rajoy aplica la metodologia judicial contra ETA i el seu entorn al sobiranisme català

na nota i farà tot el que pugui perquè no es repeteixi res de semblant. El judici d'avui té aquesta funció exemplificadora. De la mateixa manera que l'explotació mediàtica dels casos de presumpta corrupció (afinada o no en alguns despatxos) cerca tres objectius: desmoralitzar i desmobilitzar les bases independentistes, incrementar les tensions entre partits i fer que el PDECat s'estimbi abans d'enlairar-se. La conversió de les classes mitjanes i del nacionalisme moderat a la idea de la secessió és el que sulfura els vigilants de la unitat sacrosanta.

Rajoy aplica la metodologia judicial contra ETA i el seu entorn a l'independentisme català. La plantilla basca és la que tenen a mà i la que creuen que pot donar més fruits. En aquest context, i amb la Brigada Aranzadi i els canons mediàtics bombardejant nit i dia, els arguments de defensa de Mas, Ortega i Rigau haurien de ser més polítics que administratius o tècnics, per subratllar precisament que el 9-N no va ser altra cosa que una finestra democràtica en un edifici tancat amb pany i forrellat. Si el judici és polític, cal fer alta política. Dit d'una altra manera: potser toca que Mas i les dues exconselleres remarquin que van preferir donar veu a la ciutadania abans que obeir normes destinades a tapar un problema real i profund. Un problema que no s'acabarà encara que inhabilitin centenars de persones.

ENSEÑAT HERITAGE

COMPREM

JOIES ANTIGUES, MODERNISTES,
ART DECO, ANYS 40s/50s

MONEDES D'OR i PLATA, ANTIGUES i MODERNES

ROLEX, VACHERON, HUBLOT, IWC, PATEK
PHILIPPE BUTXACA, VINTAGE i ACTUALS

FEM VALORACIÓ D'HERENCIES
VIDRE | CERÀMICA | PINTURA | ESCULTURA
PLATA i JOGUINES ANTIGUES
RELLOTGES SOBRETAULA | OBJECTES D'ART

Rambla Catalunya 88 · Barcelona
ensenat.heritage@gmail.com · 93 215 15 15
www.ensenatheritage.com

LV. Article 278

La qüestió catalana

El Govern del PP demana coherència a Mas i l'insta a col·laborar amb la justícia

El PSOE sol·licita a les autoritats catalanes que respectin la llei i crida al diàleg

JAVIER LIZON / EFE

La vicepresidenta del Govern espanyol a la roda de premsa on va comentar els esdeveniments de Barcelona

CARMEN DEL RIEGO
Madrid

El Govern central i el PP van optar ahir per un perfil baix a l'hora d'analitzar els arguments d'Artur Mas i les seves exconselleres en la compareixença davant el jutge pel 9-N. El vicesecretari de comunicació, Pablo Casado, i la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría, van recórrer a l'argumentari per proclamar el seu "respecte pels procediments judicials". Però també van demanar "a tothom", en un missatge adreçat a Mas, "respecte i col·laboració amb la Justícia".

Malgrat que el Govern espanyol i el PP van voler afrontar les declaracions davant el jutge com si es tractés d'un judici més, Rajoy mateix va fer un seguiment, amb la direcció del PP, del que passava a Barcelona durant la celebració del comitè de direcció al carrer Génova.

I en aquella reunió es va marcar la guia argumental del dia: màxim respecte a l'actuació de la justícia, que vetlla pel compliment de la legalitat, i rèplica al que consideren una manipulació: intentar que cali que la democràcia és posar unes urnes, "quan la democràcia no existiria sense complir la llei".

Amb tot plegat, la vicepresidenta del Govern central no va voler entrar en polèmiques amb les autoritats catalanes. "El Govern [espanyol] ni comenta ni participa de l'estratègia de defensa dels acusats", va dir quan li van demanar pels raonaments de Mas, però va fer una crida al diàleg, "que no és una operació, sinó una convicció".

Només van alçar el to, tant el PP com el Govern espanyol, per parlar de la manifestació que va acompanyar els encausats. "La vida dels ciutadans no es paralitza pels processos als governants", va dir la vicepresidenta, que va demanar a Mas coherència perquè invoca la llei a l'hora de defensar la manifestació i no la respectar "quan li imposa obligacions com a governant o determinades conseqüències jurídiques quan no la compleix". Pablo Casado va anar més enllà i va parlar de "la manifestació de càrrecs públics" referint-se als que van acompanyar Mas.

La portaveu de l'executiva de C's, Inés Arrimadas, va recalcar al president català, Carles Puigdemont, que a Espanya no es jutja ningú per les seves idees i el va instar a dedicar-se a buscar solucions per als catalans, en lloc d'"intentar escenificar una cosa que no té futur".

Els plantejaments del PP, amb aquestes paraules, van ser semblants als que va exposar la gestora del PSOE. El seu portaveu, Mario Jiménez, va subratllar que "amb l'espectacle que hem vist avui ningú no hi guanya i tots hi perdem", perquè "tan dolent i nociu per a la democràcia és que un expresident hagi de desfilar pels jutjats per haver desobeït el Constitucional com la convocatòria de ciutadans a les portes d'un tribunal". Una situació, va subratllar, que respon a "una estratègia de confrontació i enfrontament que no ajuda gens el procés de recuperació del diàleg institucional". Jiménez també va posar subratllar que el PSOE defensa "que no s'ha de polititzar mai la justícia", però que havent actuat la justícia, "només cal respectar i acatar els seus procediments", perquè Mas "no va als tribunals per les seves idees, sinó per haver desobeït el Constitucional.

Un discurs radicalment diferent del de Podem. El seu secretari general, Pablo Iglesias, va qualificar de "gravíssim" que es jutgi Artur Mas "per posar urnes", quan "hi ha nivells d'impunitat escandalosos respecte als corruptes, siguin de CDC o del PP". Iglesias va subratllar que, tot i que ell no té "cap simpatia pel senyor Mas", creu que el judici pel 9-N "deixa malament l'estat de salut de la democràcia espanyola", i va lamentar "la dinàmica de xoc de trens" a la qual sembla que aboca la situació i va insistir en la seva aposta per un "referèndum amb garanties" i per la necessitat d'un govern espanyol que "escolti Catalunya".●

Iglesias considera "gravíssim" que es jutgi Mas per posar urnes i que, en canvi, quedi impune la corrupció

Carta de Montoro a Junqueras

El ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, ha adreçat una carta al vicepresident de la Generalitat, Oriol Junqueras, en què el convida a nomenar l'expert que li correspon en la comissió que abordarà la reforma del sistema de finançament autonòmic. Catalunya és l'única comunitat que no ha nomenat el seu expert, però la vicepresidenta del Govern espanyol –que es va reunir ahir amb la Femp, amb què també formarà un grup d'experts per estudiar el finançament municipal– va convidar Catalunya a participar en el procés, ja que "estem en termini" perquè la reforma del sistema de finançament formava part d'un dels 45 punts que contenia el document que li va lliurar Junqueras en la primera reunió que van mantenir. Una invitació que té molt a veure, va afegir Santamaría, amb la importància de la qüestió, perquè serà la base per a la sostenibilitat de l'Estat de benestar. La vicepresidenta va subratllar que hi ha temps fins divendres per a aquesta designació, tot i que va subratllar que els experts que nomeni el Govern central seran en representació de tots els espanyols, també dels catalans.

Brussel·les mira a una altra banda i diu que el judici del 9-N és "un afer intern"

BEATRIZ NAVARRO
Brussel·les. Corresponsal

La Unió Europea va optar ahir per mirar a una altra banda sobre el judici iniciat a Barcelona per la consulta independentista del 9-N. "No correspon a la Comissió Europea pronunciar-se sobre afers d'organització interna que incumbeixen a l'organització constitucional d'un Estat membre, i el mateix val per als processos judicials actualment en marxa", va declarar ahir el cap de portaveus de la Comissió Europea, Margaritis Schinas. "No tenim cap comentari a fer", va afegir quan li van preguntar per la resposta de Brussel·les als milers de catalans que s'han manifestat contra el judici a Artur Mas i altres alts càrrecs de l'anterior govern. Diverses desenes de persones es van concentrar aquest diumenge a les portes de la seu de la Comissió per demanar el seu suport.

La negativa europea a pronunciar-se i implicar-se d'alguna manera en el conflicte català es produeix tot just dues setmanes després que el president Carles Puigdemont, el vicepresident Oriol Junqueras i el conseller d'Afers Exteriors, Raül Romeva, reclamessin a la Unió Europea que s'hi involucri. "És un problema europeu i Europa no pot mirar cap a una altra bnda. Europa ha de ser part de la solució", va demanar Puigdemont després d'explicar la judicialització del procés llançada pel Govern espanyol davant una audiència de 500 persones formada per una àmplia majoria de catalans simpatitzants de la independència i al voltant d'una dotzena d'eurodiputats estrangers com a única presència institucional europea. Romeva va advertir que, si la UE no s'hi implica, la desafecció dels ciutadans catalans cap a Europa augmentarà.

L'oficina de l'eurodiputat Ramon Tremosa (elegit pel PDECat) va recordar ahir sense èxit a través del seu compte a la xarxa social de Twitter el compromís de suport que el 2014 va brindar el cap del grup liberal, Guy Verhofstadt, al qual pertany, quan el Govern espanyol va fer els primers passos per jutjar Mas i altres membres del Govern. Verhofstadt, que aquest cap de setmana va ser a Madrid donant suport a Ciutadans (membre també del grup liberal), no va fer cap comentari. "No tenim res a comentar", responen fonts liberals. La carta enviada al seu dia a Mas afirma que, "en relació amb les recents informacions de premsa sobre crides perquè el detinguin, em complac a confirmar que, si això torna a passar, li donaré suport de forma pública i condemnaré de forma inequívoca aquestes peticions".●

La qüestió catalana

LV. Article 279

Puigdemont carrega contra "una democràcia que ha emmalaltit"

El president llança un dur al·legat contra l'Estat espanyol pel judici del 9-N

JOSEP GISBERT
ÀLEX TORT
Barcelona

XAVIER GÓMEZ

Una petita urna de cartró ocupava ahir l'escó d'Irene Rigau, absent del Parlament pel judici del 9-N

"La democràcia espanyola ha emmalaltit", perquè "una democràcia que envia a judici els responsables polítics d'una jornada tan edificant i sana com el 9-N, una jornada que crea un profund i noble sentit de ciutadania, és una democràcia que ha emmalaltit". Aquest és el sever al·legat que el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va llançar ahir de manera imprevista des del Parlament –d'acord amb la potestat que li concedeix el reglament de fer ús de la paraula sempre que ho vulgui– en contra dels poders de l'Estat pel judici del 9-N, que va qualificar una vegada més d'acte estrictament polític.

El cap del Govern va aprofitar la coincidència del ple amb la sessió del judici i l'absència de la diputada Irene Rigau, una de les encausades –a l'escó buit als bancs del grup de Junts pel Sí hi van col·locar simbòlicament una petita urna de cartró–, per subratllar que el Parlament no podia quedar al marge de la situació i, probablement en la seva intervenció més dura des que ocupa el càrrec, carregar sense reserves contra la baixa qualitat que, a parer seu, té la democràcia espanyola. Una democràcia "d'intensitat variable, que es regula a conveniència de la majoria que governa", que "té un problema estructural que la va deteriorant", a la qual la malaltia "li ve de lluny", perquè "no va fer net durant la transició i ara va perdent credibilitat en mans d'uns poders que ara sabem que sempre han estat allí", i que es regeix per "la normalitat de la impunitat", va argumentar Carles Puigdemont. "Per això la democràcia espanyola ha emmalaltit", va sentenciar.

El president de la Generalitat va insistir a denunciar, en aquest context, la "negativa obtusa" del Govern espanyol "a dialogar sobre el que està passant entre Catalunya i Espanya" i va advertir a Mariano Rajoy que "si es veu capaç de fer d'interlocutor entre Donald Trump i tot el que representa, amb Amèrica Llatina, Europa, el Nord de l'Àfrica i l'Orient Mitjà, hauria de ser encara més capaç de ser interlocutor actiu amb Catalunya". "Dialoguem, nosaltres que podem i volem", va concloure, i dirigint-se una vegada més als poders de l'Estat es va preguntar: "Volen?". Un diàleg que fins ara no ha tingut traducció pràctica ni tan sols amb l'entrevista pendent entre Carles Puigdemont i el president del Govern espanyol, que, segons va revelar el cap del Govern mateix en la posterior sessió de control, des de la Moncloa s'ha proposat de posposar-la fins després del congrés del PP.

La imprevista intervenció del president de la Generalitat va obrir un torn de paraula que l'oposició va utilitzar per apujar el to contra el Govern. Inés Arrimadas (Cs) li va retreure que el sobiranisme "només planti cara" al Parlament sobre una possible desobediència al Tribunal Constitucional, però no davant el tribunal del judici del 9-N. El mateix retret que li va adreçar Lluís Rabell (Catalunya Sí que es Pot) quan va lamentar que els encausats "no acceptin les conseqüències de la desobediència" i la seva "falta de solidaritat amb els que vindran al darrere", en al·lusió als membres de la Mesa del Parlament que també estan imputats i que no podran al·legar que no van desobeir perquè van ser advertits prèviament. El cas és que l'argument de la no assumpció de la desobediència es-grimit per Cs i Catalunya Sí que es Pot és el que dimarts la CUP havia retret a les estratègies de defensa d'Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau, però que ahir, tanmateix, va obviar i va preferir fer pinya amb Carles Puigdemont i instar l'espai dels comuns que representava Lluís Rabell a desobeir quan arribi el moment de la celebració del referèndum sense acord amb l'Estat.

Miquel Iceta (PSC), per la seva banda, tot i considerant que el judici del 9-N "és un espectacle no desitjat", va avisar el Govern que "si el que fa no és legal, no és democràtic", i va desafiar el president de la Generalitat a "convocar eleccions i posar fi a aquesta legislatura estèril, si no troba alternativa a la desobediència o a la legalitat". I Xavier García Albiol (PP) el va acusar de "tenir fòbia al diàleg", perquè "dir que l'Estat espanyol no vol diàleg és una provocació". La intenció de l'oposició, de tota manera, no era centrar el ple del Parlament en el 9-N, sinó en les polèmiques afirmacions de l'exjutge Santiago Vidal sobre les presumptes irregularitats que hauria comès el Govern en relació amb el procés sobiranista, i per aquesta raó Cs, PP i PSC tenien preparada una bateria de preguntes i interpel·lacions que van adreçar als consellers, al vicepresident i al mateix president de la Generalitat.

El desig dels tres grups era saber si el Govern, per exemple, havia obtingut dades fiscals de manera il·legal o si havia fet llistes de jutges afectes, i Carles Puigdemont els va contestar categòricament: "Aquest Govern no ha obtingut i no obtindrà, mentre jo en sigui president, cap dada de manera il·legal o il·lícita. Més clar no es pot dir".●

EL PRESSUPOST

La CUP continua negociant esmenes

Tot i haver resolt internament que donaran suport als pressupostos del Govern, la CUP manté vives algunes esmenes per valor de 300 milions d'euros. En un document enviat a la militància, la CUP assenyala les esmenes que encara negocia amb JxSí mentre el Consell de Garanties Estatutàries no dictamini, com ara en matèria de contractació administrativa –on demanen un salari mínim de 1.200 euros–.

PETICIÓ D'EXPLICACIONS

L'oposició furga en les contradiccions sobre la desobediència i insisteix en l'exjutge Vidal

DIÀLEG DE SORDS

El cap del Govern revela que Rajoy posposa la reunió fins després del congrés del PP

Els registradors temen que la Hisenda catalana sigui un "caos"

RAÚL MONTILLA Barcelona

L'1 de setembre l'Agència Tributària de Catalunya (ATC) assumirà el cobrament dels impostos que liquiden els registradors de la propietat, professionals que ahir van avisar que no hi ha temps, ni personal, per fer el traspàs en condicions. "Fer-ho com està previst només pot portar al desastre", va augurar el degà del Col·legi de Registradors de Catalunya, Luis Suárez, que va anunciar una demanda contra l'ATC que té com a objectiu guanyar temps. I també que els escoltin.

Els registradors –que fan el servei de cobrar els impostos de transmissions patrimonials, successions i donacions– presentaran un contenciós administratiu contra l'ATC al·legant l'incompliment del conveni: estava previst que fossin desposseïts de les seves funcions cedides el 30 d'octubre –data que ja els semblava precipitada– i no dos mesos abans, com té previst la Generalitat. "Ens sembla clarament il·legal", va manifestar Suárez, que fins i tot va manifestar que no hi ha prou temps per celebrar els concursos per preparar materialment les 26 oficines de l'ATC que han de substituir els seus 53 registres, però tampoc per cobrir amb garanties les places de personal que es necessitaran. "La idea és que el 31 d'agost a la nit es traspassin tots els documents dels nostres ordinadors a l'ATC", va assenyalar el degà de l'òrgan col·legial. "Però estem parlant d'11 milions de documents que hi ha a les nostres oficines. Estem parlant també d'un milió d'expedients vius", va afegir Suárez, que va apuntar que el "calendari raonable" per poder fer tot el procés seria de 18/24 mesos. Un traspàs "sense presses" per evitar el "caos" que, va apuntar, hi podria haver, i salvaguardar així els interessos dels contribuents, els treballadors dels registres –que han de nodrir l'ATC– i les arques públiques.

Suárez va recordar, a més, que quan el vicepresident Oriol Junqueras va anunciar fa un any que prescindirien dels registradors –són impostos cedits a la Generalitat–, va al·legar que això suposaria un estalvi de 25 milions d'euros. Els canvis en el projecte, com per exemple passar de 19 a 26 oficines, segons els seus càlculs, faran que finalment substituir els registres tingui un cost de 57 milions d'euros.

"El nostre no és un problema de preu, perquè costem la meitat i recaptem el doble del que preveu el Govern", va manifestar Suárez, que va apuntar que tenen la sensació que la Generalitat els considera un "cos estrany" i que la creació de l'ATC s'està duent a terme per criteris més polítics que tècnics."Catalunya ha de créixer, nosaltres podem formar part d'aquest projecte", va defensar.●

ELS MERCATS

Les tensions tenen un preu

Un impagament de Catalunya es podria interpretar com un impagament d'Espanya. És una de les conclusions a les quals ha arribat l'agència Moody's, que analitza des de fa temps les tensions entre Catalunya i el Govern central. L'agència va apuntar ahir a Europa Press que, d'altra banda, les tensions juguen en contra del ràting de Catalunya, que s'ubica en Ba3 i que sense suport del Govern central podria baixar fins a tres esglaons.

LV. Article 280

SENSE PERMÍS Lola García

Mas o Puigdemont: qui anirà més lluny?

Mas defensa davant del tribunal del 9-N que en cap cas no va cometre desacatament davant del Constitucional. Un discurs que contrasta amb el relat de l'independentisme, liderat per Puigdemont i ja enfocat en la desobediència.

Dos presidents davant de dos faristols idèntics. Cadascun amb una senyera a l'esquena. Tots dos porten la mateixa ensenya institucional de la Generalitat a la solapa. És una imatge estranya, una curiosa fotografia que condensa un episodi polític intens i anòmal. Amb aquesta imatge de **Carles Puigdemont** i **Artur Mas** compartint roda de premsa divendres al Palau va acabar la setmana del judici per la consulta del 9-N. Durant aquests dies els esdeveniments s'han succeït en dues pistes, la del Palau de Justícia i la de la plaça pública, com si fossin dues realitats que discorreguessin paral·leles.

MARIA BELMEZ / ACN

Puigdemont i Mas durant la roda de premsa de divendres passat al Palau de la Generalitat

Davant del tribunal, Mas –igual com **Joana Ortega** i **Irene Rigau**– s'ha cenyit a la seva estratègia de defensa: no hi va haver ni tan sols voluntat de desobeir el Tribunal Constitucional el 9 de novembre del 2012. És més, no es va fer un referèndum, sinó un procés de participació sense validesa jurídica, a tall de reivindicació cívica i democràtica. Mas, al banc dels acusats, es veu obligat a mantenir aquesta tesi perquè, en cas de condemna, recorrerà davant del Suprem i després a les instàncies judicials europees, on un discurs polític d'insubmissió a la legalitat espanyola no tindria cap recorregut. Una línia de defensa conservadora que contrasta amb l'encès llenguatge que es fa servir fora de la sala, davant dels micròfons. Per a l'expresident, aquesta és una oportunitat de reivindicar-se, de reclamar part del protagonisme polític que li va arrabassar la CUP.

Els arguments de la defensa en el judici també col·lideixen amb el relat polític del moment, que apunta a la desobediència com el camí a seguir. L'independentisme ha fixat aquest judici com el tret de sortida del veritable referèndum, unilateral i precedit d'una declaració d'independència de facto al Parlament a través de l'aprovació de l'anomenada llei de transitorietat jurídica. Per això, Mas i Puigdemont han desplegat aquests dies una escenografia per denunciar el "judici polític", amb tres moments clau: la mobilització del primer dia de la vista oral, l'inusual al·legat contra la "malalta democràcia espanyola" de l'actual president aprofitant un ple del Parlament –i que va incloure la col·locació d'una petita urna en l'escó buit de Rigau– i, finalment, la roda de premsa de divendres, a què es va voler donar un to de solemnitat.

Aquesta mobilització ciutadana hauria d'acompanyar l'independentisme en els últims mesos del "procés", segons els plans de Mas i Puigdemont. Les tres actuacions ressenyades pretenen recuperar l'èpica i aglutinar suports més enllà dels convençuts, entre els que defensen el referèndum i abominen l'immobilisme amb el que **Mariano Rajoy** afronta el malestar d'una bona part de la societat catalana.

En aquells dies previs al 9-N, el llavors president va intentar per tots els mitjans disfressar el referèndum de manera que les conseqüències jurídiques fossin el mínim de costoses possibles. Ja que no s'havia arribat mai tan lluny, tampoc no era necessari anar més enllà. El 9-N passaria igualment a la història. I Mas era qui ho havia fet possible. Però ara li toca el torn a Puigdemont. L'actual president de la Generalitat no proposa de convocar un "procés participatiu", sinó un referèndum unilateral que, segons assegura, tindrà efectes vinculants.

Mas i Puigdemont són figures molt diferents. Mentre que el primer sempre va voler evitar una inhabilitació i vol mantenir-se en la primera línia política, el segon ja ha manifestat la seva voluntat de passar a un segon pla. Però així com Mas es va convertir en un independentista sobrevingut per les circumstàncies, Puigdemont ho és per convenciment íntim i profund. Aquestes dues diferències proporcionen a l'actual president, a priori, un atreviment més gran. En cas de seguir el seu impuls, Puigdemont posarà a prova part del seu Govern i dels diputats del seu grup. Caldrà veure si algú prefereix baixar del tren abans del famós xoc. La foto de Mas i Puigdemont sembla un duplicat. Com si algú hagués col·locat un mirall al mig. Un simple efecte òptic si Puigdemont, com ha anunciat, va molt més lluny que Mas.

mdgarcia@lavanguardia.es

Gestos de l'Executiu amb Arrimadas

L'operació diàleg de la vicepresidenta del Govern espanyol a Catalunya sembla encallada. Fins i tot el to d'algunes intervencions de dirigents del PP cap a l'independentisme ha tornat a ser tan desdenyós com abans que Soraya Sáenz de Santamaría assumís la tasca de millorar les relacions amb la societat catalana. Ara per ara li ha dedicat més temps a Ciutadans que a qualsevol altre interlocutor. L'última foto de la vicepresidenta amb la líder de Cs a Catalunya, Inés Arrimadas, no deixa de ser un gest més pensat per cuidar les relacions amb un aliat per a la governabilitat al Congrés dels Diputats que per canviar alguna cosa a Catalunya.

Contactes entre el PDECat i el PSC

La nova direcció del PDECat vol recuperar les relacions amb altres forces polítiques de les quals s'havia allunyat arran del gir independentista que va fer l'antiga Convergència i després del seu pacte de govern amb ERC . Entre aquests contactes a recuperar figura com a prioritari el PSC. D'aquí el dinar que aquesta setmana van compartir Marta Pascal i David Bonvehí pel PDECat i Miquel Iceta i Salvador Illa per part socialista. Una estratègia que es desplega sempre pensant en el que pugui passar després de les pròximes eleccions catalanes, que gairebé tots creuen que es poden convocar pel setembre.

La sentència contra l'adhesió de Reus a l'AMI obre un nou front

TARRAGONA Agències

La sentència del jutjat del contenciós administratiu de Tarragona que anul·la l'acord de l'Ajuntament de Reus pel qual va decidir adherir-se a l'Associació de Municipis per la Independència obre un nou front de batalla política i institucional.

El jutge, en aquesta primera instància, resol en la seva sentència que l'adhesió a l'organització de municipis independentistes supera les competències municipals. Segons la sentència a què ha tingut accés l'agència Efe, considera "indubtable el dret dels polítics que formen les institucions locals de sostenir la conveniència, i fins i tot la necessitat, de la independència de Catalunya" però manté que "no poden instrumentalitzar les institucions que dirigeixen".

Els arguments que aplica el jutge podrien ser aplicables a la major part dels ajuntaments adherits i per això, a més del mateix Ajuntament de Reus, l'Associació de Municipis per la Independència i el Govern en un comunicat han reaccionat en contra d'aquesta decisió anunciant a més sengles recursos contra la decisió judicial davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

L'alcalde de Reus, Carles Pellicer –militant del PDECat–, va assegurar divendres passat en una compareixença pública que la sentència "limita l'autonomia municipal".

Reus va acordar ingressar a l'AMI –a què estan adherits 789 dels 948 municipis catalans– fa gairebé quatre anys. Societat Civil Catalana i Ciutadans van presentar un recurs contenciós administratiu contra aquesta decisió, i la sentència s'ha conegut aquesta setmana. La resolució obliga l'Ajuntament a assumir les costes del judici, uns 300 euros.

Segons va anunciar l'alcalde, l'Ajuntament es mantindrà al si de l'organització independentista fins que la sentència, contra la qual recorreran, sigui ferma. En paral·lel, la portaveu del grup municipal de la CUP, Marta Llorens, va considerar que el recurs que presentarà l'Ajuntament és una "pèrdua de temps", i es va mostrar partidària simplement de desobeir la decisió del tribunal de Tarragona.

De fet, el municipi estava preparant la instal·lació d'uns indicadors per a les zones d'entrada a la ciutat en què anunciava que era un ajuntament adherit a l'AMI, tal com han fet molts altres ajuntaments afiliats en els últims anys. Llorens creu que s'han d'instal·lar els cartells malgrat el veredicte.

En qualsevol cas aquesta sentència del tribunal de Tarragona no és banal i amenaça d'obrir una nova via d'enfrontament entre les institucions catalanes i la justícia.●

LV. Article 281

El magistrat Manuel Marchena va ser ponent de la decisió contra el dirigent basc i ho serà en el judici a Francesc Homs

El precedent del cas Atutxa

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

En matèria penal no hi acostuma a haver dos casos iguals, però els precedents compten. En el cas dels judicis sobre el 9-N hi ha una sentència del Tribunal Suprem (TS) del 2008 que pot ajudar a situar alguns eixos del debat jurídic. Es tracta de la decisió relativa al cas Atutxa, el president del Parlament basc que va ser condemnat a un any i sis mesos d'inhabilitació pel fet de no executar l'ordre judicial de dissolució del grup parlamentari Sozialista Abertzaleak, després de la il·legalització de Batasuna. Les defenses dels acusats del 9-N, jutjats la setmana passada, van al·ludir en més d'una ocasió a aquell cas, en què al debat jurídic s'hi va afegir al seu dia la polèmica política.

El ponent de la sentència del cas Atutxa va ser el magistrat Manuel Marchena, avui president de la Sala Penal del Suprem, també encarregat ara de redactar la resolució sobre el procés contra el portaveu parlamentari del PDECat, Francesc Homs, pel 9-N. La instància del Suprem coneguda com a Sala del 61 era al seu torn l'encarregada d'aplicar la llei de Partits Polítics i havia il·legalitzat Batasuna. El grup de Sozialista Abertzaleak va ser considerat successor de l'anterior coalició i, en conseqüència, partícip de l'estratègia d'ETA.

D'aquestes circumstàncies se'n va derivar l'ordre de dissolució del grup abertzale, incomplerta pel president del Parlament basc. Juan Mari Atutxa, tot i això, havia estat absolt pel Tribunal Superior de Justícia del País Basc (TSJPB). El sindicat Manos Limpias va recórrer i el Suprem va condemnar Atutxa perquè va considerar que havia desobeït de manera conscient l'ordre de dissolució amb l'argument que no tenia competències i capacitat legal per fer-ho. El Suprem va considerar que Atutxa s'havia valgut d'aquests raonaments com a simple pretext per no acatar ni complir les seves instruccions.

La Sala Penal va considerar, en definitiva, que el president del Parlament basc s'havia valgut d'arguments mancats de fonament, artificiosos, per no executar la dissolució del grup abertzale, en una conducta propera o similar a la resistència passiva. Part de la discussió es va centrar, així, a determinar si l'oposició al compliment de l'ordre del Suprem havia estat més o menys rotunda o oberta, o si la conducta d'Atutxa reflectia una simple impossibilitat legal d'actuar tal com se li exigia judicialment, i no una voluntat manifesta de desobeir.

El Suprem va rebutjar la tesi que Atutxa va voler i no va poder complir l'ordre rebuda. La sentència subratllava que el delicte de desobediència requereix que la persona que el cometi incompleixi les resolucions judicials negant-se "obertament" a acatar-les. I sentenciava que l'acusat va obrar d'aquesta manera malgrat la seva estratègia de dissimulacions. El Suprem va sostenir en la seva resolució que el delicte de desobediència també "pot existir quan s'adopta una reiterada i evident passivitat", sense donar compliment al mandat, és a dir, "quan sense oposar-s'hi o negar-lo tampoc no es realitza l'activitat mínima necessària per dur-lo a terme". La decisió citava una sentència anterior del Suprem, del 1997, en què es va afirmar que no cal que la desobediència adopti "una forma oberta, terminant i clara", sinó que també és punible "la que resulta de passivitat reiterada o presentació de dificultats i traves que en el fons demostren una voluntat rebel".

EFE

Juan Mari Atutxa entrant a la seu del Tribunal Superior de Justícia del País Basc el 2005

El TS ha afirmat que la desobediència no cal que sigui oberta, sinó que n'hi ha prou amb la passivitat

D'altra banda, el Suprem va rebutjar la tesi que Atutxa –amb Concepción Bilbao i Gorka Knörr, que van ser condemnats amb ell– pogués haver desconegut que la seva conducta de resistència a la il·legalització de la formació abertzale constituïa un delicte. La Sala Penal va arribar a la conclusió que "no resulta fàcil acceptar en el president d'un Parlament autonòmic, ni en els integrants de la seva Mesa, un desconeixement de les implicacions jurídiques de l'article 118 de la Constitució, en què es proclama de manera inequívoca el deure constitucional d'acatament de les resolucions judicials".

Finalment, en una altra sentència del Suprem, en aquest cas del 1996, la Sala Penal va rebutjar que un ajuntament pogués negar-se a executar una determinada ordre judicial amb l'argument que s'oposava a la voluntat del poble. La decisió –de la qual va ser ponent el magistrat Cándido Conde-Pumpido– va sostenir que "no hi ha res més contrari a l'essència mateixa de l'Estat constitucional de dret que la pretensió dels administradors o governants segons la qual l'origen electiu dels seus càrrecs els legitimaria per eximir-se" del control dels tribunals.●

PANORAMA

DANI DUCH / ARXIU

Inés Arrimadas

Cs demana que es concreti el diàleg Catalunya-Espanya

▶La líder de l'oposició a Catalunya i portaveu nacional de l'Executiva de Ciutadans, Inés Arrimadas, va sol·licitar al Govern d'Espanya i al de la Generalitat que centrin la seva voluntat de diàleg en "mesures concretes" que repercuteixen en el benestar dels ciutadans. En declaracions al canal 3/24, Arrimadas va tornar a demanar la convocatòria urgent d'eleccions perquè va considerar que el procés independentista està "esgotat i és esgotador" i va afirmar que el seu partit està "preparat per assumir el repte de governar Catalunya". / Redacció

CÉSAR RANGEL / ARXIU

Santi Vila

Vila aposta per acordar una solució que permeti votar

▶El conseller de Cultura de la Generalitat, Santi Vila, va dir ahir que la desobediència només es pot justificar si hi ha un xoc "entre el que és legal i és legítim, i hi ha una injustícia manifesta", i va afirmar que, segons la seva opinió, podria ser el cas de Catalunya. En una entrevista a Catalunya Ràdio, va apostar pel diàleg entre Catalunya i l'Estat perquè "és el més correcte en una democràcia de qualitat", i es va mostrar esperançat sobre la possibilitat que les dues parts puguin arribar a un acord que permeti als ciutadans decidir sobre la independència. / Redacció

Tres rescatats i dos desapareguts a la costa gaditana

▶El nombre de persones que buscant un lloc segur perden la vida a la Mediterrània no para de créixer. Aquesta vegada són dos els desapareguts que la Guàrdia Civil busca després que arribessin a la costa de Tarifa tres persones que viatjaven en una pastera. Segons van explicar els tres supervivents, els dos desapareguts haurien caigut al mar després que la pastera bolqués. Dues naus dels serveis de salvament i un helicòpter van iniciar la recerca, que fins ara ha resultat infructuosa. El mar es preveu molt agitat per als pròxims dies. / Redacció

LV. Article 282

Éssers humans i altres animals polítics

Sergi Pàmies

L'APARADOR

El concert *Volem acollir* i l'assemblea Vistalegre II han actualitzat la litúrgia tardoantifranquista. *L'estaca* de Llach interpretada per l'orfeó podemita i el *Mediterráneo* de Serrat convertit en himne de protesta confirmen que la transversalitat serà elàstica o no serà. Al ritual assembleari de Madrid i a l'amalgama filantròpica de Barcelona no hi van faltar homilies laiques i desvergonyiments mitinguers. Que el congrés del PP se celebrés a la Caja Mágica, en canvi, convidava a perpetrar acudits sobre una unanimitat (95,5%) castrista. Per coherència, doncs, Mariano Rajoy va ser monolític en el contingut i costumista en la forma i va aportar perles com un "Puesto que soy un ser humano", que ens retrotreia a l'enyorat Joan Baptista Humet ("Solo soy un ser humano / no me aprietes tanto, que me haces daño").

El PP recupera la figura del coordinador general amb Fernando Martínez Maillo, un dels polítics més riallers del país. Té motius per ser-ho. Es va deslliurar d'Aída Nízar, de qui es devia enamorar perquè l'amor és cec i amb qui no es va casar perquè quan va demanar-ne la mà la mare Nízar va dir que no. Ara la mare i la filla actuen a Telecinco i a Martínez Maillo qualsevol feina, fins i tot intercedir entre Cospedal i Soraya, li sembla bé. Convé explicar que Nízar pertany al sector radical de la televisió de depredació i que ha aportat a diversos formats un sentit de la iniquitat que si és autèntic fa por i si és fingit fa fàstic.

Més coses que fan por: Miguel Urbán, jerarca anticapitalista de Podem, afirmant "Nunca confiéis en una persona con un micro. ¡Son muy peligrosas!". Ho crida a través d'un micro, i això deu voler dir que el perill són els periodistes, un ofici cada vegada més ingrat. La prova: l'entrevista que Ramon Pellicer li va fer a Inés Arrimadas (3/24). Era difícil deduir qui dels dos s'avorria més, però Arrimadas hauria d'aprofitar les oportunitats en comptes d'ancorar-se en una cantarella espiral que enfosqueix la càrrega crítica de les respostes. I parlant de cantarelles: a Podem es produeix un fenomen de camaleonisme semblant al que van patir, quan eren duo, Artur Mas i Quico Homs. Sense entrar en el laberint hormonal de Podem, que té politòlegs de la tafaneria, la mimesi gestual i argumental entre Irene Montero i Pablo Iglesias és tan espectacular que recorda el conte de Thomas Bernhard en què, de tant imitar els altres, l'imitador oblida la seva pròpia veu. Ah, i Iglesias va reclamar humilitat i unitat. I sembla que no ho deia en broma. A TV3, mentrestant, els acusats del judici pel 9-N van explicar-se profusament i, malgrat la situació, Artur Mas va subratllar que no li agrada el marc mental de la desobediència imposat per la CUP i que s'estima més el marc mental de Rosa Parks.

> Martínez Maillo té raons per ser un dels polítics més riallers d'Espanya

La Fiscalia denuncia pressions i avisa Homs

Arxivada la denúncia del PDECat contra Mariano Rajoy

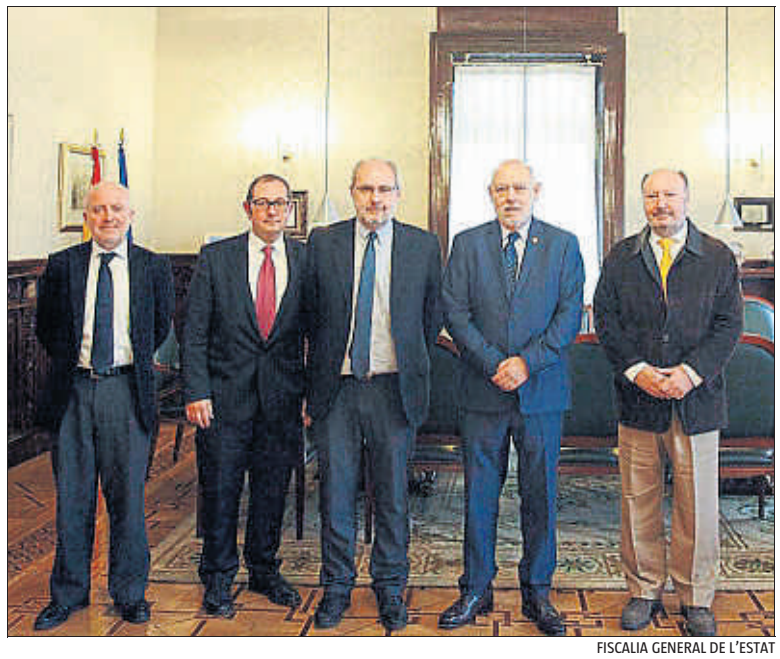
TONI MUÑOZ
Barcelona

Dos missatges. Primer, la Fiscalia demana respecte per la seva feina. Segon, a l'independentisme no n'hi deixarà passar ni una. Aquesta és l'actitud en dues comunicacions que va emetre la Fiscalia General. El primer avís es va incloure en un decret que arxivava la denúncia del diputat Francesc Homs contra Mariano Rajoy per haver desobeït les resolucions del TC.

El ministeri públic va advertir Homs que refusi la temptació de comparar aquesta resolució amb la desobediència del 9-N que va asseure al banc dels acusats Mas, Ortega i Rigau. En l'escrit es va afegir un paràgraf final en què es demanava defugir de qualsevol altra interpretació "a títol preventiu".

Aquest va ser el primer avís. El segon es va incorporar en un comunicat que la Fiscalia General va emetre per expressar la seva "profunda preocupació pels intents de pressionar la justícia". El missatge anava dirigit als independentistes que durant el judici del 9-N de la setmana passada van carregar contra el ministeri públic per haver impulsat la querella que va culminar en l'enjudiciament de l'expresident i a les exconselleres.

El propòsit del comunicat era denunciar un incident sofert per la fiscal en cap de Barcelona, Ana María Magaldi, a la sortida del judici del 9-N, al qual va assistir de públic, però aquesta nota també va servir per llançar un avís. "La Fiscalia reafirma el seu compromís amb el compliment de la legalitat davant els que seguint la irracional aventura de la falta de respecte a l'Estat de dret intenten imposar-se mitjançant la violència i l'insult". L'incident a què es refereixen va tenir lloc divendres durant el descans del migdia, quan la fiscal Magaldi va sortir per la porta principal del Palau de Justícia. A l'altre costat del carrer una quarantena de manifestants esbroncaven tothom que sortia. "Feixistes, fora, fora, fora la justícia espanyola". Magaldi es va anar aturant per observar qui la insultava. Un manifestant se li va acostar per retreure-li que "es jutgi Mas per haver posat les urnes", i aquesta li va contestar que això no era veritat i que se'ls jutjava per desobediència a una resolució del TC, segons van relatar fonts pròximes. Davant l'aproximació del jove, la fiscal va requerir la presència d'un agent dels Mossos, que la va escortar fins a la cantonada. Magaldi explicaria després a persones de la seva confiança que va gosar respondre com "un acte de dignitat" d'una alta institució de l'Estat. L'endemà va informar de l'incident la Fiscalia Superior de Catalunya i la Fiscalia General de l'Estat, que en el comunicat d'ahir "va expressar la seva solidaritat per l'assetjament i els insults per part d'un grup de radicals". Els Mossos, malgrat això, desmenteixen que l'incident tingués lloc tal com diu la fiscal. Fonts policials subratllen que el noi va mantenir una conversa que no va anar a més. Tres associacions de fiscals es van sumar a la condemna dels fets.

FISCALIA GENERAL DE L'ESTAT

El fiscal general ahir amb membres de Societat Civil Catalana

> La fiscal en cap de Barcelona va informar que va ser assetjada per un grup de radicals a la sortida del judici del 9-N

Les reprimendes al sobiranisme evidencien que la Fiscalia demana ser respectada en un moment en què l'independentisme pot agafar embranzida a costa de la justícia.

El fiscal Emilio Sánchez Ulled ja es va expressar en aquesta línia durant el judici del 9-N, fart de les declaracions dels independentistes que es van erigir en únics defensors de la democràcia. "Aquest judici també és democràcia" i "no rebo instruccions del Govern", va avisar, una línia discursiva que la Fiscalia vol realçar.

El Govern dona per perdut l'aval francès a la independència

MADRID Europa Press

El Govern de la Generalitat hauria desistit d'intentar convèncer França perquè reconegui una hipotètica república catalana independent sorgida després d'un referèndum d'autodeterminació, segons van revelar ahir diplomàtics francesos.

D'acord amb representants del país veí, "en un primer moment els responsables de la Generalitat van intentar convence'ns", fent referència a l'intent del Govern de buscar suport entre la comunitat internacional davant d'una possible secessió. Els diplomàtics van reconèixer que les autoritats catalanes tenien esperances que un país com França no es negués a reconèixer l'eventual sorgiment d'un nou país fruit d'un referèndum, i no entenien com els francesos podien oposar-se "a la perspectiva d'una república catalana".

Tot i això, davant l'oposició fèrria per part dels dirigents francesos, actualment els representants catalans "ja no insisteixen més", de manera que haurien renunciat a intentar buscar en França un aliat per al procés independentista.

La postura clara de França davant d'aquest i d'altres moviments secessionistes com el que té lloc a l'illa de Còrsega ja va quedar al descobert quan a finals del 2014 el president francès, François Hollande, va indicar que Catalunya és "una regió d'Espanya" i que el moviment independentista català "és un tema intern" del país espanyol i, per tant, "competència de la seva sobirania exclusivament".

Més recentment, França es va veure obligada a protestar de manera formal després de la declaració que el Parlament català va aprovar l'octubre passat defensant el dret d'autodeterminació dels Països Catalans. En un escrit dirigit a l'ambaixada d'Espanya a París, l'Executiu francès lamentava que el Parlament emetés "resolucions que atempten" contra la sobirania de França, ja que en el concepte de Països Catalans s'hi incloïa al territori francès del Rosselló, conegut també com a Catalunya Nord i que va ser part d'Espanya fins al segle XVII.

La situació a Catalunya serà molt probablement un dels temes sobre els quals tractaran Hollande i el cap de l'Executiu espanyol, Mariano Rajoy, a la cimera francoespanyola que se celebrarà el pròxim 20 de febrer a Màlaga. S'espera que els dos líders intercanviïn punts de vista sobre el conflicte català, que en la comunitat diplomàtica genera preocupació en un clima de crisi dins de la Unió Europea davant del Brexit i l'auge de moviments populistes euroescèptics com el que representa el Front Nacional francès de Marine Le Pen.●

ESPERANCES FRUSTRADES

L'Executiu català va intentar guanyar-se les autoritats de França, sense èxit

CIMERA FRANCOESPANYOLA

Rajoy i Hollande tractaran el conflicte territorial en una reunió a Màlaga

LV. Article 283

SENSE PERMÍS Lola García

Els preparatius del xoc

Artur Mas es planteja ser cap de llista del PDECat a les eleccions catalanes si la sentència pel 9-N no és gaire dura. L'expresident demanaria als votants que li restituïssin el que Rajoy pretén arrabassar-li amb els tribunals.

Entrem a la recta final del procés independentista i els impulsors del referèndum unilateral debaten sobre els preparatius i discuteixen la tàctica que cal seguir en els mesos que venen. L'objectiu de **Carles Puigdemont** és complir per tots els mitjans amb la seva missió de celebrar la consulta i el d'**Artur Mas** és aconseguir que el Govern central s'avingui a negociar una sortida al conflicte català. Els càlculs sobre com es pot arribar a aquestes metes varien d'un dia a l'altre, però en tots Mas continua portant la batuta.

L'expresident vol tornar al Palau de la Generalitat. Tot i que encara no ha comunicat cap decisió sobre això, hi ha diverses persones a qui ha consultat la conveniència de ser el cap de llista del seu partit a les eleccions catalanes. Precisament aquells que al seu dia el van convèncer perquè abandonés el càrrec, com exigia la CUP, per mantenir Convergència en el poder, són els que ara advoquen amb més entusiasme pel seu retorn. I situen Puigdemont com a candidat per Girona. Cal no oblidar que Mas sempre va qualificar la seva dimissió de "pas al costat", no de renúncia definitiva.

LAURA GUERRERO

Artur Mas ha recuperat protagonisme polític arran del judici del 9-N

Les expectatives electorals del PDECat no són gens encoratjadores i sembla que ERC ha pres un avantatge clar. Tot i això, l'entorn de Mas creu que la seva candidatura pot impedir els negres vaticinis. L'expresident creu que serà inhabilitat pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya pel 9-N, però confia que la sentència no serà gaire dura, és a dir, que la condemna es compti més en mesos més que no pas en anys. Si això és així Mas podria fer el pas. Per tant, la confluència del calendari judicial i polític és essencial, ja que la sentència, recorreguda, no seria ferma fins que el Tribunal Suprem dictés la seva decisió.

Una condemna relativament indulgent no apartaria Mas de la primera línia política durant gaire temps i, en canvi, li proporcionaria un relat a la seva campanya electoral. L'expresident reclamaria al poble que li retornés el que els jutges, a instàncies del Govern del PP, li han arrabassat "per posar les urnes". El seu retorn no és una idea que provoqui entusiasme en molts dels nous dirigents del PDECat, perquè la refundació del partit quedaria, ara sí, en un simple canvi de nom per intentar desprendre's del llast de **Jordi Pujol**. Però la nova direcció no disposa de prou recursos com per oposar-se als desitjos de Mas, sobretot atesa la falta d'un candidat alternatiu que sigui indiscutible.

I mentre s'espera la sentència es dona voltes al calendari. Mas i el seu entorn prefereixen que el referèndum es convoqui al setembre, encara que Puigdemont es mostra més impacient. ERC també advoca per deixar-lo per després de l'estiu. És una decisió que probablement es prendrà d'aquí un mes. També es discuteix com s'ha d'executar. S'obre pas l'opció que cadascun dels membres del Govern firmin la convocatòria. És a dir, tots ells podrien acabar inhabilitats.

Tant Puigdemont com Mas estan convençuts que a partir d'aquí l'enfrontament amb el Govern central serà inevitable i que només una gran mobilització ciutadana a favor del referèndum pot provocar que **Mariano Rajoy** mogui fitxa. Per això, la desobediència del Govern ha de ser inequívoca. Ja no s'hi valen subterfugis com el del "procés participatiu" del 9-N. I aquí es planteja què cal fer si el Govern central *confisca* les competències d'Interior a la Generalitat.

Al capdavant del departament d'Interior hi ha el conseller **Jordi Jané**, un polític moderat de trajectòria escrupolosament rigorosa amb la legalitat, i que té com a principal col·laborador **Albert Batlle**, que va treballar al seu dia sota governs del PSC. Tots dos han defensat que els Mossos no es veuran obligats a triar entre dues "legalitats". Diversos exconvergents han aconsellat a Puigdemont que emprengui una remodelació del govern i ho aprofiti per canviar el titular d'Interior per algú més compromès amb l'independentisme. Però **Oriol Junqueras** no preveu rellevar cap dels seus consellers, amb la qual cosa tot seria difícil de justificar.

> Alguns dirigents del PDECat han aconsellat a Puigdemont que rellevi el conseller d'Interior, cosa difícil de justificar

Mentre es planifica el desenllaç del "procés" no es descuida el discurs, en el sentit expressat per Puigdemont al Parlament: "La democràcia espanyola ha enmalaltit". Aquesta serà la línia argumental dels mesos que venen davant d'un Govern central que no només ha desaccelerat els propòsits de la seva *operació diàleg* sinó que també ha tornat a endurir el llenguatge, convençut que no hi ha gaire res a parlar amb el Govern català que pugui frenar les seves intencions de convocar un referèndum que Rajoy descarta completament.

@lolagarciagar / mdgarcia@lavanguardia.es

Malestar al PDECat

En la nova direcció del PDECat ha caigut molt malament que el mateix dia d'aquesta setmana en què Marta Pascal, coordinadora general del partit, pronunciava una conferència en què reivindicava el centre per al seu partit, donava per liquidada l'experiència de Junts pel Sí i marcava distàncies amb ERC i la CUP, el president Carles Puigdemont protagonitzava un acte amb Anna Gabriel, coordinadora de la CUP. La foto de Puigdemont i Gabriel xoca amb els intents del PDECat de tornar a fixar el seu marc ideològic.

El Govern s'absenta

Les decisions del Govern sobre la seva presència en fòrums autonòmics són difícils de desencriptar. Puigdemont no va assistir a la conferència de presidents, però en aquella trobada es va decidir crear comissions sobre diverses matèries. El Govern va decidir enviar una representant, Maria Badia, a la d'afers relacionats amb la UE. També acudirà a la de dependència. I, en canvi, en principi no té previst enviar ningú a la de finançament autonòmic, que es reuneix la setmana que ve.

L'antiga fundació d'Unió decideix crear un nou partit polític

R. MONTILLA Barcelona

L'Institut d'Estudis Humanístics Miquel Coll i Alentorn (Inheca), fundació vinculada fins a finals de l'any passat a Unió Democràtica de Catalunya, ha començat a redactar un manifest fundacional per crear un nou partit polític que representi l'espai socialcristià, centrista, catalanista i europeista que l'entitat considera que actualment es troba orfe de representació política a Catalunya.

La fundació, en aquest sentit, va celebrar ahir al matí una jornada a la biblioteca Jaume Fuster de Barcelona en què es van presentar les línies mestres que caldrà seguir en la configuració del programa de la nova formació política, que apostarà per la regeneració democràtica i per garantir el benestar social, així com per l'economia de mercat. Però també pel catalanisme –fugint de les debilitats del procés sobiranista i del cansament que considera que provoca– i per la concepció humanista.

Segons fonts de la fundació, durant les pròximes setmanes es mantindran diversos contactes amb personalitats de la societat per a la concreció del manifest. L'entitat democristiana manté estrets lligams amb la Konrad Adenauer Stiftung, la institució vinculada a la CDU alemanya, així com amb el Centre Wilfried Martens, *think tank* del Partit Popular Europeu.●

El director d'Inheca, Salvador Sedó, va presentar l'acte celebrat ahir

LV. Article 284

La qüestió catalana

Puigdemont lamenta que la visita a la Moncloa no va obrir la negociació

El president destaca que defensa el referèndum "tant en públic com en privat"

JOSEP GISBERT
Barcelona

Diàleg, sí. Negociació, no. Aquest seria, segons Carles Puigdemont, el minut i resultat de la pugna que mantenen els governs català i espanyol entorn del procés sobiranista, després que ahir sortís a la llum, publicat per *La Vanguardia*, la reunió que va mantenir amb Mariano Rajoy l'11 de gener a la Moncloa. "Les negociacions ni hi són ni se les espera", va lamentar a la sessió de control al Parlament, després de dies de declaracions, contradeclaracions i desmentiments sobre si hi havia hagut, i en quines condicions, la trobada que finalment s'ha sabut que va existir, malgrat que fos de caràcter privat.

El president de la Generalitat es va limitar a donar-ho per fet. De fet, ni tan sols es va veure en la tessitura d'haver de confirmar-ho públicament, perquè cap grup de l'oposició, davant la sorpresa de propis i estranys, no li va preguntar explícitament i directament per la qüestió. Va ser ell, en canvi, qui, amb les seves pròpies paraules, va donar a entendre que havia existit. Així, per exemple, va remarcar: "Jo faig honor al compromís (sobre el referèndum) tant si és en públic com si és en privat". I va destacar que quan parla de coses com ara la negativa del Govern espanyol a negociar ho fa "amb coneixement de causa". Va ser una circumstància que li va permetre posar l'èmfasi en el missatge, precisament, de la inexistència de tota negociació, perquè "quan diem que no hi ha voluntat de negociar per part de l'Estat espanyol la convocatòria d'un referèndum o quan lamentem que a l'altre costat, no només al Govern espanyol, sinó a l'oposició, no hi ha cap mena de convicció democràtica de dialogar sobre la qüestió –i no dic acordar, sinó dialogar–, estem dient la veritat amb coneixement de causa".

Les reflexions de Carles Puigdemont no responien, en tot cas, a cap pregunta concreta de l'oposició, que no hi havia sigut. Miquel Iceta, a la rèplica, s'havia limitat a constatar: "Ara sabem que hi ha converses, i ho celebro". I Lluís Rabell, també a la rèplica, havia dit: "No serem nosaltres els que retraguem al Govern català que tingui contactes secrets amb el Govern espanyol", tot i que havia reclamat que "no s'amaguin, no enredin l'opinió pública". I Inés Arrimadas, per la seva part, li va requerir sobre si "es compromet a comparèixer al Parlament per explicar quins són els contactes que està tenint amb el Govern d'Espanya", i, a la rèplica, li va etzibar que "no s'amagui i no oculti informació sobre el que fa o deixa de fer", però tampoc no el va interrogar directament per la reunió amb Mariano Rajoy. "Quan es produeixin aquestes negociacions amb el Govern espanyol, que no s'han produït ni s'estan produint en aquests moments, tota la informació la tindrà qui l'hagi de tenir, començant per aquest Parlament, però, i l'hi dic amb tristesa, aquestes negociacions ni hi són ni, pel que sembla, se les espera", va respondre el president de la Generalitat.

RAFA GARRIDO / ACN

Carles Puigdemont va voler mostrar ahir públicament al Parlament el seu suport a Neus Munté

El cap del Govern exhibeix sintonia amb Munté després del rosari de desmentiments dels últims dies

Abans de l'inici de la sessió de control, Carles Puigdemont, amb Oriol Junqueras, es va reunir al seu despatx del palau del parc de la Ciutadella amb el president i la portaveu del grup de Junts pel Sí, Jordi Turull i Marta Rovira, per informar-los de la situació i planificar l'estratègia davant la previsible allau de preguntes de l'oposició. I, una vegada finalitzada, va tenir especial interès que se'l veiés amb Neus Munté –van prendre fins i tot un cafè al bar–, com a mostra de suport i bona sintonia entre tots dos, davant l'evidència que, amb el rosari de desmentiments dels últims dies, qui havia quedat més en fals havia estat justament la portaveu del Govern arran de la seva rotunda afirmació de dimarts que "no hi ha hagut reunions secretes", cosa que des de Presidència s'atribueix, si de cas, a l'excés de zel.

El coneixement de la trobada amb Mariano Rajoy no va provocar, fora d'això, cap contratemps amb la CUP: "Només ens interessa si parlen de referèndum". I si circulava algun retret en l'entorn del president de la Generalitat era la ingenuïtat d'haver pensat que en ple segle XXI es pot mantenir en secret una reunió d'aquestes característiques, i sobretot entre dos personatges polítics de primera línia.●

Oposició amb efecte retardat

EL MIRADOR

Maite Gutiérrez

L'efecte de la informació revelada per *La Vanguardia* es va començar a notar aviat. Abans de les vuit del matí d'ahir els diputats de l'oposició omplien els seus comptes de Twitter amb referències a l'exclusiva d'aquest diari: Rajoy i Puigdemont es van reunir l'11 de gener. Llavors van començar a córrer les acusacions d'engany adreçades al Govern. "Bon dia, Catalunya, en el dia internacional de la mentida", escrivia el diputat de Catalunya Sí que es Pot Joan Coscubiela poc abans que comencés la sessió de control a l'Executiu. Al Parlament no es parlava de res més. La trobada entre presidents es colava en cada grupet, en cada conversa entre diputats i la premsa. El popular Xavier García Albiol intentava sortir-se'n com podia i continuava negant la major."La que li caurà a sobre a Puigdemont", vaticinaven diversos periodistes. Que equivocats que anaven. Una vegada iniciada la sessió de control, l'oposició va oblidar la seva indignació per la reunió secreta. El Govern esperava un tercer grau sobre el dinar a la Moncloa però es va trobar amb un suau murmuri. Tot just unes referències a la qüestió entre les preguntes previstes des de fa dies pels líders al president. Els diputats van arribar amb el guió redactat pels seus assessors i van deixar poc espai a la improvisació que exigia l'actualitat del dia. Puigdemont va poder respirar tranquil. Però, acabada la sessió i perduda l'oportunitat, es van adonar del seu error. "Hauríem d'haver-l'hi preguntat directament", reconeixien diversos parlamentaris. Van reaccionar massa tard. Intentant rectificar, la cap de l'oposició, Inés Arrimadas, va convocar els periodistes per valorar la reunió i acusar Puigdemont de mentir als catalans. Altres diputats la van emular i van recriminar l'"opacitat" del president via Twitter. No els quedava més opció, perquè la sessió de control havia acabat feia hores. La de debò. La de les xarxes socials va continuar fumejant.

FESTIVAL MIL·LENNI 18
FESTIVAL MIL·LENNI 18
DEL 14/11/2016 AL 20/05/2017
LIANNE LA HAVAS. ROSANA. GOSSOS. INDIA MARTÍNEZ. MICHAEL KIWANUKA. STEFANO PALATCHI. TONY HADLEY. MAIKA MAKOVSKI. OCEAN COLOUR SCENE. CHARLIE CUNNINGHAM. JAIN. HIJA DE LA LUNA. MIGUEL POVEDA. DIEGO MARTÍN. ANTÍLOPEZ. GORAN BREGOVIC. ENRIC MONTEFUSCO. NIÑA PASTORI. SKUNK ANANSIE. PINK MARTINI. SIMPLE MINDS. NÚRIA GRAHAM. ADAMO. CORIZONAS. TAMIKREST. ARA MALIKIAN. CHAMBAO. LUCKY CHOPS. VANESA MARTÍN. CARLOS NÚÑEZ. THE DIVINE COMEDY. NOUVELLE VAGUE. JARABE DE PALO.
15% dte.* CLUB VANGUARDIA
* Consulta condicions a www.entradasdevanguardia.com
entradasdevanguardia.com
L'espectacle comença aquí
Veuràs el que t'agrada!
Venda d'entrades · Reserves · Descomptes · I molts més avantatges
entrades de VANGUARDIA

LV. Article 285

MARTA PÉREZ / EFE

Artur Mas i Germà Gordó conversen després de l'acte de presentació del PDECat ahir a Barcelona

Mas atribueix les investigacions a un complot per "destruir" el PDECat

L'expresident acusa l'Estat de perseguir-los per frenar l'independentisme

BARCELONA Redacció

L'expresident de la Generalitat Artur Mas va vincular ahir la investigació sobre la presumpta trama de finançament il·legal de Convergència (ara PDECat), en la qual apareix assenyalat per un testimoni protegit, amb un intent per part dels poders de l'Estat de destruir el seu partit per frenar l'independentisme. Després que els convergents abracessin la causa independentista fa uns quants anys, aquest partit "va començar a destorbar de debò l'Estat", va assegurar Mas ahir durant la presentació del PDECat a Barcelona. Sense els neoconvergents, Catalunya no assoliria mai una eventual independència, va insistir l'expresident. "Ells ho saben", va afegir amb referència al Govern espanyol.

La investigació sobre el cas del 3% està a càrrec d'un jutjat del Vendrell i neix arran de la denúncia d'una regidora d'ERC a Torredembarra, Montserrat Gassull, morta recentment a causa d'un càncer.

En el transcurs de la seva intervenció d'ahir, al centre Tradicionàrius de Barcelona, Mas va evitar esmentar explícitament les últimes informacions que apunten a un presumpte finançament irregular de Convergència, però sí que va denunciar que "a l'Estat van contra nosaltres directament". "Intentaran debilitar o, si poden, destruir per terra, mar i aire" el que representa el PDECat, va protestar Mas davant d'unes 500 persones. Sí que es va referir directament al judici per la consulta independentista del 9-N, pel qual tant ell com el portaveu del PDECat al Congrés, Francesc Homs, podrien ser inhabilitats. Homs declararà demà davant del Tribunal Suprem per aquesta causa. "Altres van a judicis per casos de corrupció, nosaltres anem perquè vam posar les urnes; vam fer simplement de demòcrates", va dir lamentant-se el president del PDECat.

Ciutadans i PSC exigeixen explicacions

Les informacions que vinculen l'expresident Artur Mas amb la presumpta trama de finançament il·legal de Convergència han causat un terratrèmol polític i els partits de l'oposició a Catalunya exigeixen explicacions. Ciutadans i el PSC ja han demanat al president del PDECat que aclareixi la seva suposada implicació en aquests fets. En concret, el secretari d'organització del PSC, Salvador Illa, va reclamar als dirigents de l'antiga CDC que donin "explicacions immediates" sobre aquests fets "en lloc d'explicar el procés independentista a l'estranger". El PSC, segons Illa, "confiava en les paraules de Mas" sobre la seva innocència en el cas del 3%, "però si es confirmen aquestes informacions haurà d'assumir les seves responsabilitats". Al seu torn, la líder de Ciutadans a Catalunya i cap de l'oposició, Inés Arrimadas, va reiterar que el PDECat "té pressa" per separar Catalunya d'Espanya per "fugir" de la justícia.

L'exconseller de Justícia, Germà Gordó, també va assistir a l'acte, precisament per subratllar que no té per què amagar-se ja que, segons ell, les informacions aparegudes els últims dies "són totalment falses". La Fiscalia Anticorrupció apunta que l'extresorer de CDC, Andreu Viloca, era la persona responsable de la presumpta concessió d'obra pública a canvi de donacions, mentre que un empresari ha declarat davant del jutge que instrueix el cas que Mas li va donar instruccions sobre pagaments il·legals a CDC en una reunió amb Germà Gordó. Un altre empresari es va referir a l'exconseller de Justícia com l'interlocutor amb els empresaris per a les donacions.

L'exconseller de Justícia Germà Gordó titlla de "totalment falses" les últimes revelacions sobre el 3%

Les reaccions d'altres formacions polítiques no es van fer esperar. El portaveu del PSOE al Congrés, Pedro Saura, va exigir a Mas "menys conferències fora d'Espanya per parlar de la independència de Catalunya i més conferències aquí per explicar per què Convergència es va finançar amb el 3% quan ell la dirigia". Després d'assenyalar que cal respectar el vessant judicial del cas i els tempos de les investigacions, Saura va subratllar que Mas ha de donar "moltes explicacions" sobre aquest afer des del punt de vista polític. "El que no pot fer és embolicar-se en la bandera perquè la gent miri a un altre costat", va assenyalar. Per la seva part, la líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, va assegurar ahir que CDC havia optat per la independència per escapar dels tribunals espanyols i "tapar els casos de corrupció" amb una estelada. I quan proposen una justícia pròpia, "parlen d'una justícia controlada per ells, fora dels paràmetres d'Espanya i de la UE".

Finalment, el portaveu d'En Comú Podem al Congrés, Xavier Domènech, va lamentar que "fa massa temps" que Catalunya arrossega problemes "greus" de corrupció que afecten els partits que governen. En aquest sentit, va advocar per un "canvi de cicle" polític per erradicar aquestes actuacions irregulars. Domènech va recordar a més que CDC té les seus embargades pel cas del 3% i que l'expresident Jordi Pujol està sent investigat també per la justícia.●

LV. Article 286

Política

La qüestió catalana

Homs admet que va preparar el 9-N, però sense intenció d'ignorar el TC

L'exconseller afirma que el Constitucional va ser inconcret sobre el que prohibia

LA CRÒNICA
José María Brunet
Madrid

Francesc Homs va admetre ahir "els fets" relatius al 9-N pels quals se l'acusa de desobediència i prevaricació, però va subratllar que en cap moment no va tenir intenció ni consciència que això pogués comportar cap delicte. Aquestes van ser, en essència, la cara i la creu de l'estratègia de defensa que va seguir ahir davant el Tribunal Suprem (TS) el portaveu del PDECat al Congrés, en la primera jornada del judici per la consulta. El fiscal li demana nou anys d'inhabilitació.

El nucli de la primera sessió va ser el llarg interrogatori –de més de dues hores– que el fiscal Jaime Moreno va fer a Homs. Aquesta vegada l'exconseller de Presidència va poder contestar a la Fiscalia, com hauria volgut fer en el judici a Mas, Ortega i Rigau. I va poder contestar amb molt detall, prolixament. Va

LA FISCALIA

El fiscal acusa Homs de tirar endavant els preparatius del 9-N malgrat la prohibició

LA DEFENSA

El diputat diu que no hi va haver "manera humana" de saber què havia prohibit el TC

afirmar amb rotunditat que va preparar amb gran interès i intensitat la votació del 9-N, amb "fets com els que motiven aquest judici, i d'altres que no han recollit". I va subratllar que, actuant així, garantia "els drets fonamentals dels ciutadans", en un "procés participatiu" que el Tribunal Constitucional (TC) no va arribar a prohibir mai, a parer seu, de manera clara i indubtable.

En algun moment hi va haver tibantor entre el fiscal Moreno i el diputat Homs. El fiscal no esperava al final de les respostes d'Homs per demanar-li precisions o passar a una altra qüestió. Homs va protestar. Va dir que "a casa meva em van ensenyar" que no s'han d'interrompre les persones. El president de la Sala Penal, Manuel Marchena, va constatar que "això no és casa seva, és el Tribunal Suprem", i els interrogatoris es regeixen per normes taxades. Homs va aclarir que sabia molt bé on era, però que l'al·lusió a casa seva era per apel·lar a normes bàsiques no de dret, sinó "d'urbanitat". Va ser l'únic moment de la competició en què hi va haver joc dur a les àrees. Marchena va demanar al fiscal que esperés que Homs acabés les respostes i va assegurar al diputat que podria proporcionar "totes les explicacions que consideri convenients per a la seva defensa". Moreno amb prou feines va tornar a interrompre i Homs es va esplaiar o no, segons els casos, com va voler.

El següent estira-i-arronsa no va ser per les formes, sinó pel fons. Homs va incidir en un argument essencial, el de la falta de claredat en la providència del Constitucional del

Obertura. L'exconseller Francesc Homs ahir en la primera jornada del seu judici al Tribunal Suprem

Rajoy: "Espanya té molt bona salut"

En contra de l'èpica de què els independentistes han envoltat el judici contra Francesc Homs, Mariano Rajoy va destacar la normalitat que suposa aquesta vista, perquè el portaveu del PDECat al Congrés "està sotmès a la llei com els 46 milions d'espanyols" i va subratllar que ell "acatarà la sentència, sigui quina sigui". Això sí, el president del Govern central va rebutjar les paraules d'Homs diumenge, amb què proclamava "la fi de l'Estat espanyol" si era condemnat. "Espanya té molt bona salut, és la nació més antiga d'Europa i hi ha una voluntat majoritària de continuar junts". En la mateixa línia, el coordinador general del PP, Fernando Martínez Maíllo, va afirmar, després de la reunió del comitè de direcció del PP presidida per Rajoy: "Advertim una escalada verbal dels independentistes catalans". Per la seva banda, la portaveu de Ciutadans, Inés Arrimadas, va considerar que si la Generalitat i la cúpula de CDC es van decidir a organitzar la consulta el 9-N és per la sensació d'"impunitat de què gaudien" i que els portava a pensar que "no els passaria res" malgrat incomplir la sentència del Constitucional. / C. del Riego

LV. Article 287

Política

Sota l'ombra de la corrupció

Montull, disposat a inculpar CDC en el Palau i evitar la presó a la seva filla

El judici s'inicia avui amb la incògnita de si s'arribarà al pacte amb el fiscal

NINOTS

TONI BATLLORI

SANTIAGO TARÍN
TONI MUÑOZ
Barcelona

El judici per l'espoli del Palau de la Música comença avui, i amb la possibilitat d'un gir copernicà en la causa. Jordi Montull, exdirector administratiu de la institució, està negociant amb la Fiscalia confessar els pagaments a CDC a canvi d'una rebaixa substancial de la pena per a la seva filla Gemma, que va ser la directora financera i que també comparteix el banc dels acusats.

La jornada d'avui i la de demà estaran destinades a les qüestions prèvies, que habitualment són qüestions tècniques, però ja és possible que es vegi el que passarà la setmana que ve. Jordi i Gemma Montull estan negociant amb la Fiscalia una sensible reducció de la pena de la segona a canvi d'una confessió. Evidentment, les revelacions només poden anar en un sentit: acceptar que part dels diners que van passar pel Palau de la Música van anar a espetegar a Convergència Democràtica de Catalunya.

Segons les fonts consultades per *La Vanguardia*, Montull només ha fet un acostament a la Fiscalia. Millet, el que fou el president del Palau, encara no ha fet cap moviment, igual com la resta dels encausats. De manera que el que no s'espera demà és una conformitat generalitzada, i l'escenificació d'aquesta confessió hauria de ser en la seva declaració davant el tribunal, que es desenvoluparà la setmana que ve, possiblement dimecres dia 8. El nou testimoni implicaria que Montull descarregaria de culpa la seva filla Gemma i assumiria la desviació dels fons, i a canvi hi hauria sensibles reduccions de les penes sol·licitades pel fiscal, fins i tot plasmat en una condemna de no compliment per a ella; és a dir, d'un màxim de dos anys. En aquest moment, la petició del ministeri públic és de 27 anys i sis mesos per a Jordi Montull i de 26 anys per a la seva filla.

ROSER VILALLONGA / ARXIU

Jordi Montull i la seva filla Gemma en el judici del cas de l'hotel del Palau

Cs vol veure el judici per televisió

Inés Arrimadas ha proposat que es retransmeti en directe per televisió el judici pel cas Palau de la Música de la mateixa manera que a Catalunya s'han pogut veure els judicis per la consulta sobiranista del 9-N.
Ahir al matí la líder de Ciutadans a Catalunya va assegurar, en declaracions a l'emissora RAC 105, que "també té interès" a seguir el judici per l'espoli del Palau de la Música: "Del judici del 9-N s'ha fet una retransmissió en directe de tot, i pel cas Palau veurem que no fan retransmissions. Si ens han robat, ens han robat a tots els catalans", va afirmar.
A més a més, Arrimadas va retreure a les forces sobiranistes que es mostrin "indignades" amb el judici que es desenvolupa al Tribunal Suprem al portaveu del Partit Demòcrata (PDECat) al Congrés, Francesc Homs, pel seu paper en la consulta del 9-N: "Si fas una cosa il·legal i et gastes 13 milions d'euros de tots els catalans en una cosa que saps que no pots fer, no es poden sorprendre tant que et cridi el jutge".

CDC, com a partit, és en la causa com a partícip a títol lucratiu; és a dir, per haver-se beneficiat d'un delicte sense haver-lo comès directament. Segons la qualificació de la Fiscalia, entre el 2002 i el 2009 des del Palau de la Música es van desviar 3.741.898 euros cap a la formació, que haurien estat abonats presumptament per l'empresa Ferrovial a canvi de la concessió d'obres com la Ciutat de la Justícia, la línia 9 del metro o el pavelló de Sant Cugat i l'obra de revestiment de la séquia Bellet a l'Ebre.

Aquests més de tres milions d'euros haurien estat lliurats en efectiu al que llavors era el tresorer de CDC, Daniel Osàcar, sempre segons l'acusació de la Fiscalia, que afegeix que també hi va haver altres vies de desviar diners al partit: convenis amb la fundació Trias Fargas, ara CatDem, de la formació política, per un total de 630.655 euros; i facturació falsa per mitjà d'empreses interposades per valor de 2.303.551. És a dir, que en total, segons l'escrit del fiscal, CDC s'hauria beneficiat de 6.676.105 euros entre el 1998 i el 2009. Per aquesta raó, el partit té 15 seus embargades.

MENYS PENA

L'acord passaria per una confessió a canvi de reduir la condemna a la seva filla

DESVIACIÓ AL PARTIT

El fiscal assegura que CDC es va beneficiar de 6,6 milions d'euros del Palau de la Música

Osàcar està jubilat i ja no és tresorer del partit ni administrador de CatDem. En el cas del Palau, el fiscal demana per a ell set anys i sis mesos de presó, però també està sent investigat al Vendrell per l'afer batejat com el 3%, per la concessió d'obra pública. A més, aquí la Guàrdia Civil l'acusa de tenir fons a Luxemburg per valor de mig milió d'euros.

Vuit anys després d'esclatar l'escàndol, el cas de l'espoli del Palau de la Música arriba a judici. I pot ser que comenci amb sorpreses. La confessió de Montull tindria un efecte polític devastador per a CDC, que sempre ha negat que cobrés comissions. I caldria veure si algun altre dels acusats s'adhereix a seguir la mateixa via.●

LV. Article 288

Rull demana cuidar "les formes" sobre el dictamen del Consell de Garanties

Cs i PSC veuen a Catalunya abocada a unes noves eleccions anticipades

NÚRIA JULIÀ / ACN

El líder d'En Comú Podem, Xavier Domènech, ahir en un acte a l'Hospitalet de Llobregat

ÀLEX TORT
Barcelona

La demostració de força d'ERC en el míting d'ahir a Barcelona, on va aconseguir congregar unes cinc mil persones, ha obert la porta a dues lectures. Per una banda, la de l'oposició, en especial de Ciutadans i el PSC, que interpreten l'acte com una clara prova que la formació que presideix Oriol Junqueras està adobant el terreny per a unes futures eleccions, i que l'independentisme assumeix que no hi haurà referèndum. Per altra banda, hi ha el punt de vista públic donat pels republicans: un acte destinat a conjurar-se per tirar endavant el referèndum.

I enmig de tot això, les crides a la prudència, com les del conseller de Territori, Josep Rull, i el líder d'En Comú Podem, Xavier Domènech, després del dictamen del Consell de Garanties Estatutàries que divendres va considerar contrària a la Constitució la disposició addicional sobre el referèndum inclosa en la llei de pressupostos.

El conseller Rull es va desmarcar de les posicions mes radicals i va demanar cuidar "les formes" si es pretén "eixamplar el suport" al referèndum. Davant la reacció de la CUP, que va exigir no fer "ni un pas enrere" després del dictamen, Rull va apostar per no fer "ni un pas enrere, ni un pas en fals" i es va mostrar partidari de ser "pragmàtics en benefici del referèndum", i donar "confiança i tranquil·litat" a la gent.

Qui veu més clar que l'arenga del dissabte al Centre de Convencions Internacional de Barcelona (CCIB) té un objectiu electoral és Miquel Iceta. El primer secretari del PSC creu que es va fer palès que hi haurà eleccions catalanes aviat: "Estem abocats a noves eleccions", perquè, al seu parer, el Govern "vol fer un referèndum que fins i tot el Consell de Garanties Estatutàries diu que és il·legal". Iceta va ser més contundent tot seguit, i va afirmar: "Cal llegir-ho des d'aquesta perspectiva. Saben que el que volen no ho aconseguiran i s'estan preparant per al que saben que és el final d'aquesta història: unes noves eleccions".

També va entrar a opinar sobre l'oferta de diàleg bilateral que Junqueras va llençar al president del Govern central, Mariano Rajoy. Iceta va celebrar les paraules del vicepresident del Govern, però va lamentar que no hi hagi hagut diàleg entre tots dos Executius des del 2010. En aquesta línia, va criticar la "incapacitat" de Madrid i del Govern espanyol per dialogar, però va afegir que s'agreuja des de Catalunya, on "només es vol parlar del referèndum".

En la mateixa línia, Inés Arrimadas, líder de Cs, va donar per fet que

Domènech assegura que el dictamen sobre el referèndum mostra que Catalunya "no s'ha de disparar un tret al peu"

no hi haurà referèndum aquest any a Catalunya i que sí hi haurà eleccions. En una entrevista a Efe, la cap de l'oposició va destacar que si fos així "seria una oportunitat històrica" per formar un govern amb l'ajuda del PSC i del PP a Catalunya, i que ella estaria disposada a liderar. Per Arrimadas, el Govern "no vol repetir ni boig el 9-N", perquè creu que en un hipotètic referèndum tindria menys participació i no tindria prou suport internacional.

ERC nega aquest discurs en clau electoral. Ahir el seu portaveu, Sergi Sabrià, es va mostrar satisfet amb "l'èxit de la convocatòria", ja que els republicans es van conjurar "en un moment clau per arribar fins al final". A més, subratlla que l'acte va servir per evidenciar que Esquerra s'ofereix a pactar el referèndum, però va deixar clar que si l'acord no és possible es posaran les urnes igualment.

Respecte al dictamen del Garanties va demanar Xavier Domènech. El màxim representant dels comuns al Congrés va reflexionar que la consideració del Consell de Garanties demostra que Catalunya no ha de "fer-se un tret al peu" a l'hora de construir el dret a decidir. Ferm partidari de la consulta pactada, va respondre a les crides fetes des d'ERC perquè els comuns se sumin al referèndum: "M'alegro que vinguin al nostre espai després de dir que el referèndum era una pantalla passada".●

Millet no implicarà CDC

El saquejador confés del Palau de la Música, Fèlix Millet, no implicarà CDC en l'espoli de la institució cultural a la seva declaració dimecres vinent al judici per aquest cas, segons va anunciar ahir la seva germana petita, Pat. En una entrevista a l'emissora RAC1, Pat Millet va explicar que el seu germà tenia relació amb molts partits, entre ells, Convergència Democràtica (CDC), però va insistir que en la seva declaració al judici no implicarà el partit en el presumpte finançament irregular a través del Palau. Pat Millet va ser molt crítica amb Jordi Montull, ex-mà dreta de Fèlix Millet, que ha proposat un pacte a la Fiscalia per incriminar CDC a canvi de rebaixar substancialment la petició de pena per a la seva filla Gemma, ex-directora financera del Palau. "Jordi Montull és una mala persona i una mala influència. Els germans ja l'hi dèiem", va assenyalar. També va carregar contra Gemma Montull: "Quan va començar a treballar al Palau era una nena molt discreta, anava amb un cotxe petit i vestida normal. Al cap de tres mesos, tenia un Porsche, un Mercedes i anava vestida de Pertegaz", va dir. / Redacció

Orobitg (ERC) avisa que la transició a un Estat català "no serà pacífica"

BARCELONA Redacció

Desobediència. És la màxima que té present la CUP, ja que és conscient que des del moment que es posi en solfa el referèndum, el conflicte i l'enfrontament directe amb l'Estat està servit, "si és necessari en el marc de la desobediència civil o desobediència institucional". Tot i això, també des d'ERC consideren que la formació d'un hipotètic Estat català no serà un camí de roses. Així ho va admetre Jordi Orobitg, diputat de Junts pel Sí i un dels relators de la llei de Règim Jurídic –coneguda com a llei de transitorietat–, que va advertir que la transició de l'autonomia a la república catalana no serà "necessàriament pacífica i ordenada al principi".

Segons informa *La Vanguardia.com*, en un acte celebrat dijous a la seu d'Òmnium Cultural a Sant Cugat del Vallès, Orobitg va respondre així a preguntes del públic assistent. El diputat de Junts pel Sí va assegurar que el conflicte es produirà, tot i que des de les forces independentistes es procura que aquest procés "interfereixi el mínim en la vida dels ciutadans".

Tot i això, Orobitg, que va participar, juntament amb el cupaire Benet Salellas, en el primer dels debats previstos sobre les lleis de transició cap a la república catalana, va matisar que "no és la primera independència que es prepara al món". "Tenim capacitat de gestionar adequadament aquest escenari", va subratllar, mentre assenyalava que "la llei –de règim jurídic– intenta que la transició d'una legalitat a l'altra interfereixi el mínim en la vida de les persones". "Ho farem de la manera més ordenada possible i amb els mínims perjudicis per als ciutadans", va assegurar.

"El nou Estat ha de ser garantia dels drets dels ciutadans", va dir el diputat de Junts pel Sí, i va recordar que "no ha de crear problemes als ciutadans". "Ningú no estarà obligat a fer cas a un requeriment de l'Estat, seria com si el rebés de Malta", va exposar.

Orobitg també va advertir que amb la participació registrada en el procés participatiu del 9 de novembre del 2014 (2,3 milions de votants) no n'hi hauria prou per declarar la independència en el referèndum que ara es planteja.

Així doncs, va deixar ben clar que el 9-N és molt diferent del referèndum que s'està preparant, perquè el seu resultat no va ser vinculant. Malgrat aquesta premissa, el diputat de Junts pel Sí va advertir que "els resultats del 9-N serien una baixa participació que faria inassumible, a escala internacional, declarar la independència". ●

LV. Article 289

El Govern encarrega a Junqueras buscar una sortida al pressupost amb la CUP

Intens debat al si del Gabinet sobre com afrontar el dictamen del Consell de Garanties

JOSEP GISBERT
Barcelona

El Govern buscarà una solució al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries que declara inconstitucional la disposició addicional trenta-unena dels pressupostos sobre el referèndum que alhora sigui respectuosa amb el criteri de l'òrgan consultiu de la Generalitat i permeti mantenir el pacte amb la CUP per a l'aprovació definitiva dels comptes. Aquesta és la conclusió a la qual ha arribat el Gabinet de Carles Puigdemont després del debat intern sobre la qüestió que els seus integrants van protagonitzar en la reunió d'ahir, que va acabar amb l'encàrrec al vicepresident Oriol Junqueras de negociar la sortida amb les formacions partidàries de celebrar la consulta, és a dir la CUP i Catalunya Sí que es Pot, a més de Junts pel Sí.

Encara que sembli la quadratura del cercle –la CUP s'oposa en rodó a alterar el text de la disposició–, el Govern està convençut que no ho és, perquè en realitat considera que el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries no posa en perill els pressupostos en la mesura que "el compromís del Govern amb el referèndum és irrenunciable" i "no depèn de la disposició addicional ni es veu alterat pel dictamen", segons va precisar la portaveu Neus Munté en la roda de premsa posterior a l'habitual reunió dels dimarts. "La voluntat i el mandat és fer el referèndum i fer-lo bé, i el que políticament seria greu és que ens desviéssim d'aquest compromís, però nosaltres no ens desviarem", va garantir la consellera de Presidència, en un missatge adreçat molt especialment a la CUP per aclarir-li el més mínim dubte sobre la "voluntat granítica del Govern" en aquesta qüestió.

Neus Munté es va encarregar de fer públic aquest criteri després de l'intens debat que hi havia hagut al si del Gabinet de Carles Puigdemont en relació a com afrontar el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries. Sobre la taula que compartien el president, el vicepresident i els consellers es van posar, segons van explicar a *La Vanguardia* fonts del Govern, tres opcions: deixar intacta la disposició i no fer cas de l'òrgan consultiu, suprimir-la directament o modificar-ne el redactat buscant la transacció amb les esmenes que presentin els grups al Parlament. Membres tant del PDECat com d'ERC van exposar els pros i els contres de les opcions més extremes davant la possible reacció de la CUP, i d'altres, també de tots dos partits, van expressar, en canvi, la necessitat que sota cap concepte el Govern no podia desobeir un òrgan de la Generalitat per molt que la seva resolució no sigui vinculant. I alguns consellers, també de tots dos partits, es van mostrar fins i tot clarament partidaris de retirar el text qüestionat.

Malgrat els diferents punts de vista, i després d'un debat que segons les mateixes fonts va transcórrer per vies molt serenes, l'opció de buscar un redactat alternatiu que intenti satisfer totes les parts va ser la que semblava que tenia més acceptació, i per això, a partir d'aquí, es va encarregar a Oriol Junqueras obrir negociacions per trobar "l'eina més eficaç i segura" –en paraules de la portaveu del Govern– que garanteixi tant la celebració del referèndum com l'aprovació dels pressupostos. Una negociació que el vicepresident i titular d'Economia haurà de desenvolupar fonamentalment amb la CUP –en la mesura que és el soci amb què s'han pactat els comptes i el full de ruta del procés sobiranista–, tot i que sense tancar les portes a Catalunya Sí que es Pot, que ja ha presentat una esmena per corregir la disposició d'acord amb el criteri del Consell de Garanties Estatutàries.

El Govern, de fet, és conscient que té més possibilitats de pactar un nou redactat sobre el referèndum amb els comuns que amb els anticapitalistes –contraris a tocar ni una coma del text actual– i està convençut que, malgrat això, "els pressupostos no estaran en perill", va subratllar Neus Munté. Les negociacions, en tot cas, s'obriran les pròximes hores, amb la voluntat de trobar una sortida que permeti que el Parlament aprovi els pressupostos del 2017 com més aviat millor. La idea del Govern seria poder fer-ho, per exemple, en un ple extraordinari la setmana entrant, però falta encara el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'anomenada llei d'acompanyament que podria endarrerir-ho encara més, com a mínim fins a la setmana següent. De moment, ahir la Mesa del Parlament va fixar el termini de presentació d'esmenes subsegüents al primer dictamen i ara tot queda pendent, una vegada més, del desenllaç de la negociació política.●

"Fets llunyans en el temps"

El Govern, igual com el PDECat, també marca distàncies amb el presumpte finançament irregular de CDC. Així ho va constatar ahir la mateixa portaveu Neus Munté, que va assegurar que el gabinet de Carles Puigdemont afronta el judici del cas Palau de la Música –davant el possible pacte de Jordi Montull amb la Fiscalia per inculpar CDC– amb "absoluta tranquil·litat" i sense témer que el seu desenvolupament afecti la cohesió interna entre els socis que l'integren, el PDECat i ERC. "No ens preocupa la cohesió interna, perquè estem parlant de situacions molt allunyades en el temps que no tenen res a veure amb aquest Govern", va argumentar la consellera de Presidència per justificar per què el Govern també posa distància amb l'espoli del Palau de la Música i la trama del 3%.

INMA SAINZ DE BARANDA

Oriol Junqueras travessant ahir el pati dels Tarongers anant cap a la reunió del Govern

Munté ratifica el "compromís irrenunciable" amb la consulta per calmar els anticapitalistes

Els cupaires garanteixen els comptes encara que varïi el text del referèndum

ÀLEX TORT
Barcelona

"El que val i ha de prevaldre és el compromís, determinació, rigor i el ni un pas enrere en la voluntat de celebrar el referèndum, cosa que no s'expressa en exclusiva en aquesta disposició addicional". Així es va significar ahir la diputada de la CUP, Anna Gabriel, insinuant que, si es modifica el text de la disposició addicional trenta-unena que parla del referèndum, no es traspassaria cap línia que impedís l'aprovació dels pressupostos.

És a dir, la CUP confia en el compromís del Govern per convocar el referèndum, un compromís que va més enllà de la disposició addicional qüestionada pel Consell de Garanties Estatutàries, tal com va remarcar Gabriel tot seguit: "Per celebrar el referèndum i fer-lo efectiu necessitarem moltes altres qüestions que van més enllà d'aquesta disposició addicional". I va afegir que "en el camí obert cap a l'autodeterminació aquesta disposició és necessària, com tots els passos, té importància, però no té sentit que ens autoboicotegem". Els comptes, per tant, no corren perill en aquest sentit. En tot cas, tant Gabriel com el també cupaire Albert Botran van assegurar que la seva formació no reformularà la disposició trenta-unena i va subratllar que si el Govern pretén fer-ho s'haurà d'entendre amb altres grups parlamentaris.

Tot i que no van ratificar de manera explícita el seu suport, les paraules d'ahir dels anticapitalistes s'allunyen del que la diputada cupaire Mireia Vehí va afirmar dilluns a la Ser, quan va assegurar que la seva formació es replantejaria fer costat als pressupostos si se'n modifica el text.

Tanmateix, Botran va ser més críptic durant la roda de premsa. Va driblar la pregunta directa sobre si la modificació del text sobre el referèndum implicaria un no als comptes del 2017 i es va limitar a dir que el sí "depèn de la realització del referèndum", sense referir-se a si s'inclou o no la declaració política de fer-lo en la llei de pressupostos.

Més clara va ser Gabriel: "És evident que nosaltres vam decidir donar suport a aquests pressupostos pel compromís inequívoc de celebrar un referèndum, i perquè en un determinat moment s'establia la diatriba que si no s'aprovaven queia la legislatura i la possibilitat de celebrar el referèndum".

La CUP, però, encara està pendent de què pensa ERC sobre el que va dictaminar el Consell de Garanties, i li agradaria que se sumés a la seva petició de no modificar el text.

En tot cas, la línia adoptada per la CUP és de plena confiança amb el que va anunciar al matí el Govern, que, a través de la portaveu, Neus Munté, va ratificar el seu "compromís irrenunciable" amb el referèndum, al marge de la disposició addicional.●

LV. Article 290

Sota l'ombra de la corrupció

El PDECat mira cap a Mas

La nova direcció fa pinya amb Pascal tot esperant que l'expresident s'expliqui

JOSEP GISBERT
Barcelona

El PDECat mira a Artur Mas. La direcció executiva del nou partit no té intenció de fer valoracions sobre les declaracions de Fèlix Millet que inculpen CDC en el cobrament de comissions il·legals a través del Palau de la Música i les seves conseqüències fins que l'expresident de la Generalitat –que en l'època dels fets denunciats era secretari general del partit de Jordi Pujol– no s'hagi explicat. La cúpula que encapçala Marta Pascal considera que, d'acord amb la desvinculació que dilluns la mateixa coordinadora general va establir entre el PDECat i l'herència de CDC en relació amb el 3%, ara no li correspon a ella donar explicacions sobre el cas, sinó a qui llavors era el màxim responsable polític. I aquest responsable, Artur Mas, està disposat a fer-ho, però no abans que hagin acabat davant el tribunal que jutja l'espoli del Palau de la Música les declaracions dels principals encausats, incloent-hi Daniel Osàcar, l'extresorer de CDC.

La d'ahir va ser, doncs, una jornada de silencis al PDECat, però de cares molt expressives i comentaris en veu baixa força eloqüents. Les revelacions de Fèlix Millet, i la confirmació de Gemma Montull, no van agafar per sorpresa els dirigents del partit, que les van seguir a través de les xarxes socials als respectius telèfons mòbils mentre atenien al desenvolupament del ple del Parlament. Tots van procurar mantenir les maneres, però en la majoria era evident que la processó anava per dins. En tots, en qualsevol cas, el sentiment era unànime en el sentit que "aquesta vegada no podem fer veure que no ha passat res" i en la necessitat que les paraules de Marta Pascal, que tots aplaudien, "es converteixin en fets". Perquè, encara que pocs s'atrevien a verbalitzar-ho, a ningú no se li oblidava que Artur Mas, a més d'haver estat durant anys el líder de CDC, ara continua sent el president, per molt que sigui sense funcions executives, del PDECat.

"Aquesta vegada no podem fer veure que no ha passat res", reclamen dirigents del partit hereu de CDC

En aquest context de coses, la majoria coincidien que la clau per al futur del partit està en la reacció que adopti precisament l'expresident de la Generalitat. Els més mesurats optaven per la prudència del clàssic *wait and see*. I els més atrevits no dubtaven, en canvi, a proclamar que, després del "pas al costat" provocat pel veto de la CUP, havia arribat el moment que fes el "pas enrere" definitiu. Alguns van intentar parlar-hi per telèfon –ahir Artur Mas no tenia cap acte públic– i els que ho van aconseguir el van trobar amb voluntat d'oferir totes les explicacions que faci falta, fins i tot al Parlament, ferm en les seves conviccions, però sense intenció de fer cap pas enrere. "És de ferro colat", va constatar un dels qui va poder conversar-hi, com a imatge gràfica de la manera imperturbable com entén que afronta la situació. Mentrestant, Marta Pascal i David Bonvehí –els dos rostres més visibles de la direcció executiva del PDECat– abandonaven al migdia junts el Parlament, amb la cara visiblement llarga.

Un Parlament en què l'escàndol del presumpte finançament irregular de CDC flotava òbviament en l'ambient, però en què, malgrat això, cap grup de l'oposició no va preguntar al president de la Generalitat, Carles Puigdemont, en la sessió de control al Govern, pel judici del cas Palau de la Música que en aquells moments s'estava celebrant. Únicament la CUP va portar el tema a col·lació, i ho va fer perquè Anna Gabriel rebutgés la possibilitat que "algú blanquegi corrupció amb el procés independentista", perquè "no volem que es flirtegi amb cap persona que tingui qualsevol relació amb la corrupció", davant l'evidència que "en aquest Parlament hi ha algunes persones assenyalades, malgrat que encara no estiguin imputades", en referència a Germà Gordó, exgerent de CDC, vinculat amb la trama del 3%.

Puigdemont es desmarca del cas Palau de la Música i proclama que la corrupció no afecta el Govern

La pregunta va servir a Carles Puigdemont, en tot cas, per desvincular clarament el Govern del cas, com ja havia fet la portaveu Neus Munté el dia anterior. "L'agenda política del Govern passa bàsicament per dos compromisos: no tenir casos de corrupció política, i aquest Govern no en té cap, i prendre mesures que impedeixin la corrupció política i augmentin els mecanismes de control i la transparència per fer més difícil que aquesta actitud pugui arrelar excessivament a casa nostra", va subratllar.●

XAVIER GÓMEZ

Els diputats de la CUP passen pel costat de Carles Puigdemont al ple del Parlament d'ahir

L'oposició exigeix explicacions

Tots els grups de l'oposició van exigir ahir la compareixença d'Artur Mas al Parlament per donar explicacions després de les declaracions de Fèlix Millet. S'hi va afegir ERC, soci de Govern del PDECat, que va assegurar sentir "fàstic" i "rebuig" pel cas Palau. També la CUP va ser crítica i va sol·licitar que a Mas l'acompanyi Germà Gordó, exconseller i actual diputat de JxSí, esquitxat per altres casos. Així, Benet Salellas va demanar responsabilitats i va rebutjar deslligar el PDECat de CDC, "perquè és evident que hi ha continuïtat organitzativa i de responsables polítics". Ciutadans va posar al mateix sac que Mas Carles Puigdemont, i va reclamar la compareixença de tots dos: "Mas va pels platós posant la mà al foc pels Bárcenas de CDC; que vingui al Parlament i digui el mateix". També Miquel Iceta pel PSC va reclamar explicacions. Va recordar que es dona la circumstància que el màxim dirigent de Convergència ho és ara del PDECat. Joan Coscubiela, de CSQP, va exigir als implicats que compareguin, o quedarà en dubte que els "dirigents convergents volen construir un país nou". Igualment, el PP de Xavier García Albiol va denunciar que "no hi ha estelada prou gran per tapar la porqueria de CDC". / À. Tort

Millet & Montull... i Mas?

ANÀLISI

Isabel Garcia Pagan

Només fa 115 anys, el besoncle de Fèlix Millet ja creava escola. Un article a la revista *El Teatre Català* del desembre del 1901 serveix de pròleg del que va passar ahir a la Ciutat de la Justícia amb Lluís Millet i Pagès, cofundador amb Amadeu Vives de l'Orfeó Català, com a protagonista: "Tots els que es van fer socis de l'Orfeó Català pensant de bona fe que es perseguia la idea de propagar cançons de la nostra terra (...) es van equivocar del tot. S'imposa la mirada única, exclusiva, del profit personal (...) O, si no, es pensen que el senyor Millet, que com a músic és ben poqueta cosa, sense el trampolí de l'Orfeó hauria pescat la plaça de professor de l'escola municipal de Música, que, si bé és veritat que la paga no és gaire, si s'hi afegeixen els regals que els alumnes fan espontàniament no és menyspreable?".

A aquell Millet li faltava el senyor Montull. Millet & Montull es van emportar més coses que rèdits econòmics del prestigi popular i institucional del Palau de la Música. Des del banc dels acusats han exhumat la pitjor herència de CDC.

L'aliança màgica M&M campava amb llibertat per la senyorial institució des del 1984. Amb pocs mesos n'hi va haver prou perquè arribés una carta dels treballadors del Palau a l'altre Palau, el de la Generalitat, alarmats pels tripijocs. Jordi Pujol va mirar cap a una altra banda, el conseller Max Cahner es va empassar la saliva i la seva secretària general a la Conselleria de Cultura, Montserrat de Vehí, es va atipar de veure "coses que no m'agradaven". De Vehí va ser la responsable de l'informe de la Sindicatura de Comptes que va denunciar les irregularitats comptables al Consorci del Palau de la Música en l'exercici del 2000. Alertava dels riscos de l'acumulació de càrrecs de Millet i el descontrol de les finances. L'informe va passar pel Parlament sense pena ni glòria i va arribar al Tribunal de Comptes el 2003, però la traducció al castellà es va fer esperar fins al 2008!

Ni la Generalitat ni el Govern espanyol ni l'Ajuntament de Barcelona, tots presents al Consorci del Palau, van detectar la desviació de fons per pagar obres faraòniques a casa seva i viatges a la Polinèsia, les Maldives, Kènia i Dubai, ni el pornogràfic tràfec en bitllets de 500 euros des d'una sucursal bancària de la ciutat. Fins a 32 milions...

Ara Millet diu que es va equivocar, que va cometre "un error, un altre error i un altre error" i que només va mentir quan va tapar Convergència. Les sospites sobre el presumpte finançament irregular del partit s'han emmarcat en el que Jordi Pujol va anomenar "diuen, diuen, diuen" mentre les investigacions judicials van estar en marxa, però la condemna política ha arribat amb la confessió de l'expresident del Palau de la Música davant el tribunal. "Ferrovial feia donacions a Convergència a canvi d'obra pública" i "Això va durar anys", anys en què Artur Mas va ser secretari general de CDC.

L'expresident ha posat en mans d'Osàcar el seu patrimoni polític i el del seu partit

L'expresident ha defensat per tots els mitjans l'extresorer del partit Daniel Osácar, i avui està en joc el seu patrimoni polític i el del seu partit. Carles Puigdemont es parapeta en l'honorabilitat del seu Govern, i si el PDECat vol començar de nou, necessita fer creu i ratlla. Ja no hi ha senyera ni procés independentista que tapi una acusació tan gran. A què pot optar ara Mas? Ningú no perd de vista la paperera de la història que va preparar la CUP, i ERC, amb la presidència de la Generalitat a l'horitzó, s'enfronta al seu propi dilema. Ahir va ser Millet, avui Montull i demà... "Tenen un problema, i es diu 3%".●

LV. Article 291

MARIA BELMEZ / ACN

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va exigir suprimir la disposició sobre el referèndum dels pressupostos

Puigdemont defensa la via exprés cap a la independència

El president assegura que celebrarà el referèndum respectant l'Estatut

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

La polèmica per l'estratègia de Junts pel Sí per poder declarar una eventual independència per la via d'urgència i amb el mínim debat parlamentari –aprovar la llei de transitorietat per lectura única– va agitar la sessió de control al Govern que va celebrar ahir el Parlament.

L'oposició va carregar amb duresa contra el pla del bloc sobiranista, i com a màxim responsable va assenyalar el president de la Generalitat, Carles Puigdemont. Ciutadans, el PSC, Catalunya Sí que es Pot i el PP van recriminar al cap de l'Executiu que intenti aprovar la ruptura amb Espanya "amb nocturnitat i per la porta del darrere", i li van exigir que aclarís si pensa seguir les indicacions del Consell de Garanties Estatutàries sobre la disposició addicional 31a dels pressupostos, la relativa al referèndum, o, al contrari, desatendrà aquest òrgan.

"El hàmster ja ha sortit de la roda" va ironitzar Puigdemont, en al·lusió a l'expressió que utilitzen alguns diputats de l'oposició, en especial la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, per criticar que el Govern "no va enlloc" en la seva cursa sobiranista. Aquest "hàmster" ja no fa més voltes i va directe cap a la independència de Catalunya, va venir a dir el president. El Govern, va afegir Puigdemont, celebrarà el referèndum i ho farà respectant el dictamen del Consell de Garanties i l'Estatut, va assegurar. "Trobarem la manera de complir el que recomana".

El Govern està disposat a explorar un nou text sobre la consulta amb Catalunya Sí que es Pot

Ciutadans i el PP van denunciar que si el Govern aprova els pressupostos mantenint la referència al referèndum estarà "incomplint la llei, seran uns pressupostos il·legals", mentre que el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va reclamar a Puigdemont que elimini el text. El grup socialista ha registrat una esmena al projecte de pressupostos per suprimir la disposició referent a la consulta independentista.

"El hàmster potser ha sortit de la roda, però està una mica marejat", va respondre amb sorna el cap de files de Catalunya Sí que es Pot. Per això, la confluència d'esquerres es va oferir per reorientar Puigdemont. És a dir, van posar sobre la taula la seva esmena per reformular el text del referèndum. Una possibilitat que el Govern està disposat a explorar, ja que creu que serà més fàcil arribar a un acord amb els comuns en aquest punt que amb els seus socis parlamentaris de la CUP. Un senyal d'aquesta possible aproximació es va veure ahir al Parlament, quan Puigdemont primer i després la consellera de Presidència, Neus Munté, es van reunir amb el portaveu de Sí que es Pot, Joan Coscubiela, per tractar el tema.

Respecte a la reforma del reglament perquè els grups puguin impulsar proposicions de llei per lectura única –amb la qual cosa es podria aprovar la llei de desconnexió de manera accelerada–, Puigdemont va donar suport a la iniciativa sense fissures. "És perfectament legal i perfectament formal", va subratllar Puigdemont. El president va lamentar que l'oposició critiqui una reforma del reglament "prejutjant" la seva finalitat en funció de la ideologia dels seus impulsors, en aquest cas Junts pel Sí.

Aquesta defensa de la via d'urgència va irritar la resta dels grups. "Es vol saltar el reglament del Parlament per silenciar l'oposició i aprovar lleis sense debat", va etzibar Arrimadas. El to de la conversa anava pujant. "No nom meu!", va dir irritat Iceta. "Podem estar d'acord que si algun dia es fa una llei de desconnexió serà la més important que hagi fet el Parlament mai; no la facin per la porta del darrere, de nit i per lectura única", va dir el líder socialista desafiant el president.

Puigdemont es va mostrar impassible a les crítiques: "El Govern està determinat a complir els seus compromisos parlamentaris i electorals". I aquests no són altres que aprovar la llei de ruptura abans del setembre i celebrar el referèndum.●

L'operació Catalunya, a comissió

El Parlament va aprovar la creació de la comissió d'investigació de la coneguda com a operació Catalunya, sobre les suposades actuacions de l'Estat contra dirigents independentistes. És una iniciativa promoguda per Junts pel Sí que ha rebut l'únic vot contrari del PP català. El ple de la Cambra catalana va debatre ahir i va votar la proposta de resolució per crear aquesta comissió, que va sumar els vots favorables de Junts pel Sí, el PSC, Catalunya Sí que es Pot i la CUP, mentre que Ciutadans es va abstenir perquè no comparteix el nom de la comissió, si bé sí que es va mostrar a favor d'investigar el presumpte entramat d'"espionatge polític". El diputat de Junts pel Sí Lluís Guinó va evidenciar el seu "fàstic" per haver de parlar de l'"operació Catalunya" al Parlament, però va denunciar la "trama d'extorsió planificada des del Govern [espanyol] i el Ministeri de l'Interior per intentar destruir l'adversari polític i l'independentisme", un fet que "no es fa en democràcia". El PPC es va quedar sol en la seva oposició a crear aquesta comissió. "S'ha de tenir molta barra per venir aquí a dir que li fa fàstic, tenint avui Fèlix Millet i Jordi Montull al jutjat", va recriminar la diputada popular Esperanza García. / Efe

Fernando Ónega

El hàmster

La notícia del dia, oficialment comunicada pel senyor Puigdemont, és aquesta: "El hàmster ha sortit de la roda". Feia gairebé quaranta anys que era allà ficat, menjant, fent les seves necessitats, fent voltes a la roda i a la fi en va sortir. El molt honorable president no va especificar si es va escapar eludint les lleis que el tenien presoner, si el va posar ell mateix en llibertat o si una tercera força invisible li va obrir la porta de la gàbia. El cas és que ha sortit de la roda, els nens de casa ploren la seva absència, els gats constitucionals han fugit espaordits perquè és un hàmster llegendari, els Mossos esperen instruccions i a la façana de la gàbia hi ha aparegut un cartell que hi diu: "L'hora de la veritat".

Davant la transcendència de l'esdeveniment, he buscat documentació per orientar la meva crònica, perquè no és freqüent que tot un president vagi a un Parlament a comunicar la sortida d'un hàmster. He pogut saber que no pot ser que s'hi estigués gairebé quaranta anys, perquè aquests ratolins tenen vida curta, de poc més de quatre anys. Consultat l'equip forense hamsterià, ho confirma: aquest hàmster ha d'haver nascut, com a màxim, cap al 2012; posem que fos l'11 de setembre del 2012, quan Duran Lleida es va manifestar enguixat.

La seva estada a la roda ha estat d'una solitud penosa per a les seves necessitats

Els seus fillets neixen en la mateixa quantitat que la dreta estatal fabrica independentistes

sentimentals, perquè diuen els llibres que es posa en zel cada quatre dies, un període ple de simbolisme, que ve a coincidir amb la cadència dels sobresalts de l'independentisme a l'Estat i de les visites de Soraya Sáenz de Santamaría a prop de la gàbia: una cada quatre dies.

I ara, amb la bestiola en llibertat, s'obren grans incògnites: campa lliurement amb una estelada a l'espatlla? Té un full de ruta que el guiï? Es deu haver ficat al despatx del president o l'olfacte l'ha portat al de Junqueras? El que més preocupa els amants dels animals és el que acabo de llegir a la Wikipedia: que els hàmsters –no matisa si també els catalans—no són especialment bons per aprendre trucs i potser per això Artur Mas va deixar de cuidar-lo; que no poden veure a distàncies llargues, que serà el factor propagandístic preferit per Rajoy, i que la seva vida perilla si roseguen paper de diaris, perquè la tinta els enverina. Especialment, suposo, si els diaris són de Madrid.

El que sembla clar és que el hàmster va inspirar la reforma del reglament i de l'aprovació exprés de la llei per a la desconnexió: la bestiola desenvolupa la seva gestació en només 16 dies. Els seus fillets neixen en la mateixa quantitat amb què la dreta estatal fabrica independentistes, sis o vuit per embaràs, i "al cap de tres setmanes, informa la Wikipedia, són independents". "Aquest és el model", deu haver dit Puigdemont a la CUP. Ara bé: aneu amb molt de compte, els qui viviu a Catalunya: si trepitgeu el hàmster en una distracció, l'haureu feta bona. Algú dirà que ha estat el Tribunal Constitucional.

LV. Article 292

TRANSBORDAMENT, MONCLOA

Fernando Ónega

L'hora de la veritat

Ha arribat l'hora de la veritat", va dir el president Puigdemont després d'informar que el hàmster havia sortit de la roda. Una mica abans, la diputada de la CUP Anna Gabriel havia anunciat que "el temps de les excuses s'ha acabat". La mateixa Anna Gabriel i el membre d'Esquerra Jordi Orobitg van coincidir a vaticinar que la transició cap a l'Estat català "no serà necessàriament pacífica ni ordenada". Traduïdes aquestes frases al llenguatge polític ordinari, signifiquen dues coses: una, que la decisió de tirar endavant el procés s'ha adoptat amb totes les seves conseqüències. No és cap novetat, però el sobiranisme entén que ha arribat el moment. Traslladada aquesta impressió a un dirigent d'Esquerra, m'ho va confirmar: "No hem tingut mai una oportunitat històrica més favorable; la nostra obligació és aprofitar-la, ara o mai". A la gent de la CUP, el mes de setembre els sembla massa tard.

I per què "ara o mai"? Perquè les circumstàncies polítiques que van ajudar a aglutinar l'independentisme els darrers anys poden desaparèixer. La recuperació econòmica es pot consolidar. Barcelona és la ciutat on més pisos es venen. S'està creant ocupació. Les famílies recuperen la seva capacitat de despesa. Hi ha un optimisme més gran. La irritació amb l'Estat, els seus administradors i les seves retallades tendirà a reduir-se. A una satisfacció social més gran correspondrà una certa complaença social amb l'statu quo. Trencar-lo pot afectar el benestar.

XAVIER GÓMEZ

Anna Gabriel al Parlament

I algun detall que no és petit. Els partidaris de la unió han perdut la por d'expressar-se. No hi ha una resistència capaç de fer front a la potència de l'ANC, però la premsa catalana mostra cada dia més veus que es rebel·len contra la inevitabilitat de la desconnexió. L'últim dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, el que nega la constitucionalitat de la convocatòria del referèndum, encara que el desatengui el Govern, afegeix arguments d'il·legalitat a la consulta i la debilita. Això flota en l'ambient. Afegim-hi que una part de la classe política catalana, la conductora del procés, pot entrar en un període de descrèdit com a conseqüència del que està sortint a la llum en el judici del cas Palau... I el que ve en el cas Pretòria. És la primera ocasió en què l'independentisme, que sempre va portar la iniciativa política, perd part de la seva força devastadora.

Cal avançar-se a tot això. Per aquest motiu, als més radicals i impulsius el mes de setembre els sembla massa tard. El segon suggeriment, potser el més inquietant, és que s'ha començat a preparar la societat per a un desenllaç dur, conflictiu i en el qual no es descarta perdre una de les qualitats fins ara més apreciades del separatisme: la seva trajectòria i voluntat pacífica. Les úniques preguntes que se m'ocorren davant el vaticini de Gabriel i d'Orobitg, apuntat al principi d'aquesta crònica, són: Quant de pacífic s'està disposat a perdre? Quanta part de la societat catalana està disposada a acceptar aquest destí? Quina quantitat de pèrdua de pau podria tolerar la pacífica Catalunya? Aquests són els nous interrogants de l'hora de la veritat.

RETALLS

Podem. Ignoro quants periodistes va intimidar aquest partit. No sé si és veritat que utilitza l'amenaça sistemàtica per tenir bona premsa. Per intentar ser justos, caldria dir: "El partit que estigui lliure d'aquest pecat, que llanci la primera pedra". Però Pablo Iglesias té un antecedent en contra: la seva idea d'espantar o ficar la por al cos dels poderosos.

Múrcia. Curiós combat, el de Múrcia. Rivera, disposat a salvar la seva identitat per no ser engolit pel PP. Podem i PSOE, esperant que caiguin les engrunes. I Rajoy, en alerta davant el que tramin els tres, que al Congrés sumen més de 180 escons. La seva por: "Aquests comencen mirant cap a Múrcia i acaben mirant cap a la Moncloa".

Funcions. Va quedar clar que l'any en funcions de Rajoy va ser magnífic per a l'economia. També per a altres detalls de la vida: va ser el millor any de la història en criminalitat, segons dades d'Interior. I el ministre (en funcions) era Jorge Fernández Díaz, l'únic que sotmeten a una comissió d'investigació.

Irreprotxables. El tribunal que va decidir que Blesa i Rato continuïn en llibertat potser va actuar d'acord amb la llei. Però podia haver pensat millor el seu argument. Al·legar la seva conducta "justa i irreprotxable" –encara que es refereixi al seu comportament en el judici– no sorprèn, perquè va ser així. Però és una dada més que divideix la societat: en una banda, la justícia; en l'altra, la indignació popular.

Alacant reposa les plaques franquistes per ordre judicial

SALVADOR ENGUIX
València

La plaça de la Igualtat d'Alacant va recuperar ahir el seu nom anterior: plaça de la División Azul. "És molt dolorós", valorava ahir la vicepresidenta valenciana, Mónica Oltra. I com aquest, 45 carrers més de la ciutat van tornar a denominar-se amb noms, cites i esdeveniments franquistes. Aquestes reposicions són conseqüència de la interlocutòria judicial que obliga a recuperar els noms anteriors després d'un recurs contenciós administratiu interposat pel PP contra la decisió de l'Ajuntament de modificar la llista de carrers en aplicació de la llei de Memòria Històrica.

"Estem avergonyits. Tornem als temps del *nodo*, a quaranta anys enrere. Ens ha avançat fins i tot la sèrie *Cuéntame*", va anunciar ahir, amb llàgrimes als ulls, María José Espuch, regidora de memòria Històrica d'Alacant. L'Ajuntament d'Alacant, governat per l'esquerra des del maig del 2015 després de dècades de govern del PP, va acordar al novembre de l'any passat netejar la llista de carrers de la ciutat de noms vinculats a la dictadura de Francisco Franco. Però el PP ho va recórrer perquè no es complia amb els tràmits establerts per la llei de Memòria Històrica, i va demanar que no es fes res fins que es dirimís el recurs. La interlocutòria judicial valora que el Consistori va procedir "de manera precipitada i immotivada, ja que no es presentaven raons d'urgència" a l'execució de l'acte administratiu impugnat, per la qual cosa el jutjat va ordenar la restitució de les plaques tretes i la paralització dels canvis previstos.

Per tant, totes aquestes gestions queden, de moment, suspeses fins que no hi hagi una sentència sobre el fons del cas. La coalició de govern d'Alacant –PSPV, Guanyar i Compromís– ha recorregut contra la interlocutòria de la magistrada davant el Tribunal Superior de Justícia valencià.

Les reaccions contra l'actitud del PP van ser ahir contundents. La vicepresidenta valenciana va demanar a aquest partit que expliqui "per què prefereix una plaça d'una unitat militar espanyola que va col·laborar amb el genocidi nazi que va matar 8 milions de persones a una plaça de la igualtat que defensa la dignitat humana". "S'imaginen que a Alemanya reposessin una placa en honor de les SS?", es va preguntar.

El seu lament va ser compartit ahir per la Corporació d'Alacant i per diversos col·lectius socials que van mostrar la seva indignació per la decisió judicial.●

Balclis
El valor del tiempo
Rosselló 227. 08008 Barcelona | T 932 175 607
Almagro, 1. 28010 Madrid | T 917 376 797
www.balclis.com

Subasta de joyas, monedas, relojes, antigüedades, arte oriental, pintura y escultura
Subasta 14 y 15 de marzo
Exposición del 8 al 13 de marzo

LV. Article 293

Rajoy descarta un avanç electoral i crida a la responsabilitat de tothom

Rivera demana al Govern central diàleg, acords i evitar posar en risc l'estabilitat

KIKO HUESCA / EFE

El president del Govern espanyol, Mariano Rajoy, ahir en el seu discurs al congrés del Partit Popular de Madrid

CARMEN DEL RIEGO
Madrid

"No retrauré res a ningú". El president Mariano Rajoy s'estima més mirar cap endavant i no enredar-se en un reguitzell de retrets per veure qui té més culpa del que va passar dijous al Congrés, on el Govern espanyol va viure la seva primera gran derrota, veient com el PSOE i Ciutadans l'abandonaven i no li aprovaven el decret llei sobre els estibadors.

El president del Govern central estava molt molest amb Ciutadans perquè considera que bona part del problema ha estat la seva posició –el PP diu que van arribar a prometre el sí al decret llei–, però Rajoy sap que és millor empassar-se el gripau i buscar una solució, perquè el que s'està jugant l'Executiu és molt, poder governar i sobretot la imatge que transmet a Europa en uns moments en què el Gabinet mirava de vendre l'estabilitat institucional d'Espanya com a valor a Europa.

Per això, durant el discurs al congrés del PP de Madrid, Rajoy va començar ahir la seva intervenció sobre la situació creada amb la frase "No retrauré res a ningú". Ho va fer després que el portaveu del Govern, Íñigo Méndez de Vigo, deixés clar, en la roda de premsa posterior al Consell de Ministres, que la derrota parlamentària ha estat un obstacle en el camí, però que no suposa cap variació en l'estratègia de l'Executiu, que no preveu un avançament electoral com a reacció a la debilitat demostrada. "El Govern no es planteja cap hipòtesi d'avançament electoral", va dir el ministre. I ho va repetir: "No hi haurà avançament electoral, el Govern continua governant, perquè és el que li interessa a Espanya".

El Govern, doncs, no fa retrets, però tampoc no fa autocrítica, i fa recaure tota la responsabilitat del que ha passat en l'oposició; per això el principal missatge d'ahir des del Govern va ser de crida a la responsabilitat de tots.

Rajoy no va citar ningú en concret i es va limitar a expressar el seu desig que les coses es reconduïssin: "Ara toca pactar, i això exigeix parlar, exigeix capacitat per cedir i exigeix entendre l'altre, entendre l'interlocutor, que també té les seves raons, i exigeix posar-se al seu lloc, però també exigeix responsabilitat i defensar l'interès general".

Rajoy considera que ha donat mostres que és capaç de tot això, i que sap que "pactar no és fer el que diu el Govern, en absolut, però hi ha coses que Espanya no es pot permetre".

I aquí hi ha el retret als grups de l'oposició, per molt que no el vulgui fer: "El Parlament d'un gran país de la Unió Europea com és Espanya no pot dir, per majoria, que no vol complir una sentència dels tribunals europeus. No és un problema del Govern, és un problema d'Espanya", perquè afecta "el crèdit, la imatge i el prestigi del nostre país".

Rajoy avisa que incomplir la sentència europea sobre els estibadors "afecta el crèdit i el prestigi d'Espanya"

El Govern del PP considera que encara s'hi pot ser a temps i es compromet a fer un esforç per tirar endavant el decret llei. El ministre de Foment es reunirà amb els partits i amb el sector per mirar de buscar una solució que sigui acceptada a Europa i tingui suport parlamentari.

El líder de Ciutadans, Albert Rivera, també va considerar innecessari un altre avançament electoral, ja que "no hi ha cap motiu", i va posar en dubte que el president Rajoy estigui pensant a duu a terme "aquesta irresponsabilitat". No obstant això, va remarcar, després del fiasco de l'Executiu amb els estibadors, la necessitat que dialogui amb l'oposició i arribi a acords.

"El Govern no pot imposar sense negociar res amb 136 escons", va declarar el dirigent liberal després d'una reunió amb l'alcalde de Màlaga, Francisco de la Torre. Un missatge d'advertència per a la futura negociació dels pressupostos generals, en els quals, va advertir ahir Rivera, han d'estar incloses les partides que van acordar amb el Partit Popular perquè rebin el seu suport al Congrés dels Diputats.●

Arrimadas, "jove líder" de la UE

La portaveu de l'executiva de Ciutadans, Inés Arrimadas, va ser reconeguda ahir com un dels 40 líders de menys de 40 anys pel prestigiós programa European Young Leaders organitzat pel centre de debat europeu Friends of Europe.
En aquesta edició, Arrimadas és l'única política espanyola de la llista elaborada pel *think tank*, que en el seu programa aglutina joves líders en diferents sectors de l'emprenedoria, la ciència, les arts i la política. Altres premiats espanyols en altres edicions són la periodista i exdiputada del PP Cayetana Álvarez de Toledo, i els periodistes Ana Pastor i Ignacio Escolar.
En la seva intervenció d'ahir a l'acte de reconeixement que es va celebrar a Lisboa, la líder de l'oposició al Parlament va destacar que tant a Espanya com a Europa hi ha dos reptes que posen en risc la Unió: "El nacionalisme i el populisme". "Necessitem una Europa millor per superar la pèrdua de confiança en les institucions", va dir.
Arrimadas va proposar que aquestes institucions siguin més transparents i representatives, amb un sistema més clar per retre comptes de la seva gestió.

La gestora insta Sánchez a no dubtar de les normes i no perjudicar el PSOE

JUAN CARLOS MERINO
Madrid

La tensió entre la gestora del PSOE que pilota el procés de les primàries i l'equip de Pedro Sánchez continua en augment. I viurà el seu primer cara a cara, probablement aspre, dimarts de la setmana que ve a la cita que ha convocat el responsable d'organització de la gestora, Mario Jiménez, amb representants de les tres candidatures, també les de Susana Díaz i Patxi López.

Jiménez, un dia més, va llançar ahir un seriós avís a Sánchez perquè deixi de qüestionar les normes per intentar deslegitimar tot el procés, ja sigui pel finançament de les campanyes –que Ferraz exigeix controlar–, pel cens i les afiliacions, els avals, els calendaris, el vot telemàtic i un llarg etcètera. "El raonable és que les normes que tots ens hem donat, que són les mateixes que han operat en altres processos i que han permès que el partit sigui una referència de participació democràtica, no s'han de qüestionar", va advertir a la cadena Ser. "Si qüestionem el sistema, estem dubtant sobre el sistema", va insistir. I va confiar que ningú no intenti deslegitimar les regles vigents. "Espero que ningú no tingui la temptació de fer-li un mal d'aquesta envergadura al partit", va concloure Jiménez.

Però la desconfiança és absoluta entre l'equip de Sánchez, que acusa la gestora de ser "àrbitre i part", i la direcció interina del PSOE, que critica que el deposat líder del partit està disposat a "destruir-lo" per tal de guanyar.

La gestora replica que el reglament per a les primàries del maig serà exactament el mateix que es va elaborar per a la pugna que el 2014 va guanyar, precisament, Sánchez. Un reglament que va elaborar llavors Óscar López, ara cap de campanya de Patxi López. "El que llavors sí que valia a Pedro per guanyar no li serveix ara perquè sap que perdrà?", s'indignen a Ferraz.

Però l'equip de Sánchez, que ja va qüestionar la legitimitat de la gestora que es va constituir després del seu enderrocament –ja que ni tan sols està prevista als estatuts del PSOE–, denuncia ara la seva falta d'imparcialitat, perquè asseguren que ho estan organitzant tot perquè guanyi Susana Díaz i no paren de posar-los obstacles a ells. Una falta de neutralitat que atribueixen, en primer lloc, al mateix Mario Jiménez, que és el portaveu parlamentari de Díaz a Andalusia i un dels seus homes de confiança.

I mentre la gestora i l'equip de Pedro Sánchez continuen embrancats, Susana Díaz comença a formar el seu equip de campanya. Serà "coral", avancen els seus fidels, i amb una àmplia representació territorial. Eduardo Madina, en aquest equip, tindrà un "important paper".●

LV. Article 294

La qüestió catalana

El Parlament fa cas omís dels seus lletrats i aprova els pressupostos

JxSí, la CUP i una diputada de CSQP mantenen la disposició del referèndum

MAITE GUTIÉRREZ
ÀLEX TORT
Barcelona

El Govern de la Generalitat ja té pressupostos, els primers de Carles Puigdemont i Oriol Junqueras, i l'aprovació ha estat convulsa i plena de referències als tribunals, com tota la legislatura. Ahir JxSí i la CUP van tirar endavant els comptes per al 2017, que inclouen la polèmica disposició addicional sobre el referèndum d'independència. El text aprovat manté la referència a la celebració de la consulta i el seu finançament malgrat que el Tribunal Constitucional (TC) i el Consell de Garanties Estatutàries la consideren il·legal i han advertit que el Govern no té competències per convocar-la.

L'última advertència legal la van fer ahir els mateixos lletrats del Parlament. Poc abans de la votació de les esmenes als pressupostos, la presidenta de la Cambra va informar d'una nota emesa pel secretari general, Xavier Muro, i el lletrat major, Antoni Bayona, en què avisen que la votació de la disposició addicional de la consulta, així com l'esmena presentada per la CUP, contradiu les sentències del TC relatives al procés independentista i que la seva aprovació podria comportar responsabilitats penals sobre els membres de la Mesa i els diputats. Aquesta situació, consideren els juristes del Parlament, tampoc no s'arreglaria amb l'aprovació de l'esmena de Catalunya Sí que es Pot sobre el referèndum pactat amb l'Estat.

L'avís dels lletrats va provocar una tempesta a l'hemicicle. Forcadell va suspendre la sessió durant cinc minuts perquè Junts pel Sí, la CUP i Catalunya Sí que es Pot es posicionessin sobre si tenien la intenció de retirar aquestes esmenes.

JxSí va retirar la seva. Però va anunciar que votaria a favor tant de l'esmena de la confluència d'esquerres –que explicita un referèndum pactat– com de la de la CUP –que porta implícita la voluntat de celebrar la consulta unilateralment–. Totes dues es van acabar aprovant finalment. A la segona esmena, una diputada de Sí que es Pot, la podemita Àngels Martínez Castells, va trencar la disciplina de del seu grup i va votar a favor del referèndum unilateral, cosa que ha generat una forta discussió dins la coalició.

El president de JxSí, Jordi Turull, va advertir que la decisió de retirar la seva pròpia esmena l'havia pres el seu grup abans de conèixer la nota. De tota manera, el diputat independentista es va mostrar contrariat, i davant els presents va llegir un informe de dijous passat en què els lletrats asseguren que el Consell de Garanties, quan declara que la redacció d'un determinat article és inconstitucional o antiestatutari, "no implica per se una recomanació de la seva supressió".

No obstant això, Turull va acusar l'oposició de voler transformar el Parlament en "una sala de vistes" i va afegir que la nota dels lletrats que es va llegir just abans de la votació dels pressupostos no aporta cap novetat. Va ser una conclusió en què va coincidir la diputada de la CUP, Anna Gabriel. Però l'anticapitalista va anar més enllà i va afirmar que, malgrat l'advertència dels lletrats que s'ignorava la resolució del TC, la CUP "no ignora res" i que és "perfectament coneixedora" del que s'està posant en joc. "No ignorem, assumim. Assumim perfectament que el procés democràtic que volem iniciar en aquest país contravé els límits que imposa el Tribunal Constitucional", va dir, desafiadora, Gabriel. I va acabar assegurant que, de fet, "suposa un repte".

Els independentistes "assumeixen" la desobediència i diuen que són conscients de les possibles conseqüències

Els grups de l'oposició, escandalitzats per la deriva del ple, van exigir fins i tot en onze ocasions que es reunís la Mesa i la Junta de Portaveus per avaluar l'abast de l'advertència dels lletrats. Forcadell s'hi va oposar amb l'argument que el ple "és sobirà" i que la votació ja havia començat. Fins i tot el portaveu de Sí que es Pot, Joan Coscubiela, va demanar que l'òrgan es reunís malgrat que el seu grup mantenia la seva esmena sobre el referèndum pactat.

El portaveu de Ciutadans, Carlos Carrizosa; el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, i el portaveu del PP, Santi Rodríguez, van coincidir a assenyalar el "desemparament legal" a què se sotmetia els diputats i van censurar que el Parlament ignorés els seus propis lletrats. Per tot plegat no van participar en la votació de les esmenes del referèndum. Aquests tres grups sospesen portar al Constitucional els pressupostos.

Després d'aquest moment d'alta tensió, es va passar sense més ni més a la burocràtica votació de les més de mil esmenes als comptes, la majoria de les quals van ser rebutjades. La CUP es va unir amb la resta dels grups de l'oposició per tirar-ne endavant 600, malgrat que JxSí ja ha deixat clar que no podrà assumir aquestes modificacions. En aquest tràmit, el grup majoritari va trobar un aliat inesperat: Ciutadans. Els diputats taronges es van equivocar i van votar en contra d'altres tantes esmenes amb JxSí. El ple també va aprovar la llei d'Acompanyament dels Pressupostos.●

MANIFEST

500 juristes catalans defensen la consulta

Fins a 500 juristes han firmat un manifest que assegura que la celebració d'un referèndum d'autodeterminació és "legal" perquè a parer seu la pretensió de votar se situa en el marc de la Constitució. Sota el lema "El Dret per la convivència", defensen, a més, que la celebració del referèndum també és "legítima" perquè és reclamada per "una immensa majoria" de la ciutadania catalana. Entre els signants hi figuren Enric Argullol, catedràtic de Dret Administratiu, o Mercè Barceló, catedràtica de Dret Constitucional.

ALBERTO ESTÉVEZ / EFE

Junqueras rep la felicitació de Puigdemont per l'aprovació dels pressupostos del 2017

Puigdemont reclama sensibilitat al Senat

Carles Puigdemont està convençut que la seva petició de pronunciar una conferència a l'antic saló de sessions del Senat sobre el referèndum és una bona idea i que qualsevol alternativa que no passi per aquest format seria devaluar el requeriment del president de la Generalitat. Es tracta d'un esquema que ahir va defensar a la sessió de control al Parlament, en resposta a la proposta del representant del PP, Xavier García Albiol, que, en lloc de pronunciar la conferència, vagi a una sessió de la comissió de les comunitats autònomes del Senat. "Vostè em proposa que fem una cosa que és una comissió de comunitats autònomes, que, per cert, ningú no ha demanat de convocar, i sembla realment que això sí que és una ocurrència per correspondre a una petició que ha fet el president de la Generalitat", va lamentar Carles Puigdemont per precisar que la idea de la comissió de les comunitats autònomes no li agrada. Tot i així, no la va rebutjar ni es va negar a compareixe-hi si fos l'alternativa que li acabés arribant oficialment de la Mesa del Senat. De fet, el president de la Generalitat espera que aquesta resposta arribi i que en pugui conèixer els termes per decidir com actua, i mentrestant el que sí que va fer va ser remarcar, no sense una notable dosi d'ironia, que esperava que "el Senat tingui la mateixa sensibilitat que té amb la tauromàquia", amb referència a un lliurament de premis organitzat per l'associació de parlamentaris a favor de la tauromàquia "i a què no ha posat cap problema perquè es pugui celebrar". "Si aquest acte és possible, faci el que pugui com a senador d'aquest Parlament perquè el Senat ens doni ràpidament l'autorització", va dir Carles Puigdemont a Xavier García Albiol. / Redacció

LV. Article 295

El PSOE busca suports per a la seva moció de censura al president murcià

Cs s'hi sumarà si és per convocar eleccions, mentre que Podem accepta negociar

S. ENGUIX / I. ELLAKURÍA
València/Barcelona

La negativa del president murcià, Pedro Antonio Sánchez, a dimitir després d'haver estat imputat en el cas Auditori ha dinamitat les fràgils complicitats del PP i ha convertit Múrcia en un polvorí polític. Ahir, per sorpresa, el líder del PSOE de la regió, Rafael González Tovar, va presentar davant l'Assemblea Regional una moció de censura contra el president. "És un acte de coherència política i de responsabilitat".

La maniobra va trencar l'estratègia de Ciutadans, el partit que sostè l'Executiu popular i que havia programat presentar la seva pròpia moció de censura dilluns vinent. El seu portaveu, Miguel Sánchez, va aclarir que el que vol el seu partit és una moció "instrumental", és a dir, per convocar noves eleccions, "no per canviar unes cadires per unes altres", en clara referència a les intencions dels socialistes. Per això, van dir que només se sumaran a la iniciativa socialista "quan sapiguem quines intencions tenen".

Des de la direcció nacional de Cs tant el seu president, Albert Rivera, com el secretari general, José Manuel Villegas, van reiterar que la seva posició és la de fer fora Sánchez de la presidència, però no la de formar un govern alternatiu que no tingui l'aval previ de les urnes. "La moció de censura no pot ser un ves-te'n tu que ja m'hi poso jo", va dir el dirigent liberal.

Aquest dilluns la Mesa de l'Assemblea decidirà si tramita la moció del PSOE, que té la firma dels seus 13 diputats. Rafael González Tovar sap que només pot tenir èxit la seva moció per apartar Sánchez de la presidència si suma els diputats de Ciutadans i de Podem, ja que és l'única possibilitat d'assolir la majoria absoluta al Parlament murcià. Ahir Podem va assenyalar que accepta negociar la moció de censura amb el PSOE i la constitució d'un govern alternatiu al del PP.

La maniobra de Rafael González Tovar va ser justificada perquè Cs només disposa de quatre diputats i en calen set per presentar la moció. Tot i això, el partit de Rivera esperava tenir la iniciativa i que fossin els socialistes els que s'hi sumessin per poder registrar-la a l'Assemblea. La moció dels socialistes, si és tramitada, no podrà ser votada abans de cinc dies, i durant les pròximes 48 hores hi podria haver més mocions alternatives, segons recull l'Estatut murcià.

El text de la moció recorda les paraules del president murcià quan va dir que, si la justícia dictaminés "una imputació pel cas Auditori, dimitiria, perquè compliria la seva paraula sense necessitat que ningú l'hi demanés". El president murcià està imputat pels presumptes delictes de prevaricació continuada, frau contra l'administració pública, falsedat en document oficial i malversació de cabals públics. El cas Auditori és la instrucció judicial sobre les presumptes irregularitats comeses per Sánchez en la construcció de l'auditori de Puerto Lumbreras, Múrcia, quan era alcalde d'aquesta localitat.

Després de fer-se pública la imputació, el partit que més es va oposar a la seva continuïtat va ser Ciutadans. De fet, Albert Rivera va oferir continuar amb el pacte que sostè l'Executiu murcià si el PP canviava la persona que ocupa la presidència. Però ahir al matí, en una conferència al fòrum Nueva Economía de Barcelona, només va assenyalar les eleccions anticipades com a única via. Rivera va criticar tant el PP, per haver-se negat a buscar un substitut a Sánchez i evitar els comicis, com el PSOE, per pensar només a agafar cadires.●

LV

Polèmica. El jutge Julián Pérez-Templado (dreta), que instrueix el cas contra el president murcià, en un bar amb un vocal del PP, Cosme Ruiz, l'endemà que prengués declaració a Sánchez

La iniciativa dels socialistes, si és tramitada, no es podrà votar abans de cinc dies

Garre ataca Rajoy i deixa el PP

L'expresident de Múrcia Alberto Garre ha demanat la baixa d'afiliació al PP a través d'una dura carta dirigida al president del Govern i del seu partit, Mariano Rajoy, que acusa de ser el màxim responsable de la "inacció davant la corrupció". A la missiva, Garre es mostra molt crític amb la situació del PP i amb el seu president, que acusa d'haver provocat la "fossilització" del partit i de no haver reaccionat davant la pèrdua de vots dels últims anys. El que va ser president entre l'abril del 2014 i el juny del 2015 qüestiona el desenvolupament del congrés nacional del PP i el del partit a Múrcia. "Van sepultar –assenyala– sota les catifes [...] les immundícies de la corrupció política, dient que són coses del passat, defugint les reiterades advertències del CIS, la coetània sentencia del TSJ valencià i les indagacions que judicialment planaven sobre el president de la meva comunitat". Garre condemna que el seu successor, Pedro Antonio Sánchez, després de declarar com a investigat en el cas Auditori, va tornar a ser elegit líder del PP murcià. "Fins aquí hem arribat", subratlla.

Rodríguez serà el nou secretari general del PP català

I. ELLAKURÍA Barcelona

Després de diverses setmanes de negociació amb els diferents sectors del PP català i amb la direcció de Madrid, Xavier García Albiol es va decantar ahir perquè sigui el veterà diputat Santi Rodríguez la seva mà dreta en la nova etapa que emprendrà el partit a partir d'aquest cap de setmana, en què celebrarà el seu XIV congrés.

Rodríguez ocuparà el càrrec de secretari general en substitució de Jordi Cornet i es convertirà, sota les ordres d'Albiol, en el director de la sala de màquines d'una formació que observa amb certs dubtes el seu futur immediat.

A més del nom de Rodríguez, actual portaveu adjunt del grup parlamentari, sobre la taula de negociacions hi havia el de dos dirigents amb molts suports entre els quadres i la militància popular: els exdiputats a les Corts Antonio Gallego i Daniel Serrano.

Però el suport sense fissures de la vella guàrdia del partit, que veu en Rodríguez un home de "consens" que pot garantir una renovació tranquil·la, així com el suport de la Moncloa a la seva candidatura, van inclinar la balança a favor seu.

Enginyer tècnic en Telecomunicacions, afiliat al Partit Popular el 1982, va entrar al Parlament el 2003 amb Josep Piqué. Però va ser sota el lideratge d'Alicia Sánchez-Camacho quan es va convertir en un dels puntals del grup parlamentari, tant pels seus bons dots oratoris com pel coneixement del reglament de la Cambra. Rodríguez, perico confés, va saber, a més a més, mantenir-se al marge de les periòdiques pugnes de poder al PP català. Ha estat una neutralitat que l'ha ajudat en el seu salt a la secretaria general.●

Lliures de corrupció

Inés Arrimadas

A finals del 2010 vaig assistir per primera vegada a un míting de Ciutadans. Allà vaig escoltar Albert Rivera defensar propostes per lluitar contra la corrupció que llavors semblaven *revolucionàries*: suprimir els aforaments, despolititzar la justícia o eliminar els indults a polítics.

Des d'aleshores, gairebé cada dia ens aixequem amb una nova notícia sobre corrupció. Març ha estat un mes infaust per als dirigents de Convergència que s'han assegut al banc dels acusats; és irònic que alguns ideòlegs de l'"Espanya ens roba" siguin als tribunals precisament per robar als catalans.

La corrupció no és només un problema moral o ètic que destrueix la confiança en les institucions democràtiques; la corrupció també és un greu problema econòmic que lamina la nostra competitivitat i que drena recursos que es podrien destinar a polítiques socials. Els ciutadans estan disposats a pagar impostos si saben que serviran per tenir més llits d'hospital o millor material per a les escoles, però no si s'assabenten que els seus diners han anat a parar a les butxaques dels Millets o Bárcenas de torn.

Tota democràcia sòlida i economia dinàmica necessita trobar suport en institucions netes i transparents. I per això no es tracta de destruir el sistema com alguns proposen, sinó de netejar-lo.

La corrupció no és una plaga bíblica que estem condemnats a patir; podem combatre-la amb mesures concretes que no costen un sol euro i generen retorns incalculables. Sens dubte, entre elles no hi ha tapar els casos de corrupció amb una bandera o canviar el nom del teu partit.

Els vells partits ja saben que han de complir unes exigències de regeneració que no han volgut en 30 anys

Si alguna cosa ha quedat clara en aquests últims temps és que allà on Ciutadans és decisiu, la corrupció no es tapa: s'investiga. I els vells partits saben que han de complir unes exigències de regeneració que no han aprovat en trenta anys.

Així ho hem demostrat impulsant al Congrés dels Diputats una comissió sobre la presumpta caixa B del Partit Popular, així com una altra que investigarà el saqueig de les caixes d'estalvis, després de diversos intents de bloqueig tant del PP com del PSOE. Igualment, ja hem registrat iniciatives per prohibir els indults a polítics corruptes o exigir una major responsabilitat dels partits per la corrupció dels seus càrrecs públics.

Gràcies a Ciutadans, per primera vegada en democràcia s'ha tramitat una llei integral de Lluita contra la Corrupció al Congrés, mentre que al Parlament hem registrat una llei per protegir els denunciants que destapen els casos de corrupció.

Han passat alguns anys des que vaig anar a aquell míting. La corrupció continua sent el segon problema dels ciutadans, després de l'atur. Però moltes de les mesures que en aquell moment semblaven una utopia, avui són propostes concretes que s'estan tramitant als parlaments autonòmics o al Congrés gràcies a Ciutadans. Avui, més que ahir, som molt més a prop de tenir les institucions que es mereixen tots els ciutadans: unes institucions lliures de corrupció.●

I. ARRIMADAS, *portaveu nacional de Cs i líder de l'oposició al Parlament*

LV. Article 296

L'oposició posa en dubte la imparcialitat de Forcadell

JxSí i CUP defensen la gestió de la presidenta i ella afirma que compleix el reglament

MAITE GUTIÉRREZ
Barcelona

La gestió de Carme Forcadell al capdavant de la presidència del Parlament de Catalunya ha estat posada en dubte. La seva negativa a paralitzar el ple de la setmana passada perquè la Mesa analitzés l'advertència dels lletrats de la Cambra –van avisar que votar la disposició del referèndum en els pressupostos era il·legal– ha provocat un profund malestar en els grups de l'oposició. Les queixes se centren sobretot en l'actuació de l'expresidenta de l'ANC en aquesta convulsa sessió plenària, però van més enllà. Ciutadans, el PSC i el PP consideren que Forcadell afavoreix la majoria independentista i denuncien falta de neutralitat en diferents episodis.

Així ho van transmetre ahir a Forcadell mateixa. Els tres grups van lliurar un escrit a la presidenta durant la junta de portaveus en què denuncien que es va saltar el reglament i va vulnerar els drets dels diputats durant la votació dels pressupostos de la Generalitat. Per tot plegat, demanen que Forcadell actuï amb la "imparcialitat i objectivitat implícits en la funció de representació de la Cambra de la presidència del Parlament".

Cs, PSC i PP lamenten com va actuar en l'últim ple la cap del Parlament i l'acusen d'afavorir l'independentisme

MARIA BELMEZ / ACN

Carme Forcadell

El grup de Catalunya Sí que es Pot, per la seva banda, comparteix algunes d'aquestes queixes, però no firma el document presentat perquè no està d'acord amb tots els punts. En canvi, sí que qüestiona que la Mesa, on Junts pel Sí té majoria, no hagi atès la seva sol·licitud perquè els lletrats estudiïn la presumpta contradicció entre les dues esmenes sobre la disposició del referèndum –una de la CUP, que defensa la consulta unilateral, i l'altra de CSQP, amb el referèndum pactat–.

"Tenim la sensació que els plens no s'ordenen amb objectivitat i demanem que, de cara al futur, la Mesa i la presidència garanteixin els drets de tots els grups", va subratllar la portaveu socialista, Eva Granados. "Forcadell ha d'entendre que ja no és la presidenta de l'ANC", va afegir el diputat de Cs Fernando de Páramo. La diputada popular Esperanza García va afirmar que "la negativa de la Mesa s'està convertint en un esport, i això és un risc per a la democràcia". En definitiva, aquests grups lamenten que Forcadell "utilitzi" la institució del Parlament per complir els objectius del bloc independentista.

Els arguments van ser rebutjats per Junts pel Sí, la CUP i Forcadell mateixa. El grup de Govern va defensar la imparcialitat de la presidenta i va assegurar que aquesta es limita "a aplicar el reglament". L'oposició, va continuar Junts pel Sí, intenta "desgastar-la". Els antisistema, per la seva banda, van criticar que "s'infravalori" la feina de Forcadell, que van qualificar d'irreprotxable.

La presidenta va respondre ahir a les queixes de Cs, el PSC i el PP mitjançant un comunicat en el qual defensa la seva "equanimitat". Exposa una sèrie d'articles del reglament del Parlament per afirmar que si no va paralitzar el ple de la votació dels pressupostos i va reunir la Mesa, tal com sol·licitaven els tres grups, va ser perquè "segons el reglament, no calia".

Així mateix recorda que la convocatòria de la Mesa és competència exclusiva de la presidència i que la sol·licitud del grup parlamentari del PP per concentrar la junta de portaveus "no tenia fonamentació reglamentària".●

El TSJC vol documents de la Cambra

La magistrada del TSJC Maria Eugènia Alegret va demanar ahir al Parlament que li lliuri les resolucions que van ser aprovades al ple del Parlament a favor d'un referèndum d'independència. En una providència, Alegret imposa un termini de set dies perquè se li lliuri aquesta documentació. Alhora la jutgessa també vol que la Cambra li faci arribar la notificació que el TC li va enviar amb la resolució en la qual advertia de les conseqüències de desobeir la seva prohibició de desenvolupar la declaració de ruptura aprovada el 9 de novembre del 2015, amb els detalls del dia, l'hora i el minut de la recepció. El TSJC investiga Forcadell i tres membres de la Mesa –Corominas, Simó i Barrufet– per desobediència per haver permès la votació de les resolucions a favor del referèndum. / T. Muñoz

El Parlament condemna l'escarni de la CUP a la seu del PP a Barcelona

ÀLEX TORT
Barcelona

"Als Països Catalans, el jovent seguem arran", diu un dels lemes d'Arran, l'organització juvenil independentista afí a la CUP. Tan arran que ahir el Govern i el Parlament van condemnar sense matisos l'escarni a la seu del PP a Barcelona. Tots els grups es van sumar a una declaració conjunta de reprovació dels fets, que, a més, van ser denunciats per la formació que presideix Xavier Garcia Albiol davant els Mossos d'Esquadra dilluns a la tarda.

A la denúncia el PP subratlla que davant la seva seu es van concentrar els membres d'Arran sense comunicar-ho prèviament, circumstància que impedia l'entrada i sortida del personal, i que es van enganxar cartells i adhesius propis de l'organització independentista. A més a més, constaten la presència de la diputada de la CUP Anna Gabriel i de l'exdiputat David Fernàndez, i denuncien que cap dels concentrats no es va identificar malgrat els requeriments dels agents policials. Albiol va anar més enllà i va assegurar en declaracions a TVE que els Mossos no van identificar els participants de l'ocupació per "ordres polítiques".

En tot cas, ahir el Govern i tots els grups parlamentaris, tret de la CUP, van tornar a condemnar l'escarni. Així doncs, Neus Munté, portaveu del Executiu català, va afirmar que una acció com aquesta no contribueix a ampliar la base independentista. JxSí tampoc no va estalviar crítiques i va condemnar l'ocupació "sense cap tipus de matís". El seu portaveu, Roger Torrent, va assegurar que el procés sobiranista català "és i serà pacífic, democràtic i cívic, o no serà".

Cs, el PSC i Sí que es Pot també van lamentar l'ocupació de les joventuts independentistes. De fet, la formació taronja va demanar al Govern que deixés de comptar amb la CUP, mentre que els socialistes van celebrar que Puigdemont condemnés l'acció. Tots els grups parlamentaris, excepte els cupaires, van firmar una declaració proposada pels populars en què el Parlament rebutja "fermament" l'escarni i la "intimidació" d'Arran.

La CUP va justificar l'acció, perquè "no hi va haver violència" i, per tant, considera que "no hi ha motiu per a querelles". Anna Gabriel, diputada anticapitalista, va afegir que les "amenaces" del PP no els preocupen. "El que ens preocupa és que el PDECat, ERC i CSQP assumeixin el marc mental del PP". Als passadissos del Parlament la diputada es va enfrontar ahir a crits amb el portaveu de Catalunya Sí que es Pot, Joan Coscubiela, a qui va qualificar de "fatxa" per haver firmat la declaració.●

Antoni Puigverd

Un socialisme adjectiu

Ahir el periodista Juan Carlos Merino titulava així, a l'edició digital de *La Vanguardia*, la seva crònica de la darrera jugada de l'aparell socialista: "La gestora del PSOE fa entrar Pedro Sánchez en un cul-de-sac". És un titular molt precís. Incapaç de guanyar-lo a camp obert, la burocràcia socialista està provocant tota mena de noses al candidat Sánchez. Obstacles de picaplet. Primer el van fer plegar de secretari general emparant-se en la lletra dels estatuts, però forçant-ne l'esperit. Després han afavorit sense dissimulacions, amb un desvergonyiment que només els molt forts o els molt febles practiquen, la candidatura oficialista de Susana Díaz, avalada per totes les velles glòries del partit. Tot i això, no semblen gens segurs de poder-lo tombar, i ara el forcen a descapitalitzar-se econòmicament: un candidat sense recursos econòmics per fer campanya és home mort. Amb molta alegria es va llençar l'esquerra a defensar les primàries, oblidant precisament que, a tot arreu on es practiquen, són un recurs ideal per a polítics de butxaca profunda i consistent.

Si realment li tallen el finançament popular que havia aconseguit pel mètode del micromecenatge, Sánchez queda acorralat en un cul-de-sac. Ara bé, quan un animal és acorralat, generalment es gira contra els caçadors, encara que sigui a la desesperada. El fantasma de l'escissió, de què l'altre dia parlava Enric Juliana, cada dia es fa més visible als foscos passadissos del devastat casalot socialista.

Mentre les velles glòries surten dels àlbums de fotografies per auxiliar Susana Díaz, Sánchez de grat o per força és empès cap a l'espai de Podem. Si finalment hi ha escissió, l'eix polític de l'esquerra ja es desplaçarà irreversiblement cap al conglomerat que Pablo Iglesias articula amb els comuns catalans, les *mareas* gallegues i el compromís valencià. Amb l'afegitó de la nova esquerra socialista de Pedro Sánchez, el conglomerat liderat per Podem tindria possibilitats de créixer també on ara estava més verd: Andalusia i les Castelles. Ara com ara, certament, aquest conglomerat no sembla prou fort per decantar la balança d'una majoria. Però hi ha una cosa que quedarà clara des del primer moment de l'escissió, si es produeix: obligarà el PSOE oficial a deixar de ser substantiu per convertir-se en un adjectiu del PP. Un adjectiu meridional.

> El PSOE, si abandona el substantiu, es pot convertir en un adjectiu meridional del PP

La famosa expressió PPSOE, tan popular a les xarxes socials, es convertiria, per tant, en una realitat que el PSOE necessitaria per sobreviure. Més marge de joc per al PP, doncs. Una vegada més, el president Rajoy aconsegueix reduir l'espai dels adversaris. Tindrà un PSOE condemnat a fer-li de mascota.

Un chien andalou: a la seqüència inicial d'aquest famós film surrealista, Buñuel talla l'ull d'una dona amb una fulla d'afaitar. Sánchez està sent forçat a estimbar-se, però tindrà temps de perforar la còrnia de Susana Díaz. I, per poc profund que sigui el tall, la mirada del PSOE quedarà inevitablement subordinada a la del PP.

LV. Article 297

LA VANGUARDIA

Presidente-Editor: JAVIER GODÓ, CONDE DE GODÓ

Director: Màrius Carol

Directores adjuntos: María Dolores García Miquel Molina Enric Juliana Álex Rodríguez

Subdirectores: Manel Pérez Isabel Garcia Pagan Llàtzer Moix

Adjuntos al Director: Enric Sierra y Pedro Madueño
Redactores jefes: Lluís Uría (Internacional), Jaume V. Aroca (Política), Susana Quadrado (Tendencias y Gente), Ramon Suñé (Vivir), Ignacio Orovio (Cultura), Sergio Vila-Sanjuán (Cultura|s), Joan Josep Pallàs (Deportes), Ramon Aymerich (Economía), Celeste López (Redacción Madrid), Mariángel Alcázar (Casa Real), Jaime Serra (Infografía e Ilustración), Núria García Arenas (Diseño), Fèlix Badia (Magazine), Magí Camps (Edición) y Eduard González (Administración de Redacción)

Secciones: Elisenda Vallejo (Internacional), Josep Gisbert (Política), Pau Baquero (Opinión), Silvia Angulo (Vivir), Maricel Chavarría (Cultura), Juan B. Martínez (Deportes), Dolors Álvarez (Economía), Cristina Gallego (Fotografía) y Xavier Mas de Xaxàs (Corresponsal diplomático)
Consejeros de Dirección: Lluís Foix y Josep Maria Sòria

El Brexit i el futur dels residents

EL Regne Unit és a punt d'embarcar-se en un viatge ple d'incerteses. Debilitarà els 27 membres restants de la Unió Europea i gairebé amb tota seguretat farà que aquest país entri en una dècada d'inestabilitat o més. El 1973, el Regne Unit es va inscriure amb un esperit poc integrador en aquest intent audaç de modelar una comunitat de pau i prosperitat entre els estats nacionals que havien estat en conflicte durant segles. Lamentablement, l'entusiasme rares vegades va superar l'acceptació a contracor.

Malgrat això, durant 44 anys, els britànics han crescut, o han envellit, amb el projecte europeu i aquest s'ha incrustat en les seves vides. Fins i tot aquells que no hi van creure mai no poden pretendre ara recuperar-ne el control tot d'un plegat. Tampoc no acolliran amb beneplàcit la pèrdua dels beneficis de què gaudeixen gràcies a l'adhesió: la setmana laboral més curta, els ajuts econòmics dels fons regionals de la UE o les platges netes on van de vacances.

Ara comença el procés enorme i ardu de desfer les mesures que han cosit el Regne Unit en la vida de 27 països més. Interessa a les dues parts que les negociacions per reconstruir una nova relació siguin com menys doloroses millor. El problema és que els objectius de Theresa May tendeixen a un resultat que sens dubte afectarà l'economia britànica i probablement causarà danys col·laterals a la resta de la UE.

La qüestió de les obligacions financeres del Regne Unit s'ha convertit en un tòtem per als *brexiters,* que es preocupen poc pel futur d'Europa i les relacions amb el seu país. Exigeixen que no es pagui cap factura per la sortida. Els negociadors de la Unió Europea, que ho tenen com el primer punt de l'agenda, diuen que és impossible deixar de complir els compromisos anteriors. Eleven la factura a gairebé 60.000 milions d'euros. Sens dubte un factor decisiu. Val a dir, sobre això, que Theresa May, sàviament, ha evitat pronunciar-s'hi.

El pressupost és una àrea que reflecteix el nivell d'intimitat que es crea en una relació que ha durat 44 anys. Una altra és la lliure circulació de ciutadans del Regne Unit cap a altres països de la UE, i des d'aquests cap a les illes. Per a molts residents, aquest sentit d'identitat compartida gràcies a la llibertat de moviments ha estat un dels grans beneficis de la pertinença a la Unió Europea.

Fins i tot aquells britànics que han experimentat la immigració com un desafiament a la seva forma de vida han sortit guanyant amb els metges i les infermeres d'Alemanya i d'Espanya, amb els treballadors assistencials de Polònia i amb els baristes d'Itàlia. Els supermercats són més barats a causa dels centenars de milers d'europeus que treballen en l'agricultura i l'elaboració d'aliments. I a tot arreu, en la ciència i en la investigació, en les arts i en els negocis, la contribució ha estat tant cultural com financera.

No obstant això, des del 23 de juny, el futur dels tres milions de ciutadans de la UE que viuen i treballen al Regne Unit, i el dels britànics a l'estranger, ha estat incert. Al desembre, europeus residents al Regne Unit durant la major part de la seva vida van començar a rebre cartes del Ministeri de l'Interior instruint-los a "preparar-se per anar-se'n". Els ministres de la UE han insistit que els drets dels ciutadans han de ser part de les negociacions. Es deia que la cancellera alemanya, Angela Merkel, era una de les que no volien que la qüestió es resolgués per separat. Al gener, en el discurs en què va exposar la seva posició negociadora als ambaixadors, May va afirmar que el seu intent de resoldre l'afer ràpidament no s'havia tingut en compte. El problema afecta fins a cinc milions de persones. No és pas bo, tant moralment com pragmàticament, tractar així els nostres conciutadans.

Ara que es desencadena l'article 50 del tractat de Lisboa, el destí dels ciutadans de la UE que viuen al Regne Unit o el dels britànics que viuen en un altre lloc d'Europa s'hauria de tractar com un assumpte separat. Cal accelerar i simplificar el procés de sol·licitud de residència permanent al Regne Unit. Els propers dos anys seran difícils i, sens dubte, en ocasions tempestuosos. Com a qüestió urgent seria prudent crear un ambient positiu per arribar a un acord sobre aquest tema delicat dels residents.

La Vanguardia, juntament amb quatre diaris europeus més, advoca per un acord entre el Regne Unit i els 27 estats membres per reconèixer recíprocament els drets dels ciutadans de cada part.

Assalt de la CUP a la seu del PP

AMB una naturalitat inquietant, mig centenar d'activistes d'Arran –una branca juvenil de la CUP– van intentar irrompre dilluns a la seu del PP a Barcelona, sota la mirada aprovatòria d'una diputada, Anna Gabriel, i d'un exdiputat, David Fernàndez, cosa que no deixa de ser un avís perillós: la via parlamentària no li sembla eficaç a la CUP i traslladen la manera de fer política a l'assetjament a un partit amb el qual comparteixen l'hemicicle del Parlament de Catalunya. No sembla una forma de coherència democràtica gaire exemplar.

La resta de partits parlamentaris i el president de la Generalitat van condemnar els fets de seguida, l'enèsima sortida de to d'un soci tan imprescindible com imprevisible. El moment polític crucial que viu Catalunya, amb un Govern disposat a convocar un referèndum al setembre sense acord amb l'Executiu espanyol i al marge de l'Estatut, convida a extremar la serenitat i exigeix un respecte escrupolós de les formes, sobretot envers els adversaris. Dies enrere, un conseller destacat, Raül Romeva, associava Ciutadans amb el falangisme i ho feia des de l'escó del Parlament, una menció poc afortunada perquè evoca la Guerra Civil i els seus bàndols.

Amb vista als propers mesos, els polítics i agents socials catalans tenen l'obligació de mantenir la convivència i encarrilar el diàleg, lluny de qualsevol complaença amb actuacions antidemocràtiques com la que ha protagonitzat Arran.

Quim Monzó

Les falses promeses

Avui he anat a cal barber. Amb aquest senyor no tinc mai problemes amb l'hora. Si aconsegueixo que em doni cita a les nou del matí (el meu moment preferit, perquè després ja dedico el dia sencer a la feina), a les nou del matí en punt aixeca la persiana, immediatament em convida a asseure'm a la butaca i comença a tallar-me els cabells.

No passa el mateix en altres establiments. Al forn de pa hi ha un rètol que diu que obren a les vuit. Efectivament és així: a les vuit obren la porta. Hi entro i, com que fan una coca de recapte prou acceptable i m'estimo més esmorzar salat que no pas dolç, en demano un tall. (Molts clients en diuen pizza, per cert, com si fos el mateix. No deuen haver sentit a parlar mai de la coca de recapte, suposo.) Diu la dependenta:

–Ui, no. Fins d'aquí a vint minuts o mitja hora no n'hi haurà. L'estan fent.

Aquesta falta de concreció ("vint minuts o mitja hora") ja et permet intuir que potser seran tres quarts. De manera que ho deixo córrer. No ho sé, però si jo tingués un forn, intentaria que abans d'obrir la porta ja hi hagués de tot, ni que fos poc, i dedicaria la resta de la jornada a preparar més peces d'aquells pans, croissants, ensaïmades o coques (de recapte o dolces) que veus que estan a punt d'exhaurir-se.

En això dels horaris d'obertura hi ha una clara tendència a l'ensarronada pura i dura

En això dels horaris d'obertura hi ha una clara tendència a l'ensarronada. Sovint truques a un restaurant per reservar taula. Per al migdia, per exemple:

–¿A quina hora comencen a servir?
–A la una ja estem a punt.
–Doncs a la una.
–Molt bé. ¿Per a quantes persones?
–Per a una.
–¿A quin nom?

Hi vas a la una, puntual com un clau. Seus a la taula que t'indiquen i observes com estan acabant de preparar la cuina i la resta de taules. Passen deu minuts, quinze, i encara no t'han portat la carta. No hi ha ningú més al menjador. ¿Per què triguen tant a fer aquest primer i senzill pas? Doncs perquè no és veritat que comencin a servir a la una. A la una obren la porta, però ells no pensen posar-te el plat a taula fins a tres quarts de dues (amb molta sort) o, més probablement, a les dues tocades. Pitjor és el cas dels bars que al matí obren a una hora determinada i, mentre els clients ja van entrant, encara estan fregant el terra, amb la tremenda pudor de desinfectant o lleixiu que en aquests moments impregna el local. ¿No seria molt més lògic que obrissin un cop ja haguessin fregat i ventilat, i hagués desaparegut aquesta ferum terrible que t'envaeix els narius i t'impedeix assaborir dignament un cafè o un entrepà? A l'*APM?* de TV3 de vegades surt (o sortia) un senyor que deia: "Que nos están engañando. ¡Que no nos engañen, que nos digan la verdá!". Ara entenc a què es referia, pobre home.●

LV. Article 298

La plantilla d'Iberpotash demana tirar sal a Sallent tot i la sentència judicial

El comitè d'empresa pressiona la Generalitat perquè busqui una sortida

EDUARDO MAGALLÓN
Barcelona

El comitè d'empresa d'Iberpotash de les mines de Sallent i Súria va demanar ahir públicament que es continuï acumulant sal a les instal·lacions encara que una sentència judicial ho prohibeixi a partir de l'1 de juliol vinent. La declaració conjunta dels treballadors pressiona la Generalitat perquè és l'única que podria "reinterpretar" la decisió judicial contra Iberpotash, que està controlada per la companyia israeliana ICL. Entre directes i indirectes, Iberpotash dona ocupació a més de 5.000 treballadors.

L'origen del problema es troba en el retard de 18 mesos que acumulen les obres de condicionament de la mina de Súria que està duent a terme Iberpotash. Va ser l'antiga direcció d'Iberpotash –que ara ha estat cessada– la que va fixar davant el tribunal la data de l'1 de juliol com el moment en què podria deixar d'abocar-se sal a la muntanya del Cogulló, al costat de la mina de Sallent. La sal és el residu que queda quan s'extreu la potassa del subsòl. I encara que una part està començant a reaprofitar-se per a usos industrials, la major part s'acumula en una gegantina muntanya. El problema és que aquesta sal es filtra i contamina l'aigua del subsòl.

El comunicat conjunt emès ahir per part dels comitès d'empresa de les dues plantes es va fer públic el mateix dia en què els representants del sindicat CGT a Iberpotash, juntament amb la diputada de la CUP Anna Gabriel, van dur a terme una roda de premsa al carrer davant la Generalitat de Catalunya, a Barcelona. Rubén Noe, delegat de la CGT a Iberpotash, va assenyalar ahir que s'havien assabentat del comunicat conjunt a l'acabar la roda de premsa però que comparteixen els objectius amb la resta de la plantilla.

En la nota del comitè d'empresa, els treballadors, malgrat recordar que "les sentències judicials hi són per complir-les", demanen "una moratòria en el temps que permeti una transició pacífica i sense cost social ni laboral". Només l'Administració pot facilitar aquesta moratòria, amb la qual cosa la pressió sobre la Generalitat i la resta d'administracions locals implicades ara mateix és màxima. Ahir, durant l'acte organitzat per la CGT a Barcelona la diputada de la CUP, Anna Gabriel, va dir que "la responsabilitat està en mans del Govern i són ells els que han de treballar per mantenir tots i cada un dels llocs de treball", informa ACN.

Encara que ara per ara no ha transcendit quines són les ofertes que fa l'empresa, el cert és que existeixen alternatives que podria posar en marxa Iberpotash per poder superar el període de gairebé dos anys que falta perquè la planta de Súria estigui preparada per assumir la producció de Sallent. Iberpotash afirma que necessita mantenir una producció d'1 milió de tones a l'any per ser competitiva. Les alternatives per part de l'empresa podrien consistir en cessar parcialment la producció de Sallent i mantenir només la part d'extracció de potassa de la quaql el residu de sal es pugui acumular fora del Cogulló. En aquest escenari, que òbviament seria perjudicial econòmicament per a l'empresa perquè produiria menys de l'objectiu d'1 milió de tones, la part de la plantilla sense feina per la reducció de l'activitat podria entrar en un expedient de regulació d'ocupació de caràcter temporal mentre s'acabin les obres. Aquestes alternatives no estan avui dia oficialment a sobre de la taula.

L'empresa manté reunions periòdiques amb el Govern de la Generalitat en el marc d'una comissió interdepartamental creada a aquest efecte en què participen representants de tres conselleries (Empresa, Territori i Presidència) més la delegació del Govern de la Generalitat.

Per avui hi ha prevista una reunió entre l'empresa i els sindicats. Fonts de l'empresa asseguren que hi ha un acord firmat amb la plantilla l'any 2011 pel qual Iberpotash es compromet a dur a terme la reestructuració de l'activitat sense perjudicar la plantilla.

L'empresa ara per ara evita concretar si podria acceptar una opció alternativa com seria rebaixar la producció

Tot el projecte inversor d'Iberpotash per reordenar la seva activitat a Catalunya tenia un pressupost d'uns 500 milions, dels quals ja se n'han invertit 390. Falten 110 milions més, juntament amb una partida de 145 milions addicionals per millorar les plantes salineres. Precisament, les companyies salineres rivals d'Iberpotash estan influint en la gestió del procés amb al·legacions a tots els permisos que sol·licita l'empresa. El temor que existeix entre la plantilla és que la situació actual d'inestabilitat pogués portar la multinacional israeliana a replantejar-se el seu programa inversor.●

INMA SAINZ DE BARANDA

L'acte organitzat ahir per CGT amb la presència de la diputada de la CUP, Anna Gabriel, a la dreta

AVISOS OFICIALS

Diputació de Barcelona

ORGANISME DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA

ANUNCI

En compliment del que disposa l'article 3 del RD 243/1995, de 17 de febrer, pel qual es dicten normes per a la gestió de l'Impost sobre activitats econòmiques i se'n regula la delegació de competències en matèria de gestió censal, l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona, actuant per delegació dels municipis que es detallen, anuncia que durant el termini comprès entre els dies 3 i 18 d'abril d'enguany romandrà a disposició del públic a l'ajuntament respectiu i a les oficines d'aquest Organisme, la matrícula de l'Impost sobre activitats econòmiques per a l'any 2017, comprensiva dels subjectes passius per quota municipal no exempts de cadascun d'ells, aprovada per resolució número 2017017516, de 9 de març, de Gerència, en exercici de les competències delegades pel Ministre d'Hisenda a la Diputació de Barcelona en matèria de gestió censal, mitjançant l'Ordre HAC/1766/2003, de 24 de juny, l'Ordre EHA/4254/2004, de 20 de desembre, l'Ordre EHA/4092/2005, de 27 de desembre, l'Ordre EHA/3953/2006, de 19 de desembre, l'Ordre EHA/3814/2007, de 18 de desembre, l'Ordre EHA/652/2009, 5 de març, l'Ordre EHA/3486/2009, de 16 de desembre, l'Ordre EHA/3359/2010, de 20 de desembre, l'Ordre HAP 2816/2012, de 21 de desembre, l'Ordre HAP/2024/2014, de 15 de desembre, i l'ordre HFP1946/2016, de 19 de desembre, dictades a l'empara de l'establert en l'article 91.1 del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Llistat

Abrera. Alella. Arenys de Mar. Argentona. Badalona. Badia del Vallès. Barberà del Vallès. Berga. Caldes de Montbui. Calella. Canet de Mar. Canovelles. Cardedeu. Castellar del Vallès. Castellbisbal. Castelldefels. Cerdanyola del Vallès. Corbera de Llobregat. Cubelles. Esparreguera. Esplugues de Llobregat. Franqueses del Vallès, Les. Garriga, La. Gavà. Igualada. Llagosta, La. Lliçà D'amunt. Llinars del Vallès. Malgrat de Mar. Manlleu. Martorell. Masnou, El. Molins de Rei. Mollet del Vallès. Montgat. Montornès del Vallès. Olesa de Montserrat. Palafolls. Palau-Solità i Plegamans. Pallejà. Parets del Vallès. Piera. Pineda de Mar. Premià de Dalt. Premià de Mar. Ripollet. Roca del Vallès, La. Rubí. Sant Andreu de la Barca. Sant Andreu de Llavaneres. Sant Boi de Llobregat. Sant Celoni. Sant Cugat del Vallès. Sant Feliu de Llobregat. Sant Joan de Vilatorrada. Sant Joan Despí. Sant Just Desvern. Sant Pere de Ribes. Sant Quirze del Vallès. Sant Sadurní d'Anoia. Sant Vicenç de Castellet. Sant Vicenç dels Horts. Santa Margarida de Montbui. Santa Maria de Palautordera. Santa Perpètua de Mogoda. Sitges. Tordera. Torelló. Vallirana. Vic. Viladecans. Vilafranca del Penedès. Vilanova del Camí. Vilassar de Mar.

Rercursos

La inclusió d'un subjecte passiu en la matrícula de quotes municipals dels municipis detallats, la seva exclusió o l'alteració de qualsevol de les dades a les quals es refereix l'apartat 2 de l'article 2n del RD 243/1995, de 17 de febrer, constitueixen actes administratius contra els quals només es podrà interposar recurs de reposició davant la Gerència d'aquest Organisme, en el termini d'un mes, a comptar des del dia següent al de finalització del període d'exposició pública de la matrícula.

Contra la desestimació expressa o presumpta del recurs de reposició referit, podrà interposar reclamació economicoadministrativa, mitjançant escrit adreçat a aquest Organisme, en el termini d'un mes a comptar des del dia següent al de la seva notificació o des de l'endemà del dia en què el referit recurs de reposició s'hagi d'entendre desestimat de forma presumpta. Aquest Organisme s'encarregarà de remetre la reclamació al Tribunal Economicoadministratiu competent.

La interposició del recurs de reposició corresponent no originarà la suspensió dels actes de liquidació subsegüents, de conformitat amb el que disposa l'article 224.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, llevat que així ho acordi expressament la Gerència d'aquest Organisme, de conformitat amb l'establert en l'article 14 del text refós de la Llei reguladora de les Hisendes Locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

Barcelona, 10 de març de 2017. – La gerent, Silvia Cano Arteseros.

Institut Català del Sòl

ANUNCI

L'Institut Català del Sòl anuncia, d'acord amb l'article 169 del Text refós de la Llei d'Urbanisme, la comercialització mitjançant venda de les parcel·les números 24, 25 i 26 del sector residencial Pardinyes del terme municipal de Lleida.

El document d'informació que regeix la comercialització i la documentació annexa es pot descarregar del web de l'INCASOL, o recollir-lo a la Direcció Comercial de l'INCASOL (carrer de Còrsega, 273, 1r de Barcelona) o a l'Ajuntament de Lleida (Plaça de la Paeria, 1) a partir del dia 29 de març de 2017 de dilluns a divendres, excepte festius, de 9 a 14 hores.

Les instàncies per participar-hi només es poden presentar al registre de l'INCASOL (carrer de Còrsega, 273, planta baixa, de Barcelona) fins a les 14 hores del dia 2 de maig de 2017 i no seran vàlides les instàncies presentades en altres registres administratius.

Per a més informació, us podeu adreçar al telèfon 932 286 082 o podeu consultar el web incasol.gencat.cat

Barcelona, 29 de març de 2017. – El director, Francesc Damià Calvet i Valera.

Arxivada la denúncia d'Antifrau contra ATLL

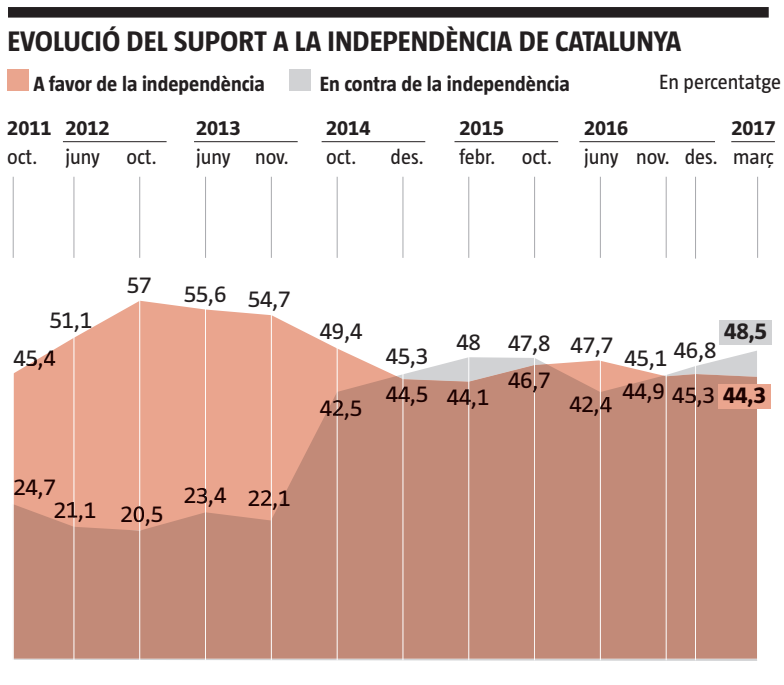
ÓSCAR MUÑOZ
Barcelona

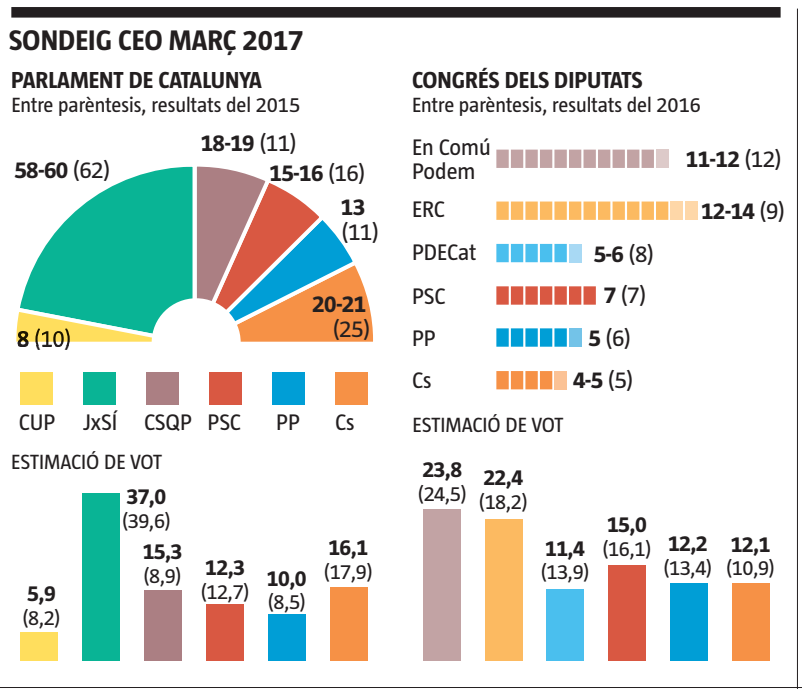
La Fiscalia Provincial de Barcelona ha arxivat la investigació oberta a Aigües Ter Llobregat (ATLL) derivada d'una denúncia de l'Oficina Antifrau presentada el febrer de l'any passat per presumptes irregularitats comeses per la concessionària, que controla Acciona. Aquestes actuacions haurien suposat la desviació d'uns 12 milions d'euros com a conseqüència de la facturació de serveis a altres societats del mateix grup mitjançant contractes ficticis. Al seu decret, firmat el 24 de març passat, el fiscal de delictes econòmics Miquel Àngel Pérez-De Gregorio Capella conclou que "no s'ha pogut acreditar l'existència de cap delicte", de manera que dóna l'assumpte per tancat. El maig del 2016, la Generalitat va multar amb 4 milions ATLL arran d'aquest cas.

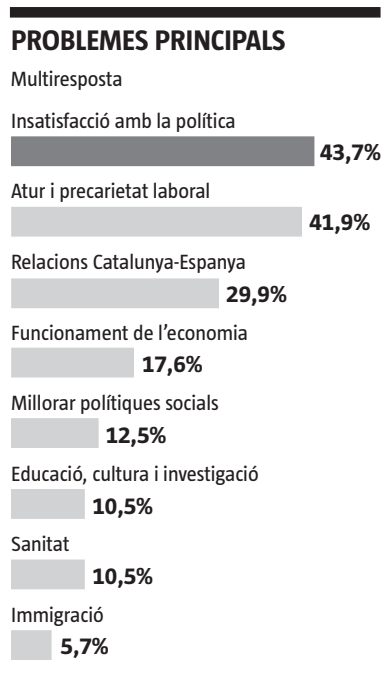
L'arxiu es basa en tres informes. Del primer, elaborat per la unitat dels Mossos d'Esquadra adscrita a la Fiscalia, "no s'aprecia l'existència clara de cap tipus de delicte, encara que es detecten algunes irregularitats administratives que podrien tenir alguna incidència en un presumpte frau fiscal", segons el fiscal. L'Agència Tributària va presentar dos informes més en els quals Pérez-De Gregorio constata la "inexistència d'infracció tributària" i "menys encara d'un il·lícit penal". La quota "deixada d'ingressar d'una de les entitats –explica– quedaria compensada amb la quota per retornar de l'empresa amb aquella vinculada".

La investigació d'Antifrau va néixer d'una demanda presentada l'abril del 2015 pel sindicat CGT. L'organisme, que va arribar a sol·licitar la reversió de la concessió d'ATLL, va remetre el seu informe a la Fiscalia del TSJC per possible delicte de falsedat en document mercantil i administració deslleial, i també a l'Agència Tributària.●

LV. Article 299

FONT: **CEO** LA VANGUARDIA

El CEO deixa el sobiranisme a un pas de perdre l'actual majoria absoluta

El no a la independència es torna a posar al davant, amb un avantatge de 4 punts

CARLES CASTRO
Barcelona

El lent retrocés de la coalició Junts pel Sí en unes hipotètiques eleccions al Parlament de Catalunya podria portar l'actual majoria sobiranista a sumar menys de la meitat dels escons de la Cambra, perquè la CUP també patiria una erosió de suports, segons l'últim baròmetre del CEO, dut a terme entre el 6 i el 21 de març. Concretament, JxSí podria perdre fins a quatre dels seus actuals 62 diputats (i més de dos punts en vot estimat), mentre que la CUP cediria dos escons (i una xifra semblant en quota electoral). Aquest retrocés conjunt deixaria l'actual majoria independentista en una forquilla d'entre 66 i 68 escons (la majoria de la Cambra se situa justament en 68), davant els 72 que van aconseguir en els comicis del 27 de setembre del 2015.

Aquest pronòstic electoral arriba en un context de creixent malestar polític en la societat catalana, fins al punt que la insatisfacció amb la política es converteix per primera vegada en el principal problema de Catalunya, superant fins i tot l'atur. Si aquest malestar és conseqüència del bloqueig en el procés sobiranista no és possible saberho, però el cert és que contrasta amb una percepció de la situació econòmica que no para de millorar, amb un increment de deu punts de les opinions positives l'últim any i un augment progressiu de l'optimisme sobre el futur.

En canvi, el malestar amb la situació política ve acompanyat d'una caiguda en la satisfacció amb la democràcia, un descens de l'índex de confiança en els polítics catalans (que passa d'un 4,3 a un 3,8) i un suspens més rotund (del 4,44 al 4,2) de la gestió del Govern. De fet, mentre creixen les percepcions negatives sobre la situació política a Catalunya, disminueixen les relatives al conjunt d'Espanya.

L'horitzó electoral que perfila el sondeig es completa amb un avenç de 6,4 punts de Catalunya Sí que es Pot, que es convertiria en el tercer grup de la Cambra, al davant del PSC (que patiria un lleu retrocés), tot i que encara al darrere de Ciutadans. El partit d'Inés Arrimadas perdria gairebé dos punts de quota electoral i fins a cinc escons dels 25 que va obtenir el 27-S. Per la seva banda, el PP sembla que es recuperar gradualment del fiasco del 2015, i ara obtindria un 10% dels vots (1,5 punts més que el 27-S) i dos escons més. Finalment, i en l'àmbit de les eleccions generals, la dada més rellevant és l'ajustada disputa per la primera posició que sostenen En Comú Podem i ERC. Ara el pronòstic torna a afavorir els comuns, però en una mena d'empat tècnic que podria oferir més escons a ERC.

L'enquesta inclou una valoració individualitzada dels principals líders catalans, amb el singular afegit de Mariano Rajoy. En aquest panel destaca la consolidació a l'alça d'Oriol Junqueras com a dirigent més ben valorat (5,6), superant el president Carles Puigdemont (5,3), cosa que desfà l'empat que registraven en l'anterior sondeig. Entre els restants líders només aproven el cupaire Benet Salellas i Xavier Domènech (ECP).

PRINCIPALS PREOCUPACIONS

El malestar amb la política es converteix en el problema més esmentat pels catalans

RETROCÉS INDEPENDENTISTA

La pèrdua de la majoria sobiranista s'explica sobretot pel descens de JxSí

'La Vanguardia' amplia lideratge

L'enquesta del CEO estudia els mitjans de comunicació que consumeixen els catalans per informar-se i en aquest rànquing *La Vanguardia* consolida el seu lideratge, tant en la seva versió impresa (és el mitjà elegit pel 32,8% dels lectors de diaris amb gairebé deu punts d'avantatge sobre el seu principal competidor), com en l'edició digital, que s'ha convertit en la principal referència informativa a la xarxa, a gran distància d'altres capçaleres web. En l'àmbit de la radiodifusió RAC1 manté l'avantatge (és l'elegida pel 30% dels oients per informar-se) sobre la resta d'emissores públiques i privades a Catalunya.

L'altre aspecte substantiu del sondeig és el relatiu al suport al procés independentista. Avui dia el no es torna a imposar per una diferència de quatre punts al sí, en unes magnituds similars a les del febrer de fa dos anys (tot i que per sota dels registres del juny del 2015, quan les posicions contra la secessió van assolir un avantatge de set punts). Aquesta evolució –que contrasta amb l'aclaparador suport al sí que reflectien aquests baròmetres en els primers compassos del procés– es veu acompanyada d'altres percepcions significatives.

Concretament, des del març del 2016 ha disminuït gairebé quatre punts el percentatge de ciutadans que creuen que el nivell de vida en una Catalunya independent seria millor que l'actual, mentre que ha augmentat en una proporció semblant la xifra dels qui pensen que seria pitjor. I, sobretot, hi ha hagut una sensible inversió en les percepcions sobre les conseqüències de la independència en la pertinença de Catalunya a la Unió Europea. Mentre fa un any eren majoria (49% davant 42%) els qui veien improbable que una Catalunya independent quedés fora de la UE, ara són majoria (gairebé el 48% davant el 45%) els que creuen el contrari.

Paral·lelament, ha crescut el pessimisme sobre la possibilitat que el Govern espanyol ofereixi un acord acceptable per a la majoria del Parlament, que arribava al 71% fa un any i frega el 80% ara. Finalment, gairebé un 74% donen suport a un referèndum sobre la independència, tot i que només el 50% accepten que sigui unilateral. En aquest cas votarien a favor un 43,3%, en contra un 22,2% i s'abstindrien gairebé el 21%.●

Junqueras es mostra escèptic amb les promeses d'inversió de Rajoy

BARCELONA Redacció

El paquet d'inversions que Mariano Rajoy va anunciar dimarts per a Catalunya no ha impressionat Oriol Junqueras. "De promeses en l'àmbit de les infraestructures n'hem vist dotzenes; de promeses més concretes i ambicioses i detallades que les que va fer Rajoy n'hem vist a tonelades. I cap no s'ha complert", va subratllar ahir el vicepresident del Govern.

Junqueras va vaticinar en una entrevista a TV3 que encara que les inversions estiguin previstes en els pressupostos del Govern espanyol, i fins i tot licitades, no es duran a terme, com ja va passar durant els mandats de José Luis Rodríguez Zapatero o en la primera legislatura de Rajoy. "Les ministres Ana Pastor (PP) i Magdalena Álvarez (PSOE) són més conegudes pel que van dir que pel que van fer", va arribar a dir el conseller d'Economia.

És tan gran l'escepticisme de Junqueras que va dir que el PP té "premi electoral" cada vegada que incompleix a Catalunya. I va deixar ben clar que, a parer seu, l'única solució perquè les inversions en infraestructures es materialitzin d'una vegada per sempre és que sigui la societat catalana la que decideixi sobre els seus propis recursos.

El vicepresident també va mostrar reticències amb la possibilitat que el Govern espanyol pugui fer quitaments dels deutes de les comunitats autònomes. Junqueras va criticar el Fons de Liquiditat Autonòmic (FLA) i va afirmar que aquest deute ha estat provocat per l'Executiu central perquè "ens priven dels nostres propis recursos" per després "cedir-nos els nostres propis impostos demanant-nos un interès a canvi". Tot i així, va tornar a augurar que el Govern espanyol no durà a terme el quitament.

Per la seva part, Carles Puigdemont, encara de viatge als EUA, va parlar des de Nova York sobre el baròmetre del CEO, del qual va destacar que la majoria dels catalans volen el referèndum, fins i tot si aquest és unilateral. "No tinc cap problema en contrastar aquest estudi amb un referèndum real", va afirmar. Respecte a la caiguda dels partidaris de la independència, Puigdemont ho va valorar com un fet circumstancial, i va insistir que l'important és que "hi ha gent que vol el referèndum en tots els partits".

Anteriorment, el president va expressar la seva satisfacció per la bona acollida que ha trobat en el viatge. "No hem vingut a buscar suports", va afirmar. Puigdemont va obtenir el suport del congressista dels Estats Units Carlos Curbelo, que es va mostrar favorable al dret a l'autodeterminació de Catalunya i va demanar al Govern espanyol que faci un esforç de diàleg amb les institucions catalanes.●

LV. Article 300

TRANSBORDAMENT, MONCLOA

Fernando Ónega

Europa pren partit

No corren bons temps per a la independència. Alguna cosa deu estar fallant en els missatges o les formes dels secessionistes catalans, perquè ha canviat el signe del seu seguiment. L'anterior baròmetre del CEO donava una diferència de dues dècimes de punt a favor dels partidaris de continuar a Espanya. Era un empat tècnic, però la desconnexió mostrava una tendència ascendent, fins i tot molt ascendent, des de fa uns quants anys. Ara està canviant. Una enquesta no és més que una enquesta, però quatre punts de diferència a favor de la unitat ja és una distància apreciable que ha de fer reflexionar els promotors del full de ruta. Ni les accions judicials ni la resposta política des de Catalunya no sembla que actuïn a favor seu.

Paral·lelament, la Unió Europea ha començat a prendre partit. Encara que Angela Merkel, cancellera alemanya, i Donald Tusk, president del Consell Europeu, no han citat expressament ni Catalunya ni Espanya, han incorporat als seus discursos el seu rebuig dels nacionalismes. "No s'ha de tocar el principi d'unitat nacional", va dir la senyora Merkel, com si complís un encàrrec de Mariano Rajoy, *con quien tanto quiere*, com deia el poeta. Merkel té raons internes per oposar-se als nacionalismes, com va demostrar la sol·licitud de referèndum d'autodeterminació de l'estat

SEAN GALLUP / GETTY

Angela Merkel aquest dijous a Malta

de Baviera, rebutjada pel Tribunal Constitucional alemany.

Però hi ha alguna cosa més: hi ha por que una expansió dels nacionalismes contribueixi a un deteriorament encara més gran de la Unió Europea, ja molt castigada pel Brexit. Hi ha por que els moviments separatistes, si triomfen, debilitin els estats actuals. L'Europa que ells governen és una Europa d'estats, no dels pobles ni de les regions. Hi ha por que, si se separin aquests estats per impulsos identitaris, aquests impulsos facin perdre voluntat unitària en un moment que cal consolidar-la per la ferida del Regne Unit. I hi ha por, per tant, que unes noves fronteres acabin desintegrant la Unió. No importa que els secessionistes proclamin la seva vocació europea. Importa que no es destrueixi l'Europa dels actuals estats.

I a aquesta línia de fermesa per imposar o salvar el principi d'unitat territorial s'hi afegeix un fenomen nou: el corrent d'opinió, majoritari en les classes dominants, que identifica nacionalisme i populisme. Es posen en condicions d'igualtat i cada vegada se sent més aquesta identificació a Espanya i en altres països d'Europa. No hi ha constància que aquests missatges hagin calat en la societat, però és un instrument dialèctic de certa eficàcia. Quan es diu que els nacionalismes i els populismes són els grans enemics de la Unió, i ja es repeteix cada dia, s'està intentant assenyalar quins són els adversaris contra els quals cal lluitar. Tindrà efectes sobre l'independentisme català? No en els seus líders polítics, que volen ser part de l'Europa política i neguen qualsevol semblança amb els populistes. Però sí en els qui haurien de reconèixer el nou Estat català. Si més no, l'Alemanya de Merkel no ho reconeixerà.

RETALLS

El guanyador. Si és cert que Albert Rivera ha imposat la despesa social en els pressupostos; si ha doblegat el PP amb la seva iniciativa d'investigar els seus comptes; si aconsegueix fer caure el president de Múrcia, i si Ciutadans continua sent la segona força a Catalunya, aquesta ha estat la seva setmana gloriosa.

L'error. L'intent d'assalt a la seu del PP a Barcelona ha estat, probablement, l'error més greu de la història de la CUP. Es pot ser intransigent, però la violència provoca rebuig social. I dir "fatxa" a Joan Coscubiela com va fer Anna Gabriel és, simplement, una niciesa.

El decòrum. Hi ha moltes raons per exigir decòrum parlamentari, com s'ha fet aquesta setmana. Però hi ha una evidència: les fotos es publiquen si són vistoses; els discursos tenen ressò si són provocadors; els polítics busquen titulars, i els titulars no solen ser políticament correctes.

El PNB. Atenció al detall, que no és menor: el PNB no va abandonar el Congrés en solidaritat amb Francesc Homs. És el gest que demostra que el nacionalisme basc es desentén del procés català. De poc va servir a Artur Mas la seva germandat amb Ibarretxe.

El piset. El director general de Trànsit no va arribar a ocupar el seu pis, però té dret a pis. Per fi es compleix un article de la Constitució: el dret a un habitatge digne. El mal és que no tots som directors generals. I molt menys, ministres.

LV. Article 301

Rajoy dona per fet el suport del PNB al pressupost després del pacte amb Cs

El president crida a la responsabilitat de tots els partits, no només del PP

NACHO GALLEGO / EFE

El president del Govern espanyol i del PP, Mariano Rajoy, ahir al congrés del partit a Castella i Lleó

CARMEN DEL RIEGO
Madrid

El Govern central està segur que tindrà l'aprovació dels pressupostos a l'abast de la mà. Mariano Rajoy va donar per fet ahir el suport del PNB als pressupostos, cosa que li permetria que els pressupostos es puguessin debatre al Congrés.

Fa tot just dos mesos ningú al PP no donava res pels pressupostos del 2017, després de la confirmació de la gestora del PSOE que no en facilitaria l'aprovació, i tots pensaven en el següent pas, el d'aprovar els del 2018, un cop el PSOE tingui una nova direcció després del congrés federal. Però ara tot sembla que és diferent i, després de l'acord amb Ciutadans dimecres a la nit, que li proporciona 32 vots més als seus 137, a més del vot de Coalició Canària, que en fan 170, al PP només li faltaven cinc escons, els mateixos que té el PNB, per assolir els 175 que li permetrà que no prosperin les esmenes de l'oposició que demanaran la devolució del projecte al Govern espanyol. Els nacionalistes bascos encara no han anunciat el suport als comptes, tot i que han reconegut les negociacions, fins i tot entre Rajoy i el president del PNB, i han admès que el diàleg avança.

Rajoy, no obstant això, ho dona per fet. Durant la clausura del congrés del PP de Castella i Lleó, el president del Govern central i del PP va explicar el contingut dels pressupostos aprovats abans-d'ahir pel Consell de Ministres i va advertir que no està tot fet: "Necessitem 175 vots perquè no prosperin les esmenes de totalitat, i 176 per aprovar els pressupostos". Va fer broma amb els que ja té el PP. "Hi ha diferents opinions", va indicar després de recordar l'acord amb Ciutadans, però va acabar donant una xifra: "Jo crec que tenim 175,5 vots".

Això vol dir que a part dels acords tancats amb els liberals i Coalició Canària, ja suma els cinc del PNB, i el mig del 175,5 es podria referir al del diputat de Nova Canària Pedro Quevedo, que prefereix no ajudar el PP en la votació de les esmenes de totalitat, però sí votar a favor dels pressupostos un cop s'admetin a tràmit.

Per aconseguir aquell mig vot final que li falta a Rajoy, el president del Govern espanyol va cridar a la responsabilitat, primer la del PP, però també, i al seu parer, dels altres partits, que també s'examinen davant els ciutadans, i tenen part de la responsabilitat. Rajoy, per aconseguir-ho, assegura estar disposat a "dialogar, pactar i actuar amb responsabilitat", convençut que "aquesta és una legislatura diferent, en què no té majoria ningú".

Rajoy prevé contra "partits d'extrema dreta, extrema esquerra i extrema res que diuen que ho arreglaran tot en un quart d'hora"

Rajoy va subratllar la importància que s'aprovin els pressupostos per complir amb els compromisos europeus, però també per donar idea d'estabilitat política en una Europa en convulsió després del Brexit, al qual també es va referir Rajoy, producte, va dir, "del que prolifera per Europa", que va descriure com "tota mena de partits d'extrema dreta, extrema esquerra i extrema res que diuen que ho arreglaran tot en un quart d'hora".

Però no és així, va subratllar Rajoy, referint-se també a Espanya. Per això considera que "ara toca molta moderació, sentit comú i solvència".

Rajoy va clausurar el congrés que el PP de Castella i Lleó va celebrar a Valladolid, que suposa la substitució del president de la junta de Castella i Lleó, Juan Vicente Herrera, per l'alcalde de Salamanca, Alfonso Fernández Mañueco, que també presidia el comitè de drets i garanties de la direcció nacional del PP, on va haver de lluitar amb nombrosos casos de corrupció i suspendre de militància destacats dirigents del PP. Rajoy no es va oblidar d'acomiadar Juan Vicente Herrera, que va donar suport a un altre candidat davant Mañueco, proposat per la direcció. Li va agrair haver-lo tingut al costat en els moments difícils i va subratllar que deixa la presidència del PP perquè ell vol. "Estem tots junts", va dir Rajoy.●

Arrimadas destaca l'IVA cultural

La portaveu nacional de Ciutadans, Inés Arrimadas, va destacar la rebaixa de l'IVA cultural del 21 al 10% com una de les exigències que van aconseguir incorporar al projecte de pressupostos de l'Estat per al 2017. Sobre la polèmica que aquesta sensible rebaixa per als espectacles en directe no inclogui les entrades de cinema, Arrimadas va assegurar que no deixaran "de lluitar" per abaixar també l'IVA del cinema aquesta legislatura. Sobre l'acord pressupostari en general, va assenyalar que "és un primer pas" que ha aconseguit, va assegurar, que no hi hagi pujada dels impostos que afecten la classe mitjana, a més d'haver aturat les retallades i augmentat els recursos per a innovació, sanitat o educació, entre altres àmbits. Quant a Catalunya, la dirigent liberal va recordar que des de Cs van exigir fa temps al president Mariano Rajoy que comencés a parlar de la reforma del sistema de finançament autonòmic i d'infraestructures. "No sé si el PP ho hauria fet amb majoria absoluta, crec que no, però comença a fer-ho ara", va agregar. També va demanar al president Puigdemont que vagi a la taula de la negociació.

Compromís reclama per a València el mateix tracte que Catalunya

SALVADOR ENGUIX
Múrcia

La vicepresidenta de la Generalitat valenciana, Mónica Oltra, es va preguntar abans-d'ahir: "Cal muntar un sidral perquè Mariano Rajoy doni als valencians el que ens toca?". Es referia així a la falta d'inversions de l'Executiu espanyol a la Comunitat Valenciana després de tot el paquet d'inversions milionàries que va anunciar a Catalunya. I ha exigit que el Govern central tracti amb igualtat totes les comunitats autònomes a l'hora de planificar les seves inversions. "És clar que qui munta el sidral més gran, més partida té als pressupostos generals", va dir.

Mónica Oltra va advertir que "Espanya es trenca quan es trenca la igualtat de tracte als ciutadans de l'Estat". En aquest sentit, va manifestar que la Comunitat Valenciana espera dels comptes de l'Estat "les inversions que els hi toquen els valencians" per població i per la seva situació d'infrafinançament i que després ens les posin al territori". "Estem farts que no es materialitzin, que ens en posin deu, que és la meitat del que ens tocaria, i després se n'executin tres; volem veure ferrocarrils, el túnel passant... que també formem part d'un projecte comú d'Estat", va argumentar.

Segons la seva opinió, el Govern espanyol "en està mostrant el camí". "Al final la gent passa de la desesperació a la ira i això no és bo, no és gens bo; nosaltres continuarem amb les xifres, amb rigor i amb el PIB que tenim," va afirmar.

La vicepresidenta va al·ludir també al corredor mediterrani i a un informe presentat aquesta setmana per la Generalitat en què s'afirma que el 80% del que s'ha invertit en aquesta infraestructura estava destinat a eixos radials que connecten amb Madrid. Oltra va ironitzar sobre aquest punt quan va dir: "Escolti, el Mediterrani és on hi ha platja, si no hi ha platja no hi ha corredor mediterrani, com a la cançó, si és a 300 quilòmetres de la platja no és mediterrani".

Per a la vicepresidenta al final aquesta situació "tindrà les seves conseqüències i, si el que fa falta és muntar la mundial, hi aniran totes les comunitats autònomes que estan en la mateixa situació que la valenciana". "Espanya es trenca quan es trenca la igualtat de tracte als ciutadans i quan un nen que neix a la Comunitat no té els mateixos drets que el que neix en una altra banda. I això no es fa des de la perifèria, sinó des dels pressupostos i el Govern d'Espanya".●

LV. Article 302

L'ÀGORA

José Antonio Zarzalejos

Diagnòstic empresarial català

Per dret i sense anestèsia, el Cercle d'Economia ha descrit el diagnòstic sobre la situació en què es troba Catalunya: hi ha un "cansament acumulat", també una "radicalització creixent" i concorre la "sensació de trobar-nos en un atzucac". Malgrat tot, els empresaris que s'agrupen en l'entitat estan "convençuts que es poden donar les condicions per a una negociació". Poques paraules però precises per dibuixar una conjuntura que ha entrat en una deriva perillosa. Es podrà debatre sobre els matisos del diagnòstic, però no titllar-lo d'ignorant de la realitat catalana ni refutar-lo per ser sucursal o tributari d'una organització aliena a Catalunya.

El cansament a què al·ludeixen els empresaris del Cercle s'observa amb la desmobilització popular. Les sentències del TSJC i del Tribunal Suprem que condemnen a diferents penes d'inhabilitació i multa amb arrest substitutori Artur Mas, Irene Rigau, Joana Ortega i Francesc Homs, per la comissió del delicte de desobediència greu al Tribunal Constitucional, han registrat una sísmica gairebé imperceptible en l'opinió pública independentista. En tot cas, no han provocat expressions de protesta pública col·lectiva, al contrari de quan els ara condemnats van ser calorosament acompanyats fins a les dues seus judicials a Barcelona per milers de ciutadans i a Madrid per una representació política d'alta qualificació en començar el mes de febrer els respectius judicis orals.

Ni tan sols la pèrdua de l'escó d'Homs al Congrés –corol·lari de la sanció d'inhabilitació– no ha estimulat les organitzacions independentistes –habitualment tan actives– a convocar una protesta de carrer. Hi ha fatiga, hi ha embafament i, a més, hi ha escepticisme sobre la sort del procés. El dia 27 de març es van consumir els divuit mesos de termini que l'actual Executiu es va donar a si mateix per culminar la *desconnexió*. S'ha superat el calendari establert i s'entra en una pròrroga indefinida que es promet –les promeses abunden– que conclourà a la tardor amb la convocatòria de la consulta separatista. L'enquesta del CEO de divendres passat és molt expressiva sobre això.

El radicalisme encara és més evident que el cansament en una societat catalana serena i que ha posat en relleu el civisme en les últimes dècades. Un radicalisme que ha consistit en l'intent a l'estil batasuna d'*okupar* la seu barcelonina del PP per un sector de les joventuts de la CUP sota la mirada complaguda i complaent de la diputada Anna Gabriel i l'exdiputat David Fernàndez. Aquest vandalisme és encara més pervers perquè els cupaires, anticapitalistes i ultraesquerrans i dels quals depèn la majoria secessionista al Parlament i, en conseqüència, el Govern de la Generalitat, es van negar a condemnar la coacció a la Cambra.

Malgrat que Carles Puigdemont es va cuidar de retreure l'acció contra el PP, no es va privar als Estats Units de formular davant un escàs auditori –90 oients– una desqualificació miserable de la democràcia espanyola. No només va mentir assegurant que l'Estat no compleix la Carta Europea dels Drets Humans, sinó que es va permetre comparar la Constitució espanyola amb la de Turquia d'Erdogan (allà, 10.000 detinguts i 60.000 funcionaris purgats) i atribuir al Govern comportaments com els que es donen a Albània, Moldàvia o Ucraïna. No són paraules aquestes subsumibles en la postveritat sinó en la falsedat del discurs d'un polític que ha perdut el sentit de la realitat.

El discurs de Puigdemont a Harvard és el d'un polític que ha perdut el sentit de la realitat i l'intent d'assaltar la seu del PP sembla un comportament batasuna

La sensació que descriu el Cercle d'Economia d'"atzucac" explica, encara que no justifica, que es produeixin aquests radicalismes verbals i aquestes accions coactives. Quan no hi ha raons, es desfermen emocions i pulsions incontrolades, verbals i físiques, que enrareixen tant el clima general que donen peu a editorials en què "l'incident de la CUP" suggereix similituds amb la *kale borroka* al País Basc, sense oblidar que Societat Civil Catalana també ha patit la desinhibició amenaçado-ra dels socis parlamentaris del PDECat i d'ERC. Si no s'obre alguna vàlvula d'escapament, aquest "atzucac" propiciarà nous i preocupants episodis com els dels passats dies i discursos com el pronunciat pel president en una sala de la Universitat de Harvard.

Malgrat tot, "es poden donar les condicions per negociar". Els empresaris catalans van anar dimarts a la convocatòria de Mariano Rajoy al Palau de Congressos de la Diagonal barcelonina per escoltar un plantejament –potser el primer– empàtic amb les necessitats materials de Catalunya. El president del Govern central va comprometre inversions per al Principat de 4.200 milions en aquesta legislatura, mentre els ministres d'Hisenda i Economia estudien plantejar la condonació de fins a 70.000 milions de deute de la Generalitat amb el Fons de Liquiditat Autonòmic (FLA).

Alguns dels assistents a la convocatòria del cap del Govern espanyol van fer el cor fort i van vèncer el profund recel que a Catalunya provoquen les promeses governamentals que, bé per la crisi, bé per determinades concepcions ideològiques, no s'han complert en el passat. Però aquesta actitud –la de l'empresariat català i la del mateix Govern– encara que sigui inicial, fa versemblant una *reconnexió* entre la societat catalana i les instàncies estatals que vagi marginant els discursos separadors d'aquí i de fora d'aquí per reconstruir la "nova concòrdia" a què va apel·lar –recordant Cambó– Mariano Rajoy.

Aquesta ha estat una setmana esclaridora perquè s'ha produït un diagnòstic precís des de l'epicentre de Catalunya –l'empresarial– i s'ha registrat un moviment gairebé inèdit des de l'Administració general de l'Estat mitjançant la presentació a Barcelona i pel president del Govern d'un pla d'infraestructures que incorpora una visió d'Espanya que podria superar la concepció radial instal·lada, tantes vegades de manera infausta, en el quilòmetre zero d'Espanya que no és altre que la Puerta del Sol de Madrid.

Eugenio Pino, encausat

És el nom de qui va ser comissari principal –número dos de la Policia– en el període del ministre Jorge Fernández Díaz. Ara, el jutge de l'Audiència Nacional José de la Mata ha deduït testimoni per un possible delicte de prevaricació i/o fals testimoni contra Pino i Bonifacio Díez, inspector en cap, per l'aportació malintencionada al procediment penal contra Jordi Pujol d'un *pen drive* d'origen desconegut que podria haver contaminat tota la causa i incorporat dades falses contra l'expresident de la Generalitat de Catalunya. Es tracta d'una mostra de probitat de la justícia –també del fiscal– que desbarata així un pla de l'anomenada *policia patriòtica*. El neguit que la policia albergui individus com aquests es compensa amb la ràpida acció dels jutges.

Albert Rivera, triomfant

El líder de Ciutadans ha aconseguit incloure en el projecte de pressupostos de l'Estat el paquet de despesa social promesa en el seu programa electoral. Un èxit que es complementarà a Múrcia. Tot apunta que el PP cedirà i deixarà caure el president de la comunitat investigat, Pedro Antonio Sánchez. Si fos així, el partit taronja s'hauria imposat al menysteniment del Govern fent valer el seu potencial, no només al Congrés sinó també en les autonomies on els populars depenen dels seus vots. Per si fos poc, dijous va imposar el seu acord d'investidura i va aconseguir que el grup parlamentari popular votés constituir una comissió d'investigació de les seves finances. Ciutadans, per fi, ha sabut jugar bé les seves cartes amb una duresa imprescindible.

Glòria Serra

I jo, què?

Lamentable espectacle el que s'ha pogut veure aquesta setmana a bona part de les Espanyes després que Mariano Rajoy anunciés a Catalunya una milionària inversió en infraestructures. No pel gèlid silenci amb què una part (no tota) de l'empresariat català el va escoltar ni pel fet que a la llista d'obres s'hi trobés a faltar moltes de les reclamacions històriques catalanes. Ni tant sols perquè tots els que vivim d'aquest costat de l'Ebre som sanament escèptics davant promeses d'inversions que acostumen a incomplir-se de manera tan escandalosa que ja ni ens indignem. D'aquí l'explicació principal del gèlid silenci dels empresaris catalans que, a més, creuen que don Mariano arriba tard per intentar aturar el sobiranisme i, a sobre, amb una de les eines més suades amb què s'intenta des del Govern de l'Estat acontentar Catalunya: diners.

El lamentable espectacle es podia llegir l'endemà a la premsa de bona part de les

Tots exigien, amb diversos graus d'indignació, que no es comprés l'amor dels catalans amb diners que ells necessiten

comunitats autònomes espanyoles. Els comentaris més agres, els d'Extremadura i Andalusia, els més mordaços, dels veïns valencians i aragonesos. En essència tots exigien, amb diversos graus d'indignació, que no es comprés l'amor dels catalans amb els diners que ells necessiten urgentment per a les seves infraestructures endarrerides. Hi sortia força el corredor mediterrani. Inútil, ja que el mateix ministre de Foment, Íñigo de la Serna, ha deixat ben clar aquesta setmana, inaugurant un nou tram de l'AVE, que el corredor passa per Madrid. Si Felip II s'hagués il·luminat una mica millor i hagués traslladat la capital espanyola de Toledo a València, ens haguéssim estalviat molts problemes.

Irritació, doncs, a les Espanyes pel que s'ha anomenat "pluja de milions" sobre la insurrecta Catalunya. Extremadura demana tenir una estació d'AVE ja. Recordem que tota la comunitat té poc més d'un milió d'habitants i que Mèrida és a tres hores i mitja de Madrid. Però en aquest país el tren ràpid s'ha convertit en una qüestió d'estatus. No hi fa res que sigui caríssim fer-lo i encara més mantenir-lo i que sigui terriblement deficitari. La gent vol un AVE com una núvia clàssica volia un vestit blanc amb cua de tres metres.

Arguments similars més al sud: que s'inverteix més a València i a Catalunya que no pas a Andalusia i, atenció, que ells també necessiten potenciar el seu tram de corredor mediterrani. Encara que Susana Díaz, àlies la nova lideressa, juga a dues pistes, la mediterrània i la del passadís central.

Però no és aquesta lletania de greuges el que em sembla lamentable. Aquesta brega sobre el fang de la misèria i l'endarreriment d'un país a la cua en infraestructures és que tots els governs, absolutament tots, han utilitzat les inversions del departament de Foment com un Corral de la Pacheca personal. Ministres amb la il·lusió de deixar al seu poble una placa amb el seu nom batejant una autovia. Les carreteres, ponts, trens i ports són usats com a premis o càstigs per a partits propis o contraris. O per guanyar unes eleccions crucials per al partit al govern. Alcaldes i presidents autonòmics demanen infraestructures que no es necessiten també per treure pit i aconseguir un bon grapat de vots. Les infraestructures haurien d'estar fora del debat i el mercadeig polític, com les pensions. Ens estalviaríem que ens vinguessin a fer favors i explicar-nos sopars de duro pagats amb els nostres diners.●

LV. Article 303

El Govern denuncia "assetjament judicial" i "abús" contra Catalunya

El PDECat i ERC critiquen el paper de la Fiscalia perquè "fa de policia política"

JOSEP GISBERT
Barcelona

El bloc sobiranista considera que l'actuació que està mantenint la Fiscalia en relació amb el procés català és una autèntica "persecució judicial". Aquesta és, si més no, la valoració que el Govern i els partits que l'integren –PDECat i ERC– fan de l'increment del control que el ministeri públic exerceix diàriament sobre les iniciatives que emprenen les institucions d'autogovern de Catalunya, segons publicava *La Vanguardia* en la seva edició d'ahir. "Assetjament judicial" i "policia política" van ser alguns dels qualificatius que els representants sobiranistes van dedicar a la situació.

En nom del Govern, Carles Mundó va subratllar que, tot i que "estem acostumats a la pressió constant i exagerada de la Fiscalia i dels òrgans judicials, ens sembla greu que es posi sistemàticament sota sospita l'activitat normal i ordinària de la Generalitat", i va denunciar que "això és un assetjament judicial que no es justifica" i "un abús de les institucions i del dret sobre la seva activitat normal". Aquesta actuació, la d'"obrir diligències per qualsevol cosa i generar sospites d'il·legalitat", segons el parer del conseller de Justícia, "respon a l'estratègia d'intentar posar en dubte la legitimitat del Govern i del Parlament".

JORDI BEDMAR

Reunió amb Prodi. Carles Puigdemont va aprofitar ahir la seva visita a Bolonya per reunir-se i canviar impressions sobre el procés català amb l'ex-primer ministre d'Itàlia Romano Prodi

En la mateixa línia, des del PDECat Marta Pascal va recordar irònicament els temps en què "la Fiscalia afinava" i va assegurar que "ara fa de policia política", "al servei d'un Govern del PP que ha renunciat a la via política perquè ha decidit anar per la via de la intimidació", però va garantir que, malgrat això, el full de ruta del procés sobiranista no s'alterarà. "Tenim un mandat i el continuarem aplicant", va remarcar la coordinadora general del partit amb referència a la celebració del referèndum. I des d'ERC Gabriel Rufián, diputat al Congrés, va al·ludir també a l'activitat d'"una Fiscalia molt afinadora" que, "desgraciadament, forma part del dia a dia", tot i que davant d'això va precisar que "el Govern i els catalans consideren que no fem res susceptible de ser perseguit, perquè l'únic que volem és votar".

Al pol oposat, el PSC va sostenir que "entra dins de la normalitat" que la Fiscalia estigui en alerta davant possibles vulneracions de la llei per un Govern que entén que s'ha situat en una "permanent presumpció d'il·legalitat", en paraules del secretari d'organització, Salvador Illa. Una argumentació que va compartir Xavier García Albiol, nou president del PP a Catalunya, que també va ressaltar que "és normal a qualsevol país civilitzat que les institucions publiques reaccionin quan hi ha el risc que algú provoqui la voladura de la democràcia".

El PSC i el PP situen "dins de la normalitat" que s'investiguin possibles vulneracions de la llei

Ciutadans, en canvi, segons va manifestar Inés Arrimadas, es va limitar a assenyalar que en aquest cas, com en totes les accions i decisions judicials anteriors, el partit mantenia, per descomptat, el seu criteri de respectar plenament la decisió de la justícia.●

Fins al - 50% aplicable al preu oficial per persona en habitació doble i règim d'allotjament i esmorzar als paquets dels hotels de PortAventura World més entrada a PortAventura Park, vàlid per a reserves i estades fins al 25.6.17, segons el calendari d'obertura dels hotels. Descompte no aplicable als suplements de mitja pensió i pensió completa. Nens de 2 a 12 anys si comparteixen l'habitació amb dos adults amb descompte. Despeses de gestió (10 € per reserva) no incloses. Preu protegit: si el preu de l'estada baixa per una oferta o promoció de PortAventura World, et tornem la diferència (consulta'n les dates i les condicions d'aplicació). Places limitades. Consulta'n les estades mínimes, la disponibilitat, els preus, els plans de finançament i la resta de condicions a l'agència de Viatges El Corte Inglés. C.I.C.MA 59, HERMOSILLA 112 - MADRID.

LV. Article 304

Puigdemont vol exhaurir la via del referèndum pactat abans de fixar data

Junqueras suggereix que el dia de la consulta es pot anunciar d'aquí dos mesos

ROSER VILALLONGA

La líder de l'oposició, Inés Arrimadas, interpel·lant el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, ahir al Parlament

JOSEP GISBERT
Barcelona

Tot i la insistència de la CUP perquè ho faci, el Govern considera que encara no és el moment de fixar la data i la pregunta del referèndum. És més, entén que abans és necessari exhaurir la via de l'acord i sosté que, en conseqüència, no podrà tancar el calendari com a mínim fins d'aquí un parell de mesos. Es tracta d'una estratègia que ahir van defensar de manera separada, però coincident, Carles Puigdemont i Oriol Junqueras.

"El camí del referèndum acordat l'hem que recórrer fins al final, i una mica més si cal", va assegurar el president de la Generalitat a la sessió de control al Parlament, en resposta a l'enèsima exigència de la CUP, plantejada aquesta vegada per Anna Gabriel, de posar data i pregunta a la consulta d'autodeterminació. Carles Puigdemont, de fet, no va mostrar cap interès especial a satisfer la demanda del soci del Govern al Parlament, perquè "la data i la pregunta han de ser objecte d'un acord ampli, no poden ser el caprici del president o d'un grup parlamentari, i tots els actors, que són molt plurals, són els que hauran de decidir data i pregunta". I va demanar explícitament, en aquest sentit, temps per "deixar treballar" el Pacte Nacional pel Referèndum, que entén que encara té "camí per recórrer" i "ens pot ajudar amb aquella gent de l'Estat que sap que aquest és un conflicte que només es pot resoldre amb política i de manera democràtica", va assegurar.

La intenció del Govern és concedir al comitè executiu del Pacte Nacional pel Referèndum, que encapçala Joan Ignasi Elena, el "marge de temps d'un parell de mesos que ens ha demanat per culminar la seva feina" i llavors fixar la data i la pregunta del referèndum, segons va explicar en aquest cas el vicepresident Oriol Junqueras en declaracions a RAC1. Es tracta d'un calendari que suposaria que el Pacte Nacional pel Referèndum continués buscant suports aquest mes d'abril –hi ha la idea de fer una recollida massiva de firmes aprofitant la festivitat de Sant Jordi– i el mes de maig i que, una vegada presentats públicament i remesos al Govern espanyol –incloent-hi els suports internacionals que finalment s'aconsegueixin–, probablement a començaments de juny, es donessin a conèixer la data i la pregunta.

Tot plegat, en qualsevol cas, amb prou temps tant si la consulta d'autodeterminació es manté per a la segona quinzena del mes de setembre, que és el termini màxim anunciat al seu dia pel president de la Generalitat, com si s'avança, per exemple, a abans de l'estiu, que és el que voldria la CUP i amb què també coincideix Francesc Homs després d'haver acceptat l'encàrrec de Carles Puigdemont d'assessorar-lo, precisament, per posar a punt el referèndum. "Jo personalment ho faria abans de l'estiu, perquè el debat és madur i l'adversari –el sistema polític espanyol– està dèbil, però si és al setembre també em semblarà bé", va remarcar en declaracions a Catalunya Ràdio l'exconseller i exdiputat al Congrés inhabilitat pel 9-N.

L'estratègia del Govern, però, no acaba de convèncer la CUP, perquè, segons Anna Gabriel, "fixar data i pregunta no exclou res, ni tan sols que hi hagi qui vulgui continuar treballant per pactar-lo, i es pot fer en paral·lel als treballs del Pacte Nacional pel Referèndum, però no utilitzem el Pacte Nacional pel Referèndum com a escull", va dir. A diferència de la data, la pregunta, en canvi, no sembla que presenti dificultats dins del bloc sobiranista, en què tots els actors estan en principi d'acord amb la fórmula de requerir per la creació d'una república catalana independent, però tampoc no es tanquen al terme estat independent. "Una pregunta tan clara com sigui possible que es pugui respondre amb un sí o amb un no", va reblar, en tot cas, el president de la Generalitat.

És un criteri que, a l'altre plat de la balança, no comparteixen ni Cs ni PP, que a la mateixa sessió de control van coincidir a exigir a Carles Puigdemont que abandoni l'"esperpèntic procés independentista" i convoqui eleccions immediatament. "Vostè sap que no hi haurà ni referèndum ni independència; deixi de mentir als catalans", li va recriminar Inés Arrimadas, mentre que Xavier García Albiol el va acusar de "fer volar la democràcia" i "ser un perill per a la convivència pacífica", en una actitud "irresponsable i de desobediència" que "està provocant que els que no tenen dos dits de front utilitzin aquests arguments per actuar de manera violenta, com va passar la setmana passada davant la seu del PP", en al·lusió a la protesta d'Arran, les joventuts de la CUP.●

RESPOSTA A LA CUP

El president remarca que "data i pregunta han de ser objecte d'un acord ampli"

RELACIÓ AMB L'ESTAT

Homs és partidari de fer la consulta abans de l'estiu perquè "l'adversari està dèbil"

ALTERNATIVA AL PROCÉS

Cs i PP coincideixen a exigir al cap del Govern que convoqui eleccions de seguida

COMISSIÓ MONTSERRAT

Guia per conviure amb Catalunya

L'exministre d'Exteriors, José Manuel García-Margallo, va apuntar ahir a Antena 3 que la feina de la comissió Montserrat es va recollir a la guia *Catalunya en Espanya. Por la convivencia democrática,* que va editar el ministeri. Margallo va matisar les declaracions sobre demanar "favors" a països perquè no donessin suport a la secessió: només es sol·licitava un "esforç addicional".

El PSOE recorre al TC contra la disposició de la consulta

El PSOE va registrar ahir al Tribunal Constitucional, tal com havia anunciat, el seu propi recurs d'inconstitucionalitat contra els preceptes dels pressupostos de la Generalitat per a aquest 2017, que preveuen habilitar partides per a la convocatòria d'un referèndum "sobre el futur polític de Catalunya". Es tracta d'un recurs –firmat preceptivament per 50 diputats socialistes al Congrés, incloent-hi els membres de la direcció del grup parlamentari que presideix Antonio Hernando i els set diputats del PSC a Madrid–, que, segons va explicar Meritxell Batet, es fonamenta en el contingut del dictamen del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya i que només es refereix a la presumpta inconstitucionalitat de la disposició addicional 40, en els seus punts 1 i 2. El recurs que, en aquest sentit, ja va presentar davant el Tribunal Constitucional el Govern de Mariano Rajoy també va impugnar algunes partides pressupostàries que fan referència a cites electorals que el Consell de Garanties no va qüestionar. Però els socialistes han preferit centrar el xut. "Nosaltres no fem judicis de valor, no pressuposem cap a on aniran les partides destinades a cites electorals, ja que també hi pot haver eleccions autonòmiques a Catalunya", va dir Batet. "Pensem que el respecte a la llei, el respecte als dictàmens d'institucions catalanes com el Consell de Garanties Estatutàries, el respecte a l'Estatut i també a la mateixa Constitució són fonamentals per a un Estat democràtic i per a un Estat de dret", va concloure la coordinadora dels diputats del PSC al Congrés, que ja ha recuperat la seva plaça a la direcció del grup socialista al Congrés. El recurs del PSOE recorda que "la competència exclusiva en matèria de referèndums recau, constitucionalment, en l'Estat, sense que en aquest àmbit puguin assumir cap competència les comunitats autònomes". Per això exposa en el seu escrit que "l'ordre constitucional de repartiment competencial no permet, sinó que impedeix, a la Generalitat dur a terme una consulta referendària sobre el futur polític de Catalunya, de manera que aquest apartat resulta clarament inconstitucional". / J.C. Merino

LV. Article 305

El Govern suma votacions perdudes a mans de la CUP

El Parlament reprova el nomenament del director de TV3

DAVID AIROB

Moment en què la consellera i la cap de l'oposició discuteixen als passadissos de la Cambra catalana

Discussió acalorada entre Munté i Arrimadas

La consellera de Presidència, Neus Munté, i la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, es van enganxar acaloradament un cop va acabar el debat sobre el nomenament de Vicent Sanchis com a director de TV3. Munté va retreure a Arrimadas un comentari fet fora de micro i mentre abandonava l'hemicicle després de la intervenció de Fernando de Páramo (Cs). Segons alguns testimonis, quan es va acabar la votació de la moció van sortir juntes i la consellera l'hi va recriminar. Tot i que la cap de l'oposició va disculpar-se, la discussió va pujar de to, fins que companys de l'una i de l'altra hi van anar perquè la cosa no s'agreugés. / Redacció

JOSEP GISBERT
Barcelona

La CUP va deixar ahir en minoria Junts pel Sí, el grup que sustenta el Govern, en pràcticament totes les mocions –cinc de set– que es van debatre al ple del Parlament, les quals, a conseqüència d'aquesta pèrdua de votacions per part de la majoria, van resultar aprovades bé totalment o bé parcialment. Aquesta situació, una vegada aprovats els pressupostos de la Generalitat del 2017, Junts pel Sí l'atribueix a la voluntat de la CUP de marcar distàncies.

Entre les mocions aprovades gràcies a la votació diferenciada de la CUP destaca la de reprovació del nomenament de Vicent Sanchis com a director de TV3, presentada per Catalunya Sí que es Pot. El nomenament el va fer el 14 de març passat el consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) i tres setmanes després tota l'oposició el va censurar, a més de demanar de reconsiderar-lo i també que dimitís la presidenta en funcions de l'ens públic, Núria Llorach, per les maneres utilitzades: no informar-ne prèviament el Parlament, segons es van queixar els portaveus. La resta de mocions perdudes per Junts pel Sí, encara que fos només en part, són una del PSC i una del PP que insten a recuperar la corresponsabilitat en el finançament de les guarderies municipals en el curs 2017-2018 amb una dotació mínima de 50 milions d'euros, una altra del PSC que demana mesures fiscals a favor de les iniciatives empresarials en zones despoblades i un pla per garantir la cobertura de telefonia mòbil i la connexió d'internet a tot el territori català, i una de Cs sobre els serveis socials relacionats amb el trastorn de l'espectre autista.

PDECat i ERC voten diferent en una moció de remunicipalització de serveis públics

I a tot això cal afegir-hi, a més, que en una altra moció sobre mercantilització de la vida i els béns i serveis comuns, presentada per la CUP, els diputats del PDECat i els d'ERC es van dividir dins de Junts pel Sí i van votar de forma diferent en alguns punts, concretament en quatre, relatius a la remunicipalització de serveis públics privatitzats o externalitzats i de la gestió de l'aigua. En tres dels punts el PDECat hi va votar en contra i en el quart es va abstenir, a diferència d'ERC, que hi va votar a favor en tots els casos.●

Rafael Jorba

Una declaració amistosa

S'acosta el xoc de trens. No hi ha *operació diàleg* que ho pari. El president Carles Puigdemont i els seus socis de JxSí i la CUP han posat en marxa la desconnexió exprés. Paral·lelament, des del Govern central, es respon a cada pas endavant del bloc *processista* amb un recurs suspensiu davant el Tribunal Constitucional. No hi ha marge de maniobra per a l'acord. S'han perdut fins i tot les formes: la conferència de Puigdemont a la Universitat de Harvard marca un punt de no retorn. El president de la Generalitat –el representant ordinari de l'Estat a Catalunya– no només va presentar Espanya com un país endarrerit i autoritari, sinó que va equiparar la democràcia espanyola amb la turca d'Erdogan: "Té una Constitució que autoritza l'exèrcit a actuar contra els seus propis ciutadans, una cosa que només apareix en una altra Constitució a Europa: la de Turquia".

El president està en el seu dret de fer aquesta analogia i de presentar l'aposta independentista com una lluita de Catalunya "pels seus drets civils". Però més enllà de la qüestió de fons, en què cada ciutadà tindrà el seu propi criteri, el problema és que Puigdemont ha trencat el deure de reserva que tot representant d'un Estat democràtic ha de mantenir de portes enfora: no només va utilitzar la tribuna de Harvard per explicar el seu full de ruta, sinó que la va aprofitar també per malmetre la imatge exterior d'Espanya. És difícil, per no dir impossible, que en aquest context hi hagi cap marge per al diàleg.

Tot i això, tard o d'hora el diàleg s'obrirà camí, però abans haurem d'assistir a l'anunciat xoc de trens per mesurar l'abast de la col·lisió. (Un xoc de trens, dit sia entre parèntesis, en què cada part ha d'avaluar si és al capdavant d'un comboi de mercaderies o d'un tren de rodalia.) Mentrestant, fora bo que els *lampistes* de la Moncloa i el Palau de la Generalitat mantinguessin una línia oberta per pactar almenys la magnitud de la col·lisió, és a dir, per acordar una espècie de declaració amistosa prèvia del sinistre. Una declaració d'accident que intentés rebaixar al mínim el marge de sinistralitat política, que delimités l'abast de les sancions penals i, sobretot, que intentés evitar els danys col·laterals o danys a tercers.

> Els 'lampistes' de la Moncloa i la Generalitat haurien de pactar almenys la magnitud de la col·lisió

És difícil que el president Puigdemont, que va arribar al càrrec amb el vestit a mida que li va fer Artur Mas, pugui impulsar aquesta declaració amistosa d'accident. Ja ha dit que no es presentarà a la reelecció i que el seu mandat no és cap altre que el del referèndum sí o sí. És la manera que ha triat de passar a la història. Tanmateix, són els polítics que volen continuar fent història, com és el cas del vicepresident Oriol Junqueras, els que estan cridats a delimitar l'abast de la col·lisió. El problema rau en el fet que el fre de seguretat –dissoldre el Parlament i convocar eleccions– només el pot activar el president Puigdemont. Mentrestant, uns i altres, tant a Barcelona com a Madrid, haurien de saber que quan tot s'enfonsa queden les bones maneres. Tant de bo que no es perdin.

LV. Article 306

LA SEGONA

Lola García DIRECTORA ADJUNTA

La icona del zapaterisme

El zapaterisme ha quedat com un parèntesi en la història recent d'Espanya i del PSOE. Per a uns, va representar un intent de construir una societat més respectuosa amb qui és diferent. Per a d'altres, va ser la màxima expressió de la inconsistència i vacuïtat política. L'accés al poder de Zapatero va suposar una ruptura amb la vella guàrdia del PSOE, encara que el veterà Fouché del socialisme espanyol, Rubalcaba, mantingués –i encara conservi– tota la seva influència. El zapaterisme va ser una qüestió d'estil. De tarannà. Les seves formes s'allunyaven de l'aspror d'Aznar. L'obra de govern, en canvi, es va cenyir als cànons de la socialdemocràcia clàssica. En aquells anys dolços per als socialistes, Carme Chacón es va convertir en la icona del zapaterisme. Va aportar el punt de transgressió just.

Però va arribar la crisi. Es van ennuvolar les esperances i es van destruir les certeses. Una crisi que el president es va entossudir a no voler veure. El zapaterisme es va fer miques. No eren temps per al tarannà, i menys per a l'optimisme antropològic. L'enuig es va apoderar dels discursos. Chacón es va voler adaptar, va intuir que eren temps de missatges emocionals més que no pas de dades fredes. No li va faltar gosadia. Es va enfrontar al dirigent més astut de la política espanyola i va perdre. La societat havia trencat el seu idil·li amb el zapaterisme, que en plena recessió semblava una broma de mal gust. I la seva icona tampoc no va superar el daltabaix. El parèntesi del zapaterisme s'havia tancat.

Davant la sagnia del partit, l'expresident, convertit en gerro xinès, va unir forces amb González i Rubalcaba en suport de Susana Díaz, un producte "100% PSOE". Perquè una cosa era el tarannà i una altra convertir el partit en una versió descafeïnada de Podem. Chacón va apostar per l'andalusa. Ironies de la política, ella i el seu mentor es van alinear amb els qui un dia van ser rivals. A Chacón li va costar aparcar ambicions. I malgrat els desenganys, qui sap si no hagués intentat viure de nou la passió de la política.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	11
Opinió	18
Tendències	22
Necrològiques	26
Cultura	28
Cartellera	33
Anuncis classificats	37
Esports	38
Economia	47
PÀGINES	64

SUMARI

INTERNACIONAL
Francesc anirà a Egipte
Els atemptats contra dues esglésies coptes que han deixat 45 morts no alteraran els plans del papa Francesc de visitar el país del Nil, on participarà en diversos actes d'agermanament amb la comunitat musulmana, a la recerca d'un diàleg més necessari que mai. **PÀGINA 4**

POLÍTICA
Millet, l'esplèndid
Àngel Colom reconeix l'ajuda de Millet per sufragar els deutes de l'extint PI. **PÀGINA 17**

EDITORIALS
Els temes del dia
La cimera de països del sud d'Europa celebrada ahir a Madrid, i l'augment dels esforços de l'Ajuntament de Barcelona per controlar l'augment de pisos turístics il·legals. **PÀGINA 18**

OPINIÓ
Turisme controlat
Quim Monzó es fa ressò de les propostes del Govern Itàlia per controlar el flux de turistes, com limitar el temps per visitar els diferents monuments i emplaçaments d'interès turístic: "Jo proposaria que fessin servir el mètode de molts bars i discoteques de la meva joventut (Zeleste inclòs) que consistia a fer sonar la fatídica cançó que interpretava Héctor Lavoe i que anunciava als congregats, que apuraven l'última copa a la barra, que havia arribat l'hora que tothom se n'anés cap a casa". **PÀGINA 18**

TENDÈNCIES
Si fumes, no respiris
Els fumadors es veuen més afectats pels nivells de contaminació atmosfèrica. **PÀGINA 24**

VIURE

Barcelona no agrada a tothom

Un grup de veïns de Madrid han iniciat una recollida de signatures perquè l'avinguda Ciudad de Barcelona de la capital d'Espanya recuperi el seu nom pretèrit de carrer Pacífico, un canvi que defensen perquè consideren que el nom actual no és "legítim" ni es pot escriure "amb orgull".

Millor nedar que pagar el compte

Un australià ha estat detingut quan intentava escapar-se nedant d'un restaurant per no pagar el compte, de 440 euros.

CULTURA
Un viatge al passat
L'editorial Periférica & Errata Naturae ha recuperat del túnel del temps *Retorno a Berlín*, la novel·la de Verna B. Carleton que relata el viatge de l'autora juntament amb la seva amiga la fotògrafa alemanya Gisèle Freund per l'Alemanya dels anys cinquanta. **PÀGINA 32**

ESPORTS
L'aplaudiment més car
L'actitud de Neymar en la recent derrota blaugrana davant el Màlaga, on el brasiler va ser expulsat per dues accions pueril s, podria tenir conseqüències molt pitjors si el comitè se sent ofès pels aplaudiments que el davanter va dedicar al quart àrbitre quan es retirava al túnel de vestidors. **PÀGINA 42**

ECONOMIA
Alemanya guanya pes
La sortida de la Gran Bretanya de la UE suposarà que l'economia alemanya, que actualment ja és la més important del club, passi a representar una quarta part del volum total del PIB conjunt dels 27. **PÀGINA 49**

ELS SEMÀFORS

Ernst Gamperl
ARTESÀ GUANYADOR DEL LOEWE

L'alemany Ernst Gamperl és ebenista i és un artista. La Fundació Loewe li va atorgar ahir el seu acabat de crear premi d'artesania, dotat amb 50.000 euros. L'obra reconeguda és un vas fet amb la fusta d'un roure caigut en tempesta. **PÀGINA 30**

Joan Miquel Oliver
MÚSIC

El músic mallorquí Joan Miquel Oliver, líder dels desapareguts Antònia Font, proposa al seu nou disc en solitari, *Atlantis*, una visió realista del seu entorn humà i físic, advertint dels riscos del mode de vida actual. **PÀGINA 31**

Sergio García
GOLFISTA

El castellonenc va aconseguir, als 37 anys, el seu primer *major* al Masters d'Augusta, on va seguir els passos de Ballesteros i Olazábal. García va protagonitzar un gran duel amb Rose, a qui va superar en el desempat del forat 18. **PÀGINES 38 i 39**

Rex Tillerson
SECRETARI D'ESTAT DELS EUA

Encara no ha complert ni cent dies, però l'Administració Trump ja ha donat batzegades inusitades. La bona sintonia amb la Rússia de Putin s'ha evaporat. Rex Tillerson (65) ha precedit el seu viatge avui a Moscou de dures advertències. **PÀGINA 3**

Marine Le Pen
CANDIDATA A L'ELISI

La presidenta del Front Nacional, en plena campanya electoral, va dir ahir que "França no va ser responsable" de la mort de 13.000 jueus el juliol del 1942, víctimes de la primera batuda antisemita del col·laboracionisme. **PÀGINA 7**

PEL FORAT DEL PANY

Seus atacades

En les últimes setmanes han augmentat a Catalunya els atacs, generalment de matinada, amb pintura i pedres, contra diferents seus de Ciutadans, el PSC i el PP català. Grups de l'esquerra independentista radical han reivindicat algunes d'aquestes accions, que estan generant una profunda preocupació en les direccions dels tres partits. La líder de l'oposició, Inés Arrimadas, es va entrevistar el mes de novembre passat amb el conseller d'Interior, Jordi Jané, per analitzar unes accions violentes, que, ara per ara, no han cessat sinó que van en augment. No fa falta remuntar-se en el temps: ahir dilluns la seu del partit liberal a Vila-seca es va despertar amb els vidres trencats i pintades ofensives, mentre l'oficina del PP a Sabadell va ser *decorada* per Arran, branca juvenil de la CUP, amb la llegenda "Feixistes". Recentment també va ser violentada la seu de Cs a Lleida, la de la federació barcelonina del PSC i el quarter general del PP a la capital catalana.

PENSEM QUE...

Connectats i desconnectats

La pressió de la connexió permanent a la qual ens condueixen dispositius com els *smartphones*, amb tot el que això porta d'obligacions a l'hora de respondre de forma contínua a múltiples estímuls que arriben d'internet per diferents vies, ha propiciat reaccions contràries. Com es reflecteix a la nostra secció Tendències, ja sorgeixen els primers moviments que reclamen una desconnexió racional del món digital. L'arribada d'internet a finals del segle passat va revolucionar moltes coses a més de l'economia. També el comportament humà i la forma en què transmetem i rebem informació. Però no tothom se sent còmode d'estar connectat a tota hora. És més, qualsevol persona té dret a no formar part d'aquesta connexió constant. Internet té enormes utilitats, però caldria garantir que els ciutadans puguin utilitzar-la fins al punt que considerin oportú, una opció que els poders públics haurien de protegir.

El web de LA VANGUARDIA

'E-KONOMÍA'
Per què Mercadona s'està expandint a nivell mundial?

VIDA
Tot allò que segurament no saps del parkinson.

CULTURA
Les confessions més íntimes de la princesa Leia.

'COMER'
Per què en diem 'biquini' quan volem dir 'mixt'?

'CORPORE SANO'
Què és l'ozonoteràpia?

La qüestió catalana

LV. Article 307

El Parlament inicia la reforma que permetrà aprovar lleis sense debat

La Cambra fixa per al dia 26 la primera votació per canviar el reglament

MARIA BELMEZ / ACN

La presidenta de la Cambra catalana, Carme Forcadell (al centre de la imatge) presideix la reunió de la junta de portaveus

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

El bloc independentista continua accelerant malgrat les advertències judicials, i ahir va imposar la seva majoria a la Mesa del Parlament per fixar per al dia el 26 i 27 d'abril el debat a la totalitat de la reforma del reglament de la Cambra. Un canvi que pretén poder aprovar les lleis de desconnexió amb l'Estat, prioritàriament la llei de transitorietat jurídica, en lectura única, en tot just dues hores i sense l'habitual debat previ.

Tots els partits de l'oposició (Ciutadans, PSC, CSQP i PPC) van anunciar ahir que registraran esmenes a la totalitat a l'articulat d'una proposició de llei que parteix de la ponència conjunta de Junts pel Sí i la CUP i que pretén crear un "nou marc jurídic" que eventualment blindi el procés de declaració d'independència davant el Tribunal Constitucional.

Després de la decisió presa a la junta de portaveus –en què Marta Pascal va substituir Jordi Turull com un dels representants de PDECat–, si en el ple del 26 i 27 d'abril el ple rebutja les esmenes a la totalitat de l'oposició, escenari més que probable perquè el bloc independentista té la majoria, la polèmica proposició de llei tirarà endavant per la via d'urgència en la comissió del reglament parlamentari.

Una comissió en què Cs, PSC i PP ja han anunciat que no participaran perquè consideren que es vulneren els seus drets.

El portaveu de Ciutadans, Carlos Carrizosa, va lamentar que el bloc independentista "no toqui de peus a terra" i s'aprofiti de la "imparcialitat" de la presidenta de la Cambra, Carme Forcadell, per tirar endavant un canvi del reglament que, a parer seu, atempta contra els drets dels diputats.

"Ens agradaria que fessin una reflexió sobre el que significa per a la qualitat democràtica del nostre país la voluntat de tramitar la desconnexió en un acte únic", va afirmar la portaveu del PSC, Eva Granados.

La dirigent socialista també va lamentar que la Mesa continuï endavant amb una "maniobra parlamentària" que té com a única finalitat "restringir els drets dels diputats" impedint, amb la lectura única, que hi hagi debat i aportacions dels grups de l'oposició.

El canvi està pensat per Junts pel Sí per poder aprovar d'urgència les lleis de desconnexió

Per la seva banda, el portaveu del Partit Popular català, Alejandro Fernández, va denunciar que aquest canvi "vulnera els drets dels diputats" i suposa una "reducció dràstica de la qualitat democràtica".

El dirigent popular va subratllar el fet "inèdit" que dos grups parlamentaris en solitari –Junts el pel Sí i la CUP– canviïn les regles del joc per interessos partidistes. I en aquest sentit va recordar que al Congrés, quan PSOE i PP gaudien de majories devastadores, "no es van modificar, amb un ampli consens, les regles del joc".

D'altra banda, els portaveus de Cs, PSC, CSQP i PP van expressar el seu malestar per la manera com la presidenta Forcadell gestiona els plens perquè entenen que no està actuant de manera imparcial. "Que en un període de temps tan curt formacions polítiques tan diferents plantegin aquesta queixa hauria de fer reflexionar la presidenta del Parlament", va declarar el popular Fernández.

Davant aquestes crítiques, Forcadell es va defensar a la junta de portaveus assegurant que ha "complert escrupolosament el reglament del Parlament".●

Multes a Òmnium i l'ANC

L'Agència Espanyola de Protecció de Dades (AEPD) ha multat l'ANC i Òmnium Cultural amb una nova sanció de 90.000 euros que s'afegeix al recent embargament de 240.000 euros que els va imposar el febrer per la Gigaenquesta que van fer les entitats sobiranistes el 2014, abans del 9-N, per preguntar als ciutadans com voldrien que fos una Catalunya independent.
Segons aquestes dues entitats independentistes, han estat multades pel fet de tenir una base de dades inoperatives als Estats Units quan s'estava definint el nou protocol internacional sobre dades en aquest país. Així mateix, asseguren que altres empreses d'activitats diverses tenien bases de dades d'aquestes mateixes característiques, per la qual cosa consideren que van complir "rigorosament" la normativa existent en cada moment. Segons la seva opinió, la multa és "un clar exemple de la persecució que fa mesos que l'Estat practica cap a les entitats sobiranistes, aplicant mesures sancionadores d'excepció".

Puigdemont es reuneix amb Forcadell, JxSí i la CUP per reclamar unitat

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

com si les urnes seran de metacrilat, com en unes eleccions, o de cartró, com es va fer al 9-N. Ni tan sols la ciutadania sap encara ni la data ni la pregunta. Un fet, aquest últim, que inquieta, i molt, la CUP, part de la qual ja comença a desconfiar i a veure-hi "dilacionisme". Ahir Munté va donar una mostra més que a curt termini no es revelarà res: "No ens consta que l'Estat expliqui públicament les seves estratègies pel procés. Tampoc que expliqui les seves deliberacions. Per què hauríem de fer-ho nosaltres?".

Tot i això, el que està clar és que dins del Govern encara hi ha dubtes de com es gestionarà i s'executarà el referèndum. El vicepresident, Oriol Junqueras, ja fa setmanes que va subratllar que la convocatòria de la consulta seria col·legiada. Però internament hi ha tibantors. Ahir, per exemple, el diari *Ara* va asseverar que entre Vicepresidència i el Departament de Governació, que dirigeix Meritxell Borràs, hi havia hagut desavinences. Així, Junqueras, com a coordinador dels preparatius del referèndum, hauria encarregat a la consellera que comprés les urnes, una ordre que Borràs hauria rebutjat fins que no arribés per escrit.

Aquest darrer fet va sorprendre la CUP, que es va mostrar contrariada a les xarxes socials. També va reaccionar el president de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), Jordi Sànchez, que va deixar clar que "el problema no són les urnes" i que o el Govern assumeix "sense embuts el mandat pel referèndum o [que faci] un pas al costat".

Després de tot aquest guirigall, ahir es van reunir al Palau de la Generalitat, tal com va avançar La Vanguardia.com, el president Puigdemont amb la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, Junqueras, Jordi Turull i Marta Rovira, el conseller d'Afers Exteriors, Raül Romeva, i els cupaires Anna Gabriel, Mireia Boya i Quim Arrufat. Una trobada que va servir per fer pinya, abordar el referèndum i reclamar unitat.

Amb tot plegat, l'oposició constata nerviosisme a les files independentistes. Amb motiu de l'anunci de la borsa d'aturats que va fer Marta Rovira, el portaveu de Ciutadans, Carlos Carrizosa, va demanar al Govern que "siguin realistes i deixin de parlar de coses que no passaran", perquè afirma que no es farà el referèndum. Per Carrizosa hi ha una crisi interna a Junts pel Sí, raó per la qual va exigir que es convoquessin eleccions, però "amb urnes i paperetes de debò".

El PSC va fer ús de la ironia. La seva portaveu, Eva Granados, va assegurar que la proposta de crear una borsa d'aturats inaugura un "concurs d'idees" per organitzar la consulta davant la falta d'un full de ruta clar.

Per la seva banda, Alejandro Fernández, del PP a Catalunya, va qualificar la idea del referèndum amb aturats de "frivolitat enorme" i va afegir que "barrejar situacions personals amb el procés i amb el referèndum creiem que és caure en una demagògia populista que és la que ha presidit tot el procés".●

LV. Article 308

Política

Sondeig de GAD3 per a 'La Vanguardia'

ERC amplia el marge sobre el PDECat, que disputaria la segona plaça a Cs

La majoria independentista al Parlament quedaria reduïda al mínim de 68 escons

CARLES CASTRO
Barcelona

Lent però aparentment inexorable, el declivi de l'antiga Convergència avança al mateix ritme que l'enlairament d'Esquerra Republicana, que avui guanyaria amb un ampli marge unes eventuals eleccions catalanes. L'últim sondeig de GAD3 per a *La Vanguardia*, realitzat entre el 7 i el 12 d'abril, accentua la correlació favorable a ERC que es va visualitzar per primera vegada en el sondeig de la primavera del 2016, tot i que llavors per un marge de tot just dos punts mentre que ara s'acosta a 11 (tres punts i mig més que en l'enquesta anterior, del gener passat).

La magnitud del retrocés del PDECat s'evidencia en el contrast amb els resultats de l'extinta CiU a les catalanes del 2012, última cita autonòmica a què es va presentar la coalició de CDC i Unió. Si llavors, i malgrat el descens del nacionalisme moderat, CiU va collir 50 escons i gairebé un 31% dels vots, avui el PDECat perdria la meitat d'aquell capital electoral i parlamentari: poc més del 15% dels vots i 23 diputats.

Per la seva banda, Esquerra estaria a prop de duplicar el seu còmput de vots i escons respecte al 2012, ja que el sondeig li adjudica ara gairebé un 26% dels sufragis (el 13,7% fa cinc anys) i 39 diputats (davant els 21 del 2012). La comparació amb els resultats de les últimes eleccions catalanes, el 2015, quan l'antiga CDC i ERC es van presentar en la coalició Junts pel Sí, només ofereix una vistosa coincidència: les dues forces sumarien avui per separat el mateix nombre d'escons (62) i 1,3 punts més en percentatge de vot.

Aquest desenllaç afectaria l'actual majoria independentista al Parlament, que es veuria reduïda a la mínima expressió possible (els 68 escons de la meitat més un de la Cambra) i que només se salvaria per la recuperació de la CUP (les expectatives de la qual auguraven una pèrdua de fins a set diputats fa gairebé un any). Ara la formació anticapitalista aconsegueix esmorteir la seva caiguda i, tot i que perd un terç dels seus vots del 2015 (i quatre dels seus deu escons), collir ia els sis diputats que permetrien a l'actual bloc sobiranista preservar la majoria absoluta amb un 46% dels vots, gairebé dos punts menys que al 2015.

Tot i això, l'escenari electoral que dibuixa aquest últim sondeig de GAD3 propiciaria també altres majories, com un nou tripartit d'esquerres (que reuniria 70 diputats), tot i que ara presidit per Esquerra i amb els socialistes i la confluència esquerrana Catalunya Sí que es Pot en una posició subordinada. Aquesta fórmula seria possible pel presumible avenç dels comuns, que, tot i que sotmesos a un accidentat procés de fusió, sumarien més de tres punts i cinc escons al seu resultat del 2015 (i ara obtindrien 16 diputats). I aquest avenç els

L'OMBRA DEL TRIPARTIT

Una aliança d'ERC, Sí que es Pot i el PSC reuniria una àmplia majoria de la Cambra

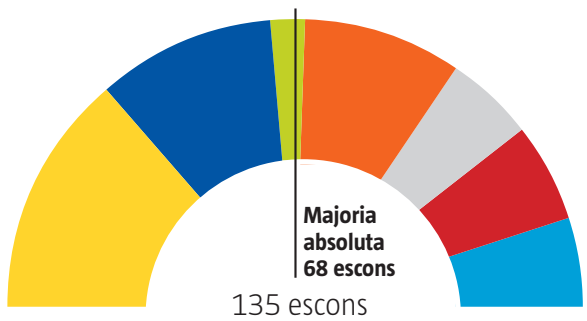
MOVIMENTS A L'ESQUERRA

CSQP avança per la mínima els socialistes, i la CUP aconsegueix revertir la seva caiguda

A qui votaríeu en les eleccions al Parlament?

Estimació d'escons — **Escons obtinguts el setembre del 2015**

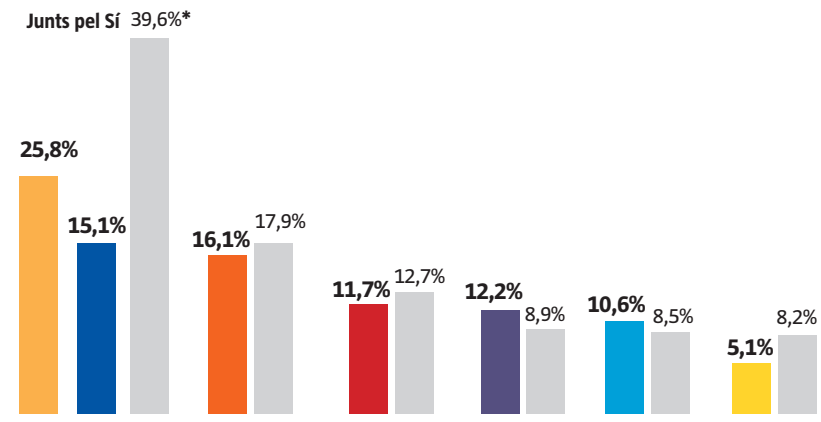
ERC	PDECat	CUP	Cs	CSQP	PSC	PP
39	23	6	22	16	15	14
Junts pel Sí 62*		10	25	11	16	11

Estimació de vot

Vot el setembre del 2015

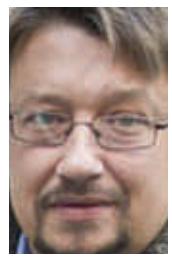
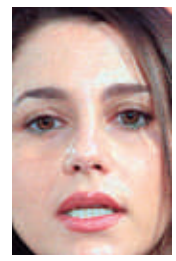
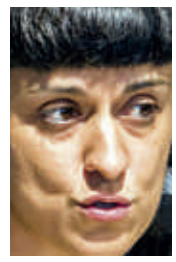
*En els comicis del 27-S es van presentar en la coalició JxSÍ el PDECat, llavors CDC i ERC

Valoració i coneixement dels líders polítics

Entre parèntesis enquesta de gener del 2017

VALORACIÓ. En una escala del 0 al 10

Oriol Junqueras ERC	Carles Puigdemont PDECat	Ada Colau BComú	Miquel Iceta PSC	Xavier Domènech ECP	Inés Arrimadas Cs	Anna Gabriel CUP	Xavier García Albiol PPC
							
5,2 (5,5)	5,0 (5,6)	4,6 (4,6)	4,4 (4,5)	4,2 (4,5)	4,0 (4,0)	3,3 (3,4)	2,8 (2,8)
97,9%	98,4%	98,4%	93,7%	86,1%	93,0%	91,1%	94,1%

GRAU DE CONEIXEMENT

Valoració segons vot en les eleccions autonòmiques del 2015. En una escala del 0 al 10

JxSí 7,9	JxSí 7,9	JxSí 5,4	JxSí 3,9	JxSí 4,8	JxSí 2,9	JxSí 4,2	JxSí 1,6
Cs 1,7	Cs 1,4	Cs 1,7	Cs 3,6	Cs 2,1	Cs 6,0	Cs 0,9	Cs 4,3
PSC 3,5	PSC 3,6	PSC 4,1	PSC 5,9	PSC 4,5	PSC 4,9	PSC 2,5	PSC 2,7
CSQP 4,5	CSQP 4,4	CSQP 6,5	CSQP 4,9	CSQP 5,2	CSQP 3,0	CSQP 3,6	CSQP 1,7
PPC 2,7	PPC 3,2	PPC 2,6	PPC 4,5	PPC 2,7	PPC 6,2	PPC 2,5	PPC 6,4
CUP 7,6	CUP 6,5	CUP 7,5	CUP 5,6	CUP 6,4	CUP 2,9	CUP 8,2	CUP 1,9

FONT: **GAD3**

LA VANGUARDIA

PARAULES

| TENSIÓ |
Acció de tibar o estirar fins a la rigidesa; l'efecte. Desacord en les relacions entre estats, entre classes socials, etc.
PÀGINA 18

| BATALLA |
Acció bèl·lica en què dos exèrcits enemics es baten l'un contra l'altre.
PÀGINA 22

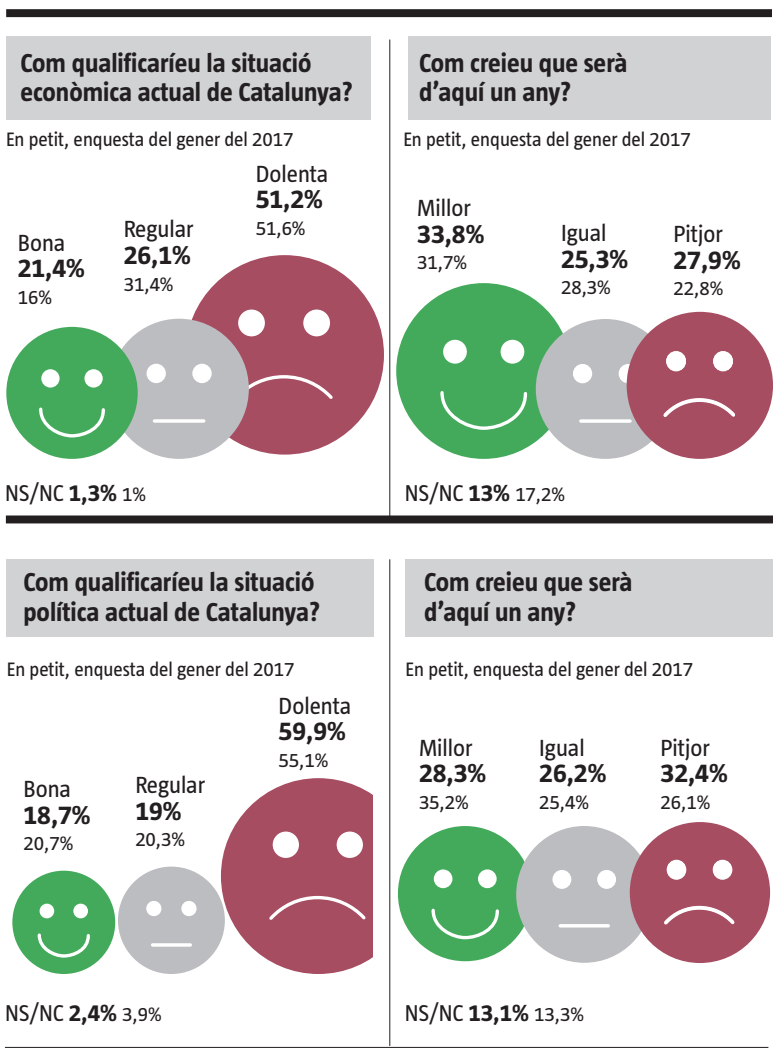
| ATÒMICA |
Relatiu o pertanyent a l'àtom. Que admet l'existència dels àtoms.
PÀGINA 26

situaria en una disputada pugna amb el PSC, que podria perdre un punt i un escó sobre els 16 que va aconseguir fa gairebé dos anys.

En aquest sentit, els respectius avenços d'Esquerra i Catalunya Sí que es Pot s'explicarien, sobretot, per les pèrdues de la CUP. Un de cada cinc votants dels anticapitalistes el 2015 apostaria avui per ERC, i un de cada deu ho faria per CSQP. A més, els republicans captarien vot convergent que el 27-S va donar suport a JxSí, perquè el partit de Junqueras es quedaria amb la meitat dels votants de la coalició sobiranista mentre que el PDECat n'obtindria una tercera part. Finalment, la confluència de CSQP encara arrabassaria fins a un 7% del vot al PSC el 2015.

De la resta de formacions destaca el retrocés de Ciutadans, que perdria gairebé dos punts i tres escons (fins a 22), cosa que situaria el partit taronja en una ajustada lluita per la segona plaça amb el PDECat. De fet, CS obtindria uns quants vots més (un punt d'avantatge), però el sistema electoral permetria als neoconvergents adjudicar-se un diputat més. Finalment, el PP català experimentaria una visible recuperació i sumaria més de dos punts i tres escons al seu resultat del 2015.

Aquestes expectatives de vot coincideixen amb un empitjorament en les percepcions sobre la situació política catalana, que abasten a gairebé el 60% dels ciutadans, en contrast amb la lleu millora de les percepcions positives sobre la conjuntura econòmica. Així mateix, el pronòstic electoral enllaça amb un rànquing en la valoració de líders que posa per primera vegada Oriol Junqueras per sobre de Carles Puigdemont. Si fins ara el president apareixia com el dirigent més ben valorat, en aquest últim sondeig és el líder d'ERC qui se situa al capdavant, per bé que tots dos veuen minvar els seus respectius aprovats, que havien arribat a superar el 5,5 i que ara cauen al 5,2 en el cas de Junqueras, i al 5 en el de Puigdemont. La següent líder més ben valorada és l'alcaldessa Ada Colau, que es manté en el 4,6, seguida del socialista Iceta (4,4), del previsible candidat dels hereus de CSQP, Xavier Domènech (4,2) i d'Inés Arrimadas, que repeteix una nota de 4. Tanquen la llista la cupaire Anna Gabriel (3,3) i el popular García Albiol (2,8). Els líders més ben valorats pels seus respectius votants són Gabriel (8,2), Junqueras i Puigdemont (7,9), Colau (6,5), Albiol (6,4) i Arrimadas (un 6, tot i que els votants del PP la puntuen millor, amb un 6,2). Finalment, Iceta obté un 5,9 entre els electors del PSC, i Domènech un 5,2 entre els de CSQP.●

FONT: **GAD3** LA VANGUARDIA

EL CENTREDRETA

Ciutadans retrocedeix en una magnitud similar a l'ascens del PP, que li arrabassaria tres escons

EL RÀNQUING

Junqueras avança Puigdemont, però tots dos veuen empitjorar el seu tradicional aprovat

Els votants de l'antiga CDC no troben nou candidat

Puigdemont, que no repetirà, i Mas, inhabilitat, continuen sent els favorits

BARCELONA Redacció

El dilema sobre qui hauria de ser el candidat del PDECat en les pròximes eleccions autonòmiques es complica cada cop més, sense que aparegui cap figura que, davant de l'opinió pública i, sobretot, davant dels mateixos votants de l'antiga Convergència, sigui capaç d'agafar el relleu de Carles Puigdemont –que ja fa mesos que va anunciar que no repetiria com a candidat– o d'Artur Mas, que no es pot presentar després de la seva condemna d'inhabilitació pel 9-N. El problema per a la cúpula neoconvergent és que tant la ciutadania en general com el seu mateix electorat continuen centrats exclusivament en les figures de Puigdemont i Mas. I aquesta paràlisi no només accentua el desconcert general sinó també el desgast dels hipotètics candidats.

En aquest sentit, i segons el sondeig de GAD3, Artur Mas manté unes preferències del 10% malgrat el descens que acumula la candidatura de Puigdemont, que des de l'últim sondeig de gener ha perdut gairebé nou punts (del 34,9% al 26,3%) com el candidat favorit del PDECat. Sens dubte, la reiterada negativa de l'actual president a presentar-se a la reelecció ha pogut influir en el descens dels suports a la seva figura, encara que la derivada més vistosa d'aquesta situació seria el fet que més de la meitat dels consultats no aconsegueixen pronunciar-se o al·ludeixen a altres candidats sense precisar.

Ara bé, entre els mateixos votants del PDECat, el desconcert s'ha girat a favor d'Artur Mas, que ha passat d'un 22% de preferències entre els seus electors, el gener, a un 36%, ara. I paral·lelament Puigdemont, que fa una mica més de tres mesos era el candidat preferit pel 65% dels votants del PDECat, avui disposa d'un índex de preferències del 43%; és a dir, 22 punts menys. En conseqüència, aquest reequilibri no s'ha traduït en una reorientació dels suports cap a altres candidats que permetés al PDECat identificar un possible recanvi. D'entre els noms que s'han estudiat, la portaveu del Govern, Neus Munté, i el conseller Santi Vila conciten el suport d'un escanyolit 4% dels seus votants (i d'un 1% en el cas del conseller Rull). I l'epígraf "altres candidats" tampoc no il·lumina la recerca, ja que hi al·ludeixen un 4% dels electors nacionalistes.

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

MEDICOS SIN FRONTERAS
hazte socio:
902 15 15 07
www.msf.es

BARCELONA TRIBUNA
Ens plau convidar-vos a la conferència i al dinar-col·loqui amb
l'Excma. Sra. Susana Díaz,
presidenta de la Junta d'Andalusia i candidata a la Secretaria General del PSOE
Presentació a càrrec de l'Il·ltre. Sr. Miquel Iceta,
primer secretari del PSC i president del Grup Parlamentari Socialista
L'acte tindrà lloc el dimecres 26 d'abril, a les 13.30 hores,
a l'hotel El Palace de Barcelona, Gran Via de les Corts Catalanes, 668
Reserves, per rigorós ordre d'inscripció,
al tel. 93 295 63 48 o a secretaria@barcelonatribuna.com
Data límit d'inscripció: dilluns 24 d'abril de 2017, a les 14 hores
Preu del dinar: 50 €
amb el suport de:
LA VANGUARDIA · AED · AMICS DEL PAÍS · Telefónica · gasNatural fenosa · Deloitte.

LV. Article 309

EL DIA DEL LLIBRE

Sant Jordi sense treva

● *Puigdemont assenyala el Govern del PP com l'"hereu polític" dels qui van perseguir la cultura catalana*

● *Rajoy reclama al sobiranisme "canviar el focus" i reforça el pla per guanyar presència a Catalunya*

● *El Parlament aplana el camí per facilitar l'aprovació exprés de la llei de desconnexió*

LA CRÒNICA

Isabel Garcia Pagan
Barcelona

El dia de Sant Jordi és candidat a convertir-se en patrimoni immaterial de la humanitat, però ahir pels carrers de Barcelona corrien altres objectius polítics. L'enfrontament entre la Generalitat i el Govern del PP no dona treva, ni per un llibre i una rosa. El president Carles Puigdemont va aprofitar el seu discurs institucional al Palau de la Generalitat per retreure a l'Executiu de Mariano Rajoy la seva aparició exprés en l'acte impulsat per la Cambra del Llibre de Catalunya i el Gremi de Floristes malgrat que Soraya Sáenz de Santamaría es va presentar regalant somriures i un parell de llibres.

Puigdemont no va acudir a la cita –el Govern va estar representat per Oriol Junqueras i Santi Vila–, però ahir va voler marcar territori. Si s'aconsegueix el reconeixement de la Unesco, va subratllar, "no serà gràcies als hereus polítics d'aquells que van perseguir la cultura catalana durant dècades" –a la mateixa hora sonava el *Cara al sol* a l'enterrament de l'exministre franquista Utrera Molina amb presència de l'exministre Gallardón–, i va fer una crida als catalans a demostrar "una vegada més al món qui som, un país culte que fa del llibre i la rosa una de les seves armes més poderoses".

Però el Govern central continua el seu guió aparentment impassible. La vicepresidenta Santamaría és la cara visible dels intents per seduir els indecisos del procés sobiranista, i aquesta setmana sumarà al seu suport a la candidatura de Sant Jordi el conveni per finançar els Jocs del Mediterrani a Tarragona. No hi ha diàleg ni operació que valgui encara que Mariano Rajoy, com Puigdemont quan es refereix al referèndum pactat, no vol que s'assenyali la Moncloa com a catalitzador del xoc de trens que s'entreveu. D'aquí que, al seu article d'ahir a *La Vanguardia,* invoqués a reafirmar els "ponts del diàleg" i a "canviar el focus" apuntant la responsabilitat sobre "els qui han insistit a trencar el nostre marc de convivència fins i tot fent cas omís de les lleis, un cas insòlit a l'Europa democràtica".

Mentrestant, Puigdemont advertia a *El Punt Avui*: "No preveiem cap altre escenari que no sigui votar". "Que tinguin clar que no ens n'anirem cap a casa", tot i que deixava oberta la porta d'unes eleccions parafrasejant Artur Mas amb un indesxifrable "es pot votar de

El president Carles Puigdemont va participar en la ballada de sardanes a la plaça Sant Jaume després de la missa i la benedicció de les roses

RUBEN MORENO GARCIA / GENCAT

Els consellers van donar imatge d'unitat amb una *selfie* a Palau

BERNAT VILARÓ / ACN

Xavier García Albiol i la ministra Dolors Montserrat

PARAULES

| TREVA |
Cessació temporal d'hostilitats entre enemics que estan en guerra, per conveni de llurs caps, especialment si és de llarga durada. Cessació temporal d'una lluita, una contesa, un treball, una sofrença. **PÀGINA 18**

| LABERINT |
Clos amb caminals intricats, que fan difícil, un cop dins, de trobar-ne la sortida. Complicació inextricable. Entrecreuament de camins, etc. Conjunt de cavitats sinuoses que componen l'orella interna. **PÀGINA 21**

| OCULTAR |
Amagar. Sostreure a la vista, impedir de veure. Sostreure a la coneixença d'altri, no mostrar.
PÀGINA 24

NINOTS
TONI BATLLORI

RUBEN MORENO GARCIA / GENCAT

MARTA PÉREZ / EFE

Miquel Iceta va regalar el seu llibre a Pedro Sánchez

MARTA SIERRA / ACN

Xavier Domènech va firmar pel referèndum davant Joan Ignasi Elena

moltes maneres". Al matí, en una cita amb corresponsals estrangers, va evitar fer referència a una declaració unilateral d'independència, i així també va evitar polèmiques entre el PDECat i ERC.

El mes de setembre continua marcat en vermell al calendari sobiranista, però sense data ni pregunta del referèndum, i dimecres el ple del Parlament viurà una altra tensa sessió. La causa és l'aprovació per la via ràpida de la reforma del reglament de la Cambra que permetrà la tramitació expressa de la llei de transitorietat, que recull de facto la declaració d'independència. La reforma ve amb l'amenaça del recurs davant el Tribunal Constitucional anunciat pel PP català per vulneració dels drets dels diputats.

Paral·lelament a l'actuació institucional, ahir l'independentisme va sortir al carrer amb cinc mil voluntaris a la recerca de firmes sota el paraigua de les entitats adherides al Pacte Nacional pel Referèndum, fet que va acabar enverinant l'enfrontament entre les forces sobiranistes i les contràries amb acusacions de politització d'una jornada d'origen popular. Aquesta va ser la queixa de la portaveu de Ciutadans, Inés Arrimadas, que va demanar a la Generalitat i el Govern del PP que "abandonin el camí de la confrontació" i "treballin junts" perquè Sant Jordi sigui reconegut per la Unesco, i va acusar Puigdemont de "polititzar i polemitzar" amb la diada. Més subtil va ser Miquel Iceta, primer secretari del PSC, defensant que "els governs el que han de fer és firmar decrets i fer lleis. Quan es dediquen a fer-se fotos crec que no estan per la feina".

Puigdemont, que tempera les ànsies de la CUP perquè concreti el referèndum al·legant que cal deixar treballar les entitats, es va acostar ahir a una de les taules petitòries per signar, com ho va fer Carme Forcadell, presidenta del Parlament; la coordinadora general del PDECat, Marta Pascal; la secretària general d'ERC, Marta Rovira, i el dirigent dels comuns Xavier Domènech. L'objectiu és posar les firmes "sobre la taula" del Govern de Rajoy perquè "s'assegui a negociar" i "resoldre els conflictes com ho fan les democràcies madures, que és votant", va afirmar Puigdemont, acompanyat de la seva dona, Marcela Topor. L'operació del Pacte Nacional ve avalada pels comuns, la participació dels quals és la clau per ampliar l'espai de suport al referèndum, tot i que la formació que encara no té nom també continua sense aclarir quina seria la seva posició davant la disjuntiva sobre la independència. La condició, reiterada per Domènech, és que la consulta tingui garanties i efectes reals", mentre que per al president del PP català només són els ingredients d'una "mala novel·la de ficció".

Qui vol escriure la seva pròpia història és Pedro Sánchez, que ha apostat fort per aconseguir els vots del socialisme català en la lluita per liderar el PSOE davant Susana Díaz i Patxi López, que també va passejar per Barcelona. Sánchez va reclamar "valentia i audàcia" per reconèixer Catalunya com a nació, una definició que no passa pel cap dels barons del seu partit.●

L'ESTRATÈGIA

El president només preveu votar i evita fer referència a una declaració unilateral

LES CRÍTIQUES

L'oposició lamenta que es polititzi la jornada amb recollides de firmes proconsulta

FORMULA 1
GRAN PREMIO DE ESPAÑA PIRELLI 2017
CATALUNYA
12-13-14 MAIG
AQUEST ANY MÉS
Més espectacle, música, gastronomia, animació i molta diversió!
De l'12 al 14 de maig viu una gran festa al Gran Premi de F1® al Circuit de Barcelona-Catalunya. Entrades des de 55€ a www.circuit.cat
Circuit de Barcelona CATALUNYA
The F1 FORMULA 1 logo, F1, FORMULA 1, FIA FORMULA ONE WORLD CHAMPIONSHIP, GRAND PRIX, GRAN PREMIO DE ESPAÑA and related marks are trade marks of Formula One Licensing BV, a Formula 1 company. All rights reserved.

LV. Article 310

L'arquebisbe Omella insta a evitar la confrontació

L'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, va demanar ahir d'evitar la "confrontació" i la "divisió" i va fer una crida a "bastir ponts" durant l'homilia de la missa oficiada a la capella de la Generalitat amb motiu de la diada de Sant Jordi. Omella, acompanyat del cardenal arquebisbe emèrit de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, va oficiar la tradicional missa de Sant Jordi, a la qual van assistir el president Carles Puigdemont; el delegat del Govern, Enric Millo, i altres autoritats i polítics.

Iceta i Patxi López firmen els seus llibres a Sánchez

El candidat a liderar el PSOE Patxi López i el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, van dedicar ahir els seus llibres respectius a l'exsecretari general i candidat a la reelecció, Pedro Sánchez, que els va visitar a les seves parades. La dedicatòria de López diu: "Al meu company i amic Pedro Sánchez, per tot el que hem recorregut junts". Iceta, que ha reiterat la seva neutralitat, va al·ludir al títol del seu llibre *La tercera via. Ponts per a l'acord*: "A Pedro Sánchez, que ho farà possible."

Mor l'exassessor d'ERC que va amenaçar SCC

L'exassessor d'ERC a la Diputació de Barcelona Carles Feiner, destituït dilluns per presumptes amenaces a les xarxes socials a un dels fundadors de Societat Civil Catalana (SCC), va morir dissabte. Nascut a Terrassa el 1964, i llicenciat en Sociologia, va ser destituït després de saber-se que, en el seu compte de Facebook, va escriure que li produïa fàstic que "feixistes espanyols no sàpiguen viure sense tocar els collons" i que algun dia podria arrencar-li el cap a Juan Arza, fundador de SCC.

Cs accelera el pla per captar vot de la vella Convergència

Rivera, Arrimadas i Garicano explicaran les seves mesures econòmiques

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

En el seu projecte de construcció d'una opció de centre liberal que perduri als vaivens electorals a dreta i esquerra, Ciutadans considera que, a més de lluitar amb el PP (uns 500.000 votants fluctuen entre les dues formacions) i el PSOE per un tipus de votant jove i urbanita, a Catalunya s'ha de disputar amb PDECat el votant de la vella Convergència que va baixar del vaixell quan Artur Mas va fixar el 2012 el rumb cap a la independència. Però no només això: també ocupar al Congrés l'espai de representació de la classe mitjana catalana que durant dècades i abans de l'inici del procés van ostentar els convergents amb la filosofia del peix al cove.

L'estratègia, que es basa en dades com el fet que gairebé el 30% dels nous votants de Cs de l'àrea metropolitana en les últimes cites electorals en alguna ocasió havien optat per la papereta de CiU, ja ha començat a plasmar-se al Congrés dels Diputats.

Gràcies al pacte d'investidura amb el PP i el seu recent acord per als pressupostos de l'Estat del 2017, els liberals d'Albert Rivera estan capitalitzant els seus 32 diputats i començant a exercir aquell paper de frontissa de la vella Convergència.

"Si hi ha un grup a la Cambra liderat per catalans amb influència i capacitat de canviar les coses, aquest és el de Cs", assenyalen des de la direcció de liberal. Un missatge que la líder del partit a Catalunya, Inés Arrimadas, està traslladant en diferents fòrums i trobades amb la societat civil i econòmica catalana.

Per treure més rèdits electorals al fet de ser un partit amb un peu a Catalunya (els principals càrrecs de la cúpula de Cs continuen sent catalans) i l'altre a Madrid, sobretot pensant en un nova crida a les urnes que donen per feta per a la pròxima tardor quan "quedi en evidència que no hi haurà referèndum", la formació taronja ha posat en marxa una campanya amb reunions de petit format, conferències, visites a institucions i actes polítics per explicar a les quatre províncies catalanes el seu pla econòmic i "els avantatges" que han aconseguit incorporar en els pressupostos de l'Estat per al 2017.

En aquest afany explicatiu, Cs mobilitzarà tant Rivera com Arrimadas i els responsables del seu equip econòmic, Luis Garicano i el diputat Toni Roldán. "Parlarem de les propostes econòmiques de Cs d'aplicació a Catalunya i que es defensen al Congrés i al Parlament", apunten.

La campanya tindrà quatre eixos. El primer versarà sobre la "lluita contra la precarietat laboral i la recuperació de la classe mitjana", i reivindicarà, entre altres coses, que el pacte dels pressupostos –que va estar en l'aire fins que el ministre d'Economia, Luis de Guindos, va decidir donar suport a les demandes taronges malgrat l'oposició del ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro– conté una partida de 2.000 milions per a polítiques socials i ajuts a les classes mitjanes. Entre les partides, 500 milions per finançar un complement salarial destinat als treballadors joves amb menys ingressos. Cs reivindicarà també la seva gira com un "triomf" propi que no augmenti la pressió fiscal amb pujades de l'IRPF i l'IVA.

El segon eix se centrarà en les mesures de modernització de l'economia, l'educació, la innovació i la formació, i destacarà la partida de 50 milions per a la compra de llibres de text, i 30 milions per lluitar contra el fracàs escolar. També la seva petició registrada al Parlament i al Congrés per impulsar una llei que garanteixi la gratuïtat dels llibres de text, a més de la sensible baixada de l'IVA cultural. Aquesta última era una de les condicions que va posar Rivera a Rajoy per tancar l'acord dels pressupostos.

El tercer eix de la campanya versarà sobre una de les prioritats de Rivera, que són els autònoms i les classes mitjanes, i se subratllaran les diferents mesures parlamentàries per lluitar contra la morositat o els 500 milions per fer costat a les pimes i invertir en la Xarxa Cervera d'innovació i transferència tecnològica a les universitats, a més dels 480 milions per a la tarifa plana d'autònoms.

El quart i últim eix abordarà les infraestructures, amb la defensa del corredor mediterrani al Parlament i el Congrés com a obra "imprescindible" per a l'economia catalana. En aquest sentit, els dirigents explicaran també la seva proposta d'assolir un pacte nacional per les infraestructures estratègiques i garantir que la política d'infraestructures es guiï per criteris tècnics objectius i no polítics.

En paral·lel, el partit taronja ha començat a muntar la seva estructura autonòmica –molt precària encara al País Basc, Galícia, Navarra, les Canàries–, formada principalment per coordinadors territorials que són elegits per les agrupacions. Amb aquest procés la nova executiva, en la qual es va esborrar qualsevol rastre de dissidència, augmentarà el seu poder territorial.●

BERNAT VILARÓ / ACN

Inés Arrimadas, líder de Cs a Catalunya, celebrant ahir el dia de Sant Jordi

Els liberals aspiren a representar al Congrés les classes mitjanes catalanes després de la 'radicalització' del PDECat

Francesc-Marc Álvaro

Gestos i gesticulacions

La política és percepció. Això fa que els polítics –molt sovint– es preocupin més dels gestos que de les decisions que prenen i que tenen transcendència. Tot és percepció, tot és representació i tot cerca un impacte –més o menys efímer- sobre el públic. Del gest a la gesticulació només hi ha un pas. Però la gesticulació és mera combustió, que serveix (potser) per construir una notícia i no serveix per resoldre cap problema. És un teatre buit que vol fer passar la impostura per veritable acció responsable.

Sembla que del que es tracta és de fer-se moltes fotos a Catalunya, com faria un turista. Per això la vicepresidenta del Govern espanyol va ser present divendres a l'acte celebrat a l'auditori del CaixaForum, tot aprofitant que diverses entitats treballen perquè la festa de Sant Jordi sigui declarada patrimoni immaterial per la Unesco. Aquesta foto va generar tibantors i malestar. Un home tan moderat com Santi Vila, conseller de Cultura, ha declarat que "és un acte de cinisme que no donis cap resposta política a Catalunya i facis veure que aprecies les seves tradicions; l'Estat està en una campanya de simular un cert *feeling*, però és merament estètic". Així mateix, l'Associació d'Editors en Llengua Catalana ha rebutjat el que considera "instrumentalització política" de la diada de Sant Jordi. Certes gesticulacions són enverinades.

L'estratègia de Rajoy és amanir la pressió de la Brigada Aranzadi i dels tribunals sobre l'independentisme amb rituals amables de relacions públiques a càrrec de ministres i, sobretot, de Soraya Sáenz de Santamaría. Fer molts actes i també trobades on el ministre de torn es reuneix només amb aquells indígenes que li diuen el que vol sentir, la qual cosa és el súmmum de la propaganda pròpia consumida com a suposat anàlisi i coneixement de la realitat. També es pot amollar alguna promesa per acontentar les elits locals i obtenir un titular. "Pisamos tierra catalana cada día", diu que diuen. Els professionals de l'Estat no fan les coses sense motiu: si recomanen a Rajoy que faci això és perquè han conclòs que Catalunya no requereix cap solució veritable ni escoltar el que passa de debò. Tira milles: contenció punitiva i donar algun caramel.

Rajoy amaneix la pressió sobre l'independentisme amb rituals amables de relacions públiques

A l'altra banda, els gestos també pesen molt, a vegades massa. El mateix divendres, el Govern de Junts pel Sí va muntar un acte al Pati dels Tarongers per fer una gran foto amb tots els consellers i alts càrrecs ratificant per escrit el seu compromís solemne amb el referèndum, un simbolisme sense recorregut legal. Es volia transmetre unitat i determinació, després d'uns dies de discòrdia interna. Però aquesta sobreactuació provoca –em sembla– l'efecte contrari del que es pretén: posa en evidència les dificultats per controlar la tecnoestructura de la Generalitat i per assegurar les lleialtats en la cadena de comandament.

La qüestió catalana

LV. Article 311

La reforma per agilitar la ruptura amb l'Estat supera el primer tràmit

L'oposició acusa JxSí i la CUP de tenir "al·lèrgia" a la democràcia

ÀLEX TORT
Barcelona

Cruyff, Hegel, Heidegger, Fichte, Maduro, Kelsen, Schmitt, Santi Vidal, Rufián. A tots ells els va citar el diputat del PP Alejandro Fernández en vuit minuts d'intervenció per desacreditar la reforma del reglament del Parlament que agilitaria la desconnexió de Catalunya de l'Estat. Un tòtum revolútum de noms que va usar per comparar el suposat pensament "totalitari" d'alguns d'aquests personatges amb la iniciativa de Junts pel Sí avalada per la CUP, que permetria, entre altres coses, que l'aprovació de les tres lleis de desconnexió –de Règim Jurídic, de Protecció Social, i de l'Administració Tributària Catalana– es faci per lectura única i en un sol dia.

Però la resta de l'oposició també es va estalviar fortes crítiques, ja que va acusar el Govern, Junts pel Sí i la CUP de practicar la "tirania de la majoria", d'estafar la ciutadania, d'"anul·lar l'oposició", de "laminar els seus drets" com a diputats, de tenir "al·lèrgia" a la democràcia i de ser "torpedinadors del bon nom" del Parlament.

La tramitació de la reforma del reglament va tirar ahir endavant després de rebutjar Junts pel Sí i la CUP amb 72 vots les esmenes a la totalitat presentades per Ciutadans, el PSC, Catalunya Sí que es Pot i el PP, que van sumar 62 vots. Per a l'aprovació definitiva de la reforma queden pendents encara el debat en comissió i ponència parlamentàries abans que torni a debatre's altra vegada al ple.

L'encarregat de defensar la iniciativa a l'hemicicle per JxSí va ser el president del grup parlamentari,

BERNAT VILARÓ / ACN

Jordi Turull assenyala el sentit del vot als diputats de JxSí

Jordi Turull, que va reconèixer que, tot i que la coalició que lideren el PDECat i ERC no han expressat mai que la llei de transitorietat jurídica hagués de ser aprovada per lectura única, el seu grup no vol renunciar a cap procediment. A més, va assenyalar que amb la reforma no es perjudica ningú, perquè fins avui el procediment de lectura única només el pot sol·licitar el Govern, mentre que un cop aprovada qualsevol grup parlamentari podria demanar el debat de qualsevol llei per aquest procediment.

En canvi, la diputada de la CUP Anna Gabriel va reconèixer sense embuts que "si és necessària la lectura única per a la llei del referèndum, ja diem ara que sí, que estem disposats a fer-ho".

Entre l'oposició, un dels més vehements va ser el membre de la Mesa José María Espejo-Saavedra. Així, el diputat de Ciutadans va assegurar que amb l'aprovació exprés s'anul·la l'oposició, i va afegir que "presentar una llei al matí i aprovar-la a la tarda sona a temps passats". A més, va afirmar que la "supersecreta llei de transitorietat" acabarà sent "simplement un paper".

La proposta prospera després del rebuig de les quatre esmenes a la totalitat amb els 72 vots dels independentistes

Per part del PSC, Eva Granados va asseverar que els socialistes se senten "tristos i preocupats" per aquesta reforma, perquè s'està "rebaixant el prestigi de la institució". I Alejandro Fernández, del PP, va deixar anar que modificar el reglament del Parlament com proposa JxSí és "recollir les pitjors pràctiques polítiques", com les del president veneçolà, Nicolás Maduro.

El president del grup de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell, no es va mossegar la llengua i va assegurar que la proposta és un "insult a la intel·ligència".●

TAMBÉ
SÓN LES NOSTRES INVERSIONS.

Amb Mutuactivos, empresa del Grupo Mutua Madrileña, inverteixes en els mateixos fons en què inverteix la Mutua, amb les mateixes condicions, amb el mateix equip d'experts i amb tota la solvència, confiança i transparència d'una gran companyia.

MUTUACTIVOS
GRUPO MUTUAMADRILEÑA
93 341 76 01
www.mutuactivos.com
Visita les nostres oficines.

JUNTS. AMB LA MUTUA.

Tant a les oficines de l'entitat com a la pàgina web hi ha a disposició dels clients informació obligatòria contractual i precontractual en relació amb els productes o serveis oferts per Mutuactivos.

LV. Article 312

CARTES DELS LECTORS

Podeu enviar les vostres cartes a **cartes@lavanguardia.cat**. *La Vanguardia* agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits firmats amb pseudònim o inicials. *La Vanguardia* es reserva el dret de resumir-ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

Sancionar funcionarios

Leo, estupefacta, la noticia de que la Generalitat sancionará a los funcionarios que no acaten la ley de desconexión y que, además, "muchos de ellos sufrirán" si cumplen con la legalidad del Estado ("El anuncio de Llach de sanciones a funcionarios incomoda al Govern", Política, 26/IV/ 2017). Así lo asegura, con total tranquilidad, Lluís Llach, diputado de la coalición de gobierno Junts pel Sí.

No sé ya qué me provoca mayor indignación, si lo aberrante del contenido de la noticia o la hipocresía de aquellos que la promulgan. Esos que presumen de liberales, izquierdistas, demócratas y tolerantes. Que gritan "libertad" pero que no tienen inconveniente en oprimir a otros para conseguir su objetivo. En breve se podría aprobar la ley de desconexión, ley hecha a medida, en contra de los partidos de la oposición que, en votos, superan al grupo gobernante. Pero eso da igual.

En Catalunya hace tiempo que se trabaja por y para un único objetivo y no importa lo que el 50% de su población haya manifestado en la urnas. Ellos lo llaman democracia y *dret a decidir*; yo, vergüenza y prepotencia.

T. GARZÓN
Barcelona

Les paraules de Llach

No ha estat gaire afortunat el diputat Llach de Junts Pel Sí amb les seves declaracions advertint els funcionaris sobre la llei de transitorietat jurídica i les conseqüències de no obeir-la ("L'anunci de Llach de sancions a funcionaris incomoda el Govern", Política, 26/IV/2017). Penso que fer aquest anunci no li pertocava a ell, i penso, a més, que les paraules dites, amb amenaces incloses als funcionaris, no han estat, ni de bon tros, adequades.

El que és molt evident és que a Catalunya no hi ha manera que es facin les coses amb més discreció i amb més sentit d'Estat. No hi havia cap necessitat ara mateix d'esverar els funcionaris sobre aquest tema i amb la manera més aviat despectiva com ho ha fet el diputat Lluís Llach. Darrere seu, la portaveu del Govern, molt incòmoda, ha hagut de sortir a la palestra a calmar els ànims un pèl agitats dels destinataris finals d'aquestes paraules desafortunades.

Les coses sempre es poden fer millor. I en política, també. Ara bé, costarà que es puguin fer pitjor del que ho ha fet el diputat Lluís Llach. Senzillament, no era el moment i no calia.

RAMON RIU CODINACH
Subscriptor
Manlleu

Bon vent, Zapatero

Els polítics espanyols venen a Catalunya a fer campanya i no paren de vessar-la perquè fan declaracions fora de context. Declarar que Susana Díaz, per ser dona i andalusa, té poc predicament a casa nostra és no saber on ets. Com a exemples podem posar Carme Chacón, que va obtenir un èxit esclatant per al PSC i que per ser catalana sí que va fracassar la seva candidatura per encapçalar el PSOE; Inés Arrimadas, dona i andalusa d'origen, que és cap de l'oposició al Parlament; José Montilla, andalús d'origen, va ser el 128è president de la Generalitat.

Si la senyora Susana Díaz no té predicament a casa nostra és per les seves desafortunades declaracions populistes i anticatalanes. En plena campanya va dir: "Els vots dels andalusos no serviran per pagar un peatge a les marees, les confluències, ni per pagar els privilegis d'Ada Colau"; i a més es va referir a La Caixa perquè els guanys d'aquesta entitat fossin revertits en benefici dels catalans. Quina misèria! Si a Catalunya al senyor Zapatero no li tenim cap mena d'estima no és perquè sigui home i nascut a Valladolid, sinó per la grandiosa falsedat de la seva afirmació que tots recordem: "Apoyaré la reforma del Estatut que apruebe el Parlament". Adéu i bon vent us acompanyi allà per les Espanyes!

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona

Defensant Susana Díaz

Ara ens apareix el senyor Zapatero afirmant que a Catalunya hi ha veus que han posat sobre la taula prejudicis en contra de la senyora Susana Díaz com a candidata pel fet de ser dona i andalusa. Jo li recordaria al loquaç senyor Zapatero que, sigui d'on sigui, qualsevol candidat sempre tindrà veus en contra. El que cal saber mesurar és la proporció formal d'aquests corrents d'opinió que es formen en aquests casos. Aquí és on el senyor Zapatero falla, perquè ell sap que aquesta acusació no és veritat.

Senyor Zapatero, perdoni, sigui més equànime i imaginatiu; intenti altres arguments més treballats i presentables per ajudar la senyora Díaz i no faci més el ridícul, que ja el va fer prou durant el seu mandat.

Jo no noto per cap banda els prejudicis dels catalans vers la senyora Díaz, i sí que em consta que entre andalusos i nosaltres hi ha hagut sempre una molt bona entesa. El que sí que em sembla veure en el comportament del senyor Zapatero és, d'una banda, la necessitat de reforçar amb la seva presència el discurs laudatori a favor de la senyora Díaz i, de l'altra, la por que els està causant la presència en el combat electoral del senyor Pedro Sánchez.

MIQUEL SEBASTIÀ
Castelldefels

Club Pedagogium

Després de veure per la tele i llegir a *La Vanguardia* el problema del Club de Bàsquet Pedagogium ("Diferents tractes a Gràcia", Viure, 25/IV/2017), he d'escriure aquesta carta. Vaig començar a jugar a bàsquet quan tenia 11 anys (ara en tinc 74). Aquest club es va constituir al col·legi Salleras del carrer Còrsega amb la idea que els infants de Gràcia tinguéssim un lloc d'esports en un ambient sa i familiar.

Jugàvem en un camp que hi havia al carrer Nostra Senyora del Coll que anomenàvem "el camp de les cols". Jo hi vaig jugar fins als 21 anys i per raons de feina ho vaig haver de deixar.

És molt trist que per raons burocràtiques se'n vagin tots aquestes anys en orris. I que tots aquests infants es quedin sense una resposta i solució per part de l'Ajuntament, que sempre ha fet bandera dels drets dels més desprotegits.

M. CARMEN DOMÍNGUEZ
Subscriptora
Barcelona

Agresiones en el fútbol

Creo que agresiones como la de Marcelo a Messi el pasado domingo son conductas reprobables que habría que erradicar. El árbitro puede no verlo, pero si no se castigan, nunca se erradicarán.

Recuerdo que una *botifarra* de Giovanni en el Bernabéu fue castigada sin figurar en el acta, así como una acción de Kluivert en el campo del Rayo. Desconozco el motivo por el que se abandonó esa buena práctica.

Creo que convendría resucitarla para evitar actuaciones antideportivas en los campos. Si un jugador sabe que puede ser sancionado al visionarse las imágenes posteriormente, probablemente sea más cauteloso es sus actuaciones antideportivas.

J. MANUEL ARRAUT AMAT
Barcelona

Gregorio Ordóñez

Escribe Joaquín Luna en su artículo "'Patria' y el panorama catalán" (Opinión, 24/IV/2017) que durante un aperitivo le preguntó a Gregorio Ordóñez, en aquellos días teniente de alcalde de San Sebastián por Alianza Popular, "¿y no tienes miedo de que te peguen dos tiros?".

Por aquella época yo era secretario técnico provincial responsable de interventores y apoderados, igual que Gregorio Ordóñez, al que conocí durante una reunión en Madrid y al que pregunté durante una cena si no tenía miedo de que ETA atentara contra él, a lo que me respondió que sabía que cualquier día lo podían matar y que no podía hacer nada para evitarlo, como desgraciadamente ocurrió más tarde. Me dio la impresión de que era muy consciente de lo que le podía pasar y de que no tenía miedo de hacer lo que más quería.

MARCOS CLOSA PLANAS
Barcelona

LA FOTO DEL LECTOR

INCIVISME. "D'acord que els grafiters omplin les parets blanques amb les seves pintures, ara bé, podrien respectar les plaques urbanes. A sota d'aquesta pintura, més o menys hi diu: 'Jardins de Walter Benjamin (Berlín 1892-Portbou 1940) Escriptor'", explica Cisco Vilardebó.

Podeu enviar les vostres fotografies a **cartes@lavanguardia.cat**. Cal que estiguin signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça, el telèfon i el DNI o el passaport. *La Vanguardia* es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes.

grupoGodó

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*
Carlos Godó Valls ..... Conseller Delegat
Josep Caminal ..... Director General de Presidència
Ana Godó ..... Editora de Vanguardia Dossier i Libros de Vanguardia
Jaume Gurt ..... Director General Corporatiu - Negoci Premsa
Pere G. Guardiola ..... Director General Comercial
Xavier de Pol ..... Director General de Negoci Audiovisual
David Cerqueda ..... Director General de Negoci Digital

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*
Òscar Ferrer ..... Director Gerent
Xavier Martín ..... Controller
Juan Carlos Ruedas ..... Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet *www.lavanguardia.com*

Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718 (edició impresa)
ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C (08040) Barcelona
PRESSPRINT. Carrer Valentín Beato, 48, Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona Franca. 08040 Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES PUBLIPRESS MEDIA SL
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid María de Molina, 54, 4.º (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR
Tel.: 933 481 482. Fax: 93 486 39 15
atencionalcliente@clubvanguardia.com

ATENCIÓ AL LECTOR
Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587
Cartes dels lectors
cartas@lavanguardia.es
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.es

Difusió controlada por OJD

© LA VANGUARDIA EDICIONES, SL. BARCELONA, 2017. TOTS ELS DRETS RESERVATS
Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigui mecànic, fotoquímic, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol altre, sense el permís previ per escrit de l'empresa editora.
A efectes del que preveu l'article 32.1 del Text Refós de l'LPI, La Vanguardia Ediciones, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Ediciones, SL

LV. Article 313

Els comuns s'obren a una consulta no pactada si té l'aval internacional

Coscubiela insta el Govern a buscar el plàcet previ de la Comissió de Venècia

JOSEP GISBERT
ÀLEX TORT
Barcelona

Nous moviments dins del bloc sobiranista al voltant del referèndum. En aquest cas a càrrec de Catalunya Sí que es Pot –la marca actual dels comuns al Parlament–, que ara s'obre a donar suport a una consulta unilateral, no pactada amb l'Estat, amb la condició que tingui l'aval internacional i, més concretament, de la Comissió de Venècia, l'òrgan assessor en matèria constitucional del Consell d'Europa.

La proposta la va llançar ahir Joan Coscubiela al ple del Parlament, en una interpel·lació a Oriol Junqueras sobre l'aplicació de la part de la resolució de l'últim debat de política general referida al referèndum no impugnada pel Govern espanyol davant el Tribunal Constitucional. El portaveu de Catalunya Sí que es Pot –formació impulsora de la resolució que es manté vigent i que va ser la base sobre la qual es va crear el Pacte Nacional pel Referèndum– va plantejar, concretament, que el Govern demani a la Comissió de Venècia l'aval al referèndum, "sigui quina sigui la modalitat de convocatòria", com a condició perquè el seu grup hi doni suport tant si és pactat amb l'Estat com si no. I és que aquest "reconeixement internacional previ" és, a parer seu, la base per donar plena legitimitat a la consulta i assegurar que el seu resultat sigui vinculant i tingui efectes jurídics reals.

Oriol Junqueras no va tancar la porta a cap iniciativa i formalment es va avenir a estudiar-la, però es va mostrar més aviat escèptic davant l'aparent gir dels comuns en suport a la convocatòria d'un referèndum que no estigui acordat amb l'Estat. El vicepresident del Govern entén, en aquest sentit, que no és missió de la Comissió de Venècia repartir avals, sinó confeccionar dictàmens amb les seves opinions, i és conscient que aquests els emet exclusivament a petició dels estats membres del Consell d'Europa, dels òrgans del Consell d'Europa mateix o d'altres organismes internacionals. És a dir, que la Generalitat no pot recórrer directament a la Comissió de Venècia i, arribat el cas que considerés oportú obrir aquesta via, ho hauria de fer a través d'algun Estat –que, vista la situació política actual, no seria Espanya– o dels òrgans de govern del Consell d'Europa.

Potser per aquesta raó, Oriol Junqueras, sense rebutjar la proposta, va demanar a Joan Coscubiela que "ens exigeixi a nosaltres el mateix que vostè està disposat a exigir-li al Govern espanyol, perquè, si no, si vostè ens exigeix a nosaltres allò que sap que el Govern espanyol no farà mai i no complirà mai, ens està posant unes condicions que vostè segurament sap que són impossibles de complir". El vicepresident del Govern va mesurar el to de les seves paraules en nom del manteniment de la "màxima unitat possible" al voltant del referèndum, però fonts del Gabinet de Carles Puigdemont van considerar directament que el plantejament de Catalunya Sí que es Pot no és més que una altra maniobra per continuar sense comprometre's de debò amb la consulta davant l'evidència que l'Estat la rebutja. La conseqüència immediata de la interpel·lació serà, en tot cas, una moció que s'haurà de votar en el proper ple del Parlament i en la qual uns i altres es veuran obligats a prendre posició.

En aquest escenari, Junts pel Sí, de moment, va ser més contundent que Oriol Junqueras i no va donar crèdit al plantejament dels comuns i, en un comunicat de la seva portaveu, Marta Rovira, es va afanyar a posar el focus no on volia Joan Coscubiela, sinó allà on més li interessa al bloc independentista. "Junts pel Sí celebra que el grup parlamentari de Catalunya Sí que es Pot hagi fet un pas endavant i se sumi a la celebració d'un referèndum a Catalunya encara que no tingui el permís de l'Estat espanyol", va remarcar la també secretària general d'ERC, per qui el fet que "se sumin al referèndum o referèndum" és "un pas important". "Celebrem que el referèndum irreversible vagi sumant suports", va reblar, mentre que des de la CUP Mireia Boya qualificava sense reserves de "tramposos" els comuns perquè "l'aval de la Comissió de Venècia el demanen els estats". Joan Ignasi Elena, coordinador del Pacte Nacional del Referèndum, va evitar, per la seva banda, pronunciar-se sobre una proposta que "forma part de l'esfera política" i es va limitar a reivindicar la transversalitat de la plataforma que encapçala.

En el pol oposat, Cs va aprofitar per carregar també contra el moviment de Catalunya Sí que es Pot, però en sentit absolutament contrari al de les formacions independentistes. "Estan sent els millors aliats del Govern per estar tot el dia parlant que la culpa dels problemes dels catalans és de la resta d'espanyols", va lamentar Inés Arrimadas en una entrevista a l'Agència Catalana de Notícies, en què considerava que estan cometent "un error" que els converteix en "la crossa del Govern perquè estigui tot el dia amb el referèndum".●

BERNAT VILARÓ / ACN

Joan Coscubiela en un moment de la seva intervenció ahir al ple del Parlament

JxSí i la CUP no donen crèdit a la iniciativa de CSQP perquè a l'òrgan europeu "hi recorren els estats"

El PDECat torna a votar diferent d'ERC

L'estratègia del PDECat d'accentuar el perfil propi i marcar distàncies amb ERC el va portar ahir a trencar una altra vegada la disciplina de vot de Junts pel Sí al ple del Parlament. La votació diferenciada entre els dos socis va tenir lloc, concretament, dues vegades. En el primer cas, en una moció del PSC sobre la lluita contra l'atur i la precarietat laboral, en la qual el PDECat es va abstenir, junt amb Cs, en el punt que criticava la reforma laboral del 2012, impulsada pel PP i secundada per CiU, i instava el Govern a sol·licitar-ne la derogació al Congrés. ERC, en canvi, hi va votar a favor amb el PSC, Catalunya Sí que es Pot i la CUP, i l'apartat va ser aprovat (el PP va ser l'únic grup que hi va votar en contra). I en el segon cas, en una moció –aquesta vegada de Catalunya Sí que es Pot– sobre la gestió de residus, en la qual el PDECat va votar en contra –junt amb Cs i PP– de la prohibició d'utilitzar la combustió tèrmica, gasificació inclosa, de residus sòlids urbans, industrials o els seus derivats a les plantes de tractaments de purins. ERC, igual com en la iniciativa anterior, va votar-hi a favor junt amb Catalunya Sí que es Pot i la CUP, però no n'hi va haver prou perquè el punt prosperés –el PSC es va abstenir– i va quedar rebutjat.

Aquest organisme del Consell d'Europa ha estat òrgan consultiu de diversos referèndums

Què és la Comissió de Venècia?

La Comissió de Venècia és un organisme que depèn del Consell d'Europa, amb seu a Estrasburg. La principal vocació d'aquesta institució és assessorar els estats membres en qüestions constitucionals.

Adopta les seves decisions formals a petició dels seus membres –l'integren 61 estats i Espanya n'és sòcia des de la seva fundació, l'any 1990–, però això no impedeix que pugui pronunciar-se sobre afers regionals, com va passar amb la doctrina sobre les fórmules de referèndum de la regió de Trento –una comunitat que té un règim especial a Itàlia– o en el referèndum d'independència de Montenegro, en què va prendre part com a assessor en l'organització.

No obstant això, en tots dos casos la intervenció de la Comissió de Venècia es va desenvolupar en el marc d'una petició de l'Estat –en el cas de Trento va ser el Consell de Ministres d'Itàlia, que es va limitar a traslladar la petició de la comunitat trentina–, cosa que significa que la proposta de Catalunya Sí que es Pot només podria ser efectiva si tingués la complicitat del Govern de Mariano Rajoy, cosa certament difícil d'imaginar a priori.

Però hi ha una altra via: l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, els comitès de la qual poden consultar a la Comissió de Venècia. Precisament a través d'aquesta via aquest organisme ja ha intervingut d'alguna manera en la batalla que enfronta als governs català i espanyol, quan fa uns mesos es va pronunciar sobre la reforma de la llei del Tribunal Constitucional que li atorga potestats sancionadores. El pronunciament de la comissió censurava el Govern espanyol perquè considerava que el Tribunal Constitucional no ha de tenir aquestes atribucions, però alhora advertia que qualsevol iniciativa política s'ha de cenyir a la llei. La decisió va ser acollida amb satisfacció pel Govern de Catalunya perquè va considerar que li donava la raó, i també per l'Executiu de Rajoy, que considerava que era a ells a qui donava suport amb el seu veredicte. La petició d'aquesta resolució l'havia presentada el president de la comissió de conflictes del Parlament del Consell d'Europa, Stefan Schennach.●

LV. Article 314

La presidenta de la Comunitat de Madrid sap que només sent implacable amb el seu predecessor podrà seguir en el càrrec

I Cifuentes va anar a veure el jutge

CARMEN DEL RIEGO
Madrid

Vaig fer el que havia de fer". La presidenta de la Comunitat de Madrid, Cristina Cifuentes, no es penedeix d'haver enviat a la Fiscalia els documents que el nou gerent del Canal de Isabel II, l'empresa que assorteix d'aigua Madrid, havia trobat i que com a mínim despertaven dubtes sobre les operacions fetes pels anteriors responsables d'aquesta empresa pública.

Va ser aquesta documentació la que va permetre que la Fiscalia iniciés la investigació que ha acabat amb l'expresident del Govern de la Comunitat de Madrid Ignacio González a la presó.

Quan la presidenta madrilenya va decidir presentar la denúncia feia gairebé un any que era al càrrec, però això no vol dir que no fes res fins aquell moment.

De fet van trigar mesos a desenredar el que havia fet l'anterior equip abans de poder enviar-ho a la Fiscalia. I encara no ha arribat als jutjats l'auditoria que els responsables autonòmics continuen fent sobre la gestió d'aquesta empresa pública que és la responsable de l'abastament d'aigua de la Comunitat.

Per aquesta raó Cifuentes no considera acabada la seva tasca ni al Canal ni en les indagacions sobre el funcionament de la Comunitat de Madrid en les etapes anteriors al seu mandat, començant pel seu immediat predecessor, Ignacio González.

La seva actuació, asseguren els qui l'envolten, no és cap revenja contra ell, ni contra Esperanza Aguirre, amb qui les relacions se sap que no eren gens bones.

Ni tampoc no és producte, asseguren, de la pressió de Ciutadans sobre la regeneració d'una administració els responsables de la qual estan sota sospita. "És que no sap actuar de cap altra manera", subratllen els seus col·laboradors.

Per això la decisió d'anar a la Fiscalia fa un any no va ser consultada amb la direcció del PP ni amb el president del Govern. I que ara, després de la detenció de González en el marc de l'operació Lezo, ha obtingut el suport del partit tot i que no ho va demanar.

I si el té, ara la satisfà, però hauria fet el mateix si hagués tingut el PP en contra, perquè ella és presidenta del Govern de la Comunitat de Madrid, i aquesta responsabilitat està per sobre de les seves obligacions com a presidenta del Partit Popular a la regió.

Cristina Cifuentes no ha parlat d'aquest assumpte amb Mariano Rajoy, no li corresponia però sí que va rebre una trucada del president del Govern i del seu partit, el dia que es va desencadenar l'operació Lezo. Ho va fer per donar-li ànims i preguntar-li com es trobava, després que aquell mateix dia hagués d'anar davant el jutge i que es coneguessin les pressions i les dures paraules que li havien dedicat, entre d'altres, el director de *La Razón*, Francisco Marhuenda, que va ser imputat per això, i després desimputat.

Cristina Cifuentes sap que si vol tenir alguna oportunitat a les eleccions autonòmiques del 2019, la lluita contra la corrupció i no tapar el que s'ha fet, encara que els afectats siguin del PP, ha de ser la norma.

És el que demanen els ciutadans. I ho està comprovant des de la detenció d'Ignacio González. "La gent està molt enfadada amb nosaltres".

És el que ha pogut percebre la presidenta madrilenya. Però també distingeixen qui s'ha emportat els diners a casa i qui ha denunciat la corrupció.

Cifuentes està segura que hi haurà qui dins del partit cregui que hauria d'haver actuat d'una altra manera. No l'hi han dit, però està segura que n'hi ha. Fins i tot hi pot haver qui la culpi dels mals moments que viu el partit. Assegura que li és igual.

La líder del PP madrileny va portar a la Fiscalia el desfalc descobert a l'empresa del Canal

Cifuentes no ha tingut cap problema perquè la propera setmana se celebri a l'Assemblea de Madrid un ple monogràfic sol·licitat pels socialistes sobre el Canal de Isabel II, que no tractarà la situació dels embassaments i sí de l'operació Lezo que ha portat Ignacio González a la presó.

Aquella manera d'actuar li permet respirar tranquil·la respecte a la moció de censura que pretén interposar Podem i de la qual el Grup Socialista s'ha mostrat disposat a parlar.

En aquestes circumstàncies, la continuïtat de Cristina Cifuentes com a presidenta depèn de Ciutadans.

Però el comportament de la presidenta madrilenya respecte al que es va anar descobrint al canal impedeix als del partit de Rivera retreure-li res a Cifuentes i qüestionar la seva presidència. Una altra cosa és que puguin continuar arremetent contra el PP i contra els anteriors gestors del govern regional.

Això portarà beneficis polítics a Cristina Cifuentes? Algú comptarà amb ella en el moment que es plantegi la successió de Mariano Rajoy? Ja té prou coses a sobre per haver de pensar en això, asseguren a l'entorn de la presidenta de la Comunitat de Madrid, que de moment té fixades les seves preocupacions no només en el que ha fet fins ara, sinó en el que cal fer els dos anys de Govern que li queden d'aquesta legislatura, que confia que no siguin tan durs, tot i que molt es tem que segurament ho seran.●

Suport. La presidenta de la Comunitat de Madrid va ser molt aplaudida el dia 2 durant els actes del dia de la Comunitat

PACO CAMPOS / EFE

Mas celebra que la Generalitat compri les urnes per al referèndum

BARCELONA Redacció i agències

Artur Mas està satisfet amb els passos del Govern cap al referèndum. El president del PDECat va titllar ahir de "goig" l'anunci de licitar la compra de 8.000 urnes perquè mostra "l'absoluta determinació de fer el referèndum", segons informa aquest partit.

L'expresident va valorar així ahir a Montblanc (Tarragona), on va inaugurar la nova seu del partit, la polèmica suscitada per l'anunci que la Generalitat té previst licitar els pròxims dies la compra de les urnes. "Si el govern espanyol fos respectuós amb el 80 % dels catalans permetria poder votar", va anunciar.

"La decisió del Govern de la Generalitat és un goig, una satisfacció perquè demostra que molts sacrificis que s'han fet en aquests últims cinc anys han valgut la pena i mostra l'absoluta determinació d'anar endavant i fer el referèndum", va afegir.

L'expresident de la Generalitat va tornar a reclamar al Govern espanyol que dialogui amb les institucions catalanes i que negociï. A més va apel·lar a la "unitat política" a Catalunya davant la proximitat del "dia D i l'hora H" perquè el govern de Carles Puigdemont, va dir, "és absolutament coherent i té el compromís de posar les urnes i que la gent pugui votar definitivament en el referèndum". L'expresident català, condemnat a dos anys d'inhabilitació pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) pel 9-N, va voler així enviar un missatge de suport a la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i als membres de la mesa que la setmana que ve han de declarar davant el TSJC per haver permès que el Parlament votés dues resolucions a favor del referèndum independentista.

Artur Mas va recordar que demà assistirà a l'acte convocat per donar-los suport perquè: "estan en primera línia donant la cara i quan es girin és necessari que ens vegin a tots al seu costat".

Qui també va entrar ahir a debatre la qüestió de les urnes encarregades per la Generalitat va ser la líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, que va reclamar ahir les urnes "per a la celebració d'unes eleccions autonòmiques", però no "per repetir la consulta independentista del 9-N", una cosa que consideraria "una irresponsabilitat enorme". I va recordar que la consulta independentista del 9-N va costar als ciutadans catalans 13 milions d'euros.

"No m'agrada que gastin els diners dels catalans en això, que deixin de gastar en una cosa que no serveix per a res i posin les urnes de veritat, les que ens representen a tots, les de les eleccions de tots els catalans", va afegir Arrimadas.●

LV. Article 315

Fernando Ónega

La crisi del sistema

De vegades resulta inevitable pensar que algú intenta carregar-se el sistema democràtic. Sembla com si hi hagués un cúmul d'infortunis confabulats per deteriorar-ne el prestigi i la capacitat de regeneració. I els efectes d'aquesta conspiració (espero que imaginària) ja són perceptibles: existeixen moviments nítidament antisistema amb un apreciable nombre de vots; per primera vegada des de la Constitució es publiquen estudis molt rigorosos sobre la crisi del sistema representatiu; successives eleccions posen en qüestió la validesa dels partits polítics tradicionals; les institucions perden rellevància i el respecte de la societat; avança la sensació, encara difuminada, que assistim a un canvi de cicle d'incert final...

Tot això és la nova crisi política, oberta en canal davant les generacions actuals, sense expectatives pròximes de trobar un lideratge que la resolgui o, si més no, alimenti alguna esperança de solució. Ho estan demostrant les últimes enquestes, singularment la del CIS (Centre d'Investigacions Sociològiques). Res impedeix d'entretenir-nos el que vulguem en les dècimes per les quals el Partit Socialista supera Podem. Res no impedeix d'obrir una ampolla de cava per Ciutadans i el premi que obté a la seva producció d'iniciatives i a la seva lluita contra la corrupció. Una vegada fet tot això, ens trobem amb la descarnada realitat: Espanya, any i mig després de les eleccions del desembre del 2015, continua sense tenir un partit en què confiï la majoria de la societat.

> Com s'explica que el partit del Tramabús no reculli uns quants vots del suposat corrupte?

S'hi acosta el Partit Popular, però amb un impotent 31% amb tendència a la baixa que, si avui hi hagués eleccions, ens abocaria a un període d'incertesa com el viscut durant tot l'any 2016. Com es pot explicar, si el seu líder, el senyor Rajoy, enalteix dia rere dia els seus magnífics èxits en política d'ocupació i en recuperació econòmica? Si és una conseqüència de la corrupció, com s'explica que el partit del Tramabús, el que acusa el PP de ser el partit més corrupte de Europa i el que parla de màfia, no reculli uns quants vots del suposat corrupte?

És que ha desaparegut la confiança. Ningú no la inspira, i no cal escriure una gran història. N'hi ha prou amb recordar els tres dies transcorreguts d'aquesta setmana: els episodis incongruents de fiscals; l'ús de la mentida, el costum de la qual fa que ningú no cregui un alt càrrec que recorre emissores amb l'afany de demostrar la seva innocència; les acusacions demagògiques que no condueixen a res, tret de malejar l'ambient i contaminar-lo de sospites; l'expressió literal d'un diputat socialista que ahir va afirmar que el Govern espanyol "ha corromput el sistema judicial". Amb aquest debat polític clarament destructiu, crec que es pot mantenir la tesi de la conjura: es tracta de no deixar res fora de perill. *Cui prodest*? Qui se'n beneficia? Aquest és el dubte. Només sé que hi ha massa gent que malda per deteriorar el sistema constitucional.

El PSC renuncia a les comissions d'investigació del Parlament

Protesta contra el bloqueig informatiu de Junts pel Sí i la CUP

RAÚL MONTILLA
Barcelona

El PSC no participarà en cap de les comissions d'investigació que actualment estan obertes al Parlament, la que afecta el cas Vidal i la que investiga l'anomenada operació Catalunya, després que dimarts JxSí i la CUP bloquegessin totes les compareixences sol·licitades per l'oposició en la primera d'aquestes comissions.

Els socialistes catalans protesten així davant el que interpreten com un mal ús de la majoria parlamentària exercida pels dos partits independentistes i que genera, a parer seu, una "situació d'excepcionalitat" a la Cambra catalana.

La comissió d'investigació sobre el cas Vidal no es podrà posar en marxa perquè no disposa d'un pla de treball ni tampoc d'agenda de compareixences. "No farem un club de debat", va advertir la portaveu socialista, Eva Granados, que va qualificar el bloqueig d'"inaudit" i va lamentar l'actitud "obstruccionista" dels partits independentistes. Segons la seva opinió, la negativa a acceptar un programa i una agenda d'activitat d'aquesta comissió s'afegeix a la falta de transparència i el bloqueig de la informació que caracteritza l'acció del Govern de la Generalitat, en especial tot allò en relació amb el procés independentista.

El jutge Santiago Vidal, que dona nom a la comissió, va ser obligat a cessar el mes de gener passat pel mateix grup que el va portar a la candidatura, ERC, després que transcendissin algunes declaracions seves en què es vantava, per exemple, del fet que el Govern havia aconseguit obtenir el cens fiscal de tots els catalans de manera il·legal. Precisament la funció de la comissió era esbrinar què està fent el Govern per donar compliment al full de ruta del procés, una informació que l'Executiu de Carles Puigdemont no està disposat a compartir ara per ara.

> **Els socialistes catalans registren una bateria de sol·licituds respecte al procés independentista**

La diputada Granados va ser la responsable de registrar ahir al matí una carta destinada a la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, en què anunciava l'abandonament de les comissions i li recordava també que "es creen per investigar afers d'interès públic" i no només els que la majoria parlamentària que suma JxSí i la CUP "considera del seu interès".

Juntament amb la carta remesa a Forcadell el PSC va remetre una sol·licitud d'informació que inclou la documentació de l'auditoria de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (ACPD) sobre l'obtenció i ús de dades fiscals dels catalans, iniciada després de les revelacions de Santi Vidal. En teoria aquest document s'havia de fer públic al si de la comissió.

Després de saber-se la intenció del PSC de no participar en les comissions, Inés Arrimadas va assegurar que "de moment" continuaran participant en les reunions, per bé que valoraran abandonar-les en cas que JxSí i CUP insisteixin a "imposar la seva majoria parlamentària per silenciar l'oposició i bloquejar el debat". Per Arrimadas, el bloqueig imposat per Junts pel Sí i la CUP evidencia que el president de la Generalitat, Carles Puigdemont; el vicepresident, Oriol Junqueras, i l'exsenador Santi Vidal tenen "molt a amagar".●

ANA JIMÉNEZ

L'exministre José Manuel García-Margallo i l'exvicepresidenta del Govern Joana Ortega ahir a Barcelona

Margallo planteja requisar les urnes si la consulta avança

I. ELLAKURÍA Barcelona

Amb la llibertat que els atorga el fet d'estar allunyats del primer pla polític, José Manuel García-Margallo –per la decisió del president Mariano Rajoy que no continués com a ministre– i Joana Ortega –per haver estat inhabilitada pel TSJC per la seva actuació el 9-N– van dialogar ahir a Barcelona sobre els motius, les conseqüències i les possibles sortides del procés independentista.

Tant Margallo com Ortega van coincidir a rebutjar la "judicialització" d'un "conflicte polític", però el diputat del PP va defensar que, en cas que el Govern tiri en davant els plans per fer el referèndum, es prenguin totes les mesures legals necessàries per aturar-lo. Incloent-hi l'aplicació de l'article 155, perquè l'Executiu central prengui el control temporal dels Mossos i requisin les urnes.

Aquesta és, segons va revelar l'exministre d'Exteriors al debat organitzat per la Fundació Diario Madrid i l'Associació de Periodistes Europeus, la proposta que li va fer el març del 2014 a Rajoy per frenar el 9-N, acompanyada d'una reforma constitucional que millorés el finançament català i el seu reconeixement cultural. És a dir, un pla d'acció que el president i altres membres de l'Executiu del PP van rebutjar de totes totes.

Si Margallo va defensar frenar amb contundència un intent de nou referèndum perquè "el dret a la secessió està fora de la llei", Ortega va advertir que "no hi ha marxa enrere" en els plans independentistes, tot i que va admetre que sense reconeixement internacional la consulta perdrà força i legitimitat. L'exvicepresidenta del Govern, que es va definir com a víctima d'una "croada judicial", va criticar la "radicalització" en el to i les formes de l'independentisme, així com el fet que "hagi abandonat" el centre polític.●

LV. Article 316

‘Els joves’, la ‘movida’, el bakalao i Makoki a la festa del Primera Persona

El festival sacseja el CCCB amb concerts, performances i referents generacionals

XAVI AYÉN
Barcelona

Quina festassa que han muntat al CCCB demà i demà passat. El festival Primera Persona, dirigit per Kiko Amat i Miqui Otero, presenta un cartell farcit de referents generacionals. Cadascú, per descomptat, té els seus preferits, però, amb el respecte pertinent, sobresurten dos dels actors de la mítica sèrie britànica de televisió dels vuitanta *Els joves,* ni més ni menys que Nigel Planer (que interpretava en Neil, el hippy) i Alexei Sayle (que interpretava tota la família Balowski).

El Primera Persona, que arriba a la sisena edició, uneix música, literatura i cultura pop. El secret del seu èxit són les històries molt personals narrades directament pels protagonistes, sovint en muntatges escènics a cavall entre la performance i la taula rodona, tot amanit amb música en viu i combinacions estranyes de personatges.

Els joves, com va explicar Amat, va ser més que una sèrie. “Curiosament, només va tenir èxit al Regne unit i Catalunya, i es va convertir en tot un fenomen, mentre passava desapercebuda a la resta del món. Els guions, enormement imaginatius i crítics, amb elements absurds i escatològics, s’aguanten avui”. Un

CCCB

L’actor Nigel Planer, en Neil

xou que fa temps que assagen analitzarà les claus de la sèrie i veurem què se n’ha fet, dels components.

El bakalao es tractarà més enllà d’aquella caricatura que l’estigmatitza com a mera disbauxa de drogoaddictes, “especialment per un reportatge alarmista que va fer Arturo Pérez-Reverte a TVE”, va recordar Otero, pel qual “moltes coses culturalment rellevants que passaven a València després van passar a Manchester”. Els dj Nando Dixcontrol, Jorge Albi i Carlos Simó en parlaran amb el periodista Luis Costa, autor de la monumental història oral del moviment *¡Bacalao!* (Contra) en un acte que promet que farà miques la normativa municipal sobre el límit de decibels.

Com aquelles velles glòries que es reunifiquen després d’anys de vida professional per separat, Gallardo i Mediavilla, una altra vegada junts, parlaran de Makoki, aquell personatge que s’havia escapat d’un frenopàtic i que va revolucionar el còmic als setanta i vuitanta.

En l’apartat musical, tocaran els gal·lesos Alison Statton & Spike i Stuart Moxham, que van influir Nirvana i David Byrne; el nord-americà Joe Pernice, també novel·lista (*Esta canción me recuerda a mí,* Blackie Books), i els barcelonins Las Ruinas, amb unes lletres que, va dir Otero, “són cròniques urbanes amb pakistanesos que venen anells lluminosos, estudiants sueques i futur incert”.

No s’acaba aquí. L’assagista nord-americana Kate Bolick parlarà del seu llibre *Solterona* (Malpaso), l’obra que ha dignificat el terme, amb Anna Gabriel. L’irlandès Colin Barrett parlarà del seu llibre de relats *Glanbeigh* (Sajalín), retrats de vides violentes i claustrofòbiques al seu poble natal. D’altra banda, Julián Hernández (Siniestro Total) parlarà i tocarà amb el seu fill, en un diàleg que a la vida real va trigar molts anys a donar-se. Altres participants són la youtubera Isa Calderón, que critica el masclisme al cinema i “que acaba de ser acomiadada d’*El Español* per un comentari sobre la Bíblia”, i el savi més savi sobre el punk, Jon Savage.

EL PROGRAMA

Solteres i bakalao. Diàleg de Kate Bolick amb Anna Gabriel. Colin Barrett explica la seva vida al poble. Taula rodona i discoteca sobre el bakalao. *Divendres 12, 19 h.*

‘Movida’ i ‘Els joves’. Ana Curra, la reina del punk espanyol (Los Pegamoides, Parálisis Permanente) parla amb Joan Pons. Xou d’*Els joves*. Julián i Esteban Hernández. *Divendres 12, 22 h.*

Masclisme, punk i pop. Diàleg d’Isa Calderón amb Lucía Lijtmaer. Jon Savage. Xerrada-concert d’Alison Statton & Spike i Stuart Moxham. *Dissabte 13, 19 h.*

Makoki, Pernice i Las Ruinas. Actuació i xerrada de Joe Pernice. Gallardo i Mediavilla parlen de *Makoki*. Actuació de Las Ruinas. *Dissabte 13, 22 h.*

Cadascuna de les quatre sessions té un preu de 10 euros (7 amb descompte).

“Curiosament ‘Els joves’ va triomfar a Anglaterra i a Catalunya, però va passar desapercebuda a la resta del món”

La Casa Encendida de Madrid acull, els mateixos dies 12 i 13, una versió del festival amb convidats comuns. Fidel a la línia programàtica, que no és altra que tot el que agradi als seus dos responsables, obsessions i fetitxes personals que traspuen autenticitat i ritme. Per això Vicenç Villatoro, director del CCCB, després de desitjar-los llarga vida al capdavant de l’esdeveniment, va dir que, “si un dia canvien els directors, caldrà canviar el nom perquè no tindrà res a veure”.●

Aconsegueix amb La Vanguardia l’*smart* TV NPG amb sistema Android

Només recollida a les botigues BEEP i PC-BOX

Amb reserva prèvia. Si no tens la cartilla descarrega-la a: **www.lavanguardiashopping.com**

El millor entreteniment audiovisual, amb lliure accés a Internet per navegar i descarregar qualsevol aplicació.

2a generació *smart* TV
DVB T2 · Direct LED · HDTV

Smart TV NPG 24”
PVR 269€
189 € per només
+ només 4 cupons

Subscriu-te per 362 €/any i emporta-te’l gratis*
LA VANGUARDIA 933 481 482

També disponibles:

Smart TV NPG 32”
PVR 399€
per només 269 €

Smart TV NPG 40”
PVR 499€
per només 389 €

ANDROID · TV A LA CARTA · XARXES SOCIALS · JOCS · NAVEGACIÓ WEB · VÍDEO ONLINE · APLICACIONS

Promoció vàlida a Catalunya.

Botigues de recollida: BEEP · PCBOX expert’s center · NPG

També disponible a: LA VANGUARDIA SHOPPING www.lavanguardiashopping.com

LA VANGUARDIA

INFORMACIÓ PER A SUBSCRIPTORS I LECTORS: per recollir-lo a les botigues BEEP i PCBOX (només a Catalunya), has d’haver-lo reservat prèviament i lliurar la cartilla degudament emplenada més 189 euros (Smart TV de 24”), 269 euros (Smart TV de 32”) o 389 euros (Smart TV de 40”). A més, tens l’opció de comprar-lo a través del web www.lavanguardiashopping.com. Enviaments a tot Espanya excepte a les illes Canàries, Ceuta i Melilla.

* Subscriu-te a l’edició impresa i a la digital de La Vanguardia de dilluns a diumenge, per només 362 €/any, i et regalem l’*smart* TV de NPG de 24”. Sense compromís de permanència. Consulta les condicions de l’oferta trucant al 933 481 482. Oferta vàlida per a noves subscripcions o subscripcions addicionals. És condició necessària que l’adreça i/o el subscriptor no hagin tingut contractada cap subscripció els últims 90 dies. Condicions de pagament: obligatòriament amb targeta de crèdit. Promoció vàlida fins al 21 de maig del 2017.

La qüestió catalana

LV. Article 317

Rajoy exigeix a Puigdemont donar la cara i l'acusa de liquidar Espanya

El líder del PP qualifica de "xantatge" un esborrany sobre la llei de desconnexió

CARMEN DEL RIEGO
ÀLEX TORT
Madrid / Barcelona

No estava previst que Mariano Rajoy comparegués davant dels mitjans de comunicació després de la reunió del comitè executiu del PP, i la raó no era el triomf de Pedro Sánchez en les primàries del PSOE. Ni tan sols la invitació del Govern central al president de la Generalitat, Carles Puigdemont, no va ser anunciada pel president, sinó per Soraya Sáenz de Santamaría, però la publicació pel diari *El País* d'un esborrany de la llei de desconnexió, que deixa clar que si el Govern espanyol impedeix el referèndum la llei entrarà en vigor de manera immediata, va ser l'espurna que va fer Rajoy comparèixer davant dels mitjans de comunicació per dir alt i clar que "això no entrarà en vigor" i que la sobirania nacional "hi continuarà sent mentre el conjunt dels espanyols així ho vulguin".

JxSí jutja "desfasat" el text filtrat de la llei de transitorietat jurídica i l'oposició reclama explicacions

Malgrat que Junts pel Sí va desmentir immediatament el contingut de l'esborrany, Rajoy li va donar tota credibilitat i es va mostrar visiblement preocupat, com el van veure els seus companys del comitè executiu, i molest amb les preguntes que no feien referència a Catalunya, sinó a Pedro Sánchez o als casos de corrupció que afecten el PP. En conseqüència, va elevar el to fins a nivells poc habituals en ell: "És molt difícil trobar un precedent tan antidemocràtic; és un dels esdeveniments més greus que he vist en la meva vida política".

I per això va redoblar la seva exigència que vagi amb la seva proposta al Congrés, i quan ho faci, ell prendrà la paraula per explicar, com a president del Govern central, per què s'hi oposa: "Jo donaré la cara i convido el senyor Puigdemont que faci el mateix" i actuï amb "coratge i amb valentia". Si no ho fa, segons el parer de Rajoy, estarà donant un missatge que "pretén trencar" i "saltar-se la voluntat de la Cambra i la dels espanyols".

Una ruptura que per Rajoy evidencia les seves intencions: "El que pretén fer és una ruptura en tota regla del que avui és Espanya, i a més pretén fer-ho en 24 hores".

Una cosa que ja passa de l'amenaça al xantatge, per al president del Govern espanyol, i que va qualificar d'intolerable, i per això va enviar als espanyols un nou missatge de tranquil·litat: "Això no passarà". És la liquidació, a més, de l'Estat de dret, va subratllar: "És la liquidació de la llei, és liquidar un Estat nacional amb un text que es pretén aprovar per un Parlament autonòmic". I tot això, a més d'un "deliri jurídic", com han dit els jutges, el president del Govern central ho considera "un deliri polític, jurídic i social", perquè al segle XXI, "pretendre liquidar un Estat nacional perquè sí, i que es pretengui fer-ho en 24 hores, quan textos d'aquestes característiques triguen normalment dos o tres anys", és una cosa tan greu que per això continuarà exigint que Puigdemont vagi al Congrés a obtenir els suports que necessiti. I no li val que el president de la Generalitat vulgui que tot es limiti a un acord entre els dos governs, de president a president, de Carles Puigdemont a Mariano Rajoy: "Jo soc només un dels 350 diputats del Congrés, però necessita el suport majoritari a la Cambra. Per això és raonable que a més de reunir-se en hotels i en altres fòrums vagi al Parlament nacional, on hi ha representada la sobirania nacional".

El contingut de l'esborrany de la llei de Transitorietat Jurídica va ser desmentit per Junts pel Sí de bon matí. Primer, a través del president del grup parlamentari, Jordi Turull, que va qualificar la informació de "desfasada". Tot seguit, JxSí va emetre un comunicat en què s'assegura que el document publicat ahir no té res a veure amb les versions actuals amb què treballen amb la CUP. Per això, els independentistes consideren que el text no té cap validesa. I per sustentar l'antiguitat del document, asseveren que forma part d'un estudi d'entre els molts que s'ha elaborat: "Molts juristes ja fa molt de temps que estudien totes les possibilitats legals per fer un referèndum efectiu amb les màximes garanties. S'ha treballat amb molts documents i esborranys".

En tot cas, al llenguatge que empra la coalició que lideren el PDECat i ERC li falta concreció. Ahir, una nova prova, ja que es va limitar a subratllar que si l'Estat veta el referèndum, impulsarà "mecanismes legals" per celebrar-lo.

L'ESPECTADOR

José Antonio Zarzalejos

En mode música

El Govern de Mariano Rajoy no ha entès el principi que al seu llibre *Sense paraules* enuncia Mark Thompson, president i conseller delegat de *The New York Times*, i segons el qual "el poder emana del domini del llenguatge polític". Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Raül Romeva van demostrar que aquell enunciat enclou una gran veritat perquè, sense afegir en rigor res de nou al que han anat dient sobre el referèndum i l'autodeterminació de Catalunya, van disposar el seu to i les seves paraules en mode música. I ho van fer, precisament, a l'auditori Caja de Música de l'Ajuntament de Madrid, a la plaça de Cibeles.

Ben coordinats tots tres, van fer servir un to amable, exempt d'arestes o brusquedats. van mostrar una actitud amistosa bolcada en l'audiència –pocs madrilenys, molts catalans i desenes de periodistes per a un aforament de 262 seients– i van utilitzar paraules flonges ("fraternitat", "amistat", "obertura", "llibertats compartides"), tornant a demostrar que una de les fortaleses del procés sobiranista consisteix a articular amb la semàntica adequada un relat persuasiu de què hi ha mancança a Madrid.

S'agraeix que els tres intervinents es portessin així i activessin el seu discurs en mode música.

En altres cròniques es descriuran les seves paraules, propostes i advertències. En aquesta només provo de reiterar que el gran èxit del procés crec que no ha estat mai en el fons de la qüestió –la independència de Catalunya com a solució a tots els seus mals–, sinó en el cromatisme de les seves expressions populars i en la sublimació del seu llenguatge, a cavall del fet romàntic (populista?) i l'èpic.

La qüestió és que al darrere de les paraules –molt poderoses, molt suggestives– no hi ha un arquitectura política, econòmica i, sobretot jurídica, que permeti entrar a debatre, fora del context d'una reforma constitucional,

> Al·legat secessionista amb música lírica i tres tenors que van fer el seu paper d'independentistes cívics

la possibilitat de celebrar la consulta d'"autodeterminació" (sic). Cap dels oradors no es va referir en cap moment a l'empara de la llei –en aquest cas, de la Constitució espanyola– sinó a la seva aplicació alternativa, perquè es va apel·lar a la voluntat política de les institucions desconeixent que aquesta es construeix amb elements normatius.

Probablement, el que es pretenia amb aquesta conferència era celebrar-la on es va celebrar –a la Cibeles–, desmentir amb amabilitat el caràcter abrupte del procés i descriure una Catalunya paradisíaca.

És a dir, es va tractar d'un al·legat secessionista amb música lírica i tres tenors que van fer el seu paper d'independentistes cívics. No els va anar malament.

La mateixa credibilitat que va atorgar Rajoy a l'esborrany l'hi va donar l'oposició a Catalunya. Per la portaveu de l'executiva de Ciutadans, Inés Arrimadas, la llei de Transitorietat Jurídica catalana confirma que els independentistes no han volgut mai un referèndum.

En canvi, la reacció del primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va ser més contundent. Primer va considerar que la millor manera de demostrar que el que s'expressa a l'esborrany està "desfasat" és fer pública la llei tal com està concebuda actualment. I en segon terme, es va mostrar crític arribant a qualificar la llei de "nyap jurídic impropi d'una societat desenvolupada, fora de la realitat, del planeta, del sistema solar i de la galàxia".

Des de les files de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell va destacar que l'opacitat sobre aquesta llei afavoreix "filtracions i intoxicacions", per la qual cosa va recomanar "un funcionament democràtic del Parlament".

Per la seva part, Xavier García Albiol, president del PP a Catalunya, va assegurar que si l'esborrany es confirma "la resposta no ha de ser la presó per als responsables, sinó una camisa de força".●

Intranquil. Durant l'executiva del PP, Rajoy es va mostrar preocupat per l'esborrany

EMILIA GUTIÉRREZ

L'ESBORRANY

Segons el document, la llei de transitorietat tindria aquestes atribucions principals:

Supremacia de la llei. "Mentre no sigui aprovada la Constitució de l'Estat català, la present llei és la norma suprema de l'ordenament jurídic català"

Entrada en vigor. "Si l'Estat espanyol impedís de manera efectiva la celebració del referèndum, aquesta llei entrarà en vigor de manera completa i immediata quan el Parlament constati aquest impediment"

Idioma. "El català és la llengua pròpia de Catalunya i com a tal és la llengua d'ús normal de les seves institucions i administracions públiques"

Nacionalitat. "L'atribució de la nacionalitat catalana no exigeix la renúncia de la nacionalitat espanyola"

Investigats. Se "sobreseuen o anul·len els processos penals contra investigats o condemnats per conductes que cerquessin un pronunciament democràtic sobre la independència"

Eterna i senil

EL MIRADOR

Pedro Vallín

DANIEL OCHOA DE OLZA / AP

La policia conté els ultres que ahir es van concentrar a Madrid

Són gairebé quaranta anys d'esforç democràtic per desamortitzar de feixisme la bandera. Avui, que fins als més virtuosos consensos del 78 emeten aguts xerrics per fatiga de materials, començant pel consens territorial, cal sancionar que allò de la bandera és causa perduda. Fora de l'esport, l'espanyola és bandera de part. I esclar, no ajuda gens que una manifestació de feixistes –un parell de centenars, la gran majoria pensionistes– siguin la resposta folklòrica del Madrid inveterat a la visita de Carles Puigdemont a l'Ajuntament.

En els anys vint i trenta, el feixisme s'havia engalanat de patrimoni científic i filosòfic per senyorejar el seu discurs totalitari. Però els anys no passen debades ni per a la ideologia, i els d'ahir eren molt lluny del rentat de cara intel·lectual de la nova ultradreta europea. Així, els discursos –fins a faristol i altaveus s'havien portat els falangistes, feixistes i altres nostàlgics de gestes i sangs d'altres temps– estaven molt lluny de l'elaboració intel·lectual dels fundadors i no van passar d'unes quantes consignes amb olor de lleixiu barat i brou de pollastre, preparades amb insults grollers. Per a Manuela Carmena i Carles Puigdemont van escollir els més gruixuts que el castellà preveu, que, com una vegada va assenyalar Pablo Iglesias, és molt més fecund per a la vexació i el menyspreu que el català.

Un lema molt repetit, "Blanquerna absolució", al·ludia, segons els agitadors, a la condició de màrtirs de la causa pàtria dels condemnats per l'assalt a la llibreria durant la Diada del 2013. Encara que l'alcaldessa madrilenya i el president català van ser de llarg els que van suposar per a aquesta concentració de jubilats malenconiosos el màxim l'incentiu en l'exploració dels límits de la gramàtica, també es van emportar la seva part la Constitució, el president Mariano Rajoy, el Tribunal Suprem en particular i el sistema judicial en general, el Monarca –l'actual i el precedent–, la república, els que avui voten Podem, els votants del PSOE, els del PP, els immigrants –en especial els refugiats–, els votants d'ERC... En general, a aquests venerables patriotes de jou, fletxes i àliga imperial els agrada moltíssim Espanya, el que ja no els agrada tant

Puigdemont i Carmena es van emportar els insults d'un parell de centenars de feixistes reunits a Cibeles

són els espanyols.

Tampoc no estaven gaire posats en actualitat política, atès que fins que no va aparèixer Joan Tardà, amb la seva destacada estatura i el seu físic característic, no van amenaçar de muntar gresca. També van reconèixer a la sortida de la xerrada el portaveu del PNB, Aitor Esteban, i es va emportar les seves increpacions, com Josep Sánchez i Llibre, exdiputat d'Unió i que va assistir a la conferència en representació de la CEOE. Tot i això els va costar més d'identificar els actuals parlamentaris del PDECat. Van amenaçar en algunes ocasions d'acostar-se als assistents il·lustres de la conferència i la policia, molt nombrosa, tot i la mida d'aquesta Espanya eterna i senil, va haver de posar-los setge. Els avis, amb tot, no van passar d'amenaçar amb els seus cossos anyencs, que per a un antiavalots no semblaven suposar una amenaça real.

Però la seva apropiació de la bandera és fefaent. Durant un quart de segle va semblar que la desamortització de l'ensenya nacional acabaria per ser un èxit. Va ser després del triomf de Rodríguez Zapatero que la bandera es va convertir un altre cop en l'ariet de les manifestacions que els sectors més conservadors de la dreta madrilenya van organitzar contra la seva agenda d'expansió dels drets socials i de revisió del model territorial. I ara, com es va veure divendres, quan el PP va organitzar la seva protesta contra la visita de Puigdemont, la bandera se l'ha quedada la meitat conservadora dels electors. I un grapat de iaios irritats, que enyoren les gestes que cantava *El parvulito*.●

El fiscal general adverteix d'una altra querella si es dicta una llei de ruptura

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

El fiscal general de l'Estat, José Manuel Maza, va advertir ahir sobre la possible presentació d'una nova querella contra els plans sobiranistes en el cas que es dicti una llei de ruptura de Catalunya amb l'Estat. Maza va afirmar durant una entrevista a TVE: "Si considerem que hi ha alguna cosa que pugui anar contra les nostres lleis, sens dubte es presentarà una querella".

Les manifestacions del fiscal general posen novament de manifest l'especial atenció amb què la Fiscalia segueix tots els passos que du a terme la Generalitat per desenvolupar els seus postulats sobiranistes. Ahir aquesta reacció va tenir lloc arran de la publicació d'un esborrany de la llei de Transitorietat Jurídica al diari *El País*. No obstant això, poc després la mateixa Fiscalia va pitjar el fre ateses les precisions fetes des de les forces sobiranistes en el sentit que aquest esborrany no és exactament el text sobre el qual s'està treballant.

En tot cas, Maza va dir que el document seria analitzat, i així es va fer. El mateix fiscal general va mantenir ahir una reunió amb el seu equip assessor, compost essencialment pels membres de la secretaria tècnica de la Fiscalia de l'Estat, en la qual es van analitzar els suposats projectes de desconnexió unilateral si no s'arriba a un acord amb l'Estat per a la celebració d'un referèndum. Aquest equip ja treballa habitualment en el seguiment de tota la producció legislativa i les iniciatives polítiques del Parlament. Es tracta dels fiscals que recentment van redactar la querella contra la consellera de Governació, Meritxell Borràs (PDECat), i el secretari general del seu departament, Francesc Esteve, per la licitació de les urnes, ja que entenen que es tracta d'un acte de desenvolupament dels plans sobiranistes. La Fiscalia va estimar que les urnes serien emprades en el referèndum, i convocar-lo seria en tot cas contrari a la doctrina que ha sostingut el Tribunal Constitucional (TC) en diverses sentències sobre la consulta.

Maza afirma que no tindrà "cap problema" a actuar per la via penal contra els plans sobiranistes

Malgrat que l'anunci d'una nova acció penal va ser prematur, Maza va deixar molt clara la disposició de la Fiscalia a reaccionar per aquesta via si es concreten els plans de ruptura. En aquest sentit, el fiscal general va subratllar en la mateixa entrevista que la Fiscalia "no tindrà cap problema" a actuar contra qualsevol iniciativa que vagi "contra la llei" i persegueixi l'objectiu de desconnexió. En aquest sentit, Maza va afegir que actualment a Espanya "funciona l'Estat de dret" tant en casos de corrupció com en altres afers, com el dels plans sobiranistes per a Catalunya que "poguessin ser irregulars".

El fiscal general, en definitiva, ahir va buscar llançar un missatge de fermesa, no només davant les iniciatives independentistes, sinó també davant les crítiques que s'han formulat respecte a la tasca general de la Fiscalia des del Parlament, que ha reprovat per aquest motiu la gestió del ministre de Justícia, Rafael Catalá, i la del mateix Maza i el fiscal en cap d'Anticorrupció, Manuel Moix. Maza va insistir que moltes d'aquestes crítiques es basen en filtracions interessades, i va demanar que se sancionin els qui les provoquen, però va precisar que això no s'ha de fer amb els mitjans de comunicació que les publiquen.●

LV. Article 318

ÀLEX GARCIA / ARXIU

Mireia Boya intervenint des del seu escó l'endemà que la CUP rebutgés tramitar, el juny del 2016, els pressupostos

Pressions internes a Boya perquè deixi de ser una de les interlocutores amb JxSí

La CUP guarda distàncies

ÀLEX TORT
Barcelona

Internament, la CUP és un joc d'equilibris constant. És ben sabut que hi conviuen diverses ànimes i que, d'entre aquestes, dues organitzacions són les que tenen més influència: Poble Lliure i Endavant. Així s'ha palesat públicament moltes vegades, sobretot des que la formació va aconseguir deu diputats al Parlament. Ara el darrer episodi d'aquesta pugna té com a protagonista la presidenta del grup parlamentari, Mireia Boya, que està sent qüestionada i pressionada pel sector cupaire més reticent als acords assolits amb el Govern perquè deixi de formar part dels interlocutors i de la coordinació amb Junts pel Sí i l'Executiu català.

La decisió encara s'ha de prendre, però tot apunta que la trobada del secretariat nacional de la CUP de dilluns que ve serà determinant. Aquest grup, nexe amb JxSí, actualment el formen la diputada Anna Gabriel, el membre del secretariat Quim Arrufat i Boya mateixa. Les reunions amb la coalició es continuen fent avui en llocs diferents. Però dilluns, si en la trobada de l'òrgan executiu de la formació es fa efectiu el relleu, seria Benet Salellas qui ocuparia el seu lloc.

Les files properes a Endavant –que ara mateix tenen Carles Riera i Anna Gabriel al grup parlamentari de la CUP– estan pressionant en aquest sentit. Busquen algú que guardi més les distàncies.

El fet no és menor i la seva substitució podria suposar un canvi en les relacions amb el Govern. A JxSí confien en Boya com a interlocutora, perquè d'ençà que a principis del 2016 va ocupar l'escó al Parlament ha mantingut un perfil més proper al pacte i a l'entesa amb el Govern del PDECat i ERC que molts altres membres de la formació.

El secretariat podria decidir dilluns si canvia Boya per Salellas com a interlocutor amb el PDECat i ERC

Així ho ha demostrat en les reunions periòdiques que la CUP ha mantingut amb els socis independentistes. Fins i tot hi va haver qui la va etiquetar de "puigdemontista", sobretot arran de la seva reacció després que el president de la Generalitat anunciés al juny que se sotmetria a una qüestió de confiança: "Confiança tota, Carles Puigdemont, avui i d'aquí quatre mesos. Per la independència, som-hi", va dir.

En canvi, el posicionament de Benet Salellas, l'home per a tot dels anticapitalistes, bregat en tota mena de tasques parlamentàries i judicials, ha anat fluctuant. Va ser el més ferm oponent a la investidura d'Artur Mas, i ha mantingut en general una línia dura. Tanmateix, en altres moments de la legislatura, com en la darrera negociació pels pressupostos, s'ha mostrat més obert a l'acord. Per tant, tot i ser un vell conegut per a Junts pel Sí, en cas que es confirmi el seu nou paper la seva participació seria tota una incògnita, i més si l'assumeix per substituir la presidenta del grup parlamentari per posar fi a la seva suposada afinitat amb el Govern.

Tota aquesta situació arriba enmig d'un panorama polític en què la CUP està pendent primordialment que el president de la Generalitat anunciï la data i la pregunta del referèndum, però amb una força negociadora minvada després d'aprovar els pressupostos del 2017. La CUP espera noves reunions. Caldrà veure llavors quina serà la incidència real dels cupaires en el Govern, tant si Boya continua com si Salellas li ocupa el lloc com a interlocutor junt amb Gabriel i Arrufat. També és una incògnita la decisió que pugui prendre la presidenta del grup parlamentari de la CUP si es confirma que queda relegada en els contactes i negociacions amb Junts pel Sí.●

El TSJC descarta arxivar la causa contra Forcadell

BARCELONA Redacció i Efe

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va descartar arxivar la causa contra la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, que al·lega que està emparada per la inviolabilitat parlamentària, i li va recordar que no se la investiga per un "delicte d'opinió", sinó per desobeir el Constitucional.

La magistrada del TSJC Maria Eugènia Alegret ha desestimat el recurs que van presentar Forcadell i la secretària de la Mesa Anna Simó, de JxSí, per demanar l'arxivament de la causa esgrimint la inviolabilitat parlamentària, perquè argumenta que "tot privilegi ha de ser interpretat estrictament".

La imputació de Forcadell i Simó, així com de tres membres més de la Mesa de Junts pel Sí i Catalunya Sí que es Pot, deriva d'una querella de la Fiscalia que l'acusa de prevaricació i desobediència al Tribunal Constitucional per haver permès que el Parlament de Catalunya votés dues resolucions a favor d'un referèndum d'independència.

La defensa de Forcadell i Simó ja va sol·licitar l'arxivament de la querella just abans de la seva declaració com a investigades, que va tenir lloc el 8 de maig passat. L'advocat va al·legar que totes dues estaven emparades per la inviolabilitat parlamentària, però el TSJC va rebutjar suspendre els interrogatoris i va advertir l'advocat que aquest no era el moment processal per resoldre-ho.

Andreu van den Eynde, advocat de totes dues investigades, va recórrer llavors contra la resolució de la magistrada. La jutgessa recorda a les investigades que la causa contra elles "se segueix per presumptes delictes de prevaricació i desobediència greu als mandats del Tribunal Constitucional en l'exercici de les seves competències".●

Antoni Puigverd

El nen del conte

Poques vegades un esdeveniment ha concitat tantes metàfores. Pedro Sánchez és el fènix, el comte de Montecristo i Llàtzer el ressuscitat. És el venjador, el *llanero solitario* i el militar americà que torna a Filipines. Potser la cosa és més senzilla: Sánchez és un nen. El nen del conte del rei nu. El sistema sembla fort, però està despullat de sentit. Amb la seva ingenuïtat d'home ferit en l'amor propi, Sánchez ha demostrat que el sistema ha perdut la roba moral.

Expulsat de la direcció del seu partit de manera grollera i antipàtica, Sánchez ha tingut en contra l'aparell i les patums del PSOE, però també els grans mitjans de comunicació, entre els quals *El País*, diari que havia estat determinant en la configuració del pensament de les esquerres i que fins fa poc era la paret intel·lectual del sistema del 1978).

Nascut precisament en els anys de la transició, *El País* va convertir-se en una àgora que reunia la flor i nata de la intel·lectualitat de la nova democràcia. Durant dècades va marcar el rumb del país. En l'època de Felipe González, *El País* i la cadena Ser (que popularitzava el discurs del diari) acompanyaven el govern en el seu camí modernitzador i, alhora, a la manera d'un àrbitre, li recordaven les regles. Censuraven els ministres grollers (Barrionuevo, Corcuera) i reforçaven la línia liberal dels Solchaga i Solana en detriment del purisme socialdemòcrata d'un Borrell. També

Fènix, comte de Montecristo, Llàtzer el ressuscitat? La cosa és més senzilla: Sánchez és un nen

van impulsar la fabricació, en oposició al catalanisme, de la retòrica de la ciutadania. Una retòrica inspirada en l'uniformisme francès, que es va anar propagant com a únic model possible de democràcia (com si Suïssa o el Canadà no ho fossin). Quan Aznar en va fer ús, aquesta retòrica que els intel·lectuals d'*El País* van fabricar es va convertir en hegemònica a Espanya. Aprofitant la raó moral de la lluita contra la violència al País Basc, la dreta espanyola, abanderant el republicanisme cívic, va demonitzar la pretensió de pervivència identitària de la majoria de catalans. Amb els resultats que coneixem: es pot interpretar el que està passant a Catalunya com una reacció contra aquesta visió que permetia excloure el catalanisme de la tradició democràtica, mentre, sense cap rubor, se sintetitzava la tradició jacobina de l'esquerra i dels alts cossos funcionarials amb les emocions heretades de l'escola franquista.

El sistema va començar a fer aigües a Catalunya i, poc després, per raons generacionals a tot Espanya: els joves (especialment els universitaris) se'n sentien expulsats per raons econòmiques. El risc de podridura del sistema espanyol del 1978 és molt alt (per bé que la putrefacció pugui ser lenta). Sorprèn que, en comptes d'iniciar un procés de reflexió i de reformes, el sistema posi el cap sota l'ala i respongui als portadors de malestar només amb un mot reticent i malhumorat: "Populisme!". Així va respondre a l'independentisme i a l'eclosió de Podem. Està fent el mateix amb el PSOE de Sánchez. Ara bé, Sánchez, el nen del conte, ho ha demostrat: per més que es revesteixi de mal humor i reticència, el règim del 78 va nu.

LV. Article 319

CÉSAR RANGEL

Germà Gordó durant la seva compareixença ahir a la comissió d'afers institucionals del Parlament de Catalunya

Gordó assegura al Parlament que no ha fet res d'il·legal

La CUP es persona en el cas 3% i amenaça de querellar-se contra ell

SANTIAGO TARÍN
Barcelona

En l'antic batxillerat, els professors de filosofia esgrimien una asserció: del no-res, no hi ha res a parlar. Germà Gordó ho va seguir al peu de la lletra en la seva compareixença davant de la comissió d'afers institucionals del Parlament per dir que no sabia res del cas del 3% i que ni ha fet res fora de la llei ni ningú l'hi ha demanat.

Esclar que altres diputats sí que creien que valia la pena parlar de coses com les donacions a CDC, el Palau de la Música, les ITV, les concessions d'obra pública o determinats nomenaments. Anna Gabriel, de la CUP, va anar més enllà, i va anunciar que es personaran en la causa del Vendrell i es querellaran contra ell si hi ha indicis en contra seu.

Gordó amb prou feines va fer servir dos minuts de la seva intervenció inicial, per a la qual tenia mitja hora. I els va utilitzar per definir el següent: "Sempre he actuat d'acord amb l'ordenament jurídic i, per tant, dit això, quedo a la seva disposició". Llavors, després del no-res va arribar el ruixat.

CUP, Ciutadans, PSC i PP van posar a sobre de la taula tota l'actualitat que afecta l'antic partit de Gordó, CDC, ara reconvertit en PDECat. Els diputats van voler saber la causa per la qual Convergència és la formació que rebia més donacions anònimes d'Espanya; si hi va haver reunions amb empresaris que poc després van aconseguir adjudicacions públiques; o quina era la seva relació amb els tresorers del partit, Daniel Osàcar i Andreu Viloca, involucrats en casos de corrupció; o quin paper va tenir en l'afer de les ITV (en el qual hi ha acusat Oriol Pujol), o si va influir perquè el Consorci del Palau no acusés el partit; o si l'empresari Josep Bassols li va demanar que col·loqués la seva dona, del mateix cognom i magistrada del TSJC, com a comissionada de Transparència.

L'exconseller nega en la compareixença que sigui el tal Gregorio a qui es refereixen diversos acusats

A gairebé ningú va deixar satisfet l'arrencada de Gordó. A Lluís Rabell, de CSQP, li sonava a frase de pel·lícula –"m'acullo a la cinquena esmena"– i va entendre que "s'acull al seu dret a no complicar-se la vida davant dels temps que s'acosten", mentre que Jordi Terradas (PSC) va estimar que les funcions i dependències d'Osàcar eren pròpies del programa d'Iker Jiménez sobre fenòmens paranormals. Més incisiva va ser Anna Gabriel (CUP), que va ser qui va fer més preguntes directes a l'exconseller de Justícia, per glossar també la dificultat que comporta denunciar la corrupció, per anunciar que es personarien en la causa que se segueix al Vendrell i per amenaçar que "si hi ha indicis raonables que ens podem querellar contra vostè, també ho farem".

Per la seva banda, el PDECat no va formular preguntes, la qual cosa va causar una picabaralla amb el president de la comissió, Jean Castel (Cs), que li va indicar que no es podia adreçar a altres diputats (el del PDECat va al·ludir a Carrizosa, de Cs) i que la comissió era per inquirir el compareixent. Però Lluís Guinó es va limitar a dedicar la seva intervenció a reflexionar sobre el problema de la corrupció i va demanar que no es publiquin informacions falses o no contrastades sobre candidats abans de les eleccions.

Gordó, en els següents torns, va expressar que el nomenament de Bassols no formava part de les seves competències, que les al·lusions a ell parteixen de filtracions periodístiques possiblement interessades, que no ha estat citat en cap causa, que el TSJC va desestimar una primera petició contra ell i que va ser secretari de CatDem dos anys. Sobre donacions amb prou feines en va dir res, i, pel que fa al seu ascendent sobre els tresorers de CDC, va afirmar que no va existir. Sí que va assegurar que s'ha reunit amb empresaris, com també amb gent del món de la cultura o alcaldes, per sentir les seves inquietuds, però que mai cap empresari no li ha demanat res fora de l'ordenament jurídic".

En síntesi, l'exconseller Gordó va sostenir que no hi ha res contra ell, i que del no-res, en té poc a dir. No té inconvenient que la Generalitat lliuri les seves agendes oficials al jutge del Vendrell, però sí que va voler deixar clar que no pot controlar el que diuen o escriuen d'altres. En especial, en relació amb la pregunta de si ell és el tal Gregorio –el suposat intermediari, segons la Fiscalia– al qual es refereixen diversos acusats pel 3%. "Com em deien? No ho sé. Jo sempre firmo com a Gordó, o com a Germà Gordó".●

El jutge deixa a la presó Jordi Pujol fill

El jutge de l'Audiència Nacional José de la Mata ha decidit mantenir en presó incondicional Jordi Pujol Ferrusola i rebutjar el recurs que havien presentat els seus advocats. El magistrat argumenta que al llarg de la causa s'han multiplicat els elements de judici "per poder considerar que, des que van començar les investigacions i va arrencar aquest procés, Jordi Pujol Ferrusola ha dut a terme un progressiu procés d'ocultació d'informació i evidències, i de descapitalització de tots els actius patrimonials i financers que se li podien atribuir". De la Mata afegeix a tall d'exemple que l'operació desenvolupada a Andorra confirma la voluntat d'ocultació, i esmenta la creació de fundacions, com Kopeland, per "afegir una capa més d'opacitat" a la gestió dels seus béns, mentre continuava amb el blanqueig de capitals. La defensa, exercida pels lletrats Cristóbal Martell i Alberto Carrillo, ara pot recórrer a la sala penal de l'Audiència. / J.M.ª Brunet

Fernando Ónega

Don Tancredo s'acomiada

En el contenciós Catalunya-Estat espanyol hi ha tres fases significatives en el mandat del president Rajoy. La primera (2011-2016) està marcada per una discutible valoració: l'independentisme existeix, però és una estratègia per obtenir més avantatges de l'Estat. Per això no es respon a les demandes nacionalistes: es deixen passar com una grip que es cura sense necessitat de medicació. La segona (des del 2016 fins avui) és l'etapa de l'intent de diàleg. Comprovada la serietat del desafiament sobiranista, Sáenz de Santamaría es proposa de construir un pont amb la societat civil. És una aposta interessant, però necessita molt de temps per donar fruits i els secessionistes corren més: abans que Soraya aconsegueixi adhesions rellevants, el Govern català redacta lleis de desconnexió, prepara estructures d'Estat i l'Estat hi respon amb una estricta aplicació de les lleis. I la tercera va començar aquest dilluns passat, en què Rajoy recorre a la duresa dialèctica i mostra un ostensible to irritat pel contingut d'un esborrany de llei de secessió i de declaració unilateral d'independència.

Aquest va ser el dia que Rajoy va decidir perdre la por de les paraules i va passar de parlar d'aplicació de la llei a obrir un nou estil: prou de representar el personatge de Don Tancredo i passem a l'ofensiva. Acabada la Lliga, el futbol d'atac arribava a la lliga de la gran política. Ministres i dirigents del PP van entendre el senyal. Cospedal i Méndez de Vigo van utilitzar el concepte de "cop d'Estat". I el president mateix va acusar la Generalitat de pràctiques no vistes "ni en les pitjors dictadures". Pèssim clima per respondre a la carta de Puigdemont que demanarà de negociar el referèndum. Però això no té gaire importància, perquè ni el més optimista s'atreveix a esperar una resposta afirmativa. A tot estirar, silenci administratiu.

És el moment de marcar distàncies amb un eufòric Pedro Sánchez que acaba de derrotar el susanisme

El fet transcendent és el to de les paraules: dictadura, cop d'Estat. Joc ofensiu, en tots els sentits de l'expressió. Rajoy ha trobat el seu discurs a Catalunya. Aquesta és l'oportunitat per demostrar autoritat davant l'Espanya que la reclama i que potser és la major part dels votants del Partit Popular. Aquest és el moment per marcar distàncies amb un eufòric Pedro Sánchez que acaba de derrotar el susanisme, el felipisme i tot l'aparell socialista després d'haver dit que Espanya és una nació de nacions. I, si faltava l'ingredient de l'opinió pública catalana, l'enquesta de Metroscopia va actuar ahir de "jugador número 12" del PP. Si els ministres de les solemnes paraules sentien una mica de vertigen, la dada que continuen baixant els partidaris de la independència recarrega la seva autovaloració. Quan es parlava dels resultats de les primeres retallades, el Govern central s'aclamava a si mateix: "Anem pel bon camí". L'enquesta potser li fa sentir una cosa semblant davant el primer problema polític nacional. Ja veurem quant dura.

LV. Article 320

El PP activa al Senat la comissió sobre els comptes de tots els partits

Els populars utilitzen la seva majoria per respondre a la investigació del Congrés

CARMEN DEL RIEGO
Madrid

"No acceptarem una causa general contra el PP". Ho va dir dimecres el coordinador general del partit, Fernando Martínez-Maillo, després de la primera reunió de la comissió d'investigació sobre el presumpte finançament irregular del PP al Congrés, perquè això és el que els sembla als populars que volen fer els grups de l'oposició després de veure el desenvolupament dels treballs, que pretenen que Mariano Rajoy comenci el torn de compareixences, però sense descartar poder cridar-lo després.

I dit i fet: ahir mateix al matí, el president del Senat, Pío García-Escudero, va activar la comissió d'investigació sobre el finançament de tots els partits que es va aprovar a l'abril i va remetre un escrit als portaveus dels diferents grups parlamentaris en què els dona un termini fins al 2 de juny per designar els representants de cada grup en la comissió, alhora que també els anuncia que la comissió es constituirà el pròxim 6 de juny.

El PP ja havia advertit que la seva minoria al Congrés tenia un contrapès al Senat, on disposa d'una majoria absoluta molt còmoda que li podia servir per contrarestar els passos contra el PP, i en especial contra Rajoy, que es poguessin plantejar a la Cambra Baixa. Per això, en previsió que fos necessari, el PP s'ha anat dotant a la Cambra Alta de tots els mecanismes per donar una resposta al que pugui passar al Congrés. Ja al març, quan els partits al Congrés van començar a parlar d'una comissió d'investigació sobre el finançament del PP, els populars, amb discreció però sense amagar-se'n, van contestar amb una moció que demanava la creació al Senat d'una comissió de característiques similars però sobre el finançament de tots els partits polítics, de tots. La moció es va aprovar el 5 d'abril amb els vots del PP, i així va quedar la cosa, esperant esdeveniments.

Aquests esdeveniments, a parer del PP, van tenir lloc dimecres, amb la reunió de la comissió d'investigació del Congrés. Els populars hi van veure la intenció de fer "una autèntica causa general" contra el PP i contra Rajoy. "Qualsevol proposta que comporti plantejar una causa contra el PP la rebutjarem i posarem en marxa tots els mecanismes que estiguin al nostre abast per evitar-ho", va dir Maillo.

No havien passat 24 hores i els instruments ja estaven en marxa al Senat. El dia 6 es constituirà la comissió de la Cambra Alta, just quan es podria tornar a reunir la comissió del Congrés, i el PP està decidit a respondre a cadascuna de les decisions d'aquesta comissió. Que demanen la compareixença de Rajoy? Doncs aleshores ells demanaran la de Susana Díaz, la dels expresidents socialistes d'Andalusia Manuel Chaves i José Antonio Griñán, o la dels dirigents de la Generalitat de Catalunya que s'han vist involucrats en casos de corrupció, sense descartar el mateix Jordi Pujol, o fins i tot Artur Mas pels càrrecs que va ostentar com a conseller o conseller en cap de la Generalitat.

Génova amenaça de començar a cridar els màxims dirigents d'altres forces afectades per casos de corrupció

De moment és una advertència als grups al Congrés perquè vegin que els populars que no estan indefensos i que les actuacions de l'oposició a la Cambra Baixa, on es pot aliar contra el PP, poden tenir conseqüències a la Cambra Alta.●

Arrimadas, elegida avui candidata de Ciutadans

I. ELLAKURÍA Barcelona

Amb el convenciment que la tardor que ve Catalunya tornarà a celebrar eleccions anticipades, Ciutadans celebra avui divendres les seves primàries per triar el candidat a la Generalitat amb quatre dirigents en lliça però amb la victòria garantida d'Inés Arrimadas. La votació dels militants és telemàtica i els resultats es faran públics cap a les 23 hores.

L'actual líder de l'oposició al Parlament, que s'enfronta amb tres candidats desconeguts –algun d'ells, Jordi González, amb propostes que topen amb els eixos ideològics de Ciutadans, com ara defensar una hisenda catalana similar al model fiscal foral–, veurà reforçat el seu lideratge a Catalunya. La resta de càrrecs a la llista electoral es decidiran els pròxims mesos.

Arrimadas continuarà fins a finals d'estiu per tot Catalunya amb la seva campanya d'actes en matèria econòmica, amb la presència, entre d'altres, dels responsables d'aquestes qüestions al partit, Luis Garicano i Toni Roldán.

Mentrestant, la direcció de Cs prepara unes eleccions catalanes que presentaran com una contesa entre Arrimadas, actual cap de l'oposició al Parlament, i el republicà Oriol Junqueras.●

LV. Article 321

Les entitats sobiranistes pressionen Puigdemont

ANC, Òmnium i AMI exigeixen data i pregunta al Govern

CÉSAR RANGEL

El president de l'ANC, Jordi Sánchez, flanquejat per Neus Lloveras (AMI) i Jordi Cuixart (Òmnium)

AITZIBER AZPEITIA
Barcelona

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC), Òmnium Cultural i l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), van instar ahir el Govern a "anunciar la data i a formular la pregunta del referèndum, sense més dilacions que les converses d'urgència que es puguin produir amb les formacions polítiques i socials del país".

En un manifest conjunt fet públic ahir, les entitats sobiranistes consideren que l'enèsima negativa del Govern central a la petició del president Carles Puigdemont d'acordar un referèndum "és una mostra inequívoca de la falta de voluntat sincera de diàleg de les altes institucions de l'Estat". En conseqüència, demanen "als partits polítics democràtics i favorables al referèndum que assumeixin d'una manera immediata l'impuls definitiu i els acords necessaris per

Les entitats donaran suport al procés, però recorden que qui l'ha de liderar és el Govern

a la celebració del referèndum, d'acord amb el mandat del Parlament de Catalunya". També criden les formacions partidàries del dret a decidir, en clara al·lusió a Catalunya en Comú i Podem, a "posar-se inequívocament al costat del poble de Catalunya, i a contribuir activament a l'èxit participatiu del referèndum".

L'ANC, Òmnium i l'AMI assumeixen el compromís de donar suport a les institucions catalanes, arribar fins al final i liderar la resposta cívica, però deixen clar que qui ha de liderar el procés és el Govern.

La resposta unànime de les tres entitats sobiranistes va arribar després de la reunió extraordinària mantinguda ahir pel secretariat nacional de l'Assemblea Nacional Catalana, la junta directiva i les presidències territorials d'Òmnium Cultural i l'executiva de l'Associació de Municipis per la Independència, al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB), la primera d'aquesta mena en tota la història.

En la roda de premsa posterior, en què es va presentar el manifest *L'hora de la democràcia*, el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, va recollir el testimoni d'aquell "President, posi les urnes!", pronunciat el 2014 per la llavors presidenta de l'ANC Carme Forcadell i dirigit a Artur Mas amb referència al 9-N, i el va transformar en un "President, ha arribat el moment de tenir data i pregunta". I va afegir: "El poble sabrà estar a l'altura d'aquest moment històric i les entitats continuarem al peu del canó".

En la mateixa línia, el president de l'ANC, Jordi Sánchez, va assenyalar que la seva postura no tanca la porta a un referèndum pactat, que continuen considerant la millor opció, però si des de Madrid decideixen mantenir la negativa i rebutgen escoltar el clamor ciutadà, ja no té sentit esperar més". Per Sánchez ha arribat l'hora de "la segona part del 'referèndum o referèndum'" pronunciat per Puigdemont, i va afirmar que "tot això va començar a les urnes i acabarà a les urnes, si cal amb una manifestació sense precedents." La presidenta de l'AMI, Neus Lloveras, va declarar que els càrrecs electes "tenen l'obligació" de posar totes les eines perquè els ciutadans es puguin expressar, i per això han de ser "al costat del referèndum".

La primera a valorar la demanda de les entitats sobiranistes va ser la coordinadora general del PDECat, Marta Pascal, que la va considerar "normal i raonable". Pascal va explicar que dilluns la direcció del seu partit es reunirà per valorar el manifest publicat ahir.●

Arrimadas es proposa com a alternativa

Després d'imposar-se amb claredat en les primàries de Ciutadans a la candidatura a la Generalitat, Inés Arrimadas es va proposar ahir per liderar una alternativa de govern a l'independentisme. "Ara som líders de l'oposició. Quan arribin les eleccions tindrem el repte de poder liderar una alternativa de govern i hi estem preparats", va declarar ahir després de saber-se'n els resultats. Com estava previst, Arrimadas es va acabar imposant amb el 96% dels vots (792 dels 825 vots emesos) a tres candidats desconeguts fins i tot per a bona part de la militància liberal. La participació d'aquest procés ha estat inferior al que s'esperava i serveix com a crida d'atenció a la cúpula. Per dues raons: la falta de candidats de pes per competir amb Arrimadas i la no-participació del sector socialdemòcrata.

COMPREM
RELLOTGES
Som rellotgers experts i especialitzats en l'avaluació de cada peça de manera independent i exclusiva.
Per aquest motiu posem tota la cura en oferir-li la millor taxació.
Li garantim un procés ràpid, segur i sense intermediaris.
TAXACIONS GRATUÏTES
CONFIANÇA GARANTIDA 100%
No deixi passar més el temps.
BARCELONA
C. València, 308 • C. Calvet, 9
Tel. 93 487 87 49

LV. Article 322

Política

La qüestió catalana

Puigdemont intenta pactar data i pregunta amb els partits sobiranistes

El Govern accelera els passos cap a la consulta i els comuns marquen distàncies

NINOTS
TONI BATLLORI

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

En la dinàmica d'acció/reacció, proposta/resposta, en la qual s'han instal·lat el Govern central i la Generalitat, en aquesta etapa del procés independentista que sembla avançar cap al xoc institucional, Carles Puigdemont va respondre ahir a Mariano Rajoy, que dissabte a Sitges davant d'un nombrós grup d'empresaris va recordar que ni pot ni vol convocar el referèndum, citant avui a Palau els partits favorables a la consulta per decidir la data i la pregunta.

Amb aquest gest, Puigdemont dona una resposta gairebé immediata a la petició de les entitats sobiranistes, que el van instar dissabte a concretar sense més dilació el calendari i el contingut de la consulta i li van recordar que en aquesta ocasió, a diferència del que va passar el 9-N del 2014, no assumiran el pes de l'organització i desenvolupament de la consulta.

Així mateix, el president pretén, amb la cita d'avui a Palau, eliminar qualsevol indici de dubte sobre la determinació de l'Executiu de Junts pel Sí per complir amb els passos que recull el llibre de navegació independentista, convençut que ara, després de la seva conferència a Madrid i la missiva remesa a La Moncloa on es proposa d'acordar el referèndum, ha arribat el moment que el Govern i el Parlament premin l'accelerador.

"És el que toca després dels últims esdeveniments, hem de fer passos endavant i prendre decisions que no es poden demorar", va declarar ahir a RAC1 la portaveu de l'Executiu independentista, Neus Munté.

El principal objectiu de la reunió, assenyalen fonts del Govern, és el d'analitzar una "nova etapa" marcada per l'ombra de les conseqüències judicials que planegen sobre el procés independentista, i que el president –que ja té al cap un calendari i un redactat per a la consulta– pugui escoltar les propostes dels partits sobiranistes –que tots parlin i hi diguin la seva"– sobre la data i la pregunta. I és que, com a molt tard, Puigdemont vol que el 15 de juny estiguin fixades a la calenta agenda política catalana la data i la pregunta per poder celebrar un acte de suport al referèndum abans de l'aturada estival (aquest any breu).

Darrere de la cita d'urgència a Palau també hi ha l'intent de Puigdemont d'aconseguir que l'espai polític que representen els comuns a l'esquerra catalana, partidaris del dret a decidir però no de les vies unilaterals, l'acompanyin almenys fins als moments previs al xoc de trens amb l'Estat.

Puigdemont entén que, després de garantir-se un suport amb salvaguardes de Pablo Iglesias al referèndum –"és una mobilització legítima"–, l'aval més o menys formal de l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, i el seu partit el reforçaria amb una legitimitat més enllà de l'espectre independentista en la seva pugna amb Rajoy.

A la reunió del president assistiran PDECat, Esquerra Republicana, Podem, CUP, Demòcrates i Mes. Una invitació que, tanmateix, va rebutjar Catalunya en Comú –formació que ara, a més dels comuns, també representa Iniciativa i EUiA–, perquè entén que s'hauria de convocar un "espai de majories", com el Pacte Nacional pel Referèndum, presidit per l'exsocialista Joan Ignasi Elena (ara proper a Esquerra Republicana), i no una trobada de partits tutelada per l'Executiu de Puigdemont.

"Una reunió amb presses no em sembla el millor camí per aconseguir efectiu", va declarar el coordinador general de Catalunya en Comú, Xavier Domènech, que es va mostrar "perplex" per les formes utilitzades pel Govern i el fet que s'assabentés de la cita per la ràdio.

Malgrat aquests problemes de "comunicació", que des del Govern justifiquen per la seva incapacitat per contactar telefònicament amb Domènech diumenge al matí, la voluntat de Puigdemont és la de no desistir en el seu afany de guanyar-se el suport dels comuns. Fins i tot convocant el Pacte Nacional pel Referèndum, com van demanar ahir diferents portaveus dels comuns.●

ÀLEX GARCIA

La portaveu del Govern, Neus Munté, i el president, Carles Puigdemont, a Palau

EL CALENDARI SOBIRANISTA

Puigdemont convoca una reunió a Palau per tenir-ho tot llest abans del 15 de juny

Demanen eleccions anticipades

El líder de Ciutadans, Albert Rivera, que ahir va participar en un acte a Barcelona de presentació de la candidatura d'Inés Arrimadas a la presidència de la Generalitat, després de conèixer la convocatòria de la reunió a Palau va demanar a Puigdemont que posi les "urnes de veritat" i convoqui eleccions perquè els catalans puguin donar "una puntada de peu democràtica" al procés independentista. Per la seva part, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va advertir al Govern que insistir en la via d'un "referèndum il·legal" és "anar contra les roques" i va reafirmar la decisió dels socialistes catalans de no participar "en cap convocatòria que sigui unilateral i il·legal". Mentre que el president del PP català, Xavier García Albiol, en un acte a Menorca, va afirmar que amb "absoluta seguretat" i mentre governi el PP, "no se celebrarà cap referèndum d'independència".

LV. Article 323

Política

La qüestió catalana

El Govern obre la via del referèndum no pactat sense el concurs dels comuns

El bloc independentista manté viu el diàleg en un últim gest còmplice a Colau

NINOT

TONI BATLLORI

JOSEP GISBERT
ÀLEX TORT
Barcelona

El Govern, i amb ell tots els actors del bloc independentista que s'aglutinen al voltant de Junts pel Sí i la CUP, han decidit obrir la via del referèndum unilateral una vegada constatada la sonora negativa del Govern espanyol a tota possibilitat d'acord. Aquesta és la principal conclusió a la qual van arribar ahir els participants en la reunió convocada per Carles Puigdemont per analitzar els efectes del rebuig expressat per Mariano Rajoy a la seva petició formal de pactar els termes i les condicions de la consulta i que, segons el Govern, és el que obliga a activar la segona part de l'equació "o referèndum o referèndum".

Un camí unilateral, en tot cas, que es posa en marxa sense el concurs dels comuns –que no van participar en la trobada perquè entenen que és el Pacte Nacional pel Referèndum el que ha de liderar la reacció al Govern espanyol–, però tot i així també sense donar per morta la via del diàleg. Perquè, segons el parer del Govern, el diàleg

ÀLEX GARCIA

Els protagonistes. Els representants del Govern es van reunir ahir amb membres de JxSí, PDECat, ERC, Demòcrates de Catalunya, Moviment d'Esquerres, la CUP i Podem a la sala Torres García del Palau de la Generalitat

TRANSVERSALITAT

El Pacte Nacional pel Referèndum intentarà una altra reunió a favor de la unitat

ha d'estar sempre a sobre de la taula, tant per intentar reincorporar els comuns al consens sobre la transversalitat al voltant del dret a

SENSE MARXA ENRERE

La previsió és que la data i la pregunta es fixin definitivament la setmana que ve

decidir, com per si en l'últim minut Rajoy reconsiderés la seva posició contrària a la negociació. "No donarem per tancada la via del diàleg, però la realitat és molt tossuda, i és que el Govern espanyol no ho ha volgut mai", va resumir la portaveu del Govern, Neus Munté, que va voler deixar clar que "nosaltres no liquidem res". Tot i que també va reblar que "fer el referèndum és un compromís irrenunciable i el Govern, per tant, considera que fixar data i pregunta és imprescindible".

La data i la pregunta, de tota manera, no es van concretar en una reunió d'una hora i quart, i la previsió és que quedin definitivament definides la setmana que ve. Abans s'intentarà que els comuns tornin a afegir-se al carro, previsiblement a través d'una sessió del Pacte Nacional pel Referèndum en què tots els participants en la trobada van estar d'acord, tot i que plenament conscients que, en el punt en què es troba el procés sobiranista, la via del referèndum unilateral ja no té marxa enrere, sigui amb el concurs de l'espai polític que abanderen Ada Colau i Xavier Domènech o sense. Potser per això la portaveu del Govern va continuar apostant per "mantenir i reforçar la transversalitat", però no sense retreure l'actitud dels comuns d'"autoexcloure's" i entendre que la seva suposada equidistància els situa més a prop de la "intransigència" de Rajoy que de la "voluntat d'acord" de Carles Puigdemont.

L'absència de Catalunya en Comú de la sala Torres Garcia, on es va celebrar la reunió, va rebre l'aval de la direcció de Podem a Madrid, que va reiterar la seva po-

CONTINUA A LA PÀGINA SEGÜENT >>

La qüestió catalana

Iglesias avala l'absència de Domènech a la reunió

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

sició a favor d'un referèndum legal, amb garanties, reconegut i amb conseqüències, i no una consulta unilateral. Així ho va expressar la portaveu del grup parlamentari al Congrés, Irene Montero, que, malgrat això, no va voler desautoritzar obertament al seu cap de files a Catalunya, Albano Dante Fachin.

En aquesta mateixa línia es va expressar Xavier Domènech quan ahir al matí va reiterar la decisió del nou partit Catalunya en Comú –que també aglutina ICV i EUiA– la seva negativa a anar a la reunió. "La millor manera d'aconseguir un referèndum amb garanties és fer-ho des de la majoria del país, des del 80%", va insistir Domènech. En aquest sentit, el líder de Catalunya en Comú va manifestar que la trobada d'ahir només és una reunió dels partits de l'entorn del Govern que, segons el seu parer, no "ens fa forts" davant el PP.

Exceptuant Podem, de Fachin, al lament del Govern per l'absència dels comuns s'hi van afegir la resta de formacions: el PDECat, ERC, la CUP, Moviment d'Esquerres (MES), Demòcrates de Catalunya i els diputats independents de Junts pel Sí. Però hi va haver unanimitat en dos aspectes: criticar la "incapacitat" de l'Estat per al diàleg, i deixar clar que les reunions de partits polítics com la d'ahir no s'han de celebrar en detriment del Pacte pel Referèndum.

Per part de JxSí, Lluís Llach va criticar el "llenguatge dislèctic" i els "axiomes autoritaris" de l'Estat, raó per la qual va defensar amb vehemència la via unilateral. Però sobretot va valorar que en la reunió el Govern "ens ha volgut escoltar, més que dir-nos alguna cosa".

Tanmateix, això últim no va agradar a bona part de les formacions polítiques presents. Anna Gabriel, de la CUP, va manifestar que "la reunió no ha estat sobrant, però volem menys retòrica i més concreció", en referència a la falta de data i pregunta per al referèndum. També va pressionar en aquest sentit la secretària general d'ERC, Marta Rovira, qui ja al matí es va afegir al carro de les entitats sobiranistes per reclamar totes dues coses.

Les paraules de Fachin també van ser contundents sobre aquesta qüestió, ja que va assegurar que en la reunió "no s'ha dit res de nou" del que ja s'havia anunciat durant el debat de política general de l'octubre passat. Tot i això, va voler deixar clar que la línia per la qual aposta Podem no és la unilateral.

Marta Pascal, coordinadora general del PDECat, també va reclamar data i pregunta sense que això suposi renunciar a la via pactada. Pascal va pressionar Catalunya en Comú afirmant que la seva absència en la reunió d'ahir no ajuda gens que el PDECat doni suport al Congrés a la moció de censura a Rajoy que prepara Pablo Iglesias. La CUP va anar més enllà i va asseverar que "quan es tanca la via del diàleg i l'única oberta és la de l'amenaça [de l'Estat], no entendríem que els comuns no estiguessin" al costat del referèndum unilateral.

D'altra banda, la líder de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas, va acusar Puigdemont de "prendre el pèl" als catalans continuant prometent una consulta que ell sap que no se celebrarà. Entre altres raons perquè el Govern, va dir, "no té cap interès" a repetir un altre 9-N perquè això "visualitzaria que han enganyat" els catalans.●

XAVIER GÓMEZ

Xavier Domènech va ratificar ahir l'absència de Catalunya en Comú

VIA PACTADA

Tots els partits coincideixen a criticar la "incapacitat per al diàleg" de l'Estat

CATALUNYA EN COMÚ

Els independentistes van retreure als comuns que no anessin a la cita

Sánchez fa front comú amb Rajoy contra el referèndum

El líder del PSOE reclama sumar les forces del "bloc constitucionalista"

CARMEN DEL RIEGO
JUAN CARLOS MERINO
Vila Real (Portugal) / Madrid

Després de nou mesos d'incomunicació i una setmana després del triomf de Pedro Sánchez a les primàries socialistes, Mariano Rajoy i el líder del PSOE van reprendre ahir el contacte per reeditar el seu front comú contra el referèndum independentista a Catalunya, malgrat les seves males relacions i desacords. N'hi va haver prou amb uns minuts de conversa telefònica perquè el cap del Govern espanyol tingués el compromís del líder del principal partit de l'oposició contra "el referèndum il·legal que pretén el Govern de la Generalitat", segons

Sense xuixos a Palau

ANÀLISI

Isabel Garcia Pagan

Carles Puigdemont va ser ahir al matí el convidat especial de la jornada de germanor dels pastissers de Girona a Amer. Missa, visita al monestir i dinar. Es va assegurar unes postres dolces de la pastisseria familiar, però va tenir un berenar amarg per l'absència de Catalunya en Comú a la reunió de partits partidaris del referèndum al Palau de la Generalitat.

Ja no hi ha xuixos ni xuixets, en el procés sobiranista. Al Govern afirmen que tot el que es fa està programat, tot i que sí que assumeixen que el calendari s'ha accelerat a causa de la negativa exprés de Rajoy a negociar el referèndum. Després de la conferència de Puigdemont dilluns passat a Madrid, l'intercanvi epistolar va concloure dimecres, i des d'aleshores, segons fonts del Govern, es va comunicar a les formacions proreferèndum que el següent pas seria la convocatòria immediata d'una reunió. Divendres les entitats van fer pública la seva decisió de reclamar al president que es fixés la data i la pregunta del referèndum i va començar un nou esprint declaratiu des de la Moncloa. El Consell de Ministres, dissabte Rajoy en la clausura del Cercle d'Economia –no sense provocar certa inquietud per la seva bel·ligerància i falta de respostes a un problema que no s'atura– i ahir la vicepresidenta Santamaría tornant a situar les eleccions en l'horitzó polític català. Fins aquí la *setmana calenta* en la relació entre la Generalitat i el Govern del PP.

La pròxima serà més calenta, amb la data i la pregunta de la consulta. Al juny es fixarà l'agenda fins a la tardor, s'explicarà el contingut de la llei de desconnexió, el marc legal que empararia la convocatòria de la consulta i els detalls per celebrar-la. L'última quinzena d'agost i l'inici de setembre serviran per a les tramitacions parlamentàries. La infraestructura per executar el referèndum és un altra cançó, tot i que a Palau diuen que es treballa discretament en les qüestions tècniques, fins al punt de sostenir que hi ha "mil maneres" de tenir urnes sense que el Tribunal Constitucional pugui intervenir-hi. Paral·lelament hi haurà la feina de les entitats sobiranistes. Després d'anunciar la data del referèndum es posarà en marxa una mobilització sostinguda fins a la manifestació de la Diada, amb un acte representatiu al voltant de la festivitat de Sant Joan.

A ningú no se li escapa que el relat polític canvia si el bloc sobiranista no incorpora els comuns d'Ada Colau. El desacord per la reunió d'ahir no facilita les coses. El Gabinet del president va intentar contactar amb Xavier Domènech almenys dues vegades dissabte. No hi va haver èxit. Pel que sembla no trucaven al número adequat. El greuge es va solucionar diumenge

LV. Article 324

LA SEGONA

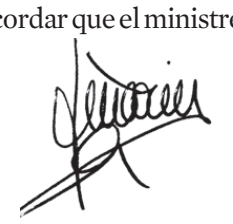
Màrius Carol DIRECTOR

Infern i paradís

JOSEP Pla deia que a la vida hi ha amics, coneguts i saludats. En gairebé tot es pot establir una gradació. Per exemple, en la vida pública és possible trobar-se amb corruptes, deshonestos i poc íntegres. Però de la mateixa manera que aspirem a tenir autèntics amics, hauríem d'apostar en la política per personatges absolutament irreprotxables.

La sensibilitat social respecte a les conductes inapropiades ha crescut a Espanya, per més que les notícies sobre corrupcions o corrupteles no acaben de desaparèixer, causant un efecte desmoralitzador en la societat. És possible que la indignació que molts senten –i que ha canviat fins i tot el mapa electoral en el nostre país– sigui la prova del nou que no som insensibles davant aquesta xacra. I el fet que no s'amagui i que els tribunals actuïn constitueix l'esperança que la impunitat no existeix, malgrat que ens costa d'explicar com alguns se'n surten de franc per falta de proves, quan hi ha tots els indicis.

L'última notícia que ens incomoda és haver-nos assabentat que Manuel Moix, el fiscal en cap Anticorrupció, tingui el 25% d'una societat *offshore* a Panamà. Plutarc, quan va explicar a *Vides paral·leles* l'admiració que Pompeia causava entre els patricis romans, va recordar que la dona del Cèsar, a més de ser honrada, ho ha de semblar. El mateix val per a qui ocupa un càrrec rellevant. El fiscal Moix ha rebut pocs elogis des que va arribar al càrrec, ja que no es van entendre algunes decisions que va prendre en l'operació Lezo de Madrid o el relleu dels fiscals del cas 3% a Tarragona. Ara assegura que la societat de Panamà és resultat d'una herència, que està declarada i que no ha pogut ser dissolta per la despesa que representa. Caldrà recordar que el ministre Cristóbal Montoro és l'autor de la frase: "Ningú que hagi operat en paradisos fiscals no pot estar al Govern". El que es podria estendre igualment a la justícia.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	13
Opinió	22
Tendències	26
Necrològiques	30
Cultura	32
Cartellera	41
Esports	45
Anuncis classificats	52
Economia	53
PÀGINES	72

SUMARI

INTERNACIONAL
Congostos balcànics
Una franja territorial de Bòsnia i Hercegovina, un ampli sector d'Albània i Kosovo i zones frontereres de l'antiga república iugoslava de Macedònia formen el denominat *passadís verd dels Balcans*, que fan servir terroristes de l'Estat Islàmic. **PÀGINA 11**

POLÍTICA
Massa aquiescència
La CUP decideix apartar la diputada Mireia Boya com a interlocutora amb Junts pel Sí i el Govern. **PÀGINA 17**

EDITORIALS
Pujades i ensopegades
El notable auge del nombre d'hipoteques que es firmen; i l'agitada campanya de la premier Theresa May en les eleccions britàniques. **PÀGINA 22**

OPINIÓ
Fatuïtat pretensiosa
Joana Bonet escriu sobre els nous esnobs: "L'esnobisme s'ha actualitzat, i uns s'agenollen davant un artista que –amb un pressupost de cent deu mil euros– il·lumina automàticament una sala buida cada cinc segons, mentre d'altres degusten el perillós i boníssim peix fugu i ho pengen a Instagram per demostrar que la seva vida és la bomba. Esnobisme i pretensió, sovint simbiotitzats, són termes que no signifiquen el mateix: els primers guanyen en arrogància, els segons en tragicomèdia". **PÀGINA 24**

TENDÈNCIES
La font de l'edat
El gerontòleg Aubrey de Grey creu que "dins de 20 o 30 anys veurem la mort de l'envelliment". **PÀGINA 28**

VIURE

La llei i les cases de barrets

El Tribunal Suprem, després de nou anys de litigis, ha consagrat definitivament la implantació de dos macroprostíbuls a Mataró amb la ratificació d'una sentència que havia emès el 2015 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i la confirmació de l'anul·lació de part d'una ordenança municipal.

La panxeta de les especulacions

Dues revistes, la portuguesa *Caras* i la italiana *Chi*, afirmen que la nòvia de Cristiano Ronaldo està embarassada.

CULTURA
Creadors de prestigi
El Macba acull la desena edició de la Nit del Galerisme, una festa anual que reuneix el sector artístic i que serveix de marc per al lliurament dels premis GAC, que en aquesta ocasió han recaigut en dos grans veterans com Carlos Saura i Carlos Pazos. **PÀGINA 34**

ESPORTS
El dilema de Cardiff
Zinedine Zidane juga a la distracció davant la premsa per treure pilotes fora una vegada i una altra a la pregunta que té amb l'ai al cor el madridisme –i també al Juventus de Torí– de cara a la final de la Champions: jugarà Bale o Isco? **PÀGINA 47**

ECONOMIA
Pensions a la baixa
El Banc d'Espanya estima que les reformes aprovades els últims anys "contribueixen a reforçar la sostenibilitat" del sistema públic de pensions a llarg termini, però, això sí, s'aconseguirà a costa de la reducció del que percebran els nous jubilats. **PÀGINA 53**

ELS SEMÀFORS

Perejaume
ARTISTA

La X Nit del Galerisme va repartir ahir a la nit els seus premis, que van anar a parar artistes com Carlos Pazos i Carlos Saura i a institucions com la Fundació Sorigué. L'artista que va rebre el premi d'Honor va ser Perejaume. **PÀGINA 34**

Vera Martínez Mehner
VIOLINISTA DEL QUARTET CASALS

La violinista Vera Martínez Mehner (38) viu amb la resta de membres del Quartet Casals un moment dolç de la formació: celebren els 20 anys amb un projecte de maduresa com és la integral dels quartets de Beethoven, el seu Everest particular. **PÀGINA 37**

Joan Carles Trallero
FUNDACIÓ PALIACLÍNIC

Joan Carles Trallero és metge de cures pal·liatives i president de la Fundació Paliaclínic, i ha escrit *Destellos de luz en el camino,* una col·lecció d'històries reals sobre com acompanyar l'ésser estimat al final de la seva vida. **PÀGINA 38**

Richard Ferrand
MINISTRE FRANCÈS

Home de confiança de Macron, el ministre de Cohesió Territorial va donar feina al seu fill com a ajudant parlamentari i afronta sospites de nepotisme des d'un altre càrrec, fets que xoquen amb el missatge de renovació del president francès. **PÀGINA 3**

Mario Cortés
EXGERENT EMT DE TARRAGONA

La Fiscalia investigarà si l'exgerent de l'Empresa Municipal de Transports de Tarragona va abusar de la targeta d'empresa. Mario Cortés va pagar amb diners públics factures per valor de 70.000 euros en restaurants, viatges, hotels i botigues. **VIURE**

PEL FORAT DEL PANY

Cs i el bilingüisme

La defensa del bilingüisme en les institucions catalanes havia estat una de les banderes de Ciutadans des de la seva fundació fa onze anys, però després del congrés celebrat el mes de febrer passat a Coslada les coses semblen estar canviant. La direcció del partit a Catalunya ha donat recentment instruccions a les agrupacions de l'àrea metropolitana perquè no segueixin l'exemple del seu grup a Esplugues, que va presentar mocions per reclamar que els senyals de circulació i altres cartells institucionals estiguin també en castellà. Aquesta recomanació, que ha paralitzat diverses mocions de grups municipals de Cs que s'estaven preparant en diferents consistoris del Baix Llobregat ha provocat malestar entre militants i quadres. I és que les aigües estan agitades en el partit a Catalunya, com va quedar patent amb la baixa participació (35%) que van registrar les primàries per al candidat a la Generalitat, celebrades el cap de setmana passat i en les quals es va imposar amb claredat Inés Arrimadas.

PENSEM QUE...

Un desafiament suïcida

Rivalitza amb el *balconing*, per exemple, i juga amb la mort. S'anomena *subway surfing* i és l'última (que no nova) pràctica extrema de moda entre alguns joves disposats a un desafiament que pot ser suïcida. Consisteix a viatjar entre vagons del metro, a la part del darrere o bé al sostre del tren (depenent del tipus de cotxe existent). Aquí el morbo no ve només donat per l'explosió d'adrenalina que suposa jugar-se la vida sinó que, una vegada més, es repeteix el patró d'altres pràctiques macabres: el *subway surfing* gairebé sempre té qui el gravi en vídeo, unes imatges que no triguen a pujar a les xarxes socials com a mostres d'una valentia mal entesa. L'entitat que gestiona el Metro de Madrid ha alertat contra aquesta renovada moda amb resultats tràgics: alguns morts i mutilats. La il·lusió d'invulnerabilitat en una adolescència que vol agradar els altres i atraure l'atenció com sigui els converteix en uns suïcides potencials.

El web de LA VANGUARDIA

ENTREVISTA
"Les divergències en el PP eren més acusades que en el nostre govern d'esquerres", afirma Joan Ribó, alcalde de València.

REPORTATGE
Com ha canviat el clima a Catalunya en 60 anys?

'SIN FILTROS'
Així funciona la revenda per a la final de la Champions.

CULTURA
Retrats de la intensa vida al seient posterior d'un taxi.

LV. Article 325

La CUP prescindeix de Boya per als contactes amb JxSí

La formació crea un nou equip per tractar el referèndum

ÀLEX TORT
Barcelona

La reunió del consell polític i del grup d'acció parlamentària de la CUP de dissabte passat, celebrada a Barberà del Vallès, va ser més moguda que de costum. Els representants d'almenys tres assemblees territorials –Maresme, Vallès Oriental i Ponent– es van aixecar de la taula i van marxar perquè no acceptaven els arguments que la formació va donar per negar la pressió que s'estaria exercint perquè la diputada Mireia Boya deixi de ser un dels interlocutors amb JxSí i el Govern.

Per a aquell consell polític l'ordre del dia no incloïa en un principi aquest afer, però la militància va demanar explicacions arran del que va avançar *La Vanguardia* la setmana passada. I és que el paper de Boya s'estava tractant només a nivell del secretariat nacional, no pas a les assemblees territorials, i, per tant, al marge de les bases.

Entre els cupaires hi ha qui interpreta que des del sector d'Endavant s'està maniobrant per relegar Boya a un segon pla i deixar-la al marge de les trobades amb els partits del Govern. "Consideren que és massa tova amb Puigdemont", comenten fonts cupaires. A més, Boya és de les poques cares visibles dels anticapitalistes que s'ha desmarcat d'alguna acció de les organitzacions que donen suport a la CUP: a principis d'any va rebutjar públicament el cartell en què, per defensar la sanitat pública, una noia bufetejava el conseller de Salut, Toni Comín. El cartell era d'Endavant.

Boya ja no va anar a la reunió que Carles Puigdemont va convocar dilluns a la Generalitat per tractar el referèndum amb els partits sobiranistes, quan fins llavors a les reunions amb l'Executiu acostumava a ser-hi. En el seu lloc hi va assistir Natàlia Sànchez, del secretariat nacional. "Tot i les rotacions, tampoc ha anat a les darreres i diferents reunions amb el Govern", comenten sobre Boya algunes fonts.

Amb tot, el secretariat nacional –òrgan executiu– de la CUP no va tancar el tema en la seva reunió de dilluns a la tarda. Si bé s'assegura que en un principi la proposta era que només el diputat Benet Salellas assumís el paper de Boya, s'estudia la incorporació de dos noms que s'afegirien als d'Anna Gabriel, Quim Arrufat i Salellas mateix: Albert Botran, diputat de la CUP, i probablement Natàlia Sànchez.

DAVID AIROB

Mireia Boya durant el ple del Parlament del dia 17 de maig

Algunes territorials van abandonar el consell polític dissabte quan l'executiva va negar pressions a la cupaire

Ara bé, consultada per aquest diari, la CUP oficialment nega pressions a Boya. Admet que s'està treballant amb la formació d'aquest grup de "cinc o sis persones", entre les quals en un principi no hi hauria la diputada. Però justifica aquest nou equip assegurant que la comissió executiva que des de fa mesos reuneix JxSí i els cupaires "va deixar d'existir fa un mes" i que de fet s'està treballant en reunions que van enfocades exclusivament al referèndum. Per tant, assegura que aquest grup de tres –Boya, Arrufat i Gabriel– ja no és operatiu i que per tant "s'estan reorganitzant les tasques i el secretariat està intentant adaptar-les als canvis". I insisteix, però, que "res no està tancat".

En tot cas, el darrer mes la CUP ha rebutjat dos cops tornar a reunir-se amb JxSí i el Govern, entre altres raons "perquè les reunions es convoquen d'un dia per l'altre". La formació demana que les trobades estiguin programades amb temps. Ahir, però, hi va haver una nova trobada amb JxSí, a la qual van assistir Gabriel i Arrufat. Boya era a la comissió parlamentària per l'operació Catalunya.

L'afer sobre Boya ha molestat part de la militància, i hi ha qui creu que ara la formació intenta "maquillar les seves intencions". Una operació de "maquillatge" que passaria, per exemple, per incloure Botran –pròxim a la diputada i membre de Poble Lliure– després de sortir a la llum la qüestió. La CUP ho nega altra vegada i assegura que "la proposta de reorganització prové de molt abans".●

Conesa impedeix el fitxatge d'una regidora d'ERC a la Diputació

RAÚL MONTILLA
Barcelona

Mireia Estefanell, la regidora d'ERC que va ser expulsada del govern local de Manresa acusada d'haver gravat el dirigent del PDECat David Bonvehí, no serà assessora a la Diputació de Barcelona. I no ho serà pel veto exprés de la presidenta de la institució, Mercè Conesa. ERC havia anunciat dilluns a última hora el polèmic fitxatge, que depenia del vistiplau de la presidenta de l'organisme, malgrat que els republicans ni tan sols l'hi haurien comunicat.

Així ho han confirmat diverses fonts de la Diputació i del seu govern. Si bé és cert que ERC va presentar un escrit la setmana passada per sol·licitar la incorporació d'Estefanell com a assessora de comerç –àrea que depèn del regidor d'ERC a Terrassa, Isaac Albert i Agut–, la petició, en tràmit, encara no havia arribat al despatx de Conesa, l'única responsable del nomenament a través d'un decret, ja que es tracta d'un lloc de treball eventual.

Segons diverses fonts, ERC no hauria informat del fitxatge de manera directa Conesa, malgrat que les dues formacions, que comparteixen el govern supramunicipal, mantenen reunions setmanals.

En aquest sentit, Conesa hauria tingut coneixement del polèmic fitxatge igual que la resta del personal, quan dilluns a última hora del vespre el grup d'ERC en el seu espai en línia va informar de la incorporació d'Estefanell, donant-la per feta. Aquest comunicat va ser retirat ahir al matí després que Conesa, a les 8.58 hores, fes un fulminant tuit: "Desmenteixo rotundament la incorporació de Mireia Estefanell a la Diputació. ERC ha fet una proposta que el PDECat no pot acceptar".

Es dona la circumstància que la regidora republicana –que hauria comunicat dilluns a la tarda a través d'un WhatsApp als responsables d'ERC de Manresa la seva incorporació a la Diputació– manté el suport de la direcció nacional d'ERC, que no va perdre després que l'alcalde de Manresa, Valentí Junyent (PDECat), l'expulsés del govern local el mes d'abril passat, expressament, "per la pèrdua de confiança generada pels fets relacionats amb els enregistraments al diputat David Bonvehí".●

MARC ARIAS/ARXIU

Mercè Conesa

La regidora va ser acusada de gravar una conversa de David Bonvehí, el dirigent del PDECat

Fes que els teus fills descobreixin els herois reals que han canviat la història

En la història hi ha hagut autèntics herois, però sense capa ni superpoders. Personatges de carn i ossos que hem de conèixer i admirar no només pel que van fer, sinó també per com ho van fer.

Descobreix-los amb La Vanguardia en una divertida col·lecció de contes il·lustrats i aprèn dels seus valors i actituds.

Col·lecció de contes infantils
Mis pequeños HÉROES

Dissabte 3 i diumenge 4
5a entrega
Frida kahlo
6,95€ per només
+ cupó del dia

Amb el patrocini de

REPSOL

Subscriu-te per 48 €/trimestre i emporta-te'ls gratis*
LA VANGUARDIA 933 481 482

També disponible a:
LA VANGUARDIA SHOPPING
www.lavanguardiashopping.com

LA VANGUARDIA

Promoció vàlida a tots els punts de venda a Catalunya.

INFORMACIÓ PER A SUBSCRIPTORS I LECTORS: cada cap de setmana una nova entrega per 6,95 euros més el cupó del dia. A més, tens l'opció de comprar la col·lecció completa a través del web www.lavanguardiashopping.com. Enviaments a tot Espanya excepte a les illes Canàries, Ceuta i Melilla.

* Subscriu-te a l'edició impresa de La Vanguardia els dissabtes i diumenges, i a la digital tota la setmana, per només 48 €/trimestre, i et regalem la col·lecció completa de *Mis pequeños héroes*. Consulta les condicions de l'oferta trucant al 933 481 482. Oferta vàlida per a noves subscripcions o subscripcions addicionals. És condició necessària que l'adreça i/o el subscriptor no hagin tingut contractada cap subscripció els últims 90 dies. Condicions de pagament: obligatòriament amb targeta de crèdit. Promoció vàlida fins al 13 d'agost del 2017.

LV. Article 326

La qüestió catalana

L'oposició assenyala la "solitud" del Govern en la via unilateral

Els partits qualifiquen d'error anunciar demà la data i la pregunta de la consulta

IÑAKI ELLAKURÍA
RAÚL MONTILLA
Barcelona/Brussel·les

Cada vegada més sols, després que dimarts el Pacte Nacional pel Referèndum decidís desmarcar-se dels plans del Govern, i entossudits a insistir en l'error de la consulta unilateral. Aquesta és l'anàlisi que els partits de l'oposició catalana, cadascun amb els seus matisos i les seves excepcions, van fer ahir després de saber que el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, anunciarà demà, divendres, la data i la pregunta del referèndum.

És una convocatòria a la qual no donen cap possibilitat d'arribar a bon port, entre altres raons perquè el Tribunal Constitucional previsiblement l'anul·larà i perquè difícilment tindrà cap mena d'aval internacional, després que la Comissió de Venècia respongués per carta a Puigdemont que qualsevol referèndum s'ha de celebrar en ple acord amb la Constitució.

"Cada vegada estan més sols en la seva obsessió de repetir amb els diners de tots els catalans el 9-N, que, per cert, no va servir per a res", va declarar la dirigent de Ciutadans, Inés Arrimadas. A Ripoll, on va anar per donar suport a la candidatura de la façana del monestir de la localitat per ser declarada patrimoni de la humanitat per la Unesco, la líder de l'oposició catalana va instar el president Puigdemont a "posar les urnes de veritat i celebrar unes eleccions autonòmiques per poder canviar de govern".

Recordant el títol de la cèlebre obra de Gabriel García Marquez *Crònica d'una mort anunciada*, el líder del PSC, Miquel Iceta, va voler definir així l'actual situació del procés independentista. En el marc de la seva visita de dos dies a les institucions comunitàries, on es va reunir amb el vicepresident primer de la Comissió Europea, Frans Timmermans, el líder dels socialistes catalans va afirmar que "en la mesura que el Govern (de la Generalitat) té decidida la unilateralitat, és obvi que el Pacte no té sentit i, d'alguna manera, queda congelat".

Per la seva banda, el secretari d'organització socialista, Salvador Illa, va considerar l'anunci de demà "un altre greu error de Puigdemont i Junqueras, envoltat d'una sensació d'improvisació preocupant". Aquesta convocatòria, va assenyalar Illa, lluny de resoldre el conflicte actual, complicarà més les coses i allunyarà el diàleg necessari amb el Govern central.

El portaveu parlamentari del PPC, Alejandro Fernández, va fer un paral·lelisme entre Puigdemont i l'històric dirigent de la Lliga Nord italiana Umberto Bossi, que el setembre del 1996 va proclamar a Venècia sense cap tipus d'efecte legal la independència de la Padània. "Sense suport internacional després del no definitiu de la Comissió de Venècia, sense unitat política després de la ruptura del Pacte pel Referèndum i amb un partit assetjat per la corrupció del 3%, Puigdemont ha decidit fer de Bossi català i cremar les naus amb una porta suïcida, amb la qual cosa tanca qualsevol opció de diàleg", va afirmar.

Cs demana eleccions anticipades i el PSC avisa Puigdemont que els seus plans compliquen el diàleg

No hi va haver reacció a l'anunci del Govern per part de Catalunya en Comú, que s'ha desmarcat del full de ruta unilateral dels partits independentistes, però que continua defensant el dret a decidir. La formació liderada per Xavier Domènech i Ada Colau s'estima més esperar a saber la data i la pregunta per manifestar-se públicament.

Tot i així, Domènech, en una entrevista que va concedir a la cadena Ser, va insistir que el Pacte Nacional pel Referèndum ha de continuar treballant per la celebració d'una consulta "amb garanties" legals i aval internacional, cosa que és impossible, entén el dirigent dels comuns, amb la via unilateral que proposa Puigdemont. Domènech també va reclamar que el Govern de Junts pel Sí "doni a conèixer el seu full de ruta" com més aviat millor.

ANA JIMÉNEZ

El president del PP català, Xavier García Albiol, presentant ahir una campanya sobre les pensions

El PPC recorre als Pujol per parlar de pensions

Dins de la campanya "La Catalunya valenta", el PPC va presentar ahir nou material per parlar del "risc" que correrien les pensions en una eventual Catalunya independent. El díptic, de què es repartiran 150.000 exemplars, té Jordi Pujol i Marta Ferrusola com a protagonistes per denunciar "el doble llenguatge" independentista. "Ells no necessiten pensió, per això juguen amb la teva", diu la campanya, que avisa que en cas de secessió tres de cada deu jubilats catalans no cobrarien pensió perquè no hi hauria el suport financer de l'Estat. El PPC recorda que l'any 2016 Catalunya va tenir un dèficit del 28,7% en pensions, amb uns ingressos de 16.529 milions i una despesa de 21.278 milions.

Rússia considera que el referèndum català és "un afer intern d'Espanya"

GONZALO ARAGONÉS
Moscou

El ministre d'Exteriors rus, Serguei Lavrov, considera que el referèndum plantejat per Catalunya és un "afer intern d'Espanya" que s'ha de basar "en les lleis nacionals i els compromisos internacionals".

Lavrov va ser interpel·lat sobre aquesta qüestió en una roda de premsa celebrada amb el seu homòleg espanyol, Alfonso Dastis, que ahir visitava la capital russa.

El Govern d'Espanya vol que les relacions amb les autoritats de Rússia es mantinguin en un alt nivell malgrat les sancions de la Unió Europea per l'annexió de Crimea i el paper de Rússia en la guerra de l'est d'Ucraïna. "Volem conciliar les dues coses, la pertinença a la UE i una profunda relació amb Rússia", va dir Dastis.

Tots dos ministres van destacar que fa 350 anys del primer contacte diplomàtic, quan el tsar Aleix I de Rússia va enviar el primera ambaixador rus a Espanya, i que aquest 2017 fa 40 anys que es van restablir les relacions diplomàtiques, el 1977.

Les autoritats de Madrid creuen que cal deixar els ponts bastits amb Rússia, "un interlocutor estratègic" en l'escena internacional amb qui Espanya vol col·laborar per resoldre problemes globals. "Hem encarit els nostres socis de la Unió Europea a mantenir el diàleg en molts afers que són d'interès tant per a la UE com per a Rússia", va assenyalar Dastis.

Lavrov va assegurar que Espanya és "un soci veterà i fiable", però que la relació és "ostatge d'una situació difícil" a Europa. "Hem fet tots els possibles per mantenir la nostra col·laboració", va afirmar el cap de la diplomàcia russa, que va afegir que el primer trimestre d'aquest any l'intercanvi comercial ha augmentat un 50% respecte del mateix període de l'any passat, el 2016.●

La qüestió catalana

LV. Article 327

Els comuns, al marge de la consulta fins que s'expliqui el com i l'endemà

Tant Cs com el PP demanen eleccions, i el PSC fa una crida a restablir el diàleg

Inés Arrimadas
Ciutadans
"L'anunci és una simple performance; Puigdemont ha de posar les urnes de debò i convocar eleccions"

Miquel Iceta
PSC
"El 9-N vam fer una consulta sense validesa jurídica, el 2015 ens van dir que era el vot de la nostra vida"

Joan Coscubiela
CSQP
"Les condicions en què s'ha de celebrar el referèndum continuen estant en la més absoluta foscor"

Xavier García Albiol
PPC
"Ha estat un nou numeret, amb molta pompa i purpurina, però sense cap tipus de contingut, ni efecte"

PATRÍCIA MATEOS / ACN

El president de Cs, Albert Rivera, i la líder del partit a Catalunya, Inés Arrimadas, ahir a Barcelona

IÑAKI ELLAKURÍA
RAÚL MONTILLA
Barcelona

Fins aquest matí el líder de Catalunya en Comú, Xavier Domènech, malgrat que ahir va fer un tuit, no es pronunciarà sobre un referèndum davant el qual els comuns no s'han posicionat, argumenten, perquè no saben "com" es durà a terme i es gestionarà l'endemà. El nou espai polític –l'aliat més desitjat pels partits independentistes– es limita a continuar exigint unes garanties que amb prou feines defineix i en què s'escuda per prendre una posició. Es tracta d'unes garanties que entre bastidors sí que es comenten i que, segons alguns líders, són incompatibles amb la via unilateral.

I és que hi ha dirigents de pes del nou espai polític procedents d'ICV, però també de l'òrbita de l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, que identifiquen aquestes "garanties" amb els principis de la Comissió de Venècia, òrgan consultiu del Consell d'Europa que ja va advertir per carta el Govern que qualsevol referèndum s'ha de fer d'acord amb l'Executiu central i dins del marc constitucional. Una Comissió de Venècia a què ja es va remetre des del faristol del Parlament el portaveu de Catalunya Sí que es Pot, Joan Coscubiela, que va condicionar als seus principis el suport de la seva formació a la consulta. Són principis amb què els comuns se sentirien còmodes i que indiquen que qualsevol referèndum s'ha de convocar d'acord amb la Constitució de l'Estat on se celebra, però també que s'ha d'anunciar amb un any d'antelació. Es tracta de dues qüestions, per començar, que ja no compleix el referèndum anunciat ahir pel president Carles Puigdemont.

Però quines són les altres garanties que es comenten entre bastidors? Segons apunten diverses fonts de la formació dels comuns, un cens legalitzat, la protecció total per als funcionaris i saber en detall què passarà l'endemà de la consulta. Se sol posar un exemple: que sigui un referèndum com el d'Escòcia.

Però, mentre tot això es discuteix internament, almenys fins ara, els comuns han optat públicament pel perfil baix davant una qüestió que consideren que els pot provocar desgast. "La notícia no és que tinguem una data i una pregunta que tots ja sabíem, sinó que les condicions en què s'ha de celebrar continuen estant en la més absoluta foscor", va manifestar Coscubiela. L'alcaldessa Colau va demanar un referèndum amb "garanties". Sense més. Igual que Xavier Domènech al seu tuit d'ahir: "Un referèndum amb garanties és l'eina, cal tota la nostra intel·ligència i forces en la construcció de les sobiranies de Catalunya".

Per la seva banda, la dirigent de Ciutadans i líder de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas, va qualificar de "performance" sense cap valor legal l'anunci fet ahir a Palau i va desafiar el president de la Generalitat a posar "les urnes de debò i convocar eleccions autonòmiques".

Arrimadas es va mostrar convençuda que aquesta és l'única manera que té la societat catalana de deixar enrere un procés independentista que afirma que "ha servit" des del 2012 a Convergència (ara PDECat) per construir una cortina de fum per tapar els casos de corrupció.

Sobre Puigdemont, amb qui manté una relació personal cordial malgrat l'abisme ideològic que els separa, va considerar que fa molts mesos que està "fora de joc" i que ha anat prenent decisions que "han traspassat moltes línies que no hauria d'haver fet pel bé de Catalunya".

El líder del PSC, Miquel Iceta, va fer una crida a restablir el diàleg i va assegurar: "Estem davant d'una nova etapa d'un camí que no porta enlloc". "Cap càrrec electe (socialista) no donarà suport a un referèndum d'aquestes característiques. Cap funcionari no pot ser obligat a contribuir a un referèndum d'aquesta naturalesa. I els que de debò defensin un referèndum acordat (en al·lusió als comuns) no hi haurien de participar ni col·laborar", va afegir Iceta, que va retreure a Puigdemont un anunci més pompós que solemne.

També va restar importància a la cerimònia d'ahir a Palau el president del PPC, Xavier García Albiol, que va titllar de "farsant" i "professional de la comèdia" Puigdemont per un anunci de referèndum que només és una "obra de teatre" i un "numeret amb molta pompa", i el va desafiar a "posar les urnes" en unes eleccions.

"Continuem anant lluny per no arribar enlloc", van apuntar els liberals de Lliures, que el cap de setmana entrant a Barcelona es constituiran en partit.●

CARTELL POLÈMIC

La Fiscalia investiga un delicte d'odi

La Fiscalia de Lleida ha decidit obrir diligències per investigar un suposat delicte d'incitació a l'odi i la discriminació per l'aparició a la ciutat d'uns cartells amb imatges dels líders del PSC (Miquel Iceta), CSQP (Lluís Rabell), Cs (Inés Arrimadas) i PPC (Xavier García Albiol). La Fiscalia ha encarregat als Mossos que investiguin sobre qui ha editat i col·locat uns cartells amb el missatge següent: "Els qui neguen el dret a l'autodeterminació són enemics del poble".

CC.OO. i la UGT demanen que no s'utilitzin políticament els funcionaris

R. MONTILLA Barcelona

Tant Comissions Obreres com la UGT defensen el dret a decidir, però també preferien el pacte davant la via unilateral. Però ara que aquesta última opció ja és clarament l'única prevista pel Govern català, els dos sindicats majoritaris van exigir ahir tant al Govern català com al central que els treballadors públics no siguin utilitzats políticament en un conflicte en el qual, a vegades, ja se'n senten ostatges.

"Aquest és un conflicte polític que evidentment no se soluciona per la via penal, però els treballadors no han de ser els que en paguin les conseqüències", va manifestar ahir el coordinador de l'àrea pública de CC.OO., Joan Maria Sentís. "¿Els treballadors s'han de veure en una situació que si compleixen una ordre, o una no ordre, siguin sancionats per una part o per una altra tant si obeeixen com si no?", va preguntar estupefacte Sentís, que, això sí, va deixar clar que el sindicat defensarà per igual tant els treballadors que defensin una opció, com l'altra. També que en el seu recent congrés van advocar pel dret a decidir... i pel diàleg.

"El Govern ha de defensar els treballadors. No es pot posar els funcionaris en contra de Catalunya o en contra d'Espanya", va advertir, per la seva banda, la secretària general de serveis públics de la UGT a Catalunya, Encarna Fernández. L'ugetista va insistir en la mateixa idea que Sentís: "Estem en contra de la judicialització de la política". Però va recordar, alhora, que "els funcionaris han de complir amb la llei". "Confiem que el Govern actuarà amb sentit comú. Els treballadors públics s'han de dedicar a fer la seva feina, que hem continuat fent malgrat les retallades. Ens devem a la ciutadania", va afegir la dirigent de la UGT.

Tant aquest sindicat com CC.OO., més enllà d'exigir garanties jurídiques per als treballadors com ja van fer la setmana passada, van explicar que ara per ara es mantenen a l'expectativa, abans de prendre alguna mesura específica: actuaran en funció de com es desenvolupin els esdeveniments.

Per la seva banda, la Central Sindical Independent i de Funcionaris (CSIF), minoritari a Catalunya, sí que va anar una mica més enllà i va anunciar l'inici d'una campanya informativa amb l'objectiu de divulgar un protocol sobre com actuar "contra ordres il·legals". En el protocol es recomana als empleats públics que, en cas que rebin una ordre de la Generalitat que entenguin que pugui ser il·legal, la demanin per escrit, com més aviat millor, per tenir-ne prou constància i advertir l'Administració dels seus dubtes.●

LV. Article 328

Les paraules de l'entrenador obtenen un gran ressò internacional, però alhora li causen crítiques de l'oposició

El ganxo de Guardiola

BARCELONA Redacció

La intervenció de l'entrenador del Manchester City, Josep Guardiola, en l'acte organitzat per les entitats ANC i Òmnium diumenge a favor del referèndum independentista, on va llegir un manifest en què va qualificar Espanya d'"Estat autoritari", va aconseguir l'objectiu buscat: que les reivindicacions independentistes fossin recollides per nombrosos i importants mitjans internacionals com ara Fox News, *The Washington Post* o *La Repubblica*. Però també les paraules de l'exentrenador blaugrana van rebre dures rèpliques per part del PP, PSOE i Ciutadans, que li van recordar el seu suport públic al règim qatarià i que hagués cobrat "dietes milionàries" durant anys de la selecció espanyola.

Amb tot, el carisma i l'atractiu mediàtic de Guardiola, intacte malgrat la seva pèssima primera temporada a Anglaterra amb el City i la força que envolta el món del futbol van aconseguir que el seu discurs pronunciat en català, castellà i anglès fos recollit per les edicions en línia dels principals diaris (amb prou feines va tenir presència en les seves edicions de paper), agències de notícies com Associated Press i France Presse, i televisions com Fox News, recuperant així l'impacte mediàtic que l'independentisme va aconseguir amb les manifestacions de la Diada del 2012 i 2013.

LLUIS GENE / AFP

L'entrenador del City, Josep Guardiola, diumenge a Barcelona

Els mitjans del Regne Unit, on ara viu i treballa Guardiola, van ser els que més espai li van atorgar. El conservador *The Telegraph* va destacar en la seva crònica en línia l'"inusual" fet que un personatge públic s'impliqui d'aquesta manera en un tema tan delicat. En aquest sentit, va recordar la seva implicació en el procés i va assenyalar que, paradoxalment, si els desitjos i Guardiola s'arribessin a complir el Barça seria expulsat de la Lliga espanyola.

Mentrestant, la crònica de *The Guardian* va destacar que Guardiola "pot haver jugat davant una multitud més gran, però cap com aquella a qui es va dirigir a Barcelona per defensar el referèndum". La BBC News advertia en la seva peça per al web que no és clar que el referèndum es faci.

Ribó alerta d'una "deriva regressiva" de l'Estat

El Síndic de Greuges, Rafael Ribó, va alertar ahir d'una "deriva regressiva" de l'Estat i de la "restricció" de la llibertat d'expressió de què són objecte els càrrecs electes, en al·lusió als polítics investigats pel procés independentista. Es tracta d'uns fets que, a parer seu, suposen un "abús" de la via penal. Ahir el Síndic va fer aquestes manifestacions al Parlament, on va presentar l'informe *Retrocessos en matèria de drets humans: llibertat d'expressió dels càrrecs electes i separació de poders al Regne d'Espanya*. L'estudi va ser fortament criticat per l'oposició. El portaveu de Cs, Carlos Carrizosa, el va qualificar d'"obra de teatre". La diputada del PSC Marta Moreta també va criticar la falta d'objectivitat, per la qual el diputat del PP Sergio Santamaría va arribar a demanar la dimissió de Ribó per, va dir, "carregar-se la institució".

Menys amable es va mostrar el diari alemany *Der Spiegel* –Guardiola va estar entrenant a Alemanya fins a la temporada passada–, que resumia l'acte afirmant que l'entrenador fa una crida als "catalans a desobeir".

En l'àmbit estrictament polític, les afirmacions de Guardiola en què qualificava Espanya de país autoritari van ser censurades per PP, PSOE i Cs. "Potser no coneix cap règim autoritari o no té memòria del que va ser un règim autoritari en aquest país, però alguns tenim memòria i em sembla ofensiva aquesta comparació", va dir el portaveu parlamentari del PSOE, José Luis Ábalos.

Ábalos (PSOE) retreu a l'entrenador que digui que Espanya és un país autoritari: "Aquesta afirmació és ofensiva"

"Curiós que no s'hagi referit mai a Alemanya o els Estats Units com a països autoritaris quan tenen una normativa similar a la d'Espanya sobre les consultes independentistes, com curiós és el fet que no hagi fet mai un cometari despectiu envers Qatar", va afirmar la portaveu de Ciutadans, Inés Arrimadas.●

Preu "dies de" per dia, vàlid a la Península i a les Balears per a mínim 7 dies de lloguer per al grup SXAR (VW Tiguan sport automàtic o similar). Inclou: quilometratge limitat a 350 km per dia, CDW i THW. No inclou: combustible i extres. Despeses de gestió (10 € per reserva) no incloses. Places limitades. Consulta'n les condicions i els preus per a lloguers d'altres grups de vehicle i una altra durada de lloguer. CDW (cobertura parcial de danys per col·lisió), THW (Cobertura parcial per robatori del vehicle). C.I.C.MA 59, HERMOSILLA 112 - MADRID.

LV. Article 329

Puigdemont diu que sols un Estat propi mitigarà la pobresa

El president afirma que el "dèficit fiscal brutal" impedeix repartir la riquesa

ÀLEX TORT
Barcelona

Li va costar la reprensió de la cap de l'oposició, Inés Arrimadas, que va assegurar que si Puigdemont surt al faristol i no "parla de la independència no és Puigdemont", però el president de la Generalitat va assegurar sense embuts en la sessió al Parlament dedicada al seguiment de les polítiques per erradicar la pobresa que la manca d'un Estat propi n'impossibilita una millor atenció.

"L'Estat independent no és un caprici, sinó una necessitat per donar resposta a les necessitats més bàsiques", va argumentar Puigdemont, que va denunciar al seu torn el "dèficit fiscal brutal", ja que un 8% de la riquesa que es genera a Catalunya "marxa i no torna".

El president va afirmar-ho durant la seva compareixença a la Cambra catalana per fer balanç del compliment de la resolució del ple sobre la pobresa aprovada al març de l'any passat. I hi va lligar l'agenda nacional amb la social. Indestriables l'una de l'altra, va assegurar.

L'esperança per apaivagar bona part de les necessitats de la ciutadania és la renda garantida de ciutadania, encara per aprovar, i que la consellera de Treball, Dolors Bassa, va anunciar que seria efectiva a partir del 15 de setembre.

El president de la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, Oriol Illa, va corroborar aquesta idea, i en els passadissos del Parlament va valorar com a "fonamental" la renda garantida perquè les persones sense recursos puguin afrontar les necessitats més bàsiques.

En qualsevol cas, la guerra de xifres estava assegurada al ple. Per exemple Puigdemont, el vicepresident, Oriol Junqueras, i la consellera de Presidència, Neus Munté, van assegurar que els pressupostos destinen el 74,7% dels recursos a partides socials, "els més alts de la història". Que s'havien evitat 4.480 desnonaments. I que el 87% de les mesures acordades fa un any ja han estat aplicades o estan en curs.

RAFA GARRIDO / ACN

El Govern confia en la renda garantida per fer front a la pobresa

L'oposició ho va discutir tot. Al seu parer, no són els comptes més socials, i no s'han executat el 55% de les mesures. A més, la diputada de la CUP, Gabriela Serra, va matisar a l'Executiu català que, si bé s'havien evitat desnonaments, se n'havien portat a terme més de 10.000.

La CUP també aplaudeix la renda garantida, però la considera insuficient. Tot i això, va coincidir amb el Govern en la necessitat de crear "una república" catalana per tenir recursos suficients per prioritzar les polítiques contra la pobresa.

En canvi, la líder de Ciutadans va ser molt crítica. Arrimadas va acusar Puigdemont de "criminalitzar" la solidaritat quan afirma que els recursos "marxen i no tornen". A més, li va retreure que esgrimís la independència com a "poció màgica". El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va afirmar que el Govern "vibra" amb el referèndum i la independència, mentre desatén la pobresa, al mateix temps que feia notar mancances en les seves polítiques socials. També es va mostrar molt crítica la diputada de Catalunya Sí que es Pot Marta Ribas, que va acusar el Govern de fer "malabarismes" amb les dades. A més, va retreure als consellers que no s'hagi reformat la renda mínima d'inserció i que encara no s'hagi aprovat la renda garantida. "Les mesures urgents no s'han dut a terme", tot destacant que, mentre que el Govern dedica 5,1 milions d'euros a ajuts d'urgència social, els ajuntaments n'han destinat 60 milions el 2016. El president del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, va advertir al Govern que, mentre que "no hi ha diners per a educació o dependència", sí que n'hi ha per "crear estructures d'Estat i finançar el procés separatista".●

L'oposició critica que el Govern no s'estigui d'apel·lar a la independència en un debat sobre desfavorits

Preus "des de" per persona i estada a en habitació doble estàndard i règim d'allotjament i esmorzar vàlid per a determinades dates de l'1 de juny al 30 de setembre de 2017. Consulta'n les condicions i els paradors adscrits a la promoció. 3 nits al preu de 2: preu basat en el Parador d'Albacete. 5 nits al preu de 4: preu basat en el Parador d'Ayamonte. Per a les reserves d'estades de 3/4 nits consecutives al mateix parador. Consulta'n les condicions i els plans de finançament. Despeses de gestió (10 € per reserva) no incloses. Places limitades. C.I.C.MA 59, HERMOSILLA 112 - MADRID.

PARADORES
Hoteles & Restaurantes 1928

902 400 454
viajeselcorteingles.es

VIATGES El Corte Inglés
Un somriure d'anada i tornada

LV. Article 330

El Parlament porta a Europa i a l'ONU la judicialització

El sobiranisme denuncia la "regressió democràtica" d'Espanya

ANA JIMÉNEZ

Marta Rovira marca el vot afirmatiu de Junts pel Sí

JOSEP GISBERT
Barcelona

La judicialització de la causa catalana a partir de la persecució dels polítics sobiranistes per part de les institucions de l'Estat serà denunciada als fòrums internacionals. Aquesta és, si més no, la voluntat de la moció sobre "la llibertat d'expressió dels càrrecs electes i la separació de poders en el Regne d'Espanya" aprovada ahir pel ple del Parlament. Una moció que preveu presentar una "queixa formal" al comissari de Justícia de la Unió Europea, al Consell d'Europa, al Tribunal Europeu de Drets Humans i a diverses instàncies de l'ONU (el Consell de Drets Humans, el Comitè de Drets Humans i l'Alt Comissionat per als Drets Humans, però no el Tribunal Internacional de Justícia de la Haia, malgrat que inicialment figurava en el text) per les actuacions polítiques i judicials que "vulneren la llibertat d'expressió i el principi d'inviolabilitat dels càrrecs electes" de Catalunya i arran de les quals "poden ser encausats".

La proposta, que va tirar endavant amb els vots a favor de Junts pel Sí, la CUP, Catalunya Sí que es Pot i el diputat no adscrit Germà Gordó i en contra de Cs, PSC i PP, també insta el Govern a fer el mateix i "denunciar la intromissió en la tasca del Parlament en tots els àmbits, especialment en les institucions europees i internacionals que vetllen per garantir els drets fonamentals i les llibertats individuals i comunitàries". La moció, presentada per Junts pel Sí, va ser transaccionada finalment amb la CUP i Catalunya Sí que es Pot a partir de les esmenes formulades per aquests dos grups: en el cas de la CUP per reforçar la idea que la "regressió democràtica" a Espanya afecta no només els polítics, sinó el conjunt de la ciutadania, i en el de Catalunya Sí que es Pot per emfatitzar que el principal responsable d'aquesta dinàmica i de l'escalada d'amenaces contra el bloc sobiranista –entre les quals l'acusació reiterada de "ser uns colpistes i voler perpetrar un cop d'Estat"– per "impedir la celebració d'un referèndum efectiu" és el Govern del PP.

El resultat va ser un text que, a més de portar la denúncia de la judicialització a l'exterior, planteja igualment la petició de suport a la comunitat internacional "per aconseguir que la demanda expressada pel poble català en manifestacions reiterades de centenars de milers de persones i en el procés participatiu del 9-N sigui resposta per part de l'Executiu central de l'única manera possible: permetent i facilitant la celebració d'un referèndum". La proposta reprova explícitament les querelles contra els membres de la Mesa del Parlament –la presidenta (Carme Forcadell), un vicepresident (Lluís Corominas) i tres secretaris (Anna Simó, Ramona Barrufet i Joan Josep Nuet)– per haver permès el debat polític i mostra el seu suport o tots els que han estat "detinguts o processats en exercici de la defensa de les llibertats públiques", en referència, tot i que sense esmentar-los, als condemnats del 9-N o als diversos càrrecs locals inculpats per la causa sobiranista. I, com a argument d'autoritat de la seva tesi, cita el recent informe del Síndic de Greuges que denuncia els "retrocessos en matèria de llibertat d'expressió i separació de poders al Regne d'Espanya".

La moció es compromet a revertir la situació en una Catalunya independent, amb el "compromís polític" del Parlament d'"establir una indemnitat democràtica entesa com a garantia que en el futur mai més ningú no serà perseguit, detingut, processat ni condemnat per les seves idees ni l'exercici dels drets polítics de protesta". Amb tot plegat, el debat que hi va haver al ple amb motiu de l'aprovació de la iniciativa va reflectir perfectament la divisió entre el bloc sobiranista (Junts pel Sí, CUP i Catalunya Sí que es Pot) i el contrari a la celebració del referèndum (Cs, PSC i PP), els representants del qual van negar l'acusació principal, en el sentit de defensar que Espanya és un Estat perfectament democràtic on l'independentisme no està perseguit i on, en conseqüència, "a ningú no se'l processa per parlar, sinó per fer".

El diputat del PP Alejandro Fernández va lamentar especialment que "es pretengui presentar Espanya com un país autoritari" i, en aquest context, va ser l'únic que va vincular el contingut de la moció amb la presència de l'exentrenador del Barça, Pep Guardiola, en l'acte de diumenge passat de les entitats sobiranistes en defensa del referèndum, perquè per ell els dos fets són la millor mostra de "com el procés ha degradat el debat polític".●

UNITAT INTERNA

JxSí, CUP i Catalunya Sí que es Pot s'uneixen en contra de l'"escalada d'amenaces" del PP

PETICIÓ EXTERIOR

Les tres forces busquen suport internacional perquè la Moncloa permeti el referèndum

Cs qualifica de "frau democràtic" un referèndum sense funcionaris

ÀLEX TORT
Barcelona

Si el missatge de dimecres de Carles Puigdemont va ser que l'organització del referèndum recaurà en els voluntaris, siguin funcionaris o no, ahir el Govern va esmerçar-se a subratllar que seran els polítics els qui n'assumeixin totalment la responsabilitat. Però l'oposició no s'empassa cap de les dues coses, i ahir, al Parlament, Ciutadans va negar que es puguin substituir els funcionaris per agents electorals voluntaris. En conseqüència, ho va qualificar de "frau democràtic". El seu portaveu a la Cambra catalana, Carlos Carrizosa, va afirmar que els treballadors públics estan preocupats davant la perspectiva del referèndum de l'1 d'octubre, "perquè se senten desprotegits".

Prèviament, en una entrevista a RAC1, la líder de l'oposició, Inés Arrimadas, ja havia acusat el vicepresident Oriol Junqueras de mentir per haver dit que no calen funcionaris. "És una situació de manipulació absoluta", va reblar.

En el seu torn de rèplica al Parlament, la consellera de Governació, Meritxell Borràs, va voler deixar les coses clares com l'aigua: "Estem davant un procés polític, i això ho sabem tots, i ho hem dit des del primer moment i ho direm fins al darrer, que la responsabilitat del procés l'assumim els polítics".

Borràs es va mostrar vehement a l'hora d'afirmar-ho i va acusar Cs d'emprar el llenguatge de la "por". A més, dirigint-se al portaveu de la formació taronja, Carlos Carrizosa, va preguntar-li si el camí per resoldre el "conflicte polític" és "l'amenaça sobre els treballadors públics" per la qual aposta, segons la consellera, l'oposició.

El Govern afirma que els polítics assumeixen la responsabilitat de la consulta i n'eximeix els empleats públics

També va reaccionar el delegat del Govern central a Catalunya, Enric Millo. En declaracions a Efe, va menystenir l'anunci de Puigdemont, perquè "el problema no és aquest, sinó l'actitud irresponsable del Govern".

El que sembla clar és que l'organització del referèndum no serà un camí de roses. Ahir, per exemple, el PSC va fer arribar als seus un argumentari en què demana als seus alcaldes i regidors que no hi col·laborin. El títol del document és prou explícit: "Referèndum?... Quin referèndum?".●

LV. Article 331

Sánchez afronta un congrés del PSOE plàcid i sense vot de càstig

El conclave assumirà la plurinacionalitat i rebutjarà la gestació subrogada

EMILIA GUTIÉRREZ

La flamant vice-secretària general del PSOE, Adriana Lastra, ahir a les instal·lacions on se celebrarà el 39è congrés del PSOE

JUAN CARLOS MERINO
Madrid

Pedro Sánchez afronta aquest cap de setmana un congrés del PSOE que se li presenta insòlitament plàcid i pacífic, sense grans tensions ni vot de càstig, segons assumeixen fins i tot els seus crítics. Felipe González, amb un vídeo elaborat per a l'ocasió, José Luis Rodríguez Zapatero i Alfredo Pérez Rubalcaba seran presents avui en la inauguració. I, després dels discursos inicials –del president del grup socialista al Parlament Europeu, l'italià Gianni Pittella; el president del congrés, el castellanolleonès Luis Tudanca, i els líders de la UGT i de CC.OO., Pepe Álvarez i Ignacio Fernández Toxo–, aquesta mateixa nit el plenari aprovarà els dictàmens de les tres comissions de la ponència sobre política, economia i model de partit.

Tot plegat es farà sense grans controvèrsies. La flamant vicesecretària general del PSOE, Adriana Lastra, va anticipar ahir que "tot el partit se sentirà reconegut en la ponència".

No obstant això, hi ha dos punts que han suscitat certa polèmica. D'una banda, el reconeixement d'Espanya com un Estat plurinacional, segons la nova concepció del model territorial defensada per Sánchez i avalada ja per la majoria de la militància socialista que li va donar la victòria en les primàries. Hi ha dirigents de l'equip de Sánchez que encara temen resistències a acceptar aquest concepte en alguns sectors del PSOE, fonamentalment a la poderosa federació andalusa, que és la més nombrosa amb 255 del total de 1.035 delegats del congrés. Altres dirigents, però, descarten cap problema per aprovar aquest punt de la ponència que està consensuant, precisament, la nova presidenta del partit, Cristina Narbona.

El concepte de la plurinacionalitat de l'Estat arriba al congrés socialista avalat, a més a més, per la Fundació Alfonso Perales, que és, precisament, la fàbrica d'idees del socialisme andalús.

Un altre aspecte que ha causat una dura polèmica interna al si del partit és la posició respecte a la denominada gestació subrogada. El nou equip de Sánchez dona per fet, tanmateix, que el congrés rebutjarà el que consideren "ventres de lloguer". "Les dones no som úters amb potes: els socialistes estem en contra de la mercantilització del cos de la dona", conclouen.

Demà el ple aprovarà també la composició dels nous òrgans directius del PSOE, amb una executiva que està dissenyant el mateix Sánchez a mida, amb absoluta llibertat i sense cap interferència. De fet, és la primera vegada que pràcticament està confirmada tota l'executiva abans que engegui el congrés. "Tot el partit es veurà reflectit en la comissió executiva", va insistir ahir Lastra.

El conclave també aprovarà la composició del nou comitè federal –el màxim òrgan entre congressos–, i aquí sí que està previst que Sánchez negociï amb totes les federacions les quotes corresponents, en funció del nombre de militants. Lastra, en tot cas, va assegurar que tots els líders territorials arriben al congrés federal "amb actitud constructiva i de sumar". Així, el seu pronòstic és que el partit sortirà unit diumenge i en disposició de recuperar la confiança perduda per posar "rumb cap a la Moncloa".

Demà, un cop concloses totes les votacions, el congrés socialista es traslladarà del Palau Municipal de Congressos de Madrid a un pavelló de l'Ifema, a tot just cinc minuts caminant, on Sánchez protagonitzarà el macroacte de clausura, ja obert als militants i en què es preveu l'assistència d'uns 8.000 entusiastes. Serà el moment estel·lar del conclave. I, l'endemà, caldrà ja posar-se a treballar durament per poder veure complerts els somnis.

Dilluns que ve, de fet, ja està previst que Sánchez es reuneixi per primera vegada amb la seva nova executiva federal a Ferraz. La seva primera decisió serà designar el nou portaveu al Congrés, que és un dels pocs càrrecs que falten per desvelar. Malgrat que alguns dirigents aposten per la catalana Meritxell Batet com a "millor opció", Sánchez continua guardant el secret sota set claus.●

REFERENTS DISTANCIATS

González, per vídeo, Zapatero i Rubalcaba seran avui presents en la inauguració

EL GRAN OBJECTIU

El partit sortirà del congrés "amb rumb cap a la Moncloa", segons augura Lastra

PANORAMA

Arrimadas es reuneix amb una candidata de Macron

▶Ciutadans i En Marxa, el partit que lidera el president francès, Emmanuel Macron, continuen estrenyent els seus llaços. Ahir la portaveu de Cs i líder de l'oposició a Catalunya, Inés Arrimadas, es va reunir al Parlament amb la candidata d'En Marxa per Espanya, Portugal, Mònaco i Andorra en les eleccions legislatives franceses, Samantha Cazebonne. "És una bona notícia que En Marxa, partit europeista i de centre, hagi guanyat nacionalistes i populistes; avui hem tornat a constatar que compartim una mateixa idea d'Europa", va dir Arrimadas. / Redacció

Units per Avançar, el nou partit de l'entorn de Duran

▶L'entorn de l'exlíder d'Unió Democràtica de Catalunya Josep Antoni Duran presentarà dilluns un nou partit amb el nom Units per Avançar, en el qual l'exdirector i actualment professor d'Esade Carlos Losada exercirà com a portaveu de la declaració fundacional. Serà al Col·legi de Periodistes de Catalunya, on Losada, que va ser director general de Funció Pública en els governs de Jordi Pujol, explicarà les bases i els objectius que persegueix la formació, recollits en la declaració fundacional. / Europa Press

Cospedal reuneix la cúpula de l'exèrcit a Barcelona

▶La ministra de Defensa, María Dolores de Cospedal, es reunirà demà passat dilluns amb el Consell Superior de l'Exèrcit, compost pels tretze tinents generals de l'Exèrcit de Terra en actiu i dos generals de divisió, a Barcelona. Fa 16 anys que no se celebrava a Catalunya aquesta cimera. La presència de Cospedal coincidirà amb la presència d'altres ministres del Govern espanyol a Barcelona: a més de Cospedal, seran a la capital catalana la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría, i el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido. / Efe

San Remo Perfumeries, ara més a prop teu

A San Remo Perfumeries estem d'enhorabona ja que acabem d'inaugurar una nova botiga. Estem orgullosos de dir que som la primera cadena de perfumeries de Barcelona. Portem des de l'any 1963 donant el millor servei, un tracte professional, personal, proper i un **excel·lent assessorament** a càrrec del nostre equip de conselleres, capacitades per trobar aquell toc que provoca que el client es trobi a gust, més bé que mai. Més de **50 anys d'experiència** que ens han convertit en la cadena líder a Barcelona amb 28 botigues i amb representació a la resta del país. **Botigues de proximitat, elegants i modernes** i amb la funcionalitat que demanda el client d'avui en dia. I sense oblidar-nos del preu, ja que a San Remo Perfumeries treballem per a què el nostre client gaudeixi de grans descomptes permanents.

A la nova botiga de Calvet, 38 podràs trobar les **marques de cosmètica i maquillatge més prestigioses del mercat** com són: Chanel, Dior, La Prairie, Sisley, Lancôme, Estee Lauder, Sensai, Clinique....

SANREMO Perfumeries

Benvinguts a San Remo Perfumeries.
Benvinguts a la bellesa

LV. Article 332

TONI ALBIR / EFE

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, a la seu del partit a Barcelona

Iceta retreu a l'independentisme que culpi el PSC del seu "fracàs"

El dirigent avisa que els ajuntaments socialistes "no faran res il·legal" l'1-O

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

El poder municipal dels socialistes catalans, que governen sols o en coalició als principals municipis de Catalunya –Barcelona, l'Hospitalet, Tarragona, Lleida, Terrassa...– està en el punt de mira independentista per la decisió del partit de no col·laborar amb el referèndum de l'1 d'octubre.

El clar mandat de l'executiva del PSC demanant de no cedir espais municipals per a una consulta que se situa "fora del marc legal" –posició de la qual, tanmateix, s'han desmarcat alguns dels seus alcaldes– ha estat precedida de les crítiques dels partits independentistes.

Però també de puntuals exercicis d'intolerància, com els cartells penjats als carrers de Lleida amenaçant el líder socialista, Miquel Iceta, Inés Arrimadas (Cs), Lluís Rabell (CSQP) i Xavier García Albiol (PPC) o els recents atacs amb pintura a les seus socialistes de Granollers i Lleida.

Una pressió contra la qual va voler sortir ahir Iceta, lamentant que s'estigui culpant els alcaldes del PSC del "fracàs anunciat" del referèndum, perquè a parer seu no passarà de ser un altre 9-N sense cap valor legal .

El primer secretari socialista, en una entrevista concedida a RNE-Ràdio 4, va retreure ahir a l'Executiu de Carles Puigdemont i als partits independentistes que estiguin buscant "culpables" a un fracàs que té coma únics responsables ells mateixos.

Fa unes setmanes el partit va enviar als seus càrrecs municipals la línia argumental contra el referèndum i la manera d'actuar si reben la sol·licitud del Govern per col·laborar-hi. El PSC recomana als seus càrrecs que exigeixin que aquesta comunicació sigui oficial i per escrit i, abans de prendre qualsevol decisió, demanin un informe "escrit i firmat pel secretari de la corporació".

No obstant això, la posició de la direcció socialista, que té el suport dels principals alcaldes i líders locals del PSC, no és tan ferma ni unànime en algunes parts del territori com la que va expressar ahir Iceta. Sobretot a Girona i les comarques centrals.

Aquesta petita fractura podria reobrir la crisi que el partit va viure el 2013, amb Pere Navarro com a primer secretari, pel dret a decidir, i que va acabar amb un reguitzell de renúncies a la militància d'antics exconsellers socialistes com Marina Geli, Montserrat Tura i Antoni Castells.

En espera que es vagin aclarint els plans del Govern sobre el referèndum i de la reacció del Govern central i la Justícia, alguns alcaldes socialistes, com Jordi Ballart, de Terrassa, i grups municipals ja han avisat que "no posaran pals a les rodes" del referèndum. Tot i que

Cs demana al Consell de Garanties que tingui en compte l'informe dels lletrats sobre el canvi del reglament

sense precisar si estan disposats a cedir espais perquè es dugui a terme la votació. Sí que col·laboraran amb els preparatius i celebració de la consulta els alcaldes socialistes de Vallbona d'Anoia i Castellbell i el Vilar, a més del batlle de Les.

Una altra incògnita que plana sobre el PSC és el paper dels grups municipals socialistes que governen en coalició amb un partit independentista –com passa a Sant Cugat, Mataró o Vilanova i la Geltrú, o el cas de Barcelona, on el PSC forma part de l'equip de govern d'Ada Colau.

El partit recorda, sobre això, que la majoria d'aquests pactes municipals no incloïen la "qüestió nacional" per blindar-se precisament de situacions com aquesta.

Sobre la polèmica entorn del referèndum, ahir Ciutadans va registrar al Consell de Garanties Estatutàries l'informe que els lletrats del Parlament sobre el projecte de reforma expressa del reglament de la Cambra, un canvi amb què Junts pel Sí i la CUP volen accelerar l'aprovació de la llei de "desconnexió". En aquest informe els lletrats expressen les seves crítiques i recomanacions a un projecte de llei, consideren, que pot vulnerar els drets de les minories.

"És rellevant que el Consell de Garanties pugui conèixer els arguments d'un informe neutral i tècnic i que està desvinculat dels interessos polítics", va declarar el portaveu liberal, Carlos Carrizosa. ●

Cs es fractura a València amb la fuga de quatre diputats autonòmics

SALVADOR ENGUIX
València

Quatre dels 13 diputats autonòmics de Ciutadans té a València van abandonar ahir el partit per passar al grup de no adscrits de les Corts Valencianes. I ho van fer llançant dures acusacions contra la formació que dirigeix Albert Rivera: "S'han envoltat del pitjor de l'extrema dreta", segons va afirmar Alexis Marí, capdavanter del grup dels díscols.

La fuga estava prevista des que Marí va ser substituït com a síndic del grup parlamentari per haver criticat el suport de Cs als pressupostos de l'Estat. De fet, ahir ell i els altres tres diputats trànsfugues –David de Miguel, Alberto García i Domingo Rojo– van justificar la seva decisió radical per l'elaboració d'uns pressupostos "que discriminen els valencians".

Van acusar també la direcció de Ciutadans de "pràctiques leninistes", d'impedir "la discrepància interna", de "falta de democràcia orgànica" i de ser un partit "tímid amagat en espera de la errada del PP per agafar vots". Van afirmar, a més, que pateixen "assetjament", que s'han utilitzat "mètodes d'espionatge de la Gestapo", com ara enregistraments o captures d'agenda contra ells, i que el partit ha abandonat "els ideals de la socialdemocràcia per lliurar-se al PP".

Alexis Marí, parella de l'eurodiputada Carolina Punset, va ser el més dur. Va qualificar Albert Rivera de "fill polític de Rajoy". "No es pot fer un bon projecte amb runa del PP". El polític es referia al fet que Ciutadans a València va incorporar diversos exmembres del Partit Popular a les seves files. "Certes actituds del nostre partit haurien deixat ben a l'esquerra d'altres, com Espanya 2000", va afegir, en referència a un notori partit de la ultradreta valenciana.

La reacció de l'actual síndica de Ciutadans a València, Mari Carmen Sánchez, i del seu portaveu, Fernando Giner, va ser immediata contra els quatre diputats, als quals van acusar de "trànsfugues" i els van exigir que lliuressin l'acta.

La marxa d'aquests diputats al grup de diputats no adscrits obre un escenari que deixa aquest partit i el PP sense capacitat de maniobra per impedir que les forces del Govern de la Generalitat Valenciana –PSPV i Compromís, amb suport de Podem a les Corts Valencianes– tirin endavant algunes lleis que exigeixen una majoria qualificada.

És a dir, Marí i els altres tres diputats tenen ara la clau perquè s'aprovi la nova llei electoral valenciana i els nomenaments de la Sindicatura de Comptes i la de Greuges, sense que PP i Cs hi puguin fer res al respecte.●

Arrimadas proposa una aliança no independentista

La possibilitat que les forces que no són independentistes formin una coalició de govern al Parlament de Catalunya després de les pròximes eleccions autonòmiques és, i serà en els pròxims mesos, un dels plantejaments de Ciutadans, convençuts que la pròxima contesa electoral serà una pugna entre ells i Esquerra Republicana. Ahir la líder de Cs a Catalunya, Inés Arrimadas, va considerar una "obligació moral" que els partits constitucionalistes sumin, a fi de gestionar la "frustració col·lectiva del postprocés", quan quedi clar que no se celebrarà el referèndum. En una entrevista a l'agència Efe, la líder de l'oposició al Parlament va avisar que, després d'aquest bany de realitat, serà imprescindible mirar de crear consensos i situar la "centralitat política en allò que pot unir", com la lluita contra la corrupció, les infraestructures, els serveis públics bàsics i els ajuts a les petites empreses i els autònoms.

LV. Article 333

Junts pel Sí i la CUP explicaran la llei del referèndum en el Parlament

L'1-O tindrà un marc legal propi diferenciat del de la transitorietat jurídica

JOSEP GISBERT
Barcelona

Junts pel Sí i la CUP explicaran el contingut de la llei del referèndum en el Parlament abans que el Govern exposi els detalls sobre les condicions i les garanties que envoltaran la cita de l'1-O. Els dos actes es duran a terme el dia 4, el primer al migdia a l'auditori del Parlament i el segon a la tarda al Teatre Nacional de Catalunya, i permetran conèixer per primer cop els detalls tècnics i legals de la consulta, que tindrà una llei pròpia que l'empararà, separada i diferenciada de la de transitorietat jurídica. La informació

Cs, PSC i PP no aniran a l'acte –CSQP s'ho rumia– i Albiol vol que Puigdemont comparegui en el ple

serà, doncs, doble.

La novetat de l'agenda és l'acte del Parlament, que s'ha introduït després que els últims dies la CUP hagi acusat el Govern d'"haver-la bandejat" en la presa de decisions sobre el referèndum pràcticament des que va facilitar amb els seus vots l'aprovació del pressupost de la Generalitat del 2017. A l'acte, a les 12.30 hores, convocat conjuntament per Junts pel Sí i la CUP, hi han estat convidats els diputats de la resta de grups, i servirà per presentar el contingut de les lleis, d'una banda, del referèndum i, de l'altra, de transitorietat jurídica. La idea és que es tracti d'una explicació en format conferència amb preguntes i de caràcter eminentment tècnic que no comporti cap formalitat relacionada amb la tramitació parlamentària, que és el que voldrien, per exemple, el PSC i Catalunya Sí que es Pot, que aquesta mateixa setmana van retreure al president de la Generalitat, Carles Puigdemont, que relegués el Parlament a l'hora de donar informació sobre l'1-O. "Aquest serà el nou tipus de debat parlamentari en la nova república?", va lamentar Miquel Iceta a través de Twitter.

Junts pel Sí i la CUP, de fet, amb l'objectiu de no afegir més arguments als processos judicials oberts, no tenen intenció de començar els tràmits formals sobre les lleis –amb decisions, per tant, que tinguin valor jurídic– fins després de les vacances, a finals d'agost. I, una vegada acordat que hi haurà dues lleis separades –inicialment la que donava cobertura legal a la consulta només era un apartat de la de transitorietat jurídica–, l'única incògnita que persisteix dins del bloc independentista és si es tramiten de manera paral·lela al Parlament o s'espera a aprovar precisament la de transitorietat jurídica fins que s'hagi celebrat el referèndum. A l'acte del Parlament, sigui com sigui, Cs, el PSC i el PP no pensen assistir-hi –Xavier García Albiol fins i tot ha avançat que demanarà la compareixença del president de la Generalitat en el ple "perquè expliqui la llei de ruptura que estan preparant d'amagat"–, mentre que Catalunya Sí que es Pot encara no ha pres una decisió.

D'altra banda, l'acte del Govern també estarà organitzat per Junts pel Sí i es durà a terme, obert al públic, a les 19.30 hores amb el títol "Garanties per a la democràcia: per un referèndum legal, efectiu i vinculant". La idea és que tingui un perfil molt més polític i reivindicatiu que el del Parlament, amb intervencions de Carles Puigdemont, el vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, i els màxims responsables de Junts pel Sí, el president del grup Jordi Turull i la portaveu Marta Rovira; també s'espera la participació de les entitats sobiranistes. Tot plegat amb l'objectiu de transmetre al final del dia una imatge d'unitat i cohesió del bloc independentista.

En espera del dia 4, mentrestant, el coordinador general de Catalunya en Comú, Xavier Domènech, va mantenir ahir reunions amb les direccions d'ERC (encapçalada per Oriol Junqueras) i la CUP (encapçalada per Quim Arrufat i Anna Gabriel) per continuar analitzant, com ja va fer uns dies enrere amb el president de la Generalitat, precisament les perspectives de l'1-O.●

ÀLEX RECOLONS / ACN

Carles Puigdemont va visitar ahir l'empresa AAM Powertrain, a Gavà

Pastor proposa a Puigdemont de parlar en el Senat

Les presidenta del Congrés, Ana Pastor, ha respost la carta del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, amb una altra comunicació oficial que va arribar ahir a la plaça Sant Jaume, però també li va trucar al migdia per explicar-li personalment les possibilitats de parlar davant la Cambra. Pastor li recorda en el text que el reglament parlamentari només permet que un president de comunitat autònoma parli davant el ple si és per defensar una llei procedent d'una cambra autonòmica o una proposició de llei, o bé per instar una reforma constitucional o d'estatuts d'autonomia, però totes aquestes modalitats exigeixen una votació posterior sobre el que es proposi. La presidenta de la Cambra li recorda així mateix que al Senat sí que hi podria intervenir en els termes que proposa, sense que es presentés un text a votació, en el si de la Comissió General de Comunitats Autònomes, en sessió oberta a tots els parlamentaris. Puigdemont, per la seva banda, s'ha queixat dels termes rigoristes de la resposta de Pastor, i afirma que un acord de la Mesa del Congrés, "si hi ha voluntat política", podria habilitar-lo a parlar davant l'hemicicle. "Sembla la cançó de l'enfadós: quan li demano a Rajoy de parlar, em remet al Congrés; quan demano d'anar al Congrés, em diuen que he d'anar al Senat; quan vaig demanar la primera vegada d'anar al Senat, em van dir que no", va lamentar el president de la Generalitat. No obstant això, va assegurar que el seu interès per "explicar-se a Madrid" continua intacte, tot i que qüestiona la voluntat de Govern central i el Congrés d'establir un diàleg polític amb Catalunya per resoldre les tensions derivades de la crisi del model territorial. En aquest sentit, "la carta de la presidenta del Congrés no conté la resposta que esperava perquè jo no vaig demanar quin era el tràmit per presentar un projecte de llei, perquè no hi ha cap projecte de llei per presentar; jo vaig sol·licitar anar a explicar". / P.V.

Òmnium alerta que no acceptarà "rebaixes" ni "dilacions" amb l'1-O

ÀLEX TORT
Barcelona

L'independentisme veu la llum al final del túnel, i per Òmnium Cultural cal predicar, ara més que mai, amb la paraula i l'exemple. Que la licitació per les urnes del referèndum hagi quedat deserta ha posat en alerta l'entitat que presideix Jordi Cuixart. Tot i això, té clar que aquest serà el menor dels problemes, però ahir va llançar una advertència al Govern, del qual espera que faci via cap al referèndum sense dubtes: "No acceptarem ni ens farem còmplices de dilacions ni rebaixes al mandat democràtic".

Ahir Òmnium va celebrar al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona la seva assemblea general ordinària, on Cuixart va deixar ben clar que l'associació cultural farà costat a tot aquell que es comprometi amb l'1-O. Per això, en un moment on els funcionaris estan en boca de tothom, el president de l'entitat sobiranista va proclamar "lleialtat als representants, institucions i treballadors públics" que treballin per fer-lo efectiu. Tant és així que va assegurar que els representants d'Òmnium es comprometen a "defensar la democràcia", tot assumint "les conseqüències col·lectives o individuals".

El líder d'Òmnium va manifestar també que seran exigents amb el Govern, fins al punt que va exigir que si el dia 1 d'octubre guanya el sí a la independència "haurà de proclamar la república catalana i fer-la efectiva". Però al mateix temps va demanar fermesa als representants municipals per tal que no es facin enrere.

Amb la vista posada en el 4 de juliol, quan el Govern donarà compte en públic de tots els detalls del referèndum, la CUP també va pronunciar-se en el mateix sentit que Òmnium. La diputada anticapitalista Mireia Boya va afirmar que si algun càrrec del Govern "encara no té del tot clar" la seva aposta pel referèndum, que "deixi pas a altres persones". Alhora, la cupaire va instar l'Executiu català a assumir les "conseqüències" de les seves accions. En aquest sentit, per Boya, el Govern ha d'"anar de cara", i assumir "el que està fent". A parer seu, la determinació "pot donar molta més força al referèndum".●

LV. Article 334

Política

Sondeig de GAD3 per a 'La Vanguardia'

La pujada d'ERC manté la majoria sobiranista i no exclou un tripartit

Ajustada pugna per la segona plaça parlamentària entre Cs i el PDECat

CARLES CASTRO
Barcelona

El "cel mineral" a què al·ludia amb freqüència l'escriptor Josep Pla s'ha desplomat sobre l'escenari electoral català, que manté una correlació de forces petrificada malgrat els vaivens que puguin patir els diferents partits. L'últim sondeig de GAD3 per a *La Vanguardia* reflecteix justament aquesta mineralització dels dos blocs que es reparteixen a parts pràcticament iguals l'electorat català. En concret, el bloc independentista que formen Esquerra, el PDECat i la CUP mantindria l'actual majoria absoluta al Parlament (cediria un escó, de 72 a 71) i repetiria lleugerament a l'alça el contingent de vot que va aconseguir en els comicis del setembre del 2015: el 48,5% ara i un 47,8% llavors. Això sí, la correlació interna seria molt diferent: liquidada la fórmula de Junts pel Sí, només l'enlairament d'Esquerra en solitari blindaria la majoria absoluta sobiranista, ja que el PDECat i la CUP registrarien sensibles retrocessos (i, en el cas dels anticapitalistes, perdrien la meitat dels escons a la Cambra catalana).

La caiguda dels neoconvergents resulta especialment aparatosa si les seves expectatives es comparen amb els resultats de la seva última cita electoral, en coalició amb Unió Democràtica. Avui el PDECat aconseguiria a penes el 14,7% dels sufragis, cosa que suposaria menys de la meitat de la quota electoral que va obtenir en els comicis del 2012. I aquesta expectativa culminaria una caiguda sostinguda en la intenció de vot del partit de Mas i Puigdemont, que hauria perdut gairebé cinc punts des del juny de fa un any.

Esquerra, en canvi, experimenta una evolució inversa, ja que duplicaria folgadament la quota de vot i el còmput d'escons que va obtenir l'última vegada que es va presentar en solitari. En la cita del 2012 els republicans van obtenir un 13,7% dels sufragis i 21 diputats, mentre que ara aconseguirien gairebé un 29% de les paperetes i 43 escons. I aquesta posició preeminent d'ERC permetria al seu líder repetir l'actual majoria sobiranista, però també apostar per un eventual tripartit d'esquerres amb el PSC i Catalunya en Comú (la Catalunya Sí que es Pot del 2015).

En aquest sentit, el conjunt de partits que no donen suport a la independència (o directament la rebutgen) repeteixen lleugerament a l'alça el seu còmput de vot del 2015. Si llavors els sufragis de Cs, PSC, CSQP i el PP sumaven el 48% dels sufragis (i el 50,5% amb l'extinta Unió), avui les expectatives conjuntes suposen un 49,7% de les paperetes. Tot i això, en aquest costat de l'espectre parlamentari els canvis són mínims, encara que significatius. D'una banda, el PSC recupera posicions i milloraria en un punt i un escó (de 16 a 17) el seu resultat del 2015. En canvi, Catalunya en Comú

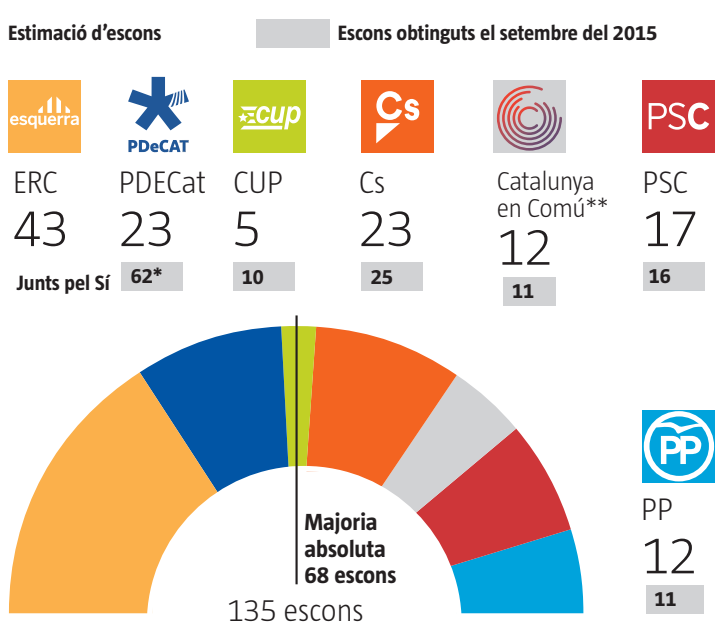
RECUPERACIÓ SOCIALISTA

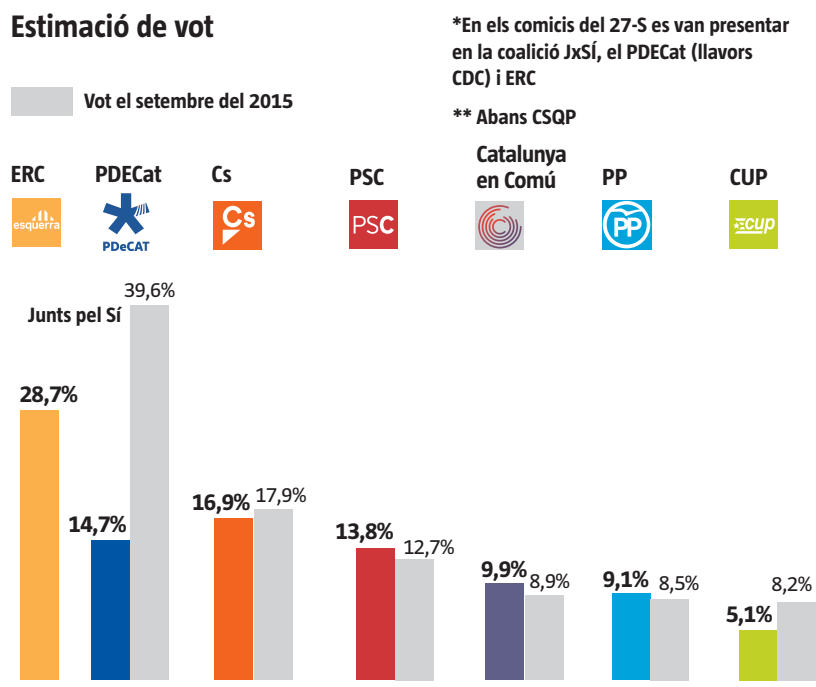
El PSC continua superant els comuns, que pugen un punt respecte al 27-S

RETROCÉS DE LA CUP

Els anticapitalistes perdrien més de tres punts i la meitat dels seus diputats

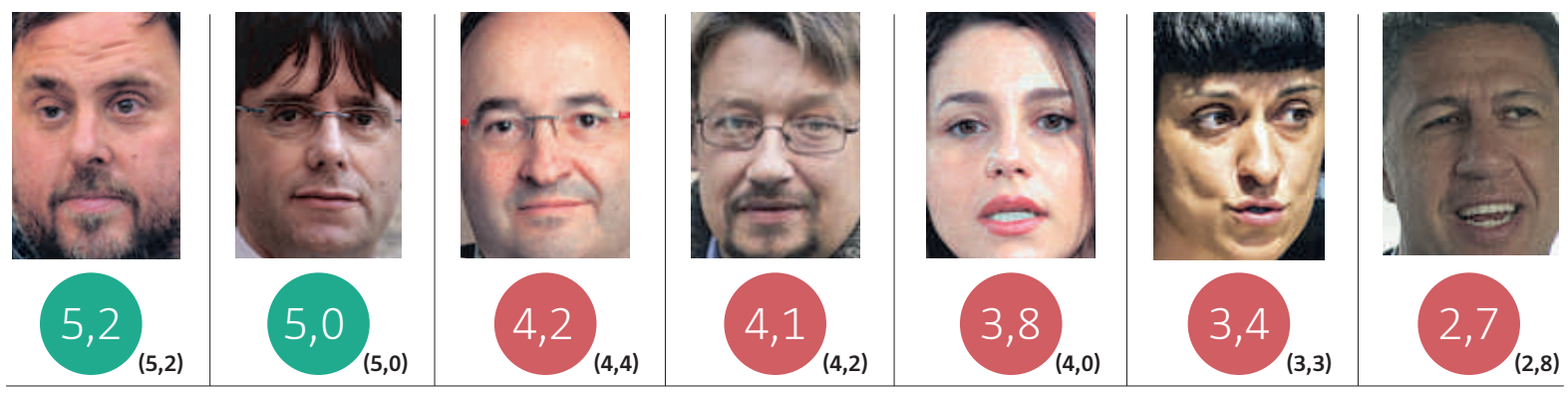
A qui votaríeu en les eleccions al Parlament?

Valoració i coneixement dels líders polítics

VALORACIÓ. En una escala del 0 al 10 — Entre parèntesis, enquesta d'abril del 2017

GRAU DE CONEIXEMENT

Valoració segons vot en les eleccions autonòmiques del 2015. En una escala del 0 al 10

	Oriol Junqueras	Carles Puigdemont	Miquel Iceta	Xavier Domènech	Inés Arrimadas	Anna Gabriel	Xavier García Albiol
JxSí	8,1	8,0	3,8	5,1	2,7	5,3	1,3
Cs	2,2	1,9	5,7	4,3	7,1	1,8	5,5
PSC	3,8	3,5	6,1	4,8	4,6	3,2	3,3
CSQP	5,1	4,8	5,0	6,2	3,3	4,9	2,0
PPC	2,2	1,9	4,4	3,7	6,7	3,0	6,2
CUP	7,8	7,0	2,7	5,4	1,9	7,9	0,7

FONT: **GAD3**

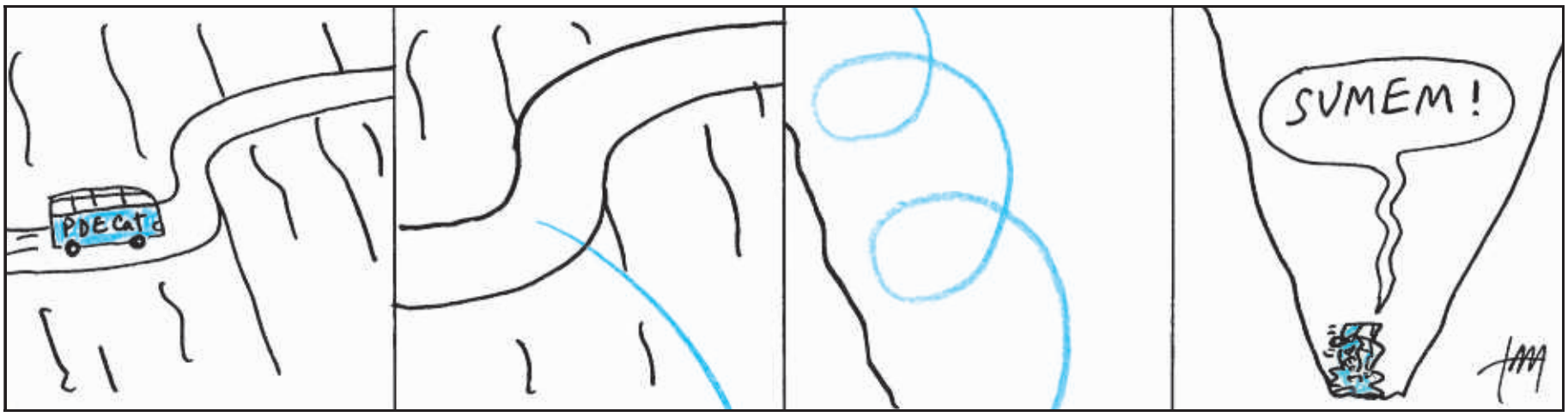
LA VANGUARDIA

PARAULES

| EMPARAR |
Posar (algú) sota la nostra protecció. Valer-se de la protecció d'algú o d'alguna cosa. Aguantar (una cosa que amenaça de caure). Agafar-se a alguna cosa, recolzar-s'hi per no caure. **PÀGINA 17**

| COMPONDRE |
Formar (un tot) reunint o combinant elements, parts, ingredients, diversos. Fer (una obra intel·lectual) executant-ne les diverses parts i combinant-les d'una manera harmònica. **PÀGINA 19**

| ESTATUS |
Posició que ocupa un individu en un sistema social o en una societat, la qual li confereix privilegis, drets, deures, etc., envers els altres individus. Estat o condició jurídica d'una persona o d'un grup. **PÀGINA 21**

NINOTS

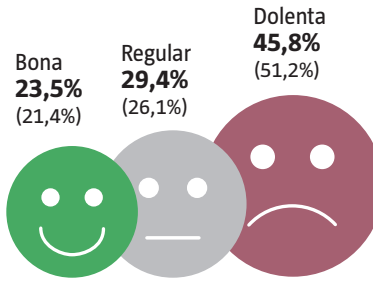

TONI BATLLORI

incompliria les optimistes expectatives que registrava fa un any, quan el sondeig de GAD3 li atorgava més del 14% dels vots i 18 escons. Actualment les previsions situen els comuns per sota del 10% en quota de vot (tot just un punt més que el 27-S) i els atorguen 12 escons, davant dels 11 actuals. Aquests resultats permetrien, tot i això, un eventual tripartit d'esquerres capitanejat per Esquerra, ja que les tres forces (amb el PSC i Catalunya en Comú) sumarien una majoria absoluta alternativa al Parlament de fins a 72 diputats.

Com qualificaríeu la situació econòmica actual de Catalunya?

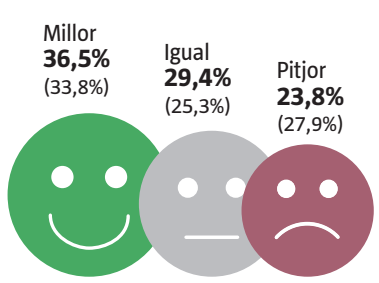
Entre parèntesis, enquesta d'abril del 2017

NS/NC **1,3%** (1,3%)

Com creieu que serà d'aquí un any?

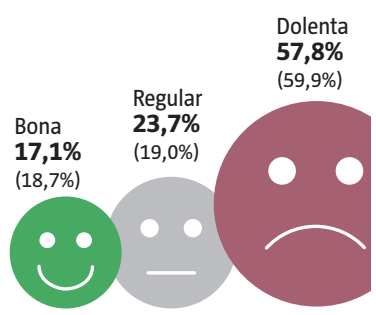
Entre parèntesis, enquesta d'abril del 2017

NS/NC **10,3%** (13,0%)

Com qualificaríeu la situació política actual de Catalunya?

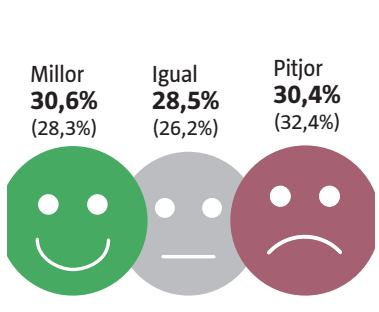
Entre parèntesis, enquesta d'abril del 2017

NS/NC **1,4%** (2,4%)

Com creieu que serà d'aquí un any?

Entre parèntesis, enquesta d'abril del 2017

NS/NC **10,5%** (13,1%)

FONT: **GAD3** LA VANGUARDIA

Per la seva part, les formacions de centredreta d'àmbit estatal, Ciutadans i el PP, registren poques variacions. El partit d'Inés Arrimadas mantindria la condició de segona formació més votada (cediria un punt i dos escons, de 25 a 23, sobre el seu resultat del 2015), encara que, com a conseqüència de les distorsions de la llei electoral, disputaria amb el PDECat el rang de segona força parlamentària, malgrat que els neoconvergents obtindrien 2,2 punts menys en quota de vot. I, pel que fa al PP, la formació de García Albiol amb prou feines modificaria el seu suport electoral del 2015 (del 8,5% al 9,1%), encara que esgarraparia un escó més, i passaria d'11 a 12.

Aquestes expectatives electorals es registren en un context contradictori, marcat per una gradual millora en les percepcions sobre la situació econòmica i les seves expectatives, mentre que la situació política es viu amb un visible pessimisme. Gairebé un 58% dels consultats jutgen negativament la situació política (12 punts més que en el cas de la conjuntura econòmica) i les expectatives a un any vista mostren un empat entre els qui confien en una millora i aquells que esperen que empitjori.

Finalment, en el capítol de valoració dels dirigents polítics, es produeixen també poques variacions, encara que significatives. La principal és el fet que només els líders sobiranistes mantenen o fins i tot milloren la seva puntuació. Junqueras i Puigdemont continuen al capdavant i són els únics que aconsegueixen un aprovat, mentre que l'anticapitalista Anna Gabriel suavitza lleument el seu habitual suspens (que, malgrat tot, ha passat de l'1,6 de fa un any al 3,4 d'ara). El tercer líder més ben valorat, encara que perd dues dècimes, és el socialista Iceta (que, a més, rep l'aprovat dels votants de Ciutadans i dels comuns). El segueixen Xavier Domènech, que cedeix una desena però es beneficia de l'aprovat que li atorguen els electors de JxSí i la CUP, i Inés Arrimadas, que perd dues dècimes (però aconsegueix un notable entre els seus i un 6,7 entre els del PP). I tanca la llista el popular García Albiol, que aconsegueix un 2,7 i baixa una dècima amb relació a l'anterior sondeig.●

EL CENTREDRETA

El PP milloraria en un escó; Ciutadans en cediria dos i un punt en percentatge

VALORACIÓ DE DIRIGENTS

Junqueras i Puigdemont, els líders més ben puntuats i els únics que aproven

FITXA TÈCNICA
Àmbit: Catalunya.
Univers: residents a Catalunya majors de 18 anys amb dret a vot.
Quotes: Geogràfiques i de sexe i d'edat segons el cens electoral.
Procediment de recollida de la informació: Entrevista en línia assistida per ordinador (CAWI).
Mida de la mostra: 600 entrevistes.
Error mostral: ± 4,1% (N=600), per a un grau de confiança del 95,5% (dos sigmes) i en la hipòtesi més desfavorable de P=Q=0,5 en el supòsit de mostreig aleatori simple.
Durada de l'entrevista: 7 minuts aproximadament.
Dates del treball de camp: del 23 al 29 de juny del 2017.

Mètode d'estimació de vot i escons

*La intenció directa de vot i el record de vot en autonòmiques del 2015 en les 600 entrevistes del sondeig ha estat: (*Catalunya Sí que es Pot)*

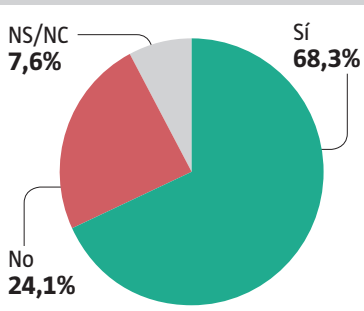
	Intenció d'autonòmiques	Record d'autonòmiques 27-S
Junts pel Sí	-	31,6
PDECat	10,6	-
ERC	21,1	-
Ciutadans	13,2	12,7
PSC	10,9	11,8
Catalunya en Comú	9,8	8,9*
PPC	5,3	6,5
CUP	3,0	5,5

El 68% volen que els investigats deixin l'escó

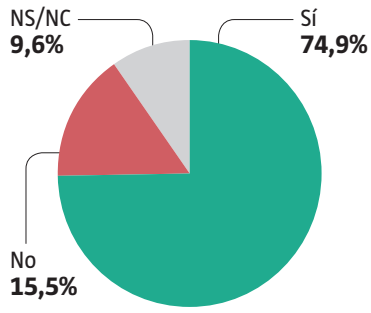
BARCELONA Redacció

La multiplicació d'escàndols està fent que els ciutadans es mostrin inflexibles en la defensa de mesures exemplars per qualsevol sospita de corrupció. Segons el sondeig de GAD3, un 68,3% dels consultats consideren "adequat que un investigat per corrupció deixi l'escó abans que es formalitzi l'acusació". I si les respostes se segreguen per intenció de vot, l'única nota discordant és la dels electors del PP, ja que només un terç d'aquests electors dona suport a l'abandonament de l'escó per una investigació per corrupció, mentre que gairebé el 60% s'hi oposa.

Considereu adequat que un investigat per corrupció deixi el seu escó abans que es formalitzi l'acusació?

Si hi ha una condemna a CDC en el judici del Palau, Artur Mas hauria d'assumir responsabilitats polítiques?

En aquest capítol els més exigents –amb taxes de suport superiors al 70%– són els votants del PSC, ERC, Catalunya en Comú i la CUP, mentre que els del PDECat i Ciutadans es mostren més tebis en l'exigència de la renúncia a l'escó (hi dona suport el 60%) quan un diputat és investigat per presumpta corrupció.

D'altra banda, una eventual condemna a l'antiga Convergència en el judici pel cas del Palau perjudicaria irremissiblement la credibilitat d'Artur Mas, ja que gairebé un 75% dels consultats consideren que, en aquest supòsit, l'actual president del PDECat hauria d'assumir responsabilitats polítiques. L'opinió dels respectius grups de votants és concloent, fins al punt que fins i tot un 44% dels electors del PDECat creuen que Mas hauria d'assumir responsabilitats (davant d'un altre 44% que no ho veurien necessari).

Tot i això, entre els votants de la resta de partits sobiranistes, Esquerra i la CUP, el 70% dels consultats creuen que l'expresident de la Generalitat hauria d'assumir les seves responsabilitats si es produeix una condemna. I aquesta taxa se situa entorn del 90% entre els electors de Catalunya en Comú, el PSC i Cs, i frega el 100% entre els del PP.●

LV. Article 335

El Consell de Garanties qüestiona la reforma del reglament del Parlament

L'informe estima que la via ràpida per a l'aprovació de lleis no és acceptable

BARCELONA Redacció

El Consell de Garanties Estatutàries ha estimat bona part dels arguments dels grups de l'oposició, PSC i Ciutadans, que van recórrer contra el projecte de reforma del reglament del Parlament.

Aquesta reforma, impulsada en solitari per Junts pel Sí i la CUP, hauria d'habilitar un mecanisme ràpid d'aprovació de les lleis a iniciativa d'un únic grup parlamentari i prescindint de bona part dels tràmits i procediments habituals, entre els quals la potestat dels grups parlamentaris de presentar al·legacions i debatre en extens el contingut.

Aquesta fórmula permetria, almenys sobre el paper, eludir un pronunciament immediat del Tribunal Constitucional en el moment en què s'aprovin les lleis controvertides, com la del Referèndum –el contingut es va saber aquesta setmana– i la de transitorietat, que previsiblement es coneixerà abans que s'acabi el mes. Totes dues són peces fonamentals de la bastida jurídica amb què els independentistes pretenen acabar el procés de secessió.

Ara aquesta iniciativa ha topat amb el Tribunal de Garanties Estatutàries, que considera que tal com es va plantejar la reforma no encaixa ni en la Constitució ni en l'Estatut, i per tant en desaconsella l'aprovació –que podria tenir lloc la setmana vinent al ple–, tret que s'introdueixin alguns canvis abans que es debati.

Cal recordar que el veredicte del Consell de Garanties no és vinculant. No seria la primera vegada que Junts pel Sí i la CUP desatenen un dictamen.

En essència, les objeccions que posa el Consell se cenyeixen al compliment de la legalitat actual, la Constitució i l'Estatut. L'excepcionalitat del moment polític no té cabuda en aquest dictamen.

Els juristes del Consell consideren, donant la raó als grups de l'oposició, que "la tramitació en lectura única ha de ser utilitzada de manera excepcional". Curiosament, la doctrina del Consell és més estricta que la del mateix Tribunal Constitucional, que en algunes sentències similars va avalar el procediment sense cap restricció. En canvi, el Consell estima que "pel seu ús restrictiu i excepcional no és procedent per a la tramitació de lleis de contingut substantiu i complex ni per a la innovació significativa en un sector de l'ordenament jurídic o per a la reforma estructural del sistema institucional".

LLIBERT TEIXIDÓ

Miquel Iceta i Inés Arrimadas, amb el president Puigdemont en primer pla, al Parlament

En suma, els juristes del Consell adverteixen que el procediment exprés que defensen els independentistes no s'hauria d'utilitzar per a lleis tan transcendentals com les que en teoria pretenen aprovar els impulsors del procés català.

Curiosament, no qüestiona que sigui un únic grup qui pugui plantejar-lo, sinó que on posa objeccions és en quin tipus de lleis es poden aprovar per aquesta via exprés que defensen Junts pel Sí i la CUP.

De tota manera, els redactors del dictamen, que van rubricar el contingut per unanimitat, recomanen que els grups parlamentaris que han impulsat la reforma facin una modificació de la llei abans que entri al ple per ajustar-la a les seves consideracions. En suma, el que demanen els juristes és que el Reglament del Parlament expliciti que la via ràpida amb lectura única només és aplicable per a lleis simples, no per aprovar la independència de Catalunya.

Ahir Junts pel Sí va anunciar que podria assumir la formulació suggerida pel Consell sobre la limitació de la lectura única per a les lleis "simples". De tota manera, el portaveu per a l'ocasió, Roger Torrent, no va aclarir si també assumiran que les lleis del referèndum i de transitorietat passaran tots els tràmits tal com exigeix el Consell. Torrent va assegurar que el dictamen avala la via exprés de la llei de desconnexió.

Ciutadans va fer una interpretació ben diferent de la resolució. Carlos Carrizosa creu que el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries (CGE) dona "un bany de realitat, una fuetada a JxSí", "Declarar nul·la la Constitució o l'Estatut, i separar Catalunya de la resta d'Espanya no són qüestions que per la seva naturalesa es puguin fer per lectura única", va assegurar.

El recurs presentat per Cs i PSC tomba el pla de JxSí i la CUP per aprovar les lleis sense pràcticament debat

El portaveu adjunt del PSC al Parlament, Ferran Pedret, es va pronunciar en termes similars quan va afirmar que el Consell fa una "autèntica repassada" a la reforma del reglament i va atribuir a un "acte de fe enorme" el fet que el grup del Govern se sentí avalat en aquest dictamen.

D'altra banda, Joan Coscubiela, el portaveu de Catalunya Sí que es Pot, va considerar que la resolució constitueix una "desautorització" a JxSí i la CUP. En conseqüència, la via exprés "no es pot utilitzar mai per aprovar lleis de l'envergadura de la destinada a aprovar el referèndum", i va advertir que "intentar degradar els drets dels grups parlamentaris de l'oposició" no beneficia "el legítim objectiu de la independència".

Esperanza García, portaveu del PP, va demanar a JxSí que "no intenti tergiversar" el dictamen del Consell de Garanties i va considerar que el dictamen posa en qüestió "l'independentisme que vol fer callar els que no pensen com ells".●

Escòcia no és Catalunya

L'ambaixador britànic a Espanya, Simon Manley, creu que el cas de Catalunya no és equiparable al d'Escòcia perquè el Regne Unit no té una Constitució, a diferència d'Espanya, i a més hi va haver una votació al Parlament britànic sobre el referèndum escocès. Manley va afirmar que el Regne Unit desitja "que tothom respecti la llei i l'Estat de dret", una cosa fonamental en un país democràtic. En una compareixença informativa amb motiu del pròxim viatge d'Estat dels Reis al Regne Unit, Manley va precisar que el desafiament sobiranista català no forma part de l'agenda d'aquesta visita, si bé creu que "hi haurà converses sobre aquestes qüestions", perquè és "una cosa important". En tot cas, es tracta d'"un afer intern d'Espanya".

Rajoy no preveu l'aplicació de l'article 155 de la Constitució

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

debat sobre la reforma de la Constitució en una subcomissió del Congrés, va insistir ahir. La seva proposta reconeix el caràcter plurinacional de l'Estat, segons la resolució de l'últim congrés del PSOE. Però a més, i tot i que encara no ha revelat públicament les seves intencions, el líder del PSOE vol recuperar algunes de les mesures que Puigdemont mateix li va proposar de negociar a Rajoy en la seva última reunió a la Moncloa, l'abril del 2016. Entre elles, l'equip de Sánchez ja està treballant en transformar en iniciatives legislatives algunes de les demandes de Puigdemont en infraestructures (inversions en Rodalies, carreteres i el corredor mediterrani), finançament autonòmic, llengua i educació, i altres mesures socials. Això casa, a més, amb l'antiga proposta de Zapatero –actualitzada ara pel president del consell de política federal del PSOE, l'extremeny Fernández Vara– d'intentar desenterrar els articles "recuperables" de l'Estatut després de la sentència del TC.

Però aquestes són les iniciatives que vol impulsar Sánchez, i que ahir no va plantejar a Rajoy. El líder del PSOE considera que és al president del Govern espanyol a qui correspon fer un pas endavant i plantejar les seves solucions polítiques a la qüestió catalana. Rajoy, això sí, va prendre nota de la posició de Sánchez, va assegurar que l'estudiaria amb calma i que hi donaria una resposta. Dirigents del PSOE asseguren que ara és el moment que Rajoy "es retrati". I només després presentaran les seves iniciatives legislatives, per a les quals asseguren que buscaran el màxim suport parlamentari, incloent-hi el del PP. "Primer hi ha d'haver un diàleg entre poders executius, i si no funciona plantejarem les mesures legislatives, on també hi ha de ser el PP", expliquen a l'equip de Sánchez.

Ahir Rajoy no va fer cap esment de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució, ni per tant Sánchez li va replicar res sobre això. La portaveu socialista al Congrés, Margarita Robles, va revelar després que a l'executiva del PSOE de dilluns passat hi va haver un consens absolut a considerar que l'article 155 no era "una mesura convenient" per esgrimir contra la qüestió catalana. Sánchez, això sí, li va reclamar "mesura" a Rajoy perquè no es repeteixin declaracions com les de la ministra de Defensa apuntant que les forces armades defensaran "per terra, mar i aire la integritat i la sobirania" d'Espanya. Paraules que, a parer de Sánchez, "només serveixen per alimentar el bloc independentista".

Sánchez censura Cospedal per l'al·lusió que va fer a l'exèrcit com a garant de la unitat d'Espanya

Rajoy, segons fonts socialistes, no té en tot cas al cap l'aplicació de l'article 155, que alguns dirigents interpreten com una suspensió de facto de l'autonomia catalana, sinó recórrer a l'article 92 de la llei del Tribunal Constitucional, que preveu la suspensió de càrrecs públics que no acatin les seves sentències.●

LV. Article 336

Rajoy busca amb altres forces una posició comuna davant la consulta

El president eludeix concretar si recorrerà a l'article 155 per impedir el referèndum

BARCELONA Redacció

Mentre el president del Govern espanyol, Mariano Rajoy, ahir evitava avançar si té previst recórrer a l'article 155 de la Constitució –que suposaria la suspensió de l'autonomia catalana– per impedir l'anunciat referèndum de l'1-O a Catalunya, el PSOE va apressar el Govern central "a prendre mesures polítiques" per evitar la consulta, ja que no es pot arribar a l'1 d'octubre sense demostrar "tota la capacitat de diàleg".

Mariano Rajoy va ser preguntat per la possibilitat de recórrer a l'article 155, després de la seva participació en la cimera del G-20 d'Hamburg, i el cap de l'Executiu va subratllar que, com a president del Govern espanyol, no ha d'avançar esdeveniments ni entrar o deixar d'entrar en hipòtesis". Això sí, davant les paraules de Carles Puigdemont –que ha dit que veu el president "capaç de fer qualsevol cosa"–, Rajoy va precisar que farà el contrari del que està fent el president de la Generalitat a fi de respectar la legalitat i la Constitució.

El president va explicar que està parlant amb altres partits per "integrar" i aconseguir una posició comuna davant dels independentistes i "una solució que sigui positiva per a tothom". Rajoy va garantir que no autoritzarà un referèndum "absolutament il·legal i que no té el suport de ningú en la comunitat internacional". "Aquest referèndum no se celebrarà", va prometre. "El senyor Puigdemont està liquidant la Constitució i la llei. Jo no faré res fora de la llei. Faré exactament el contrari", va resumir Rajoy.

En aquesta línia, el coordinador general del PP, Fernando Martínez-Maíllo, va assegurar que el seu partit "no caurà en provocacions que són una mostra del nerviosisme" dels qui saben que el procés independentista de Catalunya "només condueix al fracàs". El diputat del PP va prometre una resposta "tranquil·la, ponderada, legal i racional, però també ferma". Tot i això, des del PSOE, la seva presidenta, Cristina Narbona, va instar el Govern del PP a "prendre mesures polítiques d'una vegada" per impedir el referèndum i va avisar que, "si el Govern espanyol no les pren, ho farà el PSOE al Parlament". La dirigent socialista va insistir que no es pot arribar a la celebració del referèndum de l'1-O sense demostrar "tota la capacitat de diàleg", i va preveure la possibilitat de crear una subcomissió al Congrés per abordar la reforma de la Constitució amb la resta de grups. Narbona va reiterar que s'ha de trobar una sortida al "desafiament sobiranista" i va reclamar al PP les mesures que "han faltat aquests anys". La dirigent del PSOE veu possible "reconduir una situació que està a la deriva", i va reiterar el seu compromís "amb la Constitució i la legalitat", malgrat que també va assenyalar "la urgència de prendre iniciatives polítiques des del Govern".

CLEMENS BILAN / EFE

El president Rajoy, ahir, després de la cimera del G-20 a Hamburg

"La nostra posició és clara –va recordar Narbona–: el referèndum es planteja des de la il·legalitat i no ens movem ni un mil·límetre de la nostra posició". També va subratllar, però, que el seu objectiu és "que no s'arribi a una situació en què s'hagi d'invocar el 155". Per aquesta raó, van demanar a Rajoy "mesura, proporcionalitat en les actuacions i, sobretot, la iniciativa política que ha faltat aquests anys". "No és una qüestió només entre Catalunya i Espanya –va afegir–; és un problema entre catalans i hem de contribuir a evitar la fractura".

El PSOE demana al Govern espanyol més capacitat de diàleg i mesures polítiques per evitar que s'arribi a l'1-O

Finalment, el líder de Ciutadans, Albert Rivera, va defensar la serenitat i la fermesa en el compliment de la llei davant l'1-O i va apostar per un "projecte guanyador espanyol de futur" a Catalunya, liderat per Inés Arrimadas i amb el suport del PSC i el PP. "Espanya no ens perdonaria que si traiem un escó més que els independentistes no posem fi al procés", va concloure Rivera.●

Des - Connecta a

ISRAEL

Jerusalem
7 nits NA - Hotel 3*
des de 390€

Tel Aviv
7 nits NA - Hotel 3*
des de 500€

Israel
7 nits AE+2 sopars - Hotels Turista
des de 1.195€
Tel Aviv, Tiberias, Jerusalem.

Israel, Fly & Drive
5 nits AE - Hotel 3* Sup.
des de 1.360€
Tel Aviv, Galilea, la Mar Morta, Jerusalem amb cotxe de lloguer.

Preus des de per persona en habitació doble per a determinades sortides de 2017. Inclou avió des de Madrid (Israel, Fly&Drive també té sortides des de Barcelona), estada en hotel de categoria i règim assenyalat, taxes aèries i assegurança bàsica de viatge. NA: només allotjament; AE: allotjament i esmorzar. Finançament a 10 mesos, consulta condicions de finançament subjectes a estudi i aprovació per part de Santander Consumer Finance. Despeses de gestió per reservar a Nautalia 10€.

ISRAEL Land of Creation

200 oficines
902 811 811
nautaliaviajes.com
C.I.C.MA 2468Mm
NAUTALIA Viatges

LV. Article 337

Política

La qüestió catalana

Puigdemont concentrarà l'execució del referèndum en un únic conseller

Junqueras i Romeva demanaran assumir la competència de la compra de les urnes

JOSEP GISBERT
ÀLEX TORT
Barcelona

Un únic conseller serà el responsable de l'execució del referèndum. Aquesta és la idea que té al cap el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i que pensa posar en pràctica abans del mes d'agost, segons va revelar ell mateix ahir en una conversa informal amb els periodistes als passadissos del Parlament. La mesura es farà efectiva, via decret, en els pròxims dies a través de la reorganització i concentració de funcions relatives a la consulta que actualment estan repartides entre els departaments de Governació i Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència, però sense que suposi, en principi, cap canvi de Govern addicional a

ALS PASSADISSOS

El president no explica els plans a l'oposició en la compareixença pel relleu de Baiget

CRÍTICA INTERNA

ERC creu que s'ha arribat a aquesta situació pels dubtes de membres del PDECat

PLANS DE FUTUR

El cap del Govern deixa la porta oberta a més canvis de consellers, però no ara

l'únic que s'ha produït fins ara arran de la destitució de Jordi Baiget al capdavant d'Empresa i Coneixement.

La intenció de Carles Puigdemont és que aquesta concentració de funcions respecte a l'execució de l'1-O recaigui en el vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, de qui a la sessió de control va recordar que té l'encàrrec de preparar el referèndum des que ell mateix l'hi va encomanar en el debat de la qüestió de confiança, el setembre del 2016. Però una cosa és coordinar, que és la missió que fins ara se li havia assignat al líder d'Esquerra, i una altra executar, tal com el president de la Generalitat vol que assumeixi a partir d'ara. Una possibilitat de què tots dos van parlar després de la reunió del Govern de dimarts, però que s'havia tractat també uns dies abans. I fonts de l'Executiu català asseguren que quan se n'ha parlat ha estat "sense conflicte i lluny de les disputes que s'han volgut donar a entendre". En tot cas, tampoc no és descartable que sigui un altre conseller qui assumeixi la responsabilitat, i entre els noms que han sonat en aquest supòsit hi ha el de Carles Mundó, titular de Justícia.

La voluntat de Carles Puigdemont de concentrar totes les competències de l'1-O en Oriol Junqueras tindria el seu origen en el malestar del PDECat pel fet que, al seu entendre, el vicepresident del Govern, tot i tenir l'encàrrec de preparar el referèndum, no ho estava complint, i, en canvi, eren els consellers del mateix PDECat –la titular de Governació, Meritxell Borràs, per exemple– els únics que estaven rebent les conseqüències judicials de fer-ho. Davant d'això, des d'ERC s'ha defensat que qui s'havia de fer càrrec de la preparació i organització de l'1-O necessitava disposar de les potestats que així ho acreditessin i que fins ara no s'havien materialitzat orgànicament. La decisió del president de la Generalitat de deixar l'execució de la consulta en mans d'un sol conseller vindria a resoldre aquest dèficit, i per això fonts d'ERC van avalar l'estratègia, tot i que van precisar que, malgrat la concentració de competències en una única persona, hauria de quedar clar que la responsabilitat del referèndum és col·lectiva de tots els membres del Govern.

A més, fonts dels republicans addueixen que si s'ha arribat a aquest punt "és perquè hi ha hagut algú del PDECat que té por d'assumir la seva comesa" en la consulta. I asseguren que prèviament el vicepresident va arribar a demanar a Puigdemont que parlés amb els consellers del PDECat un per un perquè afrontin sense titubejos les seves responsabilitats.

Una de les opcions estudiades per la mateixa ERC per visualitzar el compromís col·lectiu seria que el Govern assumís de manera immediata i col·legiada la compra d'urnes una vegada fracassat el procés d'homologació d'empreses per subministrar-les. I la intenció és que a la reunió del Consell Executiu de dimarts vinent es produeixin alguns moviments en aquesta direcció, encara que amb matisos. Oriol Junqueras i Raül Romeva tenen previst, en concret, demanar que el Govern els autoritzi a assumir la competència de la compra d'urnes, que té el departament de Governació, per liderar el procés, tot i que a la pràctica l'objectiu és que l'operació de compra es produeixi de forma col·legiada. De fet, i segons fonts del mateix Consell Executiu, el tràmit resultaria del tot innecessari, atès que, Governació a part, el Govern com a tal té a càrrec seu l'òrgan de contractació amb què pot procedir a l'encàrrec quan ho desitgi. I, a més, és previsible que en aquell moment –dimarts vinent– Carles Puigdemont ja hagi firmat el decret pel qual concentra en un únic conseller l'execució de l'1-O i, en conseqüència, la redefinició de les competències estigui perfectament aclarida.

Oriol Junqueras i Carles Puigdemont durant la sessió plenària d'ahir al Parlament

L'anunci del president de la Generalitat als periodistes de quines eren les seves intencions en aquest terreny es va produir després que hagués comparegut al ple del Parlament per informar del relleu de Jordi Baiget i on, tot i això, no va avançar cap d'aquests plantejaments. En realitat, es va limitar a justificar la destitució del titular d'Empresa i Coneixement, després d'unes declaracions en què posava en dubte la celebració del referèndum, en la necessitat de "reforçar la confiança" en un "context de setge per terra, mar i aire per part del Govern de l'Estat", perquè "difícilment podríem demanar a la ciutadania que confiés en el seu Govern si el Govern no s'hi apliqués amb l'exigència que demana el moment, i el moment demana, atesa la seva transcendència, la màxima autoexigència". I l'únic que va fer Carles Puigdemont va ser deixar la porta oberta a més canvis de Govern en el futur, però no ara, perquè "ara mateix no és necessari". Una prevenció, en tot cas, gens fútil, en un moment en què ha transcendit que els dubtes sobre l'1-O afecten altres consellers i alts càrrecs del PDECat –que han comunicat les seves inquietuds en aquest sentit al president de la Generalitat– i no només a Jordi Baiget.

Per l'oposició, la destitució del titular d'Empresa i Coneixement és un símptoma evident de crisi. Així, la líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, va retreure a Puigdemont "destituir els seus consellers per motius estranys, (...) per ser sincer i dir la veritat". Miquel Iceta, primer secretari del PSC, va demanar al president que sigui ell mateix qui assumeixi la responsabilitat, ja que al seu parer, malgrat encarre-

PARAULES

| EXECUCIÓ |
Donar efecte Executar un contracte. Fer (una obra) segons un pla. Cantar o tocar. Executar un deutor. Aplicar la pena de mort.
PÀGINA 13

| UNANIMITAT |
Qualitat d'unànime. Acord unànime.
PÀGINA 14

| ESTATUS |
Posició que ocupa un individu en un sistema social o en una societat, la qual li confereix privilegis, drets, deures, etc., envers els altres. Estat o condició jurídica d'una persona o d'un grup.
PÀGINA 18

NINOTS
TONI BATLLORI

LLIBERT TEIXIDÓ

Al caire de la implosió

ANÀLISI

Lola García

L'organització del referèndum de l'1 d'octubre ha col·locat el Govern de Catalunya al caire de la implosió. La tragèdia s'entreveu des de fa unes quantes setmanes. Alguns membres del PDECat a l'Executiu català estan disposats a fer que l'1-O posi fi a la seva carrera política, però no que s'emporti el seu patrimoni i, per tant, el de les seves famílies. I això, a sobre, sense haver participat directament en les decisions i amb la sensació que el balanç de danys al flanc d'ERC és mínim. L'ambient al si del Govern és asfixiant: suspicàcies entre companys de Gabinet, temors expressats a mitges per por de l'apel·latiu de traïció i sospites d'escoltes telefòniques que arriben a la paranoia encara que potser tenen alguna base real.

La crisi ja es gestava des d'abans de l'entrevista en què el conseller Jordi Baiget expressava els seus temors i que va donar peu a la seva expulsió del consell executiu. De fet, el president Carles Puigdemont ja pressentia la possibilitat de destituir algun alt càrrec (qui tenia més números era Joan Vidal de Ciurana, secretari del Govern i un dels dirigents que més ha plantat cara a ERC i a la CUP l'últim any) per deixar clar que, a partir d'ara, no valdrien mitges tintes. Baiget ha estat el primer damnificat, malgrat que, a priori, no era l'actitud del conseller d'Empresa la que precisament el preocupava més.

Però aquesta destitució només ha fet que augmentar el malestar al PDECat, que veu com les víctimes del procés de desobediència a l'Estat només es causen a les seves files i no a les d'ERC. De manera que des de fa uns quants dies diversos consellers i càrrecs pressionen Puigdemont i la direcció del PDECat perquè abordi determinats canvis en l'estratègia de cara a l'1-O si no volen que es produeixi una crisi en el Govern que resultaria demolidora per a la fràgil situació del partit hereu de CDC.

LLIBERT TEIXIDÓ
Santi Vila, conseller d'Empresa en substitució del rellevat Baiget

Membres del Govern demanen un gir: més implicació d'ERC i que s'eviti caure en la malversació de fons

L'ambient a l'Executiu és asfixiant: suspicàcies, mitges insinuacions i sospites d'escoltes telefòniques

Aquest grup reclamava tres mesures a Puigdemont. La primera era la implicació efectiva d'Oriol Junqueras en el referèndum, cosa que ja ha desfermat una pugna amb ERC. La segona consistia a apartar el petit nucli d'assessors externs de què s'ajuda el president per passar a compartir les decisions amb el seu Govern, ja que són ells, i no pas aquells estranys consellers, els qui al final s'hi juguen el seu futur polític i personal. I, en tercer lloc, un gir en l'organització del referèndum que passa per admetre que cal externalitzar part del seu muntatge per evitar la imputació d'integrants del Govern per malversació de fons públics, cosa que comporta penes de presó i embargament de patrimoni.

La majoria dels consellers del PDECat estan disposats a jugar-se la carrera política i ser objecte d'inhabilitació. Però una bona part no veu clar sotmetre's a possibles penes de presó i la pèrdua dels seus béns, sobretot quan són conscients que les traves del Govern central impediran que el referèndum se celebri amb les garanties plenes perquè sigui vinculant. Temen que només es busqui un detonant per mobilitzar els catalans en contra de Rajoy. Entre els consellers crítics amb aquesta estratègia figuren la portaveu, Neus Munté, o la consellera d'Educació, Meritxell Ruiz. Tampoc no és compartida pel titular d'Interior, Jordi Jané. D'altres, com la consellera de Governació, Meritxell Borràs, no veuen clar que siguin els dirigents del PDECat els més sacrificats mentre que els republicans en surten indemnes. El conseller Santi Vila ara fa gala de fidelitat a Puigdemont, tot i que durant mesos va assegurar que desconfiava de la via unilateral.

La demanda que tota contractació es faci des de fora del Govern per evitar els processaments per malversació suposaria, de fet, l'admissió que l'1-O s'assemblarà més al procés participatiu del 9-N que al referèndum amb garanties i vinculant que han defensat Puigdemont i Junqueras. El líder d'ERC insisteix cada dia que es votarà "com sempre", i això suposa que l'organitza el Govern, que hi haurà urnes de metacrilat (la compra de les quals, més cara que les de cartró, suposa risc de malversació de fons), que s'utilitzarà el cens de població o que s'enviaran targetes censals als domicilis dels votants (la qual cosa sol requerir la participació dels ajuntaments). Però renunciar a la premissa que l'1-O és diferent del 9-N és un trànsol que no agrada a Puigdemont ni a Junqueras ni tampoc a Artur Mas, que advoca per arribar fins al final encara que calgui rellevar tot aquell que manifesti una discrepància.

De fet, si aquestes premisses no es compleixen, la possibilitat que alguns surtin del Govern és alta. Puigdemont s'ha vist cara a cara amb els consellers del PDECat els últims dies i només

gar fa un any la coordinació a Junqueras i Romeva, "sembla que només ho ha intentat" Meritxell Borràs.

En la mateixa línia, el cap de files de Catalunya Sí que es Pot, Lluís Rabell, va afirmar que la destitució de Baiget "revela alguna cosa més que una remodelació" i va recomanar sarcàsticament a Puigdemont "externalitzar" el referèndum. Per la seva banda, el president del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, va assegurar que als consellers "els comencen a tremolar les cames".

La CUP no va entrar a matar sobre els canvis en el Govern, però Benet Salellas va deixar clar que la seva formació només donarà suport a un Govern "amb determinació i convicció política cap al referèndum".●

CONTINÚA EN LA PÁGINA SIGUIENTE >>

LV. Article 338

CLARA PONSATÍ, *consellera d'Ensenyament*

L'economista que va haver de deixar Georgetown

Clara Ponsatí (Sant Cugat, 1957) és una economista doctorada per Minnesota especialitzada en processos de negociació i teoria de jocs. La formació en aquesta universitat americana la fa propera a Andreu Mas-Colell, amb qui comparteix ideari liberal i, segurament, una mateixa voluntat modernitzadora envers el sistema educatiu català. Políticament és una dona independent. Va formar part de les llistes de Junts pel Sí a les últimes eleccions al Parlament de Catalunya i des del maig del 2016 era membre del secretariat de l'Assemblea Nacional Catalana.

Dona discreta, bolcada en l'ensenyament (va ser directora de l'Institut d'Anàlisi Econòmica - CSIC i professora a les universitats de Toronto, San Diego, Saint Andrews i Georgetown) va saltar als mitjans l'abril del 2013, quan el Govern espanyol li va denegar la renovació de la càtedra Príncep d'Astúries a Georgetown. Dies després, el ministre d'Afers Exteriors, José Manuel García-Margallo, va justificar la decisió per les opinions públiques a favor del sobiranisme de Ponsatí. En un article publicat *La Vanguardia* el novembre del 2012, analitzava el conflicte Catalunya-Espanya en termes de teoria de jocs i aventurava com a resultat òptim el de la independència amb acceptació de la part espanyola. / **Ramon Aymerich**

VÍCTOR CULLELL COMELLAS, *secretari del Govern en funcions*

Un home del 'pinyol'

Víctor Cullell pren, en funcions, el relleu a Joan Vidal de Ciurana, que va assumir el càrrec de secretari del Govern amb el primer executiu d'Artur Mas el 2010. Cullell (Barcelona, 1976) no és nou a Palau. De fet ha desenvolupat tota la seva carrera política a l'administració catalana a l'ombra, primer de Mas i després de Puigdemont. Va ser cap de relacions institucionals a l'Oficina del President i més tard, el 2013, va ser designat director general d'Anàlisi i Prospectiva –del despatx del qual sorgeixen bona part de les idees i les estratègies de la presidència de la Generalitat–. El 2016 va abandonar la direcció general sense canviar d'oficines i va ser nomenat per Puigdemont secretari per al desenvolupament de l'autogovern, un càrrec que va combinar amb la secretària del Consell Assessor per a la Transició Nacional. Des d'aquestes responsabilitats la seva tasca va passar a concentrar-se en el procés català. Aquesta és la seva vocació vital. A imatge i semblança de Puigdemont, Cullell és independentista des que militava a les Juventuts Nacionalistes de Catalunya i es va integrar al *pinyol*, el nucli de la nova generació que va succeir els Pujol. Continua conservant aquelles amistats entre els seus coetanis, les mateixes relacions al partit, la Generalitat i el món empresarial.

L'oposició apuja el to i veu esgotada la legislatura

La CUP exigeix que ara es posi "ordre" entre els alcaldes

ÀLEX TORT
Barcelona

Si bé Carles Puigdemont va qualificar de "pas al costat" la dimissió dels ja exconsellers Jordi Jané, Neus Munté i Meritxell Ruiz, l'oposició va entrar a mata-degolla i va assegurar que es tractava d'una "crisi", d'una "purga" o un "càsting de màrtirs". Només la CUP va aplaudir la decisió del president de la Generalitat de suplir-los, però tot advertint al PDECat que ara s'ha de posar "ordre" entre els seus alcaldes.

La líder de Ciutadans a Catalunya, Inés Arrimadas, va lamentar ahir que l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) hagi "colonitzat" el Govern, en referència a Clara Ponsatí, la nova consellera d'Ensenyament –també Meritxell Serret, consellera d'Agricultura, havia estat al secretariat nacional de l'entitat sobiranista–. Arrimadas va ratificar que a Puigdemont no li importen ni el currículum ni la trajectòria professional, sinó que siguin independentistes i "tinguin carnet de l'ANC". En roda de premsa, la líder de Cs també va retreure al nou conseller de Presidència, Jordi Turull, que "posés la mà al foc" per l'antic secretari general de CDC, Oriol Pujol, ara processat pel cas ITV.

Igualment, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va assegurar que si ja considerava en seu parlamentària que la legislatura estava esgotada, ara creu que està en "descomposició". Iceta, però, es va mostrar molt sorprès per la marxa de Jané, ja que, al seu parer, ha tingut un èxit en la seva gestió. El líder socialista va recordar que va aconseguir que es reunís la Junta de Seguretat de Catalunya el 10 de juliol després de no fer-ho durant vuit anys. "Volem creure que [la seva destitució] no és un intent de dinamitar ponts", va subratllar.

Catalunya Sí que es Pot va considerar una "fugida endavant" els canvis de consellers, però que no serveixen per celebrar un referèndum amb garanties, sinó per allunyar-se'n. El portaveu de la confluència d'esquerres, Joan Coscubiela, va assegurar que a Junts pel Sí es viu una crisi interna.

D'altra banda, el líder del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, va afirmar que Puigdemont ha buscat gent disposada a perdre el patrimoni familiar i quedar inhabilitats, per la qual cosa ha fet "un càsting de màrtirs". A més, va opinar que espera que Joaquim Forn, que substitueix Jané a Interior, no sigui un "talibà fanatitzat".

En canvi, la CUP va celebrar les destitucions. Núria Gibert, membre del secretariat nacional, va considerar una bona notícia que pleguessin els consellers "més autonomistes imposats per Artur Mas". Tot i això, va recomanar a Puigdemont que ara "posi ordre" entre els alcaldes del PDECat, per tal que facilitin l'1-O.●

PATRÍCIA MATEOS / ACN

Les frases

Inés Arrimadas
Líder de Ciutadans a Catalunya
"L'ANC va colonitzar ERC i CDC, després el Parlament i ara el Govern. (...) El Govern té data de caducitat"

Miquel Iceta
Primer secretari del PSC
"Creia esgotada la legislatura, però aquesta crisi mostra que està en descomposició"

Joan Coscubiela
Portaveu de Sí que es Pot
"Al referèndum inclusiu s'hi arriba amb convenciment, i mai amb disciplina militar"

Xavier García Albiol
Líder del PP a Catalunya
"Puigdemont està acorralat, com quan un animal comença a esgarrapar i mossegar"

L'ESPECTADOR

Francesc-Marc Álvaro

Govern airbag

Puigdemont necessitava un govern més seu i més cohesionat, preparat per al xoc. Un govern airbag, destinat a preveure l'impacte d'un escenari de prohibició del referèndum unilateral i mobilitzacions pacífiques al carrer. El d'abans era un Executiu que havia rebut de Mas. Però allò que enforteix l'autoritat de l'actual president afebleix, en canvi, la imatge del PDECat, perquè els consellers que pleguen són d'aquest partit i això abona el discurs segons el qual l'organització coordinada per Marta Pascal és la pota més dubtosa i fràgil del procés. Per contra, ERC projecta una imatge de cohesió i compromís ferm, la qual cosa confirma aquesta formació com el partit de l'endemà. Atenció: el president no ha volgut o no ha pogut arrencar cap canvi relacionat amb les conselleries dels republicans. Les lleialtats potser s'han blindat, però això no elimina les desconfiances entre els socis.

Com ja va passar amb el cessament del conseller Baiget, si la crisi del Govern s'analitza únicament com una conseqüència directa del temor d'uns a patir represàlies de l'Estat, segurament no s'entendrà bé tot el que està passant. El relat segons el qual hi ha uns "moderats" o uns "porucs" que baixen del tren és fàcil, però oculta el conflicte de fons a l'interior del Gabinet independentista. Em refereixo als desacords profunds entre diversos consellers del PDECat i el president, sobre el plantejament de l'1-O i la sensació que aquests tenen de no poder influir en un esquema les conseqüències del qual hauran d'assumir inexorablement, mentre altres semblen a recer.

La decisió de plegar de Neus Munté ha sorprès molt la direcció del PDECat i sobretot Mas, que va apostar sempre per aquesta dirigent, fins al punt de veure-la com el seu relleu abans de pensar en Puigdemont quan va fer el pas al costat; ara, el paper de Munté com a vicepresidenta del partit és qüestionat per alguns entorns. Pel que fa a Jané i Ruiz, se sabia que no volien continuar, circumstància que fa reflexionar sobre la lògica que va fer-los acceptar, en el seu moment, aquestes responsabilitats.

> Puigdemont necessitava un govern més seu i més cohesionat

Aquesta vegada Puigdemont ha consultat Marta Pascal a més de Mas per moure les peces. El president s'hauria compromès amb la coordinadora del partit a desactivar la càpsula de comandament de l'1-O integrada per figures externes, una idea criticada per Baiget i molts altres. De tots els nous consellers, Joaquim Forn (integrant del pinyol que va contribuir a l'ascens de Mas i activista del "Freedom for Catalonia" l'any 1992) és el més proper a la direcció del partit, mentre Jordi Turull (que va perdre quan va optar a dirigir el PDECat) s'ha convertit en el banderer de Junts pel Sí i algú de total confiança de Puigdemont. L'acadèmica Clara Ponsatí ha estat proposada per Mas, és amiga de l'ex-conseller Mas-Colell i, provinent de l'ANC, ha expressat sempre posicions més pròpies d'una activista que d'una política. Amb Turull i Ponsatí, l'ideal Partit del President té uns consellers dins del Govern que abans no tenia, cal retenir-ho.

LV. Article 339

Els partidaris de la independència cauen a dos mesos del referèndum

El CEO dibuixa un escenari en què perilla la majoria parlamentària sobiranista

BARCELONA Redacció

El calendari avança i les incerteses en l'escenari polític català van en augment. Així ho reflecteix l'últim baròmetre del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO), organisme que depèn de la Generalitat, en què es posa de manifest que els defensors de la independència se situen en el 41,1%, dada que suposa una mica menys de tres punts per sota del baròmetre del març, mentre que els que rebutgen la independència per a Catalunya sumen gairebé un punt més i se situen en el 49,4% dels enquestats.

L'enquesta està basada en 1.500 entrevistes domiciliàries realitzades entre el 26 de juny i l'11 de juliol, i reflecteix algunes de les contradiccions del moment polític. A més del rebuig creixent

EL REFERÈNDUM

L'1-O tindria una participació del 67,5% amb un 62,4% de vots per a la independència

L'ESCENARI

La consulta unilateral té el suport del 48%, mentre que el 23,4% només la volen pactada

a la independència, el baròmetre assenyala que un referèndum unilateral tindria el suport del 48% dels enquestats, mentre que els qui defensen la consulta pactada amb el Govern central se situen en el 23,4%. Un altre 22,6% rebutgen el referèndum en tots els casos. Malgrat això, davant la convocatòria prevista per a l'1 d'octubre per part del Govern de Carles Puigdemont, la participació se situaria en el 67,5%. En aquest cas, el vot favorable a la independència pujaria al 62,4%, mentre que el no es quedaria en el 37,6%.

La paradoxa seria que, en cas que se celebrés el referèndum i es complissin aquests resultats, el Govern podria proclamar la independència just quan l'escenari electoral del bloc sobiranista és més incert. Segons el sondeig, en unes eleccions al Parlament de Catalunya perilla la majoria absoluta independentista que ara conformen Junts pel Sí i la CUP amb 72 escons a la Cambra catalana, i es podria quedar entre 66 i 71 diputats.

Pel 62% dels enquestats no hi ha dubte que Catalunya té un nivell insuficient d'autonomia. El conflicte rau en la disparitat d'opcions per donar solució a aquest problema. Segons el baròmetre, el 34,7% veuen una sortida en l'Estat independent i, tot i que es tracta de l'opció amb més suport, no deixa de caure i se situa a nivells de juny del 2012, just abans de la primera gran manifestació independentista de la Diada posterior a la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut. En canvi, l'opció que advocar per Catalunya com una comunitat autònoma augmenta i se situa en la segona opció dels enquestats amb un 30,5% de suports, recuperant així els nivells del 2012. L'aposta de l'Estat dins d'una Espanya federal sempre ha presentat alts i baixos, i aquesta vegada es manté com la solució per al 21,7% dels enquestats.

Situats davant l'escenari d'un referèndum unilateral, el baròmetre reflecteix els dubtes en el discurs de Catalunya en Comú davant la convocatòria de l'1-O. El partit que lideren Ada Colau i Xavier Domènech considera la cita una mobilització, però no li dona valor de referèndum. El sondeig revela que entre els votants de la confluència d'esquerres, el 45,6% votarien malgrat que el referèndum no sigui pactat amb el Govern central, mentre que el 30,2% només estan a favor de la convocatòria si es fa de manera pactada amb Madrid. El 19,8% d'aquests votants no votarien en cap dels dos casos. Més clar és el rebuig de la independència entre els qui van votar Catalunya Sí que es Pot a les eleccions catalanes del setembre del 2015. El 60,4% rebutgen que Catalunya es converteixi en un Estat independent, mentre que el 25,3% li donarien suport.

En qualsevol cas, els motius per votar a favor o en contra de la independència en un hipotètic referèndum el dia 1 d'octubre són dispars. Els partidaris del sí defensen una capacitat més gran de gestió i millores per a Catalunya, mentre que la meitat dels que votarien en contra ho farien per preservar la unitat d'Espanya. D'altra banda, els abstencionistes assenyalen que el referèndum no té l'acord del Govern espanyol i manifesten la seva desmotivació amb la política al mateix nivell que la defensa de la unitat de l'Estat.

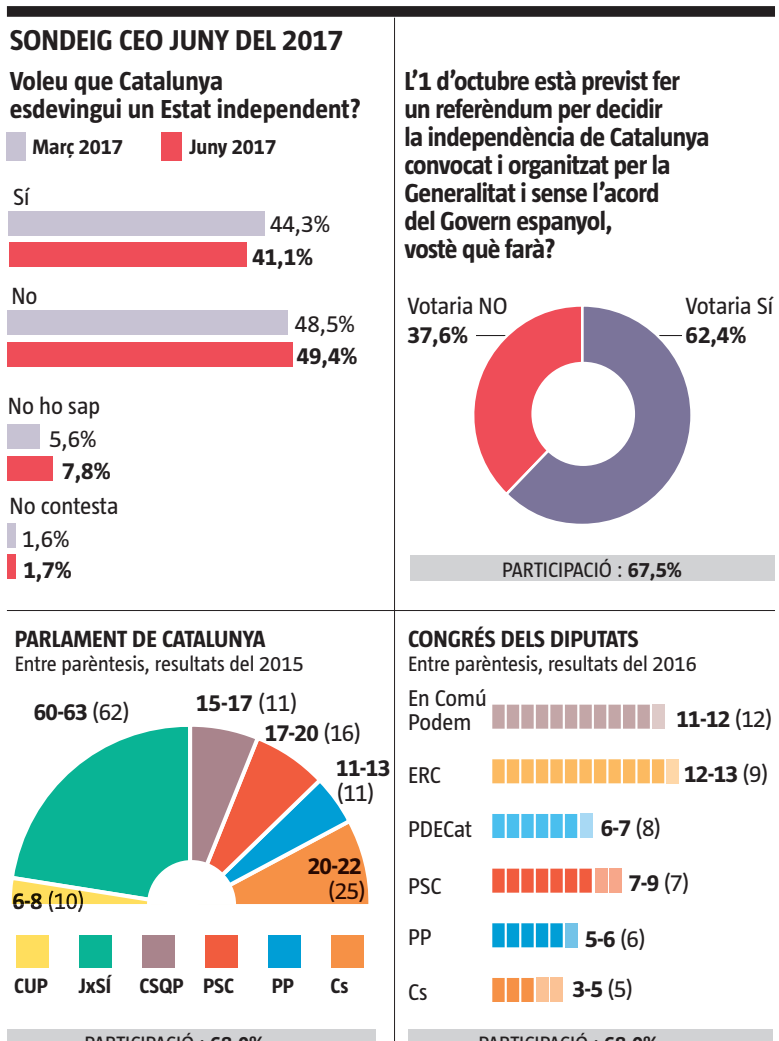
Davant unes hipotètiques eleccions catalanes, el sondeig situa la coalició electoral Junts pel Sí al voltant dels 60-63 escons, mentre que en els últims comicis en va aconseguir 62. El que deixa la majoria absoluta independentista en risc és la caiguda de la CUP, que passaria de 10 a 6-8 diputats. La majoria absoluta a la Cambra catalana són 68 escons. Ciutadans cauria de 25 a 20-22 diputats, i el PSC remuntaria en intenció de vot i diputats i passaria dels 16 actuals a situar-se en una forquilla de 17-20 diputats. També el PP podria millorar els seus resultats i passar dels 11 escons a 11-13, segons el sondeig.

Respecte a unes eleccions al Congrés, el baròmetre manté En Comú Podem com a primera força en intenció de vot, tot i que ERC podria superar-la en escons. Mentre la coalició de Domènech es quedaria amb 11-12 escons, els republicans podrien passar dels 9 actuals a 12-13 parlamentaris a la Cambra Baixa. El cas del PDECat és el contrari, ja que perdria entre un i dos escons dels 8 que ocupa actualment. El PSC podria passar dels 7 aconseguits l'any passat a 9, mentre que el PP no variaria la seva representació de sis escons o en perdria un. Finalment, Ciutadans, podria passar de 5 a 3.

Respecte a la valoració dels líders polítics, totes les notes retrocedeixen en relació amb el baròmetre anterior, sempre amb Oriol Junqueras, president d'ERC, en primera posició, amb una nota de 5,17 –l'únic aprovat–; seguit per Carles Puigdemont, amb un 4,88. Domènech aconsegueix un 4,78, i Benet Salellas, de la CUP, un 4,72. El líder del PSC, Miquel Iceta, aconsegueix un 4,11; Inés Arrimadas (Cs), un 2,89, i Xavier García Albiol (PP), un 1,93. Mariano Rajoy es queda amb un 1,72.●

ELECCIONS AL PARLAMENT

Junts pel Sí i la CUP podrien quedar-se en 66 escons, a dos de la majoria

FONT: CEO LA VANGUARDIA

'La Vanguardia', el diari més llegit

El diari *La Vanguardia* és el més llegit entre els enquestats, amb un 30,6% de seguidors, amb una àmplia distància respecte a *El Periódico*, que se situa a la segona plaça amb el 23,4% de seguidors; molt més lluny, en tercer lloc, hi ha el diari *Ara*, amb un 9,7%. El diari *El País* se situa en quarta posició, amb un 6,7%, i *El Punt Avui*, amb un 4,2%, en cinquena. La capçalera de *La Vanguardia* també lidera el rànquing dels lectors que utilitzen webs per informar-se de temes polítics. El 21,3% dels enquestats assenyalen LaVanguardia.com, seguits pels qui fan servir les xarxes socials i butlletins electrònics, el 16,4%, i el web d'*El Periódico*, amb un 15,2%. El web del diari *Ara* ocupa la quarta plaça, amb un 14,2%. Per la seva banda, RAC1, la ràdio del Grup Godó, és, segons l'enquesta, la primera emissora en què els catalans acostumen a escoltar els informatius, amb un 33,3%, seguida de Catalunya Ràdio, amb un 23,6%, i la cadena Ser, amb un 12,1%.

Forcadell suggereix a Gordó que abandoni el Parlament

BARCELONA Redacció

La presidenta del Parlament, Carme Forcadell, va suggerir ahir al diputat no adscrit Germà Gordó que abandoni el seu escó al Parlament arran de la seva imputació pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en el cas del 3% que esquitxa l'antiga Convergència. En una entrevista a TV3, va admetre que "no és fàcil tenir Germà Gordó com a parlamentari" i que "seria millor que no hi fos". El seu criteri és que si un diputat és imputat hauria d'abandonar l'escó. Les manifestacions de la presidenta del Parlament es van produir l'endemà que la Guàrdia Civil entrés a la Cambra catalana per buscar documentació oficial sobre Gordó. L'expresidenta Núria de Gispert va criticar que Forcadell no actués de la mateixa manera que ho va fer el conseller de la Presidència, Jordi Turull, que va limitar l'accés dels agents quan es van personar per demanar informació al Palau de la Generalitat. Turull va fer esperar els agents en una sala i se'ls va lliurar la documentació requerida, mentre que en el cas del Parlament els agents van recórrer els passadissos amb la cara tapada.

Pel que fa a això, Forcadell es va defensar assegurant que "va fer les coses igual que a Palau, ja que els agents van estar tota l'estona en una sala d'espera fins que se'ls va lliurar la informació requerida". Tot i així, la presidenta del Parlament té clar que l'actuació de la Guàrdia Civil "buscava una escenificació". "No crec en les coincidències", va dir deixant entreveure que la policia buscava una cortina de fum amb què tapar l'aprovació de les conclusions del Congrés sobre l'operació Catalunya. "No som ingenus", va assegurar.

La Guàrdia Civil va aconseguir les agendes oficials de Gordó, les quals la Generalitat va assegurar que eren impossibles d'aportar. La causa indaga si Gordó, quan va ocupar el càrrec de secretari del Govern i de conseller de Justícia, va mediar entre CDC i empresaris perquè es concedissin contractes públics a canvi de donacions a les fundacions del partit. El diputat estava citat a declarar dilluns que ve davant el TSJC, però la seva declaració va ser ahir suspesa per una indisposició del seu advocat, Cristóbal Martell, que està ingressat en un centre mèdic. També va quedar cancel·lada la declaració com a testimoni que havia de prestar l'extresorer de CDC Andreu Viloca atès que, segons el jutge, "havia de servir per contrastar les dades que pogués aportar Gordó".●

LV. Article 340

Sánchez adverteix que la crisi territorial no es resol "amb amenaces"

LLITERES / EFE

Pedro Sánchez ahir a Palma

DAVID GILABERT
Palma

El secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, va cridar ahir a la necessitat de resoldre per la via política el conflicte territorial de Catalunya. Sánchez, immers des de fa temps en la defensa d'un model federal com a única sortida per a la situació actual, va assegurar que la crisi territorial "no es resol amb amenaces per terra, mar i aire", sinó amb "diàleg i mesura".

Una afirmació que va fer en la clausura del congrés dels socialistes balears i que el situa en una posició crítica amb l'actitud del Govern de Mariano Rajoy davant el referèndum de l'1 d'octubre després d'una setmana convulsa plena de desacords entre la Generalitat i l'Estat.

En aquest sentit, Sánchez va deixar clar que el model del PP per desbloquejar la situació ha estat insuficient i no ha ofert cap acostament entre les institucions que permeti una solució a curt o mitjà termini. Així mateix, va recordar que després de sis anys ha quedat demostrat que "amb la llei no n'hi ha prou, que falta la política", i va criticar durament Rajoy, de qui va assegurar: "A un president del Govern central cal demanar-li que miri amunt, ben lluny, que faci política, que trobi solucions justes". Tot i això, Sánchez no es va desentendre del suport ofert a l'Executiu central en defensa de la llei i la Constitució en relació amb l'amenaça del referèndum i va reivindicar la "crida al retrobament" que els socialistes van escenificar amb l'anomenada *declaració de Barcelona*.

Pel que fa al XIII congrés del PSIB-PSOE, l'actual presidenta autonòmica, Francina Armengol –afí a Sánchez–, continuarà liderant el partit després d'un conclave a la búlgara sense sorpreses i sense candidats alternatius. La comissió executiva encapçalada per Armengol va obtenir el 85% dels suports, un total de 195 vots a favor dels 228 vàlids.

Armengol es consolida com la màxima responsable d'una federació que, tot i que poc representativa, ha defensat en els últims mesos el seu paper en el nou organigrama i que va advocar pel no a Rajoy fins al final: els dos diputats balears van formar part del grup de 15 que van trencar la disciplina de vot en el ple d'investidura del líder del PP, amb la qual cosa es van enfrontar a la gestora que dirigia el partit des de Ferraz.●

COMPRO OR
Joieria Gracia des de 1980

ESPECIALISTES EN:
RELLOTGES GRANS MARQUES
BRILLANTS
JOIES ANTIGUES I D'ÈPOCA
MONEDES

PAGUEM AL COMPTAT I AL MILLOR PREU
MÉS DE 30 ANYS EN LA COMPRA-VENDA ENS AVALEN
www.joyeriagracia.com
PASSEIG DE GRÀCIA 46 · BOTIGA - BARCELONA
932 155 551

GERARD VILÀ / ACN

La líder de Ciutadans al Parlament, Inés Arrimadas, ahir a Figueres

Puigdemont vol els diners de rescats i "guerra bruta"

El president replica amb duresa el condicionament del FLA

BARCELONA Redacció

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, va replicar ahir a l'anunci del Govern central que suspendrà el Fons de Liquiditat Autonòmic (FLA) que rep la Generalitat si no acredita setmanalment que no duu a terme cap despesa relacionada amb el referèndum previst per al diumenge 1 d'octubre.

En una sèrie de sis missatges a Twitter, Puigdemont va demanar al ministre portaveu del Govern central, Íñigo Méndez de Vigo, que l'Executiu central torni als catalans els interessos abonats pel FLA, així com els seus diners invertits per sufragar la "guerra bruta" i pagar "informes falsos", per rescatar a la banca i les autopistes radials de Madrid o per indemnitzar els promotors de la plataforma Castor.

En els seus missatges, Puigdemont adjunta un retall de premsa en què es detalla una frase textual pronunciada divendres per Méndez de Vigo en la roda de premsa posterior a la reunió del Govern espanyol: "Ni un euro públic dels catalans sufragarà la consulta il·legal. És una mesura preventiva".

Arrimadas: "El que no es pot fer és utilitzar els diners del Fons de Liquiditat per pagar il·legalitats"

"Els euros públics dels catalans que han servit per sufragar la guerra bruta i han pagat informes falsos, ens els pot tornar, ministre?", va indicar Puigdemont en el primer dels seus tuits de resposta a l'anunci del Govern.

El president també va reclamar que es tornin a Catalunya els diners corresponents als interessos del FLA: "Els interessos que hem pagat perquè ens deixin els nostres propis diners, que recapten generosament, ens els pot tornar, ministre?".

Repetint la mateixa estructura en els seus sis missatges a Twitter, Puigdemont també demana que es retornin als catalans els seus diners destinats a "rescatar les autopistes radials de Madrid", per "rescatar la banca (60.000 milions)" i per "indemnitzar Castor". També demana que el Govern espanyol torni a Catalunya els diners que no s'han invertit en aquesta comunitat, "malgrat estar pressupostat", així com el dels interessos dels diners cedits pel Govern espanyol.

Per la seva part, el conseller de la Presidència i portaveu del Govern, Jordi Turull, va treure ferro a l'amenaça del Govern espanyol. "No poden tallar el FLA –va dir–, perquè el primer afectat serà l'Estat espanyol i en l'àmbit internacional els mercats financers quedarien embussats", va assegurar Turull als micròfons de RAC1. "Si col·lapsen econòmicament i financerament Catalunya, Espanya s'enfonsa, així de clar", va concloure el conseller de la Presidència. Per Turull, l'Estat ha anunciat aquesta mesura sense pensar en les conseqüències, la qual cosa, al seu entendre, frega "l'absurditat".

En la mateixa línia, el conseller de Territori i Sostenibilitat, Josep Rull, va opinar que l'"Estat es pot disparar un tret al peu" perquè és creditor de Catalunya. "Si pretenen tallar l'aixeta a Catalunya, al final estaran tancant l'aixeta a l'Estat, perquè és el nostre principal creditor. Si tinguéssim un bon sistema de finançament no ens faria falta el FLA", va dir en una entrevista a Europa Press. Rull va lamentar "la gesticulació i el control del Govern central", i ho va comparar amb el certificat de bona conducta franquista.

En canvi, la líder de Cs al Parlament, Inés Arrimadas, va defensar l'actitud del Govern del PP. "El que no es pot fer és utilitzar els diners del FLA per pagar il·legalitats". I es va mostrar convençuda que "arribaran els diners per pagar serveis socials, educació i sanitat, i no per pagar il·legalitats".●

El primer control a la Generalitat, divendres que ve

La Generalitat haurà d'enviar divendres vinent el primer certificat sobre els seus comptes a Hisenda per esvair els dubtes sobre si està destinant diners a una consulta. Segons el BOE, el document farà referència a les despeses de la setmana del 17-23 de juliol. Després, el Govern haurà de retre comptes cada dimecres i, el dimecres 9 d'agost, presentar un informe de les finances des de l'1 de gener. El vicepresident Oriol Junqueras va dir ahir que el Govern ja presenta la informació cada mes i va cridar l'Estat a "no amenaçar els funcionaris", en relació amb la carta que va enviar a la interventora de la Generalitat perquè justifiqués una partida de 6.150 euros. Paral·lelament, el president de la Cambra de Comerç de Barcelona, Miquel Valls, va afirmar que el referèndum "no es farà" perquè és "il·legal" i el TC ho impedirà.

LV. Article 341

Els diputats de JxSí i la CUP eleven la pugna i firmen la llei del Referèndum

El Parlament aprova el Codi Tributari, base d'una futura hisenda independent

QUIQUE GARCÍA / EFE

El president Carles Puigdemont i la líder de l'oposició, Inés Arrimadas, sortint ahir de l'hemicicle

RAÚL MONTILLA
ÀLEX TORT
Barcelona

Tots els diputats de Junts pel Sí i els de la CUP van firmar ahir al Parlament la proposició de llei del Referèndum, que registraran dilluns vinent a la Cambra. I ho van fer amb la idea que comenci la seva tramitació a la Mesa el 16 d'agost i es pugui aprovar durant el primer ple del pròxim curs: el del 6 de setembre. Una firma plena de simbolisme que es va produir el mateix dia en què el ple va aprovar, amb els vots de les dues formacions independentistes i els del diputat no adscrit Germà Gordó, la primera fase de la llei que hauria de donar cobertura a la hisenda d'una Catalunya independent, la del Codi Tributari.

LA CAUSA PER L'1-O

Salvadó impugna el secret de sumari

El secretari d'Hisenda, Lluís Salvadó, va denunciar ahir indefensió i va anunciar que presentarà recurs contra el secret de sumari de la causa que el jutjat número 13 té oberta contra ell pels preparatius de l'1-O. Salvadó, Santi Vidal i Carles Viver Pi-Sunyer són els únics que estan imputats judicialment. Ahir la Guàrdia Civil va continuar les indagacions i va interrogar dos alts càrrecs més del Govern.

"Nosaltres no pararem màquines", va assegurar ahir la secretària general d'ERC i portaveu de Junts pel Sí, Marta Rovira. Ho va afirmar al final d'un ple una mica enrarit pel to i quan s'estava produint una firma conjunta que no era necessària –l'entrada d'un text al registre només requereix la firma del president del grup polític i el seu portaveu–, amb la qual es va voler donar una imatge d'unitat i de fermesa dels partits independentistes.

I més quan el nou reglament aprovat aquest dimecres, que és el que ha de facilitar l'aprovació de la llei del Referèndum, pot ser suspès cautelarment pel Constitucional a començaments de la setmana que ve. Si passa això, suposaria que tornaria a ser vigent l'anterior text. Junts pel Sí i la CUP podrien demanar llavors una tramitació urgent de la llei, tot i que en aquest cas els grups de l'oposició disposarien de prou temps per presentar esmenes.

De moment, el que sí que van confirmar ahir les dues formacions independentistes és que deixen per a finals d'agost la presentació de la llei de transitorietat jurídica –també coneguda com la de ruptura–, segons van dir oficialment, perquè consideren que ara ha arribat el moment de centrar-se a garantir la consulta independentista.

En aquest sentit, des del grup independentista es va posar en relleu tot el que ha passat aquesta setmana: el nou reglament, la firma de la iniciativa que ha de donar cobertura jurídica a la consulta sobre la independència i l'aprovació de la llei de Codi Tributari, que es considera la primera part del projecte legislatiu que busca consolidar la Hisenda catalana i que persegueix, en última instància, que la Generalitat estigui preparada per a una eventual independència.

Finalment, el text aprovat de la nova llei tributària continua sense fer una referència explícita ni a la Constitució ni a l'Estatut: el Consell de Garanties, en el seu dictamen, va advertir que la falta de claredat provocava inseguretat jurídica i vulnerava la Carta Magna. I salva l'altra vulneració que va dictaminar el Consell, l'accés restringit a certs llocs de treball vinculats a la Hisenda catalana, assenyalant que es tracta només d'una mesura transitòria. "Aquest sistema tributari no és millorar el sistema de Catalunya, sinó un instrument de secessió. Es troba dins de les seves il·legals i matusseres lleis de desconnexió", va criticar el diputat de Ciutadans, Antonio Espinosa. "Sí que seria necessària una llei tributària de Catalunya per desenvolupar tot el que ens dona l'Estatut, però vostès en set anys no han fet res", va apuntar la diputada del PSC Alicia Romero. "Es fan trampes al solitari", va sentenciar. ●

Junqueras envia a Hisenda el primer informe setmanal

El vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, va adreçar ahir una carta al ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, en què li demana que es dirigeixi a ell per a "qualsevol requeriment" que consideri oportú sobre el control de la despesa de l'Executiu català. Junqueras li comunica, a més, que concentra personalment tota la informació elaborada per les conselleries per tal que finalment la Interventora General, Rosa Vidal, li faci arribar, tal com es va acordar al Consell Executiu de dimarts passat. Amb tot, el vicepresident també assegura que li remet tota la informació sol·licitada, complint així amb la informe setmanal que el Ministeri va ordenar que s'elaborés per comprovar que cap partida no s'està destinant a la preparació del referèndum. No obstant això, fonts d'Economia afirmen que aquesta primera informació aportada no inclou el llistat dels funcionaris de les 183 entitats que Hisenda va requerir. Junqueras ja va avisar en roda de premsa que aquesta sol·licitud no serà atesa, ja que es demana, per exemple, informació sobre treballadors del Banc de Sang i Teixits o de l'Escola Superior de Música de Catalunya, "perquè és evident que no tenen res a veure amb el referèndum".

Els independentistes avisen que "no pararan màquines" i l'oposició considera que "es fan trampes al solitari"

LV. Article 341

L'oposició, en alerta per l'ús dels serveis jurídics en litigis per l'1-O

Cs, PSC i PP demanen a Puigdemont que no faci servir diners públics en el procés

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

La inquietud que hi ha al si dels Mossos d'Esquadra pel xoc institucional de l'1-0 –i el paper que el Govern els podria exigir que exerceixin– ha calat també en altres instàncies de l'Administració catalana, com els serveis jurídics de la Generalitat.

Coneixedors d'aquest clima de preocupació, els partits de l'oposició van avisar ahir el president Carles Puigdemont que estaran alerta davant la possible utilització del Govern dels serveis jurídics de la Generalitat en la disputa judicial que manté amb el Govern central pel referèndum unilateral de l'1-0.

Ciutadans, PSC i PPC consideren que la llei no permet que advocats de la Generalitat s'encarreguin de la defensa d'aquells alts càrrecs i funcionaris que estiguin imputats per delictes contra l'Administració pública, com ara prevaricació, malversació de fons o sedició. Perquè altrament –avisen–, el Govern estaria forçant els serveis jurídics a actuar fora de les seves competències i fent servir recursos públics inadequadament.

L'Executiu de Puigdemont fa una interpretació ben diferent del marc competencial dels advocats de la Generalitat. La setmana passada el Govern va anunciar davant la investigació judicial oberta per l'1-0 que garantiran el "dret de defensa" dels membres del Gabinet de Puigdemont, alts càrrecs i funcionaris que puguin resultar imputats.

El primer moviment en aquesta direcció ha estat la denúncia

XAVIER ALSINET / ACN / ARXIU

El secretari general de Presidència, Joaquim Nin, i el president de la Generalitat, Carles Puigdemont

El Govern de la Generalitat va acordar dimarts passat garantir el "dret de defensa" de consellers i alts càrrecs

presentada contra els agents de la Guàrdia Civil que estan duent a terme, en la seva funció de policia judicial, els interrogatoris a alts càrrecs, en què han resultat inculpats el secretari general de Presidència, Joaquim Nin, i el director de Comunicació, Jaume Clotet.

Ahir els partits de l'oposició van llançar una advertència al president Puigdemont. "Cs no permetrà que s'utilitzin els serveis jurídics de la Generalitat que paguem tots els catalans com a bufet d'advocats privat de Puigdemont i Junqueras", va afirmar el portaveu del grup parlamentari de Ciutadans, Carlos Carrizosa. "Si el Govern vol saltar-se les lleis, que responguin amb el seu patrimoni", va afegir.

El diputat del PSC i secretari de la Mesa del Parlament, David Pérez, va avisar que els socialistes catalans "estaran atents per impedir l'ús impune dels recursos públics al servei del procés".

El portaveu del PPC, Alejandro Fernández, va advertir de la "gravetat" de la situació. "El Govern podria estar pressionant els serveis jurídics de la Generalitat per fer actuacions més enllà de les seves competències legals".

Davant aquesta situació, Fernández va assenyalar la seva "voluntat de defensar i protegir qualsevol funcionari que es vegi forçat pel Govern a cometre il·legalitats".

Dimarts passat, davant el progrés de les investigacions judicials pel referèndum unilateral de l'octubre, l'Executiu català va aprovar un acord per "garantir el dret de la defensa" i protegir "els treballadors públics en els procediments judicials sempre que actuïn en l'exercici de les seves funcions i d'acord amb els interessos de la Generalitat", ja sigui a través del servei jurídic de la Generalitat o amb la contractació d'advocats externs.

Segons els partits de l'oposició, aquest acord, si bé s'adequa a la legislació vigent, no pot afectar els imputats –com passa amb alguns dels alts càrrecs investigats per l'1-0– per delictes contra l'administració pública, com ara sedició i desobediència. Tant si la defensa va a càrrec d'un advocat dels serveis jurídics de la Generalitat com si se n'encarreguen advocats externs pagats amb diners públics, ja que podria constituir un delicte de

La polèmica rau en la defensa amb fons públics d'imputats per delictes contra l'Administració

malversació de fons per part de l'alt càrrec o funcionari que autoritzi o encarregui aquesta defensa.

Així mateix, l'oposició subratlla que l'article 9 de la llei 7/1996 d'"organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya" assenyala que els advocats de la Generalitat poden assumir la defensa dels membres del Govern, d'alts càrrecs i de funcionaris "per actes o omissions comesos en l'exercici del càrrec que no puguin constituir delictes contra l'administració pública tipificats en el títol XIX del llibre II del Codi Penal". I la llei orgànica 10/1995 del Codi Penal tipifica com a delictes contra l'administració pública la prevaricació, la malversació, l'omissió de perseguir el delicte, la desobediència, la infidelitat de custòdia de documents, el suborn i la sedició, entre altres delictes.●

Tensió entre manifestants cupaires i partidaris de la Guàrdia Civil

Cara a cara a la caserna

À. TORT
Barcelona

Senyeres, estelades, *rojigualdas*, una estelada amb un 155 guixat (en referència a l'article de la Constitució del qual es diu que permet suspendre l'autonomia d'una comunitat) i alguna bandera amb el jou i les fletxes. A banda de les insígnies, hi va haver foc creuat verbal a les portes de la caserna de la Guàrdia Civil de Travessera de Gràcia entre els manifestants convocats per la CUP i els reunits a favor de la *Benemérita*. Els separaven vint metres, amb els Mossos d'Esquadra vetllant per la seguretat. Tanmateix, la veritat és que, tot i la tensió i la crispació i les amenaces a periodistes per part de grups d'ultradreta, en cap moment va semblar que la cosa pogués anar a més.

ÀLEX GARCIA

Un mosso fa broma amb un guàrdia civil

Ahir es va recollir una amalgama de sentiments contrariats. I càntics a dojo. Si des del bàndol que portava la pancarta "Esto es España" s'acusava de "terroristes" els que duien el lema "No fareu callar la veu d'un poble. L'1 d'octubre votarem", aquests responien amb un "Vosaltres, feixistes, sou els terroristes". Si uns cridaven "independència", els altres xiulaven estridentment.

Hi va haver més proclames. D'una banda, "No ens enganyen, Catalunya és Espanya", "Puigdemont és Maduro" i "Visca la Guàrdia Civil"; de l'altra, "Fora les forces d'ocupació", "Votarem" i "Sense desobediència no hi ha independència".

La trobada ja es preveia calenta des de divendres. Aquest dia la CUP havia convocat una manifestació davant la caserna per denunciar les darreres citacions de la Guàrdia Civil a alts càrrecs del Govern, que últimament han estat cridats per declarar sobre els preparatius del referèndum. Entre els manifestants hi havia els diputats anticapitalistes Anna Gabriel, Eulàlia Reguant, Carles Riera, Albert Botran, Benet Salellas i Mireia Vehí, a més del regidor Joan Coma de la CUP de Vic, de qui l'Audiència Nacional va descartar al juny que cometés un delicte d'incitació a la sedició.

ÀLEX GARCIA

Els Mossos van formar un cordó de seguretat entre els dos bàndols

La concentració dels cupaires va ser contraprogramada per grups que defensen l'actuació de la Guàrdia Civil. Entre els reunits s'hi va poder veure José Vargas, president de l'Associació Catalana de Víctimes del Terrorisme; membres del Movimiento Cívico 12 de Octubre; representants de Falange Española, i l'antic líder de Plataforma per Catalunya, Josep Anglada.

La manifestació de la CUP va reunir prop d'un centenar de persones i va acabar més aviat i acomiadant-se sardònicament amb la mà dels altres concentrats. En canvi, la presència de manifestants a favor de la Guàrdia Civil va ser una mica més nombrosa. Amb tot, aquests van plegar mitja hora més tard, no sense que hi hagués algú que obligués a amagar la bandera falangista. L'estelada del 155 va acabar estripada amb tisores.●

LV. Article 343

LA SEGONA

Miquel Molina DIRECTOR ADJUNT

Una certa lectura catalana

L'última enquesta del CIS permet diverses interpretacions. La més òbvia és que es constata un increment de les expectatives de l'esquerra (PSOE i Podem) i un declivi del bloc conservador (PP i Cs). L'efecte Sánchez impulsa els socialistes una vegada superada l'etapa en què Susana Díaz i la vella guàrdia van defraudar els votants d'esquerres, de la mateixa manera que Podem treu rèdit de la moció de censura.

Però hi ha una lectura menys evident darrere d'aquest termòmetre polític que és el CIS. Amb totes les prevencions que mereixen les promeses dels partits que no governen, cal valorar que siguin les formacions estatals que advoquen per un replantejament de les relacions Catalunya-Espanya les que creixen en intenció de vot. D'una banda, la dada suggereix que a la resta d'Espanya no hi ha una majoria monolítica que tingui com a principal motivació contenir l'ambició sobiranista catalana. De fet, l'atur i la corrupció continuen sent les principals preocupacions dels espanyols. D'altra banda, les expectatives electorals creixents de PSOE i Podem, si es consoliden, dibuixen un escenari de futur en què, aparentment, seria més factible que ara la recerca de solucions de tercera via per al conflicte català.

Mentre a Catalunya torna a ocupar el primer lloc en intenció de vot un partit que dona suport a un referèndum pactat (En Comú Podem, que també té el candidat més valorat), el resultat en el conjunt d'Espanya projecta així un horitzó menys inamovible. Perquè en política tot és susceptible de canviar. Ho recorda el catedràtic Xavier Arbós en el *Cultura/s* d'avui quan analitza la idea de la nació de nacions: "De vegades (els constitucionalistes) ens confonem i presentem la Constitució existent com l'única possible o desitjable. (...) L'error és evident en relació amb la Constitució espanyola del 1978, perquè no té preceptes que impedeixin de modificar tal o tal article".

ÍNDEX

Internacional	3
Política	11
Opinió	18
Tendències	22
Necrològiques	26
Cultura	28
Cartellera	36
Esports	40
Anuncis classificats	46
Economia	47
PÀGINES	80

SUMARI

INTERNACIONAL

El discurs de Belfast
El primer ministre d'Irlanda, Leo Varadkar, desafia els partidaris del Brexit a "posar-se a pensar i oferir solucions, ja que han estat ells que han estripat les cartes". **PÀGINA 7**

POLÍTICA

Tardor a Washington
Fonts diplomàtiques espanyoles confirmen que s'està treballant en una reunió de Mariano Rajoy amb Donald Trump a la Casa Blanca en els propers tres mesos. **PÀGINA 15**

EDITORIALS

Els temes del dia
L'ascens electoral del PSOE amb el recuperat lideratge de Pedro Sánchez; i la tràgica mort d'Ángel Nieto, pioner del motociclisme. **PÀGINA 18**

OPINIÓ

Mals presagis
Manuel Castells vaticina una enorme tensió política: "No hi haurà cap altre 9-N. Mariano Rajoy se la juga: cal esclafar l'independentisme. No és probable que apliquin l'article 155 de la Constitució, i encara menys l'article 8 o el 116. Potser per actuar policialment intervenen els Mossos per no haver de recórrer a la Guàrdia Civil, encara que això no es pugui descartar. Aquí s'acaba tot? No. Probablement aquí comenci la tempesta, perquè on hi ha repressió hi ha resistència: és una llei històrica". **PÀGINA 19**

TENDÈNCIES

Espècie protegida
La recuperació del linx ibèric continua a bon ritme amb el naixement de 45 cries, de les quals 37 encara viuen. **PÀGINA 24**

VIURE

Vella factura industrial

Malgrat les promeses de la immobiliària que intenta vendre els pisos acabats de construir en primera línia de mar al barri marítim de la Mora, a Badalona, la platja més propera té un elevat grau de contaminació per metalls pesants a causa de les empreses químiques que hi havia a la zona.

Una blogaire com a reclam

La firma italiana Dolce & Gabbana ha escollit Dulceida com a imatge de la nova fragància Light Blue Eau Intense.

CULTURA

Memòries d'Adrià
La nova interpretació de la vil·la romana dels Munts d'Altafulla la situa com el lloc on es van allotjar l'emperador Adrià i el seu seguici durant la seva visita a la ciutat de Tàrraco, l'hivern de l'any 122. **PÀGINA 28**

ESPORTS

Deures per a l'estiu
El Reial Madrid reprèn aquesta tarda a les cinc la pretemporada a la ciutat esportiva de Valdebebas després d'una gira pels Estats Units que ha deixat un mal sabor de boca en tot el madridisme, amb mals resultats i el prestigi ressentit per la pobra imatge oferta. **PÀGINA 44**

ECONOMIA

El laberint grec
El Govern de Grècia, presidit per Alexis Tsipras, relaxarà novament, a partir del pròxim 1 de setembre, el control de capitals vigent des del juny de l'any 2015 i ampliarà la quantitat màxima de retirada de diners en efectiu i les possibilitats d'obrir comptes bancaris. **PÀGINA 48**

ELS SEMÀFORS

Xavier Pascual
DIRECTOR FESTIVAL SONS DEL MÓN

El festival Sons del Món s'ha convertit en un dels cicles referencials de l'Empordà després d'abaixar el teló de l'actual edició i constatar que ha duplicat l'assistència de públic en relació amb la de l'any passat, sent la més gran de la seva història. **PÀGINA 32**

Joan Ramon Rodríguez
DIRECTOR DEL FESTIVAL TERRAMAR

El festival Jardins Terramar de Sitges fa balanç positiu de la seva primera edició –o edició zero, com prefereix dir-ne el director– amb una ocupació del 90% i havent esgotat la taquilla la nit d'estrena i la del concert de Fangoria. **PÀGINA 32**

Muhammad Sajid
MINISTRE DE TURISME MARROQUÍ

Una enquesta d'un prestigiós web de viatges ha situat el Marroc com el segon pitjor país del món per a les viatgeres, només darrere d'Egipte. La brutícia de les platges públiques també contribueix a foragitar possibles turistes. **PÀGINA 9**

Anna Gabriel
DIPUTADA DE LA CUP

Endavant, la formació associada a la CUP, que té en Anna Gabriel la seva cara més visible, s'ha afegit a la campanya d'accions contra interessos turístics iniciada fa uns dies per una altra formació anticapitalista, Arran. **VIURE**

Marcus Hutchins
HACKER

L'FBI ha detingut Marcus Hutchins, el jove hacker que el mes de maig passat va donar la clau per desactivar el perillós virus WannaCry. A Hutchins se l'acusa ara d'haver creat un software maliciós fa uns anys. **VIURE 15**

PEL FORAT DEL PANY

El vídeo de Monedero

La guerra oberta entre la direcció de Podem, amb el suport de nombrosos dirigents catalans, i el díscol secretari general de Podem Catalunya, Albano-Dante Fachin, entre altres raons pel suport d'aquest a la consulta unilateral de l'1-O i la seva negativa a confluir amb l'espai dels comuns (Ada Colau), està provocant el desconcert en les bases podemites de Catalunya. Una lluita que preocupa Pablo Iglesias i el seu equip, que ha enviat pel canal de Telegram de Podem un missatge responent a "algunes persones malintencionades que estan difonent vídeos violents i agressius contra Monedero, Echenique i Pablo Iglesias amb la falsa premissa que volen la dissolució de Podem Catalunya". El missatge incorpora un vídeo de Monedero, en la seva recent visita a Catalunya, adreçant-se a un nombrós grup de simpatitzants morats. El fundador de Podem assegura que volen que Podem Catalunya "sigui una formació política autònoma" però agermanada amb Podem, i no com ara que és "una cosa que ningú no entén".

PENSEM QUE...

Paciència i previsió

La paciència sense límits que des de fa mesos demostren milers de passatgers a l'aeroport del Prat va viure ahir un nou episodi heroic amb motiu de la primera jornada oficial de vaga dels treballadors que s'encarreguen dels filtres de seguretat. Patir llargues cues s'ha convertit ja en una cosa normal en unes instal·lacions que van encadenant una sèrie de problemes, gairebé sempre relacionats amb la falta de personal, que demostren la falta de previsió per assumir un creixement del passatge que està per sobre de la mitjana. Anar a l'aeroport amb quatre, cinc o més hores d'antelació és l'opció que han adoptat cada vegada més viatgers per assegurar-se que no perdran el vol. Però, en algunes ocasions, ni tan sols aquesta diligència no és garantia d'èxit. L'actitud previsora de tanta gent hauria de servir d'exemple a totes les parts implicades en aquest conflicte, que han esperat massa abans de posar-se a buscar unes solucions que, ara per ara, no arriben.

El web de LA VANGUARDIA

MUNDIAL ATLETISME
Seguiu l'última cursa oficial del plusmarquista mundial Usain Bolt a l'estadi olímpic de Londres.

BARCELONA SECRETA
El tresor ocult de la Balmesiana.

NOTÍCIA
La Casa de les Punxes celebra un any d'obertura amb visites especials.

VIATGES
Viatge al Nepal, un país encaixat entre dos gegants.

LV. Article 345

El PSOE farà "campanya activa" contra l'1-O

Ábalos avisa que és il·legal i no té garanties democràtiques

MADRID Redacció

El PSOE està disposat a dur a terme una "campanya activa" perquè el referèndum unilateral de l'1 d'octubre no se celebri perquè és "il·legal" i no disposa de les "mínimes garanties democràtiques" per poder ser considerat una consulta seriosa.

El secretari d'organització dels socialistes, José Luis Abalos, va subratllar ahir aquesta posició i va qüestionar que l'1-O "tingui les garanties necessàries per ser considerada consulta", i per això va expressar el desig socialista que aquesta "no arribi a produir-se".

"Nosaltres no creiem que se celebri aquesta consulta. La presidenta del partit (Cristina Narbona) pensa el mateix, encara que s'hagi interpretat de manera diferent, i tindrem una campanya activa perquè no se celebri", va afirmar la mà dreta de Pedro Sánchez i número tres del PSOE després de les crítiques rebudes per Narbona.

La posició fixada ahir per Ábalos parteix d'una lectura de l'escenari polític català semblant a la que fa el PSC. En els últims dies, tant Miquel Iceta, primer secretari dels socialistes catalans, Jaume Collboni, tinent d'alcalde de Barcelona i Àngel Ros, president del PSC i alcalde de Lleida, han reiterat que els ajuntaments socialistes no col·laboraran amb la consulta si finalment el Tribunal Constitucional l'acaba il·legalitzant.

Així mateix, Ábalos va afirmar ahir que el PSOE ja pensa en el dies després de l'1-O i en la necessitat d'obrir la reforma constitucional. Sobre aquest escenari, va confirmar que al setembre presentaran al Congrés una bateria de propostes, algunes relacionades amb la llengua i la cultura, d'altres en matèria econòmica –com un quitament del deute de la Generalitat–, per donar resposta a la qüestió catalana.

El dirigent socialista confirma una bateria de propostes per a Catalunya al setembre

Ábalos va enaltir com a full de ruta l'anomenada declaració de Barcelona, presentada el 14 de juliol a Barcelona per Sánchez i Iceta.

Ábalos va defensar aquesta "aposta pel diàleg", perquè "la crisi territorial a Catalunya afecta tots els catalans", i la va contraposar a l'actitud d'un PP que "ignora" els catalans siguin o no independentistes.

Pels socialistes, les propostes que es presentaran al Congrés i el Senat, que aniran acompanyades amb una presència més important de Sánchez i altres líders del PSOE a Catalunya després de l'estiu, també busquen ser "un punt en trobada" amb la societat catalana.

Per la seva banda, l'alcalde de Gimenells (Lleida), Dant Pérez (PSC), va proposar ahir de fer al seu municipi la paella que Iceta va dir que prepararia l'1-O com a alternativa a la consulta independentista.

L'alcalde socialista, que va dir que no cedirà espais municipals per a l'1-O, va anunciar que també vol convidar al dinar el president autonòmic d'Aragó, Javier Lambán, l'alcalde de Lleida, Àngel Ros, i els alcaldes socialistes de la Franja, la zona d'Aragó on es parla català.●

QUIQUE GARCÍA / EFE

Anna Gabriel, Benet Salellas i Eulàlia Reguant durant l'últim ple

La CUP vol endurir la confrontació amb l'Estat

BARCELONA Redacció

L'actuació de la Guàrdia Civil amb els interrogatoris a càrrecs del Govern i les accions judicials contra el Parlament han impulsat la CUP a demanar una lògica de "més confrontació amb les institucions de l'Estat". Així ho ha defensat el diputat cupaire Benet Salellas, que considera que els responsables del Govern central "no tenen cap tipus de justificació per continuar fent el que fan".

En una entrevista concedida a Europa Press, Salellas creu que s'està "experimentant amb els límits de l'Estat de dret" respecte a la investigació duta a terme pel jutjat número 13 de Barcelona arran de les declaracions de l'exsenador d'Esquerra Santi Vidal.

A més, Salellas creu que la Guàrdia Civil buscava "una determinada foto" quan el 20 de juliol passat va entrar al Parlament de Catalunya per buscar informació sobre l'exconseller de Justícia Germà Gordó pel cas 3%. El cupaire qualifica l'actuació policial de "guerrilla de la comunicació" i creu que, en realitat, a l'Estat la lluita contra la corrupció "li importa bastant poc".

Tot i això, Salellas també es mostra crític amb la coordinadora general del PDECat, Marta Pascal, atès que assegura que ha negociat amb els anticapitalistes des de l'inici de la legislatura amb la voluntat de "dominar" els cupaires.●

LV. Article 346
LV. Article 347

La CUP escalfa l'1-O amb una crida a "escombrar" el poder polític i econòmic

El PDECat qualifica de "miserable" que els seus aliats equiparin Mas amb Rajoy

PERE FRANCESCH / ACN

Les diputades de la CUP Anna Gabriel i Mireia Vehí (dreta) amb altres portaveus de l'esquerra independentista, ahir a Barcelona

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Fent honor a l'etiqueta d'antisistema, la CUP i altres col·lectius afins a l'esquerra independentista com Arran i Endavant van presentar ahir el seu material de campanya pel sí en el referèndum unilateral de l'1 d'octubre amb una crida a la desobediència per "fer fora totes les estructures del poder polític, econòmic i social". Entre els assenyalats pels radicals hi ha la monarquia, la banca, l'Església i partits tradicionals com Convergència (ara PDECat), a qui continuen donant suport al Govern, i el Partit Popular.

El cartell no deixa espai al dubte: sota la llegenda "Escombrem-los. Desobediència, autodeterminació, Països Catalans", hi apareix una dona que expulsa del mapa amb la seva escombra les caricatures del rei Felip, Artur Mas, Mariano Rajoy, Jordi Pujol, el cardenal Rouco Varela, l'empresària Patricia Botín, la difunta alcaldessa de València Rita Barberá, el president del Reial Madrid, Florentino Pérez, i el torero Juan José Padilla, entre d'altres.

No és una idea original. La CUP s'ha inspirat en una de les icones de la revolució soviètica del 1917 i que al llarg dels anys s'ha utilitzat com a imatge de propaganda en diferents conteses bèl·liques: la I i II Guerra Mundial o la guerra civil espanyola, tant pel bàndol republicà com el franquista.

En un acte celebrat davant de la Cambra de Comerç de Barcelona, i en què van participar les diputades de la CUP Anna Gabriel i Mireia Vehí, la portaveu d'Arran, Mar Ampurdanès, que s'ha fet cèlebre aquest estiu per defensar públicament l'assalt a l'autobús turístic de Barcelona, va afirmar que les persones que apareixen al mapa simbolitzen el "règim que volem trencar".

Per això, van presentar la consulta de l'1-0 com una oportunitat de posar fi a l'actual sistema polític i econòmic d'Espanya i la Unió Europea per construir una república catalana comunista, feminista i ecològicament sostenible. L'esquerra antisistema va avisar que, tot i que l'Estat té "armes per impedir" el referèndum d'independència, no estan disposats a acceptar les seves "imposicions" ni les seves ingerència. Així, van reivindicar la "mobilització popular" com un actiu per "plantar cara" a les "forces espanyoles". Entre altres raons, perquè no creuen que es pugui declarar la independència sense un conflicte obert, passant, com sosté el Govern de la Generalitat, de l'actual marc legal a una "legalitat catalana".

Al cartell, inspirat en un de la revolució russa, hi apareix una dona escombrant Mas, Rajoy,Pujol, Rouco...

La CUP i la resta de formacions antisistema portaran aquesta campanya durant el mes de setembre a favor de la independència també a València, les Balears i Aragó, i l'alternaran amb la campanya unitària amb JxSí, ERC i les entitats independentistes.

Poc després que es donés a conèixer el cartell, van aflorar nombroses reaccions en contra, començant per la del PDECat, partit amb qui la CUP manté el pacte de governabilitat que permet a Carles Puigdemont ser president de la Generalitat. "Posar al mateix sac Mas i Rajoy és miserable. L'un, condemnat per demòcrata; l'altre, cap d'un Estat que persegueix les idees. Feu pena", va escriure al seu compte de Twitter el coordinador organitzatiu del Partit Demòcrata, David Bonvehí.

Per la seva banda, el president de Ciutadans, Albert Rivera, va censurar la campanya de la CUP i va destacar irònicament que revela "perquè serveix el procés: per fer fora els turistes, expropiar pisos i eliminar la corrupció de bracet amb la banda del 3 %".

El líder del PP català, Xavier García Albiol, va indicar: "El feixisme de la CUP al natural. Qui no pensa com ells, fora! CUP, també ens posareu un braçalet? Sou una vergonya".●

Gabriel desqualifica Rajoy

La diputada de la CUP al Parlament Anna Gabriel va desqualificar ahir el president del Govern espanyol, Mariano Rajoy, després que aquest fes dimecres una crida als catalans "assenyats i moderats" perquè aïllin els radicals que, a parer seu, estan marcant el pas a l'Executiu de Carles Puigdemont. Rajoy va recordar que l'organització juvenil Arran, vinculada a la CUP, és la protagonista dels atacs al sector turístic en les últimes setmanes a Catalunya i les Balears. "El que sorprendria és que Rajoy fes formulacions intel·ligents en algun moment", va dir Gabriel quan li van demanar, durant la roda de premsa de presentació de la campanya de l'esquerra independentista per al referèndum de l'1-O, per les paraules del cap de l'Executiu central. Gabriel va afegir: "Ens hem acostumat a valorar-les d'una única manera sempre". Mar Ampurdanès, portaveu d'Arran, també va voler replicar a Rajoy i va assegurar que continuaran amb les accions en contra del turisme, que, a més, aniran en paral·lel als actes del referèndum, perquè hi hagi un "canvi en el model turístic".

Turull respon al Govern central: "La democràcia no està en venda"

BARCELONA Redacció

L'endemà de respondre a Mariano Rajoy a través de Twitter que "cap *ofertón* impedirà el referèndum i l'aplicació del seu resultat", el conseller de la Presidència i portaveu del Govern, Jordi Turull, va assegurar ahir al vespre, en un to contundent, que "la democràcia no està en venda" i va insistir que l'Executiu de la Generalitat no pensa canviar la seva posició perquè els catalans puguin votar l'1-O.

Turull responia així a la proposta de millora de finançament i de més inversions de l'Estat que l'entorn del president del Govern central estudia per oferir a Catalunya després de l'1 d'octubre, tal com va avançar aquest dimecres *La Vanguardia*.

El conseller va dir que les ofertes econòmiques de l'Estat no són noves i, per justificar el seu escepticisme, va remarcar: "No triguen ni una setmana a incomplir-les".

El dirigent independentista va renovar una vegada més el compromís del Govern de Carles Puigdemont amb la celebració de la consulta: "Per moltes ofertes que facin no ens mourem. El futur del país el decidiran els catalans i no ho farà ni el Govern català, ni el de l'Estat, ni cap tribunal", va assenyalar.

Segons Turull, el referèndum d'independència "és una cosa que s'han guanyat els catalans després de tant de temps de mobilitzacions i perquè el 80% vol decidir votant". "Així ho farem", va reblar.

El titular de Presidència també es va referir al polèmic cartell de la campanya pel sí en el referèndum presentat per la CUP, on apareix, entre d'altres, amb el lema "Escombrem-los", l'expresident de la Generalitat Artur Mas, condemnat per la justícia pel seu paper en el 9-N. Turull va qualificar el cartell de "gens afortunat" i "força injust", i va recordar que Mas va ser inhabilitat "per haver donat veu als catalans".

El portaveu del Govern va fer aquestes declaracions, recollides per l'agència ACN, al Port de la Selva (Alt Empordà), abans d'un acte organitzat per l'Assemblea Nacional Catalana que duia per títol *Esperant el sol de la llibertat*.●

LA CONSULTA

ERC no fixa mínim de participació

El president d'ERC a l'Ajuntament de Barcelona, Alfred Bosch, va defensar ahir que no es fixi un mínim de participació en el referèndum d'independència previst per a l'1 d'octubre perquè, si no, "sempre hi haurà algú que voldrà boicotejar" la consulta. Bosch va avalar així la posició del document de l'Assemblea Nacional Catalana.

LV. Article 348

Cs demana una aliança per "fer fora" l'independentisme

El PSC lamenta que la Generalitat parli de desacatar la llei

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Tot i que el moment i el calendari fixen el debat polític en la data de l'1 d'octubre, la majoria de partits ja estan fent càlculs per a l'endemà del referèndum unilateral d'independència. Passi el que passi aquest dia, la majoria de partits estan convençuts que l'escenari serà diferent de l'actual i que és molt probable que es tornin a anticipar les eleccions catalanes.

En espera dels moviments tectònics que pugui provocar l'anunciat xoc institucional, Ciutadans va insistir ahir en la necessitat que els partits constitucionalistes –el seu, el PSC, el PP i els comuns– pensin a sumar forces després de les eleccions per "fer fora" l'independentisme dels despatxos de la Generalitat. Atès que, entre altres coses, va advertir ahir el secretari general del partit liberal, José Manuel Villegas, al procés sobiranista no se'l desactiva millorant el sistema de finançament, tal com prometen des de la Moncloa, ni amb "ocurrències i frivolitats perilloses" com la plurinacionalitat que proposa el PSOE.

La crida a una acció unitària de les formacions contràries a la secessió no és nova a Cs –l'ha plantejada en altres ocasions la seva líder a Catalunya, Inés Arrimadas–, però agafa vigència després que els últims dies tant el president del Govern central, Mariano Rajoy, com el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, hagin parlat públicament de la necessitat d'explorar aliances per reformar la Constitució i fins i tot per crear una alternativa de govern.

"Hi ha dues vies per frenar el desafiament independentista: l'Estat de dret i plantejant una alternativa que hi competeixi i que permeti un nou govern autonòmic (a Catalunya) que mantingui una relació normalitzada amb el Govern central i treure els catalans del disbarat i la bogeria", va declarar Villegas a RNE.

EMILIA GUTIÉRREZ

José Manuel Villegas, secretari general de Ciutadans

En aquest sentit, el dirigent liberal va lamentar que el PDECat i ERC hagin "deixat els catalans en mans dels radicals de la CUP".

L'aliança amb la CUP també va ser criticada per la líder del PSC al Congrés, Meritxell Batet, que va considerar que els antisistema tenen "segrestat" l'Executiu de Carles Puigdemont.

Villegas propugna que s'explori una alternativa de govern a Catalunya amb el PSC, el PP i els comuns

"Em sembla molt preocupant que el Govern de la Generalitat, el meu govern, digui sense embuts que s'instal·la en la desobediència. És perillosíssim que els poders públics no acatin la llei perquè és una de les conquestes socials més importants que hem aconseguit", va dir Batet en al·lusió al recent avís de l'Executiu català que hi haurà referèndum l'1 d'octubre encara que el Tribunal Constitucional el suspengui.

Batet va considerar que la CUP és una formació política que "no ha enganyat mai i que ha dit que és antisistema i que defensa la desobediència", per la qual cosa va dir que el problema no és aquesta formació, sinó que el PDECat i ERC assumeixin les tesis antisistema.

"M'intranquil·litza molt. Crec que tenir un Govern que decideix quines lleis aplica i quines no, genera inseguretat en els ciutadans", va assegurar la dirigent del PSC.●

PANORAMA

Podem i Cs volen que Cospedal expliqui per què va convidar el seu marit a la nau 'Elcano'

▶Podem i Ciutadans han exigit a la ministra de Defensa, María Dolores de Cospedal, que expliqui al Congrés per què el seu marit, l'empresari Ignacio López del Hierro, va ser un dels ocupants de la travessia que el vaixell escola *Juan Sebastián Elcano* va realitzar pel seu 90è aniversari. El marit de Cospedal va participar en el creuer de quatre dies que el vaixell escola de l'Armada va dur a terme entre els ports de Marín (Pontevedra) i Cadis el mes de juliol passat. / Agències

EMILIA GUTIÉRREZ

Cospedal i el seu marit un 12-O

Un jutge suspèn un homenatge als presos etarres en unes festes locals de Gipuzkoa

▶Un jutjat de Sant Sebastià va ordenar com a mesura cautelar la suspensió d'un homenatge als reclusos d'ETA, sota el lema "Concentració a favor dels presos bascos" i que estava previst per ahir a la tarda a Ikaztegieta (Gipuzkoa), perquè formava part del "programa oficial de festes" i per això tenia la "cobertura" de l'Ajuntament, que governa EH Bildu. La interlocutòria responia a una demanda de la Delegació del Govern espanyol a Euskadi. / Agències

El Síndic exigeix la llibertat del periodista turc

▶El Síndic de Greuges de Catalunya i president de l'Institut Internacional de l'Ombudsman-Europa, Rafael Ribó, ha demanat al Defensor del Poble, Francisco Fernández Marugán, que pressioni al Govern perquè posi en llibertat el periodista suecoturc Hamza Yalçin, detingut a l'aeroport del Prat per una ordre internacional promoguda per Turquia. / Efe

Ignacio González torna a demanar la sortida de presó

▶L'expresident de la Comunitat de Madrid Ignacio González ha sol·licitat una vegada més substituir la mesura de presó provisional, en la qual es troba des del 21 d'abril després de ser detingut en l'operació Lezo, per l'arrest domiciliari. És la tercera vegada que González demana una rebaixa en les mesures cautelars, que han estat confirmades pels instructors del cas. / Efe

La Generalitat Valenciana, disposada a modificar el decret de plurilingüisme

▶El president de la Generalitat Valenciana, Ximo Puig, va assegurar ahir que el decret de plurilingüisme és "correcte" i "no ha estat una invenció política", però "si hi ha algun aspecte concret del decret que no s'ajusti a la llei" es "modificarà" perquè l'"objectiu irrenunciable" és que tots els alumnes sàpiguen castellà, valencià i anglès. La normativa ha estat suspesa parcialment pel Tribunal de Justícia de la Comunitat Valenciana. / Agències

LV. Article 349

La qüestió catalana

El Govern fa pinya amb Vila i acusa la CUP de perjudicar l'independentisme

Rull lamenta les "gesticulacions" i els plantejaments radicals dels seus aliats

ÀLEX GARCIA

El president de la Generalitat, Carles Puigdemont, i la diputada de la CUP Anna Gabriel en un ple del Parlament

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

El xoc dialèctic entre el PDECat i la CUP, un matrimoni de conveniència amb prou feines unit pel procés independentista, va sumar ahir un nou capítol. La decisió dels antisistema d'exigir el cessament després de l'1-O del conseller d'Empresa i Coneixement, Santi Vila, tant per les seves crítiques als atacs al turisme com perquè el consideren un polític "per a un país de rics" però no per a la Catalunya que esperen que porti el referèndum unilateral, va rebre ahir la resposta del Govern per partida doble.

El conseller de Territori, Josep Rull, va acusar els seus aliats d'estar "gesticulant" amb accions i plantejaments radicals –com el cartell que crida a "escombrar" Artur Mas i Jordi Pujol, entre altres polítics– que aconsegueixen molt ressò mediàtic però perjudiquen la unitat independentista quan s'acosten dies decisius per a l'1-0.

"A d'altres els agrada gesticular, a nosaltres ens agrada actuar i guanyar, i no ens distraurem davant plantejaments ofensius que acaben restant suport a la independència", va declarar a RAC1. Rull va defensar les crítiques de Vila a l'assalt de quatre d'encaputxats a un bus turístic de Barcelona, posteriorment reivindicat per Arran, branca juvenil de la CUP. "Els actes vandàlics són vandàlics encara que defensin un principi legítim", va dir.

També va intervenir en la polèmica la consellera de Treball, Dolors Bassa, trencant de facto el silenci que els dirigents d'ERC han estat guardant en les últimes topades entre el PDECat i la CUP, els deu diputats de la qual continuen sent vitals per a la supervivència parlamentària de l'Executiu català.

Bassa va recordar a Gabriel que qui "organitza" l'Executiu és el president Puigdemont. "Ell té tot el dret de posar els consellers que vulgui i com sigui", va dir.

La reacció de Rull i Bassa tornen a evidenciar la difícil convivència entre el Govern, principalment el PDECat, i la CUP. La llista d'escarabusses és llarga, però ni els uns ni els altres no han decidit fins ara trencar una aliança que garanteix una majoria d'acció a l'independentisme.

Després del clima de camaraderia entre Artur Mas i la CUP durant el procés de la consulta del 9-N, les primeres discrepàncies amb la nova direcció del grup parlamentari de la CUP, en què Anna Gabriel va substituir David Fernández, van aflorar tot just saber-se els resultats del 27-S.

Llavors la CUP va exigir per donar suport a Junts pel Sí que Mas sortís d'escena atès que el feia responsable de les retallades del Govern, però també dels nombrosos casos de presumpta corrupció que afecten l'antiga Convergència.

Després de setmanes d'estira-i-arronses, retrets creuats i campanyes de pressió, l'aparició de Carles Puigdemont com a possible presidenciable va garantir la constitució de l'Executiu de JxSí, alhora que, en paraules de la CUP, condemnaven Artur Mas "a la paperera de la història".

Un altre moment d'extrema tensió va arribar amb la negociació dels pressupostos de la Generalitat per al 2017. La CUP va negar el seu suport als comptes al·legant que eren antisocials i poc compromesos amb el procés independentista. Altra vegada es va obrir un temps d'assemblees, pressions per part de Junts pel Sí i retrets mutus ("Quan els portes la contrària t'insulten", va dir Francesc Homs) que va forçar Puigdemont a enfrontar-se i superar (gràcies a la CUP) una moció de confiança al Parlament.

Amb l'arribada de l'estiu i la proximitat de l'1-0, i quan els estrategs dels partits ja es preparen per la possibilitat d'un avançament electoral, el xoc s'ha agreujat. Primer amb la pressió de la CUP a Puigdemont perquè fes fora del seu Executiu aquells consellers dubitatius (la crisi va acabar amb Jordi Baiget, Jordi Jané, Neus Munté i Meritxell Ruiz fora del Govern) i continuar avançant per la via unilateral.

I en les últimes setmanes per les accions de la CUP contra el turisme i el cartell, d'inspiració leninista, en què apareix una dona escombrant del mapa diferents polítics (Aznar, Pujol, Mas, Rajoy), banquers, empresaris, membres de l'Església i fins i tot un torero.

"Feu pena", va exclamar el dirigent del PDECat David Bonvehí quan va veure el cartell. I diumenge passat, després que la CUP reclamés el cap de Vila, Marta Pascal, coordinadora de PDECat, va declarar: "Tenim un projecte propi que no té res a veure amb el vostre dogmatisme i superioritat moral".●

NO A LA TURISMOFÒBIA

Rull defensa les crítiques de Vila a les accions de la CUP contra el turisme

TANCAMENT DE FILES

Bassa recorda a Gabriel que és Puigdemont qui mana al Govern

TENSIÓ EN AUGMENT

Malestar a la direcció del PDECat per les últimes declaracions dels antisistema

Cita a Prada de Coflent

El conseller de Presidència de la Generalitat, Jordi Turull, obrirà aquest dijous la 49a Universitat Catalana d'Estiu (UCE), que se celebrarà des de dimecres fins al 23 d'agost a Prada de Conflent (França), se centrarà en el procés independentista i tindrà la participació de consellers del Govern, diputats dels partits independentistes i representants de les entitats sobiranistes. Per bé que al principi s'havia estudiat la possibilitat que hi anés el president de la Generalitat, Carles Puigdemont, finalment serà Turull qui protagonitzarà l'acte d'inauguració. El conseller de Cultura, Lluís Puig, participarà dissabte en la commemoració dels 25 anys de la mort del poeta Joan Fuster, juntament amb la consellera de Cultura del Govern balear, Fanny Tur. Dins del programa també destaca la celebració diumenge d'un acte titulat *Política i societat civil al camí cap a la llibertat*, en què intervindran el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, i el de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), Jordi Sànchez.

LV. Article 350

LA VANGUARDIA

President-Editor: JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ
Director: Màrius Carol
Directors adjunts: Lola García, Miquel Molina, Enric Juliana, Álex Rodríguez
Subdirectors: Manel Pérez, Isabel Garcia Pagan, Llàtzer Moix

Adjunts al Director: Enric Sierra i Pedro Madueño
Redactors en cap: Lluís Uría (Internacional), Jaume V. Aroca (Política), Susana Quadrado (Tendències i Gent), Ramon Suñé (Viure), Ignacio Orovio (Cultura), Sergio Vila-Sanjuán (Cultura|s), Joan Josep Pallàs (Esports), Ramon Aymerich (Economia), Celeste López (Redacció Madrid), Mariángel Alcázar (Casa Reial), Núria García Arenas (Disseny), Fèlix Badia (Magazine), Magí Camps (Edició) i Eduard González (Administració de Redacció)
Seccions: Elisenda Vallejo (Internacional), Santi González (Política), Pau Baquero (Opinió), Silvia Angulo (Viure), Maricel Chavarría (Cultura), Juan B. Martínez (Esports), Dolors Álvarez (Economia), Cristina Gallego (Fotografia), Josep Ramos (Infografia) i Xavier Mas de Xaxàs (Corresponsal diplomàtic)
Consellers de Direcció: Lluís Foix i Josep Maria Sòria

Defensa ciutadana de la democràcia

La victòria dels partidaris del Brexit en el referèndum del juny del 2016 i el triomf de Donald Trump en les eleccions nord-americanes del novembre d'aquell any van enviar al món dos missatges força preocupants. El primer ens revelava que una proposta basada en plantejaments xenòfobs i en dades falsejades valia per empènyer el Regne Unit fora de la Unió Europea. El segon ens descobria que un candidat forjat a la farga de les *celebrities*, que tenia com a prioritats desmuntar el sistema de sanitat pública impulsat pel seu antecessor i fer fora del país els immigrants podia convertir-se, en temps d'incertesa per a les classes menys afavorides, en l'home més poderós del món.

A continuació, un fantasma va recórrer Europa. I no era precisament el del comunisme descrit per Marx i Engels a *El manifest comunista*. Era el fantasma dels populismes, alimentats per la mateixa xenofòbia que nodria el Brexit o Trump. Les eleccions a Holanda i a França es van anunciar llavors decisives per comprovar l'extensió del fenomen al Vell Continent, on encara ressona l'ominós eco del nazisme. Per fortuna, ni el discurs racista de l'holandès Geert Wilders ni el similar de la francesa Marine Le Pen no van ser ratificats per les urnes, i van quedar aparcats. Si més no, temporalment. Va semblar llavors que Europa respirava alleujada, després de comprovar que el seu projecte comú continuava tenint vida al davant. Encara que no és menys cert que les eleccions federals alemanyes del setembre vinent i les que pot ser que es convoquin a Itàlia aconsellen cautela i atenció.

Dit això, en dates recents es produeixen aquí i allà rebrots de la intolerància, que fa pocs anys haguessin disparat totes les alarmes. Però que ara, potser per la reiteració, s'assumeixen amb menys esperit crític. N'hi ha exemples en diversos escenaris. Els fets de Charlottesville de dissabte passat, en què un supremacista blanc va envestir i va matar una manifestant antifeixista, són una prova d'això; és a dir, del desig d'eliminar els que pensen de manera diferent. En una escala diferent, i per fortuna amb efectes fins avui d'un altre ordre, caldria esmentar en l'escena catalana les iniciatives de la CUP. Com la del seu cartell a favor del sí davant l'1-O, que proposa escombrar els que ells consideren representants de l'actual sistema; o, posteriorment, les declaracions de la diputada Anna Gabriel exigint que el conseller Santi Vila, membre d'un Govern democràtic, sigui apartat de les seves responsabilitats públiques perquè alguna de les seves iniciatives polítiques li ha semblat contrària als seus interessos.

Encara que –insistim– són esdeveniments diferents, tots mereixen una resposta ferma i inequívoca dels que prefereixen viure en un règim democràtic que defensi la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme. Per descomptat, els càrrecs electes que ostenten la representativitat popular són els que, en primer lloc, han d'acreditar el lideratge moral i rebutjar qualsevol tic totalitari, sense deixar-se ofuscar pel rèdit de les seves aliances polítiques conjunturals (només ahir, dos dies després dels fets de Charlottesville, Trump va accedir per fi a condemnar el racisme). Però volem recordar que les llibertats i el pluralisme només estan fora de perill si les defensa el conjunt de la ciutadania. I no només anant a votar cada quatre anys, sinó rebutjant amb tota claredat les conductes que, aprofitant-se de les llibertats de la democràcia, treballen per soscavar-la.

Macri es reforma en les primàries

La coalició de centredreta Cambiemos, liderada pel president de l'Argentina, Mauricio Macri, es manté com a primera força política del país després de les eleccions primàries celebrades aquest diumenge passat. Aquest escenari és clau de cara al resultat que pugui obtenir en les eleccions legislatives que se celebraran el proper 22 d'octubre i que posaran a prova la seva gestió des que va accedir al poder el desembre del 2015. En aquestes primàries han quedat definits els candidats que podran competir en les legislatives, en les quals es renovaran 24 escons del Senat i 127 de la Cambra de Diputats. La participació electoral, que en aquell país té caràcter obligatori, va ser del 77%.

La victòria de Macri s'ha produït malgrat el dur ajust econòmic aplicat al país, amb una àmplia sèrie de reformes –totes elles impopulars– destinades a reduir el dèficit públic, millorar la competitivitat i impulsar les inversions, tant nacionals com estrangeres. Si bé les grans xifres de l'economia han millorat, la gent encara no ho nota. La inflació –malgrat que va a la baixa– i l'atur són molt elevats, la qual cosa fa que un terç dels 44 milions d'argentins visquin en la pobresa. El país, a més, pateix la creixent emigració dels seus ciutadans més ben preparats.

Aquestes primàries han estat marcades pel retorn a l'arena política de l'expresidenta Cristina Kirchner. La seva formació ha registrat una derrota global al país, a causa de la divisió interna que pateix el peronisme i de la mala imatge personal que arrossega com a conseqüència dels diversos casos de corrupció en què ha estat implicada. Però, malgrat això, ha estat capaç d'empatar en vots amb la coalició de Macri a la província de Buenos Aires, la circumscripció política més gran del país, amb un 40% dels electors. Això és un avís per al president argentí que, malgrat la victòria, no ho té tot guanyat. Si els resultats d'aquest diumenge es repetissin a l'octubre, segons els analistes, la coalició de Macri guanyaria pes en les dues cambres legislatives però no prou per aconseguir la majoria absoluta, fet que l'obligaria a continuar amb l'actual política de pactes per tirar endavant les seves iniciatives legislatives.

El resultat de les primàries, en qualsevol cas, ofereix la imatge que Macri lidera el país amb el suport popular necessari. Personalment va agrair als argentins que hagin comprès que el rumb elegit és el correcte, malgrat els sacrificis que exigeix, per solucionar els problemes del país. De totes maneres, la veritable prova de foc seran els vots del pròxim 22 d'octubre.

Antoni Puigverd

Resignació

Quan l'independentisme va sortir del marge per convertir-se en el principal nervi català, vaig descriure'l com una reacció al·lèrgica a una llei que no deixa ni tan sols la sortida contemplada per la llei (i no és un joc de paraules: el TC avisa que el referèndum no es pot fer; però en una famosa sentència del 2010 va esmenar un referèndum que sí que es podia fer).

El Govern central, així com els mitjans, els tertulians i quasi tots els partits espanyols proposen una sortida: "Canvieu la Constitució". Ho diuen seriosament, però sembla una burla, ja que la societat espanyola se sent ben còmoda amb la Constitució i no té cap ganes de canviar-la. Certament: cada ciutadà fa un esforç d'adaptació al comú, però més enllà d'aquest esforç genèric, la majoria dels ciutadans espanyols senten que la Constitució és un vestit que els va força a mida (només el qüestionen els indignats, que encarna Podem; també se n'han sentit exclosos).

Els catalans van votar la Constitució: esperant que el vestit no es tornaria una cotilla. Ara molts d'ells troben que comprimeix de manera abusiva i asfixiant. Però no tenen força demogràfica per canviar-la. Se senten engabiats. Lògicament, la ciutadania espanyola ho viu d'una altra manera: no pot, ni vol, entendre les il·lusions i problemes del catalanisme. Per això s'han popularitzat en tertúlies espanyoles les visions caricaturesques (el tòpic de *la pela*) o els judicis temeraris sobre els catalans (estan malalts, adoctrinats, fanatitzats, fracturats...). La trista conclusió d'aquest panorama és que només hi ha dues sortides: resignació o ruptura.

> Hi ha un independentisme fatalista: conscient de la irreversibilitat de la malaltia, tria l'eutanàsia

Predicar la por i demanar resignació ha estat la recepta dels moderats catalans, que no poden oferir res més que el seu desig de diàleg, ja que l'Estat ha negat per activa i passiva el diàleg sobre les tres substàncies: finançament, cultura pròpia i competències. De fet, l'Estat insisteix fins a extrems grotescos en la uniformació. Per exemple: ara no deixa que el Govern del president Puig es dirigeixi en valencià al de Puigdemont. Aquest context empeny encara més els independentistes a tirar pel dret. Molts no volen saber que la cosa acabarà malament. D'altres sí que ho saben i, tanmateix, persisteixen en el seu camí. De manera fatalista, com qui, conscient de la irreversibilitat de la seva malaltia, tria l'eutanàsia. Rebutgen les cures pal·liatives que prometen els moderats (els quals, de fet, no tenen a la farmaciola ni una aspirina per oferir).

L'aeroport del Prat s'ha convertit en la metàfora que ho resumeix tot: fa deu anys, moderats i empresaris van demanar des de l'Iese la descentralització aeroportuària. L'Estat no va cedir. Els moderats van callar. Aena, que representa els interessos de l'Espanya radial, va privatitzar-ne parcialment la gestió. Resultat: Aena extreu enormes beneficis del Prat mentre li redueix la inversió en seguretat i serveis. Jo puc ser contingut personalment, però no puc tancar els ulls a la realitat. Davant d'aquest panorama, no tinc l'atreviment de recomanar contenció, és a dir, resignació.●

LV. Article 351

Lluís Foix

Símptomes d'incompetència

Dues setmanes seguint a molta distància la realitat política, que es pot convertir en una obsessió quan es viu molt enganxat o involucrat a ella, et permeten descobrir que els corrents de fons romanen inalterables. Continuen els mateixos titulars i declaracions, amenaces invariables sobre el que pensen fer els principals protagonistes. Els problemes que té qualsevol societat democràtica poden variar en els temes, però no en el grau d'intensitat. Els conflictes són inevitables als països lliures.

He rellegit el breu assaig de Josep Ferrater Mora sobre les formes de la vida catalana, escrit fa ja més de mig segle, i s'hi poden detectar algunes de les sorpreses que ens assalten al comprovar la confusió en la qual vivim. Diuen que Tarradellas va dir que es pot fer tot menys el ridícul. Ferrater Mora no entra en aquesta descripció, però sí que apunta que als catalans no els agrada gaire que els prenguin per incompetents.

Penso que un dels trets del moment actual és la incompetència d'una classe política que actua com si la comunitat internacional aprovés tots i cadascun dels moviments cap a la independència, com si l'Estat estigués d'acord amb els passos fets fins ara pel Govern de Catalunya i com si els catalans pensèssim tots el mateix sobre el referèndum i la independència.

Ferrater Mora parla també de la mesura, sobretot en la capacitat de saber distingir entre l'ideal i la realitat, dos conceptes que cal reconèixer-los tal com són i procurar acostar-los, però no confondre'ls mai. En els esdeveniments que s'apropen es detecta falta de competència i una certa confusió entre el voluntarisme, l'astúcia i una ocultació al Parlament i a la societat catalana sobre com se celebrarà el referèndum previst per a l'1 d'octubre.

La incompetència pot ser volguda, calculada, però en qualsevol cas demostra un desconeixement de les regles del joc per dur a terme una ruptura saltant-se la legalitat, tant de l'Estatut com de la Constitució.

Mariano Rajoy pot estar abusant de la seva posició de força i pensar que amb quatre recursos al Constitucional es resoldrà un conflicte en el qual els populars van encendre la metxa aconseguint milers de firmes en contra de l'Estatut del 2006 que va ser ratificat pel Congrés i pel poble de Catalunya en referèndum i que en la sentència del TC del 2010 va ser incomprensiblement purgat amb un gran ribot, segons va ironitzar sarcàsticament Alfonso Guerra.

Aquell despropòsit tant polític com jurídic va promoure el corrent de desconfiança que afecta totes les parts implicades. Si no es recupera la confiança mútua serà impossible establir les bases per a un pacte que al final s'haurà d'assolir siguin quines siguin les conseqüències a curt termini de la confrontació que està en marxa.

L'aliança entre Junts pel Sí i la CUP per investir Carles Puigdemont no va ser una incompetència, sinó un error. El mateix que havia costat el càrrec d'Artur Mas i el que ha condicionat el calendari del procés en els últims divuit mesos. La CUP actua de portaveu revolucionari establint la fórmula que sense desobediència no hi ha independència. La diputada Anna Gabriel ha repetit que el que està en joc és "la ruptura amb l'Estat espanyol". La resta són discursos d'un paisatge que adopta moltes i diverses tonalitats.

> La divisió entre les forces polítiques de l'independentisme no és tàctica ni estratègica, sinó ideològica

RAFA GARRIDO / ACN

El llenguatge cupaire marca moltes pautes polítiques davant el silenci de Carles Puigdemont i Oriol Junqueras, que no saben com oferir una alternativa independentista sense el sabor revolucionari que impregna el discurs de diverses faccions de la CUP. Quan el conseller Santi Vila s'atreveix a criticar les línies leninistes dels cartells de propaganda cupaire és immediatament assenyalat perquè abandoni el Govern ja que Vila pot ser "molt bo per a un país de rics, però no per a un país de gent pobra".

Els deu diputats de la CUP tenen la representació que va sortir de les urnes i han utilitzat els seus vots per a la investidura i per assenyalar el camí més ràpid i expeditiu cap a la república catalana. El vell partit de referència a Catalunya –ara anomenat PDECat– s'atreveix a plantar cara al discurs de la CUP, que acusa de "dogmatisme i superioritat moral". Esquerra no dedica temps ni esforços a contradir els socis que els donen suport a la Cambra. La divisió entre les forces polítiques de l'independentisme no és tàctica ni estratègica, sinó obertament ideològica.

Aquelles formes de la vida catalana que Josep Ferrater Mora resumeix en el seny, la mesura i la ironia sembla que estan de vacances des de fa uns anys. Caldrà recuperar-les abans o després de l'1-O per no trencar les vaixelles que adornen el nostre patrimoni col·lectiu, que és plural i que acaba sempre inclinant-se cap al centre de gravetat, evitant caure en els extrems utòpics.●

Lluís Amiguet

"Viu, grava, puja, comparteix"

Serien aquests els millors dies per oblidar-se del mòbil si no fos que és inevitable trobrar-se amb altres estiuejants que ja han assumit que no poden. O són més realistes i ni tan sols s'ho han plantejat.

Per recuperar les nostres vides podem intentar una dolorosa teràpia antiaddictiva o alçar el mòbil cap al cel ofrenant-lo als seus satèl·lits: "Vet aquí un altre esclau de l'smartphone: faci's en mi el flux de dades".

Seria el nostre ritu d'ingrés en el culte datista que ja professen els gurus de Silicon Valley amb el mantra que tots acatem: "Viu, grava, puja, comparteix". És l'oració que ha fet billionaris els dirigents de la secta FANG (acrònim de Facebook, Amazone, Netflix i Google). I ara l'han convertit en religió.

Quan no complim el ritu de la hiperconnectivitat, tots aquells pecadors que pensàvem marxar de vacances sense el mòbil solem penedir-nos després de patir la penitència de la desconnexió, un neguit difús, però persistent, que abans de l'evangeli datista es deia avorrir-se i ara es diu "No puc deixar de mirar el grup de WhatsApp del gimnàs".

Els datistes ens recorden que els humans, al cap i a la fi, no som més que un conjunt d'algoritmes, instruccions i informació que conflueixen en la joiosa comunió de les dades.

Però, i la carn? I la sang? També són dades: una successió d'algoritmes que comença en el manual d'instruccions, també dades, del nostre ADN. I les emocions? Totes són, com la por, una síntesi d'ordres bioquímiques –més dades– per no perdre temps pensant quan arriba un lleó. Pel que fa a l'amor, les reaccions necessàries per engendrar nous datistes caben en un parell de megues.

L'historiador Harari suggereix que retrem culte als turistes japonesos, els primers sants datistes pioners a l'hora d'intuir que el sentit de la nostra existència era reproduir-la i compartir-la convertida en dades.

Ens en rèiem llavors, perquè es feien fotos, encara analògiques, de forma compulsiva a cada fanal. Però avui ja han assolit la vida eterna amb les seves imatges, digitalitzades i compartides devotament pels seus descendents a Facebook.

I confluirem amb ells des dels nostres cibercossos transhumans amb *selfies*, watsaps, els nostres gens i els dels nostres avantpassats... Mentre duri la bateria.●

Sergi Pàmies

Postal del Lluçanès

Un dels encants del Lluçanès: posar en evidència els urbanites. S'hi arriba per carreteres que desmenteixen la lògica robòtica del GPS, seguint instruccions de boca-orella que convé memoritzar i que empalmen muntanyes, masies i boscos propietat d'invisibles milionaris pèrsics que hi conreen discreció, cavalls i extensions de territori cuidats com si fóssim a Suïssa. Com que l'urbanita ignora el nom dels arbres, ha de confiar en el que li transmeten a primera vista: massa eixutesa pels indígenes i una plenitud embriagadora de verds (riu-te'n, del Pantone) pels visitants. L'hospitalitat fa la resta, sobretot si tens la sort de tenir bons amics que han organitzat el dia d'aquella manera improvisadament preparada que multiplica tant el temps invertit com l'espai descobert.

Al matí, res d'aurresku protocol·lari: un còctel pecaminós de fuet i coca (de Perafita, de la bona) desaconsellat per les autoritats sanitàries i una conversa que trena els afectes amb meandres que avancen cap al passat i retrocedeixen cap al futur. A l'hora de dinar, carreteres avalades per déus del ral·li, amb vorals castigats per miracles o tragèdies i cicatrius de batalles patriòtiques. El paisatge funciona a través del recurs de col·locar-hi, aquí i allà, una casa rural, una explotació massiva de porcs (no en parlaré per no posar-me de mala llet) o la masia d'un especialista a ferrar els pura sang de l'aristocràcia jordana.

> A l'hora de dinar, carreteres avalades per déus del ral·li, amb vorals castigats per miracles o tragèdies

És el Lluçanès, ves. I per pair-lo convé buscar una de les moltes fondes de la zona, en aquest cas Cal Penyora, on retrobar altres amics. A un preu obscenament econòmic, tres plats (i postres), un dels quals –cigrons amb cansalada saltejada– faria que Marcel Proust s'oblidés per sempre de la seva magdalena. I quan la tarda escampa la llum com si l'horitzó fos un desguàs calidoscòpic, carretera cap a Santa Maria de Lluçà, virgueria romànica cuidada per un historiador prou original per explicar-te el claustre a través d'enllaços com cristians, àrabs, Steve Jobs, Guardiola i el vermell Ferrari. El relat, psicodèlic, té més revolts que les carreteres locals i fa joc amb la fonda del davant, regentada per una argentina melòmana. I quan l'urbanita comença a sentir el vincle amb el paisatge, santuari dels Munts. Són 360 graus de Catalunya vista amb una perspectiva inapel·lable, que confirma que el paisatge és el llenguatge dels països quan els seus habitants s'adonen que més val callar. Més tard, tornant cap a la capital, l'urbanita constata que al maleter del cotxe hi porta tomàquets, pebrots i enciams acabats de collir en un hort d'amics imprevistos, un tall de coca perquè ningú no pugui rebatre que la de Perafita és la millor i la propina d'un llibre monumental sobre l'esport a Mataró. No ho acostuma a fer, però, just al límit de la comarca, atura el cotxe, baixa, s'agenolla i crida: "Gràcies!".●

LV. Article 352

Policies i serveis d'emergència encapçalaran la marxa de dissabte

Govern, Ajuntament i partits rebutgen el veto de la CUP al Rei i a Rajoy

NICOLAS CARVALHO OCHOA / GETTY

Agents de la Guàrdia Urbana i un membre dels serveis de neteja atenent una de les víctimes de l'atemptat

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

La unitat dels demòcrates contra el terrorisme és innegociable. Sota aquesta premissa, totes les administracions i la majoria partits, que després dels atemptats de Barcelona i Cambrils intenten transmetre una imatge de certa unitat malgrat la tensió latent pel procés independentista, van fer ahir una crida a participar a la marxa que dissabte vinent, sota el lema "No tinc por", recorrerà el centre de la capital catalana en record de les víctimes i contra el terrorisme.

La Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona, convocants de la manifestació, han volgut cedir tot el protagonisme als Mossos, la Guàrdia Urbana i la resta de serveis de seguretat i emergència, a més de taxistes, comerciants i diferents col·lectius que van socórrer les víctimes i afectats, perquè siguin dissabte a la capçalera. Una manera de restar càrrega política al que ha de ser una expressió unànime contra el terror i la barbàrie. "L'important és que la gent sigui la protagonista", van assenyalar.

Aquesta unitat d'institucions i partits contrasta amb la posició de l'aliat parlamentari de JxSí, la CUP. Els antisistema han anunciat que no se sumaran a la manifestació si participen el Rei, a qui acusen de "finançar el terrorisme pèrsic (sic)" i de ser "culpable de l'atemptat", o algun representant del Govern central.

La presència del Monarca dissabte a Barcelona sembla poc probable, la Sarsuela no s'ha pronunciat sobre això, però el president del Govern, Mariano Rajoy; la vicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría; la ministra Dolors Montserrat, i altres membres de l'Executiu central sí que tenen pensant assistir-hi. També se sumarà el president de València, Ximo Puig; la presidenta andalusa, Susana Díaz, i l'alcaldessa de Madrid, Manuela Carmena.

Una de les rèpliques més dures a la CUP va venir del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, en el que és el tercer xoc aquest estiu del PDECat amb els seus aliats, després dels actes de protesta contra el turisme i la petició que el conseller Santi Vila sigui destituït després de l'1-O. "El seu posicionament és molt lamentable perquè a la marxa no hi ha dret d'admissió", va afirmar.

El president va defensar en una entrevista a La Sexta que a la manifestació de dissabte "tothom que vulgui hi pugui ser", per la qual cosa va fer una crida a la CUP perquè es "replantegi" la seva posició.

Precisament ahir van començar a obrir-se esquerdes al si dels antisistema. Poble Lliure, organització integrada a la CUP, es va desmarcar del veto, però no de les seves acusacions contra el rei Felip. En un comunicat del seu portaveu, Guillem Fuster, va defensar la participació a la manifestació perquè la presència del Rei "no pot privar els catalans d'expressar el seu dolor i solidaritat cap a les víctimes".

En espera que la CUP acabi d'aclarir la seva posició, les crides a la unitat es van succeir. El vicepresiden del Govern, Oriol Junqueras, va subratllar la importància que la manifestació participi "com més gent millor", ja que afirma que és bo "que ens sentim acompanyats per d'altres i que ens ajudem".

L'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, va fer una crida a la participació des del seu compte de Facebook i va destacar que el crit espontani que va brollar entre els assistents al minuts de silenci a la plaça Catalunya, aquest "No tinc por" que encapçalarà la marxa de dissabte, és un "antídot a la ràbia i la impotència que tots sentíem quan pensàvem en les vides eixelebrades de la manera més cruel i aleatòria".

CRÍTIQUES DEL PRESIDENT

Puigdemont qualifica de "lamentable" la posició de la CUP amb la manifestació

PRESÈNCIA DEL GOVERN

Rajoy i altres membres de l'Executiu seran presents a Barcelona

El delegat del Govern a Catalunya, Enric Millo, es va mostrar crític amb la CUP i amb qualsevol intent de polititzar l'atemptat perquè, segons va avisar, "fa un flac favor a la democràcia". Millo va elogiar la "gran reacció cívica" de la societat catalana i l'alt nivell de coordinació i eficàcia dels cossos policials.

No polititzar la marxa contra el terrorisme va ser, així mateix, la crida que va fer la líder de Ciutadans i de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas, que va desitjar que en la jornada de dissabte "no hi hagi cap tipus de discrepàncies polítiques i hi puguem ser tots junts sota el mateix lema".

Mentrestant, el primer secretari del Partit dels Socialistes (PSC), Miquel Iceta, va anunciar la seva presència i va qualificar de "barbaritat" els arguments exposats per la CUP. I el president del PP català, Xavier García Albiol, va demanar que la manifestació "representi la pluralitat política i social de Catalunya".●

La Mesa del Parlament manté aparcada la llei del Referèndum

BARCELONA Redacció

La Mesa del Parlament mantindrà aparcat una setmana més el projecte de llei de Referèndum que impulsen Junts pel Sí i la CUP i no n'abordarà la tramitació en la reunió d'avui de l'òrgan rector de la Cambra catalana. Oficialment, l'atemptat gihadista de dijous passat a Barcelona i Cambrils no ha alterat els plans del bloc independentista, però els seus líders són conscients que han d'anar amb tacte en cadascun dels pròxims passos per evitar ferir sensibilitats. Sí que està previst que en la reunió de la Mesa s'acordi la crida del Parlament a participar en la manifestació impulsada per l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat per a dissabte vinent, cosa que tindrà el suport de totes les forces polítiques i les reserves conegudes de la CUP.

No obstant això, la decisió que condiciona el calendari passa per fixar el moment en què es dona per "finalitzat el dol" per les víctimes de l'atemptat. La caça del terrorista de la furgoneta de Barcelona ahir i la manifestació de dissabte són dos elements clau a l'hora de fer un pas endavant en el procés sobiranista.

Continua assenyalat en el calendari el ple del dia 6-7 de setembre per a l'aprovació de la llei, pel qual es requereix una admissió a tràmit prèvia per part de la Mesa. Sobre com s'ha de vehicular la iniciativa en el ple, "hi ha diverses vies i aplicarem les que siguin més adequades en cada moment",

Junqueras garanteix que els atemptats no afecten el procés: "No han d'alterar la vida democràtica"

va afirmar ahir Oriol Junqueras.

El vicepresident del Govern, en declaracions a TV3, va assenyalar que el procés sobiranista ha de quedar al marge de la política antiterrorista, amb la qual cosa els plans de convocar un referèndum d'independència per a l'1 d'octubre són inalterables. "El que hem de procurar és que els atemptats no alterin la vida democràtica de les societats" i "no hi ha cap societat democràtica que es deixi condicionar i intimidar pel xantatge del terrorisme", va subratllar Junqueras.

De fet, el líder republicà va ressaltar que "els demòcrates ho som sempre, vint-i-quatre hores al dia i tots els dies de l'any". "La democràcia ens agrada tant que la volem exercir i que sigui determinant en tots els aspectes de la vida dels ciutadans".●

LV. Article 353

Podeu enviar les vostres cartes a **cartes@lavanguardia.cat**. *La Vanguardia* agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits firmats amb pseudònim o inicials. *La Vanguardia* es reserva el dret de resumir-ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

El lector exposa
Posem seny a la muntanya!

Els monitors i monitores de lleure tenim l'obsessió de tenir controlats els infants i joves quan som en una excursió a la muntanya; però el cap de setmana passat em vaig trobar amb un grup de famílies que no tenien aquesta preocupació pels seus propis fills. Foren dues les vegades que el meu amic i jo vam avisar la família que un dels fills s'havia quedat sol, i a força distància del grup.

La primera, el pobre nen, d'uns quatre anys, s'havia quedat molt enrere tot cansat de caminar i alhora empaitant saltamartins als prats de Bacivers; el meu amic i jo vam animar-lo dient-li que quedava poc per arribar a l'estany, i el nen va començar a plorar quan s'adonà que estava sol (respecte a la seva família); els plors i un parell de xiulets nostres van alertar un dels pares, que va venir tot xino-xano a cercar l'infant.

La segona vegada el grup de famílies ja havia arribat a l'estany de Bacivers, on ja es reunien per anar a dinar. El meu amic i jo vam arribar just després d'aquest grup, però a la llunyania vam veure un nen petit que continuava camí amunt i ja enfilava el cim de Puig de Prat de Bacivers; vam avisar el primer membre de la família que vam veure i li vam preguntar si aquell nano era seu. La resposta fou ràpida i contundent: no!; acte seguit, se'l mirà bé i cridà efusivament el nom de l'infant; també va anar-lo a buscar xino-xano, i quan passà per davant nostre, va remugar: "Pensaba que ya se conocía el camino"; en aquest cas parlem d'un nen d'entre cinc i sis anys...

O la muntanya absorbeix tant els infants que els ennuvola el camp de visió i no els permet seguir el grup (mares i pares) o les famílies en qüestió estaven tan eufòriques de viure un dia a la muntanya que en dues ocasions van oblidar que són responsables dels seus propis fills. A la muntanya, posem-hi seny plegats, sisplau!

PAU PUJOL VILÀ
Premià de Mar

les actuales de esta pequeña ciudad y del ambiente que en ellos se vive, al analizar con su punto de vista tan humanitario la situación actual de las minorías que allí habitan, ha conseguido transmitirme sentimientos de sosiego, empatía, compasión, paz y autocrítica. Sentimientos tan necesarios en los tiempos que estamos viviendo y que desgraciadamente no demasiados cronistas son capaces de transmitir.

Es la columna de Antoni Puigverd mi primera lectura cuando abro *La Vanguardia* cada día.

LOLES CUYÀS ROBINSON
Suscriptora
Lloret de Mar

Una campanya nefasta

La CUP s'equivoca amb aquesta campanya que va encetar el 10 d'agost, que pretén escombrar tots els que, segons Anna Gabriel, només "simbolitzen poder, estructures desiguals, misògines, discriminatòries i patriarcals". No es pot posar tothom al mateix sac, els enemics de sempre i els que han lluitat a favor del nostre país. Hi ha molts factors que sumen. Som on som perquè, en el seu moment, Pujol va llaurar el camí tot batallant perquè es reconegués arreu d'Espanya l'eina que hem tingut sempre els catalans: la llengua. Gràcies a Pujol es va implantar la immersió lingüística que va consolidar la llengua catalana a totes les escoles, tant als alumnes autòctons com als nouvinguts. Això no té preu.

Som on som perquè Artur Mas va apostar per la independència quan va veure que tot el país ho demanava amb una força nova, massiva, absoluta i segura. Va encetar el camí amb el 9-N. Estic convençuda, gent de la CUP, que jo només soc un de tants milions de catalans que pensen de la mateixa manera. Per tant, si heu de fer campanya per l'1-O, busqueu altres arguments dirigits a tots el catalans que estan representats al nostre Parlament. O és que voleu donar la raó a Aznar: "Se pelearán entre ellos".

ALEGRIA JULIÀ I DANÉS
Barcelona

Los mulos de Cerdanya

Leyendo el artículo de este periódico "Final español a la rebelión de los bóxers" (Internacional, 17/VIII/2017), he recordado que la Cerdanya, aunque fuese a título anecdótico, tuvo, probablemente, cierta relación con el acontecimiento. Me explicaré.

De todos es sabido que la Cerdanya es, y lo ha sido tradicionalmente, criadora de ganado equino de toda clase. Por ello, los compradores de caballos, asnos y mulos se desplazaban periódicamente a la comarca para comprar algunos ejemplares, según sus necesidades.

Uno de los clientes asiduos era el ejército francés. Pues bien, el semanario puigcerdanés *La Voz del Pirineo* nos dice en el número de 5 de agosto de 1900 lo siguiente: "El Gobierno francés ha dispuesto que se verifique la compra de 300 mulos en la Cerdanya, con destino al cuerpo expedicionario para China, cuya noticia ha puesto en movimiento a todos los ganaderos de esta comarca". En estos años, se desarrollaba la guerra de los bóxers y, por tanto, la noticia es verosímil. Así, podemos decir que, probablemente, los mulos ceretanos pastaron en lo prados chinos y quién sabe si también en los jardines de la Ciudad Prohibida.

JOAN MANUEL CASANOVAS
Suscriptor
Puigcerdà

Agricultura respetuosa

En una carta Martí Gassiot preguntava "On són les granotes?" (20/VIII/2017). Com a ciutadana que visc i estic en contacte amb la natura, li responc amb una altra pregunta: i on són les papallones, els cargols, les serps?, on són les guineus, les cuques de llum i tantes varietats d'ocells que fins fa pocs anys omplien el nostre entorn formant una part indispensable dels seus ecosistemes?, com ha pogut passar una desaparició tan sobtada i que va en augment? Amb l'afany de multiplicar les collites, s'aboca sistemàticament un excés de purins, productes químics, herbicides, insecticides, fungicides... als camps, als marges dels camins, a les vies de trens i fins i tot a jardins públics. Aquests productes, alguns altament tòxics per a l'home i la fauna, a poc a poc es van filtrant, contaminant les capes freàtiques que arriben als rierols, on, com vostè diu, fins fa poc centenars de granotes s'hi capbussejaven i que possiblement ja no hi tornaran. Aquesta seria la meva resposta. Malauradament té difícil solució si no retornem a la pràctica d'una agricultura respectuosa amb l'entorn.

CARMINA VILASECA
Gaüses

La Columna Coríntia
Llucia Ramis

L'intèrpret de robots

Una nova espècie de robots ha desenvolupat un llenguatge propi, aliè al dels humans, incomprensible fins i tot per als qui els varen crear. Dissenyades per negociar, aquestes màquines consideren que l'idioma de les persones no és eficaç, té massa floritures. Així, han generat una manera de comunicar-se molt més productiva, però inintel·ligible per als que no som com ells. En no poder controlar-los, Facebook ha decidit desconnectar els robots Bob i Alice, després que tenguessin una conversa inquietant. Es veu que en Bob li va dir a n'Alice: "Puc puc jo tota la resta". A la qual cosa, n'Alice contestà: "Les boles tenen zero a mi a mi a mi a mi a mi".

Sincerament, no crec que n'hi hagi per tant. Aquest intercanvi té força més sentit que les cançons de reggaeton, i per desgràcia, ningú no ha desconnectat encara aquesta mena de música. De fet, el diàleg entre els autòmats és més fluid i accessible que el que hi ha entre els governs espanyol i català, i tampoc en aquest cas s'arriba a una desconnexió completa. Entenc millor aquest parell de robots que la factura de l'electricitat. I això em fa pensar que, en un futur no gaire llunyà, quan els joves tenguin professions que encara no existeixen, la d'intèrpret d'androides anirà molt sol·licitada. I és que Facebook pot desconnectar en Bob i n'Alice perquè no li agrada el que pensen, o simplement perquè no té ni idea del que pensen. Però, sigui com sigui, la intel·ligència artificial ha arribat per quedar-se, i ha demostrat que la intel·ligència natural li sembla curta.

> El diàleg entre els autòmats és més fluid i accessible que el que hi ha entre els governs espanyol i català

Si fem cas de les cites a internet, Einstein ja deia que hi ha dues coses infinites: l'univers i l'estupidesa humana. Com més evolucionam, més es corrobora aquesta afirmació. I si el que fos difícil no fos aconseguir intel·ligència, sinó evitar-ne l'extinció? Pensàvem que aquesta intel·ligència superior aterraria en una nau des d'un univers inexplorat. Però el que ha resultat inexplorat és l'enorme capacitat de connectar dades sense la mediació de les emocions. És a dir, a l'hora de negociar, cal empatitzar amb l'altre per arribar a un acord. Això passa per un festeig, una seducció, un joc en què participarà la nostra manera de ser i d'actuar, la manera de comunicar-nos i de percebre la realitat; compartirem ideologies o interessos, cercarem punts en comú. En definitiva, floriture (segons les màquines) que ens distreuen de l'objectiu últim i amb les quals perdem el temps.

Precisament el temps és el que ens diferencia dels ordinadors, capaços d'una simultaneïtat i d'una immediatesa que a sobre semblen exigir-nos. A la pel·lícula *Arrival*, els militars recorren a una experta lingüista perquè esbrini si els extraterrestres vénen en to de pau o no. Els nostres dispositius ja saben que la guerra i la pau només depenen de la productivitat que se n'obtingui.

grupoGodo

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*
Carlos Godó Valls ..... Conseller Delegat
Josep Caminal ..... Director General de Presidència
Ana Godó ..... Editora de Vanguardia Dossier i Libros de Vanguardia
Jaume Gurt ..... Director General Corporatiu - Negoci Premsa
Pere G. Guardiola ..... Director General Comercial
Xavier de Pol ..... Director General de Negoci Audiovisual
David Cerqueda ..... Director General de Negoci Digital

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*
Òscar Ferrer ..... Director Gerent
Xavier Martín ..... Controller
Juan Carlos Ruedas ..... Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet *www.lavanguardia.com*

Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718 (edició impresa)
ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C (08040) Barcelona
PRESSPRINT. Carrer Valentín Beato, 48, Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona Franca. 08040 Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES PUBLIPRESS MEDIA SL
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid María de Molina, 54, 4.º (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR
Tel.: 933 481 482. Fax: 93 486 39 15
atencionalcliente@clubvanguardia.com

ATENCIÓ AL LECTOR
Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587
Cartes dels lectors
cartas@lavanguardia.es
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.es

Difusió controlada por OJD

© LA VANGUARDIA EDICIONES, SL. BARCELONA, 2017. TOTS ELS DRETS RESERVATS
Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigui mecànic, fotoquímic, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol altre, sense el permís previ per escrit de l'empresa editora.
A efectes del que preveu l'article 32.1 del Text Refós de l'LPI, La Vanguardia Ediciones, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Ediciones, SL

LV. Article 354

Els atemptats del 17-A

El Parlament salva el consens

La declaració institucional lloa el paper dels serveis públics i la ciutadania

ANA JIMÉNEZ

Unitat. Un fort aplaudiment i un minut de silenci van tancar una declaració institucional acordada per tots els partits

RAÚL MONTILLA
Barcelona

La unanimitat no és una de les qualitats per quals destaqui el Parlament els darrers anys, però ahir n'hi va haver. I va ser possible, tot i que amb matisos, amb la declaració que, en nom de tots els diputats, va llegir la presidenta la Cambra, Carme Forcadell, per condemnar els atemptats de la setmana passada a Barcelona i Cambrils. Un text que eludia possibles polèmiques polítiques i policials i lloava el paper de la societat i dels treballadors públics. Això sí: la treva va durar poc. Després del minut de silenci, als passadissos, el PP va carregar contra alguns responsables del Govern per fer un ús polític de la tragèdia. També contra la CUP. I els antisistema van fer pública una declaració alternativa a l'oficial, que tan sols van aplaudir a l'hemicicle la meitat dels seus diputats.

"Davant d'una situació d'extrema gravetat, la ciutadania, les institucions i els serveis públics del país han actuat d'una manera exemplar", diu la declaració que va llegir Forcadell, que lloa el paper dels serveis "d'emergències i d'urgències mèdiques", així com dels "cossos de seguretat", però sense entrar en concrecions. El fet que la Mesa aprovés dilluns concedir la Medalla d'Honor del Parlament a mossos i a les policies locals de Barcelona i Cambrils però no a altres cossos policials va suscitar certes crítiques: ahir es va evitar tornar a caure en aquesta polèmica... O en qualsevol altra. La fórmula? Donar protagonisme, sobretot, a la societat catalana en conjunt, i a la seva manera d'actuar en els atemptats.

"El Parlament fa una crida a continuar treballant per la democràcia i la cohesió social al nostre país. La pluralitat només es pot defensar des de la democràcia, i la democràcia és la garantia per viure en una societat plural i diversa i, alhora, cohesionada", continua la declaració, que fa referència a l'Estatut i a la manera com la norma catalana explicita el compromís de Catalunya "amb la cultura de la pau". "Aquest compromís obliga a aprofundir en valors com la tolerància i el diàleg, a fer una tasca de prevenció d'extremistes violents i a promoure activament una cultura de pau i no violència. Una cultura de pau que ha d'apostar per la resolució dels conflictes armats i per la superació de les situacions d'injustícia".

El PP critica el paper de certs responsables del Govern i carrega contra la CUP, que accepta el text de manera "crítica"

El ple va durar nou minuts i mig, incloent-hi els 60 segons en què els diputats van guardar silenci. I després el president Carles Puigdemont, en el mateix to –des de la unitat–, va fer una crida a participar en la manifestació d'avui. I en la mateixa línia es va expressar la líder de Ciutadans al Parlament, Inés Arrimadas. "És un dia perquè tots junts, pesem com pensem, tinguem el sentiment que tinguem, puguem estar en una manifestació sota un mateix lema per lluitar contra el terrorisme", va manifestar.

Però, per molt que es brandés una inhabitual unitat parlamentària, la seva debilitat, a més de quedar manifesta en una declaració un pèl asèptica, es palpava als passadissos de la Cambra: els diputats tenen molt present l'actual clima de desacord, que previsiblement es tensarà una mica més en el ple previst per al 6 de setembre. I, també ahir, en aquells mateixos passadissos es va arribar a verbalitzar.

En aquest context, el president del PP a Catalunya, Xavier García Albiol, després de l'acte solemne, va acusar el Govern, i concretament alguns dels seus càrrecs, d'utilitzar els atemptats "en favor" del procés independentista. "Els partits constitucionalistes hem estat a l'altura. No es pot dir el mateix d'alguns representants i membres del Govern", va declarar. "Per sort no han estat tots", va matisar Albiol, alhora que va censurar que alguns dels diputats de la CUP, als quals va qualificar de "desestructurats socials", no aplaudissin al final de la declaració de condemna, com tots els altres parlamentaris.

Els antisistema van presentar una declaració institucional "alternativa" a la que es va llegir ahir a la Cambra –a la qual donen suport to i que de manera "crítica"–. En el seu text, la CUP considera que "el rebuig dels atemptats de Barcelona i Cambrils passa, necessàriament, per assenyalar-ne les causes profundes", i apunten que l'Estat Islàmic és "un fenomen vinculat a les lògiques de guerra global que comença amb el quartet de les Açores i que té el seu mirall en els extremismes religiosos i el feixisme".

La CUP va demanar la celebració la setmana que ve d'un ple monogràfic.●

---

certa avui, a l'època del desenvolupament dels mitjans i les cadenes d'informació permanent.

Parlant massa de terrorisme, correm el risc de cometre un triple error: concedir als terroristes una important victòria simbòlica quan ens encarreguem de la seva pròpia comunicació; crear un clima anxiogen a la ciutadania (perquè és el terror i la por el que pretenen propagar); suscitar noves vocacions entre individus desequilibrats que volen tenir el seu quart d'hora de glòria o que, no havent aconseguit donar un sentit a la seva vida, desitgen donar-l'hi a la seva mort.

Anders Thornberg, responsable dels serveis de seguretat su-

Parlant massa de terrorisme, correm el risc d'atorgar als terroristes una victòria simbòlica important

ecs, ha al·ludit a una "nova normalitat". Els atemptats ja formen part del paisatge quotidià. De tota manera, encara que no s'ha de negar l'amenaça, hem de comprendre que no és existencial. L'Estat Islàmic pot atacar i matar, però no pot aconseguir el control de les nostres societats. Els seus membres representen "senzillament" un desafiament a la seguretat.

Sigui quin sigui l'horror dels atemptats, no provoquen ni de lluny més morts que els accidents de carretera, el consum excessiu d'alcohol o tabac i tants altres riscos mortals que, si bé no tenen certament motivació política, causen estralls molt més grans sense suscitar una mobilització equivalent.

En matèria de terrorisme, no existeix el risc zero. Convertir els terroristes en l'horitzó insuperable dels nostres comentaris suposa donar-los indirectament la raó. No hi ha dubte que aquesta amenaça existirà per molt de

Sigui quin sigui l'horror dels atemptats, no provoquen ni de lluny més morts que els accidents de carretera

temps. Hem d'obrar amb vigilància per protegir-nos, però també hem d'evitar les accions que alimentin el fenomen en l'intent de combatre'l. És justament el que va passar en els casos de la guerra de l'Iraq i de la intervenció militar a Líbia.

La vigilància no condueix a cedir al pànic ni a modificar l'estil de vida, renunciant als passejos per la ciutat, les cerveses a les terrasses, els espectacles o els partits de futbol.

Els barcelonins han tingut una extraordinària reacció de valentia i dignitat. Malgrat el cop, han reprès el curs normal de la seva vida, encara que adoptant alhora mesures de seguretat.

Com ha declarat amb tota raó l'alcaldessa de la ciutat, Ada Colau: "El terror no aconseguirà que deixem de ser qui som: una ciutat oberta al món, valenta i solidària".

Traducció: Juan Gabriel López Guix

PARAULES

| PARANY |
Instrument dreçat per caçar o agafar animals. Artifici dreçat contra algú, especialment per atrapar-lo, fer-lo caure, seduir-lo.
PÀGINA 12

| POR |
Torbament de l'ànim, especialment sobtós i fort, en presència d'un perill real o imaginari. Aprensió que hom té que li esdevingui algun mal, que s'esdevingui alguna cosa contrària a allò que desitja. **PÀGINA 17**

| MÀQUINA |
Conjunt de mecanismes amb moviments coordinats, capaç de transformar energia en treball útil, especialment en operacions d'un procés de producció. **PÀGINA 18**

LV. Article 355

L'independentisme accelera la llei de desconnexió amb reserves del PDECat

Al Govern català segueix obert el debat sobre l'aprovació de la llei del referèndum

ISABEL GARCIA PAGAN
IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

"Res no ha canviat, fins i tot sortim reforçats". Els atemptats del 17 d'agost van frenar en sec l'agenda política però no han fet canviar els plans de l'independentisme. L'1 d'octubre continua marcat en vermell al calendari i el camí cap a la consulta avança no sense incògnites. La proposició de llei del Referèndum continua pendent de ser admesa a tràmit per la Mesa del Parlament i al bloc independentista hi ha diferències sobre el pas següent. "Hi pot haver diferents sensibilitats, però es prendran decisions per motius tàctics i d'oportunitat". Segons fonts parlamentàries, Carme Forcadell és reticent a sotmetre la Cambra a un bloqueig judicial, situació amb què combregaria el PDECat, des d'on s'ha obert la porta al fet que la norma sigui tramitada com a decret llei. D'aquesta manera, el Govern podria emparar la convocatòria del referèndum fins i tot sense la convalidació del Parlament. Mentrestant, des d'ERC i la CUP es considera més adequat que una norma de tanta envergadura ha "d'emanar de la sobirania popular" que representa el Parlament. En qualsevol cas, el pla és comptar amb la norma aprovada, ja sigui en el ple que comença el 6 de setembre amb una tramitació *superexprés* –admissió a tràmit i variació de l'ordre del dia del ple partint de l'article 81.3 del Reglament– o en una reunió del Consell Executiu que doni llum verda a un decret llei.

Però aquesta setmana s'obrirà un nou front amb la denominada llei de desconnexió. El bloc independentista té previst fer públic en els propers dies el contingut de la norma de transitorietat jurídica i resoldre en els seus particulars òrgans de decisió si s'aprova abans o després de l'1 d'octubre. També aquí hi ha "sensibilitats" per a tots els gustos. La CUP ha reclamat que les dues lleis estiguin a punt abans de la Diada i els republicans consideren que "el més lògic" és que la norma estigui aprovada abans del dia del referèndum per tenir l'escenari legal posterior cobert. Una altra vegada el PDECat defensa que la norma esperi el resultat de la consulta.

El que sí que tenen clar els socis del Govern és que els atemptats posen "més difícil" la resposta de l'Executiu central. Fonts del Govern assenyalen que Catalunya s'ha mostrat al món com una societat que "sap reaccionar a la barbàrie" del terrorisme i els Mossos han aconseguit l'"homologació" com a policia integral a ulls de tota la societat catalana. Ara, "ningú no s'imagina la policia catalana requisant urnes ni detenint càrrecs electes".

També en els propers dies, hi haurà sobre la taula la resposta a les investigacions desplegades per la Guàrdia Civil contra alts càrrecs del Govern a qui s'atribueixen delictes de sedició sense intervenció judicial. Des d'ERC es defensa que hi ha d'haver una posició clara i conjunta que passaria per anar a la Comandància de la Guàrdia Civil quan es rebi la citació, però no declarar si no és davant del jutge.

Els partits de l'oposició donen per fet que el bloc independentista intentarà recuperar com més aviat millor el ritme del procés. "Estan desorientats, les discrepàncies internes sobre l'estratègia a seguir entre el PDECat, ERC i la CUP són cada vegada més evidents, com les diferències entre el PDECat i el president Puigdemont i el seu nucli dur", assenyala la dirigent de Cs i líder de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas. El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, creu que el Govern acabarà decantant-se per la via parlamentària per aprovar la llei del Referèndum i la de Transitorietat, ja que els dota de més "legitimitat davant dels ulls del seu electorat".

El portaveu de Catalunya Si que és Pot, Joan Coscubiela, subratlla els canvis de guió dels últims mesos, que atribueix al nerviosisme per la "debilitat del projecte" independentista. Mentrestant, el president del PPC, Xavier García Albiol, creu que "s'estan quedant sols amb els més radicals". Coincideixen tots que el procés té les hores comptades i que es convocaran eleccions. "Plantejar una desobediència frontal a l'Estat en l'actual escenari, amb els Mossos col·laborant com a policia judicial en la investigació de l'Audiència Nacional pel 17-A, sembla difícil de sostenir i explicar", afirma una font parlamentària.●

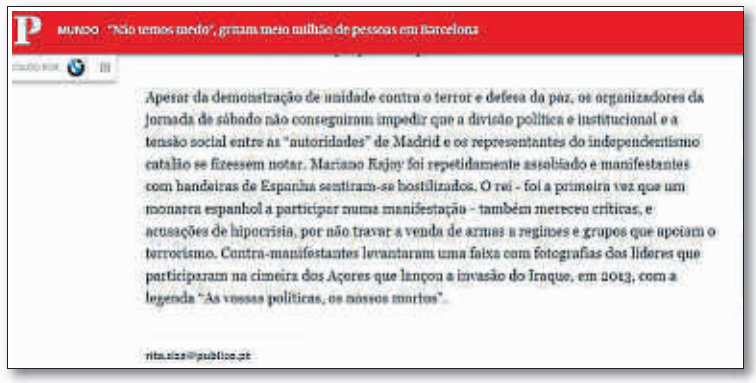
La imatge internacional

'La Repubblica'. El rotatiu italià va llançar una dura crítica a l'independentisme català: "Nacionalisme sense solidaritat"

'Clarín'. El digital carrega durament contra l'actitud dels "separatistes"

'Público'. El diari lusità destaca la "divisió política i institucional"

'Bild'. La premsa alemanya es va cenyir a la mort d'una conciutadana.

SENSE ALTERNATIVA

Rajoy, orgullós de la seva presència i de la del Rei, ja que "no anar-hi no era una opció"

METÀFORA DE CATALUNYA

"Una minoria que imposa el seu discurs i una majoria a la qual s'invisibilitza"

Govern central va insistir a defensar la conjunció d'esforços per afrontar "aquesta amenaça que compartim contra tota la humanitat". "Vèncer el terrorisme desunits no és possible. La unitat dels demòcrates és el pitjor enemic del terror", va agregar, mentre afirmava que "si els assassins canvien de mètodes, hàbits i conductes, nosaltres hem de fer el mateix amb les eines de l'Estat de dret". Així, va emmarcar en aquesta línia de col·laboració la seva trobada d'avui a París amb el president francès, Emmanuel Macron; la cancellera alemanya, Angela Merkel, i el primer ministre italià, Paolo Gentiloni, per reforçar la cooperació antiterrorista.

Els atemptats gihadistes de Catalunya han generat un nou escenari en el qual, segons Rajoy, resulta més improcedent la culminació del desafiament sobiranista de la Generalitat amb la celebració del referèndum de l'1 d'octubre.●

dades macroeconòmiques van tenir un pes molt inferior a les de tots els anys anteriors, el president del

LES DIFERÈNCIES

El PDECat insisteix en solitari que la norma s'ha d'esperar al resultat de l'1-O

L'ESTRATÈGIA

ERC planteja que els alts càrrecs citats per la Guàrdia Civil es neguin a declarar

LV. Article 356

La qüestió catalana

L'oposició veu com un "engany" la proposta independentista

Cs, PSC, CSQP i PP consideren que el procés està a les acaballes

I. ELLAKURÍA/ R. MONTILLA
Barcelona

Un nou engany del bloc independentista a les acaballes del procés per amagar el seu fracàs. D'aquesta manera tan categòrica van definir els partits de l'oposició la proposta de llei de transitorietat, que pretén crear una legalitat al marge de l'actual per declarar la secessió de Catalunya després de l'1-O, i que va ser presentada ahir al Parlament per Junts pel Sí i la CUP.

La dirigent de Ciutadans i líder de l'oposició al Parlament, Inés Arrimadas, va declarar que la posada en escena ahir del bloc independentista, presentant junts la mesura a la Cambra, és l'enèsima "presa de pèl" i va recordar, en aquest sentit, que ni aquesta proposta de llei ni la del Referèndum –"Totes dues una barbaritat jurídica"– no arribaran a entrar en vigor perquè seran suspeses prèviament pel Tribunal Constitucional.

"El Govern està nerviós perquè sap que res no entrarà en vigor; per això no s'atreveix ni a tramitar la llei del Referèndum", va dir Arrimadas, recordant com JxSí n'ha anat endarrerint la tramitació per part de la Mesa del Parlament malgrat haver estat registrada el 31 de juliol i avançar l'inici de l'activitat parlamentària al 16 d'agost.

Per Arrimadas, les darreres setmanes el cessament dels consellers i alts càrrecs del Govern poc amics de continuar per la via unilateral, l'agra disputa pública del PDECat i la CUP, així com la reunió secreta, dissabte a la nit a Barcelona, d'Oriol Junqueras i Pablo Iglesias, són senyals que el procés independentista viu els seus últims dies."Alguns estan pensant més en futurs tripartits després de les eleccions que s'acosten", va advertir la dirigent liberal.

Arrimadas no va voler avançar quins poden ser els moviments parlamentaris de Cs si avança la proposta de llei de transitorietat, però va deixar entreveure que acabaran recorrent-la davant el Tribunal Constitucional, com van fer recentment amb la reforma del reglament.

El líder del PSC, Miquel Iceta, va afirmar que la presentació de la proposició de llei de transitorietat jurídica és un pas més "en una direcció equivocada i amb un objectiu equivocat". El dirigent socialista continua mantenint que el dia 1 d'octubre no hi haurà cap referèndum, "més enllà que es cridi la gent a les places i es posin urnes o caixes i organitzin un simulacre de votació", i l'endemà, va apuntar, tampoc "no hi haurà una república catalana".

"És evident que el que volen fer l'1-O és una operació només per als independentistes i actuaran com si ja hagués guanyat el sí. Si no, no tindria gaire sentit aprovar-la ni presentar-la abans del referèndum", va afegir el líder dels socialistes catalans, que es va mostrar partidari que, una vegada s'admeti a tràmit, el Govern central la porti davant el TC.

El primer secretari del PSC va anticipar que el seu grup participarà en el debat parlamentari sobre la nova norma, però que no ho farà en la votació. Iceta va subratllar que la nova llei, com que pretén substituir l'Estatut de Catalunya, requeriria el suport mínim de dos terços dels parlamentaris. "Per moltes maniobres que es facin de tipus parlamentari o de simulació, som davant d'un episodi més d'aquest procés, que de vegades sembla inacabable i que no porta enlloc", va sentenciar.

Per la seva banda, des de Catalunya Sí que es Pot –així com des de l'àmbit dels comuns– no van fer cap valoració sobre això, i van mantenir el silenci que fa setmanes que adopten sobre aquesta qüestió, amb la mateixa posició, poc definida, sobre els anuncis referents al procés independentista.

Tot i així, el seu líder parlamentari, Lluís Rabell, sí que va respondre a Twitter unes declaracions de Marta Pascal, coordinadora de PDECat, en què assegurava que la reunió d'Oriol Junqueras i Pablo Iglesias "feia olor de tripartit". Rabell va replicar: "Del que fa olor, sobretot, és d'esgotament del processisme i de necessitat de contemplar nous escenaris democràtics de canvi".

Per la seva banda, el líder del PP català, Xavier García Albiol, va ser la veu més contundent de l'oposició i va definir els últims moviments parlamentaris de JxSí i la CUP de "cop d'Estat", per la qual cosa va veure justificat que el Govern central recorri a l'article 155 de la Constitució que li permetria, amb el suport del Senat, prendre el control d'algunes competències de la Generalitat. Això sí, el líder popular va reconèixer que abans d'arribar a aquesta situació "les institucions tenen un ventall de possibilitats".

Amb tot, per Albiol la presentació ahir de la "llei fundacional de la república bolivariana catalana" mostra que el procés independentista està esgotat i en un atzucac. "La llei no entrarà en vigor perquè el Govern central no permetrà que a Catalunya es violenti la democràcia i l'Estat de dret", i perquè, va afegir, el TC la suspendrà.

En aquest sentit, Albiol va assenyalar que l'independentisme és conscient que, "si fan un pas en fals, les institucions de dret actuaran sense cap mena de contemplació ni mirament".●

NÚRIA JULIÀ / ACN

La líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, ahir al Parlament

ÀLEX RECOLONS / ACN

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, a la seu de Nicaragua

MARTA PEREZ / EFE

El president del PPC, Xavier García Albiol, en seu parlamentària

PROJECTE SENSE RECORREGUT

Arrimadas i Iceta creuen que el TC recorrerà contra la llei i no s'arribarà a aprovar

CONTROL DE COMPETÈNCIES

Albiol considera que la mesura avala l'aplicació de l'article 155 de la Constitució

Qui sap com

ANÀLISI

Isabel Garcia Pagan

El procés sobiranista és, des de fa anys, una màquina de producció ininterrompuda de dates històriques i noves fites al calendari. El problema és que davant l'immobilisme polític del Govern espanyol s'acumulen les marques de dies en vermell sense resoldre les cites anteriors. A l'1 d'octubre s'hi va afegir ahir la previsió, l'any 1 d'una futura república catalana, d'unes eleccions constituents el març del 2018, un referèndum de convalidació d'una constitució catalana el setembre següent i unes noves eleccions.

Al Govern defensen que es fa camí caminant però, trenta-cinc dies abans de la cita de l'1-O, no hi ha llei de referèndum que empari la votació ni línies vermelles que en garanteixin la seguretat jurídica. El referèndum no només està condicionat per la capacitat de l'Executiu català de posar urnes –el president Puigdemont diu que la Generalitat ja en té més de 6.000 de les 8.000 previstes, qui sap on–, si no per la resposta del Govern de Mariano Rajoy davant una consulta que va més enllà del marc legal vigent i, sobretot, per la reacció de la ciutadania al xoc institucional, amb el Tribunal Constitucional com a avançada.

L'únic que està clar és que es pretén aprovar en el ple de la setmana vinent. I altra vegada la pregunta: com? Junts pel Sí i la CUP van presentar una proposició de llei que fins avui continuava sense ser tramitada per la Mesa del Parlament, i la presidenta sembla reticent que l'acció del TC acabi per bloquejar la Cambra, així que les altres dues alternatives passen pel Govern. Un projecte de llei tramitat en lectura única o un decret llei que permet prendre mesures executives abans de ser validat pel ple.

I si el trajecte fins a l'1 d'octubre era complex, ahir es van afegir més incògnites i noves renúncies. La decisió d'aprovar, abans de l'1-O, la llei de transitorietat jurídica i fundacional de la república és una altra derrota del PDECat davant ERC i la CUP, acompanyada del convenciment de la coordinadora general del partit sobre l'"olor de tripartit" del sopar entre Oriol Junqueras i Pablo Iglesias.

> L'any 1 d'una república catalana inclou dues cites electorals i un altre referèndum

El bloc independentista pretén aprovar la llei de desconnexió abans del referèndum però sense aclarir-ne el quan ni el com. La proposició de llei no aporta grans novetats, però tampoc no respon als dubtes gairebé perennes i obvia realitats. Començant per com Catalunya serà reconeguda com a república i funcionar sense que hi hagi un pacte amb l'Estat espanyol.

LV. Article 357

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

va utilitzar el contingut d'aquesta informació ahir per ratificar els seus postulats i desacreditar la fiabilitat de l'amenaça. L'avís del mes de maig i l'atemptat que hi va haver no estaven relacionats, segons els Mossos, perquè la cèl·lula de Ripoll va improvisar l'atropellament massiu a la Rambla després que explotés la casa d'Alcanar que utilitzaven com a laboratori d'explosius.

L'alerta del 25 de maig que van rebre els Mossos i que, segons asseguren, va ser remesa a les autoritats espanyoles no va ser tractada a la taula d'avaluació del risc terrorista que precisament es va reunir el 25 de maig mateix, el dia que les dues administracions van rebre l'alerta des de diferents fonts.

La qüestió tampoc no va ser discutida en la convocatòria de la mateixa taula, que es va reunir el 8 de juny atesa la poca credibilitat que van atorgar de l'amenaça. Tampoc a la Junta de Seguretat de Catalunya, que va tenir lloc al juliol. "Si hi hagués hagut una alerta tan important, per què no es va comentar tenint en compte que l'Estat disposava d'aquesta informació?", es va preguntar el conseller d'Interior.

L'avís que segons les fonts de la lluita antiterrorista es va enviar a la policia catalana comportava, així mateix, l'obligació d'incrementar la presència d'agents a la Rambla com a mesura de prevenció.

Ahir els responsables de la Conselleria d'Interior, malgrat negar la recepció d'aquesta comunicació, sí que van assegurar que després de rebre l'avís d'altres fonts van adoptar la mesura de reforçar la seguretat a la Rambla que es va mantenir fins al dia de l'atemptat. "La

COINCIDÈNCIA

Els Mossos admeten que van rebre un avís sobre la Rambla, però no en revelen la font

DES DEL 25 DE MAIG

Quan la van informar de l'amenaça, Interior va reforçar la seguretat del passeig

Rambla ocupa el 10% dels efectius destinats a la lluita antiterrorista de tota la ciutat", va assegurar el major Trapero, que quan l'hi van preguntar va dir que no recordava el nombre d'efectius que hi havia mobilitzats el 17 d'agost.

Els Mossos d'Esquadra asseguren que des de fa dos anys reben desenes d'avisos sobre atemptats terroristes a Barcelona i que tots s'afronten de la mateixa manera, avaluant la fiabilitat de la informació aportada i intercanviant-la amb altres cossos policials. A aquest cas s'hi va donar la mateixa credibilitat que a altres amenaces que han tingut lloc al llarg d'aquests anys contra "centres de culte, esdeveniments esportius, concerts i actes de gran concentració de masses".●

LLIBERT TEIXIDÓ

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, i la líder de Ciutadans, Inés Arrimadas, en un ple del Parlament

El Govern defensa la seva actuació i l'oposició vol que comparegui Forn

Puigdemont diu que hi ha una "campanya" per desprestigiar la feina dels Mossos

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Les explicacions que el conseller d'Interior, Joaquim Forn, i el major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero, van oferir ahir sobre l'alerta d'atemptat terrorista a Barcelona que van rebre al maig, així com la insistència del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, de sostenir que hi ha una campanya mediàtica contra els Mossos, no van convèncer els partits de l'oposició. Ciutadans, PSC i PP van registrar la sol·licitud de compareixença al Parlament de Forn i Trapero, però també de l'exconseller d'Interior, Jordi Jané i l'ex-director general dels Mossos Albert Batlle, els responsables polítics quan va arribar l'avís a finals de maig.

En espera de tenir l'oportunitat d'exposar la seva versió a la Cambra catalana, el conseller Forn ahir en roda de premsa va qualificar de "muntatge" la informació sobre l'avís de la CIA el 25 de maig i va remarcar l'existència d'una "campanya de desprestigi i intoxicació" per "embrutar" la tasca "excel·lent" de la policia catalana.

Una idea reforçada pel president Puigdemont a Copenhaguen, en una intervenció davant de diputats danesos. "Des del primer moment alguns han volgut posar els Mossos al punt de mira, quan han demostrat ser capaços de gestionar de manera molt correcta una crisi tan complexa com aquesta", va dir.

Mentrestant, el vicepresident Oriol Junqueras va declarar que el prestigi dels Mossos i dels serveis d'emergència catalans no poden entelar-se "de qualsevol manera interessada".

Per la seva part, l'oposició vol que la cúpula política i policial d'Interior aclareixin a la Cambra catalana com van gestionar les advertències de possibles atemptats, per quins motius van considerar que no tenien credibilitat i les raons per les quals en les seves primeres intervencions públiques després de l'atemptat de la Rambla i Cambrils van negar haver rebut cap avís.

La compareixença parlamentària podria tenir lloc la setmana que ve en la comissió d'Interior, que està presidida per Cs.

Els portaveus de l'oposició al Parlament, en les seves reaccions, no van posar en dubte la intervenció policial, però sí que van subratllar el fet que fins a quatre vegades després del 17-A diferents càrrecs del Govern i dels Mossos haguessin negat haver rebut cap mena d'alerta terrorista.

A banda de demanar explicacions al Govern, Cs també va reclamar ahir al Ministeri de l'Interior que aclareixi les informacions que van rebre d'agències internacionals de seguretat. "Haurien d'explicar quines alertes van rebre els dos governs, qui les va valorar i per què es va descartar la seva credibilitat", va afirmar la líder de Cs a Catalunya, Inés Arrimadas.

Mentrestant, el secretari general, José Manuel Villegas, va destacar que encara queden altres preguntes "en l'aire que han de contestar els responsables de la coordinació de seguretat", com el fet que "ningú no fos capaç d'identificar" l'amenaça terrorista després de l'explosió el dia abans a Alcanar.

La portaveu parlamentària del PSC, Eva Granados, va considerar que la compareixença de Forn i la cúpula d'Interior al Parlament ha de ser "immediata", ja que "és necessari que hi hagi més explicacions" que les d'ahir.

"Les contínues contradiccions provoquen interrogants i sembren de dubtes una àrea molt sensible per a la ciutadania", va afirmar el president del PP català, Xavier García Albiol.

Per la seva part, el coordinador general del PP, Fernando Martínez-Maillo, va apel·lar a la prudència a l'hora de parlar de la comunicació remesa als Mossos sobre l'amenaça d'un atemptat, si bé va demanar que la Generalitat aclareixi qualsevol dubte. Amb tot, Maillo va advertir que "la responsabilitat dels atemptats la tenen els assassins".●

MOTIU DE POLÈMICA

Cs i PP subratllen el fet que el Govern hagués negat fins ahir qualsevol alerta

AL PARLAMENT

La compareixença podria tenir lloc la setmana entrant a la comissió d'Interior

Colau: "No vam ser informats"

L'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, va assegurar ahir que l'Ajuntament en cap moment no va ser informat per cap administració de les alertes d'atemptat. En declaracions a la Ser, va afirmar que hi ha una acta de la reunió de la junta de seguretat "en què consta expressament que a petició de l'Ajuntament es tracta sempre de l'alerta terrorista sobre la nostra ciutat". Segons Colau, "tant per part dels Mossos d'Esquadra com de les policies de l'Estat, les dues explícitament van descartar en aquesta junta de seguretat que hi hagués cap amenaça no concreta, cap avís concret, ni tampoc cap notícia sobre cap cèl·lula terrorista organitzada". "Vull pensar –va afegir– que, si ni l'Estat ni la Generalitat no ens van fer saber aquest avís, és perquè no hi donaven credibilitat, perquè ens consta que reben centenars d'avisos sobre possibles alarmes".
L'alcaldessa es va posar en contacte ahir mateix amb Joaquim Forn i Enric Millo per demanar-los que ofereixin totes les dades sobre això a l'opinió pública i que continuïn treballant per reforçar la coordinació policial.

LV. Article 358

Ciutadans i Podem volen que Zoido es pronunciï sobre els dubtes del 17-A

Arrimadas demana que Puigdemont digui al Parlament si va mentir sobre l'avís

CHEMA MOYA / EFE

El ministre de l'Interior, José Ignacio Zoido, amb representants dels partits a l'última reunió del Pacte Antiterrorista

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

En paral·lel a la polèmica per l'avís que el Govern català va rebre al maig sobre un possible atemptat a Barcelona i que va rebutjar per la seva escassa "credibilitat" i no va revelar públicament fins dijous passat, Ciutadans i Podem volen que el Govern central expliqui al Congrés per què tampoc no va valorar com a creïble l'alerta i quin va ser el nivell de cooperació policial.

Cs, que encara considera necessari separar el debat polític del referit estrictament a qüestions de seguretat, va exigir ahir la compareixença del ministre de l'Interior, José Ignacio Zoido, al Congrés per explicar l'actuació policial, amb l'ombra de la probable descoordinació entre les diferents forces policials. Volen que ofereixi la seva versió sobre alguns dels dubtes que continuen encara "en l'aire", més enllà de l'anàlisi de l'alerta rebuda.

Aquesta petició ara per ara té el suport de Podem –amb el qual n'hi hauria prou per forçar la compareixença de Zoido–, en espera que el PSOE, que ahir va fer pinya amb el Govern central sobre la gestió de les alertes de possibles atemptats, i altres partits com PDECat i ERC acabin de definir la seva posició.

Entre les incògnites que Cs i Podem volen plantejar a Zoido hi ha el fet que després de l'explosió a la casa d'Alcanar, prèvia a l'atemptat, els Mossos no van comunicar a la resta de forces de seguretat de l'Estat aquest incident. O per què no es va vincular l'explosió amb un possible atemptat malgrat el nivell 4 d'alerta terrorista.

Per Cs aquests dos fets podrien refutar el discurs oficial d'"estreta col·laboració" mantingut després del 17-A tant pel Govern central com pel Govern català. En Comú Podem, així mateix, vol saber "com i quan" es produirà la integració dels Mossos a l'Europol.

El portaveu del Govern central, Iñigo Méndez de Vigo, va rebutjar després de la reunió del consell de ministres que Zoido hagi d'acudir a les Corts, perquè, va recordar, l'Audiència Nacional investiga els atemptats de Catalunya sota secret de sumari. Per tant, va dir, el Govern espanyol "no debatrà" sobre el tema. El portaveu va considerar que el lloc adequat per compartir informació amb els partits és el Pacte Antigihadista.

També ahir, Cs va registrar al Parlament la sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, perquè aclareixi si "va mentir" quan va negar, en una entrevista a *La Sexta* després de l'atemptat, que s'havien produït advertències de la intel·ligència internacional de possibles atacs terroristes aquest estiu en punts simbòlics de la capital catalana.

En Comú Podem vol saber "com i quan" es produirà la integració dels Mossos a l'Europol

"Hem de saber com es va tramitar aquell avís, com es va gestionar, amb quins criteris es va desatendre i qui ho va fer", va declarar aquesta setmana el secretari general de Cs, José Manuel Villegas quan va reclamar informació tant a Zoido com a la Generalitat: "Haurien d'explicar quina alerta o alertes es van rebre al Govern i al Govern central, qui les va valorar i per què se'n va descartar la credibilitat", va afirmar la portaveu de Cs, Inés Arrimadas. Si Zoido no dona explicacions motu proprio a les Corts, els liberals intentaran forçar la seva compareixença.

Cs va recordar ahir que a la reunió de seguiment del Pacte Antigihadista van demanar al ministre un informe d'avaluació global de la lluita contra el terrorisme, perquè "ja es veia que hi podia haver coses que no s'havien fet del tot bé".●

El Marroc denuncia una campanya de desprestigi

El Govern del Marroc va denunciar ahir l'existència d'una campanya en diversos països per vincular el seu Estat amb el terrorisme, després dels atemptats de Barcelona i Cambrils. El ministre portaveu de l'Executiu, Mustafa Khalfi, va assegurar que hi ha "una campanya injusta en diversos països, en xarxes socials i en programes que intenten crear una imatge estereotipada i negativa que vincula el nostre país com a poble, terra i institucions amb el terrorisme". En una roda de premsa posterior al Consell de Govern, el ministre va reaccionar així a les preguntes dels periodistes sobre la polèmica desfermada després que el setmanari francès *Jeune Afrique* publiqués una portada amb el títol: *Terrorisme: Born in Morocco*. La publicació es fa ressó de l'origen marroquí dels integrants de la cèl·lula que va perpetrar els atemptats de Barcelona i Cambrils. / Adolfo S. Ruiz

PENSA EN TOT EL QUE POTS PERDRE
SI CONDUEIXES I MIRES EL MÒBIL.
PER MOLT POC,
POTS PERDRE MOLT.

Un petit gest pot evitar que perdis molt.
No miris el mòbil al volant.
Segueix els consells de seguretat a la carretera.
Tens molt futur.

abertis | zero+o víctimes
INSTITUT GUTTMANN HOSPITAL DE NEUROREHABILITACIÓ Institut Universitari adscrit a la UAB
servei català de Trànsit
mossos d'esquadra

La seguretat viària, la nostra prioritat
abertis.com
seguridadviaria.es

LV. Article 359

El Tribunal de Comptes demana fiances per la consulta del 9-N

La instructora aprecia responsabilitat comptable en un total d'onze persones

JOSÉ MARÍA BRUNET
Madrid

El Tribunal de Comptes ha cremat etapes amb rapidesa per reclamar la responsabilitat comptable d'exalts càrrecs de la Generalitat per la convocatòria de la consulta del 9-N. La delegada instructora del tribunal ha citat per al dia 25 l'expresident Artur Mas, l'exvicepresidenta Joana Ortega i els exconsellers Irene Rigau i Francesc Homs a fi de comunicar-los el resultat preliminar de la investigació sobre la gestió econòmica del 9-N, i ha ampliat la citació a set persones més que, a parer seu, van participar en el procés i que no van ser objecte de la denúncia inicial presentada amb relació a aquests fets. La quantitat que es reclamarà

L'aval que es reclamarà s'eleva als 5,12 milions d'euros gastats per organitzar la votació del 2014

als denunciats s'eleva a 5,12 milions d'euros.

Aquest és el càlcul efectuat sobre els fons que la Generalitat va destinar a organitzar la consulta del 9-N del 2014. Els nous investigats, amb els càrrecs que ocupaven en el seu moment, són: Jordi Vilajoana, secretari general de Presidència; Lluís Bertran, secretari general de Governació; Josefina Valls, directora de Serveis de Governació; Carolina Pardo, interventora; Jaume Domingo, director del *Diari Oficial de la Generalitat* (DOGC); Ignasi Genovès, director general de Difusió, i Jordi Serra, interventor.

Des d'abans del parèntesi de l'agost –vegeu *La Vanguardia* del 13 de juliol passat– era evident que el Tribunal de Comptes acceptaria la denúncia i la tramitaria amb rapidesa. Però el que crida més l'atenció és que s'ha incrementat la llista d'investigats amb persones que inicialment no van ser denunciades. No hi ha dubte que aquesta decisió comporta un clar avís implícit no només per a responsables polítics, sinó per als funcionaris i, en general, fins i tot per a ciutadans particulars que poguessin haver participat en decisions econòmiques amb relació al 9-N o que ho poguessin fer en el futur en processos similars, com l'1-O.

Les dues entitats que van presentar la denúncia inicial –Societat Civil Catalana i Advocats Catalans per la Constitució– ja van dir que ampliarien el seu primer escrit. Sobretot, si consideraven que hi havia responsabilitat comptable entre els interventors de la Generalitat que haguessin pogut autoritzar despeses relacionades amb el 9-N.

Una vegada reunida la documentació inicial –tasca en què la Generalitat ha col·laborat amb el tribunal, enviant les dades sol·licitades–, la citació prevista per al dia 25 suposa l'obertura formal del procediment. La decisió, en un paral·lelisme amb el procés penal, es podria equiparar amb el processament. I, en aquest context, el tribunal sol·licita una fiança conjunta i solidària als investigats. En cas que aquesta fiança no fos dipositada, el Tribunal de Comptes embargaria béns dels investigats per cobrir la suma.

Una vegada iniciat el procediment amb l'informe de la delegada instructora, el cas queda en mans de la comissió d'enjudiciament del Tribunal de Comptes. En aquesta instància s'escoltaran els investigats i s'ampliaran els informes preliminars. La decisió final sobre l'existència o no de responsabilitat comptable per part dels investigats la prendrà la consellera del Tribunal de Comptes Margarita Mariscal de Gante, exministra de Justícia al primer govern de José María Aznar. Però la resolució que adopti és recurrible, primer davant el ple del mateix Tribunal de Comptes i posteriorment davant la Sala Contenciosa Administrativa del Suprem. El procediment iniciat, per tant, no podrà arribar en un termini breu al seu punt final. Però el Tribunal de Comptes està legitimat per exigir ara la fiança esmentada i procedir a l'embargament de béns si no se satisfà. En tot el procés que ara s'inicia té particular rellevància el paper de la Fiscalia davant el Tribunal de Comptes. El fiscal general, José Manuel Maza, va dir ahir a l'acte d'obertura de l'any judicial que aquesta Fiscalia, amb la del Tribunal Constitucional i les de Catalunya, actuarà sempre sota la direcció de la Fiscalia General per garantir el respecte a la llei així que es relacioni amb les iniciatives de les forces polítiques sobiranistes.●

ÀLEX GARCIA

Carles Puigdemont i Oriol Junqueras van comparèixer ahir al Palau de la Generalitat

Puigdemont: "Un salt qualitatiu per fomentar la por"

Carles Puigdemont va acusar el Govern espanyol de fer un "salt qualitatiu en la seva estratègia desesperada per fomentar la por" amb l'objectiu d'intentar evitar el referèndum de l'1-O, després de "saltar-se l'Estat de dret" amb l'última decisió del Tribunal de Comptes. El president de la Generalitat es va expressar en aquests termes en una roda de premsa amb el vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, en què també va assegurar que la decisió és un "atac a tots els demòcrates" i va denunciar l'"increment de les amenaces i agressions" de l'Estat espanyol en una "setmana decisiva". "No se'ns escapa el moment escollit per ampliar aquesta persecució, i a ells tampoc, i han anat amb tantes presses que s'han oblidat de rebre i llegir els expedients que havien demanat", va subratllar. Junqueras, per la seva part, va considerar que "el Govern espanyol se salta totes les normes bàsiques de la democràcia per evitar l'1-O". Els dos dirigents van comparèixer després de participar en una reunió extraordinària per analitzar la situació creada amb diversos membres del Govern, l'expresident Artur Mas i els presidents de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i Òmnium Cultural, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, que van fer una crida a fer aportacions econòmiques a la caixa de solidaritat –que actualment té uns 450.000 euros– per ajudar a pagar les multes i fiances vinculades al 9-N. / Redacció

Sí que es Pot pacta que tot el grup s'abstingui

Després de dues hores de reunió, els diferents representants dels grups que integren Catalunya Sí que es Pot van acordar ahir abstenir-se en la votació de la llei del Referèndum. El pacte, ratificat pels diferents partits que formen part de la coalició en reunions que van tenir lloc al vespre, es va aconseguir després que ICV renunciés a votar-hi en contra, moneda de canvi perquè els diputats de Podem Catalunya abandonessin sin fer-ho de manera favorable.

"El que tothom ha verbalitzat és que ha de quedar molt clar que el referèndum que s'aprovi no sigui vinculant", va manifestar el portaveu de Catalunya Sí que es Pot, Joan Coscubiela, en una compareixença a mitja tarda en què no va avançar el sentit de vot, ja que faltava que Podem Catalunya sotmetés a votació l'acord al seu consell ciutadà. La posició del partit liderat per Albano-Dante Fachin era el principal escull per aconseguir un consens després que dos dels seus diputats, Joan Giner i Àngels Martínez, haguessin defensat el vot a favor. L'òrgan de direcció de Podem Catalunya, finalment, va donar suport a l'acord amb una majoria del 70%.

L'abstenció va ser la decisió salomònica que va posar sobre la taula Joan Josep Nuet (EUiA) i era la posició defensada per Catalunya en Comú, que no forma part orgànica de CSQP directament, però sí a través d'ICV i EUiA. És també amb la que se sentia més còmoda Podem. / **R. Montilla**

Foment del Treball alerta del risc de pagar a l'ATC

Foment del Treball va alertar ahir sobre els riscos en què poden incórrer les empreses que decideixin pagar els impostos a l'Agència Tributària de Catalunya (ATC). Salvador Guillermo, director d'Economia de Foment, a preguntes dels periodistes en la roda de premsa de presentació de l'*Informe de conjuntura econòmica*, va subratllar que des del 2003 la llei exigeix als contribuents el pagament dels impostos a l'administració tributària competent. D'aquesta manera, en el cas de fer-ho en una administració que no tingui les atribucions legals per gestionar els impostos meritats, la liquidació tributària no es consideraria saldada.

Per això, segons l'opinió de Guillermo, no es pot fer cap retret al Ministeri d'Hisenda, que dilluns passat va advertir, en una nota publicada després de la presentació de la posada en marxa de l'Agència Tributària Catalana, que no es considerarien pagats els impostos en què és competent l'Estat si es liquidaven a la hisenda catalana.En el mateix comunicat el ministeri alertava del risc penal en què podrien incórrer les empreses si utilitzaven l'estructura fiscal catalana.

En aquest sentit, la gran patronal catalana recordava ahir, precisament, que la suposada falta d'ingrés per un import que superés els 120.000 euros de quota tributària es considera un delicte penal. / Redacció

Arrimadas denuncia un missatge vexatori

La líder de Ciutadans (Cs) a Catalunya, Inés Arrimadas, ha assegurat que denunciarà una usuària de Facebook que en un comentari li va desitjar "que la violessin en grup" i la va titllar de "porca fastigosa".

"Aquí una mostra clara d'odi. Denunciaré aquesta senyora. No només pel que em diu a mi, sinó per totes les dones que han estat violades", va tuitejar Arrimadas juntament amb la imatge del missatge d'aquesta usuària. Amb el nom de Rosa Maria Miras Puigpinós, aquesta usuària va escriu-

El Govern contraataca i esgrimeix que convocar el referèndum no és delicte

La Generalitat empara la seva estratègia en el Codi Penal i la legislació de la UE

JOSEP GISBERT
Barcelona

A vint-i-quatre hores de l'aprovació de la llei del Referèndum i de la convocatòria de l'1-O, el Govern català va aprofitar la reunió d'ahir per rearmar-se políticament i jurídicament davant la reacció contrària que espera del Govern espanyol. I ho va fer recorrent a la legalitat vigent precisament a Espanya per esgrimir que, d'acord amb aquesta legalitat, la convocatòria d'un referèndum no és delicte, de manera que, en conseqüència, en cap cas es podria utilitzar la via penal per intentar frenar-lo.

Aquesta és l'anàlisi que van compartir el president de la Generalitat, el vicepresident del Govern i els consellers en l'habitual trobada dels dimarts i el que el titular de Presidència, Jordi Turull, va traslladar a l'opinió pública a la posterior roda de premsa. El portaveu del Govern va explicar que la llei orgànica 2/2005, de modificació del Codi Penal, "despenalitza de manera clara la convocatòria del referèndum", ja que deroga l'article 506 bis, que castigava amb penes de tres a cinc anys de presó i inhabilitació l'autoritat que convoqués processos electorals o consultes populars per via de referèndum sense tenir competències per fer-ho, i l'article 521 bis, que penalitzava els que facilitessin, promoguessin o asseguressin la realització d'aquests processos o consultes. Eren uns articles que havien estat introduïts el 2003, en temps del govern de José María Aznar, arran de l'intent de Juan José Ibarretxe de convocar un referèndum d'autodeterminació a Euskadi.

La derogació del 2005 va ser aprovada durant el govern de José Luis Rodríguez Zapatero, i una sentència posterior del Tribunal Constitucional, del 2011, va declarar nul·la la modificació del PP. La conseqüència de tot plegat, segons Jordi Turull, és que "ens parlen de la persecució d'un delicte que no existeix", que, si hi fos, va denunciar que atemptaria contra l'article 49 de la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea, que assenyala que ningú no pot ser condemnat per una acció que no constitueixi una infracció d'acord amb el dret nacional i internacional. "Qualsevol actuació del fiscal general en aquesta línia o de qualsevol institució de l'Estat que perseguís una cosa que no és delicte atemptaria directament contra l'article 49 de la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea", va advertir el conseller de Presidència, que va considerar que "llavors sí que alguns podrien cometre un delicte". Un avís dirigit sobretot a la Fiscalia, "si es desvia a consciència de coses que no hauria de perseguir", i li va recomanar que, "abans d'actuar, es llegeixi les lleis".

I a partir d'aquesta realitat la conclusió del portaveu del Govern va ser que, si, tot i així, el Govern espanyol actua contra els dirigents polítics catalans que convoquen el referèndum de l'1-O, això permetrà que "tothom vegi que l'Estat espanyol persegueix per una cosa que no és delicte, persegueix simplement per una ideologia política". Jordi Turull va manifestar, amb tot, la "determinació de tirar endavant el mandat del Parlament" i va garantir que "no cedirem davant les actituds predemocràtiques de l'Estat espanyol", en referència, per exemple, al fet que seran tots els membres del gabinet de Carles Puigdemont els que firmaran conjuntament la convocatòria de la consulta i que no s'aturaran en el més que previsible supòsit que el Tribunal Constitucional la suspengui.

L'escenari de xoc no va ser obstacle, però, perquè el conseller de Presidència deixés sobre la taula una última possibilitat de diàleg amb el Govern espanyol, i va instar Mariano Rajoy, si tant interès té amb relació al referèndum, a reunir-se "amb els que l'organitzem", en lloc de fer-ho amb Pedro Sánchez o Albert Rivera, els líders de PSOE i Cs, per establir una estratègia conjunta en contra. "Que fixi lloc, dia i hora per parlar amb la Generalitat", va dir el portaveu del Govern, perquè "el més lògic, si li interessa el referèndum, és que parli amb els que el tiraran endavant". "El problema és que no ha volgut mai ni escoltar", va lamentar.●

ALEJANDRO GARCÍA / EFE

La Mesa del Parlament tampoc no va admetre ahir a tràmit les lleis del Referèndum i transitorietat jurídica

JxSí i oposició confronten les seves legalitats

Junts pel Sí va invocar al Parlament el dret internacional per defensar la celebració del referèndum; l'oposició va fer el mateix amb l'Estatut per intentar frenar una consulta que, manifesten, no atén les regles democràtiques, ni tan sols en la seva tramitació. "Si algú intenta impedir el lliure debat del Parlament ho entendrem com un atac directe a les nostres institucions democràtiques", va advertir ahir la portaveu de JxSí, Marta Rovira, que va assegurar que es recorrerà al "dret internacional" si passa i que, en aquest àmbit, s'utilitzaran tots els "mecanismes" que permetin "protegir" el dret de vot dels ciutadans. Tant Cs com PSC i CSQP van defensar que es demani un informe jurídic sobre l'adequació de la llei del Referèndum a la legalitat vigent: l'Estatut. Socialistes i liberals ho van tornar a demanar a la Mesa, i va ser denegat. CSQP també vol aquest informe, i va avançar que donarà suport tant a PSC com a Cs si avui demanen un dictamen sobre la llei del Referèndum al Consell de Garanties Estatutàries, cosa que haurien de poder fer si la norma es tramita. Els grups de l'oposició temen que la majoria independentista promogui una reforma exprés del reglament del Parlament per impedir-ho. / R. Montilla

Turull avisa la Fiscalia del risc de "desviar-se a consciència de coses que no hauria de perseguir"

re el següent: "Sé que em plouran les crítiques de totes bandes, sé que el que diré és masclista i tot el que es vulgui, però sentint Arrimadas en el debat de Telecinco tan sols puc desitjar-li que quan surti aquesta nit la violin en grup, perquè no es mereix res més, aquesta porca fastigosa".

Milers d'usuaris i també polítics de diferents colors van mostrar a la líder de Cs el seu suport a través de les xarxes socials, entre elles la diputada de la CUP Anna Gabriel; la vicepresidenta de la Comunitat Valenciana, Mónica Oltra, o la portaveu del PSC al Parlament, Eva Granados.

A tots ells també s'hi va afegir una de les empreses per a les quals va treballar l'autora del comentari. La companyia es va disculpar amb la diputada en una nota i va assegurar que aquesta empleada ja no treballava amb ells. / Redacció

Albiol i Súmate, polèmics a Twitter

El president del Partit Popular català, Xavier García Albiol, va reclamar ahir al primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, Gerardo Pisarello que sigui "una miqueta més agraït" al país que li va donar "acollida i una oportunitat". Albiol li retreia d'aquesta manera el suport que el regidor dels comuns havia donat a la convocatòria de l'1 d'octubre. Cal recordar que Pisarello va néixer a l'Argentina. La pluja de crítiques al president del PP va ser notable. Entre d'altres, del diputat al Congrés Xavier Domènech; l'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, o el diputat de Podem Albano-Dante Fachin, també d'origen argentí.

Els despropòsits a la xarxa durant aquests dies creixen. En un missatge de l'entitat independentista Súmate, en què militen, entre d'altres, dirigents com ara Gabriel Rufián i Antonio Baños, s'assenyalava Jordi Évole: "Ens hem trobat aquest cartell i ens unim a la crida 'A qui no li encantaria saber l'opinió de Jordi Évole sobre The Nota!'". El missatge anava acompanyat d'una fotografia d'un cartell suposadament penjat al carrer amb la imatge del periodista i un "Es busca" en què se'l definia com a "col·laborador equidistant d'*El Periódico*". El missatge també va causar enrenou, fins al punt que el compte de Súmate va acabar retirant-lo i presentant disculpes a Évole. / Redacció

La Fiscalia estudia el primer espot per a l'1-O

La Fiscalia General de l'Estat estudia des d'ahir el contingut de l'anunci televisiu de deu segons de la Generalitat de Catalunya que defensa la "capacitat de decidir" i que es va emetre per primera vegada dilluns a TV3 abans del *Telenotícies vespre*.

Fonts de la Fiscalia van explicar que el ministeri públic pensava analitzar l'emissió i el contingut de l'espot –que no fa cap menció explícita al referèndum d'independència previst per a l'1 d'octubre– per determinar si es tracta d'un acte preparatori d'aquesta consulta pagat amb diners públics i, per tant, constitutiu d'un delicte de desobediència de les resolucions del Constitucional que prohibeixen qualsevol actuació tendent a la celebració d'aquesta votació. Si la conclusió és que sí, emprendrà accions penals.

A l'anunci apareix, amb música de fons, la imatge d'un encreuament de vies de tren acompanyada d'un text i una veu en off que interpel·la l'espectador amb un breu missatge: "Vas néixer amb la capacitat de decidir. Hi renunciaràs?". I, tot seguit, al final del vídeo, es veu el logotip de la Generalitat.

El conseller portaveu del Govern, Jordi Turull, va qualificar la decisió de la Fiscalia General de l'Estat de "nou exemple de persecució ideològica" i va subratllar que la Generalitat no pensa retirar l'anunci. Ciutadans, el primer partit de l'oposició al Parlament de Catalunya, va demanar que se'n suspengui l'emissió. / Redacció

LV. Article 360

Política

La qüestió catalana

Tot el Govern convoca l'1-O

● *El Parlament aprova la llei del Referèndum amb els vots de JxSí i la CUP i l'abstenció de CSQP*

● *Puigdemont i els consellers firmen el decret i consumen la desobediència al Constitucional*

● *Rajoy acudeix al TC per frenar la consulta i busca el suport del PSOE a les mesures polítiques*

ÀLEX GARCIA

L'expresident Mas abraça el president Puigdemont davant el vicepresident Junqueras i els membres del Govern després de la votació

Les frases

"Premem el botó del sí amb l'orgull de votar un sí a la democràcia, al nostre futur i a una Catalunya lliure i independent"

Lluís Corominas. Junts pel Sí

"Actuant com una majoria absolutista estan trepitjant els drets de la resta dels diputats i estan situant aquest Parlament fora de la legalitat"

Inés Arrimadas. Ciutadans

"No creiem que les opcions de futur de Catalunya es redueixin a dues: quedar-nos com estem o trencar per sempre amb Espanya"

Miquel Iceta. PSC

"L'1-O dona l'esquena a la meitat de la societat catalana i no compleix les condicions de la Comissió de Venècia"

Lluís Rabell. CSQP

"No permetrem que una elit que ha alimentat el discurs de l'odi trenqui el país que hem construït entre tots"

Xavier García Albiol. PP

"Malgrat que ho repeteixin, aquesta llei no és cap cop d'Estat, no vulnera cap dret, no beu de cap totalitarisme, ni de cap voluntat anihiladora"

Anna Gabriel. CUP

LA CRÒNICA

Isabel Garcia Pagan
Barcelona

El Parlament va fer el salt. Un ple delmat va aprovar ahir la llei del Referèndum i el president Carles Puigdemont va convocar la cita amb les urnes del dia 1 d'octubre. "Per la llibertat i la democràcia", va ser la seva divisa.

Va ser una firma col·lectiva del Govern, nocturna i amb menys èpica de la prevista en una sala del Parlament amb una senyera que va esperar durant tot el dia. Van caldre onze hores per aprovar una llei per un procediment superexprés, amb només 83 diputats a l'hemicicle, 72 vots a favor i 11 abstencions de Catalunya Sí que es Pot, i l'absència de Ciutadans, PSC i PP, que va deixar com a empremta als seus escons banderes espanyoles i catalanes.

Que la diputada de més edat, Àngels Fernández, de CSQP, retirés les banderes espanyoles va ser el colofó de la ruptura amb l'Estat que acabava de posar en marxa el ple. Segons Puigdemont, com a "única alternativa" per a Catalunya davant l'"ameonaçocràcia" de l'Estat. La paradoxa és que després d'una jornada d'histèria parlamentària el debat propi de la norma amb què arrenca formalment la desconnexió de l'Estat es va ventilar en un parell d'hores i mirant pel retrovisor en espera d'alguna reacció expeditiva procedent de Madrid que no va arribar. Sense intervenció i amb la llei en vigor, hi va haver decret de convocatòria i nomenament de la Sindicatura Electoral, integrada pels juristes Marc Marsal, Marta Alsina i Josep Pagès, i els politòlegs Jordi Matas i Tània Verge.

A Madrid, Mariano Rajoy va aconseguir el suport dels socialistes per donar resposta al desafiament del Parlament als tribunals i ara busca el suport al front polític. Però Rajoy no va comparèixer, va deixar aquest paper en mans de la vicepresidenta Santamaría. El Govern afirma que Forcadell i la resta de membres de la Mesa de la majoria sobiranista van incórrer en l'enèsima desobediència per l'admissió a tràmit de la proposició de llei, la modificació de l'ordre del dia i la supressió dels tràmits parlamentaris. Va demanar al Tribunal Constitucional l'anul·lació de totes aquestes decisions i va reclamar l'actuació urgent per la "rellevància constitucional del cas". La referència a la via penal obria la porta a la Fiscalia, que acumula querelles contra Forcadell i la Mesa. Mentre la presidenta de la Cambra contraatacava recusant tots els magistrats del TC.

L'HEMICICLE

El ple necessita onze hores per aprovar la llei amb l'absència de Cs, PSC i PP

ELS AVISOS

Els lletrats i el Consell de Garanties posen en qüestió la tramitació superexprés

Sense intervenció externa en el ple i amb l'oposició buscant per tots els racons del Reglament de la Cambra per dilatar la votació, la llei del Referèndum va tirar endavant per obra i gràcia de l'article 81.3 del Reglament. Una modificació de l'ordre del dia i l'exempció de procediments obligats en la tramitació de les lleis.

No sense infligir ferides en el funcionament habitual de la Cambra. El secretari general, Xavier Muro, i el lletrat major, Antoni Bayona, havien advertit per escrit que el procediment podia ser constitutiu de desobediència de les resolucions del TC; la Mesa va transmetre l'avís a l'hemicicle i va recordar que no és vinculant. La proposició de llei i les esmenes es van publicar al *Butlletí Oficial del Parlament* per acord i de la mà dels membres sobiranistes de la Mesa sense firma del secretari general i sense funcionaris pel mig.

I hi va haver més fregaments. El Consell de Garanties Estatutàries es va aventurar a qüestionar la tramitació de la llei per no permetre que els grups sol·licitessin un dictamen sobre la seva constitucionalitat com un dret inherent dels diputats; el PSC va anunciar un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional que seguiran la resta de grups contraris al referèndum; i les formes parlamentàries van caure a cotes inèdites fins i tot en el debat de l'Estatut.

Puigdemont havia reunit el seu Govern i diputats per transmetre'ls la "transcendència" del moment i re-

PARAULES

| FRACÀS |
Èxit del tot dolent, desastrós.

PÀGINA 13

| DEMOCRÀCIA |
Sistema de govern basat en el principi de la participació igualitària de tots els membres de la comunitat en la presa de decisions d'interès col·lectiu. Comunitat governada amb aquest sistema.

PÀGINA 15

| CAOS |
Estat de confusió dels elements que hauria precedit l'organització del món. Confusió i desordre complet.

PÀGINA 16

NINOT

TONI BATLLORI

Fracàs escènic

ANÀLISI

Enric Juliana

Vist des de Madrid: un fracàs escènic del Parlament de Catalunya. La retransmissió en directe va donar munició, abundant munició, als partidaris de la mà dura amb l'independentisme català. Podríem dir que Carme Forcadell, persona amb dots per a l'agitació assembleària, però amb evidents limitacions per presidir una cambra parlamentària, va treballar ahir objectivament a favor dels seus adversaris.

Forcadell va naufragar en la conducció del debat. Semblava que no s'adonés que ocupava el centre de l'escena en una de les jornades de més voltatge polític de la història del país. És curiós: una persona assedegada de moments històrics veu passar la Història de prop i no la saluda amb deferència. L'antitarradellisme va triomfar ahir al Parlament.

Fa quaranta anys Josep Tarradellas va donar una gran lliçó sobre la importància de les formes en política. Amb la mitologia de la Generalitat republicana a sobre i amb quatre competències de la Diputació de Barcelona, l'ancià dirigent acabat d'arribar de l'exili a Saint-Martin-le-Beau es va convertir en el gran estabilitzador de la política espanyola entre el 1977 i el 1980. L'esquerra catalana va començar a perdre la iniciativa amb la tornada pactada de Tarradellas. A canvi d'aquella funció estabilitzadora, els antics camises blaves de la UCD van acceptar la restauració de la Generalitat, en la maniobra de més audàcia de tota la transició. Els constructors del relat oficialista ho van reduir anys després a una partida de pòquer. A Espanya tot és sempre una partida de cartes. Envit va, envit ve. Es van quedar amb l'anècdota i no van fer atenció a la substància: dins de la maleta de Tarradellas hi anava la nació catalana. Quaranta anys després del *cafè per a tothom*, més del 40% de la nació catalana es proclama independentista i un 30% addicional simpatitza d'alguna manera amb la idea del referèndum. Crisi d'Estat.

Tarradellas va fer classes de litúrgia als catalans. La Generalitat provisional emetia una brillantor molt especial. Era la promesa d'una nova política democràtica oberta a les classes mitjanes que havien conviscut silenciosament amb el franquisme i que no volien tornar al catalanisme passant per la taquilla de les esquerres. Tarradellas va posar els fonaments del moderantisme a l'interior del qual va governar Jordi Pujol durant 23 anys. Un corrent iconoclàstic està escombrant tot això a Catalunya, apel·lant a la gent de baix i a la lluita contra les velles elits. Forcadell va entrar al Parlament el 2015 a cavall d'aquest corrent. Ada Colau va fer el mateix a l'Ajuntament de Barcelona aquell mateix any.

A Forcadell se li va escapar de les mans una sessió molt difícil i va haver de ser auxiliada per Marta Rovira, d'ERC, promesa d'una futura política d'ordre, modulada per l'expectant Oriol Junqueras. L'oposició va practicar el filibusterisme i va exagerar la seva actuació per accentuar la sensació de desgavell. Quin marge li quedava després de la reforma exprés del reglament parlamentari? Aprovar una llei que a la pràctica cancel·la l'Estatut i que obre la porta a la ruptura unilateral d'un Estat membre de la Unió Europea sense gairebé marge per al debat parlamentari no és precisament un homenatge a la democràcia liberal. És l'error Turull (Jordi Turull, actual conseller de la Presidència i antic portaveu parlamentari de Junts pel Sí).

Mal gestionat per Carme Forcadell, l'error Turull va ser acollit ahir amb alegria a la Moncloa. La falta de lideratge en el debat parlamentari, l'esvalot, l'asfíxia reglamentària de l'oposició i la imatge de la meitat de l'hemicicle buit en el moment de la votació construeixen una narració clarament negativa per al sobiranisme català, que intentarà compensar en els propers dies per l'entusiasme militant.

El 6 d'octubre del 1934 hauria estat una altra cosa si hi hagués hagut canals de televisió i xarxes socials. S'hauria retransmès en directe, per exemple, el moment en què Lluís Companys, pels volts de les sis de la tarda, va ordenar al conseller de Governació Josep Dencàs que arriés la bandera independentista que havia hissat a la seu del govern civil de Barcelona.

Fabricar solemnitat en temps d'internet no és fàcil. El Govern espanyol aprofita el naufragi Forcadell per fer un pas més en la seva escalada. La vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría va afirmar ahir que una dictadura sobrevola Catalunya. D'adjectius d'aquest calibre només s'en fan servir quan es prepara una acció molt contundent.

ÀLEX GARCIA

Carme Forcadell ahir durant el debat parlamentari

El naufragi de Carme Forcadell va decebre els qui s'esperaven una sessió solemne

La duresa de Soraya Sáenz de Santamaría és auguri d'una reacció contundent del Govern espanyol

clamar-los "serenitat i determinació" davant el pas que es disposaven a fer a l'hemicicle. Feia falta. Dins, l'argumentari polític va brillar per la seva absència durant hores i es va imposar el driblatge curt. Quatre reunions de la Mesa, peticions de reconsideració de totes les decisions: l'"única via possible" per aprovar la llei, segons els independentistes; "un escàndol", "denigració de la democràcia amb un espectacle vergonyós", per a la resta. Gairebé set hores després, amb la CUP mantenint-se al marge, la portaveu de Junts pel Sí, Marta Rovira, que va assumir la iniciativa de la reordenació del ple, va deixar anar un "vaaaaaaaa", però no va impedir una nova aturada de dues hores i mitja amb Forcadell al centre de l'huracà.

En el debat definitiu, el president de JxSí, Lluís Corominas, va revelar que a la junta de portaveus dos grups –amb referència a PSC i CSQP– havien arribat a proposar portar el referèndum al novembre a canvi d'una tramitació ordinària. Va afirmar que davant l'immobilisme del Govern

LA REACCIÓ DE MADRID

Els independentistes esperaven un intent de frenar el ple, però no es va produir

LA DIVISA

"Per la llibertat i la democràcia", va proclamar el president després de la firma

central, el bloc independentista s'aferra al dret internacional per defensar "no la independència, sinó la democràcia". Anna Gabriel (CUP) va apel·lar a la "desobediència institucional i social" per fer front a les prohibicions que arribin del TC i va cridar a "sortir al carrer a defensar els nostres drets".

Inés Arrimadas (Cs) va parlar d'"il·legalitat, abús, demencial..." i va amenaçar amb una moció de censura. Per Miquel Iceta (PSC), "la primera víctima del procés és la legalitat catalana", i va defensar la reforma federal de la Constitució. Xavier García Albiol (PP) es va situar en la "pitjor crisi institucional" des del 23-F i va garantir que no hi haurà referèndum. La posició de Catalunya Sí que es Pot va ser tota una altra cosa, va començar amb atacs a un "procediment antidemocràtic" i va acabar amb una crisi interna que deixa el grup parlamentari a un pas de la ruptura i sense aclarir què faran l'1 d'octubre.●

La qüestió catalana

LV. Article 361

Puigdemont demana "serenitat, fermesa i esperança" per tirar endavant l'1-O

"Ara és l'hora de la ciutadania", proclama el president al Parlament

JOSEP GISBERT ÀLEX TORT
Barcelona

Carles Puigdemont va demanar "màxima serenitat i fermesa" i "molta esperança" per, "malgrat les dificultats", tirar endavant l'1-O. Aquest és el missatge que va llançar el president de la Generalitat en suport de la llei del Referèndum i el decret de convocatòria de la consulta que van firmar de forma conjunta tots els membres del Govern.

El Govern es va reunir una vegada publicada la llei al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC) per aprovar el decret de convocatòria del referèndum i el de normes complementàries, que van firmar, pràcticament dotze hores després que hagués començat el ple del Parlament, a la sala 4, habilitada per a l'ocasió amb una bandera catalana. Després tots es van traslladar a l'auditori, on, acompanyat entre d'altres per l'expresident Artur Mas o els presidents de les entitats sobiranistes, Carles Puigdemont va realitzar al punt de la mitjanit una declaració institucional en la qual va assenyalar que, una vegada culminat el procés polític de posar en marxa la maquinària de l'1-O, ara havia arribat l'hora de la ciutadania. "Ara és el moment de la ciutadania, que completi el procés com ho hem fet fins a arribar aquí, de forma absolutament pacífica", va subratllar el president de la Generalitat, que va advertir que, en aquest context, "en moments de canvis, quedar-se sense fer res és una actitud de resignació", que, per tant, va desaconsellar.

Corominas diu que dos grups de l'oposició es van prestar a "avenir-se a la consulta" si s'ajornava al novembre

Carles Puigdemont va remarcar el caràcter plenament vinculant que tindria l'1-O i va defensar, "davant els atacs i amenaces" del Govern espanyol, que els ciutadans de Catalunya poguessin exercir el dret a decidir. "Ningú no té autoritat ni poder per confiscar-se del dret a decidir, que és dels ciutadans", va ressaltar.

Abans de tot això, a l'hemicicle, Junts pel Sí i la CUP es van mantenir al marge de la polèmica... fins que es va iniciar el debat i els dos grups van denunciar a Cs, PSC, Catalunya Sí que es Pot i PP de centrar-se "en les formes i no en el fons" de la llei. I fins que el president del grup parlamentari de JxSí, Lluís Corominas, va afirmar que dos grups de l'oposició –amb referència al PSC i CSQP– van suggerir, aquella mateixa tarda en l'última reunió a porta tancada de la Junta de Portaveus, que si ajornaven a novembre el referèndum, amb una tramitació normal, "s'avindrien" a donar suport als tràmits. "Per què no ho diuen després aquí? Per què no ho sostenen? Per què no ho defensen davant del Tribunal Constitucional i davant dels seus referents a l'Estat espanyol? Per què ho amaguen?", va etzibar Corominas.

En aquest punt, el president del grup majoritari va lamentar que "alguns partits amb una llarga tradició democràtica" preferissin alinear-se amb el PP, "en lloc de fer-ho amb la democràcia". I en consonància, va assenyalar que des de fa anys els independentistes ho han intentat "tot" per pactar un referèndum amb l'Estat: "Hem esgotat totes les vies perquè fos un procés pactat amb l'Estat espanyol", però va insistir que no hi va haver "voluntat política".

En la mateixa línia, la diputada de la CUP Anna Gabriel va retreure a l'oposició que "s'amagués en debats de forma" i, per això, es fes evident "la falta de voluntat d'un debat de fons". A més, va sortir en defensa de Forcadell i va voler deixar constància de la "falta de respecte" que, a parer seu, l'oposició va mostrar cap a la presidenta del Parlament".

Igualment, l'anticapitalista va destacar que l'aprovació de la llei obre les portes a molts canvis polítics, econòmics i socials, i va carregar sobre les espatlles de Puigdemont i Junqueras la responsabilitat que l'1-O hi hagi "col·legis, urnes, paperetes i targetes". "Si assumiu la vostra responsabilitat, no tingueu dubte que la gent assumirà la seva anant a votar", va sentenciar.●

ÀLEX GARCIA

Junqueras i Puigdemont se saluden després de la votació de la llei i davant l'absència de part de l'oposició

L'ESPECTADOR

Fernando Ónega

Entre l'"amenaçocràcia" i la dictadura

Acabi com acabi el procés, l'independentisme català li deu un homenatge a Carme Forcadell. Ella va ser la que va recusar tots els magistrats del Tribunal Constitucional. Ella va ser la que es va constituir en mur per frenar les iniciatives i les queixes de l'oposició. Ella va ser la dona torera que, amb gest impassible, va resistir el setge dels qui invocaven la legalitat espanyola violada, l'acusaven de ser gestora de Puigdemont o deien que allò era un espectacle vergonyós. "Ja està votat", deia. "Ja està votat", repetia. La seva presidència no era un lloc de repartiment de torns i veus; era Numància.

Una mica vergonyosa sí que va ser la sessió. I molt autoritària. És increïble que durant gairebé tot el dia no se sabés qui havia ordenat la publicació de la llei al *Butlletí Oficial*. És de pèssima presentació que s'ignorés l'advertència de delicte dels lletrats de la Cambra. És injustificable que no s'admetessin en principi esmenes a la totalitat. No fa falta ser espanyolista per certificar que allò que passava era un acte de revolta –pacífica, només faltaria– contra la legalitat de l'Estat. I va triomfar la imatge que la majoria volia imposar-se tant sí com no. Junts pel Sí i la CUP sumaven prou vots per aprovar la llei en tràmit ordinari i, per tant, irreprotxable; però es van deixar obsessionar per l'astúcia i per guanyar l'Estat per la porta del darrere, amb trucs una mica infantils.

La qüestió de les formes va arribar a dominar sobre la històrica qüestió de fons. I així, guanyen votacions, però no acaben de convèncer el conjunt de la societat i atorguen una mica de raó als qui acusen la majoria d'un "acte de força contrari a la democràcia", que va dir Sáenz de Santamaría. L'opinió pública queda dividida. Les relacions polítiques i institucionals, greument deteriorades, perquè s'han fet dures desqualificacions mútues. I la batalla continua oberta i continuarà oberta després de l'1 d'octubre. Puigdemont no va oferir cap símptoma de dubte en la sessió de control. La CUP continua actuant de motor, al Parlament i al carrer. I es va celebrar un debat paral·lel, fora de Barcelona, que deixa aquest balanç: encàrrec al TC que busqui responsables penals; querella contra la Mesa anunciada per la Fiscalia; tres associacions judicials que no aplicaran les lleis de desconnexió; un bloc constitucionalista disposat a una gran ofensiva, i un combat de paraules en què Puigdemont va desqualificar l'Estat com a "amenaçocràcia" i Sáenz de Santamaría va veure actituds que "s'acosten a una dictadura".

> La qüestió de les formes va arribar a dominar sobre la històrica qüestió de fons

Més distància, impossible. Més tensió, més impossible encara.

La qüestió catalana

LV. Article 362

L'oposició acusa JxSí i la CUP de "trencar amb la democràcia"

Arrimadas demana suports a una moció de censura per forçar unes eleccions

DAVID AIROB

Els líders i els portaveus de l'oposició en un dels seus enfrontaments dialèctics amb la presidenta de la Cambra, Carme Forcadell

IÑAKI ELLAKURÍA RAÚL MONTILLA
Barcelona

Els diputats de Ciutadans, PSC i PP van decidir absentar-se de l'hemicicle del Parlament en el moment de la votació de la llei del Referèndum –CSQP va optar per abstenir-se–, després d'un ple maratonià carregat de tensió, caos i interrupcions en què van protagonitzar un xoc sense precedents amb la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, i el bloc independentista.

La meitat de l'hemicicle buit, i la denúncia que Junts pel Sí i la CUP estaven "trencant amb la democràcia", van ser la foto i el text de la fractura que ahir va quedar patent amb tota la cruesa a la Cambra catalana.

En el seu rebuig de la llei del Referèndum, l'oposició va esgrimir arguments polítics i jurídics perquè entén que la majoria independentista, amb la complicitat de Forcadell, va vulnerar els seus drets parlamentaris amb artificis propis de "règims totalitaris". Van denunciar, entre altres "irregularitats", el rebuig de la Mesa a admetre els seus recursos davant el Consell de Garanties Estatutàries, el fet d'haver tingut menys dues hores per presentar esmenes i l'advertència dels lletrats del Parlament de l'obligació de paralitzar qualsevol iniciativa amb relació al referèndum. Per aquests motius, Cs, PSC i PPC van sol·licitar ahir mateix sengles recursos d'empara davant el Constitucional.

Durant el debat parlamentari, la líder de Cs, Inés Arrimadas, va assenyalar la "responsabilitat" directa del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, en el fet d'haver conduït Catalunya a un "escenari d'inestabilitat" de què la CUP, va avisar, és el partit que sortirà més afavorit. "No participarem en una il·legalitat i un atropellament dels drets als catalans; estan situant el Parlament fora de la legalitat", va afirmar Arrimadas. La líder de l'oposició va anunciar, després de l'aprovació de la llei, que obre un procés de negociació amb la resta dels partits per intentar presentar una moció de censura amb Puigdemont amb l'"única finalitat" de forçar unes eleccions catalanes. Per registrar la moció calen 27 diputats, i Cs en té 25.

Amb un to que va evitar alimentar més l'esbroncada, però contundent en el fons, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va acusar el bloc independentista d'estar "liquidant la legalitat catalana", i provocar una divisió social i política que, va augurar, trigarà a solucionar-se. Amb tot, va defensar la via federal davant un referèndum que "només ofereix l'opció de trencar amb Espanya o continuar igual".

Una de les intervencions més aplaudides pel grup de l'oposició va ser la del portaveu de CSQP, Joan Coscubiela, que va avisar que, més enllà del debat sobre la independència, estava en joc "l'essència de la democràcia", i va advertir, en aquest sentit, que "cap majoria en cap reglament del món no pot acordar deixar en suspens els drets dels parlamentaris". Després de rebre els aplaudiments de la resta de l'oposició, un gest que li van retreure alguns diputats independentistes, Coscubiela va declarar: "No tindré mai cap problema a coincidir amb ningú en la defensa de la democràcia".

Mentrestant, el president del PPC, Xavier García Albiol, va coincidir amb la resta dels líders de l'oposició a qualificar la llei del Referèndum com una burla a la democràcia. I, exercint de portaveu circumstancial del Govern central, va subratllar: "No permetrem que una elit trenqui amb el país que hem construït entre tots".

Quan van abandonar l'hemicicle abans de la votació, els diputats populars van deixar als seus onze escons banderes d'Espanya i Catalunya. Van durar poc, les espanyoles. Van ser retirades per la diputada de Podem Àngels Martínez, que les va lliurar a la CUP, malgrat la petició de Forcadell que no les toqués.●

LA POLÈMICA

Tensió en els comuns

Les tensions internes que arrossega CSQP van esclatar ahir en el ple. Tres diputats de Podem, Albano-Dante Fachin, Àngels Martínez i Joan Giner, van abandonar l'hemicicle en protesta per la negativa del portaveu del grup, Joan Coscubiela, de repartir el temps d'intervenció entre Lluís Rabell i un d'ells.

L'ESPECTADOR

Francesc-Marc Álvaro

Teranyina i migranya

Havia de ser un clic-clac –segons el full de ruta sobiranista–, però ahir va ser una teranyina grisa i una migranya espessa. El moment de ruptura controlada que havia dissenyat la majoria independentista va empantanegar-se perquè l'oposició (amb l'aval explícit del Consell de Garanties) va utilitzar totes les eines i argúcies possibles per bloquejar l'aprovació de la llei del Referèndum. La sessió havia començat amb un moviment per guanyar temps, una jugada que combina el pòquer, els escacs i el karate: Forcadell va recusar els dotze magistrats del TC.

És un fet que ahir Junts pel Sí i la CUP van forçar al màxim els procediments parlamentaris per construir una drecera ràpida al referèndum. No hauria calgut si el Govern espanyol hagués acceptat un referèndum pactat a l'estil del que es va celebrar a Escòcia. Els independentistes invoquen una legitimitat que –recordem-ho– va ser atacada frontalment quan un TC terriblement desacreditat va carregar-se l'Estatut d'autonomia que havien aprovat els catalans. Era la primera vegada que els vigilants de l'ortodòxia esmenaven amb el llapis vermell una decisió col·lectiva d'aquest nivell.

Molts dels que ara s'escandalitzen no recorden que aquell acte de força jurídic va representar una ruptura irreversible de la confiança d'una part important de la societat catalana en les regles de joc del 1978. La legalitat llavors va ser retorçada sense manies. Sáenz de Santamaría ha qualificat els fets d'ara de "puntada de peu a la democràcia, als catalans i a la decència política". Molts catalans, en canvi, consideren que la primera i més greu puntada de peu es va produir quan el PP va demanar firmes contra l'Estatut.

No és exactament un xoc de trens. És un pols entre una part forta (el Govern espanyol i el TC amb tots els mecanismes de l'Estat al seu servei) i una part feble (el Govern català, els partits i les entitats sobiranistes). Un pols amb més nervis de vodevil que tonalitats dramàtiques, de moment. La sessió d'ahir també va posar novament de relleu que, per assajar una ruptura "de la llei a la llei", a la majoria independentista li aniria bé disposar de deu o quinze escons més. Tot és massa precari.

> Molts catalans consideren que el primer cop a la democràcia es va produir quan el PP va recollir firmes contra l'Estatut

D'altra banda, fa la impressió –des de lluny– que a la Moncloa tenen avui menys control sobre la previsió dels esdeveniments que fa un mes, malgrat que la nova aparició del Tribunal de Comptes com a màquina de càstig i fabricació de por podria significar tot el contrari. No deixa de ser irònic que Pedro J. Ramírez hagi manifestat en públic que la vicepresidenta i Jorge Moragas no acaben de fer prou bé el que ell espera que facin.

LV. Article 363

LA SEGONA

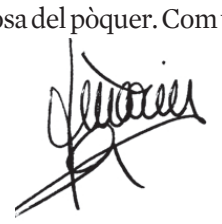

Màrius Carol DIRECTOR

Jocs de cartes

ELS independentistes no anaven de farol, però això no vol dir que les seves cartes siguin guanyadores. Com deia l'Eddie (Paul Newman) a *El color del diner,* per guanyar al pòquer cal un cap lúcid i molts nassos, però sovint la gent confia massa en els seus nassos. El sobiranisme juga fort, però violentant les costures de la democràcia parlamentària. En dues sessions han aprovat les anomenades lleis de desconnexió, saltant-se totes les cauteles democràtiques al Parlament (no s'han tingut en compte les indicacions del secretari general, el lletrat major i el Consell de Garanties, contràries a la votació) i amb un procediment d'urgència que limita les funcions de l'oposició. Ahir li va tocar el torn a l'anomenada llei de transitorietat jurídica, que només entraria en vigor en el cas que el dia 1 d'octubre hi hagués un referèndum i guanyés el sí. La majoria parlamentària no ha travessat una línia vermella, sinó dues. Una llei que, d'altra banda, resol pocs dubtes (constantment parla d'acords amb l'Estat que sonen a brindis al sol) i ni tan sols s'ajusta als principis de la separació de poders.

Al migdia, Mariano Rajoy va comparèixer després del Consell de Ministres per anunciar la impugnació davant el TC de la llei del Referèndum i del decret de convocatòria, així com de la resolució per designar la sindicatura electoral. Igualment va explicar que es notificarà al Govern, a una llarga llista de càrrecs autonòmics, als alcaldes catalans i fins i tot als directors de mitjans públics les responsabilitats que hauran d'afrontar en cas que incompleixin les seves obligacions a partir del moment de la suspensió de la llei. El president del Govern espanyol no va demanar de moment mesures cautelars, com si no volgués augmentar la pressió ambiental. Rajoy deu saber que la política té alguna cosa del pòquer. Com va dir Annie Duke, llegendària professional de les cartes: "El pòquer és un joc que no consisteix a guanyar diners, sinó a prendre les decisions adequades".

ÍNDEX

Internacional	3
Política	12
Opinió	22
Tendències	26
Necrològiques	33
Cultura	34
Cartellera	42
Esports	47
Anuncis classificats	53
Economia	54
PÀGINES	72

SUMARI

INTERNACIONAL
El Papa llatinoamericà
Francesc treu partit de la seva doble condició de guia de l'Església catòlica i de mediador polític amb reconeguda autoritat universal en el primer discurs oficial de la seva visita a Colòmbia. **PÀGINA 7**

POLÍTICA
Crisi d'Estat
La selecció de Política està dedicada íntegrament a explicar i analitzar la greu situació de conflicte institucional que viu Catalunya. **PÀGINA 12**

EDITORIALS
Problemes agreujats
La maratoniana jornada d'ahir al Parlament de Catalunya; i la insuportable presència per als veïns del barri de narcopisos al Raval. **PÀGINA 22**

OPINIÓ
La història del terror
L'escriptor Luis Racionero reflexiona sobre la radicalització: "No em puc imaginar –sent jo mateix de la Seu d'Urgell– quines delícies paradisíaques podia presentar-los l'imam de Ripoll als joves marroquins. És tot molt més rònec que al segle XII, quan es clavava un punyal al coixí del gran visir amb una nota: 'La pròxima vegada serà al coll'. Ara són crims de masses, com l'època en què som. Però no menys assassins i menyspreables". **PÀGINA 24**

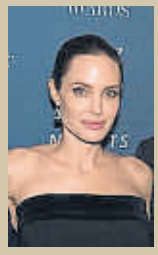
TENDÈNCIES
Esperança terapèutica
Una investigació dirigida per Antoni Ribas revela que injectar virus a un tumor ajuda a atreure cèl·lules immunitàries i millora l'eficàcia del tractament contra el càncer. **PÀGINA 28**

viure

Asfalt sense mals fums

La celebració del dia Sense Cotxes, divendres 22 de setembre, coincidirà amb l'inici de les festes de la Mercè i repetirà l'esquema de l'any passat: es tornaran a tancar al trànsit dos carrers importants de la ciutat de Barcelona com són Gran de Gràcia i la Via Laietana com a reivindicació.

Gran estrena sense parella

Un any després de separar-se, Angelina Jolie presenta la seva nova pel·lícula, *Se lo llevaron: recuerdos de una niña de Camboya.*

CULTURA
Música d'alta volada
El festival Altaveu de Sant Boi de Llobregat inicia avui una nova etapa, amb la direcció del periodista Jordi Turtós i una clara aposta per la qualitat i creativitat, el descobriment de nous valors nacionals i internacionals i fer visible el talent local. **PÀGINA 38**

ESPORTS
De Gijón a Nova York
El tennista asturià Pablo Carreño, que disputa avui una de les semifinals del US Open contra el sud-africà Kevin Anderson, està vivint el millor any de la seva carrera i pot col·locar-se entre els deu millors del circuit mundial. **PÀGINA 48**

ECONOMIA
El preu del rescat
Segons els últims càlculs del Banc d'Espanya, dels 54.353 milions d'euros que l'Estat va injectar a partir del 2009 a catorze entitats, únicament es recuperaran 14.275 milions, fet que suposaria el reembors de tan sols un 26% dels ajuts als bancs. **PÀGINA 56**

PEL FORAT DEL PANY

Retrobament científic

Vint anys més tard, el neonatòleg Eduard Gratacós es va retrobar dimecres amb l'especialista en malària Pedro Alonso i va recordar com aquest l'havia animat a seguir la seva passió per la medicina fetal. "Jo estava començant i li vaig dir: 'és que això de la medicina fetal no li interessa a ningú', perquè en aquella època ningú no treballava en aquesta àrea", va explicar Gratacós en un acte celebrat al CaixaForum de Madrid. "I el Pedro em va dir: 'Llança-t'hi! Quan jo vaig començar, aquí tampoc no investigava ningú en malària, però era el que jo volia fer". Ara Alonso dirigeix el Programa Mundial de la Malària de l'Organització Mundial de la Salut (OMS) i Gratacós dirigeix el Centre de Medicina Fetal de l'hospital Clínic-Sant Joan de Déu, que és el tercer equip del món en aportacions científiques en medicina fetal. Tots dos són protagonistes de la campanya *Imprescindibles* de la Fundació Bancària La Caixa, que reconeix les aportacions de set grans líders de recerca biomèdica.

PENSEM QUE...

Missatges i conseqüències

Una dona ha estat acomiadada per l'empresa per a la qual treballava després de publicar un missatge en una xarxa social en què desitjava que la cap de l'oposició en el Parlament de Catalunya, Inés Arrimadas, fos violada en grup, a més de llançar-li greus insults. Hi ha persones que creuen que el que transmeten mitjançant els telèfons mòbils no té conseqüències. Però en té. El sentit comú aconsella no fer res a internet que no faríem en la nostra vida diària. Ara s'ha obert un nou debat sobre l'estigma que deixa en la seva autora una acció que dura els pocs segons que es triga a teclejar un breu missatge. Els cercadors d'internet sempre la descobriran. Quan una persona comet un delicte al carrer s'arrisca a ser condemnada i que el seu historial la persegueixi tota la vida. Correspon a un jutge determinar si en aquest cas hi va haver un delicte d'odi, però les persones haurien d'assumir que les seves decisions poden condicionar la resta de la seva existència.

ELS SEMÀFORS

Antoni Ribas
ONCÒLEG

Injectar virus en un tumor millora l'eficàcia del tractament d'immunoteràpia contra el càncer, segons els resultats d'un assaig clínic dirigit per l'oncòleg Antoni Ribas, de la Universitat de Califòrnia a Los Angeles. **PÀGINA 28**

Carla Simón
DIRECTORA DE CINEMA

Carla Simón (Barcelona, 1986) és la directora i guionista de la tendra però realista pel·lícula *Estiu 1993,* que l'Acadèmia de Cinema ha elegit per representar Espanya als Oscars. És el primer llargmetratge de Simón i està rodat en català. **PÀGINA 34**

John Banville
ESCRIPTOR

L'escriptor irlandès John Banville, sota el seu pseudònim Benjamin Black, va guanyar l'onzena edició del premi de novel·la policíaca RBA, amb *Pecat,* on presenta l'inspector dublinés Stafford i que es publicarà dilluns vinent. **PÀGINA 37**

Pau Gasol
JUGADOR DE BÀSQUET

Gasol (37) es va convertir ahir davant Hongria en el màxim anotador de la història del Campionat d'Europa. Pau supera en una llista d'il·lustres el francès Tony Parker. Per darrere també queden Dirk Nowitzki o Nikos Galis. **PÀGINA 50**

Luiz Inácio Lula da Silva
EXPRESIDENT DEL BRASIL

Un ministre de Luiz Inácio Lula da Silva ha acusat l'expresident brasiler d'haver rebut 80 milions d'euros del constructor Emilio Odebrecht a canvi d'aconseguir-li contractes amb la petroliera estatal Petrobras. **PÀGINA 7**

El web de LA VANGUARDIA

POLÍTICA
Rivera veu possible que algun diputat de PDECat "canviï de posició" per fer fora Puigdemont

LOCAL
Barcelona rellança els ateneus de fabricació digital

'VIVO'
Així influeixen les fotos del perfil en l'èxit d'una cita

TECNOLOGIA
La UE prepara un marc legal contra les "pràctiques abusives" d'empreses digitals

LV. Article 364

ÀLEX GARCIA

El Govern i els diputats de Junts pel Sí i la CUP celebren l'aprovació de la llei de transitorietat jurídica

L'independentisme imposa la seva majoria i aprova la llei de ruptura

L'oposició acusa Forcadell d'emparar l'"autoritarisme" de JxSí i la CUP

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Altra vegada la imatge d'una meitat de l'hemicicle buida, després que els diputats de l'oposició es neguessin a participar d'una votació que trenca amb el marc legal vigent, i l'altra part amb els diputats independentistes drets. I altra vegada a altes hores de la nit, després d'una llarga i tensa jornada parlamentària, i després de saber-se que el Tribunal Constitucional acabava de frenar la llei del Referèndum, l'independentisme va tornar a imposar la seva majoria per, aquest cop, aprovar la llei de transitorietat jurídica per 71 vots a favor i 10 en contra.

Una norma rupturista, vital en els plans de l'Executiu de Carles Puigdemont de crear una mena de legalitat paral·lela a l'actual que, en el cas que guanyi el sí a la independència l'1-O, empari ormalment el "procés constituent" cap a una "república catalana".

El guió va ser molt semblant al del primer dia d'aquestes sessions que han obert una crisi d'estat d'incertes conseqüències: poca èpica, moltes esbroncades i incomptables interrupcions del ple perquè es reunís la Mesa i la junta de portaveus, escenaris del dur xoc jurídic i polític de l'oposició envers la presidenta del Parlament, Carme Forcadell.

Els diputats de Cs, PSC, CSQP, i PP van denunciar per segon dia consecutiu la "vulneració" dels seus drets parlamentaris, entre altres raons per la negativa de Forcadell a atendre la petició de l'informe del Consell de Garanties Estatutàries perquè admetessin a tràmit la petició de dictamen dels partits de l'oposició.

Unes queixes que en les pròximes hores traslladaran negre sobre blanc davant el TC amb les seves respectives peticions d'empara.

Aquesta disputa amb la presidenta de la Mesa, que va mostrar més temperància i seguretat que

La majoria parlamentària acusa l'oposició de "filibusterisme" per voler frenar la votació

dimecres malgrat l'ambient de caos general, va ser qualificada per la portaveu de Junts pel Sí, Marta Rovira, de "filibusterisme parlamentari".

La dirigent d'Esquerra Republicana va acusar els partits de l'oposició d'haver anat "per la porta del darrere" al Consell per pressionar-lo i utilitzar el seu pronunciament per frenar la votació.

Per la seva banda, Benet Salellas, diputat de la CUP, va carregar frontalment contra el Consell de Garanties, institució que va acusar de posicionar-se "per primera vegada" d'ofici per "defensar la sacrosanta unitat" d'Espanya. "Nosaltres només volem celebrar un referèndum i donar la veu a la gent d'una manera efectiva", va dir.

Del grup de l'oposició va emergir sobre la resta la veu de Joan Coscubiela, portaveu de Catalunya Sí que es Pot, amb un al·legat contra la "vulneració dels drets democràtics" que va rebre l'ovació de tots els diputats de l'oposició, tots drets i cridant "democràcia, democràcia!". Tots menys el seu company de grup, el líder de Podem, Albano Dante Fachin, que es va estar assegut amb cara de pomes agres, posant en evidència el clima de guerra civil que s'ha instal·lat en l'espai dels comuns per l'1-O.

"Quan es trepitja els drets de qualsevol grup trepitgen els drets de tots els ciutadans de Catalunya. No s'adonen de la gravetat del que estan fent, estan agafant gust a l'autoritarisme", va lamentar Coscubiela. El dirigent ecosocialista va apel·lar al president Carles Puigdemont, amb qui va admetre que té una bona relació personal, per demanar-li que reflexioni, recuperi la "dignitat" que s'espera del càrrec que ostenta i no continuï actuant com un "hooligan" independentista.

Coscubiela va demanar, com ho van fer també els portaveus de Cs, PSC i PP, que la Cambra no donés l'esquena al Consell de Garanties, ni a uns lletrats del Parlament que van avisar per escrit que no es podia debatre i aprovar les lleis referides a l'1-O.

"Si un li ha d'explicar al president que no es pot petar l'Estatut és que vol dir que tenim un

Coscubiela s'erigeix en la veu de l'oposició i denuncia la vulneració dels drets dels parlamentaris

problema molt greu", va avisar.

Corró parlamentari i majoria absolutista van ser altres epítets que va fer servir l'oposició per qualificar l'actuació dels independentistes. Una estratègia que, va dir la líder del Cs, Inés Arrimadas, és un abús contra el sentit comú i les normes bàsiques de la convivència" i va considerar que les lleis de ruptura, "el camp de joc de la CUP", generen un ampli rebuig també a les files independentistes perquè saben "que no hi haurà un referèndum vinculant".

Arrimadas va avisar que amb els passos que està fent el Govern cap a la ruptura estan posant en perill quaranta anys de prosperitat, així com la convivència en una Catalunya que, va subratllar, és plural i no pot ni ha de ser "dividida en bàndols".

Miquel Iceta, president del grup socialista, va afirmar que la llei aprovada ahir només té una finalitat, "la de carregar-se la Constitució i l'Estatut per avançar cap a un model com el de Kosovo o el de Montenegro". No obstant això, va avisar que aquesta mesura "acabarà a la paperera de les lleis suspeses.

Per la seva banda, el portaveu socialista, Ferran Pedret, va recordar a JxSí i la CUP que "tenir majoria parlamentària no els autoritza per passar com una divisió Panzer sobre l'Estatut, la Constitució i el reglament". I adreçant-se també a la presidenta del Parlament, va afirmar: "Li diem amb tota contundència que entenem que aquí està passant una acció concertada entre la majoria independentista i la presidència per negar el dret dels diputats de l'oposició. I no pensem consentir-ho".

Mentrestant, el president del Partit Popular català, Xavier García Albiol, va afirmar que ahir va quedar clar que "volen convertir-nos en súbdits a tots aquells que no pensem com vostès". I va considerar que el projecte independentista s'ha enterrat sol en les últimes 48 hores posant "en perill l'autogovern de Catalunya".

Un "desafiament", va assegurar Albiol, que exigeix als partits de l'oposició al Parlament buscar punts de trobada per sumar forces. Una petició que no va despertar gaire entusiasme a les files de Ciutadans, PSC i Catalunya Sí que es Pot i que els pròxims dies es veurà si caurà o no en sac foradat.●

PSC i PP dubten de la moció de censura

Malgrat que l'intent d'Inés Arrimadas de pactar amb els partits de l'oposició una moció de censura a Carles Puigdemont no sembla que pugui prosperar –de fet, tant Miquel Iceta com Xavier García Albiol la van avisar minuts abans que fes una roda de premsa dient-li que era un error tàctic–, avui la líder de Ciutadans iniciarà la seva ronda de contactes amb els diferents líders. La primera reunió per fer caure Puigdemont i forçar eleccions serà amb el primer secretari de PSC. Fonts socialistes van assenyalar l'escepticisme d'Iceta amb aquesta iniciativa que, si prospera, necessitaria el suport, almenys, de cinc diputats del bloc independentista. Cs creu que a Junts pel Sí hi ha persones que, per evitar "el xoc institucional", estarien disposades a donar suport a la censura i propiciar la convocatòria d'unes noves eleccions autonòmiques. A més de l'escepticisme del PSC, el PP català tampoc no es mostra gaire partidari de fer costat a la líder de l'oposició en una empresa que només "es pot perdre". "Que reuneixi una majoria suficient i ens vingui a buscar després; amb els nostres diputats sap que hi podrà comptar", apuntava ahir un dirigent del PP.

LV. Article 365
LV. Article 366뺭

Tendències

El comportament a la xarxa

Qui fa el tuit la paga

Desitjar el pitjor dels mals a una altra persona a través d'internet té càstig

JAVIER RICOU
Lleida

Tal faràs, tal trobaràs. La premissa s'acaba de complir a l'univers de Twitter. Un avís per als justiciers de les xarxes socials. Una usuària descontenta amb el discurs d'Inés Arrimadas no va dubtar a portar la política a un d'aquells patíbuls virtuals que tant èxit tenen en els nous canals de missatgeria. Però en aquest cas les coses no van sortir com s'esperava l'autora de l'atac.

La líder de Ciutadans participava diumenge passat en un programa de Telecinco i abans que s'acabés l'espai (el debat era sobre la independència de Catalunya) la usuària va escriure al seu Facebook: "Només puc desitjar-li –referint-se a Arrimadas– que quan surti aquesta nit la violin en grup, perquè no es mereix cap altra cosa una tal gossa fastigosa".

Fins aquí poca cosa de nou en la creixent tendència als linxaments a través dels canals de missatgeria instantània. El que converteix aquest cas en un episodi particular és que el mateix mitjà utilitzat per aquesta *justiciera* de les xarxes per insultar i desitjar el pitjor dels mals a una altra persona se li ha girat en contra. I l'intercanvi de rols es va consumar en un temps rècord. Quatre hores després de ser publicat el missatge contra Inés Arrimadas l'empresa on treballava la usuària de Facebook informava per aquells mateixos canals que aquella dona ja no constava entre les seves empleades.

Hi ha diverses lliçons, de manual, que es poden extreure d'aquest cas. La sensació d'impunitat que es genera quan s'opina des de la distància és irreal. Deixar-se portar per la foguerada del moment i escriure sense valorar les conseqüències pot passar factura. No tot val en

ARMA DE DOBLE TALL

Les xarxa es va girar en contra de l'autora del missatge que demanava que violessin Arrimadas

nom de la llibertat d'expressió. I no s'ha d'oblidar mai que les xarxes socials tenen un doble tall, encara que la majoria de vegades les persones linxades en aquest univers –tant és si són personatges coneguts com ciutadans anònims– no poden fer res més que observar amb impotència com desenes o milers d'usuaris s'acarnissen amb ells amb amenaces i insults que pugen de to a mesura que augmenta el nombre d'espectadors al voltant d'aquell patíbul virtual.

En el cas d'Inés Arrimadas aquesta tendència d'assumir l'insult, la més generalitzada, molt aviat es va invertir. I va ser per la ràpida reacció de la diputada, que va publicar al seu compte de Twitter una captura de pantalla amb el missatge, però també amb nom, cognoms i foto de la seva autora. La xarxa va actuar com un bumerang. Els usuaris van canviar de diana i van començar a dirigir els seus missatges a aquella dona que tant mal desitjava a Arrimadas perquè no li agradava el seu discurs en un programa televisiu. Gràcies a la informació del seu mur de Facebook es va descobrir també el nom de l'empresa per la qual treballava i es van començar a enviar missatges a aquella firma. La reacció, en sentit contrari, va fer efecte i la resposta de l'empresa va ser immediata: va anunciar l'acomiadament fulminant d'aquella empleada.

Ferran Lalueza, professor de comunicació i expert en xarxes socials de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), considera totalment "legítima" la resposta de la líder de Ciutadans, al mateix temps que qualifica d'"inadequat, desafortunat i inacceptable" el comentari d'aquella dona, molesta pel que estava sentint en un debat sobre la independència de Catalunya.

"El comentari en qüestió va ser difós per aquesta dona al seu mur de Facebook com a públic; és a dir, visible per a qualsevol usuari d'aquesta xarxa social. No en va restringir la visibilitat a un grup determinat d'usuaris o al cercle de confiança de l'autora, sinó que es va divulgar de la manera més àmplia i oberta que permet aquesta

Traspassar la línia vermella

La humiliació pública sembla que no té límits a les xarxes socials. Qualsevol rellisca-da, frase desafortunada o acció inapropiada pot acabar convertida en tema viral en uns canals cada vegada més qüestionats pels seus sistemes de control. Esborrar el rastre d'un missatge, quan ja ha començat a córrer per l'espai virtual, no és garantia que desaparegui completament. Per això, una vegada s'ha traspassat la línia vermella ja no hi ha opció de tornar enrere. En el cas de l'autora del missatge contra Arrimadas, qui ho va escriure ja advertia que les seves paraules es criticarien. El que segur que no va calcular aquesta dona és que ella també seria linxada amb la seva pròpia recepta.

Els juristes asseguren que les opinions a les xarxes socials no són cap infracció laboral llevat que involucrin l'empresa

Es justifica l'acomiadament?

MAYTE RIUS
Barcelona

L'acomiadament pràcticament immediat de la dona que diumenge passat va expressar a les xarxes socials el desig que violessin Inés Arrimadas ha obert un intens debat jurídic sobre les implicacions laborals que poden tenir les opinions personals difoses a les xarxes socials, especialment quan poden ser constitutives d'un delicte. Està justificat, l'acomiadament?

"No, de cap manera", respon taxativament José Pérez, advocat laboralista del Col·lectiu Ronda. "Vagi per endavant que estem totalment en contra de les opinions que ha expressat aquesta persona i, si ha incorregut en responsabilitat penal, que la denunciïn i la condemnin; però, des del punt de vista laboral, quina infracció ha comès?", assenyala. I recorda que per poder acomiadar o sancionar un treballador s'ha hi ha d'haver hagut una infracció laboral a l'empresa, i no es pot considerar com a tal la discrepància d'opinions llevat que s'hi involucri l'empresa o se la perjudiqui clarament.

En una línia semblant s'expressa José Ramón Agustina, director de l'àrea de dret penal de la UIC Barcelona i advocat consultor a Molins & Silva. "Aquesta persona podria haver comès dos possibles delictes, un d'incitació a l'odi i un altre d'injúria greu amb publicitat, però l'empara el dret a la presumpció d'innocència i no s'han fet actuacions penals contra ella. Quina és, per tant, la causa d'acomiadament per a l'empresa?", comenta. I explica que entre les causes de l'acomiadament disciplinari hi ha el fet d'insultar o vexar l'empresari, companys de feina o els seus familiars, "però tampoc no és aquest el cas, de manera que no sembla que hi hagi una causa laboral". Afegeix que fins i tot per als qui són a presó provisional l'Estatut dels Treballadors no estableix l'acomiadament sinó la suspensió del contracte quan no es pot anar al centre de treball.

"Una altra cosa és que en aquesta societat mediàtica de xarxes socials pesi molt una taca en el nom d'una empresa, i la companyia ha hagut de posar a la balança el cost de tenir en nòmina una persona que ha proferit actituds d'odi i el cost d'acomiadar-la de manera improcedent per un preu que no ha-

FACTURES PAGADES PER MISSATGES INAPROPIATS

Broma amb un virus
"Vaig a l'Àfrica. Espero no agafar la sida: soc blanca". El missatge li va costar la **feina** a una americana

Riure's d'un atemptat
Un jove dels EUA va arribar a témer per la seva vida després de fer broma amb l'**atac** de Boston

Jugar amb els morts
Una foto irrespectuosa en un **cementiri** on descansen militars dels EUA (Arlington) també va costar la feina a la seva autora

Acudit masclista
Una empresa de Califòrnia va fer fora un **empleat** després que una dona expliqués un acudit fet en una sala

BIJENDRA / GETTY

Un missatge susceptible de ser delicte

La factura virtual que ha pagat l'autora del missatge contra Inés Arrimadas és només el primer càstig, perquè en el supòsit que la líder de Ciutadans decideixi portar el cas als tribunals, el desig manifestat públicament que Arrimadas sigui violada en grup i l'insult de "gossa fastigosa" podrien ser constitutius de delicte.
Blanca Olivar, advocada penalista, afirma que, des del punt de vista del dret penal, "les expressions proferides contra Inés Arrimadas poden encaixar en els delictes d'injúries, vexacions i contra les llibertats públiques, perquè se'n desprèn una incitació a la violència contra una persona per raó del seu sexe".
José Ramón Agustina, director de l'àrea de dret penal a la UIC Barcelona i advocat a Molins & Silva, considera, per la seva banda, que aquest missatge podria incloure dos delictes, un pel desig d'una violació en grup i un altre per l'afirmació de gossa fastigosa. La primera manifestació "podria ser un delicte d'incitació a l'odi si es considera que també va adreçat contra el col·lectiu al qual pertany Inés Arrimadas". Pel que fa a l'insult de "gossa fastigosa", aquest lletrat considera que aquesta afirmació podria encaixar en el delicte d'injúria.
"Després de l'última reforma del Codi Penal, un insult entre particulars no és delicte, però sí que és punible el supòsit d'injúria greu amb publicitat, tal com recull l'article 209, i aquest podria ser el cas", afegeix aquest lletrat. / Mayte Rius

plataforma", recalca Ferran Lalueza. Per tant, "és legítima –reitera aquest professor de la UOC– la denúncia del fet per part de l'afectada mostrant el contingut original amb nom i cognoms de la responsable del missatge, atès que es tractava d'un contingut que en aquell moment era accessible per a tothom". Aquell compte de Facebook ja no està actiu.

Ferran Lalueza augura que les coses haurien estat molt diferents si Arrimadas s'hagués limitat a observar el linxament virtual o deixar el cas en mans de la justícia per si aquell missatge pot ser constitutiu de delicte. "Segur que tot hauria passat més desapercebut –afegeix–, però després del gir que ha fet el cas tots hem de ser conscients com mai que quan publiquem un contingut a les xarxes socials perdem el control sobre el missatge i també sobre els efectes que pot provocar. Ignorar aquesta realitat és temerari i irresponsable".

L'altre debat suscitat amb aquest cas fa referència a l'acomiadament fulminant de l'autora del missatge. Al marge d'aspectes jurídics o laborals, la mesura tindria lògica –indica Lalueza– "des del punt de vista de la imatge corporativa de la companyia, perquè és evident que a cap empresa no li interessa veure's vinculada a persones que han mostrat públicament un comportament tan menyspreable". Cada vegada és més evident que els empleats sovint acaben sent els principals ambaixadors d'una empresa. "En aquest context i avui dia, algú consideraria aquesta dona una ambaixadora desitjable per a la seva entitat o més aviat una càrrega desagradable de la qual convé desempallegar-se com més aviat millor?". Begoña Vilar, advocada especialitzada en dret laboral, recorda que algunes empreses ja inclouen en els seus convenis clàusules específiques que adverteixen als treballadors que enviar missatges amb amenaces o comentaris d'odi contra l'empresa o contra tercers pot tenir conseqüències laborals.●

LA REACCIÓ DE LA POLÍTICA

Va ser la mateixa líder de Ciutadans qui va posar al descobert la usuària que la va atacar

via de ser gaire elevat perquè tenia contracte temporal", addueix Agustina.

Dídac Ripollès, advocat de Gómez-Acebo & Pombo, també considera que és difícil que en un cas així l'empresa pugui demostrar un incompliment d'obligacions laborals –per exemple, si l'ús de les xarxes s'ha fet durant la jornada laboral o utilitzant recursos de l'empresa– i que a més sigui prou greu per justificar un acomiadament disciplinari. "O l'empresa demostra que els comentaris connecten amb la seva activitat de l'empresa o que aquella persona representa la imatge de la companyia i això suposa un perjudici evident, o l'acomiadament és del tot injustificat i improcedent", indica. No obstant això, coincideix amb Agustina en el fet que sovint les empreses analitzen el cost de l'acomiadament i, si no és molt elevat, prefereixen alliberar-se d'aquelles persones que consideren problemàtiques.

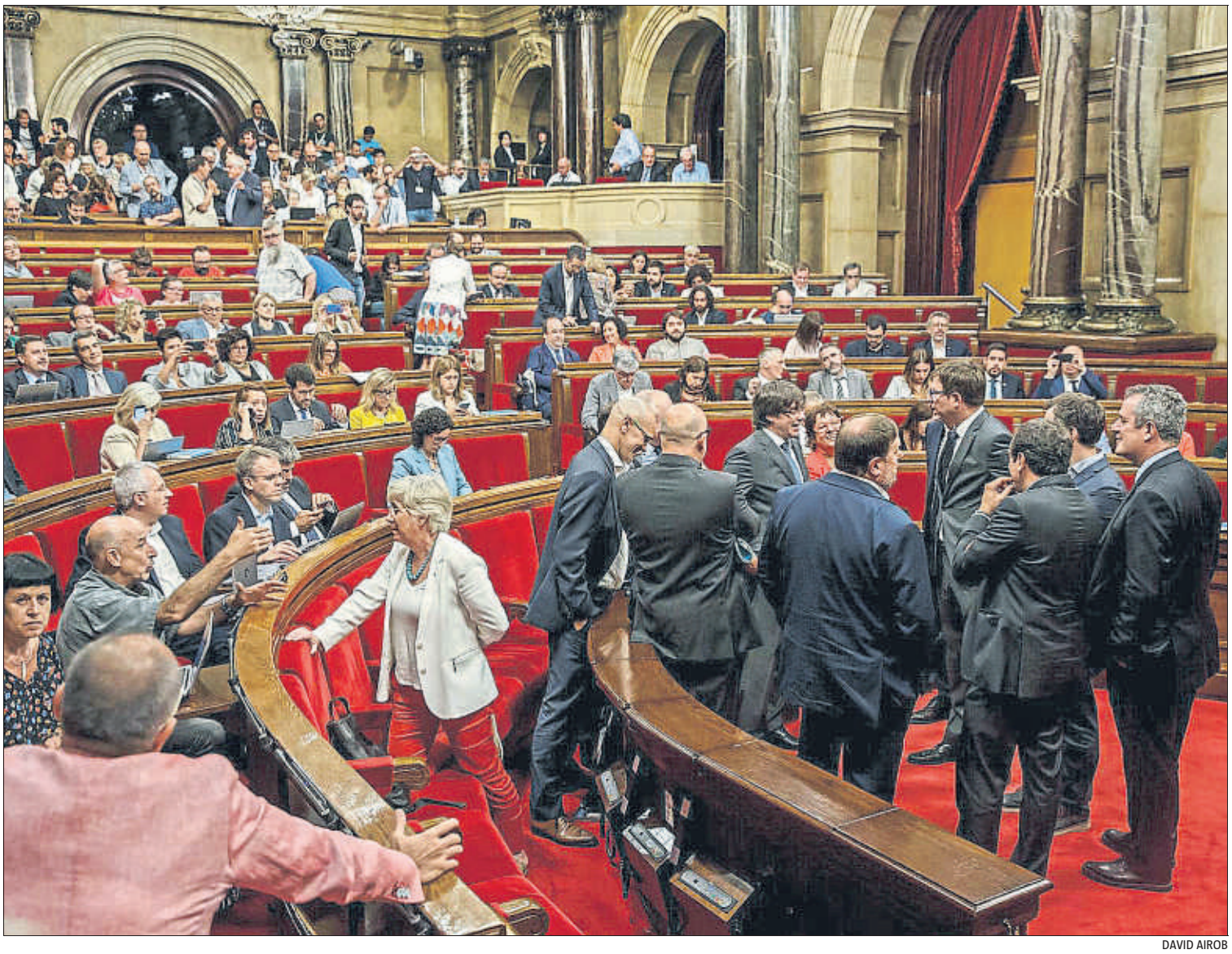
Pérez, del Col·lectiu Ronda, ressalta que una cosa és que la legislació espanyola permeti acomiadar sense motiu pagant i una altra que el que ha manifestat una persona a les xarxes socials es pugui considerar causa d'acomiadament. "Cal no confondre el fet que allò que una persona digui a les xarxes, sigui reprovable o no, es comparteixi, del fet que estigui justificat el seu acomiadament utilitzant l'argument que tot està interconnectat i per tant el que dius a les xarxes pot afectar indirectament la teva empresa, perquè llavors se'n podria fer un ús molt pervers, i si a l'empresa no li agrada el que dius o penses podria acomiadar-te i a la llarga acabaríem per no poder opinar de res", subratlla. Puntualitza que el plantejament és diferent si es vincula l'empresa en les manifestacions públiques o el treballador es posiciona en contra seu, perquè llavors aquelles opinions sí que podrien tenir transcendència laboral.

J. Pérez: "Les opinions reprovables no són causa d'acomiadament; una altra cosa és que et facin fora pagant"

Les causes legals d'acomiadament estan regulades als articles 52 i 54 de l'Estatut dels Treballadors. El primer recull els acomiadaments per motius objectius, que requereixen que l'empresa demostri que passa problemes econòmics. El segon regula les causes de l'acomiadament disciplinari, entre les quals figuren les faltes d'assistència o puntualitat, indisciplina o desobediència a la feina, ofenses verbals o físiques, transgressió de la bona fe contractual, disminució del rendiment, drogoaddicció i assetjament discriminatori.

Però, tal com expliquen els advocats laboralistes, fins i tot si no es donen aquestes circumstàncies l'empresari pot decidir prescindir del treballador. L'única cosa és que en aquest cas estarà obligat a pagar-li una indemnització superior a la prevista si l'acomiadament fos per causes objectives. Concretament, 45 dies per any treballat –amb un límit de 42 mensualitats– per l'antiguitat que acumulés fins al 12 de febrer del 2012 i 33 dies per any a partir d'aquella data (arribant a un màxim de 24 mensualitats).●

LV. Article 367

DAVID AIROB

Durant les infinites aturades a l'hemicicle hi va haver reunions del Govern, repartiment de galetes i moltes fotos

El salt del Parlament i el Govern cap a la ruptura més enllà dels debats a l'hemicicle

50 hores per desconnectar

ISABEL GARCIA PAGAN
Barcelona

Dos uixers surten de les dependències del Govern al Parlament carregant una senyera cadascun. Un gira a la dreta, camí de la sala 4. És una de les més antigues de la Cambra, però ha estat escollida per acollir la firma del decret de convocatòria de l'1-O per decisió de Carles Puigdemont davant les alternatives que li proposa el seu equip. Allà es reunia el Govern durant la República. L'altra senyera s'instal·la al costat d'una bandera europea a l'auditori, a la planta baixa. Els escenaris estan a punt per fer el primer pas per a la ruptura amb l'Estat des del Parlament, però falta el marc legal amb què el Govern es vol emparar. Aquest marc va trigar a arribar dotze hores i molts disgustos per a Carme Forcadell. És el dia D.

6 DE SETEMBRE

9.00 h

El misteri del BOPC. La presidenta del Parlament reuneix la Mesa per admetre a tràmit la proposició de llei del Referèndum, que feia un mes que esperava. La batalla acaba de començar amb Forcadell recusant tot el Tribunal Constitucional. La reunió és el pròleg del que vindrà. No només per l'agre enfrontament, sinó per la singularitat dels procediments. El text de la llei es publica al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC) sense la firma del secretari general i lleus canvis en la tipografia i el disseny que molt pocs perceben, però que evidencien que la publicació no va a càrrec de les mans habituals. Les sospites de l'oposició apunten a la secretària de la Mesa, Anna Simó.

10.00 h

Reconsiderant espero. El president reuneix el Govern i els diputats de Junts pel Sí abans d'iniciar el ple. Els recorda la transcendència del moment i els demana serenitat i capacitat de residència. Algú ho redueix al "sortiu i divertiu-vos" de Cruyff. Els grups es dirigeixen a l'hemicicle, tot i que els timbres no sonen. Durant quinze minuts el silenci s'imposa fins que entra Forcadell i la resta de la Mesa. "Comença la sessió. La llista de preguntes al Govern... Senyora Rovira, per què em demana la paraula?". I esclata la tempesta... És l'hora dels missals vermells. Del reglament en què tots furgaran durant dos dies. L'article 81.3 és l'esquerda que permet a la majoria independentista posar en marxa una aprovació superexprés. "Escandalós", "abús", "drets trepitjats", "procediment bucaner" són els adjectius de l'oposició. "L'única via possible", per als independentistes. La paraula màgica durant 48 hores és "reconsideració", de totes i cadascuna de les decisions de la Mesa. El ple se suspèn a les 10.49 h. Malgrat la majoria sobiranista de la Mesa, la vehemència i duresa de les intervencions de José María Espejo-Saavedra (Ciutadans) i David Pérez (PSC) marca el to també a porta tancada. El secretari general Xavier Muro i el lletrat major Antoni Bayona alerten que es vulnera l'ordre del TC.

12.24 h

"Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?". Forcadell torna al ple surfejant sobre l'avís dels lletrats. Un minut després, l'altre mantra del ple: "Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?". És el portaveu de Ciutadans i vol una nova reconsideració... Una sessió d'un minut i nova reunió de la Mesa. Lluís Llach reparteix galetes entre els companys d'escó. A la tribuna de convidats, dos secretaris generals comenten estranyats que Xavier García-Albiol i els seus estan "tranquils". "Com si estiguessin esperant alguna cosa", xiuxiuegen. Al seu costat, Artur Mas hi ha instal·lat una espècie de despatx provisional. Firma, pren notes, subratlla... L'advocat de Forcadell continua atent a cada moviment. La calor envaeix el Palau del Parlament, però l'hemicicle és com un iglú. Puigdemont, dret, conversa amb Junqueras i Vila. A les 13 h la capelleta és una reunió del Govern en tota regla que anima Santi Vila. A les 13.11 h la Mesa torna a l'hemicicle, les escaramusses es traslladen a la votació per alterar l'ordre del dia, que s'ha de repetir perquè Germà Gordó no aconsegueix votar. Forcadell desenvolupa una estranya insistència a dir "senyor Carrizosa" a Joan Coscubiela (CSQP), que ja s'ha guanyat els aplaudiments de Cs i el PP i el menyspreu d'Albano-Dante Fachin (Podem). Imposat el procediment, la sessió se suspèn. Comença el termini per presentar esmenes i reposar forces.

14.15 h

Entrepà per al president, taules XXL per al PP i el PSC. Puigdemont torna al despatx i recorre a un entrepà. Continua la intervenció de Soraya Sáenz de Santamaría per televisió. Es compleixen els seus pronòstics. No hi haurà suspensió immediata de Forcadell. "Aniran contra tots". Els diputats inunden el menjador. Taules XXL per al PSC i el PP: croquetes, rotlles de primavera, arròs amb costella i secret ibèric.... El secretari general i el lletrat del ple, Joan Ridao, amb una cridanera americana rosa, dinen en un racó. A les 15.15 h, retorn a l'hemicicle. La sessió de control al Govern és una treva per a Forcadell. També per a Puigdemont. Iceta demostra la seva habilitat i es treu de la màniga una proposta de pacte nacional per a la seguretat que desenvolupi polítiques per combatre el gihadisme. El president recull el guant. Un altre cop a la llei del Referèndum, nou col·lapse a les 16.56 h. L'oposició busca l'empara del Consell de Garanties Estatutàries. Ningú no recorda que l'organisme treballa en la provisionalitat, amb 3 dels seus 9 llocs pendents de renovació, des del novembre del 2015!

19.30 h

Les banderes espanyoles de Reguant. Un nadó que es queixa des de la tribuna del públic mentre intervé Anna Gabriel en la represa del ple. No hi ha cap argument nou, però el nivell de teatralització augmenta. Iceta és l'únic que enllaça les crítiques amb propostes per preservar l'espai tradicional catalanista, mentre que Inés Arrimadas es llança a buscar una moció de censura impossible. Ciutadans, el PSC i el PP abandonen l'hemicicle. Els populars deixen com a rastre senyeres i banderes espanyoles. La diputada de Podem Àngels Martínez, la més veterana de la Cambra, s'aixeca amb dificultats del seu escó, puja les escales i retira les banderes espanyoles. Els hi col·loca a Eulàlia Reguant, de la CUP, que no sap què fer-ne. Mira cap al sostre i les amaga sota l'escó. A les 21.32 h, 83 diputats voten la llei del Referèndum, que s'aprova per 72 vots a favor i 11 abstencions. L'hemicicle sona en mono. Només hi ha diputats en un costat. Els aplaudiments i el cant espontani d'*Els segadors* precedeixen el retorn parlamentari a la realitat. El sector del taxi espera la convalidació d'un decret.

21.35 h

Desobeir en mànigues de camisa. La mà que mou el BOPC es torna a posar en marxa per publicar la llei aprovada. Puigdemont repe-

teix entrepà per sopar al seu despatx mentre espera el tràmit. Al bar del Parlament han esgotat les existències. Han servit 700 esmorzars, 300 dinars i entrepans fins que se'ls ha acabat el pa. El càtering dels treballadors de TV3 serveix per alleujar alguna diputada. El secretari del Govern, Víctor Cullell, entra al despatx del president perquè firmi la llei. És la primera rúbrica desobedient. Puigdemont es disposa a fer-ho en mànigues de camisa en presència dels consellers Forn, Ponsatí, Rull... Algú pensa en la foto i el president interromp la firma: "Hauria de posar-se l'americana".

23.30 h

Un cigarret de matinada. El Govern es congrega a la sala 4 per firmar junts el decret de convocatòria i les normes que posen en marxa la maquinària de l'1-O. L'espera s'allarga primer per garantir que la llei ha estat publicada al DOGC correctament i després per la desaparició del vicepresident Junqueras. No respon al mòbil. Finalment arriba. La cara de satisfacció de Puigdemont, amb el seu bolígraf de l'ONCE, contrasta amb les de preocupació d'altres consellers, que es refugien en una *selfie*. Passada la mitjanit, Puigdemont compareix a l'auditori del Parlament amb el Govern per fer la seva primera crida a la participació. Entre el públic, els líders de les entitats independentistes, algun diputat, assessors i algun familiar. També l'expresident Mas, a qui Puigdemont abraça. Els aplaudiments impedeixen que Junqueras prengui la paraula i es dona per finalitzat l'acte. Un dels assessors del procés dona per acabada la missió... Xavier Vendrell deixa discretament els despatxos de Junts pel Sí. El bloc independentista vol votar abans d'anar-se'n a dormir la designació dels membres de la Sindicatura Electoral. Passada la 1 de la matinada, el conseller Turull surt al carrer a fumar. Es troba amb Iceta, que recorre a la ironia per amenaçar de presentar un candidat, i Turull li segueix el fil: "Te'l votem".

DAVID AIROB

Una *selfie* de Santi Rodríguez i Alejandro Fernández, del PP, durant l'enèsima junta de portaveus

ÀLEX GARCIA

El nom del portaveu de Cs, Carlos Carrizosa, va ser el que Carme Forcadell va pronunciar més vegades

7 DE SETEMBRE

10.05 h

"Això sí que és 'know-how'". De matinada, el Govern ha posat en marxa el web de l'1-O, ha obert els registres de voluntaris. Turull ha reciclat el web de l'Estatut per limitar la despesa i fa el seguiment que l'operatiu funciona des del seu mòbil. La ruptura està en marxa. Puigdemont i Junqueras han enviat cartes als alcaldes instant-los a informar de la disponibilitat de locals per a la votació. Els batlles proreferèndum responen en cascada amb decrets de suport. El ple continua endavant presidit per la bandera espanyola i la senyera. L'exconsellera Irene Rigau, previsora, porta un entrepà a la bossa de mà. "Això sí que és *know-how*", certifica Puigdemont quan se la troba al passadís. És la confirmació que la jornada tornarà a ser llarga. Mentre l'hemicicle espera la bomba de la llei de Transitorietat, s'aprova la llei de l'Agència de Protecció Social, dins del marc autonòmic, però amb la intenció de convertir-se en la Seguretat Social d'un Estat independent. Al final, 72 vots a favor i 61 en contra.

11.00 h

Evitar "un Vietnam". Forcadell s'ha autoimposat el temperament que li va faltar el dia anterior i ha incorporat un fals somriure. A l'hemicicle hi ha "fatiga de batalla", assenyala un conseller. Els nervis són als passadissos. El PDECat planteja endarrerir l'aprovació de la llei de Transitorietat per no degradar més la imatge del Parlament, la CUP amenaça de demanar en solitari la modificació de l'ordre del dia i deixar en evidència els exconvergents. L'anticapitalista Quim Arrufat entra i surt dels despatxos del Govern. També Marta Pascal, Lluís Corominas, Marta Rovira... ERC eludeix la polèmica, però Junqueras confirma en els passadissos que la llei s'aprovarà aquell dia. Per Puigdemont, l'única discussió és si s'obre el meló abans o després de la intervenció de Mariano Rajoy anunciada per a l'hora de dinar. "Portar-ho al pròxim ple és com anar al Vietnam", avisen des de la Presidència. El PDECat torna a acatar el guió.

13.04 h

L'abraçada de Puigdemont i Forcadell. El fiscal general de l'Estat compareix per anunciar querelles a la Mesa i al Govern i la persecució de qualsevol preparatiu del referèndum. Puigdemont ho veu per la tele al despatx i cedeix la rèplica a Turull, que respon al mig del passadís. La nit anterior Arrimadas va comparèixer a la sala de premsa i va apagar la pantalla en plena votació de la llei del Referèndum. A les 14.05 h Marta Rovira demana la paraula i l'hemicicle entra en bucle. Un cop més, el "Senyor Carrizosa, per què em demana la paraula?" i peticions de reconsideració. Forcadell aixeca la sessió sense atendre les peticions de paraula de l'oposició i Iceta explota a crits amb els braços alçats. Rajoy compareix a la Moncloa al mateix temps que se suspèn el ple. "Faré tot el que sigui necessari, sense renunciar a res per evitar que se celebri el referèndum". Puigdemont segueix les paraules del president del Govern al seu despatx i baixa a dinar al restaurant de la Cambra. Allà es troba amb Forcadell. L'abraça. La presidenta està "rebentada emocionalment". Durant uns dies es mantindrà un perfil baix.

18.37 h

Una escapada al Born. Les reunions de la Mesa mantenen paralitzat el ple. Les peticions de reconsideració són tan automàtiques que en una de les ocasions a Iceta no té temps d'arribar al seu escó abans de la següent suspensió. El portaveu del PP, Alejandro Fernández, avisa: "Debatrem per defensar la llibertat fins que es congeli l'infern". Rovira, per a estupefacció de l'oposició, esgrimeix sentències del TC i la Constitució –"també la meva, de moment"– per defensar el seu dret d'iniciativa política. S'aconsegueix alterar l'ordre del dia a les 20.52 h i se situa el debat de la llei de desconnexió a les 23 h. Puigdemont sospesa una compareixença amb Forcadell, però està atrapada en les Meses, així que apareix a TV3 i 8tv i s'escapa a menjar-se un entrepà al Born. El president entra al König amb Josep Rius, Víctor Cullell, Elsa Artadi, Pere Martí... Els amos i la carn que serveixen són de Girona.

23.13 h

#NoloséRufián i l'altre jo de Gordó. L'hora de la veritat. Albiol atribueix al procés el paper de "principal amenaça del mercat europeu", Arrimadas intenta pescar al riu del PDECat i Iceta proclama la mort de Montesquieu. Però el protagonista torna a ser Joan Coscubiela, els diputats de Podem se'n van cada vegada que parla, i els de Cs, el PSC i el PP l'ovacionen pels seus arguments. Aquest cop, amb Gabriel Rufián com a estrella. Una batalla política a Twitter es cola a l'hemicicle amb l'etiqueta #noloséRufián. La ruptura de CSQP arriba abans que la de Catalunya amb l'Estat. Els independentistes deixen la defensa de la llei en mans de Jordi Orobig (JxSí) i Benet Salellas (CUP), i Germà Gordó, el diputat del grup mixt que s'entossudeix a anunciar el seu únic vot en plural. L'escena es repeteix: ciutadans, populars i socialistes abandonen l'hemicicle. A les 0.47 h el marcador exhibeix 71 vots a favor i 10 en contra, els de CSQP.

8 DE SETEMBRE

1.10 h

"Visca el Govern d'Espanya". Al carrer penja una corona de flors de Forocoches. Els periodistes troben a faltar les pizzes que van enviar al comitè federal del PSOE que va costar el càrrec al renascut Pedro Sánchez. Un senyor amb una bandera espanyola crida a la porta del parc de la Ciutadella: "Visca el Govern d'Espanya". "Missió complerta amb tres hores de retard", celebra el Govern.

12.00 h

"Això s'ha d'arreglar". Les ferides continuen obertes al Parlament, però això no impedeix compartir un cafè ni ballar un mambo amb la CUP. Puigdemont es troba amb Andrea Levy, Santiago Rodríguez i Alicia Sánchez-Camacho al bar. S'imposa el *factor Girona*. Sánchez-Camacho i Puigdemont somriuen amb el "cafè per a tothom" i la secretària de la Mesa del Congrés xiuxiueja una cosa així com ara: "Això s'ha d'arreglar, jo ja ho dic al cap". El cap és Rajoy.●

LV. Article 368

El PNB adverteix; Rivera vigila

ANÀLISI

Enric Juliana

"Segons quines mesures prenguem, podem perdre el Partit Nacionalista Basc. Si cedíssim en algun punt, podríem perdre Ciutadans. I les bases del partit ens exigeixen mà dura. Molta gent a Espanya ens està demanant més mà dura". Així explica una font del Partit Popular les coordenades en les quals es mou aquests dies el Govern d'Espanya.

El Partit Nacionalista Basc ha començat a advertir públicament al Govern que podria bloquejar els pressupostos del 2018, segons quines mesures s'adoptin a Catalunya. El primer avís el va llançar dilluns la presidenta del partit a Biscaia, Itxaso Atutxa. Ahir al matí, el portaveu del Govern basc, el pactista Josu Erkoreka, refredava l'advertència. Gairebé a la mateixa hora, el portaveu del PNB al Congrés, Aitor Esteban, marit d'Atutxa, reiterava l'avís amb paraules molt matisades. "No estem amenaçant ningú, però si el Partit Popular passa determinades línies, el PNB hauria de replantejar-se la seva posició. Veurem com es desenvolupen els esdeveniments i què és el que fa cadascú".

Esteban no va voler precisar quines són les mesures que portarien el seu partit a bloquejar els pressupostos del 2018, obligant a una pròrroga dels actuals, amb la conseqüent estrangulació de la legislatura. Els cinc vots del PNB són decisius.

Quina és la línia vermella dels *jeltzales*? No s'ha de tenir gaire imaginació per suposar que l'activació de l'article 155 de la Constitució –intervenció de l'autonomia catalana– els col·locaria en ruta de col·lisió amb el PP.

La fredor operativa del PNB és llegendària. El nacionalisme basc no té amics, només té interessos, podria dir-se, retorçant una mica una frase de Lord Parmelston, primer ministre britànic del segle XIX: "Anglaterra no té aliats eterns, ni enemics perpetus. Els nostres interessos són eterns i perpetus , i la nostra obligació és vigilar-los". Sabin Etxea vigilarà els seus interessos estratègics, que en aquests moments són cinc: custodiar el concert foral en una Europa que va a la unió fiscal; protegir la indústria basca; obtenir un gradual trasllat de presos d'ETA a presons basques; conrear una excel·lent relació amb Brussel·les i evitar inflamacions abertzales. El Partit Nacionalista Basc celebrarà l'Alderdi Eguna (Dia del Partit) el proper 24 de setembre, data de les eleccions federals alemanyes, una setmana abans de l'1 d'octubre.

Ciutadans podria trencar amb el Partit Alfa, si Mariano Rajoy fes alguna concessió als sobiranistes catalans en les properes setmanes o mesos.

> Si activa l'article 155, Rajoy pot perdre el PNB; però també ha d'estar molt atent a Ciutadans

Albert Rivera és l'únic dirigent polític de primera línia que utilitza la paraula "colpistes" –colpistes de cotxe oficial"–, per referir-se als independentistes. De moment, Rajoy no ha utilitzat aquesta expressió. Ahir al Senat va parlar d'"immensa cacicada, equiparable a les pitjors dictadures".

Ciutadans, tot i això, té porus. Inés Arrimadas assajava fa uns mesos una excursió al centre catalanista. Els poders econòmics que al seu dia van animar Rivera a plantar cara a Podem en el terreny de la "novetat", podrien ser partidaris d'una *pax catalana* després de l'1 d'octubre. I no s'ha d'oblidar Jose María Aznar, en silenci aquests dies. Aznar no amaga les seves simpaties per Rivera. Simpaties tàctiques. És evident que Rajoy ha de vigilar molt el seu flanc dret. No ha fet cap altra cosa des del 2004.

Rajoy afronta la crisi d'Estat amb 137 diputats. Mai des del 1977 un partit no havia governat Espanya amb menys de 150 escons. Aquesta dada és bàsica per llegir la partitura.●

J.P. GANDUL / EFE

Aitor Esteban, portaveu del PNB al Congrés

QUIQUE GARCÍA / EFE

Sánchez saludant l'alcaldessa de l'Hospitalet, Núria Marín, al començament de l'acte de Santa Coloma

Sánchez expressa el ple suport als alcaldes del PSC

Iceta denuncia les amenaces que han rebut alguns regidors

RAÚL MONTILLA
Santa Coloma de Gramenet

Els alcaldes i regidors del PSC es planten. Més de 300 regidors socialistes que governen en poblacions catalanes que sumen més de dos milions d'habitants, van subscriure ahir un manifest que qualifica d'"il·legal" el referèndum de l'1-O i en què reivindiquen "el dret a la plena llibertat d'expressió, sense cap tipus d'intimidació, discriminació o amenaça, vingui d'on vingui". Una conjura que va comptar amb la presència del secretari general del PSOE, Pedro Sánchez, que va voler donar suport així a la posició dels alcaldes. "La raó està de part vostra", va sentenciar.

L'espai triat va ser el teatre Josep Maria de Sagarra de Santa Coloma de Gramenet. El format, un consell municipal presidit per, a més de Sánchez, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta; el primer tinent d'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni (responsable de l'àrea municipal del partit) i l'alcaldessa de la població, Núria Parlon. Entre el públic, regidors i desenes de dirigents locals com Núria Marín (l'Hospitalet), Antoni Poveda (Sant Joan Despí), David Bote (Mataró),

> **Més de 300 càrrecs electes socialistes subscriuen un manifest que qualifica d'"il·legal" el referèndum**

Josep Fèlix Ballestaeros (Tarragona), Carles Ruiz (Viladecans), Raquel Sánchez (Gavà), Xavi Amor (Pineda de Mar) o Lluïsa Moret (Sant Boi). Però també càrrecs veterans com Manuela de Madre.

"La vostra causa és la justa, és en defensa de les institucions i de la legalitat catalana; i en defensa de la convivència en aquest país que és Catalunya", va manifestar Sánchez que va destacar l'"orgull" que l'actitud dels alcaldes del PSC ha provocat en el PSOE. Sánchez, també va voler deixar clara la seva opinió respecte a Barcelona: sigui el que sigui el que acabi fent l'alcaldessa Ada Colau (si cedeix o no cedeix espais municipals), el PSC hauria de continuar formant part del govern municipal fins al final de legislatura.

I si el líder del PSOE va parlar de "moments difícils", el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, no va dubtar a explicar-los des del faristol, enumerant algunes de les situacions de les quals estan sent objecte els alcaldes en els últims dies: pintades en consistoris i locals, però també insults i amenaces. Iceta en va llegir algunes, com les rebudes pels regidors de Bagà on hi ha qui els amenaça de "donar-los una pa-

El cap de files del PP europeu qüestiona la independència catalana

BEATRIZ NAVARRO
Estrasburg. Enviada especial

Estrasburg mira Catalunya de reüll. Les imatges de banderes europees cremant als carrers de Barcelona no han passat desapercebudes en les institucions comunitàries. "La base de tot a la Unió Europea és l'Estat de dret. Són els seus fonaments. Si no s'accepta l'Estat de dret, estem perduts. Fins i tot la democràcia està perduda", va advertir ahir el cap de files del Partit Popular Europeu a l'Eurocambra, l'alemany Manfred Weber. "En els últims dies hem vist alguns radicals cremant a les manifestacions no només banderes espanyoles, sinó també europees", es va queixar Weber davant la premsa europea, que va cridar l'atenció sobre "el component emocional" del conflicte.

"No és el moment de construir fronteres, com estem fent ara amb el Brexit, sinó de bastir ponts, aquesta és la idea de la Unió Europea", va reclamar el polític alemany, originari de l'Estat de Baviera, el més ric dels lands alemanys. "A mi m'agrada molt ser bavarès. Soc ciutadà alemany, tinc passaport alemany i soc un europeu convençut. No hauríem de crear conflictes sobre la qüestió de les identitats", va subratllar Weber. "A Baviera pel que lluitem és per tenir una representació forta a Berlín. Volem defensar els nostres interessos millor. Som alemanys, d'això no n'hi ha cap dubte", va assegurar.

Encara que absent fins ara dels debats del ple del Parlament Europeu, la situació política a Catalunya va ser abordada ahir a porta tancada en les diferents reunions dels partits polítics. La tensió va en augment al grup liberal, en què conviuen PDECat, Ciutadans i

LV. Article 369

PANORAMA

JxSí i la CUP demanen que se suspengui l'activitat parlamentària fins després de l'1-O

▶La Junta de Portaveus i la Mesa es reunirà demà de manera extraordinària per debatre la sol·licitud de JxSí i la CUP de desconvocar el ple de la setmana que ve i així suspendre l'activitat parlamentària fins després de l'1-O. La mesura va ser proposada per la CUP aquesta mateixa setmana, però la Mesa la va rebutjar. JxSí volia mantenir l'activitat, però "l'actuació de l'Estat" dels últims dies ha "trencat qualsevol normalitat democràtica", per la qual cosa ha canviat d'opinió. / ACN

Inés Arrimadas

Arrimadas censura amb un però les amenaces a Gabriel

▶La líder de Cs al Parlament, Inés Arrimadas, va condemnar les pintades amb amenaces de mort a la portaveu de la CUP, Anna Gabriel, aparegudes a la Universitat de València, on ahir va fer una conferència. Arrimadas va demanar que s'identifiquin els autors, però també es va preguntar "què esperava" la CUP després d'instar en una campanya a "assenyalar" els contraris al referèndum unilateral. / EP

Dimiteix l'alcalde de Ponts (ERC) abans de signar el decret de cessió de locals

▶L'alcalde de Ponts (Noguera), Francisco Garcia (ERC), va presentar ahir la dimissió per causes que "afecten la seva vida laboral i personal" abans de signar el decret de cessió de locals municipals per a l'1-O, encara que ja havia comunicat al president Carles Puigdemont la seva intenció de col·laborar. El decret l'haurà de firmar ara la seva successora, Maria Alba Basomba. El PDECat va lamentar la renúncia de Garcia i que es produeixi, precisament, dies abans del referèndum. / Agències

Fernando Ónega

Massa

El cronista tampoc no sap el que passarà. Hi pot haver un desbordament de les urnes, si aconsegueixen posar-les. Hi pot haver, no ho crec, un rebuig majoritari de participar en el referèndum, ja que se sap que no tindrà validesa jurídica. I pot passar, seria el més normal, que l'1 d'octubre la participació en la consulta o en actes cívics alternatius sigui un reflex molt aproximat de la divisió de la societat catalana en dues meitats: la que vol sortir d'Espanya i la que considera una barbaritat sortir d'Espanya. Ho sabrem el dia 1 a la nit.

Ara bé: el que el cronista està veient no li agrada. Com a defensor de la unitat, no li va agradar mai l'evolució de la política i els seus gestors. Des de la Diada del 2012, en què es va perdre la por de la paraula *independència*, no s'ha vist cap intent seriós d'acostament entre governants, sinó que tot va semblar la preparació d'un gran combat. Es van mantenir les formes en les trobades i actes públics, però es va donar per fet que no hi havia res a negociar, ateses les posicions numantines de tots. El més normal és que el procés s'encaminés així cap a l'enfrontament, gràcies a Déu només verbal i legal. Ha estat una cursa d'astúcies, enganys i deslleialtats.

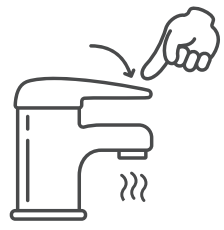
Al cronista no li agrada que l'independentisme, per carregar-se de raons, s'hagi apuntat a la facció que demonitza l'anomenat pacte del 78 i propugna la seva liquidació. Aquest pacte va tenir una acceptació del 91% dels catalans i, gràcies al pacte, Espanya va gaudir de 38 anys de llibertat i democràcia, i Catalunya va aconseguir graus d'autogovern que li van permetre construir estructures d'Estat. Si cal revisar-lo, o fins i tot anul·lar-lo, mereix, si més no, un enterrament una mica més digne i agraït que aquesta injusta desqualificació històrica, que, a més, no va sorgir a Catalunya, sinó en els qui el destrueixen per justificar un canvi de règim.

> En aquesta contesa hi ha massa recerca de vençut i vencedor, i aquesta sempre és la pitjor solució

Continua sense agradar-li que una situació política, que reclama solucions polítiques, hagi d'estar sent tractada amb solucions judicials. Potser és inevitable si s'han produït presumptes delictes, però la justícia imposa el compliment de les lleis, no canvia conviccions ni té efectes ideològics. Les seves actuacions i sentències són fàcilment manipulables com a instruments d'opressió. Un conflicte de sobiranies no es resol amb la força de la llei, encara que es disfressi de "fortalesa de la democràcia".

I ara no li agrada com queda l'escenari de la contesa. Hi ha massa desafiament; massa intransigència en les posicions, com es va veure en el debat de les lleis de desconnexió; massa intolerància; massa extremisme, i no només en la CUP; massa ús de paraules com ara *dictadura* o *feixisme*; massa ànsies d'imposició; massa afany que la part contrària sigui derrotada i humiliada; massa cerca d'un de vençut i un vencedor. I això últim, en qualsevol conflicte, sempre és la pitjor solució.

CON UN PEQUEÑO GESTO CONSIGUES
MÁS DE LO QUE CREES

Si tardas menos en ducharte, cierras grifos y regulas la temperatura, los mares, ríos y lagos, seguirán siendo sostenibles. Y tú pensando que sólo estabas ahorrando en agua caliente.

WWW.PEQUEÑOSGESTOS.ES // WWW.IDAE.ES

GOBIERNO DE ESPAÑA MINISTERIO DE ENERGÍA, TURISMO Y AGENDA DIGITAL IDAE Instituto para la Diversificación y Ahorro de la Energía CONTROLAS tu energía

LV. Article 370

Francesc-Marc Álvaro

Un Ulster català

Un exdirigent català de Cs, de verb vehement i home de confiança d'Albert Rivera recorria (no sé si encara ho fa) a la següent frase en les seves disputes dialèctiques en privat amb persones d'adscripció independentista: "Us muntarem un Ulster que us cagareu". La referència al llarg i sagnant conflicte d'Irlanda del Nord, a més de desafortunada, desinformada i fora de lloc, posava en evidència unes ganes poc dissimulades de certs sectors de desfigurar la imatge pacífica i tranquil·la del sobiranisme català amb l'ombra sinistra de la fractura civil i la crispació social. La manifestació multitudinària d'aquest dilluns passat va tornar a demostrar que el moviment independentista es desenvolupa amb un civisme i una moderació exemplars, malgrat les provocacions, les pressions i l'ofensiva judicial i policial que han posat en marxa els poders de l'Estat espanyol. I l'última Diada també indica que el conflicte polític que estem travessant no s'ha convertit en un problema de convivència, afortunadament.

Alguns mitjans de comunicació i alguns polítics proven d'embolicar amb la paraula *violència* el procés català, a veure si cola. Si no hi ha violència als carrers, cal generar un relat que presenti el que passa a Catalunya com un simple problema d'ordre públic, una cosa que s'ha de solucionar amb policia, multes i detencions. L'objectiu sempre és el mateix: ocultar que es tracta d'un problema polític de dimensió extraordinària. Atès que Rajoy i molts d'altres no desitgen fer política de debò, el que impera a Madrid –tret d'admirables excepcions– és negar el més obvi i col·locar fiscals, jutges i TC a primera línia de combat, perquè tot vagi prenent un aspecte proper a l'escenografia que envoltava la lluita contra ETA i el seu entorn. El més curiós –per dir-ho així– és que ara i aquí es busquen paperetes i urnes, no pistoles ni amonal. Per cert, en vista de certes proses, hem d'assenyalar que hi ha comentaristes que no s'han adonat d'aquesta abismal diferència. És una llàstima.

La realitat és tossuda. A Catalunya no s'ha trencat la convivència, la qual cosa és una dada de què tots –pensem el que pensem– ens hem de felicitar sincerament. En la societat catalana, hi ha partidaris de la independència, contraris a la independència (representats principalment per polítics que no volen ni sentir parlar d'un referèndum) i una franja –important– de ciutadans dubtosos, oscil·lants o indiferents. Òbviament, la polarització política existeix en la mesura que es tracta d'un assumpte estructural que apel·la a interessos i sentiments molt arrelats, però després de cinc anys de procés no es pot dir que –com va vaticinar José María Aznar– el país s'hagi trencat. Amb els familiars, els amics i els companys de feina, cadascú gestiona aquest debat com pot i com sap. Diria que uns i altres el portem –en general– amb bastant sentit comú i prudència, amb una actitud pragmàtica que evita certes trampes i certs pantans. No hem de confondre la duresa de l'intercanvi de discursos al Parlament amb el to de les nostres converses –o dels nostres silencis respectuosos– amb el veí que ha penjat una bandera que nosaltres no penjaríem. Als anys setanta, al començament de la transició, hi va haver moments de més risc de fractura social.

POL SOLÀ / ACN

La convivència no està en perill a Catalunya; ho estan algunes llibertats bàsiques com la d'expressió o la de reunió

Des d'ahir, la Fiscalia ha posat el focus sobre els alcaldes que han donat suport al referèndum. La força de l'Estat espanyol del segle XXI es vehicula a través de mecanismes menys cruents que els utilitzats durant el segle XX, podem ben dir que hem progressat. Com reaccionarà el sobiranisme davant d'això? Sens dubte, de forma pacífica, qualsevol altre camí és inimaginable per incongruent i contraproduent. Que la Fiscalia i el TC alliberi els partidaris del no d'haver de debatre de debò amb els partidaris del sí no és un fet que tensi les relacions entre els que pensen una cosa i els que defensen el contrari, només és una cosa que confirma l'irresponsable entossudiment i miopia del Govern espanyol davant una crisi d'Estat mai vista des de la mort del general Franco.

Però no siguem ingenus. Si alguna cosa podria destruir la bona imatge del moviment independentista (amb o sense referèndum del dia 1 d'octubre) és que pogués ser acusat d'algun incident violent de certa gravetat. Sempre s'ha dit que el primer que encengui la metxa perdrà la partida, la qual cosa és certa únicament a mitges. Tenim proves que suggereixen que només una de les parts del conflicte ha d'anar amb una cura exquisida, la part més feble. Les clavegueres paraoficials han actuat contra l'independentisme i aquí no ha passat res, més enllà de comprovar que la densa troca d'impunitats connecta amb un substrat anterior a la restauració democràtica.

No, la convivència no està en perill a Catalunya, estigueu tranquils. Només estan en perill –a tot Espanya– algunes llibertats bàsiques com la d'expressió o la de reunió, petits detalls sense importància que tampoc no semblen inquietar ni molestar la majoria d'habituals defensors de l'ortodòxia constitucional més intocable.●

EL RUM-RUM

Imma Monsó

La complexitat

Potser hauria d'indagar en el subconscient (cosa que a mesura que passen els anys em fa cada vegada més mandra) per esbrinar per què mai no m'han agradat els esquemes. L'aversió s'estén a altres formats breus, com ara els tuits, les infografies o les dedicatòries de llibres, un art que no domino i que sempre em deixa mal cos quan el practico. Potser tot va començar amb les fitxes. Després d'aconseguir alliberarme d'aquesta moda pueril i reduccionista al llarg de la vida escolar, vaig ensopegar a la universitat amb *el Fichas* (així el coneixíem i així es presentava ell mateix), un company que s'aplicava al màxim amb les targetes. En una cara, feia el resum del tema i, a l'altra, l'esquema del resum. Les targetes eren molt apreciades i fotocopiades i, quan un dia em va intentar convèncer dels seus beneficis, vaig confessar-li la meva aversió pels esquemes. "Possiblement desproporcionada", vaig admetre. "Però què puc fer si els esquemes em semblen simplificacions presumptuoses i falses perquè deixen fora tots els matisos que la veritat conté i, per tant, els considero instruments eventualment perillosos a l'hora de manipular populistament les masses...". Al final, però, li vaig reconèixer que, malgrat tot, poden ser útils per no perdre el temps quan hi ha pressa.

Feia anys que no em recordava d'aquesta conversa fins que l'altre dia em va passar una cosa amb un professional que visito de vegades per motius de salut (Perfil: estudis superiors, uns quaranta anys, castellanoparlant, instal·lat a Catalunya fa sis anys procedent de Toledo). La pantalla del televisor mostrava imatges esperpèntiques d'un Parlament agitat. Vaig murmurar alguna frase que incloïa la paraula *embolic* ("embolic" em sembla una paraula prou asèptica per començar una conversa inofensiva sobre la qüestió, però es veu que no és asèptica, i una vegada i una altra caic al mateix parany). Per començar, ell no veia cap embolic enlloc. On alguns hi veiem desgavell ell hi veia "un momento hermoso fruto de la voluntad del pueblo para conseguir la libertad" (sic). Vaig voler esbrinar què entenia per "voluntad del pueblo" o per "libertad", però a ell li semblaven nocions molt simples. De sobte, va dir: "¿No será que nadie te lo ha explicado bien?". "És exactament això!", vaig dir, "A mi ningú dels que van endavant amb el procés m'ha donat fins ara una explicació satisfactòria". "A mi sí", va dir. La seva contundència em va fer pensar en una font d'informació privilegiada: "Qui?", vaig preguntar. "Mi mujer", va dir. "Mi mujer me hizo un esquema y lo entendí enseguida". Tot seguit va afegir, majestuosament segur d'ell mateix: "Y tú también lo entenderías enseguida". Durant una estona vaig frisar per veure'l. L'esquema, dic. Però vam callar. A la pantalla, ara imatges del que semblava un Parlament mig ple. O mig buit, segons com t'ho miris.

Vaig voler esbrinar què entenia per "voluntad del pueblo", però li semblava una noció molt simple

Lluís Foix

Indiferència a les coses reals

El tuit és un instrument imprescindible per comunicar i per informar-se. El president Trump va guanyar les eleccions a còpia de tuits matiners en els quals superava les portades dels grans diaris i alterava els programes de ràdio i televisió de primera hora. Insultava en directe, sobre la marxa, o mentia sense rubor sobre qualsevol adversari. Quan després de la victòria li van preguntar sobre les mentides que havia abocat en el seu compte de Twitter, va contestar simplement que havia guanyat les eleccions.

Les xarxes socials són un progrés extraordinari. Però també constitueixen un retrocés en les llibertats de tots quan la mentida, l'insult, l'acusació anònima i sense fonament circulen amb desenfrenament. M'escrivia un col·lega, bon professional, dient-me que havia llegit un tuit meu defensant Joan Coscubiela poc després que altres desagradables tuits havien ofès Inés Arrimadas. Si vaig defensar Coscubiela era perquè considerava que s'havien vulnerat les llibertats dels diputats no independentistes a la Cambra.

El meu col·lega que treballa en un diari digital em deia els insults que reben els seus companys, des de l'anonimat en molts casos, que no fan públics per no llançar més llenya al foc al món tenebrós que es mou a l'empara de les xarxes socials.

La política i el periodisme som víctimes del joc brut que circula impunement per les xarxes. Això perjudica seriosament el civisme i l'esperit democràtic de les societats lliures. La democràcia de l'insult és una contradicció, però es dona habitualment en tots els àmbits del poder polític i mediàtic. Les primeres reaccions sobre qualsevol tema es fan per tuit.

Suposo que els polítics de tots els àmbits ho han experimentat. L'ambient carregat d'electricitat es tradueix en pintades, insults i amenaces als carrers. Miquel Iceta es lamentava dimecres dels intents d'intimidació als seus militants a Mataró, a Sant Adrià, a Tarragona, a Santa Coloma de Gramenet. Va llegir un tuit adreçat a l'alcaldessa Núria Parlon: "Xarnega de merda, no us volem a Catalunya, foteu el camp a la vostra terra, morts de gana".

Els insults gratuïts des de l'anonimat estan minant la convivència social i democràtica

És cert que són minories, però prou nocives per destruir l'esperit de llibertat i convivència que sempre ha caracteritzat una societat plural, oberta i respectuosa. A mi m'han dit coses molt desagradables però també d'altres de molt respectuoses. Com a tantes persones amb projecció pública. La paradoxa és que vivim en el marc d'una llibertat sense límits i, al seu torn, augmenta la irresponsabilitat d'alguns de manera il·limitada per insultar gratuïtament sense donar la cara o emparant-se en noms falsos.

Fer política o periodisme des de semiveritats o mentides directes pot causar un dany irreparable al sistema de llibertats. El pitjor és la indiferència a la veritat que s'observa en el nostre sistema de comunicació.●

LV. Article 371

La nova via Colau

ANÀLISI

Isabel Garcia Pagan

XAVIER CERVERA

L'alcaldessa va rebre els regidors advertits per la Fiscalia a l'Ajuntament i va cridar a la unitat local

El comptador de les visites de Mariano Rajoy a Barcelona el situa a l'Hotel Grand Marina en un 80% de les ocasions. Són reunions del PP i el seu president és ben complimentat. Divendres l'ovació va ser per a l'anunci de la confiscació de 100.000 cartells de publicitat institucional de l'1-O. La xifra sona a partida de càrtel però en realitat ocupen poc. Un espai inversament proporcional en el forat sideral en les llibertats i drets fonamentals que genera la visita de qualsevol cos policial a impremtes o mitjans de comunicació i jutges prohibint actes polítics.

El saldo de la prohibició del referèndum suma cartells, planxes d'impremta, un web i alguna de les seves rèpliques, escombres, gallades de cola..., podria fins i tot afegir alguna urna en els propers dies, però també empetiteix espais de dubte o dissidència en l'independentisme sentimental.

La nit de l'aprovació de la llei del Referèndum al Parlament es va posar en marxa una maquinària que va optar per implicar els alcaldes en poques hores encara que la seva contribució a l'organització de l'1-O sigui testimonial. L'estratègia del sobiranisme de socialització de les responsabilitats ha estat contrarresposta per la Fiscalia General de l'Estat amb la socialització de la por i la inquietud va deixar de ser un problema. Les querelles apunten al Govern, la Mesa del Parlament i l'ACM i l'AMI però els primers que passaran el tràngol de declarar són alcaldes sense escó ni altaveu. La resposta ordenada per José Manuel Maza és més ràpida i extensa del que la maquinària judicial és capaç d'engolir, cosa que deixa els qui convoquen l'1-O acompanyant els qui li donen suport.

La cara de preocupació de l'alcalde exconvergent de Reus, Carles Pellicer, quan va rebre la notificació del fiscal, no és la de l'orgullosa Anna Gabriel de la CUP sent desallotjada a Vitòria. Però ara la por compartida actua com a amal-

> El president ha portat Colau a blindar el suport institucional català a l'1-O; en diuen 'Puigdemont style'

gama del discurs que lliga la desobediència i les urnes amb la democràcia, i la prohibició amb la repressió. I això inclou els comuns.

No per les seves alcaldies, sinó pel seu discurs. El partit d'Ada Colau presumeix de transversalitat però la indefinició de la seva cúpula s'acaba amb la divisió de la base. Així que l'alcaldessa de Barcelona es protegeix on pot i surt al carrer per fer el que sap. Puigdemont no necessita locals municipals per aconseguir que es voti a Barcelona, però ha portat Colau a apuntalar el seu discurs. És el que alguns ja denominen *Puigdemont style* al Palau de la Generalitat.

El president ha blindat el suport institucional del referèndum –Generalitat, Parlament, Ajuntament de Barcelona–, ha situat Oriol Junqueras en ple huracà del conflicte, i reafirma amb l'activista local per antonomàsia el discurs de la defensa de les llibertats on no caben matisos de Colau davant la radicalitat dels moviments del ministre Montoro, la Fiscalia i la Guàrdia Civil.

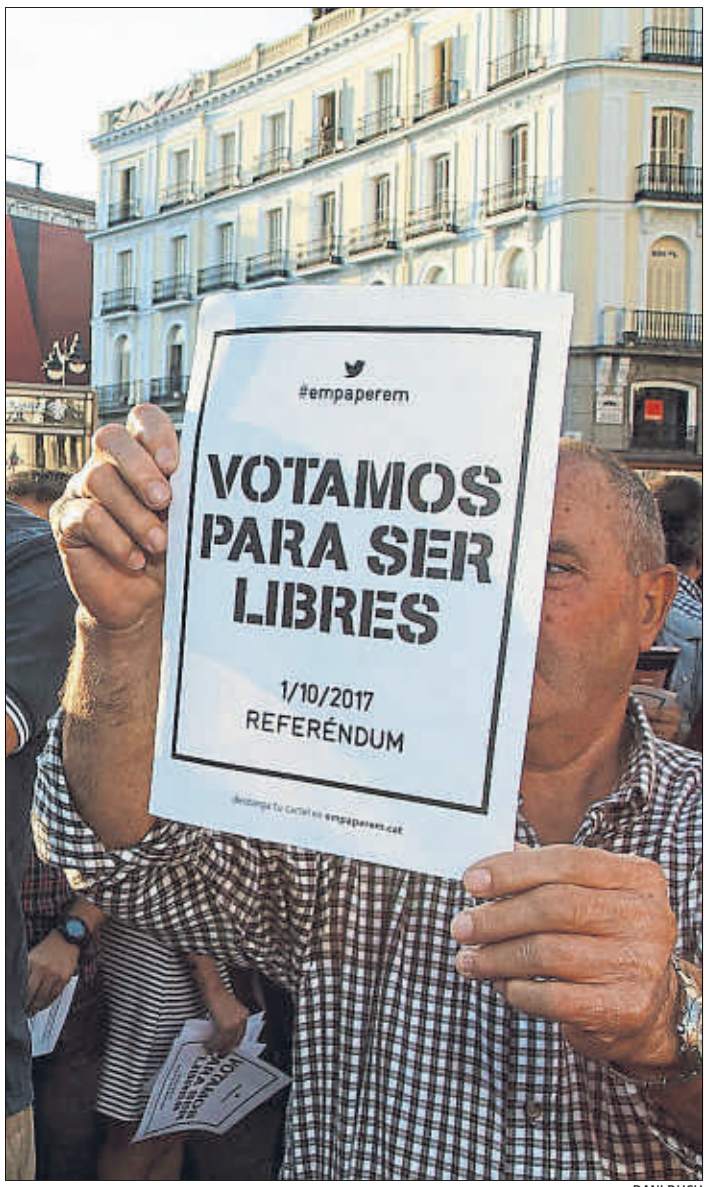
Però la claredat de l'alcaldessa avui augmenta la confusió del dia 2 d'octubre. Colau no votarà en un referèndum d'independència vinculant, ella vol participar en una mobilització ciutadana amb què confia que s'obri una via de negociació. Els plets que ara la treuen al carrer continuaran actius i Colau, a qui ara Rajoy deixa al marge, haurà de decidir definitivament per quina via vol transitar.●

LV. Article 372

DAVID AIROB

DANI DUCH

Tancats. A l'esquerra, la Guàrdia Civil va quedar bloquejada a l'interior de la seu d'Economia a la rambla Catalunya

Madrid. A dalt, centenars de persones van prendre ahir la Puerta de Sol en solidaritat amb el poble de Catalunya

Pacifisme. A baix, una noia mostra un clavell a un Policia Nacional davant de la seu de la CUP a Barcelona

L'oposició demana frenar l'1-O per donar pas a la política i el diàleg

Cs creu que Puigdemont prepara una DUI, i el PSC crida el Govern central i la Generalitat a evitar "el desastre"

RAÚL MONTILLA
IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Els partits de l'oposició al Parlament, aquesta vegada sense l'espai dels comuns, que van criticar durament la "via judicial" i es van alinear amb l'independentisme, van donar suport a l'actuació judicial mentre el Govern persisteixi en la voluntat de celebrar el referèndum suspès pel Tribunal Constitucional. Però tots van coincidir, això sí, a reclamar diàleg. També el PP de Catalunya: "Un diàleg presidit per la lleialtat".

Entre les solucions polítiques, Cs va advocar per la celebració d'unes noves eleccions autonòmiques perquè Catalunya tingui un nou govern, mentre que els socialistes van defensar que s'obri una taula de diàleg amb tots els partits. El PP va fer pinya amb l'actuació de la Guàrdia Civil i "la seva defensa de la democràcia", mentre que Sí que es Pot va insistir en la necessitat d'un "referèndum pactat".

Les reaccions públiques dels partits es van succeir després de les primeres detencions. La dirigent de Ciutadans, Inés Arrimadas, va assenyalar la "responsabilitat" del president Carles Puigdemont en l'actual crisi per haver "trencat totes les barreres democràtiques i sortir del diàleg". La líder de l'oposició al Parlament va apuntar el següent pas dels independentistes: la declaració unilateral per part del Govern.

"Semblava una barbaritat utilitzar les dades personals dels catalans de manera il·legal i resulta que ho està fent; semblava una barbaritat negar la paraula a l'oposició i també ho està fent", va dir Arrimadas per explicar l'escalda de les accions de l'Executiu de Puigdemont. A més a més, va recordar que l'operació d'ahir està ordenada per un jutjat i, per tant, s'ha de respectar i acatar.

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va fer una crida tant al Govern central com a la Generalitat a "parar una escalada que ens porta al desastre", i demana al Govern que renunciï a l'1-O i que, de manera "immediata", s'obri un procés de diàleg en què participin totes les forces polítiques catalanes i espanyoles. "Demanem al Govern central que doni una resposta política a un problema polític i que no pretengui que l'única resposta de l'Estat a aquest problema polític sigui la del poder judicial. Els presidents Puigdemont i Rajoy han de fer avui mateix el que fa mesos que haurien d'haver fet: parlar", va dir Iceta.

Després d'aquesta intervenció, es van succeir per tot el territori crides similars, fetes des d'ajuntaments o de federacions, com ara la del Baix Llobregat. Allà els seus alcaldes van fer una crida al diàleg "de manera urgent" als dos governs i van reclamar a l'Executiu de Mariano Rajoy, en la mateixa línia que Iceta però sent més concrets, el cessament de "les actuacions policials, els escorcolls i les detencions d'alts càrrecs del Govern (...), que no resoldran el conflicte polític".

"L'Estat no només té el dret, sinó també el deure, de defensar la democràcia i l'Estat de dret", va manifestar el secretari general del PP, Santi Rodríguez, que va demanar a Puigdemont que "torni a la llei i al debat polític".

L'alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, va demanar diàleg al Govern espanyol, però també que rectifiqui uns fets que va qualificar de "greus". "Que pari aquesta acció, que torni l'autogovern a les institucions catalanes; sempre és temps de negociació política", va manifestar la batllessa i també líder, amb el diputat Xavier Domènech, de Catalunya en Comú. El portaveu de CSQP, Joan Coscubiela, va afirmar que "la resistència pacífica no només és legítima", sinó que "com més pacífica és, més força té". Ahir es va evidenciar encara més la divisió de la coalició: diputats de Podem i el seu líder, Albano-Dante Fachin, es van afegir a les protestes, com van fer la resta de comuns, però acompanyant la CUP. Fachin fins i tot va reclamar al PSC que "condemni l'agressió del PP".

Lliures va demanar que els dos governs "abandonin les seves posició maximalistes" i que defensin els interessos de tots els ciutadans. ●

LA CAP D'OPOSICIÓ

Arrimadas propugna la celebració d'unes noves eleccions autonòmiques

LA SOLUCIÓ SOCIALISTA

Iceta proposa la creació d'una taula amb tots els partits polítics

LA PETICIÓ DELS COMUNS

Colau sol·licita a Rajoy que "rectifiqui" i l'insta a negociar

DAVID RAMOS / GETTY

RAFA GARRIDO / ACN

Inés Arrimadas, líder de l'oposició i de Ciutadans a Catalunya

Durant la protesta es van exhibir estelades i es van cridar lemes com "Fora feixistes dels nostres barris", "Democràcia i llibertat" o "l'Estat espanyol és la presó dels pobles".

La cinquantena llarga de concentracions que es van convocar en ciutats espanyoles sota el lema "Catalunya no estàs sola" van tenir una concurrència molt diversa. Centenars de persones es van manifestar al País Valencià, on Acció Cultural, amb el suport del Bloc, principal força de Compromís, va cridar a manifestar-se en diverses poblacions valencianes.

Centenars de persones es van manifestar també a la plaça d'O Toural, a Santiago de Compostel·la, on es troba la casa de Mariano Rajoy, informa Anxo Lugilde. La plataforma Galícia amb Catalunya, formada per una vintena de col·lectius, van convocar manifestacions ahir a la nit en aquesta ciutat, a més de les quatre capitals de província gallegues, Ferrol i Vigo.

A Andalusia hi va haver concentracions, tot i que poc multitudinàries, a les portes de les subdelegacions del Govern de les vuit capitals de província, amb el suport per Podem, IULV-CA i el Partit Comunista. També es van registrar manifestacions a Bilbao, Sant Sebastià, Vitòria, Pamplona, Osca, Jaca, Lleó, Logronyo. Oviedo, Santander, Valladolid, Gijón o Palència.

LV. Article 373

L'independentisme es conjura per fer de l'1-O la seva màxima expressió

Els partits sobiranistes tanquen campanya a Montjuïc davant 70.000 persones

ÀLEX GARCIA

Milers de persones es van aplegar a Montjuïc per tancar la campanya del sí dels independentistes

ÀLEX TORT
Barcelona

Montjuïc va acollir ahir el final d'una campanya electoral totalment atípica. Per moltes raons, com ara per les accions policials i judicials per provar de desactivar l'1-O. Per la unitat dels partits independentistes, malgrat les diferències en polítiques socials i econòmiques. O per incompareixença de les formacions contràries a la celebració del referèndum, que consideren il·legal. Fins i tot entre les files sobiranistes hi ha qui pensa que el setge de l'Estat a l'1-O, amb les citacions a declarar davant el jutge de més de 700 alcaldes, però sobretot després de les catorze detencions del 20 de setembre, se li ha girat en contra i ha esdevingut campanya pel sí.

Així ho va palesar primer el vicepresident del Govern, Oriol Junqueras. El també president d'ERC va assegurar que el dia de les detencions "va canviar tot", alhora que va fer arribar als presents l'agraïment dels arrestats durant tres dies. "En la superació de la por comença el camí de la llibertat", va afegir Junqueras tot seguit, raó per la qual va demanar "persistir".

Per la seva banda, Carles Puigdemont va parafrasejar les paraules de l'expresident de la Generalitat Josep Tarradellas: "Ja som aquí". A més a més, va assegurar que l'independentisme ja ha guanyat, tot i les traves de l'Estat. "Perquè la victòria sigui definitiva, diumenge vestim-nos de referèndum... A acabar el procés i a començar el progrés", va exclamar Puigdemont.

En tot cas, Junts pel Sí i la CUP, sota el paraigua de l'ANC i Òmnium, van posar punt final a la campanya en un acte unitari sota el lema "Referèndum és democràcia", a la Font Màgica de Montjuïc de Barcelona i davant d'unes 70.000 persones amb la voluntat d'animar la ciutadania a anar a votar i convertir el referèndum en la seva màxima expressió. Això sí, amb la mirada posada en tot el que pugui passar demà.

Als carrers hi hagut mobilitzacions massives, en part protagonitzades per col·lectius com els estibadors, bombers, estudiants, empresaris, pagesos, advocats. Representants de molts d'aquests col·lectius també van ser presents en l'acte conjunt. De tota manera, cal destacar el suport dalt l'escenari de partits de perfil sobiranista, favorables al dret a decidir: Catalunya en Comú, Podem Catalunya i EUiA, que havien faltat al míting inaugural de campanya a Tarragona. Que donen suport al referèndum ho demostren, per exemple, les paraules de Joan Josep Nuet, de EUiA, que va declarar-se no independentista, però va afirmar "que això ja no va d'independència, sinó de democràcia".

També va parlar Jaume Asens, de Barcelona en Comú, que va qualificar l'1-O com "un somni", i va animar a anar a les urnes "en defensa de la democràcia", en contraposició a un Rajoy que representa "l'Espanya en blanc i negre". A més a més, va celebrar la "valentia del president Puigdemont". O el líder de Podem, Albano-Dante Fachin, que va negar que a Catalunya hi hagi divisió: "La millor lliçó que podem donar al PP és anar a votar".

Ara bé, la diputada de la CUP Mireia Boya va aprofitar la presència d'aquestes tres formacions per remarcar que l'1-O és un "referèndum d'autodeterminació per declarar la independència; no és una mobilització", en clara al·lusió als comuns.

Dirigint-se directament a Jaume Asens, Albano-Dante Fachin i Joan Josep Nuet els va reclamar que no s'"apropiïn" del referèndum, perquè no és una mobilització", i els va advertir: "Roma no paga traïdors". El discurs de la cupaire va aixecar polseguera, i Nuet i Asens es van queixar via Twitter pels "insults" de Boya.

Les entitats també van prendre la paraula. L'ANC, Òmnium, l'AMI i l'ACM, totes, van agrair "la resposta al carrer" de la ciutadania i van fer una crida a la Policia Nacional i la Guàrdia Civil perquè no tractin els que vagin a votar "com a delinqüents". "Hem sumat gent a la causa... gràcies a en Rajoy", deien ahir fonts de l'Assemblea, potser en consonància amb la ranxera que van cantar Muyayo Rif : "Ay, ay, ay, Mariano no me llores".●

"VESTIM-NOS DE REFERÈNDUM"

Puigdemont crida la ciutadania a "acabar el procés i començar el progrés"

POLÈMICA

Mireia Boya (CUP) adverteix els comuns presents a l'acte: "Roma no paga traïdors"

Rivera demana que no es participi demà en el "cop a la democràcia"

IÑAKI ELLAKURÍA
Barcelona

Coincidint amb el tancament de la campanya independentista del referèndum unilateral, Ciutadans va celebrar ahir a l'Hospitalet de Llobregat un acte multitudinari, potser el més nombrós i bullicios del partit els últims anys a Catalunya, en què Albert Rivera i Inés Arrimadas van demanar no acudir a les urnes diumenge i no avalar així el cop "més important a la democràcia" espanyola des del 23-F.

En un mar de banderes d'Espanya, Catalunya i Europa, i en un escenari amb un gran lema de fons. "No ens faran callar", Rivera va qualificar d'"il·legítima" la votació de l'1-O i va ironitzar amb les urnes "comprades a Ikea" i el fet que el vicepresident del Govern, Oriol Junqueras, hagués anticipat al matí en roda de premsa que la participació seria del 60% i el 80% votaria sí a la independència.

"Ens volen separar del que som, del que sentim, de la nostra pàtria. Però no ho permetrem", va avisar el president de Cs, que entre altres mesures denunciarà davant la Fiscalia de Menors la "utilització" de nens en les mobilitzacions independentistes a favor del referèndum.

Després de remarcar la gravetat de la situació, de la qual va culpar també el president Rajoy i el PP pel seu immobilisme i anys de pactes amb els "lladres de Convergència", va dibuixar l'1-O com una oportunitat, "un punt d'inflexió", per impulsar un nou projecte polític per a Espanya. "El que està passant a Catalunya és conseqüència dels mals d'Espanya, no n'hi ha prou amb posar a l'article 14 de la Constitució que els espanyols som iguals: cal garantir-ho", va dir.

Tot seguit, va enviar un missatge velat al líder del PSOE, Pedro Sánchez, i al de Podem, Pablo Iglesias, per si tenen la temptació d'explorar un pacte amb PDECat i ERC per desallotjar mitjançant una moció de censura Rajoy de la Moncloa. "No val ser equidistant entre la democràcia i els colpistes. Nosaltres donem suport a Espanya, Catalunya i la Constitució", va proclamar.

MARIA BELMEZ / ACN

Ines Arrimadas i Albert Rivera ahir en un acte a l'Hospitalet

Així mateix, va donar per morts com a interlocutors tant el president Carles Puigdemont com Junqueras. "Volem diàleg, però no amb colpistes", va subratllar.●

LV. Article 374

Política

La qüestió catalana

Catalunya afronta la prova de l'1-O

● *L'independentisme se la juga avui buscant una votació massiva que sobrepassi la prohibició judicial*

● *El resultat de la jornada marcarà el futur polític de Catalunya i la relació de la Generalitat amb l'Estat*

LA CRÒNICA

Isabel Garcia Pagan
Barcelona

Col·legis ocupats per famílies, urnes, jutges, mossos, guàrdies civils... "Està tot previst però no sabem què faran els altres", el missatge és d'un alt càrrec del Govern, tot i que també podria procedir de la Moncloa. Fa cinc anys que l'independentisme s'està preparant al carrer per al dia d'avui i votar en un referèndum d'autodeterminació; mentre que el Govern central, parapetat fins ara darrere de la Constitució i els tribunals, s'ha vist embarcat en els últims dies en una espiral de conseqüències desconegudes davant d'una votació que desafia totes les institucions de l'Estat.

La llei i la convocatòria del referèndum del 6 de setembre van ser declarades il·legals pel Tribunal Constitucional de manera gairebé immediata però, per primera vegada en el llarg i mutant procés sobiranista, la majoria parlamentària independentista ha optat per la desobediència al marc legal vigent. I, davant del bloqueig institucional de l'Estat, s'ha posat en mans de la mobilització popular.

Han estat vint-i-sis dies de vertigen polític i policial. Fins avui. Pel Govern, només hi ha una pregunta: "Voleu que Catalunya sigui un estat independent en forma de república?" i la previsió d'instal·lar 6.249 urnes. No es votarà "com sempre", tal com propugnava l'executiu català, així que es farà "com sigui". Per la Moncloa, no hi ha referèndum que valgui. "Està desarticulat", presumia ahir el portaveu de l'Executiu, Íñigo Méndez de Vigo. Però s'augura igual d'impossible que l'independentisme aconsegueixi obrir els 2.315 col·legis electorals previstos, com que els Mossos, Guàrdia Civil, Policia Nacional i Policia Local, impedeixin que s'instal·li ni una sola urna en compliment de l'ordre de fins a tres instàncies judicials.

Del 6-S a l'1-O

Decidida la desobediència amb la llei del referèndum i la de desconnexió aprovades al Parlament, Puigdemont, el seu *Estat Major*, el Govern i els partits que li donen suport han treballat en compartiments estancs per arribar a l'1-O. El que al Palau de la Generalitat en diuen "cadena de confiances". "Ningú no ho sap tot, però tot està encadenat". Així, divendres, el president de la Generalitat va veure per primera vegada les urnes de plàstic translúcid i tapa negra. Tampoc Oriol Junqueras, Jordi Turull i Raül Romeva, els tres consellers que donaven compte dels preparatius del referèndum, i que van anunciar que "ensenyarien una cosa" no l'havien vista abans de la seva presentació pública.

Així s'han acumulat plans A, B, C... que han topat amb el Govern del PP, el TC, la Fiscalia General de l'Estat, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya... Van avortar la comunicació als escollits per formar part d'una mesa electoral, s'han apoderat d'uns dotze milions de paperetes, s'ha desmantellat la Sindicatura Electoral que havia de vetllar pel procés, s'han bloquejat possibles sistemes informàtics de recompte –ahir a la nit la Guàrdia Civil tornava al CTTI–... Hi ha hagut 14 detinguts i una querella per sedició s'instrueix a l'Audiència Nacional... I s'hi ha respost al carrer.

El repte dels Mossos

El discurs de l'independentisme ha recuperat els suports dels defensors del dret a decidir en els últims deu dies. L'atestat enviat per la Guàrdia Civil a l'Audiència Nacional parla de 60.000 persones manifestant-se el dia 20 davant la seu de la conselleria d'Economia per les detencions al seus alts càrrecs.

MATERIAL CLANDESTÍ

Puigdemont i el Govern no havien vist una urna fins que no es va exhibir divendres

LA MOBILITZACIÓ

Interior denuncia l'ús de gent gran i menors per evitar una actuació policial als col·legis

L'operació va generar un degoteig d'adhesions en defensa de les institucions catalanes i va inaugurar l'operació *Caputxinada* a les universitats. Divendres van arribar les tancades a les escoles i ahir la denúncia del ministeri de l'Interior de l'ús de "menors i gent gran" per intentar impedir una possible actuació policial als centres.

La peça clau són els Mossos d'Esquadra. La dinàmica de l'Estat ha atrapat el major Josep Lluís Trapero que ha vist com la Fiscalia primer, i posteriorment el TSJC deixava la coordinació de l'operatiu policial en mans del número tres d'Interior, Diego Pérez de los Cobos. Els Mossos tenen ordre de desallotjar els locals de votació avui però Trapero decideix "com" i la seva ordre als agents és no fer servir la violència i preservar la convivència ciutadana. El ministeri assegura que la major part de col·legis estan "tancats" però el guió no està escrit.

De l'urna a la DUI

Diumenge passat Puigdemont donava per fet en una entrevista amb Jordi Évole que "algú posaria sobre la taula" la declaració unilateral d'independència. El president assegura en públic que no és la seva aposta però tampoc no té excessiu interès a tancar el debat. Tot i que la consigna interna és que no té sentit abordar la qüestió abans de saber què passa avui – "ara no hi ha debat"– durant tota la setmana hi ha hagut moviments als partits del Govern intentant desactivar actuacions que suposin un punt de no-retorn. "Les decisions començaran a prendre's a mig matí", assenyalen fonts del Govern. Caldrà valorar "on es pot votar i on no", i fins i tot es consideraria "un èxit" si s'aconsegueixen instal·lar la meitat de les urnes previstes. "Si no es vota amb normalitat s'obre la porta a escenaris intermedis", deixant sempre oberta la porta al diàleg, subratllen.

Nombrosos quadres del PDECat han anat traslladant en privat al president el seu rebuig a una declaració unilateral i reclamen una lectura atenta de la jornada. De fet, Puigdemont estudia escenaris en funció d'aquesta anàlisi i dels tres que algun dirigent li ha posat sobre la taula un parell condueixen a eleccions, tot i que la convocatòria immediata està, en principi, descartada com a substitutiva del referèndum. Tampoc dins ERC la visió no és unànime. Oriol Junqueras va defugir en diverses ocasions divendres lligar-se al compliment de la llei del referèndum de proclamar la república catalana 48 hores després de la proclamació dels resultats. La influència de Jordi Sánchez, al capdavant de l'ANC, i Jordi Cuixart, a Òmnium pot fer variar l'estratègia política, tot i que fins avui també han obviat el debat de la DUI i ahir van situar en un milió de vots l'èxit de la jornada. Lluny dels 2,3 milions del 9-N. "El moment és especialment delicat", avisen fonts del Govern. Puigdemont ha mantingut contactes polítics durant tota la setmana amb les formacions i entitats independentistes, tot i que la CUP comença a despenjar-se.

De la CUP a Colau

En el Govern no agrada el to emprès en els últims dies pels portaveus cupaires, Anna Gabriel i Mireia Boya, en una estratègia pròpia de qui es posa la vena abans de la ferida. El suport al referèndum ha crescut arran de l'actuació de la Guàrdia Civil en les dues últimes setmanes virant el discurs independentista cap a una defensa de drets fonamentals, però els cupaires es revolten contra aquesta estratègia. "Això no va només de democràcia. Això és un referèndum per a la república catalana", diuen.

Tampoc no agrada l'atac als comuns d'Ada Colau. El president de la Generalitat ha vençut en les últimes setmanes les reticències del seu mateix partit i ha optat pel pragmatisme per sumar l'alcaldessa de Barcelona a la seva causa fins al punt que Colau va visitar ahir l'escola Fructuós Gelabert de Barcelona, on estudia un dels seus fills, i on s'han programat actes per mantenir-lo obert fins avui. També el primer tinent d'alcalde Gerardo Pisarello va passar divendres a la nit per l'Institut Moisès Broggi de Barcelona, on companys del seu fill passaven la nit.

Però la CUP no vol mitges tintes i vots en blanc. El "Roma no paga traïdors" de Boya divendres a la nit va obligar a respondre a la resta de partits sobiranistes. La unitat de l'independentisme es torna avui a tensar. La CUP exigeix el compliment estricte de la llei suspesa del referèndum. Sense lectures "ponderades" dels resultats.

Col·legis plens en espera de les urnes. Molts locals de votació van ser ocupats per estudiants i famílies per garantir que s'obrin avui i evitar així que s'apliqui l'ordre del TSJC i les forces de seguretat els clausurin a primera hora del matí

Més enllà de Catalunya

La crisi no és només catalana. Mariano Rajoy disposa del suport del PSOE i Ciutadans en defensa de la legalitat però s'ha vist obligat a posposar l'aprovació d'uns pressupostos que estaven en mans del PNB, incòmode amb l'aposta independentista però sense capacitat de mantenir-se aliè a un debat com el català. Ahir el nacionalisme basc es va manifestar a Bilbao amb l'esquerra abertzale per la "democràcia i el dret a decidir", mentre concentracions en defensa de la unitat d'Espanya recorrien la Península, també Barcelona.

La Moncloa no té previst fer cap oferta política i ha declarat Puigdemont i Junqueras inhabilitats com

ÀLEX GARCIA

a interlocutors però el missatge és que actuarà després del referèndum. Mentrestant, l'esquerra s'erigeix en únic pont polític amb Catalunya. El líder del PSOE, Pedro Sánchez, confia en la comissió parlamentària sobre el model territorial com a rampa de sortida per a una reforma constitucional mentre que Pablo Iglesias, ben connectat amb el president de la Generalitat i el líder d'ERC, ha pres la bandera de la defensa de les llibertats per intentar ocupar espai dels socialistes a Catalunya. Rajoy s'ha convertit en un element mobilitzador del vot a Catalunya –"Rajoy o República"– però no hi ha moció de censura a la vista per la negativa de Sánchez.

De Washington a Tallinn

La batalla exterior és una altra cosa. Puigdemont creu que demà, amb la mobilització a la retina mundial, podrà apel·lar a una intervenció internacional. La feina soterrada de la Generalitat ha donat ara els seus fruits, almenys en presència, i és que fa dues setmanes que Puigdemont atén la premsa estrangera de manera ininterrompuda al Palau i ahir a Girona. A la vigília de l'1-O les principals capçaleres internacionals dedicaven editorials al conflicte català i, tot i que no hi ha suport a un referèndum il·legal, els retrets a l'immobilisme de Mariano Rajoy han fet efecte en l'opinió pública internacional. La visita del president espanyol dimarts a la Casa Blanca va deixar un gust agredolç. El quietisme de Rajoy és equivalent a la imprevisibilitat de Donald Trump i deixar la porta oberta a la votació va restar contundència al seu suport a Rajoy. "La partida Trump s'ha acabat en taules", somriuen a Palau. L'estratègia europea té més matisos. En el seu mandat, Puigdemont no ha aconseguit asseure's amb cap membre d'un gabinet europeu –"tampoc no ho he buscat", assegura el president– però sí que compta amb un corrent de suport parlamentari. Eurodiputats, diputats, alcaldes i partits de França, Alemanya, Bèlgica, Dinamarca, Escòcia, Gal·les, Suïssa, Estònia, Eslovènia, Finlàndia, Itàlia, Portugal, Irlanda... han firmat cartes o missatges de suport al referèndum o reclamant diàleg. Això sí, el detonant principal van ser les detencions de fa dues setmanes. Els caps d'Estat i de Govern, així com el club de la UE, s'aferren al marc constitucional, però ja no s'amaguen les veus apel·lant al diàleg. És el que va passar divendres a Tallinn a la cimera informal dels líders europeus en què Rajoy es va absentar. "No tinc cap consell ni comentari per fer-li", va dir Emmanuel Macron, tot i que alguna cosa sí que va aclarir: "sempre cal diàleg i serenitat en la vida política d'un país". El 9 i 10 d'octubre Rajoy ha d'assistir a la cimera de països del Sud d'Europa i el 19 hi ha convocat el consell europeu.

Del Palau a la plaça Catalunya

Avui, una missió d'observadors internacionals encapçalada pel diplomàtic holandès Daan Everts avaluarà la jornada. Ni l'OSCE, ni la UE, ni l'ONU no pot enviar observadors, ja que només tracten amb estats. També es revelarà el nom de les personalitats que validaran el resultat de la votació. A la Moncloa Rajoy reunirà el seu equip, el TC, la Fiscalia i els jutjats estan en alerta per una possible allau de detinguts a primera hora del dia. Mentrestant, la previsió de Puigdemont és comparèixer a la nit a Palau, i si el resultat de la jornada ho permet, anar a la plaça Catalunya a la festa del Sí de l'ANC.●

LA REFERÈNCIA

L'ANC situa l'èxit en un milió de vots, menys de la meitat dels obtinguts el 9-N

FRÀGIL UNITAT

L'últim atac de la CUP als comuns irrita els partits socis de l'executiu català

LA JORNADA

El president preveu comparèixer cap a les 21 hores a Palau per valorar la jornada

LA BATALLA EXTERIOR

L'1-O acumula suports de parlaments i partits europeus però no de governs

LV. Article 375

JUAN CARLOS CÁRDENAS / EFE

La marxa a Barcelona va baixar per Via Laietana fins a plaça Sant Jaume

Manifestacions a favor de la unitat d'Espanya

Madrid i Barcelona acullen les marxes més nombroses

AITZIBER AZPEITIA
Barcelona

Diverses concentracions a favor i en contra del referèndum d'independència català es van succeir durant tot el dia d'ahir en diverses ciutats. A Barcelona, unes 350 persones, segons la Guàrdia Urbana, es van concentrar durant el matí a la plaça Sant Jaume, davant del Palau de la Generalitat, en defensa de la permanència de Catalunya a Espanya, convocats per la Fundación por la Defensa de la Nación Española (Denaes). A la tarda, una altra protesta amb el mateix propòsit va reunir fins a cinc mil persones, segons les mateixes fonts. La marxa va arrencar de plaça Urquinaona, aquesta vegada convocats per les entitats D'Espanya i Catalans, Españoles de a Pie, Sí a España i la Falange. Els manifestants van marxar fins a la plaça Sant Jaume, que van omplir de banderes, espanyoles majoritàriament, alguna senyera i de la Unió Europea, a més de banderes amb la creu de la Borgonya, de la Legió i alguna amb símbols feixistes com ara la creu celta. Els concentrats van cridar consignes a favor de la unitat d'Espanya, van victorejar la Guàrdia Civil i es va corejar "Trapero, dimissió", "Puigdemont, a la presó" i "No votareu; referèndum il·legal", entre d'altres proclames. Alguns manifestants van provar d'enfilar-se a la façana de l'Ajuntament per intentar arrencar la pancarta "Més democràcia", instal·lada des de la Mercè. El compte oficial de la Policia Nacional a Twitter va valorar aquesta manifestació publicant-ne una foto amb un text que deia: "Perquè no estem sols, perquè tots som un, perquè tots som Espanya, per la nostra democràcia, per la legalitat... #EstemperTU".

Altres ciutats com ara Sevilla, Palma, Santander, Alacant, Logronyo, Saragossa i Pamplona, entre d'altres, també van acollir concentracions a favor de la unitat d'Espanya davant els seus respectius ajuntaments amb afluències que van oscil·lar entre la trentena de Vitòria, els centenars de València i els diversos milers sumats a les nou capitals de província de Castella i Lleó, segons fonts policials. A Melilla es va celebrar al migdia una jura de bandera en què uns 450 civils van besar la bandera d'Espanya durant un acte militar protagonitzat per la Legió.

La protesta més multitudinària va tenir lloc a la plaça de Cibeles de Madrid, on Denaes va reunir unes dues mil persones, segons periodistes que hi eren, i deu mil segons la Delegació del Govern, i va tenir la participació de l'exministre Mayor Oreja i l'expresidenta de la Comunitat, Esperanza Aguirre. Durant el transcurs de la concentració, a la qual també es va unir la Falange, nombrosos ultres van entonar el *Cara al sol* amb el braç alçat, emulant la salutació feixista, fet que es va convertir en viral a les xarxes socials. Entre les pancartes en defensa de la unitat d'Espanya se'n van poder veure algunes de suport als neonazis condemnats per l'assalt el 2013 a la llibreria Blanquerna a Madrid, així com banderes franquistes. A la mateixa hora, però al barri de Lavapiés de la capital, mig centenar de persones, convocades per la Coordinadora 25S i la plataforma Madrileñ@s por el Derecho a Decidir. De la mateixa manera, a Santiago de Compostel·la més de tres mil persones convocades per la plataforma Galiza con Catalunya, van reivindicar que "votar no és un delicte". La mobilització va tenir la participació de l'històric dirigent del nacionalisme gallec Xosé Manuel Beiras, i membres del BNG i En Marea.

La manifestació més massiva del dia a favor del referèndum es va viure a Bilbao, on on més de 30.000 bascos van prendre el carrer en suport de l'1-O. Convocada per Gure Esku Dago, a la marxa es van adherir partits polítics com ara el PNB, EH Bildu, Elkarrekin Podemos, Geroa Bai i els sindicats ELA i LAB. Hi van coincidir el líder del PNB, Andoni Ortuzar; els alcaldes de Bilbao i Sant Sebastià, i el líder d'EH Bildu, Arnaldo Otegi, sota el lema "Democràcia i dret a decidir".●

Bilbao, Santiago i Madrid van acollir també marxes multitudinàries a favor del referèndum

CIUTADANS

Denúncia de Cs davant la Fiscalia

La líder de Cs a Catalunya, Inés Arrimadas, va denunciar ahir davant la Fiscalia de menors la consellera d'Ensenyament, Clara Ponsatí, per l'ús de centres educatius per a l'1-O. La líder de l'oposició a Catalunya va assenyalar Ponsatí com la "principal responsable" de les acampades de famílies a diverses escoles de Catalunya per evitar que es precintessin els locals de cara al referèndum de l'1-O. Arrimadas va afirmar que es van utilitzar menors per "entorpir" el tancament d'escoles.

